

**.CORPUS
SCRIPTORUM HISTORIAE
BYZANTINAE.**

EDITIO EMENDATIORE ET COPIOSIOR,

CONSILIO

B. G. NIEBUHRII C. F.

INSTITUTA,

AUCTORITATE

**ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE
BORUSSICAE**

CONTINUATA.

CHRONICON PASCHALE.

VOLUMEN I.

BONNAE

IMPENSIS ED. WEBERI

MDCCCXXXII.

HAVERFIELD LIBRARY
OF ANCIENT HISTORY
OXFORD

JUL 1934

CHRONICON PASCHALE.

A D

EXEMPLAR VATICANUM

RECENSUIT

LUDOVICUS DINDORFIUS.

VOL. I.

BONNAE

IMPENSIS ED. WEBERI

MDCCCXXXII.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

CHICAGO, ILL. U.S.A.

PRAEFATIO

LUDOVICI DINDORFII.

Chronici huius duae ante nostram editiones prodierant, altera Matthaei Raderi Monachii a. 1615., altera septuaginta tribus annis post Ducangii Lutetiae, repetita Venetiis a. 1729. Quae quanquam ex eodem ambae ducebantur codice Augustano, iam Monacensi, scripto Ilerdae a. 1573., libro ut recentissimo, ita mendis et lacunis foedato tot tantisque quot perspicienda apud nos scripturae varietate animadverti licet, aliquantum tamen praestabat Parisina. Ducangius enim quum suapte doctrina infinitum quantum decessori suo antecelleret, tum adhibendis frequenter praeclari codicis Vaticani excerptis manca et depravata restituendi egregiam sibi facultatem pararat. Caeterum quum excerpta illa facta essent ad locos casu magis quam consilio delectos, neque ea tum diligentia quam hodie expetimus, facile aestimari poterat quanti referret talem librum denuo totum exenti. Quod mihi oblato Chronici edendi munere quum primum agendum vidissem, et statim persuasissem Niebuhrio, A. Mainz, vir illustris atque celeberrimus, qui pro felicissima sagacitate sua huius quoque scriptoris, ut tot aliorum, quorum vel nomina dicere longum est, particulas, quae dudum in perditis numerabantur, ex libro Vaticano in lucem olim revocaverat ipse, idem nobis ita favit ut codicis varietates ab idoneo homine accurate excerptae reddi mox mihi possent. Quarum ope iam tantum huic libro medelae alla-

tum est, ut qui depravatissimus ferretur, nunc librario-
rum peccatis purior habeatur quam multi vel optimorum
scriptorum, nec qui emendando ei operam in posterum
impendat, vereri debeat ne Graeculorum infimae aetatis
negligentia ludificetur.

Est autem liber Vaticanus, qui in bibliotheca Pon-
tificia numeratur 1941., vetustate aequae ac bonitate in-
signis, quippe indice Maiò Novae Collect. Vat. vol. I.
p. H. p. 222. circa saeculum decimum in membranis
scriptus satis diligenter, quanquam vocalium ratione fere
inversa ad hunc modum, *ἐχουση, σφεραῖδει οὐρανόν*:
cuius generis paucissima memoravimus. Recentiori ma-
nu scholia quaedam in margine posita sunt, nonnulla
etiam in textu correcta. Perierunt medio opere aliquot
folia, nec prima et extrema integra sunt. Ex hoc libro
Monacensis (apud Hardtium vol. V. p. 416.) fluxit sic ut
defectus omnes cum Vaticano communes, propriam habeat
largam vitiorum copiam, paucis quibusdam locis verio-
rem scripturam praestet, scholia textui pleraque intulerit.
Descriptum tamen a Vaticano Monacensem non affirma-
verim, quam propter ipsam mendarum multitudinem
tum propter omissas ab initio et p. 570. 655. s. particulas
insignes, quae in Vaticano supersunt ad legendum ex-
peditae, in libro vero quem ante oculos habuit Dar-
marius aut non comparuisse aut legi non potuisse
videntur.

Interpretationem latinam Ducangii refingere non
fuit mearum partium. Nec magis attigi libellos quos
Chronico subiecit Ducangius, nisi quod Dorotheum an-
tiqui codicis Leidensis varietatibus auxi beneficio erudi-
tissimi et amicissimi Geellii.

Scribendam Lipsiae viii. cal. Decembres MDCCCXXXI.

CHRONICON PASCHALE.

CHRONICON PASCHALE.

. . . γραφ . . .

Φίλωνος τοῦ παρ' Ἑβραίοις σοφοῦ¹⁾.

Τὴν ἀρχὴν τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας πρῶτον ἀναγράφει μῆνα Μωϋσῆς ἐν ταῖς τῶν ἐνιαυτῶν περιόδοις, ἀναθεὶς οὐκ ὡσπερ ἔνιοι χρόνῳ τὰ πρῶτα μᾶλλον ἢ ταῖς τῆς φύσεως χάρισιν, ἃς ἀνέκτειλεν ἀνθρώποις· κατὰ γὰρ ταύτην τὰ μὲν σπέρματα²⁾ ἢ ἀναγκαῖα τροφή 5 τελειουργεῖται· ὁ δὲ τῶν δένδρων καρπὸς ἡβώντων ἄρτι γεννᾶται, δευτέραν ἔχων τάξιν· ὄθεν καὶ ὀψιγόνος ἐστίν· αἶψα γὰρ ἐν τῇ φύσει τὰ μὴ λαν ἀναγκαῖα τῶν σφόδρα ἀναγκαίων δευτέρα. σφόδρα μὲν οὖν ἀναγκαῖα πυροὶ τε καὶ κριθαὶ καὶ ὄσπρια ἄλλα εἶδη τροφῆς, ὧν ἄνευ ζῆν οὐκ ἐστίν· ἔλαιον δὲ καὶ οἶνος καὶ ἀκρό- 10 ὄδρα εἰχὶ τῶν ἀναγκαίων, ἐπεὶ διχα τούτων ἄχρι μακροτάτου γήρους³⁾ παρατείνοντες εἰς πολυετίαν βιοῦσιν ἄνθρωποι. τῷ δὲ μηνὶ τούτῳ περὶ ἰδ' ἡμέραν μέλλοντος τοῦ σεληνιακοῦ κύκλου γίνεσθαι πλησιφαοῦς ἄγεται τὰ διαβατήρια, δημοφαῆς⁴⁾ ἑορ- 15 τί, τὸ χαλδαῖστὶ λεγόμενον πάσχα.

15 Ταῦτα μὲν ὁ Φίλων. ὅτι δὲ ἄπλανῶς τάττων τὴν ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης ὁ Ἰσραηλίτης λαὸς ἐπιτελεῖ τὴν τοῦ πάσχα ἑορτήν οὐ μόνον μέχρι τοῦ κυριακοῦ πάθους, ἀλλὰ καὶ ἕως τῆς ἀλώσεως τῶν Ἱεροσολύμων τῆς γενομένης ἐπὶ Οὐεσπασιανοῦ Ῥωμαίων βασιλέως, μαρτυροῦσι καὶ οἱ θεοφόροι τῆς ἐκ- 20 κλησίας ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, ἕξ ὧν ὀλίγας ἐκ πολλῶν ἐν-

¹⁾ In opere de Mose lib. III. ed. Mangey tom. II. p. 169. MAIUS.

²⁾ In codice lacunoso legitur tantummodo . . . μετα, id quod ego malui dicere σπέρματα, quam cum editis libris επαρά. MAIUS.

³⁾ Ed. γήσης. MAIUS.

⁴⁾ Ed. δημοφαῆς. MAIUS.

ταῦθα παροίσε . . . Πέτρος τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος ἐν τῷ περὶ τοῦ πάσχα λόγῳ, ὃν Τρικεντίω⁵⁾ τινὶ γράφει, οὕτινος λόγου καὶ ὁ μέγας Ἀθανάσιος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας γενόμενος ἀρχιεπίσκοπος τῇ πρὸς Ἐπιφάνιον ἐπίσκοπον⁶⁾ [ἐπιστολῇ] ὡδέ πως.

P 1
V 1

Ὡς μέγα ἔλεος τοῦ Θεοῦ· ἐν . . . παν εὐχαριστοῦμεν αὐτῷ, καὶ ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας κατέπεμψεν ἡμῖν, ὁδηγήσας ἡμᾶς εἰς τὴν ἀλήθειαν πᾶσαν. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ ὁ νενομοθετημένος μὴν τῶν νέων, ἀρχὴ μηνῶν καὶ πρῶτος ἐν τοῖς μηνὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐγνωρίσθη ἡμῖν, καὶ ὑπὸ τῶν παλαιῶν συγγραφέων τῶν πρὸ τῆς ἁλώσεως τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ ὑπὸ τῶν νέων τῶν μετὰ τὴν ἁλώσιν ἰδελθῆ ὁροθεσίαν ἔχειν εἰλικρινεστάτην καὶ καταφανεστάτην, διὰ τὸ μάλιστα ἔσθ' ὅτε μὲν τὰ νέα ἐν τισὶ τόποις προλαμβάνειν, ἔσθ' ὅτε δὲ ὑστερεῖν τῷ ποτὲ πρῶμα ποτὲ ὄψιμα γενέσθαι, ὡσπερ οὖν καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἀρχὴν τῆς πρὸ τοῦ πάσχα νομοθεσίας ἐγίνετο, καθὼς

Editio nostra ubi a Parisina (P) discedit, recepta scriptura debetur codici Vaticano (V), nisi alia ex eo affertur.

6. Ante ὡς P ponit inscriptionem Πέτρον Ἐπισκόπον Ἀλεξανδρείας καὶ Μάρτυρος, ὅτι ἀπλανῶς ἔταξαν οἱ Ἑβραῖοι τὴν ἰδ' τοῦ α' μηνὸς τῆς εἰρήνης ἕως τῆς ἁλώσεως τῶν Ἱεροσολύμων. 15. τῷ] τὸ P.

Ex Petro Alexandriae Episcopo et Martyre, de eo quod decimam quartam primi mensis Lunae usque ad Hierosolymorum excidium recte statuerint Hebraei.

Quandoquidem magna est ubique Dei misericordia, hunc benedicamus, et quod spiritus veritatis nobis miserit, deducens nos in omnem veritatem. Ideo quippe mensis novorum a lege inductus, mensium exordium, ac primus inter anni menses nobis notus factus est: et ab antiquis Scriptoribus, qui ante, et a posterioribus, qui post Hierosolymorum excidium vixere, sincerissimum ac evidentissimum habere terminum demonstratum est: praesertim, quod nova interdum quibusdam in locis praeverti: interdum etiam defici, vel serius fieri praecocia contingat, quomodo erat in ipso ante Pascha

⁵⁾ Notemus hunc hominem, de quo nihil sive in Cangii sive in Petavii editione fragmentorum Petri. MAIUS.

⁶⁾ En cur apud Cangium p. 4. dicatur ἐν τῇ μνημονευθεισῇ ἐπιστολῇ; quia scilicet chronici auctor hoc loco, qui deest apud Cangium, epistulam illam iam laudaverat. Porro illae lacunae, quae sunt apud Cangium p. 2., expleri nequeunt a cariosis codicis membranis, nisi quod D. v. 3. legitur in codice εἰς εἴσημον. MAIUS.

γέγραπται, „ὁ δὲ πυρὸς καὶ ἡ ὄλυρα οὐκ ἐπλήγη· ὄψιμα γὰρ ἦν.“ ὅθεν καλῶς νενομοθέτηται ἀπὸ τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας, εἰς ὅποιαν δ' ἂν ἐβδομάδα ἐμπέση ἡ τεσσαρισκαιδεκαταία τοῦ πρώτου μηνός, ἐν αὐτῇ ἐπιτελεῖν τὸ πάσχα μετὰ τοῦ καὶ ἐγκώ-
 5 μισια πρεπωδέστατα καὶ ἀρμοστικώτατα εἰς τοῦτο παρειληφέναι.
 „πρῶτος γὰρ, φησὶν, ὁδὸς μὴν ὑμῖν καὶ ἀρχὴ μηνῶν
 ἐν τοῖς μηνσὶν τοῦ ἐνιαυτοῦ γέγραπται,“ ὅτε ὁ μὲν ἥλιος ἐν θέ- B
 ρει γινόμενος τὰ φῶτα πλείονα καὶ λαμπρότερα ἀποδίδωσιν, ἡ
 δὲ ἡμέρα ἐπεκτεινομένη μεγαθύνηται, τῆς νυκτὸς ὑποστελλομέ-
 10 τῆς καὶ μειουμένης, τὰ δὲ νέα σπέρματα ἐπανθήσαντα διακα-
 θαίρεται εἰς τοὺς ἀλῶνας συγκομιζόμενα. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ
 πάντα τὰ ἀκρόδρα βλαστάνει καὶ ἐπανθεῖ ἐπιχωρῆσ . . . ἐπα-
 γόμενα. εὐθὺς γοῦν ἐπικαταλαμβάνονται ἐν παραλλαγῇ δια-
 φόρων καὶ ποικίλων καρπῶν, ὡς καὶ σταφυλῆν ποτε εὐρίσκεισθαι
 15 κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν, καθὼς καὶ ὁ νομοθέτης φησὶ, „καὶ αἱ
 ἡμέραι ἡμέραι ἔαρος, πρόδρομοι σταφυλῆς“, ἥνικα ἀπέστειλεν
 τοὺς κατασκοπεύσοντας τὴν γῆν, ἤνεγκαν τὸν μέγαν βότρυν
 ἐν ἀναφορεῖσι καὶ ἀπὸ τῶν ροῶν καὶ ἀπὸ τῶν συκῶν. τότε C
 γὰρ, ὡς φησι, καὶ ὁ κτιστὴς καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων
 20 θεὸς ἡμῶν αἰώνιος τὰ πάντα συνεστήσατο, εἰς ἕπερ κατέλεξεν,
 „βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου· σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος

1. ὁ — ἦν] Exod. IX. 32.

3. τεσσαρισκαιδεκατ. V con-

stanter, τεσσαρεσκαιδεκατ. P.

6. πρώτος — γέγραπται]

Exod. XII. 2. Lacuna expleri potest addito ἔστιν.

15. καὶ — στα-

φυλῆς] Num. XIII. 21. Addidi alterum ἡμέραι.

19. ὁ δημιουργ-

γὸς P. 21. βλαστησάτω — δικαίως] Genes. I. 11.

Legislationis initio: juxta quod scriptum est, *Triticum autem et far non sunt laesa, quia serotina erant.* Unde recte a lege praescriptum est, ut a verno aequinoctio, in quamcumque hebdomadem incidat decimaquarta primi mensis, in illa Pascha agatur, sumptis prius ad illud celebrandum decentibus ac consentaneis encomiis. *Primus enim, inquit, hic mensis principium mensium in mensibus anni scriptus est: cum sol scilicet aestivo tempore plura longe lumina et clariora emittit: dies vero producitur, fitque major, dum nox contrahitur ac minuitur: nova porro semina cum floruerint, perpurgantur et ad areas deferuntur. Neque tamen ista duntaxat, sed et universa pullulant arbusta, et in flores evadunt. Statim igitur varios diversosque fructus alternatim emittere deprehenduntur, ita ut interdum botrus, interdum fructus alius uno eodemque tempore reperiat, quemadmodum ait Legislator: Et dies veris praecursores botri, quando misit qui specularentur terram, attulerunt ingentem botrum in vectibus, de malis quoque granatis et de ficibus. Tum enim, ut ait conditor, universorumque opifex Deus noster aeternus, omnia confert ad ea quae elegit: Germinet terra herbam virentem et faciens semen juxta genus suum et similitudinem suam, et lignum fructiferum faciens fructum, cujus*

καὶ καθ' ὁμοιότητα καὶ ζύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς.“ καὶ ἐπήνεγκεν ὅτι „καὶ ἐγένετο οὕτως καὶ μάλα καλῶς καὶ δικαίως.“ ἔξῃφανα τὸν παρ' Ἑβραίοις νομοθετηθέντα πρώτον μῆνα, ὃν ἔγνωμεν πεφυλαγμένον παρὰ Ἰουδαίους μέχρι τῆς ἀλώσεως Ἱερουσαλήμ, 5 διὰ τὸ μάλιστα Ἑβραίοις οὕτω παραδεδωκέναι, μετὰ δὲ τὴν ἄλωσην λεληρημένον κατὰ τινα καὶ ἐν τούτῳ πύρωσιν· ὃν περ D ἡμεῖς ἐνθέσμως καὶ εἰλικρινῶς ἐπιτηροῦντες παρελάβομεν. καὶ ἐν τούτῳ κατὰ ῥητόν, λέγων διζομένην εἰς εὐσημον ἡμέραν τῆς ἁγίας ἐορτῆς ἡμῶν, ἥνπερ ἡ ἐκλογὴ ἐπέτευχεν, 10 οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή.

Καὶ μεθ' ἕτερα, Καὶ ταῦτα γὰρ φησι, „πάντα ποιήσουσιν εἰς ὑμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πέμψαντά με“ εἰ δὲ καὶ τὸν πέμψαντα καὶ τὸν πεμφθέντα ἠγνόησαν, οὐκ ἔστιν ἀμφιβάλλειν ὅτι καὶ τῆς νομοθεσίας τοῦ πάσχα τὴν ἀγνωσίαν ἐσχασαν, ὡς 15 μὴ μόνον τῆς κατ' ἐκλογὴν τοποθεσίας ἐκπεσεῖν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρχῆς τῶν μηνῶν τοῦ πρώτου ἐν τοῖς μηνὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ, οὗ τὴν P 3 τεσσαρισκαίδεκαταίαν οἱ πάλαι εἰλικρινῶς ἐπιτηροῦντες μετὰ τὴν ἰσημερίαν ἔθυσον τὸ πάσχα κατὰ τὴν θέλειαν παραγγέλταν. οἱ γὰρ νῦν πρὸ ἰσημερίας αὐτὸ ποιοῦσι πάντο ἁμελῶς καὶ κατεσφυλιμέ— 20

2. ἐπίνεγκεν V, ἐπένεγκεν P. 7. πύρωσιν PV: semel autem mones me codicem Vaticanum ad ed. Parisinam exactum, ubi dissensum ab ea nullum notatum vidi, pro consentiente afferre. 9. εὐσημον] ον P: conf. Psalm. LXXX. 4. 11. ἡ γραφή] Rom. XI. 7. 12. φησι] „Ioan. XV. 21. ubi haec aliter habentur.“ margo P. 13. δὲ καὶ τὸν] δὲ τὸν P.

semen in seipso sit super terram. Tum subdit: *Et factum est ita: et vidit Deus quod esset bonum.* Quinetiam ostendit primum qui apud Hebraeos lege inductus est mensem, quem observatum fuisse a Judaeis novimus usque ad Hierosolymorum excidium, quia id maxime sic Hebraeis traditum est. Post excidium vero idem ludibrio est habitus ex quadam cordis obduratione, quem nos legitime ac sincere observantes recepimus, et in hoc juxta verbum, cum ait diem sanctae festivitatis nostrae, quem electio consecuta est: caeteri vero occalluerunt, quemadmodum dixit scriptura. *Et post alia.*

Haec quippe ait: *Omnia facient vobis (propter nomen meum) quoniam non cognoverunt qui misit me.* Si autem et eum qui misit, et qui missus est nescierunt, dubitare haud licet, quin Pascha a lege praeceptum ignoraverint, ut non in loci electione duntaxat, sed etiam in mensis, qui primus est inter anni menses, exordio erraverint, cuius decima-quarta sincere observata, post aequinoctium Pascha veteres celebraverunt juxta divinum praeceptum, cum illud hodie ante aequinoctium nunc per-

τως ἀγνοοῦντες, ὡσπερ οὖν καὶ ἐπ' ἔτος ἐποίησαν, ὡς καὶ αὐ-
τὸς συνομολογῶν ἐν τούτοις γραφαῖς.

Εἶτε οὖν σφαλλόμενοι Ἰουδαῖοι κατὰ τὸν σεληνιακὸν δρόμον
ποτὲ μὲν φαμενώθ ἄγουσι τὸ ἑαυτῶν πάσχα εἶτε κατὰ τὸν ἐμ-
βόλιμον μῆνα κατὰ τριετίαν τῷ φαρμουθί, οὐδὲν ἡμῖν διαφέρει
πρόκειται γὰρ ἡμῖν οὐδὲν ἕτερον ἢ τὴν ἀνάμνησιν τοῦ πάθους
αὐτοῦ ποιῆσθαι, καὶ κατὰ τούτον τὸν καιρὸν, ὡς οἱ ἀπ' ἀρχῆς
ἀτόπται παραδεδώκασι, πρὶν Αἰγυπτίους πιστεῦσαι. οὐ γὰρ
τῶν πρῶτων ἐπιτηροῦντες τὸν σεληνιακὸν δρόμον ἄγουσιν αὐτὸ
10 ἐξ ἀνάγκης δις μὲν τῷ φαμενώθ, ἕπαξ δὲ κατὰ τριετίαν τῷ φαρ-
μουθί· ἀπ' ἀρχῆς γὰρ καὶ πρὸ τῆς Χριστοῦ παρουσίας πάντοτε
οὕτω ποιήσαντες φαίνονται. ὅθεν καὶ αἰτιώμενος αὐτοὺς ὁ Θεὸς
V 3 διὰ τοῦ προφήτου ἔλεγεν, „καὶ εἶπον, αἰὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ·
ὡς ὄμοσα ἐν τῇ ἐρηγῇ μου, εἰ εἰσιλεύσονται εἰς τὴν κατάπανσίν
15 μου.“

Ὅπερ, ὡς ὀρᾶς, καὶ ἐν τούτῳ φαίνει τὰ μεγάλα ψευδηγο-
ρῶν οὐ μόνον κατὰ ἀνθρώπων ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦ Θεοῦ, πρῶ-
τον μὲν ἐπεὶ οὐδέπω εἰς τοῦτο ἐπλανῶντο Ἰουδαῖοι, ἤνικα συνῆ-
σαν αὐτοῖς οἱ ἀπ' ἀρχῆς ἀτόπται καὶ ὑπέρηται, πολλῶν δὲ μάλ-
C 20 λον οὐδὲ ἀπ' ἀρχῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ παρουσίας. οὐδὲ γὰρ διὰ
τὴν νομοθεσίαν τοῦ πάσχα λέγει αὐτοὺς ὁ Θεὸς αἰὶ πλανωμέ-

2. γραφαῖς PV. 4. ἐμβολισμὸν PV. 6. οὐδὲν ἕτερον] οὐδὲν
om. P. 8. Αἰγύπτιοι P. 10. δις] δεῖς V, ἰς P. 13. καί-
ρον] Psal. XCIV. 10. 20. διὰ om. P.

agant, ac negligenter quidem et erronee omnino; ignorantes quemadmodum
sua li tempestate fecerunt, ut ipsemet fatetur qui in istis descriptus est.

Sive igitur errantes Judaei juxta lunarem cursum mense Phamenoth
suum interdum agant Pascha, sive juxta mensem intercalarem unoquo-
que triennio mense Pharmuthi, nostra non interest. Nihil quippe aliud
nobis propositum est, quam ut ejus passionis memoriam agamus, atque
adeo hoc ipso tempore, quomodo qui suis ipsi oculis spectaverunt tradide-
runt, priusquam Aegyptii crederent. Neque enim observato lunari cur-
su illud necessario peragunt xvi die Phamenoth, semel vero quolibet
triennio mense Pharmuthi: ab initio quippe et ante Christi Incarnatio-
nem ita videntur egisse. Unde cum illos arguit Dominus per Prophe-
tam, ait: *Et dixi semper hi errant corde, et juravi in ira mea si in-
traibunt in requiem meam.*

Quod quidem ut vides, vel in eo etiam maxime mentiri apparet,
non in homines modo, sed etiam in Deum: ac primo, cum in hoc nun-
quam erraverint Judaei, ut qui cum iis qui suis ipsi oculis viderunt, et
ministri fuerunt, conversabantur, multo magis neque ab initio antequam
Christus nasceretur. Neque enim propter legis de Paschate praecceptum
illos ait Deus semper corde errasse, quemadmodum scripsisti, sed pro-

νοὺς τῇ καρδίᾳ, ὡσπερ σὺ ἔγραψας, ἀλλὰ διὰ τε τὴν ἄλλην πᾶσαν παρακοὴν καὶ διὰ τὰ πονηρὰ καὶ ἀηδῆ αὐτῶν ἔργα, αἵτε δὴ ὄρων αὐτοὺς ἐν εἰδωλολατρείαις καὶ πορνείαις ἀναστρεφόμενους.

Καὶ μετ' ἄλλα, Ὡστε καὶ ἐν τούτῳ πολὺ, καὶ πάνν γε πο-5
 λὺ, ἐπεὶ καθύπνωσας, διέγειρον σεαυτὸν τοῖς τοῦ ἐκκλησιαστοῦ
 βουκέντροις, μεμνημένος μάλιστα τοῦ λέγοντος, „ὄλιθθημα ἀπὸ
 ἐδάφους μᾶλλον ἢ ἀπὸ γλώσσης.“ καὶ γὰρ, ὡς πάλιν ὄρῃς,
 D ἐπὶ τοὺς καθηγησαμένους αὐτῶν φθάνει τὸ ἐπινεχθῆν ἐπὶ σοῦ
 ἔγκλημα· καὶ ἔστιν ὑφορᾶσθαι τὸν παρακολουθοῦντα μέγαν κίν-10
 δυνον, αἵτε δὴ ἀκουόντων ἡμῶν ὅτι ὁ βάλλων λίθον εἰς ὕψος ἐπὶ
 κεφαλὴν αὐτοῦ βάλλει. εὐχερῆς δὲ μᾶλλον καὶ πῶς ὅστις τολμᾷ
 ἐν τούτῳ καὶ Μωϋσεῖα τὸν τηλικούτον θεράποντα τοῦ θεοῦ αἰ-
 τιᾶσθαι ἢ τὸν διαδεξάμενον αὐτὸν Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ ἢ
 τοὺς καθεξῆς τοὺς εὐ παρηκολουθηκότας αὐτῶν καὶ ἄρξαντας, 15
 λέγω δὴ τοὺς κριτὰς καὶ τοὺς φαινόμενους βασιλείας ἢ καὶ τοὺς
 πνευματοφόρους προφήτας καὶ ἔτι τοὺς γενομένους ἐν αὐτοῖς
 ἀμέμπτους ἄρχιεράς, οἷς εἰ καὶ μὴ**σιν ἐπόμνηοι, ἀλλ' οὖν
 P 4 γ ἐν τῇ τοῦ πάσχα εὐκαιριμωτάτῃ παραφυλακῇ συμφώνουν, ὡς
 ἐν ταῖς ἄλλαις αὐτῶν ἑορταῖς. 20

Καὶ μεθ' ἕτερα, Ὡστε ἐπὶ τὸ ἀκινδυνότερον μᾶλλον καὶ εὐ-
 φημότερον ἐχρῆν καταδραμεῖν, καὶ μὴ ῥιψοκινδύνως καὶ δυσφῆ-

1. Ὡσπερ συνέγραψας PV. 2. αἰδιῆ P. 6. σὲ αὐτὸν V, ἐαυτὸν P.
 ibid. ἐκκλησιαστοῦ] Sirach XX. 18. 7. βουκέντροις V. 8.
 μᾶλλον om. P. 12. μᾶλλον] ἄλλον P. 13. Μωϋσεῖα] Μωϋσῆ P.
 16. δῆ] ἔτι P. ibid. ἢ] ἢ [δὲ] P. 18. οἷς εἰ] οἷσιν PV. ibid.
 ἀλλ' οὖν] ἀλλοιοῦν P.

pter aliam inobedientiam, et propter mala ac turpia eorum opera, cum scilicet ad idolorum cultum et ad fornicationes sese illos convertisse adverteret.

Et post pauca: Vel in hoc multum, multamque omnino, si quidem dormitabas, te ipsum Ecclesiastae flagellis excitasti, memor praesertim loci illius, ubi ait, *lapsus a terra vel a lingua*. Quippe, ut rursus vides, objectum a te crimen in illorum duces reflectitur: quietiam magnum subsequens periculum licet suspicari, utpote cum audiamus lapidem quem quis in altum projecerit in illius caput recidere. Multo magis temerarius est, qui in hoc Moysen, talem Dei servum, audet criminari, vel qui ei successit Jesum filium Nave, vel qui exinde hos recte sunt sectati, vel qui ipsimet incoepere, Judices, inquam, ac Reges, vel quos Spiritus sanctus inspiravit Prophetas, illosque qui inter summos Pontifices inculpata extiteret, quique traditiones secuti nihil immutarunt, verum in opportuna Paschatis observatione, ut et in aliis suis festivitatibus consenserunt.

Et post alia: Sed et tutius suaviusque longe magis currendum erat,

μωσ γράφειν ὅτι, ἀπ' ἀρχῆς καὶ αἰε φαίνονται περὶ τὸ πάσχα
 πλανώμενοι. ὅπερ οὐκ ἔχεις δεῖξαι, ὅποσα κἄν θέλεις δημηγο-
 ρεῖν τοῖς νυνὶ κατὰ πολλὴν πλάνην τῆς τε νομοθεσίας τοῦ πά-
 σχα καὶ τῶν ἄλλων ἐκπεπτωκόσι. φαίνονται γὰρ οἱ πύλαι
 5 μετὰ ἑαρινὴν ἰσημερίαν αὐτὸ ποιοῦντες· ὅπερ δύνασαι γνῶναι
 ἐντυχῶν συγγράμμασιν ἀρχαίοις οἷς μάλιστα ἀνεγράψαυτο οἱ
 παρ' Ἑβραίοις σοφοί. καὶ Ἀθανάσιος δὲ ὁ μέγας τῆς Ἀλεξάν- B
 δρίαν ἐκκλησίας φροστῆρ ἐν τῇ μνημονευθείσῃ πρὸς Ἐπιφάνιον
 ἐπίσκοπον ἐπιστολῇ διδάσκει λέγων οὕτως. Οὐκοῦν ὡσπερ συν-
 10 ἠθλησας καὶ συνεχάρης, οὕτω καὶ τοῦ μέμφεσθαι παῦσαι, καὶ
 μᾶλλον εὐχου ἵνα τοῦ λοιποῦ ἢ μὲν ἐκκλησία βεβαίαν τὴν εἰρήνην
 ἔχη, καὶ παύσονται αἱ αἰρέσεις τῆς μαιφόνου προαιρέσεως, παύ-
 σονται δὲ καὶ οὗτοι φιλονεικοῦντες οἱ ἐφευρόντες ἑαυτοῖς ζητή-
 ματα, προφάσει μὲν τοῦ σωτηριώδους πάσχα, ἔργῳ δὲ τῆς
 15 ἰδίας ἔριδος χάριν μάλιστα, ὅτι ἐξ ἡμῶν εἶναι δοκοῦντες καὶ
 χριστιανοὶ αὐχοῦντες λέγεσθαι ζηλοῦσι τὰ τῶν προδεδωκότων
 Ἰουδαίων. ὅποια γὰρ αὐτοῖς καὶ πιθανῶς ἀπολογία γένοιτ' ἂν C
 ἄρα, ἐπειδὴ γέγραπται, „τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων καὶ ἐν ἧ
 ἔδει θύειν τὸ πάσχα.“ ἀλλ' ἐγένετο τότε καλῶς, νῦν δὲ κατὰ
 20 τὸ γεγραμμένον αἰε πλανῶνται τῇ καρδίᾳ.

Ὅτι μὲν οὖν οὐ μόνον μέχρι τοῦ κυριακοῦ πάθους, ἀλλὰ
 καὶ ἕως τῆς ὑστάτης ἀλώσεως Ἱεροσολύμων τῆς γενομένης ἐπὶ

16. ζηλοῦσι ταύτων P. 18. γέγραπται] Marc. XIV. 12. 19. νῦν
 δὲ] νυνὶ P. 20. τὸ γεγραμμένον] Ps. XCIV. 10. 21. οὐ μόνον
 om. P. 22. ἕως] ἐπὶ P.

non vero temere ac perperam scribendum, ab initio et semper circa Pa-
 scha errasse videri, cum id minime possis ostendere, quidquid ingerere
 velis iis qui nunc cum plurimo errore de legis praecepto de Paschate et
 aliis aberrant. Videntur enim veteres illud egisse post vernum aequino-
 ctium, quod nosse tibi licebit libros veteres legenti, illosque maxime qui
 a sapientibus Hebraeis sunt conscripti. Athanasius vero ingens Alexan-
 drinae Ecclesiae lumen, in memorata ad Epiphanium Episcopum epistola,
 hisce verbis illud docet: Nunquid ut simul pugnasti, ita et simul laeta-
 tus es? Sic desiste criminari, quin potius precare, ut firmam in poste-
 rum pacem habeat Ecclesia: tum vero cessabunt nefarii propositi studia
 ac consilia: desistent etiam a disputationibus suis qui invenerunt sibi
 quaestiones salutaris quidem specie Paschatis, reapse vero suae praeser-
 tim contentionis gratia, qui cum ex nostris esse videantur, et Christiani
 gestiant nuncupari, ipsos imitantur Judaeos qui Christum tradiderunt.
 Qualis enim iis probabilisque erit responsio? quandoquidem scriptum est:
 Et primo die *Asymorum* quando Pascha immolabant. Atqui illud tum
 recte agebatur, nunc vero, uti scriptum est, *Semper hi errant corde.*
 Haecenus igitur usque ad Dominicam Passionem, atque adeo in po-

- V 4 Οὐδεσπασιανῶν βασιλείῳ Ῥωμαίων ἀπλανῶς τάττων τὴν ἰδ' τοῦ
 πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης ὁ Ἰσραηλίτης λαὸς τὸ νομικὸν ἑόρταζε
 πάσχα διὰ τούτων συντόμως ἀποδέδεικται. τῶν ἱερῶν τοίνυν
 προφητῶν καὶ πάντων, ὡς ἔφη, ὁμοῦ τῶν ὁσίως καὶ δικαίως
 D ἐν τῷ νόμῳ κυρίου πολιτευσαμένων σὸν παντὶ τῷ λαῷ τὸ τυπικὸν 5
 καὶ σκιῶδες πάσχα ἑορταζόντων, ὁ πάσης ἀοράτου καὶ ὁρατῆς
 κτίσεως δημιουργὸς καὶ δεσπότης, ὁ μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος,
 ὁ τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι συναΐδιος καὶ ὁμοούσιος κατὰ
 τὴν θεότητα, ὁ κύριος ἡμῶν καὶ θεὸς Ἰησοῦς ὁ Χριστός, ἐπὶ
 συντελείᾳ τῶν αἰώνων κατὰ σάρκα τεχθεὶς ἐκ τῆς ἁγίας ἐνδόξου 10
 δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου καὶ κατὰ ἀλήθειαν
 θεοτόκου Μαρίας, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ὄφθεις, καὶ τοῖς ὁμοουσίοις
 κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἀνθρώποις ὡς ἄνθρωπος ἀληθῶς συνα-
 ναστραφείς, καὶ αὐτὸς σὺν τῷ λαῷ ἐν τοῖς ἔτεσι τοῖς πρὸ τοῦ
 P 5 κηρύγματος καὶ τοῖς ἐν τῷ κηρύγματι τὸ νομικὸν καὶ σκιῶδες 15
 πάσχα ἐπετέλεσεν, ἰσθίων τὸν τυπικὸν ἁμνόν. „οὐκ ἦλθον γὰρ
 καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφῆτας, ἀλλὰ πληρῶσαι“, αὐ-
 τὸς ἐν εὐαγγελίοις εἶρηκεν ὁ σωτήρ. ἐπεὶ δὲ ἐκήρυξεν, οὐκ
 ἔφυγε τὸν ἁμνόν, ἀλλ' αὐτὸς ἔπαθεν ὡς ἀληθινὸς ἁμνὸς ἐν τῇ
 τοῦ πάσχα ἑορτῇ, καθὼς διδάσκει ὁ θεολόγος καὶ εὐαγγελι- 20
 στὴς Ἰωάννης ἐν τῷ κατ' αὐτὸν εὐαγγελίῳ, λέγων οὕτως. „ἄγου-
 σιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ

16. seq. ἁμνόν PV.
 Ἰωάννης] XV. 23.

ibid. οὐκ ἦλθον] Matth. V. 17.

21.

stremo Hierosolymitano excidio, quod sub Vespasiano Romanorum Imperatore contigit, populam Israëlitam xiv. primi mensis Lunae recte statuta, legale celebrasse Pascha breviter demonstratum est. Sacris ergo Prophetis omnibusque, ut dixi, sancte simul et juste in lege Domini versantibus, cum universo populo, typicum et umbratile Pascha celebrantibus, invisibilis omnis creaturas Conditor, ac Dominus unigenitus Filius, et Verbum Patri et Spiritui sancto coaeternum, ejusdemque secundum Deitatem substantiae, Dominus noster et Deus Jesus Christus in saeculorum consummatione secundum carnem natus, ex sancta gloriosa Domina nostra Dei genitrice et semper virgine, ac revera Dei genitricis Maria, et in terra visus, et ejusdem substantiae secundum humanitatem cum hominibus, ut homo, vere conversatus, ipseque cum populo annis ante praedicationem, et in praedicatione legale et typicum Pascha celebravit, comedens agum typicum: neque enim se venisse ut Legem solveret vel Prophetas, sed ut adimpleret, ipsemet in Evangeliiis dixit Salvator. Postquam vero praedicavit, non comedit agum, sed ipse passus est ut verus agnus in Paschali festivitate, quemadmodum docet Theologus et Evangelista Joannes in Evangelio abs se conscripto, ubi sic ait: *Adducunt ergo Jesum ad Caypham in praetorium. Erat autem*

πρωία, καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιαν-
θῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα.“ καὶ μετ' ὀλίγα, „ὁ οὖν
Πιλάτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ
ἐκάθισεν ἐπὶ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, ἐβραϊ-
5 στί δὲ Γαββαθῦ. ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα· ὥρα ἦν ὡσεὶ B
τρίτη“· καθὼς τὰ ἀκριβῆ βιβλία περιέχει, αὐτὸ τε τὸ ἰδιόχειρον
τοῦ εὐαγγελιστοῦ, ὅπερ μέχρι τοῦ νῦν περὶ λακταὶ χάριτι Θεοῦ
ἐν τῇ Ἐφεσίων ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ ὑπὸ τῶν πιστῶν ἐκείσε
προσκυνεῖται. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς εὐαγγελιστὴς φησιν, „οἱ οὖν
10 Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαβ-
βάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ
σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα καταγῶσιν αὐτῶν τὰ
σκέλη καὶ ἀρθῶσιν.“ ἐν αὐτῇ οὖν τῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἣ ἡμέλλον οἱ
Ἰουδαῖοι πρὸς ἐσπέραν ἐσθίειν τὸ πάσχα, ἐσταυρώθη ὁ κύριος
15 ἡμῶν καὶ σωτὴρ ὁ Χριστός, θῦμα γενόμενος τοῖς μέλλουσι μετα- C
λήψομαι τῆς πίστεως τοῦ κατ' αὐτὸν μυστηρίου κατὰ τὸ γε-
γραμμένον τῷ μακαρίῳ Παύλῳ, „καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ
ἡμῶν ἐτύθη Χριστός,“ καὶ οὐχ ὡς τινες ἀμαθῆ φερόμενοι
διαβεβαιοῦνται ὡς φαγῶν τὸ πάσχα παρεδόθη· ὅπερ οὔτε
20 παρὰ τῶν ἀγίων εὐαγγελίων μεμαθήκαμεν οὔτε τις τῶν μακα-
ρίων ἡμῶν ἀποστόλων τι τοιοῦτον παραδέδωκεν. ἐν ᾧ οὖν και-
ρῷ ἔκαθεν ὑπὲρ ἡμῶν κατὰ σάρκα ὁ κύριος ἡμῶν καὶ Θεὸς Ἰη-

1. πρῶτ P. 2. μετ' ὀλίγα] XIX. 13. 4. ἐπὶ τοῦ βήματος P.
9. φησιν εὐαγγελιστῆς P. XIX. 31. 11. ἐκένη P. 13. ἐμειλλον P.
15. ὁ] Ἰησοῦς P. 17. Παύλῳ] Cor. I. 5. 7. 18. ἀμαθίᾳ PV.
21. τι τοιοῦτον om. P.

mane, et ipsi non introierunt Praetorium, ut non contemnerentur, sed
ut manducarent Pascha. Et post pauca: Pilatus autem cum audisset
hos sermones, adduxit foras Jesum, et sedit pro tribunali in loco qui di-
citur Lithostrotos, Hebraice autem Gabbatha. Erat autem Parasceve
hora quasi tertia, ut accurati libri praeferunt, ipsumque Evangelistae
nomen descriptum exemplar, quod divina gratia ad haec usque tempora
in sanctissima Ephesiorum Ecclesia asservatur, et a fidelibus ibi colitur.
Rursus porro ait idem Evangelista: Judaei ergo, quoniam Parasceve
erat, ut non remaneret in cruce corpora, erat enim magnus ille dies
Sabbati; rogarunt Pilatum ut frangerentur eorum crura et tollerentur.
Iste igitur die quo Judaei manducaturi erant Pascha, crucifixus est Do-
minus noster et Salvator Jesus Christus, hostia factus iis, qui sumpturi
erant fidei secundum illum mysterium, juxta quod scriptum est a Beato
Paulo: Pascha enim nostrum pro nobis immolatus est Christus, non ve-
ro, uti qui prae ignorantia labuntur, asserunt, cum Pascha manducaret
traditus est: quod neque ex sanctis Evangelii didicimus, neque quis-
quam ex beatis Apostolis nobis tradidit. Quo igitur tempore passus est

σοὺς ὁ Χριστός, τὸ κατὰ νόμον οὐκ ἔφαγε πάσχα, ἀλλ' ὡς ἔφη, αὐτὸς ὡς ἀληθῆς ἀμνὸς ἐτύθη ὑπὲρ ἡμῶν ἐν τῇ τοῦ σκιώδους πάσχα ἑορτῇ ἐν ἡμέρᾳ παρασκευῆς, τῇ δ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης. πέρας οὖν ἀπειλήθη τὸ τυπικὸν πάσχα τοῦ ἀληθινοῦ πάσχα παραγενομένου· τὸ γὰρ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν 5 ἐτύθη Χριστός, ὡς πρόκειται καὶ διδάσκει τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς ὁ ἀπόστολος Παῦλος.

“Ὅτι δὲ ἐν ᾧ καιρῷ ἔπαθεν ὁ σωτὴρ τὸν νομικὸν καὶ σκιώδη οὐκ ἔφαγεν ἀμνόν καὶ διὰ τῶν εἰρημένων εὐαγγελικῶν καὶ πατρικῶν διδαγμάτων δῆλον γεγένηται. εἰ γὰρ ἀπλανῶς τάττων ὁ 10
V 5 λαὸς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους τὴν δ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης τὸ νομικὸν ἐπετελεῖ πάσχα, ἐν αὐτῇ δὲ τῇ τοῦ πάσχα ἡμέρᾳ ἦτοι τῇ δ' τοῦ πρώτου μηνὸς παρασκευῆς οὕσης ἐσταύρωσαν τὸν κύριον οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ τότε τὸ πάσχα ἔφαγον κατὰ τὴν τῶν εὐαγγελίων καὶ τῶν θεοφόρων πατέρων διδασκαλίαν, 15 φανερόν ἐστιν ὅτι οὐκ ἔφαγεν τὸν νομικὸν ἀμνόν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ κύριος, ἀλλ' αὐτὸς ἔπαθεν ὡς ἀληθῆς ἀμνός. πολλῆς δὲ οὕσης τῆς περὶ τούτου σὺν ἀποδείξει μαρτυρίας τῶν ἁγίων τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων, ὀλίγας αὐτῶν φωνὰς ἐνταῦθα παροίσωμεν, ἐν αἷς σαφῶς λέγουσιν ὅτι ἐν ᾧ καιρῷ ἔπαθεν ὁ κύριος τὸν 20 νομικὸν οὐκ ἔφαγεν ἀμνόν.

Ἰππόλυτος τοίνυν ὁ τῆς εὐσεβείας μάρτυς, ἐπίσκοπος γεγὼνὼς τοῦ καλουμένου Πόρτου πλησίον τῆς Ῥώμης, ἐν τῷ πρὸς

19. φωνὰς αὐτῶν P. 22. μάρτυρ P.

pro nobis secundum carnem Dominus noster et Deus Jesus Christus, legale non manducavit Pascha, sed, ut dixi, ipse ut verus agnus immolatus est pro nobis in umbratilis Paschatis festivitate, die Parasceves, xiv. primi mensis Lunae. Desiit ergo typicum Pascha, vero praesente Paschate: *Pascha enim nostrum pro nobis immolatus est Christus*, ut superius dictum est, docetque vas electionis Paulus Apostolus.

Quod vero, quo passus est tempore, legale et umbratilem agnum non manducavit Salvator, ex laudatis Evangelistis et ex Patrum doctrinis patet omnino. Si enim recte statuta haec temporibus xiv. primi mensis Lunae legale peregit Pascha, hac autem Paschatis die, seu xiv. primi mensis, cum Parasceve esset, Christum crucifixerunt Judaei et tunc Pascha manducaverunt, juxta Evangelia et sanctorum Patrum doctrinam, evidens est agnum legale die illa non manducasse Dominum, sed ipsum passum esse ut verum agnum. At cum multa hac de re extent cum demonstratione sanctorum Ecclesiae Doctorum testimonia, quae paucis verbis dixere consulto hic omitimus, ubi perspicue aiunt, quo tempore passus est, Dominum legale agnum non manducasse.

Hippolytus igitur pietatis Martyr, Portus juxta Romam Episcopus, in libro quem adversus omnes haereses confecit, haec ita verbo tenus

ἐπάσας τὰς αἰρέσεις συντάγματι ἔγραψεν ἐπιλέξας οὕτως. Ὁρῶ μὲν ὅν ὅτι φιλονεικίας τὸ ἔργον. λέγει γὰρ οὕτως· ἐποίησε τὸ πάσχα ὁ Χριστὸς τότε τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἔπαθεν· διὸ καμὲ δεῖ ὄν τράπον ὁ κύριος ἐποίησεν, οὕτω ποιεῖν. πεπλύνηται δὲ μὴ γνώσκων ὅτι ᾧ καιρῷ ἔπασχεν ὁ Χριστὸς οὐκ ἔφαγε τὸ κατὰ νόμον πάσχα. οὗτος γὰρ ἦν τὸ πάσχα τὸ προκεκηρυγμένον καὶ τὸ τελειούμενον τῇ ὠρισμένῃ ἡμέρᾳ.

Καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ τοῦ περὶ τοῦ ἁγίου πάσχα συγγράμματος εἶρηκεν οὕτως. Οὐδὲ ἐν τοῖς πρώτοις 10 οὐδὲ ἐν τοῖς ἐσχάτοις ὡς οὐκ ἐψεύσατο πρόδηλον, ὅτι ὁ πάλαι προειπὼν ὅτι Οὐκέτι φάγομαι τὸ πάσχα εἰκότως τὸ μὲν δειπνον ἐδέξατο πρὸ τοῦ πάσχα, τὸ δὲ πάσχα οὐκ ἔφαγεν, ἀλλ' ἔπαθεν. οὐδὲ γὰρ καιρὸς ἦν τῆς βρώσεως αὐτοῦ. C

Ἀπολλιναρίου ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως, ὅτι ἐν ᾧ καιρῷ 15 ὁ κύριος ἔπαθεν οὐκ ἔφαγεν τὸ τυπικὸν πάσχα.

Καὶ Ἀπολλινάριος δὲ ὁ ὀσιώτατος ἐπίσκοπος Ἱεραπόλεως τῆς Ἀσίας, ὁ ἑγγὺς τῶν ἀποστολικῶν χρόνων γεγονώς, ἐν τῷ περὶ τοῦ πάσχα λόγῳ τὰ παραπλήσια ἐδίδαξε, λέγων οὕτως. Εἰσι τοῖσιν οἱ δι' ἄγνοίαν φιλονεικοῦσι περὶ τούτων, συγγνωστῶν 20 πρᾶγμα πεπονθότες· ἄγνοια γὰρ οὐ κατηγορίαν ἀναδέχεται, ἀλ-

5. ὁ primitus V, nunc ὦ, τῷ P.
om. P. 14. τοῦ Ἀ. P.

7. τὸ τελειούμενον] τὸ
ibid. Ἀπολλιναρίου PV hic et 16.

20: ἄγνοια V.

scripsit: Video ergo in quo dissidium consistat: sic enim ait: Fecit Pascha Christus hac die, ideo necesse est ut eodem modo faciam quo fecit Dominus. Verum fallitur, cum non advertat, illo quo passus est tempore, non manducasse Christum legale Pascha. Erat enim ipse Pascha, quod praenuntiatum fuerat, ac hora statuta completum fuit.

Et rursus, in libro primo de sancto Paschate, sic loquitur: Neque in primis neque in postremis falsum esse perspicuum est: nam qui olim praedixit, Quia non adhuc manduco Pascha, verisimiliter coenam coenavit ante Pascha: Pascha vero non manducavit, sed passus est: neque enim manducationis illius erat tempus.

Ex Apollinatio Hierapoleos Episcopo, quod eo tempore quo passus est, Dominus non comedit typicum Pascha.

Et Apollinarius sanctissimus Hierapoleos Asiae Episcopus, qui Apostolicis temporibus proximus fuit, in libro quem de Paschate conscripsit, consentanea docuit, hisce verbis: Quidam igitur sunt qui ex ignorantia de hisce excitant contentiones, rem venia dignam passi (neque enim ac-

D λὴ διδαχῆς προσδεῖται· καὶ λέγουσιν ὅτι τῇ ἰδ' τὸ πρόβατον μετὰ τῶν μαθητῶν ἔφαγεν ὁ κύριος, τῇ δὲ μεγάλῃ ἡμέρᾳ τῶν ἄζύμων αὐτὸς ἔφαθεν, καὶ διηγοῦνται Ματθαῖον οὕτω λέγειν ὡς νεοηκασιν· ὄθεν ἀσύμφωνός τε νόμος ἢ νόησις αὐτῶν καὶ στασιάζειν δοκεῖ κατ' αὐτοὺς τὰ εὐαγγέλια. 5

Καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ γέγραφαρ οὕτως. Ἡ ἰδ' τὸ ἀληθινὸν τοῦ κυρίου πάσχα, ἡ θυσία ἡ μεγάλη, ὁ ἀντὶ τοῦ ἁμνοῦ παῖς Θεοῦ, ὁ δεθείς, ὁ δῆσας τὸν ἰσχυρόν, καὶ ὁ κριθεὶς κριτῆς ζώντων καὶ νεκρῶν, καὶ ὁ παραδοθεὶς εἰς χεῖρας P 7 ἁμαρτωλῶν, ἵνα σταυρωθῇ, ὁ ὑψωθεὶς ἐπὶ κεράτων μονοκέρω-10 τος, καὶ ὁ τὴν ἁγίαν πλευρὰν ἐκπνετηθεὶς, ὁ ἐκχέας ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ τὰ δύο πάλιν καθάρσια, ἕδωρ καὶ αἷμα, λόγον καὶ πνεῦμα, καὶ ὁ ταφεὶς ἐν ἡμέρᾳ τῇ τοῦ πάσχα, ἐπιτεθέντος τῷ μνήματι τοῦ λίθου.

Ἀλλὰ καὶ Κλήμης ὁ δοσιώτατος τῆς Ἀλεξανδρῶν ἐκκλησίας 15 γεγωνὸς ἱερέυς, ἀνὴρ ἀρχαιότατος καὶ οὐ μακρὰν τῶν ἀποστολικῶν γεγόμενος χρόνων, ἐν τῷ περὶ τοῦ πάσχα λόγῳ τὰ παραπλήσια διδάσκει, γράφων οὕτως. Τοῖς μὲν οὖν παρεληλυθόσιν V 6 ἔτεσι τὸ θυόμενον πρὸς Ἰουδαίων ἡσθιεν εἰσργάζων ὁ κύριος πάσχα· ἐπεὶ δὲ ἐκήρυξεν αὐτὸς ὡς τὸ πάσχα, ὁ ἁμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὡς 20 B πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἀγόμενος, αὐτίκα ἐδίδαξε μὲν τοὺς μαθητὰς τοῦ τύπου τὸ μυστήριον τῇ ἰγ', ἐν ᾗ καὶ πνυθάνονται αὐτοῦ, Πῶς θέλεις ἐτοιμάσωμέν σοι τὸ πάσχα φαγεῖν; ταύτη θῶν

4. ἀσύμφωνός PV. 7. τοῦ ἀληθινοῦ P. 17. τῷ] φ V, ni fallor. 23. Matth. XXVI. 17.

cessionem admittit ignorantia, sed eget doctrina) aiuntque xiv. agnum cum Discipulis manducasse Dominum, magna vero Azymorum die passum esse, atque ita dicere Matthaeum, uti illum intelligant, unde legi contra-ria est eorum interpretatio, iisque adversari videntur Evangelia.

Rursum in eodem libro sic ille scripsit: Decima quarta veri Paschatis Domini, sacrificium magnum, pro agno Dei filius, qui viactus fortem vinxit et qui iudicatus est, iudex est vivorum et mortuorum, et qui traditus est in manus peccatorum ut crucifigeretur, qui super cornu unicornis est exaltatus, et qui in sacro latere percussus est, qui ex latere suo duo fudit purgatoria, aquam et sanguinem, verbum et spiritum, et qui Paschatis die sepultus est, lapide monumento imposito.

Sed et Clemens sanctissimus Alexandrinae Ecclesiae Presbyter, vir antiquissimus, et qui non multum ab Apostolicis temporibus, in libro de Paschate consimilia docet, ita scribens: Praeteritis ergo temporibus immolatum a Judaeis Pascha, festum agens, manducavit Dominus. Sed postquam praedicavit, ipse qui erat Pascha Agnus Dei, ut ovis ad occisionem ductus, Discipulos statim edocuit figurae mysterium decima quarta, qua etiam illum rogarunt, *Ubi vis parcamus tibi Pascha mandu-*

τῆς ἡμέρας καὶ ὁ ἀγνιασμός τῶν ἀζύμων καὶ ἡ προετοιμασία τῆς ἑορτῆς ἐγένετο. Ὁθεν ὁ Ἰωάννης ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ εἰκότως ὡς ἐν προετοιμαζομένους ἤδη ἀπονέμωσθαι τοὺς πόδας πρὸς τοῦ κυρίου τοῦ μαθητῆς ἀναγράφει· πέπονθεν δὲ τῇ ἐπιούσῃ ὁ σωστὴρ ἡμῶν, αὐτὸς ὢν τὸ πάσχα, καλλιερηθεὶς ὑπὸ Ἰουδαίων. καὶ μετ' ἑσπερα, Ἀκολούθως ἄρα τῇ ἰδ', ὅτε καὶ ἔπαθεν, ζῶθεν αὐτὸν ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τῷ Πιλάτῳ προσαγαγόντες οὐκ ἐσθλῆθον εἰς τὸ πρακτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ὑποκλύτως ἐσπέρας τὸ πάσχα φάγωσι. ταύτῃ τῶν ἡμερῶν τῇ ἀκριβείᾳ C καὶ αἱ γραφαὶ πᾶσαι συμφωνοῦσι καὶ τὰ εὐαγγέλια συνωδῶ. ἐκμαρτυρεῖ δὲ καὶ ἡ ἀνάστασις· τῇ γοῦν τρίτῃ ἀνάστη ἡμέρα, ἣτις ἦν πρώτη τῶν ἑβδομάδων τοῦ θερισμού, ἐν ἧ καὶ τὸ δράγμα νενομοθέτητο προσενεγκεῖν τὸν ἱερέα.

Ὅτι μὲν οὖν ἐν ᾧ καιρῷ πέπονθεν ὁ κύριος ἡμῶν καὶ σωστὴρ οὐκ ἔφαγε τὸν νομικὸν καὶ σκιάδῃ ἀμνόν, ἀλλ' αὐτὸς ὡς ἀληθῆς ἀμνὸς ἐτύθη ὑπὲρ ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ παρασκευῆ τῇ ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, καὶ διὰ τούτων δῆλον γεγένηται. παθόντος τοίνυν, ὡς εἶπομεν, κατὰ σάρκα τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ θεοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ ἐκούσιον καὶ ζωοποιὸν πάθος ἐν τῇ τοῦ D νομικῶν πάσχα ἑορτῇ, τοιτέστιν τῇ ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, καὶ ἀναστάντος τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφὰς τῇ μα τῶν σαββάτων, ἣτις ἐστὶν κυριακή, ἐξ τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, ἐν ἧ καὶ τὸ δράγμα νενομοθέτητο προσφέρειν τὸν

3. παραποιμαξ. V.

7. προσαγόντες P.

8. Ioan. XVIII. 28.

12. ἐν πρώτῃ V.

13. νομοθετεῖτο προσενεγκεῖν P, ἐνομοθετεῖτο

προσενεγκεῖν V.

care? Hac igitur die, et sanctificatio Azymorum et festi praeparatio facta est. Unde Joannes ubi hac die rite paratis jam Discipulis, quo a Domino abluerentur, scripsit, subdit, Passus est sequenti die Dominus noster cum ipse esset Pascha, immolatus a Judaeis. Et post alia: Post haec ergo decimaquarta, quando passus est, ipse mane ad Palatium adducto, Fontifices et Scribae non introierunt Praetorium, ut non contaminarentur, sed ut vespere libere manducarent Pascha. Huic dierum accusationi scripturae omnes consentiunt, atque adeo Evangelia sibi invicem consentanea. Quinetiam idipsum testatur Resurrectio: tertia enim die resurrexit, quae est in prima hebdomade messis, qua et manipulum de feno Pontifex a lege praecipitur.

Quod igitur, eo quo passus est tempore, Dominus noster et Saluator legalium et umbratilem agnum non manducavit, sed ipse ut verus agnus immolatus est pro nobis die Parasceves, xiv. primi mensis Lunae, ex iis perspicuum fit. Passus ergo, ut diximus, secundum carnem Domino nostro et Deo Jesu Christo voluntariam et vivificam passionem, in legalibus Paschatis festo, hoc est xiv. primi mensis Lunae, et resurgente secunda die, secundum scripturas, una Sabbati, quae est Dominica, xvi.

ιερέα, πέρασ ἀπέληψε τὸ τυπικὸν πάσχα, τοῦ ἀληθινοῦ πάσχα παραγενομένου.

Τότε οὖν παυθέντος ἤγουν πληρωθέντος τοῦ τυπικοῦ καὶ σκιάδου πάσχα ἤρξατο τὸ ἀληθινὸν τῆς ἀγίας τοῦ Θεοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας πάσχα· οὐπερ εἰς ἀνάμνησιν καθ' 5 ἑκαστον ἐνιαυτὸν ἢ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία τὴν ἀγίαν τοῦ πάσχα ἐορτὴν ἐπιτελεῖ, ἀπλανῶς τηροῦσα τὴν ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς

P 8 σελήνης, ἐν ᾗ τὸ νομικὸν ἐπιτελεῖσθαι προστέτακται πάσχα, μετὰ ἐπίβασιν τῆς ἡμέρας, ἐν ᾗ τὴν ἑαρινὴν ἰσημερίαν γίνεσθαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐδίδαξεν· καὶ εἰ μὲν εὐρεθείη αὕτη, λέγω δὲ ἡ 10 ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, ἐν ἡμέρᾳ κυριακῇ, εἰς τὴν ἐξῆς κυριακὴν τὴν ἀγίαν τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἑορτὴν ἄγειν, εἰ δὲ ἐν δευτέρᾳ ἢ τρίτῃ ἢ τετραδίᾳ ἢ πέμπτῃ ἢ παρασκευῇ ἢ σαββάτῳ, τοῦ πάσχα διαφωνίαν οὐκ ἔσχωσαν οἱ τῆς ἐκκλησίας διδάσκαλοι, ἀλλ' ἡ Θεία χάρις τοὺς πο- 15 λεμίους τῆς ἐκκλησίας καταβαλοῦσα τὸν μέγαν ὡς ἀληθῶς καὶ πιστότατον βασιλέα Κωνσταντῖνον ἀνέστησεν, ὃς ἐπὶ πλείον τὰ χριστιανῶν εἰς φαιδρότητα καὶ δόξαν ἤγαγεν διὰ μεγίστων καὶ

B πολλῶν ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας θεαρέστων κατορθωμάτων. οὗτος εὐρῶν τὴν τοιαύτην διαφωνίαν ἐν ταῖς ἀγίαις τοῦ Θεοῦ ἐκκλη- 20 αῖαις, καὶ πρὸς ταύταις Ἄρειον τὸν δυσσεβῆ καὶ τοὺς ἀμψ' αὐτὸν σφοδρῶς τὴν ὁρθὴν καὶ ἀμώμητον πίστιν ἀνασκευάσαι σπουδάζοντας καὶ πολλὴν τυραχὴν ταῖς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις ἐμποιοῦν-

18. et] ἡ V.

21. Ἄριον V.

primi mensis Lunae, qua et manipulum offerre Pontificem lex praecipit, hanc accepit typicum Pascha, cum Pascha verum adfuit.

Tunc ergo cessato seu adimpto typico et umbratico Paschate, verum sanctae Dei Catholicae et Apostolicae Ecclesiae Pascha incoepit, in cuius memoriam sanctum Paschatis festum quotannis Ecclesia Dei celebrat, recte observata xiv. primi mensis Lunae, qua legale Pascha peragere praeceptum est, post ascensum diei, qua verum aequinoctium fieri Spiritus sanctus edocuit: et si inventa illa fuerit (decima quarta, inquam, primi mensis Lunae) die Dominica, sequenti Dominica sanctum Christi Dei nostri ex mortuis Resurrectionis festum peragere. Enimvero, si secunda, tertia, quarta aut quinta feria, Parasceve, vel Sabbato ipsamet occurrat, cum hanc Paschatis dissonantiam componere non potuissent Ecclesiae discipuli, post prostratos Ecclesiae hostes, Magnum revera ac in fide constantissimum Imperatorem Constantinum Dei gratia excitavit, qui res Christianorum, maximis plurimisque editis pro Ecclesia Deo acceptis facinoribus, in splendorum et gloriam non modice provexit. Is enim cum tantam in sanctis Dei Ecclesiis esse dissensionem animadvertet, in iisque impium Arium, ejusque sequaces rectam et inculpatam fidem acriter invertere conari, plurimo in Dei Ecclesiis excitato tumultu,

τας, τῷ θείῳ ζήλῳ κινούμενος πρὸς εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν καὶ τὴν τῶν δογμαμάτων τῆς εὐσεβείας ὁρθότητα τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον τῶν τῆς δόλων πατέρων ἐπὶ τῆς Νικαίων συνήθροισεν· οἵτινες σὺν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἐκείσε V 7
 5 συνελθόντες, καὶ τὴν Ἀρείου καὶ τῶν ἄμφ' αὐτὸν μανίαν διελέξαντες, τὸ τῆς πίστεως σύμβολον ἐξέθεντο, ὅρον τε ἔθηκαν συμφώνως ἅπαντες περὶ τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιοῦ πάσχα· ὥστε καὶ C
 10 τὸς ἀπὸ τῆς κοίτης Συρίας καὶ πάντας ἁπλῶς τοὺς τὸν ἀποστολικὸν καὶ εὐαγγελικὸν τῆς ὁρθοδόξου πίστεως λόγον ὑγιῆ διασώζοντας τῷ ἀρχαίῳ ἔθει τῆς τε Ῥωμαίων ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἀλεξανδρείων καὶ τῶν πλειστων ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν τῶν ἀνὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην κατακολουθεῖν, καὶ συμφώνως ἅπαντας ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἑορτάζειν τὸ πανάγιον καὶ ζωοποιὸν πάσχα. τούτων συμφώνως ὑπὸ τῆς ἁγίας ὁρισθέντων συνόδου, ὃ εὐσεβῆς καὶ φιλόχριστος βυσιλεὺς Κωνσταντῖνος δι' οἰκείων αὐτοῦ γραμμάτων τοὺς ἄπανταχόσε τῆς ἱερωσύνης ἀρχηγούς καὶ πάντας ἁπλῶς τοὺς τῆς εὐσεβείας τροφίμους εἰρηνεύειν προέτρεπε καὶ τοῖς ὁρισθεῖσιν ἐμμένειν περὶ τε τῆς ὁρθῆς καὶ ἀμωμήτου πίστεως καὶ τοῦ σωτηριώδους καὶ ζωοποιοῦ πάσχα ὑπὸ τῆς ἁγίας 20
 20 ἐκείνης καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου· τοὺς δὲ μὴ τοῦτο ποιῶντας ἀποκηρύκτους εἶναι καὶ ἄλλοτρίους τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας προσέτατε, συμφωνούντων αὐτῷ ἐν τοῖσι ἅπασιν καὶ τῶν ἄπανταχόσε ἀνεπιλήπτως προεστῶτων τῶν

3. ἐπὶ τῆς Νικαίων] ἐν Νικαίᾳ P.

4. τῷ ἁγίῳ] ἁγίῳ P.

5. τὴν — τῶν] τὴν — τὸν V, τῶν — τὴν P.

divino motus zelo, ad pacem et concordiam, ac pietatis dogmatum integritatem, sanctam, magnam, et oecumenicam cccxviii. sanctorum Patrum Synodum Nicaeae coëgit, qui cum Spiritu sancto ibi convenientes damnata Arii et ejus asseclarum vesania, fideique exposito symbolo, de sancto et vivifico Paschate, assensu unanimi definitionem universi consecerunt: adeo ut qui ex Coelesyria erant, omnesque omnino qui Apostolicum et Evangelicum orthodoxae fidei sanum observant sermonem, veterem Romanae ac Alexandriae Ecclesiae, plurimarumque sanctarum Dei Ecclesiarum morem in universo terrarum orbe secuti sint, concorditerque uno eodemque die sanctum prorsus et vivificum Pascha celebrarint. His unanimiter a sancta Synodo sic definitis ac promulgatis, Pius ac Christi amans Constantinus Imperator, Sacris suis ubique emissis, Sacerdotum Principes, ut omnes prorsus pietatis alumni pacem invicem colerent, est adhortatus: utque de recta et inculcata fide, et salutari ac vivifico Paschate, a sancta illa et oecumenica Synodo sanctis insisterent: qui vero contra agerent, a communione pellerentur, extorresque essent a sancta Dei Catholica et Apostolica Ecclesia praecipit, in hisce consentientibus universis qui inculcate sanctis Christi Ecclesiis erant praepositi sanctis

Chronicon Paschale vol. I.

2

ἀγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν ὁσίων πατέρων καὶ διδασκάλων. οὗ γενομένου ἕκαστος τῶν Θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν τῇ Νικαίῳ συνελθυσθῶτων ἀγία συνέδριον τὴν ἰδίαν κατελάμβανε πόλιν.

- P 9 Τῆς εἰρήνης δὲ καὶ ὁμοιοῦς μετὰ τῆς τῶν δογματικῶν ὁρθότητος τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν πολλὴν ποιούμενοι πρό-5 νοιαν οἱ ὅσοι καὶ Θεοφόροι τῆς ἐκκλησίας φωστῆρες καὶ διδάσκαλοι, ἐπιστάμενοι ὅτι τοὺς τῆς σελήνης μῆνας οὐχ ὁμοίως ἅπαντες ψηφίζουσι, καὶ λογισόμενοι μή πως καὶ ἐκ τούτου ἐτέρα τις διαφωνία καὶ ταραχὴ ἐν ταῖς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις ἀναφύη περὶ τοῦ ἀγίου καὶ ζωοποιοῦ πάσχα, καὶ τὴν τοιαύτην διαφωνίαν 10 προαναρτῆσαι σπουδάζαντες, τὴν θαυμαστὴν ἐκείνην καὶ αἰοδιμον ἐνεκακαδεκαετηρίδα τῆς σελήνης Θεοπνεύστως ἐξέθεντο, δηλοῦσαν ἐν ἐκάστῳ ἔτει ἐν πόστῃ τῶν δύο μηνῶν ἡμέρα, μαρτίου λέγω ἢ καὶ ἀπριλίου, εὐρίσκειται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἢ κατὰ 15 τὸν ἐκκλησιαστικὸν κανόνα ἰδ' τοῦ πρώτου παρ' Ἑβραίοις μηνὸς τῆς σελήνης, ἐν ᾗ τὸ νομικὸν ἐπιτελεῖσθαι προστίεται πάσχα, τὰ πύλαι ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς ἀγράφως μὲν, ἀπλανῶς δὲ κρατήσαντα, ἐγγράφως κυρώσαντες, ὥστε ταῦτα γινώσκοντας τοὺς τῆς εὐσεβείας τροφίμους καὶ ἀσύλευτα διατηροῦντας ἐν εἰρήνῃ ἐορτάζειν τὸ πανάγιον καὶ λυτρωτήριον ἡμῶν πάσχα τοῦ μεγάλου 20 Θεοῦ καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐξήρκει μὲν οὖν τοῖς εὖ φρονοῦσιν εἰς τὸν περὶ τῆς ἀγίας

1. Θεοῦ] Χριστοῦ P. 2. Νικαίων P. 13. πόστῃ] ποία P. ἀπριλίου V habet ab recentiori manu mutatum in ἀπριλλίου hic et infra.

Patribus ac Doctoribus. Quo facto, unusquisque sanctorum Patrum qui Nicaeae versabantur, et convenerant ad sanctam Synodum, urbem suam repetiit.

Pace deinde ac concordia cum sanctarum Dei Ecclesiarum dogmatum integritate stabilita, sancta et Deifera Ecclesiae luminaria, ac Doctores, cum menses lunares non similiter ab omnibus putari adverterent, ne discordia exinde alia, turbaque in Dei Ecclesiis de sancto et vivifico Paschate emergeret, hancce dissensionem, plurima adhibita cura praecidere sategerunt, mirandumque illum et insignem Decemvennalem Lunae Cyclum, Deo ita inspirante, procurrere: qui quidem quoto duorum mensium die, Martii, inquam, et Aprilis, quovis anno juxta Ecclesiasticam Regulam occurreret decima quarta primi apud Hebraeos mensis Lunae, qua legale Pascha celebrari praecipitur, quaeque olim et ab initio, absque scriptura quidem, sed rite obtinebat, indicaret, scripto mandarunt, firmaruntque, ita ut hisce perceptis, et a fidei alumniis inviolate observatis, sanctum et redemptorium nostrum magni Dei et servatoris Jesu Christi Pascha cum pace exigerent.

Iis ergo qui recte sentiunt ad sancti Paschatis festi Ecclesiasticam

τοῦ πάσχα ἑορτῆς ἐκκλησιαστικὸν κανόνα ἢ ὑπὸ τῶν θεοφόρων πατέρων ἐκτεθεῖσα ἐννεακαιδεκατηρὶς τῆς σελήνης, εἰς ἑαυτὴν διὰ παντὸς ἀνακυκλουμένη καὶ δηλοῦσα ἐν ἐκάστῳ ἔτει ἐν πόσῃ τοῦ μαρτίου ἢ τοῦ ἀπριλίου ἡμέρα εὑρίσκεται ἢ ἰδ' τοῦ πρώτου C 5 μηνὸς τῆς σελήνης, ἐν ᾗ τὸ νομικὸν ἐπιτελεῖσθαι προστέτακται πάσχα· ἦν γινώσκων τις καθ' ἕναστον ἐνιαυτὸν ἐν πόσῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος εὑρίσκεται, καὶ τὸν ὄρον ἐπιστάμενος τὸν τεθέντα, οὗ ἐὰν εὑρεθῇ αὕτη ἐν ἡμέρᾳ κυριακῇ, εἰς τὴν ἐπιούσαν κυριακὴν ἑορτάζειν δεῖ τὸ ἅγιον πάσχα, εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ οἰαδῆποτε 10 τῶν ἕξ ἡμερῶν ἡμέρα, εἰς τὴν προσιούσαν κυριακὴν, σαφῶς καὶ λίαν ῥαδίως γινώσκων δυνήσεται καθ' ἕναστον ἐνιαυτὸν ἐν πόσῃ τοῦ μαρτίου ἢ τοῦ ἀπριλίου ἑορτάσει τὸ σωτήριον πάσχα ἢ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία.

Τίτις δὲ φιλοτιμότερον φερόμενοι κύκλον πέντε ἐννεακαιδε- D 8
V 8
καιτηριδῶν ἔταξαν, ὃν προπετιῶς ἔφησαν εἰς ἑαυτὸν αἰεὶ ἀνακυ-
κλούμενον οὐ μόνον κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας τοῦ ἡλιακοῦ μηνὸς
μαρτίου ἢ ἀπριλίου φέρειν τὴν ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελή-
νης, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος. ὃν τινες
τῶν ὑπλουστέρων εὐρηκότες, καὶ τοῦτον ἀληθῆ εἶναι ὑποπεύ-
20 σατες, οὐ μόνον ἐν βίβλοις ἀνεγράψαντο, ἀλλὰ καὶ ἐν τύβλαις
ἐν πλείοσι τῶν ἐκκλησιῶν ἀνατεθείκασιν, ὡς ὄρωντας Ἑλληνί-
ας καὶ Ἰουδαίους καὶ τοὺς τῶν αἰρέσεων προστάτας τοῦτον προκει-

2. ἐννεακαιδεκατηριδα V ab manu sec.
τοῦ] P. 22. τς om. P.

12. τοῦ θεοῦ] [ἐκ

regulam sufficit a Deiferis Patribus propositus in semet semper recurrens Decemnovennalis Lunae Cyclus, quo indicatur quo anno, ac quoto Martii vel Aprilis die, decima quarta primi mensis Lunae invenitur, qua legale praecceptum est celebrari Pascha: qua quidem cognita, quoto hebdomadis die singulis annis illa occurrat, quivis percipiet, atque adeo si die Dominica illa inventiatur, sequenti Dominica celebrandum esse sanctum Pascha: si vero alio quovis sex dierum die, sequenti Dominica celebrandum esse sanctum Pascha quivis assequi facile poterit, et quoto Martii vel Aprilis die singulis annis salutare Pascha Ecclesia celebrabit.

Quidam porro, nescio qua ducti ambitione, quinque Decemnovennalem Cyclum statuerunt, quem in semet recurrere temere asserabant, cum non solum juxta ipsos mensis Martii et Aprilis Lunares dies ferre decimam quartam primi mensis Lunae, sed etiam juxta ipsos dies hebdomadis dicerent. Quo quidem invento cyclo, ipsum veritati consentaneum esse arbitrati simpliciores quidam, non in libris duntaxat, sed etiam in tabulis describere, quas in compluribus Ecclesiis appenderunt: ita ut cum propositum hunc esse adverterent Gentiles et Judaei, ac haerescon

P 10 μενον πλατὺν γέλωτα κατὰ τῆς ἐκκλησίας κινεῖν, καὶ δι' αὐτοὺ ἐπισκώπτειν τὸ μέγα τῆς εὐσεβείας μυστήριον.

Τούτου τοίνυν γεγενημένου τινὲς τῶν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας διεγεφθέντες δι' ἀναγκαίων λόγων τὴν τοιαύτην ἀλλόκοτον καὶ ἀπαίδευτον τῶν συνταξάντων τὸν εἰρημένον κύκλον τῶν ἐνε-5 νήκοντα πέντε ἐτῶν διήλεξαν γνώμην, ὑπέδειξαν δὲ τὸν ἀληθῆ καὶ τοῖς πράγμασι σύμφωνον κύκλον τὸν τῶν κη' μὲν ἔννεακαιδεκαετηρίδων, ιθ' δὲ ὀκτωκαιικοσαετηρίδων, αἵπερ συνάγουσιν ἐτῶν ἀριθμὸν φλβ'. οὗτος γὰρ ὁ κύκλος, λέγω δὴ ὁ τῶν φλβ' ἐτῶν, αἰεὶ εἰς ἑαυτὸν ἀνακυκλούμενος δεικνυσιν οὐ μόνον κατὰ τὰς αὐτὰς 10 ἡμέρας τῶν δύο ἡλιακῶν μηνῶν, μαρτίου λέγω καὶ ἀπριλίου, ἐμπίπτουσιν τὴν ιθ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, ἀλλὰ καὶ κα-
B τὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος τῆς τετραετηρίδος τοῦ βισέξτου καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος τῆς ἔννεακαιδεκαετηρίδος, ἀλλὰ δὴ καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος τῆς ὀκτωκαιικοσαετηρί- 15 δος. ἀπαρτίζεται γὰρ ὁ προειρημένος κύκλος τῶν φλβ' ἐτῶν καὶ παρὰ τὸν ιθ' καὶ παρὰ τὸν κη' καὶ παρὰ τὸν τέσσαρα καὶ παρὰ τὸν ἑπτὰ μεριζόμενος.

Τούτου γνωσθέντος πολλοὶ κύκλους ἀνέγραψαν ἑορταστικούς ἐτῶν φλβ', καταμίζαντες δὲ τῇ ἀληθείᾳ τὸ ψεῦδος σκανδύλου 20 καὶ ταραχῆς ἀφορμὰς τοῖς ἀπλουστέροις παρέσχοντο. οἱ μὲν γὰρ τὰς τεσσαρισκαίδεκαταίας τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης ἀκινή-

5. ἐννεηήκοντα P. 7. τοῖς om. P. *ibid.* ἔννεακαιδ. — ὀκτώ om. P. 14. τῆς om. P. 15. ἔτος om. P. 17. τῶν bis P. *ibid.* τὸν τέσσαρα] τὸν δ' P. 20. καὶ κ. P. καταμίζαντες V. 22. τεσσαρισκαίδεκαταίας P.

Principes, largum adversus Ecclesiam risum exc tarint, magno inde Ecclesiae Sacramento ludibrio habito.

Cum haec ita se haberent, quidam ex Ecclesia Catholica necessariis excitati rationibus, ineptam hanc et absurdam eorum qui memoratum Cyclum xcv. annorum, confecerant arguere sententiam, probavereque, istum * Vigintiottennalem Cyclum, qui annos colligit dxxxii. verum esse, rebusque consonum. Cyclus enim ille (is, inquam, dxxxii. annorum) in seipsum semper recurrens, non solum indicat juxta hos dies binorum mensium solarium, Martii, inquam, et Aprilis, quando incidat xiv. mensis Lunae, sed et juxta dies eosdem hebdomadis, et juxta eundem annum quadriennii Bissexti, et juxta eundem Decemnovennalis, atque adeo ipsum Vigintiottennalis Cycli annum. Absolvitur enim praedictus Cyclus annorum dxxxii. et in xix. et in xxviii. et in iv. et in vii. partitus.

Hoc cognito, Paschales Cyclos annorum dxxxii. multi descripsere, mixtoque cum veritate mendacio, scandali ac turbae occasiones praebuere simplicioribus. Quippe qui primi mensis Lunae quartas decimas immobiles esse non adverterunt, juxta dies in Decemnovennali Cyclo a Deife-

τους οὐκ ἐφύλαξαν κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἀναγεγραμμένας ἐν τῇ C
ἐκτεθείσῃ ἐννεακαιδεκαετηρίδι ὑπὸ τῶν Θεοφόρων πατέρων, ἀλλ'
ἰδίας ἐννεακαιδεκαετηρίδας συνέταξαν ἐναντίας τῇ ἐκτεθείσῃ ὑπὸ
τῶν Θεοπνεύστων τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων, καὶ οὕτω κύκλους
5 φλβ' ἐτῶν συντεθείκασιν. οἷς προσέχοντές τινες καὶ ἀγνοοῦντες
τὸν ἐκκλησιαστικὸν κανόνα περὶ τοῦ σωτηρίου πάσχα μάτην πολ-
λάκις ταράττονται, οἰόμενοι πεπλανημένως ἐορτάζεσθαι τὸ ζωο-
ποιὸν πάσχα ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ.

Ἔτεροι δὲ τὰς μὲν τεσσαρισκαιδεκατάδας τοῦ πρώτου μηνὸς
10 τῆς σελήνης ἀκινήτους ἐφύλαξαν κατὰ τὰς ἀναγεγραμμένας ἡμέ-
ρας τῶν δύο μηνῶν μαρτίου καὶ ἀπριλίου ἐν τῇ ἐκτεθείσῃ ἐννεα-
καιδεκαετηρίδι ὑπὸ τῶν πανευφήμων τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων, D
καὶ οὕτω τὸν κύκλον τῶν φλβ' ἐτῶν ἀνέταξαν. καὶ περὶ μὲν τὴν
ἁγίαν τοῦ πάσχα ἐορτὴν σύμφωνοι ἠόρῃθησαν τῷ ἐκκλησιαστικῷ
15 κανόνι, καθ' ὃν ἐπιτελεῖσεν καὶ ἐπιτελεῖ καὶ ἐπιτελεῖσει τὸ ζωο-
ποιὸν πάσχα ἢ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία· χρόνους δὲ παρέθεντο ἐν τῷ
κύκλῳ τῶν φλβ' ἐτῶν τοὺς τε ὑπὸ κτίσεως κόσμου τοὺς τε ὑπὸ
τῆς ἰανθρωπήσεως τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοὺς τε ἀπὸ τῆς ἐκ νεκρῶν αὐτοῦ ἀναστάσεως ἁσυμφώ-
20 νους τῆτι Θεοπνεύστῳ γραφῇ καὶ τῷ ἐκκλησιαστικῷ κανόνι καὶ τῇ
τῶν πραγμάτων φύσει· ὧς τινες προσέχοντες περὶ μὲν τὴν ἁγίαν P 11
τοῦ πάσχα ἐορτὴν οὐ διασφάλλονται, ἀλλὰ συμφωνοῦσι τῇ κα- V 9
θολικῇ ἐκκλησίᾳ, περὶ δὲ τὰς ἄλλας ἐορτὰς τὰς τελουμένας ἐν

9. τεσσαρεσκ. P.
θησαν P.

13. κύκλῳ V.

ibid. μὲν om. P.

14. εὐρέ-

ris Patribus proposito descriptos, sed proprios Decemnovennales Cyclos
confecere illi contrarios qui ab inspiratis a Deo Doctoribus sunt exposi-
ti; sicque Cyclos xxxii. annorum composuerunt. Quibus quidam fidem
adhibentes, regulam ignorantem Ecclesiasticam, frustra de salutari Pa-
schate turbas saepius excitarunt, cum in sancta Dei Ecclesia vivificum
Pascha erroneo celebrari sibi in animum inducerent.

Alii vero quartas decimas primi mensis Lunae immobiles observa-
nt juxta descriptos duorum mensium dies, Martii et Aprilis, in Decem-
novennali Cyclo ab praeclaris Ecclesiae Doctoribus exposito, atque sic
in semet redeuntem xxxii. Cyclum constituerunt. Et sane circa Pascha-
lem sanctam festivitatem sanctae regulae consentire sunt deprehensi, se-
cundum quem vivificum Pascha celebravit, celebrat, et celebrabit Dei Ec-
clesia. In Cyclo porro xxxii. annorum, a mundo condito annos prae-
terea apposuerunt, et ab Incarnatione magni Dei et Servatoris nostri Jesu
Christi, et ab ejus a mortuis resurrectione, qui a Deo inspiratae scri-
pturae, et Ecclesiasticae regulae, ac rerum naturae minime consonant,
quodam quidam adhaerent, quoad Sanctum Paschatis festum non fallun-
tur quidem, immo Catholicae Ecclesiae consentiunt, verum quoad alias

αὐτῇ σφόδρα πεπλάνηται, οἷον Χριστοῦ γενέθλιον, ὅπερ ἀπλα-
 νῶς λίαν ἑορτάζει ἢ τοῦ Θεοῦ ἄγχα ἐκκλησία τῇ εἰκάδι πέμπτη
 τοῦ κατὰ Ῥωμαίους δεκεμβρίου μηνός, ἔτι δὲ καὶ τὸν εὐαγγελισμὸν
 τῆς ἁγίας ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, ὃν καὶ αὐτὸν ἀνεπιλήπτως ἐπιτελεῖ ἢ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας
 τῇ εἰκάδι πέμπτη τοῦ κατὰ Ῥωμαίους μαρτίου μηνός, ἔτι μὴν
 καὶ τὸ γενέθλιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου καὶ βαπτι-
 B στοῦ, ὅπερ ἐπιτελεῖ ὀρθῶς ἢ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία τῇ εἰκάδι τετάρ-
 τη τοῦ κατὰ Ῥωμαίους ἰουνίου μηνός, πρὸς τούτοις δὲ καὶ τὴν
 ἁγίαν ἀπάντησιν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χρι- 10
 στοῦ, ὅτε ὑπεδέξατο αὐτὸν ἐν ταῖς ἀγκάλαις ὁ δίκαιος Συμεὼν,
 ἦν ἑορτάζει ἀσφαλῶς ἢ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία τῇ δευτέρᾳ τοῦ κατὰ
 Ῥωμαίους φεβρουαρίου μηνός. τοῖς οὖν ἀναγραφασμένοις τὸν
 οὕτω κατασκευασθέντα κύκλον τῶν φλβ' ἐτῶν κατακολουθοῦντές
 τινες τῶν κουφοτέρων, καὶ ἀληθεύειν τούτους οἰόμενοι, λίαν τολ- 15
 μηρῶς καὶ προπετῶς καταμέμφονται τὰς ἀπανταχόσε ἁγίας τοῦ
 Θεοῦ ἐκκλησίας ἐν ταῖς εἰρημέναις ἡμέραις τὰς μνημονευθείσας
 C ἐπιτελοῦντας ἑορτάς.

Ἐπεὶ οὖν οὐχ ἤρρομεν ὑπὸ τινος ἀναγραφέντα ἑορταστικῶν
 κύκλον τῶν φλβ' ἐτῶν διὰ πάντων συμφωνοῦντα τῇ Θεοπνεύστῳ 20
 γραφῇ καὶ ταῖς ἀνεπιλήπτως τελουμέναις ἑορταῖς ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ
 Θεοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ἔγνωμεν ἐν μιᾷ ἢ
 καὶ ἐν πλείοσιν ἢ καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ

4. ἡμῶν om. P. 13. Φεβρουαρίου PV. 18. ἐπιτελοῦντας]
 Conf. περιτευνόντων ὠρῶν in circulo p. 13.

festivitates quae in ea celebrantur plurimum aberrant: veluti in Christi
 Nativitate, quam recte prorsus celebrat Sancta Dei Ecclesia xv. die
 mensis secundum Romanos Decembris. Ita perinde in Annuntiatione san-
 ctae gloriosae Dominae nostrae Dei Genitricis et semper Virginis Mariae,
 quam et ipsam inculcate celebrat Dei Ecclesia xv. die mensis secundum
 Romanos Martii: praeterea in Nativitate Sancti Joannis Praeursoris et
 Baptistae, quam recte Dei Ecclesia xiv. mensis juxta Romanos Junii
 celebrat. Praeterea in sancto Servatoris nostri Dei et Domini Jesu Chri-
 sti Occursu, cum in ulnis eum excepit justus Simeon, quem recte cele-
 brat Dei Ecclesia ii. mensis juxta Romanos Februarii. Ab hisce igitur
 descriptum ac sic compactum dxxxii. annorum Cyclum quidam ex sim-
 plicioribus secuti, ac veritati consonum illum esse arbitrati, audacter
 nimis ac temere sanctas ubique Ecclesias, a quibus, praedictis diebus
 memoratae peraguntur festivitates, reprehendunt.

Quandoquidem igitur nullum hactenus invenimus a quoquam descri-
 ptum dxxxii. annorum Paschalem Cyclum, qui a Deo inspiratae scriptu-
 rae in omnibus concinat, ac festis quae in sancta Dei Catholica et Apo-
 stolica Ecclesia inculpate celebrantur, immo in uno, vel in pluribus, vel
 etiam in omnibus festis, sanctae Dei Ecclesiae minime esse consentaneas,

ἐκκλησίας ἀσυμφώνους καὶ ἐναντίους τυγχάνοντας καὶ τυραχὰς καὶ σκάνδαλα τοῖς τῆς εὐσεβείας τροφίμοις ἐμποιοῦντας τοὺς ὑπὸ τινῶν ἀναγραφέντας ἑορταστικούς κύκλους, ἀναγκαῖον ἡγησάμεθα ἀναγράψαι κύκλον ἑορταστικὸν ἐτῶν φλβ' διὰ πάντων συνάδοντα ταῖς Θεοπνεύστοις γραφαῖς καὶ ταῖς ἀπλανῶς μὲν παραδοθείσας ὑπὸ τῶν Θεοφόρων πατέρων, ὁρθῶς δὲ τελουμένας ἑορταῖς ἐν ταῖς ἀπανταχόσε ἀγίαις τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις, πρὸς τε ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἐντευχομένων ὠφέλειαν καὶ εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν, φωτίζοντος ἡμῶς τῷ φωτὶ τῆς ἰογνώσεως καὶ παρέχοντος ἡμῖν λόγον ἀληθείας ἐν ἀνολίξει τοῦ στόματος ἡμῶν πρὸς οἰκοδομὴν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, παρ' οὗ πᾶσα δόσις ἀγαθῆ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον δίδοται πᾶσι τοῖς πιστῶς προσκυνοῦσιν αὐτόν.

15 Προτάξομεν δὲ τοῦ ἑορταστικοῦ κύκλου τῶν φλβ' ἐτῶν τὴν P 12 κατὰ φύσιν ὀκτωκαιικοσαετηρίδα τοῦ ἡλίου, ἥτις συναρξασμένη τῇ γενέσει τῶν φωστήρων, εἰς ἑαυτὴν διὰ παντὸς ἀνακυκλουμένη δηλοῖ τὰς ἐν ἐκάστῳ ἔτει ἐπουκτὰς τοῦ ἡλίου, ἀποκαταστατικὴ τυγχάνουσα ἡμέρας μηνὸς ἡλιακοῦ καὶ ἡμέρας ἐβδομάδος καὶ 20 ἔτους τετραετηρίδος βισέξτου. ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑκθεσιν τῆς κατὰ φύσιν ἐννεακαιδεκαετηρίδος τῆς σελήνης δηλώσομεν, ἥτις καὶ αὐτὴ συναρξασμένη τῇ γενέσει τῶν φωστήρων, εἰς ἑαυτὴν διὰ παντὸς ἀνακυκλουμένη δηλοῖ ἐν ἐκάστῳ ἔτει τὴν κατὰ τὸν ἐκκλησι-

10. ἀληθῆ P.

interdum etiam contrarios advertimus, Paschalesque a quibusdam compages Cyclos tumultuum ac scandalorum ansam praebere pietatis alumnis, operae pretium duximus Cyclum describere DXXXII. annorum a Deo inspiratis scripturis in omnibus consentaneum, et festivitatis quae recte a Deiferis Patribus traditae sunt, et in sanctis Dei Ecclesiis recte ubique celebrantur, tum ad nostram ipsorum, tum ad eorum qui haecce legent utilitatem ac pacem, et ad sanctarum praeterea Dei Ecclesiarum concordiam: illuminante nos lumine cognitionis, et verum nobis praebente sermonem in apertione oris nostri ad aedificationem sanctae Ecclesiae magno Deo et Servatore nostro Jesu Christo, a quo omne donum bonum, et omne munus perfectum datur iis omnibus qui cum fide eum adorant.

Praefigemus porro annorum DXXXII. Paschali cyclo naturalem solis Viginti-octennalem Cyclum, qui sumpto usa cum luminarium ortu exordio in semetipsum semper reflectitur, et singulis annis Epactas Solis indicat, cum apocatastasice sit diei mensis solaris, ac diei hebdomadae, et anni quadragesimi Bisexti. Praeterea proponemus naturalem Decemnovennalem Cyclum Lunae, qui et ipse una cum ortu luminarium in semet semper reuertens, singulis annis decimam quartam primi mensis Lunae, juxta ecclesiasticam regulam, qua legale festum celebrari praecipuum est, indi-

στικὸν κανόνα τεσσαρισκαιδεκάτην τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελή-
 νης, ἐν ᾗ τὸ νομικὸν ἐπιτελεῖσθαι προστέτακται πάσχα, καὶ πό-
 B σαι εἶσιν ἐν ἐκάστῳ ἔτει ἐπακταὶ τῆς σελήνης, ἧτις ἐννεακαιδε-
 κατηρίδος ἀποκαταστατικῆ τυγχάνει ἡμέρας μηνὸς ἡλιακοῦ καὶ
 V 10 ἡμέρας σελήνης μηνός. ἐπιδρομὴν τε τῶν χρόνων τῶν ἀπὸ ἀρ-5
 χῆς κτίσεως κόσμου ποιησόμεθα. μέθοδόν τε παραδώσομεν
 τὰ ἔτη τοῦ κόσμου παραλαμβάνοντες, δι' ἧς γινώσκειν δυνήσεται
 τις καθ' ἕκαστον ἐπιζητούμενον ἐνιαυτὸν πόστον ἔτος ἐστὶν τῆς
 ὀκτωκαιεκοσμητηρίδος τοῦ ἡλίου. μέθοδόν τε ἐτέραν δηλώσο-
 μεν τὰ ἔτη τοῦ κόσμου παραλαμβάνοντες, δι' ἧς δυνήσεται τις ἡ
 γινώσκειν καθ' ἕκαστον ἐπιζητούμενον ἐνιαυτὸν πόσαι εἰσὶν αἱ
 τοῦ ἡλίου ἐπακταὶ. μέθοδόν τε αὐθις ἄλλην γνωρίσομεν, δι'
 ἧς δυνήσεται τις γινώσκειν ἐν πόστῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος εὐρί-
 C σκεται ἐκύστη ἐπιζητούμενη οἰουδήποτε μηνὸς ἡμέρα. πάλιν
 ἄλλην μέθοδον γράνομεν τὰ ἔτη τοῦ κόσμου παραλαμβάνοντες, ἡ
 δι' ἧς δυνήσεται τις γινώσκειν καθ' ἕκαστον ἐπιζητούμενον ἐνιαυ-
 τὸν πόσαι εἰσὶν αἱ τῆς σελήνης ἐπακταὶ. ἔτι μέθοδον ἄλλην δη-
 λώσομεν, δι' ἧς δυνήσεται τις γινώσκειν καθ' ἕκαστον ἐπιζητού-
 μενον ἐνιαυτὸν ἐν πόστῃ ἡμέρᾳ τοῦ μαρτίου ἢ τοῦ ἀπριλίου εὐ-
 ρίσκεται ἢ κατὰ τὸν ἐκκλησιαστικὸν κανόνα ἰδ' τοῦ πρώτου μη-2
 νὸς τῆς σελήνης. τούτων γὰρ πάντων προδηλουμένων, οὕτω
 σαφῶς ἀποδείξομεν ἐν πόστῳ μὲν ἔτει τοῦ κόσμου, ἐν πόστῳ δὲ
 ἔτει τῆς ὀκτωκαιεκοσμητηρίδος τοῦ ἡλίου καὶ ἐν πόστῳ ἔτει τῆς
 ἐννεακαιδεκατηρίδος τῆς σελήνης τὸ πρῶτον ἐν Αἰγύπτῳ ἐπετε-
 λήσθη πάσχα, ἐν πόστῳ δὲ ἔτει τοῦ κόσμου καὶ τῆς ὀκτωκαιει-2

1. τεσσαρισκ. P. 6. τῆ] δὲ P. 7. 10. 13. 16. δυνήσεται PV.
 22. ἐν πόστῳ δὲ ἔτει — 25. τοῦ κόσμου om. P.

cat: quotaeque singulis annis sunt Lunae Epactae, quaeve Decemno-
 valis apocatasticæ est diei mensis solaris, et diei mensis lunaris. Anno-
 rum etiam a mundi conditi exordio decursum exequemur: methodum ve-
 ro ac rationem trademus, sumptis annis mundi, qua nosse quivis poterit,
 quovis quæsito anno, quotus est annus Decemnovalis Cycli solis. Me-
 thodum praeterea alteram indicabimus, sumptis annis mundi, qua nosse
 quivis poterit in quæsitis singulis annis, quotae sunt solis Epactae. Me-
 thodum rursus aliam docebimus, qua nosse quivis poterit, quoto hebdo-
 madis die invenitur unusquisque quæsiti cujusvis mensis dies. Rursus
 aliam methodum describemus, sumptis mundi annis, qua quivis nosse po-
 terit singulis quæsitis annis quot sunt Lunae Epactae. Methodum ad-
 huc aliam indicabimus, qua quivis nosse poterit singulis quæsitis annis
 quoto Martii aut Aprilis die invenitur juxta regulam Ecclesiasticam de-
 cima quarta primi mensis Lunae. Hisce praedictis omnibus praedicta-

Ad pag

V 12

P 13

D
I
C
I
O
N
A
R
I
O
S
D
I
C
I
O
N
A
R
I
O
S
D
I
C
I
O
N
A
R
I
O
S
D
I
C
I
O
N
A
R
I
O
S
D
I
C
I
O
N
A
R
I
O
S
D
I
C
I
O
N
A
R
I
O
S
D
I
C
I
O
N
A
R
I
O
S
D
I
C
I
O
N
A
R
I
O
S
D
I
C
I
O
N
A
R
I
O
S
D
I
C
I
O
N
A
R
I
O
S

B

V 10

i

C

κοσμοειρήνης καὶ τῆς ἐννεακαίδεκαετηρίδος γέγονεν ὁ εὐαγγελισμὸς ὁ πρὸς τὸν ἅγιον Ζαχαρίαν περὶ τῆς συλλήψεως τοῦ προδρομοῦ καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, ἔτι μὴν καὶ ὁ εὐαγγελισμὸς ὁ πρὸς τὴν ἁγίαν ἑνδοξὸν ἡγιασμένον καὶ θεοτόκον Μαρίαν γενόμενος 5 καὶ ἡ κατὰ σάρκα σύλληψις τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀσπύρως καὶ ἀφθύρως γεγένηται· ἐν πόστῳ τε ἔτι τοῦ κόσμου καὶ τῆς ὀκτωκαικοσμοειτηρίδος ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην ἐλθὼν ἐβαπτίσθη ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἐν πόστῳ τε ἔτι τοῦ κόσμου καὶ τῆς ὀκτωκαικοσμοει- 10 τηρίδος καὶ τῆς ἐννεακαίδεκαετηρίδος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σκυλεύσας τὸν ἄδην ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. καὶ οὕτω λοιπὸν ἀρχόμενοι τοῦ ἑορταστικοῦ κύκλου ἀπὸ τοῦ ἔτους ἐκείνου ἐν ᾧ τὸν ζωοποιὸν θάνατον ὑπομείνας σαρκὶ ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ἀνέστη ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, παραστή- P 13 σομεν ἐν πόστῳ τε ἔτι τοῦ κόσμου ἐπληρώθη ὁ πρῶτος ἑορταστικὸς κύκλος τῶν φλβ' ἔτων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πάσχα καὶ πόσθεν ἀρχεται ὁ δεῦτερος κύκλος τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιοῦ πάσχα, προστιθέντες τοὺς χρόνους τοὺς ἀπὸ κτίσεως κόσμου φανέντας μετὰ πλείστης ὕσης τῆς ἐξετάσεως ἀληθείας ἔχουσαι. ταῦτα 20 γὰρ πάντα γινώσκων τις εὐρήσει ὡς ὀρθῶς καὶ ἀνεπιλήπτως τὰς μνημονευθείσας μικρῶ πρόσθεν ἑορτὰς ἐπιτελεῖ ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία.

7. τε om. P. 9. ὁ om. P. id. τε om. P. 10. ἀνεσταυρώθη P. 11. ἐκ τῶν νεκρῶν P. 15. πληρωθῆ P. 19. ἔχεται P. 22. Circulum qui sequebatur in tabula adiecta posuimus.

uis, sic perspicue demonstrabimus quoto mundi anno Vigintiottennalis Cycli et Decemnovennalis fuit Annuntiatio Sancto Zachariae de Praecursoris et Baptistae Joannis conceptione, ut et Annuntiatio Sanctae gloriassae semper Virgini et Dei genitrici Mariae facta, ut et Magni Dei et Servatoris nostri Jesu Christi secundum carnem Conceptio, quae sine semine et intaminate facta est. Deinde quoto mundi et Vigintiottennalis Cycli anno in Jordanem ad Joannem veniens baptizatus est Dominus noster Jesus Christus: quoto etiam mundi, et Vigintiottennalis, et Decemnovennalis Cycli anno crucifixus est pro nobis, et spoliato inferno ex mortuis resurrexit. Atque sic deinceps sumpto exordio Paschalis cycli, ab illo anno quo vivificam mortem tulit carne pro nobis Christus verus Deus noster, tertia die ex mortuis resurrexit, quo mundi anno completus est primus Paschalis Cyclus annorum DXXXII. Ecclesiastici Paschatis, et unde initium sumit secundus Cyclus sancti et vivifici Paschatis, additis qui a mundi conditu videntur effluxisse annis, cum quantalibet veritatis inquisitione demonstrabimus. Haec enim omnia ubi quis intellexerit, tam ut supra memoratas festivitates recte ac inculpate celebret sancta Dei Catholica et Apostolica Ecclesia statim percipiet.

P 14
V 12

Ἰστέον ὡς ἐν τῇ γενέσει τῶν φωστήρων, ἤγουν ἐν ἀρχῇ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως, τὸ πρῶτον ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ὀκτωκαιικοσαετηρίδος τοῦ ἡλλου ἐπακτὸς ἀὖκ ἔχει. αἱ γὰρ ἐπακταὶ μετὰ συμπλήρωσιν τῶν νβ' ἐβδομάδων ἐκάστου ἡγουμένου ἐνιαυτοῦ ἐκ τῆς ὑπολειπομένης τοῦ ἡλιακοῦ ἐνιαυτοῦ μιᾷ πρὸς τῷ 5 τετάρτῳ ἡμέρας λαμβάνονται, καὶ ἐκάστῳ ἐπομένῳ ἐνιαυτῷ ἐπιφέρονται. πῶς οὖν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως δυνατόν ἐστιν ἐπακτὸς λαβεῖν; καταγέλαστον γὰρ τοῦτο· λέγω δὴ τὸ λαβεῖν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως ἐπακτὸς ἢ ἐπακτὴν ἢ λεπτὰ ἐπακτῶν. μετὰ δὲ τὸ πληρωθῆναι 10 τὴν πρώτην ὀκτωκαιικοσαετηρίδα τοῦ ἡλλου τὴν συναρξαμένην τῇ γενέσει τοῦ κόσμου τὸ πρῶτον ἔτος τῆς δευτέρας ὀκτωκαιικοσαετηρίδος τοῦ ἡλλου ἐπακτὸς ἔχει ζ'. εἰ δὲ ὑπερβῶσι τὸν ζ', οὐκέτι λοιπὸν ἡ' ἢ θ' λέγονται, ἀλλ' ἀφαιρουμένων τῶν ζ' μία ἢ δύο καὶ πάλιν ἕως τῶν ζ'. τὸ δὲ β' καὶ γ' ἔτος τῆς ὀκτωκαιικο- 15 σαετηρίδος καὶ τὰ λοιπὰ αὐτῆς ἔτη ὡσαύτως ἔχει καὶ ἐν τῇ πρώτῃ ὀκτωκαιικοσαετηρίδι καὶ ἐν τῇ δευτέρῃ καὶ ἐν πάσαις ὁμοίως ταῖς λοιπαῖς.

Ἐνταῦθα δὲ σημειωτέον καὶ τοῦτο, ὅτι ἕκαστον ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ὀκτωκαιικοσαετηρίδος τοῦ ἡλλου τὴν ἀρχὴν ἔχει τὴν κα' 20 τοῦ κατὰ Ῥωμαίους μαρτίου μηνός, ἐν ᾗ τὴν ἑαρινὴν ἰσημερίαν

2. ὀκτωκαιικοσαετηρίδος] ἡ' καὶ κ' ετηρίδος PV. Sic et 11. 12. 15. 17. 20. 5. ἐκ τῆς — ἐνιαυτοῦ om. P. 8. ἔστιν] μὲν P. 11. συναρξαμένην] οὖν ἀρξαμένην PV. 13. ζ'] ξ' P. ib. τὸν ζ'] τὸ νξ' P. 14. ἡ θ'] ἡ θ' PV. ib. λέγονται P, λέγονται V. 14. 15. ζ'] ξ' P. 16. καὶ τὰ] κατὰ P.

Notandum porro in ortu luminarium, seu in initio mundi compositionis, primum naturalis Cycli Vigintiottennalis Solis annum Epactas non habere: Epactae quippe post completas lxx. hebdomades uniuscujusque primi anni, ex die cum quadrante sumuntur, et singulis sequentibus annis inferuntur. Qui ergo fieri potest, ut mundi conditi initio potuerint Epactae occurrere? Istud enim perridiculum est, ut, inquam, initio mundi compositionis Epactae, vel Epacta, atque adeo occurrant Epactarum minuta. Postquam autem primus Vigintiottennalis Cyclus solis completus fuerit, ille scilicet qui in mundi ortu incoeperit, primus secundi Vigintiottennalis Cycli solis annus Epactas habet lxx. Si vero excedant lxx. sed ablatis a lxx. una vel duabus, et rursus usque ad lxx. Secundus vero ac tertius Vigintiottennalis Cycli annus, prout reliqui illius anni, similiter Epactas habent, quemadmodum habentur in primo Vigintiottennali Cyclo, et in secundo, et pari modo in reliquis omnibus.

Istud etiam hoc loco observandum, unumquemque naturalis Vigintiottennalis Cycli solis annum habere initium xxi. die mensis juxta Romanos Martii, quo vernalis fieri aequinoctium per Deiferos Patres docuit

Ad pag. 27.

27

uv.

77-

qui

P 15
V 13

atu-

P 14
V 12

τοι
και
μει
τοι
τει
τη
νέο
τοι
επο
τη
τη
σαι
ουκ
δύο
σαι
δκτ.
λοι

τα
του

tioni
habe
prim
infer
ctae
com
nuta.
fueri
octer
...
Secu
Hus
Vig
oc

*γίνεσθαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ τῶν θεοφόρων ἐδίδαξε πατέρων.
ἐκείσθω λοιπὸν καὶ ἡ ἔκθεσις τῆς κατὰ φύσιν ἐννεακαιδεκατη-
ρίδος τῆς σελήνης.*

1. πατέρων ἐδίδαξεν P. 2. εἰς σελήδος PV. 3. Circulum qui
sequebatur in tabula adiecta posuimus.

Spiritus sanctus. Enimvero superest ut hic describatur **Expositio natu-
ralis Decemnovennalis Cycli Lunae.**

V 14 *Περὶ τοῦ κατὰ τὸν θεῖον νόμον γιγνομένου κατ' ἐνιαυτὸν ἁγίου καὶ σωτηριώδους πάσχα καὶ τῶν τούτου ζητημάτων σύντομος μετὰ ἀποδείξεως ἀπόλυσις.*

Τὸ μὲν ἅγιον καὶ μακάριον πάσχα τοῦ Θεοῦ διαβρῆθήν ὑπο-5
γράφει ὁ τόμος, ὁμοῦ καὶ τὸν μῆνα δηλῶν καθ' ὃν δεῖ τοῦτο
ποιεῖν, καὶ τὴν ἡμέραν κελεύων διατηρεῖσθαι μετὰ πολλῆς τῆς
ἀκριβείας. Θεοῦ γάρ ἐστιν ἐν αὐτῷ φωνῇ φερομένη τῷ νόμῳ,
B φυλάξαι τὸν μῆνα τῶν νέων, „καὶ ποιήσεις τὸ πάσχα κυρίῳ τῷ
Θεῷ σου τῇ τεσσαρισκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ πρώτου μηνός.“ μῆνα 10
δὲ νέον λέγει ὃν καὶ πρῶτον καλεῖ ἐν ᾧ τεθηλότες οἱ καρποὶ τὴν
γενομένην τῶν παλαιῶν προσημαίνουσι κατάπαισιν. ἐν δὲ τῇ
τεσσαρισκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός τοῦ πρώτου ἐπιτηρεῖσθαι τὸ
πάσχα συνέταξεν, οὐκ ἄλλον τοῦτο χάριν ἢ ἵνα κατὰ μίμησιν τοῦ
τῆς σελήνης φωτὸς πλήρη τὸν ἴδιον κύκλον ἐχούσης, τὸν μὲν τῆς 15
διανοίας φωστῆρα ἡμεῖς τέλειον ἔχοντες ἐν σκότῳ τῆς ἁμαρτίας
μὴ διατρέβωμεν, θάλλοντες δὲ που παντοδυσίῳ ἄρεταῖς καὶ
τοῖς τούτων πετάλοις οἷα τερπνὰ φυτὰ σκεπόμενοι ληθίων δίκην
φαιδροὶ διαμεινώμεν. τεσσαρισκαιδεκάτην δὲ τοῦ μηνός λέγει οὐ
C κατὰ τὸν ἡλιακὸν κύκλον, ἀλλὰ κατὰ τὴν σελήνην. Ἐβραῖων 20

2. σωτηριώδου V. 8. Θεοῦ] Numer. IX. 4. 10. τεσσαρεσκ. P.
11. τεθηλότες PV. 12. δὲ τεσσαρεσκ. P. 15. πλήρης V.
19. et seq. τεσσαρεσ. P.

*De sancto ac salutari anni cujuslibet Legali Paschate, ac
de quaestionibus ad illud spectantibus, brevis cum
demonstratione solutio.*

Sanctum ac beatum Dei Pascha perspicue omnino Lex praescribit, simulque quo fieri illud debet mensem indicat, et quo die jubetur observari, idque cum plurima accuratione. Vox quippe Dei in Legem illapsa est, qua praecipitur observari mensem Novorum: *Et facies Pascha Domino Deo tuo quartadecima die primi mensis.* Mensem vero Novum dicit, quem et primum vocat, in quo germinantes fructus veterum praenuntiant cessationem. Quartadecima autem primi mensis nulla alia ratione observari Pascha praecipit, nisi ut luminis instar Lunae plenum suum habentis circulum, nos perinde plenum habentes mentis luminare, in peccati tenebris non immoremur: quinimmo omnis generis florentes virtutibus, earumque foliis, jucundae veluti plantae, aperti, segetum instar venusti permaneamus. Quartadecimam vero mensis ait, non secundum solarem cyclum, sed juxta lunarem. Hebraeorum enim filii non ex solari,

γὰρ παῖδες οὐκ ἐκ τοῦ ἡλιακοῦ δρόμου, ἀλλ' ἐκ τοῦ τῆς σελήνης κύκλου τὸν μῆνα ποιεῖν ἐπαιδευθήσαν, ἐπειδὴ καὶ ὁ μῆν κατὰ τὸ ὄνομα τῆς σελήνης λέγεται· μῆνη γὰρ αὕτη ὀνομάζεται ἐλ- λάδι τῇ φωνῇ. Αἰγύπτιοι γοῦν πρῶτοι διὰ τὸν τῆς σελήνης 5 δρόμον ἐξώτατον εἶναι, καὶ ἐκ τούτου συμβαίνειν πλάνην τῶν ἡμερῶν παρά τισι γίνεσθαι, ἐξ ἡλλου τὰς τοῦ μηνὸς ἡμέρας ἐπε- νόησαν ψηφίλλεσθαι, βραχύτερον τοῦ τῆς σελήνης κατὰ τὸν ἑαυ- τοῦ δρόμον κινουμένου, ὡς καὶ δυναμένου τούτου ῥῆον καταλαμ- βάνεσθαι. τούτων τοίνυν οὕτως ὄντων, πολλοὶ καὶ τὸν πρῶ- 10 τὸν μῆνα τοῦ ἐνιαυτοῦ, συντέλειαν ὄντα τῆς χειμερινῆς τροπῆς, ὡς πρῶτον διόλου τάττουσι. τοῦτο δὲ ποιοῦσιν ἀγροοῦντες ὅτι D τῆς ἑαρινῆς τροπῆς ἀρχομένης ἀπὸ τῆς πρὸ ιβ' καλανδῶν ἀπρι- λίων τυγχάνει, ὃ ἐστὶ φαμενῶθ κέ', κατὰ δὲ Σύρους Ἀντιοχείας καὶ Μακεδόνας δύστρον μιῦ καὶ εἰκάδι κατὰ τὸν ἡλιακὸν δρόμον, 15 ἦν ἐπιτηρεῖν προσήκει μάλιστα, μὴ πως ταύτης κατωτέρω πεπλα- νημένως τις τὴν τεσσαρισκαιδεκαταίαν κατὰ σελήνην τάξας δια- μάτη τοῦ πάσχα, ὡς τοῦ πρώτου μηνὸς νομίζων εἶναι ταύτην. οὐ γὰρ ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ χειμερινῆς τροπῆς, ὡς προεῖπον, οὐσας, ὃ τῶν νέων τάττεται μῆν, οὐπω τὸν καρπὸν τῶν νέων 20 πεπονημένων οὐδὲ δυναμένου δρεπάνου ἐν ἀμητιῷ πέμπεσθαι· P 17 τοῦτο γὰρ μάλιστα σημεῖον τοῦ πρώτου μηνὸς ὃ θεῖος ἔταξεν νό- μος. ἀλλ' ἐπεὶ συμβαίνει προφάσει τῆς τεσσαρισκαιδεκαταίας κατὰ σελήνην τοῦ αὐτοῦ πρώτου μηνὸς εἰς πλάνην ἐμπίπτοντός

12. ἀπό] ἤτης supra versum V. ib. ἀπριλλίων P. 15. μήπω ταύτης PV. ibid. κεπλανημένος P. 22. τεσσαρεσκ. P.

sed ex lunari cursu mensem compingere sunt edocti, cum mensis ex Lu-
nae nomine dicatur: Mense quippe Graeca lingua illa appellatur. Primi
igitur Aegyptii, propterea quod Lunae cursus extimus est, ex eoque
contingit a quibusdam in diebus peccari, mensis dies ex sole putari adin-
venerunt, brevius Luna secundum cursum suum se movente, cum id fa-
cilius queat comprehendere. His igitur ita se habentibus, primum mensem,
qui hibernum solstitium absolvit, ut primum omnino statuunt complures:
in quo quidem ita versantur, quod eum existere ignorent verno solstitio,
quod initium sumit ab ante diem xii. Kalendas Aprilis, quod est Phame-
noth xxv. secundum vero Syros, Antiochenos, et Macedones, Dystri xxi.
juxta cursum solarem. Idque maxime observare convenit, ne quis deceptus,
infra illud quartadecima Lunae posita, in Paschate erret: ut qui
primi mensis illam esse existimet. Neque enim, ut superius dixi, si in
deodecimo mense existat hibernum solstitium, mensis Novorum recte sta-
tuitur, quo fructam Novi nondum conficiant, neque falx in messem im-
mitti potest: istud enim signum primi mensis divina Lex statuit. Sed
cum accidat, ut praetextu decimaequartae Lunae mensis primi, in erro-

τινας, ἀπαντώσης αὐτῆς ἐν κυριακῇ ἢ ἐν σαββάτῳ, περιλύειν
 τὰς νηστείας, τρισκαιδεκάτης εὐρισκομένης τότε κατὰ σελήνην,
 ὡς ξένα τοῦ νόμου πράττειν, τοῦτο σκοπεῖν προσήκει, ὅτι περ εἰ
 συμβῆ τὴν αὐτὴν τεσσαρισκαιδεκαταίαν τῆς σελήνης ἐν κυριακῇ
 εὐρίσκεισθαι, εἰς τὴν ἐξῆς ἑβδομάδα ἄμεινον ὑπερτίθεσθαι δύο τού- 5
 των ἕνεκα, πρῶτον μὲν, ἵνα μὴ τρισκαιδεκαταίαις κατὰ σελήνην
 σαββάτου τότε εὐρισκομένου περιλύσωμεν τὰς νηστείας· ὅπερ οὐκ
 ἀκόλουθον, τοῦ νόμου τοῦτο μὴ προστάξαντος, ἀλλὰ καὶ τοῦ
 φωστῆρος τῆς σελήνης ἔτι περ ἄτελους περὶ τὸν κύκλον τὸν ἑαυ-
 τοῦ ὄντος· ἔπειτα ἵνα μὴ καὶ κυριακῆς οὔσης καὶ τεσσαρισκαι- 10
 δεκαταίαις κατὰ σελήνην ὑπαρχούσης ἀναγκασθῶμεν νηστεύειν,
 ἀπρεπὲς πρᾶγμα ποιοῦντες· Μανιχαίων γὰρ ἔστιν ἴδιον πρᾶγμα
 τὸ τοιοῦτον. οὐκοῦν ἐπειδὴ οὔτε τῆς τεσσαρισκαιδεκαταίαις κα-
 τὰ σελήνην ἐν κυριακῇ εὐρισκομένης νηστεύειν δεῖ οὔτε ἀκόλου-
 θον ἐν σαββάτῳ τρισκαιδεκάτης ἀπαντώσης περιλύειν τὰς νη- 15
 στείας, ἀναγκαῖα ἢ ὑπέρθεις εἰς τὴν ἐξῆς ἑβδομάδα, ὡς ὀλίγη
 πρόσθεν εἴρηται, οὐ παραλύσεως γιγνομένης ἐν τῷ πάσχα διὰ
 τῆς ὑπερθέσεως, ἀλλ' ὡς περ ὁ δέκατος ἀριθμὸς περιλαμβάνει τὸν
 ἐννέα, οὕτως ἢ τεσσαρισκαιδεκαταία τῆς σελήνης ἐν κυριακῇ εὐ-
 ρισκομένη διὰ τὸ μὴ δεῖν ἐν ταύτῃ νηστεύειν εἰς τὴν ἐξῆς ἐβ- 20
 C δομάδα ἢ ὑπέρθεις γήνοιο, οὐ τοῦ πάσχα ἐλάττωσιν
 ποιούσα τῶν ἕξ ἡμερῶν ἢ ὑπέρθεις περιλαμβανουσῶν καὶ
 τὰς ἄλλας. ἄλλως τε ἐπειδὴ ὁ σωτὴρ ἡμῶν τῇ μὲν τρισκαιδεκα-

6. τρισκ. P. 13. οὐδὲ PV. 18. δέκατος] Fort. δέκα.

rem quidam inducti occurrente illa die Dominica vel Sabbato, jejunia sol-
 vant, et tertia decima Lunae tum inventa, contra Legem agant, investi-
 gandum omnino, an quarta decima illa Lunae occurrat die Dominica:
 tum enim potius est ut in hebdomadem sequentem differatur, hisce dua-
 bus potissimum de causis.

Ac primum quidem, ut tertiadecima Lunae die Sabbato occurrente
 jejunia non solvamus, cum id minime Legi consentaneum sit, istud non
 praecipienti, quando luminare Lunae circa circulum suum adhuc imper-
 fectum est. Deinde ut si Dominica cum quartadecima Lunae concurrat,
 jejunare, ac rem agere indecoram non cogamur, cum id proprium sit Ma-
 nichaeorum. Quandoquidem igitur, neque quartadecima Lunae in diem
 Dominicam incidente, non est jejunandum, ut nec perinde tertiadecima
 Sabbato occurrente, jejunia solvenda, necesse est ut differatur in sequen-
 tem Dominicam, prout paulo ante dictum est, non soluto jejunio Pascha-
 tis die propterea quod dilatatum sit, sed quemadmodum decimus numerus
 novem complectitur, sic quarta decima Lunae in diem Dominicam inci-
 dente, quia in illa non est jejunandum, in sequentem hebdomadam neces-
 sario differri debet, nulla exinde quoad Pascha facta imminutione, sex
 dilatis diebus alios comprehendentibus. Caeterum cum Salvator noster

ταλα παρεδόθη, τουτέστι τῇ πέμπτῃ τοῦ σαββάτου, τῇ δὲ τεσσαρισκαιδεκαταλῇ ἑσταυρώθη, ἐν τριημέρῳ ἀναστάς, τουτέστι τῇ ἑξκαιδεκάτῃ κατὰ σελήνην, ἣτις ἠύρεθη τότε ἐν κυριακῇ, ὡς ἡ τῶν εὐαγγελίων ἔχει παρατήρησις, ἔχωμεν παραμύθιον τοῦ κα-
 5 λῶς ποιεῖν τὸ πάσχα, κἂν ὑπέρθεις γένηται διὰ τὴν καταλαβοῦ-
 σαν ἀνάγκην. ἂν μὲν οὖν ἡ τεσσαρισκαιδεκάτῃ τοῦ ἁγίου πάσχα
 ἔρχηται ἐν σαββάτῳ ἢ πρὸ τοῦ σαββάτου, ἐν ταῖς ἄλλαις τῆς ἐβ-
 δομάδος ἡμέραις ἀραρότως τοῦτο ποιεῖν προσήκει· ἐὰν δὲ ἐν
 κυριακῇ ἀπαντήσῃ ἡ τεσσαρισκαιδεκαταλῇ τῆς σελήνης τοῦ πρώ-
 10 του μηνός, ὑπερθετέον πάντως εἰς τὴν ἐξῆς ἑβδομάδα· ἡ γὰρ D
 κυριακὴ πρώτη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος ἐστίν, ὡς προειρηται.

Ἐντεῦθεν λοιπὸν τῶν χρόνων τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τοῦ πρωτοπλά- R 38
 στου ἀνθρώπου, ἦγουν ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως κόσμου, ἐπιτομὴν
 ἀναγκαῖον ποιήσασθαι τῶν συναδόντων τῇ Θεοπνεύστῳ γραφῇ
 15 καὶ ταῖς ὑπὸ τῶν Θεοφόρων πατέρων ἀνεπιλήπτως παραδοθεί- P 18
 σαις καὶ τελουμέναις ὀρθῶς ἑορταῖς ἐν τῇ ἀγίᾳ τοῦ Θεοῦ καθολικῇ
 καὶ ὑποστολικῇ ἐκκλησίᾳ.

3. ἑκαίδ. P. id. εὐρέθη P. 9. ἀπαντήσαι P. 12. Πέτρος
 Ἀλεξανδρείας superscribit editio Raderi (R), cuius cum Parisina
 consensum semper omisi, dissensum plerumque notavi. id. ἀπὸ τοῦ
 Ἀδάμ P. 13. ἀνθρώπου om. R. 17. καὶ ἀποστολικῇ om. R.

tertiadecima traditus, hoc est quinta Sabbati, quartadecima crucifixus sit,
 ac post tres dies resurrexerit, hoc est sextadecima Lunae, quae inventa
 est in Dominica, ut praefert Evangeliorum observatio, in recte pera-
 gendo Paschate, et si necessario differatur, liceat nosmetipsos solari. Sed
 et si quartadecima sancti Paschatis incurrat in Sabbatum, vel pridie
 Sabbati, caeterisque Hebdomatidis diebus, firme id observare convenit.
 Si vero die Dominica occurrat decima quarta Lunae primi mensis, diffe-
 rendum omnino in sequentem hebdomadem; Dominica quippe dies est
 primus hebdomadis, ut supra dictum est.

Hinc deinceps annorum ab Adam primo hominum a Deo formato,
 seu a mundi conditi exordio, brevem historiam necesse est fieri, qui
 quam Deus inspiravit Scripturae, atque adeo inculcate traditis a Sanctis
 ac Deiferis Patribus, et rite celebratis festis in sancta Dei Catholica et
 Apostolica Ecclesia concinunt.

P 19
R 40
V 17

Ε Π Ι Τ Ο Μ Η

Χ Ρ Ο Ν Ω Ν

Τ Ω Ν Α Π Ο Α Δ Α Μ

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΛΑΣΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΕΩΣ Κ'
ΕΤΟΥΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΤΟΥ
ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΥΠΛΑΤΕΙΑΝ ΕΤΟΥΣ
ΙΘ' ΚΑΙ ΙΗ' ΕΤΟΥΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
ΝΕΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΥΙΟΥ
ΙΝΔΙΚΤΙΩΝΟΣ Γ'.

*Ἄδὰμ πρῶτος ἀνθρώπων πλασθεὶς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐγέννησεν δύο
υἱούς, τὸν Ἄβελ καὶ τὸν Κάιν. εἶτα μετὰ τούτους ἐγέννησε καὶ
τὸν Σήθ, ζήσας ἕως οὗ τοῦτον ἐγέννησεν ἔτη σλ'.*

Ἄδὰμ ἐπέζησεν ψ',

ὁμοῦ ρλ'.

Inscr. υἱοῦ αὐτοῦ P.

3. Ἄδὰμ post ἐγέννησεν addit P sola.

4. Ἄδὰμ] Ἄδὰμ σλ' R, om. P.

B R E V I A R I U M

ANNORUM AB ADAM

PRIMO HOMINUM A DEO FORMATO, AD XX. ANNUM IMPERII
HERACLII PISSIMI, AC POST CONSULATUM ANNUM XIX. ET
IMPERII HERACLII, NOVI CONSTANTINI, ILLIUS FILII,
ANNUM XVIII. INDICT. III.

Anni a
mundo con-
dito.

230. Adam primus hominum a Deo formatus duos procreavit filios, Abel et
Cain. Deinde genuit Seth, cum annorum esset cccxxx. quando ille in
lucem est editus.

Vixit praeterea Adam alios annos dcc. qui quidem anni simul colle-
cti conficiunt annos dccccxxx.

Εἰς τὸν Ἀδάμ.

Οὗτος ὁ πρωτόπλαστος Ἀδάμ, ὃς ἠξιώθη εἰπεῖν περὶ τε
 ἑαυτοῦ καὶ τῆς ἰδίας γυναικὸς ὡς ἐξ εὐλογίας Θεοῦ διὰ τῆς συννα-
 φείας εἰς σάρκα μίαν ἀμφοτέροισι συνάπτονται. ὅπερ καὶ ὁ κύ-
 ριος μαρτυρεῖ ἐν εὐαγγελίοις λέγων τὸν Θεὸν αὐτὰ εἰρηκέναι διὰ P 20
 στόματος τοῦ Ἀδάμ, ὃς καὶ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ ἐγένετο. ὁ δὲ
 ἀπόστολος Παῦλος κατεχρήσατο τούτῳ τῷ παραδείγματι μυστι-
 κώτερον ἐπὶ τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ, ἐκλαβὼν αὐτῷ, καὶ τῆς ἐκ-
 κλησίας, λέγων, „τὸ μυστήριον τοῦτο μετὰ ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω
 10 εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. καὶ γὰρ ὡς περ ἡ κεφαλὴ
 ἐστὶν ὁ Ἀδάμ πάντων τῶν ἀνθρώπων ἐν τούτῳ τῷ κόσμῳ, ὡς
 αἴτιος αὐτῶν ὢν καὶ πατήρ, οὕτω καὶ ὁ δεσπότης Χριστὸς κατὰ
 σάρκα τῆς ἐκκλησίας κεφαλὴ ἐστὶ καὶ πατήρ τοῦ μέλλοντος αἰῶ-
 νος. οὗτος πάλιν ἠξιώθη εἰκὼν Θεοῦ κληθῆναι. ἐπὶ δὲ τοῦ
 15 δεσπότητος Χριστοῦ κυριώτερον ἐκβέβηκεν, καθὼς καὶ ὁ ἀπόστο-
 λος λέγει, „ὅς ἐστὶν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου.“ οὗτος μόνος
 ἀνθρώπων καὶ πρώτος ἐκ πλευρᾶς διὰ τοῦ Θεοῦ προήνεγκε τὸ B
 θῆλυ ἀσπόρως. ὁ δὲ δεσπότης Χριστὸς κατὰ σάρκα μόνος R 42
 ἀσπόρως ἄρρεν ἐκ τοῦ θήλειος παρήχθη, τὴν ἰσοτιμίαν καὶ τὸ
 20 χρέος τῆς φύσεως ἀναπληρώσας.

Οὗτος πρώτος ἀνθρώπων ἀπατηθεὶς ὑπὸ τοῦ διαβόλου ἡμαρ- V 18

3. ἑαυτοῦ RV, αὐτοῦ P. 5. ἐν εὐαγγελίοις] Matth. XIX. 5.
 Marc. X. 8. Cor. I. 6. 16. 7. Παῦλος om. P. 9. λέγων]
 Eph. V. 32. 12. αὐτῶν om. P. 15. ὁ om. P. 17. καὶ
 om. P. 19. ἀσπόρως ὡς ἄρρεν PV. *ibid.* θήλειος P.

De Adam.

Iste est primus a Deo formatus Adam, qui de se et uxore sua di-
 core meruit, ambos Dei benedictione per conjunctionem in unam carne-
 m conjunctos. Quod et ipse testatur Dominus in Evangelio, dum ait,
 Idipsum dixisse Deum per os Adam, qui et illius Paronymus fuit.
 Paulus vero Apostolus hoc exemplo usus est mystico quodam sensu ad
 Dominum Christum et Ecclesiam accommodato, cum dicit: *sacramentum*
hoc magnum est: ego autem dico in Christo et Ecclesia. Quemadmodum
 enim Adam omnium hominum est caput, cum horum ipse auctor et pater
 sit, ita et Dominus Christus secundum carnem Ecclesiae caput est, et
 pater futuri saeculi. Ille rursus meruit imago Dei appellari. Id vero
 a Dominum Christum verius convenit, sicut Apostolus ait, *Qui est ima-*
go Dei invisibilis. Iste solus hominum primus ex latere suo, Dei virtute,
 feminam absque semine protulit. Dominus autem Christus solus absque
 semine, ut vir ex femina, procreatus, naturae aequalitatem ac debitum
 adimplevit.

Hic primus hominum a diabolo deceptus peccavit. Dominus Chri-
 Chronicon Paschale vol. I. 3

τεν. ὁ δεσπότης Χριστὸς ὑπὲρ τοῦτου τὸ χρέος ἀπέτισεν, σχί-
σας εὐλόγως τὸ χειρόγραφον καὶ καταπαλάσας τὸν ἐχθρόν.

Εἰς τὸν Ἄβελ.

Οὗτος Ἄβελ ὁ δίκαιος, ὃς ἀδίκως ἀποθανὼν πρῶτος πάν-
των ἀνθρώπων ἔδειξεν σαθρὰ εἶναι τοῦ θανάτου τὰ θεμέλια. 5
C διὰ τοῦτο καὶ ἀποθανὼν ἔτι λαλεῖ, προμηνύων τὴν τῶν νεκρῶν
ἀνάστασιν, ἣν ὁ δεσπότης Χριστὸς πρῶτος πάντων ἐν ἑαυτῷ δει-
ξας κατέλυσε τοῦ θανάτου τὸ δοκοῦν κράτος. οὗτός ἐστιν Ἄβελ
ὁ ὡς ἐν αἰνίγματι μιμητὴς τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ ὑπάρχων,
ὃς διὰ φθόνον ἀγαθῶν ἔργων ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ ἀδίκως ἀπεκτάν- 10
θη· περὶ οὗ καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ἐπι-
στολῇ φησιν, „ἀλλὰ προσελήλυθατε Σιών ὄρει καὶ πόλει θεοῦ
ζῶντος Ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίῳ καὶ μυριάσιν ἀγγέλων, πανηγύρει
καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἀπογεγραμμένων ἐν οὐρανῷ, καὶ κριτῇ
θεῷ πάντων καὶ πνεύμασι δικαίων τετελεωμένων καὶ διαθήκης 15
D νέας μεσότης Ἰησοῦ καὶ αἵματι ῥαντισμοῦ κρεῖττον λαλοῦντι παρὰ
τὸν Ἄβελ.“

Σήθ σέ',
ἐπέζησεν ψζ',

ὁμοῦ υλε',
ὁμοῦ διβ'.

5. ἔδειξεν] ἔδειξε τὰ P. 11. Ἑβραίους] XIII. 22. 14. ἐν οὐρα-
νοῖς ἐποι. P. 16. Ἰησοῦ] θεοῦ PV.

Anni a. c. stus pro hoc debitum exsolvit, discisso sapienter chirographo, hoste-
que devicto.

De Abel.

Hic Abel justus, qui primus ex hominibus injusta morte sublatus,
infirmus esse mortis fundamenta ostendit. Quamobrem licet mortuus ad-
huc loquitur, praenuntians mortuorum resurrectionem, quam Dominus
Christus primus omnium in seipso demonstravit, quando mortis, quam
habere videbatur, potestatem destruxit. Hic est Abel, qui in aenigmate
Christi passionis imitator extitit, qui ex bonorum operum invidia a fra-
tre injuste interfectus est: de quo et Apostolus Paulus in Epistola ad
Hebraeos ait: *Sed accessistis ad Sion montem, et civitatem Dei viventis
Hierusalem coelestem, et multorum millium Angelorum frequentiam, et
Ecclesiam primitivorum, qui conscripti sunt in caelis, et iudicem omnium
Deum, et spiritum iustorum perfectorum, et testamenti novi mediatorem
Jesus, et sanguinem aspersionis melius loquentem quam Abel.*

231.

Seth 205.
Supervixit 707.

Colliguntur anni 435.
coll. an. 912.

	'Ενώς ρή',	ὁμοῦ χκε'.	
	ἐπέζησεν ψιε',	ὁμοῦ θε'.	
	Καϊνὰν ρο',	ὁμοῦ φη'.	
5	ἐπέζησεν ψμ',	ὁμοῦ ρι'.	
	Μαλελεήλ ρξε',	ὁμοῦ ρξ'.	
	ἐπέζησεν ψλ',	ὁμοῦ ωκε'.	
	Ἰαρεδ ρεβ',	ὁμοῦ αρκεβ'.	P 21
	ἐπέζησεν ω',	ὁμοῦ ρεξβ'.	
10	'Ενώχ ρξε',	ὁμοῦ ασπζ'.	
	ἐπέζησεν σ',	ὁμοῦ τξε'.	

Περὶ τῆς προφητείας Ἐνώχ.

R 44

Οὗτος προεφήτευσεν, λέγων, Ἰδοὺ κύριος ἔρχεται ἐν ἀγλαῖς
 μυριάσιν αὐτοῦ ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων καὶ ἐλέγξαι τοὺς ἄσε-
 βεῖς περὶ πάντων τῶν πονηρῶν ὧν ἐλάλησαν πρὸς αὐτοὺς ἀμαρ-
 15τωλοὶ ἄσεβεῖς.

Οὗτός ἐστιν Ἐνώχ πρὸς ὃν οὔτε ἡ ἀπόφασις τοῦ θανάτου
 ἐκράτησεν· μετετέθη γὰρ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον,
 καθὰ τῇ θείᾳ γραφῇ δοκεῖ, ὅπως καὶ διὰ τούτου προμηνυθῆ B
 ἡμῖν ὡς οὐ κρατήσκει ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ὁ θάνατος, ἀλλὰ λύσιν
 20δέξεται τὰ κατ' αὐτῶν, ὥσπερ καὶ γέγονεν ἐπὶ τοῦ δεσπότου
 Χριστοῦ, καταλυθέντος αὐτοῦ τοῦ κράτους.

5. Μαλαλεήλ P, Μελελεήλ m. R.
 Iud. Epist. 14. 20. δέξεται R.

7. Ἰεραδ P. 12. λέγων]

Anni a. c.
 436.

Enos 190.
 Supervixit 715.
 Cainan 170.
 Supervixit 740.
 Malaleel 165.
 Supervixit 730.
 Ierad 162.
 Supervixit 800.
 Enoch 165.
 Supervixit 200.

coll. an. 625.
 coll. an. 905.
 coll. an. 795.
 coll. an. 910.
 coll. an. 960.
 coll. an. 895.
 coll. an. 1122.
 coll. an. 962.
 coll. an. 1287.
 coll. an. 365.

626.
 796.
 961.
 1133.

De Prophetia Enoch.

Hic prophetavit, dicens, Ecce Dominus venit in sanctis millibus suis
 facere iudicium contra omnes, et arguere impios de omnibus malis, quae
 locuti sunt ad eos peccatores impii.

Iste est Enoch, in quem mortis sententia non praevaluit: translatus
 est enim a Deo, ne videret mortem, ut sacrae litterae testantur, quo-
 modo et nobis per illum significatum est: Mors in homines non praevalo-
 bit, sed exceptionem habebunt quae in illos decreta sunt, quemadmodum
 in Domino Christo accidit, destructo illius imperio.

Οὗτός ἐστιν Ἐνώχ ὁ μετατεθείς εἰς ζωὴν εἰς δαῖγμα τῆς τοῦ Θεοῦ δυνάμεως ταῖς μετὰ ταῦτα γενεαῖς τῆς δυναμένης διατηρηθῆσαι τοὺς θνητοὺς μὴ ἀποθανεῖν, ἀλλὰ ζῶντας τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἀλλαγὴν ὑπομένειν.

Οὗτός ἐστιν ὁ ἄμα τῷ Ἡλίᾳ ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἀντικαθίσταμενος τῷ Ἀντιχριστῷ καὶ ἐλέγχων τὴν πλάνην αὐτοῦ κατὰ τὴν τῆς ἐκκλησίας παράδοσιν.

C Οὗτός ἐστιν ὁ διὰ πίστεως καὶ εὐαρεστήσεως ἐκφυγὼν τὴν ὀδὸν τοῦ θανάτου.

Μαθουσάλα ρπζ',	ὁμοῦ ,αυοδ'.	10
ἐπέζησεν ψξβ',	ὁμοῦ ,θμθ'.	
Λάμεχ ρηί',	ὁμοῦ ,αχξβ'.	
ἐπέζησεν φξέ',	ὁμοῦ ,πνγ'.	
Νῶε φ',	ὁμοῦ ,βρξβ'.	
Νῶε ἔσχεν τρεῖς υἱούς, τὸν Σήμ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ.		15
Σήμ ρ',	ὁμοῦ ,βσξβ'.	

V 19 Ἐν τῷ ἑκατοστῷ ἔτει τοῦ Σήμ, ἕξακοσιοστῷ δὲ τοῦ Νῶε
D καὶ βσξβ' ἔτει γενέσεως κόσμου ἐγένετο ὁ κατακλυσμός ἐπὶ τῆς γῆς· τσαῦτα δὲ μέχρι τὸν ἐνταῦθα καὶ ὁ Ἀφρικανὸς συνήγαγεν, ἐπειδὴ καὶ τὰ ἀκριβῆ τῆς Γενέσεως βιβλία ρπζ' φαίνει τοῦ 20
Μαθουσάλα ἔτη, καὶ οὕτως αὐτὸν γενῆσαι τὸν Λάμεχ. ἐγέ-
R 46 νετο δὲ ὁ κατακλυσμός ἐβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέ-

11. ὁμοῦ in m. supplet R. 15. καὶ τὸν Ἰ. P. 19. ἐπήγαγεν P.

Anni a. m. c. Hic est Enoch ad vitam translatus, in Dei virtutis specimen venturis generationibus, quae prohibere potest ne homines moriantur, ut dum superstites sunt, mutationem in melius expectent.

Hic est qui una cum Helia ultimis temporibus Antichristo obsistet, illisque redarguet imposturas, secundum Ecclesiae traditionem.

Hic est qui per fidem et placabilitatem mortis semitam devitavit.

1268.	Mathusala 187.	Colliguntur anni 1474.
	Supervixit 762.	coll. an. 949.
1475.	Lamech 188.	coll. an. 1662.
	Supervixit 565.	coll. an. 753.
2163.	Noe 500.	coll. an. 2162.
	Habuit Noe tres filios, Sem, Cham, et Japhet.	
	Sem 100.	coll. an. 2262.

Anno Sem centesimo, Noe sexcentesimo, et a mundo condito πμ. col. xii. diluvium in terra extitit: tot annos ad illud usque numeravit Africanus, siquidem accurati Geneseos libri c. lxxxvii. annum Mathusala attingisse ostendunt, cum Lamech generavit: *Factum vero est diluvium septimo et vicesimo die mensis secundi in terra, quod quadragesima duravit*

ρου ἐπὶ τῆς γῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, καὶ ἤλαττονοῦτο τὸ ὕδωρ μετὰ πενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας, καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς ἐν μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἀραράτ. καὶ ἤλαττονοῦτο τὸ ὕδωρ ἕως τοῦ δεκάτου μηνός. ἐν δὲ τῷ ἑνδεκάτῳ μηνὶ τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός ὤφθησαν αἱ κεφαλαι τῶν ὀρέων. καὶ μετὰ τεσσαράκοντα P 22 ἡμέρας ἠνέφξεν Νῶε τὴν θύραν τῆς κιβωτοῦ, καὶ ἀπέστειλεν τὸν κόρακα τοῦ ἰδεῖν εἰ κεκόπακεν τὸ ὕδωρ. καὶ ἐν τῷ πρώτῳ καὶ ἑξακοσιοστῷ ἔτει ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε τοῦ πρώτου μηνός μιᾷ τοῦ 10 μηνός ἐξέλιπεν τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι μηνός ἐξηράνθη ἡ γῆ.

Εἰσὶν ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως Νῶε γυναι εἰ.

Τὰ προκειμένα εἰπόντες διδάζομεν καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν ὁ κατακλυσμὸς ἐγενήθη καὶ διὰ τίνας, ἵνα μὴ τινες τὸν θεὸν τῆς 15 φθορᾶς αἴτιον εἰσηγήσωνται, εἰ καὶ ἐν ἄλλοις χρονογράφοις οὐ δηλοῦται οὔτε περὶ τούτου οὔτε περὶ τῆς πυργοποιίας· ἴσως γὰρ B πολλοὶ διαποροῦσι· δεῖξομεν οὖν ἐκ τῆς θείας γραφῆς. φησὶν ἡ Γένεσις, „καὶ ἐγένετο ἥνίκα ἤρξαντο οἱ ἄνθρωποι πολλοὶ γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς καὶ θυγατέρας ἐγεννήθησαν αὐτοῖς. ἰδόντες δὲ 20 οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων ὅτι καλὰ εἶσαν, ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ πασῶν ὧν ἐξελέξαντο. καὶ

5. ἑνδεκάτῳ] δεκάτῳ Raderus et P. 8. κειοπίκας Psola. 10. ἐξέλιπεν V. 15. αἰτιον] αἰτιος R, m. αἰτιον. ibid. ἠγγήσουται P. 18. Γένεσις] VI. 1. 21. πασῶν] παντων PV.

dies, et noctes: et minuebatur aqua post centum et quinquaginta dies, et cecidit Arca, in mense septimo, septima et vicesima die mensis, super montes Ararat. Et decresebat aqua usque ad decimum mensem. In decimo vero mense, primo die mensis, apparuerunt vertices montium; et post quadraginta dies, aperuit Noe fenestram Arcae, et emisit corvum, ut videret an defecissent aquae. Et in primo et sexcentesimo anno vitae Noe primi mensis, prima die mensis, defecit aqua de terra. Altero vero mense, septimo et vicesimo mensis siccata est terra.

Ab Adam usque ad Noe X. sunt generationes.

Proposito insistentes argumento doceamus qua de causa, et propter quae factam est diluivium, ne quidam extent qui corruptionis auctorem Deum existiment. Tametsi porro apud alios chronographos, nec de eo, nec de turris aedificatione quidquam dicatur, cum de iis subdubitant complures, idipsum ex sacra Scriptura demonstrabimus. Sic igitur liber Genesios. *Et factum est, cum coepissent homines multiplicari super terram, et filios procreassent, videntes Angeli Dei filios hominum, quod essent pulcherrae, acceperunt sibi uxores ex omnibus quas elegerant, disit-*

ελεεν ὁ θεός, Ὅτ μὴ καταμείνῃ τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις εἰς τὸν αἰῶνα διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας. ἔσονται δὲ αἱ ἡμέραι αὐτῶν ἑκατὸν ἑκοσίαι ἔτη.“

Ὅς ἀγγέλους ἠνόμασεν θεοῦ, οὐχὶ ἐκ τῶν οὐρανῶν, ἔπα-
 C γε· ἐκείνοι γὰρ πνεῖροι καὶ ἀσώματοι ἄγγελοι· τούτους δὲ ἀν- 5
 θρώπους καλεῖ ὀνομαστοὺς καὶ σαρκικοὺς καὶ θνητοὺς· φησὶ γάρ, „διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας.“ τινὲς δὲ τῶν ἐρμηνέων ἐπ’
 ἀληθείας διδάσκοντες ἐξέδωκαν ὅτι τὸ ἐκλεκτὸν γένος τοῦ Σήθ
 ἄγγελοι τοῦ θεοῦ παρὰ τοῦ Μωϋσέως ἠνομάσθησαν. αὐτὴ ἡ Γέ-
 νεσις διδάξει, ἐπειδὴ φθοροκτονίας καὶ μισαδελφίας καὶ ἀρνησο- 10
 R 48 θείας ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Καὶν ἐπικρατούσης πρώτοι οἱ τοῦ Σήθ
 ἤρξαντο ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομα κυρίου, ὅπερ ἔστιν ἀγγελικὸς
 ὕμνος. φησὶ γὰρ ἡ Γένεσις, „τῷ δὲ Σήθ ἐγεννήθη υἱός· ἐπι-
 νόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐνώς. οὗτος ἤρξατο ἐπικαλεῖσθαι
 D τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ.“ ταῦτα ἡ Γένεσις. 15

Ὅτι οὖν οἱ τοῦ Σήθ ἄγγελοι ὁμοιωθέντες καὶ ἀγγελικὸν
 ὕμνον ἐπικυλευσάμενοι ἐκείνοις τοῖς ἀποβλήτοις τοῦ Καὶν συνή-
 φθησαν, καὶ τὸ θεῖον ἀφρίσθη. φησὶ γὰρ ἡ Γένεσις, „οὐ
 μὴ καταμείνῃ τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις εἰς τὸν
 αἰῶνα διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας.“ 20

Συναφθέντες οὖν οὗτοι ἐκείνοις καὶ τέκνα ποιήσαντες τὴν
 ἡλικίαν μεγίστους, γέγοντας αὐτοὺς ἐκάλεσεν ἡ θεία γραφή. ἄκου-

4. ἠνόμασεν ἀγγέλους P. 7. τῶν om. P. 9. Γένεσις | IV. 26.
 16. τοῦ Σήθ om. V. 21. ἐκείναις P sola. *ibid.* καὶ ante τέ-
 κνα om., ponit ante γέγοντας P sola. *ibid.* ἐποίησαν P sola. 22.
 θεία om. P.

que Deus: non permanebit spiritus meus in hominibus istis in aeternum, quia caro sunt. Erunt autem dies annorum ipsorum centum viginti anni.

Quos vocavit Angelos Dei, non ii intelliguntur qui e coelis sunt: absit, sed intellectuales et incorporei Angeli: hos quippe famulos homines, et carnales mortales, vocat, dum ait, *Quia caro sunt.* Atque id nonnulli interpretes recte docuerunt ac tradiderunt. Selectam vero Seth progeniem Angelos Dei a Moyse esse appellatam, ipsa docebit Genesis. Cum enim caedis ex invidia factae, et fraterni odii ac Dei abdicacionis rei essent qui erant ex Cain Tribu, primi ex Tribu Seth coeperunt Domini nomen invocare, quod est Angelicus hymnus. Scribitur enim in Genesis: *Seth vero natus est filius; vocavit autem nomen ejus Enos. His coepit invocare nomen Domini Dei.* Haec Genesis.

Hi ergo filii Seth Angelis similes facti, et Angelicum hymnum invocantes, damnatis illis ex Cain prognatis adhaeserunt, Deusque in iram conversus est. Ait enim Genesis: *Non permanebit spiritus meus in hominibus istis in aeternum, eo quod caro sunt.*

Isti igitur illis copulati, procreatis ingentis staturae liberis, hos gi-

σον τῆς Γενέσεως λεγούσης „οἱ δὲ γίγαντες ἦσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. ὡς ἂν εἰσεπορεύοντο οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐγεννῶσαν ἑαυτοῖς, ἐκείνοι ἦσαν οἱ γίγαντες οἱ ἀπ' αἰῶνος, οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομα- V 20
5 στοί,“ οὗς ἄνω ἀγγέλους Θεοῦ ὠνόμασεν, τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ Θεοῦ, τούτους καὶ υἱοὺς Θεοῦ ἐπαυῖδα προσ- P 23
ηγόρευσεν. ταῦτα μὲν ἡ γραφή. ἐπεὶ δὲ οὗτοι οἱ ἄγγελοι παρὰ τισι Θεοὶ ὀνομάσθησαν καὶ προσεκυνθῆθησαν, παρὰ μὲν Χαλ-
10 δαίοις πρῶτος ὁ ἄρξας αὐτῶν Ἄλωρος καὶ μετ' αὐτὸν Ἄλαπρος καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἄρξαντες αὐτῶν. τούτους ἠνέξατο ἡ γραφή λέ-
γουσα, „οἱ γίγαντες οἱ ἀπ' αἰῶνος, οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομαστοί.“ καὶ ταῦτα μὲν, ὡς ἐδίδαξαν οἱ τὰ αὐτῶν ἀναγράψαντες Βή-
ρωσος καὶ οἱ μετ' αὐτόν· ἐξ ὧν Ἰώσηπος ἀφορμὰς ἔλαβεν
περὶ τούτων ἀναγράψασθαι. μαρτυρῶν γὰρ αὐτῷ ἐν τῷ πρώ-
15 τῳ λόγῳ τῶν περὶ ἀρχαιολογίας αὐτοῦ ἔφη λέγων, „Βήρωσος, B
ἀνὴρ Χαλδαῖος μὲν τῷ γένει, γνώριμος δὲ τοῖς περὶ παιδείαν ἀναστρεφόμενοις, ἐπειδὴ περὶ ἀστρονομίας καὶ περὶ τῶν παρὰ
Χαλδαίοις φιλοσοφουμένων αὐτὸς εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐξήγγεικε τὰς συγγραφάς.“ καὶ ταῦτα μὲν Ἰώσηπος. καὶ τί με δεῖ λέγειν
20 ἐνθάτως ἐκ τῶν ἔξωθεν μαρτυρίας λαβόντα, ὅποτε καὶ ὁ τῆς κα-
θολικῆς ἡμῶν ἐκκλησίας Ἐπιφάνιος ὁ Κύπρου ἐν τοῖς Παναρίοις

1. Γενέσεως] VI. 4. 2. ἐκείναις] καὶ μετ' ἐκείνο addit Genesis.
3. αὐτοῖς P. 8. καὶ προσεκυνθῆθησαν om. P. 10. λοιποὶ ἄ-
ξαντες P. 13. αὐτῶν PV. ibid. Ἰώσηπος P sola. 14. ἐν
τῷ πρώτῳ τῶν περὶ ἀρχαιολογίας] Immo c. Apion. I. 19. 16 τὸ
γένος P. ibid. παιδείας R. 17. ἐπειδὴ Iosephus, ἐν τῇ RV.
ibid. περὶ] περὶ τε P sola. ibid. παρὰ om. P sola. 21. Ἐ-
πιφάνιος] I. 4. P. 4. C. ed. Petav.

gantas appellavit Scriptura. Audi Genesis dicentem: Gigantes autem erant super terram in diebus illis. Postquam enim ingressi sunt filii Dei ad filias hominum, illaeque genuerunt, isti sunt potentes a saeculo, viri feroces. Quos supra Angelos Dei, nomen Domini Dei invocantes, hos et filios Dei hic appellat. Atque haec quidem Scriptura. Hi praeterea Angeli a quibusdam Dii vocati sunt. Apud Chaldaeos primus iis imperavit Alorus, et post illum Alaprus, et qui iis successere. Hos indicavit Scriptura, dicens: Gigantes a saeculo homines nominati.

Et haec quidem scriptis mandarunt, qui res eorum sunt prosecuti, Berossus scilicet, et qui post illam scripsere: ex quibus occasionem arripuit Iosephus quidpiam de iis conscribendi. Hunc enim testem laudans in primo Antiquitatum libro, haec ait: Berossus vir genere quidem Chaldaeus, iis notus qui eruditioni student: ut qui de Astronomia et Chaldaeorum Philosophiis libros Graecos eviderit. Et ista quidem Iosephus. Enimvero quid mihi opus est in testes advocare Scriptores Gentiles et Profanos, cum ex Catholica nostra Ecclesia Epiphanius Cypri Episcopus

αὐτοῦ γράφει, „ἡ δὲ παράδοσις ἢ εἰς ἡμᾶς ἐλθοῦσα, ἤρξατο ἢ κακομηχανία ἐν κόσμῳ γίνεσθαι, καὶ ἀπ' ἀρχῆς μὲν διὰ τῆς
 R 50 τοῦ Ἀδάμ παρακοῆς, ἔπειτα δὲ διὰ τῆς τοῦ Καὶν ἀδελφοκτονίας.
 C εἶτα δὲ ἐν χρόνοις τοῦ Ἰάρεδ καὶ ἐπέκεινα φαρμακεῖαι καὶ μαγεῖαι
 C καὶ ἀσέλγεια καὶ ἀδικία ἐξηρατίσεν.“ ἀλλὰ καὶ τινες τὸν Ἀδάμ 5
 σὺν τῇ Εὐᾶ καὶ τὸν ὄφιν γενέσθαι προηγόρευσαν, ἀλλὰ μὴν καὶ
 τὸν Καὶν καὶ τὸν Σήθ.

Ἐπεὶ οὖν τοιαῦτα εἶχον οἱ ἄνθρωποι θεοὺς ὀνομάσαι καὶ
 προσκυνῆσαι ὁμοίους αὐτῶν ἀνθρώπους, τὸν δὲ ἀληθινὸν θεὸν
 ἐπιλαθέσθαι, πάλιν ἡ Γένεσις, „ἰδὼν δὲ κύριος ὁ θεὸς ὅτι ἐπλη- 10
 θύνθησαν αἱ κακίαι τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, διανοήθη ὁ θεὸς
 ἀπαλεῖψαι τὸν ἄνθρωπον. καὶ μεθ' ἕτερα, „καὶ εἶπεν ὁ θεὸς
 πρὸς Νῶε, Ἰδοὺ ἐγὼ καταφείρω αὐτοὺς καὶ τὴν γῆν· ποιήσον
 σεαυτῷ κιβωτόν.“ καὶ ταῦτα μὲν ἡ Γενεαλογία. ὄθεν καὶ
 Πέτρος ὁ ἀπόστολος ἀφηγεῖται Κλημῖν λέγων, „ἐν τινι δικαίῳ 15
 D μετὰ τῶν ἑξ αὐτοῦ Νῶε σὺν τοῖς ἑξ αὐτοῦ ἐν λάρνακι διασώζε-
 σθαι προαγγελίας ὕδωρ εἰς κατακλυσμὸν ἐπήγαγεν, ἵνα πάντων
 τῶν ἀκαθάρτων ὀλοθρευθέντων ὁ κόσμος καθαρισθῆ, ἐν αὐτῇ
 τῇ λάρνακι διωσωθεῖς εἰς δευτέραν περιουσίαν καθαρὸς ἀποδο-
 θῆ.“ ὁμοῦς καὶ τούτων γενομένων οἱ ἄνθρωποι ἤρξαντο ἀσεβεῖν. 20

1. ἢ εἰς] εἰς P sola. 4. καὶ μαγεῖαι om. P. 5. ἀδικίας
 ἐξηρατίσεν P sola. 6. γενέσθαι] (θεοῦς) add. P. ibid. προσ-
 ηγόρευσαν P sola. 10. Γένεσις] VI. 5. 14. σεαυτῷ] δὲ
 αὐτῷ P. 15. ἐν Ducangius, ἐν RV. 16. Νῶε σὺν τοῖς
 ἑξ αὐτοῦ delet Holstenius, τριῶν σὺν ταῖς αὐτῶν γυναῖξιν Cle-
 mens Homil. VIII. 17. p. 678. ed. Cotel. 17. προαγγελίας restitui ex
 Clemente. προανγγέλη V, προανγγελεν R, προανγγειλεν P.
 ibid. ὕδωρ — ἐπήγαγεν om. P. 18. ἀκαθάρτων Ducangius, ἀκαί-
 ρων RV. 19. καθαρὸς Ducangius, καθαρῶς RV.

in Panariis suis scribat: *Traditio ejusmodi est quae ad nos pervenit: Hinc in mundo coepit esse improbitas: et ab initio quidem per Adami inobedientiam, deinceps per Caini parricidium, et fratris interfectionem: Exinde temporibus Jared, et deinceps, veneficia, lasciviae, et injustitia regnare. Quinetiam nonnulli Adam, Evam et serpentem Deos appellarunt, atque adeo Cain et Seth.*

Cum igitur ita se gererent mortales, ut Deos appellarent colerentque sibi similes homines, veri autem Dei obliviscerentur, rursus liber Geneseos haec ait: *Videns autem Deus quod multa malitia esset hominum super terram, cogitavit Deus delere hominem. Et post alia: Dixit Deus ad Noe: Ecce ego disperdam eos cum terra. Facias tibi Arcam. Et haec quidem liber Geneseos. Unde et Petrus Apostolus Clementi exponit, dicens: Uni cuidam viro justo Noe, cum liberis, eorumque usoribus, in Arca salvari praenuntiavit, ita ut impiis peremptis, purificationem mundus acciperet, et in ipsa Arca reservatus ad posteritatem generis, purus redderetur: sed his omnibus gestis rursus homines impie agere coeperunt.*

Εἰς τὸν Νῶε.

P 24
B
V 21

Nōe δίκαιος τέλειος ὢν ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ, ὁ ἀκούσιον μέ-
θην ὑπομείνας καὶ θεωρήσας ἐν αὐτῇ μυστήρια. φησὶ γὰρ ἡ
γραφὴ, „ἔξένησεν δὲ Νῶε ἀπὸ τοῦ οἴνου, καὶ ἔγνω ὅσα ἐποίη-
σεν αὐτῷ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος.“ καὶ μετὰ τὸ αὐτῷ προει-
πεῖν ὡς ἐν τάξει κατάρτας τὰ μέλλοντα λέγει καὶ τοῖς ἄλλοις ὡς
ἐν τάξει εὐλογίας τὰ ἐσόμενα, καὶ φησιν, Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς
τοῦ Σήμ· τρόπον γὰρ τινα οὔτε τῷ πρώτῳ κατηράσατο οὔτε
τούτους ἠυλόγησεν, ἀλλὰ πρόβησιν ἐξεῖπε μυστηρίων διὰ τοῦ
10 *διοπότου Χριστοῦ ἐκτελουμένων· οὔτε γὰρ ποτε ἐδούλευσαν τοῖς*
ἀδελφοῖς αὐτῶν οἱ τοῦ Χαναάν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκείνοι τούτοις
ἐδούλευσαν ἐν Αἰγύπτῳ, ἀλλ’ οὔτε οἱ Γαβαωνῖται, ὡς τινες
ὑπενόησαν, ἐδούλευσαν αὐτοῖς, ἀλλὰ τῷ θεῷ ἐδούλευον· ξυλο-
15 *φόρους γὰρ καὶ ὑδροφόρους τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ αὐτοὺς κατεστή-*
σατο· οὐ γὰρ ἑαυτοῖς. τί οὖν ἔστιν ἢ πάντως πρόβησίς ἐστιν,
ὡς τῷ κυρίῳ δουλεύουσιν καὶ αὐτοὶ τῷ ἐκ τοῦ Σήμ ὑπάρχοντι R 52
κατὰ σάρκα; τὸ δὲ „εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Σήμ“ τί τὰ
πρὸς τὸν Σήμ, εἰ ὁ θεὸς εὐλογητὸς ἐστιν; ἀλλ’ ἐπιφέρει, „πλα-
τύναι ὁ θεὸς τῷ Ἰάφεθ, καὶ κατοικήσάτω ὡσανεὶ ὁ θεὸς ἐν τοῖς
20 *σπηράμασι τοῦ Σήμ. λοιπὸν „πλατύναι ὁ θεὸς τῷ Ἰάφεθ.“ καὶ*
γὰρ καὶ τῷ Ἰάφεθ καὶ τῷ Χαναὰμ ἐπλάτυνεν· καὶ πάλιν ἀμφό-
τεροι τῷ Χριστῷ δουλεύουσιν τῷ ἐκ τοῦ Σήμ ὑπάρχοντι. πά- D

4. γραφῇ] Genes. IX. 24. ib. Νῶε om. R. 5. ὁ alterum om. P.
12. οἱ om. P. 17. κύριος om. P. 18. πλάτυνεν R, πλατύ-
ναι m. 21. τῷ Χαναὰμ] τῷ om. P. ibid. Χαναάν R.

De Noe.

Noe justus et perfectus in generatione sua, cum imprudens nolens-
que in ebrietatem incidisset, arcana quaedam mysteria in ea vidit; ait
enim scriptura: *Evigilavit autem Noe ex vino, et cognovit quaecumque*
fecisset ei filius suus minor. Et postquam illum est allocutus, impreca-
tionis, aliis vero benedictionis vice, futura ac eventura praedicit, dum
ait, *Benedictus Deus Sem.* Neque enim primo quodammodo imprecatus
est, neque huic benedixit, sed mysteriorum praedictionem est effatus,
quae per Dominum Christum adimpleta sunt: nam filii Chanaan fratribus
suis nunquam servierunt, quin potius illi iis servierunt in Aegypto. Sed
et neque Gabaonitae, uti suspicati sunt quidam, iis servierunt, sed Deo:
ignotiores enim et aquarios Templo Dei illos imposuerunt, non vero sibi.
Quid igitur aliud est, quam mera praedictio, illos ipsos qui ex Sem se-
cundum carnem nasciturus erat Domino servituros? Illud autem; *Benedi-*
ctus Dominus Deus Sem. Quid haec ad Sem, si Deus est benedictus?
sed insert: *Dilatet Deus Japhet, et habitet veluti Deus in tabernaculis Sem.*
Deinde, *Dilatata Deus Japhet.* Nam et Japhet et Chanaan dilatavit, ac
rursus uterque Christo, qui ex Sem natus est, servivit. Omnes enim

σας γὰρ τὰς κατοικίας αὐτοῦ ὁ θεός, ὡς πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐποίησατο, μερικῶς μὲν ἐν τοῖς προφήταις, ὀλοτελῶς δὲ καὶ ἀδιασπάστως καὶ καθολικῶς ἐν τῷ δεσπότη Χριστῷ κατὰ σάρκα πεποιθται τοῖς ἐκ τοῦ Σῆμ ὑπάρχουσι, καθάπερ ἐπὶ τοῦ δεσπότη Χριστοῦ γέγραπται κατὰ σάρκα, ἐν ᾧ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς. τούτων οὖν τῶν ὀπτασιῶν καὶ αὐτὸς ἠξιώθη προειπεῖν τῶν κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ δεσπότη Χριστοῦ ἐκτελουμένων.

Αἱ τῶν αἰρέσεων πασῶν μητέρες τε καὶ πρόκριτοι καὶ ὀνομασταὶ εἰσιν αὗται, βαρβαρισμός, σκυθισμός, ἑλληνισμός, ἰουδαϊσμός· ἐξ ὧν μητέρων καὶ ἄλλαι ἐφύθησαν αἰρέσεις.

P 24 Βαρβαρισμός οὖν, ἥτις καθ' ἑαυτήν ἐστιν διαρκέουσα ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ ἐπὶ δέκα γενεὰς ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ Νῶε. βαρβαρισμός δὲ κέκληται ἀπὸ τοῦ τοὺς ἀνθρώπους μὴ ἔχειν τινα ἀρχηγὸν ἢ μίαν συμφωνίαν, ἀλλ' ὅτι πᾶς τις ἑαυτῷ ἰστοίχει καὶ νόμος ἑαυτῷ κατὰ τὴν προτίμησιν τοῦ ἰδίου βουλήματος ἐγένετο.

Ἐκ τῶν προκειμένων δέδεικται διὰ οὗς ὁ κατακλυσμός γέγονεν. εἰπόμεν δὲ λοιπὸν καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ.

Ἐξῆσε Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη τν'. καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Νῶε ἔτη ῥν', καὶ ἀπέθανεν. 20

4. ἐκ τοῦ] ἑαυτοῦ R. 5. γέγραπται] Coloss. I. 19. 7. τῶν — ἐκτελουμένων] τὰ — ἐπιτελούμενα P sola. 17. ἐκ τῶν προειρημένων δέδεικται διὰ οὗς ὁ κατακλυσμός γέγονεν post 40. 20. ἠέξαντο ἀσεβεῖν, illa autem 9. αἱ δὲ τῶν αἰρέσεων — 20. ἀπέθανεν post κατακλυσμός γέγονεν posuerat Ducangius.

habitationes quas apud homines fecit Deus, particulatim quidem in Prophetis, perfecte autem et indiscrete ac universe in Domino Christo secundum carnem suis ex Sem descendentibus factae sunt: quemadmodum de Domino Christo scriptum est secundum carnem, *In quo habitat plenitudo Divinitatis corporaliter*. His ergo visionibus et ipse praenuntiare dignatus est quae ad procurandam generis humani salutem a Christo peracta sunt.

Sectarum porro omnium matres ac praecipuae, et celebres, eae sunt, Barbarismus, Scythismus, Graecismus, Judaismus, ex quibus caeterae sunt natae haereses.

Barbarismus est quaedam ad arbitrium vivendi ratio, cujusmodi extitit ab Adam per decem generationes usque ad Noe Diluvium. Barbarismus autem vocatur, quod nullum ducem haberent homines, neque invicem convenirent ac consentirent, sed quisque quod libere sequeretur, ac sua singulis voluntas pro lege esset.

Ex praecellatis igitur colligere licet propter quos diluvium factum sit. Nunc quae post diluvium evenerint dicamus.

Vixit Noe post diluvium annos ccccl. et facti sunt dies omnes Noe anni dccccl. et mortuus est.

Τὰ δὲ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη ἕως τῆς πυργοποιίας καὶ P 25
σχηματισμοῦ τῶν γλωσσῶν τῆς γῆς εἰσιν ἔτη χηθ'.

	Ἀρφαξὰδ ῥλέ',	ὁμοῦ βτ'λζ'.	
	ἐπέζησεν τλ',	ὁμοῦ υξέ'	
5	Καϊνάν ῥλ',	ὁμοῦ βφκζ'.	
	ἐπέζησεν τλ',	ὁμοῦ υξ'	
	Σάλα ῥλ',	ὁμοῦ βρνζ'.	R 54
	ἐπέζησεν τν',	ὁμοῦ υπ'.	

10	Πέ' ἔτει τοῦ Σέ'λα Νῶε ἀπέθανεν.	
	Ἐβερ ρλδ',	ὁμοῦ βψλα'.
	ἐπέζησεν σο',	ὁμοῦ υδ'.
	Φάλεγ ρλ',	ὁμοῦ βρηκα'.
	ἐπέζησεν σθ',	ὁμοῦ τλθ'.

Ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Φάλεγ διμερίσθη ἡ γῆ διὸ καὶ σημαί-
15 ται Φάλεγ τῇ Ἑβραίων φωνῇ μερισμός. κατὰ τοῦτον ἡ πυρ-
γοποιία συνέστη, καὶ ἀπὸ μιᾶς τῆς πάλαι διαλέκτου πολυφωνία
γένετο καὶ ἡ καθ' ἕκαστον τῶν γλωσσῶν διαφορά, ὡς μέμνηται
τούτων ἡ θεία γραφή, λέγουσα, „καὶ ἦν πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἕν
καὶ φωνὴ μία πᾶσι. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κινήσει αὐτοὺς ἀπὸ ἀνα-
20 τολῶν, ἤρρον πεδίον ἐν γῆ Σενναάρ, καὶ κατώκησαν ἐκεῖ. καὶ
ἔπιν ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Δεῦτε πλινθεύσωμεν V 22

3. Ἀρφαξὰδ V. 9. ἔτει m. R, ἔτη PV. 18. γραφή] Genes.
XI. 1. 19. ἐγένετο om. P. 20. Σενναάρ P.

Anni vero post diluuium usque ad turris aedificationem, linguarum-Annia m. c.
que terrae confusionem, sunt delix.

Arphaxad 135.	Colliguntur anni 2397.	
Supervixit 330.	coll. an. 465.	
Cainan 130.	coll. an. 2527.	
Supervixit 330.	coll. an. 460.	
Sala 130.	coll. an. 2657.	2528.
Supervixit 350.	coll. an. 480.	
Anno LXXXV. Sala, Noe mortuus est.		
Heber 134.	coll. an. 2791.	2658.
Supervixit 270.	coll. an. 404.	
Phaleg 130.	coll. an. 2921.	
Supervixit 209.	coll. an. 339.	

In diebus Phaleg, terra partita est: unde Phaleg Hebraeorum lin-
gua, est Partitio. Eiusdem tempestate, facta est turris aedificatio, et
ab uno quod olim obtinuerat idioma, multa linguarum genera conflata
sunt, singulaeque ab invicem diversae, uti horum meminit sacra Scri-
ptura, ubi ait: Et erat omnis terra labium unum, et vas unum omnibus.
Et factum est cum moverentur ipsi ab oriente, iavenerunt campum in terra
Senaar, et habitaverunt ibi. Et dixit homo proximo suo: Venite laterif.

πλίνθους και ὀπτήσωμεν αὐτὰς πυρὶ. και ἐγένετο αὐτοῖς ἡ πλίν-
 C θος εἰς λίθον και ἄσφαλτος ἦν αὐτοῖς ὁ πηλός. και εἶπαν,
 Λεῦτε και οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πόλιν και πύργον, οὗ ἡ κεφα-
 λὴ ἔσται ἕως τοῦ οὐρανοῦ, και ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ὄνομα πρὸ τοῦ
 διασπαρῆναι ἡμᾶς ἐπὶ πάσης τῆς γῆς. και κατέβη κύριος ὁ Θεὸς 5
 ἰδεῖν τὴν πόλιν και τὸν πύργον, ὃν ὠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἀν-
 θρώπων. και εἶπε κύριος ὁ Θεός, Ἴδου χεῖλος ἕν και φωνὴ μία
 πᾶσιν. και τοῦτο ἤρξαντο ποιῆσαι, και νῦν οὐκ ἐκλείψει ἐξ αἰ-
 τῶν πάντα ὅσα ἂν ἐπιθῶνται ποιεῖν. δεῦτε και καταβάντες
 συγχέωμεν ἐκεῖ αὐτῶν γλώσσαν, ἵνα μὴ ἀκούσωσιν ἕκαστος τὴν 10
 D φωνὴν τοῦ πλησίον αὐτοῦ. και διέσπειρεν αὐτοὺς κύριος ὁ Θεὸς
 ἐκεῖθεν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, και ἐπαύσαντο οἰκοδομοῦντες τὴν
 πόλιν και τὸν πύργον. διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς σύγ-
 χυσις, ὅτι ἐκεῖ συνέγεεν κύριος τὰ χεῖλη πάσης τῆς γῆς, κακέειδεν
 διέσπειρεν αὐτοὺς κύριος ὁ Θεὸς ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. 15

Ἐπεὶ οὖν τούτων ἐμνημονεύσαμεν, διὰ τὴν προκειμένην χρο-
 νογραφίαν δέον ἐμνημονεῦσαι παχυμερῶς τὰ κατ' αὐτοὺς ἔκ
 R 56 τε τῶν διδασκαλιῶν Ἐπιφανίου τοῦ Κύπρου και ἐξ ἐτέρων τινῶν.
 και τίνες ἦσαν και κατὰ πόλους τόπους μερισθέντες οἴκησαν λέγει
 εἰς τὸν Ἀγκυρωτὸν αὐτοῦ ἐκ τῆς Γενέσεως. 20

2. και ἡ ἄσφαλτος PV. Correxī ex Genesi. 5. κατέβη] οὐ σω-
 ματικῶς συγκατέβη κύριος ὁ Θεὸς margo PV. 10. τὰς γλώσσας
 P. 15. προσώπου τῆς γῆς P. 16. ὀρθογραφίαν P. 19. ὤ-
 κησαν P ex correctione Hoeschelii in m. R. 20. Ἀγκυρωτὸν]
 CXIV. seq. p. 116. ed. Petav. ibid. Γενέσεως] X.

cemus lateres, et coquamus eos igni. Et factus est illis later in lapidem, et bitumen fuit illis lutum. Et dixerunt: Venite, aedificemus nobis civitatem et turrim, cujus erit caput usque ad coelum: et faciamus nobis nomen, antequam dispergamur in universa terra. Et descendit Dominus Deus, ut videret civitatem, et turrim, quam aedificarunt filii hominum. Et dixit Dominus Deus: Ecce genus unum, et labium unum omnibus: et coeperunt hoc facere. Venite et descendentes confundamus ibi linguas ipsorum, ut non audiant unusquisque vocem proximi sui. Et dispersit Dominus Deus ipsos super faciem terrae, et cessaverunt aedificantes civitatem et turrim. Propter hoc vocatum est nomen ejus Confusio: quia ibi confudit Dominus labia universae terrae, et inde dispersit eos Dominus Deus super faciem universae terrae.

Quia ergo horum a nobis facta est mentio, res postulat, uti propter susceptum operis argumentum, de hisdem ex Epiphania Cypri Episcopo, et aliquot aliis summatis agamus. Qui vero si fuerint, et quas partes a se invicem divisi incoluerint, exponit in Ancorato suo idem Epiphanius ex Genesi.

Ἰάφεθ τρίτῳ υἱῷ τοῦ Νῶε γίνονται παῖδες καὶ παίδων παῖδες P 26
 ιδ'. καὶ τῷ Χάμ δευτέρῳ υἱῷ τοῦ Νῶε καὶ αὐτῷ γίνονται παῖ-
 δες καὶ παίδων παῖδες λα'. καὶ τῷ Σῆμ πρώτῳ υἱῷ τοῦ Νῶε
 γίνονται παῖδες καὶ παίδων παῖδες κζ'. καὶ ταῦτα εἰπὼν μνη-
 5 μονεύει, Πέμπτη τοίνυν γενεὰ μετὰ τὸν κατακλυσμόν, τουτέ-
 στιν ἀπὸ τοῦ Ἀρφαξὰδ ἕως τοῦ Φαλέγ, πληθυνόντων ἄρι-
 τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τῶν τριῶν υἱῶν τοῦ Νῶε κατὰ διαδοχὴν
 παίδων, καὶ τούτων παῖδες γεγόνασιν οβ' τὸν ἀριθμὸν ἐν κόσμῳ
 ἀρχηγέται καὶ κεφαλαιωταί. ἐπεκτεινόμενοι δὲ καὶ πρόσω βαί-
 10 νοτις τοῦ Λουβάρ ὄρους καὶ ὀρίων τῆς Ἀρμενίας, τουτέστιν B
 Ἀραράτ τῆς χώρας, γίνονται ἐν πεδίῳ Σενναάρ, ἔνθα πού ἐπε-
 λέξαντο. ἐκείσε πρῶτον ἡ κατοίκησις γίνεται μετὰ τὸν κατακλυ-
 σμὸν τῶν ἀνθρώπων· κἀκεῖ φυτεύουσ ἀμπέλων Νῶε ὁ προφή-
 τῆς οἰκίτηρ γίνεται τοῦ τόπου. κείται δὲ αὕτη ἡ Σενναάρ νυνὶ
 15 ἐν τῇ Περσῶν χώρα, ἣν δὲ πάλαι Ἀσσυρίων. ἐκείσε τοίνυν
 συνδυάσαντες καὶ συμβούλιον ποιησάμενοι μετ' ἀλλήλων πύργον
 καὶ πόλιν οἰκοδομήσαι, κτιζουσι τὴν πυργοποιαν καὶ οἰκοδομοῦ-
 σι τὴν Βαβυλῶνα. καὶ οὐκ ἠυδόκησεν ὁ θεὸς ἐπὶ τῷ ἔργῳ τῆς
 αὐτῶν ἀνομίας. διεσκέδυσεν γὰρ αὐτῶν τὰς γλώσσας καὶ ἀπὸ
 20 μιᾶς γλώσσης εἰς οβ' διένειμεν κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν τότε ἀν-
 δρῶν εὐρεθέντων· ὅθεν καὶ μέροπες αὐτοὶ κέκληνται διὰ τὴν με- C

1. Ἰάφεθ V. 4. ταῦτα] εἶτα P. 8. καὶ τούτων uncis inclu-
 dit P, ad quod nihil notatur ex V. 10. Λουβάρ· ὀρίων] Λου-
 βάρ καὶ ὀρίων V. 11. Σενναάρ P. 11. ibid. ἐπελέξαντο P. 12.
 πρῶτον ἡ] πρῶτον P. 14. Σενναάρ PV. 16. συνδυά-
 σαντες V, συνδοιάσαντες Ducangius. 19. γλώσσας Eriphanius,
 γράμας PV.

Japhet tertio Noe filio nascuntur filii, et filiorum filii XIV. Et Cham secundo filio Noe nascuntur filii, et filiorum filii XXXI. Et Sem primogenito Noe nascuntur filii, et filiorum filii XXVII. Quibus dictis, sic prosequitur.

Caeterum quinta post diluivium aetate (hoc est ab Arphaxad usque ad Phaleg) cum a tribus Noe filiis propagari genus hominum coepisset, continuata sobolis successione, duo ac septuaginta numero velut principes ac stirpis capita prodierunt. Ii cum longius processissent, et a monte Lubar, Armeniaeque finibus, hoc est regione Ararat, ulteriora peragrassent, in campum Senaar delati sunt, quem locum sibi ipsi delegerunt. Atque hic primum homines habitarunt post diluivium, ibique plantato vineto, Noe Propheta isto in loco sedem fixit. Caeterum Senaar hodie in Persarum regione jacet, quam olim Assyrii tenebant. Igitur cum in eo loco compactum fecissent, habito invicem consilio, de Turri urbeque illic extruenda, turrim et Babylonem extruunt. Sed de insana illa militatione Deo displicuit. Ideoque dissipatis illorum consiliis, ex una lingua septuaginta duas fecit, pro hominum numero, qui illo tempore reperti sunt:

μερισμένην φωνήν. καὶ τὰτα Ἐπιφάνιος περὶ τῆς ποροποιίας καὶ περὶ τῶν οβ' γλωσσῶν, ὃ καὶ μέχρι νῦν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ὡς ἀγνοούμενον ἐπιζητεῖται. δέον δὲ μνημονεῖσαι καὶ τοῦ κατοίκησαν ἕκαστος αὐτῶν μετὰ τὴν μέριον καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ἔθνη.

R 58 Τῷ μὲν Ἰάφεθ τρίτῳ υἱῷ τοῦ Νῶε κατακληροῦται ἀπὸ Μη-5
δίας ἕως Γαδαρινῶν καὶ ἀπὸ Ῥινοκορούρων τὰ πρὸς βορρᾶν,
οἵτινες ἐπὶ τὸ τῆς Εὐρώπης κλίμα νενεκότες τῷ τῆς Σκυθίας μέ-
ρι τοῖς αὐτῶν ἔθρεσι προσεκρίθησαν.

D Υἱοὶ Ἰάφεθ τρίτου υἱοῦ Νῶε φυλαὶ ὁμοῦ ἰδ'.

V 23

Γάμερ, ἐξ οὗ Κελταῖοι.

10

Μαγῶγ, ἐξ οὗ Ἀκυρτανοί. τινὲς ἐκ τοῦ Μαγῶγ τοὺς
Γόθους λέγουσι καὶ τοὺς Σαρμάτας καὶ τοὺς Σκύ-
θας γεγενῆσθαι.

Μαδάι, ἐξ οὗ Βρετανοί.

Ἰωυά, ἐξ οὗ Σπανοὶ οἱ καὶ Τυράννιοι.

15

Ἐλισά, ἐξ οὗ Μαῦροιοι.

Θοβέλ, ἐξ οὗ Μακονακοί.

Μοσόχ, ἐξ οὗ Γετοῦλοιοι.

Θηράς, ἐξ οὗ Ἄφροιοι.

5. Ἰάφεθ V. *ibid.* κατακληροῦται om. V. 6. Ῥινοκούρων R,
Ῥινοκορούρων P. 7. ἐπὶ τῷ] ἐπὶ P. 8. προσεκρίθησαν m. R,
προσεκρίθησαν PV. Conf. ad p. 49. B 9. ὁμοῦ om. V. 15. οἱ
om. V. 17. Μακονακοί] Sic et p. 32. B. Verum nomen est
Bacuates. Vid. Wesseling. ad Antonin. p. 2.

unde et Meropes a vocis divisione sunt nuncupati. Atque haec Epiphanius de Turris aedificatione, et LXXII. linguis: quod quidem ad haec usque tempora velut ignoratum ab hominibus quaeritur. Operae vero pretium est modo exponere, ubi horum singuli habitaverint post divisionem, quaeque ex iis ortae sint nationes.

Japhet igitur tertio Noe filio obvenit, quidquid a Media usque ad Gadarinos pertinet, et a Rhinocurris quidquid Aquilonem spectat: quam quidem in Europa regionem, quidam versus Scythiae partes progressi, sibi in sedem delegerunt.

Filii vero Japhet tertii Noe filii, xiv. fuere, ex quibus totidem ortae tribus.

Gamer, ex quo Celtaei.

Magog, ex quo Aquitani. Quidam aiunt ex Magog ortos Gothos, ut et Sarmatas et Scythas.

Madai, ex quo Britanni.

Jova, ex quo Hispani qui et Tyrannii.

Elisa, ex quo Mauri.

Thobel, ex quo Macuaci.

Mosoch, ex quo Getuli.

Theras, ex quo Afri.

Ἀρχανάθ, ἐξ οὗ Μάζικες.

Ῥιφάθ, ἐξ οὗ Ταράμαντες ἐξώτεροι.

Θόργαγμα, ἐξ οὗ Βοράδες.

Ἔρκα, ἐξ οὗ Βελτίονες.

5 Θαρσεῖς, ἐξ οὗ Ταράμαντες ἐσώτεροι.

Ῥόδιοι, ἐξ οὗ Ῥωμαῖοι οἱ καὶ Λατῖνοι.

Ἔστιν δὲ καὶ τὰ τῆς Ἑλλάδος ἔθνη πάντα ἐξ αὐτῶν τῶν με-
τωικηκότων ὕστερον ἐκείσε, οἷον Σαῖτιων, οἱ κατώκησαν τὴν
παρ' Ἑλλησιν τιμωμένην πόλιν τὴν καλουμένην Ἀθήνας, ἔτι δὲ
10 καὶ τὰς Θήβας, ὅτι Σιδονίων εἰσὶν ἄποικοι, ἐκ Κάδμου τοῦ Β
Ἀγήρορος. καὶ οἱ Καρχηδόσιοι δὲ Τυρηνίων εἰσὶν ἄποικοι καὶ
οἰκιστὲς ἄλλοι εἰς τὴν Ἑλλάδα μετώκησαν.

Εἰσὶν δὲ τὰ τοῦ Ἰάφεθ ἔθνη ἀπὸ Μηδίας ἕως τοῦ ἑσπερίου
κατισπαριμένα Ὠκεανοῦ βλέποντα τὰ πρὸς βορρᾶν οὕτως ·
15 Μῆδοι, Ἑλληγες, Ἀλβανοί, Οὐεννοί, Ἀρμένιοι, Δαυνεῖς, Κο- R 60
ζηνοί, Ἰππικοί, Παφλαγόνες, Ἰβηρες οἱ καὶ Τυράνσιοι, Χάλυ-
βες, Κελταῖοι, Σαυρομάται, Γάλλοι, Ταύριοι, Βάσαντες, Ἰλ-
ληριοί, Οὐακκαῖοι, Λιγυρες, Ἰάπυγες, Γαγηνοί, Λατῖνοι οἱ
καὶ Ῥωμαῖοι, Ἀμαζωνεῖς, Λιγυστανοί, Δεναγηνοί, Ἀκύτινοι,
20 Μαριανδυννοί, Κυρτιανοί, Μοσσύνιοι, Κόνιοι, Μαιῶται, C

1. Ἀρχανάθ P. 2. Ῥιφάθ P. 3. Θοσμαγύρ P. 7. ἐξ αὐ-
τῶν τῶν] τὰ ἐξ αὐτῶν P. 10. ὅτι ἐκ Σ. P. 11. Καρχηδό-
σιοι RV, Καρχηδόσιοι m.R. 13. Μηδείας PV. 14. τὰ πρὸς] Im-
mo πρὸς. 16. Χάλυβες PV. 18. Οὐακκαῖοι V. 19. Ἀμαζωνεῖς
P. *ibid.* Λιγυστανοί PV. *ibid.* Δεναγηνοί P.

Archanath, ex quo Mazices.

Ryphat, ex quo Taramantes exteriores.

Thosmagar, ex quo Borades.

Herca, ex quo Vektiones.

Tharsis, ex quo Taramantes citeriores.

Rhodii, ex quo Romani, seu Latini.

Sunt autem et Graeciae nationes omnes ex his conflatae, his eo postmodum migrantibus: ejusmodi sunt Saitarum, qui celeberrimam apud Graecos urbem Athenas incoluerunt; praeterca Thebas, cum Sidoniorum sint coloni, ex Cadme Agenoris filio prognati. Sed et Carthaginenses Tyrensiarum sunt coloni, ac caeteri qui in Graeciam commigrarunt.

Gentes vero a Japhet ortae, a Media ad Hesperiam usque Oceanum, dispersae, quae Aquilonem spectant, sunt istae: Medi, Graeci, Albani, Veni, Armenii, Dami, Carseni, Hippici, Paphlagones, Iberi, qui et Tyrannii, Chalyces, Celtaci, Saurematae, Galli, Taurii, Basantes, Ilyrii, Vaccaci, Ligures, Japyges, Gagei, Latini, qui et Romani, Amaxones, Legestani, Demageni, Acyini, Mariandeni, Cyrtiani,

Καλαβροί, Θραῖκες, Γάλλοι οἱ καὶ Κελτίβηρες, Μακεδόνες, Ἰλλυρικοί, Ἰστροί, Λυσιτάνιοι, Ἐφῆσιοί, Βρεττανοί, Κῶλοι.

Οἱ δὲ ἐπιστάμενοι αὐτῶν γράμματά εἰσιν οὗτοι· Καππαδόκες, Ἰβηρες οἱ καὶ Τυράννιοι, Ταβυρινοί, Λατῖνοι, οἷς χῶρονται οἱ Ῥωμαῖοι, Σαρμάται, Σπανοί, Σκύθες, Ἕλληνας, Βασταροί, Μῆδοι, Ἀρμένιοι.

Ἔστιν δὲ κατὰ μῆκος τὰ ὄρια αὐτῶν ἀπὸ Μηδίας ἕως Γαδε-
ρων βλέποντα πρὸς βορρᾶν, εὐρος δὲ ἀπὸ Ποταμίδος ποταμοῦ
ἕως Μυστουσίας τῆς καθ' ἡλίον. αἱ δὲ χῶροι αὐτῶν εἰσι κατὰ
τὰς φυλὰς αὐτῶν αὗται· ἡ Ἀνχνίτις, Μηδία, Ἀδριακὴ, ἀφ'
D ἧς τὸ Ἀδριακὸν πέλαιος, Ἀλβανία, Γαλλία, Ἀμαζονίς, Ἰταλία,
Ἀρμενία μικρὰ τε καὶ μεγάλη, Θουοσκηνή, Καππαδοκία, Λυσι-
R 62 τάνια, Παφλαγονία, Μεσσαλία, Γαλατία, Κελτίς, Κολχίς,
Σπανογαλλία, Ἰνδική, Ἰβηρία, Ἀχαΐα, Σπανία ἡ μεγάλη, Βο-
σπορηνή, Μαιώτις, Δέρις, Σαρματίς, Ταυριανίς, Βασταρ-
νίς, Σκυθία, Θράκη, Μακεδονία, Δελματία, Κολχίς, Θεττα-
λίς, Λοκρίς, Βοιωτία, Αἰτωλία, Ἀττικὴ, Ἀχαΐα, Πελοπόννη-
σος, Ἀκαρνία, Ἡπειρώτις, Ἰλλυρίς.

Ἐνταῦθα καταλήγει τὰ ὄρια τοῦ Ἰάφεθ ἕως Βριτανικῶν νή-
P 23 σων πάντα τὰ πρὸς βορρᾶν βλέποντα. εἰσὶν δὲ αὐτοῖς καὶ νῆσοι 20

1. Κεντίβηρες V. 2. Βερετανοί PV. 5. Βασταρινοί P. 7.
κατὰ μῆκος om. V. *ibid.* Γαδερῶν RV, Γαδερηνῶν P. 11.
Ἀδριακὴ] Ἀδριάβη R. 11. Ἀδριατικὸν P. 13. Κολχίς]
Κολχοί V. 14. Βοσπορινοί PV. 17. Βοιωτία καὶ Βοιωτίς P.
ibid. Ἀττικὴ] Ἐττικὴ V.

Mossinoeci, Connii, Maeotae, Calabri, Thracae, Galli, qui et Celtiberi, Macedones, Illyrici, Istri, Lusitani, Errei, Britanni, Coli.

Qui vero suas norunt literas, hi sunt: Cappadoces, Iberi qui et Tyrannii, Tabarini, Latini, quibus utuntur Romani, Sarmatae, Hispani, Scythae, Graeci, Bastarini, Medi, Armenii.

Sunt autem horum fines secundum longitudinem, a Media usque ad Gaderenos Aquilonem spectantes: latitudo vero a Potamide fluvio ad Mastusiam quae orientem spectat. Regiones porro illorum secundum tribus sunt istae: Lychnites, Media, Adriace, a qua mare Adriaticum, Albania, Gallia, Amazonis, Italia, Armenia major et minor, Thuscene, Cappadocia, Lusitania, Paphlagonia, Messalia, Galatia, Celtis, Colchis, Hispanogallia, India, Iberia, Achaia, Hispania magna, Bosporini, Maeotis, Derris, Sarmatia, Taurianna, Bastarnia, Scythia, Thracia, Macedonia, Delmatia, Colchis, Thessalia, Locris, Boeotia, Aetolia, Aetia, Achaia, Peloponnesus, Acarnania, Epirus, Illyris.

Hic finis est limitum seu regionum Japhet usque ad Britannicas insulas, quae omnes ad Aquilonem vergunt. Sed et eorum sunt insulae

αἷται Σικελία, Εὔβοια, Ῥόδος, Χίος, Λέσβος, Κύθηρα, Ζάκυνθος, Κεφαλληνία, Ἰθάκη, Κόρσουρα καὶ αἱ Κυκλάδες καὶ μέρος τῆς Ἀσίας τὸ καλούμενον Ἰωνία. ποταμὸς δὲ ἔστιν αὐτοῖς Τίγρις, ὃ διορίζων Μηδίαν καὶ Βαβυλωνίαν. ταῦτά ἐστιν τὰ ὄρια τοῦ Ἰάφεθ τοῦ τρίτου υἱοῦ τοῦ Νῶε. V 24

Χάμ δὲ τῶ δευτέρῳ υἱῷ τοῦ Νῶε ἀπὸ Ῥινοκορούρων ἕως Γαδαρηνῶν Αἴγυπτος καὶ πάντα τὰ πρὸς νότον ὑπέπεσαν, πάντων δοκούντα καυματινὰ ὑπάρχειν.

Υἱοὶ Χάμ τοῦ δευτέρου υἱοῦ Νῶε φυλαὶ καΐ.

10 Χούς, ἕξ οὗ Αἰθίοπες.

Μεσραεῖμ, ἕξ οὗ Αἰγύπτιοι. B

Οὗτος Μεσραεῖμ ὁ Αἰγύπτιος μετέπειτα ἐπὶ τὰ ἀνατολικὰ μέρη οἰκήσας οἰκίτηρ γίνεται Βάκτρων, τὴν ἐσωτέραν Περσίδος λέγουσιν Ἀσοα τῶν μεγάλων Ἰνδῶν.

15 Ἐπεῦθεν τὰ κατὰ τὴν γῆν παράνομα διανεμήθηται. ἐφενεκτήσ γὰρ οὗτος ἐγένετο κακῆς ἰδιακονίας, ἀστρολογίας καὶ μαγίας, ὃν καὶ Ζωροάστρην οἱ Ἕλληνες ἐκάλεσαν. τοῦτον ἠνέξατο Πέτρος εἰπὼν ὅτι μετὰ τὸν κατακλυσμὸν πάλιν οἱ ἄνθρωποι ἀσεβεῖν ἤρξαντο.

20 Φουδ, ἕξ οὗ Τρωγλοδῦται.

Χαναάν, ἕξ οὗ Ἄφροι καὶ Φοίνικες. R 64

1. Κύθηρα PV.	2. Κόρσουρα PV.	6. ἀπὸ] ὑπὸ P.	ibid.
Ῥινοκορούρων P.	7. Αἴγυπτος P, Αἴγυπτον RV.		16.
κακῆς] τῆς κακῆς P.	17. μαγίας PV.	18. Πέτρος] Supra	
p. 23. D.			

istae: Sicilia, Euboea, Rhodus, Chius, Lesbus, Cyphera, Zacynthus, Cephalenia, Ithaca, Corura, et Cyclades, et pars Asiae, dicta Ionia. Eorum est etiam fluvius Tigris, qui Mediam a Babylonia distinguit. Hi sunt fines Japhet, tertii Noe filii.

Cham autem secundo Noe filio, a Rhinocururibus ad Gadarenos usque, Aegyptus, et omnia Austrum spectantia, quae aestu fervere omnino putantur, subjecta sunt.

Ex Cham secundo Noe filio prognatae tribus xxxi.

Chus, ex quo Aethiopes.

Mesraim, ex quo Aegyptii.

Hic est Mesraim Aegyptius, qui postmodum versus Orientis plagas habitavit, Bactra deinde incoluit, et citiorem Persidem Asoa majoris Indiae appellavit.

Hinc deinceps terrarum orbem invasit impietas. Hic enim pravae disciplinae repertor fuit, Astrologiae scilicet ac magiae: quem et Graeci Zoroastrem appellarunt. Hunc Petrus designavit, cum ait, Post diluivium homines impie agere coeperunt.

Phud, ex quo Troglodytae.

Chanaan, ex quo Afri et Phoenices.

Chronicon Paschale vol. I.

Υιοὶ Χοῦς τοῦ Αἰθίοπος τοῦ γενομένου ἐκ τοῦ Χάμ, δευτέ-
ρον υἱοῦ τοῦ Νῶε.

Σαβά, ἐξ οὗ Ἰταβηνοί.

Εὐελάτ, ἐξ οὗ Ἰχθυοφάγοι.

Σαβαθά, ἐξ οὗ Ἕλληνοί.

Ῥέγμα, ἐξ οὗ Αἰγύπτιοι,

καὶ Σαβακαθά, ἐξ οὗ Αἰθίοπες Αἰθῆες.

Υιοὶ Ῥέγμα υἱοῦ Χοῦς τοῦ υἱοῦ Χάμ.

Σαβά, ἐξ οὗ Μαρμαρίδες.

Δαδάν, ἐξ οὗ Κάροι,

D καὶ Νεβρωδὸς ὁ κνηγὸς καὶ γίγας, ὁ Αἰθίοψ, ἐξ οὗ Μυσοί. 10

Λέγει γὰρ ἡ γραφή, „καὶ Χοῦς ἐγέννησε τὸν Νεβρωδὸν τὸν κνη-
γὸν καὶ γίγαντα Αἰθίοπα. οὗτός ἐστιν Νεβρωδὸς ὁ γίγας καὶ κνη-
γὸς ἐναντίον κυρίου.“ τούτῳ τῷ Νεβρωδὸ τὴν βασιλείαν Βαβυλῶ-
νος μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἡ θεία γραφή ἀνατίθησι. φησὶ γὰρ 15
ἡ γραφή, „ἀρχὴ τῆς βασιλείας αὐτοῦ Βαβυλῶν.“ λέγει δὲ περὶ
τούτου Πέτρος ὁ ἀπόστολος εἰς τὰ Κλημέντια πῶς ἤρξεν εἰς
Βαβυλῶνα ἐν Αἰγύπτῳ κληρωθεὶς· φησὶ γὰρ Πέτρος, „οὗτος ὁ
Νεβρωδὸς μετοικῆσας ἀπὸ Αἰγύπτου εἰς Ἀσσοῦρον, καὶ οἰκίσας
εἰς Νῖνον πόλιν, ἣν ἔκτισεν Ἀσσοῦρ, καὶ κτίσας τὴν πόλιν, ἦτις 20
P 29 ἦν Βαβυλῶνος, πρὸς τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἐκάλεσεν. αὐτὸν
Νῖνον τὸν Νεβρωδὸ οἱ Ἀσσοῦριοι προσηγόρευσαν. οὗτος διδάσκει

7. καὶ Σ. V, Σ. P. ἐξ οὗ P, οὗτοι RV. 12. ἡ γραφή] Ge-
nes. X. 8. 9. 17. τὰ Κλημέντια] Conf. Recognit. IV. 29. p. 540.

Filii Chus Aethiopsis, ex Cham secundo Noe filio orti, hi sunt:

Saba, ex quo Itabeni.

Evilat, ex quo Ichthyophagi.

Sabatha, ex quo Ellani.

Rhegma, ex quo Aegyptii.

Sabacatha, ex quo Aethiopes Libyci.

Filii Rhegma, filii Chus, filii Cham:

Saba, ex quo Marmarides.

Dadan, ex quo Cari, et

Nembrod venator et gigas, Aethiops, ex quo Mysi, ait enim

Scriptura: Et Chus genuit Nembrod venatorem et gigantem Aethiopen.
Hic est Nembrod gigas et venator coram Domino. Huic Nembrod ro-
gnum Babylonis post diluvium adscribit sacra Scriptura. Ait enim Scri-
ptura: Principium regni ejus Babylon. Narrat porro Petrus Apostolus in
Clementinis, ut ille in Babylone regnaverit, cum in Aegypto sortem
suam accepisset: ait enim Petrus: Hic Nembrod cum ex Aegypto ad As-
syrios demigrasset, urbemque Ninum, quam Assur condiderat, habitasset,
aedificata urbe, quae erat Babylonis, ex eo civitati nomen imposuit.
Ipsam vero Nembrod Ninum Assyrii appellant. Hic Assyrios ignem

Ἀσσυρίους σέβειν τὸ πῦρ. ἔνθεν καὶ πρῶτον αὐτὸν βασιλέα με-
τὰ τὸν κατακλυσμὸν ἐποίησαν οἱ Ἀσσύριοι τοῦτον, ὃν μετωνόμα-
σαν Νίνον.“ ταῦτα Πέτρος περὶ τούτου.

Αἰγυπτίων πατριαὶ σὺν Μεσραεὶμ τῷ πατρὶ αὐτῶν ὀκτώ.
5 λέγει γὰρ οὕτως: „καὶ Μεσραεὶμ ἐγέννησε τοὺς Λουδιεὶμ.“

Λουδιεὶμ, ἐξ οὗ Ἄνδοι.

Αἰνεμετιεὶμ, ἐξ οὗ Πάμφυλοι.

Λαβιεὶμ, ἐξ οὗ Λίβνες.

R 66

Νεφθαλιεὶμ, ἐξ οὗ Φρύγες.

10 Πατρωσονιεὶμ, ἐξ οὗ Κρήτες.

B

Χασλωνιεὶμ, ἐξ οὗ Λύκιοι.

Φυλιστιεὶμ, ἐξ οὗ Μαριανδανοί.

Χαφθοριεὶμ, ἐξ οὗ Κίλικες.

Χανααίων δέ εἰσι πατριαὶ σὺν Χαναὰν τῷ πατρὶ αὐτῶν ἰβ'.

15 λέγει γὰρ, „Χαναὰν ἐγέννησε τὸν Σιδῶνα πρωτότοκον.“

Σιδῶνα, ἐξ οὗ Μυσοί.

V 25

Χετταίων, ἐξ οὗ Ἀύρδανοι.

Ἰεβουσαῖον, ἐξ οὗ Ἰεβουσαῖοι.

Ἀμορῥαῖον, ἐξ οὗ Γερμυνοί.

30 Γεργεσαῖον, ἐξ οὗ Σαρμάται.

Ἐναῖον, ἐξ οὗ Παννῶνιοι.

5. λέγει] Genes. X. 13. 10. Κρίταις PV, Κρήτες m. R. 12.
Μαριανδανοί PV. 13. Καφθ. P sola. 15. λέγει] Gen. X.
15. 19. Ἀμορρ. V.

adorare docuit: unde primus ab iis post diluuium Rex creatus, ac mu-
tato nomine Ninus est appellatus.

Aegyptiorum gentes cum Mesraim horum parente sunt octo: sic
enim Scriptura: Et Mesraim genuit Ludium.

Ludium, ex quo Lydi.

Aenemetium, ex quo Pamphyli.

Labiim, ex quo Libyes.

Nephthaliim, ex quo Phryges.

Patrosoniim, ex quo Cretes.

Chasloniim, ex quo Lycii.

Phylistiim, ex quo Mariandini.

Caphthoriim, ex quo Cilices.

Chananaeorum vero cum Chanaan eorum patre nationes sunt XII.
Scriptura enim dicit: Chanaan genuit Sidonem primogenitum.

Sidonem, ex quo Mysi.

Chettaeum, ex quo Dardani.

Jebusaeum, ex quo Jebusaei.

Amorrhaeum, ex quo Germani.

Gergesaeum, ex quo Sarmatae.

Evaeum, ex quo Pannonii.

C

Ἄρουκαῖον, ἔξ οὗ Παλινοες.

Ἄσενναῖον, ἔξ οὗ Δελμάται.

Ἄραδιον, ἔξ οὗ Ῥωμαῖοι οἱ καὶ Κιτιαῖοι.

Σαμαραῖον, ἔξ οὗ Λίγυρες.

Ἄβαθῆ, ἔξ οὗ Ἀμαθούσιοι.

5

Οὗτοι κατέχουσιν ἀπὸ Αἰγύπτου ἕως τοῦ νοτιαίου Ὠκεανοῦ. οἱ δὲ ἐπιστάμενοι αὐτῶν γράμματα Φοίνικες, Αἰγύπτιοι, Πάμφυλοι, Φρύγες.

Καὶ τὰ μὲν ὄρια τῶν νείων τοῦ Χάμ εἰσιν ἀπὸ Ῥινοκοροῦρων τῆς ὀριζούσης Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ Αἰθιοπίαν ἕως Γαδείρων 10
 D τὰ πρὸς νότον. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν χωρῶν τοῦ Χάμ ἐστὶ ταῦτα· Αἴγυπτος ὅν τοῖς περὶ αὐτὴν πᾶσιν, Αἰθιοπία ἢ βλέπουσα κατὰ Ἰνδούς, καὶ ἕτερα Αἰθιοπία, ὅθεν ἐκπορεύεται ὁ τῶν Αἰθιόπων ποταμὸς ὁ καλούμενος Νεῖλος ὁ καὶ Γήων, Θηβαῖς, Λιβύη ἢ παρεκτείνουσα μέχρι Κυρήνης, Μαρμαρίς καὶ τὰ περὶ αὐ- 15
 τὴν πάντα, Σύρτις ἔχουσα ἔθνη τρία, Νασσαμῶνας, Μάκας, Ταυταμαίους, Λιβύη ἕτερα ἢ ἀπὸ Λέπτειος παρεκτείνουσα μέχρις Ἑρακλειωτικῶν στηλῶν κατέναντι Γαδείρων.

R 68

P 80

Ἔχει δὲ καὶ ἐν τοῖς κατὰ βορρᾶν μέρειν τὰς παραθαλασ-
 σίας, Κιλικίαν, Λυγδοσίαν, Καρίαν, Βιθυνίαν, Παμφυλίαν, 20

1. Παλινοες PV.	2. Δελμάται P.	3. Post Κιτιαῖοι addit Λατίνοι P.	7. Αἰγύπτιοι om. P.	9. καὶ om. P.
ibid. Ῥινοκοροῦρων P.	10. Γαδείρων P.	15. Κυρήνης Ducangius, Κορυνηνός RV.	16. Νασσαμῶνας PV.	ibid. Μάκους P. Conf. Schurzfleisch. Notit. Bibl. Vinar. p. 62.
	17. μίχι P.	18. Γαδύρα V, Γαδαίων R, Γαδαίω P.		

Arucæum, ex quo Pasones.

Asennæum, ex quo Dalmatae.

Aradium, ex quo Romani, qui et Citiaei, Latini.

Samaræum, ex quo Ligures.

Abathe, ex quo Amathusii.

Hi quidem ab Aegypto usque ad australem Oceanum regiones obtinent. Qui vero literas suas norunt, sunt Phoenices, Pamphyli, Phryges.

Fines filiorum Cham protenduntur a regione Rhinocururorum, quae Syriam et Aegyptum, et Aethiopia usque ad Gades versus Austrum determinat. Nomina vero regionum Cham ea sunt: Aegyptus cum adjacentibus nationibus, Aethiopia, quae Indos spectat, et altera Aethiopia ex qua oritur Aethiopum fluvius Nilus appellatus, qui et Geon, Thebais, Libya quae ad Cyrenem protenditur, Marmaris cum regionibus contiguis, Syrtis quae tribus constat populis, Nassamonibus, Macis, et Tautamaeis, Libya altera, quae a Lepti ad Herculis Columnas e regione Gadium porrigitur.

Habet vero in partibus ad Septentrionem pertinentibus maritimas regiones, Ciliciam, Lygdoniam, Cariam, Bithyniam, Pamphyliam, Phry-

Φρυγίαν, Λυδίαν τὴν ἀρχαίαν, Πισιδίαν, Καμίλιαν, Τρωάδα, Φρυγίαν, Μυσίαν, Λυκίαν, Αἰολίαν.

Ἐἰσὶ δὲ αὐτοῖς καὶ νῆσοι ἐπίκοινοι αὐταί· Κόρυνθα, Ταυριαννίς, Ἀστυπάλαια, Κῶος, Λαμπαδοῦσα, Γαλάτη, Χίος, 5 Κνίδος, Γαῦδος, Γόρυνθα, Λέσβος, Νίσυρος, Μελίτη, Κρήτη, Τένεδος, Μεγίστη, Κέρκινα, Γαυλορήτη, Ἰμβρος, Κύπρος, Μῆνιξ, Θήρα, Ἰασος, Σαρδανίς, Κάρπαθος, Σάμος.

Αὗται αἱ νῆσοι ἐπίκοινοι μεταξὺ τοῦ Χάμ καὶ τοῦ Ἰάφεθ. τὰ κατὰ θάλασσαν γίνονται ὁμοὶ νῆσοι κς'.

10 Ἐχει δὲ τὰ ὄρια τοῦ Χάμ καὶ ἑτέρας νήσους, Σαρδανίαν, Κρήτην, Κύπρον.

Ἐχει δὲ ποταμὸν Γηῶν τὸν καὶ παχυβάτορα καλούμενον Νεῖλον καὶ χρυσορόαν, κυκλοῦντα πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου καὶ Αἰθιοπίας. ὀρῆζει δὲ μεταξὺ τοῦ Χάμ καὶ τοῦ Ἰάφεθ τὸ στόμα 15 τῆς ἑσπερινῆς θυλάσσης. αὕτη τοῦ Χάμ ἡ γενεαλογία, δευτέρου υἱοῦ τοῦ Νῶε.

Ἐἶτα πάλιν Ἐπιφάνιος, Τῷ δὲ Σῆμ πρώτῳ υἱῷ τοῦ Νῶε ὑπέκισεν ὁ κλῆρος ὁ ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως Ἰνδικῆς. μῆκος τοῦ κλήρου ἕως Ῥινοκορούρων. κεῖται δὲ αὕτη ἡ Ῥινοκορούρων ἀνὰ μέσον Αἰγύπτου καὶ Παλαιστίνης τῆς ἀντικρῆ κειμένης τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. C

1. Καρηλίαν V. ib. Τρωάδα P. 2. Αἰολίαν PV. 4. Χίος] Χῶς P. 5. Γαῦσος P. ibid. Γόρυνθα P. 7. Ἰασος PV. ibid. Καριαθός PV. 9. κς'] κς V: quod conveniret fortasse, si praecedentia mendis minus foedata essent. 15. αὐτῆ P. 19. Ῥινοκορούρων P bis, Ῥινοκούρων R. ibid. Ῥινοκούρουα R.

giam, Lydiam veterem, Pisidiam, Camiliam, Troada, Phrygiam, Mysiam, Lyciam, Aeoliam.

Sunt et illis communes insulae hae: Corcyra, Taurianna, Astypalaea, Cosus, Lampadusa, Galate, Chius, Cnidus, Gausus, Gorgycya, Lesbos, Nisyurus, Melita, Creta, Tenedus, Megista, Cercina, Gaulorete, Imbros, Cyprus, Meninx, Thera, Jassus, Sardia, Cariathus, Samus.

Hae sunt insulae Cham et Japhet communes. Insulae maritimae simul sunt xxvi.

Habet praeterea Regio Cham alias Insulas, Sardiniam, Cretam et Cyprum.

Habet etiam fluvium Geon, Nilum appellatum, coenum volventem, et auriferum, qui universam ambit Aegyptum, et Aethiopiam. Cham vero et Japhet regiones Hesperii maris ostia determinant. Atque haec est genealogia Cham secundi Noe filii.

Rursum deinde Epiphanius: Sem primo Noe filio sors obtigit a Periside et Bactris usque ad Indiam. Sortis longitudo usque ad Rhinocururos porrigitur. Rhinocururorum vero regio inter Aegyptum et Palaestinum mari Erythraeo obversam sita est.

	Υἱοὶ Σῆμ τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ Νώε, φυλαὶ κζ'.	
	Αἰλάμ, ἐξ οὗ οἱ Ἐλαμίται.	
	Ἀσσοῦρ, ἐξ οὗ οἱ Ἀσσύριοι.	
	Ἀρφαξάδ, ἐξ οὗ οἱ Χαλδαῖοι.	
	Λούδ, ἐξ οὗ οἱ Μαζῶνες καὶ Μῆδοι καὶ Πέρσαι. 5	
R 70 V 26	Ἀράμ, ἐξ οὗ οἱ Ἑκταί,	
	Εὐηλά, ἐξ οὗ Γυμνοσοφισταί.	
	Καϊνάμ, ἐξ οὗ Ἄραβες.	
D	Ἰωβάβ, ἐξ οὗ Φοίνικες.	
	᾽Ως, ἐξ οὗ Μαδιναῖοι. 10	
	Οὐλ, ἐξ οὗ οἱ Λυδοί.	
	Γαθέρ, ἐξ οὗ Γαρφηνοί.	
	Μοσόχ, ἐξ οὗ Ἀλασσηνοί.	
	Ἀρφαξάδ ἐγέννησε τὸν Καϊνάν.	
	Καϊνάν, ἐξ οὗ οἱ Σαρμάται. 15	
	Σαλά, ἐξ οὗ Σαλαθιαῖοι.	
	Ἔβεφ, ἐξ οὗ Ἄλβανοί.	
	Φάλεγ, ἐξ οὗ κατάγεται τὸ γένος Ἀβραάμ προπά- τορος.	
	Ἰεκταν, ἐξ οὗ Αἰθίοπες. 20	
P 31	Ἐλμωδάδ, ἐξ οὗ οἱ Ἰνδοί.	

4. Ἀρφαξάδ Vet14. RV. 6. Αἰκταί V. 7. οἱ Γ. P. 11. οἱ Λυδοί] Λυδοί P. 12. Γαρφηνοί P. 15. οἱ Σ.] Σ. P. 18. προπάτορος] προπάτορ Ἀβραάμ margo V. 21. οἱ om. P.

Filii Sem primogeniti Noe filii, ex quo ortae tribus xxvii.

Aelam, ex quo Elamitae.

Assur, ex quo Assyrii.

Arphaxad, ex quo Chaldaei.

Lud, ex quo Mazones, et Medi, et Persae.

Aram, ex quo Ectae.

Hevila, ex quo Gymnosophistae.

Cainam, ex quo Arabes.

Jobab, ex quo Phoenices.

Hos, ex quo Madinaei.

Hul, ex quo Lydi.

Gather, ex quo Garpheni.

Mosoch, ex quo Alasseni.

Arphaxad Cainan genuit.

Cainan, ex quo Sarmatae.

Sala, ex quo Salathiaei.

Eber, ex quo Albani.

Phaleg, ex quo genus Abraham progenitoris ortum est.

Jectan, ex quo Aethiopes.

Elmodad, ex quo Indi.

Σαλέφ, ἐξ οὗ Βακτριανοί.

Σαρμώθ, ἐξ οὗ Ἄραβες.

Ἰαράχ, ἐξ οὗ Κάμπλιοι οἱ καὶ Χαναναῖοι.

Ἰοδόρρα, ἐξ οὗ Ἀρρίανοι καὶ Φερεζαῖοι.

5 Αἰζήλ, ἐξ οὗ Ὑρκανοὶ οἱ καὶ Ἐνδαῖοι.

Δέκλα, ἐξ οὗ Κεδρούσιοι οἱ καὶ Ἀμορραῖοι.

Ἀβιμεήλ, ἐξ οὗ Σκύθαι οἱ καὶ Γεργεσαῖοι.

Σαβαῦ, ἐξ οὗ Ἄραβες ἐσώτεροι.

B

Οὐφεῖρ, ἐξ οὗ Ἀρμένιοι.

10 Οὗτοι πάντες νῆσοι Σήμ τοῦ πρωτοτόκου νῆσου Νῶε. πάντων δὲ τῶν νήσων τοῦ Σήμ ἡ κατοικία ἐστὶν ἀπὸ Βάκτρων ἕως Ἐρυθρῆς θάλασσαν τῆς ὀριζούσης Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἀπὸ στόματος τοῦ κατὰ Ἀρσενότην τῆς Ἰνδικῆς.

Ταῦτα δὲ εἰσὶν τὰ ἐξ αὐτοῦ γενόμενα ἔθνη· α' Ἐβραῖοι οἱ 15 καὶ Ἰουδαῖοι, β' Πέρσαι, γ' Ἀσσύριοι δεύτεροι, δ' Αἰλυμαῖοι, ε' R 72
Χαλδαῖοι, ς' Ἀραμοσσυνοί, ζ' Ἄραβες οἱ δεύτεροι, η' Μήδοι, C
θ' Ὑρκανοί, ι' Μακαρδοί, ια' Κοσσαιῖοι, ιβ' Σκύθαι, ιγ' Σαλαθιαῖοι, ιδ' Γυμνοσοφισταί, ιε' Παῖονες, ις' Ἰνδοὶ πρῶτοι, ιζ'
Πάρθοι, ιη' Ἄραβες ἀρχαῖοι, ιθ' Καρμήλιοι, κ' Βακτριανοί,
20 κα' Ἀρρίανοί, κβ' Ἰνδοὶ δεύτεροι, κγ' Γερμανοί, κδ' Κεδρούσιοι,
κε' Γαρπηνοί, κς' Ἐρμαῖοι.

9. Οὐφεῖρ V, Ὀφείρ P. 12. Ἐρυθροῦρων P hic et infra. 14. οἱ om. V. 18. Παῖονες P. 20. Κεδρούσιοι P. 21. Γαρπηνοί P.

Saleph, ex quo Bactriani.

Sarmot, ex quo Arabes.

Jarach, ex quo Campfilii, qui et Chananæi.

Odorra, ex quo Arriani et Pherezaei.

Aezel, ex quo Hyrcani, qui et Evæi.

Decia, ex quo Cedrusii, qui et Amorrhæi.

Abimeel, ex quo Scythæ, qui et Gergesæi.

Sabau, ex quo Arabes interiores.

Ophir, ex quo Armenii.

Hactenus hi omnes filii Sem primogeniti Noe filii. Omnium vero fitorum Sem habitatio a Bactris usque ad Rhinocurorum regionem, quas Aegyptum et Syriam, et mare Erythraeum a faucibus circa Arsenoiten Indiae extantibus disternit, protenditur.

Hæc sunt gentes ex illo ortæ. i. Hebræi, qui et Judæi, ii. Persee, iii. Assyrii secundi, iv. Hælymaei, v. Chaldaei, vi. Aramosyni, vii. Arabes secundi, viii. Medi, ix. Hyrcani, x. Macardi, xi. Cossæi, xii. Scythæ, xiii. Salathiaei, xiv. Gymnosophistæ, xv. Pæones, xvi. Indi primi, xvii. Parthi, xviii. Arabes antiqui, xix. Carmelii, xx. Bactriani, xxi. Arriani, xxii. Indi secundi, xxiii. Germani, xxiv. Cedrusii, xxv. Garpheni, xxvi. Hermaei.

Οἱ δὲ ἐπιστάμενοι αὐτῶν γράμματα Ἑβραῖοι οἱ καὶ Ἰουδαῖοι, Πέρσαι, Μῆδοι, Χαλδαῖοι, Ἴνδοι, Ἀσσύριοι.

Ἔστι δὲ ἡ κατοικία τῶν νιῶν Σῆμ παρεκτείνουσα κατὰ μήκος μὲν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως Ῥινοκοροῦρων, πλάτος δὲ ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως τῆς Αἰθιοπίας καὶ τῆς Κιλικίας. 5

Τὰ δὲ ὀνόματα τῶν χωρῶν τῶν νιῶν τοῦ Σῆμ, πρωτοτόκου νιοῦ Νῶε, ἐστὶν ταῦτα· α' Πέρσις, β' Βακτριανή, γ' Ὑρκανία, δ' Βαβυλωνία, ε' Κορδουαία, ζ' Ἀσσυρία, ζ' Μεσοποταμία, ἠ' Ἰνδική, [ς' Ἐλυμαίς, ζ' Ἀραβία ἡ ἀρχαία] θ' Ἀραβία ἡ ἐδαμίων, ι' κολλη Συρία, ια' Κομμαγηγή, ιβ' Φοινίκη Συρία ἡ ἔξω-10 τέρα.

Τὰ δὲ ἔθνη ἃ διέσπειρε κύριος ὁ θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ τὸν κατακλυσμόν ἐν ταῖς ἡμέραις Φαλέγ καὶ Ἰεκτῶν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ πυργοποιίᾳ, ὅτε συνεχύθησαν αἱ γλῶσσαι αὐτῶν, P 32 ἐστὶν ταῦτα· α' Ἑβραῖοι οἱ καὶ Ἰουδαῖοι, β' Ἀσσύριοι, γ' Χαλδαῖοι, δ' Μῆδοι, ε' Πέρσαι, ζ' Ἀραβες πρῶτοι καὶ Ἀραβες V 27 δεῦτεροι, ζ' Μαδυναῖοι, ἠ' Μαδυναῖοι δεῦτεροι, θ' Ταῖανοί, ι' R 74 Ἀλαμοσυνοί, ια' Σαρακηνοί, ιβ' Μάγοι, ιγ' Κάσπιοι, ιδ' Ἀλβανοί, ιε' Ἴνδοι πρῶτοι, Ἴνδοι δεῦτεροι, ις' Αἰθίοπες πρῶτοι, Αἰθίοπες δεῦτεροι, ιζ' Αἰγύπτιοι καὶ Θηβαῖοι, ιη' Αἰβυες πρῶ-20 τοι, Αἰβυες δεῦτεροι, ιθ' Χετταῖοι, κ' Χαναανοί, κν' Φε-

5. Βάκτρον RV. Correxit Ducangius. 8. Κορδουαία P. 9. Ἰνδική] addit V ζ' Ἐλυμαίς, ζ' Ἀραβία ἡ ἀρχαία. 10. Φοινικία P. ibid. ἡ ἔξωτέρα V, ἔτερα P. 15. οἱ καὶ Ἰουδαῖοι om. P. 16. Ἀραβες alterum om. P. 17. Ταῖνοι V. 21. καὶ Αἰβυες P.

Qui suas vero norunt literas, Hebraei, qui et Judaei, Persae, Medii, Chaldaei, Indi, Assyrii.

Porro filiorum Sem habitatio secundum longitudinem quidem ab India usque ad Rhinocururos: secundum vero latitudinem a Perside et Bactris usque ad Aethiopiam et Ciliciam porrigitur.

Regionum filiorum Sem primogeniti Noe filii nomina sunt haec: i. Persis, ii. Bactriane, iii. Hyrcania, iv. Babylonia, v. Cordylia, vi. Assyria, vii. Mesopotamia, viii. India, ix. Arabia felix, x. Coelesyria, xi. Commagene, xii. Phoenicia, altera Syria.

Populi vero quos Dominus Deus super terram post diluvium dispersit in diebus Phaleg et Jectan fratris ipsius in turris aedificatione, cum confusae sunt eorum linguae, hi sunt, i. Hebraei, ii. Assyrii, iii. Chaldaei, iv. Medii, v. Persae, vi. Arabes primi et secundi, vii. Madinaei, viii. Madinaei secundi, ix. Taiani, x. Alamosyni, xi. Saraceni, xii. Magi, xiii. Caspii, xiv. Albani, xv. Indi primi, Indi secundi, xvi. Aethiopes primi, Aethiopes secundi, xvii. Aegyptii et Thebani, xviii. Libyae primi, et Libyae secundi, xix. Chettaei, xx. Chananaei, xxi.

ρεΐαῖοι, κβ' Ἐνῶαῖοι, κγ' Ἀμορρῆαῖοι, κδ' Γεργεσαῖοι, κε' Ἰεβουσαῖοι,
κς' Ἰδουμαῖοι, κζ' Σαρμάται, κη' Φοίνικες, κθ' Σύροι, λ' Κίλικες,
λα' Καππάδοκες, λβ' Ἀρμένιοι, λγ' Ἰβήρες, λδ' Βεβρανοί, λε' Β
Σκύθες, λς' Κόλχοι, λζ' Σάννιοι, λη' Βοσποριανοί, λθ' Ἀσια-
νοί, μ' Ἰσαυροί, μα' Λυκάονες, μβ' Πισίδαι, μγ' Γαλάται,
μδ' Παφλαγόνες, με' Φρύγες, μς' Ἑλληνες οἱ καὶ Ἀχαιοί, μζ'
Θετταλοί, μη' Μακεδόνες, μθ' Θραῖκες, ν' Μυσοί, να' Βέσσοι,
νβ' Δάρδανοι, νγ' Σαρμάται, νδ' Γερμανοί, νε' Παννώνιοι οἱ
καὶ Παίονες, νς' Νώρικοι, νζ' Δελμάται, νη' Ῥωμαῖοι οἱ καὶ
10 Κίτιοι, νθ' Ἀθύρες, ξ' Γάλλοι οἱ καὶ Κελταῖοι, ξα' Ἀκρωτανοί,
ξβ' Βρεττανοί, ξγ' Σπανοί οἱ καὶ Τυράννιοι, ξδ' Μαῦροί, ξε'
Μακροκακοί, ξς' Γετούλοιοι, ξζ' Ἄφροιοι, ξη' Μάζικες πρῶτοι, Μά-
ζικες δεύτεροιοι, ξθ' Ταράμαντες ἐξώτεροιοι, ο' Βοράδες οἱ καὶ
Μάκορες, οα' Κελτίονες οἱ καὶ Σποράδες, οβ' Ναυσθοί οἱ καὶ
15 Ναβῶται ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἐκτείνουσιν.

Ταῦτά ἐστιν τὰ ἔθνη ἃ διέσπειρεν κύριος ὁ θεὸς ἐπὶ προσ-
ῶπον τῆς γῆς κατὰ τὰς ἰδίαις γλώσσαις αὐτῶν οβ'.

Ἀναγκαῖον καὶ τὰς ἀποικίας τῶν ἐθνῶν καὶ τὰς προσηγορίας
αὐτῶν δηλώσαι καὶ τὰ κλίματα ἀγνώστων ἐθνῶν πῶς οἰκοῦσι D

1. Γεργεσαῖοι V. *ibid.* Ἰεβουσαῖοι V. 2. Σαρμάται] Σαρμαῖοι
 V. 4. Σκύθαι P. 5. Λυκάονες PV. 6. Παμφλαγόνες P.
ibid. Ἀρκαῖοι V. 9. Παίονες PV. 10. Κίτιοι V, Τῖοι P. 11.
 Βρεταννοί P. 13. Γαράμαντες P. 14. Μάκορες V. 17. τὰς
 V, τῆς P.

Pherzaei, xxii. Evaei, xxiii. Amorrhaei, xxiv. Gergesaei, xxv. Jebu-
 saei, xxvi. Idumaei, xxvii. Sarmatae, xxviii. Phoenices, xxix. Syri,
 xxi. Cilices, xxxi. Cappadoces, xxxii. Armenii, xxxiii. Iberes, xxiv.
 Bebrani, xxiv. Scythae, xxxvi. Colchi, xxxvii. Sannii, xxxviii. Bospo-
 riani, xxxix. Asiani, xl. Isauri, xli. Lycrones, xlii. Pisidae, xliii.
 Galatae, xliii. Paphlagonae, xlv. Phryges, xlvi. Graeci, qui et Achaei,
 xlvii. Thessali, xlviii. Macedones, li. Thracae, l. Mysi, li. Bessi,
 lii. Dardani, liii. Sarmatae, liv. Germani, lv. Pannonii, qui et Paeo-
 nes, lvi. Norici, lvii. Delmatae, lviii. Romani, qui Citiaei, lix. Li-
 gures, lx. Galli, qui et Celtaei, lxi. Aquitani, lxii. Britannii, lxiii.
 Hispani, qui Tirannii, lxiv. Mauri, lxv. Macuaci, lxvi. Getuli, lxvii.
 Αἰθ', lxviii. Mazices primi, Mazices secundi, lxix. Garamantes exteri-
 ores, lxx. Borades, qui et Macores, lxxi. Celtiones, qui et Sporades,
 lxxii. Nausti, qui et Nabotae, et usque ad Aethiopiam porriguntur.

Haec sunt gentes quas dispersit Dominus Deus super faciem terrae,
 secundum lxxii. proprias eorum linguas.

Operae pretium videtur etiam exponere gentium colonias, earumque
 nomina, ac ignotorum populorum, quomodo habitent, quique plus aliis

καὶ τίς πλείον τίνος. ἄρξομαι δὲ διαγράφειν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς καὶ μέχρι δύσεως πῶς οἰκοῦσι κατὰ τάξιν.

Περσῶν καὶ Μήδων ἄποικοι γέγονασι Πάρθοι καὶ τὰ περίεξ ἔθνη τῆς Εἰρήνης ἕως τῆς κοίλης Συρίας.

Ἀράβων ἄποικοι γέγονασιν Ἄραβες οἱ Εὐδαίμονες· τούτων 5 γὰρ τῷ ὀνόματι προσαγορεύεται Ἄραβία Εὐδαίμων.

R 76 Χαλδαίων ἄποικοι γέγονασιν οἱ Μεσοποταμίται.

Μαδινηαίων ἄποικοι γέγονασι οἱ Κηροδοκολπίται καὶ οἱ Τρωγλοδῦται καὶ οἱ Ἰχθυοφάγοι.

P 33 Ἑλλήνων ἔθνη καὶ προσσηοῦται ε', α' Ἴωνες, β' Ἀρκάδες, γ' 10 Βοιωτοί, δ' Αἰολεῖς, ε' Λάκωνες.

Τούτων δὲ ἄποικοι γέγονασι α' Ποντικοί, β' Βιθυνοί, γ' Τρωῆες, δ' Ἀσιανοί, ε' Κῆρες, ζ' Ἀύκιοι, ζ' Πάμφυλοι, η' Κυρηναῖοι.

Καὶ νῆσοι δὲ πλείσται, ἐξ ὧν αἱ καλούμεναι Κυκλάδες ια', 15 α' Ἄνδρος, β' Τήνος, γ' Τίω, δ' Νάξος, ε' Κέως, ζ' Κοῦρος, ζ' Ἀἴγλος, η' Σίφνος, θ' Ρήγαια, ι' Κύρνος, ια' Μαραθῶν, ὁμοῦ ια'.

Β Ἔσσι δὲ καὶ ἕτεραι νῆσοι μείζονες ιβ', αἵτινες καὶ πόλεις 20 ἔχουσι πλείστας, αἱ καλούμεναι Σποράδες, ἐν αἷς ἀπικλιθῆσαν 20

1. πλείον] Fort. κλησίον. ib. γράφειν P. 4. Εἰρήνης] Κυρήνης m. R. 8. Μαδινηῶν P. ibid. Κηροδοκολπίται V. 11. Αἰολεῖς PV. 13. Ἀδιανοί P. 16. Τίνος PV. ibid. Καίως PV. 17. Ῥήγαια] Νηραία PV. Verum est Ῥήγαια. ibid. Μαραθῶν] Μαραθοῦσσα, ut videtur. 20. πλείστας m. RV, κλείσται P.

terras possideant. Scribere porro aggrediar ab Oriente, usque ad Occidentem, et ut quique habitent, ordine servato.

Persarum et Medorum coloni sunt Parthi, et populi qui circa Cyrenem circumjacent usque ad Coelesyriam.

Arabum coloni sunt Arabes Felices: hoc enim nomine Arabia Felix nuncupatur.

Chaldaeorum extitere Mesopotamitae.

Madineorum coloni fuere Cendocolpítai, et Troglodytae et Ichthyophagi.

Graecorum populi et nomina v. I. Iones, II. Arcades, III. Boeotí, IV. Aeoli, V. Lacones.

Horum coloni fuere, I. Pontici, II. Bithyni, III. Troes, IV. Adiani, V. Cares, VI. Lycii, VII. Pamphyli, VIII. et Cyrenaci.

Sunt et insulae plurimae, ex quibus eae, quae vocantur Cyclades XI. I. Andros, II. Tinos, III. Tio, IV. Naxos, V. Coa, VI. Curos, VII. Delus, VIII. Sephnus, IX. Nerea, X. Cyrnus, XI. Marathon.

Sunt et aliae majores insulae XII, quae plures civitates habent, Sporades appellatae, in quibus habitant Graecorum coloni. Sunt autem haec,

Ἑλληνες. εἰσὶ δὲ αὐταὶ· α' Εὐβοία, β' Κρήτη, γ' Σικελία, δ' Κύπρος, ε' Κῶος, ς' Σάμος, ζ' Ῥόδος, η' Χίος, θ' Θάσος, ι' Δῆμος, ια' Λέσβος, ιβ' Σαμοθράκη.

Εἰσὶ δὲ ἀπὸ τῶν Βοιωτῶν Εὐβοία, ὡσπερ ἀπὸ τῶν Ἰώνων V 23
5 Ἴωνίδες πόλεις ις' ὀνομασταὶ· εἰσὶ δὲ αὐταὶ· α' Κλαζομεναί, β' Μιτυλήνη, γ' Φώκαια, δ' Πριήνη, ε' Ἐρυθραί, ς' Σάμος, ζ' Τέως, η' Χίος, θ' Κολοφών, ι' Ἐφεσος, ια' Σμύρνα, ιβ' Πέρινθος, ιγ' Χαλκηδών, ιδ' Βυζάντιον, ιε' Πόντος, ις' Ἄμισσος.

Ῥωμαίων τῶν καὶ Κιτιῶν ἢ τοι Λατίνων κεκλημένων ἔθνη C
10 καὶ ἀποικίαι εἰσὶ τέσσαρες, α' Τοῦσκοι, β' Ἀβηλλήσιοι, γ' Κάλαβροι, δ' Λουκανοί.

Ἄφρων ἔθνη καὶ ἀποικίαι εἰσὶ πέντε, α' Νεβδηνοί, β' Κνηθοί, γ' Νουμίδες, δ' Νασαμῶνες, ε' Σαιοί.

Εἰσὶ δὲ αὐτοῖς καὶ νῆσοι πέντε, αἵτινες πόλεις ἔχουσιν. εἰσὶ
15 δὲ αὐταὶ· α' Σαρδανία, β' Κόρσικα, γ' Γῆρβα ἢ νῦν καλουμένη Μήνηγα, δ' Κέρκινα, ε' Γάλατοι.

Μαύρων ἔθνη καὶ ἀποικίαι εἰσὶν τρεῖς, α' Μωσουδαμοί, β' Τησπιτανοί, γ' Σαρίνησις.

Σπανῶν τῶν καὶ Τυρινῶν, καλουμένων δὲ Ταρῆακονη-

3. Λίμνος PV.	5. Ἴωνήδες V, Ἴωνία P.	ib. ις' m. RPV, δέκα R.
6. Πριήνη PV.	9. Κρηταίων PV.	10. Ἀβηλλήσιοι V, Ἀβηλλήσιοι R, Ἀβηλλήσιοι P.
ib. Κάλαβροι RV.	11. Λουκανοί PV.	12. Ἄφ' ὧν ερασος V, Ἄφ' ὧν R.
16. Μήνηγα PV.	17. Μωσουδαμοί P.	18. Τησπιτανοί] Τηγγετανοί P. ibid. Σαρίνησις]
19. καὶ om. P.	ib. Ταρκαίων. V, Παρκαίων. R.	

i. Euboea, ii. Creta, iii. Sicilia, iv. Cyprus, v. Cous, vi. Samus, vii. Rhodus, viii. Chius, ix. Thasus, x. Lemnus, xi. Lesbus, xii. Samo-
thrace.

Sunt etiam Boeotorum (coloniae) Euboea, quemadmodum et Ionum Ionia. Civitates celebriores xvi. hae sunt: i. Clazomenae, ii. Mitylene, iii. Phocaea, iv. Priene, v. Erythrae, vi. Samus, vii. Teos, viii. Chius, ix. Colophon, x. Ephesus, xi. Smyrna, xii. Perinthus, xiii. Chalcedon, xiv. Byzantium, xv. Pontus, xvi. Amissus.

Romanorum vero et Ceteaeorum, seu eorum qui Latini appellantur, populi et coloniae sunt iv. i. Tusci, ii. Apulienses, iii. Calabri, iv. Lucani.

Afrorum populi et coloniae sunt v. i. Nebdeni, ii. Caethi, iii. Numides, iv. Nasamones, v. Saei.

Sunt et iis insulae v. quae urbes habent: eae autem sunt, i. Sardinia, ii. Corsica, iii. Gerba, quae hodie Meminx appellatur, iv. Cerina, v. Galati.

Maurorum gentes et coloniae iii. sunt, i. Mosulami, ii. Tigsitani, iii. Sarinci.

Hispanorum Tyriniorum, qui Tarracommenses appellantur, populi et

σμον, ἔθνη καὶ ἀποικίαι εἰσὶν ε', α' Λουσιτανοί, β' Βαιτικοί, γ' Αὐτριγονοί, δ' Βάσκονες, ε' Καλλαϊκοί οἱ καλούμενοι Ἄστορες.

Γάλλων δὲ τῶν καὶ Ναρβουσιῶν καλουμένων ἔθνη καὶ ἀποικίαι εἰσὶν δ', α' Λουγδουνοί, β' Βελικοί, γ' Σικανοί, δ' Ἔδνοι.

Γερμανῶν ἔθνη καὶ ἀποικίαι εἰσὶν ε', α' Μαρκόμαλοι, β' 5 Βαρδουλοί, γ' Κουαδροί, δ' Βεριδοί, ε' Ἑρμοελοί.

Σαρματῶν ἔθνη καὶ ἀποικίαι εἰσὶ δύο, α' Ἀμαξίβιοι, β' Γραικοσαρμάται.

P 34 Δίον γνῶναι καὶ τὰ κλίματα τῶν ἀγνώστων ἔθνῶν καὶ τὰ ὀνομαστὰ ὄρη καὶ τοὺς ἐπισήμους ποταμούς. ἄρξομαι διαγρά-10 φειν περὶ τῶν ἔθνῶν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς καὶ μέχρι δύσεως ὅπως οἰκοῦσιν.

Ἄδιαβηγοί καὶ Ταϊανοί πέραν οἰκοῦσι τῶν Ἀράβων.

Ἄλαμοσσυνοί ἐσώτεροί εἰσιν τῶν Ἀράβων.

Σακκηνοί πέραν τῶν Ταϊανῶν.

15

Ἄλβανοί πέραν τῶν Κασπιανῶν πυλῶν οἰκοῦσιν.

Μαδιανισταί οἱ μείζονες, οἱ πολεμηθέντες ὑπὸ Μωϋσέως, ἐντὸς τῆς ἐρυθρῆς θαλάσσης οἰκοῦσιν.

B Ἡ μικρὰ δὲ Μαδιάμ πέραν ἐστὶν τῆς ἐρυθρῆς θαλάσσης,

2. Βάσκοι V. ib. Καλλιακοί RV. ib. Ἄστορες RV. 3. Γάλλων] ε' ἄλλων V, ἄλλων P. ib. καὶ Ναρβουσιῶν Ducangius, Κεναρβουσιῶν RV. 4. Ἔδνοι] Ἐδνοί P sola. 6. Ἑρμοελοί V. 8. Γραικοσ. PV. 9. καὶ τὰ] τὰ P. 10. διαγράφειν] δὲ γράφειν P, δὲ διαγράφειν m. R. 13. Ἀδιαβηγοί V. ib. Ταϊνοί V. 15. Ταϊανῶν] Ταηινῶν V. 17. Μαδιανισταί P sola. 19. Οἱ P.

coloniae sunt v. i. Lusitani, ii. Baetici, iii. Autrigoni, iv. Vascones, v. Callaeci, qui vocantur Astures.

Aliorum vero Narbonensium appellatorum populi et coloniae sunt iv. i. Lugduni, ii. Velici, iii. Sicani, iv. Hedui.

Germanorum nationes et coloniae v. sunt, i. Marcomali, ii. Varduli, iii. Quadri, iv. Veridi, v. Hermoëli.

Sarmatarum populi et coloniae sunt ii. i. Hamaxobii, ii. Graeco-sarmatae.

Ignotarum etiam gentium praestat nosse regiones, celebresque montes, et insignes fluvios. De populis porro scribere aggrediar, ducto ab Oriente usque ad Occidentem, prout habitant, initio.

Adiabeni et Tajani ultra Arabes habitant.

Alamossyni citeriores sunt Arabibus.

Sacceni ultra Taianos.

Albani ultra Caspiae portas habitant.

Madianitae majores, qui a Moysae devicti sunt, cis mare Erythraeum degunt.

πλησιον Αιγύπτου, όπου βασιλευσε ΄Ραγουήλ ὁ πενθερός Μωϋ-
σῆως.

Πέραν τῶν Καππαδοκῶν εἰς τὰ δεξιὰ οἰκοῦσιν Ἀρμένιοι καὶ
Ἰβηρες καὶ Βεζύριοι καὶ Σκύθες καὶ Κόλχοι καὶ Βοσποριοι.
5 οἱ δὲ καλούμενοι Σάλλοι, οἱ καὶ Σανῖται κεκλημένοι, οἱ ἕως τοῦ
Πόντου ἐκτείνοντες, όπου ἐστὶν ἡ παρεμβολή Ἀψαρος καὶ Σεβα-
στόπολις καὶ ὁ Ἰσσου λιμὴν καὶ Ὠάσις ποταμός, ἕως τοῦ Τρα- R 80
περῶντος ἐκτείνει τὰ ἔθνη ταῦτα.

ἽΟρη δὲ εἰσιν ὀνομαστὰ ἰβ', α' Αἰβανος ἐν Συρία, β' Καν- C
10 κάσιον ἐν Σκυθία, γ' Ταῦρος ἐν Κιλικία, δ' Ἄτλας ἐν τῇ Λιβύῃ
τῇ ἑξωτερῇ, ε' Παρνασὸς ἐν Φωκίει, ζ' Κιθαιρῶν ἐν Βοιωτία,
ζ' Ἐλικῶν ἐν Τελμισσῶ, ἠ' Παρθένιον ἐν τῇ Θράκη, θ' Νύσ-
σος τὸ Σίνα ἐν τῇ Ἀραβία, ἰ' Λυκαβηττός ἐν Χίῳ, ια' Πίννιον
ἐν τῇ Ἰταλία, ιβ' Ὀλυμπος ἐν Μακεδονία.

15 Δεδειγμένων τῶν ὀνομαστῶν ὀρέων δέον καὶ τοὺς ἐπισήμους
ποταμοὺς ἔξειπεῖν τοὺς ἀποχέοντας εἰς τὴν θάλασσαν. ποτα- V 29
μοὶ γάρ εἰσιν ὀνομαστοὶ μ'. α' Ἰνδὸς ὁ καὶ Φεισῶν, β' Νεῖλος ὁ
καὶ Γήων, γ' Τίγρις, δ' Εὐφράτης, ε' Ἰορδάνης, ζ' Κήφισος,
ζ' Τανάϊς, ἠ' Ἰσμηνός, θ' Ἐρύμανθος, ἰ' Ἄλυσ, ια' Ἀσωπός,
20 ιβ' Θερμωδῶν, ιγ' Ἐρασινός, ιδ' Ρεῖος, ιε' Ἀλφειός, ις' Βορν- D
σθένης, ιζ' Ταῦρος, ιη' Εὐρώτας, ιθ' Μαλανδρος, κ' Εἰσμος,

7. Οἴασον PV. 11. ἑξωτερῇ V, δευτέρῃ P. 12. τῇ om. P.
13. τὸ om. P. ib. τῇ om. P. ib. Λυκαβητός V, Λυκαβιτός P.
15. δέον om. P, post ποταμοὺς interpolato (δῖ). 17. Φησῶν V.
18. Ἰορδάνης P. ib. Κίφισος PV. 19. Τανάης PV. 20.
Ἄλφειός PV. ibid. Βορνσθένης RV. 21. Μέανδρος PV.

Minor vero Madiam ultra mare Erythraeum jacet, juxta Aegyptum,
Rhaquel Moysis socer regnavit.

Ultra Cappadoces ad dextram habitant Armenii, et Iberes, et Ber-
rani, et Scythae, et Colchi, et Bosporiani. Qui vero dicuntur Salli,
qui et Sanitae vocantur, ad Pontum usque protendantur, ubi sunt Ca-
stra Asparus, et Sebastopolis, et Hoessi portus, Phasisque fluvius: us-
que ad Trapezuntem gentes illae porriguntur.

Sunt vero XII montes celebriores. I. Libanus in Syria, II. Cauca-
sus in Scythia, III. Taurus in Cilicia, IV. Atlas in Libya secunda, V.
Parnassus in Phocide, VI. Cithaeron in Boeotia, VII. Helicon in Tel-
missis, VIII. Parthenius in Thracia, IX. Nyasus, Sina in Arabia, X. Ly-
cabitus in Chio, XI. Appenninus in Italia, XII. Olympus in Macedonia.

Montibus celebrioribus enumeratis, recensendi sunt insignes fluvii
qui in mare influunt. Sunt autem celebres fluvii XI. I. Indus, qui et
Phison, II. Nilus, qui et Geon, III. Tigris, IV. Euphrates, V. Jordanis,
VI. Cephasus, VII. Tanais, VIII. Isminus, IX. Erymanthus, X. Halys,
XI. Asopus, XII. Thermodon, XIII. Erasinus, XIV. Rius, XV. Alpheus,
XVI. Borysthenes, XVII. Taurus, XVIII. Eurotas, XIX. Meander, XX. Her-

κα' Ἄξιος, αβ' Πύραμος, κγ' Βοῖος, κδ' Ἐβρος, κέ Σαγάρως, κς' Ἀχελῷος, κζ' Πηνηϊός, κη' Εὐήνος, κθ' Σπερχειός, λ' Κάωστρος, λα' Σιμοίς, λβ' Σκάμανδρος, λγ' Στυρμαίν, λδ' Παρθένιος, λε' Ἰστρος, λς' Βαΐτις, λζ' Ῥήνος, λη' Ῥοδανός, λθ' Ἡριδανός, μ' Θούβηρις ὁ νῦν καλούμενος Τίβερις. 5

Ἔδοξε μοι καὶ τὰς ἐπισημοὺς πόλεις τῶν ἐπὶ κλιμάτων ἕξαιπεῖν.

P 35 Α'. Κλίματος πρώτου Λιβύης τῆς ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, Νήγρης μητρόπολις Αἰθιοπίας τῆς ἐν τῇ αὐτῇ Αἰγύπτῳ, α' Μερὸη, β' Πτολεμαίς, γ' Ἀραβία, δ' Μοῦζα. 10

Β'. Κλίματος δευτέρου Αἰγύπτου Διδάσπολις μεγάλη, Συήνη, Ἀμμωνιακή, Ἦσσις μεγάλη.

Γ'. Κλίματος τρίτου Μαυριτανίας Ὀπιδάνειον, Ἀφρική, Καρχηδών, Ἀδράμυστος· Κυρήνης Ἀρσινόη, Πτολεμαίς, Ταύχιρα, Ἀπολλωνία, Κυρήνη· Αἰγύπτου, Παρατόνιον, Ἀλεξάνδρεια μεγάλη, Πηλούσιον, Μίμφις, Πτολεμαίς Ἐρμείου· Συρίας Ἰουδαίας Καισάρεια, Ἀσκαλὼν, Τιβεριάς, Νεάπολις, Βεβαστή, Σκυθόπολις, Αἰλία· Ἀραβίας Πετραίας Πέτρα, Μήδαβα, Βόστρα· Βαβυλῶνος Τερηδών. 15

1. Ἄξιος R. *ibid.* Ἐβρος P, Εὐρῶν V, Εὐρον R. 2. Πίννος PV. *ib.* Ἐκκνος PV. *ib.* Σπέρχιος PV. 3. Στύρμων RV. 4. Βέττης PV. 5. Ἰριδανός PV. 6. τὰς om. P. 9. αὐτῇ om. V. *ib.* Μερῶι PV. 11. Συήνη] Σολή PV. 14. Ἀρσινόη P. *ib.* Ταύχιρα] Ταυχηρά V, Ταυχιστά P. V. Wesseling. ad Antonin. p. 67. 17. Ἀσκαλῶν R, Ἀσκαλῶν m. R. 19. Μιδαβα P. *ibid.* Τεριδῶν PV.

mas, xxi. Axius, xxii. Pyramus, xxiii. Danubius, xxiv. Hebrus, xv. Sagarius, xxvi. Achelous, xxvii. Pinnius, xxviii. Eucnus, xxix. Sperchius, xxx. Caystrus, xxxi. Simois, xxxii. Scamander, xxxiii. Stymon, xxxiv. Parthenius, xxxv. Ister, xxxvi. Bettis, xxxvii. Rhenus, xxxviii. Rhodanus, xxxix. Eridanus, xl. Thuberis, qui nunc Tiberis appellatur. Operae pretium videtur praeterea inclytas urbes septem climatum recensere.

I. Primi climatis Libyae in Aegypto, Nigre Metropolis Aethiopiae, quae est in ipsa Aegypto. i. Meroë, ii. Ptolemais, iii. Arabia, iv. Muza.

II. Secundi climatis Aegypti, Diospolis magna, Seiae, Ammoniacae, Oasis magna.

III. Climatis tertii Mauritaniae, Oppidaneum, Africa, Carthago, Adramystus, Cyrene, Arsynoë, Ptolemais, Tauchista, Appolonia, Cyrina, Aegypti, Paratonion, Alexandria magna, Pelusium, Memphis, Ptolemais Hermii, Syriae Judaeae Caesarea, Ascalon, Tyberias, Neapolis, Sebaste, Scythopolis, Aelia. Arabiae Petraeae, Petra, Midaba, Bostra, Babylonis, Teriden.

Δ. Κλίματος τετάρτου Συρίας κοίλης, Ἀκτιάχεια, Ἄρκα, Ἱεράπολις, Σελεύκεια, Ἀπάμεια, Αἰμισα, Σαμόσατα, Πάλμυρα, Ἀραβες, Ἡλιούπολις, Λαμασκός, Ζεῦγμα· Ἀραβίας Μεσοποταμίας Νίσιβι, Σελεύκεια· Βαβυλῶνος Βαβυλῶνα· Ἀσσυρίας Νίνος, Ἀρβηλα, Κτησιφῶν· Σουσιανῆς Σούσα· Μηδίας Ἐκβάτανα, Ἀρσακία.

Ε. Κλίματος πέμπτου πόλεις ἐπίσημοι Ἰταλίας Νεάπολις, Ῥώμη, Ποτιόλοι· Σικελίας Μεσσήνη· Θράκης Αἴγος, Φιλίππουπολις, Ἀδριανούπολις, Τραϊανούπολις, Ἄβδηρα, Προκόνησος, Πείρινθος, Θάσος νῆσος, Σαμοθράκη νῆσος, Χερσόνησος, Κοῖλα, Σηστός· Μακεδονίας Δυράχιον, Θεσσαλονίκη, Ἀμφίπολις, Ἡράκλεια, Ἔδεσσα, Πέλλα, Φθιωτοί, Κασάνδρεια, Λάρισσα, Ἀπολλωνιάς, Ἀδριανούπολις· Δαλματίας Ἐπίδουρος· Ἑλλάδος Ἄργος· Βιθυνίας Νικομήδεια, Ἀπάμεια, Ἰουλιούπολις, Νίκαια· Ἀσίας μεγάλης Κύζικος, Ἀλεξάνδρεια Τρωάς, Λάμψακος, Πέργαμος, Σμύρνα, Τένεδος, Ἐβάλιοι, Ἄγκυρα, Σάρδη, Ἱεράπολις, Ἀπάμεια, Κιβύρα, Μιτυλήνη νῆσος, Χίος νῆσος· Γαλατίας Σινώπη, Πομπηίουπολις, Ἀκτιάχεια, Πισιδία, Ἄγκυρα, Γέρμια, Ταύνιον, Πισιδίον, Λύστρα· Παμφυλίας Ὑπατα· Καππαδοκίας Κώ-

2. 14. Ἀραμία PV.	ib. Σαμόσατα PV.	4. Νήσιβι PV.	5.
Μηδίας PV.	8. Ποτιόλοι om. P.	ib. Μεσσήνη P.	9. Προ-
κόνησος P.	10. Πήρινθος V, Πείρινθος P.	ib. Θάσος PV,	9. Προ-
Θάσσης R.	11. Κόλα PV.	ib. Σηστός V.	ib. Δυ-
ράχιον P sola.	12. Πέλα P.	13. Ἀπολλωνίας PV.	17. Κη-
βύρα PV.	18. Γαλατίας PV.	19. Πισιδία PV.	20. Ὑπα-
κα PV.			

IV. Quarti climatis, Coele-Syriae, Antiochia, Arca, Hierapolis, Seleucia, Apamia, Aemisa, Samosata, Palmyra, Arabes, Heliopolis, Damascus, Zeugma. Arabiae Mesopotamiae, Nesibis, Seleucia. Babylonis, Babylona. Assyriae Ninus, Arbela, Ctesiphon. Susiana, Susa. Mediae, Ecbatana, Arsacia.

V. Quinti climatis urbes insigniores. Italiae, Neapolis, Roma. Siciliae, Messana. Thraciae, Aenus, Philippopolis, Hadrianopolis, Trajanopolis, Abdera, Proconesus, Perinthus, Thassus insula, Samothrace insula, Cherronesus, Cyla, Sestus. Macedoniae, Dyrrachium, Thessalonice, Amphipolis, Heraclea, Edessa, Pella, Philippi, Cassandria, Larissa, Apolloniae, Hadrianopolis. Dalmatiae, Epidaurus. Helladis, Argos. Bithyniae, Nicomedia, Aramea, Juliopolis, Nicaea. Asiae majoris, Cisyus, Alexandria, Troas, Lampascus, Pergamus, Smyrna, Tenedus, Ebalii, Ancyra, Sardis, Hierapolis, Apamia, Cebyra, Mitylene insula, Chios insula. Galatiae, Sinope, Pompeiopolis, Antiochia, Pissidia, Ancyra, Germia, Tannium, Pessinus, Lystra. Pamphyliac Hyp-

μανα, Ἀμάσεια, Καισάρεια, Μάζακα, Μηλιτίνη, Εἰκότιον, Νικόπολις, Νεοκαισάρεια, Σάταλα Ἀρμενίας μεγάλης Κολχίς.

ζ'. Κλίματος ἕκτου Λογδοῦνος, Δαλματίας Σαλώνων· Καππαδοκίας Τραπεζοῦντα· Ἰταλίας Ῥάβεννα, Ἀκυληία· Μυσίας τῆς κάτω Ὀδησσός, Δορόστολος· Θράκης Ἀπολλωνιάς, Ἀγγλία-
 R 84 λος, Βυζάντιον· Χερσονήσου Ἐλαιούς, Καλχηδών, Ἡράκλεια, Ἀμαστρα· Ἀσίας μικρᾶς Τένεδος· Γαλατίας Ἀμισός.
 Ζ'. Κλίματος ἑβδόμου τοῦ διὰ Βορυσθένους **.

P 36

Περὶ ἀστρονομίας.

Ἐν τοῖς χρόνοις τῆς πυργοποιίας ἐκ τοῦ γένους τοῦ Ἀρφα-
 ξᾶδ ἀνὴρ τις Ἰνδὸς ἀνεφάνη σοφὸς ἀστρονόμος, ὀνόματι Ἀν-
 δουβάριος, ὃς καὶ συνεγράψατο πρῶτος Ἰνδοῖς ἀστρονομίαν.

Ἐγενήθη δὲ καὶ ἄλλος ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Σῆμ, Χοῦς ὀνό-
 ματι, ὁ Αἰθίοψ, ὅστις ἐγέννησεν τὸν Νεβρωδὸν γίγαντα τὸν τῆ-
 Βαβυλωνίαν κτίσαντα, ὃν λέγουσιν οἱ Πέρσαι ἀποθεωθέντα καὶ 15
 γενόμενον ἐν τοῖς ἀστροῖς τοῦ οὐρανοῦ, ὄντινα καλοῦσιν Ὁρῶντα.
 οὗτος ὁ Νεβρωδὸς πρῶτος κατέδειξε τὸ κνηγεῖν καὶ χορηγεῖν

B πᾶσι θηρία εἰς βρώσιν· καὶ ἐπρώτενε Περσῶν.

Ἐκ δὲ τῆς αὐτῆς φυλῆς τοῦ Σῆμ τῆς κρατησούσης Συρίας

1. Ἀμασία, Καισάρεια PV. 2. Κόλχης PV. 4. Ῥάβεννα PV.
 5. Ὀδυσσός PV. ib. Δορόστολος P. 6. Ἐλέους PV. 8. τοῦ
 om. P. Post Βορυσθένους indicavi lacunam. 10. Ἀρφαξᾶδ V,
 Ἀρφαξᾶδ R. 17. καὶ χορηγεῖν om. P.

pa. Cappadociae Comana, Amasia, Caesarea, Mezaca, Melitene, Ico-
 nium, Nicopolis, Neocaesarea, Satala. Armeniae majoris, Colchis.

VI. Sexti climatis, Lugdunum. Dalmatiae, Saloniae. Cappadociae
 Trapezus. Italiae, Ravenna, Aquileia. Mysiae inferioris, Odysus, Do-
 rostolus. Thraciae, Apolloniae, Anchialus, Byzantium. Chersonesi,
 Eleus, Calchedon, Heraclea, Amastra. Asiae minoris, Tenedus. Ga-
 latiae, Amisus.

VII. Climatis septimi, per Borysthenem.

De Astronomia.

Iis temporibus, quibus Turris condebatur, quidam Indus extitit, ex
 stirpe Arphaxad, sapientiae laude, et Astronomiae cognitione clarus, no-
 mine Andubarius, qui primus apud Indos de Astronomica disciplina li-
 bros conscripsit.

Natus est praeterea alius ex tribu Sem, Chus appellatus, genere
 Aethiops, ex quo progenitus Nembrod gigas, Babylonis conditor, quem
 aiunt Persae inter Deos fuisse relatum, ac inter coelestia astra conspici,
 huncque Orionem nuncupant. Hic Nembrod ferarum ad escam venis-
 sionem primus docuit, Persisque primus imperavit.

Ex eadem tribu Sem, primogeniti Noe filii, in Syria ac Perside,

καὶ τὴν Περσίδα καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς ἀνατολῆς τοῦ πρώτου
 οἰοῦ τοῦ Νῶε ἐγεννήθη καὶ ἀνεφάνη ἄνθρωπος γιγαντογενής,
 ὀνόματι Κρόνος, ἐπικληθεὶς ὑπὸ Λάμνου τοῦ ἰδίου πατρὸς εἰς
 τὴν ἐκωνυμίαν τοῦ πλάνητος ἀστέρος. ἐγένετο δὲ δυνατὸς οὗτος,
 5 ὅστις πρῶτος κατέδειξε τὸ βασιλεύειν ἦτοι ἄρχειν καὶ κρατεῖν τῶν
 ἄλλων ἀνθρώπων· καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸς πρῶτος τῆς Ἀσσυρίας
 ἔτη πολλά, καὶ ὑπέταξε πῦσαν τὴν γῆν Περσίδος ἀπὸ τῆς Ἀσ-
 συρίας ἀρξάμενος. ἦν δὲ φόβον ἔχων πρὸς πάντας, ὡς πολέ- C
 μος καὶ ἀναιρῶν πάντας· ὅστις ἔχε γυναῖκα τὴν Σεμίραμιν τὴν
 10 καὶ Ῥεαν καλουμένην παρὰ Ἀσσυριοῖς διὰ τὸ καὶ αὐτὴν εἶναι
 ὑπερήφανον καὶ ἀλαζόνα. ἦν δὲ καὶ αὐτὴ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ
 Σῆμ τοῦ οἰοῦ Νῶε. ἔσχεν δὲ υἴον ὁ Κρόνος ὀνόματι Πίκον,
 ὅστις ἀπὸ τῶν γονέων ἐκλήθη Ζεὺς εἰς ὄνομα καὶ αὐτὸς τοῦ πλα-
 νήτου ἀστέρος. ἔσχε δὲ καὶ ἄλλον υἴον ὁ αὐτὸς Κρόνος ὀνόμα-
 15 τι Νίνον· ἔσχε δὲ καὶ θυγατέρα ὀνόματι Ἥραν. ἔλαβεν δὲ γυ-
 ναῖκα Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἀδελφὴν τὴν Ἥραν, ἦν καὶ
 Ζωήην Νέμεισιν ἐκάλουν τινὲς εὐχαριστοῦντες αὐτῇ ὡς ἀγαθῇ
 καὶ δίκαια πάντα θελοῦσῃ· ἔξ ἧς ἔσχεν υἴον Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς,
 ὃν ὀνόμασε Βῆλον διὰ τὸ δξότατον εἶναι τὸν παῖδα. ὁ δὲ D
 20 προπάτωρ Κρόνος ἐάσας τὸν ἑαυτοῦ υἴον Πίκον ἐν τῇ Ἀσσυρίᾳ
 καὶ τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Ῥεαν τὴν καὶ Σεμίραμιν μετὰ τοῦ Πίκου

1. μέρη Anonymus ante Malalam p. 17. 14. ed. Bonn., μέχρι P, μέχρις V.
 8. Λόμνον P sola, Οὐρανοῦ Anon. 5. κατεδείξατο β. P. 9. Σε-
 μιραμῆν PV plerumque. 10. τὸ καὶ] καὶ τὸ P. 11. ἀλαζόνα PV.
 15. θυγατέρα] θυγατέραν PV. ib. ἔλαβεν — Ἥραν om. P. 18.
 Πίκος m. R, Νίνος PV. ib. ὁ καὶ] καὶ ὁ P. 19. τὸ om. P. 21.
 καὶ alterum om. P.

caeterisque regionibus ortum spectantibus regnante, ex gigantum prosa-
 pia procreatus vir floruit, Chronus seu Saturnus appellatus, cui id no-
 minis a Domino patre inditum de errantis astri nomenclatura. Hic porro
 cum esset admodum potens, regnandi ac imperandi, hominesque sibi
 alios subjiciendi artem primus edocuit: ipseque primus annos multos in
 Assyria regnavit, tota deinde Perside, initio ab Assyriis facto, imperio
 suo subjecta, cum ab omnibus ut hostis et tyrannus terrori esset. Huic
 uxor fuit Semiramis, quam ob illius fastum et arrogantiam Rheam vo-
 cant Assyrii: ipsa perinde ex tribu Sem Noe filii oriunda. Saturno vero
 filius fuit Pico, qui a parentibus Jupiter nuncupatus est, de nomine
 pariter errantis astri. Habuit et alterum filium Saturnus, cui Ninus no-
 men fuit, et filiam, Junonem appellatam, quam Nemesin jugalem quidam
 vocarunt, quod bona esset, et quod justa omnia vellet. Ex ea filium
 habuit Pico seu Jupiter, quem Belum nominavit, quod pedum celeritate
 praestaret. Saturnus vero avus, permissa Jovi seu Pico filio Assy-
 ria, et relicta cum filio Pico seu Jove uxore sua Rhea seu Semiramide,

Chronicon Paschale vol. I.

- R 86 τοῦ καὶ Διὸς υἱοῦ αὐτοῦ. καὶ λαβὼν πολλὴν βοήθειαν ὄχλου ἀνθρώπων γενναίων ἀπῆλθεν ἐπὶ τὴν δύσιν ἀβασίλευτον οὖσαν, μὴ κρατουμένην ὑπὸ τινος βασιλεύοντος· καὶ ἐκράτησεν τῶν δυτικῶν μερῶν, ἀφανὴς ἐκ τῆς Συρίας γενόμενος. καὶ ἔμεινεν κρατῶν καὶ βασιλεύων τῆς δύσεως πάσης ἐπὶ ἔτη πολλά, καὶ 5 ἔσχεν ἐκεῖ γυναῖκα ὀνόματι Φιλύραν, ἐξ ἧς ἔσχεν ἄλλον υἱὸν ὀνόματι Ἄφραον, ὅστις ἔδωκε τὴν πρὸς Αἰβύην γῆν. καὶ ἐκράτει
- P 37 τῶν ἐκεῖ βασιλεύων ὁ Ἄφραος, ὅστις ἔγημε τὴν Ἀστυνόμην ἐκ τῆς Λακερῖας νόσου, καὶ ἐγέννησεν θυγατέρα, ἣν ἐκάλεσεν Ἀφροδίτην εἰς ὄνομα καὶ αὐτὴν τοῦ πλάνητος ἀστέρος τῆς οὐρα-10 νίας Ἀφροδίτης, φιλόσοφον γενομένην, ὅστις ἐγαμήθη Ἀδώνιδι τῷ υἱῷ τοῦ Κινύρου, Ἀθηναίῳ, καὶ αὐτῷ φιλοσόφῳ, καὶ ἔμειναν
- V 31 ὁμοῦ φιλοσοφούντες σωφρόνως ἄχρι θανάτου. ἔσχεν δὲ ἐκ τῆς αὐτῆς Φιλύρας ὁ Κρόνος καὶ ἄλλον υἱὸν τὸν λεγόμενον Χείρωνα, φιλόσοφον καὶ αὐτὸν. μετὰ δὲ τὸ βασιλεῦσαι τὸν Πίκον τὸν 15 καὶ Αἰα τῆς Ἀσσυρίας ἔτη τριάκοντα εὔσας καὶ αὐτὸς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα καὶ τὴν Ἑραν τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν καὶ γυναῖκα,
- B καὶ ποιήσας τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Βῆλον βασιλεῖα τῆς Ἀσσυρίας, ἀπῆλθεν ἐπὶ τὴν δύσιν πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα τὸν Κρόνον. ὁ δὲ Βῆλος ἐβασίλευσεν τῶν Ἀσσυρίων ἔτη δύο, καὶ τελευτῆ, ὅστινα 20 οἱ Πέρσαι ἀπεθέσαν. ὁ δὲ Κρόνος ἐωφθακῶς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Πίκον τὸν καὶ Αἰα ἐλθόντα πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ δύσει, παρεχώρη-

4. ἀφανὴς ἐν τῇ Ἀσσυρία γενόμενος P. 6. Φηαύραν P. 8. Ἀστυνόμην m. RP, Ἀστυέμην R, Ἀστυνόμην V. 11. ὅστις] ἦτις m. R. 13. ἐκ τῆς αὐτῆς] ἐξ αὐτῆς τῆς P. 14. Φηαύρας V, Φηαύρας P.

magnisque copiarum ac generosorum virorum comparatis auxiliis, in regiones Occidentales, quae a nullo tum Rege obtinebantur, profectus has sibi asseruit, in Assyria deinceps non visas: annisque compluribus verso Occidenti imperavit. Uxorem duxit nomine Pheauram, ex qua filium alterum procreavit, Aphraum appellatum, cui terras versus Libyam regendas tradidit: ubi cum is imperaret, Astynomem ex Lacerta insula orlundam sibi in conjugem adscivit, ex eaque filiam genuit, quam de errantis caelestis astri Veneris nomine Venerem appellavit, quae Philosophiae studia inprimis coluit. Illa autem Adonidi Atheniensi, Cinyrae filio, et ipsi Philosopho, nuptui tradita est, cum uterque in magna vitae modestia usque ad mortem Philosophiae operam una contulisset. Suscepit Saturnus ex Pheaura filium alium Chironem nuncupatum, et ipsum Philosophiae addictum. Picus vero seu Jupiter, cum Assyriorum regnum annis xxx. administrasset, relicta et ille matre sua, et Jovone sorore simul et uxore, filioque Belo Assyriae Rege constituto, ipse ad Saturnum parentem in Occidentem concessit. Belus ergo cum Assyriis biennio imperasset, obiit, a Persis in Deorum coetum relatus. At Saturnus cum Picum seu Jovem ad se venientem in Occidentem comperisset, re-

σεν αὐτῷ τὴν βασιλείαν τῆς δύσεως· ἦν γὰρ γεγρακῶς καὶ τα-
 λαικωρήσας ὁ αὐτὸς Κρόνος. καὶ ἐβασίλευσεν τῆς δύσεως,
 ἦσον τῆς Ἰταλίας, Πίικος ὁ καὶ Ζεὺς ἄλα ἔτη ξβ'. τῆς δὲ Ἀσ-
 συρίας μετὰ τὸν Βῆλον ἐβασίλευσεν Νίνος ὁ ἄλλος υἱὸς Κρόνου,
 5δοτικὸς καὶ τὴν ἑαυτοῦ μητέρα τὴν Σεμίραμιν ἔλαβεν γυναῖκα· ἔξ
 οὗ Πέρσαις νόμος γαμεῖν τὰς ἑαυτῶν μητέρας καὶ τὰς ἀδελφάς,
 διὰ τὸ καὶ τὸν Πίικον λαβεῖν τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν τὴν Ἥραν γυ- C
 ναῖκα, καθὰ καὶ ὁ σοφώτατος Ὅμηρος ἐκτίθεται, Ἥραν
 προσεῖπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε. καὶ τελευτᾷ ὁ Κρόνος. ὁ δὲ
 10 Νίνος ἐπικρατῆς γενόμενος τῆς Ἀσσυρίας κτίσει τὴν Νινευὴ πό-
 λιν Ἀσσυρίοις, καὶ βασιλεύει πρῶτος ἐν αὐτῇ, ἔχων τὴν Σεμί-
 ραμιν τὴν καὶ Ῥέαν τὴν ἑαυτοῦ μητέρα καὶ γυναῖκα μεθ'
 ἑαυτοῦ.

Ἐξ αὐτοῦ οὖν τοῦ γένους ἐγεννήθη καὶ ὁ Ζωροάστρως ὁ ἀ- R 88
 15 στρονόμος Περσῶν ὁ περιβόητος, δοτικὸς μελλῶν τελευτῶν ἤρχετο
 ἐπὶ πυρὸς ἀναλωθῆναι οὐρανοῦ, εἰπὼν τοῖς Πέρσαις ὅτι ἐὰν
 κάσῃ με τὸ πῦρ, ἐκ τῶν καιομένων μου δοσιῶν ἐπάρατε καὶ
 φυλάξατε, καὶ οὐκ ἐκλείψει τὸ βασίλειον ἐκ τῆς ὑμῶν χώρας D
 20 ἀπὸ πυρὸς ἀερίου ἀνηλώθη. καὶ ἐποίησαν οἱ Πέρσαις καθὼς
 εἶπεν αὐτοῖς· καὶ ἔχουσι φυλάττοντες τὸ λείψανον αὐτοῦ τεφρω-
 δὲν ἕως νῦν.

8. καθὰ] κατὰ PV. ib. Ὅμηρος] II. π ν. 432. σν. 356. ib. Ἥραν
 V, Ἥραν P. 12. Ῥαίαν PV. 14. Ζωροάστρως P. 15. ὁ om. P.
 17. κάσῃ] ἐκαύσει P, καύσει RV. 18. λείψμ P. ib. ἡμῶν
 χώρας V, χώρας ἡμῶν P.

gno Occidentis ultro ei cessit, cum senio ac aegritudine laboraret. Pi-
 cus igitur qui et Jupiter in Occidente seu in Italia regnavit annos totos
 lxxi. Assyriae vero post Belum imperavit Ninus, Saturni alius filius,
 qui matrem suam Semiramidem in uxorem duxit: unde Persis ex lege
 indultam, ut matres et sorores ducere in conjugas liceret, cum et Picus
 sororem Junonem matrimonio sibi pariter copulasset: quemadmodum et
 dectianus Homerus ait, *Junonem sororem uxoremque sic fando adortus*
est. Satarno extincto, Assyriae regno potitus Ninus, ac Ninive urbe
amplificata, in ea primus Assyriis imperavit, una cum Semiramide seu
Ibea matre, eademque et uxore.

Ex illius igitur genere natus est Zoroastres, celebris apud Persas
 Astronomus, qui morti proximus, precatus est, ut coelesti igne consu-
 meretur, Persas sic allocutus: *Cum ignis me combusserit, ex combustis*
meis ossibus, cineres tollite et servate: regnum enim a vestra regione non
auferetur, quamdiu servabitis ossa mea. Invocato deinde Orione, aërio
 igne consumptus est. Persae vero quod ille imperarat executi, illius re-
 liquias in cineres redactas usque hodie servant.

Μετὰ δὲ Νίνον ἔβασίλευσεν Ἀσσυρίων Θούρρας ὀνόματι, ὄντινα μετωνόμασεν ὁ τούτου πατήρ Ζάμης ὁ τῆς Ῥέας ἀδελφός Ἄρεια εἰς ὄνομα τοῦ πλάνητος ἀστέρος. οὗτος ἐγένετο πικρὸς πολεμιστής, ὅστις ἐπολέμησεν ἐπὶ τὰ ἀρκτῶα μέρη, ἐπιελθὼν P 38 καὶ Κανκάσῳ τιμὶ καὶ αὐτῷ δυνατῷ ἀνθρώπῳ γυγαντογενεῖ καὶ 5 πολεμικῷ, καταχθέντι ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ τοῦ υἱοῦ τοῦ Νῶε, καὶ πολεμήσας τὸν Καύκασον ἐφόνευσε καὶ παρελάβε τὴν χώραν αὐτοῦ. καὶ ἔλθων ἐν τῇ Θράκῃ ἐκεῖ τελευτήσας κέσται· ὧτινι Ἀρεῖ ἀνέστησαν πρῶτον στήλην οἱ Ἀσσύριοι καὶ ὡς θεὸν προσεκύνουν αὐτόν, καὶ ἕως τῆς νῦν καλοῦσι περσισι τὸν Βααλ 10 θεόν, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον Ἀρης, πολέμων θεός. τούτου μνημονεύει ἡ προφητικὴ γραφὴ τοῦ Δανιὴλ καὶ τῶν τριῶν παιδῶν ὅτι ἠγαγκάζοντο προσκυνεῖν αὐτῷ. καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν Ἀρεως ἔβασίλευσεν ὁ Λάμης. καὶ μετὰ Λάμην ἔβασίλευ- B σεν Ἀσσυρίων Σαρδανάπαλλος ὁ μέγας, ὄντινα Περσεὺς ὁ Λα- 15 νάης ἐφόνευσεν καὶ ἀφείλατο τὴν βασιλείαν ἀπὸ Ἀσσυρίων, καὶ βασιλεύσας αὐτῶν εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ ὄνομα ἐπεκάλεσεν αὐτοὺς Πέρσας. ἅτινα συνεγράψατο Σεμηρώνιος ὁ Βαβυλώνιος Πέρσης. ὃ δὲ ἀδελφὸς τοῦ Νίνου Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς βασιλεύων τῆς Ἰταλίας ἐπέμεινε.

20

Ἐν δὲ τοῖς αὐτοῖς χρόνοις οὔτε πόλις οὔτε διοικήσις τις ἦν

2. ὁ τῆς] ἐκ τῆς P. 5. Κανκάσῳ R, καύσας V. ib. τιμὶ] φ τιμὶ PV. ib. δυνατῷ — πολεμικῷ om. P. 9. πρώτων Ducan- gius cum Anon. p. 19. 3., πρώτην RV. 12. Δανιήλ] XII. 15. Σαρδαναπαλός P hic et infra. 16. ἀφείλετο P. 17. ὄνομα αὐ- τοῦ P.

Post Ninum in Assyria regnavit Thurras appellatus, cui Zames pater, et Rheae frater, de errantis astri nomine, Martis cognomen indidit. Hic acerrimus fuit bellator, qui expeditione versus Aquilonis plagas suscepta, Caucasum, et ipsum de tribu vel genere Japhet, filii Noe, ortum, bello aggressus, eo interfecto, regnum illius invasit, progressusque in Thraciam, ibi extinctus jacet: cui quidem Marti tum primum statum erexere Assyrii, a quibus exinde pro Deo cultus est, quemque ad haec usque tempora Persica lingua Baal Deum vocant, quod Graeco idem valet ac Mars, bellorum Deus. Illius meminit in Prophetiarum libro Daniel, cum ait tres pueros illum adorare coactos fuisse. Post Martis excessum, Lames regnavit: post Lamem Assyriis imperavit magnus ille Sardanaapalus, quem Perseus Danaes filius interfecit. Is ablato ab Assyriis regno, Assyriorum Rex constitutus, de suo nomine Persas illos appellavit, quemadmodum Semeronius Persa literis consignavit. Nini vero frater Picus, qui et Jupiter, Italiae regnum obtinuit.

Hisce temporibus, nulla erat civitas, nullaque provincia in Occi-

ἐν τῇ δύσει, ἀλλ' ἀπλῶς ᾤκειτο πᾶσα ἡ γῆ ἐκείνη ἀπὸ τῶν
μειοικηράντων ἐκεῖ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ υἱοῦ Νῶε.

Ἔζησεν δὲ Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ἔτη ρκ', κρατῶν τὴν δύσιν καὶ V 32
βασιλείων αὐτῆς· καὶ ἔσχεν υἱοὺς πολλοὺς καὶ θυγατέρας ἀπὸ
5 τῶν ἐπρεπιῶν γυναικῶν. ἔσχεν δὲ ὁ αὐτὸς Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς C
υἱὸν ὀνόματι Φαῦνον, ὃν καὶ Ἑρμῆν ἐκάλεσεν εἰς ὄνομα τοῦ R 90
πλάνητος ἀστέρος. ὁ αὐτὸς Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ἔσχε μετὰ τὸν Ἑρ-
μῆν καὶ Ἡρακλέα, καὶ μετ' ἐκείνον ἄλλον υἱὸν τὸν Περσεά ἀπὸ
ἐπρεποῦς γυναικὸς ὀνόματι Δανάης, θυγατρὸς τοῦ Ἀχαιοῦ
10 τοῦ καταγομφένου ἐκ τῆς Ἀργείων χώρας, περὶ ἧς ἐμυθολόγησεν
Ἑσπερίδης ὁ σοφώτατος ἐν τῇ συντάξει τοῦ αὐτοῦ δράματος ἐν
κβιωτῷ τινι βληθεῖσαν τὴν Δανάην βληθῆναι κατὰ θάλασσαν,
ὡς φθαρεῖσαν ὑπὸ Διδὸς μεταβληθέντος εἰς χρυσόν. ὁ δὲ σοφώ-
15 τος Βρούτιος ὁ ἱστορικὸς καὶ χρονογράφος ἐξέθετο ὡς ὁ αὐ-
τῆ θάλασση πολλῶ χρυσιῷ πείσας ἠδυνήθη προτρεψάμενος ἐκ-
βαλεῖν, ἦρτινα ἀρπάσας ὡς πάνυ ἐπρεπιῆ ἔφθειρεν, καὶ ἐξ αὐ-
τῆς ἔσχεν υἱὸν ὀνόματι Περσεά τὸν προειρημένον· ὄντινα πτερω-
τῶν γράφουσιν διὰ τὸ ἐκ παιδόθεν περιγοργον εἶναι τὸν παῖδα.
20 ὅθεν καὶ ὁ τοῦτου πατήρ Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ἐδίδαξεν αὐτὸν πρῶ-
των καὶ τελεῖν τὴν μαγείαν τοῦ μύσαροῦ σκόφου, διδάξας αὐτὸν
πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ μυστικὰ καὶ δυσσεβῆ πλανήματα, λέγων

5. ὁ prius om. P. 7. ὁ prius om. P sola, V (?). 12. κληθῆναι
R. 14. Βρούτιος P. 15. παρακειμένον R. 19. τὸν] αὐ-
τὸν P.

dente, sed simpliciter habitabatur terra illa ab iis qui huc transmigra-
rant ex tribu Japhet filii Noe.

Vixit Pico, qui et Jupiter appellatus, annos cxx. cum Occidenti
ac Italiae imperasset, multis utriusque sexus ex praestantibus forma fe-
minis susceptis liberis. Extitit eidem Pico seu Jovi filius Faunus, quem
de errantis astri nomine Mercurium nuncupavit. Habuit praeterea idem
Pico, seu Jupiter, post Mercurium, Herculem: et post illum filium al-
terum Persea ex elegantis formae femina Danae appellata, Acrisii ex Ar-
givorum regione oriundi sorore, quam doctissimus finxit Euripides, in ea
quam illius nomine inscripsit Tragoedia, in arcam quandam inclusam,
in mare deinde dejectam, quod a Jove in aurum transformato fuisset
corrupta. At doctissimus Brutius Historicus et Chronographus tradit
Danaem, cum in cubiculo, quod mare spectabat, conclusa esset, multo
suae suavisae Pico seu Jovem ut ex eo educeretur, raptamque ut for-
ma praestantissimam corruptis, ac ex ea procreasse filium Perseum no-
mine, cujus meminimus: quem quidem alatum vulgo ides effingunt, quod
a ptero, acri ac versatili esset ingenio: unde et illius pater Pico, seu
Jupiter, magicis execrandi clypei artibus illum instruxit, omniaque illius
arcana et impia mysteria ac fallacias edocuit, cum haec illi diceret:

- αὐτῷ ὅτι Νικῆς πάντας τοὺς πολεμίους ἔξ αὐτοῦ καὶ τοὺς
 P 99 ἐχθροὺς σου καὶ πάντα ἄνθρωπον ἐναντιον καὶ πάντας τοὺς βλά-
 ποντας ἐν αὐτῷ τῷ προσώπῳ τῆς Γοργόνης τυφλομένους καὶ
 μένοντας ὡσεὶ νεκροὺς καὶ κατασφαζομένους ὑπὸ σοῦ. καὶ λοι-
 πὸν ὁ Περσεὺς πεσθεὶς τῷ ἰδίῳ πατρὶ Πίκῳ τῷ καὶ Διὶ εἰς τὸν 5
 μετὰ ταῦτα χρόνον μετὰ τελευτὴν τοῦ αὐτοῦ πατρὸς Πίκου τοῦ
 καὶ Διὸς τελείας ἡλικίας γενόμενος ἐπεθύμησε τῆς τῶν Ἀσσυρίων
 βασιλείας, διαφθορονόμενος τοῖς τέκνοις τοῦ Νίνου τοῦ θείου αὐ-
 τοῦ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ χρηματισθεὶς ἀπέλθεν
 ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Λιβύης, καὶ κατὰ τὴν χώραν ὑπήντησεν τῷ αὐ- 10
 τῷ Περσεὶ μία παρθένος κόρη τελείᾳ χωρική, ἀγρίας ἔχουσα τὰς
 B τρίχας καὶ ὀφθαλμούς. καὶ στήσας ἐπηρεώτησεν αὐτὴν λέγων,
 τί σοι τὸ ὄνομα; ἣ δὲ εἶπεν μετὰ παρθέσις Μέδουσα. καὶ
 κρατήσας αὐτῆς τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς ᾧ ἐβάσταζεν λογχο-
 δρακάνῳ ἔφερε ἀπέτεμεν αὐτῆς τὴν κεφαλὴν. καὶ λαβὼν αὐ- 15
 τὸς ὁ Περσεὺς εὐθέως ἐτέλεσε τὴν κάραν μυστικῶς, καθὼς ἐδι-
 δάχθη ὑπὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς Πίκου τοῦ καὶ Διὸς· ἦντινα ἐβά-
 σταζεν εἰς ἰδίαν βοήθειαν πρὸς πάντας ἐχθροὺς καὶ πολεμίους
 R 92 εἰς τὸ ὑποτάσσειν καὶ ἀκαιρεῖν. τὴν δὲ κάραν ἐκάλεσεν Γοργό-
 νην διὰ τὸ ὄξδ τοῦ βοηθήματος καὶ διὰ τὸ ἐνεργῆς πρὸς τοὺς 20
 ἐναντίους. κακεῖθεν περάσας ἦλθεν ἐπὶ τὴν Αἰθιοπίαν χώραν,
 ἥτις ἐβασίλευτο ὑπὸ τοῦ Κηφέως, καὶ εὐρηκῶς ἐκεῖ ἱερὸν Πλο-

4. κατασφαζομένους P. 13. Μηδοῦσα PV. 14. λογχοδρακάνῳ
 P, λογχοδρακάνῳ V, λόγχο δρακάνῳ R. 19. δὲ om. P. ib.
 κάρην R. 20. καὶ διὰ] καὶ P. ib. ἐνεργῶς R.

Omnes hostes tuos ac inimicos quotquotque tibi adversabuntur, cum isto clypeo sperabis: ita ut quicumque in eo Gorgonis caput respiciant, confestim occideant, veluti exanimas, et a te interfecti permaneat. Hisce a parente Pico, seu Jove, dictis confisus Perseus, postmodum eo extincto, cum adolevisset, perfectaeque esset aetatis, regnum Assyriorum affectavit, cum a Nini patrum, parentis sui fratris, filiis aegre ferret, illud possideri. Consulto quoque oraculo, dum versus Libyam proficiscitur, occurrit illi adulta aetatis puella virgo, rustica, capillis et oculis feritatem quandam praeferens: cumque constitisset, hanc ita est affatus: *Quod tibi nomen est?* Illa vero confidenter respondit, *Medusa.* Tum ille arreptis capitis capillis, quo accinctus erat falcato gladio, caput illius dissecuit, quam Perseus acceptam magicis incantationibus initiavit, quemadmodum a parente Pico seu Jove edoctus fuerat, eamque contra hostes omnes ac inimicos auxilio sibi futuram detulit, quo suas eos subjiceret potestati, vel interficeret. Caput vero, propter auxilii celeritatem, et vim contra hostes, Gorgonem appellavit.

Profectus inde, in Aethiopiam concessit, cui tum Cephaeus imperabat, ubi repertam Neptuni templum ingressus, in eo mansentem et a Ce-

αυτῶνος εἰσηλθεῖν ἐν αὐτῷ, καὶ εἶδεν ἐν τῷ ἱερῷ παραμένουσαν C
 κόρην κατὰ τόγμα τοῦ ἰδίου αὐτῆς πατρὸς Κηφέως ἐκδοθεῖσαν
 καὶ λεγομένην Ἀνδρομέδαν παρθένον. καὶ ταύτην ἀπέσκαπεν
 ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, καὶ φθάσας αὐτὴν ὡς εὐπρεπῆ ἔλαβεν εἰς γυναῖ-
 5 κα. καὶ καταπλεύσας ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ
 ἐρχόμενος κατὰ γῆν Ἀσσυρίων κατήνησεν ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Λυ-
 καονίας. καὶ γρόντες οἱ Λυκαῖοι ἀντιστάτες ἐπολέμησαν αὐ-
 τῷ· καὶ χρησόμενος τῇ βοήθειᾳ τῆς κάρας τῆς Γοργόνης ἐνίκη-
 10 σεν τοὺς Λυκαῖους. καὶ εὐρηκῶς κώμην λεγομένην Ἀμάνδραν,
 καὶ ἐποίησεν αὐτὴν πόλιν, καὶ ἔστησεν τὴν ἑαυτοῦ στήλην ἔξω τῶν V 33
 πυλῶν βαστάζουσαν τὸ ἀντεκόνισμα τῆς Γοργόνης, καὶ θυ- D
 σίαι ποιήσας ἐκάλεσε τὴν τύχην τῆς πόλεως Περσίδα εἰς τὸ
 ἴδιον αὐτοῦ ὄνομα· ἦτις στήλη ἕως τοῦ παρόντος ἐκείσε ἴσταται·
 ἦντινα πόλιν ἐκάλεσεν Εἰκόνιον, διότι πρὸ τῆς νίκης εἰκόνα τὴν
 15 τῆς Γοργόνης ἐκεῖ ἔλαβεν. ὑπέταξε δὲ καὶ τὰς ἄλλας χώρας
 μηδὲν ἀνδισταμένον. ἐρχόμενος δὲ ἐπὶ τὴν Ἰσαυρίαν καὶ Κι-
 λαίαν, καὶ ἀντιστάσεως γενομένης αὐτῷ πολεμίων, ἐχηματί-
 σθη ὅτι ἀπὸ τοῦ ἵππου ἀποβάς τὸν σὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς εἰς τὴν
 20 τὴν γῆν πῆξας νίκην λάβοις. καὶ κατελθὼν ἐκ τοῦ ἰδίου ἵππου
 τὴν λεγομένην κώμην Ἀνδρασῶ ἐκεῖ τὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς ἐπη- P 40
 ξεν. καὶ νικήσας τῇ χρήσει τῆς Γοργόνης ἐποίησε τὴν αὐτὴν
 κώμην πόλιν, ἦντινα ἐκάλεσε Ταρσὸν ἐκ τοῦ χρησιμοῦ τοῦ ἰδίου

1. ἴδεν PV. 3. Ἀνδρομήδαν PV. 6. Λυκαονίας — Λυκαῖους —
 Λυκαῖους PV. 11. Γοργόνης Va correctore, Γοργονίας P. 14.
 διότι m. R PV, διὰ τί R. ibid. πρώτης νίκης εἰκόνα σὺν τῇ Γοργόνῃ
 Malalas p. 36. 19., πρὸ τῆς νίκης εἰκόνα σὺν τῆς Γοργόνης RV. 18.
 σὸν om. P. 22. τοῦ ἰδίου] ἰδίου P.

phæo parente huic addictam virginem conspexit, nomine Andromedam:
 quam e templo abstractam, quod eximia esset forma, corruptam primo,
 in uxorem sibi postea adscivit. Istinc deinde solvens, discessit, profe-
 ctusque versus Assyrios, in Lycaoniam venit: cujus adventu percepto,
 hunc bello aggressi sunt Lycaones. Is vero Gorgonis capitis usus ope,
 horum victor statim extitit, reperto vico Amanda appellato, ex eo ci-
 vilitatem confecit, et suam ipsius statnam, Gorgonis caput deferentem,
 extra portas erexit, peractisque sacrificiis, urbis Fortunam de suo no-
 mine Persidem nuncupavit: quae quidem statua ad nostra usque tempo-
 ra paratit. Urbem vero Iconium appellavit, quod per Gorgonis ima-
 ginem ac figuram victoriam ibi esset consecutus. Subjecit sibi postea
 multas alias provincias, nemine obsistente. Exinde in Isauriam et Cilli-
 ciam profectus, hostibus illius transitum cum copiis impredientibus, hocce
 miraculum accepit: Ex equo cum desilieris, calcem pedis in terram si def-
 fixeris petieris victoria. Cumque ex equo descendisset in vico Andraso di-
 cto, pedis calcem ibi defixit: et Gorgonis ope victor factus, ex vico

αὐτοῦ ποδός, θυσιάσας κόρην ἄδαῃ ὀνόματι Παρθενόπην εἰς ἀποκαθαρσὶ μὲν τῆς πόλεως. καὶ εὐχαριστήσας ὤρμησεν ἐκείθεν διὰ τοῦ Ἀργαίου ὄρους κατὰ Ἀσσυρίων, καὶ νικήσας αὐτοὺς καὶ φονεύσας τὸν βασιλέα αὐτῶν Σαρδανάπαλλον τὸν ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ καταγόμενον ὑπέταξεν αὐτοὺς καὶ ἐβασίλευσεν αὐτῶν 5 ἔτη γ', καὶ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἐκάλεσεν αὐτοὺς Πέρσας, ἀφελὼν ἀπὸ Ἀσσυρίων τὴν βασιλείαν καὶ τὸ ὄνομα. καὶ ἐφύτευσεν Βδένδρα καὶ ἐκάλεσεν περσέας. οὐ μόνον δὲ ἐκεῖ, ἀλλὰ καὶ ἐν R 94 τοῖς Αἰγυπτιακοῖς μέρεσιν ἐφύτευσεν τὰς περσέας εἰς μνήμην αὐτοῦ. ἰδίδαξε δὲ καὶ τοὺς Πέρσας τὴν τελετὴν τοῦ μουσαροῦ καὶ 10 ἀθεμίτου σκύφου, καὶ ἐκάλεσεν τὴν χώραν Μήδων. ὁ δὲ αὐτὸς Περσεὺς μετὰ τὸ βασιλεῦσαι τῆς Περσικῆς χώρας ἔτη πολλὰ μαθὼν ὅτι ἐν τῇ Συρίᾳ διάγουσιν ἐκ τοῦ Ἀργίου Ἰωνῖται, ἦλθεν ἐπὶ τὴν Συρίαν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ Σιλπιον ὄρος, ὡς πρὸς ἰδίους συγγενεῖς· οἵτινες δεξάμενοι αὐτὸν μετὰ πάσης τιμῆς προσεκύνησαν. γινόντες αὐτὸν οἱ αὐτοὶ Ἀργεῖοι Ἰωπολίται ὅτι καὶ αὐτὸς ἐκ τοῦ γένους τῶν Ἀργείων κατὰγεται, χαρέντες ἀνύμνησαν αὐτόν. C χειμῶνος δὲ γενομένου, καὶ πλημμυρῆσαντος πολὺ τοῦ παρακειμένου ποταμοῦ τῇ Ἰωνιῶν πόλει τοῦ λεγομένου Δράκοντος, νυκτὶ δὲ Ὀρέντου καλουμένου, ἤητησεν τοὺς Ἰωνίτας εὐξασθαι· καὶ ἐν 20 τῷ εὐχέσθαι αὐτοὺς καὶ μυσταγωγεῖν κατηνέχθη σφιῶρα πυρὸς

3. Ἀργίου PV. 8. δὲ om P. 15. τιμῆς m.RV, χαρᾶς P. 20. Ὀρέντου] Ὀρεν τοῦ V, Ὀρισην τοῦ P. De forma Ὀρέντης diximus ad Malalam p. 266. 3. 21. αὐτοὺς καὶ μυσταγωγεῖν om. P. *ibid.* κατηνέχθη post σφραγοῦ posit P.

urbem confecit, quam ex edito de suo pede oraculo Tarsum vocavit, ad urbis expiationem sacrificata innupta puella, Parthenope appellata. Graetis persolutis, inde per Argeum montem contra Assyrios perrexit, lisque debellatis, ac interfecto eorum Rege Sardanapalo, qui ex illius genere ortum ducebat, hos ditioni suae subdidit, quibus imperavit annos LV. et de suo nomine Persas nuncupavit, abolito Assyriorum et regno et nomine. Sevit et arbores, quas Persicas vocavit, nec ibi solum, sed et eadem Persicas in sui memoriam plantavit. Docuit praeterea Persas nefandi ac execrandi clypei istius sacra et incantationes, regionemque illam Mediam appellavit. Perseus porro cum multis annos Persis imperasset, atque accepisset Ionitas ex Argivis oriundos in Syria versari, profectus, ad Silpium montem, venit in Syriam, tanquam ad cognatos et gentiles suos, a quibus cum ingenti gaudio exceptus est et cultus. Argivi quippe Iopolitae Perseum ex Argivis genus ducere certiores facti, hunc summis ultro laudibus celebrarunt. Tempestate vero ingruente, ac adjacente Ionitarum civitati fluvio Dracone, quem nunc Orisen seu Orientem vocant, exundante, monuit Ionitas ut preces funderent: quibus deprecanti-

κερανοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἥτις ἐποίησε παυθῆναι τὸν χειμῶνα
καὶ τὰ τοῦ ποταμοῦ ἐπισχεθῆναι ρεῖθρα. καὶ θαυμάσας ἐπὶ τῷ
γεγονότῳ ὁ Περσεὺς ἐξ ἐκείνου τοῦ πυρός ἀνῆγεν εὐθὺς πῦρ,
καὶ εἶχε φυλαττόμενον μεθ' ἑαυτοῦ. ὅπερ πῦρ ἐβάστασεν ἀπιῶν
5 ἐπὶ τὰ Περσικὰ μέρη εἰς τὰ βασιλεια, καὶ ἐδίδαξεν αὐτοὺς τι-
μῶν ἐκείνο τὸ πῦρ, ὅπερ ἔλεγεν αὐτοῖς ἑωρακέναι ἐκ τοῦ οὐρα-
νοῦ κατενεχθῆναι. ὅπερ πῦρ καὶ ἕως τοῦ παρόντος ἐν τιμῇ ἔχου-
σιν οἱ Πέρσαι ὡς θεῖον. ὁ δὲ αὐτὸς Περσεὺς ἔκτισεν τοῖς Ἴω- D
κόλιταις ἱερὸν, ὃ ἐπωνόμασεν Πυρὸς ἀθανάτου. ὁμοίως δὲ
10 καὶ εἰς τὰ Περσικὰ ἔκτισεν ἱερὸν πυρός, καταστήσας ἐκεῖ δια-
κοντῶν αὐτῷ ἄνδρας εὐλαβεῖς, οὐστίνως ἐκάλεσεν μύγους. ταῦτα
Πανσανίας ὁ σοφώτατος χρονογράφος συνηγράψατο.

Καὶ μετὰ καιρὸν ἔλθων ὁ Κηφεὺς βασιλεὺς κατ' αὐτοῦ ἐκ
τῆς Αἰθιοπίας, ὃ πατὴρ τῆς Ἀνδρομέδας, ἐπολέμησεν αὐτῷ.
15 ἦν δὲ ὁ Κηφεὺς ἐκ τοῦ γήρους μὴ βλέπων. καὶ ἀκούσας ὁ Περ-
σεὺς ὅτι πολεμεῖ αὐτῷ, ὀργισθεὶς πάνν ἐξῆλθεν κατ' αὐτοῦ V 34
βασιλέων τὴν κάραν, καὶ ὑπέδειξεν αὐτῷ αὐτὴν· καὶ ὁ Κηφεὺς P 41
μὴ βλέπων ἐπέβριυεν ἐπ' αὐτὸν ἔφιππος. ὁ δὲ Περσεὺς ἀγνοῶν
ὅτι οὐ συνορᾷ ἐλογίσατο μηκέτι ἐνεργεῖν τὴν κάραν ἧς κατεῖχε
20 Γοργόνης, καὶ στρέψας αὐτὴν ἐφ' ἑαυτὸν προσέσχεν αὐτῇ, καὶ
τυφλωθεὶς ἔμεινεν ὥσει νεκρὸς καὶ ἀηρέθη. καὶ ἐβασίλευσεν
Περσῶν ὁ υἱὸς αὐτοῦ τοῦ Περσεὺς καὶ τῆς Ἀνδρομέδας Μέρως,

2. τὰ om. P. 14. Ἀνδρομήδας P. Sic et postea. 15. καὶ om.
P. 19. ἐλογίσατο] καὶ ἐλογίσατο P, καὶ λογίσατο R. 20. Γορ-
γόνης] τῆς Γοργόνης P.

bus, ignis fulminei globulus e coelo delapsus, tempestatem continuo sedavit, fluminisque fluctus exundantes coercuit. Qua re attonitus Perseus, ex illo igne protinus ignem accendit, sollicitoque apud se conservavit: quem reversus in Persidem in Palatium detulit, docuitque Persas ignem illum colere, quem aiebat e coelo se vidente delapsum: quem quidem ignem ad haecce usque tempora Persae ut divinum colunt. Idem vero Perseus Iopolitias fanum excitavit, cui Ignis immortalis appellationem iadidit. Similiter quoque in Perside templum extruxit Igni sacrum, cui ministrando religiosos quosdam viros praefecit, quos Magos appellavit. Haec Pausanias doctissimus chronographus literis tradidit.

Haec multo post temporis ex Aethiopia profectus Rex Cepheus, Andromedae pater, bellum illi intulit: erat autem ex senio Cepheus oculis captus. Perseus autem cum intellexisset se a Cepheo bello peti, ingenti correptus ira, contra illum profectus caput (Gorgonis) secum tulit, illique obvertit: sed Cepheus luminibus captus equo vectus in illum irruit. Perseus ignarus Cepheum oculis orbatum, ratus vim nullam amplius inesse Gorgonis capiti, illud in se convertit, quod dum contemplatur, occaecatus, ac veluti exanimis manet, statimque interficitur. Perseo

R 96 προβληθεὶς ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ πάππου τοῦ Κηφέως τοῦ βασιλέως Αἰθιοπίας, ὅστις ἐκέλευσεν, καὶ ἐκαύθη ἡ μυστρά κεφαλή τῆς Γοργόνης, καὶ ἀνεχώρησεν ἐπὶ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ χώραν· καὶ B ἔμεινεν λοιπὸν τὸ γένος τοῦ Περσέως βασιλεῦσιν τῆς Βαβυλωνίων χώρας. 5

Ἐν δὲ τοῖς προειρημένοις χρόνοις τοῦ Πίκου Διὸς ἐπὶ τὰ δυτικὰ μέρη ἀναφαίνεται τις ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἀργείων ὀνόματι Ἰνάχος· ὅστις πρῶτος ἐβασίλευσεν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ, καὶ κτίζει πόλιν ἐκεῖ εἰς ὄνομα τῆς Σελήνης, ἐτίμα γὰρ αὐτὴν, ἣν ἐκάλεσεν Ἰάπολιν· οἱ γὰρ Ἀργεῖοι μυστικῶς 10 τὸ ὄνομα τῆς Σελήνης τὸ ἀπόκρυφον Ἰὼ λέγουσιν ἕως ἄρτι. ἔστῃσε δὲ καὶ ἐν τῇ πόλει ἱερὸν τῇ Σελήνῃ, ἀναστήσας αὐτῇ στήλην χαλκῆν, ἐν ἣ ἐπέγραψεν, Ἰὼ μάκαιρα λαμπαδηφόρε. ὁ C δὲ αὐτὸς Ἰνάχος ἠγάγετο γυναικᾶ Μελλίαν ὀνόματι, ἐξ ἧς ἔσχεν παῖδας τρεῖς, Κάσον καὶ Βῆλον, καὶ θυγατέρα ἣν ἐπωνόμασεν 15 Ἰὼ εἰς ὄνομα τῆς Σελήνης· ἦν δὲ ἡ κόρη εὐπρεπεστάτη πάντων. τότε ὁ Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ἀκούσας περὶ τοῦ Ἰνάχου ὅτι ἔχει θυγατέρα παρθένον εὐπρεπεστάτην, ὁ βασιλεὺς τῶν δυτικῶν μερῶν πέμψας ἤρπασεν τὴν Ἰὼ, θυγατέρα τοῦ Ἰνάχου, καὶ ταύτην φθείρει, καὶ ἔγκυον ποιήσας ἔσχεν ἐξ αὐτῆς θυγατέρα, ἣντινα 20 ἐκάλεσε Λιβύην. ἡ δὲ Ἰὼ ἐπαχθῶς ἔφερεν ἐπὶ τῷ συμβάντι αὐτῇ, καὶ μὴ θείουσα συνεῖναι τῷ Πίκῳ Διί, διαλαθοῦσα αὐτὸν

2. ἐκέλευσεν Malalas p. 89. 8., ἐβασίλευσεν PV. 13. λαμπαδηφόρα R, λαμπαδηφόρος P. 15. Κάσον Malalas p. 28. 10. Ἰάσον V, Ἰάσονα P. ib. θυγατέραν R. 16. ἡ om. P. 22. αὐτῇ P.

extincto Persarum regnum excepit illius ex Andromeda filius Meroe, ab avo Cepheo Aethiopiae Rege proclamatus, et ab eo in Regem constitutus. Cepheo deinde post concrementum Gorgonis nefandum caput, in suum regnum reverso, Persei deinceps genus Babylonicae provinciae imperavit.

Praedictis autem Pici Jovis temporibus, in occiduis plagis, quidam extitit ex tribu Japhet, in Argivorum regione, nomine Inachus, qui in hisce oris primus regnavit, urbemque ibi condidit, quam de Lunae nomine, cui impensius erat addictus, Iopolim appellavit. Argivi quippe mystica quadam ac abstrusa significatione ita Lunae nomen etiamnum efferunt, hancque Io vocitant.

In ea porro urbe fanum Lunae sacrum aedificavit, erecta illius statua aerea, cum hac inscriptione, Io beata lucifera. Inachus autem ipse Meliam uxorem duxit, ex qua tres liberos genuit, Jasonem, Belum, et filiam, quam de Lunae nomine Io nuncupavit: puellam caeterum forma perelegantem. Picus vero, seu Jupiter, cum inaudisset esse Inacho filiam virginem admodum formosam, ipse tum Rex Occidentia, per emissarios raptam Inachi filiam, compressit, ex eoque illa gravida facta Io, filiam procreavit, cui Libyae nomen dedit. Verum illatam sibi

καὶ πάντας καὶ τὴν θυγατέρα αὐτῆς ἔλασα καὶ τὸν πατέρα
αὐτῆς Ἰναχον, αἰσχυρομένη ἔφυγεν εἰς Αἴγυπτον καταπλεύσασα· D
καὶ ἐσελθούσα ἐν τῇ χώρῃ τῆς Αἰγύπτου ἢ Ἰὼ ἐκεῖ δῆγγεν. καὶ
μαθοῦσα μετὰ χρόνον ὅτι Ἑρμῆς βασιλεύει τῆς Αἰγύπτου ὁ υἱὸς
5 Πίλου Διός, καὶ φοβηθεῖσα τὸν αὐτὸν Ἑρμῆν, φεύγει ἐκεῖθεν
εἰς τὸ Σίλιον ὄρος, εἰς ὅπερ Σέλευκος ὁ Νικάτωρ ὁ Μακεδῶν
ἔτισεν πόλιν μετὰ χρόνου καὶ ἐκάλεσεν εἰς ὄνομα τοῦ ἰδίου αὐ-
τοῦ υἱοῦ Ἀντιόχειαν τὴν μεγάλην, ἀπελθούσα δὲ εἰς τὴν Συρίαν
ἐκεῖ ἢ Ἰὼ ἐκεῖ ἐτελεύτησεν, ὡς Θεόφιλος ὁ σοφώτατος συν-
10 γράφατο. ἕτεροι δὲ ἐξέθεντο ὅτι ἐν τῇ Αἰγύπτῳ τελευτᾷ Ἰὼ.

Ὁ δὲ Ἰναχος ὁ αὐτῆς πατὴρ εἰς ἀναζήτησιν αὐτῆς ἐπεμψεν R 98
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς συγγενεῖς καὶ τὸν Τριπτόλεμον καὶ P 42
Ἀργεῖους μετ' αὐτῶν· οἵτινες πανταχοῦ ζητήσαντες οὐκ εὑρον
αὐτήν. γρόντες δὲ οἱ αὐτοὶ Ἀργεῖοι Ἰωπολίται ὅτι ἐτελεύτησεν
εἰς τὴν Συρίαν ἢ Ἰὼ, ἐλθόντες ἔμειναν ἐκεῖ πρὸς μικρὸν, κρούον-
15 τας ἕκαστον οἶκον καὶ λέγοντες αὐτοῦ, Ψυχὴ ἢ Ἰὼ σωξέσθω.
καὶ ἐν ὄραματι χρηματισθέντες εἶδον δάμαλιν λέγουσαν αὐτοῖς
ἀδρανῆ φωνῇ ὅτι ἐνταῦθά εἰμι ἐγὼ ἢ Ἰὼ. καὶ διωπισθέν-
τες ἔμειναν θαυμάζοντες τὴν τοῦ ὄραματος δύναμιν, καὶ λογι-
σάμενοι ὅτι ἐν τῷ ὄρει αὐτῷ κεῖται ἢ Ἰὼ, κτίσαντες αὐτῇ ἱερὸν
20 οἶκον ἐκεῖ εἰς τὸ Σίλιον ὄρος, κτίσαντες καὶ πόλιν ἑαυτοῖς, V 35

6. Σέλευκος ὁ ὁ Σέλευκος P.

7. αὐτοῦ P.

12. Τριπτόλεμον

V. 13. Ἀργεῖοι αὐτοὶ P.

16. Ἰδον PV.

20. ἔφησαν P.

ibid. Σήλιον PV saepius.

injuriam Io indigne ferens, Pique Jovis aversata concubitum, clam eo
caeterisque omnibus, suaeque relicta prole, clam etiam ipso parente Ina-
cho, quem verebatur, gemebunda in Aegyptum fugit: quo cum navigio
pervenisset, ibi sedem fixit. Verum eam post aliquod tempus accepit
Mercurium Pici Jovis filium Aegypte imperare, hunc metuens, inde
fuga in Sipilon montem evasit, ubi Seleucus Nicator Macedo urbem postea
condidit, quam de filii nomine Antiochiam magnam nuncupavit. Profecta
deinde eadem Io in Syriam, ibi extincta est, quemadmodum scripsit de-
fectissimus Theophilus. Alii contra tradiderunt eam in Aegypto de-
fectam.

Inachus autem Ius pater ad eam inquirendam illius fratres et pro-
prios, necnon et Triptoleum, et cum illis Argivos misit: qui ubique
vestigantes illam non repererunt. Posteaquam autem didicere Argivi Io-
politae in Syria mortuam, illuc profecti, aliquandiu ibi haeserunt, sin-
gulas domos pulsantes, dicentesque, *Hic salva sit anima Ius*. Accepto
postmodum per speciem quamdam visionis oraculo, visi sunt videre buc-
cinam humanam voce sibi haec dicentem: *Hic ego sum Io*. Ex somno excita-
ti ū, super vi somnii mansere attoniti: tum vero sibi in animum indu-
cere, eam jacere in monte Sipilo, conditoque in illius nomen templo,

B ἦν ἐκάλεσαν Ἰάπολιν· ὅτινες ἐκλήθησαν παρὰ τοῖς αὐτοῖς Σύροις Ἰωνῖται ἕως νῦν. οἱ οὖν Σύροι Ἀντιαχεῖς ἔξ ἐκείνου τοῦ χρόνου ἀφ' οὗ οἱ Ἀργεῖοι ἐλθόντες ἐζήτησαν τὴν Ἰώ ποιοῦσι τὴν μνήμην, κρούοντες τῷ καιρῷ αὐτῷ κατ' ἔτος τοῦς Ἑλλήνων οἴκους ἕως ἄρτι. διὰ τοῦτο δὲ οἱ Ἀργεῖοι ἔμειναν αὐτοὶ ἐκεῖ εἰς 5 τὴν Συρίαν, ἐπειδὴ ἐκελεύσθησαν ἀπολυόμενοι ἀπὸ τῆς Ἀργείων χώρας ὑπὸ τοῦ βασιλέως αὐτῶν Ἰνάχου τοῦ πατρὸς τῆς Ἰώ ὅτι *Εἰ μὴ ἀγάγητέ μοι τὴν θυγατέρα μου Ἰώ, μὴ ὑποστρέψητε ἐπὶ τὴν Ἀργείων χώραν.* ἔκτισαν οὖν ἐκεῖ οἱ αὐτοὶ Ἰωνῖται ἱερὸν Κρονίωνος εἰς τὸ Σίλιπον ὄρος. 10

C Ἡ δὲ Λιβύη θυγάτηρ τῆς Ἰώ καὶ τοῦ Πίκου Διὸς ἐγαμήθη τινὶ ὀνόματι Προσειδῶνι· ἔξ ὧν ἐτέχθη ὁ Ἀγήνωρ καὶ Βῆλος καὶ Ἐνυάλιος, παῖδες τρεῖς. ὁ δὲ Ἀγήνωρ καὶ Βῆλος κατέλαβον τὴν Συρίαν καὶ αὐτοὶ εἰς ἀναζήτησιν τῆς Ἰώ, εἰ ἔτι ζῆ, καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς, εἶπερ εἰσὶν· ἦσαν γὰρ αὐτῶν συγγενεῖς. καὶ μη- 15 δένα εὐρηκότες ὑπέστρεψαν. καὶ ὁ μὲν Βῆλος ἐπὶ τὴν Αἰγυπτὸν ἀπῆλθεν, κακεῖ γαμήσας τὴν Σίδα, ἔσχεν υἱὸς δύο Αἰγυπτὸν καὶ Δαναόν. ὁ δὲ Ἀγήνωρ ἐπὶ τὴν Φοινίκην ἐλθὼν ἠγάγετο τὴν Τυρῶ· καὶ κίτσει πόλιν, ἣν ἐκάλεσεν Τύρον εἰς ὄνομα τῆς αὐτοῦ γαμετῆς. ἐβασίλευσεν οὖν ἐκεῖ, καὶ ἔσχεν υἱὸν ἐκ 20

D τῆς Τυρῶ τὸν Κάδμον, τὸν Φοίνικα, καὶ τὸν Σύρον καὶ τὸν Κίλικα, καὶ θυγατέρα, ἣν ἐκάλεσεν Εὐρώπην. καὶ βασιλεύει ὁ

2. τοῦ om. P. 5. δὲ om. P. 8. ἀγάγετε PV. Verum habet Malalas p. 30. 1. 15. Fort. εἰ περιτταίν. ib. εἶσαν PV. ib. ἀφ' τῷ P. 16. τὴν] τὸν P. 21. Κήλικα PV. 22. ἐκάλεσεν] ἐβασίλευσεν P.

ibi sedes fixerunt, urbemque aedificaverunt, Iopoleos indita appellatione: cujus cives hodieque a Syris Ionitae nuncupantur. Ab eo igitur tempore ex quo Io quaeritantes Argivi advenerant, ad rei testandam memoriam, Syri Antiocheni, stato tempore, quotannis Graecorum aedes pulsant. Atque ex ea causa Argivi in Syria consederunt. Haec enim in mandatis ex Argivorum regione soluturi acceperant ab Inacho: *Nisi filiam meam Io ad me reduseritis, in Argivorum regionem ne revertimini.* Condidit ergo ibi Iidem Ionitae in monte Sipilo fanum Iovi Saturnio.

Nupsit autem Libya, Pici Jovis et Ius filia, cuidam Neptuno appellato, ex quibus tres nati filii, Agenor, Belus, et Enyalios seu Mavora. Agenor et Belus in Syriam pervenere, quo inquirerent an Io viveret, et an illius fratres essent superstites, (cum iis quippe affinitas intercedebat) nemineque ex illis reperto reversi sunt. Ac Belus quidem in Aegyptum se contulit, ibique ducta in uxorem Sida, binos procreavit filios, Aegyptum et Danaum. Agenor vero profectus in Phoenicem, Tyron accepit in conjugem, urbemque condidit, quam de uxoris nomine Tyrum nuncupavit. Istic ergo regnavit, ac filium ex Tyro suscepit, Cadmum, Phoenicem, praeterea Syrum et Cilicem, ac filiam quam Europam appellavit.

Ἀγήνωρ τῶν μερῶν ἐκαίνων ἔτη ξγ'. τὴν δὲ Εὐρώπην οἱ ποιη-
ται ἔξιθεντο θυματέρα εἶναι τοῦ Φολνικὸς τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀγήνορος
βασιλέως, μὴ ὁμοφωνήσαντες τοῖς χρονογράφοις.

Ἐπιβόρηντας δὲ τῇ πόλει Τύρω Ταῦρος ὁ τῆς Κρήτης βασι- R 100
λέως, ναυμαχίᾳ πολεμήσας παρέλαβε τὴν αὐτὴν Τύρον πόλιν
ἐσπέρας, καὶ πραιδείσας αὐτὴν ἔλαβεν ἔξ αὐτῆς αἰχμαλώτους
πολλούς· ἐν οἷς ἔλαβεν καὶ τὴν αὐτὴν Εὐρώπην τὴν θυγατέρα P 43
τοῦ βασιλέως Ἀγήνορος. ὁ δὲ Ἀγήνωρ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπολέ-
μουν ἐπὶ τὸ λίμντον. καὶ γνούς ὁ Ταῦρος ὁ τῆς Κρήτης βασι-
10 λέως, ἔξαιφνης ἐπέβόρηνεν τῇ χώρᾳ διὰ θαλάσσης, ἥστινος ἐσπέ-
ρας μνήμην ποιοῦσιν οἱ Τύριοι ἕως τῆς νῦν, λέγοντες Κακὴ
ὄψιν.

Ἀπήγαγεν δὲ τὴν Εὐρώπην εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα ὁ Ταῦρος,
ἥτινα καὶ γυναῖκα ἔλαβεν οὔσαν παρθένον καὶ εὐπρεπῆ, καὶ
15 ἐκάλεσε τὰ μέρη ἐκεῖνα εἰς ὄνομα αὐτῆς Εὐρώπεια. ἔξ ἧς ἔσχεν
υἱὸν τὸν Μίνων, καθὼς Εὐριπίδης ὁ σοφώτατος ποιητῆς συνε-
γράφατο, ὅς· φησι, Ζεὺς μεταβληθεὶς εἰς Ταῦρον τὴν Εὐρώπην
ἤρπασεν.

Ἐκτίσε δὲ ἐν τῇ αὐτῇ νήσῳ τῆς Κρήτης ὁ αὐτὸς Ταῦρος βα- B
20σιλέως πόλιν μεγάλην, ἣν ἐκάλεσεν Γόρτυναν εἰς ὄνομα τῆς αὐ-
τοῦ μητρὸς τῆς ἐκγόνου Πίκου Διός. τὴν δὲ τῆς αὐτῆς πόλεως

8. μῆ] καὶ P. 6. πραιδεύσας Malalas p. 30. 21., παιδεύσας PV.
8. οἱ om. V. 9. λίμντον PV. 11. κακὴ ὄψινῃ PV. Conf. Ma-
lalas p. 31. 8. 16. Μῆρον PV. 17. ὅς m. R., ὅς PV. 19.
τῆς — βασιλέως om. P. 20. ἣν δὲ ἐκάλεσεν P.

In istis porro regionibus regnavit Agenor an. lxxii. Verum Europam
Phoenicis, Agenoris Regis filii natam faciunt Poetae: qua in re cum
Chronographis consentiunt.

Taurus deinde Cretae Rex in urbem Tyrum irruptionem fecit, com-
misoque navali proelio hanc sub vesperum expugnavit, eaque castigata,
magnam captivorum copiam abduxit, quos inter extitit Europa Regis
Agenoris filia. Agenor vero cum filiis in regni limitibus bellum gerebat:
quod ubi Cretae Rex Taurus accepit, repentine incursum per mare re-
gionem invasit: cujus quidem vesperi memoriam Tyrii hodieque celebrant,
dicentes, Et ibi sero sapit.

Taurus Europam in patriam abduxit, eamque sibi conjugio sociavit,
cum virgo esset et admodum formosa, vocavitque regiones illas de illius
nomine Europaeas. Ex hac suscepit Minoen, quemadmodum scripsit
doctissimus Poeta Euripides, cum ait, Jupiter in Taurum transformatus
Europam rapuit.

Condidit vero in ipsa insula urbem magnam, quam de matris Pici,

τόχην ἐκάλεσεν Καλλινίκην εἰς ὄνομα τῆς παρ' αὐτοῦ σφαγιασθείσης κόρης.

Ὁ δὲ Ἀγήνωρ βασιλεὺς ἐλθὼν ἐκ τοῦ πολέμου ἐν τῇ Τύρῳ, καὶ μαθὼν τὴν γενομένην παρ' αὐτοῦ ἑξαίτης ἔφοδόν τε καὶ ἀρπαγὴν, εὐθέως ἐξέπεμψεν τὸν Κάδμον διὰ τὴν Εὐρώπην μετὰ 5 χρημάτων πολλῶν καὶ στρατοῦ. μέλλων δὲ τελευτᾶν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἀγήνωρ διετάξατο πῦσαν ἦν ὑπέταξε γῆν μερῖσασθαι τοὺς τρεῖς αὐτοῦ υἱούς. καὶ ἔλαβεν ὁ Φοῖνιξ τὴν Τύρον καὶ τὴν αὐτῆς ἑνορίαν, καλέσας τὴν ὑπ' αὐτὸν γενομένην γῆν Φοινίκην. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Σῦρος εἰς τὸ ἴδιον ὄνομα τὴν ἐπιλαχοῦσαν αὐτῷ 10 χώραν ἐκάλεσεν Συρίαν. ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ Κλιξ τὸ ἐπιλαχὸν αὐτῷ κλίμα ἐκάλεσεν Κιλικίαν εἰς τὸ ἴδιόν αὐτοῦ ὄνομα.

Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας τοῦ Φοίνικος ἦν Ἡρακλῆς ὁ φιλόσοφος ὁ λεγόμενος Τύριος, ὅστις ἐφεῦρε τὴν κογχύλην. ἐωριζόμενος γὰρ ἐπὶ τὸ παράλιον μέρος τῆς Τύρου πόλεως εἶδε 15 ποιμενικὸν κύνα ἐσθλόντα τὴν λεγομένην κογχύλην, ὅπερ ἐστὶ μικρὸν εἶδος θαλάσσιον κογχυλιῶδες, καὶ ποιμένα νομίζοντα αἰ-
 R 102 D μᾶσσειν τὸν κύνα λαβόντα ἀπὸ προβάτου πόκον ἐρέας καὶ καταμάσσοντα τὸ καταφερόμενον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ κυνὸς καὶ βάπτοντα τὸν πόκον. ὁ δὲ Ἡρακλῆς προσεσχηκῶς μὴ εἶναι 20 αὐτὸ αἶμα, ἀλλὰ βάμματος παραξένου ἀρετὴν, ἐθαύμασεν καὶ γνοὺς ὅτι ἐκ τῆς κογχύλης ἐστὶ τὸ κατιὸν βάμμα τοῦ πόκου,

6. βασιλεὺς ὁ αὐτὸς P. 7. ἐπέταξε R. 9. ἑνορίαν P. *ibid.* αὐτῶν PV. 11. ἐπιλαχὼν PV. 15. ἔσε PV. 17. κοχλιῶδες P. 22. κατιὸν om. P.

Jovis neptis, nomine Gortynam nuncupavit. Urbis vero fortunam Calliniceam appellavit, de virginis a se hic immolatae nomine.

Porro Rex Agenor cum ab expeditione Tyrum venisset, audissetque subitam Tauri irruptionem, abactamque ab eo praedam, statim Cadmum cum multa pecunia militaribusque copiis propter Europam misit. Tandem Rex Agenor meriturus, statuit, ut universa quam subegerat regio inter tres suas filias divideretur. Ac Phoenix quidem Tyrum et circumjacentes oras in sortem habuit, quam de suo nomine Phoeniceam appellavit. Syrus pariter quam sortitus est provinciam a suo nomine Syriam, quemadmodum Cilix suam a suo quoque Ciliciam nuncupavit.

Ena tempestate qua Phoenix regnabat, vixit Hercules Philosophus, Tyrius cognominatus, qui primus purpuram invenit. Cum enim circa maritima Tyri littora spatiaretur, pastorium vidit canem, qui ostreum, quod Conchylium dicitur, parvumque genus est conchae marinae, mandebat, ac pastorem qui sanguinem emittentem canem observarat, arrepto ex ove vellere, quod ab ore canis profuebat extersit, ipso ex eo tincto vellere. Cum id non sanguinem, sed peregrini alicujus liquoris virtutem esse animadvertisset Hercules, obstupuit, statimque acceptam a pastore

ελληφώς ἐκ τοῦ ποιμένος τὸν πόκον, ἄς μέγα δῶρον τοῦτον
 προσήγαγε τῷ βασιλεῖ τῆς Τύρου Φοίνικι. καὶ ἐκπλαγείς καὶ
 αὐτὸς ἐπὶ τῇ θείᾳ τῆς ξένης χροιάς τοῦ βάμματος, θαυμάζων
 τὴν αὐτοῦ εὐρεσίαν, ἐκέλευσεν ἐξ αὐτοῦ τοῦ βάμματος τῆς κογχύ-
 5 λης βαφῆναι ἑρέαν, καὶ γενέσθαι αὐτῷ περιβόλαιον βασιλικόν,
 καὶ ἐφόρεσεν αὐτὸς πρῶτος περιβόλαιον ἐκ πορφύρας, καὶ πάν- P 44
 τες ἐθαύμασαν τὴν αὐτῆν βασιλικὴν ἐσθῆτα, ὡς ξένην θείαν.
 καὶ ἐξ ἐκείνου ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς Φοινίξ μηδένα ὑπὸ τὴν αὐ-
 τοῦ ὄντα βασιλείαν τολμᾶν φορεῖν τὴν αὐτῆν ἐνάρετον ἐκ γῆς καὶ
 10 θαλάσσης οὔσαν φορεσίαν, εἰ μήτι αὐτὸν καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν
 βασιλεύοντας Φοινίκης, διὰ τὸ γινώσκεσθαι τὸν βασιλεῖα τῷ
 στρατῷ καὶ παντὶ τῷ πλήθει ἐκ τῆς θαυμαστῆς καὶ παραξένου
 φορεσίας· πρώτην γὰρ οὐκ ἐγίνωσκον οἱ ἄνθρωποι βάπτειν χροίας
 ἱματίων, ἀλλὰ τὰς τῶν προβάτων ἑρέας, οἷαι καὶ ἦσαν, ἐποίουν
 15 ἰμίτια καὶ ἐφόρον, καὶ οἱ βασιλεῖς δὲ τὰς αὐτὰς χροίας τῆς
 τεχούσης ἑρέας ἱμάτια ἐφόρον, καὶ οὐκ εὐχερῶς ἐγνωρίζοντο
 τῷ ὑπηκόῳ πλήθει οἱ βασιλεῖς. λοιπὸν οἱ κατὰ τὸν τύπον βασι- B
 λῆς ἤτοι ῥήγες καὶ τοπάρχαι ἀκηκοότες τοῦτο, οἱ μὲν περιβό-
 λαια, οἱ δὲ φρίβλας χρυσᾶς καὶ μαντῖα ἐπενόησαν ἑαυτοῖς πορ-
 20 φύρα φούσια, βάπτοντες αὐτὰ ἀπὸ βοτανῶν, καὶ ἐφόρον
 διὰ τὸ γινώσκεσθαι τῷ ἴδιῳ πλήθει, καθὼς Παλαίφατος ὁ σο-
 φώτατος ἐξέθετο.

7. αὐτὴν om. P. Hoc reddendum Malalae p. 32. 16. pro αὐτοῦ. 8.
 ὑπὸ τὴν αὐτοῦ] τῶν ὑπὸ τοῦ V. 15. καὶ οἱ — ἐφόρον addidi ex
 Malala p. 33. 3. 17. οἱ] οὐ P. 18. ἔτοι PV. ibid. τούτῳ
 PV. 19. χρυσᾶς om. P. ib. μαντῖα PV. ib. πορφύρα
 PV. ib. φούσια V, φουσαία P.

hanc, quam succo illo Conchylii tinctam noverat, ad Phoenicem Tyri
 Regem, magni loco muneris, detulit: qui et ipse attonitus novi et insol-
 liti coloris tincturae aspectu, hincque inventionem demiratus, Conchylii
 liquore lanas infici praecipit, et ex iis regiam sibi vestem confici, sic-
 que primum purpureum vestimentum gestavit, adeo ut ad regiam vestem,
 tanquam ad inusitatum hactenus spectaculum universi obstupescerent.
 Ab eo tempore Rex Phoenix edicto cavet, ne quisquam ex suae ditioni
 subjectis magnificum hujusmodi e terra marique collatum cultum deseret,
 praeter ipsum, ac Phoeniciae Regem. Unde hactenus ab exercitu
 et populo univervo ex admirando isto et insolito gestamine Rex dignosci-
 tur. Antea quippe coloribus vestes inficere minime noverant homines,
 sed ex ovium vellere, quascunque erant, hinc conficiebant, atque de-
 ferebant, ita ut aegre principes a subjecta plebe discernentur. Verum
 deinceps neque Imperatores vel Reges aut Toparchae hulce legi parue-
 re: quorum alii indumenta, alii fibulatas vestes, et pallia sibi conficere
 coloris purpurei vel russel, ex herbarum scilicet succis expresso eodem
 colore, eaque gestarunt, quo a propriis subditis dignoscerentur, ut tra-
 didit doctissimus Palaephatos.

Περὶ τοῦ σώματος τοῦ Πίκου.

Ἐν ᾧ χρόνῳ Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ἐτελεύτα, ἐκλείψεν τὸ λείψανον αὐτοῦ ταφῆν τεθῆναι ἐν τῇ Κρήτῃ νήσῳ, καὶ κτίσαντες αὐτῷ ναὸν οἱ αὐτοῦ παῖδες ἔθηκαν αὐτὸν ἐκεῖ ἐν τῇ Κρήτῃ νήσῳ ἐν μνήματι, ὡπερ μνήμᾳ ἐστὶν ἐν τῇ αὐτῇ Κρήτῃ κείμενον ἕως 5. C τοῦ παρόντος, ἐν ᾧ ἐπιγράφεται, Ἐνθάδε κεῖται θανάων Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς, ὃν καὶ Δία καλοῦσιν. περὶ οὗ συνεγράψατο Διόδωρος ὁ σοφώτατος χρονογράφος, ὃς καὶ ἐν τῇ ἐκθίσει τοῦ συγγράμματος αὐτοῦ τοῦ περὶ Θεῶν εἶπεν ὅτι Ζεὺς ὁ τοῦ Κρόνου υἱὸς ἐν τῇ Κρήτῃ κεῖται. 10

104 *Περὶ Φαῦνου βασιλέως τῆς Ἰταλίας, ὅστις πρῶτος ἐφευῖρε τὸν χρυσόν.*

D Μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ αὐτοῦ Πίκου τοῦ καὶ Διὸς ἐβασίλευσεν ὁ αὐτοῦ υἱὸς Φαῦνος ὁ καὶ Ἑρμῆς τῆς Ἰταλίας ἕτη τριάκοντα πέντε, ὃς ἦν ἀνὴρ πανούργος καὶ μαθηματικός, ὅστις ἐφευῖρεν τὸ μέταλλον τοῦ χρυσοῦ ἐν τῇ δύνει πρώτος καὶ τὸ χωνεύειν. γνοὺς δὲ ὅτι διαφθοροῦνται αὐτῷ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἀπὸ τῶν γυναικῶν ὧν ἔσχεν Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ὁ αὐτοῦ πατὴρ· ἠβούλοντο γὰρ αὐτὸν φονεῦσαι, ὡς ὄντες πολλοὶ, περὶ οὗ ἐβδομήκοντα·

8. τεθῆναι PV. 4. νήσῳ — Κρήτῃ om. P. 7. Διόδωρος] ΠΙ. 60. 9. τοῦ περὶ] περὶ P. 13. Πίκου τοῦ] τοῦ Πήκου P. 14. υἱὸς αὐτοῦ P.

De corpore Pici.

Cum moriturus esset Picus, seu Jupiter, corpus suum in Creta insula sepeliri jussit, ubi in illius nomen condito a filiis templo, in eo depositum jacet: ubi ad hoc usque tempus sepulcrum illius visitatur, cum hac inscriptione:

Hic jacet mortuus Picus, qui et Jupiter, quem Jovem etiam vocant.

De quo conscripsit Diodorus doctissimus Chronographus, qui in contextu libri sui de Diis, haec ait: *Jupiter Saturni filius in Creta jacet.*

De Fauno Rege Italiae, qui primus aurum reperit.

Extincto eodem Pico, qui et Jupiter dictus est, regnavit in Italia filius ejus Faunus, qui et Mercurius appellatus, annos xxxv. Erat ille vir callidus et Mathematicus, qui primus in Occidente auri metallum, ejusque conflandi rationem, adinvenit. Is cum intelligeret se magna apud fratres suos, quos Picus, seu Jupiter, pater suus ex variis uxoribus suscepserat, invidia flagrare, ejusque occidendi consilium iniisse, ut qui essent haud pauci praeterpropter Lxx. (Jupiter quippe cum multis feminis habita consuetudine, multos procrearat liberos) convasato ingenti

μετὰ γὰρ πολλῶν συμμειγνύμενος γυναικῶν ἔτεκροποίησεν ὁ Ζεὺς· πολὺ χρυσίον ἐγκολπωσάμενος εἰς ὑπερβολὴν ἀνεχώρησεν, καὶ ἀπέρχεται εἰς τὴν Αἴγυπτον πρὸς τὴν φυλὴν τοῦ Χάμ υἱοῦ Νῶε, P 45 οἵτινες ἐδέξαντο αὐτὸν ἐν τιμῇ. καὶ διέτριβεν ἐκαὶ ὑπερηφανῶν πάντα, καὶ φορῶν στολὴν χρυσοῦν ἐφιλοσόφει παρὰ τοῖς Αἴγυπτιοῖς, λέγων αὐτοῖς μαντείας μελλόντων· ἦν γὰρ φύσει σφόδρα λογικός· καὶ προσεκύνον αὐτὸν λέγοντες θεὸν Ἐρμῆν, ὡς λέγοντα τὰ μέλλοντα καὶ διακονοῦντα αὐτοῖς ἐκ τοῦ θεοῦ τῶν μελλόντων τὴν ἀπόκρισιν καὶ παρέχοντα αὐτοῖς χρήματα, ὄντινα καὶ 10 πλουτοδοτήν ἐκάλουν, ὡς τὸν χρυσοῦν θεὸν νομιζόντες. ὅτε οὖν ὁ αὐτὸς Ἐρμῆς εἰς τὴν Αἴγυπτον ἦλθεν, ἐβασίλευσεν τῶν Β Αἴγυπτίων τότε ἐκ τοῦ γένους τοῦ Χάμ ὁ Μεστράϊμ· οὗτινος τελευτήσαντος ἐποίησαν οἱ Αἰγύπτιοι τὸν Ἐρμῆν βασιλεῖα· καὶ ἐβασίλευσε τῶν Αἰγυπτίων ἔτη λθ' ἐν ὑπερηφανίᾳ. καὶ μετ' αὐ- 15 τὸν ἐβασίλευσε τῶν Αἰγυπτίων ὁ Ἡφαιστος ἡμέρας, ἀχ', ὡς γενέσθαι ἔτη δ', μῆνας ἐπτὰ τρίτον. οὐκ ἤδυσαν γὰρ τότε ἐνιαυτοὺς μετρεῖν οἱ Αἰγύπτιοι, ἀλλὰ τὴν περίοδον τῆς ἡμέρας ἐνιαυτοὺς ἔλεγον. τὸν δὲ αὐτὸν Ἡφαιστον θεὸν ἐκάλουν· ἦν γὰρ πολεμιστῆς καὶ μυστικός. ὅστις ἐξελθὼν εἰς πόλεμον συνέπεσεν 20 οὖν τῷ Ἴππῳ αὐτοῦ, καὶ πληγεῖς ἔμενε χυλεύων. ὁ δὲ αὐτὸς

5. τὴν χρυσοῦν στολὴν P. 10. ὀνομάζοντες P. 11. ὁ om. P. *ibid.* καὶ ἐβασίλευσεν P. 12. Μεστράϊμ PV. 16. ἐπτὰ τρίτον] ζ', ἡμέρας γ' P cum R: sed Raderus mutata ab se scripturam fatetur in margine: „ita legendus hic locus. annum definit ut nos diebus 365. pro mense dies 31 hic putandi.“ Quae sane computatio obtinet p. seq. v. 14. Sed hic menses intelligendi triginta dierum 7½. Dictum autem hoc ut εἰκοσιεννέα τέταρτον ἡμερῶν schol. Platon. p. 454. B. 19. ἐλθὼν P.

admodum auri pondere, in Aegyptum ad tribum Cham filii Noe se contulit, a qua perhonorifice exceptus est. Ille cum ibi degeret, pro nihilo caeteris habitis, aurea indutus veste, philosophabatur apud Aegyptios, quibus ventura praedicebat: a natura enim acri admodum valebat ingenio: unde ab iis adorabatur, cum illum esse dicerent Deum Mercurium, ut qui futura praediceret, ipsaque rerum venturarum a Deo accepta responsa subministraret, opesque praeberet: quem ideo Divitiarum largitorem vocitabant, cum aurum Deum appellarent. Cum porro idem Mercurius in Aegyptum venit, apud Aegyptios regnabat Mestrem, ex genere Cham: quo fatis functo, Mercurium Regem renuntiarunt Aegyptii, quibus ille annos xxxix. magnifice imperavit. Post hunc regnavit apud Aegyptios Vulcanus dies mdcclxxx. qui annos iv. conficiunt, menses vii. et dies iii. Neque enim tum annos metiri norant Aegyptii, sed dierum cursus annos dicebant. Vulcanum porro Deum vocabant: erat enim vir bellicosus, quique arcana quaevis intelligeret, qui dum in praeseo pagnat, cum equo lapsus, accepto vulnere, exinde claudicavit. Idem

Chronicon Paschale vol. I. 6

C Ἡφαίστος νόμον ἔθηκεν τὰς Αἰγυπτίας γυναῖκας μονανδρεῖν καὶ σωφρόνως διάγειν, τὰς δὲ ἐπιμοιχεῖα εὐρισκομένους τιμωρεῖσθαι· καὶ ἠὺχαρίστησαν αὐτῷ οἱ Αἰγύπτιοι, διότι πρῶτον νόμον σωφροσύνης τοῦτον ἐδέξαντο.

R 106 · Περὶ σιδήρου, τίς πρῶτος ἐφευῖραν. 5

Ὁ δὲ αὐτὸς Ἡφαίστος ἀπὸ μυστικῆς τινος εὐχῆς τὴν ὀξυλάβην ἐδέξατο ἐκ τοῦ ἀέρος εἰς τὸ κατασκευάζειν ἐκ σιδήρου ὄπλα. ὤθεν καὶ ἐπικρατῆς σιδήρου ἠνέβη εἰς τοὺς πολέμους. ἀπεθίωσαν οὖν αὐτὸν ὡς σωφροσύνην νημοδετήσαντα καὶ τροφὴν D ἀνθρώποις διὰ κατασκευῆς ὄπλων εὐρηκότα καὶ ἐν τοῖς πολέμοις 10 δύναμιν καὶ σωτηρίαν ποιήσαντα· πρὸ γὰρ αὐτοῦ ῥοπάλοις καὶ λίθοις ἐπολέμουν. μετὰ δὲ τὴν τελευταίην Ἡφαίστου ἐβασίλευσεν Αἰγυπτίων ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὀνόματι Ἥλιος ἡμέρας δυοῖς, ὡς εἶναι ἔτη ιβ', μῆνας γ', ἡμέρας δ'. οὐ γὰρ ᾔδεισαν οἱ Αἰγύπτιοι τότε ἢ ἄλλοι τινὲς ἀριθμὸν ἐν τῷ ψηφίζειν, ἀλλὰ τὰς περιόδους 15 τῶν ἡμερῶν εἰς ἔτη ἐψηφίζον. οἱ γὰρ τῶν ιβ' μηνῶν ἀριθμὸς P 46 μετὰ ταῦτα ἐπενοήθησαν, ἕξότε ἐνομίσθη ὑποτελεῖς εἶναι τοὺς ἀνθρώπους τοῖς βασιλεῦσιν. ὁ δὲ αὐτὸς Ἥλιος βασιλεὺς ὁ υἱὸς Ἡφαίστου ἦν φιλόσοφος δυνατός, ὅστις ἐδιδάχθη παρὰ τινος ὡς

2. μοιχεῖαν P. 12. τῆς om. P sola. 15. ἄλλον τινὰ P. 17. ἐνομίσθη P, ὀνομάσθη RV. 19. τοῦ Ἡφαίστου P.

vero Vulcanus lege sanxit, uti Aegyptiae feminae uno contentae viro caste vitam agerent: quae vero deprehenderentur in stupro, punirentur. Unde Vulcano gratias egere Aegyptii, quod tum primum continentiae legem accepissent.

De ferro, et quis primus illud invenerit.

Idem porro Vulcanus edita quadam mystica ac secreta procreatione, forcipem ex aere accepit, quo ex ferro arma posset conficere: unde et ferri ad belli usus repertor habitus est. Hunc ergo in Deos retulere, tum propter latam de continentia legem, tum etiam quod armorum fabricae, victus parandi rationis, in bellis autem roboris salutisque hominibus auctor extiterit: ante illum quippe clavis et saxis pugnant. Extincto Vulcano, Aegyptiorum regnum excepit Sol, illius filius, illudque rexit dies v. MCDLXXVII, qui annos conficiunt XII. menses III. dies IV. Alius enim omnis numerandi modus tunc temporis ab Aegyptiis ignorabatur, cum singulae dierum periodos pro tot annis putarent. Duodecim enim mensium numeri tum primum deinde inventi, ex quo decretum est homines Regibus fieri vectigales. Eaimvero Rex Sol, Vulcani filius, insignis admodum extitit Philosophus, qui cum ex aliquo esse quandam feminam compariasset, ex iis quae opum copia ac dignitate apud Aegy-

γυνή τις Αἰγυπτία τῶν ἐν εὐπορίᾳ καὶ ἀξίᾳ οὐσῶν παρ' αὐτοῖς V 38
 ἐρῶσά τινος ἐμοιχεύετο ὑπ' αὐτοῦ. καὶ ἀκούσας ὁ Ἥλιος ἐζή-
 τησεν αὐτὴν πιάσαι διὰ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἡφαίστου νομο-
 θεσίαν, ἵνα μὴ λυθῆ. καὶ λαβὼν στρατιώτας ἐκ τοῦ ἰδίου στρα-
 5 τοῦ, μαθὼν τὸν καιρὸν τῆς μοιχείας αὐτῆς ὅτι γίνεσθαι ἐμελλεν
 νυκτός, ἐπιβρέψας αὐτῇ, τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς μὴ ὄντος αὐτόδι, εὔ-
 10 ρεν αὐτὴν μετ' ἄλλου καθεύδουσαν τοῦ ἐρωμένου παρ' αὐτῆς. B
 ἦντινα εὐθέως καταγαγὼν ἐπόμπευσεν ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ τῆς Αἰ-
 γύπτου, τιμωρησάμενος αὐτήν. καὶ γέγονε σφαιροσύνη μεγάλη
 15 ἐν τῇ γῆ τῆς Αἰγύπτου. κακίονον δὲ τὸν μοιχὸν ἀνέλεον, καὶ ἡψ-
 χαριστήθη· περὶ οὗ ἱστορεῖ ποιητικῶς Ὀμηρος ποιητῆς ὡς ὁ
 Ἥλιος, φησὶν, ἤλεγξεν τὴν Ἀφροδίτην συμμιγνυμένην νυκτός
 Ἄρει. Ἀφροδίτην δὲ ἐκάλεισεν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς πορνείας ἀπὸ
 τοῦ Ἑλλίου βασιλέως ἐλεγχθεῖσαν· τὸ δὲ ἀληθές, ὡς προεγρά-
 15 πται, Παλαίφατος ὁ σοφώτατος συνεγράψατο.

Μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν Ἑλλίου τοῦ βασιλέως υἱὸς Ἡφαίστου
 ἐβασίλευσεν Αἰγυπτίων Σῶσις· καὶ μετὰ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ C
 ἐβασίλευσεν Ὀσίρις· καὶ μετὰ Ὀσίριν ἐβασίλευσεν Ὀρος· καὶ
 μετὰ Ὀρον ἐβασίλευσεν Θούλις, ὅστις παρέλαβεν μετὰ δυνάμεώς R 108
 20 τινος πᾶσαν τὴν γῆν ἕως τοῦ Ὠκεανοῦ· καὶ ἐν τῷ ὑποστρέφειν
 ἦλθεν ἐπὶ τὴν Ἀφρικὴν χώραν εἰς τὸ μαντεῖον ἐν ὑπερηφανίᾳ,
 καὶ θυσιάσας ἐπυρνθάνετο λέγων, Ὁράσον μοι, πυρισθενές, ἀψευ-
 δές, μάκαρ, ὃ τὸν αἰθέριον μετεγκλίνων δρόμον, τίς πρὸ τῆς

1. καὶ] ἐν καὶ P sola. *ibid.* ἐξίγ R. 2. ὁ om. P. 17. Σῶ-
 σις m. R, Σῶσις PV. 19. μετὰ τὸν Ὀρον P. 23. μετεκλίνων V.

pties praestabant, quae viri cujusdam amore capta, pravam cum eo con-
 suetudinem exerceret, curam omnem adhibuit, ut eam perquireret, cape-
 retque, quo Vulcani parentis leges impune minime violarentur. Lectis
 igitur ex castris aliquot militibus, ac observato quo per noctem adulte-
 rium committere solebat tempore, dum vir abesset, in aedes irrupit, il-
 lamque cum amasio jacentem offendit: qua confestim abrepta, ac per
 universam Aegyptum traducta, graviter in illam animadvertit, ex quo
 rite observata est deinceps apud Aegyptios castimonia, adultero insuper
 morte mulctato, unde a subditis gratiam iniit. Id poetico more narrat
 Homerus Poëta, dum ait, Venerem cum Marte noctu cubantem a Sole
 fuisse deprehensam. Venerem autem appellavit moechandi libidinem,
 quam Sol Rex prodiderit. Hujus porro historiae, quemadmodum supra
 relata est, veritatem descripsit doctissimus Palaephatas.

Post Solis Regis, Vulcani filii, excessum, regnavit apud Aegyptios
 Sosis, cui successit Osiris: Osiridi Orus: Oro Thulis, qui cum aliquot
 copis terram omnem usque ad Oceanum occupavit: et dum reverteretur,
 in regiones Africae cum pompa vanit, consulturus oraculum; peractoque
 sacrificio, ita illud sciscitatus est: Dic mihi, ignipotens, veridice, beate,

ἐμῆς βασιλείας ἠδυνήθη ὑποτάξει πάντα ἢ τίς μετ' ἐμῆ; καὶ ἐδόθη αὐτῷ χρησμός οὗτος.

D πρῶτα Θεός, μετέπειτα λόγος καὶ πνεῦμα σὺν αὐτοῖς. ταῦτα δὲ σύμφυτα πάντα καὶ ἔντομον εἰς ἓν ἰόντα, οὗ κράτος αἰώνιον· ὀρθοῖς ποσὶ βάδιζε, θνητέ, 5 ἄδηλον διανύων βίον.

καὶ εὐθέως ἐξελθὼν ἐκ τοῦ μαντείου συσκευασθεὶς ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐσφάγη ἐν τῇ Ἀφρικῇ χώρᾳ. ταῦτα δὲ τὰ ἀρχαῖα καὶ παλαιὰ βασιλεία τῶν Αἰγυπτίων Μανέθων συνεγράφατο. καὶ ἐν τοῖς συγγράμμασιν αὐτοῦ ἐμφέρεται ἄλλως λέγεσθαι τὰς ἐπωνυμίας τῶν πέντε πλανητῶν ἀστέρων. τὸν γὰρ λεγόμενον Κρόνον P 47 ἀστέρα ἐκάλουν τὸν Λάμποντα, τὸν δὲ Διὸς τὸν Φαέθοντα, τὸν δὲ Ἄρεως τὸν Πυρῶδη, τὸν δὲ Ἀφροδίτης τὸν Κάλλιστον, τὸν δὲ Ἑρμοῦ τὸν Στῆλβοντα.

Ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα χρόνοις ἐβασίλευσεν τῶν Αἰγυπτίων πρῶτος 15 ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Χάμι Σέσωστρις, ὅστις ὀπλισάμενος ἐπολέμησεν Ἀσσυριοῖς καὶ ὑπέταξεν αὐτοὺς καὶ τοὺς Χαλδαίους καὶ Πέρσας ἕως Βαβυλῶνος. ὁμοίως δὲ ὑπέταξε καὶ τὴν Ἀσίαν πᾶσαν καὶ τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Σκυθίαν καὶ τὴν Μυσίαν· καὶ ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτὸν ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἐκ τῆς χώρας τῆς Σκυθίας 20 ἐπελέξατο ἀνδρῶν νεανίσκων πολεμιστῶν χιλιάδας δεκαπέντε, οὗς-

4. ἔντομον non intellectum omiserunt qui haec repetierunt Malalas, Cedrenus, Suidas. 5. αἰώνων P. ἄναον Lobeckius Aglaoph. p. 459. *ibid.* θνητέ, βάδιζε P. 6. διανοιῶν P. 8. τὰ om. P. 9. Μενεθῶ P. 13. πυρῶδη V. 15. τοῖς] τούτοις P. 18. δὲ om. P. 21. ἐπελέξατο P.

qui coeli cursum moderaris, quis antequam regnarem potuit sibi subicere omnia: aut quis poterit post me? Datumque est illi ejusmodi oraculum:

Ipsae Deus primum, dein, juncto flamine, Verbum:

Haec tamen existunt simul omnia, et omnia in unum

Distinctim veniunt: cujus sine fine potestas:

Tu certo incertum vitae pede dirige callem.

Egreasusque confestim ex oraculo, insidiis a suis appetitus, interfectus est in Africa. Has autem veteres et antiquas Aegyptiorum Regum historias Menetho conscripsit. Sed et in illius commentariis aliter effertur proditur quinque planetarum astrorum nomina. Astrum enim Saturnarum appellatum Lampontem: Iovem Phaethontem, Martem Pyrodem; Venerem Callistum; Mercurium denique Stilbontem vocabant.

His posthaec temporibus primus apud Aegyptios regnavit ex tribu Cham Sesostris, qui instructis copiis bellum intulit Assyriis, eosque subegit, ut et Chaldaeos et Persas usque ad Babylonem. Subegit pariter universam Asiam, Europam, Scythiam, et Mysiam: cumque in Aegyptum reverteretur ex Scythiae regionibus, delegit juvenum bellatorum quindecim millia, quos in Persidem traduxit, ibique habitare jussit, concessa

τινας μετανάστας ποιήσας ἐκέλευσεν αὐτοὺς οἰκεῖν ἐν τῇ Περσίδι, B
 δούς αὐτοῖς χώραν ἐκεῖ ἦν ἐπελέξαντο. καὶ ἔμειναν ἐν Περσίδι οἱ
 αὐτοὶ Σκύθαι ἕξ ἐκείνου ἕως τῆς νῦν, οἵτινες ἐκλήθησαν παρὰ τῶν
 Περσῶν Παρθναῖοι, ὃ ἐστὶν Περσικῆ γλώσση Σκύθες, οἱ καὶ
 5 τὴν φορεσίαν καὶ τὴν λαλίαν καὶ τοὺς νόμους Σκυθῶν ἔχουσιν
 ἕως τῆς νῦν, καὶ εἰσὶν μαχμώτατοι ἐν τοῖς πολέμοις, καθὼς V 39
 Ἡρόδοτος ὁ σοφώτατος ταῦτα συγγράψατο.

Ἐν τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας Σισώστριος ἦν Ἑρμῆς ὁ τρισ-
 μέγιστος ὁ Αἰγύπτιος, ἀνὴρ φοβερός ἐν σοφίᾳ· ὅστις ἔφρασεν
 10 τρεῖς μέγιστας δυνάμεις εἶναι τὸ τοῦ ἀρρήτου καὶ δημιουργοῦ
 θεοῦ ὄνομα, μίαν δὲ θεότητα εἶπεν εἶναι. διὸ καὶ ἐκλήθη ἀπὸ τῶν R 110
 Αἰγυπτίων τρισμέγιστος Ἑρμῆς. ἐμφέρεται γὰρ ἐν διασφόροις C
 αὐτοῦ λόγοις πρὸς Ἀσκληπιὸν εἰρηκῶς περὶ θεοῦ φύσεως ταῦτα·
 „εἰ μὴ πρόβνοιά τις ἦν τοῦ πάντων κυρίου ὥστε μοι τὸν λόγον τοῦ-
 15 τον ἀποκαλύψαι, οὐδὲ ὑμῶς τοιοῦτος ἔρως κατεῖχεν, ἵνα περὶ
 τούτου ζητήσητε· οὐ γὰρ ἐφικτόν ἐστιν εἰς ἀμνήτους τοιαῦτα
 μυστήρια παρέχεσθαι, ἀλλὰ τῷ νοῦ ἀκούσατε. ἐν μόνον ἦν φῶς
 νοερὸν πρὸ φωτὸς νοεροῦ, καὶ ἦν αἰετὸς νοὸς φωτεινός, καὶ
 οὐδὲν ἕτερον ἦν ἢ ἡ τούτου ἐνότης, αἰετὸν ἐν αὐτῷ ὡς αἰετὸν ἐν-
 20 τοῦ νοῦ καὶ φωτὶ καὶ πνεύματι ὑπάντα περιέχει. ἐκτὸς τούτου D

1. μετανασθᾶσαι P sola. 4. Παρθίδιοι PV, Παρθηνοὶ m. R. ἰδ.
 τῇ Περσικῇ P. 8. Σίσωστριος δὲ V, Σίσωστριος P, Σίσωστριος δὲ R.
 11. δὲ om. P. 14. ἦν τοῦ Malalas p. 26. 15., ἡ τῶν PV. ἰbid.
 μοι] με Cyrillus c. Iulianum I. p. ed. Spanh. 85. C. ἰδ. τοιοῦτον
 P. 16. ζητήσεται P. 18. καὶ νοὸς φωτεινός] νοῦ αἰετὸς P sola.
 Correxī ex Cyrillo. 19. ἡ om. V, ἡ R. ἰδ. ἐαυτῷ] αὐτῷ P sola.
 ἰbid. τῷ ἐαυτοῦ] ἐν τῷ αὐτῷ P sola. 20. πάντα P sola.

illis quam delegissent regione. Ex eoque tempore Scythae illi in Perside manserunt, qui a Persis Parthidii nuncupati sunt, quod Persica lingua Scythas sonat, qui et habitum et idioma ac leges Scytharum usque nunc servant, maximeque virtute bellica praestant, quemadmodum haec tradit doctissimus Herodotus.

Dum regnaret Sesostrius, extitit Hermes Trismegistus Aegyptius, vir sapientia suspiciendus, qui tres maximas esse Potentias assererat, nomen inenarrabile et opificis Dei unam Deitatem esse dixit. Propterea appellatus est ab Aegyptiis Trismegistus Mercurius. Repertur enim in variis ejus libris ad Aesculapium haec de Deo dixisse: Nisi providentia quaedam sit omnium Domini, quae mihi hunc sermonem aperuisset, haud vos hujusmodi cupido incensisset, ut de eo quaestionem institueretis, neque enim fas est profanis haec arcana committere: verum mente haec duntaxat attendite. Erat lux intelligens ante lucem intelligentem, eratque semper mens quae menti causa esset, neque quidquam erat aliud quam hujus mentis unitas. Ea mens cum semper in seipsa sit, semper sua ipsius mente, luce, atque spiritu universa continet. Extra eam mentem

οὐ θεός, οὐκ ἄγγελος, οὐ δαίμων, οὐκ οὐσία τις ἄλλη. πάντων γὰρ κύριος καὶ πατὴρ καὶ θεός, καὶ πάντα ἐν αὐτῷ καὶ ὑπ' αὐτόν ἐστιν. ὁ γὰρ λόγος αὐτοῦ προελθὼν παντέλειος ὢν καὶ γόνιμος καὶ δημιουργός, ἐν γονίμῳ φύσει πεσὼν ἐν γονίμῳ ὕδατι ἔγκον τὸ ὕδωρ ἐποίησεν. καὶ ταῦτα εἰρηκῶς ἠΰξατο λέγων, Οὐρανὸν ἔδρακίζω σε, θεοῦ μεγάλου σοφὸν ἔργον· Ἦως ἔσο. ἔδρακίζω σε φωνὴν πατρὸς, ἣν ἐφθέγγετο πρώτην, ἥναικα κόσμον ἅπαντα ἐστηρίξατο βουλή· φωνὴν πατρὸς, ἣν ἐφθέγγετο πρώτην τὸν μονογενῆ λόγον αὐτοῦ.

P 48 Ταῦτα καὶ ἐν τοῖς κατὰ Ἰουλιανοῦ βασιλείῳς ὑπὸ τοῦ ὀσίου-10
τάτου Κυρίλλου συναχθεῖσιν ἐμφέρεται πρὸς ἀπόδειξιν σαφε-
στέρην ὅτι καὶ ὁ τρισμύητος Ἐρημῆς ἀγνοῶν τὸ μέλλον τριάδα
ὁμοούσιον ὁμολόγησεν.

Ὁ δὲ Σέσωστρις βασιλεὺς μετὰ τὴν νίκην καταλαβὼν τὴν Αἴ-
γυπτον τελευτᾷ, καὶ ἐβασίλευσεν μετ' αὐτὸν τῆς τῶν Αἰγυπτίων 15
χώρας Φαραὼ ὁ καὶ Νάχωρ καλούμενος, καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γέ-
νους ἐβασίλευσαν Αἰγυπτίων οἱ λοιποί.

	Ῥαγαῦ ρλβ',	ὁμοῦ γγγ'.	
	ἐπέζησεν σζ',	ὁμοῦ τλθ'.	
B	Σερούχ ρλ',	ὁμοῦ γργγ'.	20

1. οὐ prius om. P sola. 2. ὁ κύριος P sola. *ibid.* πάντα ὑπ' αὐτοῦ
καὶ ἐν αὐτῷ P sola. 5. ἐπέδειξεν P sola. 8. πρωτίστην P. Cae-
terum post αὐτοῦ addendum φησὶ ex Cyrillo. 10. τοῦ β. P sola.
11. συναχθεῖσιν P.

neque Deus est, neque Angelus, neque daemon, neque alia natura; omnium enim Dominus Deus et pater est, sub ipso et in ipso omnia sunt. Sermo enim ipsius qui perfectus omnibus modis est, et fecundus ac spirans ab ipsa progrossus mente, inque aquam, cuius est fecunda natura, incidens, factam aquam reddidit.

Haec factus Hermes, sic precatus est: *Adjuro te, Ocelum, Dei magni sapiens opus, propitiare. Adjuro te vocem Patris, quam tuam primam effatus est, quando mundum universum consilio firmavit, vocem Patris, quam primam protulit, unigenitum Verbum suum.*

Haec etiam in illis quae a sanctissimo Cyrillo adversus Julianum Imperatorem collecta sunt, referuntur, ut evidenter ostenderet Mercurium Trismegistum futurarum rerum inscium, unam Trinitatis essentiam confesum esse.

Sesostrius vero Rex parva victoria, reversus in Aegyptum meritor: et post illum regnavit in Aegypti regione Pharaos, qui et Nachor dictus est, ex eoque stirpe caeteri apud Aegyptios regnarunt.

Rhagau, 132.

Colliguntur anni 3053.

Supervixit 207.

coll. an. 339.

Seruch, 130.

coll. an. 3183.

	ἐπέζησεν σλ',	ὄμοῦ τ'.	
	Νάχωρ οδ',	ὄμοῦ γσξβ'.	R 112
	ἐπέζησεν ρκδ',	ὄμοῦ ση'.	
	Θάρα ο',	ὄμοῦ ητλβ'.	
5	ἐπέζησεν σε',	ὄμοῦ σοε'.	

Ἑλληνισμὸς ἀπὸ τῶν χρόνων Σερονῆ ἐναρξάμενος [διὰ τοι] τῆς εἰδωλολατρείας, καὶ ὡς ἐστοίχουν τὸ τηρικαῦτα ἕκαστος κατὰ τινα δευσιδαιμονίαν ἐπὶ τὸ μᾶλλον πολιτικώτερον ἐπὶ ἔθῃ καὶ ἐπὶ θεσμοῦς εἰδώλων τάττεσθαι τὰ τῶν ἀνθρώπων γένῃ. οἷς τότε 10 στοιχῆσαντες ἐποίουν διὰ χρωμάτων διαγράφοντες τὴν ἀρχὴν καὶ ἀπεικάζοντες τοὺς πάλαι παρ' αὐτοῖς τετιμημένους ἢ τυράννους C ἢ ἑγμόνας ἢ τινάς τι δράσαντας ἐν βίῳ μνήμης δοκοῦν ἄξιον διὰ ἀλκῆς τε ἢ σώμματος ἐνρωστίας. ἔπειτα δὲ ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Θάρα πατρὸς Ἀβραάμ καὶ δι' ἀγαλμάτων τὴν πλάνην 15 τῆς εἰδωλολατρείας κτισάμενοι, τοὺς ἑαυτῶν προπάτορας δι' ἀπεικονισμάτων τετιμηκότες καὶ τοὺς πρὸ αὐτῶν προτετελετηκό- V 40 τας τεχνασάμενοι ἐκ κεραμικῆς ἐπιστήμης τὸ πρῶτον, ἔπειτα ἐκάστης τέχνης μιμησαμένης, οἰκοδόμοι μὲν λίθον λίθῳ ἕξαντες, ἀγνηροκόποι τε καὶ χρυσοχόοι διὰ τῆς ἰδίας ὕλης τεχνασάμενοι 20 ἐπετίλεισαν, χαλκοπλάστει δὲ καὶ ἐπιῦσται τέχναις χρησάμενοι ἐποιικλεύσαντο καὶ τέκτονες καὶ οἱ καθ' ἑξῆς. D

6. τοῦ Σερονῆ P. *ibid.* διὰ τοι om. V. 7. ἐστοιχοῦντο τηρικαῦτα PV. Correxī ex Eriphanio loco mox indicando. 8. πολιτικώτερον ἐπὶ τὸ μᾶλλον V. 16. ἀπεικονισμῶν P. 17. τεχνισάμενοι P. 21. ἀπεικοικλεύσαντο V.

Supervixit 230.

Nachor, 79.

Supervixit 129.

Thara, 70.

Supervixit 205.

coll. an. 300.

coll. an. 3262.

coll. an. 208.

coll. an. 3332.

coll. an. 275.

Graecismus tempestate Seruch coepit per idololatriam, cum sua quisque superstitione quadam ductus, genus humanum ad politicam potissimum vivendi rationem, et usum seu consuetudineam, cultumque idolorum informaret: quos tum secuti, magistratus et tyrannos, aut duces, aut si quid aevo memoriae dignum factitasse viderentur quod vel pugnam, vel corporis robor commendaret, pictura effigiabant. Postea vero temporibus Thara, qui Abraham habuit filium, etiam per statuas et simulacra errorem idololatriae propagarunt, dum majores suos per effigies coluerunt, fatoque functos primum per figlinam expresserunt, mox caeteri artifices secuti primos, architecti quidem lapidem caedebant, argentarii vero et auri caelatores pro sua quisque materia simulacra fabricati sunt, aetarii, et scalptores etiam pro suo ingenio artificii opus variabant: potestremo fabri et alii deinceps opifices.

Αἰγύπτιοι μὲν οὖν καὶ Βαβυλώνιοι καὶ Φρύγες καὶ Φοίνικες ταυτησὶ τῆς θρησκείας πρῶτοι εἰσηγηταὶ γεγονότες ἀγαματοποιίας τε καὶ μυστηρίων τελετάς, ἀφ' ὧν τὰ πλείοστα εἰς Ἑλληνας μετηνέχθησαν ἀπὸ τῆς Κέκροπος ἡλικίας, καὶ μετέπειτα καθέξῃς ὕστερον πολλοὶ τοὺς περὶ Κρόνον καὶ Ῥέαυ Δία τε καὶ Ἀπόλλωνα καὶ τοὺς ἐφεξῆς δυνάστας γενομένους θεοὺς ἀναγορεύσαντες.

Ἑλληνες κέκληνται ἀπὸ Ἑλληνός τινος ἀνδρὸς τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι κατοικήστων· ὡς δὲ ἕτεροὶ φασιν, ἀπὸ τῆς ἐλαίας τῆς ἐν Ἀθήναις βλαστησάσης.

- P 49 Ἴωνες δὲ τούτων ἀρχηγοὶ γενένηνται, ὡς ὁ ἀκριβῆς ἔχει λόγος, ἀπὸ τοῦ Ἰωυῶν, ἐνὸς ἀνδρὸς τῶν τὸν πύργον οἰκοδομησάντων,
R 114 ὅτε αἱ γλῶσσαι διμερισθῆσαν τῶν ἀνθρώπων· δι' ἣν αἰτίαν καὶ μέροπις πάντες κέκληνται διὰ τὴν μεμερισμένην φωνήν.

1. οἱ Βαβυλώνιοι V. 3. μάλιστα PV, τὰ πλείοστα Eriphanus. 6. δικαστῆς P. 12. Ἰωνῶν PV. 14. In ima pagina ascribit V quod in textu ponit P Σχόλιον *). Σκυθισμὸς ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ Νῶε μετὰ τὸν κατακλιισμόν ἄχρι τῆς τοῦ πύργου οἰκοδομῆς καὶ Βαβυλώνος, καὶ μετὰ τὸν χρόνον τῆς τοῦ πύργου οἰκοδομῆς ἐπ' ὀλίγοις ἔτεσιν, τουτέστιν ἕως Ῥαγαῦ. οὐτινες ἐπὶ τὸ τῆς Εὐρώπης νενεκότες τῷ τῆς Σκυθίας μέρει καὶ τοῖς ἑαυτῶν ἔτεσιν προσεκρίθησαν **) ἕως τῆς ***) τοῦ Ῥαγαῦ ἡλικίας καὶ ἐπέκεινα, ἐξ οὐπερ οἱ Θρῆκες γέγονασιν. ὕστερον δὲ ὁ ἑλληνισμὸς εἰς αἰρέσεις κατέστη κατωτέρω τῶν χρόνων, φημι Πυθαγορικῶν καὶ Στωικῶν καὶ Πλατω-
B **) προσεκρίθησαν Eriphanus Resp. ad Epist. Acacii ed. Petav. fol. 5. verso C, προσεκρίθησαν PV. ***) τῆς om. P.

Aegyptii porro et Babylonii, Phrygesque, et Phoenices primi auctores huius cultus extitero, primique simulacrorum et mysteriorum huiusmodi initiatores; a quibus, Cecropis aetate in Graeciam immigrarunt. Posteris dein saeculis complures Saturnum, Rheam, Jovem, Apollinem, caeterosque principes, Deos renuntiarunt.

Graeci nomen tulerunt ab Hellene viro quodam, ex iis qui olim Hellada incoluerunt: ut alii vero prodidere, ab ἐλαία, seu olea, quae Athenis nata est.

Jones autem horum Duces, quemadmodum constans habet fama, orti sunt ab Jonan quodam ex iis, qui turrim aedificarunt, quando hominum linguae sunt divisae: unde omnes a divisa lingua Meropes sunt cognominati.

*) Scholism.

A diebus Noe post diluvium usque ad Turris et Babylonis aedificationem Scythismus perstitit, annisque aliquot post tempus aedificationis turris, hoc est usque ad Rhagau. Qui porro versus Europae fines verigunt, in Scythiae partibus degunt, suis ipsi moribus vivere elegerunt usque ad tempora Rhagau, ut et qui ulterius habitant, donec Thracum regio occurrat.

Graecismus postmodum, seu gentilismus posteris temporibus confa-

Ἀβραὰμ οὐ, ὁμοῦ γυζ'.

Ἀβραὰμ Χαλδαῖος ὢν τὸ γένος τὴν πρώτην ἡλικίαν παρὰ Χαλδαίοις ποιεῖται.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε',
 5 ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε', κς', κζ', κη',
 κθ', λ', λα', λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ', μα',
 μβ', μγ', μδ', με', μς', μζ', μη', μθ', ν', να', νβ', νγ', νδ',
 νε', νς', νζ', νη', νθ'.

Νάχωρ προπάτωρ Ἀβραὰμ τελευτᾷ ζήσους ἔτη σθ'.

D

10 ξ', ξα', ξβ', ξγ', ξδ', ξε', ξς', ξζ', ξη', ξθ', ο', οα',
 οβ', ογ'.

νικῶν καὶ Ἐπικουρείων καὶ τῶν λοιπῶν. θεοσεβείας δὲ χαρακτηρ
 αὐτοῖς ὑπέφραξεν ἄμα καὶ ὁ κατὰ φύσιν νόμος πολιτευόμενος ἀπὸ
 τούτων τῶν ἔθνῶν ἀφορίζων ἑαυτὸν *) ἀπὸ τῆς τοῦ κόσμου καταβα-
 λῆς καὶ μέγχι τοῦ θεοῦ. τῶν ἔθνῶν μίσος τυγχάνων βαρβαρισμὸς
 καὶ σκνθισμὸς καὶ ἑλληνισμὸς ἕως οὗ συνήφθη ἡ τοῦ Ἀβραὰμ θεο-
 σεβεία καὶ ὁ κατὰ φύσιν νόμος καὶ Ἰουδαϊσμός **) μετέπειτα. 2. ὢν
 om. P sola: habent V et R, in m. notans: abest in C. 9. σθ'] σο' R.
 10. ξ' — ογ' ante Περὶ Μελχισεδέκ ponunt PV, ante Νάχωρ R.
 11. Post ογ' addit P sola οδ', οε', ὁμοῦ γυζ'.

C

*) τούτων τῶν ἔθνῶν — ἑαυτὸν] τούτων — ἑαυτοῦς V. **) καὶ
 om. P. Ἰουδαϊσμός ex Epiphanio addit Raderus, om. V.

Abraham, 75.

coll. an. 3407.

Abraham gente Chaldaeus, primam aetatem apud Chaldaeos terit.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII.
 XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX.
 XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL. XLI.
 XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV.
 LVI. LVII. LVIII. LIX.

Nachor avus Abraham moritur, cum vixisset CCVIII.

LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI.
 LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. Colliguntur anni III. MCDVII.

tas est, in sectas divisus, Pythagoreorum scilicet, Stoicorum, Platonico-
 rum, Epicureorum, et aliorum.

Cultus porro divini character una cum lege naturae ab hisce natio-
 nibus observabatur, cum ille se a mundi conditione servasset incolumem
 in hanc usque diem.

Gentilitatis medium tenere Barbarismus, Scythismus, et Hellenismus,
 deoec cultus divinus ab Abraham institutus, ac postmodum Judaismus
 una cum lege naturae coaluit.

R 116
V 41Περὶ Μελχισεδέκ.
οδ'.

Διηγῆσατό τις γέρων περὶ τοῦ Μελχισεδέκ διαβεβαιούμενος
 P 50 καὶ λέγων ὅτι Ἄνθρωπός ἐστιν ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Χάμι. εὐρεθείς δὲ
 ἐν τῇ φυλῇ αὐτοῦ ἄγιον γέννημα εὐηρέστησεν τῷ Θεῷ, καὶ μετέθρηκεν 5
 αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ γῆς εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου,
 καθ' ὃν τρόπον μετέθρηκε τὸν Ἀβραάμ ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλ-
 δαίων. ὢν δὲ ἄγιος ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος καὶ δίκαιος, ἐγένετο ἱε-
 ρεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ἄρτον καὶ οἶνον καὶ λιτὰς ἁγίας
 προσφέρων τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ. ἐδεήθη δὲ περὶ τῆς φυλῆς αὐ- 10
 τοῦ λέγων, Κύριε, μετέθρηκός με ἐκ τῆς φυλῆς μου καὶ ἤλυσός με
 ἐλέησον καὶ αὐτούς. εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ κύριος, Ἐγὼ αὐτοὺς σώσω,
 ὅταν ἐξ Αἰγύπτου καλέσω τὸν υἱόν μου. ταύτην τὴν ἐπαγγελίαν
 ἔδωκεν ὁ Θεὸς τῷ Μελχισεδέκ. ἐμνημόνευσεν οὖν ὁ γέρων ἐκεῖ- 15
 νος, λέγων ὅτι κατὰ τοὺς καιροὺς τούτους συνέβη τὸν Ἀὐτὰρχιμα-
 λωτισθῆναι ἐκ γῆς Σοδόμων ἐκ τῶν περὶ τῶν Γοθωλλογομῶρ,
 καὶ ἐπιδιῶξαι τὸν Ἀβραάμ ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἤτησεν αὐτούς
 καὶ ἀπέστρεψεν ἀπ' αὐτῶν πᾶσαν τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὸν Ἀὐτ
 τὸν υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἀράν.

Ἐλεγεν οὖν ἐν ἑαυτῷ ὁ Ἀβραάμ, Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τῶν 20
 ἡμερῶν μου ἀποστελεῖς τὸν ἄγγελόν σου ἐπὶ τῆς γῆς, ἄρα βλέπω
 τὴν ἡμέραν ἐκείνην; εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Θεός, Οὐχί, ἀλλὰ δεικνύω
 σοι τὸν τύπον τῆς ἡμέρας ἐκείνης· κάτελθε καὶ πέρασον τὸν Ἰορδά-
 νην ποταμόν, καὶ ὄψει τὸν τύπον τῆς ἡμέρας ἐκείνης.

1. vδ' (οδ' R) τοῦ Ἀβραάμ margo P. 2. οδ' om. P. 5. μετέ-
 θρηκεν post Χαλδαίων ponit P. 9. τοῦ alterum om. P. 10. τῷ
 alterum om. P. 23. τῶνον m. R, τόπον PV.

De Melchisedec.

Senex quidam haec de Melchisedec narrabat, affirmabatque, hisce
 verbis: Vir est ex tribu Cham, qui sanctus in sua tribu inventus foetus,
 placuit Deo; illumque transtulit Deus ex terra sua trans Jordanem, quem-
 admodum Abraham ex regione Chaldaeorum transtulit. Cum autem vir
 ille sanctus esset ac justus, factus est Pontifex Dei altissimi, panem et
 vinum, sanctasque orationes offerens Deo altissimo. Precalus est pro
 sua tribu, dicens: Domine, transtulisti me ex tribu mea, et miseratus es
 mei, miserere etiam eorum. Dixit vero illi Dominus: Ego illos salvabo,
 cum ex Aegypto vocavero filium meum. Hanc promissionem dedit Deus
 Melchisedec. Memorabat praeterea senex ille, dicens: Contigit hisce
 temporibus ut Lot ex Sodomorum terra captivus abduceretur ab iis qui
 ex Gothologomor tribu erant: quos insecutus Abraham delevit, universis
 captivis, ipsoque Lot filio fratris sui Aram ex eorum manibus ereptis.

Dixit porro Abraham intra se: Domine, si tempore dierum meorum
 miseris Angelum tuum in terram, fac ut videam hunc diem. Dixit illi

Ἐπέρασεν δὲ Ἀβραὰμ τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν μετὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· καὶ ἐξῆλθεν Μελχισεδέκ εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος φερόμενος, ἔχων ἐν χερσίν αὐτοῦ ἄρτον εὐχαριστίας καὶ ποτήριον εὐλογίας. οὐκ εἶδεν δὲ Ἀβραὰμ τὸν Μελχισεδέκ, εἰ μὴ πρῶτον διέβη τὸν Ἰορδάνην, τουτέστιν σημεῖον τοῦ βαπτίσματος. ἰδὼν δὲ Ἀβραὰμ τὸν Μελχισεδέκ ἐρχόμενον εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ ἔχοντα τὸν ἄρτον τῆς εὐχαριστίας καὶ τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας, πεισὼν Ἀβραὰμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν προσεκύνησεν, ὅτι εἶδεν τὴν ἡμέραν κυρίου, καὶ ἐχάρη. ἀπα-
 10 τῆσας δὲ αὐτῷ Μελχισεδέκ ὁ βασιλεὺς Ἱερουσαλὴμ, ἱερεὺς ὢν τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ἠλόγησε τὸν Ἀβραὰμ καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς Ἀβραὰμ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ὑψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σου. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἀβραὰμ δεκάτην ἀπὸ πάντων.
 15 Ἔστιν οὖν ὁ Μελχισεδέκ ἄνθρωπος ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Χάμ, μετατεθεὶς ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαναανίων εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου εἰς Σαλήμ πόλιν, οὗ καὶ τὴν κώμην ἰθυσάμην.

Ἐγένετο δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου κατὰ τὴν γραφὴν
 20 ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος. μετετέθη δὲ εἰς Σαλήμ κώμην, ἣτις ἐρμηνεύεται εἰρήνη. περὶ οὗ μὲνηται ὁ ἀπόστολος Παῦλος Ἑβραίοις ἐπιστέλλων, ὡμοσεν κύριος, καὶ οὐ μεταμελή- P 51

7. αὐτοῦ P sola. id. τὸν om. P. 8. τῆς om. P. 10. Ἰλήμ R, Σαλήμ P. 11. τοῦ om. P. 17. ἰθυσάμην V. 22. Ἑβραίοις ἐπιστέλλων] VII.

Deus: *Minime, sed ostendo tibi figuram diei istius: descende, et transi Jordanem fluvium, et videbis figuram diei illius.*

Trajecit ergo Abraham Jordanem fluvium cum suis, et egressus est Melchisedec in occursum illius, a Spiritu sancto adductus, habens in manibus suis panem gratiarum actionis, et calicem benedictionis. Non vidit Abraham Melchisedec nisi postquam transivit Jordanem, id est symbolum baptismatis. Videns vero Abraham Melchisedec venientem in occursum sui, habentem panem gratiarum actionis, et calicem benedictionis, Abraham in faciem humi procumbens, adoravit, quoniam vidit diem Domini, et laetatus est. Huic autem occurrens Melchisedec Rex Salem, Pontifex Dei altissimi, benedixit Abraham, et dixit: *Benedictus Abraham Deo altissimo, qui condidit coelum et terram: benedictus Deus altissimus qui tradidit inimicos tuos in manus tuas, ac tibi subdidit.* Et dedit illi Abraham decimam ex omnibus.

Est ergo Melchisedec homo ex tribu Cham, translatus ex sua tribu; ex regione Chananaeorum, in terram ultra Jordanem, in urbem Salem, cujus etiam vicum spectavimus.

Fuit et sacerdos Dei altissimi, juxta Scripturam, sine matre, sine patre, sine genealogia. Translatus est in Salem vicum, qui interpretatus facem sonat. Cujus meminit Apostolus Paulus ad Hebraeos scribens:

θήσεται· σὺ εἰς ἱερεὺς [εἰς τὸν αἰῶνα] κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ·“ περὶ οὗ πολλὸς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ ἀληθῆ ἐλέχθη ὑπὸ τοῦ γεροντος.

Ἐπίγραμμα.

Οὗτός ἐστιν ὁ Μελχισεδέκ ὁ πηλίκος ὁ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ⁵
 V 42 ὑψίστου, ὁ τοὺς κατὰ νόμον Μωϋσέως ἱερεῖς ἀποδεκατῶν. οὗ-
 τός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς δικαιοσύνης ἅμα καὶ
 ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ ἀφωμοιωμένος τῷ υἱῷ τοῦ Θεοῦ,
 ὁ τὴν ἱερωσύνην μῆτε ἐκ διαδοχῆς ἑτέρων ἱερέων παραλαβὼν
 B μῆτε ἑτέροις ἱερέυσι παραπέμψας. οὗτός ἐστιν ὁ μὴ κατὰ νό- 10
 μον Μωϋσέως τὰς λατρείας ἐπιτελῶν, ἀλλ’ ἑτέροις κρείττους
 συμβόλοις ἱερουργῶν. οὗτός ἐστιν ὁ τὸν πατριάρχην Ἀβραὰμ
 εὐλογήσας, ὁ ἀπάτωρ καὶ ἀμήτωρ καὶ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ
 αὐτῶν, ὁ μόνος ἱερεὺς καὶ βασιλεὺς ὁ ἀφωμοιωμένος τῷ υἱῷ τοῦ
 Θεοῦ καὶ αὐτὸς ἀξιωθεὶς τοσοῦτων ἀγαθῶν μηνυτής. 15

οε’.

Τοῦτω τῷ ἔτι τοῦ Ἀβραὰμ Θάρα ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀπέθανεν
 ζήσας ἔτι σμε’. ἐν τῇ αὐτῷ χρόνῳ εἶπε κύριος πρὸς Ἀβραάμ,
 Ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου καὶ ἐκ τοῦ οἴκου
 C τοῦ πατρὸς σου, καὶ δεῦρο εἰς τὴν γῆν ἣν ἄν σοι δεῖξω, καὶ 20

1. εἰς om. P. *ibid.* εἰς τὸν αἰῶνα om. V. 8. τοῦ alterum om.
 P. *ib.* ὁ om. P. 17. Ἀβραὰμ V. 18. σμε’] σμῆ V. *ibid.*
 εἶπε] Genes. XII. 1.

Anni a. m. c. Juravit Dominus, et non poenitebit eum, tu es Sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedec: de quo multa a nobis haecenus dicta, veraque sunt quae a sene illo sunt enarrata.

Inscriptio.

Hic est magnus ille Melchisedec, Sacerdos Dei altissimi, qui a Sacerdotibus secundum legem Moysis, decimas accepit. Hic est Rex pacis et justitiae, simul et Pontifex Dei altissimi, similis factus filio Dei, qui Sacerdotium neque ex aliorum Sacerdotum successione accepit, neque ad alios Sacerdotes transmisit. Hic est qui non secundum legem Moysis sacrificia peregit, sed aliis melioribus symbolis sacrificavit. Hic est qui Patriarcham Abraham benedixit, sine patre, sine matre, et sine genealogia: solus Pontifex et Rex, similis factus filio Dei, et ipse dignatus esse tantorum bonorum nuntius.

3407.

LXXV.

Hoc anno Abraham, Thara illius pater mortuus est, cum vixisset annos cccxlv. Eodem anno, dixit Dominus ad Abraham: *Egredere de terra tua, et de cognatione tua, et de domo patris tui, et veni in terram,*

ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα καὶ εὐλογήσω σε καὶ μεγαλυνῶ τὸ ὄνομά σου, καὶ ἔση εὐλογημένος, καὶ εὐλογήσω τοὺς εὐλογοῦντάς R 120
σε καὶ τοὺς καταρωμένους σε καταράσομαι, καὶ ἐνευλογηθή-
σονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. καὶ ἐπορεύθη Ἀβραὰμ
5καθ' ἑαυτὸν ἐλάλησεν αὐτῷ κύριος, καὶ ὤχετο μετ' αὐτοῦ Λώτ.
Ἀβραὰμ δὲ ἦν ἑτῶν πέντε καὶ ἑβδομήκοντα, ὅτε θείου χρησμοῦ
καταξιούται καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν γενομένης ἐπαγγελίας. καὶ ἐξῆλ-
θεν ἐκ Χαβρῶν εἰς γῆν Χαναάν διέτριψεν δὲ Ἀβραὰμ εἰς γῆν Χαναάν ἕτερα ἕτη κέ'.

10 Τούτῳ τῷ ἑβδομηκοστῷ πέμπτῳ ἔτι τοῦ Ἀβραὰμ περὶ
ἡλίου δυσμῶς ἕκστασις ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν· καὶ ἰδοὺ φόβος σκο-
τεινὸς μέγας ἐπιπίπτει αὐτῷ, καὶ ἐβόηθη πρὸς Ἀβραάμ, Γινώ- D
σκων γνώση ὅτι πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἐν γῆ οὐκ ἰδίᾳ·
καὶ δουλώσουσιν αὐτοὺς καὶ κακώσουσιν αὐτοὺς τετρακόσια καὶ
15τριᾶκοντα ἕτη· τὸ δὲ ἔθνος ᾧ δουλεύσωσι κρινῶ ἐγώ. μετὰ δὲ
ταῦτα ἐξελεύσονται ὧδε μετὰ ἀποσκευῆς πολλῆς, σὺ δὲ ἀπελεύ-
ση πρὸς τοὺς πατέρας σου, τραφεῖς μετ' εἰρήνης ἐν γῆρι καλῷ·
R τειάρτη δὲ γενεῇ ἀποστραφήσονται ὧδε.

Καὶ Μωϋσῆς δὲ ἐν Ἐξόδῳ συνάδει λέγων, ἡ δὲ κατοίκησις

2. εὐλογημένος margo V, εὐλογητός V. 4. Ἀβραὰμ P. 6. Ἀβραὰμ
PV. *ibid.* ἑβδομήκοντα πέντε P. 7. γενομένης om. P. 8.
Καθ' ἑαυτὸν P, Χαβρῶν R. *ibid.* διέτριψεν — Χαναάν om. P. 10.
ἔτι ante ἑβδομηκοστῷ ponit P. *ibid.* περὶ ἡλίου] Genes. XV.
12. 14. καὶ τριᾶκοντα] τριᾶκοντα R, utrumque om. P. *ibid.*
τὸ δὲ] καὶ τὸ P. 16. σκευῆς R. 17. ταφεῖς P. 18. Post
ὧδε addit P sola διέτριψεν δὲ Ἀβραὰμ εἰς Χαναάν ἕτερα ἕτη κέ:
tum ponit illa p. seq. v. 8. Ἀβραὰμ — 11. ἀκροῖ. 19. Ἐξόδῳ] XII. 40.

quam tibi monstrabo: et faciam te in gentem magnam, et benedicam te, et magnificabo nomen tuum, et eris benedictus. Et benedicam benedicoentes te, et maledicoentes te maledicam, et benedicentur in te omnes tribus terrae. Et abiit Abraham sicut locutus est ei Dominus, et ivit cum eo Lot. Abraham autem erat annorum LXXV. quando coeleste accepit oraculum, divinamque hanc repromissionem. Et egressus est ex Charan, venitque in Chanaan, ubi xxv. annos alios (traduxit).

Hoc anno LXXV. Abraham, cum sol occumberet, sopor irruit super illum, et horror magnus et tenebrosus invasit eum: dictumque est ad Abraham, Scito praesciens quod peregrinum futurum sit semen tuum in terra non sua, et subjicient eos servituti, et affligent quadringentis annis. Veruntamen gentem cui servituri sunt ego iudicabo, et post haec egredientur cum servitute bona: quarta autem generatione revertentur huc.

Moyseus vero in Exodo his convenit, dum ait: Habitatio autem s-

τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ἣν κατώκησαν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν γῆ Χαναάν
αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἔτη υλ'."'

Ἀβραάμ ἕτερα ἔτη κέ,
ἐπέζησεν οέ,

ὁμοῦ γυλβ'.
ὁμοῦ ροέ.

ος'.

5

P 52 Πρῶτον ἔτος τῆς τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἀβραάμ ἐπαγγελίας.
ἀπὸ ος' ἔτους καὶ αὐτοῦ Ἀβραάμ ἐπὶ Μωϋσέα, ἤγουν πα' ἔτος
τῆς κείνου ἡλικίας καὶ ἔτη ἕξ Αἰγύπτου πορείαν τοῦ Ἑβραίων
ἔθνους, ἔτη τυγχάνει υλ'. ὣν μέμνηται Παῦλος Γαλάταις ἐπι-
στέλλων, „διαθήκην προκεκηρυγμένην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς Χριστὸν 10
ὁ μετὰ ἔτη υλ' γεγονώς νόμος οὐκ ἄκυροϊ.

B οζ', οη', οθ', π', πα', πβ', πγ', πδ', πε'.

Τούτῳ αὐτοῦ τῷ ἔτει Ἀβραάμ, λιμοῦ μεγίστου γενομένου
ἐν τῇ χύρᾳ τῶν Χαναανίων, κάτεισιν εἰς Αἴγυπτον.

Δέκατον ἔτος τῆς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἀβραάμ ἐπαγ- 15
γείας.

R 122

πς'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ Ἀβραάμ ἔτεκεν αὐτῷ Ἀγάρ ἡ παιδίσκη
τὸν Ἰσμαήλ, ἀπ' οὗ τὸ τῶν Ἰσραηλιτῶν γένος. οἱ δ' αὐτοὶ
εἰσιν Ἀγαρηνοὶ οἱ καὶ Σαρακηνοὶ καλούμενοι. 20

V 43 πζ', πη', πθ', ἴ', ἡα', ἡβ', ἡγ', ἡδ', ἡε', κ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας,
ἡς, ἡζ', ἡη', ἡθ'.

5. ος' om. P. 7. Ἀβράμ V. 9. Γαλάταις ἐπιστέλλων] III. 17.
13. τῷ om. R. 20. εἰσιν] εἰεν V, m. R. 21. κ' — ἐπαγγελίας om. P.

Anniam. c. *Isorum Israel qui manserunt in Aegypto et in terra Chananaam, ipse et pa-
tres eorum, anni quadringenti et triginta.*

Abraham an. 25.

Supervixit 75.

Colliguntur anni 8482.

coll. an. 175.

Primus hic annus Repromissionis Dei factae Abraham, ab anno LXXVI.
ad annum aetatis ipsius LXXXI. et usque ad perfectionem Hebraeorum
ex Aegypto, sunt anni CDXXX. quorum meminit Paulus ad Galatas scri-
bens: *Testamentum autem praedicatum a Deo de Christo, lex quae post
CDXXX. annos facta est, non irritum facit ad evacuandam promissionem.*

LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV.

Hoc anno Abraham, cum apud Chanaanaeos ingens fames grassaretur,
descendit in Aegyptum.

Decimus annus Repromissionis a Deo factae Abraham.

3418.

LXXXVI.

Hoc anno Abraham, peperit ex Agar ancilla Ismael, a quo Ismaeli-
tarum gens est orta. II vero sunt Agareni, qui et Saraceni appellantur.

LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XC. XCI. XCII. XCIII. XCIV. XCV. XCVI. XCVII.
XCVIII. XCIX.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀβραὰμ ᾤφθη αὐτῷ ὁ Θεὸς λόγος πρὸς τῆ C
 δροῦ τῆ Μαιμβρη, καὶ δύο ἄγγελοι σὺν αὐτῷ οἱ καὶ ἵποδεχθέντες
 ἐν τῇ σκηνῇ. καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς σου· εὐαρέσκει
 ἐνώπιόν μου καὶ γίνου ἄμεμπτος, καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου
 5 ἂνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἂνὰ μέσον σοῦ καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα.
 καὶ ἔπεισεν Ἀβραὰμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ. καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ
 Θεὸς λέγων, Ἐγὼ Ἰδοὺ ἡ διαθήκη μου μετὰ σοῦ. καὶ ἔση πα-
 τὴρ πλήθους ἐθνῶν, καὶ οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου
 Ἀβραάμ, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραάμ, ὅτι πατέρα πολλῶν
 10 ἐθνῶν τέθεικά σε, καὶ αὐξαναῖ σε σφόδρα, καὶ θήσω τὴν δια-
 θήκην μου ἂνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἂνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου
 μετὰ σέ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. καὶ μεθ' ἕτερα, καὶ εἶπεν ὁ D
 Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ, Σάρα ἡ γυνὴ σου, οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα
 αὐτῆς Σάρα, ἀλλὰ Σάρρα ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς. καὶ εὐλογη-
 15 σω αὐτήν, καὶ δώσω σοι ἕξ αὐτῆς τέκνον, καὶ ἔσται σοι εἰς ἔθνη
 καὶ βασιλεῖς ἐθνῶν ἕξ αὐτοῦ ἐξελεύσονται. καὶ ἔπεισεν ἐπὶ πρόσω-
 πον καὶ ἐγέλασεν ἐν τῇ διαβολῇ αὐτοῦ λέγων, Εἰ τῷ ἑκατονταε-
 τεῖ γεννήσεται υἱός, καὶ εἰ ἡ Σάρρα ἐνεγήκοντα ἔτων οὐσα τέξε-
 20 σου. εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ, Ἰδοὺ Σάρρα ἡ γυνὴ σου τέξε-

1. Genes. XII. 1. 4. θήσω P. 10. τέθεικά P. 11. ἐμοῦ]
 μου P. θήσω σε εἰς ἔθνη, καὶ βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται. καὶ
 στήσω τὴν διαθήκην μου ἂνὰ μέσον σου καὶ ἂνὰ μέσον τοῦ σκ.
 Genesis. 16. καὶ ἔπεισεν Ἀβραάμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐγέ-
 λασεν καὶ εἶπεν ἐν τῇ διαβολῇ λέγων P. 18. υἱός et ἡ om. V.
 ibid. ἐνεγήκοντα P. ib. οὐσα om. P. 19. ἐνώπιόν P. 20.
 τῷ] πρὸς P.

Hoc Abraham anno, Deus Verbum illi apparuit ad quercum in valle
 Mambre, et Angeli duo cum illo, qui in tabernaculum ab eo recepti sunt.
 Et dixit illi: Ego sum Deus tuus: complace coram me, et esto irreprensibilis,
 et ponam foedus meum inter me et inter te, et multiplicabo te
 valde. Et cecidit Abraham pronus in faciem, et locutus est ei Deus,
 dicens: Et ecce foedus meum tecum, et eris pater multitudinis gentium;
 et non vocabitur ultra nomen tuum Abram, sed erit nomen tuum Abra-
 ham, quia patrem multarum gentium constitui te, et faciam te crescere
 vehementissime. Et statuum pactum meum inter me, et inter semen
 tuum post te in generationes suas. Et post alia:

Et dixit Deus Abraham: Sara uxor tua, non vocabitur nomen ejus
 ultra Sara, sed Sarra erit nomen ejus. Benedicam autem ei, et dabo
 tibi ex ea filiam, et benedicam ei, et erit in gentes, et Reges gentium
 ex illo orant. Et cecidit Abraham in faciem suam, et risit, et ait in
 mente, dicens: An centenarius nascetur filius? et an Sarra nonaginta an-
 norum pariet? Dixit autem Abraham ad Deum: Ismael hic vivat coram
 te: Dixit autem Deus ad Abraham: Ecce Sarra uxor tua pariet tibi fi-

P 53 ται υἰόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσαάκ, καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτὸν εἰς διαθήκην αἰώνιον, εἶναι αὐτῷ θεὸς καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν. περὶ δὲ Ἰσμαὴλ ἰδοὺ ἐπήκουσά σου· ἰδοὺ ἠλόγησα αὐτὸν καὶ αὐξανῶ αὐτὸν καὶ πληθυνῶ αὐτὸν σφόδρα· δώδεκα ἔθνη γεννήσει, καὶ δώσω αὐτὸν 5 εἰς ἔθνος μέγα. τὴν δὲ διαθήκην μου στήσω πρὸς Ἰσαάκ, ὃν τέξεται σοι Σάρρα εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ ἑτέρῳ.

R 124 Ὅτι ἡθ' ἐτῶν Ἀβραὰμ περιετμήθη καὶ Ἰσμαὴλ ἐτῶν ἰδ'.

Τούτῳ τῷ ἡθ' ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἀβραὰμ περιετμήθη 10
 B τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ καὶ Ἰσμαὴλ ὡν ἐτῶν ἰδ' καὶ πάντες οἱ οἰκογενεῖς αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἀργυρώνητοι καὶ πᾶν ἄρσεν τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβραὰμ. μετὰ ταῦτα ὤφθη αὐτῷ ὁ θεὸς πρὸς τῇ δρυὶ τῇ Μαμβρῆ, καθεμένου αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ μεσημβρίας. ἀναβλέψας δὲ τοῖς 15 ὀφθαλμοῖς εἶδεν, καὶ ἰδοὺ τρεῖς ἄγγελοι εἰστήκεισαν ἐπάνω αὐτοῦ, καὶ ἰδὼν προσέδραμεν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν, Κύριε, εἰ ἄρα ἤϊρον χάριν ἐναντίον σου, μὴ παρέλθῃς τὸν παιδά σου. ληφθῆτω δὴ ὕδωρ καὶ νιψάτωσαν τοὺς πό- 20 δας ὑμῶν, καὶ καταψύξατε ὑπὸ τὸ δένδρον, καὶ λήψομαι ἕφ-

1. σοι υἰόν P. *ibid.* θήσω P. 3. τῷ om. P. 4. ἰδοὺ] εἶδε V, h. e. ἰδε. ἰδ. εὐλόγησα P. 10. τούτῳ] ἐν τούτῳ P. ἰδ. αὐτοῦ om. P. 16. ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ P. ἰδ. ἐπάνω om. R. 19. εὔρον P.

lium, et vocabis nomen ejus Isaac, et ponam pactum meum ad eum in foedus sempiternum et semini ejus post eum. De Ismael autem ecce exaudivi te: ecce benedicam ei, et augeto eum, et multiplicabo eum valde. Duodecim gentes generabit, et dabo illum in gentem magnam. At pactum meum statuiam ad Isaac, quem pariet tibi Sarra in tempore hoc, in anno altero.

Abraham aetatis anno xcix. circumciscus est cum filio suo Ismael quatuordecenni.

Hoc anno xcix. aetatis Abraham circumciscus est carnem praeputii sui, et Ismael quatuordecennis, et omnes viri domus ejus, et emptitii. Post haec apparuit ei Deus ad quercum Mambre, sedente ipso in ostio tabernaculi sui in meridie. Suspiciens autem oculis suis, vidit; et ecce tres Angeli steterunt super eum, et videns cucurrit in occursum eis, de ostio tabernaculi sui: et adoravit super terra, et dixit: Domine, si utique inveni gratiam coram te, ne transeas servum tuum. Accipiaturs aqua, et lavent pedes vestros, et refrigerate sub arbore. Et accipiam panem,

τον, και φάγεσθε· και μετὰ τοῦτο παρελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν
 ὑμῶν οὗ ἔνεκεν ἔξεκλίνετε πρὸς τὸν παῖδα ὑμῶν. και εἶπαν, C
 Οὕτω ποιήσον καθὰ εἶρηκας. και ἔσπευσεν Ἀβραάμ ἐπὶ τὴν σκη-
 νὴν πρὸς Σάρραν, και εἶπεν αὐτῇ, Σπεῦσον και φύρασον τρία
 5 μέτρα σειμυδάλεως, και ποιήσον ἐγκρυφίας. και εἰς τὰς βόας
 ἔδραμεν Ἀβραάμ, και ἔλαβε μωσχάριον ἀπαλὸν και καλόν, και
 ἔδωκε τῷ παιδί και ἔτάχνε τοῦ ποιῆσαι αὐτό. ἔλαβε δὲ βούτυ-
 ρον και γάλα και τὸ μωσχάριον [ὃ ἐποίησε], και παρέθηκεν αὐ-
 τοῖς, και ἔφαγον. αὐτὸς δὲ παριστήκει αὐτοῖς ὑπὸ τὸ δένδρον. V 44
 10 εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν, Που Σάρρα ἡ γυνή σου; ὃ δὲ ἀποκριθεὶς
 εἶπεν, Ἰδοὺ ἐν τῇ σκηνῇ. εἶπε δὲ, Ἐπαναστρέφων ἤξω πρὸς σέ
 κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον εἰς ὥρας, και τέξεται υἱὸν Σάρρα ἡ γυ- D
 νή σου. Σάρρα δὲ ἤκουσε πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς οὕσα ὄπι-
 σθεν αὐτοῦ. Ἀβραάμ δὲ και Σάρρα πρεσβύτεροι προβεβηκότες
 15 ἡμερῶν. ἔξελικεν δὲ Σάρρα γίνεσθαι τὰ γυναικεῖα. ἐγέλασε δὲ
 Σάρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα, Οὐπω μὲν μοι γέγονεν ἕως τοῦ νῦν·
 ὃ δὲ κύριός μου πρεσβύτερος. και εἶπε κύριος πρὸς Ἀβραάμ,
 Τί οὗτι ἐγέλασεν Σάρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα, Ἄρα γε ἀληθῶς τέξο-
 μαι; ἐγὼ δὲ γεγήρακα. μὴ ἀδυνατεῖ παρὰ τῷ θεῷ ῥῆμα; εἰς
 20 τὸν καιρὸν τοῦτον ἐπιστρέφω πρὸς σέ εἰς ὥρας, και ἔσται τῇ

2. ἔσται P. 8. κατὰ PV. *ibid.* ὃ Ἀβραάμ P. 8. ὃ ἐποίη-
 es om. V. 9. παριστήκει V, παρεστήκει P. 12. τέξεται] ἔξει
 P. 13. τὴν θύραν P. 14. πρεσβύτεροι om. P. 15. ἦσαν ἡ-
 μερῶν P. *ibid.* ἐξέλειπεν V. 17. Ἀβραάμ λέγων P. 19. ἀδυ-
 νατῇ P. *ibid.* παρὰ (κυρίῳ) τῷ P. 20. εἰς ὥρας ἀναστρέφω
 πρὸς es P.

et comeditis: et post hoc transibitis in viam vestram; cujus causa decli-
 natis ad servum vestrum. Et dixit: Sic fac, sicut dixisti. Et festinavit
 Abraham ad Tabernaculum ad Sarram, et dixit ei: Accelera, et com-
 misce tres mensuras similiae, et fac subcineritios. Et ad boves cucurrit
 Abraham, et tulit vitulum tenerum, et bonum; et dedit puero, et festi-
 navit facere illum. Accepit autem butyrum et lac, et vitulum quem fe-
 cit, et apposuit eis, et comederunt, ipse autem astabat eis sub arbore.
 Dixit autem ad eum: Ubi Sarra uxor tua? Ille autem respondens dixit:
 Ecce in Tabernaculo. Dixit autem: Revertens veniam ad te secundum
 tempus hoc in horas; et habebit filium Sarra uxor tua. Sarra autem au-
 divit ad ostium tabernaculi existens post eum. Abraham autem et Sarra
 proveci erant diebus. Desierant autem Sarra fieri muliebria. Risit autem
 Sarra in seipsa, dicens: Nondum quidem mihi fuit usque nunc: at dominus
 meus senex. Ait autem Dominus ad Abraham, dicens: Quare risit Sarra in
 seipsa dicens: Num vere pariam? ego consensui. Numquid impossibile
 est apud Dominum verbum? in tempus hoc in horas revertar ad te: et
 Chronicon Paschale vol. 1.

Σάρρα υἱός. ἠρνήσατο δὲ Σάρρα, λέγουσα ὅτι Οὐκ ἐγέλασα· ἐφοβήθη γάρ. καὶ εἶπεν, Οὐχί, ἀλλ' ἐγέλασας.

P 54
R 126

Καὶ μετὰ τὸ Σόδομα καὶ Γόμορρα καταστραφῆναι κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σάρρα, καθὰ εἶπεν· καὶ ἐποίησε κύριος τῇ Σάρρᾳ καθὰ ἐλάλησεν. καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε Σάρρα τῷ Ἀβραάμ υἱὸν εἰς τὸ γῆρας εἰς τὸν πατρὸν καθὰ ἐλάλησεν αὐτῇ κύριος.

Ἔτι ὅτι ἐτῶν ὑπῆρχεν Ἀβραάμ ὅτε ἐτέχθη Ἰσαάκ.

Τούτῳ τῷ ἑκατοστῷ ἔτει τοῦ Ἀβραάμ γίνεταί αὐτῷ καὶ γνήσιος Ἰσαάκ, ᾧ ἐπέζησεν ἔτη οὐκ.

B Πρώτῳ προφητῶν ὄντι τῷ Ἀβραάμ ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος φανεῖς 10 ἐν ἀνθρώπου σχήματι τὴν ἐθνῶν κλήσιν θεοπίσει, ἦν καθ' ἡμᾶς ὁ τοῦ Χριστοῦ λόγος εἰς πέρας ἤγαγεν διὰ τῆς εἰς πάντα τὰ ἔθνη εὐαγγελικῆς διδασκαλίας.

Ἰσαάκ ξ',

ὁμοῦ γ' υἱβ'.

ἐπέζησεν ρκ',

ὁμοῦ ρπ'.

15

Ἐκάλεσεν Ἀβραάμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ γενομένου αὐτῷ, ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Σάρρα, Ἰσαάκ. περιέτεμεν δὲ Ἀβραάμ τὸν Ἰσαάκ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, καθὰ ἐνετελεσθῆναι αὐτῷ ὁ Θεός.

λ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε'. 20

2. εἶπεν αὐτῇ P. 9. Post os' ponit P. Tò κ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας. 16. Ἀβραάμ om. P. 18. ὁ Θεός] κύριος P. 20. α' — ε' om. P, add. m. RV.

Anni a. m. c. erit Sarrae filius. Negavit autem Sarra dicens: Non risi: timuit enim. Et ait illi, Non, risisti.

Eversis autem Sodoma et Gomorrha, visitavit Dominus Sarram, sicut dixit: Et fecit Dominus Sarrae, sicut loquutus est, et concipiens peperit Abrahamo Sarra filium in senectute in tempus, sicut loquutus est ei Dominus.

Abraham erat annorum c. cum natus est Isaac.

Hoc anno c. Abraham, nascitur illi filius germanus Isaac, cui supervixit annos LXXV.

Abraham, primo inter Prophetas, Dei Verbum humana specie apparens, gentium vocationem promulgat, quæm Christi Verbum nostris temporibus adimplevit, Evangelicæ doctrina per omnes nationes prædicata.

3492.

Isaac, 60.

voll. an. 3492.

Supervixit. 120.

coll. an. 180.

Vocavit nomen filii sui, quem peperit illi Sarra, Isaac. Circumcidit autem Abraham Isaac die viii. sicut præcepit ei Dominus.

Annus xxx. Repromissionis.

vi. vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv.

μ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ις', ιζ', εη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε'.

ν' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

κς', κζ', κη', κθ', λ', λα', λβ', λγ', λδ', λε'.

5 ζ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

Τούτω τῷ τριακοστῷ πέμπτῳ ἔτει τοῦ Ἰσαὰκ καὶ ρε' τοῦ Ἀβραὰμ ἐπείρασε τὸν Ἀβραὰμ ὁ θεός, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀβραὰμ Ἀβραὰμ. ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ. καὶ εἶπεν, Λάβε τὸν υἱόν σου τὸν ἀγαπητόν, ὃν ἠγάπησας, τὸν Ἰσαὰκ, καὶ πορεύθητι εἰς 10 τὴν γῆν τὴν ὑψηλὴν, καὶ ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκεῖ εἰς ὀλοκάρασιον D ἐφ' ἔν τῶν ὀρέων ὧν εἶπὼ σοι εἶπω. ἀναστὰς δὲ Ἀβραὰμ τὸ R 128 πρῶτὸν ἐπέσασεν τὴν ὄνον αὐτοῦ, παρέλαβε δὲ μεθ' ἑαυτοῦ δύο παῖδας καὶ Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. καὶ σχίσας ξύλα εἰς ὀλοκάρασιον ἀναστὰς ἐπορεύθη· καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον ὃν εἶπεν 15 αὐτῷ ὁ θεὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. καὶ ἀναβλέψας Ἀβραὰμ τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν τὸν τόπον ἀπὸ μακρόθεν. καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ τοῖς παισὶν αὐτοῦ, Καθίσαιτε αὐτοῦ μετὰ τῆς ὄνου· ἐγὼ δὲ καὶ τὸ παιδάριον πορευσόμεθα ἕως ὧδε, καὶ προσκυνήσαντες ἀναστρέφομεν πρὸς ὑμᾶς. ἔλαβε δὲ Ἀβραὰμ τὰ ξύλα τῆς ὀλοκαρ- P 55 V 45 20 πώσεως καὶ ἐπέθηκεν Ἰσαὰκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. ἔλαβεν δὲ μετὰ χει-

1. ἔτος] μετὰ P hic et 3. 5. 5. ἐπαγγελίας ἔτος P. 6. τῷ — ἔτει] τῷ ἔτει τῷ τριακοστῷ ε' P. 8. ὁ δὲ] καὶ P. 10. ἀνένεγκε P. 11. εἶπὼ] ἔειπεν P. 14. ἦλθεν εἰς τὸν P. 16. ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε P. 17. καθήσασεν PV. Hic margo PV: ταῦτα εἶπεν λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν δύναται ὁ θεός· οὐ γὰρ ἐψεύσατο. 18. διελευσόμεθα P. id. ἕως om. P sola. 20. ἔλαβε δὲ καὶ τὸ

XL. Repromissionis.

XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV.

L. Repromissionis.

XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV.

Annus LX. Repromissionis.

Hoc anno quinto et tricesimo Isaac, et centesimo tricesimo quinto Abraham, tentavit Deus Abraham, et dixit ei: Abraham, Abraham. Et dixit: Accipe filium tuum dilectum, quem dilexisti Isaac, et vade in terram exelsam, et offer eum ibi in holocaustum super unum montium, quos dixero tibi.

Surgens autem Abraham mane, stravit asinum suum. Assumpsit autem secum duos pueros, et Isaac filium suum, et scindens ligna in holocaustum; surgens abiit, et venerunt in locum, quem dixit ei Deus, die tertia. Et respiciens Abraham oculis suis, vidit locum a longe.

Et dixit Abraham pueris suis: Sedete hic cum asino: ego autem et puer transibimus usque huc, et postquam adoraverimus, revertemur ad vos.

Acceptit autem Abraham ligna holocausti, et imposuit Isaac filio suo.

ρας τὸ πῦρ καὶ τὴν μάχαιραν, καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ἅμα.
 εἶπε δὲ Ἰσαὰκ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα αὐτοῦ, Πάτερ; ὁ δὲ
 εἶπεν, Τί ἔστι τέκνον; εἶπε δέ, Ἰδοὺ τὸ πῦρ καὶ τὰ ξύλα· ποῦ
 ἔστι τὸ πρόβατον τὸ εἰς τὴν ὀλοκάρπωσιν; εἶπε δὲ Ἀβραὰμ, ὁ
 θεὸς ἄφεται ἐαυτῷ πρόβατον εἰς ὀλοκάρπωσιν, τέκνον. πορευ-5
 θέντες δὲ ἀμφοτέροι ἅμα ἤλθον ἐπὶ τὸν τόπον ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ
 θεός. καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἀβραὰμ θυσιαστήριον, καὶ ἐπέθη-
 κεν τὰ ξύλα, καὶ συμποδίσας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπέθηκεν
 B αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπάνω τῶν ξύλων. καὶ ἐξέτεινεν
 Ἀβραὰμ τὴν χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν τὴν μάχαιραν σφάζει τὸν υἱὸν 10
 αὐτοῦ. καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ἄγγελος κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
 εἶπεν αὐτῷ, Ἀβραὰμ Ἀβραὰμ. ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ. καὶ εἶ-
 πεν, Μὴ ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ παιδάριον μηδὲ ποιήσης
 αὐτῷ μηδέν. νῦν γὰρ ἔγνω ὅτι φοβῆ τὸν θεὸν σὺ καὶ οὐκ ἐφείσω
 τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ. καὶ ἀνέβλεψεν Ἀβραὰμ 15
 τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ καὶ εἶδεν. καὶ ἰδοὺ κριὸς εἰς κατεχόμε-
 νος ἐν φυτῷ Σαβέκ τῶν κεράτων· καὶ ἐπορεύθη Ἀβραὰμ, καὶ
 ἔλαβε τὸν κριόν, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς ὀλοκάρπωσιν ἀντὶ Ἰσαὰκ
 τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. καὶ ἐκάλεσεν Ἀβραὰμ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου
 C ἐκεῖνου Κύριος εἶδεν, ἵνα εἰπωσιν σήμερον ἐν τῷ ὄρει κύριος 20

πῦρ μετὰ χεῖρας P. 8. In margine ponit P: διὰ τί οὐκ εἶπεν,
 μάχαιρα; πόθεν πρόβατον ἐξήκει, καὶ οὐ μόνον ἢ ἄλλο τι τῶν
 καθαρῶν; ib. εἶπε δὲ] λέγων V. 4. τὴν om. P. ib. εἶπε —
 ὀλοκάρπωσιν, τέκνον om. V. Supplevit Raderus ex Gen. XXII. 8. 7.
 ἐκεῖ om. P. 8. συμποδίσας PV. 19. ἐπιβάλλεις V. 14. νῦν
 γὰρ ἔγνω] ἀντὶ τοῦ νῦν ἔδειξας m. RV. ibid. σὺ τὸν θεόν P.
 16. ἶδεν PV. 17. ἐκ τῶν κ. P.

Accepit autem et ignem in manibus et gladium: et abierunt duo simul.
 Ait autem Isaac ad Abraham patrem suum, Pater: ille autem dixit:
 Quid est, fili? Dixit autem, Ecce ignis et ligna? ubi est ovis in holocaustum?
 Dixit autem Abraham: Deus providebit sibi ovem in holocaustum, fili.
 Pergentes autem uterque pariter, venerunt in locum, quem dixit ei
 Deus, et aedificavit Abraham altare, et imposuit ligna, et cum colligasset
 Isaac filium suum, imposuit eum in altare super ligna.

Et extendit Abraham manum suam ad accipiendum gladium, ut julareret
 filium suum. Et vocavit eum Angelus Domini de coelo, et dixit
 ei: Abraham, Abraham. Ille autem dixit: Ecce ego. Et dixit, Ne in-
 jicias manum tuam super puerum, neque facias ei quicquam. Nunc enim
 cognovi, quod times tu Deum: et non pepercisti filio tuo dilecto propter
 me. Et aspiciens Abraham oculis suis, vidit: et ecce aries unus detentus
 in planta Sabec ex cornibus: et abiit Abraham, et accepit arietem,
 et obtulit eum in holocaustum, pro filio suo Isaac.

Et vocavit Abraham nomen loci illius, Dominus vidit. Ut dicant
 hodie, In monte, Dominus visus est. Et vocavit Angelus Domini Abra-

ὠφθη. καὶ ἐκάλεσεν ἄγγελος κυρίου τὸν Ἀβραὰμ ἐκ τοῦ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγων, Κατ' ἔμαυτοῦ ὤμοσα, λέγει κύριος, ὃ ἔνικεν ἐποίησας τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ. ἢ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ 5 πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου ὡς τοῖς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. καὶ κληρονομήσει τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντιῶν, καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς ἀπ' ὧν ὑπήκουσας τῆς ἐμῆς φωνῆς. ὑπέστρεψεν δὲ Ἀβραὰμ 10 πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ ἀναστάντες ἐπορεύθησαν ἅμα ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου, καὶ κατώκησεν Ἀβραὰμ ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου.

Οὗτος ὁ μέγας πατριάρχης Ἀβραὰμ ὁ πρῶτος ἀνθρώπων

1. ἐκ τοῦ δευτέρου] δεύτερον P. 3. ἔνικεν P. 8. εὐλογηθήσονται P. 9. *Eccei quod post φωνῆς inferebatur Σχόλιον* *) . ὅτι τὰ τέκνα τοῦ Ἀβραὰμ περιγίνεται τῶν παρὰ θεοδόχοις λόγων καὶ (hoc om. P) ὑποχείριμα ποιῆ ἐκείνα ἰαντοῖς, κληρονομῆ τὸ σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντιῶν: de quo Ducangius notat codicem Holstenii omittit scholium ὅτι — τοῦ ὄρκου: quasi ἐπέστρεψεν — τοῦ ὄρκου, quae sunt Genesis verba, ad scholium illud pertineant. Ex V ita notatum: *Σχόλιον*] in margine. 12. Ante οὗτος ponit vocem *Σχόλιον* P, acsi quae sequuntur scholion sint: quod nunc demum ex margine V prodit ita ibi scriptum: . . . ἐπὶ δ' ἐπλανᾶτο φρέαρ ἢ Ἄγαρ, ἐκεῖ κατώκησεν Ἀβραὰμ, δ καλεῖται ἰβραϊστὶ Βηρσαβεί. ἔστι || . . . τὰ πρῶτα καὶ ἐντιμότερα ὄρια τοῦ λαοῦ· διὸ καὶ ἡ φυλὴ Ἰουδα ὡς βασιλικὴ ἀκληρωτὶ λαμβάνει τὸν τόπον μετὰ || . . . τῆς ἰδίας μερίδος, καὶ πολλαχοῦ τῶν γραφῶν λέγεται ἀποδᾶν (scr. ἀπὸ Δᾶν) ἕως Βηρσαβεί· ὅπερ Ἰσον δύνεται ἐφ' ἀπὸ τῶν ὄριων || . . . Ἰουδαίας ἕως τῶν πρῶτων καὶ κυριωτάτων· καὶ γὰρ εὐρίσκειται ἐν τῷ Ἰσραὴλ ὁ μὲν ἔβδομος καὶ ἐπὶ πᾶσι || κληροῦμενος τῆς αὐτοῦ γῆς· ὁ δὲ Ἰουδας ὃ ἔστιν ἡ Βηρσαβεί, πρὸ πάντων ἀκληρωτὶ λαμβάνων μέρος τοῦ || (Ἰορ)δάνου τῆν ἐπιβάλλουσαν αὐτῷ μερίδα.

ham secundo de coelo dicens: Per memetipsum juravi, dicit Dominus: propterea quod fecisti verbum hoc, et non pepercisti filio tuo dilecto propter me: profecto benedicens benedicam te, et multiplicans multiplicabo semen tuum, sicut stellas coeli, et sicut arenam juxta labium maris. Et hereditabit semen tuum civitates adversariorum. Et benedicentur in semine tuo omnes gentes terrae: quia obedisti voci meae.

Reversus est autem Abraham ad pueros suos, et surgentes abierunt simul ad Puteum juramenti, et habitavit Abraham super Puteum juramenti.

Hic est magnus ille Patriarcha Abraham, qui cum primus hominum *) S c h o l i u m.

Propterea quod liberi Abraham longe caeteris praestant, qui verbum a Deo acceperunt, ideo illos sibimet subditos facit, mittitque semen Abraham in hereditatem civitatum adversariorum.

- P 56 καταλείψας πατρίδα και γένος και ἔθνος, και πιστεύσας τῷ Θεῷ και δικαιοφείς, δια τοῦτο και τὰς ἐπαγγελίας ἔλαβεν τοῦ Θεοῦ, ὡς πρὸς αὐτὸν ἐποήσατο ὁ Θεός, ὁ ἐκ νεκρωμένου σώματος και νεκρωμένης μήτρας μυριάδας συστησάμενος, ὁ τὸν εὐλογημένον καρπὸν ὡς ἀπὸ ῥίζης φέρει τῷ κόσμῳ, δι' οὗ κόσμος εὐ-
 λογεῖται και ἀνακτιζεται, ὁ δι' ἔργων και δι' ἐπαγγελῶν μηνύων τῷ κόσμῳ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, δι' ἐπαγγελῶν μὲν, ὡς τὸ „ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ και ἐν τῷ σπέρματι σου πάντα τὰ
 V 46 ἔθνη“, καθάπερ και ὁ ἀπόστολος βοᾷ, „τῷ δὲ Ἀβραὰμ ἐβρέθη-
 B σαν αἱ ἐπαγγέλαι και τῷ σπέρματι αὐτοῦ, ὃς ἐστιν Χριστός“· 10 δι' ἔργων δέ, ὅτε τὸν μονογενῆ υἱὸν εἰς θυσίαν προσήνεκεν. οὕτω γὰρ λέγει ὁ κύριος, „Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἡγαλλίασατο ἰδεῖν τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν, και εἶδεν και ἔχαρξ.“ ὁ δὲ ἀπόστολος Παῦλος βοᾷ, „πίστει προσήνεκεν Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ πειραζόμενος, και τὸν μονογενῆ προσέφερεν ὁ τὰς ἐπαγγελίας ἀναδε-
 R 132 ξάμενος, τρὸς ὃν ἐλαλήθη ὅτι ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοὶ σπέρμα, λογισάμενος ὅτι και ἐκ νεκρῶν ἐγεῖραι δυνατὸς ὁ Θεός· ὃθεν αὐτὸν και ἐν παρβολῇ ἐκομίσαστο. πάλιν γὰρ και ἐν τῇ πρὸς Ῥω-
 C μαίλους βοᾷ, „καθὼς γέγραπται, πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τεθεικά σε, κατέναντι οἷ ἐπίστευσεν Θεοῦ τοῦ ζωογονοῦντος τοὺς νε-
 20 κροὺς και καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα, ὃς παρ' ἐλπίδα ἐπ'

2. ἔλαβεν addidit Raderus. 8. τὸ] Gen. XXII. 18. 9. ὁ ἀπόστολος] Gal. III. 16. 10. αἱ om. P. 12. λέγει] Ioan. VIII. 56. 13. ἶδεν PV. 14. Παῦλος] Hebr. XI. 17. 17. ἐκ νεκρῶν ἐγεῖραι] ἐκ ἐγεῖραι R, ἐξεγεῖραι P. 18. ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους] IV. 17. 20. ζωογονοῦντος] ζωοποιουῦντος P ex emendatione Raderi.

patriam, proximos, et gentem suam reliquisset, credidissetque Deo, ea propter promissiones quas illis fecit Deus accepit. Qui ex moribundo corpore, et moribunda vulva, multa hominum millia confecit. Qui fructum benedictum velut a radice mundo edidit, per quem mundus benedicitur et instauratur. Qui per opera, et per promissa, annuntiat mundo ex mortuis resurrectionem, ac per promissa quidem, ut hisce verbis: *Benedicentur in te, et in semine tuo, omnes gentes. Quemadmodum etiam clamat Apostolus: Abraham autem dictae sunt promissiones, et semini ejus qui est Christus.* Per opera vero, quando unigenitum filium in sacrificium obtulit. Sic enim ait Dominus: *Abraham pater noster exultavit ut videret diem meum, et vidit, et gavisus est.* Paulus vero Apostolus clamat: *Fide obtulit Abraham Isaac cum tentaretur; et unigenitum offerebat, in quo susceperat repromissiones, ad quem dictum est: Quia in Isaac vocabitur tibi semen: arbitrans quia et a mortuis suscitare potens est Deus: - unde eum et in parabolam accepit.* Rursum enim ad Romanos clamat Paulus: *Sicut scriptum est, Patrem multarum gentium posui te ante Deum, cui credidisti, qui vivificat mortuos, et vocat ea quae non*

ἐλπίδι ἐπίστευσεν εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν
κατὰ τὸ εἰρημένον, αὐτῶς ἔσται τὸ σπέρμα σου, καὶ μὴ ἀσθε-
νήσας τῇ πίστει οὐ κατενόησε τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἥδη νεκρωμένον,
ἐκατονταετῆς που ὑπάρχων, καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μητρὸς Σάρ-
5 φρας. εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν ταῦ θεοῦ οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ,
ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει, δοῦς δόξαν τῷ θεῷ καὶ πληρο-
φορηθεὶς ὅτι ὁ ἐπήγγελται δυνατὸς ἐστὶν καὶ ποιῆσαι· διὸ καὶ D
ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. οὐκ ἐγράφη δὲ δι' αὐτὸν μόνον
ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς, οἷς μέλει λογιέσθαι
10 τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐλεηρῆντα Ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἐκ
νεκρῶν, ὃς παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν καὶ ἠγέρθη
διὰ τὴν δικαιοσύνην ἡμῶν. τὸ δὲ πορευθῆναι τρεῖς ἡμέρας ἕως
οὗ φθάσει τὸν τόπον ὃν ἔδειξεν αὐτῷ ὁ θεός, ἵνα ἀνελέγκη τὸν
οἶδον αὐτοῦ εἰς θυρίαν ἰφ' ἐν τῶν ὀρέων, καθὼς γέγραπται,
15 καὶ τὸ ἀντὶ τοῦ γνησίου καὶ φυσικοῦ υἱοῦ δεῖξαι αὐτῷ κριόν, ἵνα
προσενέγκη, πάντα σύμβολα ἦσαν καὶ τύποι τοῦ κατὰ Χριστὸν
μυστηρίου τοῦ πάθους καὶ τῆς ἀναστάσεως· πῦσα γὰρ ἡ γραφή P 57
πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν ὀφῆ.

λς'.

20 Τούτῳ τῷ τριακοστῷ ἔκτω ἔτει τοῦ Ἰσαὰκ Σάρρα ἡ γυνὴ
Ἀβραὰμ ἀπέθανεν ζήσασα ἔτη ρκς'.

1. αὐτὸν τὸν πατέρα P. 2. σου om. P. 3. τῇ om. P.

sunt, tanquam ea quae sunt: qui contra spem in spem credidit, ut fieret
pater multarum gentium, secundum quod dictum est ei: Sic erit semen
tuum (sicut stellae coeli et arena maris) et non infirmatus est in fide.) In MS.
nec consideravit corpus suum emortuum, cum jam fere centum esset anno- desideran-
rum, et emortuam vulvam Sarrae. In re promissione etiam Dei non hac- tur, a li-
sitavit diffidentia, sed confortatus est fide, dans gloriam Deo, plenissime brario for-
sciens, quia quaecumque promisit, potens est et facere. Ideo et reputatum te omissa.
est illi ad justitiam. Non est autem scriptum tantum propter ipsum, quia
reputatum est illi ad justitiam, sed et propter nos, quibus reputabitur cre-
dentibus in eum, qui suscitavit Jesum Dominum nostrum a mortuis, qui
traditus est propter delicta nostra, et resurrexit propter justificationem
nostram. Quod autem profectus sit tres dies donec veniret ad locum,
quem monstravit illi Deus, ut offerret filium suum in sacrificium, super
unum montium, sicut scriptum est. Et quod pro filio proprio et natu-
rali ostenderet illi Deum arietem, quem offerret; haec omnia sunt sym-
bola et figurae mysterii Christi passionis et resurrectionis: tota enim
scriptura ad hunc scopum respicit.

XXVI.

Anno hoc tricesimo sexto Isaac, Sarra uxor Abraham decessit: cum
vixisset annos cxxvii.

λζ', λη', λθ', μ'.

Τούτω τῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰσαὰκ ἔλαβε γυναῖκα τὴν
Ῥεβέκκαν, ὄντος Ἀβραὰμ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἑτῶν ρμ'.

μα', μβ', μγ', μδ', με'.

ο' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

R 134
B

μς', μζ', μη', μθ', ν', να', νβ', νγ', νδ', νε'.

π' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

νς', νζ', νη', νθ', ξ'.

Τούτω τῷ ἔτει γίνονται τῷ Ἰσαὰκ δύο παῖδες δίδυμοι ἐκ τῆς
Ῥεβέκκας, πρῶτος Ἡσαῦ ὁ καὶ Ἐδώμ, ἀφ' οὗ τὸ Ἰδομαίων 10
ἔθνος, δεύτερος Ἰακώβ ὁ μετονομασθεὶς Ἰσραήλ, ἀφ' οὗ
Ἰσραηλῖται οἱ καὶ Ἰουδαῖοι.

V 48

Ἰσαὰκ προεφήτευσεν περὶ Ἰακώβ, λέγων, Δουλευσάτωσάν
σοι ἔθνη καὶ προσκνηθήσουσίν σοι ἄρχοντες. καὶ γίνου κύριος
τοῦ ἀδελφοῦ σου. 15

C

Οὗτος Ἰσαὰκ ὁ συγκληρονόμος τῶν ἐπαγγελιῶν καὶ τῶν εὐ-
λογιῶν τοῦ Θεοῦ τῶν γενομένων πρὸς Ἀβραὰμ τὸν αἰτοῦ πατέρα,
ὃς τύπος ἐγένετο τῆς σφαγῆς τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ, τριημέρως
βαδίσας ἐπὶ τὸ θανεῖν καὶ μετὰ ταῦτα ζῶν ὑποστρέψας, ὁ ἐν
τοῖς ἰδίοις ἡμοῖς τὰ ξύλα τῆς ἑαυτοῦ θυσίας βαστάξας, ὡσπερ 20
καὶ ὁ δεσπότης Χριστὸς τὸν ἑαυτοῦ σταυρὸν ἐπὶ τοὺς ἡμούς
ἐβάσταξεν, ὅτι προαιρέσει θανῶν καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ζωωθείς,

13. λέγων] Genes. XXVII. 29. 14. προσκνησάτωσαν P. 20.
βαστάσας — ἐβάστασεν P, βαστάξας (m. βαστάσας) — ἐβάσταξεν R.
21. ὁ om. P.

XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL.

Anni a m. c. Hoc anno aetatis Isaac uxorem duxit Rebeccam, cum pater ejus
Abraham esset annorum cxi.

XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV.

LXX. annus Repromissionis.

3478.

XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV.

LXXX. annus Repromissionis.

LVI. LVII. LVIII. LIX. LX.

Hoc anno nati sunt Isaac duo filii gemini ex Rebecca: primus Esau,
qui et Edom, a quo Idumaeorum gens: alter Jacob, cognomento Israel,
a quo Israelitae et Judaei promanarunt.

Isaac prophetavit de Jacob, dicens: *Serviant tibi gentes, et adorent
te Principes, et fias Dominus fratris tui.*

Hic est Isaac cohaeres pollicitationum et benedictionum, quas Deus
fecit ad Abraham patrem suum: qui typus fuit et figura caedis Domini
Christi, qui per tres dies exivit ad mortem, et post haec vivus rediit.
Qui propriis humeris ligna sui ipsiusmet sacrificii portavit, quemadmo-
dum etiam Dominus Christus crucem humeris suis gestavit, quia ultro-

οὔπερ ἀντάλλαγμα πρόβατον ἐσφάγη. καὶ ἤκουσεν ὁ πατήρ
παρὰ Θεοῦ ὅτι οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ· οὕτω
καὶ ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ λέλεκται, ὅς γε τοῦ ἰδίου
υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν. D
5 καὶ ἡ σὰρξ μόνη ἐστὶν ἣ δοθεῖσα ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς,
ἐπειδὴ ἀδύνατον τὴν θεότητα θανεῖν. τῆς σαρκὸς διδομένης
τὸν ἴδιον υἱὸν δεδόσθαι λέγει ἡ γραφή, ἀντάλλαγμα καὶ ἀντί-
δειξιν οἶσαν τοῦ υἱοῦ κατὰ τὸν τύπον τοῦ μακαρίου Ἰσαάκ.
οὕτω γὰρ εἶπεν ὁ κύριος ὅτι Ἀβραὰμ ἠγαλλιῶσατο ἰδεῖν τὴν ἡμέ-
10 ραν τὴν ἐμήν, καὶ εἶδεν καὶ ἐχάρη· οὗτός ἐστιν Ἰσαάκ ὁ ἀκου-
σίως παραδόνς τὴν ἐπηγγελμένην αὐτῷ καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ εὐ-
λογίαν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τῷ Ἰακώβ, φάσκων, Δουλευσάτωσάν σοι
ἔθνη καὶ προσκυνησάτωσάν σοι ἄρχοντες. καὶ γίνου κύριος
τοῦ ἀδελφοῦ σου· καὶ προσκυνήσουσίν σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς
15 σου. ὁ καταριώμενός σε ἐπικατάρατος· ὁ δὲ εὐλογῶν σε εὐλο- P 58
γημένος. ταῦτα δὲ πάντα ἐπὶ τοῦ Ἰακώβ οὐχ ὄραμεν γενόμενα,
ἀλλὰ καὶ μᾶλλον αὐτὸς ἐπίτακτις πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν προσεκύνησεν
τῷ Ἡσαῦ. καὶ τριάκοντα βασιλεῖς ἐβασίλευσαν ἐκ τοῦ Ἡσαῦ,
πρὶν ἢ βασιλεῦσαι βασιλεῖα ἐν Ἰσραὴλ, ὥστε αἱ εὐλογίαι ἐπὶ τὸν
20 προσδοκώμενον ἐξ αὐτῶν δεσπότην Χριστὸν παραπέμπουσιν, R 136
πρὸς ὃν πᾶς ὁ σκοπὸς τῆς θείας γραφῆς ἀφορᾷ.

2. τοῦ alterum om. P. 3. Χριστοῦ τοῦ om. P sola. *ibid.* λέλεκται]
Rom. VIII. 32. 10. ἴδεν PV. v. Ioan. VIII. 56. 12. φάσκων]
Genes. I. c. 14. οἱ om. P. 16. δὲ om. P.

non mortem est passus, et a Deo in vitam revocatus: cuius vice ovīs occisa est. Et audivit a Deo pater ejus: *Quia non peperisti filio tuo dilecto.* Sic etiam de Christo filio Dei dictum est: *Qui proprio filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum.* Ad caro quidem sola est quae data sit pro mundi vita, quandoquidem fieri non potest ut Divinitas moriatur. Carne ergo oblata, proprium filium esse datum scriptura ait, ut esset permutata illa hostia, et exemplar filii, secundum beati Isaac figuram: sic enim dixit Dominus: *Abraham exultavit ut videret diem meum; vidit et gavisus est.* Hic est Isaac qui invitus promissam a Deo sibi et patri suo benedictionem, Jacob tradidit, dicens: *Serviant tibi gentes, et adorent te principes, et fias Dominus fratris tui, et qui adorent te filii patris tui. Qui maledixerit tibi, sit ipse maledictus, et qui benedixerit tibi, sit et ipse benedictus.* Haec omnia in Jacob non videmus esse peracta: quin potius ipse septies procidens in terram, adoravit Esau. Et xxx. Reges regnarunt ex Esau, antequam quisquam ex Israel regnaret, ita ut istae benedictiones ad expectatum ex illis Dominum Christum transmittantur, ad quem omnis sacrae Scripturae scopus collineat.

Ἰακώβ πγ', ὁμοῦ γροε'.
 α'.

Ἐξ Ἑβραίων Ἰακώβ μέχρι τῆς τοῦ παιδὸς Ἰωσήφ ἀρχῆς τῆς
 B ἐν Αἰγύπτῳ ἔζησεν ἔτη ρλζ', καὶ μετὰ ταῦτα ἔτετα ἔτη ιζ', ὁμοῦ
 ρνδ'.

5

β', γ', δ', ε'.

γ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε'.

ρ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ.

10

ρι' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

C κς', κζ', κη', κθ', λ', λα', λβ', λγ', λδ', λέ.

ρκ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

λς', λζ', λη', λθ', μ'.

ρ' ἔτος τοῦ Ἰσαάκ.

15

μα', μβ', μγ', μδ', μέ.

V 48

ρλ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

μς', μζ', μη', μθ', ν', να', νβ', νγ', νδ', νε'.

ρμ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

νς', νζ', νη', νθ', ζ'.

20

D

ρκ' ἔτος Ἰσαάκ.

ξα', ξβ', ξγ'.

7. ζ' post ἐπαγγελίας ponit P. 21. τοῦ Ἰσαάκ P.

Anni a m. c.
 3493.

Jacob, 83.

Colliguntur anni 3575.

I.
 Ex Hebraeis Jacob usque ad Joseph filii principatum in Aegypto,
 vixit annos cxxxvii. et postea alios annos xvii. colliguntur anni cclv.

II. III. IV. V. annus Repromissionis xō.

VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV.

c. annus Repromissionis.

xvi. xvii. xviii. xix. xx. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV.

cx. annus Repromissionis.

xxxvi. xxxvii. xxxviii. xxxix. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV.

cxx. annus Repromissionis.

xxxvi. xxxvii. xxxviii. xxxix. XL.

c. annus Isaac.

xli. XLII. XLIII. XLIV. XLV.

cxxx. annus Repromissionis.

XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV.

cxl. annus Repromissionis.

LVI. LVII. LVIII. LIX. LX.

ccx. annus Isaac.

LXI. LXII. LXIII.

Τούτω τῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰακώβ κάτεισιν εἰς τὴν Μισσοποταμίαν πρὸς Λάβαν τὸν ἀδελφὸν τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ δουλεύει παρ' αὐτῷ ἔτη κ', χάριν Λείας καὶ Ραχὴλ. καὶ γίνονται αὐτῷ παῖδες ἑκαῖσε τέσσαυρις, Ῥουβήν, Συμεών, Λεὶ καὶ Ἰούδας.

ξδ', ξε'.

ρν' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ξς', ξζ', ξη', ξθ', ο', οα', οβ', ογ', οδ', οε'.

ρξ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

P 59
R 138

10

ος', οζ', οη', οθ', π'.

Ἰακώβ ὄγδοηκοστῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας γεννᾷ τὸν Ῥουβήν.

πα'.

Τούτω τῷ ἔτει Ἰακώβ γεννᾷ τὸν Συμεών.

πβ', πγ'.

15

Τούτω τῷ ἔτει γεννᾷ Ἰακώβ τὸν Λεὶ.

Οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου Ἰακώβ, ἀλλ' Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου, ὅτι ἐνίσχυσας μετὰ Θεοῦ καὶ μετὰ ἀνθρώπων Β δυνατῶς.

3. *Λίας* PV. 4. *τέσσαυρις* P. *ibid.* Ῥουβήν, Συμεών P. *ib.*
Λεὶ PV hic et post. 13. *γεννᾷ Ἰακώβ* P. *ib.* Συμεών P. 16.
ἔτι om. P. V. Genes. XXXII. 28. 18. *δυνατῶς*] *δυνατὸς ἔση*
Genesis.

Hoc aetatis suae anno Jacob descendit in Mesopotamiam ad Laban Anni a m.-c. fratrem matris suae, et apud eum serviit annos xx. propter Liam et Rachel: natiq̄ sunt illi ibi filii iv. Ruben, Simon, Levi, et Judas.

LXIV. LXV.

CL. annus Repromissionis.

LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV.

CLX. annus Repromissionis.

LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX.

3568.

Jacob anno aetatis suae LXXX. procreat Ruben.

LXXXI.

Hoc anno Jacob procreat Simeon.

LXXXII. LXXXIII.

Hoc anno Jacob genuit Levi.

Non vocabitur nomen tuum Jacob, sed Israel erit nomen tuum, quoniam prevaluisti cum Deo, et cum hominibus potens.

Ὁὗτος Ἰακώβ, καὶ αὐτὸς συγκληρονόμος τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ, ἐκδεχόμενος καὶ αὐτὸς τὴν τοῦς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός, τουτέστιν τῆς ἐπουρανίου Ἱερουσαλήμ, ἔνθα πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Χριστός· εἰς ἣν κατάστασιν ἀφορᾷ πᾶσα ἡ τῶν Χριστιανῶν θρησκεία, ἣν πρῶτος πάντων ἐνεκαίτισεν ἡμῖν ὁ δεσπότης Χριστὸς ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν· ἣν καὶ προλέγει ὁ μέγας Ἰακώβ παραπέμπων τῷ ἰδίῳ υἱῷ Ἰούδα, εὐλογῶν αὐτόν, ἐξ οὗ καὶ ὁ τῶν ἐπαγγελιῶν ἀνεφαίνετο κύριος Ἰησοῦς Χριστός, φάσκων οὕτως· Ἰούδα, σὲ αἰνέσαισαν οἱ ἀδελφοὶ σου, αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νότου τῶν ἐχθρῶν σου. προσκνησάτωσάν σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς σου. σκύμνος λέοντος Ἰούδα. ἐκ βλαστοῦ, υἱέ μου, ἀνέβησ. ἀναπεσῶν ἐκοιμήθης, ὡς λέων καὶ ὡς σκύμνος. τίς ἐγερε αὐτόν; οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα καὶ ἠγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ, καὶ αὐτὸς προσδοκία 15 ἔθνῶν. δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν πᾶλον αὐτοῦ καὶ τῇ ἔλικι τὸν πᾶλον τῆς ὄνου αὐτοῦ. πλυνεῖ ἐν οἴνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐν αἵματι σταφυλῆς τὴν περιβολὴν αὐτοῦ. χαροποιοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ οἴνου καὶ λευκοὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ἡ γύλα.

D Καίτοι τοῦτον οὐ προσεκύνησαν οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, 20 ἀλλὰ τοῦναντίον αὐτὸς προσεκύνησεν τῷ Ἰωσήφ καὶ μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς. εὐδῆλον οὖν ὅτι πᾶσα ἡ προφητεία αὕτη εἰς τὸν ἐξ αὐτοῦ τεχθέντα δεσπότην Χριστὸν κατὰ σάρκα ἔσχεν

8. αὐτῷ P. 9. φάσκων] Genes. II. 8. 14. καὶ] οὐδὲ P.

Hic Jacob et ipse cohaeres promissionum Dei, expectans et ipse civitatem fundamenta habentem, cujus conditor et architectus Deus, hoc est illius coelestis Hierusalem, in quam praecursor pro nobis intravit Christus. Ad quam constitutionem universa Christianorum respicit Religio, cui quidem novae ac viventi viae primus omnium initium dedit Dominus Christus: quam et praedicat magnus Jacob, dum hanc commendat filio suo Juda, et ipsi benedictionem impertitur, ex quo promissus Dominus Jesus Christus apparuit, ita factus: *Juda, te laudabunt fratres tui: Manus tuae super dorsum inimicorum tuorum: adorabunt te filii patris tui. Catulus leonis Juda. Ex germine, fili mi, ascendisti. Recumbens dormivisti ut leo, et sicut catulus leonis: quis suscitabit eum? Non deficiet princeps ex Juda, neque dux ex femoribus ejus, donec veniant reposita ei, et ipse expectatio gentium. Ligans ad vineam pullum suum, et pampino pullum asinae suae. Lavabit in vino stolam suam, et in sanguine uvae pallium suum. Pulchri oculi ejus prae vino: et albi dentes ejus quam lac.*

Atqui hunc non adoraverunt filii patris sui, immo ipse adoravit Joseph, atque adeo post mortem patris. Hinc igitur patet omnino quod omnis haec propheta in Domino Christo ex eo secundum carnem nato

τὸ πέρασ, τὸ τε δυνατὸν καὶ βασιλικὸν αὐτοῦ παριστώσα καὶ τὸ πάθος καὶ τὴν ἐκ τοῦ πάθους μακαρίαν ἀνάστασιν.

Λευὶ μζ',

ὁμοῦ γγκβ'.

V 49

α', β'.

5

ρο' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

γ'.

R 140

Τούτῳ τῷ τρίτῳ ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ πζ' ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰακώβ γεννᾷ τὸν Ἰούδαν, ἕξ οὗ Ἰουδαῖοι. P 60

δ'. Τετάρτῳ ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ πζ' τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰακώβ 10 γεννᾷ τὸν Ἰσσαχάρ, ὃ ἔστι μισθός.

ε'. Πέμπτῳ ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ πη' τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰακώβ γεννᾷ τὸν Ζαβουλάν.

ς', ζ'.

η'. Ὀγδόῳ ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ κα' ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰακώβ 15 τίκτει τὴν Δίνα ἐκ τῆς Λείας.

θ'. Ἐνάτῳ ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ ηβ' τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰακώβ γεννᾷ τὸν Ἰωσήφ ἐκ τῆς Ῥαχὴλ.

ι', ια', ιβ'.

B

ρπ' ἔτος ἐπαγγελίας.

8. οἱ Ἰουδαῖοι P.
ἔτος Ἰωσήφ m. P.

15. Δίας PV.

16. ἐνάτῳ PV.

18. α'

Impleta est: illius potentiam ac regiam dignitatem representans, pas-Anniam.c. sionem etiam, et ex passione beatam resurrectionem.

Levi, 47.

Colliguntur anni 3622.

I. II.

CLXX. annus Repromissionis.

III.

3578.

Hoc anno III. Levi, et LXXXVI. aetatis suae anno, Jacob procreavit Judam, ex quo Judaei dicti.

IV. anno Levi, et LXXXVII. aetatis suae anno Jacob procreat Isachar, quod mercedem sonat.

V. anno Levi, et LXXXVIII. aetatis suae, Jacob procreat Zabulon.

VI. VII.

VIII. anno Levi, et aetatis suae XCI. anno procreat Jacob Dina ex Lia.

IX. anno Levi, et aetatis suae XCII. Jacob procreat Joseph ex Rachel.

X. XI. XII.

CLXXX. annus Repromissionis.

ιγ', ιδ', ιε', ις'.

Τούτῳ τῷ ἑκαυδατάτῳ ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ ἧδ' τῆς ἑαυτοῦ
ἡλικίας Ἰακώβ ἄνεισιν ἀπὸ τῆς Μεσοποταμίας.

ιζ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ ρ' τοῦ Ἰακώβ ἦν ἔτος Ἰσαὰκ ρξ'. 5

ιη'.

Τούτῳ τῷ ιη' ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ ρα' τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰα-
C κώβ προεφήτευσεν, καὶ εἶπεν, Ἰούδα, σὲ αἰνέσαισαν οἱ ἀδελφοί
σου. αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νότου τῶν ἐχθρῶν σου. προσκυνήσου-
σιν σε οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς σου. σκύμνος λέοντος Ἰούδα, καὶ τὰ 10
λοιπὰ τῆς προφητείας, ὡς πρόκειται.

ιθ', κ', κα', κβ'.

ρβ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

κγ'. Τούτῳ τῷ κγ' ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ ρς' τοῦ Ἰακώβ τὰ περὶ
τὴν Δίαν ἐτελεῖτο καὶ Βενιαμὶν ἐτέχθη. 15

κδ', κέ'.

Τῷ εἰκοστῷ πέμπτῳ ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ ρη' τοῦ Ἰακώβ Ἰω-
D σήφ πιπράσκειται ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν ἔτος ἄγων ιζ'.

Εἶτα οἱ κατ' αὐτὸν ἰ πειρασμοί.

R 142 κς'. Πρῶτον ἐζήλωσαν αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. 20

2. ἑκαυδατάτῳ ἔτει] κ καὶ δεκάτῳ ἔτη V, ἔτει ἑκτῳ καὶ δεκάτῳ P.

XIII. XIV. XV. XVI.

Anni a m. c. Hoc anno xvi. Levi, et xcix. aetatis suae, Jacob ascendit ex Me-
sopotamia.

XVII.

Hoc anno Levi, et c. Jacob, annum agebat Isaac clx.

XVIII.

Hoc anno xviii. et ci. aetatis suae Jacob, prophetavit, et dixit:
Juda, te laudabunt fratres tui. Manus tuae super tergum inimicorum
tuorum. Adorabunt te filii patris tui. Catulus leonis Juda. Et caetera
quae in prophetia supra posita habentur.

XIX. XX. XXI. XXII.

cx. annus Repromissionis.

xxiii. Hoc anno xxiii. Levi, et cvi. Jacob, quae Dinam spectant
peracta sunt: et Benjamin natus est.

XXIV. XXV.

Hoc anno xxv. Levi, et cviii. Jacob, Joseph venditur a fratribus,
cum annum ageret xvii.

3601. Sequuntur deinde x. tentationes Joseph.
xxvi. tum primum inviderunt ei fratres ejus.

κζ'. *Εἶτα κατηγόρησαν αὐτοῦ.*

κη'. *Εἶτα ἐλοίσαντο αὐτὸν ἀποκτεῖναι. εἶτα ἐνέβαλον αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον.*

κθ'. *Εἶτα πιπράσκειται τοῖς Ἰσμαηλίταις. εἶτα ἐπράθη ἐν*
5 Αἰγύπτῳ ὑπὸ τῶν Ἰσμαηλιτῶν τῷ Πετεφρῇ.

λ'. *Εἶτα ἤρξατο ἡ κυρία αὐτοῦ ἀπατᾶν αὐτὸν καὶ γυμνοῦ-* P 61
σθαι ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ παρακαλεῖν αὐτόν.

λα'. *Εἶτα μόρον αὐτὸν εὐροῦσα, καὶ ἀποκλείσασα πάσας τὰς*
θύρας, ἐπανεῖστη αὐτῷ γυμνῇ καὶ ἐβιάζετο αὐτόν.

10 λβ'. *Εἶτα ἀπορτίσασα αὐτοῦ κατηγόρησεν αὐτοῦ πρὸς τὸν*
κύριον αὐτοῦ. εἶτα ἐβλήθη ἐν τῇ εἰρκτῇ.

σ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

V 50

λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη'.

Τούτῳ τῷ λη' ἔτει τοῦ Λεὺλ Ἰωσήφ γενόμενος ἑτῶν λ' λίει
 15 τοῖς εὐνούχοις Φαραὼ ἐν τῇ εἰρκτῇ τῷ καιρῷ τοῦ δεκάτου πειρα- B
 σμοῦ τοὺς δνεῖρους.

Ἔως ὧδε τοῦ Ἰακώβ εἰσιν ἔτη ρκα'.

λθ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ Λεὺλ καὶ ρκβ' ἔτει τοῦ Ἰακώβ γε-

3. τὸν om. P. 5. Πεστειφρῇ P. 14. ἔτει λη' P.

xxvii. dein illum accusarunt.

xxviii. tum cogitarunt quomodo eum interficerent. Deinde illum in lacum demiserunt.

xxix. postea venditus est Ismaelitis. Deinde venditus est Petefre in Aegypto ab Ismaelitis.

xxx. deinde illius Domina coepit eum circumvenire, et coram illo corpus nudare, illumque provocare (ad stuprum).

xxxi. postea solum illum inveniens, et foribus omnibus occlusis, nudam se illi praebuit, vimque inferre est conata.

xxxii. cum vero ab eo desperaret quidquam consequi, illum ad Dominam illius detulit. Postea in carcerem detrusus est.

cc. annus Repromissionis.

xxxiii. xxxiv. xxxv. xxxvi. xxxvii. xxxviii.

Hoc anno xxxviii. Levi, Joseph cum annum ageret xxxviii. solvit Pharaonis Eunuchis, qui in carcere detinebantur, somnia, tempore decimae temptationis.

Huc usque anni Jacob sunt
 cxxi.

xxxix. Hoc anno Levi, et cxxii. anno Jacob, Joseph cum annum

νόμιμος Ἰωσήφ ἐτῶν λα' παρέστη τῷ Φαραῶ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἔκρινεν αὐτῷ τοὺς ὄνειρους αὐτοῦ. καὶ ἐκ τούτου τοῦ χρόνου γέγονεν αὐτὸς Ἰωσήφ ἡγεμὼν τῆς Αἰγύπτου.

Ἰωσήφ Αἰγυπτίων ἡγείται ἔτη π'.

Πρώτον ἔτος ἡγεμονίας Ἰωσήφ, καὶ πρῶτον τῆς εὐθηνίας, 5 ἐν ᾧ τριακοστὸν πρῶτον ἔτος ἦγε τῆς ἡλικίας Ἰωσήφ.

C

μ', μα', μβ'.

σὶ ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

μγ', μδ', μέ, μζ'.

Τούτῳ τῷ μζ' ἔτει τοῦ Λεὼι πρῶτον ἔτος τοῦ λιμοῦ τοῦ ἐν 10 Αἰγύπτῳ. οἱ παῖδες Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον κάτεισιν ἀποσταλέντες ὑπ' αὐτοῦ διὰ τὸν λιμόν.

R 144

μζ'.

Τούτῳ τῷ μζ' ἔτει τοῦ Λεὼι καὶ δευτέρῳ τοῦ λιμοῦ καὶ ἐνάτῳ τῆς ἡγεμονίας Ἰωσήφ κάτεισιν Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον, καὶ 15 ἔστη ἐναντίον Φαραῶ. εἶπε δὲ Φαραῶ τῷ Ἰακώβ, Πόσα ἔτη D ἡμερῶν τῆς ζωῆς σου; καὶ εἶπεν Ἰακώβ τῷ Φαραῶ, Ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου, ἃς παροικῶ, ρλ' ἔτη. μικραὶ καὶ νο- νηραὶ γέγονασιν αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου.

Καὰθ Ξ,

δοῦ ἡχπβ'.

20

8. σὶ post ἐπαγγελίας ponit P. 10. μζ' om. P. 11. ὑποστα-
λέντες P. 14. ἔτει μζ' P. 15. ἐνάτῳ PV. 16. εἶπε δὲ]
Genes. XLVII. 9. 20. Καὰθ P.

Anni a. c. xxxi. attigisset, sistitur Pharaoni in Aegypto, illiusque somnia eidem interpretatur. Et ab illo tempore factus est idem Joseph Princeps Aegypti.

Joseph Aegyptiis praestitit annos LXXX.

Primus annus procurationis Joseph, primusque prosperae fortunae, quo ipse agebat aetatis annum XXXI.

XL. XLI. XLII.

Annus Repromissionis ccc.

XLIII. XLIV. XLV. XLVI.

Hoc anno Levi primus annus fuit, quo coepit fames in Aegypto. Filii Jacob in Aegyptum veniunt, a patre missi propter famem.

3622.

XLVII.

Hoc anno XLVII. Levi, qui fuit secundus annus famis, et nonus principatus Joseph, descendit Jacob in Aegyptum, et stetit coram Pharaone: qui ad Jacob dixit: Quot sunt anni dierum vitae tuae. Et dixit Jacob: Dies annorum vitae meae quibus peregrinor cxxx. anni, pauci et mali fuerunt dies annorum vitae meae.

Caad, 60.

Colliguntur anni 3682.

α', β', γ', δ', ε'.

σκ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε'.

σλ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

5

ις', ις'.

Τούτω τῷ ἔτει ἑκατοστὸν τεσσαρακοστὸν ἑβδομον ἔτος ἄγων
 Τακῶβ προφητεύει περὶ τοῦ κυρίου καὶ περὶ τῆς τῶν ἑθνῶν κλή- P 62
 σιος διὰ Χριστοῦ, εἰπὼν, Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα οὐδὲ
 ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ ἕως οὗ ἔλθῃ ᾧ ἀπόκειται. καὶ
 10 αὐτὸς ἔσται προσδοκία ἑθνῶν. δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν
 πῶλον αὐτοῦ καὶ τῇ ἔλικι τὸν πῶλον τοῦ ὄνου αὐτοῦ, πλυνεῖ ἐν
 ὄνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐν αἵματι σταφυλῆς τὴν περιβολὴν
 αὐτοῦ. χαροποιοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ καὶ λευκοὶ οἱ ὀδόντες ἢ
 γάλα.

15 ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ'.

σμ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

κς', κζ', κη', κθ', λ', λα', λβ', λγ', λδ', λέ'.

B

σν' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

λς', λζ', λη', λθ', μ', μά', μβ', μγ', μδ', μέ'.

20

σξ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

8. εἰκὼν] Genes. II. 10. 11. καὶ τῇ — αὐτοῦ om. P. 13.
 χαροποιοὶ — αὐτοῦ om. P. 20. σξ' post ἐπαγγελίας ponit P.

I. II. III. IV. V.

CCXX. annus Repromissionis.

VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV.

CCXXX. annus Repromissionis.

XVI. XVII.

Hoc anno, cum Jacob ageret annum cXLVII. de Domino prophetat,
 deque gentium per Christum vocatione, in haec verba: *Non deficiet
 Princeps ex Juda, neque dux a femoribus ejus, donec veniat, cui reposi-
 tum est: et ipse erit expectatio gentium. Ligans ad vineam pullum suum.
 Lavabit in vino stolam suam, et in sanguine uvae pallium suum: et albi
 dentes, quam lac.*

XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV.

CCXLI. annus Repromissionis.

XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV.

CCL. annus Repromissionis.

XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV.

CCLX. annus Repromissionis.

Chronicon Paschale vol. I.

V 51 μς', μζ', μη', μθ', ν'.
 π' ἔτος Ἰωσήφ.
 να', νβ', νγ', νδ', νε'.
 σο' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

C νς', νζ', νη', νθ', ξ'. 5

R 146 Ἀμβράμ οέ', ὁμοῦ γηνη'.
 α', β', γ', δ', ε'.
 σπ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.
 ζ', ζ' η', θ', ι', ια', ιβ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει πα' ἔτος ἄγων τῆς ἡγεμονίας Ἰωσήφ και ρια' 10
 τῆς αὐτοῦ ἡλικίας τελευτῆ τὸν βίον.

Μετὰ θάνατον Ἰωσήφ δουλεύουσιν Ἑβραῖοι τοῖς Αἰγυπτίοις
 ἕτερα ἔτη ρμδ'. τὰ δὲ πάντα τῆς ἐν Αἰγύπτῳ διατριβῆς τῶν
 Ἰουδαίων ἔτη τυγχάνει σιέ', ἀριθμούμενα ἀπὸ τῆς καθόδου Ἰου-
 κὼβ και τῶν τούτου παιδῶν εἰς Αἴγυπτον. 15

γ', ιδ', ιε'.
 D σγ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.
 ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ'.
 ἔτος τ' τῆς ἐπαγγελίας.
 κς', κζ' κη', κθ', λ'. 20

8. σω' P. 17. ση' post ἐπαγγελίας ponit P. 19. τ' ἔτος P.

XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L.

LXXX. annus Joseph.

LI. LII. LIII. LIV. LV.

CCLXX. annus Repromissionis.

LVI. LVII. LVIII. LIX. LX.

Amram, 75.

Colliguntur anni 3753.

I. II. III. IV. V.

CCCLXXX. annus Repromissionis.

VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII.

Hoc anno moritur Joseph, anno sui Principatus LXXXI. aetatis ve-
 ro CXI.

Post mortem Joseph, Hebraei serviunt Aegyptiis alios annos CXLIV.
 Universum vero tempus quo Judaei in Aegypto manserunt, annorum fuit
 CCXV. a projectione Jacob et illius liberorum in Aegyptum.

XIII. XIV. XV.

Annus Repromissionis CCXO.

XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV.

CCC. annus Repromissionis.

XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX.

Τοῦ Ἀμβροῦν Δεὺν ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀπέθανεν ζήσας ἔτη ρλζ'.

λα', λβ', λγ', λδ', λε'.

τί' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

λς', λζ', λη', λθ', μ', μα', μβ', μγ', μδ', μέ.

P 63

τκ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

μς', μζ', μη', μθ', ν', να', νβ', νγ', νδ', νέ.

τλ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

νε', νς', νη', νθ', ξ', ξα', ξβ', ξγ', ξδ', ξε'.

τμ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ξς', ξζ', ξη', ξθ', ο', οα', οβ'.

Τούτῳ τῷ οβ' ἔτει τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας Ἀμβροῦν γεννᾷ τὸν Β
Ἀαρὼν ἐκ τῆς Ἰωχαβέθ.

ογ', οδ', οε'.

Τούτῳ αὐτοῦ τῷ ἔτει γεννᾷ Ἀμβροῦν τὸν Μωϋσῆν ἐκ τῆς αὐ-
15 τῆς Ἰωχαβέθ, θυγατρὸς ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

τν' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

Μωϋσῆς π',

δμοῦ γωλζ'.

R 148

α'. Πρῶτον ἔτος ἀνατρεφομένου Μωϋσῆ ἐν Αἰγύπτῳ.

Τούτῳ τῷ ἔτει Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐκέλευσεν τὰ ἄρ-

1. αὐτοῦ om. P.

10. Post οβ' P sola inferebat ογ', οδ', οε'.

12. Ἰωχαβέθ R.

18. ἐν τῇ P.

Levi pater Ambram moritur cum vixisset annos cxxxvii.

Anni a m. c.

xxxI. xxxII. xxxIII. xxxIV. xxxV.

cccX. annus Repromissionis.

xxxvi. xxxvii. xxxviii. xxxix. xl. xli. xlii. xliii. xliv. xlv.

cccxx. annus Repromissionis.

xlvi. xlvii. xlviII. xlix. l. li. lii. liii. liv. lv.

cccxxx. annus Repromissionis.

lvi. lvii. lviii. lix. lx. lxi. lxii. lxiii. lxiv. lxv.

cccxl. annus Repromissionis.

lxvi. lxvii. lxviii. lxix. lxx. lxxi. lxxii.

Hoc anno lxxii. aetatis suae Ambram procreat Aaron ex Iochabeth.

lxxiii. lxxiv. lxxv.

Hoc ipsius anno Ambran ex eadem Iochabeth, filia fratris patris

αι, generat Moysen.

cccl. annus Repromissionis.

Moyses, 80.

Colliguntur anni 3337.

3758.

l. Primus annus Moysis in Aegypto educati.

Hoc anno Pharaο Rex Aegypti masculos Hebraeorum filios jussit in

C ῥενα τῶν Ἑβραίων βρέφη εἰς τὸν ποταμὸν ῥίπτεσθαι. καὶ πολλῶν βασιλέων ἡγουμένων Παλμανωθῆς ἔβασίλευσεν τῶν περὶ Ἡλιοπόλιν τόπων. οὗτος δὲ μετὰ τῶν ἄλλων βασιλέων φάυλως τοῖς Ἑβραίοις προσεφέρετο. καὶ γέγονε τοῦτω τῷ Παλμανωθῆ ἑνὶ ἡμέρᾳ ὀνόματι Μερρί, ἣν ἐξέδοτο Χενεβρῶν βασι- 5 λέοντι τῶν ὑπὲρ Μέμφιν τόπων. αὕτη δὲ ἡ Μερρί στείρα οὔσα τὸν Μωϋσῆν ῥιφέντα εἰς τὸν ποταμὸν ἀνελομένη ἀνεθρέψατο εἰς υἱόν.

β'.

V 52 Δευτέρῳ ἔτει Μωϋσῆ οὗτος ἔτος τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας ἄγων Ἄμ- 10 βράμ γενῆ ἐκ τῆς Ἰωχαβέθ Μαρὶὰμ τὴν προφητιν.

D

γ', δ', ε', ε', ζ', η', θ', ι'.

ιζ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ'.

το' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

15

κα', κβ', κγ', κδ', κε', κς', κζ', κη', κθ', λ'.

τπ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

λα'.

Τοῦτω αὐτοῦ τῷ ἔτει Μωϋσῆς κτίζει τὴν Ἐρμούπολιν, καὶ Αἰθίοφιν ἐπολέμησεν ἐπὶ ἔτη ι'. 20

3. φᾶλος P. 4. Παλμανωθεὶ R. 10. Ἀμβράν P. 19. αὐ-
τοῦ post ἔτσι ponit P.

fluvium abjici. Multis vero Regibus tum regnantibus, Palmanoths locis versus Heliopolim situs imperabat. Is una cum caeteris regibus Hebraeis infestus extitit. Huicque Palmanothi filia fuit, nomine Merrhi, quam Chenebron, qui in locis supra Memphin regnabat, dedit in uxorem. Ipsa vero Merrhi cum esset sterilis, Moysen, qui in fluvium projectus fuerat, ex eo sublatum, filii loco educavit.

II.

Secundo anno Moysis, LXXVII. aetatis annum agens Ambras, ex Iocabeth Mariam Prophetissam procreat.

III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X.

CCCLX. annus Repromissionis.

XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX.

CCCLXXX. annus Repromissionis.

XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX.

CCCLXXX. annus Repromissionis.

XXXI.

Hoc ipsius anno Moyses Hermopolim condit, et cum Aethiopibus bellum decennio gessit.

Τοῦ δὲ Χενεφρών βασιλέως τῶν ὑπὲρ Μέμφιν τόπων διὰ P 64 φθόνον ἐπιβουλεύοντος τῷ Μωϋσεΐ, καὶ τῆς Μεθρήνης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ τῆς ἀνελομένης τὸν Μωϋσῆν ἐκ τοῦ ποταμοῦ εἰς νιὸν ἑαυτῆς τελευτησάσης καὶ ταφείσης εἰς τοὺς ὑπὲρ Αἴγυπτον 5 τόπους, ἔκτισε πόλιν Ἐρμούπολιν Μωϋσῆς, ἣντινα Μεθρὶν κληθῆναι παρεσκεύασεν.

Ἔτα γνοὺς Μωϋσῆς τὴν τοῦ Χενεφρών ἐπιβουλὴν φρονεῖε Χανεδώθην τὸν μέλλοντα ἀναιρεῖν τὸν Αἰγύπτιον, καὶ οὕτω φεύγει εἰς Ἀραβίαν πρὸς Ραγουήλ τὸν τῶν τόπων ἄρχοντα, καὶ 10 ἔλαβε Σεπφώραν τὴν θυγατέρα Ραγουήλ πρὸς γάμον. ταῦτα ἱστορεῖ Ἀρτάβανος. Εὐπόλεμος δὲ φησι Μωϋσῆν πρῶτον σοφὸν B γενέσθαι καὶ γράμματα παραδοῦναι τοῖς Ἰουδαίοις πρῶτον, R 15 Φοίνικας δὲ παρὰ Ἰουδαίων παραλαβεῖν, Ἕλληνας δὲ παρὰ Φοινίκων, νόμους δὲ πρῶτον Μωϋσῆα γράψαι τοῖς Ἰουδαίοις.

15 Ἐκ τοῦ Ἀβραὰμ καὶ Χεττούρας γεννᾶται Ἰεζάν, ἐκ τοῦ Ἰεζάν γεννᾶται Δαδάν, ἐκ τοῦ Δαδάν γεννᾶται Ραγουήλ, ἐκ Ραγουήλ γεννᾶται Ἰοθῶρ καὶ Ἰακώβ, ἐκ τοῦ Ἰοθῶρ γεννᾶται Σεπφώρα, ἣν ἔγμηε Μωϋσῆς. ἀπὸ οὗν Ἀβραὰμ Μωϋσῆς ἑβδομος, ἡ δὲ Σεπφώρα ἕκτη γενεαλογεῖται.

20 λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ' C
τ' ἕτος τῆς ἐπαγγελίας.

1. 7. Χενεφρών P. 2. Μωϋσῆ PV. 8. Χανεδόθην P. 9. τῶν om. P. 14. νόμους τε V. 15. Χετούρας P. *ibid.* Ἰεζάν bis V, Ἰεζάν P. 17. Ἰοθῶρ PV bis. *ibid.* Ἰακώβ V.

Chenebron porro Regionum ultra Memphin Rege Moysi ex invidia Anni a m. c. insidias struente: ac Merrhina illius uxore, quae Moyssem e fluvio educerat atque in filium adoptaverat, extincta, et in locis trans Aegyptum sepulta, Moyses urbem Hermopolim condidit, quam Merrhin appellari decrevit.

Dein cum Moyses a Chenebron parari sibi insidias accepisset, Canethothen Aegyptium, a quo occidendus erat, interficit, sicque in Arabiam fugit ad Rhaguel, qui in his locis regnabat: ubi Sepphoram Rhaguel filiam sibi matrimonio copulavit. Haec narrat Artabanus. Eupolemus vero ait Moyssem sapientia praecelluisse, literasque Judaeis primum tradidisse, a Judaeis deinde Phoenices, a Phoenicibus accepisse Graecos, leges denique Judaeis primum Moyssem scripsisse.

Ex Abraham et Chetura nascitur Jezan, ex Jezan nascitur Dadan, ex Dadan nascitur Rhaguel, Jothor et Jacob: ex Jothor nascitur Sepphora, quam duxit Moyses. Igitur ab Abraham septimus est Moyses, sexta vero Sepphora in generis deductione.

XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL. CCCXC. annus Reptomissionis.

3789.

Τούτω τῷ ἔτει Μωϋσῆς τὰς ἐν Αἰγύπτῳ καταλειπὼν δια-
τριβὰς κατὰ τὴν ἔρημον ἐφιλοσόφει.

μά, μβ', μγ', μδ', μέ, μζ', μζ', μή, μθ', ν'.
ν' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

να', νβ', νγ', νδ', νε', νς', νζ', νη', νθ', ζ'.
νι' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ξα', ξβ'.

D Τούτω τῷ ξβ' ἔτει Μωϋσέως Ἀμβραὴν ὁ πατὴρ αὐτοῦ τελευ-
τῆ ζήσας ἔτη ροζ'.

ξγ', ξδ', ξέ, ξς', ξζ', ξη', ξθ', ο'.
νκ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

οα', οβ', ογ', οδ', οέ, ος', οζ'.

V 54 Μωϋσῆς Θεοφανείας ἐπὶ τοῦ Σιναίου ὄρους ἤξιοῦτο.

οη', οθ', π'.

νλ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

P 65 Ἰουδαῖοι ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Ἀβραάμ, τὸν χαρακτηῖρα
τοῦ Ἀβραάμ διὰ περιτομῆς εἰληφώς, καὶ ἐν τῷ Μωϋσῆϊ ἐβδόμῃ
ἀπὸ Ἀβραάμ διὰ τοῦ δοθέντος νόμου ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πλατυνθεὶς,
ἀπὸ δὲ Ἰούδα τοῦ τετάρτου υἱοῦ τοῦ Ἰακώβ τοῦ ἐπικληθέντος
Ἰσραὴλ διὰ Δαβὶδ τοῦ βασιλέως πρώτου ἀπὸ τῆς αὐτοῦ τοῦ 20

1. καταλείπων V. 2. κατὰ om. V, ex m. R addidit P. 8. ξβ'
om. P. 14. οη' — π' ante Μωϋσῆς ponit P sola. 15. ολ' P.
16. τὸν χαρακτηῖρα τοῦ ἔθρους διὰ περιτομῆς εἰληφώτος Malalas
p. 58. 18.

Hoc anno Moyses, relictis Aegypti habitationibus, in eremo philo-
sophiae vacavit.

XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XXIX. L.

cccc. annus Repromissionis.

LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LIX. LX.

ccccx. annus Repromissionis.

LXI. LXII.

Hoc anno Moysis, Ambran illius pater moritur, cum vixisset an-
nos CLXXVII.

LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX.

ccccxx. annus Repromissionis.

LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX.

Moyses Dei aspectu dignatur in monte Sinai.

ccccxxx. annus Repromissionis.

Judaismus a temporibus Abraham, signo Abraham per circumcisio-
nem accepto, et in Moyse septimo ab Abraham, data a Deo lege, dila-
tatus: a Juda vero quarto filio Jacob, qui et Israel cognominatus est,

Ἰούδα φυλῆς τὸ τέλειον τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ ὀνόματος κεκληρωμένοι, R 152
καθὰ σαφῶς περὶ τούτων τῶν αἰρέσεων ὁ ἀπόστολος Παῦλος
ἐπιστέλλων ἔλεγεν, „ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὐ βάρβαρος, οὐ
Σκύθης, οὐκ Ἕλλην, οὐκ Ἰουδαῖος, ἀλλὰ καινὴ κτίσις.“

5 Μωϋσῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ μ', ὁμοῦ γνωστ'.
πα'.

B

Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκείνας ἐτελεύτησεν ὁ βα-
σιλεὺς Αἰγύπτου· καὶ κατεστέναξαν υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἔργων
καὶ ἀνεβόησαν, καὶ ἀνέβη ἡ βοή αὐτῶν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ
10 εἰσήκουσεν ὁ Θεὸς τὸν στεναγμὸν αὐτῶν, καὶ ἐμνήσθη ὁ Θεὸς
τῆς διαθήκης αὐτοῦ τῆς πρὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ,
καὶ ἐφείδεν ὁ Θεὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγνώσθη αὐτοῖς.

Καὶ Μωϋσῆς ἦν ποιμαίνων τὰ πρόβατα Ἰσραὴλ τοῦ γαμβροῦ
αὐτοῦ τοῦ ἱερέως Μαδιύμ, καὶ ἦγεν τὰ πρόβατα ὑπὸ τὴν ἑρ-
15 μον, καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ὄρος Χωρήβ. ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυρίου
ἐν φλογὶ πυρὸς ἐκ τοῦ βάλτου· καὶ ὁρῶντι ὁ βάλτος καλεῖται πυρὶ, C
ὁ δὲ βάλτος οὐ κατεκαίετο. εἶπε δὲ Μωϋσῆς, Παρελθὼν ὕψομαι
τὸ ὄραμα τὸ μέγα τοῦτο ὅτι οὐ καλεῖται ὁ βάλτος. ὡς δὲ εἶδεν
κύριος ὅτι προσάγει ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν κύριος ἐκ τοῦ βάλτου λέγων,
20 Μωϋσῆ Μωϋσῆ. ὁ δὲ εἶπεν, Τί ἔστιν; καὶ εἶπεν, Μὴ ἐγγίσης

3. ἐπιστέλλων] Gal. VI. 15. 8. οἱ υἱοὶ P. 9. Θεόν] ἀπὸ τῶν
ἔργων de coniectura addunt PR ex Exod. II. 23. 10. ἦκουσεν P.
12. ἐφείδεν] ἐπίδεν P. 13. πενθεροῦ P. 14. Μαδιάν P.
ib. ἤγαγεν P. ib. ὑπὸ τὴν] εἰς P. 15. αὐτῷ om. P. 17.
οὐκ ἐκαίετο P. 18. τοῦτο τί ὅτι οὐ κατακαίεται ἡ βάλτος P.
19. προσάγει P. ib. αὐτὸν ἐκ τῆς βάλτου καὶ εἶπεν M. P. 20.
καὶ] ὁ δὲ P.

pe David primum Regem ex tribu Juda nominis Judaismi perfectionem, Anni a m. c.
adeptus est: quemadmodum de his sectis loquitur in Epistolis Apostolus
Paulus: Nam in Christo Jesu neque Barbarus, neque Scythia, neque
Graecus, nec Judaeus, sed nova creatura.

Moses in deserto, xl.

Colliguntur anni III. MCCCCLXXVII.

3438.

LXXXI.

Post autem dies illos multos, mortuus est Rex Aegypti, et ingemue-
runt filii Israel propter opera, et clamaverunt: ascenditque clamor eo-
rum ad Deum ab operibus. Et audivit Deus gemitum eorum, et recor-
datus est Deus foederis sui, quod pepigerat ad Abraham, et Isaac et
Jacob. Et respexit Deus filios Israel, et ab iis cognitus est.

Et Moyses pascebat oves Jethro soceri sui, Sacerdotis Madian: et
duxit oves in desertum: et venit ad montem Dei Oreb. Apparuit autem
ei Angelus Dei in flamma ignis ex rubo, et vidit quod rubus ardebat
ignae: at rubus non comburebatur. Dixit autem Moyses: Accedens vide-
bo visionem hanc grandem, quare non comburitur rubus. Postquam au-
tem vidit Dominus quod pergat ad videndum, vocavit eum Dominus, et

ᾧ σὺ ἔστηκας γῆ ἁγία ἐστίν. καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς τοῦ πατρὸς σου, ὁ θεὸς Ἀβραάμ καὶ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ θεὸς Ἰακώβ. ἀπέστρεψε δὲ Μωϋσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἠδλαβεῖτο γὰρ κατεμβλέψαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋ-5 σῆν, Ἴδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τῆς D κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν· οἶδα γὰρ τὴν ὀδύνην αὐτῶν. καὶ κατέβην ἐξελέσθαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς Αἰγυπτίων καὶ ἔξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἑλεινης καὶ εἰσθαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ 10 μέλι, εἰς τὸν τόπον τῶν Χαναανίων καὶ Χετταίων καὶ Ἀμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Εὐαίων καὶ Γεργεσαίων καὶ Ἰεβουσαίων. καὶ νῦν ἰδοὺ κραυγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἦκει πρὸς με. καὶ ἐγὼ B 154 εἴωρακα τὸν θλιμμὸν ὃν οἱ Αἰγύπτιοι θλίβουσιν αὐτούς. καὶ νῦν δεῦρο ἀποστελῶ σε πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ἐξά- 15 P 66 ξεις τὸν λαόν μου, τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἐκ γῆς Αἰγύπτου. καὶ εἶπεν Μωϋσῆς πρὸς τὸν θεόν, Τίς εἰμι, ὅτι πορεύσομαι πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ὅτι ἐξάξω τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου; εἶπε δὲ ὁ θεὸς πρὸς Μωϋσῆν λέγων ὅτι Ἔσομαι μετὰ σοῦ, καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον ὅτι ἐγὼ σε ἀποστελλῶ 20

1. λῦσαι P. 3. καὶ ὁ θεός — καὶ ὁ θεός P. 4. ἠδλαβεῖτο P.
 5. κατεμβλέψαι] κατεβλέψαι V, καταβλέψαι P. 6. ἴδων PV. 7.
 τῆν om P. 9. καὶ εἰσθαγαγεῖν αὐτοὺς om. V. 10. τὴν γῆν ἀγαθὴν
 P. 12. καὶ Γεργεσαίων om. V. 13. ἡ κραυγὴ P. ib. κάγω
 P. 15. ἀποστελῶ P. 17. ὁ Μωϋσῆς P. ib. τίς εἰμι ἐγὼ
 ὅτι πορεύσομαι P. 19. ὁ — λέγων om. V. 20. τὸ σημεῖον]
 σημεῖον P.

rubo, et dixit: *Moyses, Moyses*. Ille autem dixit; *Quid est? at ille dixit: Non appropriinques huc. Solve calceamentum de pedibus tuis: etenim locus in quo stas, terra sancta est. Et dixit ei: Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob. Avertit autem Moyses faciem suam: timuit enim aspicere contra Deum. Dixit autem Dominus ad Moysen: Videns vidi afflictionem populi mei, qui est in Aegypto: et clamorem eorum audivi, propter operum praefectos: scio enim dolorem eorum. Et descendi ut liberem eos ex terra illa, et inducam eos in terram bonam et multam, in terram manantem lac et mel, in locum Chananaeorum et Chettaeorum, et Amorrhaeorum, et Pheresaeorum, et Evaeorum, et Gergesaeorum, et Jebusaeorum. Et nunc ecce clamor filiorum Israel venit ad me: et ego vidi afflictionem, qua Aegyptii opprimunt eos. Et nunc veni, mittam te ad Pharaonem Regem Aegypti, et educes populum meum filios Israel ex terra Aegypti. Et dixit Moyses ad Deum: Quis sum ego, ut vadam ad Pharaonem Regem Aegypti, et ut educam filios Israel ex terra Aegypti? Dixit autem ad Moysen Deus, dicens: Quia ero tecum, et hoc tibi signum, quod ego te mit-*

ἐν τῷ σε ἐξαγαγεῖν τὸν λαόν μου ἐξ Αἰγύπτου, καὶ λατρεύσετε τῷ
 θεῷ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ. καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς τὸν θεόν, Ἰδοὺ
 ἐγὼ ἐξελεύσομαι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτούς, Ὁ
 θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς. ἐρω-
 5 τήσοσί με, Τί τὸ ὄνομα αὐτῷ; τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς; καὶ εἶπεν V 54
 ὁ θεὸς πρὸς Μωϋσῆν, Ἐγὼ εἰμι ὁ ὢν. καὶ εἶπεν, Οὕτως ἐρεῖς
 τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Ὁ ὢν ἐσταλκέν με πρὸς ὑμᾶς. καὶ εἶπεν πάλιν B
 ὁ θεὸς πρὸς Μωϋσῆν, Οὕτως ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Κύ-
 ριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν, ὁ θεὸς Ἀβραὰμ καὶ θεὸς Ἰσαὰκ
 10 καὶ θεὸς Ἰακώβ ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς. τοῦτό μού ἐστιν ὄνο-
 μα αἰώνιον καὶ μνημόσυνον γενεαῖς γενεῶν. ἔλθῶν οὖν συνά-
 γαγε τῆς γερουσίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Κύ-
 ριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ὥπται μοι, θεὸς Ἀβραὰμ καὶ
 θεὸς Ἰσαὰκ καὶ θεὸς Ἰακώβ, λέγων, Ἐπισκοπῆ ἐπέσκεμμαι ὑμᾶς
 15 καὶ ὅσα συμβέβηκεν ὑμῖν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, καὶ εἶπον, Ἀναβι-
 βᾶσω ὑμᾶς ἐκ τῆς κακώσεως τῶν Αἰγυπτίων εἰς τὴν γῆν
 τῶν Χαναανίων καὶ Χετταίων καὶ Ἀμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ
 Γεργεσαίων καὶ Εδαιῶν καὶ Ἰεβουσαίων, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα C
 καὶ μέλι. καὶ εἰσακούσονται σου τῆς φωνῆς, καὶ εἰσελεύσῃ σὺ καὶ
 20 ἡ γερουσία Ἰσραὴλ πρὸς Φαραὼ βασιλεῖα Αἰγύπτου. καὶ ἐρεῖς πρὸς
 αὐτόν, Κύριος ὁ θεὸς τῶν Ἑβραίων προκέκληται ἡμᾶς· πορευ-

1. ἐξαγαγεῖν σε P. 3. ἐλεύσομαι P. 4. καὶ ἐὰν ἐρωτήσῃσι P.
 6. θεός] κύριος P. 7. ἀπέσταλκέ P. ib. ὁ θεὸς πάλιν P. 9. 10.
 καὶ ὁ θεός — καὶ ὁ θεός PV. 10. μοί ἐστι τὸ P. 11. αἰώνιον om.
 V. ib. γενεῶν γενεαῖς P. 13. ὁ θεός P. 14. ἐπίσκεμμαι V, ἐσκεμμαι
 P. 15. γῆ om. P. ib. ἐώρακα καὶ εἶπα P. 17. τῶν om. P.
 ib. καὶ Φερεζαίων et καὶ Εδαιῶν om. V. 20. Φαραὼ om. V.

to, et educas tu populum meum ex Aegypto, et servitistis Deo in monte
 hoc. Et dixit Moyses ad Deum: Ecce ego vadam ad filios Israel, et
 dicam ad eos: Deus patrum vestrorum misit me ad vos, et si interroga-
 verint me, Quod nomen ei? quid dicam ad eos? Et dixit Dominus ad
 Moysen: Ego sum qui sum: et dixit: Sic dices filiis Israel: Qui est, mi-
 sit me ad vos. Et dixit Deus rursus ad Moysen: Sic dices filiis Israel:
 Dominus Deus patrum vestrorum, Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus
 Jacob, misit me ad vos. Hoc nomen est nomen sempiternum, et memo-
 riale generationum generationibus. Vadens igitur congrega seniores fi-
 liorum Israel, et dices ad eos: Dominus Deus patrum vestrorum apparuit
 mihi, Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob dicens: Visitatione
 visitavit vos, et quaecunque contigerunt vobis in Aegypto, vidi, et dixi:
 Reducam vos ex afflictione Aegyptiorum in terram Chanaanaeorum et Chet-
 taeorum, et Amorrhaeorum, et Pheresaeorum, et Gergesaeorum, et Ebaeo-
 rum, et Jebusaeorum in terram manantem lacte et melle. Et audient
 tuam vocem, et ingredieris tu et seniores Israel ad Pharaonem Regem
 Aegypti, et dices ad eum: Dominus Deus Hebraeorum vocavit nos: ibimus

σόμεθα οὖν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον, ἵνα θύσωμεν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν. ἐγὼ δὲ οἶδα ὅτι οὐ προήσεται ὑμᾶς Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου πορευθῆναι, ἐὰν μὴ μετὰ χειρὸς κραταιᾶς. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρά μου πατάξω τοὺς Αἰγυπτίους ἐν πᾶσι τοῖς θανυμασίοις μου οἷς ποιήσω ἐν αὐτοῖς· καὶ μετὰ ταῦτα 5 ἐξαποστελεῖ ὑμᾶς. καὶ δώσω χάριν τῷ λαῷ τούτῳ ἐναντίον τῶν

R 156 Αἰγυπτίων. ὅταν δὲ ἀποτρέχητε, οὐκ ἀπελεύσεσθε κενοί, ἀλλ' D αἰτήσει γυνὴ παρὰ γείτονος καὶ συσκήνου αὐτῆς σκευὴ ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν. καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν, καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν, καὶ συσκευάσατε τοὺς Αἰγυπτίους. 10

Ἀπεκρίθη δὲ Μωϋσῆς καὶ εἶπεν, Ἐὰν οὖν μὴ πιστεύσωσί μοι μηδὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς μου· ἐροῦσι γὰρ ὅτι οὐκ ὤπταί σοι ὁ θεός· τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς; εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ θεός, τί τοῦτό ἐστι τὸ ἐν τῇ χειρὶ σου; ὁ δὲ εἶπεν, Ῥάβδος. καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ῥίψον αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἔρριψεν αὐτὴν ἐπὶ τὴν 15 γῆν, καὶ ἐγένετο ὄφρις, καὶ ἔφυγε Μωϋσῆς ἀπ' αὐτοῦ. καὶ εἶπεν

P 67 αὐτῷ κύριος, Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου καὶ ἐπιλαβοῦ τῆς κέρκου. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπελάβετο τῆς κέρκου, καὶ ἐγένετο ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· ἵνα πιστεύσωσί σοι ὅτι ὤπταί σοι κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν, ὁ θεὸς Ἀβραάμ καὶ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ 20 θεὸς Ἰακώβ. εἶπε δὲ αὐτῷ κύριος πάλιν, Εἰσένεγκε τὴν χεῖρά

2. Φαραὼ om. P. 6. ἐνώπιον P. 7. ἀπελεύσεσθαι PV. Sic m. PV : αὕτη ἢ ἀπαγγελία ἐδόθη τῷ Ἀβραάμ ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ὅτε ἔλεγεν, μετὰ δὲ ταῦτα ἐξελεύσεται (σὺ ὡς) μετὰ ἀποσκευῆς πολλῆς. 10. ἐπισυσκευάσατε P. 11. οὖν] οὐ V. 13. ὁ θεός] κύριος P. 14. ἐστι τὸ om. V. *ibid.* τῇ om. P. 15. αὐτῷ om. P. 17. αὐτῷ κύριος] κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν P. 18. καὶ ἐκτείνας] ἐκτείνας οὖν P. 20. καὶ ὁ θεός Ἰσαὰκ καὶ ὁ θεός Ἰακώβ P.

igitur viam trium dierum in solitudinem, ut sacrificemus Domino Deo nostro. Ego vero scio, quod non dimittet vos Rex Aegypti nisi cum manu valida. Et extendens manum meam in omnibus mirabilibus meis, quae faciam in eis. Et post haec dimittet vos. Et dabo gratiam populo huic eorum Aegyptiis. Quando autem egressi fueritis, non recedatis vacui. Sed postulabit mulier a vicino et cohabitatore suo vasa argentea et aurea, et vestes, et imponentis super filias vestras, et spoliabitis Aegyptum.

Respondit vero Moyses, et dixit: Si igitur non crediderint mihi, nec audierint vocem meam: dicent enim, quod non apparuit tibi Deus, quid dicam ad eos? Dixit autem ei Dominus. Quid hoc est quod in manu tua? ille autem dixit: Virga: et dixit: Projice eam in terram. Et projecit eam in terram, et facta est coluber, et fugit Moyses ab eo. Et dixit Dominus ad Moysen: Extende manum tuam, et apprehende caudam. Extendens igitur manum apprehendit caudam, et facta est virga in manu sua. Ut credant tibi, quod apparuit tibi Dominus Deus tuorum, Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob. Dixit autem ei Dominus rur-

σου εἰς τὸν κόλπον σου. καὶ εἰσήνεγκε τὴν χεῖρα εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ, καὶ ἐξήνεγκεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἡ χεῖρ αὐτοῦ λεπρῶσα ὡσεὶ χιών. καὶ εἶπε πάλιν, Εἰσέ-
 5 *νεγκε τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου. καὶ εἰσήνεγκε τὴν χεῖρα*
 αὐτοῦ εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ, καὶ ἐξήνεγκεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐκ
 τοῦ κόλπου αὐτοῦ, καὶ πάλιν ἀπεκατεστάθη εἰς τὴν χροάν τῆς
 σαρκὸς αὐτοῦ. εἰὼν δὲ μὴ πιστεύσωσι σοι μηδὲ εἰσακούσωσι
 τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ πρώτου, πιστεύσωσι σοι τῆς φωνῆς
 τοῦ σημείου τοῦ δευτέρου. καὶ ἴσται ἐὰν μὴ πιστεύσωσι σοι τοῖς B
 10 *δυσὶ σημείοις τούτοις μηδὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς σου, λήψη*
 ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐκχεεῖς ἐπὶ τὸ ξηρόν, καὶ
 ἴσται τὸ ὕδωρ ὃ ἐὰν λάβῃς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ αἶμα ἐπὶ τοῦ ξη-
 15 *ροῦ. εἶπε δὲ Μωϋσῆς πρὸς κύριον, Δέομαι, κύριε, οὐκ εὐλο-*
γός εἰμι πρὸ τῆς χθὲς οὐδὲ πρὸ τῆς τρίτης ἡμέρας, οὐδὲ ἄφ' οὗ
 ἴρξαι λαλῆσαι τῷ Θεράποντι σου, ἰσχυρόφρονος καὶ βραδύγλωσ-
 20 *σος ἐγὼ εἰμι. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, Τίς ἔδωκε*
στόμα ἀνθρώπου; τίς ἐποίησεν δύσκωπον καὶ κωφόν, βλέποντα
καὶ τυφλόν; οὐκ ἐγὼ κύριος ὁ θεός; καὶ νῦν πορεύου, καὶ ἐγὼ V 55
ἀνοίσω τὸ στόμα σου καὶ συμβιβῶ σε ἅ μέλλεις λαλῆσαι. καὶ εἴ-
 20 *πεν Μωϋσῆς, Δέομαι, κύριε, προχέρισαι ἄλλον δυνάμενον, ὃν C*
R 158

2. τὴν χεῖρα αὐτοῦ] αὐτήν P. 3. ἐγενήθη P. *ibid.* λεπρός P.
 5. αὐτοῦ prius om. P. 8. πιστεύσωσι σοι P, πιστεύσωσι V. 9. δευ-
 τέρου] ἰσχυρόφρονος m. P. V, ἐπομένον m. V, ἐπομιόν m. P. *ib.* σοι om. P.
 12. ἐν P. 13. δέομαι κύριε om. V. *ib.* οὐκ P. Ἄ. οὐκ ἀνθρώ-
 φύματος. *Συ.* οὐκ εὐλαός m. P. 14. ἐχθρὸς P. 15. ἴρξω
 λαλεῖν P. 16. πρὸς Μωϋσῆν λέγων] τῷ Μωϋσῆ P. 17. καὶ
 τίς P. 19. συμβιβῶ P. Ἄ. φωτίσω σε. *Συ.* ὑποδείξω σοι:
quas varietates habet etiam m. V. 20. Μωϋσῆς om. V. *ibid.*
δυνάμενον ἄλλον P.

res: *Mitte manum tuam in sinum tuum: et misit manum suam in sinum suum: et eduxit eam de sinu suo, et facta est manus ejus leprosa sicut nix. Et dixit rursus: Mitte manum tuam in sinum tuum: Et misit manum in sinum suum, et eduxit eam de sinu suo, et rursus restituta est in colorem carnis suae. Si vero non crediderint tibi, neque audierint vocem signi primi, credent tibi voce signi secundi. Et erit, si non crediderint duobus signis his, neque audierint vocem tuam, accipies ab aqua fluminis, et effundes super aridam, et erit aqua, quam accipies a flumine sanguis super aridam. Dixit autem Moyses ad Dominum: Oro Domine, non eloquens sum ante heri, neque ante tertiam diem, neque es quo coepisti loqui servo tuo, gratiili voce, et tarda lingua ego sum. Dixit autem Dominus Moysi: Quis dedit os homini, et quis fecit mutum et surdum, videntem et cecum? nonne ego Dominus Deus? Et nunc vade, et ego aperiam os tuum, et instruam te, quae debes loqui. Et dixit Moyses: Obscuro, Domine olige potentem alium, quem mittes. Et iratus ira Do-*

ἀποστελεῖς. καὶ θυμωθεὶς ὀργῇ κύριος ἐπὶ Μωυσῆν εἶπεν, Ὁὐκ ἰδοὺ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου ὁ Λευΐτης; ἐπίσταμαι ὅτι λαλῶν λαλήσει αὐτός σοι. καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐξελεσεται εἰς συνάντησίν σοι, καὶ ἰδὼν σε χαμηλῆται ἐν ἑαυτῷ. καὶ ἔρεις πρὸς αὐτὸν τοὺς λόγους τούτους, καὶ δώσεις τὰ ῥήματά μου εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ. 5 καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ συμβιβάσω ὑμᾶς ἃ ποιήσετε. καὶ λαλήσει αὐτός σοι πρὸς λαόν, καὶ αὐτὸς ἔσται σου στόμα. σὺ δὲ αὐτῷ ἔση τὰ πρὸς τὸν Θεόν· καὶ τὴν ῥάβδον ταύτην τὴν στραφεῖσαν εἰς ὄφιν λήψῃ ἐν τῇ χειρὶ σου, ἐν ἣ ποιήσεις ἐν αὐτῇ τὰ σημεῖα. ἐπορεύθη δὲ Μωϋσῆς, 10 καὶ ἀπέστρεψε πρὸς Ἰωθῶρ τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτῷ, Πορεύσομαι, καὶ ἀποστρέψω πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς ἐν Αἴγυπτῳ, καὶ ὄψομαι εἰ ἔτι ζῶσιν. καὶ εἶπεν Ἰωθῶρ τῷ Μωϋσῆϊ, Βάδιζε ὑγιαίνων. μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκείνας ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς Αἴγυπτου. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἐν γῆ 15 Μαιδίμ, Βάδιζε, ἄπελθε εἰς Αἴγυπτον· τεθνήκασι γὰρ πάντες οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν σου. ἀναλαβὼν δὲ Μωϋσῆς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παῖδια ἀνεβίβασεν αὐτὰ ἐπὶ τὰ ὑποζύγια, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Αἴγυπτον. ἔλαβε δὲ Μωϋσῆς τὴν ῥάβδον τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Πορευο- 20 P 68 μένου σου καὶ ἀποστρέφοντος εἰς Αἴγυπτον ὄρα πάντα τὰ τέρατα ἃ ἔδωκα ἐν ταῖς χερσίν σου ποιήσεις αὐτὰ ἐναντίον Φαραῶν.

3. ἰδοὺ om. P. 4. τοὺς λόγους τούτους om. P. 6. Ἄ. φωτίσω. Ἄ. ὑποδείξω m. P. 7. ἃ ποιήσατε] καὶ λαλήσατε V. id. αὐτὸς σοὶ λαλήσει τὰ P. 11. Ἰωθῶρ saepius V. idid. κενθερὸν αὐτοῦ καὶ λέγει, Π. P. 12. ὑποστρέψω V. 13. Μωϋσῆ P. 16. Μαιδίαν P. 18. ἐπέστρεψεν P. 20. τῆ om. P. 22. ταῖς χερσίν] τῇ χειρὶ P.

minus contra Moysen, dixit: Non ecce Aaron frater tuus Levita? scio quod loquens loquetur ipse tibi: et ecce ipse egrediatur in occursum tibi, et videns te laetabitur in seipso. Et dices ad eum, et dabis verba mea in os ejus: et ego aperiam os tuum, et os ejus, et instruam vos, quae facietis. Et ipse loquetur, quae ad populum, et ipse erit os tuum: tu vero illi eris quae ad Deum. Et virgam hanc versam in colubrum accipies in manu tua, in qua facies in ea signa. Abiit autem Moyses, et reversus ad Jethro socerum suum, et dicit: Ibo, et revertar ad fratres meos, qui sunt in Aegypto, et videbo si adhuc vivunt. Et dixit Iethro Moysi: Vade sanus. Post autem dies multos illos mortuus est Rex Aegypti. Dixit vero Dominus ad Moysen in terra Madian: Vade, proficiscere in Aegyptum, mortui sunt enim omnes quaerentes animam tuam. Accipiens autem Moyses uxorem, et filios, imposuit eos super subjugalia, et reversus est in Aegyptum. Accepit autem Moyses virgam, a Deo, in manu sua. Dixit autem Dominus ad Moysen: Absente te et revertente in Aegyptum, vide omnia portenta, quae dedi in manu tua; fa-

ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἔξαποστείλῃ τὸν λαόν. σὺ δὲ ἐρεῖς τῷ Φαραῷ, Τάδε λέγει κύριος, υἱὸς πρωτότοκος μου Ἰσραὴλ. εἶπα δὲ σοι, Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσῃ· σὺ δὲ οὐκ ἠβούλου ἔξαποστεῖλαι αὐτόν. ὄρα σὺν, ἐγὼ ἀποκτενῶ τὸν υἱόν σου τὸν πρωτότοκον. ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἐν τῷ καταλύματι, συνήντησεν αὐτῷ ἄγγελος κυρίου, καὶ ἐζήτηε ἀποκτεῖναι αὐτόν. καὶ λαβοῦσα Σεπφώρα ψῆφον πετριὴν περιέτεμε τὴν ἀκροβυστίαν τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, καὶ προσέπεισε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ εἶπεν, Ἔσθι τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς **B**
10 τοῦ παιδίου μου. καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ὁ ἄγγελος, διότι εἶπεν, Ἔσθι τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς τοῦ παιδίου μου. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Ἀαρών, Πορεύθητι εἰς συνάντησιν Μωϋσεῖ εἰς τὴν ἔρημον. καὶ ἐπορεύθη, καὶ συνήντησεν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τοῦ **R 160**
15 θεοῦ, καὶ κατεφίλησαν ἀλλήλους. καὶ ἀνήγγειλε Μωϋσῆς Ἀαρὼν πάντα τοὺς λόγους κυρίου οὓς ἀπέστειλεν πρὸς αὐτόν καὶ πάντα τὰ σημεῖα ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ. ἐπορεύθη δὲ Μωϋσῆς καὶ Ἀαρών, καὶ συνήγαγον πᾶσαν τὴν γερούσιαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. καὶ ἐλάλησεν Ἀαρών πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἃ ἐλάλησεν ὁ θεὸς πρὸς Μωϋσῆν. καὶ ἐποίησε τὰ σημεῖα ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ.
20 καὶ ἐπίστευσεν ὁ λαὸς καὶ ἐχάρη, ὅτι ἐπισκέψατο ὁ θεὸς τοὺς **C**

1. σκληρυνῶ] Ἀ. ἐνισχύσω. Ἀ. θρασύνω m. P. *ibid.* αὐτοῦ τῆς καρδίας P. 4. ἠβούλου P, ἠπήθησας m. V, Ἀ. ἀνένουσας. Σν. ἠπειθησας m. P. *ibid.* αὐτοῦς P. 5. ἀποκτείνω P. 7. Ἀ. πέτρον. Σ. ψῆφον πετριὴν. Θ. ἀκρότομον m. P. 9. καὶ ἐσθῆ V. 10. μου om. V. *ibid.* ὁ ἄγγελος — μου om. V. 12. Μωϋσῆ PV. 15. πρὸς αὐτόν om. V. 17. πᾶσαν om. P. 18. ταῦτα om. P. 19. παντὸς om. P, 20. ὁ λαὸς om. P. *ibid.* ὁ θεός] κύριος P.

eis ea coram Pharaone. Ego vero indurabo illius cor, et non dimittet populum. Tu autem dices Pharaoni: Haec dicit Dominus, Filius primogenitus meus Israel. Dimitte autem tibi, Dimitte populum meum, ut mihi ierit. Tu vero non volebas dimittere ipso, vide igitur, ego interficiam filium tuum primogenitum. Factum est autem in via, in diversorio, occurrit illi Angelus Domini, et quaerebat interficere illum. Et accipiens Siphora petram, circumcidit praeputium filii sui, et procidit ad pedes suos: et dixit: Stetit sanguis circumcisionis filii mei. Et abiit ab eo Angelus: quoniam dixit: Stetit sanguis circumcisionis filii mei. Dixit autem Dominus ad Aaron: Abi in occursum Moysi in desertum. Et abiit, et obviavit illi in monte Dei, et osculati sunt invicem. Et narravit Moyses Aaron omnes sermones Domini, quos misit ad eum, et omnia signa quae mandavit ei. Abiit autem Moyses et Aaron, et congregaverunt seniores filiorum Israel. Et locutus est Aaron omnia verba, quae locutus est Deus ad Moysen, et fecit signa coram populo. Et credidit populus, et laetatus est; quod visitavit Dominus filios Israel, et quod

υίους Ἰσραὴλ καὶ ὅτι εἶδεν αὐτῶν τὴν θλίψιν. κύριος δὲ ὁ λαὸς
 προσεκύνησεν. καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθε Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν
 πρὸς Φαραῶ, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Τάδε λέγει κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ.
 Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα ἐορτάσῃ μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ
 εἶπε Φαραῶ, Τίς ἐστιν οὗ εἰσακούσομαι τῆς φωνῆς αὐτοῦ, ὥστε 5
 ἔξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ; οὐκ οἶδα τὸν κύριον, καὶ τὸν
 Ἰσραὴλ οὐκ ἔξαποστελεῶ. καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραϊ-
 ων προσκέκληται ἡμᾶς. πόρευσόμεθα οὖν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν
 εἰς τὴν ἔρημον, ὅπως θύσωμεν κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, μήποτε
 V 56 συναντήσῃ ἡμῖν θάνατος ἢ φόνος. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς 10
 D Αἰγύπτου, Ἰνατί, Μωϋσῆ καὶ Ἀαρὼν, διαστρέφετε τὸν λαόν
 ἀπὸ τῶν ἔργων; ἀπέλθατε ἕκαστος ὑμῶν πρὸς τὰ ἔργα αὐτοῦ.
 Καὶ μετὰ βραχέα. Ἐώραν δὲ οἱ γραμματεῖς τῶν αἰῶν Ἰσρα-
 ῆλ ἑαυτοὺς ἐν κακοῖς, λέγοντες, Ὅκ ἀπολέητε ἀπὸ τῆς πλε-
 θείας τὸ καθήκον τῇ ἡμέρᾳ. συνήντησαν δὲ Μωϋσῆ καὶ Ἀα- 15
 ρὼν ἐρχομένοις εἰς συνάντησιν αὐτοῖς, ἐκπορευομένων αὐτῶν
 ἀπὸ Φαραῶ. καὶ εἶπαν αὐτοῖς, Ἐπίδοι ὁ Θεὸς ὑμᾶς καὶ κρῖναι,
 ὅτι ἐβδελύξατε τὴν ὁσμὴν ἡμῶν ἐναντίον Φαραῶ καὶ ἐναντίον
 τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, δοῦναι ῥομφαίαν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ

2. προσεκύνησαν P. *ibid.* καὶ Ἀαρὼν om. V. 3. εἶπεν V.
 4. ἐορτάσωσιν P, ἐορτάσει μοι V. 5. οὗ εἰσακούσομαι] οὐκ
 ἀκούσομαι V. 9. κυρίῳ om. P. 10. ὁ om. P. 11. Ἰνατί
 om. V. *ibid.* διαστρέφετε] A. ἀποκετάξετε. Σ. ἀποστρέφετε.
 Θ. διασκεδάξετε m. P. 12. ἐπέλθατε V, ἀπέλθετε P. 13.
 Ἀρχὴ εἰσόδου Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν πρὸς Φαραῶ. ἀθίατα (ὀθεά-
 τῃς V) δὲ Φαραῶ καὶ ἐπιτίμια πρὸς αὐτοὺς καὶ προσθήκας κακώ-
 σαι (προσθήκη κακώσεως V) τοῦ Ἰσραὴλ καὶ βαρλογοί (βαρλο-
 γία V) τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν. m. PV. 14. ἐπο-
 λέητε V. *ib.* πληθίας P. 15. Μωυσῆ P. 17. εἶπον P.
ib. ἐπίδοι P, ἐπίδοι V. 18. ἐβδέξατε V. 19. αὐτοῦ, τοῦ
 ἀποκετεῖναι P.

vidit eorum tribulationem. Inclinatus autem populus adoraverunt. Et
 post haec ingressus est Moyses et Aaron ad Pharaonem, et dixerunt ei:
*Haec dicit Dominus Deus Israel: Dimitte populum meum, ut festum
 agant in deserto. Et dixit Pharao: Quis est, cuius audiam vocem ejus,
 ut dimittam filios Israel? non novi Dominum; et Israel non dimittam.*
 Et dicant ei: *Deus Hebraeorum vocavit nos. Ibimus igitur viam trium
 dierum in desertum, ut sacrificemus Deo nostro; ne forte occurrat nobis
 mors, vel caedes. Et dixit eis Rex Aegypti: Cur Moyses et Aaron aser-
 titis populum ab operibus: recedite unusquisque vestrum ad opera tua.*

Et post pauca. Videbant autem Scribae filiorum Israel seipso in
 *puterefe-
 malis dicentes: *Non relinquitis a lateritio quod facitis, quod pertinet ad
 diem. Occurrerunt autem Moysi et Aaron venientibus in occursum eis,
 foetere
 exeuntibus illis a Pharaone, et dixerunt eis: Videat Deus vos, et judi-
 cet, quod abominati estis odorem nostrum coram Pharaone, et coram*

ἀποκτεῖναι ἡμᾶς. ἐπέστρεψε δὲ Μωϋσῆς πρὸς κύριον, καὶ εἶπε, **P 69**
Κύριε, διὰ τί ἐκάκωσας τὸν λαόν σου τοῦτον, καὶ ἵνατί ἀπέσταλκάς **P 69**
με, καὶ ἄφ' οὗ εἰσπεπόρευμαι πρὸς Φαραῶ λαλῆσαι ἐπὶ τῷ σῷ
ὀνόματι, ἐκάκωσε τὸν λαόν σου τοῦτον, καὶ οὐκ ἐβρόύσω τὸν λαόν σου. **R 162**
5 καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Ἦδη ὄψει ἃ ποιήσω τῷ Φαραῶ.
ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἔξαποστελεῖ αὐτοὺς καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ
ἐκβαλεῖ αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. ἐλάλησε δὲ ὁ θεὸς πρὸς
Μωϋσῆν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐγὼ κύριος, καὶ ὤφθην πρὸς
Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, θεὸς ὢν αὐτῶν. καὶ τὸ ὄνομά
10 μου κύριος οὐκ ἐδήλωσα αὐτοῖς. καὶ ἔστησα τὴν διαθήκην μου
πρὸς αὐτούς, ὥστε δοῦναι αὐτοῖς τὴν γῆν τῶν Χαναανίων, τὴν
γῆν ἣν παρωκῆκασι καὶ περιώκησαν ἐπ' αὐτῆς. καὶ ἐγὼ εἰσή- **B**
κουσα τὸν στεναγμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὃν οἱ Αἰγύπτιοι κατα-
δουλοῦνται αὐτούς, καὶ ἐμνήσθην τῆς διαθήκης ἡμῶν. Βάδιζε, εἰ-
15 *πον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων, Ἐγὼ κύριος, καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἀπὸ τῆς*
δυναστείας τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ῥύσομαι ὑμᾶς ἐκ τῆς δουλείας
αὐτῶν, καὶ λυτρώσομαι ὑμᾶς ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ κρίσει με-
γάλῃ, καὶ λήψομαι ὑμᾶς εἰς λαόν ἑμαντῶ καὶ ἔσομαι ὑμῶν
θεός, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἔξαγαγὼν ἡμᾶς
20 *ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἐκ τῆς δυναστείας τῶν Αἰγυπτίων. καὶ εἰσ-*

1. ὑμᾶς P. ib. κύριος] τὸν θεόν P. 4. ἐρύσω P. 5. πρὸς
 τὸν M. P. 12. καὶ π.] ἐν ἧ π. P. 13. τῶν στεναγμῶν V et codex
 Augustanus: correxit R. ib. κατεδουλοῦντο m. P. 14. ὑμῶν]
 μου P. 15. λέγων om. V. ib. τῆς δυναστείας] δουλείας P.
 16. δουλείας], δυναστείας P. 18. ἑμαντῶ εἰς λαόν P. 20. ἐκ
 γῆς Αἰγύπτου καὶ om. P.

servis ejus, ut det gladium in manus ejus, ut occidat nos. Conversus
 est autem Moyses ad Deum, et dixit: Domine, quare afflixisti populum
 hunc? et cur misisti me? Et ex quo ingressus sum ad Pharaonem, ut lo-
 querer in nomine tuo, afflixit populum hunc, et non liberasti populum
 tuum. Et dixit Dominus ad Moysen: Jam videbis quae faciam Pharaoni.
 In manu enim valida, et in brachio excelso ejiciet eos de terra sua. Lo-
 catus est autem Dominus ad Moysen, et dixit ad eum: Ego Dominus.
 Et apparui ad Abraham, et Isaac, et Jacob, Deus existens eorum. Et
 nomen meum Dominus non manifestavi eis. Et constitui foedus meum
 cum eis, ut darem eis terram Chanaanorum, terram quam habitaverunt
 in qua habitaverunt in ea. Et ego audiivi gemitum filiorum Israel, quae
 Aegyptii in servitute redederunt eos, et recordatus sum foederis mei.
 Vade, loquere filiis Israel, dicens: Ego Dominus, et educam vos a ser-
 vitute Aegyptiorum: et liberabo vos de potentia eorum, et redimam vos
 in brachio excelso et judicio magno. Et accipiam vos mihi in populum, et
 ero vester Deus: et cognoscetis, quod ego Dominus Deus vester, educens
 vos de potentia Aegyptiorum. Et adducam vos in terram, in quam ex-

ἀξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἐξέτεινα τὴν χεῖρά μου δοῦναι αὐ-
C τὴν τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακώβ. καὶ δώσω αὐτὴν
ὑμῖν ἐν κλήρῳ ἐγὼ κύριος.

Ἐλάλησε δὲ Μωϋσῆς οὕτω τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ εἰσή-
κουσαν Μωϋσῆ ἀπὸ τῆς ὀλιγοψυχίας καὶ ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν 5
σκληρῶν. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, Εἰσελθε, λά-
λησον πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, ἵνα ἐξαποστείλῃ τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. ἐλάλησε δὲ Μωϋσῆς ἐναντίον
κυρίου λέγων, Ἰδοὺ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οὐκ εἰσήκουσάν μου· πῶς
εἰσακούσεται μου Φαραὼ; ἐγὼ δὲ ἄλογός εἰμι. εἶπε δὲ κύριος 10
πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ συνέταξεν αὐτοῖς πρὸς Φαραὼ
βασιλέα Αἰγύπτου, ὥστε ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς
Αἰγύπτου.

D Καὶ μετ' ὀλίγα. Μωϋσῆς δὲ ἦν ἐτῶν ὀγδοήκοντα, Ἀαρὼν
δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὀγδοήκοντα τριῶν ἦν ἐτῶν, ἦν τε ἐλάλησαν 15
πρὸς Φαραὼ. καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων, Καὶ
ἐὰν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς Φαραὼ λέγων, Δότε ἡμῖν σημεῖον ἢ τέρας.
καὶ ἔρεῖς Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου, Λάβε τὴν ῥάβδον, καὶ ῥύρον

R 164 αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν ἐναντίον Φαραὼ καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ,
καὶ ἔσται δράκων. εἰσῆλθεν δὲ Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐναντίον 20

1. εἰς ἣν] ἐφ' ἣν P. 2. καὶ δώσω — κλήρῳ om. V. 4. οὐ-
τως P. 8. ἐναντι P. 9. λέγων et oi om. P. ib. πῶς] καὶ πῶς P. 10. Φαραὼ ante εἰσακούσεται ponit P. Φαραὼ sae-
rius V. ib. ἄλογος. A. ἄλογος χεῖλεσιν. Σ. οὐκ εἰμι καθαρὸς
τῷ φθέγματι. Θ. ἀπείρητος τοῖς χεῖλεσιν. LXX. m. P. 12.
ἵνα ἐξαγάγῃ ὥστε P. 15. ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ om. P. ib. ἦν om. P.
17. λαλήσει PV. 19. ἐπὶ τὴν γῆν om. P. ib. καὶ ἐναντίον
τῶν P. 20. εἰσῆλθε Μωϋσῆς P.

tendi manum meam, ut darem eam Abraham, Isaac et Jacob. Et dabo
eam vobis in sorte: ego Dominus.

Locutus est autem Moyses sic filiis Israel: et non audiverunt Moy-
sen prae pusillanimitate, et prae operibus duris. Ait autem Dominus ad
Moysen, dicens: *Ingrede, loquere ad Pharaonem Regem Aegypti, ut
dimittat filios Israel de terra sua.* Locutus est autem Moyses coram Do-
mino dicens: *Ecce filii Israel non audiverunt me, et quomodo Pharae au-
diet me? ego enim baldus sum.* Dixit autem Dominus ad Moysen et
Aaron: et mandavit eis ad Pharaonem Regem Aegypti: ut educat filios
Israel de terra Aegypti. Et post pauca.

Moyses autem erat annorum octoginta, Aaron autem octoginta trium
annorum, quando locuti sunt ad Pharaonem. Et ait Dominus ad Moy-
sen et Aaron, dicens: *Et si loquitur ad vos Pharae dicens: Date nobis
signum aut portentum. Et dices Aaron fratri tuo: Accipe virgam, et
projice eam coram Pharaone, et coram servis ejus, et erit draco.* Ingres-

Φαραὼ καὶ τῶν Θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ ἐποίησαν οὕτως, καθά-
 περ ἐνετείλατο αὐτοῖς κύριος, καὶ ἔρριψεν Ἀαρὼν τὴν ῥάβδον
 αὐτοῦ ἐναντίον Φαραὼ καὶ ἐναντίον τῶν Θεραπόντων αὐτοῦ,
 καὶ ἐγένετο δράκων. συνεκάλεσε δὲ Φαραὼ τοὺς σοφιστὰς καὶ
 5 τοὺς φαρμακοὺς, καὶ ἐποίησαν καὶ οἱ ἐπαιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων
 ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν ὡσαύτως, καὶ ἔρριψεν ἕκαστος τὴν P 70
 ῥάβδον αὐτοῦ, καὶ ἐγένοντο δράκοντες. καὶ κατέπιεν ἡ ῥάβδος V 57
 Ἀαρὼν τὰς ἐκείνων ῥάβδους. καὶ κατίσχυσεν ἡ καρδία Φαραὼ,
 καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ ἐλάλησεν αὐτοῖς κύριος.
 10 εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Βεβάρνται ἡ καρδία Φαραὼ τοῦ μὴ
 ἔξυποστεῖλαι τὸν λαόν. βάδισον πρὸς Φαραὼ τὸ πρῶτ, ἰδοὺ
 αὐτὸς ἐκπορεύεται ἐπὶ τὸ ὕδωρ. καὶ σὺ ἔση συναντῶν αὐτῷ ἐπὶ
 τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ, καὶ τὴν ῥάβδον ταύτην τὴν στραφεῖσαν
 εἰς ὄφιν λήψῃ ἐν τῇ χειρὶ σου, καὶ ἔρεις πρὸς αὐτόν, Κύριος ὁ
 15 θεὸς τῶν Ἑβραίων ἀπέσταλκέ με πρὸς σέ λέγων, Ἀπόστειλον
 τὸν λαόν μου, ἵνα λατρεύσωσί μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἰδοὺ οὐκ
 εἰσήκουσας ἕως τούτου. τάδε λέγει κύριος, Ἐν τούτῳ γνώσει B
 ὅτι ἐγὼ κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ τύπτω τῇ ῥάβδῳ τῇ ἐν τῇ χειρὶ μου ἐπὶ τὸ
 ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ, καὶ μεταβαλεῖ εἰς αἷμα, καὶ οἱ ἰχθῦνες
 20 οἱ ἐν τῷ ποταμῷ τελευτήσουσι, καὶ ἐποξέσει ὁ ποταμὸς, καὶ οὐ
 θνήσκονται οἱ Αἰγύπτιοι πιεῖν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ. εἶπε δὲ
 κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Εἶπον Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου, Λάβε τὴν

1. καὶ τῶν θ. αὐτοῦ om. V. 3. αὐτοῦ prius om. P. 6. ἔρρι-
 ψαν P. 10. βεβάρνται P. 11. τὸν Φαραὼ P. ἰδ. τὸ] τῷ P.
 12. σὺ ἔση] στήση P. 13. ταύτην om. P. 14. λήψει V. 15.
 ἔξυποστεῖλον P. 20. τελευτήσωσι V. ἰbid. ὑποξέσει P.

sus est autem Moyses et Aaron coram Pharaone et servis ejus, et fecerunt sic, sicut praecepit eis Dominus, et projecit Aaron virgam coram Pharaone, et coram servis ejus, et facta est draco. Convocavit autem Pharaeo sapientes et veneficos, et fecerunt, et incantatores Aegyptiorum incantationibus suis similiter. Et profecerunt unusquisque virgam suam, et factae sunt dracones: et devoravit virga Aaron illorum virgas. Et indurata est cor Pharaonis, et non audivit illos, sicut locutus est eis Dominus. Dixit autem Dominus ad Moysen: Aggravatum est cor Pharaonis, ut non dimittat populum. Vade ad Pharaonem mane, ecce ipse egredietur ad aquam, et stabis obvians ei super labium fluminis; et virgam conversam in colubrum accipies in manu tua, et dices ad eum: Dominus Deus Hebraeorum misit me ad te dicens: Dimitte populum meum, et serviant mihi in deserto, et ecce non audivisti usque huc. Haec dicit Dominus: Ecce ego percutiam virga, quae in manu mea, in aquam quae in fluvio, et vertetur in sanguinem. Et pisces qui in flumine, morientur: et serebit fluvius: et non poterunt Aegyptii bibere aquam a flumine. Dixit autem Dominus ad Moysen: Dic Aaron fratri tuo; accipe virgam

ῥάβδον σου καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου
 καὶ ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας αὐτῶν καὶ
 ἐπὶ τὰ ἔλα αὐτῶν καὶ ἐπὶ πᾶν συννεσθηκὸς ὕδωρ αὐτῶν, καὶ ἔσται
 αἷμα. καὶ ἐγένετο αἷμα ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτῳ, ἐν τε τοῖς ζύλοις
 C καὶ ἐν τοῖς λίθοις. καὶ ἐποίησαν οὕτως Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν, 5
 καθάπερ ἐνετείλατο κύριος αὐτοῖς. καὶ ἐπάρας Ἀαρὼν τὴν ῥά-
 βδον αὐτοῦ ἐπάταξε τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ ἐναντίον Φαραῶ
 καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ μετέβαλε πᾶν τὸ ὕδωρ
 τὸ ἐν ποταμῷ εἰς αἷμα. καὶ οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ ἐτείλε-
 τησαν, καὶ ἐπώρυσεν ὁ ποταμὸς, καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ Αἰγύπτιοι 10
 R 166 πῖν ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἦν τὸ αἷμα ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύ-
 πτω. ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς
 φαρμακείαις αὐτῶν, καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδιά Φαραῶ, καὶ οὐκ
 εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ εἶπεν κύριος. ἐπιστραφεὶς δὲ Φα-
 ραῶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐπέστρεψε τὸν νοῦν 15
 D αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ τοῦτο. ὤρυσαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι κύκλῳ
 τοῦ ποταμοῦ, ὥστε πῖν ὕδωρ, καὶ οὐκ ἠδύναντο πῖν ὕδωρ
 ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ. καὶ ἀνεπληρώθησαν ἐπὶ ἡμέραι μετὰ τὸ
 πατάξαι κύριον τὸν ποταμὸν.

Εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Εἰσελθε πρὸς Φαραῶ, καὶ 20
 ῥεῖς πρὸς αὐτόν, Τάδε λέγει κύριος, Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν

2. διορχῆας V. 4. τῆ γῆ Αἰγύπτου P. 5. ἐν om. P. 6. αὐτοῖς
 κύριος P. 11. ἐκ | ἀπὸ P. *ibid.* πάσῃ τῇ γῆ Αἰγυπτίων P.
 πάσῃ τῇ γῆ Αἰγύπτου R. 15. εἰσῆλθεν — αὐτοῦ cum lacuna om. V.

*tuam, et extende manum tuam super aquas Aegypti, et super fluuios eo-
 rum, et super riuos eorum, et super paludes eorum, et super omnem
 aquam congregatam: et erit sanguis. Et fuit sanguis in omni terra Ae-
 gypti, inque lignis et lapidibus. Et fecerunt sic Moyses et Aaron, sicut
 praeceperat eis Dominus. Et elevans Aaron virgam suam, percussit
 aquam in flumine coram Pharaone, et coram servis ejus, et conversa est
 tota aqua, quae in flumine, in sanguinem. Et pisces, qui in flumine,
 mortui sunt: et computruit flumen, et non potuerunt Aegyptii bibere
 aquam a flumine, et erat sanguis in omni terra Aegypti. Fecerunt au-
 tem similiter, et incantatores Aegyptiorum incantationibus suis. Et in-
 duratum est cor Pharaonis, et non audivit eos, sicut dixit Dominus.
 Conversus autem Pharaon ingressus est in domum suam: et non apposuit
 mentem suam neque in hoc. Foderunt autem omnes Aegyptii per cir-
 cuitum fluminis, ut biberent aquam; et non poterant bibere aquam a
 flumine. Et impleti sunt septem dies postquam percussit Dominus
 flumen.*

Dixit autem Dominus ad Moysen: *Ingredere ad Pharaonem, et di-
 ces ad eum: Haec dicit Dominus, Dimitte populum meum, ut mihi ser-*

μου, ἵνα μοι λατρεύωσιν. εἰ δὲ μὴ βούλει σὺ ἔξαποστῆλαι,
 ἴδω ἐγὼ τίπτω πάντα τὰ ὄριά σου βατράχοις, καὶ ἔξερευθεῖται ὁ
 ποταμὸς βατράχους, καὶ ἀναβάντες εἰσελεύσονται εἰς τοὺς οἴκους
 σου καὶ εἰς τὰ ταμεῖα τῶν κοιτάνων σου καὶ ἐπὶ τῶν κλιβῶν σου P 71
 5 καὶ εἰς τοὺς οἴκους τῶν θεραπόντων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου καὶ ἐν
 τοῖς φυράμασί σου καὶ ἐν τοῖς κλιβάνοις σου, καὶ ἐπὶ σὲ
 καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τοὺς θεραπόντάς σου ἀνα-
 βήσονται οἱ βάτραχοι. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Ἔκτεινον
 Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου, Ἐκτεινον τῇ χειρὶ σου τὴν ῥά-
 10 βδον σου ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας καὶ ἐπὶ τὰ
 ἕλη καὶ ἀνάγαγε τοὺς βατράχους. καὶ ἔξετυεν Ἀαρὼν τὴν χεῖρα
 ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου καὶ ἀνήγαγε τοὺς βατράχους, καὶ ἀνε-
 βιάσθη ὁ βάτραχος καὶ ἐκάλυψε τὴν γῆν Αἰγύπτου. ἐποίησαν δὲ
 15 ὡσάντως καὶ οἱ βασιλεῖς τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐ-
 τῶν, καὶ ἀνήγαγον τοὺς βατράχους ἐπὶ τὴν γῆν Αἰγύπτου. καὶ
 ἐκάλεσε Φαραὼ Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν, καὶ εἶπεν, Ἐξῆσαθε περὶ V 58
 ἐμοῦ πρὸς κύριον, καὶ περιέλθτω τοὺς βατράχους ἀπ' ἐμοῦ καὶ
 ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ λαοῦ, καὶ ἔξαποστῆλω τὸν λαόν, καὶ θύσουσι κυ-
 ρίῳ. εἶπε δὲ Μωϋσῆς πρὸς Φαραὼ, Τάξαι πρὸς με πότε εὔξο-
 20 μαι περὶ σου καὶ περὶ τῶν θεραπόντων σου καὶ περὶ τοῦ λαοῦ
 σου ἀφαιρῆσαι τοὺς βατράχους ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπὸ λαοῦ σου καὶ
 ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν, πλὴν ἐν ποταμῷ ὑπολειφθήσονται. ὁ δὲ εἶ-
 πεν, Εἰς αὐρίον. εἶπεν οὖν, Ὡς εἶρηκας, ἵνα εἰδῆς ὅτι οὐκ

1. βούλει m. PR, βούλη PV. 2. ἐγὼ om. P. 3. τοὺς βατράχους
 P. 9. σου om. Exod. VIII. 5. 10. σου om. P. ibid. διο-
 ρυγὰς V. 13. πᾶσαν τὴν P. 15. καὶ ἐκάλεσε δὲ V. 16. εὔ-
 ξασθε πρὸς τὸν κύριον P. 18. τοῦ λαοῦ μου P. id. θύσασι
 V. 22. ἐκ] ἀπὸ P.

vian. Si autem non volueris tu dimittere, ecce ego percutio omnes ter-
 minos tuos ranis. Et eructabit fluvius ranas, et ascendentes ingredientur
 in domos tuas, et in penetralia cubiculorum tuorum, et in lectos tuos, et
 in pabula tuis, et in furnis tuis, et in te, et in populum tuum, et in ser-
 vos tuos ascendent ranas. Dixit autem Dominus ad Moysen: Dic Aaron
 fratri tuo: et extende manu tua virgam super fluvios, et super rivos, et
 super paludes, et educ ranas. Et extendit Aaron manum super aquas
 Aegypti, et eduxit ranas: et ascendit rana, et operuit totam terram Ae-
 gypti. Fecerunt autem similiter, et incantatores Aegyptiorum incanta-
 vebant ranis, et eduxerunt ranas super terram Aegypti. Et vocavit
 Pharo Moysen et Aaron, et dixit: Orate ad Dominum, et auferat ranas
 a me, et a populo meo, et dimittam populum, et sacrificabunt Domi-
 no. Dixit autem Moyses ad Pharaonem: Constitue ad me, quando orabo
 pro te, et pro servis tuis, et pro populo tuo, et ad delendum ranas a te,
 et a populo tuo, et a domibus vestris: veruntamen in fluvio remanebunt.
 Ille autem dixit: Cras. Dixit igitur: Ut disisti, ut scias quia non est

ἔστιν ἄλλος πλὴν κυρίου. καὶ περιαιρεθήσονται οἱ βάρβαροι ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπὸ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν καὶ ἐκ τῶν ἐπαύλειων καὶ ἀπὸ τῶν θεραπόντων σου καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου, πλὴν ἐν τῷ ποταμῷ ὑπολειφθήσονται.

R 168 C Ἐξῆλθε δὲ Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἀπὸ Φαραώ. καὶ ἀνεβόησε 5
 Μωϋσῆς πρὸς κύριον περὶ τοῦ ὀρισμοῦ τῶν βατράχων, ὡς ἐτάξατο Φαραώ. ἐποίησε δὲ κύριος, καθάπερ εἶπε Μωϋσῆς, καὶ ἐτελεῦτησαν οἱ βάρβαροι ἐκ τῶν οἰκιῶν καὶ ἐκ τῶν ἐπαύλειων καὶ ἐκ τῶν ἀγρῶν, καὶ συνήγαγον αὐτοὺς θημωνίας θημωνίας, καὶ ἐπώρξεν ἡ γῆ. ἰδὼν δὲ Φαραώ ὅτι γέγονεν ἀνάψυξις, ἐβάρυνθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ ἐλάλησεν κύριος.

Ἔτα ἐπῆλθον τοῖς Αἰγυπτοῖσι καὶ ἄλλαι πληγαί.

γ'. Σκνίψ, ὡς ἀπροβλέπτοις καὶ ἀνηκόοις καὶ ἀδιακρίτοις καὶ ἀνομολόγοις. 15

D δ'. Κυνόμυια, ὡς ἀχρώμοις καὶ ἀναισθητοῖς.

ε'. Θάνατος πάντων τῶν τετραπόδων διὰ τὴν πρὸς αὐτὰ πεποίθησιν.

ς'. Ἐλαχ, διὰ τὸ ἀυχεῖν ἐν εὐρωστία.

ζ'. Χάλαζα καὶ πῦρ, διὰ τὸ ἀυχεῖν ὡς ἐν εὐθηρία ἀγαθῇ. 20

η'. Ἀκρίς. ἀβασιλευτόν ἐστιν ἀκρίς, ὡς οὐ κυριεῖον. τὰ

2. καὶ ἐκ τῶν ἐπαύλειων quae om. P, supra v. 22. post ὑμῶν addit V, annectens καὶ ἀπὸ τῶν θ. — λαοῦ σου. Ego posui ubi Exod. VIII. 11. 9. θημωνίας] ΑΙ. θημωνίας. Α. Σ. κόρος m. P. 10. ἀνάψυξις] Θ. ἄνεσις m. P. 19. εὐρωστία P. 21. κυριεῖοι PV.

aliquis praeter Dominum. Et auferentur ranae a te, et a domibus vestris, et a servis tuis, et a populo tuo: verumtamen in fluvio relinquentur.

Egressus est autem Moyses et Aaron a Pharaone: et exclamavit Moyses ad Dominum pro finitione ranarum, sicut constituit Pharaoni. Fecit autem Dominus sicut dixit Moyses, et mortuae sunt ranae ex domibus, et ex habitationibus, et ex agris: et congregaverunt illas cumulos, et computruit terra. Videns autem Pharaon, quod facta est requies, aggravatum est cor ejus: et non audivit illos, sicut locutus est Dominus.

Aegyptios invasere deinde Plagae aliae.

III. Scinips, velut inconsultos, inobedientes, qui verum et falsum non discernere, et impia meditentur.

IV. Musca canina, velut impudentes ac stupidos.

V. Mors omnium quadrupedum, quod in iis spem ponerent.

VI. Ulcera, quod dum essent sani, gloriarentur.

VII. Grando, et ignis, quod ex prospera fortuna superbirent.

VIII. Locusta: a Rege non gubernatur locusta, uti nec dominatur.

γὰρ ἄλλα κυριεύουσιν ἐκοτρατεύματι, ἀφ' ἑνὸς κελεύματος ἐτάκτως πρὸς κάκωσιν ἐχθρῶν ἀποστελλόμενα.

θ'. Σκότος.

ι'. Θάνατος πρωτοτόκων, διὰ τὸ αἰχεῖν ἐν παραμοτῇ ζωῆς P 72
5 καὶ ἰσχύι καὶ δόξῃ.

Πληγαὶ δέκα.

Γ' διὰ τοῦ Ἰαφὴν ἐν τῇ ῥάβδῳ, αἷμα, βάτραχος, σκλήρ.
καὶ β' διὰ ἑαυτοῦ ὁ Θεός, κυνόμυϊαν, θάνατον, ἔλκη. καὶ μίαν
διὰ χειρὸς Μωϋσέως, συννυγοῦντος αὐτῷ τοῦ Ἰαφὴν.

10 Καὶ ἄλλαι τρεῖς διὰ Μωϋσέως μόνου· μία διὰ τῆς ῥάβδου,
καὶ μία διὰ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, χάλαζα, ἄκρίς, σκότος.

Καὶ μίαν, τὴν τῶν πρωτοτόκων, δι' ἑαυτοῦ ὁ Θεός. B

Τούτῳ τῷ γῶλθ' ἔτει γενέσεως κόσμου ἀρχὴν εἰληφότε ἀπὸ
κα' τοῦ μαρτίου μηνὸς καὶ δευτέρῳ τῆς ἐξόδου εἶπεν ὁ κύριος
15 πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἰαφὴν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ λέγων, Οὗτος ὁ μὴν
ἀρχὴ μηνῶν πρῶτός ἐστιν ὑμῖν ἐν τοῖς μηνὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ· λά- R 170
λησον πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἰῶν Ἰσραὴλ λέγων, Τῇ δεκάτῃ
τοῦ μηνὸς τούτου λαβέτωσαν ἕκαστος πρόβατον κατ' οἴκους πα-
τριῶν, πρόβατον κατ' οἰκίαν. ἐὰν δὲ ὀλιγοστοὶ ᾖσιν οἱ ἐν τῇ
20 οἰκίᾳ, ὥστε μὴ ἱκανοὺς εἶναι εἰς πρόβατον, συλλήψεται μεθ'

1. κελεύματος P. 10. τῆς om. P. 19. ἀφ' ἐξόδου. ἀφ' τῆς
ἐξόδου m. P. 15. Αἰγύπτου P. 16. ὑμῖν] ἐν ὑμῖν P. 18.
ἕκαστος om. P.

Caetera enim animalia velut in castris aliis imperant, cum unius man-
dato composite ad hostium exitium mittuntur.

ix. Tenebrae.

x. Mors primogenitorum, quod diuturnioris vitae spe, potentia pari-
ter et gloria insolescerent.

Decem Plagae.

Tres per Aaronis virgam: Sanguis, rana, scinips.

Tres Deus per seipsum: Cynomysiam, [mortem] ulcera.

Et una per manum Moysi, adjuvante illum Aaron.

Et aliae tres per solum Moysen: una per virgam, una per manum
ipsum: grando, locusta, tenebrae.

Una Deus per se: primogenitorum caedem.

Hoc anno a mundi conditione III. MDCCLXXXVII. qui a XXI. Martii
mensis initium sumit, et secundus est Exodi, dixit Dominus ad Moysen
et Aaron in terra Aegypti: Mensis hic principium mensium, primus est
vobis in mensibus anni. Loquere ad omnem congregationem filiorum
Israel, dicens: Decima mensis hujus, accipiant unusquisque agnum per
domos familiarum, agnum per domum. Si autem pauci fuerint, qui in
dome, ut non sufficientes sint ad agnum, assumet secum vicinum proxi-

εαυτοῦ τὸν γείτονα τὸν πλησίον αὐτοῦ, κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν
 ἕκαστος τὸ ἄρκοῦν αὐτῷ συναριθμηθήσεται εἰς πρόβατον. πρό-
 βατον τέλειον ἔρσει ἐνιαύσιον ἔσται ἡμῖν· ἀπὸ τῶν ἀμνῶν καὶ
 τῶν ἐρίφων λήψεσθε. καὶ ἔσται ἡμῖν διατετηρημένον ἕως ἰδ'
 τοῦ μηνὸς τούτου, καὶ σφάξουσιν αὐτὸ πᾶν τὸ πλῆθος συναγω-
 γῆς υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς ἑσπέραν. καὶ λήφονται ἀπὸ τοῦ αἵματος,
 καὶ θήσουσιν ἐπὶ τῶν δύο σταθμῶν καὶ ἐπὶ τὴν φλιὰν ἐν τοῖς οἴ-
 κοις ἐν οἷς ἂν φάγωσιν αὐτὰ ἐν αὐτοῖς. καὶ φάγονται τὰ κρέα
 τῆ νυκτὶ ταύτῃ ὅπτα πυρὶ καὶ ἄζυμα ἐπὶ περικίδων ἔδονται. καὶ
 οὐκ ἔδεσθε ἀπ' αὐτῶν ὤμων οὐδὲ ἤχημένον ἐν ὕδατι, ἀλλ' ἢ 10
 ὅπτα πυρὶ, κεφαλὴν σὺν τοῖς ποσὶ καὶ τοῖς ἐνδοσθίους. οὐκ ἀπο-
 λείφεται ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωί, καὶ ὅσοῦν οὐ συντρέψετε ἀπ'
 αὐτοῦ. τὰ δὲ καταλειπόμενα ἀπ' αὐτοῦ ἕως πρωὶ ἐν πυρὶ κατα-
 καύσετε, οὕτω δὲ φάγεσθε αὐτὰ. αἱ ὀσφύες ἡμῶν περιεζωσμέ-
 ναι καὶ τὰ ἔποδηματα ἡμῶν ἐν τοῖς ποσὶν ἡμῶν, καὶ αἱ βρακτιή-
 ραι ἡμῶν ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν, καὶ ἔδεσθε αὐτὸ μετὰ σπουδῆς.
 πάσχα ἔστιν κυρίῳ. καὶ ἐλεύσομαι ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐν τῇ νυκτὶ
 ταύτῃ, καὶ πατάξω πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἀπὸ ἀν-
 θρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἐν πᾶσι θεοῖς Αἰγυπτίων ποιήσω τὴν
 ἐκδίκησιν ἐγὼ κύριος. καὶ ἔσται τὸ αἷμα ἡμῖν ἐν σημεῖῳ ἐπὶ 20
 τῶν οἰκιῶν ἐν αἷς ἡμεῖς ἔσθε ἐκεῖ. καὶ ἴσραὴλ τὸ αἷμα, καὶ σκε-
 P 73 πύσω ἡμῖς· καὶ οὐκ ἔσται ἐν ἡμῖν πληγὴ τοῦ ἐκτριβῆναι, ὅταν

2. τὸ] τῷ P. *ibid.* συναριθμησασθαι R, συναριθμησεται P.
 3. ἄμων post ἄρσει contra codicem addidit R. 5. αὐτὸ] αὐ-
 τῷ V. 8. αὐτὸ P. 10. ἢ] ἢ V, om. P sola. 11. ὑπολείφεται V,
 ἀπολείφεται R. 13. ἀπὸ τοῦ R. *ib.* ἕως] εἰς τὸ P. 21. ἔσται RV.

num suum: juxta numerum animarum unusquisque quod sufficit sibi con-
numerabitur in agnum. Agnus perfectus, masculus, anniuolus erit vobis:
ab agnis et haedis accipietis. Et erit vobis servatum usque ad quartam
et decimam mensis hujus. Et immolabunt eum omnis multitudo congrega-
tionis filiorum Israel ad vesperam. Et accipient de sanguine, et ponent
in duobus postibus, et super limen, in domibus in quibus comederint illos
in ipsis. Et comedent carnes hac nocte assas igne, et azyma cum herbis
amaris comedent. Non comedetis ab eis crudum, neque coctum in aqua,
sed assa igne, caput cum pedibus, et intestinis. Non relinquetur ex ipsis
usque ad mane: et os non confringetis ab eo. At relicta ex eo usque ad
mane, in igne comburentis. Sic autem comedetis illum. Lumbi vestri ac-
cincti, et calcamenta in pedibus vestris, et baculi vestri in manibus ve-
stris, et comedetis eum cum festinatione: Pascha est Domini. Et trans-
ibo in terra Aegypti in hac nocte et percussio omnem primogenitum in
terra Aegypti ab homine usque ad pecus: et in omnibus diis Aegy-
ptiorum faciam ultionem, ego Dominus. Et erit sanguis vobis in signo
domibus, in quibus vos eritis illic: et videbo sanguinem, et protegam vos:
et non erit in vobis plaga ut decemini, quando percussero in terra Ae-

παῖα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ. καὶ ἔσται ἡ ἡμέρα αὕτη ὑμῖν μνημόσυνον, καὶ ἑορτάσετε αὐτὴν ἑορτὴν κυρίῳ εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. νόμιμον αἰώνιον ἑορτάσετε αὐτήν, ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε, ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης ἡμέρας ἀφανιεῖται ζύμη ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν. πᾶς ὃς ἂν φάγη ζύμη, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξ Ἰσραὴλ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἕως τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδόμης. καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κεκλήσεται ἅγια, καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλητὴ ἅγια ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐ- R 172
ταῖς, πλὴν ὅσα ποιηθήσεται πίσση ψυχῆ· τοῦτο μόνον ποιηθήσε-
ται ὑμῖν, καὶ φυλάξεσθε τὴν ἐντολὴν ταύτην· ἐν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ ἐξάξω τὴν δύναμιν ὑμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου. καὶ ποιήσετε
τὴν ἡμέραν ταύτην ἕως γενεὰς ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον. ἐναρχο- B
μένου τῇ τεσσαρισκαδικῇ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἀφ'
ἰσπέρας ἔδεσθε ἄζυμα ἕως ἡμέρας μιᾶς καὶ εἰκάδος τοῦ μηνὸς
15 ἕως ἰσπέρας. ἑπτὰ ἡμέρας ζυμὴ οὐκ εὔρεθήσεται ἐν ταῖς οἰκίαις
ὑμῶν. πᾶς ὃς ἂν φάγη ζυμωτὸν, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ
ἐκείνη ἐκ συναγωγῆς οὐκ εὔρεθήσεται ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ ἐν
τοῖς γεωργαῖς καὶ ἀ-
τόχοις τῆς γῆς. πᾶν ζυμωτὸν οὐκ ἔδεσθε, ἐν παντὶ κατοικη-
τηρίῳ ὑμῶν ἔδεσθε ἄζυμα. καὶ μετὰ βραχέα.
20 Ἐὰν δὲ ἐσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν ἂν δι᾽ κύριον ὑμῖν, κα-
θότι ἐλάλησεν, φυλάξεσθε τὴν λατρίαν ταύτην. καὶ ἔσται

2. ἑορτάσατε V. 3. ἄζυμα φάγεσθε, ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας τῆς πρώ-
της in margine ponit P, omisiss quae eorum loco ex V recepi. 8.
ποιήσατε P. 12. ἐναρχομένη P. 13. τεσσαρισκ. P. *ibid.* ἀφ']
ἀφ' V. 15. οὐκ] οὐκ V.

gypti. Et erit dies haec vobis in memoriale, et celebrabitur eam festum Domino in generationes vestras. Legitimum sempiternum celebrate eam septem dies. Azyma comedetis: ab autem die prima expelletis fermentum ex domibus vestris. Omnis qui comederit fermentum, peribit anima illa ex israel: a die prima, usque ad diem septimam. Et dies prima vocabitur sancta, et dies septima vocata sancta erit vobis. Omne opus servile non facietis in eis, praeter quae sicut omni animae, hoc solum fiet vobis. Et custodistis mandatum hoc. In enim hac die educam exercitum vestrum ex terra Aegypti, et facietis diem hunc in generationes vestras legitimum sempiternum. Incipiente quarta decima die mensis primi, a vespere comedetis azyma, usque ad diem unam et vigesimam mensis, usque ad vespertam. Septem dies fermentum non invenietur in domibus vestris: omnis qui comederit fermentatum, peribit anima illa ex congregatione israel, inque advenis, et in indigenis terrae. Omne fermentatum non comedetis: in omni habitaculo vestro comedetis azyma. Et post praece.

Si autem ingressi fueritis in terram, quam Dominus dederit vobis, sicut locutus est, observabitur cultum hunc. Et erit. Si disorint ad vos

C *ἐὰν λέγωσι πρὸς ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν, Τίς ἡ λατρεία αὐτῆς; καὶ ἔρεϊτε αὐτοῖς, Θυσία τὸ πάσχα τοῦτο κυρίῳ, ὃς ἐσκέπασεν τοὺς οἴκους τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ ἐν Αἰγύπτῳ, ἥλικα ἐπάταξε τοὺς Αἰγυπτίους, τοὺς δὲ οἴκους ἡμῶν ἐρρύσατο. καὶ μεθ' ἕτερα.*

Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, Εἶπον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἔρεις πρὸς αὐτούς, Ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, καὶ θερῶσθε τὸν θερισμὸν αὐτῆς, καὶ οὔσετε δράγμα ἀπαρχὴν τοῦ θερισμοῦ ὑμῶν πρὸς τὸν ἱερεῖα. καὶ ἀνοίσει τὸ δράγμα ἐναντίον κυρίου δεκτὸν ὑμῖν, τῇ ἐπαύριον τῆς πρώτης ἀνοίσει

D *αὐτὸ ὁ ἱερεὺς. καὶ ποιήσετε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐν ἣ ἂν φέροητε τὸ δράγμα ἰσόβατον ἁμωμον ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ. καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ,*

V 60 *θυσία τῷ κυρίῳ, εἰς ὄσμην εὐωδίας κυρίῳ καὶ σπονδὴν αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ οἴνου καὶ ἄρτον καὶ πεφρυγμένα χιδρα νέα σὺ φάγεσθε ἕως εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν ταύτην, ἕως ἂν προσενέγκητε ἰσὺς ὑμεῖς τὰ ὄσθρα τοῦ θεοῦ ὑμῶν, νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν. καὶ ἀριθμήσετε ὑμῖν ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῶν σαββάτων ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἂν προσενέγκητε τὸ δρά-*

R 174 *γμα τοῦ ἐπιθέματος, ἑπτὰ ἑβδομάδας ὀλοκλήρους ἀριθμήσεις*

P 74 *ἕως τῆς ἐπαύριον τῆς ἐσχάτης ἑβδομάδος, ἀριθμήσετε πενήκον-
τα ἡμέρας, καὶ προσοίσετε θυσίαν νέαν τῷ κυρίῳ ἀπὸ τῆς κα-*

2. τοῦτο τῷ P, τοῦτω V. 4. μεθ' ἕτερα] Levit. XXIII. 10. 7. θερῶσθε P. 8. δράγμα crasis τα V, δράγματα P. 9. ἐναντι P. 10. ἐν alterum om. P. 12. δέκατα] δεκατὰς V. 13. θυσίαν P. 14. τὸ om. P. 15. ταύτην om. V. 16. ὑμεῖς om. P. 19. ἀριθμήσεις om. Levit.

filiis vestri: Quis cultus hic? Et dicetis eis: Victimam Pascha hoc Domino, qui protegit domos filiorum Israel in Aegypto, quando percussit Aegyptios: et domos nostras liberavit. Rursum post alia.

Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: Loquere filiis Israel, et dices ad eos: Quando ingressi fueritis in terram, quam ego do vobis, et messueritis messem ipsius, et feretis manipulos primitias messis vestras ad sacerdotem. Et offeret manipulum coram Domino acceptabile vobis, crastina die a primo offeret illum sacerdos. Et facietis in die qua obtuleritis manipulum, ovem immaculatam anniculam in holocaustum Domino. Et sacrificium ejus duae decimae similes confectae in oleo, sacrificium Domino; in odorem suavitatis Domino, et libationem ejus quartam partem hin vini. Et panem et tota farras nova non comedetis usque ad ipsam diem hanc; quoad obtuleritis dona Dei vestri: legitimum sempiternum in generationibus vestras in omni habitatione vestra. Et numerabitis vobis a postero die sabbatorum, a die qua obtuleritis manipulum impositionis, septem hebdomadas integras numerabis usque ad crastinum ultimae hebdomadis, numerabis quinquaginta dies, et offeretis sacrificium novum Domino. Ab

τοιαύτας ὑμῶν προσοίσετε ἄρτους ἐπίθεμα, δύο ἄρτους, ἐκ δύο δεκάτων σεμιδάλειος ἔσονται, ἐξυμωμένοι πεφθόσονται πρωτογεννημάτων τῷ κυρίῳ. καὶ προσάξετε μετὰ τῶν ἄρτων ἐπὶ ἄμους ἀμώμους ἐνιαυσίους καὶ μόσχον ἓνα ἐκ βουκολίου καὶ κριοὺς δύο ἑτάμους, καὶ ἔσονται εἰς ὄλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ, καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν θυσία ὁσμῆ εὐωδίας τῷ κυρίῳ. καὶ μεθ' ἕτερα.

Καὶ ἑξαριθμήσεις σεαυτῷ ἐπὶ ἀναπαύσεις ἑτῶν, ἐπὶ ἕτη ἑπτάκις, καὶ ἔσονται σοι ἐπὶ ἑβδομάδες ἑτῶν ἑννέα καὶ τεσσα- B
10 ράκοντα ἕτη. καὶ διαγγελεῖτε σάλπιγγος φωνῇ ἐν πάσῃ τῇ γῆ ὑμῶν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνός, τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἑξίλαμοῦ διαγγελεῖτε σάλπιγγι ἐν πάσῃ τῇ γῆ ὑμῶν, καὶ ἀγιά-
15 σετε τὸ ἔτος τὸ πεντηκοστόν, καὶ διαβοήσετε ἄφεισιν ἐπὶ τῆς γῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν. ἐνιαυτὸς ἀφέσεως σημασία αὕτη
15 ἔσται ὑμῖν. καὶ ἀπελεύσεται ἕκαστος εἰς τὴν κτῆσιν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος εἰς τὴν πατριὰν αὐτοῦ ἀπελεύσεσθε. ἀφέσεως σημασία αὕτη ἔσται ὑμῖν.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινὰ ἐν τῷ ἔτει τῷ
δευτέρῳ ἑξεθρότων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ λέ- C
20 γων, ἔειπον καὶ ποιήτωσαν υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα καθ' ὥραν αὐτοῦ
τῇ τεσσαρισκαδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός τοῦ πρώτου πρὸς ἑσπέραν

1. προσοίσατε] οἰσέτε V. ib. δεκατῶν V. 2. ἔσονται] ἔσται ὁ ἄρτος ὁ εἰς V. 5. εἰς om. P. 7. μεθ' ἕτερα] XXV. 8. 10. διαγγελησονται V hic et 12. ib. φωνῆν P. 15. ἀπελεύσεσθε P. 18. καὶ ἐλάλησε] Numer. IX. 1. 19. ἐκ γῆς] ἐξ V. 20. ποιήτωσαν V, ποιησάτωσαν P. ibid. οἱ υἱοὶ P. 21. τεσσαρισκ.] ιδ' P.

habitatione vestra offeretis panes impositionem, duos panes: ex duabus decimis similae erunt, fermentati coquentur primitiarum domino. Et offeretis cum panibus, septem agnos immaculatos anniculos, et vitulum unum ex bobus et arietes duos immaculatos, et erunt holocaustum Domino, et sacrificia eorum, et libationes eorum sacrificium odor suavitatis Domino. Et post alia.

Et numerabis tibi ipsi septem requies annorum septem annos septies: et erunt tibi septem hebdomades, annorum novem, et quadraginta anni. Et annuntiabis tubae vocem in omni terra vestra, mense septimo, decimo mensis. Die propitiationis annuntiabis tuba in omni terra vestra: Et sanctificabis annum quinquagesimum, et clamabitis remissionem in terra, in omnibus habitantibus eam. Annus remissionis significatio haec erit vobis. Et redibitis unusquisque in possessionem suam, et quilibet in familiam suam redibitis. Remissionis significatio haec erit vobis.

Et locutus est Dominus ad Moysen in deserto Sinai, in anno secundo egressorum eorum de terra Aegypti, in mense primo, dicens: Dic, et faciant illi Israel Pascha juxta tempus suum. Quarta et decima die

ποιήσετε αὐτὸ κατὰ καιρούς. κατὰ τὸν νόμον αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ποιήσετε αὐτό.

Καὶ ἐλάλησε Μωϋσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πάσχα ἐναρχομένου τῆ τεσσαρισκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωϋσῆϊ, οὕτως ἔποίησαν υἱοὶ Ἰσραὴλ. καὶ παρεγένοντο οἱ ἄνδρες οἱ ἦσαν ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου, καὶ οὐκ ἠδύναντο ποιῆσαι τὸ πάσχα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ προσῆλθον ἔναντι Μωϋσῆϊ καὶ Ἀαρὼν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι πρὸς αὐτούς, Ἐμεῖς ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου, μὴ οὖν ὑστερήσωμεν ὥστε προσενεγκεῖν τὸ δῶρον κυρίου κατὰ καιρὸν αὐτοῦ ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ. καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς αὐτούς, Στήτε αὐτοῦ, καὶ ἀκούσομαι τί ἐντελεῖται κύριος περὶ ὑμῶν. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων, Ἄνθρωπος ἄνθρωπος, ὃς ἐὰν γένηται ἀκάθαρτος ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου ἢ ἐν δόξῃ μακρὰν ὑμῖν ἢ ἐν ταῖς γενεαῖς ὑμῶν, καὶ ποιήσῃ τὸ πάσχα τῷ κυρίῳ τῷ μηνὶ τῷ β' ἐν τῇ ἰδ' ἡμέρᾳ, πρὸς ἐσπέραν ποιήσουσιν αὐτό, ἐπ' ἀζύμων καὶ πικρῶν φάγονται αὐτό. οὐ καταλείψουσιν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωί, καὶ ὄσπευ ὄσπευ συντρίψουσιν ἀπ' αὐτοῦ, κατὰ τὸν νόμον τοῦ πάσχα ποιήσουσιν αὐτό. καὶ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν καθαρὸς ἦ καὶ ἐν δόξῃ μακρὰν οὐκ

1. καιρούς] καιρὸν αὐτοῦ P. 2. τὴν om. P. *ibid.* ποιήσεις P. 4. τεσσαρεσξ. P. *ibid.* τοῦ πρώτου om. P. 5. τοῦ Σινά P. *ib.* 8. Μωϋσῆ PV. 6. οἱ υἱοὶ P. 8. ἐναντιον P. 10. ὑστερήσωμεν P. 12. καὶ om. P et V (Ψ). 13. ἀκούσομεν P. *ib.* κύριος περὶ ὑμῶν] περὶ ὑμῶν κύριος P. 15. ἄν P. 16. ὑμῖν] ἐν ὑμῖν V. 17. τῷ] ἐν τῷ P. 18. ποιήσουσιν] ποιήσετε V. 21. ἄν P.

mensis primi ad vesperam facietis illud, juxta tempus suum, secundum legem ejus, et juxta comparationem ejus facies illud.

Et locutus est Moyses filiis Israel facere Pascha, incipiente quarta decima die mensis in deserto Sinai, sicut praecepit Dominus Moysi, sic fecerunt filii Israel. Et venerunt viri, qui erant immundi super anima hominis, et non potuerunt facere Pascha in die illa. Et accesserunt coram Moysae, et Aaron in illa die. Et dixerunt viri ad eos: Nos immundi sumus super anima hominis: non igitur fraudemur ad offerendum donum Domino juxta tempus suum, in medio filiorum Israel? Et dixit ad eos Moyses: State ibi, et audiemus quid praecipiet de vobis Dominus. Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: Homo, homo, qui fuerit immundus super anima hominis, aut in via longe a vobis, aut in generationibus vestris, et faciet Pascha Domino, in mense secundo in quarta et decima die ad vesperam faciet illud: in azymis et herbis amaribus comedent illud. Non relinquent ex eo in mane, et os non confringent ex eo: juxta legem Paschae facient illud. Et homo qui mundus fuerit, et in via longe

ἔστιν, καὶ ὑστερήσει τοῦ ποιῆσαι τὸ πάσχα, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς, ὅτι τὸ δῶρον κυρίῳ οὐ προσήκειν κατὰ τὸν καιρὸν αὐτοῦ, ἁμαρτίαν αὐτοῦ λήψεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. ἐὰν δὲ προσέλθῃ πρὸς ὑμᾶς προσήλυτος ἐν τῇ V 61
57ῃ ἡμῶν, καὶ ποιήσῃ τὸ πάσχα κυρίῳ κατὰ τὸν νόμον τοῦ πάσχα καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ, οὕτω ποιήσῃ αὐτό. νόμος εἰς ἔστω ὑμῖν καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ αὐτόχθονι τῆς γῆς.

Αὗται αἱ ἐορταὶ τῷ κυρίῳ καὶ αὗται ἄγαι, ἃς καλέσετε αὐτὰς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἐν τῇ τεσσαρισκαίδε- B
10κάτῃ τοῦ μηνὸς ἀπὸ μέσον τῶν ἐσπερινῶν πάσχα τῷ κυρίῳ, καὶ ἐν τῇ πεντεκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τούτου ἐορτὴ τῶν ἁγίων· ἐπταὶ ἡμέρας ἄζυμα φάγεσθε. καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε. καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἐβδόμη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν
15οὐ ποιήσετε.

Εἶτα βουλόμενοι γινῶναι πότε ἐφθασεν ἡ δεκάτῃ τοῦ πρώτου μηνός, τίθειμεν τὰ γωλῆ' ἔτη, καὶ μερίζομεν παρὰ τὸν ιθ'. ιθ' ὁ γίνονται γω', ιθ' α' γίνονται ιθ'. λοιπὸν ιθ'. ἔχει δὲ τὸ κατὰ φύσιν ιθ' ἔτος ἑξακτὰς λ'. ταύταις συνάπτομεν τὰς ιγ' τὰς C
20πρὸ τῶν φωστήρων καὶ προσελήνους ζ' καὶ ἀπὸ κα' καὶ αὐ-
τῆς τοῦ μαρτίου μηνός, καθ' ἣν ἡ ἰσημερία γνωρίζεται, ια' καὶ

1. τοῦ om. P. 3. αὐτοῦ alterum om. P. 6. οὕτως ποιήσουσιν P. 7. ἔσται P. 8. αὗται] Levit. XXIII. 4. 9. τεσσαρισκ. P. 11. πρώτη καὶ δεκάτῃ P. 16. πόθεν P, πόθεν R. 19. συνάπτωμεν PV.

non est, et fraudabitur facere Pascha, exterminabitur anima illa de populo suo: quia donum Domino non obtulit juxta tempus suum: peccatum accipiet homo ille. Si vero accesserit ad vos advena in terra vestra, et faciet Pascha Domino juxta legem Paschae, et juxta ordinem ejus, sic facient illud. Lex una erit vobis et advena, et indigenae terrae.

Haec festa Domini vocata sancta, quae vocabitis ipsa in temporibus suis. In primo mense, in quarta decima die mensis, inter vespertina Pascha Domino. Et in quinta decima die mensis hujus, festum azymorum Domino, septem dies comedetis azyma. Et dies prima vocata sancta erit vobis. Omne opus servile non facietis. Et dies septima vocata sancta erit vobis: omne opus servile non facietis.

Deinde si velimus nosse, quando decima Luna primi mensis incidit, ponimus annos 8838. quos per 19. dividimus. 19. ducimus in 200. et sunt 3800. Novendecim due in menadem, fiunt 19. relinquuntur 19. Annus porro naturalis decimus novus, habet epactas 30. His addamus illas 13. ante luminaria et septem antelognares; praeterea (undecim illas) a 21. Martii mensis, quo die aequinoctium designatur, et novem insuper ex Aprilis, fiunt septuaginta. Abjice deinceps, bis 30. fiunt 60. remane-

ἀπριλίλου θ', γίνονται ο'. ἔκβα βλ', γίνονται ζ'. λοιπὸν ι'. και
 R 178 δῆλον ὡς ι' τοῦ πρώτου μηνός, καθ' ὃ τὸ πρῶτον ἐν Αἰγύπτῳ πά-
 σχα ἐπετελείτο, και προσετέχθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λαβεῖν τὸ
 πρόβιτον και διατηρῆσαι, τῇ θ' ἔφθασεν τοῦ ἀπριλίλου μηνός.
 διὰ τί δὲ γωλή' ἐμερίσαμεν, και οὐχὶ τὸ ἐν ἐξελόντες τὰ γωλζ' 5
 ἐμερίσαμεν; ἐπειδὴ γωλή' ἔτει γενέσεως κόσμου εἰσῆλθον πρὸς
 Φαραὼ Μωϋσῆς και Ἀαρών, και ἀπὸ κα' και αὐτῆς τοῦ μαρ-
 τίου μηνός ἐπελάβετο τὸ γωλθ' ἔτος τοῦ κόσμου. και εἰκότως
 D τὰ γωλή' μερίζομεν παρὰ τὸν ιθ'.

Ἔττα θείλοντες γνῶναι και τότε γέγονεν ἡ ιθ', καθ' ἣν ἐπετε-10
 λείθη τὸ πάσχα, τίθεμεν τὰς τοῦ φύσει ιθ' ἔτους ἐπακτὰς λ'
 και πρὸ τῶν φωστήρων ιγ' προσελήρους ζ' και ια' τὰς ἀπὸ
 κα' μαρτίου και ιγ' ἀπριλίλου γίνονται οδ'. ἔξελε βλ', γίνον-
 ται ζ'. λοιπὸν ιθ'. και ἐγνωμεν ὡς ἡ ιθ' τῆς σελήνης κατὰ τὸ
 παρὸν ἔτος ἔφθασεν τῇ ιγ' τοῦ ἀπριλίλου μηνός. 15

Ἔττα θείλοντες γνῶναι και ποῖα ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ἦν,
 ὅτε τὸ πρῶτον ἐν Αἰγύπτῳ γέγονε πάσχα, τίθεμεν τὰ γωλή' ἐτη.
 P 76 τούτοις προσάπτομεν τὸ τέταρτον, γίνονται δψηζ'. μέρισον ἐβ-
 δόμου ζ', χ' γίνονται. δσζ' π', γίνονται φξ'. ζ' ε', γίνονται λε'.
 λοιπὸν β'. ταύταις πρόσβαλε πρὸ τῶν φωστήρων γ', γίνονται ιε', 20
 και ια' τὰς ἀπὸ κα' μαρτίου, γίνονται ιζ'. πρόσβαλε και ἀπρι-
 λίλου ιγ', γίνονται κθ'. ταύτας εἰς ζ', ζ' δ' γίνονται κη'. λοι-

1. ἀπριλίλου P hic et infra. 2. πάσχα V. 13. βλ'] ιβ' V.
 16. ποῖα ἡ ἡμέρα P.

bunt 10. Planum ergo fit decimam Lunam primi mensis, (qua primum in Aegypto Pascha celebrabatur, et jussi sunt filii Israel agnum accipere et servare) in nonum Aprilis mensis incidisse. Sed cur partiti sumus annum mundi 3838. et non potius abjecto uno divisimus 3837? Quia Moyses cum Aarone anno mundi, 3838. ingressus est ad Pharaonem; e a 21. Mensis Martii inchoabat jam annus mundi 3839. Merito ergo 3838. dividimus per 19.

Porro si lubet scire quando 14. Luna exiterit, qua Pascha celebra- tum est: ponimus illas 30. epactas, quas annus decemnovennalis natura sua habet; et 13. praeterea illas ante luminaria, ac 7. antelunares, il- lasque 11. a 21. Martii: et 13. Aprilis; fiuntque 74. Abjice bis 30. et erunt 60. relinquaturque 14. Ita discimus, quo pacto 14. Luna praesentis anni in diem 13. mensis Aprilis incidit.

Insuper si velimus etiam scire, quis ille dies hebdomadis fuerit, quo die primum in Aegypto Pascha institutum est: numeramus annos 3838. His quartam adjicimus partem, existantque 4797. Duc 7. in 600. pro- dibunt 4200. Duc 7. in 80. exstabant 560. Duc 5. in 7. nascentur 35. superant duo: his adjice tres ante luminaria, et erunt 5. undecimque a 21. Martii, erunt 16. Adde ex Aprilii 18. erunt 29. Duc 4. in 7. erunt

πὸν α'. καὶ ἔγνωμεν ὡς ἡ ιδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, καθ' ἣν πρῶτον τὸ ἐν Αἰγύπτῳ πάσχα ἐπετελέσθη, ἔφθασεν τῇ γ' τοῦ ἀπριλίου μηνὸς καὶ ἐν ἡμέρᾳ πρώτῃ τῆς ἑβδομάδος.

Μετὰ τὰς ε' πληγὰς ἡ κάλυψις τῆς θαλάσσης ἐπὶ Φαραὼ καὶ Β 5 ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους ια'.

Τὸν Μωϋσῆν μετὰ τὸ ἐπαγαγεῖν αὐτὸν τὰς πληγὰς οἱ Αἰγύπτιοι Φομ - Θομ - Φαν - Χθῆ προσηγόρευσαν, ὃ ἐρμηνεύεται, ᾧ ὑπεκαλύφθη τὸ μέλλον.

Μωϋσῆς προεφῆτευσεν λέγων, Προφῆτην ὑμῖν ἀναστήσει 10 κύριος ὁ θεός, ὡς ἐμέ, αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα.

Ἄραὼν προεφῆτευσεν λέγων, Μὴ μοι ὀργίζον, κύριε· σὺ V 62 γὰρ οἶδας τὸ ὄρημα τοῦ λαοῦ τούτου· λέγουσι γάρ μοι, Πόισον ἡμῖν θεούς.

γ', δ', ε', ζ'.

15 ζ' ἔτει τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ πς' Μωϋσέως Ἄραὼν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ πθ' ἔτος κατάγων πρῶτος Ἑβραίων R 180 ἀρχιερεῖς κατέστη. C

ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη'.

Ἑβραίων τὴν ἀρχιερωσύνην δεύτερος διεδέξατο Ἐλεάζαρος 20 υἱὸς Ἄραὼν.

2. πρῶτος V, qui voluit fortasse πρώτως. id. πάσχον V. 8. τὸ om. P. 10. κύριος om. P. 11. σὺ] οὐ RV. Exod. XXXII. 22. 15. τῷ ζ' P.

28. reliquitur unum. Intelligitur ergo quemadmodum 14. Luna mensis Annia m. c. primi, qua primum in Aegypto Pascha celebratum est, in 13. diem Aprilis incidit, primaque hebdomadis die peractum sit.

Post x. plagas secuta est alia, qua Pharae et Aegyptii mari obruti, eoque contacti perierunt.

Moysen, post inductas ab eo plagas, Aegyptii appellavere Psom-Thom-Phan-Chti, hoc est, cui futura revelata sunt.

Moyses prophetavit, dicens: Prophetam vobis suscitabit Deus sicuti me: ipsum in omnibus audietis.

Aaron quoque prophetavit dicens: Ne irascaris, Domine, mihi: non enim nosti impetum populi hujus. Dicunt enim mihi: fac nobis Deos.

III. IV. V. VI.

3840.

Hoc anno vi. migrationis filiorum Israel, et anno lxxxvi. Aaron, frater ejus, cum ageret annum lxxxix. primus Hebraeorum summus pontifex est creatus.

VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. Summum Pontificatum Hebraeorum excepit Eleasarus, filius Aaron.

ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ', κς', κζ', κη', κθ', λ', λα',
λβ', λγ', λδ', λέ', λς', λζ', λη', λθ', μ'.

Εἰς τὸν Μωϋσῆν.

D Οὗτός ἐστιν ὁ μέγας Μωϋσῆς ὁ τῶν παραδόξων σημείων
καὶ τεράτων ποιητής, ὁ τῆς κτίσεως κοσμογράφος, ὁ σκιαῖς τοῦ 5
ἄληθινοῦ ἡμῶν ποιμένος Χριστοῦ τετιμημένος καὶ προσώπων
ὑπὸ Θεοῦ δεδοξασμένος, ὁ λόγοις καὶ ἔργοις προμηνῶν τὰ τῆς
οἰκονομίας τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, ἔργοις μὲν ὡς τὸν Ἰσραὴλ
ἐκ δουλείας Αἰγυπτίων λυτρώσασθαι, τὸ πάσχα καὶ τὴν πρόσ-
χυσιν τοῦ αἵματος ποιησάμενος, τὴν διάβασιν τῆς θαλάσσης 10
ὡς ἐπὶ βαπτισματος διὰ τῆς νεφέλης προμηνῶν τὴν ὁδὸν τοῦ νόμου
καὶ τῆς ἐρήμου τὴν διαγωγὴν, ὡς ἐπὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τῆς ἐκ-
P 77 κλησίας προτυπούμενος, τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν ἐφ' ὑψηλοῦ στήσας,
τὸ πάθος τὸ διὰ τοῦ σταυροῦ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ προκατήγγελλεν
τὴν εἰσοδὸν τῆς γῆς τῆς ἐπαγγελίας διὰ Ἰησοῦ παραπέμψας τὸ κατοί- 15
κητήριον τὸ ἐν οὐρανοῖς προεγράφετο, ᾧ τάξις μεσίτου ὑπερφυῆς διὰ
πλειόνων θαυμάτων ἱστορουμένη. τί δὲ δεῖ λέγειν καὶ περὶ τῆς σκη-
νῆς τῆς οὐσῆς ἐκμαγεῖον παντὸς τοῦ κόσμου, ἐν ᾗ καὶ τὸ ἰλαστήριον
ἔθετο, τάξιν ἐπέχον τοῦ δεσπότου Χριστοῦ; ἀλλ' ἵνα μὴ μη-
κύνωμεν τὸν λόγον, πολλάκις αὐτὰ προειρηκότες, ἐπὶ τὴν προ-20

14. προκατήγγελλεν P. 15. τῆς alterum om. P. 18. τοῦ om. P.
ibid. τὸ om. P. 19. μηκύνωμεν] μένωμεν P.

XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX.
XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL. XLI.
XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV.
LVI. LVII. LVIII. LIX.

De Moysæ.

Hic est magnus ille Moyses, mirandorum signorum et prodigiorum
patrator, qui mundi creationem descripsit: qui Christum verum nostrum
Pastorem adumbrare, et Deum videre meruit: qui verbis et factis Chri-
sti dispensationem prænuntiavit: ac factis quidem, ut qui Israelitas ab
Aegyptiorum servitute liberaverit, Pascha et effusionem sanguinis insin-
tuerit: qui per maris factum transitum baptismum expressit: qui per nu-
bem prænuntians legis promulgationem, et vitam in eremo, Spiritus san-
cti et Ecclesiae formam designavit: qui per serpentem aereum in subli-
me erectum, Christi Domini per crucem passionem praedixit: qui in-
gressum in terram Repromissionis, per Jesum filium Nave praeimitens,
coeleste domicilium descripsit: cui supernaturalis Mediatoris status per
plura miracula descriptus est. Quid porro de Tabernaculo dicere atti-
net, quod mundi totius extitit figura, in quo et propitiatorum colloca-
vit, quod Christi Domini vicem obtinuit? Verum ne diutius sermonem

φησίαν αὐτοῦ τὴν διὰ τῶν λόγων ἔλθωμεν. λέγει τοίνυν οὕτως.
 Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει κύριος ὁ θεὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν
 ὡς ἐμέ. αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα ὅσα ἂν εἴπῃ πρὸς ὑμᾶς. B
 ἴσται δέ, πᾶσα ψυχὴ, ἣτις οὐκ ἀκούει τοῦ προφήτου ἐκείνου, ἐξο-
 5 λοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. καὶ πάλιν αὐτὸς συγγράφει,
 ὡς ἀπὸ τοῦ Βαλαὰμ εἰρημένον, Ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακώβ, καὶ R 182
 ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ θραύσει τοὺς ἄρχοντας
 Μωὰβ καὶ ὑποτάξει πάντας τοὺς νιούς Σὴθ. υἱοὶ δὲ Σὴθ ὅλος
 ὁ κόσμος ἐστί· καὶ οὐκ ἀρμόζει τοῦτο, εἰ μὴ ἐπὶ τοῦ δεσπότου
 10 Χριστοῦ. ὁ γὰρ Σὴθ θεμέλιος ἐρμηνεύεται. ἐπιδη οἶν ὁ Καὶν
 καὶ τὸ τούτου σπέρμα ἐν τῷ κατακλωσμῷ ὄλον ἀπώλετο, Ἀβὲλ
 δὲ ἄπαις νεώτερος ἐτελεύτησεν, τούτων ὁ Σὴθ μεταγενέστερος C
 ἐγένετο, ἐξ οὗ καὶ ὁ Νῶε καὶ πᾶς ὁ κόσμος κατύγεται, ὥσπερ τις
 θεμέλιος τῶν ἀνθρώπων· διὰ τοῦτο ἐκ τῆς αἰτίας ἐνθουσιασθεὶς
 15 αὐτὸν ὁ Ἀδάμ ἐπωνόμασε Σὴθ, ἵνα εἴπῃ ὄλον τὸν κόσμον. τοῦ-
 το δὲ ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ μόνου ἀρμόζει, πρὸς ὃν πᾶσα ἡ θεία
 γραφὴ ἀφορᾷ.

Ἰησοῦς Ναυῆ κζ΄,

δομοῦ ρϞδ΄.

V 63

α΄, β΄, γ΄, δ΄ ε΄.

20 Ἦν ἀρχιερεὺς Ἐλεάζαρος, υἱὸς Ἀαρῶν.

1. τῶν om. P. *ibid.* λέγει] Deut. XVIII. 15. 2. ὑμῶν om. P.
 6. Ἀβραὰμ P. Conf. Numer. XXIV. 17. 9. οὐκ V. 10. ὅτι
 Σὴθ θεμέλιος ἐρμηνεύεται m. P. 13. ὁ alterum om. P.

protrahamus, eadem saepius iterantes, ad illius Prophetiam quam verbis
 prodidit, deveniamus. Sic igitur ait: *Prophetam suscitabit vobis Domi-
 nus Deus ex fratribus vestris, sicuti me. Illum iuxta omnia audistis quae-
 cumque dixerit vobis. Erit autem omnis anima, quae non audierit Pro-
 phetiam illum, exterminabitur de populo suo.* Rursum ipse scribit, velut
 ab Abraham dictum: *Orietur stella ex Jacob, et converget homo de Israel,
 et percutiet Ducēs Moab, et subjiciet sibi omnes filios Seth.* Nomine porro
 filiorum Seth, totus mundus intelligitur: neque tamen in Seth id qua-
 drat, sed in Christum Dominum. Seth enim idem valet quod fundamen-
 tum. Nam cum Cain et omnis illius posteritas in diluvio perierit, Abel
 autem absque liberis natu minor vitam finierit, his posterior Seth erat,
 ex quo et ex Noe et mundus universus propagatus est, factus veluti
 hominum fundamentum: propterea divino afflatus spiritu Adam cum Seth
 appellavit, ut isto nomine totum mundum designaret. Illud autem in uni-
 cum Christum quadrat, in quem omnis sacra spectat Scriptura.

Jesus Nave, 27.

Colliguntur anni 3304.

I. II. III. IV. V.

Eleazarus, Aaronis filius, summus erat Pontifex.

D

ε', ζ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τῆς ἐαυτοῦ ἡγεμονίας διαγαγὼν Ἰησοῦ υἱὸς Ναυῆ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς γῆν Χαναὰν δεκάτῃ τοῦ πρώτου μηνὸς διὰ μέσου τοῦ Ἰορδάνου στήσας τοὺς δύο φωστῆρας Θεοῦ βουλῆσει, πρώτῃν τε πόλιν τὴν Ἱεριχώ, τῶν τεχνῶν αὐτῆς πε-5 πτωκότων αὐτομάτως ἄνευ ἀνθρωπίνης καυχῆσεως, τὴν Παλαιστινῶν γῆν τῷ Ἰουδαίων ἔθνει διανέμει πρὸς κλῆρον κατὰ φυλὴν, κατασκύψας ἐπαρχίας ἑπτὰ καὶ ἑρημώσους βασιλείας κθ' ἐν ἔξ ἔτεσιν· ἐν οἷς καὶ τῆς τῶν Φοινίκων γῆς περιεκρύτησεν.

P 78

Προεφήτευσεν Ἰησοῦς καὶ εἶπεν, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν κθ'-10 ριος εἰς ἔστιν ἐν οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω.

η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ', κς', κζ'.

Μετὰ τελευτὴν Ἰησοῦ ἐξῆμαρτεν ὁ λαὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Θεόν· καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ὁ Θεὸς τῷ Χου-15 σαρσαθέμ βασιλεῖ τῆς Μεσοποταμίας, καὶ ἐδούλευσαν αὐτῷ ἔτη η'.

R 184

Χουσαρσαθέμ η', ὄμου γθβ'.

α', β', γ', δ', ε', ε', ζ', η'.

B

Ἐβραίων τὴν ἀρχιερωσύνην τρίτος διεδέξατο Φινεὺς. 20

Μετὰ τελευτὴν τοῦ Χουσαρσαθέμ κρατοῦσιν Ἐβραίων ὀλ-

6. τε τὴν πόλιν P. 11. τῆς om. P. 15. δουλεία πρώτη m. R. 21. δευτέρα δουλεία m. P.

Anni a m. c.

vi. vii.

Hoc anno Principatus sui Jesus filius Nave cum in Chananaeorum terram decima mensis per medium Jordanem filios Israel deduceret, ac duo coeli luminaria Dei nutu stitisset, primamque urbem Jericho, moenibus illius sponte ac sine vi humana cadentibus, cepisset, Palaestinarum terram Judaeorum genti tributum sorte partitur: provinciis vii. destructis, ac xxix. regnis intra sexennium desolatis: qua etiam tempestate terram Phoenices obtinuit.

Prophetavit quoque Jesus, et dixit: Dominus Deus noster Dominus unus est in coelo sursum, et in terra deorsum.

viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii. xix. xx. xxi. xxii.

xxiii. xxiv. xxv. xxvi. xxvii.

Defuncto Jesu, populus filiorum Israel peccavit in Deum: eosque tradidit Dominus Chusarsathem Regi Mesopotamiae, cui annos viii. servierunt.

3921.

Chusarsathem, 8.

Colliguntur anni 3912.

i. ii. iii. iv. v. vi. vii. viii.

Hebraeorum summum Pontificatum tertius obtinuit Phinees.

Post mortem Chusarsathem, Hebraeis, iis subactis, imperarunt alle-

λόγῳλοι ἔτη η', ἃ καὶ συνάπτεται τοῖς τοῦ Γοθονιήλ κατὰ τὰς Ἰουδαίων παραδόσεις. καὶ κεκραζάντων τῶν λαῶν πρὸς τὸν Θεὸν ἀνέστησεν αὐτοῖς κύριος ὁ Θεὸς ἡγεμόνα τὸν Γοθονιήλ, ἀδελφὸν Χαλέβ τὸν νεώτερον, ἐκ φυλῆς Ἰούδα. οὗτος παρετά-
55 ξατο τῷ Χουσαρσαθέμ βασιλεῖ τῆς Μεσοποταμίας εἰς πόλεμον, καὶ ἔκριεν αὐτὸν, καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ προενόμωσεν, καὶ ἤρξεν Γοθονιήλ κρίνων τὸν λαὸν ἔτη λβ'. ὁμοῦ γ'θμδ'.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', C
ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ, κς', κς', κη', κθ',
10 λ', λα', λβ'.

Καὶ πάλιν ἐξήμαρτεν ὁ λαὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Θεόν. καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἐγλῶμ βασιλεῖ Μωαβι-
τῶν, καὶ ἐδούλευσαν αὐτῷ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔτη ιη', ὁμοῦ γ'θξβ'.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη'.
15 Ἐπιστρεψάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Θεὸν ἀνέστησεν D
αὐτοῖς κύριος ὁ Θεὸς ἡγεμόνα τὸν Ἀώδ, ἄνδρα ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ. καὶ ἀπέκτεινε τὸν Ἐγλῶμ βασιλέα Μωαβιτῶν. καὶ ἤρξεν τοῦ λαοῦ Ἀώδ ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ, καὶ ἐδούλευσαν αὐτῷ ἔτη νς'.

20 Ἀώδ νς', ὁμοῦ διη'.

3. κατὰ τούτους τοὺς χρόνους Προμηθεὺς μυθεύεται σοφὸς ὢν ἐν παιδείᾳ, ἐν ἣ τούτους ἀνθρώπους ἀπὸ ἰδιωτείας μετέπλασεν. m. P.
6. ἔκριεν] ἐνίκωσεν P sola. 12. γ' δουλεία m. P.

nigense annis viii. qui annis Gothoniel adjunguntur, juxta Hebraeorum traditiones. Clamantibus autem ad Deum populis, suscitavit illis Dominus Deus Gothoniel, fratrem Chaleb natu minorem, ex tribu Juda. Hic cum Chusarsathem Rege Mesopotamiae bello congressus, eum devicit, ac illius exercitum est depraedatus: et judicavit Gothoniel populum annis lxxii. Colliguntur anni ii. mDCCCCLIV.
I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XXXII.

Et rursum peccavit populus filiorum Israel adversus Deum: et tradidit illos Dominus Deus Eglom Moabitarum Regi, et servierunt ei filii Israel annis xviii. Colliguntur anni ii. mDCCCCLXII.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. Reversis ad Dominum Deum filiis Israel, suscitavit illis Dominus Deus ducem Aod, ex tribu Ephraim, qui occiso Eglom Rege Moabitarum, imperavit populo Aod, ex tribu Ephraim, cui servierunt annis lvi.

Aod, 56.

Colliguntur anni 4018.

Chronicon Paschale vol. I.

10

α', β', γ', δ', ε', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ',
 V 64 ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ, κς', κζ', κη', κθ', λ', λα',
 P 79 λβ', λγ', λδ', λέ, λς', λζ', λη', λθ', μ', μα', μβ', μγ', μδ',
 μέ, μς', μζ', μη', μθ', ν', να', νβ', νγ', νδ', νέ, νς'.

R 186

Ἦν ἀρχιερεὺς Ἀβιούδ.

5

Μετὰ τελευτήν Ἀώδ τοῦ κριτοῦ ἔκριεν ὁ υἱὸς αἰτοῦ Σεμεγὰρ τὸν λαὸν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

Σεμεγὰρ κδ', ὁμοῦ δμβ'.

α', β', γ', δ', ε', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις',
 ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ'. 10

Ἦν ἀρχιερεὺς Βοκχεί.

B

Μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀώδ καὶ Σεμεγὰρ ἐξήμαρτεν ὁ λαὸς τῶν υἱῶν Ἰσραήλ ἐναντίον κυρίου τοῦ Θεοῦ, καὶ παρεδόθησαν ὑπὸ κυρίου τῷ Ἰαβεὶς βασιλεῖ τῶν Χανααναίων, καὶ ἐδούλευσαν αὐτῷ ἔτη κ'. 15

Ἰαβεὶς κ', ὁμοῦ δξβ'.

α', β', γ', δ', ε', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις',
 ιζ', ιη', ιθ', κ'.

Ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις προεφήτευσεν Δεββῶρᾶ, γυνὴ Λαφιδῶ ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ, καὶ εἶπεν, Οὐκ ἰδοὺ κύριος ἐξελεύσεται²⁰

6. Ἀώδ om. R. 12. δ' δουλεία m. P. 19. Δεβῶρᾶ V.

Anniam. c. i. ii. iii. iv. v. vi. vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii.
 xix. xx. xxi. xxii. xxiii. xxiv. xxv. xxvi. xxvii. xxviii. xxix. xxx. xxxi.
 xxxii. xxxiii. xxxiv. xxxv. xxxvi. xxxvii. xxxviii. xxxix. xl. xli. xlii.
 xliii. xliv. xlv. xlvi. xlvii. xlviii. xlix. l. li. lii. liii. liv. lv. lvi.

Summus Pontifex erat Abiud.

Post mortem Aod Judica, illius filius Semegar Populum filiorum Israel judicavit.

Semegar, 24.

Colliguntur anni 4042.

4019. i. ii. iii. iv. v. vi. vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii.
 xix. xx. xxi. xxii. xxiii. xxiv.

Summus Pontifex erat Bocchi.

Postquam mortui sunt Aod et Semegar, peccavit populus filiorum Israel coram Domino Deo, et traditi sunt a Domino Jabis Regi Chanaanorum, et servierunt illi annos xx.

Jabis, 20.

Colliguntur anni 4062.

i. ii. iii. iv. v. vi. vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii.
 xix. xx.

Iisdem annis, prophetavit Deborra, uxor Laphido, ex tribu Ephraim, et dixit: Nunquid ecce Dominus egredietur post te, et expugnabit adver-

ὄπισθ' ἐν σου καὶ πολεμήσει τοὺς ἀντιδίκους σου; καὶ δι' αὐτῆς ἠγήσατο τῆς στρατιᾶς τοῦ λαοῦ Βαράχ ὁ υἱὸς Ἀμινοέμ ἐκ φυλῆς Νεφθαλεμ, ὃς παραταξάμενος τῷ Σισάρα τῷ ἄρχοντι τῆς στρατιᾶς τοῦ Ταβείδ ἐνίκησεν αὐτόν, καὶ ἤρξεν αὐτῶν Λεββώρρα δια-
5 κρινουσα ἕτη μ'.

Λεββώρρα μ',

ὁμοῦ ,δρβ'.

α'.

Λεββώρρα ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ, γυνὴ Λαφιδώ, καὶ Βαράχ ὁ τοῦ Ἀμινοέμ φυλῆς Βενιαμίν πνεύματι Θεοῦ προαχθέντες καὶ πα-
10 ραταξάμενοι τῷ Σισάρα στρατηγῷ Ταβείδ, ἀπέκτειναν αὐτόν σὺν πολλῶν πλήθει ἄλλοφύλων, καὶ ἐνναξόσια ἄρματα σιδηρᾶ κατεδύ-
νάστευσαν τοῦ Σισάρα. οὗτος δὲ διωκόμενος ὑπὸ Λεββώρρας καὶ Βαράχ ὁ Σισάρα ἀναιρεῖται ὑπὸ Ἰαήλ, γυναικὸς Ἀδερ τοῦ Κι-
15 ναίου, πάσσαλον αὐτῆς λαβούσης ἀπὸ τοῦ τοίχου, καὶ κολλη-
D σάσης κατὰ τοῦ κροτάφου αὐτοῦ καθύδοντος, καὶ διαδύντος εἰς τὴν γῆν τοῦ αὐτοῦ πασσάλου. ἦν δὲ ποτισθεὶς γάλακτι, σπυγόμενος ἀφορήτως δάψει.

β', γ', δ', ε', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τὸ Ἰλιον ὑπὸ Ἰλίου ἐκτίσθη. [καὶ Ἀσκλη- R 188
20 πὸς τὴν ἱατρικὴν μετῆει.]

2. τοῦ om. P. *ibid.* Βαρούχ P. 4. Λεββώρα V. 6. Λεββώ-
ρα V, Λεββώρρα P. 10. ἀπέκτειναν P. 11. κατεδυνάστευσαν P.
15. καταδύντος P. 18. β'] α', β' P. 19. καὶ—μετῆει om. V.
20. μετῆει P.

series tuos? Illiusque consilio Barach filius Aminoem, ex tribu Nephtalim, exercitum populi eduxit, qui cum Sisara Duce exercitus Jabis congressus, illum vicit, et imperavit iis Deborra, judicavitque annos xi.

Deborra, 40.

Colliguntur anni 4102.

I.

Deborra, ex tribu Ephraim, uxor Laphdo, et Barach, filius Aminoem, ex tribu Benjamin, Dei spiritu deducti, et cum Sisara Duce Jabis congressi, illum cum ingenti alienigenarum multitudine interfecerunt, et congentes Sisarae currus ferreos ceperunt. Hic Sisara, dum eum persequerentur Deborra et Barach, occiditur a Jael uxore Ader Cynaei, arripso illius clavo, et in dormientis tempora adacto, ipsoque clavo in terram usque defixio: lac enim biberat, cum intoleranda premeretur siti.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI.

Hoc anno Illium ab Ilio conditum est: et Aesculapius medicinae scientiam profitetur.

ιζ', εη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε', κς', κζ', κη', κθ',
λ', λα', λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ.

P 80 Μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Δεββῶρῶρα καὶ Βαράχ ἐξήμαρτεν πάλιν
ὁ λαὸς ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ, καὶ παρεδόθησαν τῷ Ὠρήθ
καὶ Ζήθ τοῖς ἄρχουσι τῶν Μεδιθαίων, καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς 5
ἔτη ζ'.

Ὠρήθ καὶ Ζήθ ζ', ὁμοῦ δρθ'.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ'.

Ἐπὶ τούτων ἐξανέστησεν ὁ θεὸς τὸν Γεδεὼν ἐκ φυλῆς Μα-
νασση, ἔχοντα τριακοσίους ἄνδρας, καὶ ἀπώλεσε τὸν Ὠρήθ καὶ 10
V 65 τὸν Ζήθ τοὺς ἄρχοντας τῶν Μεδιθαίων καὶ δώδεκα μυριά-
B δας τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἤρξε Γεδεὼν τοῦ λαοῦ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
ὁ ἐκ φυλῆς Μανασση ἔτη μ'.

Γεδεὼν μ', ὁμοῦ δρμθ'.

α', β', γ'.

15

Κυζίκος Ἑλλησπόντου καὶ Ἀσίας μητρόπολις ὑπὸ Κυζίκου
ἐκτίσθη μετὰ λδ' ἔτη τοῦ εἰς Ἴλιον κτισθῆναι.

δ', ε', ς', ζ', η'.

Τύρος ἐκτίσθη πρὸ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις νεὸν ἔτεσι τριακο-
σίοις πεντήκοντα καὶ ἐνί. 20

8. Δεβῶρῶρα P. ib. ε' δουλεῖα m. P. 4. τοῦ κ. θεοῦ P. 11.
τὸν om. P. ib. μυριάδας] φη' χιλιάδας m. P. φη' χιλιάδας m. V.
16. περὶ Κυζίκου praefigit R. ib. Κυζίκου V. 19. περὶ πό-
λεως Τύρου praefigit R.

Anni a m. c.

4079.

xvii. xviii. xix. xx. xxi. xxii. xxiii. xxiv. xxv. xxvi. xxvii. xxviii. xxix. xxx.
xxxi. xxxii. xxxiii. xxxiv. xxxv. xxxvi. xxxvii. xxxviii. xxxix. xl.

Postquam Deborra et Barach e vita excessere, peccavit rursus populus adversus Dominum Deum: et traditi sunt Oreb et Zeb ducibus Madianitarum, et servierunt illis annos vii.

Oreb et Zeb, 7. Colliguntur anni 4109.

i. ii. iii. iv. v. vi. vii.

His regnantibus, suscitavit Deus Gedeon ex tribu Manasse, habentem trecentos viros, et exterminavit Oreb et Zeb duces Madianitarum, et centum viginti millia alienigenarum, et regnavit Gedeon ex tribu Manasse super populum filiorum Israel annos xl.

Gedeon, 40. Colliguntur anni 4149.

i. ii. iii.

Cyzicus. Hellesponti et Asiae Metropolis, a Cyzico condita est, postquam conditum est Ilium annis xxxiv.

iv. v. vi. vii. viii.

Tyrus condita est ante templum Hierosolymitanum annis cccxi.

θ', ε', ω', ιβ', γ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ',
κγ', κδ', κε', κς', κζ', κη', κθ', λ', λα'. C

Γεδεών καθελών τὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ θυσιαστήριον τοῦ
Baal τυγχάνων, πνεῦμά τε κυρίου λαβὼν καὶ πίστιν διὰ σημείων
5 τοῦ πόκου, ἔχων τετρακοσίους ἄνδρας ἐξέκοψε τῶν Μωδι-
ταίων δυοκαίδεκα μυριάδας.

λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ'.

Μετὰ τελευτὴν Γεδεών τοῦ κριτοῦ ἔκρινε τὸν λαὸν τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ Ἀβιμέλεχ ὁ ἐκ παλλακῆς υἱὸς αὐτοῦ ἔτη τρία.

10 Ἀβιμέλεχ γ', ὄμοῦ ,δρονβ'. R 190

D

α', β', γ'.

Ὅτιός ἐστιν Ἀβιμέλεχ ὁ φονεύσας τοὺς ἑβδομήκοντα ἀδελ-
φοὺς αὐτοῦ καὶ τυραννίδι ἑαυτὸν βασιλεῖα καταστήσας καὶ τὸν
λαὸν εἰς τὸν κατ' ἀλλήλων πόλεμον καταστήσας.

15 Μετὰ τελευτὴν Ἀβιμέλεχ τοῦ κριτοῦ ἤρξεν Θωλᾶ κριτῆς,
υἱὸς Φιλᾶ τοῦ ἐκ Χαθράν ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ.

Θωλᾶ κγ', ὄμοῦ ,δρονε'.

α', β', γ', δ'.

Ἐβραίων ἀρχιερεὺς Ὅζει.

20 ε', ς'. R

14. εἰς τὸν om. R.

Anni a. c.

II. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII.
XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI.

Gedeon everso quod Baali pater erexerat altari, Dominique accepto
Spiritu, ac per velleris signa spe erectus, cum trecentos duntaxat viros
haberet, Madianitarum centum viginti millia delevit.

XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL.

Post mortem Gedeon Judicis, Abimelech, illius ex concubina filius,
populum filiorum Israel judicavit annis III.

Abimelech, 3.

Colliguntur anni 4152.

4150.

Hic est ille Abimelech, qui LXX. fratres suos interfecit, Regemque
seipsum per tyrannidem constituit, et ut populus invicem bellum gereret
effecit.

Post mortem Abimelech Judicis, regnavit Thola Judex filius Phila,
ex Charran, ex tribu Ephraim.

Thola, 23.

Colliguntur anni 4175.

I. II. III. IV.

Hebraeorum Pontifex Ozí.

v. vi.

P 81 Μεθ' ὃν οἱ ἐκ τοῦ οἴκου Ἰθάμαρ διεδέξαντο τὴν ἀρχιερωσύνην, πρῶτον παραλαβόντος αὐτὴν Ἥλει τοῦ κρητοῦ.

ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ'.

Μετὰ Θωλᾶ πάλιν ἀνέστη Ἰαειρ ὁ Γαλααδίτης ἐκ φυλῆς ὁ Μανασσῆ, καὶ αὐτὸς ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη κβ'.

Ἰαειρ κβ', ὁμοῦ ,δρζ'.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ'.

B Μετὰ τοῦτον ἐξήμαρτεν ὁ λαὸς πάλιν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ὁ θεὸς τοῖς Ἀμμωνίταις, καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς ἔτη ιη'.

ὁμοῦ ,δσιε'.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη'.

15

Καὶ κεκραῖξαντος τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν θεὸν ἀνέστησεν αὐτοῖς κύριος ὁ θεὸς ἠγεμόνα τὸν Ἰεφθαὲ τὸν Γαλααδίτην ἐκ φυλῆς Μανασσῆ, ὃς ἐξεπολέμησε τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐβρῦσατο αὐτοὺς ἐκ τῆς δουλείας τῶν Ἀμμωνιτῶν, καὶ ἔκρινε τὸν λαὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔτη ς'.

20

V 66 Ἰεφθαὲ ς',

ὁμοῦ ,δσκα'.

7. ς' δουλεία m. P.

Post quem qui ex domo Ithamar erant Pontificatum exceperere, homo primo illum obtinente Heli Judies.

vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii. xix. xx. xxi. xxii. xxiii.

Post Thola, rursus surrexit Jair Galaadites, ex tribu Manasse: et ipse iudicavit Israel ann. xxii.

Jair, 22.

Colliguntur anni 4197.

i. ii. iii. iv. v. vi. vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii. xix. xx. xxi. xxii.

Post hunc peccavit populus rursus coram Domino Deo, et tradidit illos Dominus Deus Ammanitis, et servierunt illis annis xviii. Colliguntur anni 4215.

i. ii. iii. iv. v. vi. vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii.

Et clamante populo ad Deum, suscitavit illis Dominus Deus ducem Jephthae Galaaditam, ex tribu Manasse, qui debellavit alienigenas, et liberavit eos ex servitute Ammanitarum, et iudicavit populum filiorum Israel ann. vi.

Jephthae, 6.

Colliguntur anni 4221.

α'.

Οὗτος ὁ Ἰεφθαῖ κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος αὐτοῦ μέλλων Ἀμμα-
νίταις πολεμεῖν ἠΰξατο, ἐὰν νικήσῃ, τὸν ἑπαντήσαντα αὐτῷ
πρῶτον ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ θυσίαν αὐτὸν προσενεγκεῖν τῷ Θεῷ. R 192
καὶ νικήσαντος αὐτοῦ συνήντησεν αὐτῷ ἡ μονογενὴς αὐτοῦ θυ-
γάτηρ, ἦντινα μετὰ δύο μῆνας πενθήσασαν τὴν ἑαυτῆς παρθε-
νίαν ἔθυσεν· εἰς δὲν τύπον εἰσέτι καὶ νῦν αἱ τῶν Ἑβραίων παρ-
θένοι, ὅσαι ἂν εὐρεθῶσι, κατ' ἐνιαυτὸν τελοῦσι θρήνον.

β', γ', δ', ε', ς'.

10 Μετὰ τὴν τελευταίην Ἰεφθαῖ ἤρξεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ Ἑσσε-
βῶν ἐκ Βηθλεέμ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, καὶ αὐτὸς ἔκρινεν τὸν Ἰσραὴλ
ἔτη ἑπτά.

Ἑσσεβῶν ζ',

ὁμοῦ δσκη'.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ'.

15 Μετὰ τελευταίην Ἑσσεβῶν ἤρξεν τοῦ Ἰσραὴλ Αἰαλῶν ὁ Ζα- D
βουλωνίτης, καὶ αὐτὸς ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη ε'.

Αἰαλῶν ι',

ὁμοῦ δσλη'.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι'.

Μετὰ τὴν τελευταίην Αἰαλῶν ἤρξε τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ Ααβδῶν P 82
20 ὁ υἱὸς Ἀελῆμ ὁ Φαραθωνίτης ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ, καὶ αὐτὸς
ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη η'.

2. ὁ om. P. 8. ἑπαντήσαντα V. 7. εἰς δὲν] ἦς τὸν RV. 11.
ἐκ B.] ἐν B. RV. 15. Αἰαλῶν] Ἰαλῶν hic et infra V.

I.

Anni a. m. c.

Hic Jephthae, anno i. illius, bello aggressurus Ammonitas, vovit si
vinceret, primum sibi e domo sua occurrentem Deo se in sacrificium ob-
laturum. Eoque victoriam adepto, occurrit ipsi filia unica, quam post
duos menses, ubi suam illa deplorasset virginitatem, immolavit. In cu-
jus symbolum ad hunc usque diem Hebraeorum virgines, quotquot repe-
riuntur, quotannis luctum peragunt.

II. III. IV. V. VI.

4217.

Post mortem Jephthae, imperavit filiis Israel Essebon ex Bethleem,
ex tribu Juda, et judicavit Israel ann. vii.

Essebon, 7.

Colliguntur anni 4223.

I. II. III. IV. V. VI. VII.

Post mortem Essebon, imperavit Israel Aealon Zabulonites, ipseque
judicavit Israel ann. x.

Aealon, 10.

Colliguntur anni 4233.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X.

Post mortem Aealon, imperavit filiis Israel Labdon filius Aelim,
Pharaonites, ex tribu Ephraim, et ipse judicavit Israel annis viii.

Λαβδών η',

ὄμοῦ ,δομς'.

α', β', γ'.

Τρίτῳ ἔτει τοῦ Λαβδών τὸ Ἰλιον ἦλω.

δ', ε', ς', ζ', η'.

Οὗτος ὁ Λαβδών ἔσχεν υἱοὺς τριάκοντα καὶ ἐκγόνοὺς τριά-
κοντα.

Μετὰ τελευτήν τοῦ Λαβδών ἐξήμαρτεν πάλιν ὁ λαὸς ἐναν-
τίον κυρίου τοῦ Θεοῦ, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς τοῖς Φυλιστιέμ,
καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς ἐπὶ ἔτη μ'.

B Φυλισταῖοι ἔτη μ', ὄμοῦ ,δσπς'. 10

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις,
ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε', κς', κζ', κη', κθ',
λ', λα', λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ'.

R 194 Καὶ ἐπιστρεφάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Θεὸν ἀνέστη-
σεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἡγεμόνα τὸν Σαμψῶν υἱὸν Μανωὲ ἐκ φυλῆς¹⁵
Δάν, ὃς ἐξεπολέμησεν τοὺς ἀλλοφύλους ἐν ἰσχύϊ μεγάλῃ, καὶ
αὐτὸς ἔκρινεν τὸν Ἰσραὴλ ἔτη κ'.

Σαμψῶν κ',

ὄμοῦ ,δτς'.

C α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε',
ις', ιζ', ιη', ιθ', κ'. 20

Τὸν Σαμψῶν υἱὸν Μανωὲ ἐκ φυλῆς Δάν ἰσχύϊ διύσημον

7. ζ' δουλεία m. P.

9. ἐδούλευσεν V.

10. Φυλιστηαῖοι V.

20. ιθ'] ιη' V.

Labdon, 8.

Colliguntur anni 4246.

I. II. III.

Anno III. Labdon, captum est Ilium.

IV. V. VI. VII. VIII.

Hic Labdon habuit filios xxx. et nepotes xxx.

Post mortem Labdon, peccavit rursus populus in conspectu Domini
Dei, et tradidit illos Philistiim, et iis servierunt per annos xl.

Philistaei, an. 40.

Colliguntur anni 4286.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.
XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI.

XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL.

Reversis filiis Israel ad Deum, suscitavit illis Deus ducem Sampson,
filium Manoe, ex tribu Dan, qui alienigenas magna virtute debellavit,
ipseque judicavit Israel annis xx.

Sampson, 20.

Colliguntur anni 4306.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.
XIX. XX.

Sampson Manoe filium, ex tribu Dan, virium robore fuisse famosum

γυγονίμια φασί, τὸν πολεμήσαντα τοὺς ἄλλοφύλους, καὶ παρὰ
 τισὶ τὰς πράξεις αὐτοῦ παραβάλλεσθαι ταῖς τοῦ Ἡρακλέους φα-
 σί. Θηράσας γὰρ ἀλώπεκας τριακοσίους, καὶ ταῖς κέρκοις αὐ-
 τῶν λαμπάδας ζημιμένας προσδήσας, ἐνέπηρσε τῶν ἄλλοφύλων
 5 τοὺς ἀμπελώνας καὶ σπόριμα. οἱ δὲ ἄλλοφυλοὶ ἐπιστρατεύσαν-
 τες τῷ Ἰσραὴλ ἔκδοτον αὐτὸν ἐξήτουν γενέσθαι· συλλαβόμενοι V 67
 δὲ αὐτὸν δέσμιον ἀπήγαγον. ὁ δὲ διαβρόχῃς τὰ κῶλα τῶν δε-
 σμῶν, συντυγῶν σιαγόνι ὄνου, ἀπέκτεινεν αὐτῶν χίλους, καὶ D
 διεώθη. καὶ διενήσας τὸν θεὸν ἐπεκαλέσατο, καὶ διαβρόχῃς
 10 τὸν ἐν τῇ σιαγόνι ὄλμον, ἀνέβλυσε πηγῇ. εἶτα ἐν Γάζῃ συγ-
 κλισθέντα αὐτὸν, καὶ ἀποκλεισάντων τὴν πόλιν τῶν ἄλλοφύλων,
 ἠλιζόντων τε ἔχειν αὐτὸν ἐν φρουρᾷ, τῇ νυκτὶ κεκλεισμένων τῶν
 πυλῶν διαβρόχῃς τὰ δεσμὰ ἐξῆλθεν, συνήθειαν ἔχων πρὸς τινα
 15 πόρην Δαλιδὰν ὀνόματι, καὶ κεῖσε γίνεται τοῖς σατράπαις τῶν
 ἄλλοφύλων, καὶ ἡ διὰ τῆς κόμης αὐτοῦ ἰσχύς φανερὰ τούτοις γί-
 νεται. καὶ ὑπνώσαντος αὐτοῦ καὶ ξυρηθέντος τὴν κεφαλὴν ἀπὸ P 83
 τῆς Δαλιδᾶς, ἡ ἰσχύς αὐτοῦ ἐμαράνθη. συλλαβόμενοι τε οἱ
 ἄλλοφυλοὶ καὶ ἐκκόψαντες αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς, κατήγαγον
 εἰς Γάζαν, καὶ πεδήσαντες αὐτὸν εἰς μύλωνα καθέειραν. εἶτα
 20 διοριτάζοντες προήνεγκαν αὐτὸν ἐμπαλῆειν αὐτῷ. ὁ δὲ ἀξιώσας τὸν
 χυρωγῶν αὐτοῦ συνάψαι αὐτὸν τοῖς κλοιῶν, ὡς κεκμηκότα,
 συνημένων τῶν ἄλλοφύλων ἀμφὶ τοὺς γ, εὐξάμενος ἐκδίκεσιν

2. ταῖς] τὰς V. *ibid.* Ἡρακλέως PV. 6. ἐξήτουν — αὐτὸν
 om. P. 8. σιαγῶνι PV. 10. σιαγῶνι P. 15. ἡ om. P.
 16. ξυριθέντος V, ξυρισθέντος P. 20. προήνεγκεν — συμπαί-
 ρειν P.

ferant, illum scilicet qui alienigenas debellavit: adeo ut non desint, qui
 illius facinora Herculis certaminibus aequiparari dixerint. Cum enim tre-
 centas vulpes venando cepisset, earum caudis alligatis facibus accensis,
 alienigenarum vineas ac segetes combussit. Alienigenae vero illato Is-
 raelitis bello, sibi deditum, vincitum abduxere. Is autem disruptis vincu-
 lorum nodis, cum in asini maxillam incidisset, horum mille interfecit, sal-
 vusque evasit. Porro cum sitiret, Deum invocavit, confractoque in ma-
 xilla molari dente, fons scaturiit. Postea Gazae inclusus, urbis januis
 ab allophyllis obseratis, cum illum in custodia habere se putarent, diaru-
 ptis clausurarum forium repagulis, noctu exivit, cum meretrice quadam,
 cui Dalila nomen erat, consuesse solens, ubi in alienigenarum Principum
 potestatem venit, cum totum in coma virium illius robur esse accepis-
 sent. Eo quippe dormiente, detonso a Dalila capite, robur ipsum emar-
 cuit. Ab allophyllis igitur comprehensus, oculis prius evulsis, Gazam de-
 ductus, vincitusque in pistrino conclusus est. Deinde cum diem festum di-
 agerent, quo ipsi illuderent, hunc adducendum curavere, qui rogato du-
 ctore suo ut se defessum ad columnas applicaret, tribus alienigenarum

παρὰ Θεοῦ, ἐπεσπάσατο τοὺς κίονας, καὶ διεφθάρη σὸν τοῖς ἀλ-
λοφύλοις, πλείονας θανατώσας τελευτῶν ἤπερ ἀποκτείνας ζῶν.

B Μετὰ τελευτὴν Σαμψῶν ἀναρχίας καὶ εἰρήνης
μ', ὁμοῦ ,δτμζ'.

R 196 α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', 5
ισ', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε', κς', κζ', κη', κθ',
λ', λα', λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ'.

Μετὰ ταῦτα ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ Ἥλει ὁ μέγας ἱερεὺς, καθ' ὃν
ἡ πρώτη τῶν βασιλείων παρὰ τοῖς Ἑβραίοις καὶ χριστιανοῖς ἱστο-
ρεῖται. μετὰ γὰρ τοὺς κριτὰς ἤρξεν Ἥλει ὁ ἱερεὺς καὶ ἔκρινε 10

C τὸν Ἰσραὴλ ἔτη μ'.

Ἥλει ὁ ἱερεὺς μ', ὁμοῦ ,δτμζ'.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ις',
ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κε', κς', κζ', κη', κθ', λ',
λα', λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ'. 15

Ἑβραίων τέταρτος τὴν ἀρχιερωσύνην διεδέξατο Ἥλει. οἱ δὲ
τούτου υἱοὶ Ὀφνὶ καὶ Φινεὺς λοιμοὶ καὶ οὐκ εἰδότες τὸν κύριον.
πρὸ γὰρ τοῦ τῷ Θεῷ προσενηχθῆναι τὰς ὑπὸ τοῦ λαοῦ προσφερο-
μένας θυσίας ἑαυτοῖς ἀπέσπων τὰ καλλιστεύοντα μετὰ βίας· οἱ
D καὶ συνετριβήσαν μετ' οὐ πολὺ ἐν πολέμῳ τῶν ἀλλοφύλων ἐν 20
ἡμέρᾳ μιᾷ. ἐπὶ τούτου τοῦ Ἥλει ὁ ἅγιος Σαμουὴλ γεννᾶται

2. εἴπερ PV. 12. Ἥλει — μ' om. P. 20. ἐν τῷ πολέμῳ P.

Anni a m. c. millibus ibi collectis, implorata a Deo vindicta, columnas convulsit, et
cum allophyliis interiit, pluribus moriendo, quam cum viveret, ab eo in-
teremptis.

Post mortem Sampson, interregni et pacis, 40.

Colliguntur

anni 4446.

4907. I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.
XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI.
XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL.

Post haec iudicavit Israel Heli, magnus Pontifex, quemadmodum pri-
mus Regnorum liber apud Hebraeos et Christianos narrat. Quippe post
iudices principatum adeptus est Heli Pontifex, et iudicavit Israel annos
XL.

Colliguntur anni 4386.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.
XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI.
XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL.

Hebraeorum quartus Pontificatus excepit Heli, cuius filii Ophni et
Phinees nefarii Deum non cognoverunt. Priusquam enim sacrificia quae
Deo a populo offerebantur, afferrentur, ipsi sibi per vim optima
quaeque ex iis abstrahere: qui quidem una eademque die haud multo
post in alienigenarum bello contriti perierunt. Isto vero Heli Pontifica-

ἀπὸ Ἐλιανᾶ καὶ Ἄννας, ὅς καὶ ἱερατεύειν ἤρξατο, ὀράσεων ἀξιωθεὶς παρὰ τοῦ Θεοῦ.

Ἄννα προεφήτευσεν καὶ εἶπεν, Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανὸς καὶ ἐβρόντησε. αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς δίκαιος ὢν καὶ ὑψώσει 5 κέρας Χριστοῦ αὐτοῦ.

Μετὰ τελευτὴν Ἡλεί τοῦ ἱερέως ἔκρινε Σαμουὴλ ὁ προφήτης τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἐπιστρέψας ἀπὸ τῶν ἀλλοφύλων τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου. καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν εἰς οἶκον Ἀμιναδάβ τοῦ Χετταίου, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ ἔτη κ'. P 84
V 68

10 Σαμουὴλ κ', ὁμοῦ ,δυσ'.

ἀ', β', γ', δ', ε', ζ'.

Ἐβραίων ἀρχιερεὺς Ἀχιμελεχ.

ζ', η', θ'.

15 Προεφήτευσεν Σαμουὴλ, Μάρτυς κύριος καὶ μάρτυς ὁ Θεὸς σήμερον.

ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ'. R 198

Γηράσαντος Σαμουὴλ, καὶ τοῦ λαοῦ αἰτήσαντος βασιλέα, χρεῖται κατὰ Θεῖον πρόσταγμα ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδαν Β Σαούλ.

20 Πρῶτος οὖν ἐβασίλευσεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ Σαούλ υἱὸς Κίς φυλῆς Βενιαμὴν ἔτη κ'.

10. ἔτη κ' P. 21. Βενιαμείν V, Βενιαμὴν P.

tum obtinente, nascitur sanctus Samuel ex Helcana et Anna, qui et **Anni a. m. c.** Pontificatum administrare coepit, visionibus a Deo dignatus.

Anna prophetavit et dixit: *Dominus ascendit in coelos, et tonuit: ipse judicabit fines terrae, justus existens, et sublimabit cornu Christi sui.*

Post mortem Heli Pontificis, judicavit Samuel Propheta filios Israel, reductique ab alienigenis arcam testamenti Domini: et introduxit eam in domum Aminadab Chettaei, et ibi mansit annis xx.

Samuel, 20. Colliguntur anni 4406.

L. II. III. IV. V. VI.

Hebraeorum Pontifex Achimelech.

VII. VIII. IX.

Samuel prophetavit: *Testis Dominus, et testis Deus hodie.*

X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. 4396.

Samuele in senium vergente, populoque Regem flagitante, ungitur juxta Dei praecceptum Saul in Regem Israel et Juda.

Primus igitur regnavit in Judaea Saul, fillus Cis, ex tribu Benjamin, annis xx.

Σαουλ λ',

ὄμοῦ ,δουκς'.

α', β'.

Ἐξ ὧν θεαρῆστως ἐβασίλευσεν ἔτη δύο. τὰ δὲ λοιπὰ ἐν παραβάσει, καθὼς ἔστι τοῦτο λαβεῖν ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν αὐτῇ τῇ πρώτῃ τῶν βασιλειῶν. 5

γ', δ', ε', ζ'.

Τὴν ἀρχιερωσύνην διεδέξατο Σαμουὴλ. ὁ ἐκ Βηθλεέμ, υἱὸς Ἐλκανᾶ καὶ Ἄνας.

C

ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ'.

Ὅμηρος κατὰ τινὰς ἐγνωρίζετο.

10

ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ'.

Τούτῳ αὐτοῦ τῷ κ' ἔτει Σαουλ τὸν Ἀβιμέλεχ καὶ ἄλλους τῶν ἱερεῖς ἀνείλεν, ἔχων ἀρχιστράτηγον τὸν Ἀβεννήρ υἱὸν Νήρ.

Ἐἶτα ἔχρισε Σαμουὴλ ὁ προφήτης τὸν Δαβὶδ υἱὸν Ἰεσσαὶ ἐκ φυλῆς Ἰούδα εἰς βασιλεῖα ἐπὶ Ἰσραήλ. ὅστις πρῶτος Ἑβραίων ἐβασίλευσεν ἔτη μ'. 15

Ἑβραίων βασιλεὺς πρῶτος ἐκ φυλῆς Ἰούδα

D

Δαβὶδ ἔτη μ',

ὄμοῦ ,δουξς'.

α', β', γ'.

Δαβὶδ ἐξαλείψας πόλεις τῶν ἀλλοφύλων πολλὰς τὴν Ἰεβούδ 20 πόλιν Ἱερουσαλήμ προσηγόρευσεν, μηχανησάμενος ἐκ τοῦ συμβεβηκότος. ἐν γὰρ τῇ Ἰεβούδ ἐλθὼν ὁ Δαβὶδ ἐν αὐτῇ τῶν ἀλ-

Saul, 20.

Colliguntur anni 4426.

i. ii. Ex quibus secundum placitum Dei regnavit annis ii. reliquis praevaricatus est, quemadmodum ex iis quae in primo Regnorum libro scribuntur colligere licet.

iii. iv. v. vi.

Summum Pontificatum excepit Samuel, Bethleemita, filius Alcana et Annae.

vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii.

Homerus secundum quosdam notus habetur.

xiv. xv. xvi. xvii. xviii. xix. xx.

Hoc illius anno xx. Saul Abimelech, aliosque cecol. Sacerdotes interfecit, cum haberet militiae suae ducem Abenner, filium Ner.

Deinde unxit Samuel Propheta David filium Jessai, ex tribu Juda, in Regem super Israel. Is primus ex Judaeis regnavit annis xl.

Hebraeorum Rex primus ex tribu Juda,

David, an. 40.

Colliguntur anni 4466.

i. ii. iii.

David multis alienigenarum deletis urbibus, civitatem Jebus Hierosolyma appellavit, nomine ab eventu excoogitato. Cum enim Jebus civitatem pervenisset, in ea omnimoda de alienigenis victoria peracta est:

λοφύλων παντελής νίκη γένηται· ὄθεν καὶ Ἱερουσαλήμ αὐτὴν προσηγόρευσεν, οἰκοδομημένης αὐτῆς ἐν ὄρει ὑψηλῷ. ὄρος δὲ τῆ ἑβραΐδι φωνῇ ἰεβούδς προσαγορεύεται, καὶ ἑλλάδι τῆ φωνῆ σαλήμ [δέ] εἰρήνη.

5 δ', ε', ς', ζ'.

Ἐν Χεβρών ἐβασίλευσεν Δαβὶδ ἕτη ἑπτὰ, τὰ δὲ λοιπὰ τριά- R 200
κοντα τρία ἐν Ἱερουσαλήμ. οὗτος ἀνάγει τὴν κιβωτὸν διαθήκης P 85
κυρίου ἐξ οἴκου Ἀμιναδάβ, καὶ ἐν τῷ ἀνάγειν αὐτὴν ἐξεκλινεν ὁ
μύσχος· καὶ ἐπισχῶν ὁ Χοζὰ τὴν κιβωτὸν ἐπατάχθη διὰ τὸ μὴ
10 εἶναι αὐτὸν τῶν ἱερέων ἢ τῶν Λευιτῶν. καὶ φοβηθεὶς Δαβὶδ
εἰσήγαγεν αὐτὴν εἰς οἶκον Ἀβεδεδὼν τοῦ Χετταίου, καὶ ἐποίησεν
ἐκεῖ μῦνας τρεῖς.

η'.

Ἑβραίων ἀρχιερεὺς Ἀβιαθὰρ ἐγνωρίζετο.

15 θ'.

Προεφῆτεον Γάδ, Νάθαν, καὶ Ἀσάφ. Νάθαν προφη-
τείων εἶπεν, Τί ὅτι οὐκ ἐγνώρισας τῷ δούλῳ σου τίς καθήσεται B
ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως. V 69

ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ',
20 κδ', κε', κς', κζ', κη', κθ', λ'.

3. καὶ — φωνῆ om. P. ἑλλάδι — φωνῆ post σαλήμ addit m. R.
Seclusi δέ. 9. ὁ Χοζὰ] Ὁζὰ P sola. 11. Ἀβεδεδὼν] Ἀβεδα-
ρά V, Ἀβαδάταρα m. P. 16. προεφῆτευσεν P. 18. τοῦ ter-
tium om. P.

unde et Hierosolymam nuncupavit, quod in edito monte sita esset. MonsAnni a. m. c.
vero lingua Hebraica Jebus appellatur: Salem vero pax.

IV. V. VI. VII.

Regnavit David in Chebron annis vii. reliquis vero xxxiii. Hieroso-
lymia. Hic reducit arcam testamenti Domini ex domo Aminadab, dum-
que hanc reducit, bos illam inclinavit, quam cum Osa contineret, ictus
est, eo quod non esset ex Sacerdotibus, vel Levitis. David autem metu
perculsus illam in domum Abededon Chettaei intulit, ibique mansit men-
ses iii.

VIII.

Hebraeorum summus Pontifex Abiathar agnoscebatur.

IX.

Gad, Nathan, et Asaph prophetaverunt. Nathan prophetans, dixit:
Quid est quod non significaveris servo tuo, quis sessurus sit in throno Do-
mini mei Regis?

K. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV.
XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX.

4434.

Ἀβεσσαλωμ υἱὸς Δαβὶδ εἰς τὸν ἴδιον ἐμπαροιστῶν πατέρα, ἐπικαθήμενος κτήρει καὶ φεύγων, διερχόμενός τε διὰ φοτοῦ δένδρου μεγάλου, περιεπλάκη ἐκ τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τῷ δένδρῳ, καὶ ἐκρεμάσθη. οὐπερ γενομένου οὐκ ἂν τις ἀμάρτοι λαμβάνων τὸ παρὰ Μωϋσέως εἰρημένον περὶ τούτου λε- 5
 C λέχθαι, Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου. ὁ προεφή-
 τευσε δὲ Μωϋσῆς περὶ τοῦ σωτήρος λέγων, Ὅψεσθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν νυκτὸς καὶ ἡμέ-
 ρας, καὶ οὐ μὴ πιστεύσητε τῇ ζωῇ ὑμῶν.

λα', λβ', λγ', λδ', λέ', λς', λζ', λη', λθ', μ'. 10

Τὸ πῶς συνέστη ὁ ψαλτήρ.

Μετὰ Μωϋσέα καὶ τὸν τούτου διάδοχον Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ καὶ μετὰ τοῖς γενομένους κριτὰς ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐπιλαβομένου λοιπὸν τῆς βασιλείας τοῦ Σαουλ καὶ ἀποδοκιμασθέντος, ἤγειρεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς βασιλέα ἐνάρετον δίκαιόν τε καὶ προφήτην, ὃς 15
 D 202 συνέταξε βίβλον Ψαλμῶν ρν' ἐκ πνεύματος ἁγίου κινούμενος ἐμμέ-
 τρωσ κατὰ τὸ μέτρον τὸ ἴδιον τῆς Ἑβραίας γλώττης, καὶ ἐμμελῶς μετὰ ῥυθμοῦ καὶ ὀργάνων διαφόρων καὶ ὀρχήσεων καὶ ᾠδῶν ἀπ-
 τοῦς ᾠδῶν ἦν γὰρ αὐτὸς κατέχων κιθάραν. εἶχε δὲ καὶ χοροὺς ὑπ' αὐτὸν διαφόρους μικρῶν προφητῶν· οὕτω γὰρ ἐκάλουν τοὺς 20

7. σωτήρος Χριστοῦ P. 9. πιστεύετε P. 10. Post μ' addit P
 περὶ τῶν Ψαλμῶν. 13. τῷ om. P. 15. ἐνάρετον om. P. 18.
 αὐτὸς P.

Absalom Davidis filius in patrem suum debacchatus, mulae insidens fugiensque, et sub ingentem transiens arborem, coma verticis sui implicitus, arbori suspensus haesit. Quo facto, non erret fortasse, qui a Moyse dictum illud de hoc accipiat: *Maledictus omnis qui reperiderit in ligno.* Quod alioqui Moyses de Christo praedixit, cum ait: *Videbitis vitam vestram pendentem ante oculos vestros die ac nocte, et non credetis vitae vestrae.*

XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL.

De Psalmis.

Quo pacto compositum est Psalterium.

Post Moysen, et illius successorem Jesum filium Nave, et post judices qui fuerunt in Israel, Saul regnum deinceps suscipiente, eoque postea abdicato, excitavit illis Deus Regem, justum simul et Prophetam, qui inspirante Spiritu sancto librum centum quinquaginta Psalmorum carmine composuit; ad peculiarem Hebraeae linguae modulor, quos cum rhythmis variisque musicis instrumentis, sed et cum saltatione et cantibus, ipsemet suaviter cecinit: citharam enim ipse tenebat. Quin et choro vario minorum Prophetarum secum habebat, (sic. enim eos qui manebant cum

παραμένοντας τοῖς προφήταις, πολλάκις δὲ καὶ υἱοὺς προφητῶν
 αὐτοὺς ὠνόμαζον· ἐχόντων διάφορα ὄργανα, τοῦ μὲν κύμβαλα,
 τοῦ δὲ αὐλοῦς, τοῦ δὲ τύμπανα, τοῦ δὲ σάλπιγγας, τοῦ δὲ ψαλ-
 τήριον καὶ κιθάραν, τοὺς δὲ ᾠδοὺς τοὺς λεγομένους βοκαλίους. P 86
 5 ἕκαστος δὲ χορὸς ἕξαρχον εἶχεν· ὁ μὲν ἔλεγετο Ἀσαφ, ἄλλος Ἰδι-
 δοὺμ, ἕτεροι υἱοὶ Κορέ, ἄλλος Ἐθὰμ Ἰσραηλῆτης, ἕτερος Μωϋ-
 σῆς ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ. ἤνικα τοίνυν ἐκινεῖτο ὑπὸ τοῦ πνεύ-
 ματος προειπεῖν τι ἢ περὶ τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ λαοῦ ἢ περὶ
 τῆς ἐπανόδου αὐτῶν ἢ περὶ ἡθῶν διδασκαλικῶν ἢ περὶ προ-
 10 νοίας ἢ περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, συντελεῖται ἐμμέτρως τὸν
 ψαλμὸν ἕκαστου εἰς μίαν ὑπόθεσιν συντείνοντα, διὰ τοῦτο γὰρ
 καὶ μεγάλοι καὶ μικροὶ ψαλμοί, καὶ παρεδίδου ἐνὶ χορῶ,
 ὡς ἰδοκίμαζεν ἢ ἤρμοζεν παραδίδοσθαι, καὶ ἦδεν αὐτὸν ἐν B
 ἐκείνῳ πρῶτον τῷ χορῶ. εἰ δὲ πάλιν ἰδοκίμασε κατὰ μέσου
 15 τοῦ ψαλμοῦ καὶ ἄλλῳ χορῶ παραδοῦναι τὸ λοιπὸν τοῦ ψαλ-
 μοῦ, τότε αὕτη ἡ διαδοχὴ τοῦ ῥυθμοῦ ἐκαλεῖτο διάψαλμα, ὡς-
 τε καὶ ὅταν ἢ τοῖς λεγομένοις ᾠδοῖς ἤτοι βοκαλίους κατὰ μέ-
 σοθεν ψαλμοῦ ἤθελεν παραδοῦναι, τότε ἐκαλεῖτο ᾠδὴ διαψάλ-
 ματος, ἐπειδήπερ οἱ ᾠδοὶ ἐκ διαδοχῆς περιελάμβανον τὸ λοιπὸν
 20 τοῦ ψαλμοῦ ἄδειν. μαθεῖν δὲ ἔνεστιν τῷ βουλομένῳ περὶ τούτου
 ἐν τῷ γεγράφθαι ἐν ταῖς παραλειπομέναις τῶν βασιλείων οὕτως·
 καὶ ἤρσε τὴν ᾠδὴν ταύτην ἐν χειρὶ Ἀσαφ τοῦ προφήτου. με- V 70
 C

2. ἔχοντας P.
13. καὶ om. P.

7. πνεύματος ἁγίου P.

10. ἐμμέτρως V.

Prophetis, iisque aderant, saepe etiam Filios Prophetarum vocabant)
 quorum alii cymbala, alii tibias, alii tympana, tubas alii, Psalterium vel
 citharam alii tenebant, aderant et cantores, quos Vocales nuncupabant.
 Singulis porro choris suus erat praefectus: quorum alius Asaph, alius
 Jedum, alii filii Chore, alius Etham Israelita, alius Moyses homo Dei
 dicebatur. Quando ergo a Spiritu sancto afflabatur, ad vaticinandum
 impellebatur, seu de populi captivitate, vel illius reditu, aut de morum
 institutione, vel de providentia, seu de Christo Domino: tum vero Psal-
 mum qui ad unum pertineret argumentum certo carminis genere compo-
 nebatur, (unde Psalmorum prolixiores alii, alii breviores,) unico choro
 tradebatur concinendum, prout cuique convenire censebat: ac primum qui-
 dem in illo choro. Quippe interdum sub medium ipsum Psalmum quod
 reliquam erat, prout sibi videbatur, choro alteri concinendum tradebat:
 quae quidem carminis seu Rhythmi successio, Diapsalma vocabatur. Ita
 ut quotiescumque-cantoribus, vel Vocalibus; circa medium Psalmi, reli-
 quam concinendum traderet, tum illud Canticum Diapsalmatis diceretur,
 siquidem continuata serie reliquam Psalmi concinendum excipiebant can-
 tores. Illud porro cuius percipere licet ex iis quae scribuntur in Hbris
 Paralipomenon, ubi haec habentur: Et cecinit Canticum hoc in manu

τὰ τὸ παραδοῦναι δὲ οὕτω πρῶτον τὸν ψαλμὸν λοιπὸν ἕκαστος χορὸς καὶ καθ' ἑαυτὸν καὶ ὁμοθυμαδὸν μετὰ τέρψεων καὶ ὀυθμοῦ, τῶν μὲν τούτοις τοῖς ὄργάνοις, τῶν δὲ ἐν ἐκείνοις ἀντιφωνούντων, ἦδον τὸν ψαλμὸν μετ' ὀρχήσεως εἰς δόξαν Θεοῦ. ἔνεστι δὲ πάλιν καὶ περὶ τούτου μαθεῖν ὡς αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ ὁ Δα-5 βιδ ἀναλαβὼν ἐκ τῶν ἀλλοφύλων τὴν κιβωτὸν ὠρχήσατο ἔμπροσθεν αὐτῆς· καὶ ὀνειδισθεὶς ὑπὸ τῆς ἰδίας γυναικὸς Μελχὼλ ἔφη, Παύσομαι καὶ γελάσομαι ἐναντίον κυρίου. οὐ μόνον γὰρ ἐπαύ-
 R 204 σατο, ἀλλὰ καὶ ἐπιτείνειν τὰ τοιαῦτα ἐπηγγέλατο. τινὲς δὲ μὴ
 D προσεσηκότες τῇ τάξει καὶ τῇ ἀκριβείᾳ ταύτῃ, μὴ θελήσαντες ἰο
 ἐκ τῶν εἰδότην διδάχθῃναι, εἰς ἀλληγορίας ἐτρέπησαν, μηδὲ πάντας εἶναι τοῦ Δαβιδ τοὺς ψαλμοὺς ἀποφηνόμενοι, ἀλλὰ τῶν ἐκ τοῦ Δαβιδ παραλαμβανόντων, φανεροὺς ἔξ αὐτῶν εἰρηκότες, ἐπαγγέλλαν γενομένην ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις ἡμῶν, ἀναστήσας Ἰησοῦν, ὡς καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ γέγραπται τῷ 15 δευτέρῳ, Υἱὸς μου εἰ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε, τὴν γέννησιν ἐπὶ τῆς ἀναστάσεως ἐκλαβὼν καὶ κυρώσας καὶ αὐτὸς ὡς ὁ
 P 87 δεύτερος ψαλμὸς εἰς αὐτὸν εἰρηται, καθὰ καὶ πάντες οἱ ἀπόστολοι εἶπον. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς ἀνθρωπότητος αὐτοῦ· τὸ γὰρ περὶ τῆς Θεότητος αὐτοῦ ἐν τούτῳ τῷ ψαλμῷ εἰρημένον 20 ἔστι τοῦτο. Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, καὶ ὡς σκεῆ κεραιμέως συντρίψεις αὐτούς, ὥσανεὶ τὸ ἰσχυρὸν καὶ δυνατὸν

3. μὲν om. P. 7. Melchōl P. *ibid.* ἔφη] Reg. II. 6. 21.
 15. γέγραπται] Psalm. II. 7. 17. ὡς om. P. 19. τῆς om. P.

Asaph Prophetæ. Tradito in hunc modum primo Psalmo, singuli deinceps chori, tum per se, tum simul et unanimitate, cum exultatione et rhythmo, hi organis, isti vero alternatim cum similibus instrumentis concinentes, saltabundi in Dei gloriam Psalmum decantabant. Sed et id rursus addiscere licet, ut David ipse recepta ab alienigenis Arca, coram illa saltaverit, et a Melchol uxore sua reprehensus, hæc subintulerit: *Ludam et irridebor coram Domino.* Non modo enim cessavit, sed illa ipsa produci praecepit. Nonnulli vero ordinem hunc non secuti, neglectaque hac accurate, ut qui ex obviis nolent edoceri, ad allegorias confugerunt, cum Psalmos omnes Davidis esse negarent, sed eorum duntaxat qui se hos accepisse a Davide assererent: idque maxime constare dicitarent ex illis factam promissionem, quam tum demum filiis nostris praestitit Deus, cum Jesum a mortuis excitavit, ut in secundo Psalmo scribitur: *Filius meus es tu, ego hodie genui te,* ubi generationem de resurrectione accipit. Idque firmat idem secundus Psalmus de eodem dictus, quemadmodum aiunt omnes Apostoli. Atque hæc quidem de illius humanitate: quod enim de ejus Divinitate in eodem Psalmo dicitur, istud est: *Pascos eos in virga ferrea, et ut vas figuli confringes eos.* Quibus verbis veluti vim et potentiam Divinitatis in eodem, indicat, h-

τῆς θεότητος γνωρίσας ἐν ταύτῃ καὶ τὸν ἀνακαινισμὸν ἦτοι ἀνα-
 πλασμὸν τῶν ἀνθρώπων σημίνας· τὸ γὰρ σκεῦος τοῦ κεραμῆως
 σπυριζόμενον μῆπω προσομιλήσαν πρὸς δέχεται ἀναπλασμὸν.
 ὁμοίως καὶ τὸν ὕδωρον εἰς αὐτὸν πάλιν εἰρηκεν, εἰς τὴν αὐτοῦ
 5 θεότητα εἰπὼν τὰ πρῶτα τοῦ ψαλμοῦ, καθὰ καὶ αὐτὸς ὁ δεσπό-
 της Χριστὸς μαρτυρεῖ περὶ τούτου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ, ὅτε μετὰ B
 τῶν κλάδων ἐπεσφῆμουν λέγοντες, Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβὶδ, εὐ-
 λογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. καὶ ἐπειδὴ μὴ ἴσχυον
 οἱ Ἰουδαῖοι ἐπιτιμᾶν τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς νηπίοις, ἦν γὰρ παράδο-
 10 ξα τὰ ὁρώμενα, παῖδες καὶ θηλάζοντα νήπια καὶ μαθηταὶ καὶ ὄχλοι
 ἐπεσφημοῦντες καὶ τὸν ὕμνον ἀνακράζοντες αὐτῷ ἐπεχειροῦν τὴν
 μέμην ἐπιθροῦνται, καὶ φασιν πρὸς αὐτόν, Ἀκούεις τί οὗτοι λέ-
 γουσιν; ὁ δὲ ἕτερος εὐαγγελιστῆς φησι, Τινὲς ἐκ τοῦ ὄχλου ἔλε-
 γον αὐτῷ, Ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου, ὥσπερ ὅτι δυσφη-
 15 μᾶς, καταδεχόμενος ὕμνον, ὃς τῷ θεῷ μόνῳ ἀρμολίμ, ἐκάτε- C
 ραι τὸν αὐτὸν νοῦν ἔχοντες. πρὸς οὗς ὁ κύριός φησι, τοῖς μὲν,
 Ναί, οὐδέποτε ἀνέγνωτε, Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων
 κηρυττίσω αἶνον, διαβρόθήδην φήσας τὸν ὕδωρον εἰς αὐτὸν εἰρη-
 σθαι ψαλμὸν, ἐν ταύτῃ καὶ αἰνιξάμενος ὅτι Οὐχ ἀρπάξω τὰ τῷ
 20 θεῷ προσόντα. ταῦτο γάρ εἰμι, καθὰ καὶ ὁ ἀπόστολος βοᾷ,
 Οὐχ ἀρπαγμὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε R 206

1. ἦτοι ἀναπλασμὸν om. P. 3. μὴ P. 6. τῷ om. P. Matth.
 XXI. 9. 12. ἐπιθροῦνται PV. *ibid.* φασιν] *Ibid.* 21. 13. ὁ
 δὲ ἕτερος] Luc. XIX. 39. 16. φησὶ] Matth. XXI. 16. 19.
 σὺ V. *ibid.* ἀρπάξω P, ἀρπάξω R. 20. Post εἰμι addit P
 (ὁμοούσιος). *ib.* ὁ ἀπόστολος] Philip. II. 6. 21. ἴσον P.

minimque renovationem significat. Vas enim comminutum figuli, quod
 igni admotum non fuit, rursus innovatur. Sed et octavum pariter in
 eodem rursus dixit, prima Psalmi parte illius Divinitati aptata, quem-
 admodum ipsemet Dominus Christus de eo testatur in Evangelio, quando
 cum ramis acclamarent, dicentes: *Hosanna filio David, benedictus qui*
venit in nomine Domini. Cum igitur turbas ac pueros cohercere et con-
 tinere non possent Judaei, (quae enim cernebantur miranda putabantur,
 quod scilicet pueri, et lactentes infantes, discipuli pariter ac plebs lau-
 des ei, hymnumque acclamarent) accusationem adversus illum instituire
 sunt conati, cum dicerent, *Audis quid hi dicunt?* Alter vero Evangelista
 ait: *Quidam ex turba dicebant illi, Increpa discipulos tuos: tu enim quasi*
Nephelem, cum hymnum admittis, qui soli Deo convenit. Quibus Do-
 minus ait: *Ita sane, sed nunquam legistis, Ex ore infantium et lacten-*
tium profecti laudem? Quibus in se dictum esse Psalmum octavum
 aperte profitebatur. Cum in eodem simul innueret, *Non rapiam Deo*
quae Dei sunt, illud enim sum: quemadmodum clamat Apostolus, *Non*
rapinam arbitratus se esse aequalem Deo: sed semetipsum exinanivit for-
 Chronicon Paschale vol. I. 11

τὰ τὸ παραδοῦναι δὲ οὕτω πρῶτον τὸν ψαλμὸν λοιπὸν ἕκαστος
 χορὸς καὶ καθ' ἑαυτὸν καὶ ὁμοθυμαδὸν μετὰ τέρψεων καὶ ἑνθ-
 μου, τῶν μὲν τούτοις τοῖς ὄργανοις, τῶν δὲ ἐν ἑκείνοις ἀντιφω-
 νούντων, ἦδον τὸν ψαλμὸν μετ' ὀρχήσεως εἰς δόξαν Θεοῦ. ἔνε-
 σι δὲ πάλιν καὶ περὶ τούτου μαθεῖν ὡς αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ ὁ Δα-5
 βιδ ἀναλαβὼν ἐκ τῶν ἀλλοφύλων τὴν κιβωτὸν ὠρχήσατο ἔμπρο-
 σθεν αὐτῆς· καὶ ὀνειδισθεὶς ὑπὸ τῆς ἰδίας γυναικὸς Μελχὸλ ἔφη,
 Παῖξομαι καὶ γελάσομαι ἐναντίον κυρίου. οὐ μόνον γὰρ ἐπαύ-
 R 204 σατο, ἀλλὰ καὶ ἐπιτείνειν τὰ τοιαῦτα ἐπηγγεῖλατο. τινὲς δὲ μὴ
 D προσεσηκότες τῇ τάξει καὶ τῇ ἀκριβείᾳ ταύτῃ, μὴ θελήσαντες¹⁰
 ἐκ τῶν εἰδότεων διδαχθῆναι, εἰς ἀλληγορίας ἐτρόπησαν, μηδὲ
 πάντας εἶναι τοῦ Δαβιδ τοὺς ψαλμοὺς ἀποφηνόμενοι, ἀλλὰ τῶν
 ἐκ τοῦ Δαβιδ παραλαμβανόντων, φανεροὺς ἐξ αὐτῶν εἰρηκότες,
 ἐπαγγέλιαν γενομένην ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις
 ἡμῶν, ἀναστήσας Ἰησοῦν, ὡς καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ γέγραπται τῷ¹⁵
 δευτέρῳ, Υἱὸς μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε, τὴν γέννη-
 σιν ἐπὶ τῆς ἀναστάσεως ἐλαβὼν καὶ κυρώσας καὶ αὐτὸς ὡς ὁ
 P 87 δεῦτερος ψαλμὸς εἰς αὐτὸν εἴρηται, καθὰ καὶ πάντες οἱ ἀπόστο-
 λοι εἶπον. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς ἀνθρωπότητος αὐτοῦ·
 τὸ γὰρ περὶ τῆς θεότητος αὐτοῦ ἐν τούτῳ τῷ ψαλμῷ εἰρημένον²⁰
 ἐστὶ τοῦτο. Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, καὶ ὡς σκηνὴ
 κεραμέως συντρέψιμι αὐτούς, ὡσανεὶ τὸ ἰσχυρὸν καὶ δυνατὸν

3. μὲν om. P. 7. Μελχὸλ P. *ibid.* ἔφη] Reg. II. 6. 21.
 15. γέγραπται] Psalm. II. 7. 17. ὡς om. P. 19. τῆς om. P.

Asaph Prophetæ. Tradito in hunc modum primo Psalmo, singuli deinceps chori, tum per se, tum simul et unanimes voce, cum exultatione et rithmo, hi organo, isti vero alternatim cum similibus instrumentis concinentes, saltabundi in Dei gloriam Psalmum decantabant. Sed et id rursum addiscere licet, ut David ipse recepta ab alienigenis Arca, coram illa saltaverit, et a Melchol uxore sua reprehensus, hæc subintulerit: *Ludam et irridebor coram Domino.* Non modo enim cessavit, sed illa ipsa produci præcepit. Nonnulli vero ordinem hunc non secuti, neglectaque hac accuracione, ut qui ex obviis nollent edoceri, ad allegorias confugerunt, cum Psalmos omnes Davidis esse negarent, sed eorum duntaxat qui se hos accepisse a Davide assererent: idque maxime constare dictitarent ex illis factam promissionem, quam tum demum filiis nostris præstitit Deus, cum Jesum a mortuis excitavit, ut in secundo Psalmo scribitur: *Filius meus es tu, ego hodie genui te*, ubi generationem de resurrectione accipit. Idque firmat idem secundus Psalmus de eodem dictus, quemadmodum aiunt omnes Apostoli. Atque hæc quidem de illius humanitate: quod enim de ejus Divinitate in eodem Psalmo dicitur, istud est: *Pascos eos in virga ferrea, et ut vas figuli confringes eos.* Quibus verbis veluti vim et potentiam Divinitatis in eodem indicat, ho-

τῆς θεότητος γνωρίσας ἐν ταύτῳ καὶ τὸν ἀνακαινισμόν ἦτοι ἀναπλασμόν τῶν ἀνθρώπων σημάνας· τὸ γὰρ σκεῦος τοῦ κεραμῆως σπυριβομένον μήπω προσομιλήσαν πυρὶ δέχεται ἀναπλασμόν. ὁμοίως καὶ τὸν ὄρθρον εἰς αὐτὸν πάλιν εἴρηκεν, εἰς τὴν αὐτοῦ θεότητα εἰπὼν τὰ πρῶτα τοῦ ψαλμοῦ, καθὰ καὶ αὐτὸς ὁ δεσπότης Χριστὸς μαρτυρεῖ περὶ τούτου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ, ὅτε μετὰ τῶν κλάδων ἐπευφήμουν λέγοντες, Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβὶδ, ἐβλοημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. καὶ ἐπειδὴ μὴ ἴσχυον οἱ Ἰουδαῖοι ἐπιτιμᾶν τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς νηπίοις, ἦν γὰρ παράδοξα τὰ ὀρώμενα, παῖδες καὶ θηλάζοντα νήπια καὶ μαθηταὶ καὶ ὄχλοι ἐπευφημοῦντες καὶ τὸν ὕμνον ἀνακράζοντες αὐτῷ ἐπεχειρουν τὴν μέμην ἐπιθρόναιεν, καὶ φασιν πρὸς αὐτόν, Ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν; ὁ δὲ ἕτερος εὐαγγελιστῆς φησι, Τινὲς ἐκ τοῦ ὄχλου ἔλεγον αὐτῷ, Ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου, ὥσανεὶ ὅτι δυσφημοῦσιν τὸν αὐτὸν νοῦν ἔχοντες. πρὸς οὓς ὁ κύριός φησι, τοῖς μὲν, Ναί, οὐδέποτε ἀνέγνωτε, Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κηρυττίσω αἶνον, διαβρόθήδην φήσας τὸν ὄρθρον εἰς αὐτὸν εἰρηθεῖν ψαλμόν, ἐν ταύτῳ καὶ αἰνιζάμενος ὅτι Οὐχ ἀρπάζω τὰ τῷ θεῷ προσόντα. τοῦτο γάρ εἰμι, καθὰ καὶ ὁ ἀπόστολος βοᾷ, Οὐχ ἀρπαγμὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ, ἀλλ' ἐαυτὸν ἐκένωσε

R 206

1. ἦτοι ἀναπλασμόν om. P. 3. μὴ P. 6. τῷ om. P. Matth. XXI. 9. 12. ἐπιθρόναιεν PV. *ibid.* φασιν] *Ibid.* 21. 13. ὁ δὲ ἕτερος] Luc. XIX. 39. 16. φησι] Matth. XXI. 16. 19. οὐκ V. *ibid.* ἀρπάσω P, ἀρπάξω R. 20. Post εἰμι addit P (ὁμοούσιος). *ib.* ὁ ἀπόστολος] Philip. II. 6. 21. ἴσον P.

minimque renovationem significat. Vas enim comminutum figuli, quod igi admotum non fuit, rursus innovatur. Sed et octavum pariter in eodem rursus dixit, prima Psalmi parte illius Divinitati aptata, quemadmodum ipsemet Dominus Christus de eo testatur in Evangelio, quando cum ramis acclamarunt, dicentes: *Hosanna filio David, benedictus qui venit in nomine Domini.* Cum igitur turbas ac pueros cohercere et contere non possent Judaei, (quae enim cernebantur miranda putabantur, quae non possent pueri, et lactentes infantes, discipuli pariter ac plebs laudare ei, hymnumque acclamarant) accusationem adversus illum instituerunt conati, cum dicerent, *Audis quid hi dicunt?* Alter vero Evangelista ait: *Quidam ex turba dicebant illi, Increpa discipulos tuos: tu enim quasi Nazarenus, cum hymnum admittis, qui soli Deo convenit.* Quibus Dominus ait: *Ita sane, sed nunquam legistis, Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem?* Quibus in se dictum esse Psalmum octavum aperte profitebatur. Cum in eodem simul innueret, *Non rapiam Deo quae Dei sunt, illud enim sum: quemadmodum clamat Apostolus, Non rapinam arbitratus se esse aequalem Deo: sed semetipsum exinanivit for-*

Chronicon Paschale vol. I.

11

μορφὴν δούλου λαβών· τοῖς δὲ πάλιν εἰπών, *Μη θαναμάζετε*
περὶ τῶν νηπίων καὶ περὶ τῶν μαθητῶν· οὗτοι ἐὰν σιωπήσωσι,
οἱ λόγοι κεκράζονται. οἱ δὲ εἰδότες ὅ,τι γέγραπται, θεωροῦντες
 D *δὲ καὶ αὐτοῖς ἔργοις νήπια καὶ θηλάζοντα παραδόξως κράζοντα*
 V 71 *τὸν ἕμνον, ἀναλογιζόμενοι δὲ ὡς δυνατὸν τῷ ποιήσαντι τὰ νή-
 πια ὑπὲρ φύσιν ἀνακράζειν τὸν ἕμνον, δυνατὸν αὐτῷ καὶ τὰ*
ἄνυχα ποιῆσαι κράζει, ἐφημοῦντο αἰσχυνόμενοι, Βαβαί, δό-
ναμις τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, βαβαί, φιλιανθρωπία, βαβαί,
συγκατάβυσις εὐσπλαγχνος. πῶς διὰ τῆς διδασκαλίας ἧς ἀνέλα-
βε δούλον μορφῆς ἤξιωσε πραέως τὴν ἑαυτοῦ θεότητα ὑποδέξαι,
 10 *δέχσθαι τε ἐναγωγὰς ὑπὸ τῶν ἰδίων κτισμάτων, καὶ ἀποκρίνε-*
σθαι οὐ μετ' ὀργῆς, ἀλλὰ πραέως καὶ ἀνεξικιάκως. ὦ μακρο-
 P 88 *θυμίας ὑπερβολῆ, ὦ καὶ ταῦτα Δαβὶδ ἄξια, τοιαῦτα ἀξιωθέντος*
προεπιείν. ἔτι γὰρ λέγει καὶ περὶ τῆς ἀνθρωπότητος αὐτοῦ ἐν
τῷ αὐτῷ ψαλμῷ ἀπὸ τοῦ, Τί ἔστιν ἄνθρωπος ὅτι μιμησέκε αὐ-
 15 *τοῦ, ἕως τέλους. οἷς μαρτυρεῖ ὁ θεὸς ἀπόστολος Παῦλος λέ-*
γων οὕτως. Τὸν δὲ βραχύ τι παρὰ ἀγγέλους ἠλαττωμένον βλέ-
πομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου δόξῃ καὶ τιμῇ ἔστε-
φανωμένον. καὶ πάλιν, Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ἐπέταξεν ὁ θεὸς τὴν
 20 *οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν. ἀλλὰ τίνι αὐτὴν*
ἐπέταξεν, ὦ Παῦλε; φησί, Διemaρτύρατο δὲ τίς που λέγων, Τί
ἔστιν ἄνθρωπος ὅτι μιμησέκε αὐτοῦ; τούτῳ ἐπέταξεν αὐτὴν.

4. καὶ αὐτοῖς ἔργοις] τοῖς ἔργοις αὐτοῖς P. 7. ἠέφημοῦντο P,
 ἠέφημοῦντο R, ἐφημοῦντο V. 10. μορφὴν P. 16. θεϊκάτος
 P. Hebr. II. 9. 17. βλέπομεν P. 19. πάλιν] 5. 21. δι-
 μαρτυρεῖτο P.

nam servi accipiens. Allis vero dicebat: Ne miramini de infantibus et
discipulis: quoniam si hi tacuerint, lapides clamabunt. Qui cum scirent
quod scriptum erat, viderentque reipsa infantes et lactentes praeter ordi-
nam hymnum acclamare, credidero fieri perinde posse, ut qui efficit
ut supra naturam infantes hymnum canant, ita et sensu carentia accla-
mare efficiat, pudibundi exclamarunt: Papae, qualis potentia Domini
Christi? Papae, qualis elementia? Papae, quae tanta tamque misericors
indulgentia? Quomodo per doctrinam, qua formam servi suscepit, eum
tam mansuete dignatus est ostendere Deitatem, eorumque orantium
excipere opprobria, atque respondere, non iracunde, sed placide ac ele-
menter? O patientiae immensitas, o digna Davide, qui talia praedicere
dignatus est. Rursum enim de illius humanitate in eodem Psalmo ait
ab eo loco, Quid est homo quod memor es ejus, usque ad finem. Quibus
consentanea scribit divinisimus Apostolus Paulus, cum sic ait: Hunc
paulo minus ad Angelis minutum videmus propter passionem mortis, glo-
ria et honore coronatum. Et rursum: Non enim Angelis subiecit Deus or-
dem terrae futurum, de quo loquimur. Sed cui ipsum subiecit, o Paulus!
 Addit: *Testatus est in quodam loco quis dicens, Quid est homo quod me-*

ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα, φησὶν, οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ B
ἀνυπότακτον. οὕτω τοῖς Ἑβραίοις πιστὸς εἰρηκῶς τὰ αὐτὰ
καὶ τοῖς Ἑλλησι λέγει καὶ φησι, Τοὺς μὲν χρόνους τῆς ἀγνοίας
ἐπεριδῶν ὁ Θεὸς τὰ νῦν παραγγέλλει πᾶσιν ἀνθρώποις πάντας
5παταχοῦ μετανοεῖν, καθότι ἔστησεν ἡμέραν, ἐν ἣ μίλλει κρίνειν
τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὤρισε, πίστιν παρασχὼν
πᾶσιν, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. ὁμοίως καὶ Πέτρος, Ὅτι
αὐτός ἐστιν ὁ ὠρισμένος ἀπὸ τοῦ Θεοῦ κριτὴς ζώντων καὶ νε-
κρῶν. ὁμοίως πάλιν εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Δαβὶδ καὶ τὸν τεσσαρα-
10κοστὸν τέταρτον ψαλμὸν, ἐν ᾧ πάλιν καὶ περὶ τῆς Θεότητος αὐ-
τοῦ φαίνεται λέγων καὶ περὶ τῆς ἀνθρωπότητος. οἷς μαρτυρεῖ C
πάλιν ὁ μακαρίτης Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῇ λέ-
γων οὕτως. Πρὸς δὲ τὸν Ἰησοῦν, ὁ θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς τὸν R 208
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας
15σου. τοῦτο περὶ τῆς Θεότητος αὐτοῦ εἰρηκῶς λέγει εὐθέως καὶ
περὶ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ φησιν, Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ
ἐμίσησας ἀδικίαν· δια τοῦτο ἔχρισέν σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον
ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. οὐ γὰρ ἡ Θεότης διὰ τὸ
ἀγαπῆσαι δικαιοσύνην καὶ μισῆσαι ἀδικίαν χρίεται οὕτα ὅλως
20χρίεται οὔτε Θεὸν ἔχει· αὐτὸ γὰρ χρίσμα Θεός ἐστιν· ἀλλ' ἡ
ἀνθρωπότης αὐτοῦ χρίεται ἔλαιον ἀγαλλιάσεως, ἵνα εἴπῃ τῷ πνεύ- D
ματι τῷ ἁγίῳ, Παρὰ τοὺς μετόχους αὐτῆς, τουτέστιν παρὰ

3. καὶ om. P. *ibid.* λέγει] Act. XVII. 30. 5. καθότι] διότι
m. P. 7. πᾶσιν om. R. *ib.* καὶ] δὲ P. *ib.* Πέτρος] Act. X. 42.
9. τεσσαρακοστὸν PV. 12. Ἑβραίους] I. 8. 16. ἠγάπησας]
Hebr. I. 9. Psalm. XLIV. 8. 20. χρῆμα V.

non est ejus? Haec illum subjecit. Dum quippe omnia illi subjecit, inquit, nihil quod non ei subditum sit reliquit. Sic cum ista Hebraeis ut fideles dixisset, eadem gentilibus dicit, aitque: Et tempora quidem hujus ignorantiae despiciens Deus, nunc annuntiat omnibus hominibus, ut omnes ubique poenitentiam agant. Eo quod statuit diem in quo judicaturus est orbem in aequitate, in vitro, in quo statim fidem praebens omnibus, suscitans eum a mortuis. Similiter et Petrus: Quia ipse constitutus est a Deo iudex vivorum atque mortuorum. Similiter rursus in ipsum XLIV. Psalmam dixit David, in quo iterum et de ejus Divinitate videtur loqui, et de humanitate. Quibus rursus assentitur Beatus Paulus in Epistola ad Hebraeos, ubi sic ait de Jesu: Thronus tuus Deus in saeculum saeculi: virga aequitatis, virga regni tui. Hoc cum de Divinitate illius dixisset statim etiam subjungit de humanitate, dicitque: Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae prae consortibus tuis. Neque enim Divinitas, quod diligit justitiam, et iniquitatem odio habeat, ungitur: neque omnino ungitur, neque Deum habet, cum unctio Deus sit, sed ejus humanitas ungitur oleo ex-

πάντας τοὺς χριστοὺς. ἡ γὰρ θεότης μετόχους ἄλλους οὐκ ἔχει· εἷς γὰρ ἐστὶν θεὸς ὃς τε πατὴρ καὶ υἱὸς καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. ἡ δὲ ἀνθρωπότης τοῦ Χριστοῦ πάντας τοὺς ἀνθρώπους, μάλιστα τοὺς χριστοὺς, ἔχει μετόχους· διὰ τοῦτο γὰρ ὅτι παρὰ πάντας ἐχρησθῆ ἡ ἀνθρωπότης τοῦ Χριστοῦ χρισθεῖσα πνεύματι ἁγίῳ⁵ καὶ δυνάμει, ὅπερ οὐδενὶ τῶν ἄλλων χριστιῶν ὑπῆρξεν, οὕτως ἐξείπεν, Παρὰ πάντας τοὺς μετόχους σου. ὅλον δὲ αὐτὸν τὸν ψαλμὸν περὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἐκκλησίας ὡς ἐπὶ βασιλείῳ νομ-
P 89 φίου καὶ νόμφης βασιλίδος ἐξαιπῶν ἐτέλεσεν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸν ἑκατοστὸν ἔνατον ψαλμὸν εἰς τοῦτο εἴρηκεν. καὶ μαρτυρεῖ¹⁰ αὐτὸς ὁ κύριος λέγων πρὸς Ἰουδαίους, Πῶς οὖν Δαβὶδ ἐν κνεί-
V 72 ματι ἁγίῳ κύριον αὐτὸν ἀποκαλεῖ λέγων, Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρῷ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου. εἰ υἱὸς αὐτοῦ ἐστίν, πῶς κύριος αὐτοῦ ἐστίν; τὸ μὲν κύριος αὐτοῦ ὡς θεὸν σαφῶς προειπῶν, τὸ δὲ Κάθου ἐκ δεξιῶν μου σαφῶς τῇ ἀνθρωπότητι ἀρμόζει. τὸ γὰρ Κάθου τῷ¹⁵ μῇ καθεζομένῳ λέγει· ἡ δὲ θεότης ἴδρωται εἰς τὴν οἰκίαν τιμῆν καὶ δόξαν καὶ μακαριότητα παρ' ἐτέρου μελλόντος μὴ ἐπιτρεπομένη ἢ
B προτρεπομένη εἰς τοῦτο· ἀλλ' ἡ ἀνθρωπότης τοῦ Χριστοῦ ὑπὸ τῆς ἡνωμένης αὐτῇ ἀχωριστως θεότητος ἐπιτρέπεται ἀκούουσα, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ὡσανεὶ ἐν τῇ ἐμῇ τιμῇ. οὔτε γὰρ δεξιὰ²⁰ οὔτε ἀριστερὰ ἔχει ὁ θεὸς ἀπερὶ γραφῶν ὑπάρχων, ἐλλὰ τοῦτο

2. ὁ θεὸς P. *ibid.* τὸ ἅγιον] ἅγιον P. *ibid.* ἡ δὲ] καὶ P. 7. ἐξείπεν] Matth. XXII. 43. 9. βασιλίδος V. 10. ἔνατον PV.

ultationis, ut dicat Spiritus sanctus, *Prae consortibus tuis*, hoc est, praee omnibus unctis. Divinitas quippe consortes alios non habet: unus enim est Deus, Pater, et Filius, et Spiritus sanctus. Humanitas autem Christi omnes homines, ac unctos praesertim, consortes habet: haecque potissimum de causa, quia prae omnibus uncta est Christi humanitas, uncta Spiritu sancto et virtute, quod nulli alii contigit ex iis qui uncti fuere, proindeque dixit, *Prae omnibus consortibus tuis*. Totum vero eundem Psalmum de Christo et Ecclesia, cum eum veluti in Regem sponsum, et Reginam sponsam confecisset, absolvit. Similiter et ceteri. Psalmum in illud ipsum cecinit, quod Dominus ipse testatur, dum ait Iudaeis: *Quomodo ergo David in Spiritu sancto vocat illum Dominum, dicens, Dixit Dominus Domino meo, sede a dextris meis*. Si filius ejus est, quomodo Dominus illius est? Illud quidem, *Dominus illius*, ut Deum manifeste praedicens, illud autem, *Sede a dextris meis*, humanitati aperte aptat. Illud enim, *Sede*, ei qui non sedet dicit. Divinitas vero propter suum sedet honorem suamque gloriam ac beatitudinem, non ab majore alio invitata, vel ad hoc etiam sollicitata: sed Christi humanitas a sibi inseparabiliter unita Divinitate invitatur, dum haecce audit: *Sede a dextris meis*. Quasi diceret in honore meo: neque enim dextram vel sinistram habet Deus, qui incircumscribitus est, sed hoc illi ait, *Sede in*

αὐτὴ λέγει, ὅτι Κάθου ἐν τῇ ἐμῇ τιμῇ, ὥσανεὶ εἰς πρόσωπον ἐμόν, ὡς εἰκῶν Θεοῦ παντὶ τῷ κόσμῳ δεικνυμένη. οὕτω γὰρ καὶ Δανιὴλ λέγει, Καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ βασιλεία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ ἔξουσία, καὶ τὰ λοιπὰ. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ κύριός φησιν, Ἐδόθη ἔξουσία πᾶσα ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. παρακατιῶν δὲ πάλιν τοῦ αὐτοῦ ψαλμοῦ φησιν περὶ τῆς Θεότητος, Ἐκ γαστροῦ πρὸ ἐωσφοῦρου ἐγέννησά σε· ὥσανεὶ τοῦ πατρὸς πρὸς τὸν υἱὸν κατὰ τὴν Θεότητα λέγοντος ὅτι Πρὸ πάσης τῆς κτίσεως ὡς ἀπὸ γαστροῦ τὸ ὁμοούσιον Θέλων σημαῖναι οὐχ ὕστερον προβαλὼν ἀλλ' ἐν ἐμῶντι σε ἔχων ἀνάρχως καὶ ἀπεράντως ὡς ἀπὸ γαστροῦ ἐκ τῆς ἡμετέρας οὐσίας σε ἐξεγέννησα συνόντα καὶ συνυπάρχοντα.

Ἔστα πάλιν εὐθέως καὶ περὶ τῆς ἀνθρωπότητος δηλῶν φησιν, Ὡμοσε κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· οὐ εἶ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. οὐ γὰρ ἡ Θεότης ἱερατεύει, ἀλλὰ μᾶλλον αὐτὴ λατρεύεται καὶ τὰ ἱερεῖα προσδέχεται. μίμνηται δὲ καὶ τῆς χρήσεως ταύτης ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῇ λέγων οὕτως. Καθ' ὅσπερ Ἀαρὼν, οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασεν γενέσθαι ἀρχιερεῖα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν, Υἱός μου εἶ σύ· ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει, Σὺ εἶ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ, πάντα περὶ τῆς ἀνθρωπότητος αὐτοῦ ἐκλαβὼν. οὕτως οὖν καὶ ὁ μακαρίτης Δαβὶδ τοὺς τέσσαρας τούτους ψαλ-

1. αὐτῇ P. 8. Δανιήλ] VII. 4. φησίν] Matth. XXVIII. 18.
7. τὸν om. P. 15. ἱερά P. 17. λέγων] V. 5. ib. οὕτω P sola.

honore meo, quasi diceret, in conspectu meo, ut imago Dei universo mundo ostensa. Ita enim Daniel loquitur: Et ipsi datum est regnum, et honor et potestas, etc. Sed et ipse Dominus ait: Data est mihi potestas in coelo et in terra. Decurrens rursus eundem Psalmum, de humanitate ait, Ex utero ante luciferum genui te. Veluti si pater filio secundum Divinitatem diceret, ante omnem creaturam quasi ex utero, (eandem substantiam indicare volens) non posterius producens, sed in seipso te habens, sine principio et sine fine, veluti ex utero, ex mea substantia te genui simul existentem simulque subsistentem.

Rursus deinde statim et de humanitate locutum indicat, dum ait: *Juravit Dominus, et non poenitebit eum, tu es Sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedec.* Neque enim Divinitas sacerdotale munus peragit, sed ipsi potius cultus defertur, ac sacrificia is suscipit. Meminit etiam dicti istius Paulus Apostolus in Epistola ad Hebraeos, ubi sic ait: *Tanquam Aaron, sic et Christus non semetipsum clarificavit, ut Pontifex fieret, sed qui locutus est ad eum, Filius meus es tu, ego hodie genui te. Uti et alio loco dicit, Tu es Sacerdos secundum ordinem Melchisedec.* Quae omnia de ejus humanitate interpretatur. Ita ergo beatus David quatuor istos Psalmos in Dominum Christum, illumque solum,

μοὺς εἰς τὸν δεσπότην Χριστὸν καὶ μόνον εἶπεν. οὐ γὰρ ἐκοινοποιεῖ τὰ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ μετὰ ἐτέρων τινῶν, τὰ τοῦ δεσπότου μετὰ τῶν δούλων, ἀλλ' ἰδίᾳ τὰ τοῦ δεσπότου ὡς δεσπότην
 P 90 του ἔξείπεν, καὶ τὰ τῶν δούλων ὡς δούλων. ὅσα δὲ ἕτερα ἐξέλαβον οἱ ἀπόστολοι ἐκ τῶν ψαλμῶν οὐχ ὡς εἰς αὐτὸν κυρίως εἰρημένα ἐξέλαβον, ἀλλ' ὡς ἀρμόζοντα τῇ ὑποθέσει, οἶον, Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ τό, Ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ τό, Προωράμην τὸν κύριον ἐνάπιόν μου διὰ παντός, καὶ, Ἀναβὰς εἰς ὕψος ἠχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν, καὶ ὅσα τούτοις ὅμοια, ὡς ἀρμόζοντα τῇ ὑποθέσει αὐτῶν ἐξέλαβον.¹⁰ οἶον ἐποίησε καὶ ὁ μακαρίτης Παῦλος τὴν χρῆσιν Μωϋσέως τὴν ἐν τῷ Δευτερονομίῳ μεταβαλὼν εἰς τὴν ἰδίαν ὑπόθεσιν ὡς ἀρμόζουσαν, λέγων οὕτως, Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν, τουτέστι Χριστὸν καταγαγεῖν, ἢ Τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον, τουτέστι Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν, μεταφράσας τὴν χρῆσιν ὡς ἀρμόδιαν εἰς τὴν ἰδίαν ὑπόθεσιν.
 R 212 V 73 οὐδὲ γὰρ ἀρμόζουσι τὰ λοιπὰ τῶν ψαλμῶν εἰς τὸν δεσπότην Χριστόν, ἐξ ὧν τινα ἐξέλαβον, οἶον εἰς τό, Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, εἰκοστὸς πρῶτος ψαλμὸς ἐστιν. λέγει οὖν εἰς αὐτόν, Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν κεραιῶν μου ὅπερ ἀνάμυστον καὶ ἀσύμφωνον τῇ θεῖᾳ γραφῇ, καὶ σαφῆς μανία περὶ τοῦ Χριστοῦ ἐκλαβεῖν τὸ τοιοῦτον. ἐπεὶ δὲ

8. ἀλλ' — ὡς δούλων addit V ima pagina, omi. P. 6. διμερίσαντο] Matth. XXVII. 35. Psalm. XXI. 19. 7. ἔδωκαν] Psalm. LXVIII. 22. 8. προωράμην] Psalm. XV. 8. 9. ἀναβὰς] Psalm. LXVII. 19. 11. Παῦλος] Rom. X. 6. 12. ὡς om. P. 14. κατὰγειν P. 17. ἀρμόζουσαν P, ἀρμωσίαν R. 22. περὶ] ἐπὶ P.

confecit. Neque enim quae Domini erant, cum aliis quibusdam, et quae Domini erant, cum servis communia fecit. Quaecumque vero alla ex Psalmis desumpserunt Apostoli, non ut de Christo proprie dicta acceperunt, sed ut quae instituto suo convenirent, veluti: *Diviserunt sibi vestimenta mea*. Et illud: *Dederunt in escam meam fel*. Et illud: *Providebam Dominum in conspectu meo semper*. Et: *Ascendens in altum captivam duxit captivitatem*. Et quaecumque his sunt similia, ut suo argumento idonea usurparunt, quemadmodum beatus Paulus dictam Moyses in Deuteronomio, quod in suum transtulit argumentum, ubi ita ait: *Ne dixeris in corde tuo, Quis ascendet in coelum*. Id est Christum dedecere, aut, *Quis descendet in Abyssum?* Hoc est Christum a mortuis revocare, dictum illud ut argumento suo idoneum interpretatas. Caetera enim ex Psalmis in Dominam Christum minime conveniunt, quibusdam duntaxat ex iis desumptis: cujusmodi est illud, *Diviserunt sibi vestimenta mea*, quae sunt ex Psalmo XXI. Ait vero de seipso: *Longe a salute mea verba delictorum meorum*. Quod minime sacrae Scripturae conveniens ac congruum, imo aperta esset insania, si tale quidpiam de Christo accipe-

τῶν τεσσάρων τούτων ψαλμῶν τῶν εἰς τὸν δεσπότην Χριστὸν εἰρη- C
 μένων ὅλοι διὰ ὅλου αὐτῷ ἀρμόζουσιν. οὔτε γάρ, καθὰ καὶ πρῶ-
 ῆν εἶπαμεν, ἐκοινοπολεῖ ὁ μακάριος Δαβὶδ τὰ εἰς τὸν δεσπότην
 Χριστὸν λεγόμενα μετὰ τῶν λεγομένων εἰς ἑτέρους τινάς. φαί-
 νεται γὰρ καὶ αὐτὸς ὁ σωτὴρ τοῦτο ποιῶν ἡνίκα ἐνεκάλουν αὐτῷ
 οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες, Διὰ τί ἐργάζῃ ἐν σαββάτῳ; ὃς ἀπεκρίνα-
 το λέγων, Ὁ πατὴρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὰρ ἐργάζομαι.
 ὅτε δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐνεκάλουν, φησὶν, Οὐκ ἀνέγνωτε τί
 ἐποίησεν Δαβὶδ, ὡς τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν αὐτός,
 10 οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις, διαβῆρήδην τῷ
 πατρὶ ἑαυτὸν ἀντιδιαστέλλων, τοὺς μαθητὰς δὲ τοῖς προφήταις, D
 ἤγουν τοῖς ἱερεῦσιν, ὡς δούλους πρὸς δούλους καὶ ὡς υἱὸν πρὸς
 πατέρα. οὕτως οὖν καὶ ὁ προφήτης Δαβὶδ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ
 κινούμενος οὐκ ἀνέμειξε χύδην τὰ τῆς ὑποθέσεως τοῦ δεσπότη
 15 μετὰ ὑποθέσεως δούλων, ἀλλ' ἰδικῶς εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ δεσπό-
 του τοὺς τέσσαρας τούτους ψαλμοὺς ἤξιώθη προειπεῖν καὶ συν-
 τάξαι. τοὺς δὲ ἄλλους πάντας εἰς ἑτέρων προσώπων ἢ πραγμά-
 των ἢ ἱστοριῶν κοινωφελῆ διδασκαλίαν τοῖς πᾶσιν ἐκτιθέμενος.
 διὰ τοῦτο καὶ ἐμμελῶς καὶ μετὰ ῥυθμοῦ αὐτὰ ἐξεῖπεν, ἵνα ἐκά-
 20 τοχα καὶ ἐδμνημόνευτα τοῖς πᾶσιν ὡς τερπνὰ γίνωνται. καὶ τοῦ- P 91
 το εἶδηλον ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ κόσμου ἀδόμενα τὰ
 τοῦ Δαβὶδ εὐρήσομεν καὶ σχεδὸν ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων μι-

1. τῶν alterum om. P. 5. ποιεῖν P. 6. λέγοντες] Ioan. V. 17.
 7. ἕως om. P. 11. ἀντιδιαστέλλων] διαστέλλων P. 22. εὐρή-
 σκομεν P.

retur. Solf igitur quatuor hi Psalmi in Dominum Christum dicti, toti
 ubique ipsi conveniunt. Neque enim, ut praefati sumus, commiscuit
 beatus David quae de Domino Christo dicta sunt, cum iis quae de qui-
 busdam aliis dicuntur. Videtur enim ipse Servator id fecisse, quando
 accusabant illum Judaei, dicentes, *Quare operaris in Sabbato?* Is vero
 respondit, dicens, *Pater meus modo operatur, et ego operor.* Quando
 vero Discipulos calumniabantur, respondit: *Nunquid legistis quid fecerit*
David, quando panes propositionis comedit ipse, quos non licebat ei edere,
nisi solis sacerdotibus? Aperte seipsum Patri comparans, Discipulos vero
 Prophetis, seu sacerdotibus, servos nempe servis, ut et filium Patri.
 Ita ergo et Propheta David Spiritu sancto afflatus non promiscue ea
 confudit argumenta quae Christum, cum iis quae servos spectabant: sed
 ut speciatim in argumentum de Christo quatuor illos Psalmos praedice-
 ret et componeret dignus habitus est: alios autem omnes de aliis perso-
 nis, vel rebus, vel historiis, conscripsit, utili omnibus proposita instru-
 ctione. Quapropter modulata et rhythmis adornata oratione haecce edi-
 dit, ut essent ad uniuscujusque captum prompta, et memoria facile ex
 eorum suavitate comprehenderentur. Atque id per se evidens est, in
 universis mundi Ecclesiis Davidis Psalmos cantari, et ab omnibus fere

R 214 κρῶν τε καὶ μεγάλων διὰ στόματος φερόμενα καὶ καθ' ἑκάστην ἀδόμενα καὶ μελετώμενα καὶ μνημονεύμενα πλείω τῶν ἄλλων προφητῶν καὶ γραφῶν.

Δεύτερος Ἑβραίων βασιλευσε Σολομῶν υἱὸς Δαβὶδ ἔτη μ'. ὁμοῦ ,δφς'. 5

α', β'.

Σολομῶν τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις νεῶν οἰκοδομεῖν ἤρξατο, ἔχων B ἐβδομήκοντα χιλιάδας ἀρμάτων αἰρόντων ἄρσιν καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδας λατομῶν ἐν τῷ ὄρει, ὃν καὶ συνετέλεσεν ἔτεσιν ὀκτώ.

Καὶ συναγεται ὁ πᾶς χρόνος ἀπὸ πα' Μωϋσέως, καθ' ὃ ἡ 10 ἔξ Αἰγύπτου πορεία γέγονεν, ἐπὶ Σολομῶντα καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς τοῦ ἱεροῦ κατασκευῆς εἰς ἔτη χλ'.

γ', δ', ε', ε', ζ', η'.

Οὐαφρῆς βασιλευῶν τῆς Αἰγύπτου ἀπέστειλε Σολομῶντι εἰς βῆθημαν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις μυριάδας η', 15 καθὼς ἰστορεῖ Εὐδόλεμος.

θ', ι'.

C Σολομῶν ἐκβαλὼν τὸν Ἀβιάθαρ τῆς ἀρχιερωσύνης καθίστη-
σι τὸν Βαρούχ, ὄντα ἐκ τοῦ γένους Ἐλεαζάρου.

ια', ιβ', ιγ', ιδ'. 20

9. δ P. 10. Μωσέως V. 12. εἰς om. P.

Anni a m. c. hominibus, parvulis juxta ac adultis in ore haberi, et quotidie concini, atque adeo animo ac memoria longe magis revolvi, quam Prophetarum, aut sacrae Scripturae caetera quae supersunt monumenta.

Secundus apud Hebraeos regnavit Solomon, filius David. annos xl. Colliguntur anni iv. κδvi.

4467.

I. II.
Solomon templum Hierosolymis aedificare coepit, habens lxx. millia currum onera portantium, et lxxx. millia latomorum in monte, illudque intra viii. annos confecit.

Colligitur universum tempus ab lxxx. anno Moysis, quo ex Aegypto profectio contigit, usque ad Solomonem, et initium templi fabricae anni dcxxx.

III. IV. V. VI. VII. VIII.

Vaphres Aegypti Rex Solomoni ad templi Hierosolymitani aedificationem misit octoginta millia aureorum, ut Eupolemus refert.

IX. X.

Solomon, cum Abiathar summum Pontificatum abrogasset, Baruchum, qui ex genere Eleazari erat, constituit.

XI. XII. XIII. XIV.

Τυρίων ἐβασίλευσε Θείραμος, οὗ τὴν θυγατέρα ἔγημε Σολομών, καθὼς ἱστορεῖ Τατιανός.

κ'.

Ἑβραίων ἀρχιερεὺς Ἀαρών. προεφήτευσεν Σαδὼκ, Νάθαν, καὶ Ὀφθῆναι αὐτῷ δις τὸν θεὸν ἔκτισε πόλεις ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ Ἀσοῖδ, Μαγδῶ, Γαζερ, Βεθωρών τὴν ἄνω, Βαλαδάθ, ἔτι μὴν καὶ Θάμνωρ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ νῦν λεγομένη Παλμύρα. πολλὰ δὲ καὶ θαυμαστά ἔργα ποιήσας ἐν καιρῷ γήρους αὐτοῦ τὸ πονηρὸν ἔπραξεν, καὶ παρώργισε τὸν κύριον ἐπὶ τῷ ἀπατηθῆναι αὐτὸν ἀπὸ τῆς Ἰερσόθης, καὶ ὑποδόμησε τὰ ὑψηλὰ τῷ Χαμῶς εἰδώλῳ Μωάβ καὶ τῷ Μελχὼμ προσοχθίσματι, τουτέστιν εἰδώλῳ υἱῶν Ἀμμών, καὶ τῇ Ἀστάρτῃ, βδελύγματι Σιδωνίων.

ις', ιζ'.

Σολομῶν μετὰ τὸ οἰκοδομῆσαι αὐτὸν τὸν οἶκον κυρίου καὶ Ὀφθῆναι αὐτῷ δις τὸν θεὸν ἔκτισε πόλεις ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ Ἀσοῖδ, Μαγδῶ, Γαζερ, Βεθωρών τὴν ἄνω, Βαλαδάθ, ἔτι μὴν καὶ Θάμνωρ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ νῦν λεγομένη Παλμύρα. πολλὰ δὲ καὶ θαυμαστά ἔργα ποιήσας ἐν καιρῷ γήρους αὐτοῦ τὸ πονηρὸν ἔπραξεν, καὶ παρώργισε τὸν κύριον ἐπὶ τῷ ἀπατηθῆναι αὐτὸν ἀπὸ τῆς Ἰερσόθης, καὶ ὑποδόμησε τὰ ὑψηλὰ τῷ Χαμῶς εἰδώλῳ Μωάβ καὶ τῷ Μελχὼμ προσοχθίσματι, τουτέστιν εἰδώλῳ υἱῶν Ἀμμών, καὶ τῇ Ἀστάρτῃ, βδελύγματι Σιδωνίων.

4. Ἀαρών. προεφήτευσεν Σαδὼκ] (ἀπ') Ἀαρών (ἢ Σαδὼκ) προεφήτευσεν (Σαδὼκ) P sola. ib. Νάθαν P. 5. Ἀδὼκ P. 6. τί om. P. ibid. σου om. P. 10. τῇ om. P. ibid. Ἀσοῖδ P. 11. Μαγδῶ P. ibid. ἔτι μὴν] Ἐτημῆν P. Ἐτιμην V. ib. Θάμνωρ] Immo Θαδμῶρ. 12. τῇ prius om. P. ib. Immo τὴν νῦν λεγομένην Παλμύραν. ib. πολλὰ τε PV. 14. τῷ] τὸ PV. 15. τῷ] τὸ PV. ib. εἰδῶλῳ] καὶ τοῖς εἰδώλοις Reg. III. 11. 33. 16. εἰδῶλον P. 17. Ἐστάρτη R. ib. βδελύγμα PV.

Tyriis imperavit Thiramus, cujus filiam duxit Solomon, ut narrat Tatianus.

xv.

Hebraeorum summus Pontifex viii. ab Aaron Sadoc. Prophetavit Nathan, et Achias Simonites, et Samaeas filius Emblas, et Adoc. Nathan prophetans dixit: Non significasti seruo (tuo) quis sederet super thronum Domini mei Regis.

xvi. xvii.

Solomon, cum templum Domini aedificasset, geminaque Dei donatus fuisset visione, civitates condidit in Judaea Asoed, Magdo, Gazer, Bethoron superiorem, Baladad, Etimen et Thamnor in eremo quae nunc appellatur Palmyra. Multis igitur admiratione dignis perfectis operibus, cum jam consenuisset, malum fecit, et ad iram provocavit Dominum, cum exceptus fuisset ab Hierisoe, excitavitque excelsa Chamos idolo Moab, et Melchom offendiculo, hoc est, idolo filiorum Ammon, et Astartae abominacioni Sidoniorum.

ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε', κς', κζ', κη', κθ', λ', λα',
λβ', λγ'.

Ἀχίας ὁ Σιλωνίτης προεθέσπισε τῷ Ἱεροβοάμ δούλῳ Σολο-
μῶνος περὶ τοῦ μέλλειν αὐτὸν τῶν δέκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ βα-
σιλεύειν. 5

λδ', λε', λς', λζ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Σολομῶν ἠθέλησεν ἀνελεῖν τὸν Ἱεροβοάμ. ὁ
δὲ γνοὺς ἀπέδρασε πρὸς Σουσακίμ βασιλέα Αἰγύπτου. καὶ ἦν
ἐκεῖ ἕως οὗ ἀπέθανεν Σολομῶν, καὶ ἔλαβεν Ἱεροβοάμ τὴν θυ-
B γατέρα Σουσακίμ ἑαυτῷ γυναῖκα. 10

λη'.

Σολομῶν προφητεύων εἶπεν, Ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι
δύσχρηστος ἡμῖν ἐστιν· ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν. ἐπαγ-
γέλλεται γινῶσιν ἔχειν θεοῦ, καὶ παῖδα κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάξει.

λθ', μ'.

15

Μετὰ τελευτήν Σολομῶνος, στασιάζαντος τοῦ Ἰουδαίων
ἔθνους, καὶ τῆς βασιλείας αὐτῶν διαιρεθείσης, ἐν Σαμαρείᾳ δέ-
κα φυλῶν ἡγείται τοῦ Ἰσραὴλ Ἱεροβοάμ υἱὸς Ναδάβ, δούλος
C ὢν Σολομῶνος, ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ, ἔτη κβ'.

Ἰούδα δὲ καὶ Βενιαμὴν ἐν Ἱερουσαλὴμ βασιλεύει Ῥοβοάμ 20
υἱὸς Σολομῶνος, αἷς ἐπώνυμον Ἰουδαία, διὰ τὸ ἐκ φυλῆς Ἰού-

3. 19. Σολομῶντος P. 8. Σουσακίμ P. 20. Βενιαμὴν PV.
21. οἷς — Ἰουδαῖοι P. αἷς etiam m. R.

Anni a m. c.
4484. XVIIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX.
XXXI. XXXII. XXXIII.

Achias Silonita praedixit Hieroboam servo Solomonis eum regnatu-
rum super decem tribus Israel.

XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII.

Hoc anno Solomon conatus est Hieroboam e medio tollere. Is re
cognita profugit ad Regem Aegypti Susacim, ibique moratus est, quoad
Solomon diem suum obiit; accepitque Hieroboam in uxorem filiam Su-
sacim.

XXXVIII.

Solomon prophetans, dixit: *Circumveniamus justum, quia inutilis est
nobis: adversatur operibus nostris. Praedicit se scientiam Dei habere,
et filium Domini se nominat.*

XXXIX. XL.

Post mortem Solomonis, seditionem faciente Judaeorum gente, eo-
rumque regno diviso, in Samaria super decem tribus Israel regnat Hie-
roboam, filius Nadab, servus Salomonis, ex tribu Ephraim annis XII.

Rofoam filius Solomonis regnat Hierosolymis super Juda et Benja-

δα κρατεῖν τοὺς βασιλεῖς· ἔθεν καὶ τὸ πᾶν ἔθνος τὴν τῶν Ἰουδαίων εἴληφεν ἐπιωνυμίαν.

Ἰεροβοὰμ πρῶτος βασιλεύει ἐπὶ Ἰσραὴλ ἔτη κβ'.

R 218
V 75

Ἀχίας ὁ Σιλωνίτης προεφήτευσεν, ὅστις ἰμάτιον καινὸν φορέων, ἀπαντήσας τῷ Ἰεροβοὰμ ἐξιόντι ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ διέφθηξεν τὸ ἰμάτιον αὐτοῦ εἰς τμήματα ἰβ', καὶ εἶπεν αὐτῷ, Λάβε σεαυτῷ δέκα τμήματα, ὅτι διέφθηξε κύριος τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς Δαυὶδ Σολομῶνος. καὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ τῶν δέκα φυλῶν ἐν Βεθὴλ καὶ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ τῶν πέριξ, οἳ καὶ Ἰσραὴλ ἐκλήθησαν.

10

β', γ', δ', ε', ε'.

Προφητεύει Ἀχίας ὁ Σιλωνίτης καὶ Σαμαρίας υἱὸς Βαλαμει.

ζ'.

Ἰεροβοὰμ ἐβδόμῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας παρώργισε τὸν κύριον ἐπὶ εἰδωλολατρεία· ποιήσας γὰρ δαμάλεις χρυσοῦς δύο τῆν μὲν μίαν ἔθηκεν εἰς Βεθὴλ, τὴν δὲ ἑτέραν εἰς Δάν. καὶ κατέστησεν ἱερεῖς ἐκ τῶν υἱῶν Λευί· Ποιήσατε ἑορτὴν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν Βεθὴλ. ἀναβὰς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὃ ἐπεποιήκει ὑψηλόν,

P 93

3. [Ἰεροβοὰμ] „Exhinc in cod. Vaticano, quod etiam observatum in ed. Scaligeri, reges Israel et reges Iuda distinguuntur in columnis parallelis usque ad Olympiadem V. caeteris Olympiadibus secundae columnae adscriptis: quod in ed. Raderiana nec regia servari potuit propter latinas versiones series, singulos principatus horum nominibus in marginibus adscripserat antiquarius cod. Augustani, prout in editione Raderi et hac regia describuntur.“ Ducangius. *ibid.* ἐβασίλευσεν P. 4. προεφήτευσεν P. „V fluctuat semper inter aoristum et imperfectum.“ 8. Σολομῶνος P. 9. Βεθὴλ Raderus, Βηθλεὲμ PV. 14. γὰρ om. P. 16. Λευί P.

min, quibus tribubus cognomentum est Judaeorum, quod regnarent Reges ex tribu Juda: unde et gens universa Judaeorum nomen sortita est.

Hieroboam primus regnat super Israel annos xxii.

Achias Silonites prophetavit, qui novam vestem indutus, occurrens Hieroboam Hierosolymis egredienti, vestem suam duodecim in partes scidit, sique dixit: Sume tibi decem scissuras: quia scidit dominus regnum de manu Solomonis. Regnavitque super Israel decem tribuum in Bethleem, et in Samaria, et super circumvicinos, qui Israel etiam appellati sunt.

II. III. IV. V. VI.

Prophetat Achias Silonites, et Sameas filius Balami.

VII.

Hieroboam, VII. regni sui anno, Domini in se iram concitavit propter idololatriam, cum duos confecisset aureos vitulos, quorum unum posuit in Bethel, alterum vero in Dan: et constituit sacerdotes ex filiis Levi: Agite diem factum filiis Israel in Bethel. Cum autem ascendisset

παρεφάνη αὐτῷ προφήτης παραγενόμενος ἐξ Ἰούδα λέγων, Θυσιαστήριον θυσιαστήριον. τάδε λέγει κύριος ὁ θεός, Ἰδοὺ υἱὸς τίπτεται τῷ οἴκῳ Δαβὶδ, Ἰωσίας ὄνομα αὐτῷ, καὶ θύσει ἐπὶ σέ τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τοὺς ἐπιθύνοντας ἐπὶ σοί, καὶ ὅσα ἄνθρωπων καύσει ἐπὶ σέ. καὶ ἔδωκεν τέρας λέγων, Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησε κύριος, Ἰδοὺ τὸ θυσιαστήριον ῥήγνυται, καὶ ἐκχυθήσεται ἡ πίστις ἡ οὐσα ἐν αὐτῷ.

B Ἀκούσαντος δὲ τοῦ Ἱεροβοὰμ ταῦτα, καὶ ἐκτείναντος τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ εἰρηκότος συλλαβέσθαι τὸν προφήτην, ἐξηράνθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐρράγη, 10 καὶ ἡ πίστις ἐξεχύθη ἡ ἐν αὐτῷ κατὰ τὸ τέρας, ὃ ἔδωκεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν λόγῳ θεοῦ. καὶ ἤξιον τὸν προφήτην δεηθῆναι τοῦ θεοῦ, ἵνα ἐπιστρέψει ἡ χεὶρ αὐτοῦ. καὶ δεηθέντος ἀπεκατεστάθη. καὶ ἤξιον τὸν προφήτην φαγεῖν ἄρτον· καὶ οὐκ ἠθέλησεν ὁ προφήτης. καὶ οὐδ' οὕτως ἐπεστράφη πρὸς κύριον, 15 ἀλλὰ μᾶλλον τοῖς εἰδώλοις προσανείχεν, καὶ πᾶς ὁ βουλόμενος ἐπλήρου τὴν χεῖρα τούτου, καὶ ἐγένετο ἱερεὺς τῶν ὑψηλῶν. καὶ

R 220 τοῦ παιδὸς δὲ αὐτοῦ ἀρρώστησαντος ἀπέστειλε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἄνω πρὸς Ἀχίαν τὸν Σιλωνίτην προφήτην· καὶ ἔκουσεν παρ' αὐτοῦ, 20 C τεθνήσκει ἡ υἱὸς σου, καὶ ἐξολοθρευθήσεται τοῦ Ἱεροβοὰμ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον, καὶ τοὺς ἐν τῷ ἀγρῷ τεθνηκότας αὐτοῦ καταφάγεται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.

1. Οὗ λέγει τὸ ὄνομα τοῦ προφήτου, Οδῆθ ἔστι τὸ ὄνομα αὐτοῦ (ὁ Δῆθ ἔστιν ὄνομα αὐτῷ R.) m. P. 14. οὗτός ἐστιν Οδῆθ m. P. 18. δὲ om. P. 21. οὐροῦντος P.

super altare, quod excelsum fecerat, apparuit ipsi Propheta qui ex tribu Juda erat, dicens: *Altare, altare. Haec autem dicit Dominus Deus: Ecce nascetur filius domus David, Josias nomen ejus, et immolabit super te sacerdotes excelsorum qui nunc in te thura succedunt, et ossa hominum super te incendet. Deditque signum, dicens: Hoc verbum quod locutus est Dominus: Ecce altare scindetur, et effundetur pinguedo quae in illo est.*

Cum haec audisset Hieroboam, manumque suam ab altari extendere, jubens comprehendi Prophetam, exaruit manus illius, et altare discissum est, ac effusa pinguedo ejus, quae erat in illo, juxta signum quod dedit vir Dei in sermone Dei. Et rogavit Prophetam ut Deum deprecaretur, quo manus sua reverteretur. Illo autem precante, reversa est. Rogavitque Prophetam, ut panem comederet, et noluit Propheta. Sed et neque propterea ad Dominum reversus est, sed magis etiam idolis adhaesit, et quicumque volebat, illius manum implebat, et fiebat Sacerdos in excelsis. Filio autem ejus aegrotante, misit uxorem suam ad Achiam Silonitem Prophetam; et audivit ab illo: *Morietur filius tuus, et peribit de Hieroboam usque ad mingenstem ad parietem, et in agro mortuos aves coeli vorabunt.*

η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ',
 κ', κα', κβ'.

'Ροβοάμ υἱὸς Σολομῶντος ἐκ φυλῆς Ἰούδα μὲ [ἐνὸς καθε- ^{Ἐβραίων}
 τὸς] ἐναντιῶν βασιλεὺς τρίτος τοῦ Ἰούδα ἔτη ιζ'. ^{τοῦ Ἰούδα}
 5 ὁμοῦ ,δφκγ' γ.

α', β', γ', δ'.

Προεφήτευσε Σαμαίας.

ε', ζ'.

D

Τούτῳ τῷ ἔτει Ῥοβοάμ βασιλεὺς Ἰούδα Σουσακίμ βασιλεὺς
 10 Αἰγύπτου παρῆλαβὼν Αἴθνας καὶ Αἰθίοπας καὶ Τρωγλοδύ-
 τας, ἀνάβας εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐσύλησε τὸν ναόν, λαβὼν τοὺς ἐν
 αὐτῷ θησαυροὺς καὶ τοὺς θησαυροὺς Ῥοβοάμ καὶ τὰ δόρατα τὰ
 χρυσᾶ, ἃ ἔλαβεν Δαβὶδ ἐκ χειρὸς τῶν παιδῶν Ἀδρωζαὰρ βασι-
 λέως Σουβᾶ, καὶ τὰ ὄπλα τὰ χρυσᾶ, ἃ ἐποίησε Σολομῶν.

15 ζ', η', θ', ι', ια'.

Ἔτι προεφήτευσεν Ἀχίας ὁ Σιλωνίτης καὶ Σαμαίας υἱὸς
 Ἐλαμί.

ιβ', ιγ'.

P 94

Προεφήτευσεν ὁ ἐν Βεθὴλ οἰκῶν καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου
 20 ἠξίου τὸν προφητεύσαντα τῷ Ἱεροβοάμ δούλῳ Σολομῶνος ὁ αὐ-

3. μ' καὶ ἐνὸς ἐτώων P. 9. Σουσακίμ P. 12. τὰ alterum om. P.
 13. Ἀδριζαάφ P. 17. Ἐλαμί P. 20. Σολομῶντος P. *ibid.*
 ὁ αὐτὸς Ῥοβοάμ om. P, deleta, ut videtur, ab Radero qui in m.
 „ita lege hunc traiectum locum: vide c. 13. 8. Reg. de occiso pro-
 pheta per leonem.“

VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. Anni a m. c.
 Roboam, filius Solomonis, ex tribu Juda, annos xli. natus, tertius
 regnat in Juda annos xviii. Colliguntur anni iv. MDCXXXII.

I. II. III. IV.

4507.

Samaeas prophetauit.

v. vi.

Hoc anno Roboam Regis Juda, Susacim Rex Aegypti assumptis
 Africanis, et Aethiopicibus ac Troglodytis, venit Hierosolyma, spoliavitque
 templum, ablatiis qui in eo erant thesauris, ac thesauris Roboam, et ha-
 stis aureis, quas acceperat David ex manu filiorum Adrizaar Regis Suba,
 ac armis aureis quae confecerat Solomon.

VII. VIII. IX. X. XI.

Prophetauit etiam Achias Silonites, et Samaeas filius Elami.

XII. XIII.

Prophetauit qui in Bethel habitabat, et qui fuit ad altare, rogavit
 eum qui prophetauerat Jeroboam seruo Solómonis, ut panem manducaret,

τὸς Ῥοβοὰμ φαγεῖν ἄρτον, καὶ μόλις ἔφαγεν. φασὶν τὸν Ἰώση-
πον λέγειν ἀπὸ παραδόσεως αἶνον εἶναι τὸν ἐν Βεθῆλ, Καὶ Ὀδῆθ
ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

V 76

ιδ', ε', ις', ιζ'.

Ῥοβοὰμ ἔσχεν υἱοὺς κη' καὶ θυγατέρας ἑπτά.

5

Μετὰ Ἰεροβοὰμ δεύτερος ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ναδὰβ
υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β'. ὁμοῦ κδ'.

B

α', β'.

R 222
Ἑβραίων
τοῦ Ἰσρα-
ῆλ.

Ναδὰβ ἀναιρεῖται ὑπὸ Ἀσὰ βασιλέως Ἰούδα ἐν Γαβαθὼν
τῶν ἀλλοφύλων βασιλεία.

10

Μετὰ Ῥοβοὰμ ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰούδα τέταρτος Ἀβιοὺδ
υἱὸς αὐτοῦ ἔτη γ'. ὁμοῦ ,δφκς'.

α'.

Ἑβραίων
τοῦ Ἰούδα.
ριάδας - γ'.

15

β'.

Προεφήτεον Ἰαδὰχ καὶ Ἀνανίας.

γ'.

C
Ἑβραίων
τοῦ Ἰσρα-
ῆλ.

Μετὰ Ναδὰβ τρίτος ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Βαασῶ υἱὸς
Ἀχία ἔτη κδ'. ὁμοῦ μη'.

20

2. αἶνον P, εἶνον V: „εἶνον, ὃ νο, ἢ εἶνον: ego lego αἶνον (sic)
pro proverbio seu apologo.“ m. R. id. Ὀδῆθ] ὁ δὲ θ' V, ὁ Σηθ
P. 14. προσέχων εἰδώλοισ P. 19. Βααζά P. 20. Ραχία P.

Anni a. m. c. et vix manducavit. Ajunt Josephum dicere, ex traditione proverbium
obtinere in Bethel, *Etiā Seta ad altare.*

xiv. xv. xvi. xvii.

Roboam habuit filios xxviii. et filias vii.

Post Hieroboam secundus regnavit super Israel Nadab filius ejus
ann. ii. Colliguntur anni xxiv.

i. ii.

Nadab ab Asa Rege Juda interficitur in Gabathon, in regno alieni-
genarum.

Post Roboam, regnavit in Juda quartus Abiud, filius ejus, ann. iii.
Colliguntur anni iv. m̄dxxvi.

4524.

Hic Abiud, cum idola coleret, de exercitu suo perdidit quingenta
millia.

ii.

Prophetarunt Jadoe et Ananias.

iii.

Post Nadab tertius regnavit super Israel Baasa, filius Rhachia, ann.
xxiv. Colliguntur anni xlvi.

α'.

Πέμπτῳ ἔτει τοῦ Ἀσᾶ βασιλέως Ἰούδα Βαασᾶ υἱὸς Ἀχία ἐπάταξε τὸν οἶκον Ἱεροβοάμ, καὶ οὐχ ὑπέλειπετο αὐτῷ πᾶσα προη̄ κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἀχία τοῦ Σιλωνίτου προφήτου περὶ τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ αὐτοῦ Ἱεροβοάμ. ὕστερον δὲ καὶ αὐτὸς Βαασᾶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ἁμαρτίαις Ἱεροβοάμ, ᾧ καὶ προφητεύει Ἰηοῦ υἱὸς Ἀνανίου γενέσθαι τὸν οἶκον αὐτοῦ ὡς τὸν τοῦ Ἱεροβοάμ· καὶ τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν πόλει οἱ κύνες καταφάγονται, τὸν δὲ ἐν τῷ πεδίῳ τὰ πετεινὰ D
10 τοῦ οὐρανοῦ.

α', β', γ', δ', ε', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε',
ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ'.

Οὗτος Βαασᾶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ἁμαρτίαις Ἱεροβοάμ, ᾧ προφητεύει Ἰηοῦ υἱὸς Ἀνανίου γενέσθαι τὸν οἶκον αὐτοῦ ὡς
15 τὸν οἶκον Ἱεροβοάμ· καὶ τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν πόλει οἱ κύνες καταφάγονται, τὸν δὲ ἐν τῷ πεδίῳ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.

Μετὰ Ἀβιουδ ἐβασίλευσε πέμπτος τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα καὶ P 95
Μανασσῆ Ἀσᾶ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη μδ'. ὀμοῦ δφο'.

α', β', γ', δ'.

20 Ἀρχιερεὺς ἔνατος Ἀχιμελὲχ ἐγνωρίζετο.

Ἐβραίων
τοῦ Ἰούδα.

13. „Iterat eadem.“ m. P. Similis fatuitas p. 144. 145. 319. id.
ὁ Βαασᾶ P. 14. τὸν om. P. 20. ἔνατος PV.

I.

Quinto anno Asa Regis Juda, Baasa filius Achia domum Hieroboam extirpavit, neque relicta est ipsi omnis anima, juxta verbum Domini, quod locutus est in manu servi sui Achiae Silonitae Prophetae de peccatis ejusdem Hieroboam. Postmodum vero et ipse Baasa ambulavit in peccatis Hieroboam, cui Jehu, filius Ananiae, prophetat idem de domo sua futurum quod de domo Hieroboam, ac illius quidem cadaver in civitate a canibus devoratum fuisse, illius vero ab avibus coeli devoratum iri.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.
XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV.

Hic Baasa ambulavit in peccatis Hieroboam, cui prophetat Jehu filius Ananiae idem futurum de domo sua, quod de domo Hieroboam: ac illius quidem cadaver in civitate a canibus devoratum fuisse, illius vero ab avibus coeli devoratum iri.

Post Abiud quintus regnavit super duas tribus Juda et Manasse Asa, filius ejus, annos XLIV. Colliguntur anni IV. MDLXX.

I. II. III. IV.

Nonus summus Pontifex Achimelech agnoscabatur.

ε'.

R 224 Προεφήτευσεν Ἰωήλ, ὃς καὶ εἶπεν, Ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐκχιῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα προφητεύουσαν. καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. καὶ μεθ' ἕτερα ὁ αὐτὸς εἶπεν, Ἴδου ἐγὼ ἐμβαλᾷ εἰς 5
B τὰ θεμέλια Σιών λίθον πολυτελεῖ, ἐκλεκτόν, ἀκρογωνιαῖον, ἐντιμον εἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς· καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ κατασχυνθῆ, καὶ θήσω κρῖον εἰς ἐλπίδα.

ς, ζ'.

Zarath ὁ Αἰθίοψ συμπαραλαβὼν Αἰθνας ἐπιστράτευσεν ἐν 10
τῇ Ἰουδαίᾳ. ἐξελθὼν δὲ Ἀσα ἔτροπώσατο αὐτὸν ἐν Γεράροις.

V 77

η', θ'.

Προεφήτευσεν Ἀζαρίας υἱὸς Ἰωδῆθ καὶ Ἀνανίας.

ί, ιά'.

Προεφήτευσεν Ἀζαρίας υἱὸς Ἰωδῆθ καὶ Ἀνανίας καὶ Za-15
C χαρίας υἱὸς Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως, ὃ τὸ δρέπανον, ὅστις προφητεύων εἶπεν, Τέρεπον καὶ εὐφραῖνον, θυγάτηρ Σιών, διότι ἰδοῦ ἔρχομαι, καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ σου, λέγει κύριος, καὶ καταφύξονται ἔθνη πολλὰ ἐπὶ τὸν θεὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη'.

20

2. Περὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπὶ τοῖς ἀποστόλοις ἐπιφοιτήσεως
m. P. 4. τῆς om. P. 16. Ἰωδαί P.

Anni a. m. c.
4521.

V.

Prophetavit Joel, qui et dixit: Erit in diebus illis, effundam de spiritu meo super omnem carnem prophetantem. Et dabo prodigia in caelo sursum, et in terra deorsum. Et infra ipse dixit: Ecce ego immittam in fundamenta Sion lapidem pretiorum, electum, angularem, angustum in fundamenta illius: et qui credet in illum, non confundetur, et ponam in spem iudicium.

VI. VII.

Zarath Aethiops, assumptis Afris, Judaeam armis invasit. Egressus autem Asa in Geraris ipsum delevit.

VIII. IX.

Prophetavit Azarias filius Jodeth, et Ananias.

X. XI.

Prophetarunt Azarias filius Jodeth et Ananias, et Zacharias filius Jojadae sacerdotis, qui Falx dicitur, qui prophetavit in haec verba: Jucundare, filia Sion, lactare, filia Hierusalem: quia ecce venio, et habitabo in medio tui, dicit Dominus: et confugient multae gentes ad Deum in die illa.

XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.

Ἀσᾶ βασιλεὺς Ἰουδα πολεμούμενος ὑπὸ Βαασά βασιλέως Ἰσραὴλ ἐμισθώσατο εἰς βοήθειαν τὸν υἱὸν Ἄδερ βασιλέως Συρίας.

Προεφήτευσεν Ἰηοῦ.

5 εθ', κ', κα', κβ', κγ'.

Προεφήτευσεν Ἰηοῦ.

κδ', κέ.

D

Προεφήτευσεν Ἀνανίας.

κζ', κζ', κη', κθ', λ', λα', λβ', λγ', λδ', λέ', λς', λς', λη',
10 λθ', μ', μα', μβ', μγ', μδ'.

Μετὰ Βαασά τέταρτος ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ἡλὰ υἱὸς Ἑβραίων αὐτοῦ ἔτη β'. ὁμοῦ ν'. τοῦ Ἰσρα- ἦλ.

α', β'.

R 226

Τὸν Ἡλὰ ἀνελὼν Ζαμβρι ὁ παῖς αὐτοῦ βασιλεύει ἐπὶ 15 Ἰσραὴλ ἡμέρας ζ', καὶ τὸν οἶκον Βαασά πατάξας οὐκ εἶσεν αὐ- τοῦ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν P 96 χειρὶ Ἰηοῦ υἱοῦ Ἀνανίου διὰ τὸ ἀμαρτεῖν αὐτόν. γνοὺς δὲ ὅτι ὁ λαὸς ἀνηγόρευσε τὸν Ἀμβρι, [ἐαυτὸν ἀνεῖλεν] Ἀμβρι ἐαυτὸν ἐμνήσας ἀπέκτεινεν.

20 Μετὰ Ἀσᾶ ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰουδα ἕκτος Ἰωσαφὰτ υἱὸς αὐ- Ἑβραίων τοῦ Ἰουδα. τοῦ ἔτη κέ'. ὁμοῦ ,δφ'ε'.

4. προεφήτευσεν P. 5. εθ'] θ' P. 17. υἱὸν om. R. 18. ἐαυτὸν ἀνεῖλεν om. P. Ἀμβρι] Ζαμβρι Raderus.

Asa Rex Juda bello impetitus a Baasa Rege Israel, in auxilium con- dixit filium Ader Regis Syriae.

Prophetavit Jehu.

xix. xx. xxi. xxii. xxiii.

Prophetavit Jehu.

xxiv. xxv.

Prophetavit Ananias.

xxvi. xxvii. xxviii. xxix. xxx. xxxi. xxxii. xxxiii. xxxiv. xxxv. xxxvi. xxxvii. xxxviii. xxxix. xl. xli. xlii. xliii. xliii.

Post Baasa quartus regnavit in Israel Aela, filius ejus, ann. ii. Colliguntur anni l.

l. ii.

Zambri, cum patrem interfecisset, regnavit super Israel dies vii. ac percussa domo Baasa, non reliquit mingentem ad parietem, juxta verbum Domini, quod locutus est in manu Jehu filii Ananiae, propter peccatum ejus. Cum autem accepisset Zambri renuntiatum fuisse Regem a populo, Zambri seipsum concremando interfecit.

Post Asa regnavit super Juda sextus Josaphat filius ejus ann. xxv. Colliguntur anni iv. m̄d̄xcv.

Chronicon Paschale vol. I.

α', β'

Προεφήτευσεν Ἡλίας ὁ Θεσβίτης καὶ Ἀβδιού υἱὸς Ἀνα-
 νίου, ὃς καὶ εἶπεν ὅτι Ἐγγὺς ἡ ἡμέρα κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη·
 ὃν τρόπον ἐποίησας, οὕτως ἔσται σοι. ἔτι προεφήτευσεν Ὀζιήλ
 υἱὸς Ζαχαρίου, Ἰηοῦ υἱὸς Ἀνανίου, Μιχαίας ὁ Μορασθήτης,
 υἱὸς Ἀμαλή· ἐφ' οὗ ψευδοπροφητῆται Σεδεκίας υἱὸς Χαναάν, ὁ
 ποιήσας ἐαυτῷ κέρατα σιδηρῶ καὶ μανεῖς ἐπάταξε τὸν Μιχαίαν
 ἐπὶ τὴν σιαγόνα. ἔτι προεφήτευσεν Ἐλιέζερ καὶ ἄλλοι υ' ψευδο-
 προφητῆται καὶ τῆς αἰσχύνης νύ' ψευδοπροφητῆται τοῦ Βαάλ.

γ', δ'.

10

Ἑβραίων ἀρχιερεὺς Ἰωαννάν.

ε', ζ'.

Προεφήτευσεν Ἡλεί, Ἀβδιού, Ὀζιήλ, Ἰηοῦ, Μιχαίας.

C

ζ', η', θ', ι'.

Ψευδοπροφητῆται Σεδεκίας, Ἐλιέζερ, καὶ ἄλλοι τετρακόσιοι. 15

ια', ιβ', ιγ'.

Ἀνομβρία γέγονεν ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆ-
 νας 5'.

V 78

ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη'.

Ἑβραίων ἀρχιερεὺς Ἀζαρίας ἐγνωρίζετο. 20

4. οὕτω P. 8. αἰγαῶνα PV. *ibid.* ἔτι om. P sola. *ib.* προ-
 φήτευσεν E.] προεφήτευσεν ὁ E. P. 11. δέκατος Ἑβραίων P.

I. II.

Anni a m. c.
4571.

Prophetavit Elias Thesbites, et Abdiu filius Ananias, qui dixit:
Prope est dies Domini super omnes gentes: uti feceris, ita fiet tibi. Pro-
 phetarunt praeterea Oziel filius Zachariae, Jehu filius Ananias, Michaeas
 Morasthetes filius Amali: sub quo fuere Pseudoprophetae Sedecias filius
 Chanaan, qui sibi cornua ferrea confecit, et furens Michaeam in maxilla
 percussit. Prophetavit etiam Elfezer, et alii σδ. Pseudoprophetae, et
 pro pudor! ccccl. Pseudoprophetae Baal.

III. IV.

Decimus Hebraeorum summus Pontifex Joannan.

V. VI.

Prophetarunt Eli, Abdiu, Oziel, Jehu, Michaeas.

VII. VIII. IX. X.

Pseudoprophetae Sedecias, Elfezer, et alii quadringenti.

XI. XII. XIII.

In Palaestina tribus annis et sex mensibus non pluit.

XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.

Hebraeorum summus Pontifex Azarias agnoscebatur.

ιθ', κ', κα'.

Προεφήτευσεν Ίεζεκιήλ ὁ τοῦ Ἐλιέζερ.

κβ', κγ', κδ'.

D

Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς τοῦ Ἰουδα ἀνεΐλεν τοὺς ἰδίους ἀδελφοὺς
5 καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ.

κε'.

Ἐβραίων τοῦ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν πέμπτος Ἄμβροϊ ἔτη β'.
ὁμοῦ ξβ'.

R 228

Ἐβραίων
τοῦ Ἰσρα-
ήλ.

α', β', γ', δ', ε', ε', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ'.

10 Μετὰ Ἰωσαφὰτ ἐβασίλευσεν ἑβδομος τῶν δύο φυλῶν Ἰουδα Ἐβραίων
καὶ Μανασσῆ Ἰωράμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐν Σαμαρείᾳ ἔτη δ'.
ὁμοῦ ,δχέ'.

Ἐβραίων
τοῦ Ἰουδα.

α'.

P 97

Ἐβραίων ἀρχιερεὺς Ἀρχιτέβ.

15

β'.

Ἰωράμ υἱὸς Ἰωσαφὰτ εἰδώλοισι δουλεύσας οἰκοδόμησεν τὰ
ἐψηλά καὶ τὰ ἄλση ὁμοίως τῷ πατρὶ αὐτοῦ.

γ', δ', ε', ε'.

Ἦλλας ἐξ ἀνθρώπων ἐπέηθεν.

2. προεφήτευσεν P. 7. Ἄμβροϊ] Ζαμβροϊ m. P. 1f. Ζαμάρεια]
„Ἰερουσαλήμ lege.“ m. R. 16. οἰκοδόμησεν P.

xxx. xxi. xxi.

Annia m. c.

Prophetavit Ezechiel filius Eliezer.

xxxii. xxxiii. xxxiv.

Josaphat Rex Juda fratres suos interfecit, et quosdam ex principi-
bus populi.

xxxv.

Super Hebraeos Israel regnavit v. Zambrî ann. xii. Colliguntur
anni lxxii.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII.

Post Josaphat regnavit vii. super duas tribus Juda et Manasse Jo-
ran ejus filius in Samaria ann. x. Colliguntur anni iv. mxxv.

I.

4596.

Hebraeorum summus Pontifex Achitob.

II.

Joran, filius Josaphat, idolorum cultor, aedificavit ecclesia et lucra,
velut ipsius pater.

III. IV. V. VI.

Elias ex hominibus excessit.

ζ', η'.

Ἰωραμ βασιλεὺς Ἰούδα ἐνόσησεν δεινῶς, ὥστε τὰ ἔντερα αὐτοῦ φανῆναι.

θ'.

Προεφήτευσεν Ἀμὼς καὶ Ἐλισσαῖος.

5

B

ι'.

Ἰωνάδᾶβ υἱὸς Ῥηχάβ ἐγνωρίζετο.

Ἐβραίων
τοῦ Ἰσρα-
ήλ.

Μετὰ Ἀμβρὶ ἔκτος υἱὸς Ἀχαάβ, ὢν ἐτῶν λέ', ἐβασίλευσεν
τοῦ Ἰσραήλ ἔτη κβ'.

ὁμοῦ πδ'.

α'.

10

Ὁ Ἀχαάβ οὗτος ἔλαβε γυναῖκα τὴν θυγατέρα Ἰθωβάλου τοῦ
Τυρίων καὶ Σιδωνίων βασιλέως, ἧ ὄνομα Ἰεζάβελ.

β', γ', δ', ε', ζ', ζ'.

Ἀχαάβ ἐβδόμῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ διὰ τὴν γυναῖκα
C αὐτοῦ Ἰεζάβελ ἐδούλευσεν τῷ Βαάλ, καὶ τοῖς εἰδώλοις προσανέ-
λων παρώργισεν κύριον τὸν θεόν· ᾧ τινι Ἑλλας ὁ Θεσβίτης προ-
φήτευσεν τοῦ μὴ γενέσθαι ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ ἔτη γ' καὶ μῆνας
ζ'. ἀναχωρήσας δὲ ὁ Ἑλλας κατὰ ἀνυτολάς, καὶ καθίσας ἐν τῷ
R 230 χειμάρρῳ Χορρόδ τῷ ἐπὶ πρόσωπον τοῦ Ἰορδάνου, ὥστε ἐξ αὐ-
τοῦ πίνειν, τροφή αὐτῷ διὰ κοράκιων ἐχορηγεῖτο. καὶ χήρα δέστω

8. ἔκτος] ἔκτος ὁ V. προσώπον P.

11. Ἰθωβάλου V.

15. τῷ] τῇ RV.

19.

- VII. VIII.

Joram Rex Juda graviter aegrotavit, adeo ut ipsius viscera appa-
reerent.

IX.

Prophetarunt Amos, et Elissaeus.

X.

Jonadab filius Rechab agnoscebatur.

Post Zambri, sextus ejus filius Achaab, annos xxxv. natus, regnavit
super Israel ann. xxii. Colliguntur anni lxxxiv.

I.

Hic Achaab uxorem duxit filiam Ithobali Tyriorum et Sidoniorum
Regis, cui nomen fuit Jezabel.

II. III. IV. V. VI. VII

Achaab septimo regni anno, propter uxorem suam Jezabel adoravit
Baal, ac idolis adhaerens, Domini Dei iram in se provocavit: cui Elias
Thesbites prophetavit, intra annos iii. et menses vi. nullam super terram
futuram pluviam. Recedente vero Elia versus Orientem, et ad torren-
tem Chorrath juxta Jördanem residente, ut ex eo potum hauriret, victus
ei a corvis subministrabatur. Viduae quoque ex fame una cum filio mō-

τινι διὰ λιμὸν μελλούσῃ ἄμα τῷ ἑαυτῆς νιῷ τελευτᾶν τὴν ὕδριαν
 τοῦ ἀλεύρου καὶ τὸν καιψάκην τοῦ ἐλαίου εἰς ἐπάρκειαν τοῦ λιμοῦ
 ἀνεξάλειπτα ἐποίησεν. ἀνέστησεν δὲ αὐτῆς καὶ τὸ παιδίον τε-
 θνηκότα. μετὰ δὲ τὸ πληρωθῆναι τὸν χρόνον τῆς ἀβροχίας ἐκ
 5 κλειύσεως Θεοῦ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν Ἀχαάβ, ἵνα ἱετὸς γένηται. D
 καὶ λέγει τῷ Ἀχαάβ, ζήλω Θεοῦ κινήθεις, συναχθῆναι πάντα τὸν
 Ἰσραὴλ καὶ τοὺς προφήτας τοῦ Βαὰλ νύ' καὶ τοὺς προφήτας τῆς
 αἰσχύνης ἢ εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον. αἰτήσας δὲ βόας δύο V 79
 εἶπεν ὅπως οἱ προφήται τῆς αἰσχύνης προσευξάμενοι τοῖς θεοῖς
 10 αὐτομάτως πυρὶ ἀναλώσουσιν τὰ ὑποκείμενα. καὶ ὡς θύσαντες
 τοῖς θεοῖς αὐτῶν οὐδὲν ἦννον ἄχρι μεσημβρίας, ὃ αὐτὸς προφήτης
 ἔτερον βοῦν θύσας, ὕδωρ ἐπικλύσας ἠΐξαστο τῷ θεῷ, καὶ πῦρ ἀπ' P 98
 οὐρανοῦ κατελθὸν ἅπαντα κατανόησεν. καὶ οὕτως ὑπήκουον
 τὸν Ἀχαάβ ποιήσας τοὺς ψευδοπροφήτας ἐθανάτωσεν, καὶ ὁ δε-
 15 τὸς ἐπέκλυσε τὴν γῆν. ἀναχωρήσαντος δὲ αὐτοῦ ἕως ὄρους
 Χωρηβ καὶ Δαμασκοῦ, καὶ ἀσίτον διαρκέσαντος ἡμέρας τεσσε-
 ράκοντα, προστάσσεται πυρὰ Θεοῦ χρεῖσαι τὸν Ἀζαὴλ βασιλεῖα
 τῆς Συρίας καὶ τὸν Ἰηοῦ νιὸν Ναμεσση ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ τὸν
 Ἐλισσαῖον εἰς προφήτην. καὶ ἐπανελθόντος αὐτοῦ πάλιν πρὸς
 20 Ἀχαάβ ἤλεγξεν αὐτὸν ἐπὶ τῇ συμφορᾷ τοῦ φόνου Ναβουθὲ διὰ
 κήπον, ὃν ἐπὶ ψευδομαρτυρίᾳ λίθους ἀπεκτάκει, ἐπαγγελίμενος
 τῷ οἴκῳ αὐτοῦ παντὶ ὄλεθρον ἔσεισθαι· ὃ καὶ γέγονεν. B

1. ἐαυτῆς νιῷ] νιῷ αὐτοῦ P. 6. Θεοῦ] ποῦ P. 14. ὁ om. P.
 16. ἀσίτον om. P. Addit et margo R. 21. ἀπεκτάκει P.

rituræ, porrectam hydriam farinae et lecythum olei ad usum vitæ ne-
 cessariam, ut nunquam deficerent effecit. Sed et filium illius extinctum
 ad vitam revocavit. Exacto porro siccitatis tempore, Deo ita præci-
 piente, ad ipsum Achaab accessit, ut pluvia fieret. Et zelo quodam im-
 pulsus, ait ad Achaab, ut universum Israel et prophetas Baal quadrin-
 gentos quinquaginta, et impudentiæ prophetas quadringentos in monte
 Carmelo cogeret. Petitisque duobus bobus, Prophetis impudentiæ dixit
 et Deus suos precarentur, uti sponte subjectas hostias igne absumerent.
 Qui cum peracto diis suis sacrificio usque ad meridiem nihil effecissent,
 Propheta bove altero in sacrificium oblato, et aqua irrigato, fuis ad
 Deum precibus, confestim ignis de coelo delapsus omnia depastus est.
 Atque ita Achaab Dei mandatis obediente facto, et Pseudoprophetis
 omnibus interfectis, continuo terra imbre perfusa est. Recedente vero
 ille usque ad montem Choreb et Damascus, ibique exactis diebus qua-
 draginta, jubetur a Deo ungere Azael in Regem Syriae, et Jehu Names-
 sae filium in Regem Israel, et Klizaeum in Prophetam. Tum reversus
 ad Achaab, illum coarguit ob caedem Nabuthe, quem propter hortum
 per falsos testes circumventum, lapidibus obruerat, praedicto universae
 illius stirpis ac familiae interitu: quod et postea accidit.

η', θ', ε', ιά, ιβ', ιγ', ιδ'.

Ἦσαν ψευδοπροφῆται Ἐζεκιῆς καὶ Ἐλιέξερ καὶ ἄλλοι υ'.

ιε'.

Τῶν ἀλλοφύλων συναχθέντων ἐπὶ Ἰωσαφάτ βασιλέα Ἰούδα πολεμῆσαι τὸν Ἰούδαν, ἔνεδρον ἔδωκεν εἰς αὐτούς ὁ θεός, καὶ ἀνέ-5
στησαν καὶ ἐφόνευσαν ἀλλήλους, καὶ διεσώθη Ἰωσαφάτ καὶ Ἰούδας.

C ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', καί, κβ'.

Ἀχαάβ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ συμβαλὼν τῷ Ἄδερ βασιλεὶ Συ-
ρίας εἰς πόλεμον ἀναιρεῖται. 10

R 232
'Εβραίων Μετὰ Ἰωράμ ὄγδοος ἐβασίλευσεν τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα καὶ
τοῦ Ἰούδα. Μανασσῆ Ὀχοζίας υἱὸς αὐτοῦ ἔτος ἕνα.

ἡμοῦ ,δχζ'.

α'.

Προεφῆτευσεν Ἐλισσαῖος καὶ Ἀβδαναΐ. Ἰηοῦ ἀνείλεν τὸν 15
Ἰωράμ καὶ τὸν Ὀχοζίαν καὶ τοὺς ο' υἱοὺς Ἀχαάβ καὶ τὴν Ἰε-
ζάβελ.

Μετὰ Ἀχαάβ ἑβδομος ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ὀχοζίας υἱὸς
αὐτοῦ ἔτη β'. ἡμοῦ πς'.

D α', β'. 20

Ὁςτος Ὀχοζίας εἰδώλοισι προσανέχων καὶ ἀρρώστια περιπε-

12. ἐν P. 16. ο' om. P. 19. αὐτοῦ om. P.

Annia m. c.

viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv.

Erant tum Pseudoprophetae Ezechias et Eliseus, et alii qua-
dringenti.

xv.

Athenigenis contra Josaphat Regem Judae coactis, ut Judaeos bello
aggrederentur, insidiatorem in illos immisit Deus, ac invicem commisit,
esse mutuo trucidarunt, atque ita Josaphat et Judaei salvi evasere.

xvi. xvii. xviii. xix. xx. xxi. xxii.

Achaab Rex Israel commisso cum Ader Syriae Rege praelio inter-
ficitur.

Post Joram, Octavus regnavit super duas tribus Juda et Manasse,
Ochozias illius filius annum unum. Colliguntur anni iv. κρςvi.

4606.

i.

Elissaeus et Abdanal prophetant. Jehu interfecit Joram et Ocho-
ziam, et filios Achaab, et Jezabel.

Post Achaab, septimus regnavit super Israel Ochozias illius filius
annes duos. Colliguntur anni lxxxvi.

i. ii.

Iste Ochozias idoleram cultor cum gravi correptus esset morbo, mi-

σὺν Δαυῆ, ἐπεμψεν ἐπερωτῆσαι τὸν Βαὰλ προσόχθισμα θεὸν Ἀκαάρων, γινῶναι ποθῶν εἰ ζήσεται καὶ ἀναστήσεται ἐκ τῆς ἀφρώστιας αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἕλλας ἀπαντήσας τοῖς παισὶν αὐτοῦ ἔφη μὴ ἀνίστασθαι αὐτόν. καὶ χολέσας ἀπέστειλεν πρὸς Ἕλληνας τρεῖς *5* πεντηκοντάρχους, ὅπως αὐτὸν ἐκ τοῦ ὄρους καταγάγωσι. τῶν δὲ δύο ἐν πυρὶ καυθέντων ὁ τρίτος δεηθεὶς αὐτοῦ κατέβη. καὶ ἔλθων πρὸς Ὀχοζίαν εἶπεν αὐτῷ, Ἐπειδὴ οὐκ ἐπέστρεψας πρὸς *P 99* κύριον τὸν θεόν, ἀλλ' εἰδώλοισι ἐπεμψας ἐπερωτῆσαι, σὸ καταβήσῃ ἀπὸ τῆς κλίτης, ἀλλ' ὑποθάνῃς. καὶ ἀπέθανεν ἐν τῇ κλίθῃ *10* κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἑλλίου τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ.

Μετὰ Ὀχοζίαν ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰούδα καὶ Μανασσῆ ἡ μή- Ἑβραίων
τηρ αὐτοῦ Γοθολία, γυνὴ Ἰωράμ, ἔτη ε'. ὁμοῦ ,δχιβ'. του Ἰούδα.

α', β'.

15 Γοθολία μήτηρ Ὀχοζίου, θυγάτηρ Ἀχαάβ, ἐφόνησεν τὰ *V 80*
τέκνα τοῦ εἰοῦ αὐτῆς Ὀχοζίου. ἐκ γὰρ τοῦ γένους ἦν αὐτὴ Ἀ-
χαάβ βασιλέως Ἰσραὴλ τοῦ καταραθέντος.

γ'.

B

Γοθολία καθεῖλε τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ
ἐξέλιτρευσεν τοῖς Βαλιέμ.

δ'.

3. παιδισ] νιοῖς P. 4. χολέσας] Immo χολήστας. Conf. ad p.
318. B. 8. καταβήσῃ V. 19. τὸν alterum om. P.

sit qui rogarent Baal Deum, offensionem Atcaron, scire cupiens an ex ea in valetudine vitam et incolunitatem esset recepturus. Elias vero filius illius occurrens, dixit illum minime sanitatem recepturum. Tum iratus misit ad Eliam centuriones qui illum ex monte adducerent. Duobus ex his igne consumptis, tertius, Elia precibus exorato, descendit. Elias autem ad Ochoziam accedens: Quandoquidem, inquit, non convertisti te ad Dominum Deum, sed idola consuluisti, de lecto non descendes, sed morieris. Et mortuus est in lecto juxta verbum Domini, quod locutus est in manu Eliae servi Dei.

Post Ochoziam regnavit in Juda et Manasse illius mater Gotholia, uxor Joram, ann. vi. Colliguntur anni iv. mdcxii.

L. II.

Gotholia mater Ochoziae, filia Achaab, liberos filii sui Ochoziae interfecit. Erat enim illa ex genere Achaab execrandi illius Regis Israel.

III.

Gotholia evertit domum Dei Hierosolymis, et Balim coluit.

IV.

Ἰωναδὰβ υἱὸς Ῥηχάβ ἐγνωρίζετο, καὶ Ἐλισσαῖος προεφή-
τευεν.

Ἑβραίων ἀρχιερεὺς Σαδούκ.

R 234

ε'.

Ἐλισσαῖος προεφήτευεν καὶ Ἀβδαναὶ καὶ Ἰηοὺ καὶ Ὀζιήλ. 5

ς'.

C Ἰωσαβέχ, γυνὴ Ἰωδαὲ τοῦ ἀρχιερέως, ἀδελφὴ Ὀχοζίου, ἐκλε-
ψεν Ἰωὰς τὸν υἱὸν Ὀχοζίου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς, καὶ τούτῳ πε-
ριέθρηκεν Ἰωδαὲ ἀρχιερεὺς τὸ βασιλεῖον, ἀνελὼν τὴν Γοθολίαν.

Ἑβραίων Μετὰ Ὀχοζίαν ὄγδοος ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ἰωράμ ἀδελ-
τοῦ Ἰσρα- φὸς αὐτοῦ Ὀχοζίου ἔτη ιβ'. ὁμοῦ ἡγ'.

ήλ.

α', β'.

Ἄζαήλ υἱοῦ Ἰαδερ, βασιλέως Συρίας, πολιορκοῦντος τοὺς εἰς
Σαμάρειαν ἐπὶ Ἰωράμ ἀδελφὸν Ὀχοζίου, βασιλέα Ἰσραὴλ, λιμὸς
βαρὺς γέγονεν ἐπὶ ἔτη ἑπτὰ, ὡς κεφαλὴν ὄνον ν' σίκλων πεπερᾶ-15

D σθαι καὶ τέταρτον μέτρον κόπρου περιστερεῶς πέντε σίκλων ἐσθίειν
αὐτούς, ἔτι μὴν καὶ τὰ ἐαυτῶν τέκνα φαγεῖν τινὰς διὰ τὴς ἀπι-
στίας αὐτῶν καὶ τὰς ἀσεβείας τῶν πράξεων αὐτῶν, καὶ ἀναπο-
δόσεις αὐτοῖς ἐπηνέχθησαν δικαίως.

γ', δ', ε'.

20

ε' ἔτει τοῦ Ἰωράμ βασιλέως Ἰσραὴλ Ἡλίας ὁ προφήτης σὺν
3. Σαδούχ P. 8. ἀδελφὴ Ἰωχοζίου V. 13. Ἄδελ P. 21. ε'
om. PV.

Jonadab filius Rechab agnoscitur. Et Elissaeus propheta.
Hebraeorum summus Pontifex Saduc.

v.

Elissaeus prophetavit, ut et Abdanai, et Jehu, et Oziel.

vi.

Josabech, uxor Jodae summi Pontificis, soror Ochoziae, furtim sub-
ripuit Joas filium Ochoziae fratris sui, huicque Jodae summus Pontifex,
Gotholia interfecta, regnum asseruit

Post Ochoziam, octavus regnavit super Israel Joram, frater ejusdem
Ochoziae, ann. XII. Colliguntur anni xcviii.

I. II.

Azael, filio Adel, Rege Syriae Samaritanos obsidente, cum Joram
Ochoziae frater regnaret, tanta in Israel, per septennium fames invaluit,
ut asini caput quinquaginta siclis venderetur, et quartam partem cibi
stercoris columbae quinque siclorum pretii ipsi manducarent, atque adeo
liberos quidam comederent cum propter incredulitatem et impia illorum
facinora has merito poenas luerent.

III. IV. V.

Anno Joram Regis Israel quinto, Elias Propheta cum Elissaeo ver-

τῷ Ἐλισσαίῳ ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πορευθεὶς, τῇ μηλωτῇ πατάξας τὸ ὕδωρ διέσπασεν ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ διήλθον ἀμφοτέροι διὰ ξηρᾶς. εἶπεν τε τῷ Ἐλισσαίῳ αἰτῆσαι ὃ ἐὰν θέλῃς. ὁ δὲ διπλάσιον ἤξιωσε σχεῖν πνεῦμα οὗ εἶχεν Ἥλιος. καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἥλιος, P 100
 Ἔως ἂν ἴδῃς με ἀναλαμβάνομενον, ἔσται οὕτως. καὶ ἀναλη-
 φθέντος Ἥλου ἄρματι πυρίνῳ, θεασάμενος Ἐλισσαῖος εἶπεν πε-
 ρὶ αὐτοῦ, Ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἵππεδς αὐτοῦ. καὶ ὑπέστρεψεν
 πνεύματος ἁγίου πλησθεὶς, καὶ δις τῇ μηλωτῇ πατάξας τὸν Ἰορ-
 δάνην παρῆλθεν αὐτὸν διὰ ξηρᾶς. ἔτι δὲ καὶ τὰ ὕδατα πονηρὰ
 10 ὄντα καὶ ἀτεκνοῦντα ἐν Ἱεριχῶ μετέβαλεν, ἐπικαλεσάμενος τὸν
 θεόν.

Ἐλθὼν δὲ εἰς Βεθῆλ λίθοις ὑπὸ παιδαρίων ἐβάλλετο, κατα-
 παιζόμενος εἰς φαλακρότητα ὑπ' αὐτῶν· καὶ ἰδὼν αὐτὰ κατηρά-
 σατο αὐτὰ ἐν ὀνόματι κυρίου, καὶ ἐξελθοῦσαι δύο ἄρκοι ἐκ τοῦ B
 15 θυρομῦθ διέβρῆξαν ἐξ αὐτῶν μβ. ἐκείθεν ἦλθεν εἰς τὸ Καρμή-
 λιον ὄρος, κακεῖθεν εἰς Σαμάρειαν. ἀλλὰ μὴν καὶ γυναικὸς τι- R 236
 νος προσελθούσης αὐτῷ ὄχλουμένης ὑπὸ δανειστῶν αὐτῆς, καὶ
 τῶν νύων αὐτῆς εἰς δουλείαν ἐλκομένων, πυθόμενός τε ἔχειν αὐ-
 τὴν εἰς ἄγγος βραχὺ τι ἐλαίου, προσέταξεν αὐτῇ εἰς ἄγγεῖα πάμ-
 20 πολλα ἔχειν αὐτό. καὶ πληρωθέντων αὐτῶν ἐλαίου, ἀπέδοτο
 τὸ χρέος, καὶ σὺν τοῖς παισὶν ἤλευθερώθη. ὁ δὲ αὐτὸς εἰς Σω- V 81

3. εἶπεν δὲ P. ἰδ. ὃ ἐὰν θέλῃς] ἐὰν θέλῃς V, ἐὰν θέλῃ R. 6.
 περὶ αὐτοῦ, Ἄρμα] πάτερ V, πάτερ μου, πάτερ μου m. P. 7.
 καὶ alterum om. P. 12. ἐβάλλετο P. 14. ἄρκοι P. 20. ἔχειν]
 ζῆειν m. R. 21. εἰς om. V.

sus Jordanem profectus, melote aquam percussit, illaque continuo hinc et inde recessit, ac tum sicco uterque pede per aridam transiit. Dixitque Elissaeo Elias, ut quod vellet postulare: ille vero petiit sibi dari duplicem spiritum, quem Elias possidebat. Cui Elias, Cum me, inquit, in sublimē assumptum videris, voti compos eris. Et cum Elias curru igneo elevaretur, videns Elissaeus, de illo dixit: Currus Israel, et auriga eius: repletusque Spiritu sancto reversus, Jordane melote bis percussit, sicco vestigio illum pertransiit. Quinetiam aquas quae tum amarae erant et steriles Hierichunte, implorata divina ope, in dulcedinem convertit.

Cum porro in Bethel veniret, a pueris lapidibus impetitus, ob calvitium irrisus, illis animadversis, diris eos devovit in nomine Domini, statimque egressae ex luco geminae ursae duo ex iis supra quadraginta discerperunt ac dilaniarunt. Inde profectus est in montem Carmelum, ex quo venit Samariam. Quinetiam viduam quandam a creditoribus, filiis in servitutem abductis, vexatam se adeuntem, cum accepisset per exiguum olei in vasculo habere, praecepit illi ut in multa alia vasa illud distunderet: quibus omnibus impletis, inde creditoribus satisfacit, et cum

μὲν παιδαρίου τελευτήσαντος, ζῶντα ἀπέδωκεν τῇ μητρὶ. καὶ εἰς Γάλαγα παραγενόμενος, καὶ λιμοῦ ὄντος ἐκείσε, λέβητα μέγαν ἐπιστήσας ἐποίησεν αὐτοῖς τροφήν. καὶ συναζάντων τινῶν ἀπὸ ἀγρίων ἀμπέλων ἀμανίτας θανασίμους καὶ ἐψηάντων, ἀρχομένων τε ἐσθίειν, ἀνεβόησαν θανατοῦσθαι· αὐτὸς δὲ ἅλευρα ὀλίγα ἐμβαλὼν διέσωσεν αὐτοὺς ἔκ τε θανάτου καὶ λιμοῦ.

ζ.

Προεφίτενον Ἀμῶς καὶ Ἐλισσαῖος.

ζ', η', θ', ι', ια', ιβ'.

10

Ἐβραίων
τοῦ Ἰούδα.

Μετὰ Γοθολίαν ἐβασίλευσεν τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα καὶ Μανασσῆ Ἰωᾶς υἱὸς Ὀχοζίου ἔτη μ'. ὄμοι δ'χβ'.

α', β'.

D Ἰωδαὲ παρ' Ἐβραίοις ἀρχιερεὺς ἐγνωρίζετο, μόνος μετὰ Μωϋσεία βιώσας ἔτη ρλ'.

15

γ', δ'.

Ἰωᾶς οὗτος ἀνφοδομήσας τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐρημωθέντα ὑπὸ Γοθολίας, καὶ ποιήσας τὸ εὐθὺς ἐνώπιον κυρίου, κατακόψας τε τὰ εἰδῶλα Ἱερουσαλήμ καὶ Μάτθαν τὸν ἱερέα τοῦ Βαἰλμονώτατος κατ' ἐνώπιον τοῦ θυσιαστηρίου ἀποκτείνας, τῶν μετεώρων οὐκ ἀπέστη, θύων αὐτοῖς καὶ θυμῶν.

4. ἀμανίτας RV. 12. 17. Ἰωᾶς V. ib. υἱὸς om. V. 15. Μωσεία V.

Anni a m. c. filiis libertatem recepit. Idem porro Propheta in Soman mortuum patrum in vitam excitatum matri reddidit. Cumque in Galgala venisset, fame tum invalenscente, lebetes magno hic posito, cibos in scolis paravit. Et legentibus quibusdam ex agrestibus vitibus colocyntides mortuiferas, et siliquantibus, cum eas comedere inceperant, mori se exclamarunt: ipse vero immissa modica farina, mortem ab illis et famem depulit.

VI.

Prophetarunt Amos et Elissaets.

VII. VIII. IX. X. XI. XII.

Post Gotholiam regnavit Joas, Ochozias filius, super utramque tribum, Juda et Manasse, annis xi. Colliguntur anni iv. MDCCLII.

4618. 6.

I. II.

Jodas apud Hebraeos summus Pontifex agnoscebatur, solus qui post Moysen vixerit annos cxxx.

III. IV.

Joas iste instauravit templum Dei Hierosolymis, quod desertum fuerat sub Gotholia, cum faceret verbum in conspectu Domini, concisus Hierusalem idolis, ac Matthan Sacerdote Baal in conspectu altaris interfecto, ab excelsis tamen non abstinuit, illeque sacrificavit et adelevit.

ὧ καὶ ἐπιστρατεύσας Ἀζαήλ υἱὸς Ἄδερ βασιλεὺς Συρίας, εἰς πόλεμον, καὶ λαβῶν παρ' αὐτοῦ χρυσίον τε καὶ ἀργύριον ὑπέ- P 101
στρεφεν ἐν Ἱερουσαλὴμ παρακληθεῖς.

έ, ε'.

5 Ἐλισσαῖος καὶ Ζαχαρίας υἱὸς Ἰωδαὲ τοῦ ἀρχιερέως ὁ τὸ δρέπανον προεφήτευσεν καὶ Ὁζιήλ καὶ Ἐλεάζαρ.

ζ', η', θ', ι', ια', ιβ'.

R 238

Ζαχαρίας ὁ προφήτης, υἱὸς Ἰωδαὲ τοῦ ἀρχιερέως, ἀνηρέθη ἐπὶ Ἰωᾶς υἱοῦ Ὀχοζίου, βασιλέως Ἰούδα, ἰβ' ἔτει τῆς βασιλείας 10 αὐτοῦ, μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου, διὰ τὸ ἐλέγχειν αὐτὸν τὴν ἀσέβειαν τοῦ τε βασιλέως καὶ τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ'.

Ἀζαήλ βασιλεὺς Συρίας ἐπιστρατεύσας τῷ Ἰωᾶς ἀνέειλεν B πλείστον ὄχλον τοῦ λαοῦ κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου.

15 ιη', ιθ', κ', κα'.

Ἀζαήλ ἐπιβὰς τῇ Ἱερουσαλὴμ ἤμελλεν αὐτὴν πολιορκεῖν. γινὼς δὲ Ἰωᾶς ὅτι ἐπολέμησεν τὸν Ἰσραήλ, ἔλαβεν πάντα τὰ ἄγια καὶ τὸ χρυσίον, καὶ ἀπέστειλε τῷ Ἀζαήλ, καὶ λαβῶν ἀνεχώρησεν.

κβ', κγ', κδ', κέ', κς'.

20 Ἰωᾶς ἠσέβησεν.

6. προφητεῶν V, προφητεῶν P. 20. Ἰωᾶς ἠσέβησεν om. P.

Huic Azael, filius Adel, Syriae Rex bellum intulit: acceptoque ab illo Anniam. c. auro et argento, Hierosolimam advocatus reversus est.

v. vl.

Elissaeus et Zacharias filius Jodae summi Pontificis, qui de falce prophetat, et Oziel, atque Eleazar.

vii. viii. ix. x. xi. xii.

Zacharias Propheta, filius Jodae, summi Pontificis, a Joa, filio Ochoziae, Rege Juda, anno regni xii. inter altare interfectus est, quod Regis ac populi Judaeorum impietatem reprehendisset.

xiii. xiv. xv. xvi. xvii.

Azael Rex Syriae Joaz bello aggressus, ingentem populi multitudinem sustulit, juxta verbum Elissaei Prophetae.

xviii. xix. xx. xxi.

Azael versus Hierusalem venit, urbem obsessurus. Joas vero cum didicisset bello subactum ab eo Israel, sumptis sanctis omnibus, et auro, ea ad Azael misit, qui his acceptis recessit.

4619.

xii. xxi. xxiv. xxv. xxvi. xxvii. xxviii. xxix. xxx. xxxi. xxxii. xxxiii.

xxxiv. xxxv. xxxvi. xxxvii. xxxviii. xxxix. xl.

C κζ', κη', κθ', λ', λα', λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη',
λθ', λι'.

Ἑβραίων Μετὰ Ἰωραμ ἔνατος ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ἰηοῦ υἱὸς
τοῦ Ἰσρα- *ἦλ.* *Ναμεσσεὶ ἔτη κη'.* ὁμοῦ ρκς'.

α', β', γ', δ', ε', ζ'.

5

Ἐλισσαῖος ὁ προφήτης θεσπίζει τῷ Ἰωάχαζ περὶ τῆς βασι-
λείας αὐτοῦ καὶ κακῶν ὧν ἐπάξει τῇ Ἰσραὴλ βασιλεύων.

V 82

ζ', η', θ', ι', ια'.

Ἰωδαὲ παρ' Ἑβραίοις ἀρχιερεὺς ἐγνωρίζετο, ὃς μόνος μετὰ
Μωϋσέα ἐβίωσεν ἔτη ρκ'.

10

D

ιβ', ιγ', ιδ'.

Ἰηοὺ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ προσεκύνησεν ταῖς δαμάλεσι ταῖς
χρυσαῖς αἷς ἐποίησεν Ἱεροβοὰμ ἐν Βεθὴλ καὶ ἐν Δὰν τῇ νῦν λε-
γομένη Πανεῦδι.

ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα'.

15

Ἀζαὴλ βασιλεὺς Συρίας ἐπόρθησε τὸν Ἰσραὴλ.

κβ', κγ', κδ', κέ', κς', κζ', κη'.

R 240
Ἑβραίων
τοῦ Ἰούδα.

Μετὰ Ἰωὰς ἐβασίλευσεν τῆς Ἰουδαίας ἰα' Ἀμεσσίας υἱὸς
ὁμοῦ, δχπα'.

P 102

α'.

20

Ἀμεσσίας βασιλεὺς Ἰούδα, κέ' ὧν ἐτῶν, ἐπιστρατεύσας τοῖς
3. ἔνατος P. 7. καὶ τῶν κακῶν P. 18. ια' om. P.

Anni a. m. c.

Post Joram novus super Israel regnavit Jehu, filius Namessei annis
xxviii. Colliguntur anni cxxvi.

i. ii. iii. iv. v. vi.

Elissaeus Propheta vaticinatur Joachaz de illius regno, et de malis
quae Israel dum regnaret esset illaturus.

vii. viii. ix. x. xi.

Jodae apud Hebraeos summus Pontifex agnoscebatur, solus qui post
Moysen annos vixit cxx.

xii. xiii. xiv.

Jehu Rex Israel adoravit vitulos aureos, quos fecit Hieroboam in
Bethel et in Dan, nunc Paneade dicta.

xv. xvi. xvii. xviii. xix. xx. xxi.

Azael Syriae Rex populatus est Israel.

xxii. xxiii. xxiv. xxv. xxvi. xxvii. xxviii.

Post Joas, Judaeam rexit Amessias (seu Amasias) illius filius annos
xxix. Colliguntur anni iv. mdcxxxix.

4653.

i.

Amessias Rex Juda, cum aetatis annum xxv. attigisset, moto in

ἐξ Ἰσραὴλ καὶ τοῖς υἱοῖς Σηεῖρ ἐτροπώσατο αὐτούς, καὶ λαβὼν τοὺς θεοὺς αὐτῶν ἤγαγεν εἰς Ἱερουσαλήμ.

β', γ', δ', ε', ζ'.

Ἄζαηλ βασιλεὺς Συρίας ἀπέθανεν, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐβασίλευσεν ὁ υἱὸς Ἄδερ.

ζ'.

Ἰωνᾶς ὁ προφήτης, υἱὸς Ἀμαθί, ὑπὸ τοῦ κήτους καταποθεῖς, καὶ τρισὶν ἡμέραις ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτοῦ φυλαχθεὶς, ἀπεπτόσθη θεοῦ βουλήσει, ὃς καὶ εἶπεν, Ἥμην Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, καὶ προσηυξάμην πρὸς τὸν κύριον τὸν θεόν μου ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους, καὶ εἶπον, Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς κύριον τὸν θεόν μου, καὶ ἐπήκουσεν ἐκ κοιλίας ἄδου κρανηγῆς μου. ἀπέρριψε με εἰς βᾶθη καρδίας θαλάσσης, ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με. πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου καὶ τὰ κύματα σου ἐπ' ἐμέ διῆλθον. καὶ ἐγὼ εἶπα, Ἀπῶμαι ὑπὸ ὀφθαλμῶν σου. ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι πρὸς ναὸν ἁγίον σου. περιεχύθη μοι ὕδωρ πολὺ ἕως ψυχῆς μου, καὶ ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη. ἔδω ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὸς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι, καὶ ἀνέβη ἐκ τῆς φθορᾶς τῆς ζωῆς μου, κύριε ὁ θεός μου. ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ψυχὴν μου ἀπ' ἐμοῦ τοῦ κυρίου ἐμνήσθην, καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσευχή μου πρὸς ναὸν ἁγίον σου. φυλάσσετε μάταια καὶ ψεύδη

5. υἱὸς αὐτοῦ Ἄδερ P. 13. βάθος P. βάθει V. 16. ναὸν] θεὸν P. 19. μοχλοὶ] μέτοχοι RV. Conf. Ion. I. 2. 6. 22. φυλάσσομενοι m. R. ex Iona.

Israelitas et filios Seir bello, illos devicit: et ablatos eorum Deos Hierusalem transtulit.

II. III. IV. V. VI.

Azael Syriae Rex moritur, huicque succedit illius filius Ader.

VII.

Jonas Propheta, filius Amathi, a ceto deglutitus, et per tres dies in illius ventre custoditus, Deo ita volente, regestus est, qui et dixit: *Extram ego Jonas in ventre ceti tribus diebus et tribus noctibus, et oravi ad Dominum Deum meum ex ventre ceti, et dixi, Clamavi in tribulatione mea ad Dominum Deum meum, et exaudivit de ventre inferi vocem meam. Projeci me in profundum cordis maris, flumina circumdederunt me: omnes elevationes tuae, et fluctus tui super me transierunt. Et ego dixi: projectus sum ab oculis tuis: profecto addam ut videam templum sanctum tuum. Circumsusa est mihi aqua multa usque ad animam, abyssus vallavit me ultima, intravit caput meum in scissuras montium, descendit in terram, cujus vectes ejus retinacula sempiterna. Et ascendit ex corruptione vitae, Domine Deus meus. Cum deficeret a me anima, Domini me-*

ἔλεον αὐτῶν ἐγκατέλιπον. ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως θύσω σοι, πάντα ὅσα ἠδξάμην ἀποδώσω σοι σωτήριον τῷ κυρίῳ. καὶ προσετάγη τῷ κῆτει, καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἰωνῶν ἐπὶ τὴν ξηράν.

R 242 Ἰστορεῖ Ἰώσηπος ἐν ἐνάτῳ τῆς ἀρχαιολογίας τὸν Ἰωνῶν καταποθέντα ἀπὸ τοῦ κήτους ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ μετὰ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας ἐκβρασθῆναι ζῶντα.

η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ'.

D Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰσραὴλ συμβαλὼν τῷ Ἀμεσσία εἰς πόλεμον αἰχμάλωτον αἰρεῖ τὸν Ἀμεσσίαν, καὶ τοῦ τείχους Ἱερουσαλὴμ καθεῖλεν ὅ' πήχεις. 10

ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη'.

V 83 Προεφήτεον Ὡσηέ, Ἀμώς, Ἰωνῶς καὶ Ναούμ. Ἀμώς προφητεύων εἶπεν, Ἐτοιμάζου τοῦ ἐπικαλεῖσθαι τὸν θεόν σου Ἰσραὴλ, διότι ἰδοὺ στερεῶν οὐρανὸν καὶ κίλων πᾶν πνεῦμα καὶ ἀπαγγέλλων εἰς ἀνθρώπον τὸν λόγον αὐτοῦ. 15

ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ', κς', κζ', κη', κθ'.

P 108 Ἀμεσσίας βασιλεὺς Ἰούδα ἀνῆρέθη ὑπὸ τῶν ἰδίων εἰς Λαχεΐς.

Μετὰ Ἰηοὺ δέκατος ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ἰωαχὰς ἔτη ιζ'.
δομοῦ ἐμγ'. 20

α', β'.

1. ἐγκατέλιπον V. 4. ἐνάτῳ PV. c. 9. 2. 8. — 17. Ἀμεσία — Ἀμασίαν — Ἀμεσίας R. 13. εἶπεν IV. 12. 19. δέκατος Ἐβραϊκῶν ἐβασίλευσεν P.

Anni a. m. c. moratus sum, et veniat ad te oratio mea, ad templum sanctum tuum. Qui custodiunt oves et mendacia, misericordiam suam reliquerunt. Ego autem cum voce laudis immolabo tibi. Quaecumque voosi, reddam tibi solutare Domino. Et praeceptum est ceto, et ejecit Jonam super aridam. Narrat Josephus in nono Antiquitatum, Jonam a ceto in Pesto Euxino absorptum, post dies tres totidemque noctes vivum ejectum.

6660.

viii. ix. x. xi. xii. xiii.

Joas Rex Israel praesidio cum Amessia congressus, eodem Amessia captivo abducto, muros Hierusalem usque ad cocc. cubitos destruxit.

xiv. xv. xvi. xvii. xviii.

Prophetaerunt Osee, Amos, Jonas, Naum. Amos prophetas dixit: Praeparare ad invocandum Deum tuum, Israel. Quia ecce firmans caelum, et creans omnem spiritum, et annuncians homini eloquium suum.

xix. xx. xxi. xxii. xxiii. xxiv. xxv. xxvi. xxvii. xxviii. xxix.

Amessias Rex Juda a suis in Lachis interfectus est.

Post Jehu, decimus Hebraeorum regnavit in Israel Joachaz annis xviii. Colliguntur anni ccli.iii.

i. ii.

Ἀζαήλ βασιλεὺς Συρίας ἠβουλήθη ἐπιστρατεύσαι τῷ Ἰωᾶς βασιλεῖ Ἰούδα. καὶ ἐπιστρατεύσας τῷ Ἰωάχαζ βασιλεῖ Ἰσραήλ, ἐν πρώτοις ἐξέθλιψεν αὐτὸν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

γ', δ', ε'.

5 Ἐλισσαῖος ὁ προφήτης μετέλλαξε τὸν βίον προφητεύσας ἔτη μ'.

ζ', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ'. B

Ἐν τῷ τάφῳ Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου ρίψαις ἐν τοῖς ὄστέοις αὐτοῦ νεκρός τις ἀπὸ τῶν μοιοζώνων τῶν Μωαβιτῶν ἀνέζησε 10 θεοῦ βουλήσει.

Μετὰ Ἀμεσσίαν βασιλεὺς ἰβ' τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα καὶ Βε-Ἐβραίων ναμὴν Ὀζίας ὁ καὶ Ἀζαρίας υἱὸς αὐτοῦ ἔτη νβ'. ὁμοῦ δψλγ'. τοῦ Ἰούδα.

α'.

Ὀζίας ὁ καὶ Ἀζαρίας υἱὸς Ἀμεσσίον καὶ Τελεχίας ὦν ἔτων C 15 ιε' ἐβασίλευσεν.

β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ'. R 244

Προεφήτευσεν Ὡσηὲ υἱὸς Βεηραί, Ἀμὼς καὶ Ἰωνᾶς ὁ τοῦ Ἀμαθὲι ἐκ Γοφέρ.

ιδ'.

20 Ὀζίας βασιλεὺς Ἰούδα πολέμῳ καθέειλεν τὰ τελεχί Γεθ καὶ

Azai Rex Syriae bellum inferre Jeas Regi Juda constituit. Deinde Anniam. c. moto in Joachaz Regem Israel exercitu, illum afflixit totis vitae suae diebus.

III. IV. V.

Elissaeus Propheta vitam cum morte commutavit, cum prophetasset annos XL.

VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII.

Quidam ex latroneculis Moabitae mortuus in tumultu Elissaei Prophetae inter illius ossa projectus, Deo ita volente, revixit.

Post Amessiam, duodecimus regnat super duas tribus Juda et Benjamin Ozias, qui et Azarias dictus, filius ejus, an. LII. Colliguntur anni IV. MDCCXXIII.

L.

Ozias, qui et Azarias, Amessiae et Telechiae filius, cum annorum esset XVI. regnavit.

II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII.

Prophetarunt Osae filius Beeri, Ames, et Jeas Amathi filius ex Gofe. 4683.

XIV.

Ozias Rex Juda moto bello prostravit mares Geth, et Azoti, et Jannae. Bellum etiam gessit cum Arabibus qui Petram incolebant.

Ἀζώτου καὶ Ταμνίας. ἐπολέμησε δὲ καὶ τοὺς Ἀραβας τοὺς κατοικοῦντας Πέτραν.

ιε', ις'.

Ὀζίας ὁ καὶ Ἀζαρίας εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἱερόν τοῦ θεοῦ θυμιάσαι· καὼνθεὶς δὲ ὑπὸ Ἀζαρίου τοῦ ἱερέως, καὶ μὴ βουλόμενος ἀναχωρῆσαι, ἐλεπρώθη ὄλος παραχορῆμα, ὄντος ἀρχιερέως Ἀζαρίου.

ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε'.

Πρῶτος Ἀμὼς ὁ προφήτης τὰ περὶ τῆς τοῦ Ἰσραὴλ αἰχμαλωσίας θεσπίζει πρὸ δύο ἐτῶν τοῦ σεισμοῦ.

κς', κζ'.

10

Σειμὸς μέγας γέγονεν ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ ὅλη τῇ Ἰουδαίᾳ Ὀζιον τοῦ καὶ Ἀζαρίου βασιλέως Ἰούδα εἰσελθόντος εἰς τὸ ἅγιον P 104 σμα τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ λεπρωθέντος αὐτοῦ, ἐξεχύθη ἡ πότις τοῦ θυσιαστηρίου, τοῦ σεισμοῦ γενομένου.

κη', κθ', λ', λα', λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ',¹⁵
μα', μβ', μγ', μδ', με'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμὼς ἤρξατο προφητεῦν, καὶ Ὡσηὲ υἱὸς Βεθρει καὶ Ναούμ.

V 84 Ἡσαΐας προφητεῦων εἶπεν, Ἰδοὺ κύριος ἔρχεται ἐπὶ νεφέλης κοῦφης. Ὡσηὲ εἶπεν προφητεῦων, Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οὐκ ἔσται θῶς, καὶ ψυχὸς καὶ πάγος ἔσται μίαν ἡμέραν. καὶ ἡ ἡμέρα

2. Πέτρας P. 11. περὶ σεισμοῦ m. P. 16. μβ' om. V. 19. εἶπεν om. P. Esai. XIX. 1. 21. ἡ om. P.

xv. xvi.

Ozias qui et Azarias ingressus est templum Dei, ut incensum offerret Deo: prohibitus vero ab Azaria Pontifice, cum nollet recedere, statim totus lepra corripitur, Azaria sacerdotium tum obtinente.

xvii. xviii. xix. xx. xxi. xxii. xxiii. xxiv. xxv.

Primus Amos Propheta quae in captivitate Israel eventura erant biennio ante terrae motum praedicit.

xxvi. xxvii.

Ingens terrae motus Hierosolymis et in tota Judaea factus est. Ozia seu Azaria Rege Juda Sanctuarium altaris ingresso, eoque lepra correpto, adeps altaris effusa est, terrae motu facto.

xxviii. xxix. xxx. xxxi. xxxii. xxxiii. xxxiv. xxxv. xxxvi. xxxvii. xxxviii. xxxix. xl. xli. xlii. xliii. xliii. xlv.

Hoc anno Esaias, filius Amos, coepit prophetare, ut et Osee Beeri filius, et Naum.

Esaias prophetans dixit: Ecce Dominus venit super nube levi. Osee vero dixit: In illa die non erit lux, nec frigus, nec glacies unam diem.

ἐκείνη γνωστὴ τῷ κυρίῳ, καὶ οὐχ ἡμέρα καὶ οὐ νύξ; καὶ πρὸς ἐσπέραν ἔσται φῶς.

Ναοὺμ προεφήτευσε λέγων, Ἀνέβη ὁ ἐμφυσῶν εἰς πρόσωπόν Β σου, ἐξαιρούμενός σε ἐκ θλίψεως, σκόπευσον ὁδόν, κράτησον ὀσφύς, ἀνδρῆζου τῇ ἰσχύϊ σφόδρα, διότι ἀπέστρεψε τὴν ὕβριν Ἰακώβ, καθὼς ὕβριν τοῦ Ἰσραήλ.

μς', μζ', μη', μθ', ν'.

R 246

Τὴν α' Ὀλυμπιάδα ὁ Ἀφρικανὸς κατὰ Ἰωαθαμ Ἑβραίων τοῦ Ἰούδα βασιλεῖα συνάγει. καὶ ὁ ἡμέτερος δὲ κανὼν κατὰ τὸν αὐτὸν 10 παρίστησιν. γράφει δὲ ὁ Ἀφρικανὸς ὧδε πρὸς λέξιν.

Αἰσχίλος ὁ Ἀγαμήστορος ἤρξεν Ἀθηναίων διὰ βίου ἔτη κγ', ἐφ' οὗ Ἰωαθαμ ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

Καὶ ὁ ἡμέτερος δὲ κανὼν λέγει, ἐπὶ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος C τὸν Ἰωαθαμ βασιλεῖα Ἰούδα συνεληφεν.

15 νά' ἔτει Ὀζίου τοῦ καὶ Ἀζαρίου βασιλέως Ἰούδα πρώτη Ὀλυμπιάς ἐτέθη ὑπὸ Ἰφίτου, καθ' ἣν προεφήτευσεν Ἡσαίας υἱὸς Ἀμώς, Ὡσηὲ ὁ τοῦ Βεηρὲλ, Ἰωὴλ ὁ τοῦ Βαθουήλ, Ὡδηδ, καὶ Μιχαίας ὁ Μορασθίτης.

Ἡ πρώτη Ὀλυμπιάς ἤχθη παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ἧτις ἐστὶν τε- 20 τρατηγίς.

3. Πρὸς τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυρίου m. P. *ibid.* εἰς τὸ π. P.

11. ἤρξεν τῶν Ἀ. ἔτη P. 13. δὲ om. P. 15. πρώτη ἡ Ὀ. P.

17 Βιηρή P. *ibid.* Βατουήλ P. *ibid.* Ὡδηδ R. 18. Μι-

χίας P. 19. Ὀλυμπιάδων ἀρχή m. P.

Et dies haec nota Domino: non dies, neque nox, et lux ad vesperam du-Anni a m. c. rabit.

Naum prophetavit, dicens: *Ascendit inflans in faciem tuam, eripiet te ex afflictione, considera viam, stringe lumbos, firma animum valde, quis Dominus avertit ignominiam Jacob, velut contumeliam Israel..*

XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L.

4727.

Primam Olympiadem Africanus ad tempora Joatham Hebraeorum tidus Juda Regis colligit. Noster etiam canon ad eandem tempestatem refert. Africanus porro haec ad verbum scribit.

Aeschylus Agamestoris filius Atheniensibus imperavit annis xxiv. quo regnante, regnavit pariter Hierosolymis Joatham.

Noster vero canon, inquit, i. Olymp. Joatham Regem Juda comprehendit.

Anno LI. Osiae, qui et Azarias dictus est, prima Olympias est instituta ab Iphito, qua Prophetarunt Esaias filius Amos, Osee Beerii filius, Joel filius Batouel, Oded, et Michaeas Morathites.

Prima Olympias acta est apud Graecos, quae quadriennium complectitur.

Chronicon Paschale vol. I.

13

α' Ὀλυμπιάς.

να', νβ'.

D Καὶ οὗτος Ὀζίας ὁ καὶ Ἀζαρίας ποιήσους τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου ἐτελεύτησεν.

Ἑβραίων Μετὰ Ἰωάχαζ ἰα' ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ἰωᾶς υἱὸς αὐ-
τοῦ Ἰσρα- τοῦ ἔτη ις'. ὁμοῦ ρνθ'.
ήλ.

α', β', γ', δ', ε'.

Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐτροπώσατο τὸν Ἰούδα, καὶ συνέλαβeto τον Ἀμεσσιαν βασιλέα Ἰούδα, καὶ καθεῖλεν τοῦ τείχους Ἱερουσαλήμ τρεῖς πῆχεις, καὶ σκυλεύσους τὴν Ἱερουσαλήμ ἀνεχώ-
ρησεν εἰς Συμύρειαν.

ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις'.

P 105. Μετὰ Ὀζιαν τὸν καὶ Ἀζαριαν ἐβασίλευσεν τῶν δύο φυλῶν
Ἑβραίων Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν Ἰωάθαμ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ις'.
τοῦ Ἰούδα. ὁμοῦ ,δψμθ'. 15

α'.

Ἡσαΐας θείας ὁράσεως ἤξιώθη.

β'.

Ἦν ἀρχιερεὺς Οὐρίας.

Προεφήτεον Ἡσαΐας, Ὡσηέ, Ἰωνᾶς, καὶ Μιχαῆας ὁ Μο-
ρασθίτης, Ἰωήλ ὁ τοῦ Βαθουήλ, καὶ Ὡδήθ.

8. συνεβάλετο P. 9. Ἱεροσολύμων P. 14. Βενιαμὴν P.
ιδ. Ἰωαθάμ P. 21. Βατουήλ P.

Prima Olympias.

Et hic Ozias, qui et Azarias, rectum faciens coram Deo moritur.
Post Joachaz, xi. regnavit in Israel Joas illius filius ann. xvi. Col-
liguntur anni clix.

I. II. III. IV. V.

Joas Rex Israel Judam debellavit, et cum Amessia Rege Juda congressus est, dejecitque muri Hierosolymorum tres cubitos, ac eadem urbe direpta, Samariam reversus est.

VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI.

Post Oziam seu Azariam, regnavit super duas tribus Juda et Benjamin Joadam, illius filius, annos xvi. Colliguntur anni iv. mcccxxlii.

I.

Esaias divina dignatur visione.

II.

Urias erat summus Pontifex.

Prophetabant Esaias, Osee, Jonas, et Michaeas Morathites, Joel filius Batouel, et Oded.

Μιχαίας προεφήτευσεν λέγων, Ἐξελεύσεται νόμος καὶ λό- R 248
 γος κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ, καὶ κρινεῖ ἀνὰ μέσον λαῶν πολλῶν,
 καὶ ἐλέξει ἔθνη ἰσχυρά. καὶ μεθ' ἕτερα. Καὶ σὺ Βηθλέεμ, B
 οἶκος τοῦ Ἐφραθαί, ὀλιγοστός εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ἰούδα. ἐκ
 5 σου μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα τοῦ Ἰσραήλ, καὶ αἱ
 ἕξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος.

Ἰωὴλ προεφήτευσεν λέγων, Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ
 ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου, καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ση-
 μεία ἐπὶ τῆς γῆς αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ, ὁ ἥλιος μετα- V 85
 10 στραφήσεται εἰς σκοτός καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἢ ἔλθῃ τὴν
 ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν
 ἐκαλλήσεται τὸ ὄνομα κυρίου, σωθήσεται.

β' Ὀλυμπιάς.

C

γ'.

15 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγεννήθησαν Ῥώμος καὶ Ῥήμος οἱ κτίσαντες
 τὴν Ῥώμην.

δ', ε', ζ'.

γ' Ὀλυμπιάς.

ζ'.

1. λέγων] Mich. IV. 2. 3. μεθ' ἕτερα] V. 2. 7. λέγων] Joel
 II. 29. 9. ὁ } καὶ P. 11. καὶ ἔσται] ἔσται P. 15. Πεφί
 Ῥωμύλου καὶ Ῥήμου m. P.

Michaeas prophetavit, dicens: *Exibit lex et verbum Domini ex Hierusalem, et judicabit inter multos populos, et arguet gentes fortes. Et post alia.*

Et tu Bethleem domus Ephrata, minima es, ut sis in millibus Juda. Et te mihi egredietur, ut sit in principem Israel, et egressus ejus ab initio ex diebus saeculi.

Joel prophetavit, dicens: *In diebus illis effundam de Spiritu meo, et dabo prodigia in coelo, et signa in terra, sanguis et ignis, et spiritum fumi, et sol vertetur in tenebras, et luna in sanguinem, antequam veniat dies Domini magnus et manifestus. Et erit, omnis qui invocaverit nomen Domini, salvus erit.*

II. Olympias.

Hoc anno nati Romulus et Remus urbis Romae conditores.

IV. V. VI.

III. Olympias.

VII.

Ἰωαθὰμ τὰς ἐν τῷ ναῷ στοὰς ἴδρυσεν· ἡ ἀνατολικὴ γὰρ μόνη στοὰ ὑπὸ Σολομῶντος ἰδρῶθη.

ἦ', θ'.

D Προεφήτευσεν Ναούμ. τὰ δὲ ὑπ' αὐτοῦ προφητευθέντα περὶ τῆς Νινευῆ συνέβη μετὰ ἕτη ρμδ'. 5

ι'.

δ' Ὀλυμπιάς.

ια'.

Ἰωαθὰμ πλεῖστα ᾠκοδόμησεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

ιβ', ιγ', ιδ'. 10

ε' Ὀλυμπιάς.

ιέ, ιζ'.

Ἑβραίων Μετὰ Ἰωὰς ιβ' ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ἱεροβοὰμ υἱὸς αὐ-
τοῦ Ἰσρα- τοῦ ἕτη μα'. ὁμοῦ σ'.
ήλ.

P 106 α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', ἠ', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιέ, ιζ', 15
ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ, κς', κζ', κη', κθ', λ',
λα', λβ', λγ', λδ', λέ, λς', λζ', λη', λθ'.

R 250 Ἐν ἡμέραις Ὀζίου τοῦ καὶ Ἀζαρίου βασιλέως Ἰούδα καὶ
Μανασσῆ καὶ ἐν ἡμέραις Ἱεροβοὰμ βασιλέως Ἰσραὴλ ἔξαπ-

8. θ'] θ', ε' P. 4. προεφήτευσεν P. 6. ι' om. P, post Ὀλυμ-
πιάς ponit V. 18. Ἱεροβοὰμ P. 15. Conf. Amos VII. 9.

Anni a. m. c.
4736.

Joatham porticus in templo excitavit: sola enim Orientalis a Solo-
mone erecta fuerat.

viii. ix. x.

Naum prophetat. Quae autem ab illo praedicta sunt de Ninivitis
post annum cxliv. evenere.

IV. Olympias.

xi.

Joatham plurima Hierosolymis aedificia extruxit.

xii. xiii. xiv.

V. Olympias.

xv. xvi.

Post Joas, duodecimus regnavit in Israel Hieroboam, filius ejus, as-
nos xli. Colliguntur anni cc.

i. ii. iii. iv. v. vi. vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii.
xix. xx. xxi. xxii. xxiii. xxiv. xxv. xxvi. xxvii. xxviii. xxix. xxx. xxxi.
xxxii. xxxiii. xxxiv. xxxv. xxxvi. xxxvii. xxxviii. xxxix.

In diebus Oziae seu Azariae Regis Juda et Manasse, et in diebus
Hierobaal Regis Israel, misit Amessias Sacerdos Bethel ad Hierobaal

στειλεν Ἀμεσσίας ὁ ἱερεὺς Βεθῆλ πρὸς Ἱεροβαὰλ βασιλέα Ἰσραὴλ λέγων, Συστροφὰς ποιεῖται κατὰ σοῦ Ἀμὼς ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ οὐ μὴ δυνήσεται ἡ γῆ ὑπενεγκεῖν ἅπαντας τοὺς λόγους αὐτοῦ. διότι τάδε λέγει Ἀμὼς, Ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσῃ Ἱεροβαὰλ, ὁ δὲ B 5 Ἰσραὴλ αἰχμάλωτος ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ. καὶ εἶπεν Ἀμεσσίας πρὸς Ἀμὼς, Ὁ ὄρων βάδιζε, ἐκχώρησον εἰς γῆν Ἰούδα, καὶ ἐκεῖ καταβιοῦ, καὶ ἐκεῖ προφητεύσεις· εἰς δὲ Βεθῆλ οὐκέτι οὐ μὴ προσθῆς τοῦ προφητεύσαι, ὅτι ἁγίασμα βασιλέως ἐστίν, ὅτι οἶκος βασιλείας ἐστίν. καὶ ἀπεκρίθη Ἀμὼς καὶ εἶπεν πρὸς 10 Ἀμεσσίαν, Οὐκ ἤμην προφήτης ἐγὼ οὐδὲ υἱὸς προφήτου, ἀλλ' ἡ αἰπόλος ἤμην καὶ κνίζων σνκάμινα, καὶ ἀνέλαβέν με κύριος ἐκ τῶν προβάτων, καὶ εἶπε κύριος πρὸς με, Βάδιζε, προφήτευσον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ. καὶ νῦν ἄκουε λόγον κυρίου, Σὺ λέγεις, μὴ προφήτετε ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ μὴ ὀχλαγωγῆσετε ἐπὶ τὸν 15 οἶκον Ἰακώβ. διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος, Ἡ γυνή σου ἐν τῇ C πόλει πορνεύσει καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται, καὶ ἡ γῆ σου ἐν σχοίνῳ συμμετρηθήσεται, καὶ σὺ ἐν γῇ ἀκυθάρτῳ τελευτήσεις. ὁ δὲ Ἰσραὴλ αἰχμάλωτος ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ, οὕτως ἔθειξέ μοι κύριος. Ἴδού ἄγγος ἔξεν- 20 τοῦ, καὶ εἶπεν, Τί σὺ βλέπεις, Ἀμὼς; καὶ εἶπα, Ἄγγος ἔξεντοῦ. καὶ εἶπε κύριος πρὸς με, Ἦκει τὸ πέρασ ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, V 86 οὐκέτι οὐ μὴ προσθῶ τοῦ παρελθεῖν αὐτόν, καὶ ὀλολύξει τὰ φατνώ-

7. κατὰβηθι m. P. 8. προσθεῖς P. ibid. ἔκασμα m. P. 9. καὶ prius om. P. 10. ἀλλ' ἡ] ἑλλά P. 11. καὶ prius om. P. 14. ὀχλαγωγῆσεις P. 19. καὶ ἰδοὺ P. 20. εἶπεν κύριος P. 21. τὸν Ἰσραὴλ P.

Regem Israel, dicens: *Rebellavit contra te Amos in medio domus Israel, non poterit terra sustinere universos sermones ejus. Haec enim dicit Amos: In gladio morietur Hieroboam, et Israel captivus migrabit de terra sua. Et dixit Amessias ad Amos: Qui vides, gradere, fugi in terram Juda, et comede ibi panem, et prophetabis ibi, et in Bethel non adjicies ultra ut propheta, quia sanctificatio Regis est, et domus regni est. Respon- ditque Amos, et dixit ad Amessiam: Non sum propheta et filius prophetae, sed armentarius ego sum, vellicans sycomoros. Et tulit me Domi- nus Deus cum sequerer gregem, et dixit dominus ad me, Vade, prophe- ta ad populum meum Israel, et nunc audi verbum Domini: Tu dicis, non prophetabis super Israel, et non turbabis super domum Jacob. Propter hoc haec dixit Dominus: Uxor tua in civitate fornicabitur, et filii tui et filiae tuae in gladio cadent, et humus tua funiculo metietur, et tu in ter- ra polluta morieris, et Israel captivus migrabit de terra sua. Haec osten- dit mihi Dominus Deus meus. Et ecce uncinus pomorum, et dixit: Quid tu vides, Amos. Et dixi: uncinum pomorum. Et dixit Dominus ad me, venit spiritus super populum meum Israel, non adjiciam ultra ut pertranseam eum, et stridebunt cardines templi in die illa, dicit Dominus Deus. Et*

ματα τοῦ ναοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει κύριος. καὶ μετὰ βρα-
D χεία, Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναστήσω τὴν σκηνὴν Δαβὶδ τὴν πεπτω-
 κωσαν καὶ ἀνοικοδομήσω τὰ πεπτωκότα αὐτῆς καὶ τὰ ἀνεσκαμ-
 μένα αὐτῆς ἀναστήσω, καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτήν, καθὼς αἱ ἡμέ-
 ραι τοῦ αἰῶνος, ὅπως ἐκζητήσωσί με οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώ-
 5 πων, καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπὶ
 αὐτούς, λέγει κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα.

μ', μα'.

Ἐβραίων
 τοῦ Ἰσρα-
 ἦλ.

Μετὰ Ἱεροβαὰλ γ' ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Μαναῆμ ἔτη ιβ'.
 ὁμοῦ σιβ'.

10

α', β', γ', δ', ε'.

R 252 Φοῦλ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπιβὰς τῇ Σαμαρείᾳ, λαβὼν παρὰ
 P 107 Μαναῆμ τοῦ βασιλέως Ἰσραὴλ, α τάλαντα ἀργυρίου, ἀνεχώρησεν.

ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ'.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Μαναῆμ βασιλέως Ἰσραὴλ, ἤγουν τῶν δε-15
 κα φυλῶν, ἀνέβη Φοῦλ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ
 ἔδωκεν αὐτῷ Μαναῆμ, α τάλαντα ἀργυρίου τοῦ εἶναι χεῖρα αὐ-
 τοῦ μετ' αὐτοῦ, διαγράψας τὸν λαὸν καὶ πάντα δυνατόν, καὶ λα-
 βῶν τὸ ἀργύριον ὃ Ἀσσύριος ὑπέστρεψεν εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ.

Ἐβραίων
 τοῦ Ἰσρα-
 ἦλ.

Μετὰ Μαναῆμ ιδ' ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ ὁ υἱὸς αὐτοῦ 20
 Φακεείας ἔτη ιβ'. ὁμοῦ σκδ'.

12. Φουᾶ PV. 16. Φουᾶ PV. Φούλ m. P.

post pauca. In die illa suscitabo tabernaculum David, quod cecidit, et
 reaedificabo aperturas murorum ejus, et ea quas corruerant instaurabo,
 et reaedificabo illud sicut in diebus antiquis, ut requirant me reliquiae
 hominum, et omnes nationes, eo quod invocatum sit nomen meum super
 eos, dicit Dominus faciens haec.

XL. XLI.

Post Hierobaal, XIII. regnavit super Israel Manahem annos XII. Col-
 liguatur anni CCXII.

I. II. III. IV. V.

Phua Rex Assyriorum Samariam aggressus, acceptis a Manahem
 Rege Israel mille argenti talentis, recessit.

VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII.

In diebus Manahem Regis Israel, seu decem tribuum, venit Phua
 Rex Assyriorum in illius ditiones, et dedit illi Manahem multa talenta
 argenti, ut esset ei in auxilium, descripto populo, et quovis divite. Rex
 autem Assyriorum accepto argento, in regionem suam reversus est.

Post Manahem, XIV. regnavit in Israel illius filius Phacecias annis
 XII. Colliguatur anni CCXIV.

α', β', γ', δ', ε', ζ', ζ', η', θ', ι.

B

Ἐβραίων τοῦ Ἰσραὴλ ἰδ' Ζαχαρίας μῆνας ζ'. μεθ' ὃν ἐέ
Σελούμ μῆνα α'. μεθ' ὃν Φακείας υἱὸς Μαναήμ ἔτη ι'.

ια', ιβ'.

5 Ὅττος Φακείας ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ Φακεῖ υἱοῦ Ῥομελλοῦ
τοῦ τριστάτου αὐτοῦ ἀπέθανεν, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ὁ
εἰρημένος Φακεῖ υἱὸς Ῥομελλοῦ ἐέ τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη λ'.

ὁμοῦ σνδ'.

α', β', γ', δ', ε', ζ', ζ', η', θ', ι, ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις',
10 ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ, κς', κζ', κη', κθ', λ'. C

Ἐν ταῖς ἡμέραις Φακεῖ ἀνέβη Θεγλάθ Φανασσάρ βασιλεὺς
Ἀσσυρίων, καὶ ἔλαβε τὴν Αἴν καὶ τὴν Βεδμόλχα καὶ τὴν Αἰνῶν
καὶ τὴν Κενέξ καὶ τὴν Ἀσώρ καὶ τὴν Γαλαὰδ καὶ τὴν Γαδδί
καὶ τὴν Γαλιλαίαν πᾶσαν καὶ τὴν γῆν Νεφθαλεμ, καὶ ἀπώκι-
15 σεν αὐτοὺς εἰς Ἀσσυρίους. εἶτα μετὰ ταῦτα πολεμήσας Φακεῖ
υἱὸς Ῥομελλοῦ ἄμα τῷ Ῥαασῶν βασιλεῖ Ἀσσυρίας κατὰ τῆς
Ἱερουσαλήμ, ἔλαβεν αὐτήν.

Τὸν Φακεῖ ἐπάταξεν Ὡσηέ υἱὸς Δαλή, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ'
αὐτοῦ ἐν Σαμαρεία ἔτη θ'. ὁμοῦ σζγ'.

D

20

α'.

3. ιβ' P. 6. ὁ εἰρημένος om. P. 7. 16. Ῥομελλοῦ P et infra.
12. Post λαβε quae addit P πόλεις θ', in margine ponit V. πό-
15 λεις repetit etiam m. R. ib. τὴν om. P. ib. Αἴν P. ib.
Βεδμαλχά m. P. 14. Νεφθαλήρ P. 17. καὶ ἔλαβεν P.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X.

Hebraeorum Israelis (Rex) XIV. Zacharias, mensibus VI. Post quem
Phaceias filius Manahem an. XII. regnarunt.

XI. XII.

Hic Phaceias insidiis Phacee filii Romeliae, ipsius Magistri militum
circumventus occubuit: et loco illius regnavit Phacee filius Romeliae xv.
super Israel an. XXX. Colliguntur anni cccxv.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.

XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX.

In diebus Phacee, ascendit Theglath Phanassar Rex Assyriorum, et
cepit urbes IX. Ain, et Bedmalcha, et Aïnon, et Chenex, et Asor, et
Galad, et Gaddi, et universam Galilaeam, et terram Nephtalim, et
transiit eorum incolas in Assyriam. Post haec deinde Phacee filius
Romeliae una cum Raasson Rege Assyriae bellum movit adversus Hieru-
salem, eamque expugnavit.

Hosce, filius Dale, interfecit Phacee, et illius loco regnavit in Sa-
maria an. IX. Colliguntur anni cccxiii.

1.

R 254 Ὡσηὲ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου ποιήσας παρὰ πάντας τοὺς ἔμπροσθεν αὐτοῦ εἰδώλοισι ἐδοῦλευσεν, οἰκοδομῶν αὐτοῖς οἴκους, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ διήγεν ἐν πυρὶ, καὶ τὸ βδελύγμα τῶν ἐθνῶν, καὶ ἔθνευ καὶ ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ ἐν τοῖς βουνοῖς καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου πικάζοντος. 5

V 87

β', γ', δ', ε'.

Καὶ ἐπὶ Ὡσηὲ ἀνέβη Σαλμανάσαρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων· καὶ ἐγένετο αὐτοῦ Ὡσηὲ δοῦλος, τουτέστιν συντελεστής.

ζ', ζ'.

P 108 Ὡσηὲ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἀπέστειλεν πρὸς Ἀδραμελὲχ τὸν 10 Αἰθίοπα εἰς βοήθειαν ἑαυτοῦ.

η', θ'.

Τούτῳ τῷ θ' ἔτει τῆς βασιλείας Ὡσηὲ υἱοῦ Δαλὴ πρώτη αἰχμαλωσία γέγονε τοῦ Ἰσραὴλ τῶν δέκα φυλῶν, βασιλευμένων μὲν ἐν Σαμαρείᾳ, νῦν δὲ μετοικισθεισῶν εἰς ὄρη Μήδων καὶ Χαλ- 15 δαίων, ἐπιστρατεύσαντος τῇ Σαμαρείᾳ καὶ πολιορκήσαντος αὐτὴν Σαλμανάσαρ τοῦ τῶν Χαλδαίων βασιλέως, ὃς καὶ αὐτὸν τὸν Ὡσηὲ υἱὸν Δαλὴ βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ δέσμιον λαβὼν ἀπέπληθεν. ἔβασιλεύθησαν δὲ ἐν Σαμαρείᾳ ἔτεσιν διακοσίοις ἐξήκοντα τρισί. B μετῴκηθησαν δὲ αἱ δέκα φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐκ τῆς Ἰουδαίας ἀπ' 20 οὗ μὲν οἱ πρόγονοι αὐτῶν ἐξῆλθον ἐξ Αἰγύπτου μετὰ ἔτη θλβ',

3. τῶν om. P. 4. θυμία P. 13. ἔτει θ' P. 15. μετῴκηθει-
σῶν P. 16. τῇ — πολ. om. P. 17. αὐτός P.

Hosee, malum in conspectu Dei faciens, contra quam illius decesso-
res, idola coluit, et fana illis aedificavit, filiosque suos per ignem tra-
duxit, et gentium abominationem, ac sacrificavit sacrificia in excelsis, et
in collibus, et subter omne lignum frondosum.

II. III. IV. V.

Et Hosee aggressus est Salmanazar Rex Assyriorum, et factus est
Hosee illius servus, id est Tributarius.

VI. VII.

Hosee Rex Israel misit ad Adramelech Aethiopem, quo sibi auxilio
esset.

VIII. IX.

Hoc anno ix. regni Hosee filii Dale, prima contigit servitus seu ca-
ptivitas decem tribuum Israel, quae in Samaria Regibus parebant. Nunc
autem eae traductae sunt in Medorum et Chaldaeorum montes, Salma-
nazar Chaldaeorum Rege bellum iis inferente, qui Hosee filio Dale Rege
Israel captivo facto, recessit. In Samaria porro cclxxiii. annis Regibus
paruere. Ex Judaea vero translatae sunt x. tribus post an. dcccclxxxii.
ex quo majores earum ex Aegypto profecti erant. Ex quo autem Sa-

ἀφ' οὗ δὲ τὴν χώραν Σαμαρείας κατέσχον στρατηγήσαντος αὐ-
 τῶν Ἰησοῦ υἱοῦ Ναυῆ, εἰσὶν ἔτη ω'β', ἀφ' οὗ δὲ ἀποστάντες Ρο-
 βοὰμ τοῦ ἐγγόνου Δαβὶδ ἐβασιλεύθησαν ὑπὸ Ἱεροβοὰμ δούλων
 γενομένου Σολομῶνος, εἰσὶν ἔτη σξβ' καὶ μῆνες ζ', ἅτινα συν-
 5 τρέχει ἡγοῦν καταλήγει εἰς τὸ τέταρτον ἔτος Ἐζεχίου βασιλέως
 Ἰούδα, καθ' ὃ καὶ τὸ πάσχα σεσημειώται γεννησθαι λαμπρῶς
 καὶ φιλοτίμως ἀπὸ Σολομῶνος. οἱ καὶ μετοικισθέντες εἰς Σα-
 μάρειαν Χουθῆοι ἐκλήθησαν, τὴν τῆς χώρας ἐν ἧ κατωκίσθη-
 10 σαν προσηγορίαν λαβόντες, διὰ τὸ ἐκ τῆς Χουθῆς οὕτω καλου-
 μένης χώρας τότε μετατεθῆναι. ἔστι δὲ αὕτη ἡ Χουθῆς χώρα
 ἐν τῇ Περσίδι καὶ ποταμὸς τοῦτο ἔχων ὄνομα. καὶ μετοικισθέν-
 τες εἰς Σαμάρειαν ἕκαστος κατ' ἔθνος ἴδιον εἶχε θεόν. ὕστερον
 δὲ Σαμυρεῖς ἐκλήθησαν, τὴν τῆς χώρας ἐν ἧ κατωκίσθησαν
 προσηγορίαν λαβόντες.

15 Τούτῳ τῷ ἔτει Σίβυλλυ ἡ Ἐρυθραία ἐν Αἰγύπτῳ ἐγνω-
 ρίσετο.

Γεγόνασι δὲ καὶ ἄλλαι ἰα' Σίβυλλαι.

Σίβυλλα ἡ Ἑβραία.

Σίβυλλα ἡ Περσίς.

20 Σίβυλλα ἡ Δελφίς.

Σίβυλλα ἡ Ἀδαῆ ἡ Κιμμερία.

Σίβυλλα ἡ Σαμία.

R 256

D

2. ἀποστάντες P. 4. 7. Σολομῶνος P. 5. Ἐζεχίου P sola. 6. ὄν
 P sola. 8. ἐν ἧ — προσηγορίαν] ἐπίκλησιν P. 10. τῆς χώρας P.
 15. Ἐρυθρία V hic et p. seq. v. 7. 21. Κιμμερία PV.

mariae regionem obtinuerunt, Jesu filio Nave eorum duce, anni MCCXCII.
 computantur. Ex quo, dum defecerunt a Roboam nepote Davidis, iis
 dominatus est Hieroboam Solomonis servus, anni sunt CCLXII. et menses
 VII. qui concurrunt, seu desinunt in IV. annum Ezechiae Regis Juda,
 quo Pascha splendide ac magnifice celebratum esse a Solomone annota-
 tum est. Jam vero qui in Samariam translati sunt, Chuthei sunt appel-
 lati, ex regionis nomine, quod ex Chuta, regione sic nuncupata, tunc
 fuerint translati. Est autem illa Chutae regio in Perside, ubi ejusdem
 nomenclaturae est fluvius. Cumque in Samariam fuissent deducti, unus-
 quisque secundum gentem suam habuit Deum. Postmodum vero Samari-
 tani appellati sunt, tracto a regione quam incolere nomine.

Hoc anno Sibylla Erythraea in Aegypto claruit.

Fuere et aliae XI. Sibyllae.

Sibylla Hebraea.

Sibylla Persica.

Sibylla Delphica.

Sibylla Adaena, seu Cimeria.

Sibylla Samia.

Σίβυλλα ἡ Ῥοφία.

Σίβυλλα ἡ Κυμαία.

Σίβυλλα ἡ Λιβοίη.

Σίβυλλα ἡ Τρωάς.

Σίβυλλα ἡ Φρυγία.

Σίβυλλα ἡ Τιβουρτία.

5

Σίβυλλα ἡ Ἐρυθραία ἡ προγεγραμμένη ἦν ἀπὸ πολλῆς Ἐρυθρίας καλουμένης, ἀντικρὺ Χίου, ἡ καὶ ἐποποιὸς οὔσα, ἥς καὶ
P 109 στήλη ἐστὶν ἐν τῇ αὐτῇ Ἐρυθρία ἕχρι τοῦ νῦν κατὰ τὴν στερεάν
ἀντικρὺ Χίου.

10

Ἐβραίων
τοῦ Ἰούδα. Μετὰ Ἰωαθὰμ ἐβασίλευσεν τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν Ἀχάζ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ιε'.
δομοῦ δψξέ'.

α'.

Ῥαασῶν υἱὸς Ἀράμ καὶ Φακεὲ υἱὸς Ῥομελίου περιεκάθισαν τῇ Ἱερουσαλὴμ πρώτῳ ἔτει τοῦ Ἀχάζ βασιλείως Ἰούδα, καὶ
οὐκ ἴσχυσαν αὐτὴν λαβεῖν.

V 88

β'.

Οὐρίας ἀρχιερεὺς ἐγνωρίζετο καὶ Ζαχαρίας υἱὸς Βαραχίου
B περὶ ὧν εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Ἡσαΐα, Μάρτυράς μοι πιστοὺς ποιήσον
τοὺς μέλλοντας προφητεύειν τῷ Ἀχάζ τὸ Ἰδοῦ ἡ παρθένος ἐν γα-20

1. Ῥοδία P. 3. Λιβοία P, Λιβοίη V, Λιβυκή m. P. 7. ἡ
alterum om. P. *ibid.* et 9. Ἐρυθρῶ — Ἐρυθρῶς Schurzfleisch.
Not. Bibl. Vin. p. 85. 8. καὶ] δὲ P. 9. ἐστὶν om. P. *ibid.*
αὐτῇ om. P. 11. Βενιαμὴν PV. 15. τῷ ἔτει P. 19. εἶπεν]
VIII. 2. 20. τὸ] VII. 14.

Anai a m. c.

Sibylla Rhodia.
Sibylla Cumana.
Sibylla Libyca.
Sibylla Trojana.
Sibylla Phrygia.
Sibylla Tiburtina.

Sibylla Erythraea supramemorata ex Erythria, oppidulo, e regione Chli, ita appellato, ortum duxit. Fuit porro versificatrix, ejusque statua usque hodie Erythriae e regione Chli in continenti visitur.

Post Jonatham, regnavit super duas tribus Juda et Benjamin Ahas illius filius, an. xvi. Colliguntur anni iv. MDCCLXV.

4750.

6.

I.
Raasson filius Aram, et Phacee filius Romeliae, Hierusalem obsederunt anno i. Achaz Regis Juda, neque hanc potuerunt expugnare.

II.

Urias summus Pontifex agnoscebatur, ut et Zacharias filius Barachiae, de quibus dixit Deus ad Esaiam: *Testes mihi fideles facias qui*

στρὶ ἔξει, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ. καὶ τὸ Ταχέως σκύλευσον, ὀξέως προνόμεισον, καὶ τὰ ἐξῆς.

Προεφήτεον Ἡσαΐας, Ὡσηέ, καὶ Μιχαίας.

5 ζ' Ὀλυμπιάς.

γ', δ', ε', ζ'.

Ἀχάζ βασιλεὺς Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Θιλάθ Φαλσάρ βασιλέα Ἀσσυρίων, προτρέπων αὐτὸν καὶ R 258 λέγων, Εἰ δοῦλός σου καὶ υἱός σου ἐγώ, βοήθησόν μοι καὶ ἀνάβηθι καὶ ῥύσαι με ἐκ χειρὸς Συρίας καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἰσραήλ, C ὅτι ἐπανάστησαν κατ' ἐμοῦ, πέμψας αὐτῷ χρυσὸν καὶ ἀργύριον. καὶ δὴ ἐπέισθη αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ἀνῆλθεν ἐπὶ Δαμασκόν, καὶ συνέλαβεν αὐτήν. τὸν δὲ Φακεὲ ἐπάταξεν Ὡσηέ υἱὸς Ἥλα, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ἐν Σαμαρείᾳ ἔτη θ'.

15 ζ' Ὀλυμπιάς.

ζ'.

Τούτῳ τῷ ζ' ἔτει τοῦ Ἀχάζ οἱ Ἰδουμαῖοι συμβαλόντες αὐτῷ πολλοὺς ἀχμαλώτους ἔλαβον.

η', θ', ι'.

2. προνόμεισον P. 7. Βενιαμὴν PV. 8. Θιλάθ] Θιλάδ R.
 10. Συρίας — Ἰσραήλ om. P 12. ἐπίσθη R, ἐπίστη P et V (?).
 17. ζ' ἔτει] ἔτει ἐβδόμῃ P.

prophetaturi sunt Achaz: illud nempe: Ecce virgo concipiet, et filium pa-Anni a m. c. nict, et vocabunt nomen ejus Emmanuel. Et illud: Praedare celeriter, quaeprimam spolia collige, etc.

Prophetaeunt Esaias, Osee, et Michaeas.

VI. Olympias.

III. IV. V. VI.

Achaz Rex Juda et Benjamin, misit nuntios ad Thilath Phalsar Regem Assyriorum, illum hisce verbis adhortatus: Si servus tuus, et filius tuus ego sum, opitulare mihi, et accede, ac libera me, quoniam in me insurrexerunt. Misitque illi aurum et argentum, fidemque illi adhibuit Rex Assyriorum, venitque Damascum, et urbem accepit. Osee vero filius Ela percussit Phacee, ejusque loco regnavit in Samaria annos IX.

VII. Olympias.

VII.

4756.

Hoc anno Achaz VII. Idumaei praelio cum eo congressi multos captivos abduxere.

VIII. IX. X.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀνέβη Σαλμανόσαρ εἰς Σαμάρειαν.

- D Τούτῳ τῷ δεκάτῳ ἔτει τοῦ Ἀχάζ καὶ τετάρτῳ ἔτει ἐβδόμης Ὀλυμπιάδος εικοστοτέταρτον τῆς οἰκίας ἡλικίας ἄγοντες ἐνιαυτὸν Ῥώμος καὶ Ῥήμος κτλῆουσι τὴν Ῥώμην, ὅθεν μετεκλήθησαν Ῥωμαῖοι· οἵτινες καὶ τὰ ὄπλα τοῦ Ἡρακλέους ἀπέθεντο ἐν τῇ παρ' 5 αὐτῶν κτισθείσῃ πόλει Ῥώμῃ, ἣτις πρώην ἐκαλεῖτο κόμη Βαλέντζια ἐν τῷ Βοαρίῳ φόρῳ. οἱ δὲ αὐτοὶ δύο ἀδελφοὶ ἀνεώσαν τὸ λεγόμενον Παλλάντιον, τὸν βασιλικὸν οἶκον τοῦ Πάλλαντος. ἔκτισαν δὲ καὶ ναὸν μέγαν τῷ Διὶ, ὄντινα ἐκάλεσαν Καπετώλιον ῥωμαῖοῖσι, ὃ ἐστὶν ἡ κεφαλὴ τῆς πόλεως, ἀγαγόντες καὶ 10 P 110 τὸ Παλλάδιον ἕβανον ἀπὸ πόλεως Σίλβης ἀπέθεντο αὐτὸ ἐν τῇ Ῥώμῃ. οἵτινες ἀδελφοὶ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτοὺς εἰς ἔχθραν ἤλθον πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἐφρονέυθη ὑπὸ Ῥώμου Ῥήμος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· καὶ ἐβασίλευσεν μόνος Ῥώμος. ἔξοτε δὲ ἐφόνευσεν τὸν ἴδιον ἀδελφόν, ἐσείετο πᾶσα ἡ πόλις Ῥώμῃ, καὶ οἱ δῆμοι αὐτῆς 15 ἔστασιαζον, καὶ ἐγένοντο πόλεμοι ἐμφύλιοι ἐπὶ τῆς αὐτοῦ μόνου βασιλείας. καὶ ἀπελθὼν εἰς τὸ μαντεῖον ἐπηρώτησεν διὰ τί γίνεται ἐπὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ταραχὴ. καὶ ἐβρόέθη αὐτῷ ἐκ τῆς Πυθίας ὅτι *Εἰ μὴ συγκαθήσει σοι ὁ ἀδελφός σου ἐν τῷ βασιλικῷ θρόνῳ, οὐ μὴ στήῃ ἡ πόλις σου Ῥώμῃ οὔτε ἡσυχάσει ὁ 20 B δῆμος οὔτε ὁ πόλεμος. καὶ ποιήσας τῆς εἰκόνας τοῦ αὐτοῦ ἀδελ-*

8. εικοστὸν τέταρτον P, εικοστὸ τέταρτον V. 5. Ἡρακλέους PV. 6. Ῥώμης P et eraso s V. 8. τὸν — Πάλλαντον PV. Correxī auctore Malala p. 171. 7. 10. ἡ om. P. *ibid.* καὶ] δὲ P. Quod mihi fraudi fuit, quum Malalam ederem V nondum utens. 11. τῆς πόλεως P. 13. ὁ om. P. 19. τῆς om. P.

Hoc anno venit Salmanasar in Samariam.

Hoc anno Achaz x. et anno iv. Olympiadis vii. Romulus et Remus, cum annum agerent quartum et vigesimum, Romam condunt, unde nomen accepere Romani: qui quidem arma Herculis in urbe abs se condita deposuere, cum antea vicus Valentia in Foro Boario appellaretur. Duo porro isti fratres Pallantis Regiam, quae Palatium dicebatur, instaurarunt. Excitarunt etiam fanum ingens Jovi, cui Capitolii latinum nomen imposuere, quod est Caput urbis. Adducto autem Alba urbe Palladio, illud Romae collocarunt. Atque hi quidem fratres dum simul imperarent, mutuis se odiis sunt persecuti, ac Remus a fratre Romulo interfectus est, isque solus deinceps regnavit. Verum ex quo frater occidit, ortus est Romae tumultus, urbisque civibus in seditiones prolapsis, eo regnante civilia bella exarsere. Ille autem ad oraculum profectus, sciscitatus est, quae causa esset cur se regnante tumultuarentur cives. Responsumque datum est ab Oraculo ejusmodi: *Nisi frater tuus tibi in regio solio assideat, nec stabit urbs Roma, nec quiescent cives, neque bellum cessabit.* Is vero confecta fratris sui, et quae vultum ejus

φοῦ ἐκτύπωμα τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ χρυσοῦν στηθάριον στή-
 λην ἔθηκεν ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ ἐν ᾧ ἐκάθητο, καὶ οὕτως ἐβασί-
 λευσε τὸν ὑπόλοιπον αὐτοῦ χρόνον, συγκαθημένους αὐτῷ τοῦ R 260
 ὀλοχρῶσου ἐκτυπώματος τοῦ αὐτοῦ ἀδελφοῦ Ῥήμου, καὶ ἔπλευσε
 5 ὁ σισμὸς τῆς πόλεως καὶ ἠσύνχασεν ἡ δημοτικὴ ταραχὴ. καὶ εἶ-
 τι δ' ἂν ἐκλείενεν θεσπιζων, ἔλεγεν ὡς ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ τοῦ ἀδελ-
 φοῦ αὐτοῦ, λέγων Ἐκελεύσαμεν, Ἐθεσπίσαμεν. ὅπερ ἔθος κα-
 τίσχεν ἐξ ἐκείνου παρὰ τοῖς βασιλεῦσιν ἕως τοῦ παρόντος, τὸ λέγειν,
 Ἐκελεύσαμεν, Ἐθεσπίσαμεν. καὶ ἐπέπεμψεν εἰς ἐκάστην πόλιν V 89
 10 ὑπὸ Ῥωμαίους οὖσαν στηθάρια ὀλοχρῶσα αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀδελ- C
 φοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῷ τίθεσθαι αὐτὰ πλησίον τῶν ἀρχόντων. ὁ δὲ
 αὐτὸς βασιλεὺς Ῥώμος μετὰ τὸ πληρῶσαι αὐτὸν τὰ τεῖχη καὶ κο-
 σμησάσαι τὴν πόλιν, ἔκτισε καὶ τῷ Ἄρει ναόν, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ μη-
 νί ἐποίησεν ἑορτὴν μεγάλην, θύσας τῷ Ἄρει, καλέσας καὶ τὸν
 15 μῆνα μῦρτιον, πρῶτην λεγόμενον πρῆμιον, ὅπερ ἐρμηνεύεται Ἄρειως,
 ἦνπερ ἑορτὴν κατ' ἔτος οἱ Ῥωμαῖοι πάντες ἐπιτελοῦσιν ἕως νῦν,
 καλοῦντες τὴν ἡμέραν τῆς πανηγύρεως Μάρτις ἐν κάμπῳ. καὶ
 ἐθίως πάλιν ἀρξάμενος ἔκτισε Κερκίσιον ἐν τῇ Ῥώμῃ, ὅπερ
 Ἴππικὸν ὠνόμασεν, θέλων διασκεδάσαι τὸ πλῆθος τοῦ δήμου
 20 Ῥώμης, ὅτι Ἰστασίαζον καὶ ἐπήρχοντο αὐτῷ διὰ τὸν ἀδελφὸν αὐ- D
 τοῦ· καὶ ἐπετέλεσεν πρῶτος ἰππικὸν ἀγῶνα ἐν τῇ πόλει Ῥώμῃ εἰς
 ἑορτὴν τοῦ Ἥλλου καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν τεσσάρων στοιχείων, του-

3. χρόνον αὐτοῦ P. id. αὐτῷ τοῦ] αὐτῷ P. 10. τοῦ om. P.
 13. τῷ om. P. 15. Ἄρειος P. 22. καὶ ὑπ' αὐτῶν P.

referret pectorali statua, hanc in eodem quo residebat solo collocavit, sicque deinceps, assidente sibi Remi fratris ex solido auro confecta figura, urbis motus conquievit, sedataque popularis seditio. Sed et si quidpiam edicto praeciperet, suo et fratris nomine id se agere siebat, haec utens formula, *Jussimus, Decrevimus*, qui quidem mos exinde apud Reges usque ad haec tempora obtinuit, quibus solenne est hisce uti verbis, *Jussimus, Decrevimus*. Misit praeterea ad singulas Romanis subditas urbes ex auro solido confectas sui et fratris pectorales statuas, quo juxta magistratus collocarentur. Rex vero Romulus, confectis moenibus, ornataque urbe, Marti templum exaedificavit, ac eodem ipso mense solenne festum peregit, facto Marti sacrificio, inditoque mense eidem Martii nomine, cum Primus antea nuncuparetur, hoc est Martis: quam festivitatem universi Romani quotannis celebrant ad hanc usque tempestatem isto festi die, in campo Martis appellato. Nec multo post Circum Romae condere coepit, quem Hippodromum nuncupavit, cum Romanae plebis motus compescere in animo haberet, quae ob fratris perpetrata caedem, seditiones conflabat, ipsique insidias moliebatur. Primus ergo Circenses ludos Romae peregit in honorem Solis, et subjectorum Soli quatuor elementorum, hoc est terrae, maris, ignis, et aëris, ratus

τέστιν τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ πυρός καὶ ἀέρος, λο-
 γισάμενος ὅτι διὰ τοῦτο εὐτυχῶς φέρονται οἱ τῶν Περσῶν βασι-
 λεῖς εἰς τοὺς πολέμους, ὡς τιμῶντες τὰ τέσσαρα ταῦτα στοιχεῖα·
 ἐν τῇ Ῥώμῃ γὰρ οὐκ ἐτίμων αὐτὰ τὰ τέσσαρα στοιχεῖα οὐδὲ ἐν
 μιᾷ ἑορτῇ. ὁ δὲ τῆς Πισαίων χώρας βασιλεὺς Οἰνόμαος ἀγῶνα 5
 ἐπετέλει ἐπὶ τὰ Εὐρώπεια μέρη μηνὶ δύστρω τῷ καὶ μαρτίῳ κέ'
 P 111 τῷ Ἑλίῳ Τιτᾶνι ὡς ὑψομένῳ, ἀγωνιζομένης, φησὶν, γῆς καὶ
 θαλάσσης, τουτέστιν Δημήτρως καὶ Ποσειδῶνος, καὶ τῶν ὑπο-
 κειμένων στοιχείων τῷ Ἑλίῳ. καὶ ἐβάλλετο κλῆρος μετὰ τοῦ
 αὐτοῦ Οἰνομάου βασιλέως καὶ τοῦ ἐρχομένου ἀπὸ οἰασδήποτε χώ- 10
 ρας καταγωνίσασθαι αὐτοῦ· καὶ ὅτε μὲν ὁ κλῆρος ἐκάλει τὸν
 Οἰνόμαον ἀγωνίσασθαι ὑπὲρ τοῦ Ποσειδῶνος, ἐφόρει σχῆμα ἰμά-
 τιον κυανόν, ὃ ἐστὶ τῶν ὑδάτων· καὶ ὁ ἀνταγωνιζόμενος κατ'
 αὐτοῦ ἐφόρει τὸ χλοῶδες σχῆμα, ὃ ἐστὶν τῆς γῆς. καὶ πάλιν ἐ
 R 262 ἤνεγκεν ὁ κλῆρος τῷ Οἰνομάῳ φορέσαι τὸ τῆς Δημήτρως σχῆμα, 15
 B ἐφόρει τὸ χλοῶδες σχῆμα, καὶ ὁ ἀνταγωνιζόμενος αὐτοῦ ἐφόρει
 τὸ σχῆμα τοῦ Ποσειδῶνος, ὃ ἐστὶν τῶν ὑδάτων, τὸ κυανόν. καὶ
 ὁ ἠττούμενος ἐφρονεύετο. καὶ πληθὸς ἄπειρον ἤρχετο θεωρησῆσαι
 τὸν αὐτὸν ἐτήσιον βασιλικὸν ἀγῶνα ἀπὸ ἐκάστης χώρας καὶ πό-
 λεως. καὶ οἱ μὲν τὰς παραλλοὺς οἰκοῦντες πόλεις καὶ τὰς νήσους 20
 πολῖται καὶ τὰς κόμας τὰς παραλλοὺς ναῦται ἤρχοντο τὸν φο-
 ροῦντα τὸ κυανόν σχῆμα, τουτέστιν τοῦ Ποσειδῶνος, νικῆσαι,

5. Πισίων P. 6. δύστρω τῷ μαρτίῳ P. 7. ὑψομένῳ Malalas
 p. 173. 13., ὑψομένῳ PV. 8. Δημήτρος P. 11. αὐτοῦ] αὐ-
 τὸν Malalas. 21. ἠρχοῦντο P sola.

ea de causa Persarum Reges bella feliciter peragere, ut qui quatuor
 haec elementa colerent. Neque enim antea quatuor ista Romae cole-
 bantur elementa, neque festum ullum institutum. Pisensium vero Rex
 Oenomaus certamen peregit in Europae partibus mensis Systri, seu Mar-
 tii, xxv. die, in Solis Titanis, velut excelsi, honorem, certantibus, ut
 aiunt, terra et mari, hoc est Cerere et Neptuno, subjectisque Soli ele-
 mentis. Sors vero mittebatur inter ipsam Regem Oenomaum, et alterum
 ex quacumque ille venisset regione, qui cum eo esset decertaturus: ita
 ut si forte sors Oenomaum pro Neptuno decertare statueret, tum is ve-
 stem indueret caeruleam, quod is color sit aquarum: qui porro cum ille
 pugnaturus esset, viridi uteretur, quod terrae color sit. Rursum siquid-
 em sors Oenomaum Cereris habitum deferre designasset, viridi cultu
 ornaretur, et alter adversarius caeruleo habitu inderneretur, Neptuni scilicet,
 qui color est aquarum: ac victus quidem morte lueret. Ad regium
 vero istud et anniversarium certamen infinita hominum multitudo ex sin-
 gulis regionibus ac civitatibus confluebat. Qui porro maritimas urbes
 cives vel insulas, ac vicus littorales incolebant nautae, victoriam illi ad-
 precabantur qui cyaneam vestem ferebat, id est Neptuni, cum inde au-

οιωνίζομενοι, ὅτι ἐὰν ἤττηθῆ ὁ ὑπὲρ τοῦ Ποσειδῶνος ἀγωνιζόμενος, ἔκλειψις ἰχθύων γίνεται παντοίων καὶ ναυάγια θαλάσσης καὶ ἀνέμων βιαιῶν ταραχή. οἱ δὲ τὰς μεσογελοὺς οἰκοῦντες πο- C
 λῖται καὶ ἐπιχώριοι ἄγροικοὶ καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ γεωργίᾳ κάμνον-
 5τες ἤρχοντο νικῆσαι τὸν φοροῦντα τὸ χλοῶδες σχῆμα, οἰωνιζό-
 μενοι ὅτι ἐὰν ἤττηθῆ ὁ ὑπὲρ τῆς Δημήτρας ἀγωνιζόμενος, ὃ
 ἐστὶν ὑπὲρ τῆς γῆς, λιμὸς σίτου καὶ σπάνις οἴνου καὶ ἐλαίου καὶ
 τῶν ἄλλων καρπῶν πάντων γίνεται. καὶ ἐνίκησεν πολλοὺς ὁ Οἰ-
 νόμαος ἀνταγωνιστὰς αὐτοῦ ἐπὶ πολλὰ ἔτη· ἔχεν γὰρ καὶ τὸν
 10 Ἄψυρτον διδάσκοντα αὐτὸν πικρῶς τὴν ἡιοικιήν· ὅστις Οἰνό-
 μαος ἤττηθεις ὑπὲρ Πέλοπος τοῦ Λυδοῦ ἐφρονεύθη.

Τὸν δὲ ἵππικὸν ἀγῶνα πρῶτος ἐπενόησεν Ἐνυάλιος τις ὀνό- V 90
 ματι, υἱὸς Ποσειδῶνος, ἀγαθόμενος τὴν Λιβύην, θυγατέρα τῆς D
 Ἴους καὶ τοῦ Πίκου Διός, ὃς κρατήσας τὰ μεσημβρινὰ μέρη ἐκά-
 15 λησεν τὴν αὐτὴν χώραν ἐν ἧ ἔβασλευσεν Λιβύην εἰς ὄνομα τῆς
 αὐτοῦ γυναικός. τὸν δὲ αὐτὸν ἵππικὸν ἀγῶνα ὁ Ἐνυάλιος ἄρμα-
 σι δικαίωσις ἐφηῆρε, καθὼς συνεγράψατο Καλλιμάχος ὁ σοφώ-
 τατος ἐν τοῖς Αἰτησίαισι αὐτοῦ. καὶ λοιπὸν μετ' αὐτὸν ὁ Ἐριχθό-
 νιος ἐπετέλεσεν καὶ ἄλλοι ἐν διαφόροις τόποις ἐπετέλεσαν. ὁ δὲ
 20 Οἰνόμαος πρῶτος αὐτὸς ἐπετέλεσεν τὸν αὐτὸν ἵππικὸν ἀγῶνα ἄρ-
 μασι τετραῖπποις· διὸ καὶ περιβόητος ἐγένετο, καθὰ ἐν ταῖς P 112

3. τὰς om. P. 4. ἀγροικοὶ P. 11. τοῦ om. P. 12. ἐνόησεν
 P. 14. Ἴου PV, Ἴους m. R. 15. ἐν — Λιβύην] (Λιβύην) P.
 16. αὐτὸν om. P. 17. δικαίωσις Malalas, δὴ πολλοῖς PV. 18.
 Ἐριχθόνιος Malalas, Ἐριχθόνιος PV.

gurarentur, si qui pro Neptuno dimicabat vinceretur, futuram omnis ge-
 neris piscium caritatem, maris eventura naufragia, ac fore ut ingentes
 ventorum turbines excitarentur. Contra autem qui continentem habitaba-
 bast, ac indigenae rustici, et quotquot agriculturae dabant operam, il-
 lum superiorem optabant qui herbaceum colorem deferebat, ominati, si
 vinceretur qui pro Cerere certabat, seu pro terra, annonae caritatem,
 viniq; ac olei, frugumque aliarum omnium secuturam inopiam. Atque
 Oenomaus multos quidem ex adversariis superavit per multos annos,
 Agypto magistro usus, a quo arigationis artem apprime edoctus erat:
 sed tandem victus a Pelope Lydo interfectus est.

Equestrium porro certaminum primus auctor fertur Enyalius, Ne-
 ptami filius, qui ducta in uxorem Libya, Ius et Pici Jovis filia, meridio-
 nales regiones a se subactas, de uxoris nomine Libyam appellavit. Enim-
 vero equestres multorum curruum pugnas Enyalius adinvenit, quemad-
 modum doctissimus Callimachus in suis Aetesils literis prodidit. Post
 Enyalium denique Erechtonius, alique deinceps variis in locis eodem
 ludos celebrarunt. Primus autem Oenomaus certamen illud equestre quo
 quadrijugis bigam vehentibus dimicabatur instituit, unde celebris adme-
 dum est habitus, ut in doctissimi Characis historiis habetur: in quibus

Χάρακος τοῦ σοφωτάτου ἱστορίας ἐμφέρεται, ὃς συνεγράψατο καὶ ταῦτα, ὅτι τὸ τοῦ Ἴππικοῦ γυμνάσιον εἰς τὴν τοῦ κόσμου διοίκησιν ἐπινενόηται, τουτέστιν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης. τοὺς γὰρ δώδεκα οἴκους ἰστέρησαν τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου τοῦ διοικοῦντος τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τῶν ἀν-5
 θρώπων τὸν παροδικὸν βίον, τὸ δὲ πέλμα τοῦ Ἴππικοῦ τὴν γῆν πᾶσαν εἶναι, τὸν δὲ εὐριπὸν τὴν θάλασσαν ἀπὸ τῆς γῆς μεσα-
 ζομένην, τὸν δὲ ἐπὶ τὰς θύρας καμπτὸν τὴν ἀνατολήν, καὶ τὸν
 R 264 ἐπὶ τὴν σφενδόνα τὴν δύσιν, τὰ δὲ ἐπὶ σπατία τὸν δρόμον καὶ
 B τὴν κίνησιν τῆς ἀστρώφας τῶν ἐπὶ ἀστέρων τῆς μεγάλης ἄρκτου. 10
 ὁ δὲ αὐτὸς Ῥώμος βασιλεὺς πρὸς τιμὴν καὶ αὐτὸς τοῦ Ἥλλου καὶ
 τῶν ὑπ' αὐτὸν τεσσάρων στοιχείων τὸν ἀγῶνα ἐν τῇ Ῥώμῃ πρῶ-
 τος ἐφευρῶν ἐπετέλεσεν ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ τῆς δύσεως, ἥτοι τῆς
 Ἰταλίας, ἄρμασι τετραπῶλοις, τουτέστιν τῇ γῇ καὶ τῇ θαλάσῃ
 καὶ πυρὶ καὶ ἀέρι. καὶ ἐπέθηκεν ὁ Ῥώμος τοῖς αὐτοῖς τέτρασι 15
 στοιχείοις τὰ δνόματα ταῦτα, τῇ γῇ τὸ Πράσινον μέρος, ὃ ἐστὶν
 τὸ χλοῶδες, τῇ δὲ θαλάσῃ, τουτέστι τοῖς ὕδασι, τὸ Βένετον μέ-
 ρος, ὡς κυανόν, τῷ πυρὶ τὸ Ῥουσαῖον μέρος πυρῶδες, καὶ τῷ
 ἀέρι τὸ λευκόν. ἀκεῖθεν ἐπινοήθη τέσσαρα μέρη ἐν Ῥώμῃ.
 C ἐκάλεσε δὲ τὸ Πράσινον μέρος Πραισεινον, ὃ ἐστὶν ῥωμαϊκῇ 20

4. τοὺς γὰρ δώδεκα οἴκους] τὰς δὲ δεκαδύο θύρας τοὺς δώδεκα οἴ-
 κους Malalas. 7. εὐριπὸν V. 9. σπατία PV. σπατία cum Ce-
 dreno Chilmeadus ad Malalam et Ducangius Gloss. v. σπάτιον. 10.
 ἀστρώφας] ἀστρονομίας Malalas, ἀστροθεσίας Ducangius, τὴν ἀ-
 στροφῶν Chilmeadus ad Malalam. Infra p. 219 D. ἐπειδὴ μὴδὲ τῇ
 ἀστρώφᾳ τοῦτο συμβαίνει κινήσει. id. τῆς Malalas, καὶ τῆς PV.
 id. μεγάλης om. P. 12. αὐτοῦ P.

et hoc subditur, equestri certaminis exercitationem ad orbis gubernatio-
 nem exprimendam adinventam, coeli scilicet, terrae ac maris. Duodecim
 quippe Zodiaci circuli domos effingere, a quo terra et mare, ac caetera
 hominum vita regitur. Solo enim Circi terram universam designari,
 Kuripo mare quod in terrae medio consistit: flexum vero versus januas,
 orientem: eum autem qui ad metas est, occasum: septem spatia, cursum
 et motum septem planetarum ac ursae majoris. Quinetiam idem Roma-
 lus in ipsius Solis honorem, et quatuor elementorum a se repertum cer-
 tamen primus Romae celebravit in eadem Occidentis sive Italiae regione,
 quadrijugo curru, quo terram, mare, ignem et aerem designaret. His
 porro quatuor elementis sua nomina Romulus imposuit, terrae, Prasinus,
 id est herbacea, vel viridi: mari seu aquis, Veneta seu caerulea: aeri
 denique Alba Factione assignata. Prasinam autem factionem Praese-
 tem appellavit, voce a Latino ducta, quae Permanens quidpiam sonat,
 quod terra cum silvis ac saltibus virens semper existat ac permanent.
 Venetam vocavit a provincia, quae Venetia dicitur, Romae subdita, ca-

εις, ἥτις ἐρμηνεύεται ἐμπαράμονον· πραισεντεύειν γὰρ λέγεται τὸ παραμένειν, διότι ἡ χλωδῆς γῆ διὰ παντὸς ἴσταται σὺν τοῖς ἄλσει. τὸ δὲ Βένετον ἐκάλεσεν ἐκ τοῦ εἶναι ὑπὸ τὴν Ῥώμην ἐπαρχίαν χώραν λεγομένην Βενετζίαν, ἥστινος μητρόπολις ἐστὶν Ἐκυληία· κακεῖθεν ἐξέρχονται τὰ κωνά, τουτέστιν τὰ Βενετζια βάμματα τῶν ἱματίων, καὶ προσεκόλλησεν τῷ Πρασίνῳ μέρει, ὃ ἐστὶν τῇ γῆ, τὸ λευκόν, φησὶ τὸν ἀέρα, καθότι βρέχει καὶ ὑπουργεῖ καὶ ἀρμόττει τῇ γῆ. τῷ Βενέτῳ μέρει, ὃ ἐστὶ τοῖς ὕδασι, προσεκόλλησε συμμίξας τὸ Ῥουσαῖον μέρος, ὃ ἐστὶν τὸ πῦρ, καθότι σβέννυσι τὸ πῦρ ὡς ὑποτεταγμένον αὐτῷ. καὶ λοιπὸν οἱ τὴν Ῥώμην οἰκοῦντες διεμερίσθησαν τὰ μέρη, καὶ οὐκέτι ὠμονόησαν πρὸς ἀλλήλους διὰ τὸ ἐρᾶν ἕκαστον τῆς ἰδίας νίκης καὶ ἀντιποιεῖσθαι τοῖ ἰδίου μέρους, ὡσπερ Θρησκειας τινός· καὶ ὑπῆρξε μέγα σχίσμα ἐν τῇ Ῥώμῃ, καὶ μεγάλην ἔχθραν εἶχον πρὸς ἀλλήλους τὰ μέρη, ἀπότε ἐπενόησεν αὐτοῖς τὴν τοῦ ἱππικοῦ θείαν ὃ Ῥώμος. ἐν δὲ τῇ βασιλείᾳ τοῦ αὐτοῦ Ῥώμου ὁ στρατὸς αὐτοῦ ἐγένετο πολὺς ἐπίσρακτος, καὶ πλήθος ἦν ἐν τῇ Ῥώμῃ ἀγρίων ἀνθρώπων, καὶ οὐκ ἔσαν πρὸς τὰ πλήθη τῶν ἀνθρώπων γυναῖκες, καὶ ἐπεθύμουν τῆς τοῦ βίου ἡδονῆς τὰ τῶν νεανιῶν στρατεύματα, P 113
καὶ ἐπήρχοντο κατὰ τὴν ἀγορὰν ταῖς γυναῖξί, καὶ ἐγένετο ταραχὴ V 91
καὶ ἐμφύλιος πόλεμος. καὶ ἠθύμει ὁ Ῥώμος, ἀμχανῶν τί πρά- R 266

4. Βενετζίαν P. 5. Βενέτια P. 7. φησὶ post καθότι ponit P. 11. τὰ] εἰς τὰ P sola. 14. ἀλλήλους] ἄλλους V. 15. ἀπότε] ἀπότε Chilmeadus, ὁπότεν δ' m. R. V. p. 298. B. 16. ἐν δὲ Malalas, ἐν PV. 17. ἀγρίων ἀνθρώπων Malalas, ἀγριανῶν PV, quod decepit Ducangium in Gloss. 19. τὰ τῶν] τούτων PV.

jusque Metropolis est Aquileia, unde nempe colores caerulei, seu tincturae Venetae, quibus inficiuntur panni, afferuntur: quae quidem Factio Veneta Prasiniae, qua designatur terra, adjungitur. Albae nomine donavit aërem, quod is terram riget, eidemque subserviat, ac commodum praestet. Venetae Factioni, quae aquam exhibet, Russatam adjungit, qua ignis denotatur, quod illa veluti sibi subditum ignem extinguat. Qui porro tam Romam incolebant hac ratione in Factiones divisi, nusquam deinceps invicem coaluerunt, dum quisque Factionem suam superiorem esse cupit, ac victoriam adipisci, atque ex nescio qua superstitione depugnat. Hinc exorta Romae intestina dissidia, et inter factiones enatae graves ad invicem inimicitiae. Ex quo igitur Circenses ludos Romanis dedit Romulus, quamdiu is regnavit, ex militibus extraneis ut plurimum confictus erat illius exercitus, cum haud pauci Romam ex agris confluerent, quibus pro tanto numero deerant uxores. Cumque vitae voluptatis cupiditate flagraret ejusmodi juvenum multitudo, passim ii feminas in foro adoriebantur, unde turbae enascebantur, ac civiles seditiones. Anxius igitur Romulus, quidve ageret incertus, cum nulla esset

Ξει· οὐδεμία γὰρ ἠνείχετο τῶν γυναικῶν καταμίξαι τοῖς στρατιώ-
 ταις, ὡς ἀγροῖς καὶ βαρβάροις, καὶ ἔξεφώνησε νόμον ὥστε λαμ-
 βάνειν τοὺς στρατιώτας πρὸς γάμον παρθένους, ὅς ἐκάλεσαν
 βροΐτιδας. καὶ οὐδεὶς εἶλατο αὐτοῖς δοῦναι τὴν ἰδίαν θυγατέ-
 ρα, ἀλλ' ἔλεγον ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτοῖς καθ' ἐκάστην ἑλπίς ζωῆς⁵
 διὰ τοὺς πολέμους, ἀλλὰ πάντες τοῖς τῆς πόλεως ἐξέγγνον τὰς
 ἑαυτῶν θυγατέρας. καὶ ἀθρυμῶν ὁ Ῥώμος ἀπῆει εἰς τὸ μαν-
 τεῖον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ χρησμός ὥστε ἐπιτελεῖσαι ταῖς γυναῖ-
 B θέαν ἱππικῶν, ἵνα ἀγύγηται ἑαυτῷ ὁ στρατὸς γυναῖκας. καὶ
 συνάξας τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ ἐν τῷ Παλατίῳ ἐπετέλεσεν ἱπ-¹⁰
 πικῶν, κελύσας γυναῖκας καὶ μόνον θεωρῆσαι τὸ ἵπποδρόμον
 αὐτοῦ. καὶ ὡς παραξένου τινοῦ θέας μελλούσης γίνεσθαι ἀπὸ
 πάσης τῆς περιχώρου καὶ τῶν πόρων πύλων καὶ κομῶν ἐν τῇ
 πόλει Ῥώμη πλῆθη γυναικῶν παρεγένοντο, καὶ ἀνεπλήρωσαν τὸ
 Ἴππικὸν γυναῖκες ἕπανδροι καὶ νεώτεροι παρθένοι. ἦλθον δὲ¹⁵
 καὶ θυγατέρες τῶν λεγομένων Σαθενῶν, χώρας πλησίον τῆς Ῥώ-
 μης οὔσης, γυναῖκες εὐπρεπεῖς. καὶ δαδωκῶς ὁ Ῥώμος μανθᾶτα
 λάθρα γυναῖκα οἶσαν ἕπανδρον Ῥωμαίαν πολιτίδα μὴ θεωρῆσαι,
 κελύσας καὶ τῷ ἰδίῳ πάλιν στρατῷ ὥστε ἕπανδρον γυναι-
 C μὴ τολμηῆσαι ἀφασθαι, ἀλλὰ τὰς παρθένους ἀρπάσαι καὶ τὰς μὴ²⁰
 ἐχούσας ἀνδρας, καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ Ἴππικῷ ὁ Ῥώμος ἐθεώρει·
 καὶ ἐν τῷ ἐπιτελεῖσθαι τὸν ἀγῶνα ἀπολυθεὶς ἀπὸ τοῦ Παλατίου

1. οὐδεμία Chlmeadus, οὐδεὶς PVMalalas. 4. εἶλετο P. 10.
 Παλατίῳ P. ibid. ἐτέλεσεν P. 13. τῆς om. P. 19. καὶ
 πάλιν ἰδίῳ P. 20. τὰς μόνας παρθένους P. 22. Παλατίου P.

femina quae cum militibus misceri vellet, utpote agrestibus et barbaris, legem promulgavit, qua milites jussit sibi in uxores adsciscere virgines, quas Brutides appellabant. Sed nemo erat qui filiam suam iis vellet tradere, cum horum singulis haud superesse vitae spem propter bella dicerent, quia potius suas filias civibus collocabant. Romulus igitur consilio destitutus ad oraculum proficiscitur, a quo datum est responsum, ut feminis Circenses exhiberet, ex quibus miles sibi uxores adscisceret. Coactis ergo in Palatium copiis, Circenses peregit, quibus feminas duntaxat interesse statuit. Cumque inauditum hactenus futurum esset spectaculum, e vicinis regionibus, remotioribusque adeo urbibus ac vicis Romam advolavit mulierum multitudo, Circumque feminae conjugio illigatae et juniores virgines promiscue implerunt. Advenere etiam Sabinorum, quorum regio Romae proxima erat, filiae, feminae caeterum forma praestantes. Dederat porro Romulus clam in mandatis, ut nulla Romana matrona spectaculo interesset: rursusque militibus suis edixerat, ut nullam ex nuptis feminam contingerent, sed solas raperent virgines, et quae conjuges non haberent. Tum Romulus Circo conscenso, Circenses spectavit, qui cum peragerentur, dimissus ex Palatio miles in

ὁ στρατὸς ὤρμησεν ἐν τῷ Ἴππικῷ, καὶ ἐκ τῶν βάρθρων ἀπεσπῶσαντας παρθένους κόρας καὶ τὰς μὴ ἐχούσας ἄνδρας, καὶ ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας. τοῦτο πρὸς ἅπαξ ἐποίησεν ὁ Ῥῶμος γενέσθαι, καθὼς ὁ σοφώτατος Βηργίλιος ποιητὴς, ὡσαύτως δὲ καὶ Ἀπολλώνιος Ῥωμαίων ἱστοριογράφος συνεγράψατο, ὁμοίως δὲ καὶ Σίλβιος. ἕτεροι δὲ ἱστορικοὶ συνεγράψαντο τὸ πρῶτον ἱπποδρομίον ἐπιτελεσθῆναι τοῖς Ῥωμαίοις εἰς βουρδῶνας.

Τὸν δὲ Ῥῶμον καὶ τὸν Ῥῆμον ἱστοροῦσιν ἀπὸ λυκαίνης γαλακτοτροφηθῆναι, διότι ὁ βασιλεὺς ὁ Ἀμούλιος ὁ αὐτῶν πάππος ἐκέλευσεν αὐτοὺς ῥιπῆναι εἰς τὰς ὕλας, ὡς πορογεννήτους, ἐπειδὴ ἡ Ἥλια ἡ μήτηρ αὐτῶν, ἴερευ οὔσα τοῦ Ἄρεως, ἐφθάρη πορευθεῖσα ὑπὸ τινος στρατιώτου, περὶ οὗ λέγουσι μυθολογοῦντες τὸν Ἄρεα αὐτὴν ἐγγαστρῶσαι, καὶ ἐγέννησεν αὐτοὺς διδύμους, καὶ δια τοῦτο ὁ πάππος αὐτῶν ἐρῆψεν αὐτοὺς εἰς τὰς ὕλας. καὶ ἤρην τοὺς αὐτοῖς παιδας χωρική τις βόσκουσα πρόβατα, καὶ σπλαγγισθεῖσα, ὅτι ἦσαν εὐμορφοί, λαβοῦσα ἀνεθρέματο αὐτοὺς τῷ ἰδίῳ γάλακτι. εἰς δὲ τὴν χώραν ἐκείνην λυκαίνης καλοῦσιν ἕως ἄρτι τὰς χωρικὰς τὰς βοσκούσας τὰ πρόβατα, ὡς αἰετὸν βλον καὶ τὴν διαγωγὴν ἐχούσας μετὰ τῶν ἀλόγων καὶ τῶν λύκων.

Τούτου ἕνεκεν ὁ Ῥῶμος ἐπενόησεν τὰ λεγόμενα Βρουμάλια, ἱερῆὰ, φησὶν, ἀναγκαῖον εἶναι τρέφειν τὸν κατὰ καιρὸν βασιλέα

1. ἀπίσκασαν P. 4. Ἀπολλώνιος] Πλίνιος Malalas. 5. Ῥωμαῖος P. *ibid.* ἐγράψατο P. 6. Σίλβιος] Λίβιος Malalas. 9. ὁ Ἀμούλιος] Θαμούλιος PV, ὅτε βασιλεὺς ὁ Ἀμούλιος Malalas. 11. Ἥλια PV. *ib.* ἱερῶ P. 22. φησὶν om. P sola.

Circum irruit, raptasque ex gradibus puellas virgines, ac feminas quae viris carebant, sibi in conjuges adjunxit. Hoc semel duntaxat fecit Romulus, ut doctissimus Virgilius Poeta pariter ac Apollonius Romanae historiae scriptor, et Silvius tradiderunt. Caeteri vero historici primos Circenses ludos in nullis tum primum a Romanis actos scripsere.

Romulum autem ac Remum narrat a lupa fuisse lactatos. Rex enim Amulius eorum avus in silvis veluti nothos exponi praeceperat, quod mater Silvia Martis Sacerdos a quodam milite fuisset compressa: unde hanc a Marte fuisse gravidatam finxere. Cum autem gemellos edidisset, eaque propter ab illorum avo in silvis essent expositi, hos inventos mulier quaedam rustica, quae greges pascebat, miseratione commota, et qui essent admodum formosi, acceptosque lacte suo enutrivit. In hac autem regione rusticas mulieres quae greges pascut, Lupas hodieque vocant, ut quae vitam agant cum bestiis ac lupis, continuoque cum iis versentur.

Remulus porro Brumalia, uti appellantur, ea de causa instituit. Cum enim necesse esse diceret ut statuto tempore Senatores suos omnes, vel

τὴν ἑαυτοῦ σύγκλητον πᾶσαν καὶ τοὺς ἐν ἀξίαις καὶ πάσας τὰς
 ἔκδοι τοῦ Παλατίου οὖσας στρατιάς ὡς ἐντίμους ἐν τῷ καιρῷ τοῦ
 χειμῶνος, ὅτε τὰ πολεμικὰ ἔκδοσι ἐχει, καὶ ἤρξατο πρώτους κα-
 λεῖν καὶ τρέφειν τοὺς ἀπὸ τοῦ α ἔχοντας τὸ ὄνομα, καὶ λοιπὸν
 Β ἀκολούθως ἕως τοῦ ω, κελεύσας καὶ τὴν ἑαυτοῦ σύγκλητον θρέ- 5
 V 92 ψαι τῷ αὐτῷ σχήματι· καὶ ἔθρεψαν καὶ αὐτοὶ τὸν ὄχλον ἅπαντα,
 ἕκαστος οὗς ἠβούλετο. οἱ οὖν ἕκαστου ἀριθμοῦ πάνδουροι ἀπὸ
 ἐσπέρας εἰς τοὺς οἴκους ἀπιόντες τῶν καλούντων οὗς ἤθελον ἐπ'
 ἀρίστῳ εἰς τὴν ἐξῆς ἠύλων πρὸς τὸ γυνῶνα ἐκείνον ὅτι παρ' αὐ-
 τῷ τρέφονται αὐρίον. καὶ κατέσχευεν τὸ ἔθνος τῶν Βρουμαλλίων 10
 παρὰ τῇ Ῥωμαίων πολιτείᾳ ἕως τοῦ νῦν. τοῦτο δὲ ἐποίησεν ὁ
 αὐτὸς Ῥώμιος θέλων ἐξαλεῖναι τὴν ἑαυτοῦ ὕβριν, ὅτι οἱ Ῥω-
 μαῖοι ἐχθροὶ ὄντες αὐτοῦ καὶ μισοῦντες αὐτὸν λοιδοροῦντες ἐλε-
 C γον ὅτι οὐκ ἐχρῆν αὐτὸν βασιλεύειν, διότι ἐξ ἀλλοτρίων ἐτράφη-
 σαν οἱ δύο ἀδελφοὶ ἕως ὅτου τελείας γεγόνασιν ἡλικίας καὶ ἔβα- 15
 σίλευσαν, σημαίνοντες ὅτι ἀπὸ τοῦ Φαυστόλου τοῦ γεωργοῦ καὶ
 τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Λυκαίνης ἐτράφησαν ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ἐσθί-
 οντες. ὄνειδος γὰρ ὑπῆρχε παρὰ Ῥωμαίοις καὶ πᾶσι τοῖς ἀρ-
 χαίοις τὸ ἐκ τῶν ἀλλοτρίων τρέφεσθαι τινα· ὅθεν καὶ ἐν τοῖς
 συμποσίοις τοῖς λεγομένοις φιλικοῖς ἕκαστος τῶν συνερχομένων 20
 εἰς τὸ συμπόσιον τὸ ἴδιον βρῶμα καὶ πόμα μεθ' ἑαυτοῦ κομίζει,
 καὶ εἰς τὸ κοινὸν τὰ πάντα παρατίθεται, καὶ ἐσθίουσι κρατοῦν-
 τες τὸ ἀρχαῖον ἔθος.

7. οὗς] ὡς m. P solius. *ibid.* ἐβούλετο P. 8. ἐσπέραν V so-
 cunda manu. *ib.* οὗς] ὡς PV. 11. Ῥωμαῖα P. 16. Φαυστόλον
 τοῦ] Φαυστολόγον PV. Φαύστον τοῦ Malalas.

qui in dignitatibus erant, Palatinasque adeo militias, ut honoratiores, hi-
 berna tempestate, quando scilicet vacant res bellicae, Rex epulis exci-
 peret, primos in convivium accire coepit, epulisque pascere, qui ab A.
 nomen ducerent, et sic deinceps usque ad postremam literam, jussis Se-
 natoribus ut eadem pariter ratione convivia exhiberent, singulique pro
 libito plebem omnem invitarent, quod ita peragebatur. Singularum tur-
 marum tubicines ad eorum aedes profecti qui ad convivium invitabantur,
 quo se in sequentem diem invitatos scirent, pridie sub vesperam tubae
 cantu indicabant: isque exinde Brumaliorum in Romana Republica usque
 ad haec tempora mos obtinuit. Ideo autem hoc egit Romulus, quo
 maculae sibi objectae memoriam aboleret: cum Romani, quibus odio erat,
 minime dignum esse qui regnaret, gemellosque istos fratres ex alieno ad
 perfectam usque aetatem educatos regnum invasisse, subinde non sine
 contumelia objectarent, hacque ratione indicarent ab Faustulo agricola
 ejusque uxore Lupa enutritos, ex alieno victitasse. Apud Romanos quip-
 pe veteresque omnes quemquam alienis enutrirī pro opprobrio semper
 habitum est. Unde in conviviis quae Carae appellantur, singuli qui ad

Τούτου οὖν χάριν ἐπενόησεν τοῦτο ὁ αὐτὸς Ῥώμος πρὸς τὸ D
ἐξιλιώσασθαι τὴν ἕβριν ἑαυτοῦ, καλέσας καὶ τὸ ὄνομα τῆς κλήσεως
αὐτοῦ ῥωμαϊστὶ Βρουμάλια, ὃ ἐστὶν τραφῆναι ἐκ τῶν ἀλλοτριῶν,
καθὼς ὁ σοφάτατος Λικίνιος Ῥωμαῖος ἱστοριογράφος ἐξέθετο.

5

η' Ὀλυμπιάς.

R 270

ια', ιβ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἡσαίας τὴν κατὰ Βαβυλῶνος δρασιν εἶδεν.

ιγ', ιδ'.

Ἀχὰς ὁ βασιλεὺς Ἰούδα ἕτερον θυσιαστήριον προσέταξεν Οὐ- P 115
15 ρία τῷ ἱερεὶ ποιῆσαι ὅμοιον τοῦ ἐν Δαμασκῷ εἰς τὴν Ἱερου-
σαλήμ.

θ' Ὀλυμπιάς.

ιε', ις'.

Τούτῳ τῷ ις' ἔτει τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας Ἀχὰς καθεῖλε τὴν
15 θάλασσαν τὴν χαλκῆν ἀπὸ τῶν μόσχων τὴν ὑπὸ Σολομῶνος γε-
νομένην· καὶ ἐπὶ τούτου ἦν ἀρχιερεὺς ὁ λεχθεὶς Οὐρίας.

Μετὰ Ἀχὰς ἐβασίλευσε τῶν δύο φυλῶν τοῦ Ἰούδα Ἐζεκίας
υἱὸς αὐτοῦ ἔτη κθ'. ὁμοῦ δψλδ'.

4. Λικίνιος PV.

7. εἶπεν R.

convivium convenient, cibum et potum suum secum deferunt, et in com-
mune omnia apponunt, sicque epulantur, more veteri observato.

Hujus rei gratia Romulus, quo nempe deleta objecta macula plebem
sibi conciliaret, convivia ista instituit, quibus Brumaliorum nomen indi-
dit, voce latina, quae idem sonat quod alienis enutriti, quemadmodum
tradidit doctissimus Licinius Romanus Historicus.

VIII. Olympias.

xi. xii.

Hoc anno Esaias visionem de Babylone vidit.

xiii. xiv.

Achaz Rex Juda aliud altare, ei simile quod Damasci erat, ab Uria
Sacerdote Hierosolymis fieri praecepit.

IX. Olympias.

xv. xvi.

Hoc anno xvi. regni sui Achaz sustulit mare aerium a vitulis ab
Solemone factum: et illo regnante erat supradictus Urias summus Pon-
tiffex.

Post Achaz, regnavit super duas tribus Juda, Ezechias, filius ejus
annis xxix. Colliguntur anni iv. κθσςκθ.

α'.

B Οὗτος ὁ Ἐζεκιᾶς ἐν πάσαις τρεῖς ἐντολαῖς τοῦ Θεοῦ πορευθεὶς καὶ τὰ ὑψηλὰ καθελὼν καὶ τὰς στήλας συντρίψας καὶ τὸν ὄφιν ὃν ἐκρέμασε Μωϋσῆς καθεῖλεν· ἀπὲν γὰρ ἐθυσίαζον πολλοί.

Ἀλλὰ καὶ βιβλίον Σολομώνος, ὡς φασιν Ἑβραῖοι, ἰαμάτων 5 παντὸς πάθους ἐγκεκολαμμένον εἰς τοῖχον εὐρῶν τοῦ ναοῦ ἐξέκοψεν.

Ἐπὶ τούτου προεφήτεον Ἡσαΐας, Ὠσηέ, Ἰωήλ, Μιχαῖας, Ἀμύς, Ἰωνῆς καὶ Ναούμ.

Οὗτος ὁ Ἐζεκιᾶς λατρεύσας τῷ Θεῷ ἀνεκτίησατο τὴν Ἱερου-10 σαλήμ καὶ τὸν Ἰουδάμ, καὶ ἠκοδόμησε τὸ κατεσκαμμένον τεῖχος C τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ τὴν πηγὴν τοῦ Σιλωὰμ ἀπέστρεψεν ἔσω τῶν τειχῶν.

V 93

β'.

ι' Ὀλυμπιάς.

15

γ', δ'.

Ἀπὸ Σολομώνος τοῦ βασιλέως οὐκ ἀχθέντος τοῦ πάχα νῦν ἐπὶ Ἐζεκιῶν ἐπετελέσθη λαμπρῶς καὶ φιλοτίμως· ὅτε καὶ οἱ ἐξ Ἱερουσαλήμ μέτοικοι γεγόνασιν.

ε'.

20

Τούτῳ τῷ ἔτει Θαλῆς ὁ Μιλήσιος φιλόσοφος ἐν Τενέδῳ ἀπέθανεν.

I.

Hic Ezechias in omnibus mandatis Dei ambulans, evertit excelsa, statuasque contrivit, et Serpentem quem Moyses suspenderat dejecit: illi quippe multi sacrificabant.

Sed et Librum Solomonis, ut dicunt Hebraei, de remediis ad omnes aegritudines, muro templi affixum inveniens, discidit.

Illo regnante prophetarunt Esaias, Osee, Joel, Michaeas, Amos, Jonas, et Naum.

Hic Ezechias, cum Deum coleret, instauravit Hierosolyma, et Judam, et reaedificavit murum destructum Hierosolymorum, et fontem Siloam intra moenia avertit.

II.

X. Olympias.

III. IV.

Omissa a Solomonis temporibus Paschalis solennitas magno cum splendore et magnificentia tum primum sub Ezechia peracta est: quando cives Hierosolymitani alio translati sunt.

V.

Hoc anno Thales Milesius Philosophus in Tenedo obiit.

ς.

ια' Ὀλυμπιάς.

D

ζ', η', θ', ι'.

ιβ' Ὀλυμπιάς.

R 272

5

ια', ιβ', ιγ'.

Ἀρχιερεὺς Σοβνᾶς ἐγνωρίζετο, ὃν διεδέξατο Ἐλιακεῖμ ὁ τοῦ Χέλκιου προδόντος τοῦ Σοβνᾶ τὸν λαὸν καὶ αὐτομολήσας πρὸς Σενναχηρεῖμ βασιλέα τῆς Συρίας.

ιδ'.

10 Τούτῳ τῷ ιδ' ἔτει τῆς βασιλείας Ἐζεκίου ἀνέβη Σενναχη- P 116
ρεῖμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς Ἰουδαίας τὰς ὀχυ-
ράς, καὶ ἔλαβεν αὐτάς. ἐπιβαλὼν δὲ τῷ Ἐζεκίᾳ ἀργυροῦ τάλαντα τ' καὶ χρυσοῦ τάλαντα λ', καὶ ταῦτα λαβῶν παρ' αὐτοῦ,
15 ἔτι περιεκάθητο συμπάσαις ταῖς παρεμβολαῖς αὐτοῦ ταῖς ἐν Ἰε-
ρουσαλήμ, βουλόμενος καὶ αὐτὴν πολιορκῆσαι, ὡς καὶ τὰς ἄλλας.

Ἀκούσας δὲ ὁ Σενναχηρεῖμ ὅτι Θαρθᾶς βασιλεὺς Αἰθιοπίων
ἔξηλθεν πολιορκῆσαι αὐτόν, ἀπέστειλεν πρὸς Ἐζεκιαν λέγων, Μὴ
σε ἀπατάτω ὁ θεὸς σου ἐφ' ᾧ σὺ πέποιθας ἐπ' αὐτῷ, λέγων, Οὐ
20 ἤκουσας ἂ πεποιήκασι βασιλεῖς Ἀσσυρίων πάσῃ τῇ γῆ, ὡς ἀπώ-

6. Σοβνᾶ P.
sola tacente V.

ibid. διετάξατο R.
12. ἐπιβάλλον P.

7. τοῦ προδόντος Σοβνᾶ P
21. ἀπόκησαν PV.

VI.

Anni a m. c.

XI. Olympias.

VII. VIII. IX. X.

XII. Olympias.

XI. XII. XIII.

4776.

Sobnar summus Pontifex agnoscebatur, cui successit Eliacim, Hel-
ciae qui exercitum Sobnae prodidit, et ad Sennacherim Regem Syriae
defecit, filius.

XIV.

Hoc regni Ezechiae anno xiv. profectus est Sennacherim Rex Assy-
riorum adversus urbes Judaeae munitas, easque expugnavit. Ezechiam
vero adortus, argenti ccc. et auri xxx. talentis ab eo acceptis, nihilo
secius, cum suis universis copiis urbem Hierosolymitanam circumsedit,
quam ut et caeteras alias urbes obsidere constituerat.

Cum vero Sennacherim Thartham (Tharacam) Regem Aethiopum,
bellum sibi illaturum adventare accepisset, misso ad Ezechiam legato,
Ne, inquit, fallat te Deus tuus, in quem spem tuam reposuisti, cui sic
eis, Non tradatur Hierusalem in manus Regis Assyriorum. Nunquid au-

B κισαν αὐτήν, καὶ σὺ ἐρυσθήσῃ; τοῦ δὲ Ἐζεκίου γνησίως τὸν θεὸν ἐπικαλεσαμένον, καὶ τοῦ θεοῦ ἐπακούσαντος αὐτόν, ἐξεληθὼν ἄγγελος κυρίου ἀνείλεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς τῶν Ἀσσυρίων ἐν μιᾷ νυκτὶ ῥπ' χιλιάδας. ἀναστάντες δὲ τὸ πρωὶ ἦγον πάντα τὰ σώματα νεκρά· καὶ οὕτω διεσώθη ὁ τε λαὸς καὶ Ἱερουσαλήμ. 5 καὶ ὑποστρέψας ὁ Σενναχηρείμ ᾤκησεν εἰς Νινευή. ἐν δὲ τῷ προσκυνεῖν αὐτὸν Ἀρσάχ τὸν πάτραρχον αὐτοῦ Ἀδραμελεχ καὶ Σαρασάρ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτόν ἐν μαχαίραις. δεικνύται κἀντεῦθεν σαφῶς ὅσον ἰσχύει δικαίου προσευχῆ ἐν πίσσας ταῖς ἐντολαῖς τοῦ θεοῦ περιπατοῦντος. 10

C Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀβρώσιστήσαντι τῷ Ἐζεκίᾳ καὶ μέλλοντι τελευτᾷ προσδωρεῖται ὁ θεὸς διὰ Ἡσαίου τοῦ προφήτου ἔτη ζωῆς ἑ' δι' ἀναποδισμοῦ φωστῆρος ἡμερινοῦ δέκα ἀναβαθμίσι γενομένου. ἐν ᾧ καιρῷ καὶ Μαρωδάχ υἱὸς Βαλαδάν R 274 ἀπέστειλεν ἐπιστολάς καὶ πρέσβεις καὶ δῶρα τῷ Ἐζεκίᾳ. ἤκουσεν γάρ ὅτι ἐμαλακίσθη Ἐζεκίας ἕως θανάτου, καὶ ἀνέστη ἐκ τῆς ἀβρώσιστας αὐτοῦ, καὶ εἶδεν τὰ δῶρα, καὶ ἐχάρη ἐπ' αὐτοῖς Ἐζεκίας.

V 94

γ' Ὀλυμπιάς.

D

ἑ', ἑ', ἑ', ἑ'.

20

Προεφήτεον Ἡσαίας, Ὡσηὲ καὶ Μιχαίας.

5. καὶ alterum om. P. 7. Ἀρσάχ P. ib. κάτραρχον RV. 12. προσδωρεῖται P. 13. ἀναβαθμήσει V, ἀναβαθμήσεις P. 18. ὁ Ἐζεκίας P.

Anni a m. c. disti quaecumque egere Reges Assyriorum in universa terra, atque ut hanc incolis spoliarent: tu vero coades incolumis? Ezechia autem enire Deum deprecante, Deoque preces ejus exaudiente, egressus Angelus Domini, sustulit ex Assyriorum castris una nocte clxxxv. millia. Illi vero mane surgentes, invenero omnia cadavera, sicque servatus est, ac exercitus Hierusalem. Reversus deinde Sennacherim, Ninive habitavit: qui dum Arrach adoraret, Deum patrium suum, ab Adramelech et Sarasar filiis suis gladiis confossus occubuit. Atque hinc evidenter apparet, quantum valeant preces justī, qui in omnibus Dei mandatis ambulat.

Eadem tempestate, aegrotante Ezechia, mortique proximo, vitam illi Deus per Esaiam Prophetam ad annos xv. prorogavit, diurno luminari, (seu sole) per decem gradus regresso: quo quidem tempore Marodach, filius Baladan, epistolas et legatos, ac munera Ezechiae misit. Audierant enim illum ad mortem aegrotare, et ab aegritudine convaluisse, viditque munera, et super iis laetatus est Ezechias.

XIII. Olympias.

4780.

xv. xvi. xvii. xviii.

Prophetabant Esaias, Osee, et Michaeas.

ιδ' Ὀλυμπιάς.

ιβ', κ', κα', κβ'.

ιε' Ὀλυμπιάς.

κγ', κδ', κέ, κς'.

5

ις' Ὀλυμπιάς.

κζ', κη', κθ'.

Μετὰ Ἐζεκιαν ἑβασίλευσεν Μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ ἔτη νε'.
 ὁμοῦ δωμθ'.

α'.

P 117

10

ιζ' Ὀλυμπιάς.

β', γ'.

Τούτῳ τῷ τρίτῳ ἔτει Μανασσοῦ καὶ δευτέρῳ ιζ' Ὀλυμπιά-
 δος ἀπέθανεν Ῥώμος ἐν τῷ βουλευτηρίῳ Ῥώμης κατὰ μέλος διαι-
 ρεθεὶς, ἄρξας ἔτη λη'. μεθ' ὃν γέγονε δεύτερος βασιλεὺς ἐν
 15 Ῥώμῃ Νουμμῆς Πομπήλιος ἔτη μγ'.

Ὅστις Νουμμῆς ὁ καὶ Πομπήλιος δεξάμενος πρεσβευτὰς
 ἐκ τῆς χώρας τῶν λεγομένων Πελασγῶν, φοροῦντων χλαμύδας
 ἰχούσας ταβλία ρούσαϊα, καθάπερ οἱ ἀπὸ τῆς Ἰσαυρίας χώρας, B
 καὶ τερφοθεὶς τοῦ σχήματος, ἐπενόησεν πρῶτος ἐν Ῥώμῃ χλαμύ-

12. δευτέρῳ] δευτέρας V, om. P. 13. μέρος P. 17. φοροῦν-
 των] φοροῦντας Malalas p. 33. 16. 18. ταββλία P.

XIV. Olympias.

xix. xx. xxi. xxii.

XV. Olympias.

xxiii. xxiv. xxv. xxvi.

XVI. Olympias.

xxvii. xxviii. xxix.

Post Ezechiam, regnavit Manasses, illius filius, annos lv. Colli-
 guntur anni MDCCLXIX.

I.

XVII. Olympias.

II. III.

Hoc tertio Manassae anno, xvii. Olympiade, Romulus interiit, Ro-
 ma in Senatu in partes discerptus, cum regnasset annos xxviii. Post
 quem secundus Romae Rex fuit Numa Pompilius, isque regnavit an-
 nos XLIII.

Hic Numa Pompilius legatis acceptis ex eorum regione quos Pelas-
 ges vocant, qui chlamydes clavis purpureis adornatas, quemadmodum si
 qui ex Isaurorum regione erant deferre solent, isto delectatus amictu,

δας φορεῖσθαι, τὰς μὲν βασιλικὰς πορφυρᾶς, ἔχούσας ταβλά
 χροσῶ, τὰς δὲ τῶν συγκλητικῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐν ἀξίαις καὶ
 στρατείαις γλαμύδας σήμαντρον τῆς βασιλικῆς φορεσίας ταβλά
 πορφυρᾶ, ἄξιαν δηλοῦντα Ῥωμαϊκῆς πολιτείας καὶ ὑποταγῆν, κε-
 λεύσας μηδένα συγχωρεῖσθαι εἰσελθεῖν εἰς τὸ αὐτοῦ παλάτιον⁵
 πρὸς αὐτὸν δίχα τοῦ σχήματος τῆς αὐτῆς γλαμύδος. καὶ οὐ συνεχώ-
 ρουν τιπὶ εἰσελθεῖν οἱ φυλάσσοντες τὸ παλάτιον, εἰ μὴ ἐφόρει γλα-
 R 276 μύδα ἔχουσαν φιλοτιμίαν βασιλικῆς ἐσθῆτος, καθὼς ὁ σοφῶτα-
 C τος Σουετώνιος Τράγκυλλος Ῥωμαίων ἱστοριογράφος συνεγράψατο.

δ', ε'.

10

ιη' Ὀλυμπιάς.

ς'.

Νουμμάς Πομπήλιος τετάρτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐν
 Ῥώμῃ κτίζει τὸ Καπετώλιον ἐκ θεμελίων.

ζ'.

15

Νουμμάς Πομπήλιος κογγιάριον ἔδωκεν ἐν Ῥώμῃ ἀσσάρια
 ξύλινα καὶ ὀστράκινα.

η', θ'.

D

ιθ' Ὀλυμπιάς.

3. γλαμύδας] ἔχούσας addit Malalas. 9. Τραγκύλλος Malalas,
 Στραγκύαλος PV. 10. δ', ε' om. P.

Anni a. c. primus Romae auctor fuit, ut chlamydes ejusmodi deinceps induerentur:
 ac ut regiae quidem purpureae cum aureis, Senatorum vero ac Magi-
 stratum, vel eorum qui in militia praefecturas obtinerent, chlamydes,
 regio habitui consentaneae, cum purpureis duntaxat clavis essent, quae
 Romanae reipublicae dignitatem demonstrarent et subjectionem: edita
 insuper sanctione, qua nemini liceret Palatium ingredi, ac se adire, nisi
 cum ejusmodi chlamydis habitu. Sed nec ii qui ad Palatium excubabant,
 quenquam sinebant ingredi, nisi chlamydem, quae regiae munificentiae
 haberet symbolum, deferret, ut auctor est doctissimus Suetonius Tran-
 quillus Romanorum Historicus.

XVIII. Olympias.

4800.

VI.

Numa Pompilius anno regni iv. Romae Capitolium a fundamentis
 aedificat.

VII.

Numa Pompilius civibus in congiarium Romae dedit asses ligneos et
 scorteos.

VIII. IX.

XIX. Olympias.

ι', ια', ιβ', ιγ'.

κ' Ὀλυμπιάς.

ιδ', ιε', ις'.

Ἑβραίων ἀρχιερεὺς Σελλούμ.

5

ιζ'.

V 95

κα' Ὀλυμπιάς.

ιη', ιθ', κ', κα'.

Ἡσαΐας ὁ προφήτης πρισθεὶς ἐπὶ Μανασσοῦ ἐλεγχομένου ἐπ' αὐτοῦ ἐπὶ εἰδώλων σεβάσμασι μετήλλαξε τὸν βίον, προ- P 118
 10 φητεύσας ἔτη 4'. καὶ ἔθραψαν αὐτὸν ὑποκάτω δρυὸς Ῥαγήλ, ἐχόμενα τῆς διαβάσεως τῶν ὑδάτων ὧν ἀπώλεσεν Ἐζεκιᾶς, χώσας αὐτά. καὶ ὁ Θεὸς τὸ σημεῖον τοῦ Σιλωάμ διὰ τὸν προφήτην ἐποίησεν, ὅτι πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν ὀλιγόρησεν, καὶ ἤ΄ξατο πιεῖν ὕδωρ, καὶ εὐθὺς ἀπεστάλη αὐτῷ ἕξ αὐτοῦ ὕδωρ, καὶ ἔπιεν. 15 διὰ τοῦτο ἐκλήθη Σιλωάμ, ὃ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος.

κβ' Ὀλυμπιάς.

κβ'.

Τὸν Μανασσοῦ βασιλεῖα Ἰουδα οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως Β βασιλείως Ἀσσυρίων ἀλχημάλτων ἔλαβον, καὶ κατήγαγον εἰς Βαβυλῶνα.

12. τοῦ Σιλωάμ om. P. 14. κοιεῖν P. ibid. ἀπέστειλεν P, ἀπίσταλεν R.

x. xi. xii. xiii.

XX. Olympias.

xiv. xv. xvi.

Hebraeorum summus Pontifex Sellum.

xvii.

XXI. Olympias.

xviii. xix. xx. xxi.

Essias Propheta a Manasse Serra dissectus, quod ab illo de idololatria fuisset objurgatus, vitam cum morte commutavit, cum prophetasset annos xc. Huncque humo mandarunt subter quercum Rogel, juxta transitum aquarum, quas Ezechias, iis aggestis, disperdiderat. Et Deus signum propter prophetam fecit, cum antequam moreretur, eas minuisset: et precatus est ut aquam daret, et confestim ex eo misit illi aquam et bibit. Propterea nomen accepit Siloam, quod idem valet ac missus.

XXII. Olympias.

xvii.

Manassem Regem Juda Assyriorum Regis exercitus Principes captivum factum Babylonem abduxerunt.

κγ', κδ', κε'.

κγ' Ὀλυμπιάς.

κς', κζ', κη', κθ'.

κδ' Ὀλυμπιάς.

λ', λα', λβ', λγ'.

5

R 278

κε' Ὀλυμπιάς.

λδ', λε', λς'.

Μανασσῆς ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ ὡν ἐπέστρεψεν πρὸς τὸν θεὸν
C τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἀπεκατεστάθη εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.

λς'.

10

κς' Ὀλυμπιάς.

λη', λθ', μ', μα'.

κς' Ὀλυμπιάς.

μβ', μγ', μδ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Νουμμῆς Πομπήλιος Ῥωμαίων βασιλεὺς κα-15
ταστήματι τέλευτᾷ.

Ἐν Ῥώμῃ τρίτος ἐβασίλευσεν Τοῦλλος ὁ καὶ Στήλιος
ἔτη λγ'.

8. ἐπέστρεψε P, ἐπέστρεψεν V.

Anni a. m. c.

xxiii. xxiv. xxv.

XXIII. Olympias.

xxvi. xxvii. xxviii. xxix.

XXIV. Olympias.

xxx. xxxi. xxxii. xxxiii.

XXV. Olympias.

xxxiv. xxxv. xxxvi.

Manasses cum in captivitate esset, ad Deum patrum suorum rever-
sus est, et in Regnum suum est restitutus.

xxxvii.

XXVI. Olympias.

xxxviii. xxxix. xl. xli.

XXVII. Olympias.

xlii. xliii. xliv.

Hoc anno, Romae Numa Pompilius Romanorum Rex naturali morte
extinguitur.

Romae tertius regnavit Tullus, qui et Hostilius, ann. xxxiii.

4828.

μέ'.

κη' Ὀλυμπιάς.

μς', μζ', μη', μθ'.

D

κθ' Ὀλυμπιάς.

5

ν', να', νβ', νγ'.

λ' Ὀλυμπιάς.

νδ', νε'.

Μετὰ Μανασσῆν ἐβασίλευσεν Ἀμὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β'.
ὁμοῦ δ'ωνα'.

10

λα' Ὀλυμπιάς.

α', β'.

Μετὰ Ἀμὼν ἐβασίλευσεν Ἰωσίας υἱὸς αὐτοῦ ἔτη λα'.
ὁμοῦ δ'ωπβ'.

P 119

α'.

15 Ὁὗτος Ἰωσίας, πρὶν γεννηθῆναι αὐτόν, προεφητεύθη γεννῶ-
σθαι, ὡς ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Βασιλειῶν ἀναγράφεται, ὑπὸ Σαμαλου
τοῦ προφήτου ἐν βασιλείᾳ Ἰεροβοὰμ βασιλέως Ἰσραήλ. ἐβασί-
λευσεν δὲ οὗτος Ἰωσίας ὡν ἐτῶν η', καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐντολάς, V 96
ἃς προσέταξε κύριος ὁ θεός, ἐπορεύθη δίκαιος ὢν. ἐκβαλὼν

11. ante 10. ponit R. 17. τοῦ om. P.

XLV.

XXVIII. Olympias.

XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX.

XXIX. Olympias.

L. LI. LII. LIII.

XXX. Olympias.

LIV. LV.

Post Manassem regnavit Amon, illius filius, annos II. Colliguntur
anni IV. MDCCCLI.

XXXI. Olympias.

I. II.

Post Amon regnavit Josias, illius filius, annos XXXI. Colliguntur an-
ni IV. MDCCCLXXXII.

I.

Hunc Josiam priusquam nasceretur, nasciturum praedictum fuerat a
Samaia Propheta, regnante Hieroboam super Israel, ut scribitur in Re-
gum libro III. Regnare autem incoepit Josias cum annorum esset
VII. et ambulavit secundum omnia praecepta quae statuit Deus, cum ju-

γὰρ τὰ εἰδωλα ἐκάθαρε τὸν ναὸν καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὴν
 R 280 Ἰουδαίαν, καὶ ἐποίησεν καθὼς προεφήτευσεν περὶ αὐτοῦ ὁ προ-
 B φήτης ὁ ἐλθὼν ἐξ Ἰούδα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου πρὸς Ἱεροβοὰμ
 βασιλέα Ἰσραήλ.

Οὗτος Ἰωσίας ἴσχευε υἱὸς Ἰωάχας τὸν ὑπὸ τοῦ Ἱερεμίου⁵
 Σελλήμ προσαγορευόμενον καὶ τὸν Ἰωακείμ τὸν καὶ Ἐλιακείμ
 καὶ τὸν Ματθανίαν τὸν καὶ Σεδεκίαν.

Σοφωνίας ὁ τοῦ Χουσί, υἱὸς Γοδολλίου, ἐν ἡμέραις Ἰωσίον
 υἱοῦ Ἀμώς, βασιλέως Ἰούδα, προεφήτευσεν λέγων, Διὰ τοῦτο
 ὑπόμεινόν με, λέγει κύριος, ἐν ἡμέραις ἀναστασίας μου εἰς μισ-
 τήριον, διότι τὸ κριμὰ μου εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν τοῦ εἰσοδέξα-
 σθαι βασιλεῖς καὶ ἐκχέαι ἐπ' αὐτοὺς πᾶσαν ὀργὴν θυμοῦ μου,
 C διότι ἐν πυρὶ ζήλου μου κατακαλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ. καὶ μεθ'
 ἕτερα, Χαῖρε, θύγατερ Σιών, κήρυσσε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ,
 εὐφραίνου καὶ κατατέρπου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, θύγατερ¹⁵
 Ἱερουσαλήμ· περιεῖλε γὰρ κύριος τὰ ἀδικήματά σου, λελύτρωται
 σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου βασιλεὺς Ἰσραήλ, καὶ ὁ κύριος ἀνὰ μέ-
 σσον σου. οὐκ ὄψεται αὐτὸς οὐκέτι. ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐρεῖ
 κύριος τῇ Ἱερουσαλήμ, Θάρσει, Σιών, μὴ παρελθῶσαν αἱ χεῖρές
 σου, κύριος ὁ θεός σου ἐν σοὶ δυνατὸς σῶσαι σε, ἐπάξει ἐπὶ σέ ἐν-
 φροσύνην καὶ καινεῖ σε ἐν τῇ ἀγαπήσει αὐτοῦ, καὶ εὐφρανθήσ-
 ται ἐπὶ σέ ἐν τέρψει, ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἐορτῆς, καὶ συνέξει τοὺς συν-
 τετριμμένους σου.

5. οὗτος ὁ Ἰ. P. 12. ἐκχέας P. 13. μου om. P. ib. ἡ om. P.
 18. ὄψεται] ὄψει κακὰ m. P. 20. σου alterum om. P. 22.
 συνάξει P.

stitiam observaret. Ejectis enim idolis, templum purgavit, ac Hierusa-
 lem et Judaeam: fecitque uti de eo prophetaverat Propheta qui venit ex
 Juda ad altare ad Jeroboam Regem Israel.

Hic Josias tres suscepit filios: Joachas, quem Hieremias Sellem ap-
 pellat: Joacim, qui et Eliacim dictus est, et Matthaniam, qui et Sedecias est appellatus.

Sophonias Chusi, filius Godoliae, Josia filio Amos Rege Juda re-
 gnante, prophetavit, dicens: Propterea sustine me, ait Dominus, in die-
 bus resurrectionis meae in testimonium, Quia judicium meum in synago-
 gas gentium ad recipiendos reges, ut effundam super eos omnem iram
 furoris mei, quia in igne seli mei consumetur omnis terra.

Et post alia: Gaude, filia Sion, praedica, filia Hierusalem, exultans
 et delectare ex toto corde tuo, filia Hierusalem. Abstulit enim Dominus
 iniquitates tuas, redemit te de manu inimicorum tuorum Rex Israel. Et
 Dominus in medio tui. Non videbit ipse amplius. In illo tempore dicit
 Dominus Hierusalem, Confide Sion, non dissolvantur manus tuae. Domi-
 nus Deus tuus fortis in te salvabit te: adducet super te laetitiam, et inno-

β', γ', δ'.

D

λβ' Ὀλυμπιάς.

ε', ς', ζ'.

Προεφήτετε Σοφωνίας, Ἀμβακούμ καὶ Ναούμ.

5

η'.

λγ' Ὀλυμπιάς.

θ', ι', ια', ιβ'.

λδ' Ὀλυμπιάς.

ιγ'.

10 Ἱερεμίας υἱὸς Χελκίου τοῦ ἱερέως, κατοικῶν ἐν Ἀναθώθ ἐν
 γῆ Βενιαμίν, ἤρξατο προφητεύειν τρισκαίδεκάτῳ ἔτει βασιλείας P 120
 Ἰωσίου υἱοῦ Ἀμώς, βασιλέως Ἰούδα. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ ἐν ἡμέ- R 282
 ραις Ἐλιακίμ τοῦ καὶ Ἰωακίμ, υἱοῦ Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα,
 καὶ ἕως συντελείας ια' ἔτους Σεδεκίου τοῦ καὶ Ἰεχωνίου βασι-
 15 λείως Ἰούδα, προφητεύει ἐπὶ ἔτη μβ'. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ μετὰ τὴν
 αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἐρήμωσιν τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις
 κεύ, ιφ' οὗ ψευδοπροφήτης Ἀνανίας ὁ τοῦ Χανααναίου.

ιδ', ιε'.

10. Χελκίου] Ἐλκίου m. P. *ibid.* Ἀμαθώθ P. 11. Βενιαμίν
 PV. 12. Ἀρών P. 15. καὶ om. R.

vabit te in charitate sua, et lactabitur in te in delectatione quasi in die Anni a. m. c.
 solemnitatis, et congregabit contritos tuos.

II. III. IV.

4853.

XXXII. Olympias.

v. VI. VII.

Sophonias, Abacuc, et Naum prophetarunt.

VIII.

XXXIII. Olympias.

IX. X. XI. XII.

XXXIV. Olympias.

XIII.

Hieremias, Helciae Sacerdotis filius, cum in Amathoth habitaret in
 terra Benjamin, coepit prophetare anno XIII. Regni Josiae, filii Amon,
 Regis Juda. Idem in diebus Eliacim, qui et Joacim dictus est, filii Jo-
 siae Regis Juda, usque ad exactum annum XI. Sedeciae seu Jechoniae
 Regis Juda, prophetavit per annos XLII. tum etiam post captivitatem po-
 puli et desolationem templi Hierosolymitani, sub quo Ananias Chananai
 filius Pseudopropheta extitit.

XIV. XV.

4865.

Ἐν δὲ γυνὴ Σελὴμ τοῦ ἱματιοφύλακος τοῦ ἱερέως παρ' Ἑβραίοις προεφήτευσεν, καὶ Ἐλισαβελλὴμ ὁ τοῦ ἱματιοφύλακος Β τοῦ ἱερέως, καὶ Σοφωνίας καὶ Ὀδολλάμ.

ις'.

Τέταρτον ἔτος τῆς προφητείας Ἱερεμίου. ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸ 5
πρῶτον ἔτος Κύρου τοῦ Περσῶν βασιλέως ἔτη ἑβδομήκοντα.

V 97

λε' Ὀλυμπιάς.

ις', ιη'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τὸ πάσχα νομίμως γέγονεν. ἀφ' οὗ γὰρ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ ἐτελεύτησεν, οὐκ ἐφύλαξεν ὁ λαὸς τὸ πάσχα 10 νομίμως, εἰ μὴ νῦν. καὶ Χελκίας δὲ ὁ ἱερεὺς, πατὴρ Ἱερεμίου C τοῦ προφήτου, τῷ ἐνεστῶτι χρόνῳ ἤρρεν ἐν τῷ ἱερῷ τὸ βιβλίον τοῦ νόμου. τῷ παρόντι χρόνῳ Ἰωσίας ὁ βασιλεὺς ἐπέθρεκε τὰ κῶλα τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὰ κῶλα τῶν εἰδώλων, ὡς γέγραπται ἐν τῇ βίβλῳ τῶν Βασιλειῶν. 15

ιθ', κ'.

λς' Ὀλυμπιάς.

κα'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Τοῦλλος ὁ καὶ Στήλιος ἐν Ῥώμῃ τῆς οἰκίας αὐτοῦ κεραννωθείσης συγκατεφλέχθη αὐτῇ καὶ ἀπέθανεν. καὶ 20 ἑβασίλευσεν ἐν Ῥώμῃ τέταρτος Ἄγκος Μάρκος ἔτη κδ'.

11. Χελκίας] Ἐλκίας m. P. *ibid.* δὲ om. P. 15. βασιλέων P.
16. ιθ', κ' om. PV. 21. τέταρτος] τρίτος V. *ib.* Ἄγκος R.

Olda, uxor Selem custodis vestium sacerdotis, apud Hebraeos prophetavit, ut et Elisabellem filius custodis vestium sacerdotis, et Sophonias, et Odollam.

xvi.

Quartus annus prophetiae Hieremiae. Hinc usque ad annum i. Cyri Regis Persarum, anni lxx.

XXXV. Olympias.

xvii. xviii.

Hoc anno, Pascha secundum legem celebratum est. Ex quo enim Jesus filius Nave e vita excessit, populus Pascha ex lege nisi hoc anno non observavit: et Helcias Sacerdos, pater Hieremiae Prophetae, hoc praesente anno librum legis in templo invenit. Hoc perinde anno Iosias Rex membra hominum posuit super membra idolorum, quemadmodum scriptum est in libro Regum.

XXXVI. Olympias.

xxi.

Hoc anno, Tullus, qui et Hostilius dictus est, Romae tacta de caelo

κβ', κγ', κδ'.

λζ' Ὀλυμπιάς.

D

κε', κς', κζ', κη'.

Προφητεύουσιν Ἐλισαβελλῆμ ὁ τοῦ ἱματιοφύλακος τοῦ ἱερέως
5 καὶ Σοφωνίας καὶ Ἱερεμίας καὶ Ὀδολλάμ καὶ Βαρούχ. ἦν δὲ
ψευδοπροφήτης Ἀνανίας ὁ λορδός.

λη' Ὀλυμπιάς.

κθ'.

Ἐβραίων ἀρχιερεὺς Ἀζαριῦς.

R 284

10

λ', λα'.

Ἰωσίας βασιλεὺς Ἰουδα συμβαλὼν Νεχαὺ τῷ καὶ Νεχεψῷ P 121
ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτοῦ· καὶ ἐποίησεν ὁ λαὸς βασιλέα ἕνα τῶν υἱῶν
αὐτοῦ. καὶ μοι θαναμάζειν ἔπεισι πῶς συνέδραμον οἱ χρόνοι κα-
τὰ τὸν προκείμενον κανόνα, ὡς ἀντιπρόσωπον τοῦ Ἰωσίου τὸν
15 τῶν Αἰγυπτίων βασιλέα Νεχαὺ τὸν καὶ Φαμμίτιχον, ὃν καὶ ἡ
θεία γραφὴ τοῦ Ἱερεμίου Φαραὺ Νεχαὺ ὀνομάζει.

Μετὰ Ἰωσίαν ἐβουσλευσεν τῆς Ἰουδαίας Ἰωαχὰζ ὁ καὶ Σελ-
λήμ, υἱὸς αὐτοῦ, μῆνας γ'. ὁμοῦ, δωπβ' καὶ μῆνας γ'.

6. ὁ λορδός] ὁ κύριος m. PV. 15. Φαμμιτιχόν PV. 18. καὶ
om. P.

domo sua, una cum illa igne consumptus periit. Et regnavit Romae Anniam. c.
quartus Ancus Marcus annos xxiv.

xxii. xxiii. xxiv.

XXXVII. Olympias.

xxv. xxvi. xxvii. xxviii.

Prophetarunt Elisabethem, vestium Sacerdotis custodis filius, et So-
phonias, et Hieremias, et Odollam, et Baruch. Erat autem Pseudopro-
pheta Ananias Cernuus.

XXXVIII. Olympias.

xxix.

Hebraeorum summus Pontifex Azarias.

xxx. xxxi.

4881.

Josias Rex Juda bello congressus cum Nechao, qui et Nechepso est
appellatus, ab eo interficitur: creavitque populus Regem unum ex ejus
filiis. Unde mihi subit mirari, quomodo secundum praeallatum canonem,
qui oppositus videtur, concurrerint anni Josiae cum annis Nechao, seu
Psammetici, Aegyptiorum Regis, qui apud Hieremiam in sacra Scriptura
Pharao Nechao appellatur.

Post Josiam regnavit in Judaea Joachaz, qui et Sellem dictus, illius
filius, menses iii. Colliguntur anni iv. MDCCLXXXII. menses iii.

Chronicon Paschale vol. I.

15

B Ὁ αὐτὸς Φαραὼ Νεχωὺ βασιλεὺς Αἰγύπτου τὸν Ἰωαχὰζ τὸν καὶ Σελλήμ, υἱὸν Ἰωσίου, τετάρτῳ μηνὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ αἰχμάλωτον ἔλαβεν, δῆσας αὐτὸν δεσμοῖς χαλκοῖς, καὶ κατήγαγεν εἰς Αἴγυπτον καὶ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ, ἐν οἷς καὶ Ἱερεμίας ὁ προφήτης συγκυτέβη μετ' αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον. τὸν δὲ 5 ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἰωαχὰζ τοῦ καὶ Σελλήμ Ἰεχωνίαν τὸν καὶ Ἰωακείμ κατέστησεν ἡγεῖσθαι τῶν ὑπολειμμένων Ἰουδαίων ἐν Ἱερουσαλήμ, φόρον τε ἐπιθεῖς αὐτῷ ἀργυρίου τάλαντα ρ' καὶ χρυσίου τάλαντα ἑ' ἀνεχώρησεν τῆς Ἰουδαίας.

Μετὰ Ἰωαχὰζ τὸν καὶ Σελλήμ ἐβασίλευσε τῆς Ἰουδαίας Ἱε-
C χωνίας ὁ καὶ Ἰωακείμ, ἀδελφὸς αὐτοῦ, ἐν Ἱερουσαλήμ ἔτη ιβ'.
δομοῦ, δωῶδ' καὶ μηνῶς γ'.

α'.

Ἐν ἀρχῇ τῆς βασιλείας Ἰεχωνίου τοῦ καὶ Ἰωακείμ, υἱοῦ Ἰω-
σιου βασιλέως Ἰούδα, ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν λέ-
γων οὕτως. Ἔσται Ἱερουσαλήμ ὡς ἡ Σηλώμ. καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ
V 98 οἱ ψευδοπροφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσαντες τὸν λόγον τοῦτον
συνελύβοντο τὸν Ἱερεμίαν, καὶ εἶπαν, Κρίσις θανάτου τῷ ἀν-
θρώπῳ τούτῳ. τοῦ δὲ Ἱερεμίου εἰπόντος ὅτι Κύριος ἐλάλησέ
μοι οὕτως, οἱ αὐτοὶ ἱερεῖς εἶπον, Οὐκ ἔστι κρίσις τῷ ἀνθρώπῳ
τούτῳ.

6. Ἰωαχὰζ m. P solius, Ἀχὰζ RV. 9. ἰ] ἰ καὶ P. 12. καὶ
ῥήνας γ' post ιβ' ponit P sola. 18. συνέλαβον P. 20. αὐτοὶ
om. P.

Idem ipse Pharao Nechao Rex Aegypti, Joachaz, qui et Sellem est appellatus, filium Josiae, quarto illius regni mense, captivum factum, et aereis catenis vinctum in Aegyptum abduxit, magnamque populi copiam, in quibus Hieremias Propheta cum iis in Aegyptum descendit. Fratrem porro ejusdem Achaz, qui et Sellem, Jechonias, qui et Joacim ducem super reliquos Judaeos Hierosolymis constituit, argenti talentorum centum, et auri talentorum decem imposito tributo, recessitque ex Judaea.

Post Joachaz, qui et Sellem dictus, regnavit in Judaea Jechonias, qui et Joacim nuncupatus, illius frater, Hierosolymis, ann. xii. et menses iii. Colliguntur anni iv. m̄ccc̄cc̄xxi.

I.

In ipso regni exordio Jechoniae, qui et Joacim appellatus, filii Josiae Regis Juda, factum est verbum Domini ad Hieremiam, sic dicens: *Erit Hierusalem ut Silom.* Hinc Sacerdotes et Pseudoprophetae, ac universus populus, hoc sermone audito, comprehenderunt Hieremiam, et dixerunt: *Judicium mortis homini huic.* Hieremia vero dicente: *Domini sic ad me locutus est:* tum Sacerdotes dixere: *Non est iudicium mortis huic homini.*

Προφήτεον Ουρίλις υἱὸς Σαμαίου, Ἰερεμίας καὶ Βουζὶ D
καὶ Βαρονὺχ ἐκ Καριαθιαρεῖμ καὶ Ἐζεκιήλ, ὃς προστάσσεται πα-
ρὰ Θεοῦ ἀπελθεῖν εἰς τὸν οἶκον Ῥηχαβεῖν καὶ συγκαλέσασθαι τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰωναδάβ τοῦ πιεῖν οἶνον. καὶ οὐκ R 286
ἤβουλήθησαν, λέγοντες, Ὁ πατὴρ ἡμῶν ἐνετείλατο ἡμῖν μήτε εἰς
οἶκον μείναι, ἀλλ' ἐν σκηναῖς, μήτε οἶνον πιεῖν ἕως θανάτου ἡμῶν.
ὅθεν ὀνειδίζων ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραὴλ λέγει, Υἱοὶ Ἰωναδάβ καὶ υἱοὶ
Ῥηχαβεῖν ἐφύλαξαν λόγους πατρὸς αὐτῶν· ὁ δὲ λαὸς μου οὐκ
ἐφύλαξαντο τὸν λόγον μου, καὶ τὰ ἐξῆς.

10

λθ' Ὀλυμπιάς.

P 122

β', γ'.

Οὐρίαν προφήτην Ἰεχωνίας ἀνεῖλεν, μὴ φέρων αὐτοῦ τὴν
παρόρησιαν.

δ'.

15 Τούτῳ τῷ τετάρτῳ ἔτει Ἰεχωνίου υἱοῦ Ἰωσίου βασιλέως
Ἰούδα ἦλθεν Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Ἱερου-
σαλὴμ καὶ ἐπολιορκήσεν αὐτήν. καὶ ἔδωκε κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ
τὸν Ἰεχωνίαν τὸν καὶ Ἰωακίμ, βασιλέα Ἰούδα, καὶ ἀπὸ μέρους
τῶν σκευῶν οἴκου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς γῆν Σενναὰρ οἰ-
20 κου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ τὰ σκεύη εἰσήνεγκεν εἰς τὸν οἶκον θη- B

2. Καριαθαρεῖμ P. 7. ὁ Θεὸς om. P. 12. αὐτοῦ φέρων P.
15. α' ἔτος Ναβουχοδονόσορ ἐκ τῆς προφητείας Δανιὴλ m. P.
idid. τετάρτῳ om. P. 16. Ναβουχοδονόσορ semper P. 19.
θιοῦ αὐτοῦ P sola. 20. καὶ — αὐτοῦ om. R.

Prophetarunt Urias filius Samaeae, Hieremias, et Buzi, et Baruch Aniam. c.
ex Cariatharim, et Ezechiel, cui praeceptum est a Deo ut iret in domum
Rehabin, et convocaret filios ejus, et filios Jonadab, ut biberent vinum.
At hi recusarunt, dicentes: *Pater noster praecepit nobis, uti nec in do-
mo ulla habitaremus, sed in tabernaculis, nec vinum biberemus usque ad
noctem.* Unde exprobrans Israeli, dicit: *Filii Jonadab et filii Rehabin
patris sui sermones servaverunt: populus vero meus non custodivit sermo-
nem meum; et quae sequuntur.*

XXXIX. Olympias.

π. ιιι.

4884.

Jechonias Uriam Prophetam occidit, cum illius in dictis licentiam
non ferret.

iv.

Hoc anno Jechoniae, filii Josiae, Regis Juda, venit Nabuchodonosor
Rex Babylonis Hierusalem, et obsedit eam, et tradidit Dominus in manu
eius Jechoniam, qui et Joacim dictus est, Regem Juda, et partem vaso-
rum domus Dei, et asportavit eam in terram Sennaar in domum Dei sui,

συμφοῦ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἀσπανὲξ τῷ ἀρχιεννοῦχῳ αὐτοῦ εἰσαγαγεῖν ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς υἰχμαλωσίας Ἰσραὴλ καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας καὶ ἀπὸ τῶν φορθομῶν νεανίσκους, οἷς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς μῶμος, καὶ καλοὺς τῇ ὄψει καὶ συνιέντας ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ γινώσκοντας γνῶσιν καὶ⁵ διανοουμένους φρόνησιν, καὶ οἷς ἐστιν ἰσχυρὸς ἐν αὐτοῖς ἐστάναι ἐν τῷ οἴκῳ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ διδάξαι αὐτοὺς γράμματα καὶ γλῶσσαν Χαλδαίων. καὶ διέταξεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς τὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἡμέραν ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως καὶ ἀπὸ τοῦ οἴνου τοῦ πότου αὐτοῦ, καὶ θρέψαι αὐτοὺς ἕτη τρία, καὶ μετὰ¹⁰

C ταῦτα στήναι ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. καὶ ἐγένοντο ἐν αὐτοῖς ἐκ τῶν υἱῶν Ἰούδα Δανιὴλ καὶ Ἀνανίας καὶ Μισαὴλ καὶ Ἀζαρίας, καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὁ ἀρχιεννοῦχος ὀνόματα τῷ Δανιὴλ Βαλτάσαρ, καὶ τῷ Ἀνανίᾳ Σεδράχ, καὶ τῷ Μισαὴλ Μισάκ, καὶ τῷ Ἀζαρίᾳ Ἀβδεναγῷ. καὶ ἔθετο Δανιὴλ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ὡς¹⁵ οὐ μὴ ἀλισγηθῆ ἐν τῇ τραπέζῃ τοῦ βασιλέως καὶ ἐν τῷ οἴνῳ τοῦ πότου αὐτοῦ. καὶ ἤξιωσεν τὸν ἀρχιεννοῦχον, ὡς οὐ μὴ ἀλισγηθῆ.

R 288 Καὶ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τὸν Δανιὴλ εἰς ἔλεον καὶ οἰκτιρισμοὺς ἐνώπιον τοῦ ἀρχιεννοῦχου. καὶ εἶπεν ὁ ἀρχιεννοῦχος τῷ Δανιὴλ, Φοβοῦμαι ἐγὼ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα τὸν ἐκτάξαντα τὴν βρω-
 D σιν ὑμῶν καὶ τὴν πόσιν ὑμῶν, μήποτε ἴδῃ τὰ πρόσωπα ὑμῶν σκυθρωπὰ παρὰ τὰ παιδάρια τὰ συνήλικα ὑμῶν, καὶ καταδικάσῃ-

3. φορθομαῖιν P, φορτομῶν m. P, φαθμῶν m. R. 5. συνιέντας] τοὺς συνέτας P. 9. τοῦ prius om. P. 14. Σιδράκ P, Σεδράκ R. 22. τὰ alterum om. R.

et vasa intulit in domum Dei sui. Et ait Rex Asphanex Praeposito Eunuchorum, ut introduceret de filiis Israel, et de semine regio, et tyranorum pueros, in quibus nulla esset macula, decoros forma, et eruditos omni sapientia, cautos scientia et doctos disciplina, et qui possent stare in Palatio Regis, ut doceret eos literas et linguam Chaldaeorum. Et constituit eis Rex annonam per singulos dies de cibus suis, et de vino unde bibebat ipse, ut enutriti tribus annis postea starent in conspectu Regis. Fuerunt autem inter eos de filiis Juda, Daniel, Ananias, Misael, et Azarias. Et imposuit eis Praepositus Eunuchorum nomina, Danieli, Balthazar: Ananiae, Sidrach: Misaeli, Misach: et Azariae, Abdnago. Proposuit autem Daniel in corde suo, ne pollueretur de mensa Regis, neque de vino potus ejus. Et rogavit Eunuchorum Praepositum, ne contaminaretur.

Dedit autem Deus Danieli gratiam et misericordiam in conspectu Principis Eunuchorum. Et ait Princeps Eunuchorum ad Daniele: Timeo ego Dominum meum Regem, qui constituit cibum vestrum et potum, qui si videat facies vestras macilentas, prae caeteris adolescentibus coevis vestris, condemnabit caput meum Regi. Et dixit Daniel ad Amer-

τε τὴν κεφαλὴν μου τῷ βασιλεῖ. καὶ εἶπεν Δανιὴλ πρὸς Ἀμελ-
 σῶδ, ὃν κατέστησεν ὁ ἀρχιεννοῦχος ἐπὶ Δανιὴλ καὶ Ἀνανίαν καὶ
 Μισαὴλ καὶ Ἀζαριαν, Πείρασον δὴ τοὺς παιδάς σου ἡμέρας δέ-
 κα, καὶ δότωσαν ἡμῖν ἀπὸ τῶν σπερμάτων τῆς γῆς, καὶ φαγό-
 μεθα καὶ ὕδωρ πίομεθα, καὶ ὀφθήτωσαν ἐνώπιόν σου αἱ ἰδέαι V 99
 ἡμῶν καὶ αἱ ἰδέαι τῶν παιδαρίων τῶν ἐσθιόντων τὴν τράπεζαν
 τοῦ βασιλέως, καὶ καθὼς ἂν ἴδῃς, ποιήσον μετὰ τῶν παιδῶν
 σου. καὶ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐπείρασεν αὐτοὺς ἡμέρας δέκα.
 καὶ ἐκ τέλους τῶν δέκα ἡμερῶν ὠράθησαν αἱ ἰδέαι αὐτῶν ἀγαθαὶ P 123
 10 καὶ ἰσχυραὶ ταῖς σαξίν ὑπὲρ πάντα τὰ παιδύρια τὰ ἐσθιόντα
 τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως. καὶ ἐγένετο Ἀμελσῶδ ἀναιρούμενος
 τὸ δεῖπνον αὐτῶν καὶ τὸν οἶνον τοῦ πότου αὐτῶν, καὶ ἐδίδου αὐ-
 τοῖς σπέρματα. καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς σύνεσιν καὶ φρόνησιν
 ἐν πάσῃ γραμματικῇ σοφίᾳ, καὶ Δανιὴλ συνῆκεν ἐν πάσῃ ὀράσει
 15 καὶ ἐνυπνοῖς.

Ἰεχωνίας ὁ καὶ Ἰωακαίμ, υἱὸς Ἰωσίου, τὰ μὲν πάντα ἐτή βασι-
 λευσεν ια', πρὸς τῷ τέλει δὲ τοῦ τρίτου ἔτους τῆς βασιλείας αὐ-
 τοῦ ἐβασίλευσεν Ναβουχοδονόσορ ἐν Βαβυλῶνι, ὡς εἶναι τὸ πρῶ-
 τον ἔτος τῆς βασιλείας Ναβουχοδονόσορ κατὰ τὸ παρὸν τέταρ-
 20 τον ἔτος Ἰεχωνίου τοῦ καὶ Ἰωακαίμ, καθὼς ἔστι τοῦτο λαβεῖν ἐκ B
 τῆς δευτέρας τῶν Παραλειπομένων.

Τούτῳ τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ἰεχωνίου τοῦ καὶ Ἰωα-
 καίμ, βασιλέως Ἰούδα, καὶ πρώτῳ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως

1. τὴν om. P. ib. Ἀμερσῶδ P. 2. καὶ Μισαὴλ] Μισαὴλ V.
 3. δὴ om. P. 11. Ἀμελσῶδ] Μέλισαρ Ἀμερσῶδ m. P. 17. τὸ
 τέλος P. 21. τῆς δευτέρας] XXXVI. 5. 23. πρώτον V.

sad, quem constituerat Princeps Eunuchorum super Daniel, et Ananiam, et Missel, et Azariam: Tenta servos tuos diebus decem, et dentur nobis legumina ad vescendum, et aqua ad bibendum, et contemplare vultus nostros, et vultus puerorum qui vescuntur cibo regio, et sicut videris, facies cum servis tuis. Qui audito sermone hujuscemodi, tentavit eos dies decem. Post dies autem decem apparuerunt vultus eorum meliores et corpulentiores prae omnibus pueris qui vescuntur cibo regio. Porro Amel-sad tollebat cibaria, et vinum potus eorum, et dabat illis legumina. Pueris autem his dedit Deus scientiam et disciplinam in omni libro et sapientia: Danieli autem intelligentiam omnium visionum et somniorum.

Jechonias, qui et Joacim, Josiae filius, universe quidem regnavit annos xi. Ad finem porro tertii anni regni ejus, regnavit in Babylone Nabuchodonosor: ita ut primus annus regni Nabuchodonosor incidat in quartum annum Jechoniae, sive Joacim, quemadmodum ex secundo Parapomenon libro percipere licet.

Hoc quarto anno Jechoniae, sive Joacim, Regis Juda, et primo Nabuchodonosor Regis Babyloniae, factum est verbum Domini, quod locutus

Βαβυλῶνος ὁ λόγος ὃν ἐλάλησεν Ἰερεμίας ὁ προφήτης πρὸς πάν-
 τα τὸν λαὸν Ἰούδα καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ, λέ-
 γων, Ἀπὸ τρισκαιδεκάτου ἔτους τοῦ αἰτοῦ Ἰωσίου, υἱοῦ Ἀμώς,
 βασιλέως Ἰούδα, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ταῦτα κ' καὶ τρία ἔτη.
 ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς με, καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὀρθορῶν 5
 καὶ λέγων, καὶ οὐκ ἤκούσατέ μου. καὶ εἶπε κύριος, Ἀπέστειλα
 πρὸς ὑμᾶς τοὺς δούλους μου τοὺς προφήτας ὄρθρου, λέγων,
 R 290 Ἀποστραφήτω ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ ἀπὸ
 C τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν, καὶ κατοικήσατε ἐπὶ τῆς γῆς
 ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἀπ' αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος. μὴ 10
 πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἄλλοτριῶν τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς καὶ τοῦ
 προσκυνεῖν αὐτοῖς, ὅπως μὴ παροργίζητέ με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν
 χειρῶν ὑμῶν τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἤκούσατέ μου. διὰ
 τοῦτο τὰδε λέγει κύριος τῶν δυνάμεων, Ἐπειδὴ οὐκ ἐπιστεύσατε
 τοῖς λόγοις μου, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ, καὶ λήψομαι πᾶσαν τὴν 15
 πατριὰν τοῦ βορῶᾶ, καὶ πρὸς Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυ-
 λῶνος τὸν δοῦλόν μου· καὶ ἄξω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην.
 καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτήν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύ-
 κλω αὐτῆς. καὶ ἐξερημώσω αὐτοὺς καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς ἀφαν-
 D σμὸν καὶ εἰς συριγμὸν καὶ εἰς ὀνειδισμὸν αἰῶνιον, καὶ ἀπολωῖ ἀπ' 20
 αὐτῶν φωνὴν χαρᾶς καὶ φωνὴν εὐφροσύνης, φωνὴν νυμφίου καὶ
 φωνὴν νύμφης καὶ ὁσμὴν μύρου, φωνὴν μύλου καὶ φῶς λύχνου.

2. καὶ om. V. Conf. Jerem. XXV. 3 τοῦ αὐτοῦ] καὶ αὐτοῦ PV.
 4. τῆς om. P. *ibid.* ταῦτα] καὶ ἐγένετο praeposit m. P. 5.
 ἐγενήθη PV. *ib.* ἄλλως πως παρὰ τοῖς ὁ m. P. 9. κατοική-
 σετε V. 11. πορεύεσθαι PV. 14. κύριος λέγει P.

est Hieremias Propheta ad universum populum Juda, et habitatores Hie-
 rusalem, dicens: *A* tertio decimo anno ipsius Josiae, filii Amos, Regis
 Juda, usque ad hanc diem, sunt hi tres et viginti anni. *Et factum est*
verbum Domini ad me, et locutus sum ad vos manicans et loquens, et non
audistis me. Et dixit Dominus: Misi ad vos servos meos diluculo dicens:
Avertatur unusquisque a via sua mala, et a malis studiis vestris, et ha-
bitabit in terra quam dedi patribus vestris a saeculo, et usque in saecul-
um. Ne ambuletis post Deos alienos, ut serviatis eis, et adoretis eos, et
non ad iracundiam provocetis me in operibus manuum vestrarum; et non
audistis me. Propterea haec dicit Dominus exercituum: Quoniam non cre-
didistis verbis meis, ecce ego mittam, et assumam cognationem Aquilonis
omnem; et ad Nabuchodonosor Regem Babylonis servum meum; et ad-
ducam eos super terram istam, et super habitantes eam, et super omnes
gentes, quae in circuitu ejus; et desolabo eos, et dabo eos in desolati-
onem, et in sibilum, et in opprobrium sempiternum. Et perdam ex eis
vocem gaudii, et vocem laetitiae; vocem sponsi, et vocem sponsae; et
odorem unguenti; vocem molae, et vocem lucernae. Et erit omnis terrae

καὶ ἔσται πᾶσα ἡ γῆ αὐτῆ εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἀφανισμόν, καὶ δουλεύουσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν τούτοις τῷ βασιλεῖ Βαβυλωνος ὁ ἔτη. καὶ ἐν τῷ πληρωθῆναι τὰ ὅτι ἐκηδικήσω ἐπὶ τὸν βασιλεῖα Βαβυλωνος καὶ ἐπὶ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, φησὶ κύριος.

5 Τῷ αὐτῷ τετάρτῳ ἔτει Ἰωακείμ τοῦ καὶ Ἰεωνίου βασιλέως Ἰούδα Ἰερεμίας ὁ προφήτης προστάσσεται παρὰ κυρίου κεφα- P 124
λίδα βιβλίου λαβεῖν, καὶ γράψαι ἐν αὐτῇ πάντας τοὺς λόγους κυ-
ριου τοὺς ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ χρηματισθέντας ἀπὸ ἡμερῶν Ἰωσίου
βασιλέως Ἰούδα ἕως τοῦ τετάρτου ἔτους Ἰωακείμ, ἴσως ἐπι-
10 στραφήσονται δι' ἕπερ λογιζομαι εἰς αὐτούς, καὶ οὐκ ἐπιστρέψατε.
μετὰ δὲ τὸ ἀναγνῶναι ταῦτα τὸν Βαροῦχ υἱὸν Νηριου εἰς τὰ
ῶτα παντὸς τοῦ λαοῦ τοὺς λόγους τούτους ἀπέστειλεν Ἰωακείμ
Ἰουδεὶν λαβεῖν τὸ βιβλίον· καὶ λαβὼν Ἰουδεὶν τὸ βιβλίον ἀνέγνω. καὶ
ὡς ἀνέγνω τρεῖς ἡτέσσαρες σελίδας τῷ Ἰωακείμ ἐν οἴκῳ χεμεριῶ, V 100
15 ὅπου ἦν καὶ ἐσχάρα πυρός, ἀπέταμεν αὐτὸ ἐπὶ σμύλη τοῦ γραμμα-
τέως καὶ ἐξόριπτεν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας, ἕως ὃς ἐξέλιπεν
τὸ βιβλίον ἐν τῷ πυρὶ, καὶ οὐκ ἐπέστρεψαν πρὸς τὸν κύριον. καὶ B
ὀργισθεὶς κύριος εἶπεν Ἰωακείμ τῷ καὶ Ἐλιακίμ διὰ Ἰερεμίου
τοῦ προφήτου, Ἐκαστας τὸ βιβλίον τοῦτο εἰπών, Διὰ τί ἔγρα-
20 ψας ἐπ' αὐτῷ λέγων, Ἐλεύσεται Ναβουχοδονόσορ καὶ διαφθερεῖ R 292
τὴν γῆν ταύτην, καὶ ἐκλείψει ἀπ' αὐτῆς ἄνθρωπος καὶ κτήνος.
διὰ τοῦτο εἶπεν κύριος Ἰωακείμ, Οὐκ ἔσται αὐτῷ καθήμενος ἐπὶ
θρόνου Δαβίδ. καὶ ἔλαβεν ἑτέραν κεφαλίδα βιβλίου Ἰερεμίας,

3. τὰ om. P. 11. Βαροῦχ P. 13. καὶ om. P. 14. τέσσαρας P.
ιδ. τῷ] τοῦ P. 16. ἐξέλιπεν P. 18. τῷ Ἰ. P. ιδ. τῷ καὶ] καὶ
τῷ P. 20. διαφθηρεῖ V. 22. Ἰωακείμ P.

haec in desolationem, et in vastitatem. Et servient in his gentibus Regi
Babyloni septuaginta annos. Et post septuaginta annos vindicabo super
Regem Babylonis, et super gentem illam, dicit Dominus.

Hoc eodem quarto anno Joacim sive Jechoniae Regis Juda, Hieremias Propheta jubetur a Domino volumen libri accipere, et scribere in eo universa quae locutus est Dominus contra Hierusalem a diebus Josiae Regis Juda, usque ad annum quartum Joacim: Fortasse propterea quae cogito super eos, convertentur, et non conversi estis. Quae verba cum legisset Baruch filius Neriae in aures universi populi, misit Joacim Judin ut tolleret volumen, quod Judin acceptum legit; et cum tres quatuorve pagellas legisset Joacim Regi in domo hiemali sedenti, ubi et focus ignis erat, scalpello scribae scidit illud, et projecit in ignem arulae, donec consumeretur totum volumen. Et non sunt reversi ad Dominum. Iratus ergo Dominus dixit Joacim et Eliacim per Hieremiam Prophetam: Tu combussisti volumen istud, dicens: Quare scripsisti in eo, dicens: Veniet Nabuchodonosor, et vastabit terram hanc, et cessare faciet ab eo hominem et jumentum. Propterea dicit Dominus Joacim: Non erit

καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Βαροὺχ, καὶ ἦν γεγραμμένα ἐν αὐτῇ πάντα ἅπερ ἦν κατὰ Ἰωακείμ.

ε'.

Ἰερεμίας ὁ προφήτης ῥίπτεται εἰς λάκκον βορβορόου ὑπὸ Μελχιου υἱοῦ Ἰωακείμ. Ἀβδεμέλεχ δὲ ὁ Αἰθίοψ, εὐνοῦχος τοῦ 5
C αὐτοῦ Ἰωακείμ, ἀκούσας τοῦτο ἐλάλησεν τῷ βασιλεῖ μάτην βεβλήσθαι τὸν Ἰερεμίαν ἐν τῷ λάκκῳ. καὶ ἐπιτραπέις ὑπὸ τοῦ βασιλέως, λαβὼν ἄνδρας ἀνήγαγεν αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ βορβορόου.

Ἐκ τῆς προφητείας Δανιήλ.

10

Ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τῆς βασιλείας Ναβουχοδονόσορ ἐνπνιάσθη Ναβουχοδονόσορ ἐνύπνιον, καὶ ἐξέστη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ὁ ὕπνος αὐτοῦ ἐγένετο ἀπ' αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καλέσαι τοὺς ἑσαιοιδῶν καὶ τοὺς μάγους καὶ τοὺς φαρμάκους καὶ τοὺς Χαλδαίους τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ. 15
D καὶ ἦλθον, καὶ ἔστησαν ἐνάπιον τοῦ βασιλέως· καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, Ἐνπνιάσθη, καὶ ἐξέστη τὸ πνεῦμά μου τοῦ γνῶναι τὸ ἐνύπνιον. καὶ ἐλάλησαν οἱ Χαλδαῖοι τῷ βασιλεῖ συριστὴ Βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι, σὺ εἶπον τὸ ἐνύπνιον τοῖς παῖσί σου, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγελοῦμεν. ἀπεκρίθη ὁ βασι- 20

3. ε' om. P. *ibid.* Ναβουχοδονόσορ β' m. R, Ναβουχοδονόσορ m. P. 10. τοῦ Δανιήλ P. Est c. 2. 13. ὁ prius om. P. 16. ἦλθεν P.

Ani a. m. c. ex eo qui sedeat super thronum David. Et accepit aliud volumen Hieremias, et dedit illud Baruch, in quo erant scripta universa, quae erant contra Joacim.

Hieremias Propheta projicitur in lacum coeni a Melchia filio Joacim. Abdemelech autem Aethiops Eunuchus ipsius Joacim, hoc audiens, ac injuste Hieremiam projectum fuisse in lacum, locutus est ad Regem. Commisso ergo sibi negotio, accepit triginta viros, et Hieremiam e lacu coeni extraxit.

Ex Prophetia Danielis.

In anno secundo regni Nabuchodonosor, vidit Nabuchodonosor somnium, et conterritus est spiritus ejus; et somnium ejus fugit ab eo. Et dixit Rex ut vocarent incantatores, et magos, et maleficos, et Chaldaeos, ut indicarent regi somnium ejus. Et venerunt, et steterunt coram Rege. Et dixit Rex ad eos: „Somnium somniavi, et stupefactus est spiritus meus, ut non possem scire somnium.“ Et dixerunt Chaldaei ad Regem Syriace: „Rex in aeternum vive; dic somnium servis tuis, et interpretationem ejus indicabimus.“ Respondit Rex, et dixit Chaldaeis: „Sermo recessit a me; nisi indicaveritis mihi somnium, et inter-

λέος καὶ εἶπε τοῖς Χαλδαίοις, Ὁ λόγος ἀπ' ἐμοῦ ἀπέστη· ἐὰν
 οὖν μὴ γνωρίσητέ μοι τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγ-
 γελήτε μοι, εἰς ἀπώλειαν ἔσεσθε καὶ οἱ οἴκοι ὑμῶν εἰς διαρπα-
 γὴν ἔσονται. ἐὰν δὲ τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ γνωρίσητέ
 5 μοι, δώματα καὶ δωρεὰς καὶ τιμὴν πολλὴν λήψεσθε παρ' ἐμοῦ.
 πλὴν τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγγελάτε μοι. ἀπε-
 κριθήσαν δέυτερον καὶ εἶπον, Ὁ βασιλεὺς εἰπάτω τὸ ἐνύπνιον
 τοῖς παισὶν αὐτοῦ, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγγελοῦμεν. καὶ
 ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν, Ἐπ' ἀληθείας οἶδα ἐγὼ ὅτι και-
 10 ρὸν ὑμεῖς ξηγοράζετε, καθότι εἶδετε ὅτι ἀπέστη ἀπ' ἐμοῦ τὸ ῥή-
 μα. ἐὰν οὖν τὸ ἐνύπνιον μὴ ἀπαγγελητέ μοι, οἶδα ὅτι ῥῆμα
 ψευδὲς καὶ διεφθαρμένον συνέθεσθε εἰπεῖν ἐνώπιόν μου, ἕως οὗ
 καιρὸς παρέλθῃ· τὸ ἐνύπνιον μου εἶπάτε μοι, καὶ γνώσομαι ὅτι
 καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγγελητέ μοι. ἀπεκρίθησαν πάντες
 15 οἱ Χαλδαῖοι ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ εἶπον, Οὐκ ἔστιν ἄν-
 θρωπος ἐπὶ τῆς ξηραῦς, ὅστις τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως δυνήσεται
 γνωρίσαι· καθότι πᾶς βασιλεὺς μέγας καὶ ἄρχων ῥῆμα τοιοῦτον
 οὐκ ἐπερωτᾷ ἐπαισίδον μάγον καὶ Χαλδαῖον, ὅτι ὁ λόγος ὃν ὁ βα-
 20 σιλεὺς ἐπερωτᾷ βαρῦς, καὶ ἕτερος οὐκ ἔστιν ὃς ἀναγγελεῖ αὐτὸν
 ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ἀλλ' οἱ θεοί, ὧν οὐκ ἔστιν ἡ κατοικία
 μετὰ πάσης σαρκός. τότε αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἐν θυμῷ καὶ ὀρ-
 γῇ πολλῇ εἶπεν ἀπολέσει πάντα τοῖς σοφοῦς Βαβυλῶνος·
 καὶ τὸ δόγμα ἐξῆλθεν, καὶ οἱ σοφοὶ ἀπεκτείνοντο· καὶ ἐζήτη-
 σαν Δανιὴλ καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ ἀνελεῖν. τότε Δανιὴλ ἀπε- V 101

6. ἀπαγγελάτε P. 13. μου om. P. 14. ἀπαγγελεῖς P sola. 16. δυνήσεται PV. 18. ὃν βασιλ. P. 19. ἀγγελεῖ P. 23. ἀπεκτείνοντο R.

pretationem ejus, peribitis vos, et domus vestrae diripientur. Si autem somnium et conjecturam ejus narraveritis, dona et munera, et honores multos accipietis a me. Somnium igitur et interpretationem ejus indicate mihi." Responderunt secundo. et dixerunt: „Rex dicat somnium servis suis, et interpretationem ejus indicabimus.“ Respondit Rex, et ait: „In veritate scio, quod tempus redimitis, scientes quod recesserit a me verbum. Si ergo somnium non indicaveritis mihi, scio quod verbum mendax et corruptum composuistis, ut dicatis coram me, donec tempus praeterat: somnium dicite mihi, et sciam, quia et conjecturam ejus annunciatibus mihi.“ Responderunt omnes Chaldaei in conspectu regis, et dixerunt: „Non est homo super terram, qui possit verbum Regis notum facere, quia omnis Rex magnus et Princeps, verbum tale non interrogat incantatorem, magum et Chaldaeum: quia sermo quem Rex interrogat gravis, et alius non est, qui renuntiet eum coram Rege, nisi Dii, quorum non est habitatio cum omni carne.“ Tunc Rex in furore et ira multa dixit perdere omnes sapientes Babylonis. Et sententia egressa est, et sapientes interficiebantur: et quaerebant Danielelem et amicos ejus in-

κολίθη βουλήν και γνώμην τῷ Ἀριώχ τῷ ἀρχιμαγείφῳ τοῦ βασι-
 λέως, ὃς ἐξῆλθεν ἀνελεῖν τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος, και ἐπνυθά-
 C νετο αὐτοῦ λέγων, Ἄρχων τοῦ βασιλείως, περὶ τίνας ἐξῆλθεν ἡ
 γνώμη ἡ ἀναιδῆς αὕτη ἐκ προσώπου τοῦ βασιλείως; ἐγκώρισε δὲ
 τὸ ῥῆμα Ἀριώχ τῷ Δανιήλ· και Δανιήλ ἤξιωσεν ὅπως χρόνον 5
 δῶ αὐτῷ και τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγγεῖλη τῷ βασιλεῖ. και
 εἰσῆλθε Δανιήλ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ και τῷ Ἀνανία και τῷ Μι-
 συήλ και τῷ Ἀζαρία τοῖς φίλοις αὐτοῦ τὸ ῥῆμα ἐγνώρισε. και
 οἰκτιρμονὸς ἐζήτουν παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ὑπὲρ τοῦ μυστη-
 ρίου τούτου, ὅπως ἂν μὴ ἀπόλωνται Δανιήλ και οἱ φίλοι αὐτοῦ 10
 μετὰ τῶν ἐπιλοίπων σοφῶν Βαβυλῶνος. τότε τῷ Δανιήλ ἐν
 δράματι τῆς νυκτὸς τὸ μυστήριον ἀπεκαλύφθη, και ἐλόγησε τὸν
 D Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ Δανιήλ, και εἶπεν, Εἴη τὸ ὄνομα τοῦ κυ-
 ρίου ἐδόλογημένον ὀπὸ τοῦ αἰῶνος και ἕως τοῦ αἰῶνος, ὅτι ἡ σύν-
 εσις και ἡ σοφία αὐτοῦ ἐστιν, και αὐτὸς ἄλλοιοὶ καιροὺς και 15
 χρόνους, καθιστᾷ βασιλεῖς και μεθιστᾷ, διδοὺς σοφίαν τοῖς σο-
 φοῖς και φρόνησιν τοῖς εἰδόσιν σύνεσιν. και αὐτὸς ἀποκαλί-
 πτει βαθέα και ἀπόκρυφα, γινώσκων τὰ ἐν τῷ σκότει, και τὸ
 φῶς μετ' αὐτοῦ ἐστιν. σοὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μου ἐξαμολο-
 γοῦμαι και αἰνῶ ὅτι σοφίαν και δύναμιν ἔδωκάς μοι και ἐγνώ- 20
 ρισάς μοι ἃ ἤξιώσωμεν παρὰ σοῦ· και τὸ δράμα τοῦ βασιλείως
 ἐγνώρισάς μοι. και ἦλθε Δανιήλ πρὸς Ἀριώχ, ὃν κατέστησεν ὁ βα-
 P 126 σιλεὺς ἀπολέσαι τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος· και εἶπεν αὐτῷ, Τούς

11. τῷ om. R. 13. τοῦ alterum om. P. 14. και — αἰῶνος om. P. 19.
 μου] ἡμῶν m. P. 21. τὸ om. P. 22. ἐκατέστησεν P, ἐκατέστησεν R.

terficere. Tunc Daniel respondit consilium et sapientiam Arioeh Prin-
 cipi coquorum Regis, qui egressus est, ut interficeret sapientes Babylo-
 nis, et interrogabat eum, dicens: „Princeps regis, pro quo egressa est
 sententia Regis impudens haec a facie Regis?“ Notum fecit autem ver-
 bum Arioeh Daniel. Et rogavit Daniel ut tempus daret sibi, et conje-
 cturam ejus annuncieret Regi. Et ingressus Daniel in domum suam, et
 Ananiae, et Misael, et Azariae amicis suis verbum notum fecit. Et mi-
 serationes quaerebant a Deo coeli super mysterio hoc, ne perirent Da-
 niel et amici ejus cum caeteris sapientibus Babylonis. Tunc Danieli in
 visione noctis mysterium revelatum est, et benedixit Deum coeli Daniel,
 et dixit: „Sit nomen Domini benedictum a saeculo quia intellectus et sa-
 pientia ipsius est. Et ipse mutat tempora et annos: constituit Reges,
 et transfert, dans sapientiam sapientibus, et prudentiam scientibus in-
 telledum. Et ipse revelat profunda et abscondita, sciens quae in tene-
 bria, et lumen in eo est. Tibi Deus patrum nostrorum confiteor, et lau-
 do, quia sapientiam et virtutem dedisti mihi, et nota fecisti mihi, quae
 rogavimus te, et visionem Regis notam fecisti mihi.“ Et venit Daniel
 ad Arioeh quem constituerat Rex, ut perderet sapientes Babylonis; et

σοφὸς Βαβυλῶνος μὴ ἀπολέσῃς· εἰσάγαγέ με ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ τὴν σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ ἀναγγεῖλῃ. τότε Ἀριὼχ ἐν R 296 σποδῇ εἰσήγαγε τὸν Δανιὴλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εὐρηκα ἄνδρα ἐκ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας, ὅστις τὸ σύγκριμα τῷ βασιλεῖ ἀπαγγελεῖ. καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε τῷ Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ, Εἰ δύνασαι μοι ἀναγγεῖλαι τὸ ἐνύπνιον ὃ εἶδον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ; καὶ ἀπεκρίθη Δανιὴλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ εἶπε, Τὸ μυστήριον ὃ ὁ βασιλεὺς ἐπερωτᾷ οὐκ ἔστιν σοφῶν, μάγων, ἐπα- 10 οιδῶν, Γαζαρηῶν, ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ, ἀλλ' ἔστιν θεὸς ἐν οὐρανῷ ἀποκαλύπτων μυστήρια. καὶ ἐγνώρισεν τῷ βασιλεῖ Na- B βουχοδονόσορ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐπ' ἰσχύτου τῶν ἡμερῶν.

Τὸ ἐνύπνιον σου καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς σου ἐπὶ τῆς κοίτης σου τοῦτο ἔστιν. σύ βασιλεῦ, οἱ διαλογισμοί σου ἐπὶ τῆς 15 κοίτης σου ἀνέβησαν, τί δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα. καὶ ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια ἐγνώρισέν σοι ἃ δεῖ γενέσθαι· καὶ ἐμοὶ οὐκ ἐν σοφίᾳ τῇ οὕσῃ ἐν ἐμοὶ παρὰ πάντας τοὺς ζῶντας τὸ μυστήριον τοῦτο ἀπεκατέφθη, ἀλλ' ἐνεκεν τοῦ τὴν σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ γνωρίσαι, ἵνα μὴ τοὺς διαλογισμοὺς τῆς καρδίας σου γνῶς. σὺ 20 βασιλεῦ ἐθρώρεις, καὶ ἴδου εἰκὼν μία μεγάλη, καὶ ἡ εἰκὼν ἐκείνη ἢ πρόσονις αὐτῆς ὑπερφερέης ἔστιν πρὸ προσώπου σου, καὶ ἡ C ὄρασις αὐτῆς φοβερά. εἰκὼν, ἧς ἡ κεφαλὴ ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ, αἱ χεῖρες καὶ τὸ στῆθος καὶ οἱ βραχίονες αὐτῆς ἄργυρος, ἡ κοι-

2. ἀγγελῶ P. 19. μὴ om. P. 20. καὶ ἡ] ἡ P.

dixit illi: „Sapientes Babylonis ne perdas. Introduc me in conspectu Regis, et interpretationem Regi narrabo.“ Tunc Arioch festinus introduxit Danielem coram Rege, et dixit ei: „Inveni virum de filiis captivitatibus Judaeae, qui solutionem Regi annuntiabit.“ Et respondens Rex dixit Danieli, cujus nomen Balthasar: „An potes mihi renuntiare somnium quod vidi, et interpretationem ejus?“ Et respondit Daniel in conspectu Regis, et dixit: „Mysterium, quod Rex interrogat, non est sapientum, magorum, incantatorum, aruspicum indicare tibi: sed est Deus in coelo revelans mysteria.“ Et notum fecit Regi Nabuchodonosor, quae oportet fieri in novissimis diebus.

„Somnium tuum, et visiones capitis tui, in lectulo tuo hujuscemodi sunt. Tu Rex, cogitationes tuas in cubili tuo ascenderunt, quid oportet fieri post haec. Et revelans mysteria nota fecit tibi, quae oportet fieri. Et mihi non in sapientia existente in me, praeter omnes viventes, mysterium hoc revelatum est; sed ideo ut conjecturam Regi manifestaret, ut cogitationes cordis tui scias. Tu Rex videbas, et ecce imago una multa, imago illa magna, et facies ejus elevata, stans a facie tua, et visio ejus terribilis. Imago, cujus caput auri puri; manus et pectus, et brachia ejus argentea; venter et femora aerea; tibiae ferreae, pedes,

λα καὶ οἱ μῆροὶ χαλκοῖ καὶ αἱ κνήμαι σιδηραῖ, οἱ πόδες μέρος
 μὲν τὸ σιδηροῦν καὶ μέρος τι ὄστρακινον. ἐθεώρεις ἕως ἀπι-
 τμήθη λίθος ἐξ ὄρους ἄνευ χειρῶν· καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ
 τοὺς πόδας τοὺς σιδηροῦς καὶ ὄστρακίνοους, καὶ ἐλέπτυνεν αὐτοὺς
 εἰς τέλος. τότε ἐλεπτύνθησαν εἰς ἄπαξ τὸ ὄστρακον, ὁ σίδη-
 ρος, ὁ χαλκός, ὁ ἄργυρος, ὁ χρυσός, καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ κοριο-
 τὸς ἀπὸ ἄλωνος θειρινῆς, καὶ ἐστήριξεν αὐτὰ τὸ πλῆθος τοῦ
 V 102 πνεύματος, καὶ τόπος οὐχ ἠρέθη αὐτοῖς, καὶ ὁ λίθος ὁ πατά-
 D ζας τὴν εἰκόνα ἐγενήθη εἰς ὄρος μέγα, καὶ ἐπλήρωσεν πᾶσαν τὴν
 γῆν. τοῦτό ἐστιν τὸ ἐνύπνιον, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἐροῦμεν 10
 ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

Σὺ βασιλεῦ, βασιλεὺς βασιλέων, ᾧ ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βα-
 R 298 σιλείαν ἰσχυρὰν καὶ κραταιὰν καὶ ἔντιμον ἔδωκεν ἐν παντὶ τό-
 πῳ, ἐν ᾧ κατοικοῦσιν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, θηρία τε ἀγροῦ
 καὶ πετεινὰ οὐρανοῦ καὶ ἰχθύας θαλάσσης ἔδωκεν ἐν τῇ χειρὶ σου, 15
 καὶ κατέστησέν σε κίριον πάντων, σὺ εἶ ἡ κεφαλὴ ἡ χρυσοῦ. καὶ
 ὀπίσω σου ἀναστήσεται βασιλεία ἕτέρα ἡττων σου, ἣ ἐστὶν ὁ ἄρ-
 γυρος, καὶ βασιλεία τρίτη, ἣ ἐστὶν ὁ χαλκός, ἣ κυριεύσει πάσης
 τῆς γῆς. καὶ βασιλεία τετάρτη ἐστὶ ἰσχυρὰ ὡς ὁ σίδηρος· δὲ
 P 127 τρόπον ὁ σίδηρος λεπτύνει καὶ δαμάζει πάντα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· 20
 οὕτω πάντα λεπτυνεῖ καὶ δαμάσει. καὶ ὅτι εἶδες τοὺς πόδας

2. μέρος] μέρος δέ P sola. 6. ἐγένετο P. 7. ἐξῆρεν P, om.
 R., addit m. 12. φ] ὡς RV. 16. σε om. P. 17. ἐστιν
 ἄργυρος P. 20. λεπτυνεῖ P. 21. καὶ δαμάσει om. V.

pars quidem quaedam ferrea, pars autem quaedam fictilis. Videbas de-
 nec abscissus est lapis ex monte sine manibus, et percussit imaginem su-
 per pedes ferreos, et fictiles, et comminuit eos in finem. Tunc commi-
 nuta sunt omnino testa, ferrum, argentum, aurum, et facta sunt quasi
 pulvis ab area aestiva, et extulit ea multitudo venti, et locus non est
 inventus illis. Et lapis qui percussit imaginem factus est in montem
 magnum, et implevit omnem terram. Hoc est somnium; et conjecturam
 ejus dicemus coram Rege.“

„Tu Rex, Rex Regum, cui Deus coeli regnum forte, et validum
 et gloriosum dedit in omni loco, in quo habitant filii hominum,
 bestiasque agri, et volatilia coeli dedit in manu tua, et constituit te
 Dominum omnium: tu es caput aureum. Et post te surget regnum aliud minus
 te, quod est argentum: et regnum tertium, quod est aes, quod domina-
 bitur omni terrae. Et regnum quartum erit forte quasi ferrum: quem-
 admodum ferrum comminuit et domat omnia quae sunt in terra, ita
 omnes comminuet. Et quia vidisti pedes et digitos partem quidem
 quandam testeam et luteam, partem autem aliquam ferream, regnum di-
 visum erit, et a radice ferrea erit in eo: quemadmodum vidisti ferrum
 mixtum testae et digiti pedum pars quidem quaedam ferrea, pars autem

καὶ τοὺς δακτύλους μέρος μὲν τι ὄστράκινον καὶ κεραμεοῦν, μέρος δέ τι σιδηροῦν, βασιλείᾳ διηρημένη ἔσται, καὶ ἀπὸ τῆς ῥίξης τῆς σιδηρῆς ἔσται ἐν αὐτῇ, ὃν τρόπον εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμειγμένον τῷ ὄστράκῳ. καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν μέρος μὲν 5 τι σιδηροῦν, μέρος δέ τι ὄστράκινον, καὶ μέρος τι τῆς βασιλείας ἔσται ἰσχυρότερον, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἔσται συντριβόμενον. ὅτι δὲ εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμειγμένον τῷ ὄστράκῳ, συμμιγεῖς ἔσονται ἐν σπέρματι ἀνθρώπων, καὶ οὐκ ἔσονται προσκολλώμενοι οὕτως μετὰ τούτου, καθὼς ὁ σίδηρος οὐκ ἀναμίγνυται μετὰ τοῦ ὄστρά- B 10 κου. καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν βασιλέων ἐκείνων ἀναστήσει ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν, ἣτις εἰς τοὺς αἰῶνας οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ λαῷ ἑτέρῳ οὐχ ὑπολειφθήσεται, καὶ λεπτυνεῖ καὶ λιμηθεῖ πάσας τὰς βασιλείας, καὶ αὐτὴ ἀναστήσεται εἰς τοὺς αἰῶνας, ὃν τρόπον εἶδες ὅτι ἀπὸ ὄρους ἐτήθη λίθος ἄνευ 15 χειρῶν, καὶ ἐλέπτυνε τὸ ὄστρακον, τὸν σίδηρον, τὸν χαλκόν, τὸν ἄργυρον, τὸν χρυσόν. ὁ Θεὸς δὲ μέγας ἐγνώρισεν τῷ βασιλεῖ ἃ δεῖ γίνεσθαι μετὰ ταῦτα· καὶ ἀληθινὸν τὸ ἐνύπνιον, καὶ πιστὴ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ.

Τότε ὁ βασιλεὺς Ναβνοχοδονόσορ ἔπεισεν ἐπὶ πρόσωπον, καὶ 20 τῷ Δανιὴλ προσεκύνησε, καὶ μαναὰ καὶ εὐωδίαν εἶπε σπέισαι αὐτῷ. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς εἶπε τῷ Δανιήλ, Ἐπ' ἀληθείας C ὁ Θεὸς ἡμῶν αὐτός ἐστιν Θεὸς Θεῶν καὶ κύριος κυρίων καὶ βασιλεὺς τῶν βασιλέων καὶ ἀποκαλύπτων μυστήρια, ὅτι ἠδυνήθης ἀποκαλύψαι τὸ μυστήριον τοῦτο.

1. κεραμεῖον V, κεράμιον P. 4. μὲν τι] μέντοι P. 6. ἀπ'] ἐπ' R, ὑπ' P. 10. ἡμέραις βασιλέων P. 12. οὐκ V. 15. τὸν ἄργυρον om. P. 16. ὁ alterum om. P.

quaedam testea; pars quaedam regni erit fortis, et ex ea erit contritum. Quia vidisti ferrum mixtum testae; commixti erunt in semine hominum, et non erunt adhaerentes hic cum hoc, sicut ferrum non miscetur cum testa. Et in diebus Regum illorum, suscitabit Deus coeli regnum, quod in aeternum non corrumpetur: et regnum ejus populo alteri non relinquatur, comminuet, et ventilabit omnia regna; et hoc suscitabitur in aeternum: quemadmodum vidisti, quia de monte abscissus est lapis sine manibus, et comminuit testam, ferrum, aes, argentum, aurum. Deus magnus nota fecit Regi, quae oportet fieri post haec, et verum somnium, et fidelis conjectura ejus.

Tunc Rex Nabuchodonosor cecidit in faciem suam, et Daniele m adoravit, et munera, et odores dixit libare ei. Et respondens Rex, dixit Danieli: „In veritate Deus vester Deus Deorum, et Dominus Dominorum, et Rex regum, et revelans mysteria; quia potuisti revelare mysterium hoc.“

Καὶ ἐμεγάλυνεν ὁ βασιλεὺς τὸν Δανιήλ, καὶ δώματα μεγάλα
 R 300 καὶ πολλὰ ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ πάσης χώρας
 Βαβυλῶνος, καὶ ἄρχοντα σατραπῶν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς σοφοὺς
 Βαβυλῶνος· καὶ Δανιήλ ἤτήσατο παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ κα-
 τέστησεν ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος τὸν Σεδράκ καὶ Μι-
 σάκ καὶ Ἀβδεναγῶ· καὶ Δανιήλ ἦν ἐν τῇ ἀδλῆ τοῦ βασιλέως.

D

μ' Ὀλυμπιάς.

ς', ζ', η', θ'.

μα' Ὀλυμπιάς.

ι'.

10

Τούτῳ τῷ δεκάτῳ ἔτει Ἰεωνίου τοῦ καὶ Ἰωακείμ Ναβουχοδο-
 νόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐβδόμῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας τὴν
 Ἰουδαίων χειρωσάμενος καὶ γὰρ τῶν Ἰουδαίων ἀχμαλώτους
 λαβῶν, καὶ τῶν ἱερῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ νεῷ τὰ πλεῖστα λαβῶν,
 φόρον τε Ἰεωνία τῷ καὶ Ἰωακείμ ἐπιτάξας τελεῖν ἀργυρίου τέ-
 λαντα ρ' καὶ χρυσοῦ τέλαντα ι', ἀνεχώρησεν.

V 103
P 128

Ἀπὸ ις' ἔτους Φακεὶ υἱοῦ Ῥομελίου βασιλέως Ἰσραήλ,
 ἤγον δευτέρου ἔτους καὶ αὐτοῦ τῆς βασιλείας Ἰωάθαν βασι-
 λέως τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα καὶ Βενιαμίν, ἐπὶ τὸ παρὸν δέκατον
 ἔτος Ἰεωνίου τοῦ καὶ Ἰωακείμ πληροῦνται ἔτη ρν', ἅπερ Ἐξ- 20

2. πάσας P. 6. ἦν om. R. id. τοῦ om. P. 7. γ' Ναβου-
 χοδονόσορ. m. R. γ' Ναβουχοδονόσορ m. P. 18. τῆς om. P.

Anni a m. c.

Et magnificavit Rex Daniel, et dona magna et multa dedit ei, et
 constituit eum super omnes regiones Babylonis, et Principem Satraparum
 super omnes sapientes Babylonis. Et Daniel postulavit a Rege, et con-
 stituit super opera regionis Babylonis Sidrach, et Misac, et Abdenago.
 Et Daniel erat in atrio Regis.

4888.

XL. Olympias.

VI. VII. VIII. IX.

XLI. Olympias.

X.

Hoc anno decimo Jechoniae, seu Joacim, Nabuchodonosor Babylonis
 Rex, septimo regni sui anno, subjugata Judaea, et III. MXXXIII. ex Judaeis
 captivis factis, maximaque vasorum templi parte ablata, Jechoniae, seu
 Joacim, argenti centum, et auri decem talentorum imposito tributo, re-
 cessit.

Ab anno XVI. Phacee, filii Romeliae Regis Israel, qui quidem secun-
 dus annus fuit Joatham Regis duarum tribuum Juda et Benjamin, usque
 ad praesentem decimum annum Jechoniae, seu Joacim, complentur anni

κίας διὰ τῆς τῶν ρν' ἡμερῶν ἐπὶ τὸ πλερὸν ἀνακλίσεως καὶ κοιμήσεως ὑπὲρ τῆς τοῦ Ἰσραὴλ παρανομίας ἐωρακεῖν λέγεται.

Ἐχει οὖν τὸ ἀκριβὲς τῆς ψήφου ἢ κατάληψις οὕτως.

	Φακεὲ ἐν Σαμαρεία	ἔτη ιδ'.	
5	᾿Ωσηὲ ἐν Σαμαρεία	ἔτη θ'.	
	᾿Εζεκίας	ἔτη κθ'.	
	Μανασσῆς	ἔτη νε'.	B
	Ἀμὼν	ἔτη β'.	
	Ἰωσίας	ἔτη λα'.	
10	Ἰωάχαζ ὁ καὶ Σελλῆμ	μῆνας γ'.	
	Ἰεχωνίας ὁ καὶ Ἰωακείμ	ἔτη ι'.	

Ἀπὸ οὖν πεντεκαιδεκάτου ἔτους Φακεὲ νιού Ῥομελίου ἐπὶ τὸ παρὸν ι' ἔτος Ἰεχωνίου τοῦ καὶ Ἰωακείμ εἰσὶν ἔτη, ὡς πρόκειται, ρν'.

15 ια'. R 302

Ἰερεμίας προφητεύων Ἰεχωνία τῷ καὶ Ἰωακείμ λέγει, Ὁ οἰκοδομῶν τὸν οἶκον αὐτοῦ οὐ μετὰ δικαιοσύνης καὶ τὰ ὑπερῶν αὐτοῦ οὐκ ἐν κρίσει, παρ' αὐτῷ ὁ πλησίον αὐτοῦ ἐργάζεται δωρεάν καὶ τὸν μισθὸν αὐτοῦ οὐ διδούς αὐτῷ. ὠκοδόμησας σεαυτῷ οἶκον σύμμετρον, ὑπερῶα εὐρύχωρα, διεσταλμένα θυρίσι καὶ ἔξυλαμένα ἐν κέδρω καὶ κεχρισμένα ἐν μιλτῆ. μὴ βασιλεύων

1. ἀνακλίσεως RV. 7. νβ' P. 16. ἡ Ναβουχοδονόσορος m. R, ἡ Ναβουχοδονόσσαρ m. P. ib. λέγει] Jerem. XXII. 18.

cl. quos Ezechias per dierum cl. in latus inclinationem et dormitionem Anni a m. c. super Israelis impietates vidisse dicitur.

Ita vero se habet accurata calculi comprehensio.

Phacee in Samaria (regnavit)	annos xiv.
Osius in Samaria	annos ix.
Ezechias	annos xxix.
Manasses	annos lii.
Amon	annos ii.
Josias	annos xxxi.
Joachaz, qui et Sellem,	menses iii.
Jechonias, qui et Joacim	ann. x.

A decimo quinto igitur anno Phacee filii Romelias, usque ad praesentem decimum annum Jechoniae, sive Joacim, sunt anni, ut supra dictum est, cl.

XI.

4863.

Hieremias prophetans Jechoniae, sive Joacim, ait: Qui aedificat domum suam non cum justitia, et coenacula sua non in iudicio, apud ipsum proximus ejus operatur gratis, et mercedem ejus non reddet ei. Aedificasti tibi domum proportionatam, coenacula spatiosa, distincta fenestris, et contigata in cedro, et linita sinopide. Num regnans regna-

βασιλεύσης, ὅτι ἀμιλλᾶσαι πρὸς τὴν κέδρον. ὁ πατήρ σου ἔφαγεν καὶ ἔπιεν καὶ ἐποίησεν δίκαια, καὶ καλῶς ἦν αὐτῷ, καὶ σὺ ἔδει οὕτω ποιεῖν. διὰ τοῦτο, φησὶν, οὐ μὴ κόπονται αὐτόν. οἴμοι, κύριε, οἴμοι, ἀδελφέ, οὐδὲ μὴ κλαύσονται αὐτόν, ὡ ἀδελφέ, οἴμοι, ἀδελφέ. ταφῇ ὄνου ταφήσεται. συμψησθεὶς ὡς ὁ κοπρίῳ ῥιφήσεται ἐπέκεινα τῆς πύλης Ἱερουσαλήμ. ὅπερ καὶ γέγονεν οὐ μετ' οὐ πολὺ.

ιβ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἱερεμίας ἐκ προσώπου τοῦ Θεοῦ προφητεύων λέγει Ἰεχωία τῷ καὶ Ἰωακείμ, Παραδοθήσῃ εἰς χεῖρας Ναβου-¹⁰χοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος σὺ καὶ ἡ μήτηρ σου ἡ τεκοῦσά σε, καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε. ὃ καὶ γέγονεν εὐθύ. Ναβουχοδονόσορ γὰρ ἀπὸ Μαρῶν τῆς Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου πάντα ὅσα ἦν τῆς βασιλείας Αἰγύπτου ἀποσπάσας, τῇ γῇ Βαβυλωνίων προσκτησάμενος, ἐλθὼν ἤλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ Ἰεχωίαν¹⁵ τὸν καὶ Ἰωακείμ τῷ μηνὶ τῷ τρίτῳ δωδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, δῆσας αὐτὸν Ναβουχοδονόσορ ἐν πέδαις χαλκαῖς ἐνάτῳ ἔτει τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας αἰχμάλωτον ἔλαβεν, καὶ πλεῖστον μέρος τοῦ λαοῦ ἀπῆξεν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ὡς ἠβούλετο ἐχρητο αὐτοῖς κατὰ τὴν προφητείαν Ἱερεμίου· ἐν οἷς καὶ τὸν Δανιήλ²⁰ καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ τρεῖς παῖδας καὶ τὸν Ἐζεκίηλ ἤγαγεν αἰχμα-

1. βασιλεύσεις P. ib. ἀμιλλᾶ σε P. 4. οἴμοι V. 5. συμψησθεὶς V, συμψιθεὶς P. 7. οὐ μετ' οὐ] Aut prius aut posterius οὐ delendum videatur, ut est p. 277. A. 294. B. Sed conf. p. 258. C. 277. B. 9. θ' ἔτος τοῦ Ναβουχοδονόσου. m. R. θ' Ναβουχοδονόσου m. P. 17. Ναβουχοδονόσορ uncis includit P ta-cente V. ibid. ἐνάτῳ PV. 18. τῷ ἔτει P. 19. ἐβούλετο P.

bis, quoniam te confers cedro. Pater tuus comedit et bibit, et fecit iustitiam, et bene erat ei, et te oportebat ita facere. Propterea, dicit (Dominus,) non plangent eum, vae mihi, Domine, vae mihi, frater: neque stebunt eum, o frater, heu mihi frater. Sepultura asiina sepelietur: computrefactus projicietur ultra portum Hierusalem. Quod et paullo post factum est.

XII.

Hoc anno Hieremias ex persona Dei prophetas Jechoniae, seu Joacim, ait: *Traderis in manus Nabuchodonosor Regis Babylonis, tu et mater tua quae te genuit, et ibi moriemini.* Quod et accidit: quippe Nabuchodonosor a Mareis Aegypti usque ad flumen Euphratem quaecumque erant regni Aegypti, avulsa, terrae Babylonis subjecit: ac Hierusalem rursus profectus, Jechoniam, seu Joacim, mense tertio anni XII. regni ejus, aereis vinctum catenis, captivum factum anno regni sui II. unaque cum illo maximam populi partem, Babylonem abduxit, iisque pro suo arbitrato usus est, juxta Hieremiae Prophetiam: in quibus erant

λάτους· πλὴν βασιλεύσας ἰβ' ἔτη ὁ αὐτὸς Ἰεχωνίας ὁ καὶ Ἰωα-
κειμ ἀπέθανεν, καὶ βασιλεύει μετ' αὐτὸν Ἰωακειμ υἱὸς αὐτοῦ, ἐργο-
νος Ἰωσίου, ὄντινα ἡ βίβλος τῶν Παραλειπομένων καὶ τὸ εὐαγ-
γέλιον Ἰεχωνίαν ὀνομάζει, ὅστις τρίμηνον ἐβασίλευσεν.

5 Μετὰ Ἰεχωνίαν τὸν καὶ Ἰωακειμ ἐβασίλευσεν Ἰεχωνίας ἐκ-
γονος Ἰωσίου μῆνας γ'. ὁμοῦ δ' ὠθ' καὶ μῆνας γ'.

Ἐπὶ τούτου πάλιν ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ τρίτῳ μηνὶ τῆς V 104
βασιλείας αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἤλθεν ἡ πόλις ἐν περιοχῇ. B
καὶ ἐξῆλθεν Ἰεχωνίας αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ παῖδες αὐ- R 304
10 τοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουχο-
δονόσορ τῷ ἐνάτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας. καὶ εἰσῆλθεν εἰς
τὴν πόλιν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ἐξήνεγκεν τοὺς θησαν-
ροὺς τοῦ τε νοῦ καὶ τοῦ βασιλέως, καὶ συνέκοψεν τὰ σκεύη ἃ
ἔποιησεν Σολομῶν, καὶ ἀπόκισεν τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ πάντας
15 τοὺς ἄρχοντας καὶ πάντας τοὺς δυνατοὺς ἰσχύϊ καὶ ὄλον τὸν λαὸν
ἰβ' χιλιάδας αἰχμαλώτους καὶ πάντα τέκτονα καὶ τὸν συγκλείον- C
τα, καὶ οὐχ ὑπέλειφθησαν πλὴν πενομένων τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, ἐν
οἷς καὶ αὐτὸν τὸν Ἰεχωνίαν μετώκισεν εἰς Βαβυλῶνα καὶ τὴν
μητέρα καὶ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τοὺς εὐνούχους. ἔλαβεν ἐπέ-
20 ραν κεφαλίδα βιβλίου Ἱερεμίας, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Βαροὺχ,
καὶ ἦν γεγραμμένα αὐτῇ πάντα ἅπερ ἦν κατὰ Ἰεχωνία. καὶ ἐβα-
σίλευσεν μετ' αὐτὸν Σεδεκίας ὁ καὶ Μαθανίας, υἱὸς αὐτοῦ,
ἔτη ια'. ὁμοῦ δ' ὠθ' καὶ μῆνας ε'.

1. ἔτη ἰβ' P. 3. τῶν Παραλειπομένων] I. 3. ἰδ. εὐαγγέλιον]
Matth. I. 11. 11. ἐνάτῳ PV. 13. τε om. R. 14. 253. 14. ἀπό-
κισεν PV. 15. τὸν ὄλον λαὸν R. 16. πάντα τὸν τέκτονα P.
18. μετώκισεν PV. 22. Σεδεκίας P. ἰδ. ἰ. Ναβουχοδονόσορ. m. R.

etiam Daniel, et cum eo tres pueri, et Ezechiel. Jechonias vero, qui
et Joacim, cum regnasset annos xii. decessit, ac post illum regnavit Joa-
cim filius ejus, Josiae nepos, quem liber Paralipomenon et Evangelium
Jechoniam nominant, qui tribus duntaxat mensibus regnavit.

Post Jechoniam, seu Joacim, regnavit Jechonias, Josiae nepos, men-
ses m. Colliguntur anni iv. mccccxciv. et menses iii.

Illo regnante venit rursus Nabuchodonosor tertio mense illius regni
Hierosolymam, urbeque obsessa, et vallata, egressi sunt Jechonias, ipse
et mater et filii ejus ad Regem Babylonis, et capti sunt a Nabuchodo-
nosor anno regni illius nono, ingressusque urbem Assyriorum Rex, abstu-
lit thesauros templi et Regis: et vasa, quae fecerat Solomon, confre-
git, et traduxit ex urbe Hierusalem principes omnes ac potentiores una
cum universo populo ad xvii. millia, et in captivitatem abduxit, atque
adeo omnem artificem et inclusorem, relictis tantummodo ex plebe ter-
rae pauperibus: in quibus et ipsum Jechoniam, et matrem, et uxores
ejus, et Eunuchos abduxit Babylonem. Hieremias accepit aliud volumen,
et dedit Barucho; erantque in eo scripta quaecunque contra Jechoniam

α'.

μβ' Ὀλυμπιάς.

D

β'.

Τούτω τῷ ἔτει Ἄγκιος Μάρκος τελευταῖ ἐν Ῥώμῃ καταστή-
ματι· καὶ ἐβασιλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἄγκιος Ταρκόνιος ὁ καὶ Πρ- 5
σκος ἐν αἰτῇ τῇ Ῥώμῃ ἔτη λη'.

γ'.

Ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας προεφήτευσεν Ἱερεμίας καὶ Βαρούχ.

δ'.

Τούτω τῷ ἔτει Ματθανίας ὁ καὶ Σεδεκίας ἀπέστειλε πρὸς 10
P 130 Ἱερεμίαν τὸν Πάσχωρ υἱὸν Μελχίου καὶ Σοφωνίαν υἱὸν Μα-
δασσαίου τοῦ ἱερέως ἐπερωτῆσαι περὶ Ναβουχοδονόσορ, ἐπι-
θόντος αὐτῷ καὶ τῇ Ἰουδαίᾳ, εἰ ποιήσει κύριος ἔλεος μετ' αὐτῶν.
καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἱερεμίας ἐκ προσώπου κυρίου ὅτι πολέμησι
κύριος τὴν πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ ἐν χειρὶ ἐντα- 15
μένη καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς καὶ παροξυ-
σμοῦ μεγάλου. καὶ μετὰ ταῦτα τὸν Ματθανίαν τὸν καὶ Σεδε-
κίαν, βασιλέα Ἰούδα, καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τὸν λαὸν τὸν
καταλειφθέντα ἐν τῇ πόλει ἀπὸ τοῦ θανάτου καὶ τῆς μαχαίρας

1. α' Ναβουχοδ. m. P. 4. Ἄγκας P. 5. Ἄγκιος] Λούκιος m.
P. 6. β' Ναβουχοδ. m. P. 10. γ' Ναβουχοδ. m. P. 11.
Πάχωρ P. idid. Μαδασσαίου P. 12. περὶ τοῦ N. P. 17.
κατὰ R. 18. τὸν alterum om. P.

Anni m. c. fuerant praedicta: et regnavit post illum Sedecias, qui et Matthanias dictus, ann. xi. Colliguntur anni iv. m̄ccccv. et menses vi.

I.

XLII. Olympias.

4895. 6.

II.

Hoc anno Ancus Marcius Romae naturali morte extinguitur: cui successit Lucius Tarquinius, qui et Priscus dictus, ac Romae pariter regnavit ann. xxxviii.

III.

In Judaea prophetabant Hieremias et Barnab.

IV.

Hoc anno Matthanias, qui et Sedecias, misit ad Hieremiam Pacher, filium Melchiae, et Sophoniam, filium Madassaei Sacerdotis, ut de Nabuchodonosor, qui se, Judaeamque aggressus erat, illum rogarent, an Deus facturus esset misericordiam cum eis. Quibus ex persona Dei respondit Hieremias, in haecce verba: Dominus urbem oppugnabit, et incolae ejus in manus estenta, et brachio excelso, cum furore et indignatione, et impetu magno. Post haec Matthaniam, sive Sedeciam, Regem Judae, ejusque

καὶ τοῦ λιμοῦ παραδώσει ἐν χειρὶ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ κατακόψουσιν αὐτοὺς ἐν στόματι μαχαίρας, καὶ οὐ φείσομαι ἐπ' αὐτοῖς καὶ οὐκ οἰκτερῶ αὐτούς. καὶ ἀπέστειλεν Β Ματθανίας ὁ καὶ Σεδεκίας τοῖς ἐν Βαβυλῶνι ἃ ἔμαθεν ἐκ προφητείας Ἱερεμίου περὶ τῶν ὀ' ἐτῶν τῆς αἰχμαλωσίας. Ἄνανίας δὲ ὁ ψευδοπροφήτης ἐνιστάμενος ταῖς Ἱερεμίου προφητείαις τῷ αὐτῷ τετάρτῳ ἔτει τελευτᾷ.

Τούτῳ τῷ τετάρτῳ ἔτει Ματθανίου τοῦ καὶ Σεδεκίου καὶ πέμπτῳ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας Ἐλιακίμ τοῦ καὶ Ἰωακίμ εικο- 10 στὸν ἕνατον ἔτος τυγχάνει μεθ' ὃ τὸ πάσχα γέγονεν νομίμως κατὰ τὸ ὀκτωκαιδέκατον ἔτος τοῦ Ἰωσίου.

Τούτῳ τῷ τετάρτῳ ἔτει Ἐζεκιήλ ὁ τοῦ Βουζὶ τοῦ ἱερέως υἱὸς τετάρτῳ μηνὶ πέμπτῃ τοῦ μηνὸς ἤρξατο προφητεῦεν ἐν Βαβυ- 15 λῶνι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάφ, μεθ' οὗ ἦσαν προφητεύοντες Ναούμ, Μαλαχίας καὶ Δανιήλ. Μαλαχίας προφητεύων εἶπεν, Οὐκ ἔστι μοι θῆλημα ἐν ὑμῖν, λέγει κύριος παντοκράτωρ, V 105 καὶ θυσίαν οὐ προσδέξομαι ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν, διότι ἀπὸ τῶν ἀνατολῶν ἔγλιου καὶ μέχρι δυσμῶν τὸ ὄνομά μου δοξασθήσεται.

Ἄνανίας καὶ Ἀζαρίας καὶ Μισαήλ ἐγνωρίζοντο ἐν Βαβυλῶνι. 20 ἐν δὲ τῇ Ἰουδαίᾳ προεφήτευον Ἱερεμίας καὶ Βαροὺχ υἱὸς Νηφίου.

Τούτῳ τῷ τετάρτῳ ἔτει μηνὶ πέμπτῳ Ἐζεκιήλ προφητεῦει περὶ ὧν ἐποίησεν ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀνομιῶν. καὶ δεκάτῃ πύλιν τοῦ

3. οἰκτερωῶ V. 10. ἕνατον PV. 17. θυσίας P. 20. δὲ om. P.

Misus, et populum relictum in civitate a morte, et gladio, et fame tradet in manu Nabuchodonosor Regis Babylonis. Et occident eos in ore gladii, et non parcam eis, et non miserebor eis. Tum misit Matthanias, qui et Sedecias, his qui Babylone erant, quae didicerat ex Prophetia Hieremiae de lxx. annis captivitatis. Ananias vero Pseudopropheta, qui Hieremiae prophetiis contradixerat, eodem anno iv. moritur.

Hoc quidem anno iv. Matthanias, seu Sedecias, et anno v. captivitate Effiacim seu Joacim, nonus et vicesimus annus extitit, quo Pascha secundum legem anno Josiae xviii. actum est.

Hoc anno iv. Ezechiel, Buzi Sacerdotis filius, mense iv. mensis die v. coepit prophetare in Babylone, ad fluvium Chobar: cum quo prophetantes erant Nabum, Malachias et Daniel. Malachias autem prophetans, dixit: *Non est mihi voluntas in vobis, ait Dominus omnipotens, et sacrificia de manibus vestris non accipiam, quoniam ab ortu solis usque ad occasum laudabitur nomen meum.*

Ananias, et Azarias, et Misael clari habebantur Babylone. In Judaea prophetabant Hieremias, et Baruch filius Neriu.

Hoc quarto anno, mense quinto, Ezechiel prophetat de impietatibus quae faciebat domus Israel: et rursus x. ejusdem v. mensis, idem ipse,

D αὐτοῦ πέμπτον μηνὸς ὁ αὐτὸς ἐπὶ πλείον ἀνομούντων αὐτῶν καὶ τοῦ Θαμοῦζ, ὅπερ ἐρμηνεύεται Ἰδωνίς, θρηγούντων, προφητεύει, ἐλέγχων καὶ δνειδίζων τὸν Ἰσραὴλ τὰς ἀνομίας αὐτῶν.

Προεφήτευσεν Βαροῦχ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ἐζεκίηλ καὶ Ἀμβακοῦμ καὶ Ναοῦμ, Μαλαχίας ὁ νεώτερος καὶ Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας.

έ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἐζεκίηλ ἤρξατο τῆς προφητείας ἐν Βαβυλῶν.

μγ' Ὀλυμπιάς.

ζ'.

P 131 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ βασιλεὺς Ματθανίας ὁ καὶ Σεδεκίας καὶ οἱ ἔνδοξοι αὐτοῦ καὶ οἱ ἱερεῖς ἐμίαναν τὸν οἶκον κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν τοῖς εἰδώλοις τῶν ἔθνων.

ζ'.

Ἐβραίων ἀρχιερεὺς Σαραίας ὁ πατὴρ Ἰωσεδὲκ ἐγνωρίζετο. 15

η', θ'.

Τούτῳ τῷ ἐνάτῳ ἔτει Σεδεκίου τοῦ καὶ Ἰεχωνίου βασιλέως R 308 Ἰουδα, ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ, Ναβουχοδονόσορ μετὰ δυνάμεις πολλῆς ὄσης αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ παραγεγόμενος ἐν τῷ ὀγδόῳ B καὶ δεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐπολιόρρησεν αὐτήν, καὶ ἐλαβεν ἐξ αὐτῆς αἰχμαλώτους Ἰουδαίους, ὧλβ', καὶ ἀπήγαγεν εἰς

1. μηνὸς om. P. 2. Θαμύζ P. 4. ιδ' Ναβουχοδον. m. R. ib. καὶ alterum om. P. 8. Τούτῳ — Βαβυλῶνι om. P. 11. ιε' Ναβουχοδον. m. R. ib. οἱ om. P. 17. ις' Ναβουχοδον. ιζ'. ιη' m. R. ιδιδ. ἔτει ἐνάτῳ P.

Anni a m. c. cum ii magis imple agerent, et Thamiz, quod Adonidem sonat, lamentarentur, prophetans arguit, et exprobravit Israeli impietates eorum.

Prophetavit Baruch in Aegypto, et Ambacum, Naum, Malachias junior, et Aggaeus, et Zacharias.

4894.

v.

XLIII. Olympias.

VI.

Hoc anno Rex Matthanias, qui et Sedecias, et illius proceres, et Sacerdotes polluerunt domum Domini Hierosolymis, inductis gentium idolis.

VII.

Hebraeorum summus Pontifex Saraeas, pater Josedec agnoscitur.

VIII. IX.

Hoc anno IX. Sedeciae seu Jechoniae Regis Juda, mense X. Nabuchodonosor Rex cum suis quantas cogere potuit copiis veniens Hierusa-

Βαβυλῶνα. ἐν ᾧ καιρῷ καὶ τὴν εἰκόνα τὴν ἑαυτοῦ χρυσοῦν ἔστησεν εἰς τὸ ἐπὶ πάντων ἐκείσε προσκυνεῖσθαι αὐτήν· καὶ ἦν τὸ ὄψος αὐτῆς πηχῶν ἐξήκοντα, εὖρος αὐτῆς πηχῶν ἕξ. καὶ ἔστησεν αὐτήν ἐν πεδίῳ Διερὰ ἐν χώρᾳ Βαβυλῶνος. καὶ ἀπέστειλεν συναγαγεῖν τοὺς ὑπάτους καὶ στρατηγούς καὶ τοπάρχας, ἡγουμένους καὶ τυράννους καὶ τοὺς ἐπ' ἔξουσιῶν καὶ ἄρχοντας τῶν χωρῶν ἐλθεῖν εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς εἰκόνης τῆς χρυσοῦς, ἧς ἔστησεν Ναβουχοδοноόσορ ὁ βασιλεὺς. καὶ συνήχθησαν οἱ τοπάρχαι, ὑπάτοι, στρατηγοί, ἡγούμενοι, τύραννοι μεγάλοι ἐπ' ἔξουσιῶν καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν χωρῶν εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς εἰκόνης ἧς ἔστησεν Ναβουχοδοноόσορ ὁ βασιλεὺς· καὶ εἰστήκεισαν ἐνώπιον τῆς εἰκόνης ἧς ἔστησεν Ναβουχοδοноόσορ· καὶ ὁ κῆρυξ ἐβόα ἐν ἰσχυί, Ὑμῖν λέγεται, ἔστη, λαοί, φυλαί, γλῶσσαι, ἧ ἂν ᾠρα ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβούκης καὶ ψαλτηρίου, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες προσκυνεῖτε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ ἧ ἔστησεν Ναβουχοδοноόσορ ὁ βασιλεὺς. καὶ ὅς ἂν μὴ πισῶν προσκυνήσῃ, αὐτῇ τῇ ᾠρᾷ ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. καὶ ἐγένετο, ὅτε ἤκουσαν οἱ λαοὶ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβούκης τε καὶ ψαλτηρίου, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες οἱ λαοὶ, φυλαί, γλῶσσαι προσεκύνουν τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ ἧ ἔστησεν Ναβουχοδοноόσορ ὁ βασιλεὺς, τότε προσήλθον ἄνδρες

1. καὶ τῆς εἰκόνης m. P. 3. πῆδος P. 13. φωνῆς τῆς] φωνῆς P. 17. προσκυνήσει PV. 19. σαμβούκης P.

lem, urbem obsidione cinxit, captivosque ex ea Judaeos ducentum xxxiii. Babylonem abduxit. Qua quidem tempestate suam ipsius statuam auream, quo ab omnibus illic adoraretur, erexit. Erat autem illius altitudo cubitorum lx. latitudo vero cubitorum vi. et statuit eam in campo Deera provinciae Babylonis. Itaque Nabuchodonosor Rex misit ad congregandos Satrapas, Magistratus, et Judices, Duces et Tyrannos, Optimates et Praefectos, omnesque Principes regionum, ut convenirent ad Dedicationem statuæ quam erexerat Nabuchodonosor Rex. Tunc congregati sunt Satrapae, Magistratus, et Judices, Duces, Tyranni et Optimates, qui erant in potestatibus constituti, et universi principes regionum, ut convenirent ad dedicationem statuæ, quam erexerat Nabuchodonosor Rex. Stabant autem in conspectu statuæ, quam posuerat Nabuchodonosor Rex, et Praeco clamabat valenter: *Vobis dicitur populus, tribus et linguis, in hora qua audietis sonitum tubae, et fistulae, et cytharae, et sambucæ et psalterii, et symphoniae, et universi generis musicorum, cadentes adorare statuam auream, quam constituit Nabuchodonosor Rex. Si quis autem non prostratus adoraverit, eadem hora mittetur in fornacem ignis ardentis. Post haec dicitur, statim ut audierunt omnes populi sonitum tubae, et fistulae, et citharae, et sambucæ, et Psalterii, symphoniae, et omnis generis musicorum, ca-*

Χαλδαῖοι, καὶ διέβαλον τοὺς Ἰουδαίους, καὶ ὑπολαβόντες εἶπον Ναβουχοδονόσορ τῷ βασιλεῖ, Βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι. σὺ βασιλεῦ ἔθηκας δόγμα, Πᾶς ἄνθρωπος, ὃς ἂν ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κithάρας, σαμβύκης καὶ ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, καὶ 5
 P 132 μὴ πεσῶν προσκυνήσῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ, ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. εἰσὶν ἄνδρες Ἰουδαῖοι, οἷς κατέστησας ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλώνος, Σεδράκ, Μισάκ
 R 310 καὶ Ἀβδευαγῶ· οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι οὐχ ὑπήκουσαν, βασιλεῦ, τῷ δόγματί σου, καὶ τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύουσιν καὶ τῇ εἰκόνι τῇ 10 χρυσοῦ ἢ ἔστησας οὐ προσκυνοῦσιν. τότε Ναβουχοδονόσορ ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀγαγεῖν τὸν Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδευαγῶ. καὶ ἤχθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Εἰ ἀληθῶς, Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδευαγῶ, τοῖς θεοῖς μου οὐ λατρεύετε καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ ἢ ἔστησας 15
 B οὐ προσκυνεῖτε; νῦν οὖν εἰ ἔχετε ἐτολμῶς, ἵνα ὡς ἂν ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κithάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας, καὶ παντὸς γένους μουσικοῦ, πεσόντες προσκυνεῖτε τῇ εἰκόνι ἢ ἐποίησα· ἐὰν δὲ μὴ προσκυνήσητε, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεσθε εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν 20 καιομένην. καὶ τίς ἔστιν ὃς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν μου;

1. εἶπαν R. 3. πάντα ἄνθρωπον V: quo recepto scribendum ἐμβληθήσεσθαι. ib. ἀκούσει P. 4. σαμβούκης P. 5. καὶ σ.] σ. P. 6. προσκυνήσαι RV, προσκύνει P. 8. nescio an 12. Μισάκ καὶ] καὶ Μισάκ V, hic Μισάκ R. 15. τῇ εἰκόνι] εἰκόνι P. 17. σαμβούκης PV. 20. τὴν κάμινον] τὸν κάμινον P. 21. ὃς] θεός, ὃς P sola.

dentés omnes populi, tribus, et linguae, adoraverunt statuam auream quam constituerat Nabuchodonosor Rex. Statimque et in ipso tempore accedentes viri Chaldaei accusaverunt Judaeos, dixeruntque Nabuchodonosor Regi: Rex, in aeternum vive. Tu, Rex, posuisti decretum, ut omnis homo qui audierit sonitum tubae, fistulae et citharae, sambucae, et psalterii, et symphoniae, et universi generis musicorum prosternat se et adoret statuam auream: si quis autem non procidens adoraverit, mittatur in fornacem ignis ardentis. Sunt ergo viri Judaei quos constituiti super opera regionis Babyloniae, Sidrach, Misach, et Abdenago. Viri isti contempserunt, Rex, decretum tuum, et Deos tuos non colunt, et imaginem auream quam statuisti non adorant. Tunc Nabuchodonosor in furore et ira praecepit, ut adducerentur Sidrach, Misach et Abdenago: qui confestim adducti sunt in conspectu Regis. Pronunciansque Nabuchodonosor, dixit eis: Vere ne, Sidrach, Misach, et Abdenago, Deos meos non colitis, et imaginem, quam constitui non adoratis? Numc ergo si estis parati, quacumque hora audieritis sonitum tubae, fistulae, citharae, sambucae, psalterii et symphoniae, et omnis generis musicorum, prosternite vos et adorare statuam quam feci. Quod si non adoraveritis:

Ἀπεκρίθη Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδευαγὼ λέγοντες τῷ βασιλεὶ Ναβουχοδονόσορ, Οὐ χρεῖαν ἔχομεν ἡμεῖς περὶ τοῦ ἔηματος τούτου ἀποκριθῆναι σοι· ἔστι γὰρ θεὸς ἐν οὐρανῷ, ᾧ ἡμεῖς λατρεύομεν, [δυνατὸς] ἐξελεσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου, βασιλεῦ, φύσεται C ἡμᾶς· καὶ ἐὰν μὴ, γνωστὸν ἔστω σοι, βασιλεῦ, ὅτι τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύομεν καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ ἢ ἑστησας οὐ προσκυνῶμεν. τότε Ναβουχοδονόσορ ἐπλήσθη θυμοῦ, καὶ ἡ θυψὶς τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐπὶ Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδευα-
 10 γῶ, καὶ εἶπεν, Ἐκκυύσατε τὴν κάμινον ἐπταπλασίως, ἕως οὗ εἰς τέλος ἑκακῆ· καὶ ἄνδρας ἰσχυροὺς εἶπεν παθήσαντας τὸν Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδευαγὼ ἐμβαλεῖν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης. τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι ἐπεδήθησαν σὺν τοῖς σαραβάρους αὐτῶν καὶ τιάραις καὶ περικνημῖσι καὶ ἐνδύμασιν αὐτῶν
 15 ἐβλήθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, ἐπὶ τὸ ἔημα τοῦ βασιλέως ὑπερῆλχυσεν. καὶ ἡ κάμινος ἐξεκαύθη ἐκ περισσοῦ, καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδευαγὼ ἔπεσον εἰς μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης πεπιδμημένοι· καὶ περιεπάτουσαν ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς ὑμνοῦντες τὸν
 20 θεὸν καὶ εὐλογοῦντες τὸν κύριον. καὶ συστὰς Ἀζαρίας προσηύξατο οὕτως, καὶ ἀνοψῆσας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς εἶπεν, Εὐλογητὸς εἶ, κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ἀνε- R 312

3. σοι om. V. 4. δυνατὸς addidit m. R. 5. τῶν om. P. 9.
 καὶ Μισάκ P. 12. ἐμβαλεῖν P. *ibid.* τὴν alterum om. P. 16.
 τοῦ om. P. 22. ὁ θεὸς om. P.

hac eadem hora mitteremini in fornacem ignis ardentis. Et quis est Deus qui erimet vos de manu mea?

Respondentes Sidrach, Misach, et Abdenago, dixerunt Regi Nabuchodonosor: Non oportet nos de hac re respondere tibi: est enim Deus in caelo quem colimus, potens eripere nos de camino ignis ardentis, et de manibus tuis, o Rex, liberare. Quod si noluerit, notum sit tibi, Rex, quia Deos tuos non colimus, et statuat auream, quam crexisti, non adornamus. Tunc Nabuchodonosor repletus est furore, et aspectus faciei illius immutatus est super Sidrach, Misach, et Abdenago. Et praeceptum ut succenderetur fornax septuplum quam succendi consueverat, donec tandem succenderetur, et viris fortissimis iussit ut ligantes Sidrach, Misach, et Abdenago, mitterent eos in fornacem ignis ardentis. Et confestim viri illi vinciti cum braccis suis, et tiaris, et calceamentis, et vestibus missi sunt in medium succensa erat nimis. Viri autem tres Sidrach, Misach, et Abdenago ceciderunt in medio camine ignis ardentis colligati, et ambulabant in medio flammae laudantes Deum, et benedicentes Domino. Stans autem Azarias oravit sic; aperiensque os suum in medio ignis,

τὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας, Ὅτι δίκαιος
 εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ
 P 133 καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοὶ σου καὶ πῦσοι αἱ κρίσεις σου ἀληθιναί, καὶ
 κριματὰ ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν καὶ
 ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν σου τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλὴμ, 5
 ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἁμαρ-
 V 107 τίας ἡμῶν, ὅτι ἡμάρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σου
 καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν
 οὐδὲ συντηρήσαμεν οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα
 εὖ ἡμῖν γένηται. καὶ πάντα ὅσα ἡμῖν ἐπήγαγες, καὶ πάντα ὅσα 10
 ἐποίησας ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας, καὶ παρέδωκας ἡμᾶς
 B πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν. καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοι-
 ξαι τὸ στόμα ἡμῶν· αἰσχύνῃ καὶ ὄνειδος ἐγενήθη τοῖς δούλοις
 σου καὶ τοῖς σεβομένοις σε. μὴ δὴ παραδῶς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ 15
 τὸ ὄνομά σου, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ
 ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀπ' ἡμῶν διὰ Ἀβραάμ τὸν ἐγαπημένον
 ἐπὶ σου καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἁγίόν σου,
 οἷς ἐλάλησας πρὸς αὐτοὺς λέγων, Πληθύναι τὸ σπέρμα αὐτῶν
 ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος 20
 τῆς θυλάσσης. ὅτι, δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ
 ἔθνη, καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον διὰ τὰς ἁμαρ-

2. ἐπὶ] καὶ ἐπὶ P. 4. κατὰ] καὶ κατὰ P. 7. καὶ om. V.
 9. οὐδὲ ἐποιήσαμεν om. P.

ait: *Benedictus es, Domine Deus patrum nostrorum, et laudabile et glorificatum nomen tuum in saecula. Quia justus es et in omnibus quae fecisti nobis, et universa opera tua vera, et rectae viae tuae, et omnia judicia tua vera, et judicia veritatis fecisti, juxta omnia, quae fecisti nobis, et super civitatem sanctam tuam patrum nostrorum Hierusalem. Quia in veritate et judicio induxisti super nos haec omnia propter peccata nostra; quia peccavimus et inique fecimus recedentes a te, et deliquimus in omnibus, et mandata tua non audivimus, neque observavimus, neque fecimus, quemadmodum praeceperas nobis, ut bene sit nobis. Et omnia quaecumque induxisti nobis, et universa quaecumque fecisti nobis in vero judicio fecisti. Et tradidisti nos in manus inimicorum iniquorum inimicissimorum apostatarum, et Regi iniquo, et pessimo ultra omnem terram. Et nunc non possumus aperire os: confusio et opprobrium facti sumus servis tuis, et his qui colunt te. Ne tradas nos in perpetuum, propter nomen tuum: et ne dissipes testamentum tuum, neque auferas misericordiam tuam a nobis, propter Abraham dilectum tuum, et Isaac servum tuum, et Israel sanctum tuum. Quibus locutus es ad eos, dicens, quia multiplicares semen eorum sicut stellas coeli, et sicut arenam, quae est in litore maris. Quia Domine imminuti sumus plusquam omnes gentes, sumusque humiles*

τίας ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων καὶ προφή- C
 της καὶ ἡγούμενος οὐδὲ ὀλοκαύτωσις οὐδὲ θυσία οὐδὲ προσ-
 φορὰ οὐδὲ θυμίαμα, οὐ τόπος τοῦ ὀλοκαρπῶσαι ἐναντίον σου
 καὶ εὔρειν ἔλειος, ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένη καὶ πνεύματι τα-
 5 πεινώσειως προσδεχθείμεν, ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύ-
 ρων καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων, οὕτως γενέσθω ἡ θυσία
 ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτελέσαι ὅπισθ' ἐν σου, ὅτι οὐκ
 ἔστιν αἰσχύνῃ τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σοί. νῦν οὖν ἀκολουθοῦμεν ἐν
 ὅλη καρδίᾳ, καὶ φοβούμεθά σε καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου,
 10 μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιεί-
 κειάν σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεους σου, καὶ ἔξελοῦ ἡμᾶς R 314
 κατὰ τὰ θανάσια σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, κύριε.
 καὶ ἐντραπέησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακά.
 καὶ καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάσης δυνάμεως καὶ δυναστείας, καὶ
 15 ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη, καὶ γνώτωσαν ὅτι σὺ εἶ κύριος ὁ θεὸς
 μόνος καὶ ἐνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβάλλοντες αὐτοὺς ἱππῆται τοῦ βασι-
 λείως καίοντες τὴν κάμινον νάφθαν καὶ πλάσαν καὶ στυπεῖον καὶ
 κληματίδα· καὶ διεχέετο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις P 134
 20 τεσεράκοντα ἐννεα, καὶ διώδυσεν καὶ ἐνεπύρισεν οὗς ἦδρε περὶ
 τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων. ὁ δὲ ἄγγελος τοῦ κυρίου συγκατέ-
 βη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐξετίναξεν τὴν

2. οὐδὲ θ.] καὶ θ. P. 17. ἐμβάλλοντες PV. id. τοῦ Βαβυλώ-
 νος βασιλέως P. 18. στυκπίον P, στυκπύον V. 21. τὴν
 om. P.

in universa terra hodie propter peccata nostra. Et non est in tempore isto Princeps et Propheta, et dux, neque holocaustum, neque sacrificium, neque oblatio, neque incensum, non locus primitiarum coram te, ut possimus invenire misericordiam tuam, sed in anima contrita, et spiritu humilitatis suscipiamur, sicut in holocaustis arietum et taurorum, et sicut in millibus agnorum pinguium, sic fiat sacrificium nostrum in conspectu tuo hodie, et impleat post te, quia non est confusio confidentibus in te. Nunc igitur sequimur te in toto corde, et timemus te, et quaerimus faciem tuam. Ne confundas nos, sed facias nobiscum secundum mansuetudinem tuam, et secundum multitudinem misericordiae tuae: et erue nos secundum mirabilia tua, et da gloriam nomini tuo, Domine. Et confundantur omnes qui ostendunt servis tuis mala, et confundantur in omni potentia et potestate; et robur eorum conteratur. Et sciant quia tu es Dominus Deus solus, et gloriosus super orbem terrarum.

Et non cessabant, qui miserant eos ministri Regis succedentes fornacem naphtha, et pice, et stupa, et malleolis. Et effundebatur flamma super fornacem in cubitos quadraginta novem, et erupit, et incendit quos invenit circa fornacem Chaldaeorum. Angelus autem Domini de-

- φλόγα τοῦ πυρός ἐκ τῆς καμίνου, καὶ ἐποίησεν τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα ὁρόσου διασυσφίλων. καὶ οὐχ ἦν αὐτῶν καθόλου τὸ πῦρ· καὶ οὐκ ἐλύπησεν οὐδὲ ἠνώχλησεν αὐτούς. τότε οἱ τρεῖς ὡς ἕξ ἐνός στόματος ἕμνονον καὶ ἐδόξαζον καὶ εὐλόγουν τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες, Εὐλογητὸς εἶ, κύριε ὁ 5
 Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς
 B αἰῶνας, καὶ εὐλογημένος τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον καὶ ἐπερύνμητον καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ
 ναῷ τῆς ἀγίας δόξης σου καὶ ὑπερῦμνητος καὶ ὑπερένδοξος εἰς
 τοὺς αἰῶνας. καὶ μετὰ βρυχία. Εὐλογεῖτε Ἀνανία, Ἀζαρία καὶ 10
 V 108 Μισαήλ τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι ἐξέλατο ἡμᾶς ἕξ ἕδου καὶ ἔσωσεν ἡμᾶς, ἐκ χειρὸς
 θανάτου καὶ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ καμίνου μέσης καιομένης φλογὸς καὶ ἐκ μέσου πυρός ἐρρύσατο ἡμᾶς. ἔξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. εὐλογεῖτε 15
 πάντες οἱ σεβόμενοι τὸν κύριον, τὸν Θεὸν τῶν Θεῶν, ὑμνεῖτε καὶ
 C ἔξομολογεῖσθε, ὅτι εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 R 316 Καὶ Ναβουχοδονόσορ ἤκουσεν ὑμνούντων αὐτῶν, καὶ ἐθαύμασεν, καὶ ἐξανέστη ἐν σπουδῇ, καὶ εἶπε τοῖς μεγιστάσιν αὐτοῦ, Οὐχὶ ἄνδρας τρεῖς ἐβάλομεν ἐν μέσῳ τοῦ πυρός πεπεδημένους; καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ, Ἀληθῶς, βασιλεῦ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ὡς ἐγὼ ὁρῶ ἄνδρας τέσσαρις λελυμένους καὶ περιπατοῦντας ἐν μέ-

12. ἐξέλετο R. 20. τρεῖς ἄνδρας P. 22. τέσσαρας P. *ibid.*
 λελυμένους] πεπεδημένους V.

scendit cum Azaria et sociis ejus in fornacem, et excussit flammam ignis de fornace, et fecit medium fornacis, quasi ventum roris flantem. Et non tetigit eos omnino ignis, neque contristavit, nec quicquam molestiae intulit. Tunc hi tres quasi ex uno ore laudabant et glorificabant, et benedicebant Deum in camino dicentes: *Benedictus es, Domine Deus patrum nostrorum, et laudabilis et superexaltatus in saecula. Et benedictum nomen tuum sanctum, et superlaudabile et superexaltatum in saecula. Benedictus es in templo sanctae gloriae tuae, et superlaudabilis et supergloriosus in saecula.* Et post pauca.

Benedicite Anania, Azaria, et Misael Domino, laudate et superexaltate eum in saecula, quia liberavit nos de inferno, et salvavit nos de manu mortis, et liberavit nos de fornace media ardentis flammae, et es media igne liberavit nos.

Constitemini Domino, quoniam bonus, quoniam in saeculum misericordia ejus.

Benedicite omnes colentes Dominum, Deum Deorum: laudate et constitemini, quia in omnia saecula misericordia ejus.

Et Nabuchodonosor audivit laudantes eos, et miratus est, et surrexit in festinatione, et ait Optumatisibus suis: *Nonne tres viros injecimus*

σω τοῦ πυρός, καὶ διαφθορὰ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ ὄρασις τοῦ τεύχτου ὁμοία νύξ̄ Θεοῦ.

Τότε προσῆλθεν Ναβουχοδονόσορ πρὸς τὴν θύραν τῆς καμίνου τοῦ πυρός τῆς καιομένης, καὶ εἶπεν, Σεδράκ, Μισάκ, Ἀβδεναγῶ, οἱ δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ἔξελθετε καὶ δεῦτε. καὶ ἔξηλθον Σεδράκ, Μισάκ, Ἀβδεναγῶ ἐκ μέσου τοῦ πυρός. D

Καὶ συνάγονται οἱ σατράπαι καὶ οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ τοπάρχαι καὶ οἱ δυνάσται τοῦ βασιλέως, καὶ ἐθεώρουν τοὺς ἄνδρας ὅτι οὐκ ἐκυρλεύσε τὸ πῦρ τοῦ σώματος αὐτῶν καὶ ἡ θύρῃς τῆς κεφαλῆς αὐτῶν οὐκ ἐφλογίσθη καὶ τὰ σαράβαρα αὐτῶν οὐκ ἠλλοιώθησαν καὶ ὁσμη πυρός οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς. καὶ προσεκύνησεν ὁ βασιλεὺς ἐνώπιον αὐτῶν τῷ κυρίῳ. καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ καὶ εἶπεν, Εὐλόγητος ὁ Θεὸς τοῦ Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδεναγῶ, ὃς ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἔξελατο τοὺς παῖδας αὐτοῦ, ὅτι ἐπεποθήσαν ἐπ' αὐτῶ καὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ἠλλοίωσαν καὶ παρέδωκαν τὰ σώματα αὐτῶν εἰς πῦρ, ὅπως μὴ λατρεύσωσι μηδὲ προσκυνήσωσι παντὶ θεῷ, ἀλλ' ἢ τῷ Θεῷ αὐτῶν. ἐγὼ ἐκτίθεμαι δόγμα, Πᾶς λαός, φυλὴ, γλῶσσα, ἢ ἂν εἶπῃ βλασφημίαν κατὰ τοῦ Θεοῦ Σεδράκ, Μισάκ, Ἀβδεναγῶ, εἰς ἀπίλειαν ἔσονται, καὶ οἱ οἴκοι αὐτῶν εἰς διαρπαγὴν, καθότι οὐκ ἔστιν Θεὸς ἕτερος, ὅστις δυνήσεται ῥύσασθαι οὕτως. P 135

Τότε ὁ βασιλεὺς κατεύθυνε τὸν Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδε-

4. 6. 19. καὶ Ἀβδεναγῶ P. 11. ὁ om. P. 14. ἐξέλλετο P. 22. ὁ om. P.

in medium ignis compeditos? Et dixerunt Regi: Vere, Rex. Et dixit Rex: Ecce ego video quatuor viros solutos et ambulantes in medio ignis, et nihil corruptionis est in eis: et species quarti similis filio Dei.

Tunc accessit Nabuchodonosor ad ostium fornacis ignis ardentis, et ait: Sidrach, Misach, et Abdenago, servi Dei excelsi, egredimini, et venite foras. Et egressi sunt Sidrach, Misach, et Abdenago de medio ignis.

Et congregantur Satrapae, Magistratus, et Judices et potentes Regis, et contemplabantur viros illos, quoniam nihil potestatis habuissent ignis in corporibus eorum; et capillus capitis eorum non est adustus, et sarabara eorum non sunt immutata, et odor ignis non transiisset per eos. Et adoravit in conspectu eorum Rex Dominum. Et respondit Nabuchodonosor, et dixit: Benedictus Deus Sidrach, Misach, et Abdenago, qui misit Angelum suum, et eruit servos suos, quia consideravit in eo. Et verbum regis immutaverunt, et tradiderunt corpora sua in ignem, ne scriberent et ne odorarent omnem Deum, praeter Deum suum. A me positum est decretum: Omnis populus, tribus, lingua, quae dixerit blasphemiam contra Deum Sidrach, Misach, et Abdenago, dispereat, et domus ejus vastetur, neque enim est alius Deus qui possit ita salvare.

ναγὼ ἐν τῇ χώρᾳ Βαβυλῶνος, καὶ ἤρξατο αὐτούς, καὶ ἤξλωσεν αὐτούς ἡγεῖσθαι πάντων τῶν Ἰουδαίων τῶν ὄντων ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

μδ' Ὀλυμπιάς.

B

ι'.

5

Τούτῳ τῷ δεκάτῳ ἔτει Ματθανίου τοῦ καὶ Σεδεκίου ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερემίαν παρὰ κυρίου, ἐν ᾧ καιρῷ ἐφυλάττετο τῇ αὐτῇ τῆς φυλακῆς τοῦ βασιλέως Ἰούδα, ἐν ἧ κατέκλεισεν
 R 318 αὐτὸν Ματθανίας ὁ καὶ Σεδεκίας, λέγων, Διὰ τί σὺ προφητεύεις λέγων, Οὕτως εἶπε κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὴν πόλιν ταύτην ἐν χειρὶ βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ λήψεται αὐτήν, καὶ Ματθανίας ὁ καὶ Σεδεκίας οὐ μὴ σωθῆ ἔκ χειρὸς τῶν Χαλδαίων, ὅτι παραδόσει παραδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ λαλήσει τὸ στόμα αὐτοῦ πρὸς τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ
 C αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὄψονται, καὶ εἰσελεύσεται Ματθανίας ὁ καὶ Σεδεκίας εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἐκεῖ καθιέται, ἕως οὗ ἐπισκέψομαι αὐτόν, φησὶ κύριος, ὅτι πολεμεῖ τοὺς Χαλδαίους.

ια'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐνάτῃ τοῦ τετάρτου μηνὸς ἐβράβη ἡ πόλις Ἱερουσαλήμ, καὶ εἰσῆλθον πάντες οἱ ἡγεμόνες Ναβουχοδονόσορ, 20

4. ιθ' Ναβουχοδονόσορος m. R. 6. δεκάτῳ ἔτει] ἔτει ι' P. 14. οἱ om. P. 18. ια' om. RV. 19. κ' Ναβουχοδονόσορ, quod apponit m. P., ex V affertur diserte, ut mihi non liqueat scholia illa V constanter habeat an minus. ib. ἐνάτῃ PV.

Anni a. m. c. Tunc Rex promovit Sidrach, Misach, et Abdenago in provincia Babylonis. Et evexit eos, et toti Judaeorum genti, quae in regno eius erat, praefecit.

XLIV. Olympias.

4904.

X.

Decimo Matthaniae, sive Sedeciae, anno, verbum Domini factum est ad Hieremiam, quando custodiebatur in atrio carceris Regis Judae, in quo cluserat eum Matthanias, qui et Sedecias, dicens: *Quare tu vaticinarius dicens: Sic dixit Dominus, Ecce ego do civitatem istam in manus Regis Babylonis, et capiet eam, et Matthanias, qui et Sedecias, non salvabitur de manu Chaldaeorum, quia traditione tradetur in manus Regis Babylonis; et loquetur os ejus ad os ejus, et oculi ejus oculos ejus videbunt. Et ingredietur Matthanias, qui et Sedecias, in Babylonem, et ibi sedebit, donec visitem eum, dicit Dominus, quia pugnat contra Chaldaeos.*

4905.

XI.

Hoc anno, die nono quarti mensis, vastata est Hierusalem, et in-

καὶ ἔφυγεν Ματθανίας ὁ καὶ Σεδεκίας καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ νυκτὸς V 109
εἰς κήπον αὐτοῦ, καὶ ἠθέλησαν φυγεῖν, καὶ κατεδίωκον οἱ Χαλ-
δαῖοι ὀπίσω τοῦ βασιλέως, καὶ κατέλαβον αὐτόν· καὶ πῦσα ἡ
δύναμις αὐτοῦ διεσπάρη, καὶ ἔσφαξαν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ὀρώντος
5 αὐτοῦ καὶ αὐτὸν ἐξετόφλωσεν καὶ ἀπήγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυ-
λώνα.

Καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ε', θ' τοῦ μηνός, οὗτος ιθ' ἐνιαυτὸς D
Ναβουχοδονόσορ, ἦλθεν Ναβουζάρδαν ὁ ἀρχιμέγιστος αὐτοῦ εἰς
Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐνέπρησε τὸν ναὸν κυρίου διαρκέσαντα ἔτεσιν
10 ἑκατὸν, καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως Σεδεκίου τοῦ καὶ Ἰεχωνίου καὶ
αὐτὸν ἐνέπρησεν, καὶ πάσας τὰς οἰκίας τῆς πόλεως καὶ πᾶν τὸ
τεῖχος Ἱερουσαλήμ κύκλῳ καθεῖλεν πῦσα ἡ δύναμις Χαλδαίων ἡ
μετὰ Ναβουζάρδαν τοῦ ἀρχιμαγείρου, καὶ τοὺς καταλειφθέντας
ἐν τῇ πόλει καὶ τοὺς πεπτωκότας ἀπώκισεν πρὸς βασιλεῖα Βαβυ-
15 λῶνος, τοὺς δὲ πένητας τῆς γῆς κατέλιπεν Ναβουζάρδαν εἰς
ἀμπελοφυτοὺς καὶ εἰς γεωργούς. καὶ τοὺς στύλους τοὺς χαλκοῦς τοὺς
ἐν οἴκῳ κυρίου συνέτριψαν οἱ Χαλδαῖοι, καὶ ἔλαβον πάντα τὸν χαλ- P 136
κὸν αὐτῶν καὶ ἀπήνεγκαν εἰς Βαβυλώνα. καὶ τοὺς ποδιστήρας καὶ
τοὺς ἀναληπτῆρας καὶ τὰ ψαλτήρια καὶ τὴν στεφάνην καὶ τὰς φιά-
20 λας καὶ τὰς κρεάγρας καὶ πάντα σκεύη τὰ χαλκᾶ, ἐν οἷς ἐλει-
τούργουν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰς ὑδρίας καὶ σαπφῶθ καὶ τὰ μασ-
μαιρῶθ καὶ τοὺς ὑποχνητῆρας καὶ τὰς λυχνίας καὶ τὰ ἄμμα- R 320

4. ἔσφαξεν P. 7. ἕως Μαρτίου κα' ἐνίστατο τὸ ιθ' ἔτος Ναβου-
χοδονόσορ m. P. 12. τῶν Χαλδαίων P. 14. ἐμπεπτακότας P.
17. οἱ Χαλδαῖοι om. P. 18. ἀπήνεγεν P. 19. καὶ τὴν] τὴν
V. 21. ἀπφῶθ P. φιάλας m. P. ibid. μαρμαιρῶθ P. θυμια-
ματήρια m. P. 22. ἀμμαστρακῶθ P. λέβητας m. P.

gressi sunt duces omnes Nabuchodonosor, fugitque Matthanias, qui et Sedecias, et qui cum illo erant noctu in hortum ejus, et voluerunt fugere, et insecuti a tergo Regis ceperunt eum Chaldaei, et totus exercitus ejus dissipatus est, et occidit filios ejus coram eo, et ipsum oculis privavit, et in Babylonem deduxit.

Mense vero quinto, die nono, qui decimus nonus est Nabuchodonosor, venit Nabuzardan Princeps coquorum Hierosolymam, et incendit templum Domini, quod steterat annis ccccxxv. domumque regiam Sedeciae, qui et Joacim, et omnes domos civitatis; et totum murum Hierosolymorum in circuitu exercitus Chaldaeorum, qui erant cum Nabuzardan, dejecit, et relictos in urbe et cadentes transtulit ad Regem Babylonis. Pauperes vero terrae Nabuzardan reliquit ad colendas vineas et agros. Ex columnas aereas in templo Domini comminuerunt, et quicquid erat aeris acceperunt, secumque Babylonem deportarunt. Lebetes praeterea, amulas, psalteria, coronam, phialas, et creagras, omnisque generis vasa aerea in quibus sacrificabant, et rei divinae operabantur; hydrias quo-

σρακῶθ καὶ τὰς θυσίας καὶ τοὺς κιάθους, ἃ ἦν χρυσῆ καὶ ἃ ἦν ἀργυρῆ, ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος. καὶ οἱ στῦλοι δύο καὶ ἡ θάλασσα μία καὶ οἱ μόσχοι δώδεκα χαλκοῖ, οἳ ἦσαν ὑποκάτω τῆς θαλάσσης, ἃ ἐποίησεν βασιλεὺς Σολομῶν εἰς οἶκον κυρίου, οὗκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ αὐτῶν πάντων τῶν σκευῶν τούτων. 5

Καὶ οὗτος Σεδεκίας ὁ καὶ Ἰεχωνίας τὸ πονηρὸν ἐποίησεν ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ.

Τῷ αὐτῷ ἰα' ἔτει Σεδεκίου τῇ Σῶρ, ὅπερ ἐστὶν Τύρος, ἐπιφανέσθη τῇ Ἰερουσαλὴμ διὰ τὰ συμβάντα αὐτῇ ὑπὸ Ναβουχοδονόσορ καὶ Ναβουζάρδαν τοῦ ἀρχιμαγείρου αὐτοῦ προφητεῖν 10 κατ' αὐτῆς Ἐζεκιὴλ δηλῶν ὅσα αὐτῇ κατὰ ἔσται καὶ ὡς εἰς λεωπετρίαν δοθήσεται καὶ ψνγμὸς σαγητῶν ἔσται.

Ἐπὶ τούτου καὶ οἱ βασιλεῖς Ἰουδαίων ἐπαύσαντο αἰχμαλωτισθέντες ὑπὸ Ναβουχοδονόσορ, καὶ μηκέτι ἰσχύσαντες ἐδούλευσαν Βαβυλωνίοις καὶ Μήδοις. παρέδωκε γὰρ κύριος ὁ θεὸς τὴν 15 βασιλείαν τῆς γῆς εἰς χεῖρας Ἀσσυρίων καὶ Χαλδαίων καὶ Μήδων καὶ Περσῶν.

Μέχρι Μιτθανίου τοῦ καὶ Σεδεκίου καταλήγουσιν οἱ ἐκ φυλῆς Ἰούδα βασιλεῖς, διαγενόμενοι ἐπὶ ὅλοις ἔτεσιν νοθ'.

Τὰ ο' ἔτη τῆς αἰχμαλωσίας τῶν Ἰουδαίων τὰ προφητευσθέν- 20 τα ὑπὸ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου, καθὼς ἡ δευτέρα τῶν Παραλι-

6. οὕτως P sola. 8. ἔτει ἰα' P. 9. Ναβουχοδονόσορος P. 10. αὐτοῦ om. P. 11. λεωπετρίαν m. P ex Ezech. XXVI. 4., γεωπετρίαν PV. 12. δοθήσεται om. P.

Anni a. m. c. que et phialas et thymiateria, et urceos, et pelves, et candelabra, et libatoria, et mortariola seu thuribula, et cyathos: quae erant aurea, et quae erant argentea tulit Princeps cocorum. Et columnae duae, et mare unum, et vituli duodecim aenei sub mare, quae fecit Rex Solomon in domum Domini, non erat pondus aeris omnium horum vasorum.

Hic Sedecias, qui et Jechonias, malum fecit coram Domino, juxta omnia quae fecerant patres ejus.

Eodem anno xi. Sedeciae, Sor, seu Tyro, insultante urbi Hierusalem propter ea quae passa fuerat a Nabuchodonosor et Nabuzardan Principe coquorum, adversus illam prophetat Ezechiel, quaeque illi impendeant mala indicat, et ut in limpidissimam petram dabitur, et ut siccatio saganarum erit.

4906. Illo regnante, desierunt Reges Judaeorum, facti a Nabuchodonosor captivi, viribusque destituti Babylonis et Medis servierunt. Tradidit enim Dominus Deus regnum terrae in manus Assyriorum et Chaldaeorum, Persarum et Medorum.

Usque ad Matthaniam, seu Sedeciam, deficiunt Reges ex tribu Juda, cum perstitissent annis eccclxxxix.

Lxx. ann. captivitatis Judaeorum, qui praedicti sunt ab Hieremia Propheta, quemadmodum secundus liber paralipomenon, et Ebrae scri-

πομένων και ἡ τοῦ Ἑσδρα διδάσκει γραφή, τὴν ἀρχὴν ἔχει μετὰ τὸ ἰα' ἔτος Ματθανίου τοῦ και Σεδεκίου, και συμπληροῦνται εἰς τὸ δῶτερον ἔτος Δαριέου τοῦ Ὑστάσπου βασιλέως Περσῶν.

ιβ'.

D

5' *Ἰουδαίων αἰχμαλωσίας και ἀφανισμοῦ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις νεώ.*

Πρῶτον ἔτος ἀρχῆς ἀφανισμοῦ τοῦ νεώ και αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰουδαίων ἔθρους πλην ὀλλῶν, οἱ και εἰς Αἴγυπτον κατέβησαν πρὸς Οὐαφρῆν βασιλεῖα Αἰγύπτου μετὰ τὰς εἰς αὐτοὺς γε- V 110
10 νομένας μερικὰς αἰχμαλωσίας, καθ' ἣν ὁ τῶν Χαλδαίων και Βα-
βυλωνίων βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ἐπαύσατο πολιορκήσας τὰ
Ἱεροσόλυμα και τὸν Σεδεκίον ἐκτυφλώσας αἰχμάλωτον ἔλαβεν. R 322
Ναβουζζάφδαν δὲ ὁ ἀρχιμάγειρος μηνὶ πέμπτῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς P 137
15 μῶνος ἔτει νμβ'. συνάδει δὲ ἡμῖν ὁ Κλήμης και αὐτὸς ἐν τῷ
πρώτῳ σιρώματι, φάσκων ἐπὶ τῆς μδ' Ὀλυμπιάδος τὴν εἰς Βα-
βυλῶνα αἰχμαλωσίαν τοῦ Ἰουδαίων λαοῦ γενέσθαι, βασιλεύοντος
μὲν Αἰγυπτίων Οὐαφροῦ, ἀρχοντος δὲ Ἀθήνησι Φιλίππου· συ-
νάγεσθαι τε τὰ ο' ἔτη τῆς ἐρημίας τοῦ τόπου ἐπὶ τὸ δεῦτερον ἔτος
20 Δαριέου τοῦ Ὑστάσπου. ταῦτα μὲν ὁ δηλωθεὶς ἀνίρ.

4. ιβ' om. RV. ib. κα' Ναβουχοδονόσορ. α' ἔτος αἰχμαλωσίας m.
R et m. V. 13. ὁ om. P. 15. και ὁ αὐτὸς P. ibid. ἐν τῷ
πρώτῳ] p. 395. 18. Οὐαφρίον V. ib. Φιλίππου] Conf. Euseb.
p. 330. ed. Mai.

ptura docet, initium ducunt post Matthanise, seu Sedeciae, annum xi. et complentur anno ii. Darii, Hystaspis filii, Regis Persarum.

xii.

De Judaeorum captivitate, et excidio templi Hierosolymitani.

Primus annus incepti excidii templi, et captivitatis gentis Judaeorum, paucis exceptis qui in Aegyptum ad Vafrem Aegypti Regem perfecti sunt, postquam pars alia in captivitatem abducta est, quando Chaldaeorum et Babyloniortum Rex Nabuchodonosor obsidionem Hierosolymorum solvit, et Sedecia occoecato, hunc captivum abduxit. Nabazardan vero Princeps coquorum mensis quinti die x. templum incendit, quod a prima Solomonis aedificatione annis cxxlii. persisterat. Nobis ipsemet concidit Clemens lib. i. Stromatum, scribens, quadragesima quarta Olympiade abductam fuisse in civitatem Babylenis in captivitatem Judaeorum gentem, regnante apud Aegyptios Vafre, Philippo vero Athenis Archonte: confici porro lxx. annos vastationis loci anno ii. Darii Hystaspis filii. Haec supra memoratus vir.

Ἐζεκιήλ δὲ ὁ προφήτης τῷ Φαραὺ Οὐαφρηῇ βασιλεῖ Αἰγύπτου προφητεύει ὅποσα αὐτῷ συμβήσεται καὶ τῇ Αἰγύπτῳ, **B** ἀνθ' ὧν ὡς καλαμίνη ῥάβδος τεθλασμένη ἐγενήθη τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ.

Ὁ αὐτὸς δὲ φησι περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀφανισμοῦ, Δωδεκάτῳ ἔτι 5 αἰχμαλωσίας Ἐλιακίμ τοῦ καὶ Ἰωακίμ, ὑπερ ἑστί πρῶτον ἔτος ἀφανισμοῦ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις νεώ.

Δεκάτῳ μηνὶ πέμπτῃ τοῦ μηνὸς ἦλθεν ὁ ἀνασωθεὶς ἀπὸ Ἱερουσαλήμ ἐν χώρᾳ Χαλδαιῶν, λέγων τῷ προφῆτῃ Ἰεζεκιήλ, Ἐύλωκεν ἡ πόλις. χεὶρ δὲ κυρίου ἦν γενομένη ἐπὶ τὸν αὐτὸν προ-10 φήτην ἐσπέρας, πρὶν ἢ ἔλθειν τὸν ἀνασωθέντα, καὶ ἠνοιχθῆ τὸ στόμα αὐτοῦ πρωί, ὡς ἦλθεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἀνασωθεὶς, καὶ ἀνοιχθέντος τοῦ στόματος αὐτοῦ οὐ συνεσχέθη ἔτι, καὶ μετὰ τοῦτο **C** φησιν, Ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων, Ὅτι ἀνθρώπων, οἱ κατοικοῦντες τὰς ἠρημωμένας πόλεις ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ λέ-15 γουσιν, Εἰς ἦν Ἀβραάμ καὶ κατέσχε γῆν, καὶ ἡμεῖς πλείους ἐσμέν ἡμῖν δέδοται εἰς κατάσχεσιν. διὰ τοῦτο εἰπέ αὐτοῖς, Τάδε λέγει Ἄδωναι κύριος, Ἐπειδὴ τοῦ αἵματος ἐσθίετε καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἤρατε πρὸς τὰ εἶδωλα ὑμῶν καὶ αἷμα ἐξεχέετε καὶ τὴν γῆν ἐκληρονομήσατε καὶ ἕκαστος τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον ἐμίανατο, ὥς ἐγώ, **20** λέγει κύριος, εἰ μὴ οἱ ἐν ταῖς ἠρημωμέναις μαχαίρᾳ πεσοῦνται,

1. Ἰεζεκιήλ R. id. δὲ om. P. 3. καλάμιν ἢ V, καλάμη ἢ P. 5. διέ om. P. 13. σὺ om. V. 15. ἐρημωμένας P. 16. εἰς ἦν] εἰς ἦν V. id. Ἀβραάμ κατέσχε γῆν V, καὶ κατέσχε γῆν Ἀβραάμ P. Conf. Ezech. XXXIII. 24. 17. Ἄδωνάι P. 19. ἐξεχέετε V. 21. ἐρημωμένας PV. id. μαχαίραις P.

Ezechiel Propheta Pharaoni Vafre Aegypti Regi praedicat quaecumque ipsi eventura sunt, et Aegypto, pro quibus quasi arundo virga contracta factus est domui Israel.

Idem praeterea scribit de hac eversione templi: Anno XII. captivitatis Eliacim, qui et Joacim dictus est, qui primus est eversionis annus templi Hierosolymitani.

Mense decimo, die quinto mensis, accessit quidam qui ex urbe Hierosolymitana evaserat, et in Chaldaeorum Regionem venerat, dicens Ezechiel Prophetae: *Capta est civitas.* Manus autem Domini facta fuerat ad ipsum Prophetam vespere antequam veniret qui evaserat, ejusque ore aperto, non se amplius continuit, et post haec dixit: *Factum est verbum Domini ad me, dicens: Fili hominis, qui habitant in ruinosis super humum Israel, aiunt, unus erat Abraham, et haereditate possedit terram, nos autem multi sumus, nobis data est terra in possessionem: ideo dices ad eos, Haec dicit Dominus Deus, Quia in sanguine comeditis, et oculos vestros levatis ad immunditias vestras, et sanguinem fuditis, et terram possidetis, et unusquisque uxorem proximi sui polluit. Vivo ego, dicit Dominus, quia qui in ruinosis, habitabant, gladio cadent,*

καὶ οἱ ἐν τῷ πεδίῳ βρωθήσονται ἀπὸ τῶν θηρίων τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐρημωθήσεται ὄρη τοῦ Ἰσραὴλ διὰ τὸ μὴ εἶναι διαπορευόμενον, D καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος.

Δανιὴλ ἐν Βαβυλῶνι προεφήτευσεν. ἐκείσε δὲ καὶ Ἀνανίας καὶ Ἐζαριὰς καὶ Μισαὴλ ἐγνωρίζοντο.

κβ΄.

μέ΄ Ὀλυμπιάς.

R 324

κγ΄.

Τούτῳ τῷ κγ΄ ἔτει Ναβουχοδονόσορ καὶ τρίτῳ τῆς αἰχμαλω-
10 σίας ἀπέκτισε Ναβουζάρδαν πάλιν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ Ἰουδαίου
ψμέ. πᾶσαι δὲ ψυχὰς Ἰουδαίων ἀπεκρίθησαν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ P 138
εἰς Βαβυλῶνα δ΄ καὶ χ΄.

Μετὰ Ναβουχοδονόσορ διεδέξατο τὴν Χαλδαίων ἀρχὴν ὁ
υἱὸς αὐτοῦ Εὐειλάδ Μαροδάχ ἔτη ζ΄. ὁμοῦ δ΄θιέ΄.

15

α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐξέβαλεν Εὐειλάδ Μαροδάχ ὁ υἱὸς Ναβουχο-
δονόσορ Ἰωακείμ τὸν καὶ Ἰεωνίαν ἐκ τῆς οἰκίας τῆς φυλακῆς ἧς
ἐφυλάττετο, καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ χρηστά, καὶ ἔδωκεν τὸν θρόνον V 111
αὐτοῦ ἐπάνω τῶν θρόνων τῶν βασιλείων τῶν μετ΄ αὐτοῦ ἐν Βα-
βυλῶνι, καὶ ἥλλαξε τὴν στολὴν τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, καὶ ἥσθιεν

4. προεφήτευσεν P. *ibid.* δὲ] τε PV. 5. ἐγνωρίζετο P. 9.
αἰχμαλωσίας β΄, γ΄ m. P. *ib.* κγ΄ om. P. 11. Ἰουδαίων om. P.
14. μαρωχάδ V. 18. ἔδωκεν] Immo ἔθικεν.

et qui in campo a bestiis agri devorabuntur, et desolabuntur montes Israel, Anni a m. c. eo quod nullus sit qui per eos pertranscat, et sciant quia ego sum Dominus.

Daniel Babylone prophetavit, ibidemque Ananias, Azarias et Misael dari habebantur.

XXII.

4907.

XLV. Olympias.

XXIII.

4912.

Hoc anno Nabuchodonosor, et tertio a captivitate, transtulit rursum Nabazardan DCCXLV. Judaeos ex Hierusalem. Universum vero translati sunt ex Hierusalem in civitatem Babylonis animae IV. MDC.

Post Nabuchodonosor, Chaldaeorum principatum excepit filius ejus Euilad-Marodach, qui regnavit annos VII. Colliguntur anni IV. MCCCXXV.

I.

Hoc anno Evllad-Marodach, filius Nabuchodonosor, eduxit Joacim, qui et Jechonias dictus, e carcere in quo custodiebatur, et locutus est illi benigne, et posuit thronum ejus super thronos Regum qui erant cum eo in Babylone, et mutavit vestes ejus quas habuerat in carcere, et com-

Chronicon Paschale vol. I.

17

B ἄρτον διὰ παντὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ὡς ἔζησεν, καὶ ἡ ταγὴ αὐτοῦ ταγὴ διὰ παντὸς ἰδίδοτο αὐτῷ παρὰ τοῦ βασιλέως Βαβυλωνῶνος ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἕως ἡμέρας ἧς ἀπέθανεν.

β', γ'.

μς' Ὀλυμπιάς.

δ', ε', ζ', ζ'.

μς' Ὀλυμπιάς.

Μετὰ Εὐειλάδ Μαροδάχ βασιλεύει Χαλδαίων ὁ ἀδελφὸς αὐ-
τοῦ Βαλτάσαρ ἔτη δ'. ὄμου δ'ζαθ'. 10

C α', β', γ'.

κ' ἔτος προφητείας Ἰεζεκιήλ καὶ λ' προφητείας Δανιήλ ἐν Βαβυλωνί.

δ'.

Βαλτάσαρ ὁ βασιλεὺς ἐποίησε δεῖπνον μέγα τοῖς μεγιστάσιν 15
αὐτοῦ ἀνδράσι α. κατέναντι τῶν χιλίων πίνων Βαλτάσαρ εἶπεν
ἐν τῇ γέουσι τοῦ οἴνου ἐξενεγκεῖν τὰ σκεύη τὰ χρυσοῦ καὶ τὰ ἀρ-
γυροῦ, ἃ ἐξήνεγκε Ναβουχοδονόσορ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ναοῦ
τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ πνέτωσαν ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ
μεγιστᾶνες αὐτοῦ καὶ αἱ παλλακαὶ αὐτοῦ καὶ αἱ παράκοιτοι αὐ- 20

7. δ' — ζ' ante μς' Ὀλυμπιάς ponunt RV, transposuit P, sequuta m. R, qui Ὀλυμπιάς μς' ε', ε', ζ', η', θ' : quas litteras ponit etiam m. P.
8. αἰγυλωσίας ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ' m. P. 11. κ' ἔτος om. P. 14.
19. 259. 3. μεγαστάσιν — μεγαστάνες R.

edebat panem semper in conspectu ejus cunctis diebus vitae suae. An-
nonam quoque constituit ei sine intermissione, quae ei dabatur a Rege
Babylonis.

II. III.

XLVI. Olympias.

IV. V. VI. VII.

XLVII. Olympias.

Post Evidad-Marodach, super Chaldaeos regnavit frater ejus Balta-
sar annos iv. Colliguntur anni iv. MDCXXXIX.

I. II. III.

Prophetiae Ezechielis, et xxx. annus Prophetiae Danielis Babylone.

IV.

Baltasar fecit grande convivium optimatibus suis mille, et coram
mille bibens Baltasar, praecepit jam temulentus, ut afferrentur vasa au-
rea et argentea quae asportaverat pater ejus de templo quod fuit in
Hierusalem, ut biberent in eis Rex et optimates ejus, uxoresque ejus et
concubinae. Tunc allata sunt vasa quae asportaverat de templo, quod

τοῦ. καὶ ἤνέχθησαν τὰ σκεύη τὰ χρυσοῦ καὶ τὰ ἀργυροῦ, ἃ ἐξή- D
 νησαν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ ἔπινον ἐν
 αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ καὶ αἱ παλλακαὶ αὐτοῦ
 καὶ αἱ παρακάκοι αὐτοῦ ἔπινον οἶνον, καὶ ἤνεσαν τοὺς Θεοὺς R 326
 τοὺς χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς καὶ χαλκοῦς καὶ σιδηροῦς καὶ ξυλλί-
 νους καὶ λιθίνους, καὶ τὸν Θεὸν τοῦ αἰῶνος οὐκ εὐλόγησαν τὸν
 ἔχοντα τὴν ἔξουσίαν τοῦ πνεύματος αὐτῶν. ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ
 ἐξῆλθον δάκτυλοι χειρὸς ἀνθρώπου, καὶ ἔγραφον κατέναντι τῆς
 λαμπάδος ἐπὶ τοῦ κωνιάματος τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως.
 10 καὶ ὁ βασιλεὺς θεωρεῖ τοὺς ἀστραγάλους τῆς χειρὸς τῆς γραφού-
 σης. τότε τοῦ βασιλέως ἡ μορφή ἠλλοιώθη, καὶ οἱ διαλογισμοὶ
 αὐτοῦ συνετάρασσον αὐτόν. καὶ οἱ δεσμοὶ τῆς ὁσφύος αὐτοῦ διε- P 139
 λύοντο καὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ συνεκρούοντο.

Καὶ ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς ἐν ἰσχυρί τοῦ εἰσπαγεῖν μάγους,
 15 Χαλδαίους, Γαίλαρηνοὺς· καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε τοῖς
 σοφοῖς Βαβυλωνίων, "Ὅς ἂν ἀναγῶ τὴν γραφὴν ταύτην καὶ τὴν
 σήκρῃσιν αὐτῆς γνωρίσῃ μοι, πορφυραν ἐνδύσεται, καὶ ὁ μα-
 νικῆς ὁ χρυσοῦς ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ τρίτος ἐν τῇ βα-
 σιλείᾳ μου ἄρξει. καὶ εἰσπορεύοντο πάντες οἱ σοφοὶ τοῦ βασι-
 20 λέως, καὶ οὐκ ἠδύναντο τὴν γραφὴν ἀναγῶναι οὐδὲ τὴν σήκρῃ-
 σιν τῷ βασιλεῖ γνωρίσαι. καὶ ὁ βασιλεὺς Βυλιτάσαρ ἐταράχθη,
 καὶ ἡ μορφή αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐπ' αὐτῷ, καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ B
 συνεταράσσοντο. καὶ ἡ βασίλισσα εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ

2. τοῦ Θεοῦ] Θεοῦ P. 8. χειρὸς om. P.

fuert in Hierusalem, et biberunt in eis Rex et optimates ejus, uxores
 et concubinae ejus. Bibebant vinum, et laudabant Deos suos aureos et
 argenteos, aereos, ferreos, ligneosque et lapideos, et non laudabant Deum
 saeculi qui habet potestatem spiritus eorum. In eadem hora apparue-
 runt digiti, quasi manus hominis scribentis contra candelabrum in super-
 ficie parietis aulae regiae. Et Rex aspiciebat articulos manus scriben-
 tis. Tunc facies Regis commutata est, et cogitationes ejus conturbab-
 ant eum: et compages renum ejus solvebantur, et genua ejus ad se in-
 vicem collidebantur.

Exclamavit itaque Rex fortiter, ut introducerent Magos, Chaldaeos
 et aruspices. Et proloquens Rex, ait sapientibus Babylonis: *Quicumque*
legerit scripturam hanc, et interpretationem ejus manifestam mihi fecerit,
purpura vestietur, et torquem aureum habebit in collo, et tertius in re-
gio meo erit. Tunc ingressi omnes sapientes Regis non potuerunt nec
 scripturam legere, nec interpretationem ejus indicare Regi. Unde Rex
 Balthazar satis conturbatus est, et vultus illius immutatus est: sed et opti-
 mates ejus turbabantur. Regina autem pro re quae acciderat Regi et
 optimatibus ejus, domum convivii ingressa est: et proloquens ait: *Rex,*

- πότου, και ἀπεκριθῆ ἡ βασίλισσα και εἶπεν, Βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι· μὴ ταρασσέτωσάν σε οἱ διαλογοσμοὶ σου, και ἡ μορφὴ σου μὴ ἀλλοιοῦσθω. Ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, ἐν ᾧ πνεῦμα Θεοῦ ἅγιον, και ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πατρὸς σου γρηγόρησις και σύνεσις ἠρέθη ἐν αὐτῷ· και ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ὁ πατὴρ σου ἄρχοντα ἐπαιδιῶν, μάγων, Χαλδαίων, Γα-
V 112 ζαρηνῶν κατέστησεν αὐτόν, ὅτι πνεῦμα περισσὸν ἐν αὐτῷ και φρόνησις και σύνεσις, συγκρίνων ἐνώπνια και ἀναγγελλῶν κροπτό-
C μενα και λύων συνδέσμονας Δαυιὴλ, και ὁ βασιλεὺς ἐπέθηκεν αὐτῷ ὄνομα Βαλτάσαρ. νῦν οὖν κληθῆτω, και τὴν σύγκρισιν 10 ἀναγγελεῖ σοι. τότε Δαυιὴλ εἰσῆχθη κατ' ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. και εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δαυιὴλ, Σὺ εἶ Δαυιὴλ ὁ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας ἧς ἤγαγεν ὁ βασιλεὺς ὁ πατὴρ μου; και εἶπεν, Ναί, βασιλεῦ. Ἐκουσα περὶ σοῦ ὅτι πνεῦμα Θεοῦ ἐν σοὶ και γρηγόρησις και σύνεσις και σοφία περισσὴ ἠρέ- 15
R 328 θῆ ἐν σοί, και νῦν εἰσῆλθον ἐνώπιόν μου οἱ σοφοί, μάγοι, Χαλδαῖοι, Γαζαρηνοί, ἵνα τὴν γραφὴν ταύτην ἀναγνῶσι και τὴν σύγκρισιν αὐτῆς γνωρίσωσί μοι· και οὐκ ἴδυνήθησαν ἀπαγγεῖλαι
D μοι. και ἐγὼ ἤκουσα περὶ σοῦ ὅτι δύνασαι κριματα συγκρίνειν. νῦν οὖν ἐὰν δυνηθῆς τὴν γραφὴν ἀναγνῶναι και τὴν σύγκρισιν 20 αὐτῆς γνωρίσαι μοι, πορφυράν ἐνδύσῃ, και ὁ μανεάκης ὁ χρυσοῦς ἐπὶ τὸν τράχηλόν σου, και τρίτος ἐν τῇ βασιλείᾳ μου ἕρ-
1. βασιλεῦ om P. 6. ἐπ' αἰδιῶν PV. 6. κροπτόμενα m. R, κροτούμενα PV. 11. κατ' ἐνώπιον] ἐνώπιον P. 14. ναί, βασιλεῦ] ὁ βασιλεὺς P. 18. και om. P.

in aeternum vive: non te conturbent cogitationes tuae, neque facies tua immutetur. Est vir in regno tuo, qui spiritum Deorum sanctorum habet in se: et in diebus patris tui scientia et sapientia inventae sunt in eo. Nam et Rex Nabuchodonosor pater tuus Principem Magorum, incantatorum, Chaldaeorum, et Aruspicum constituit eum, pater, inquam, tuus, o Rex, quia spiritus amplior et prudentia, intelligentiaque et interpretatio somniorum, et ostensio secretorum, ac solutio ligatorum inventae sunt in eo, hoc est in Daniele, cui Rex nomen posuit Balthasar. Nunc itaque Daniel vocetur, et interpretationem narrabit. Igitur introductus est Daniel coram Rege: ad quem praefatus Rex ait: Tu es Daniel de filiis captivitatis Juda, quem adduxerat pater meus Rex de Judaea? audivi de te quoniam spiritum Deorum habeas, et scientia intelligentiaque ac sapientia ampliores inventae sunt in te. Et nunc introgressi sunt in conspectu meo sapientes magi, ut scripturam hanc legerent, et interpretationem ejus indicarent mihi, et nequiverunt sensum hujus sermonis edicere. Porro ego audivi de te quod possis obscura interpretari, et ligata dissolvere: si ergo vales scripturam legere, et interpretationem ejus indicare mihi, purpura vestieris, et torquem auream circa collum tuum habebis, et tertius in regno meo Princeps eris. Ad quae respondens Daniel, ait coram Rege:

Ξεις. τότε ἀπεκρίθη Δαυιὴλ καὶ εἶπεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως,
 Τὰ δόματά σου σοὶ ἔστω καὶ τὴν δωρεὰν τῆς οἰκίας σου ἐτέρω
 δός· ἐγὼ δὲ τὴν γραφὴν ἀναγνώσομαι τῷ βασιλεῖ καὶ τὴν σύγ-
 κρισιν αὐτῆς γνωρίσω σοι. βασιλεῦ, ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος τὴν βα-
 50σιλείαν καὶ τὴν μεγαλωσύνην καὶ τὴν δόξαν ἔδωκεν Ναβουχοδο-
 νόσορ τῷ πατρί σου. καὶ ἀπὸ τῆς μεγαλωσύνης ἧς ἔδωκεν αὐτῷ P 140
 πάντες οἱ λαοί, φυλαί, γλῶσσαι ἦσαν τρέμοντες καὶ φοβούμενοι
 ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. οὓς ἠβούλετο αὐτὸς ἀγγεῖαι καὶ οὓς ἠβού-
 10λετο αὐτὸς ἔτυπεν καὶ οὓς ἠβούλετο αὐτὸς ὑψοῦν καὶ οὓς
 ἠβούλετο αὐτὸς ἐταπείνου. καὶ ὅτε ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ
 καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐκραταιώθη τοῦ ὑπερηφανεύεσθαι, κατη-
 νέχθη ἀπὸ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας, καὶ ἡ τιμὴ ἀφῆρέθη
 ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξειδιώχθη, καὶ ἡ καρ-
 15διά αὐτοῦ μετὰ τῶν θηρίων ἐδόθη καὶ μετὰ ὀνύχων ἡ κα-
 15τοικία αὐτοῦ, καὶ χόρτον ὡς βοῦν ἐνώμιζον αὐτόν, καὶ ἀπὸ τῆς
 δόξης τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβάρη ἕως οὗ ἔγνω ὅτι κυ-
 ριεύει ὁ ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν αἰώνων καὶ ᾧ ἐὰν δόξη δώ- B
 σει αὐτήν. καὶ σὺ οὖν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Βαλτάσαρ οὐκ ἐποίησας
 τὴν καρδίαν σου κατ' ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, οὐ πάντα ταῦτα ἔγνωσ, καὶ
 20ἐπὶ τὸν κύριον Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ὑψώθης καὶ τ' σκεῆν τοῦ οἴκου
 αὐτοῦ ἤνεγκας ἐνώπιόν σου καὶ σὺ καὶ οἱ μεγιστάνες σου καὶ αἱ
 παλλακαὶ σου καὶ αἱ παράκοιτοί σου οἶνον ἔπιναν ἐν αὐτοῖς, καὶ
 τοὺς Θεοὺς τοὺς χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς καὶ χαλκοῦς καὶ σιδηροῦς

8. αὐτὸς ἀγγεῖαι] ἀγγεῖαι P. 17. αἰώνων ἀνθρώπων P, ἀνθρώ-
 πων Daniel V. 20. 20. κύριον om. P. ib. ὑψώθεις P. 21.
 αἱ om. P. 22. ἔπιναν] Conferendum ἐγκατέλειπας p. 263. 12.

*Munera tua sint tibi, et dona domus tuae alteri da: scripturam autem
 legam tibi, Rex, et interpretationem ejus ostendam tibi. O Rex, Deus
 altissimus Regnum et magnificentiam, gloriam et honorem dedit Nabu-
 chodonosor patri tuo, et propter magnificentiam quam dederat ei, uni-
 versis populis, tribus, et linguae tremebant, et metuebant eum. Quos
 volebat interfecit, et quos volebat percutebat, et quos volebat ex-
 altabat, et quos volebat humiliabat. Quando autem elevatum est cor
 ejus, et spiritus illius obfirmatus est ad superbiam, depositus est de solio
 regni sui, et gloria ejus ablata est, et a filiis hominum ejectus est, sed
 et cor ejus cum bestis positum est, et cum onagris erat habitatio ejus, foe-
 dem quoque ut bos comedebat, et rore caeli corpus ejus infectum est, donec
 cognosceret quod potestatem haberet altissimus in regno hominum, et
 quaecumque voluerit suscitabit super illud. Tu quoque filius ejus Baltasar,
 non humiliasti cor tuum, cum scires haec omnia: sed adversum dominato-
 rem caeli elevatus es, et vasa domus ejus allata sunt coram te, et tu, et
 optimates tui, et uxores tuas, et concubinae tuae vinum bibistis in eis.
 Vasa quoque aureos et argenteos et aereos, ferreos, ligneosque et lapideos,*

καὶ ξυλίνους καὶ λιθίνους, οἱ εὖ βλέπουσι καὶ οὐκ ἀκούουσι καὶ οὐ γινώσκουσιν, ἤνεσας. καὶ τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ, οὗ ἡ κνοή σου ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ σου, αὐτὸν οὐκ ἐδόξυσας.

C διὰ τοῦτο ἐκ προσώπου αἰτοῦ ἀπεστάλη ἀστυράγυλος χειρὸς, καὶ τὴν γραφὴν ταύτην ἐνέταξεν. καὶ αὕτη ἡ γραφὴ ἡ ἐντεταγμένη, 5

R 390 Μανῆ, Θεκέλ, Φαρές. τοῦτο τὸ σῆμα τοῦ ῥήματος· Μανῆ ἐμέτρησεν ὁ θεὸς τὴν βασιλείαν σου καὶ ἐπλήρωσεν αὐτήν, Θεκέλ κατεστάθη ἐν ζυγῶ, καὶ ἠρρέθη ὑστεροῦσα, Φαρές δηρῆται ἡ βασιλεία σου, καὶ ἐδόθη Μήδοις καὶ Πέρσαις. καὶ ἔσεν Βαλτάσαρ, καὶ ἐνέδυσαν τὸν Δανιὴλ πορφύραν καὶ τὸν μακάκη¹⁰ τὸν χρυσοῦν περιέθηκων περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ ἐκήρυξεν περὶ αὐτοῦ εἶναι αὐτὸν ἄρχοντα τρίτον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. ἐν

V 113 ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἀηρέθη Βαλτάσαρ ὁ Χαλδαῖος καὶ Δαρείος ὁ Μήδος παρέλαβε τὴν βασιλείαν.

D ἡ μή Ὀλυμπιάς. 15

Μετὰ Βαλτάσαρ βασιλεὺς Χαλδαίων Δαρείος ὁ Μήδος ἐτι γ'. ὁμοῦ, δ'οκβ'.

α'.

Οὗτος Δαρείος κατέστησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ σατραπίας ρ', καὶ τούτων ἐπάνω τακτικούς γ', ὧν εἷς ἐτύγγανε Δανιὴλ²⁰ ὁ προφήτης. συσκευῆ δὲ καὶ διαβολῆ τῶν αὐτῶν σατραπῶν καὶ

1. καὶ οὐκ ἀκούουσι om. P. 12. περὶ] τὰ περὶ P. 19. αἰμαλωσίας με m. P.

Anni a m. c. qui non vident, neque audiunt, neque sentiunt, laudasti: porro Deum qui habet flatum tuum in manu sua, et omnes vias tuas, non glorificasti, ideo ab eo missus est articulus manus qui scripsit hoc quod exaratum est. Haec autem scriptura, quae digesta est, Mane, Tecei, Phares, et haec est interpretatio sermonis: Mane: numeravit Deus regnum tuum, et completit illud. Tecei, appensus es in statera, et inventus es minus habere. Phares, divisum est regnum tuum, et datum est Medis et Persis. Tunc iubente Rege indutus est Daniel purpura, et circumdata est torques aurea collo ejus, et praedicatum est de eo quod haberet potestatem tertius in regno suo. Eadem nocte interfectus est Baltasar Rex Chaldaeus, et Darius Medus successit in regnum.

XLVIII. Olympias.

Post Baltasar, regnavit super Chaldaeos Darius Medus annos III. Colliguntur anni IV. MCCCXXXII.

4920.

I.

Hic Darius constituit in Regno suo Satrapas cxx. quibus praefecit III. Principes, quorum unus erat Daniel Propheta. Insidiis autem et calumniis Satraparum et Principum fidem adhibens Darius, Danielem con-

τακτικῶν πεισθεις ὁ Δαρεῖος ἔβαλε τὸν Δανιὴλ εἰς λάκκον λεόντων, καὶ οὐκ ἐφθάρη, διὰ τὴν εἰς τὸν θεὸν μετὰ πεποιθήσεως προσκύνησεν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ἄγγελος κυρίου τῷ Ἀμβακούμ, P 141 Ἀπένεγκαι τὸ ἄριστον ὃ ἔχεις εἰς Βαβυλῶνα τῷ Δανιὴλ εἰς τὸν 5 λάκκον τῶν λεόντων. καὶ εἶπεν Ἀμβακούμ, Κύριε, Βαβυλῶνα οὐκ ἠώρακα, καὶ τὸν λάκκον οὐ γινώσκω [ποῦ ἔστιν]. καὶ ἐπελάβετο ὁ ἄγγελος κυρίου τῆς κορυφῆς αὐτοῦ, καὶ βαστάσας τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἔθηκεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα ἐπάνω τοῦ λάκκου ἐν τῷ ῥόλλῳ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ. καὶ ἐβόησεν Ἀμβα-

10 κοῦμ λέγων, Δανιὴλ Δανιὴλ, λάβε τὸ ἄριστον ὃ ἀπέστειλὲν σοι ὁ θεός. εἶπε δὲ Δανιὴλ, Ἐμνήσθης γάρ μου, ὁ θεός, καὶ οὐκ ἐγκατέλειπας τοὺς ἀγαπῶντάς σε. καὶ ἀναστὰς Δανιὴλ ἔφαγεν. ὁ δὲ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἀπεκατέστησε τὸν Ἀμβακούμ παραχρημὰ ἐπὶ τὸν τόπον αὐτοῦ.

15 Τῷ αὐτῷ πρώτῳ ἔτει ἐνύπνιον εἶδεν Δανιὴλ, ὃς ἐπεκλήθη B Βαλτάσαρ, τὸ τῶν τεσσάρων θηρίων, λεωνίης, ἄρκου, παρδάλειως, καὶ ἕτερον ζῶον τούτων φοβερωτέρου καὶ ἰσχυροτέρου περυσσῶς, ἅτινά εἰσι τέσσαρες βασιλείαι ἐξαίρουμένοι ἀπὸ τῆς γῆς.

Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ ἔτει καὶ τὸν παλαιὸν τῶν ἡμερῶν εἶδεν, ἕως 20 οὔ θρόνοι ἐτέθησαν, καὶ ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, ὡς υἱὸς R 332 ἀνθρώπου ἐρχόμενος ἦν, καὶ ἕως τοῦ παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν ἐφθασεν, καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ βασιλεία, καὶ πάντες λαοί,

6. οὐκ V. *ibid.* ποῦ ἔστιν om. V. 10. λέγων om. P. 12. ἐγκατέλειπας P. *ib.* ἀγαπῶντας] ἐζητοῦντας P. 16. ἔφαγον P. 19. ἔτει om. V. 20. ὡς] ὡσεὶ P.

jecit in lacum leonum, neque absumptus est, eo quod Deum cum spe adoravit. Dixitque Angelus Domini Abacuc: *Defer prandium quod habes Babylonem Danieli in lacum leonum.* Et dixit Abacuc: *Domine, Babylonem non vidi, et nescio ubi est lacus.* Tum Angelus vertice ejus arrepto, portavit eum capillis capitis sui, posuitque in Babylonem supra lacum in impetu spiritus sui. Et clamavit Abacuc: *Daniel, Daniel, accipe prandium, quod misit tibi Deus.* Et dixit Daniel: *Recordatus es mei, Deus, et non reliquisti exquirentes te.* Et surgens Daniel, comedit. Angelus autem Dei statim restituit Abacuc in locum suum.

Eodem primo anno, visa sunt in somnis a Daniele, qui dictus est Balthasar, quatuor animalia, leaena, ursus, pardalis, et alterum his omnibus terribilius, longaeque fortius, quibus designabantur praecipua regna terrae.

Eodem anno vidit antiquum dierum, donec throni positi sunt, et in subibus coeli tanquam filius hominis veniens erat, et usque ad antiquum dierum pervenit; et ipsi datus est principatus, et honos, et regnum, et omnes populi, tribus, et linguae servient ei: et potestas ejus potestas in aeternam, quae non transibit, et regnum ejus non corrumpetur.

φυλαί, γλώσσαι αὐτῶ δουλεύσουσι, καὶ ἡ ἔξουσία αὐτοῦ ἔξουσία αἰώνιος, ἥτις οὐ παρελεύσεται οὐδὲ διαφθαρήσεται.

C Τίς δ' ἂν εἴη ὁ κατὰ σάρκα φανείς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων; Θεὸς λόγος, ὁ πρὸ αἰώνων γεννηθεὶς Θεός.

β', γ'.

5

Τρίτῳ ἔτει Δαρείου ὄρασιν εἶδε Δανιὴλ ἐν Σούσοις τῆ βάρει, ἥτις ἐστὶν ἐν χώρᾳ Αἰλλὰμ Βαβυλῶνος, κριὸν κεραιτίζοντα κατὰ θάλασσαν καὶ βορῶᾶν καὶ νότον, ὡς πάντα τὰ θηρία μὴ ἴστασθαι ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτοῦ. τράγον ὄρῳ ἀπὸ λιβδὸς ἐρχόμενον ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, ὃς συνέτριψε τὸν κριὸν καὶ τὰ κέ-
ρατα αὐτοῦ, ὅπερ ἐστὶν βασιλεία Ῥωμαίων τὴν πρὸ αὐτῆς βασιλείαν καὶ τὸ σπέρμα αὐτῆς συντρίψει.

D Μετὰ Δαρείου τὸν Μῆδον ἐβασίλευσεν Δαρεῖος υἱὸς Ἀσσοῦρου ἀπὸ τοῦ σπέρματος Μῆδων ἔτη εἴ. ὁμοῦ ἔτη δ' Ὀλέ.

Τινὲς φασὶ τουτοῦ τὸν Δαρείου καὶ Ἀστυάγην ἐπικεκλήσθαι. 15

α'.

ἕ ἔτος προφητείας Ἱερεμίου ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ.

V 114

μθ' Ὀλυμπιάς.

β'.

ξά ἔτος προφητείας Ἱερεμίου ἐν τῇ Αἰγύπτῳ.

20

1. δουλεύσουσι P. 3. ὁ om. P. 6. αἰχμαλωσίας ις', ιζ' m. P.
9. καὶ μετ' αὐτοῦ om. P. 11. βασιλείας P. P. 14. ἔτη alterum
om. P. 15. αἰχμαλωσίας ιη' m. P. ib. τουτοῦ V, τοῦτον P.
17. ιδ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ, κς', κζ', κη', κθ' m. P. 20. ξ
P. ibid. τῆ om. P.

Anni a m. c. Quis autem hic qui humano generi secundum carnem apparuit? Deus
4921. Verbum, qui ante saecula natus est Deus.

π. ιιι.

Anno III. Darii, visionem vidit Daniel in Susis castro, quod est in regione Aelam Babylonis: arietem cornibus ventilantem contra mare, et Aquilonem, et austrum, et omnes beatiae non poterant resistere ei. *Video hircum venientem ab occidente super faciem totius terrae, qui contrivit arietem, et cornua ejus*, (id est, regni quod Imperium Romanorum praecedet) *ejusque semen conteret*.

Post Darium Medum regnavit Darius, filius Assueri, ex stirpe Medorum, annos XIIII. Colliguntur anni IV. MCCCXXXV.

Quidam aiunt Darium hunc Astyagem etiam fuisse cognominatum.

I.

Annus LX. Prophetiae Hieremiae in Judaea.

XLIX. Olympias.

II.

γ', δ', ε'.

ν' Ὀλυμπιάς.

ς', ζ', η', θ'.

να' Ὀλυμπιάς.

5

ι', ια', ιβ'.

Ἐργασίας μάταιον αὐτὸ εἶναι. ἔτι δὲ καὶ τὸν δράκοντα ἀνεῖ-
 λεν ὃν ἔσειβον Βαβυλωνῖοι, δι' ἣν αἰτίαν ἔδοτον αὐτὸν αἰτησάμε-
 νοι ἔβαλλον εἰς λάκκον λεόντων. ἐκ προνοίας δὲ Θεοῦ δι' Ἀμβρα-
 κοῦμ τραφεῖς ἑπτὰ ἡμέρας σώως ἀνήχθη, καὶ ἀντ' αὐτοῦ οἱ R 334
 15 ὑπεναντίοι αὐτοῦ βληθέντες παρὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως εἰς τὸν λάκ- B
 κων τῶν λεόντων παραχρῆμα ἐβρώθησαν.

γγ'.

Κῦρος τὸν Ἀστυάγην καθελὼν τὴν Μήδων καθεῖλεν βασι-
 λειαν, γεγονυῖαν ἐν ἔτεσι σνθ', ἣτις συνεκρίθη μετὰ τῆς βασιλείας
 15 Βαβυλωνίων ἢ χρυσῆ κεφαλὴ τῆς εἰκόνης ἧς εἶδεν Νυβουχοδο-
 νόσορ.

νβ' Ὀλυμπιάς.

Περσῶν ἐβασίλευσεν πρῶτος Κῦρος ὁ Πέρσης ἔτη λ'.
 ὁμοῦ ,δϞξε'.

6. ἀπὸ] Ἰσως ἀπὸφ m. R. 7. εἰβοντο P. 12. αἰχμαλωσίας
 ι' m. P. 14. ἦτινι P sola.

ix. annus Prophetiae in Aegypto.

Anni a. m. c.

III. IV. V.

L. Olympias.

VI. VII. VIII. IX.

LI. Olympias.

X. XI. XII.

Frustraneum esse quicquid contra Dei decretum agitur, id vel
 etiam docet. Sublato enim (a Daniele) dracone quem adorabant Baby-
 loniī, illum cum sibi dedi ii postulassent, in leonum lacum immiserunt.
 Sed Dei providentia per Abacuc septem dies pastus salvus est extractus,
 illiusque loco ejus adversarii ab eodem Rege in lacum leonum projecti,
 statimque absumpti sunt.

XIII.

4985.

Cyrus, Astyage sublato, Medorum regnum delevit, cum perstitisset
 annos cclix. quod quidem comparatum est una cum Babyloniae regno,
 capiti aureo statuae quam vidit Nabuchodonosor.

LII. Olympias.

Persis primus imperavit Cyrus Persa ann. xxx. Colliguntur anni
 IV. MDCCLXV.

C

α'.

Κύρος ἀνῆκε τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Ἰουδαίων ἔθρους πο-
ρεύσθαι εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα· καθ' ὃν ἐπανελθόντες ἀπὸ Βαβυ-
λώνος ἀμφὶ τὰς πέντε μυριάδας Ἰουδαίων τὸ θυσιαστήριον ἤγει-
ραν καὶ θεμελίους κατεβάλλοντο τοῦ ἱεροῦ. τῶν δὲ περιοικῶν⁵
ἔθνων ἐπισχόντων, διέμεινεν τὸ ἔργον ἀτέλές μέχρι δευτέρου ἔτους
Δαρείου τοῦ Ὑστάσου βασιλέως Περσῶν, μόνου τοῦ θυσιαστη-
ρίου συνεστῶτος, ἐπειδὴ ἡ προφητεία μέμνηται Δαρείου καὶ τῶν
τριῶν προφητῶν, Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου καὶ Μαλαχίου τοῦ καὶ
ἀγγέλου προφητευόντων. 10

Προεφῆτεον ἐν Περσίδι Δανιὴλ καὶ Ἰεζεκιήλ· ἐν δὲ τῇ Ἰου-
δαίᾳ Ἀμβακούμ, Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας· καθ' ὅσας ἐν Περσίδι
Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ ἱερεὺς ἐγνωρίζετο, καὶ Ζοροβάβελ ὁ τοῦ
Σαλαθιήλ, βασιλικῶν γένους ὢν, οἱ καὶ ἠγγήσαντο τῆς ἀπὸ Βα-
βυλώνος ἐπανόδου. τῷ Δανιὴλ ἐν τῷ αὐτῷ πρώτῳ ἔτει Κύρου¹⁵
λόγος ἀπεκαλύφθη ἐν ἡμέρᾳ εικοστῇ τετάρτῃ τοῦ πρώτου μηνὸς
ὄντι ἐν τῷ Τίγρι ποταμῷ τὰ περὶ τῶν πέντε βασιλείων τῶν ἐπι-
ἀναστησομένων καὶ τὰ περὶ τῆς παντελοῦς ἐρημώσεως Ἱερουσα-
λήμ καὶ τοῦ θυμιάματος καὶ τοῦ χρίσματος τοῦ ἐν αὐτῇ καὶ τὰ
περὶ τῆς τῶν ἔθνων κλήσεως· ἐν ᾧ ἔτει Δανιὴλ ἐκοιμήθη προφη-
20 τεύσας ἔτη ν'.

P 143

β', γ', δ'.

2. τοῦ] τῶν PV. 4. ἠγειρον P. 5. κατεβαλον τὸ PV. 8.
ἐπεὶ δὲ ἡ P. 11. δὲ om. R. 15. τῷ Δανιὴλ v. 17. ante ὄντι. ponit
P sola. 22. αἰχμαλωσίας 1β', 1γ', 1δ', 1ε', 1ς', 1ζ', 1η', 1θ', 1μ' m. P.

I.

Cyrus potestatem dedit universis captivis ex gente Judaeorum Hierosolyma revertendi: qua tempestate circiter l. millia Babylone egressi, sanctuarium instaurarunt, et templi fundamenta jecerunt. Sed vicinis gentibus Judaeos incursumibus, imperfectam opus mansit usque ad annum ii. Darii, Hystaspis filii, Persarum Regis, solo stante sanctuario: siquidem Prophetia Darii meminit, et trium Prophetarum, Aggaei, Zachariae, et Malachiae, qui et Angelus dictus est, idipsam prophetantium.

Prophetarunt in Perside Daniel et Eszechiel: in Judaea Abacuc, Aggaeus, et Zacharias: quorum tempestate Jesus filius Josedec Sacerdos claruit, et Zorobabel, filius Salathiel, qui ex regio erat genere, quique reversionis ex Babylone dnces fuere.

Danieli, hoc ipso primo anno Cyri, sermo revelatus est die xiv. primi mensis, cum ad Tigrim fluvium caset, de quinque Regibus adhuc secutaris, et de omnimoda destructione Hierusalem, et incensi ac uacationis in ea, et de vocatione gentium: quo quidem anno Daniel obdormivit, cum prophetasset annos l.

II. III. IV.

γγ' Ὀλυμπιάς.
 ε', ε', ζ'.

Σιμωνίδης ἔγνωρζετο.

η'.

V 115

5 Χίλων ὁ τῶν ἑπτὰ σοφῶν ἔφορος ἐν Λακεδαίμονι α' ἐγένετο.

νδ' Ὀλυμπιάς.

R 336

θ'.

Πυθαγόρας φυσικὸς φιλόσοφος ἔγνωρζετο.

ι'.

B

10 Ξενοφάνης Κολοφῶνος ἔγνωρζετο.

5. Χίλων V. *ib.* Λακεδαίμονι α'] Λακεδαίμονια V, Λακεδαίμωνια P. Vitium repetiit Scafiger verba haec in Eusebium suum conferens p. 162., quamvis Animadv. ad illum p. 72. n. MCCLVII. locum Diogenis de Chilone III. 1. γέγονε δὲ ἔφορος κατὰ τὴν πεντηκοστὴν ἔτην (πέμπετην restituit Casaubonus, confirmantibus libris duobus) Ὀλυμπιάδα, Παμφίλη δὲ φησι κατὰ τὴν ἔτην, καὶ πρῶτον ἔφορον γενέσθαι ἐπὶ Εὐθύδημον, ὡς φησι Σωσικράτης, recte sic accepisset ut prius omnium ephorus Chilo factus diceretur, non, ut Menagius, princeps collegii ephorum. Caeterum quum numerus α' etiam in Hieronymi et Armenia Eusebii interpretatione desit, Chronicon Paschale autem non aliunde haec quam ab Eusebio petiverit, credibile mihi est vitiosum Λακεδαίμονια iam apud Eusebium comparuisse, quemadmodum, ut hoc exemplo utar, unum idemque mendum imposuit Hieronymo p. 76., interpreti Armenio p. 283. ed. Med. et Syncello p. 153. D: quorum duo priores: *Hercules cognomento Desanaus in Phoenice clarus habetur, et: Hercules in Phoenicia cognoscebatur Desandas dictus;* mendī autem originem patefacit Syncellus, Ἡρακλῆα τινὲς φασιν ἐν Φοινίκη γναρίζεσθαι Διδάσαν ἐπιλεγόμενον, id est γναρίζεσθαι Σάνδαν; quo de Herculis cognomine testimonia quae exstabant collegit Wesselingius ad Hieroclem p. 710. praeter nuper editum Ioannis Laurentii de magistr. Rom. p. 268., ubi Σανδῶν scriptum. 6. αἰμαλ. μα', μβ', μγ', μδ', με' m. R. 7. θ' ante ι' ante v. 9. ponit P. 10. Ξενοφῶν V: „αι. Ξενοφῶν“ m. R. *ib.* Κολοφῶνος V, qui eodem accentu scribere solet Σολομῶνος, ὁ Κολοφῶνιος P. Conf. praef. nostram ad Ioan. Antioch. p. VII. VIII.

LIII. Olympias.

v. vi. vii.

Simonides agnoscebatur.

viii.

Chilon unus e vii. sapientibus Ephorus erat Lacedaemone.

LIV. Olympias.

Pythagoras Philosophus Physicus florebat.

ix. x.

Xenophanes Colophonius agnoscebatur.

ια', ιβ'.

νε' Ὀλυμπιάς.

ιγ'.

Κροΐσος ἐπὶ Κύρον ἐστράτευσεν.

ιδ', ιε'.

5

Κῦρος τὴν Λυδῶν βασιλείαν καθεῖλεν καὶ Κροΐσον αἰχμα-
 λώτισεν. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ἄλλας βασιλείας περιεῖλεν Ἀσίας, Κα-
 ρίας, Λυκίας, Ἰνδῶν πρὸς βορρᾶν καὶ Σακῶν καὶ Σκυθῶν.

ις'.

Θαλῆς ὁ Ἐξαμύου Μιλήσιος πρῶτος φυσικὸς φιλόσοφος ἀπέ-
 θανεν ζήσας ἔτη η'.

νς' Ὀλυμπιάς.

ιζ', ιη', ιθ'.

Συνάγεται ὁ πᾶς χρόνος τῆς αἰχμαλωσίας τῶν ο' ἐτῶν τοῦ Ἰου-
 δαίων ἔθνους, ἀριθμούμενος κατὰ μὲν τινὰς ἀπὸ τρίτου ἔτους τῆς 15
 D βασιλείας Ἐλιακεῖ τοῦ καὶ Ἰωακεῖ ἐπὶ τὸ θ' καὶ δέκατον ἔτος
 Κύρου τοῦ Περσῶν βασιλέως, κατὰ δὲ ἑτέροισι ἀπὸ ἀρχῆς τῆς
 Ἱερεμίου προφητείας, ἣ γέγονε κατὰ τὸ ιγ' ἔτος Ἰωσίου τοῦ τῶν
 Ἰουδαίων βασιλέως, ἐπὶ τὸ λς' Ἀστυάγου. ἀπὸ δὲ τῆς προφη-

5. ιδ' post ιγ' v. 3. ponit P. 8. Σακῶν Salmasius apud Schurz-
 fleischium Not. Bibl. Vin. p. 86., Σαβακῶν PV. 10. Θάλης PV.
 ib. ἐξ Ἀμύου R. 14. τοῦ] τῶν PV.

Anni a m. c.
4944.

XI. XII.

LV. Olympias.

XIII. XIV.

Croesus in Cyrum expeditionem movit.

XV.

Cyrus Lydorum regnum delevit, et Croesum captivum fecit. Idem
 et alia regna invasit, Asiae, Cariae, Lyciae, Indorum, versus Aquilonem,
 Sabacorum, et Scytharum.

XVI.

Thales, Examyi filius, Milesius, primus Philosophus Physicus, obiit,
 cum vixisset ann. xci.

LVI. Olympias.

XVII. XVIII. XIX.

Universum tempus captivitatis Judaeorum gentis LXX. annos comple-
 ditur, computatum, secundum quosdam, a tertio anno regni Eliacim, qui
 et Joacim dictus est, ad annum usque xxi. Cyri Regis Persarum: secun-
 dum vero alios, ab initio prophetiae Hieremiae, quae coepit versus an-
 num xiii. Josiae Regis Judaeorum, usque ad xxvii. Astyagis. A pro-

τειας Ἱερεμίου ἐπὶ τὸ α' ἔτος Κύρου ἔτη γίνεται ο'. ὅπερ δοκεῖ
πιθανὸν εἶναι· τὸ δὲ ἄληθές τῆς ἐρημίας τοῦ ἱεροῦ ἢ ἑβδομη-
κονταετία ἐπὶ τὸ δεύτερον ἔτος Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου περαιού-
ται ἀπὸ θ' καὶ ε' ἔτους Ναβουχοδονόσορ ἀρχομένη.

5 κ'.

Θεόγνις ποιητῆς ἔγνωρῖζετο.

νζ' Ὀλυμπιάς.

P 144

κα', κβ'.

Φερεκύδης ἱστοριοποιὸς ἔγνωρῖζετο καὶ Πυθαγόρας.

κγ', κδ'.

νη' Ὀλυμπιάς.

κε', κς', κζ', κη'.

κθ' Ὀλυμπιάς.

κα', λ'.

5 Τόμυρις γυνή, Μασσαγετῶν βασίλισσα, Κύρον ἀνείλεν. R 338
μετὰ Κύρον Περσῶν ἐβασίλευσε δεύτερος Καμβύσης υἱὸς Κύ-
ρου ἔτη η' ἡμοῦ δ' ρογ'.

2. οστία V, ἐκταηκονταετία R. *ibid.* περαιούται] Non videtur
mutandum in *περατούται* neque hic nec p. 165. D.: vide quae dixi-
mus ad Xenoph. Histor. gr. II. 4. 39. 6. Θεόγνιος V. 10. αλ-
γμαλωσίας θ', ςά', ςβ', ςγ', ςδ', ςε' m. P. 15. αλγμαλωσίας ςς',
ςζ', ςη', ςθ', ξ', ξα', ξβ', ξγ', ξδ', ξε' m. P.

phetia autem Hieremiae usque ad annum i. Cyri, conficiuntur anni Lxx.
quod esse videtur probabile: tametsi verum sit, spatium Lxx. annorum
eversionis templi in II. annum Darlii, filii Hystaspis desinere, initio ducto
a XIX. Nabuchodonosor anno.

xx.

Theognis Poëta agnoscebatur.

LVII. Olympias.

xxi. xxii.

Pherecydes historicus et Pythagoras florebant.

xxiii. xxiv.

LVIII. Olympias.

xxv. xxvi. xxvii. xxviii.

LIX. Olympias.

xxix. xxx.

Tomyris, femina, Massagetarum Regina, Cyrum interfecit. Post
Cyrum, apud Persas secundus regnavit Cambyses, Cyri filius, annos viii.
Colliguntur anni IV. MDCCCLXXXIII.

V 116

α'.

Καμβύσην φασὶν παρ' Ἑβραίοις δεύτερον Ναβουχοδονόσορ
καλεῖσθαι· ἐφ' οὗ τὴν κατὰ Ἰουδίθ ἱστορίαν λέγουσιν γεγε-
νησθαι.

β'.

5

Ἐλλοι ἐκλειψις γέγονε.

ξ' Ὀλυμπιάς.

γ', δ', ε', ζ'.

Καμβύσης Αἰγύπτου κατέσχευε.

C Ὁ δὲ αὐτὸς καὶ τὸν Ἀμμενώφιν, ὃς Μέρμων νομιζόμενος ἐ-10
ναι καὶ λίθος φθεγγόμενος, τέμνει, ὑφορώμενος γοητεῖαν τινὰ
εἶναι ἐν αὐτῷ, ὡς ἱστορεῖ Πολύαινος Ἀθηναῖος.

ξα' Ὀλυμπιάς.

ζ', η'.

Περσῶν τρίτοι ἐβασίλευσαν δύο ἀδελφοί, Μέρδιος καὶ Πα-15
τζάτης, μῆνας ζ'.

Περσῶν τέταρτος ἐβασίλευσεν Δαρείος Ὑστάσπου ἐτῶ λς.
ὁμοῦ εθ'.

α', β'.

D Ἔτους δευτέρου Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου τοῦ Περσῶν καὶ 20

3. Ἰουδίθ] Ἰουδαίων V. 7. ξς' m. P. 10. αἰμαλωσίας ἐξ',
ἐη', ξθ', ο' m. P. ib. Ἀμμενόφιν PV. 11. καὶ λίθος] λίθος καὶ PV.
12. ἐν ομ. PV. Conf. Syncellus p. 151. C. ib. ὡς ομ. V. 14. ζ', η' om. P.

Anni a. m. c.
4966.

L
Cambyses aīunt apud Hebraeos Secundum Nabuchodonosor appel-
latam: quo regnante historiam Judith contigisse volunt.

II.

Solis defectio contigit.

LX. Olympias.

III. IV. V. VI.

Cambyses Aegyptum occupavit.

Idem Ammenophin, qui Memnon esse lapis, ac loqui credebatur,
frangit, cum praestigias in eo esse suspicaretur, ut narrat Polyaeus
Atheniensis.

LXI. Olympias.

Apud Persas tertii regnarunt gemini fratres, Merdius et Patzates
menses VII.

Apud Persas quartus regnavit Darius, Hystaspis filius, annos XXXVI.
Colliguntur anni V. MXX.

L II.

Anno II. Darii, Hystaspis filii, Persarum, Assyriorum, et Aegyptio-

Ἀσσυρίων καὶ Αἰγυπτίων βασιλέως, ἐφ' οὗ ἕμα Ἄγγελος καὶ
 Ζαχαρίας καὶ ἔκ τῶν ἰβ' ἄγγελος προφητεύουσιν, ἐπληρώθη τὰ
 ο' ἔτη τῆς ἐρημίας τοῦ ἱεροῦ: καὶ μάρτυς ἐχέγγυος ὁ προφήτης
 Ζαχαρίας, ἔτους δευτέρου Δαρείου ἐπιών, Κύριε παντόκραταρ,
 5 ἕως τίνος οὐ μὴ ἐλεήσεις τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὰς πόλεις Ἰουδα,
 ἃς ὑπερέιδες τοῦτο ο' ἔτος. καὶ κατὰ μὲν Κῦρον ἢ τῆς αἰχμαλωσίας
 τοῦ Ἰουδαίων ἔθρους ἐλευθερία γίνεται καὶ ἡ συγχώρησις τῆς τοῦ
 ἱεροῦ οἰκοδομῆς, εἰς ἔργον δὲ χωρεῖ καὶ τελειοῦται ὁ ναὸς κατὰ P 145
 τὸ ἢ ἔτος Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου, καθ' ὃ ἱεράτευεν Ἰησοῦς ὁ
 10 τοῦ Ἰωσεδέκ ἕμα Ζοροβάβελ τοῦ Σαλαθιήλ, τῶν περιολίων ἐν R 340
 τῷ μεταξὺ χρόνῳ τὴν οἰκοδομὴν ἐπισχόντων. παρατηρητέον δὲ
 ὡς μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς αἰχμαλωσίας οὐκέτι βασιλεὺς μνημο-
 νέυεται τοῦ λαοῦ, ἐπειδὴ ἤγγιζεν τοῦ ἐπουρανίου βασιλέως Ἰησοῦ
 Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἢ κατὰ σάρκα ἀνάδειξις. συνάδει
 15 δὲ τούτοις καὶ ὁ Κλήμης ἐν τῷ πρώτῳ Στρώματι γράφων οὕτως·
 καὶ ἔμεινεν ἡ αἰχμαλωσία ἔτη ο', καταλήξασα εἰς τὸ β' ἔτος Δα-
 ρείου τοῦ Ὑστάσπου τοῦ Περσῶν καὶ Ἀσσυρίων καὶ Αἰγυπτίων B
 γενομένου βασιλέως, ἐφ' οὗ Ἄγγελος καὶ Ζαχαρίας καὶ ὁ ἐκ τῶν
 ἰβ' ἄγγελος προφητεύουσι. καὶ ταῦτα μὲν ὁ δηλωθεὶς ἀνήρ.
 20 περὶ δὲ τοῦ μέχρι δευτέρου ἔτους Δαρείου τὸ ο' τῆς ἐρημίας τοῦ
 ἱεροῦ ἔτος παρατεῖναι μάρτυς ἐχέγγυος ὁ προφήτης Ζαχαρίας,
 ἔτους δευτέρου Δαρείου ἐπιών, Κύριε παντόκραταρ, ἕως τίνος

4. ἐπιών] Zach. I. 12. ἰδ. 22. παντοκράταρ V. 6. ὑπερέιδες PV.
 ἰδ. τοῦτο] ἔπειτα τὸ P. 14. τοῦ υἱοῦ om. P. 15. Κλήμης V.
 ἰδ. ἐν] ὁ ἐν P. 17. τοῦ alterum om. P. 20. τοῦ om. P. 21.
 ἱερίων V.

rum Regis, sub quo Aggaeus simul et Zacharias, et qui ex XII. dictus
 est Angelus, prophetant, completi sunt LXX. anni destructionis templi, ut
 fide dignus testis Zacharias anno II. Darii ait: Omnipotens Domine,
 quousque tandem misereberis nostri caeter Hierusalem, et civitatibus Juda
 quas desperasti. Atque hic est annus LXX. Et regnante Cyro genti
 Judaeorum post captivitatem libertas est reddita, et templi aedificandi
 facultas data. Opere vero procedente, perfectum est templum anno VIII.
 Darii filii Hystaspis, quo tempore summum Pontificatum gessit Jesus fili
 Josedec, una cum Zorobabel filio Salathiel, circumhabitantibus, per
 id temporis aedificationi incumbentibus. Observandum porro post redi-
 tum ex captivitate nullum populi Regem memorari, quia coelestis Regis
 Jesu Christi Dei appropinquabat secundum carnem adventus. Hisce con-
 scriptionibus Clemens libro I. Stromatum, ubi sic ait: Et perseveravit
 captivitas annis LXX. desiitque in ann. II. Darii, Hystaspis filii, Persa-
 rum, Assyriorum, et Aegyptiorum Regis: sub quo Aggaeus et Zacha-
 rias, et unus ex XII. qui Angelus dictus est, prophetabant. Atque haec
 quidem praedictus scriptor. Ab illo vero tempore usque ad II. annum
 Darii, destructionis templi annum LXX. protendi testis est omni exceptio-

οὐ μὴ ἐλεήσεις τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, ὡς ὑπερέδεις τοῦτο ὁ ἔτος. καὶ κατὰ μὲν Κῦρον ἢ τῆς αἰχμαλωσίας τῶν Ἰουδαίων ἐλευθερία γίνεται καὶ ἡ συγχώρησις τῆς τοῦ ἱεροῦ οἰκοδομῆς, εἰς ἔργον δὲ χωρεῖ καὶ τελειοῦται ὁ νεὸς κατὰ τὸ ἡ' ἔτος Δαρείου βασιλείας. 5

V 117

ξβ' Ὀλυμπιάς.

γ'.

Ἔτους τρίτου Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις νεὸς οἰκοδομεῖται ὑπὸ Ζοροβάβελ, τελειοῦται δὲ ἐν ε' ἔτειν. 10

Δαρείος φόρους ἔταξεν τοῖς ὑπηκόοις πρώτος.

ε', ζ', ζ'.

D

ξγ' Ὀλυμπιάς.

Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων Ἰππαρχον καὶ Ἰππίαν Ἀθηναῖον τυράννους ἀνεῖλον. 15

η'.

Ἐνταῦθα ἀπὸ πρώτου ἔτους Κῦρον ὁ τῶν μς' ἐτῶν χρόνος συμπληροῦται τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ· ὄντι-

1. ὑπερίδες PV. Conf. autem de his ad p. 94. D. 4. τὸ ἡ' ἔτος Δαρείου βασιλείας] Δάρειον V. 18. τοῦ ἐν om. R.

Annam. c. ne major Zacharias Propheta, dum sub annum π. Daril ait: *Domine omnipotens, quousque misereberis Hierusalem et civitatibus Juda, quas desperaxisti?*

Hic est annus LXX. quo, Cyro regnante, Judaeis post captivitatem facta est libertas, et facultas data instaurationis templi. Procedente autem opere, templum tandem absolvitur circa VIII. annum regni Daril.

4976.

LXII. Olympias.

III.

Anno III. Daril Hystaspis filii, templum Hierosolymitanum a Zoro-babel aedificatur, absolvitur vero annis VI.

IV.

Darius primus subjectis vectigalia imposuit.

V. VI. VII.

LXIII. Olympias.

Harmodius et Aristogiton Hipparchum et Hippiam Atheniensium tyrannos sustulerunt.

VIII.

Exinde a primo anno Cyri, tempus XLVI. annorum aedificationis templi Hierusalem completur: quod quidem tempus servatori dixerunt increduli Judaei, seu potius, cum non intelligerent quod ab illo dictum

να χρόνον τῷ σωτῆρι ἔλεγον ἀπιστοῦντες Ἰουδαῖοι, μᾶλλον δὲ οὐ νοήσαντες τὸ ὑπ' αὐτοῦ εἰρημένον ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγε-
 λῳ, Τεσσαράκοντα καὶ ἕξ ἔτεσιν οἰκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ P 146
 οὐ λέγεις, ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγεγῶ αὐτόν.

5 Μετὰ τὴν ἐκ Βαβυλῶνος ἐπάνοδον πρῶτος μετὰ τὴν τοῦ ἱε- R 342
 ροῦ οἰκοδομὴν ἀρχιερεύσατο Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσέδεκ ἅμα Ζορο-
 βάβελ ἔτη λβ'. οὗτοι τέλος ἐπιτεθείκασιν τῇ τοῦ ἱεροῦ οἰκοδομῇ.
 Ἄπ' ἐντεῦθεν τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐν ᾧ ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις νεὼς τέ-
 λεον ἐπληρώθη, ἕως τελευταίου ἔτους Ἰουδαίου Ἰουδαίων
 10 ἀρχιερέως καὶ βασιλέως ὑστάτου γενομένου ἐκ γένους ἱερατικοῦ
 ἔτη τυγχάνει υπύ', ὁπόσα αἱ ζ' καὶ ξβ' τοῦ Δανιὴλ προφητεῦ- B
 μιναι συνάγουσιν ἐβδομάδες.

θ', ι'.

ξδ' Ὀλυμπιάς.

ια', ιβ', ιγ', ιδ'.

ξε' Ὀλυμπιάς.

ιε'.

Ἡλίου ἔκλειψις ἐγένετο.

ισ', ις', ιη'.

ξς' Ὀλυμπιάς.

2. εὐαγγέλιον] II. 20. 3. φκοδομήθη P. 9. ἕως τοῦ P sola. 18.
 ἔκλειψις ἡλίου P.

erat in Joannis Evangelio: *Quadraginta sex annis templum hoc aedifi-* Anni a m. c.
catum est, et tu dicis, in tribus diebus excitabo illud.

Post reditum e Babylone, primus post templi aedificationem Ponti-
 ficatum gessit Jesus, filius Josedec, cum Zorobabel, annos xxxii. In fi-
 nem imposuere templi aedificationi.

Ab eo deinceps anno, quo Hierosolymis templum tandem confectum
 est, usque ad ultimum annum Hyrcani summi Judaeorum Pontificis, qui-
 que Rex postremus fuit ex genere Sacerdotali, anni sunt cccclxxxiii.
 quot efficiunt vii. et lxxii. hebdomades a Daniele praedictae.

ix. x.

4984.

LXIV. Olympias.

xi. xii. xiii. xiv.

LXV. Olympias.

xv.

Eclipsis Solis accidit.

xvi. xvii. xviii.

LXVI. Olympias.

Chronicon Paschale vol. I.

18

C

ω', κ', κα', κβ'.

ξζ' Ὀλυμπιάς.

κγ'.

Ἑλλάνικος ἱστοριογράφος καὶ Δημόκριτος φιλόσοφος καὶ Ἡράκλειτος ὁ σκοτεινὸς καὶ Ἀναξαγόρας φυσικὸς φιλόσοφος ἐγνω-
ρίζοντο.

κδ', κέ', κς'.

ξη' Ὀλυμπιάς.

κζ', κη', κθ', λ'.

ξθ' Ὀλυμπιάς.

λα', λβ', λγ', λδ'.

D

ο' Ὀλυμπιάς.

λε', λς'.

V 118

Λέον ἐν συντόμῳ μνημονεῦσαι καὶ τῶν προφητῶν καὶ δεῖξαι
καὶ αὐτοὺς περὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου προειρηκότας καὶ
ὅτι πάντες ἀπὸ τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ μέχρις Ἰωάννου τοῦ
βαπτιστοῦ εἰς τὴν μέλλουσαν κατὰστασιν ἀφορῶσιν.

R 344

Εἰς τὸν Ἥλιαν.

Οὗτός ἐστιν Ἥλιος ὁ πρῶτος ἀνθρώπων τοῖς ἀνθρώποις ἕπο-

3. κγ' ante v. 7. κδ' ponit P. 4. Ἑλλαντικός V.

XIX. XX. XXI. XXII.

LXVII. Olympias.

Hellanicus historicus, et Democritus Philosophus, atque Heraclitus
tenebricosus, et Anaxagoras Physicus Philosophus agnoscebantur.

XXIII. XXIV. XXV. XXVI.

LXVIII. Olympias.

XXVII. XXVIII. XXIX. XXX.

LXIX. Olympias.

XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV.

LXX. Olympias.

XXXV. XXXVI.

Nunc porro memorandi sunt Prophetæ, atque demonstrandum quem-
admodum ipsi Christi mysterium prædixerint, et ut omnes ab Adam
primo hominum usque ad Joannem Baptistam ad futurum statum respe-
xerint.

De Elia.

Hic est Elias qui primus ex hominibus iis ostendit unicam esse An-

δέξας οὐρανοδρομεῖν, ὁ πρῶτος ἀνθρώπων ὑποδείξας ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων μίαν ὁδόν, ὁ τὴν γῆν λαχὼν οἰκητήριον καὶ τὸν οὐρανόν ἀθρόον διατρέχων, ὁ θνητὸς ὑπάρχων καὶ τοῖς ἀθανάτοις μιλλώμενος, ὁ χαμαὶ βαδίζων καὶ ὡς πνεῦμα μετ' ἀγγέλων οὐρανοπολῶν, ὁ διὰ τῆς μηλωτῆς τῷ μαθητῇ Ἐλισσαῷ διπλὰ τὰ ρίσματα μεταδοίς, ὁ μακροχρόνιος καὶ ἀγήρως ἄνθρωπος, ὁ Ἀντιχρίστῳ διατηρούμενος στρατηγός, ὁ ἀντικαθιστάμενος διελέχων τὴν ἀπάτην καὶ τὴν ὑπερηφανίαν αὐτοῦ, ὁ πάντας ρώπους ἐκ τῆς πλάνης αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θεὸν ἐν τῇ συντελείᾳ ἐπιφρων. οὗτος ὁ τῆς δευτέρας καὶ ἐπιφανοῦς παρουσίας τοῦ δεοῦ Χριστοῦ ἀξιούμενος εἶναι πρόδρομος, ὁ μετὰ διακονιῶν ἄγγελος ἀμιλλώμενος. δόξα τῷ ταῦτα τοῖς ἀνθρώποις χαίνῃ θεῷ. Ἀμήν.

Εἰς τὸν Ὡσηέ. Σωζόμενος.

ἴτος Ὡσηέ τῶν ἰβ' προφητῶν ὁ πρῶτος ἀξιωθείς εἰπεῖν περὶ τοῦ Χριστοῦ οὕτως, Ὅταν θλιβῶσιν, ὀρθρῆσουσιν λέγοντες, Δεῦτε ἐπιστρέψωμεν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ὅτι αὐτὸς ἤσπικεν, καὶ λύσεται ἡμᾶς πληξας, μοτώσει γιάσει ἡμᾶς μετὰ δύο ἡμέρας· ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἔμεθα ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ γωσόμεθα. ἐκ ταύτης τῆς ὁ ἀπόστολος λέγει Παῦλος τοῖς Κορινθίοις, Παρέδωκα

αυτοδρομεῖν—ἀνθρώπων om. P. 3. ἀθρόον V, ἀθρῶν P, unde e διατρέχων addit m. P. 11. μετὰ] μέτρα V. 12. ἀμιλλώ V. 14. Οσηέ Psola. 15. εἰπεῖν] Hos. VI. 18. πληξας—μετὰ P: βιωτώσει cum dubitatione affertur ex V. 19. τῇ om. P. 20. τῆς om. P. 21. λέγει] I. 15. XI. 3.

hominum viam. Qui terram nactus in domiciliū, caelum igravit. Qui mortalis cum immortalibus contendit. Qui in is, velut spiritus cum Angelis coelum sulcavit. Qui per uio Elissaeo, bis communicavit gratiarum dona. Longae senectutis expertus. Dux adversus Antichristum servatus. am stabit, ejusque fraudes aperiet, ac superbiam. Qui ab ejus fallacia, in mundi consummatione ad Deum conui secundi et visibilis adventus Domini Christi dignatus ursor. Qui officiis suis cum Angelis contendit. Gloria omnibus est elargitus.

De Osee. Salvator.

rimus ex XII. Prophetis dignatus est de Domino Christo tribulabuntur, munitur ad me dicentes, Venite, reninum Deum nostrum, quia ipse rapuit, et sanabit nos i die tertia resurgemus coram eo, et cognoscemus. Ex lus Paulus dixit Corinthiis: Tradidi enim vobis in pri-

- C γὰρ ἡμῖν ἐν πρώτοις ὁ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς, καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ κατὰ τὰς γραφάς. οὐκ ἔστιν ἀλλαχόθεν εὐρεῖν. ἔτι λέγει ὁ προφήτης ἀρμόζων ἐπὶ τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, Σάρξ μου ἔξ αὐτῶν. πάλιν λέγει, Ἐκύκλω-5 σάν με ἐν ψεύδει Ἐφραῖμ καὶ ἐν ἀσεβείᾳ οἶκος Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, νῦν ἔγνω αὐτοὺς ὁ Θεός, καὶ λαὸς ἅγιος κεκλησεται τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τῆς φυλῆς διὰ τὸν ἔξ αὐτῆς ἀναδεινύμενον κατὰ σάρκα δεσπότην Χριστὸν λαὸν ἅγιον Θεοῦ ὀνομάσας τὸν Ἰούδαν. ἔτι πάλιν ὁ αὐτὸς προφήτης, Ἐκ χειρὸς ἄδου ῥύσσομαι αὐτούς· ποῦ ἡ δική 10
- D σου, θάνατε; ποῦ τὸ κέντρον σου, ἄδη; ταίτη τῇ χρήσει ἐχρή-
σατο ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐπὶ τῆς ἀναστάσεως.
- R 846 Οὗτος Ὡση ἦν ἐκ Βελεμῶθ τῆς φυλῆς Ἰσάαχαρ, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Εἰς τὸν Ἀμώς. Στερέωσις.

15

- Οὗτος ὁ δεύτερος Ἀμώς καὶ αὐτὸς ἀξιωθίς εἶπεν περὶ τῆς ἐκείσεως τοῦ δεσπότη Χριστοῦ οὕτως· Διότι ἰδοὺ ἐγὼ στερεῶν βροντὴν καὶ κίττων πνεῦμα καὶ ἀπαγγέλλων εἰς ἀνθρώπους τὸν Χριστὸν αὐτοῦ. ἔτι λέγει, Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναστήσω τὴν P 148 σκηνὴν Δαβὶδ τὴν πεπτωκυῖαν, καὶ ἀνοικοδομήσω τὰ πεπτωκότα 20

4. λέγει] IX. 12. 5. πάλιν] XI. 12. 9. πάλιν] XIII. 14. 11. ποῦ σου. P. 12. Παῦλος] I. Cor. XV. 55. *ibid.* [ἐπ.] ἀπὸ P. 13. Βελεμῶν P. 17. οὕτως] Amos IV. 13. 19. αὐτοῦ] αὐτὸν P. *ib.* λέγει] IX. 11. *ib.* ἀναστήσεται P. 20. ἀνοικοδομήσει P, ἀνοικοδομήσω V. *ibid.* τὰ — ἀνοικοδομήσω σου P.

mis, quod et accipi, Christum mortuum esse pro peccatis nostris secun-
dum scripturas, et sepultum, et resurrexisse tertia die secundum scriptu-
ras. Id alibi non reperitur. Ait praeterea Propheta, haec aptans Dom-
mino Christo: Caro mea ex ipsis. Rursum ait: Circumdedorant me in
mendacio Ephraim, et in impietate Domus Israel et Juda, nunc cogno-
vit eos Deus, et populus sanctus vocabitur Dei. Ex tribu nempe, pro-
pter ostensum ex ea secundum carnem Dominum Christum, populum
sanctum Dei nominans Judam. Iterum idem Propheta: Ex manu inferi
liberabo illos: ubi est causa tua, mors? stimulus tuus, inferne? Hocce
dicto usus est Apostolus Paulus de Resurrectione.

Hic Osee erat de Belemon, ex tribu Issachar, et sepultus est in terra sua in pace.

De Amos. Firmamentum.

Hic secundus Amos, et ipse dignus habitus qui de adventu Domini Christi ita diceret: Quia ecce ego firmans tonitruum, et creans spiritum, et annuntians in homines Christum suum. Praeterea dicit: In illa die

αὐτῆς καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτήν, καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος, ὅπως ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν κύριον, καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἔφ' οὗς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτοῦς, λέγει κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα. ταύτης τῆς χρήσεως μέμνηται Ἰάκωβος ὁ ἀπόστολος ἐν ταῖς Πράξεσι τῶν ἀποστόλων.

Ἀμὼς ἦν ἐκ Θεκουέ, καὶ Ἀμεσσίας συγχρῶς αὐτὸν ἐτυμπάνισεν. τέλος ἀνείλεν αὐτὸν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ῥοπάλῳ πλήξας τὸν κρόταφον, καὶ ἔτι ἐμπνέων ἦλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ μεθ' ἡμέρας δύο ἀπέθανεν, καὶ ἐκεῖ ἐτάφη.

10 *Εἰς τὸν Μιχαίαν. Στρατηγός.*

Ὁὗτος Μιχαίας ὁ τρίτος, ὃς ἠξιώθη καὶ αὐτὸς προειπεῖν περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ, καὶ φησιν, Καὶ σύ, Βηθλέεμ, οἶκος τοῦ Ἐφραθά, ὀλιγοστὸς εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιᾷσιν Ἰούδα. ἐκ σοῦ μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἕξ ἡμερῶν αἰῶνος. ταύτην τὴν χρῆσιν λαβόντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τῶν Ἰουδαίων, Ἡρώδου αὐτοῦς ἀπαιτοῦντος ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται, ἔφησαν, Ἐν Βηθλέεμ. ὤθεν καὶ τοὺς μάγους ἐπὶ τὴν Βηθλέεμ τότε ἀπέστειλεν. ἔτι λέγει αὐτὸς ὁ προφήτης, Αὐτὸς ἐπιστρέψῃ καὶ δικτεῖ οὐρήσει ἡμᾶς, καταδυσεῖ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ ἀποθήσει εἰς τὰ βῆθη τῆς θαλάσσης πάσας τὰς ἀδικίας ἡμῶν, δώσει εἰς ἀλή-

5. ἐν ταῖς πράξεσι] XV. 17. 12. φησίν] V. 2. 19. λέγει] VII. 19.

excitabit tabernaculum David quod cecidit, et instaurabit illud, sicut dies saeculū, ut requirant reliquias hominum Dominum, et omnes nationes, eo quod invocatum est nomen meum super eos, dicit Dominus faciens haec. Hujus sententiae meminit Jacobus Apostolus in Actis Apostolorum.

Erat Amos ex Thecue, et Amessias crebro illum festibus cecidit, tandemque interfecit ejus filius, vectis ictu in tempora impacto. Ille vero adhuc spirans venit in terram suam, et post dies duos obiit, ibique est sepultus.

De Michaea. Dus.

Iste Michaeas tertius, (ex XII.) qui et ipse dignatus est praedicere de adventu Domini Christi, cum ait: *Et tu Bethleem domus Ephrata, minima es, ut sis in millibus Juda. Es te mihi egredietur qui sit dominator in Israel, et egressus ejus ab initio a diebus aeternitatis.* Hoc dictum accipientes Pontifices et Scribae Judaeorum, cum ab Herode rogarerent, ubi Christus natus esset, dixerunt, in Bethleem. Unde et tres Magos in Bethleem tunc misit. Sed et rursus ait idem Propheta: *Ipse revertetur et miserebitur nostri, deponet iniquitates nostras, et proficiet*

θῆσαν τῷ Ἰακώβ, ἕλεος τῷ Ἀβραάμ, καθότι ὤμοσε τοῖς πατέ-
σιν ἡμῶν κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἔμπροσθεν.

Μιχαίας ἦν ἀπὸ Μορασθῆ ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ. πολλὰ ποιή-
σας τῷ Ἀχαάβ ὑπὸ Ἰωράμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀνηρέθη ἐν κρημνῷ,
ὅτι ἤλεγεν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς ἀσεβείαις τῶν πατέρων αὐτοῦ· καὶ ἐτά-
θη ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ μόνος, σὺνεγγυς πολυανδρίου ἐν Ἀκίμ.

R 348

Εἰς τὸν Ἰωήλ. Αἰθαίρετος ἰσχύς.

Οὗτος Ἰωήλ ὁ τέταρτος καὶ αὐτὸς ἀξιοθεὶς προεῖπεν περὶ
D τοῦ κατὰ τὸν δεσπότην Χριστὸν μυστηρίου· γῆσι γὰρ οὕτως·
Καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα, ἔρχω ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶ-
σαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ἡμῶν καὶ αἱ θυγατέρες
ἡμῶν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἡμῶν ἐνυπνίοις ἐνπνιασθήσονται, καὶ
οἱ νεανίσκοι ἡμῶν δράσεις ὄψονται, καὶ ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ
ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις ἔρχω ἀπὸ τοῦ
πνεύματός μου, καὶ δάσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ 15
τῆς γῆς αἶμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδια καπνοῦ. ὁ ἥλιος μεταστραφή-
σεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἶμα, πρὶν ἔλθεῖν τὴν ἡμέραν
κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν ἐκικαλέ-
σηται τὸ ὄνομα κυρίου, σωθήσεται.

P 149

Ταύτης τῆς χρήσεως μνησθῆναι ὁ μακαρίτης Πέτρος ἐν ταῖς 20

1. τῷ] τοῦ bis P. 3. Μωρασθίτης P. 4. Ἀχαάβ P. *ibid.*
ἀνηρέθη Ducangius, ὅς ἠνρέθη V, ὡς ἠνρέθη R. 6. πολυανδρίου
R. 9. φησὶ] II. 28. 11. οἱ om. PV. 13. ὁ. καὶ] ὁ. καίγε
V. 16. γῆς κάτω P. 20. ἐν ταῖς Πράξεσι] II. 17.

in profundum maris omnia peccata nostra, dabit veritatem Jacob, misericordiam Abraham, sicut juravit patribus nostris in diebus antiquis.

Erat Michaeas ex Morasthite, ex tribu Ephraim. Is cum multa fecisset Achab, a Joram filio ejus, praecipitatus est, quod illum reprehendisset ob impietates patrum suorum: et sepultus est in terra sua solus, et juxta coemeterium in Acim.

De Joel. Spontanea fortitudo.

Hic Joel quartus, et ipse dignatus qui mysteria in Domino Christo peracta praediceret: sic enim loquitur: *Et erit, post haec effundam de spiritu meo super omnem carnem, et prophetabunt filii vestri, et filiae vestrae, et seniores vestri somnia somniant, et juvenes vestri visiones videbunt, et super servos meos et ancillas meas in diebus illis effundam de spiritu meo, et dabo prodigia in coelo sursum, et in terra deorsum sanguinem, et ignem, vaporem fumi. Sol convertetur in tenebras, et luna in sanguinem, antequam veniat dies Domini magna et manifesta. Et erit, qui invocaverit nomen Domini, salvus erit.*

Hujus sententiae meminuit beatus Petrus in Actis Apostolorum, tunc

Πράξει τῶν ἀποστόλων πληρουμένης ὅτε ἡ κάθοδος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πεντηκοστῆς ἐγένετο.

Ἰαὴλ ἐκ γῆς ἦν τοῦ Ῥουβὴν ἀγροῦ τοῦ Βεθομορῶν, καὶ ἀπέθανεν ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐκεῖ ἐτάφη.

Εἰς τὸν Ἀβδιοῦ. Δουλεύων κυρίῳ.

Οὗτος Ἀβδιοῦ πέματος φησὶ καὶ αὐτὸς ἀξιώθεις εἰπεῖν περὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου οὕτως· Διότι ἐγγὺς ἡμέρα κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. εἴρηται μὲν κατὰ τὸ πρόχειρον ἐπὶ τῶν Β
10 Σαυθῶν, τουτέστιν τοῦ Γῶν καὶ Μαγῶν· κυριώτερον δὲ ἀρμόζει ἐπὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ. ἐπιφέρει γὰρ μετ' ὀλίγα, Ἐν δὲ τῷ ὄρει Σιών ἔσται ἡ σωτηρία.

Ἀβδιοῦ ἦν ἐκ γῆς Συχημ ἀγροῦ Βεθαχαράμ. οὗτος ἦν μωθητῆς Ἑλίας, καὶ πολλὰ ὑπομείνας δι' αὐτὸν περισώζεται. 15 οὗτος ἦν ὁ τρίτος πεντηκόνταρχος, ὃν ἐφείσατο Ἑλίας, καὶ κατέβη πρὸς Ὀχοζίαν, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπολιπὼν λειτουργίαν τοῦ βασιλέως προεφήτευσεν, καὶ ἀπέθανεν, ταφὴς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ. V 120

Εἰς τὸν Ἰωνᾶν.

Δέησις κυρίου, ὃ αὐτὸς βαπτιστής. C

Οὗτος Ἰωνᾶς ἕκτος, ὃς οὐ διὰ λόγων ἀλλ' ἔργῳ καὶ τύφῳ

6. Ἀβδιαν R. 8. κατὰ Χριστὸν] Χριστοῦ P. id. οὕτως] 15.
11. ἐν δὲ] ἐν P.

impletas, cum in die Pentecostes Spiritus sanctus super Apostolos descendit.

Joel e terra Ruben, agri Bethomoron, oriundus, ibidem extinctus est et humatus.

De Abdiu. Qui servit Domino.

Hic Abdiu quintus, et ipse dignatus loqui de Christi mysterio, sic ait: Quia juxta dies Domini super omnes gentes. Dictum quidem illud est ex occasione, de Scythia, id est, Gog et Magog: sed magis proprie convenit Christo Domino. Paulo post enim infert: In monte Sion erit salus.

Abdiu erat ex terra Sychem, ex agro Bithacharam. Is fuit Discipulus Elias, qui multa propter illum perpeasus, tandem salvus evasit: fuitque tertius Pentecontarchus, sive Quinquagenarius, cui Elias pepercit, et descendit ad Ochoziam, et post haec relicto Regis servitio, prophetauit, obiitque, et sepultus est cum patribus suis.

προεμήνυσε τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ. φησὶ γὰρ ὁ κύριος,
 R 350 Ὡσπερ Ἰωνᾶς ἔμεινεν ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ
 τρεῖς νύκτας. ὡσπερ γὰρ τὸ κῆτος ἀδιάφθορον ἐξῆμισε τὸν Ἰω-
 νᾶν, οὕτω καὶ ὁ τάφος τὸν δεσπότην ἐξῆμισεν εἰς κρείττονα
 ζωὴν. 5

Ἰωνᾶς ἦν ἐκ γῆς Καριαθμαοῦς, πλησίον Ἀζώτου, πόλεως
 Ἑλλήνων κατὰ θάλασσαν, καὶ ἐκβρασθεὶς ἐκ τοῦ κήτους, καὶ
 ἀπελθὼν ἐν Νινευῆ, ἀνακάμψας οὐκ ἔμεινεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ,
 D ἀλλὰ παραλαβὼν τὴν μητέρα αὐτοῦ παρώκησε τὴν Σούρ, χώραν
 ἀλλοφύλων ἐθῶν. ἔλεγε γὰρ ὅτι Οὕτως ἀφελῶ τὸ ὄνειδος μου, 10
 ὅτι ἐψευσάμην προφητεύσας κατὰ Νινευῆ πόλεως τῆς μεγάλης,
 ἣν τότε Ἑλλὰς ἐλέγχων καὶ τὸν οἶκον Ἀχαάβ, καὶ καλέσας λιμὸν
 ἐπὶ τὴν γῆν, ἔφυγεν. καὶ ἐλθὼν ἤδρε τὴν χῆραν μετὰ τοῦ υἱοῦ
 αὐτῆς, καὶ ἔμεινεν παρ' αὐτοῖς. οὐ γὰρ ἡδύνατο μένειν μετὰ
 ἀπειριμητῶν· καὶ ἠλόγησεν αὐτήν. θανόντα τὸν Ἰωνᾶν πάλιν 15
 ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν ὁ θεὸς διὰ τοῦ Ἑλλᾶ· ἠθέλησε γὰρ δεῖξαι αὐ-
 τῷ ὅτι οὐ δύναται ἀποδρᾶσαι θεόν. καὶ ἀναστὰς Ἰωνᾶς μετὰ
 τὴν λιμὸν ἦλθεν ἐν γῆ Ἰούδα, καὶ ἀποθανοῦσαν τὴν μητέρα αὐ-
 P 150 τοῦ κατὰ τὴν ὁδὸν ἔθαψεν αὐτήν, ἐχόμενα τῆς Λιβάνου βαλά-
 νου. ἐν γῆ Σαὰρ ἀπέθανεν, καὶ ἐτάφη ἐν σπηλαίῳ Κενεζίου, 20
 κριτοῦ γενομένου μιᾶς φυλῆς ἐν ἡμέραις τῆς ἀναρχίας. καὶ ἔδω-

1. ὁ κύριος] *Math. XII. 40.* 7. ἐκβρασθεὶς P. 8. ἀνακάμψαι
 P. 9. προλαβὼν P. 18. τὴν λιμὸν] τὸν λιμὸν P. 19. Λι-
 βάνου om. V. 20. Γενεζίου P. 21. τοῦ κριτοῦ P sola. ἰθ.
 τῆς om. P.

De Jona. Precatio Domini, et ipse Baptistes.

Hic Jonas Sextus, qui non verbo, sed opere ac figura Christi Resurrectionem indicavit. Ait enim Dominus: *Quemadmodum Jonas mansit in ventre ceti tribus diebus et noctibus. Quemadmodum enim cetus illaesus reddidit Jonam, ita quoque sepulchrum reddidit Dominum meliori vitae.*

Jonas erat e Cariathmaus, juxta Azotam, Graecorum urbem ad mare sitam, et a ceto ejectus venit Niniven, rediansque, non amplius in terra sua, sed assumpta matre sua, Sur, regionem alienigenarum gentium, incoluit. Aiebat enim: *Sic auferam opprobrium meum, quia mentitus sum, prophetaus contra Ninivem urbem magnam, quam tunc Elias coarguit, et domum Achab, et qui fame vocata super terram, fugerat.* Et profectus, invenit viduam, cum filio ejus, et mansit apud eos. Neque enim cum incircumcisis manere poterat: et ei benedixit. Extinctam Jonam rursus a mortuis suscitavit Deus per Eliam: ostendere enim illi voluit, quia nemo potest Deum effugere. Et resuscitatus Jonas, post famem venit in terram Juda, et matrem suam, quae in via obierat, sepelivit juxta glandem Libani. In terra Saar mortuus est, et sepultus est

κιν τέρας ἐπὶ Ἱερουσαλήμ καὶ ὄλην τὴν γῆν, ὅτε ἴδωσι λίθον βο-
ῶντα οἰκτρῶς, ἐγγίξει τὸ τέλος, καὶ ὅτε ἴδωσιν ἐν Ἱερουσαλήμ
πάντα τὰ ἔθνη, τότε ἡ πόλις ἀφανισθήσεται.

Εἰς τὸν Ναοῦμ. Παράκλησις.

⁵ Οὗτος Ναοῦμ ἑβδομος ἠξιώθη καὶ αὐτὸς προειπεῖν περὶ τῆς
ἀναστάσεως τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, καὶ φησὶν, Ἐόρταζε, Ἰούδα,
τὰς ἐορτάς σου, ἀπόδος κυρίῳ τὰς εὐχάς σου, διότι οὐ μὴ προ- B
θῶσιν ἔτι τοῦ διελθεῖν εἰς παλαιάσιν. συντελεσται, ἐξήρηται. ἀνέ-
βη ὁ ἔμφυσῶν εἰς πρόσωπόν σου, ὁ ἔξαιρούμενός σε ἐκ θλίψεως.

¹⁰ Ναοῦμ ἦν ἀπὸ Ἑλκισεὶ πέραν τοῦ εἰς Βηταβαρῆν ἐκ φυλῆς
Συμεῶν. οὗτος μετὰ τὸν Ἰωάνν τῇ Νινευῆ τέρας ἔδωκεν ὅτι
ἀπὸ ὑδάτων γλυκείων καὶ πυρὸς ὑπογείου ἀπολείται. ὁ καὶ γέγο-
νεν· ἡ γὰρ περιέχουσα αὐτὴν λίμνη κατέκλυσε αὐτὴν ἐν σεισμῷ
καὶ ἀπώλεσεν· καὶ πῦρ ἐκ τῆς ἐρήμου ἐπέλθον τὸ ὑψηλότερον
¹⁵ αὐτῆς ἐνέπηρσεν μέρος. ἀπέθανε δὲ ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ
γῆ αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Ἀμβακούμ. Περιληψις.

R 352
C

Οὗτος Ἀμβακούμ ὄγδοος καὶ αὐτὸς ἀξιώθεις εἰπεῖν περὶ τῆς

5. οὗτος] οὗτος ὁ P. 6. φησὶν] Π. 1. 8. συνεκλήσθη, συνε-
τελεσται P. ib. ἐξήρηται om. P. 9. ὁ alterum om. P sola. 10.
'Ἑλκίσε P. 12. γλυκείων Eriphanus vol. II. p. 147. A ed. Petav.,
γλυκίων R, γλυκίων PV. 13. ἐν om. P.

in spelunca Geneseei, qui fuit Judex unius tribus in diebus interregni.
Et dedit prodigium super Hierusalem et totam terram: Cum viderint la-
pidem clamantem lamentabiliter, instat finis: et cum viderint in Hieru-
salem omnes gentes, tunc civitas delebitur.

De Naum. Consolatio.

Hic Naum septimus, dignatus est et ipse praedicere de Resurre-
ctione Domini Christi, ubi ait: Celebra, Juda, festivitates tuas, redde
vota tua, quia non ultra opponent ut pertranseant vetustatem. Comple-
tum est, Confectum est. Ascendit insufflans in faciem tuam eruens te de
tribulatione.

Naum erat ex Helcese, ultra Betabarem, ex tribu Simeon. Hic
post Jonam dedit Ninive prodigium: Ab aquis dulcibus, et igne subter-
raneo peribit. Quod et factum est. Nam palus quae illam cingebat,
facto terrae motu ipsam inundavit, et pessumdedit: ignisque de eremo
erumpens, partes ejus superiores incendit. Mortuus est in pace, et se-
pultus in terra sua.

De Abacuc. Comprehensio.

Hic Abacuc octavus, et ipse dignatus dicere de Resurrectione Chri-

ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ οὕτως· Ἴδετε οἱ καταφρονηταὶ καὶ ἐπιβλέψατε καὶ θαυμάσατε καὶ ἀφανίσθητε, διότι ἐγὼ ἔργον ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ὃ οὐ μὴ πιστεύσητε, ἐὰν τις ἐκδιηγήται. ταύτην τὴν χρῆσιν ἀρμοδίως ὁ Παῦλος ἐπὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ ἐξέλαβεν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Πι-5 σιδίας.

- V 121 Ἀμβρακὸν ἦν ἐκ φυλῆς Συμεὼν ἐξ ἀγροῦ Βηθτιουχάφ. οὗ-
 D τος εἶδεν πρὸ τῆς αἰχμαλωσίας περὶ τῆς ἀλώσεως Ἱερουσαλήμ,
 καὶ ἐπένθησεν. Ναβουχοδονόσορ ὅτε ἤλαθεν εἰς Ἱερουσαλήμ,
 ἔφυγεν εἰς Ὀστρακίνην, καὶ ἦν πάροικος ἐν γῇ Ἰαμαθλ. ὡς δὲ 10
 ὑπέστρεψαν οἱ Χαλδαῖοι καὶ οἱ κατάλοιποι οἱ ὄντες εἰς Ἱερουσα-
 λὴμ καὶ κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον, ἦν παροικῶν γῆν αὐτοῦ καὶ
 ἐλιτούργει θερισταῖς τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ. ὡς δὲ ἔλαβε τὸ ἔδωμα,
 προσεφώνησε τοῖς ἰδίοις εἰπών, Πορεύομαι εἰς γῆν μακρῶν, καὶ
 ταχέως ἐλεύσομαι· εἰ δὲ βραδυνῶ, ἐνέγκατε τοῖς θερισταῖς. καὶ 15
 γινόμενος ἐν Βαβυλῶνι, καὶ δαὺς τὸ ἄριστον τῷ Δανιὴλ ἐπέστη
 τοῖς θερισταῖς ἐσθίουσι, καὶ οὐδὲν εἶπεν τῶν γενομένων. συνη-
 P 151 κεν δὲ ὅτι τάχιον ἐπιστρέψει ὁ λαὸς ἀπὸ Βαβυλῶνος. καὶ πρὸ
 δύο ἐτῶν ἀποθνήσκει τῆς ἐπιστροφῆς, καὶ ἐτάφη ἐν ἀγρῷ ἰδίῳ
 μόνος ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. καὶ περὶ συντελείας τοῦ ναοῦ προεῖπεν ὅτι 20
 ὑπὸ ἔθνος θυτικὸν γενήσεται. τότε τὸ ἀπλωμα, φησί, τοῦ σα-
 βειρ καὶ τὰ ἐπικρανα τῶν δύο στηλῶν ἀφαιρεθήσονται, καὶ οὐδεὶς

1. οὕτως] I. 5. *ibid.* εἶδεν PV. 4. ὁ Παῦλος] Act. XIII.
 41. 5. τῇ Ἀντιοχείᾳ P. 7. Βηθι τοῦ Χάρ PV. 10. Ἰαμαθλ
 P. 11. εἰς] ἐν P. 12. καὶ alterum om. P. 15. βραδυνῶ PV.
 16. ἀπέστη R. 18. τάχιον PV. 20. ναοῦ PV, m. R., λαοῦ R. 21.
 ἔθνος θυτικοῦ P, ἔθνος θυτικόν R. 22. ἐτάφη V.

sti, ita: *Videte contemptores, et admiramini, et disperdimini, quia opus ego operor in diebus vestris, quod non credetis, si quis enarraverit.* Hanc sententiam apte omnino usurpavit Paulus de Resurrectione Domini Christi, dum Antiochiaе Pisdidae versaretur.

Abacuc erat ex tribu Symeon, ex terra Bethi Char. Hic vidit ante captivitatē, quaeventura erant in expugnatione Hierusalem, et luxit. Quando Nabuchodonosor venit Hierusalem, fugit in Ostracinam, eratque inquilinus in terra Israel. Postquam vero reversi sunt Chaldaei, et qui reflecti erant in Hierusalem, in Aegyptum descenderunt, habitavit in terra sua, et messoribus agri sui ministravit. Ut porro cibum sumpset, suis ita prophetavit: *Ab eo in terram longinquam, et confestim redibo. Si essem cunctatus fuero, ferte (cibum) messoribus.* Cumque esset Babylone, dedissetque prandium Daniell, rediens adfuit messoribus edentibus, quibus nihil ex his quae evenerant aperuit. Cognovit etiam populum Babylone quamprimum rediturum. Biennio ante illius reditum mortuus est, ac sepultus est in fundo suo solus in Judaea. Templi excidium, illudque ab gente occidua fieri debere praedixit: *Tunc vobis, inquit, Da-*

γνωσται ποῦ ἔσονται. αὐτὰ δὲ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀπενεχθήσονται ὑπὸ ἀγγέλου, ὅπου ἐν ἀρχῇ ἐπάγη ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐν αὐτοῖς γνωσθήσεται ἐπὶ τέλος κύριος, καὶ φωτίσει τοὺς διωμένους ὑπὸ τοῦ ὄφους ἐν σκοτίαι, ὡς ἐξ ἀρχῆς.

Εἰς τὸν Σοφωνίαν. Σκοπεύων.

Ὁὗτος Σοφωνίας ἕνατος καὶ αὐτὸς ἀξιωθεὶς προφητεῦσαι B
 ἐ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ φησὶν οὕτως· Ἐπιφανήσεται κύριος
 αὐτούς, καὶ ἐξολοθρεύσει πάντας τοὺς θεοὺς τῶν ἔθνων τῆς
 καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἕκαστος ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, πᾶ- R 354
 ῖ ἡ ἡσοὶ τῶν ἔθνων. πάλιν λέγει ὅτι Μεταστρέψω ἐπὶ λαοὺς
 ταν εἰς γενεὰς αὐτῆς τοῦ ἐπικαλεῖσθαι πάντας τὸ ὄνομα
 ν τοῦ δουλεύειν αὐτῷ ὑπὸ ζυγὸν ἕνα. ἐκ περάτων ποτα-
 Αἰθιοπίας οἴσουσι θυσίας μοι. καὶ πάλιν λέγει, Χαίρει
 α, θύγατερ Ἱερουσαλήμ, εὐφραίνου καὶ κατατέροπον ἐξ
 ἧς καρδίας σου, θύγατερ Ἱερουσαλήμ, περιεῖλε κύριος τὰ
 κτά σου, κελύτρωται σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου βασιλεὺς C
 ὁ κύριος, ἐν μέσῳ σου οὐκ ὄψει κακὰ οὐκέτι. ἕπερ πάν-
 ὑτερον ἐπὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ ἀρμόζει.
 ωνίας ἦν ἐκ φυλῆς Συμεῶν ἐξ ἀγροῦ Σαβαρθαθά. οὐ-
 φητεύσει περὶ τῆς πόλεως καὶ περὶ τέλους Ἰσραὴλ καὶ αἰ-
 σεβῶν· καὶ θανῶν ἐτάφη ἐν ἀγρῷ αὐτοῦ.

ατος PV. 7. φησὶν] II. 11. 10. πάλιν] III. 9. 13.
 | 14. 15. σου] σου θεοῦ P.

tella duarum columnarum auferentur, et nemo sciet ubi sint. in eremo deferentur ab Angelo, ubi initio defixum est tabernaculum, et in illis cognoscetur tandem Dominus, et illuminante oppugnatus in tenebris, sicut ab initio.

De Sophonia. Speculator.

honia nonus, et ipse dignatus prophetare de Domino Chri-
*Apparebit Dominus super eos, et disperdet omnes Deos gen-
 et adorabunt ipsum singuli de loco suo: omnes insulae gen-
 erit ait: Convertam super populos linguam in generationem
 erit omnes nomen Domini, et serviant ei sub iugo uno. De
 im Aethiopiae adferent victimas mihi. Et rursum: Gaude
 Jerusalem, exulta et delectare ex toto corde tuo, filia Hié-
 rit Dominus iniquitates tuas, redemit te de manu inimico-
 x Israel, in medio tui non videbit mala ultra. Quae omnia
 n Dominum Christum conveniant.
 onias ex tribu Symeon, ex agro Sabarthata. Hic pro-
 tate, et de fine Israel, et ignominia impiorum: et cum
 epultus est in agro suo.*

Εἰς τὸν Ἀग्γαῖον. Ἑορτή.

Οὗτος Ἀग्γαῖος δέκατος ἠξιώθη καὶ αὐτὸς προειπεῖν περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ ὡς εἰς πρόσωπον Ζοροβάβελ τὰ ἀρμόζοντα τῷ δεσπότη Χριστῷ λέγων, Καὶ θήσομαι σε σφραγίδα, **D** διότι σε ἤρετισάμην, λέγει κύριος παντοκράτωρ, καθάπερ καὶ Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστὴς λέγει, Τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν ὁ Θεός.

Ἀग्γαῖος νέος ἦλθεν ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ φανερώς περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ λαοῦ προεφήτευσεν. καὶ εἶδεν ἐκ μέρους τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ· καὶ θανάων ἐτάφη πλησίον τοῦ τάφου τῶν ἱερέων ἐνδόξως, ὡς αὐτοί.

V 122 *Εἰς τὸν Ζαχαρίαν. Μνήμη Θεοῦ.*

Οὗτος Ζαχαρίας ἐνδέκατος καὶ αὐτὸς ἀξιωθεὶς προειπεῖν περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ, λέγων οὕτως· Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ **P 152** Σιών, κήρυσσε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ, ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται 15 δίκαιος καὶ σώζων, αὐτὸς πραῦς καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον. ὑπερβολικῶς μὲν εἰς τὸν Ζοροβάβελ εἶρκεν ταύτην τὴν χρῆσιν· τὴν ἔκβασιν δὲ κυρίως ἔσχεν ἐπὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ. ἔτι λέγει, Καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτὴν, **R 356** Τί αἱ πληγαὶ αὐταὶ αἰ ἀνὰ μέσον τῶν χειρῶν σου; καὶ ἐρεῖ, Ἐπλήγην ἐν τῷ οὐκῶ τῷ ἀγαπητῷ μου. καὶ μετ' ὀλίγα πάνυ, Πατάξω τὸν πο-

4. λέγων] II. 23. 6. Ἰωάννης] VI. 27. 14. οὕτως] IX. 9.
16. πρῶτος P. 19. λέγων P. XIII. 6.

De Aggaeo. Festum.

Hic Aggaeus decimus, dignatus est et ipse praedicere de Domino Christo, velut in persona Zorobabel, quae in Dominum Christum conveniunt, dum ait: *Ponam te signaculum, quia elegi te, dicit Dominus omnipotens.* Quemadmodum et Joannes Evangelista ait: *Huic enim pater signavit Deus.*

Aggaeus juvenit venit ex Babylone in Hierusalem, et aperte reditum populi praedixit. Vidit etiam ex parte aedificationem templi, et mortuus, juxta sepulcrum Sacerdotum honorifice, ut illi, sepultus est.

De Zacharia. Memoria Dei.

Hic Zacharias undecimus, et ipse dignatus praedicere de adventu Christi, ubi sic ait: *Gaude, filia Sion, praedica, filia Hierusalem, ecce Rex tuus venit tibi justus et saloans, ipse mansuetus, et ascendens super subjugalem et pullum novum.* Hyperbolice quidem de Zorobabel hanc sententiam dixit, sed eventum proprie habet in Domino Christo. Rursum ait: *Et dicam ad eam, Quid plagae istae in medio manuum tuarum? Et dicet, His percussus sum in domo dilcotionis. Et post pauca quae-*

μένα, και διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τῆς ποιμνῆς· ταύτης τῆς χρήσεως μέμνηται ὁ κύριος ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους, ὅτε ἤμελλε παραδίδοσθαι, εἰς ἑαυτὸν αὐτὴν εἰρηκῶς.

Ζαχαρίας ἦλθεν ἀπὸ Χαλδαίων ἥδη προβεβηκῶς, κἀκεῖ τῷ B
5 λαῷ πολλὰ προεφήτευσεν, καὶ τέρατα ἔδωκεν εἰς ἀπόδειξιν. οὗ-
τος εἶπεν τῷ Ἰωσεδέκ, Καὶ εἰς Ἱερουσαλὴμ ἱερατεύσεις. οὗτος
καὶ τὸν Σαλαθιήλ ἐπὶ βίῳ ἠύλογησεν καὶ τὸ ὄνομα Ζοροβάβελ
ἐπέθηκεν. καὶ ἐπὶ Κύρου τέρας ἔδωκεν εἰς νίκος, καὶ περὶ τῆς
λειτουργίας αὐτοῦ προηγύρευσεν ἣν ποιήσει ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ
ἠύλογησεν αὐτὸν σφόδρα. τὰ δὲ τῆς προφητείας εἶδεν ἐν Ἱερου-
σαλὴμ, περὶ τέλους ἔθνων καὶ τοῦ ναοῦ καὶ ἀργίας προφητῶν καὶ
ἱερέων καὶ περὶ διπλῆς κρίσεως ἐξέθετο. καὶ ἀπέθανεν ἐν γῆρει
μακρῷ, καὶ ἐτάφη σύνεγγυς τοῦ Ἀγγαίου. C

Εἰς τὸν Μαλαχίαν. Ἄγγελος.

Οὗτος Μαλαχίας δωδέκατος καὶ αὐτὸς προφητεύειν ἀξιωθείς
τῶν κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ δεσπότου τοῦ Χριστοῦ. λέγει δὲ καὶ
αὐτὸς οὕτως. Διότι ἀπὸ ἀνατολῶν ἕως δυσμῶν τὸ ὄνομά μου δεδό-
ξασται ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσάγεται
τῷ ὀνόματί μου καὶ θυσία καθαρὰ, διότι μέγα τὸ ὄνομά μου ἐν
τοῖς ἔθνεσι, λέγει κύριος παντοκράτωρ. καὶ πάλιν λέγει, Ἴδὸν
ἐγὼ ἔξαποστελῶ τὸν ἄγγελόν μου, καὶ ἐπιβλέψεται ὁδὸν πρὸ προσ-

1. ἐκ τῆς P. 2. μέμνηται] Marc. XIV. 27. 5. οὗτος P cum
Eriphanio p. 149. A, ὡς RV. 6. ἱερατεύσεις P, ἱεράτευσεν RV.
16. λέγει] I. 11. 19. πάλιν] III. 1.

dam: Percutiam pastorem, et dispergentur oves gregis Hujus loci me-
minit Dominus in tempore passionis cum tradendus esset, hoc de seipso
praenuntiat.

Zacharias ex Chaldaeis venit jam aevo maturus, multaque populo
sibi prophetavit, et in praedictionum suarum argumentum prodigia fecit.
Et hic dixit Josedeci: Et in Hierusalem Pontifex eris Hic et Salathiel
in filio benedixit, et nomen Zorobabel imposuit. Ac in Cyro prodigium
edidit in victoriae signum, et de ejus ministerio quod in Hierusalem
obitarius erat praedixit, ipsique valde benedixit. Prophetias autem vi-
dit in Hierusalem, de fine gentium, ac templi, et de cessatione Prophe-
tarum ac Sacerdotum, ut et de duplici judicio disseruit. Obiit in ulti-
ma senectute, et tumultatus est juxta Aggaeum.

De Malackia. Angelus.

Hic Malachias duodecimus, et ipse prophetare dignatus de Incar-
natione Domini Christi. Ipse autem sic ait: Quia ab ortu solis usque ad
occasum nomen meum glorificatum est in gentibus, et in omni loco sacri-
ficatur et offertur nomini meo oblatio munda, quia magnum est nomen
meum in gentibus, dicit Dominus omnipotens. Et rursus ait: Ecce ego

αίπου σου. ταύτην δὲ τὴν χρῆσιν ὁ κύριος εἰς ἑαυτὸν ἐξέλαβεν
D καὶ εἰς τὸν βαπτιστὴν Ἰωάννην. ἔτι λέγει ὁ αὐτὸς προφήτης,
 καὶ ἀνατελεῖ ὑμῖν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά μου ἥλιος δικαιοσύ-
 νης καὶ ἴσως ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ, καὶ ἐξελεύσεσθε καὶ σκιρ-
 τήσετε ὡς μοσχάρια ἐκ δεσμῶν ἀνειμένα, καὶ καταπατήσετε ἀνό-5
 μους, διότι ἔσονται σποδὸς ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ ἣν ἐγὼ ποιῶ, λέγει κύριος παντοκράτωρ. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
 ἀποστέλλω ὑμῖν Ἡλίαν τὸν Θεσβίτην, πρὶν ἔλθειν τὴν ἡμέραν
 κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ, καθὰς εἶπεν ὁ κύριος τοῖς Ἰου-
 δαίοις ὅτι καὶ ἂν θέλετε δέξασθαι περὶ Ἰωάννου, αὐτὸς ἐστίν¹⁰
 Ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι.

R 358
 P 153

Μαλαχίας οὗτος μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τίκεται ἐν Σοφῶ· καὶ
 ἔτι πᾶν νέος ὢν καλὸν βίον ἔσχηκεν· καὶ ἐπειδὴ πῶς ὁ λαὸς ἐτί-
 μα αὐτὸν ὡς ὄσιον καὶ πρῶτον, ἐκάλεσαν αὐτὸν Μαλαχίαν, ὃ ἐρ-
 μηνεύεται ἄγγελος. ἦν γὰρ καὶ τῷ εἶδει εὐπρεπής, ἀλλὰ καὶ ὅσα¹⁵
 εἶπεν αὐτὸς ἐν προφητείᾳ, αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ὁφθαλμοὶ ἄγγελος κυρίου
V 123 ἐπεδευτέρωσεν, ὡς ἐγένετο ἐν ἡμέραις ἀναρχίας, ὡς γέγραπται
 ἐν Σφερετελλεῖμ, τουτέστιν ἐν βίβλῳ Κριτῶν. καὶ ἔτι νέος ὢν
 προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ ἐν ἀγορῇ αὐτοῦ.

B Λοιπὸν ἐπὶ τοὺς τέσσαρας μεγάλους βαδιοῦμεν, πληρώσαν-²⁰

1. δὲ om. P. *ib* καὶ ὁ R. 2. λέγει] IV. 2. 12. κῆται RV. τίκεται
 P cum Eriphanio. *ib*. σοφία R. 17. τῆς ἀναρχίας— ἐν ex Eri-
 phanio addidit P: τῆς om. V. 18. Σφερετελλεῖμ P. 20. εἰς τοὺς τέ-
 σσaras μεγάλους προφήτας praeponit P. *ib*. μεγάλους om. R.

mittam Angelum meum, et praeparabit viam ante faciem tuam. Huncce locum Dominus sibi aptavit, et Joanni Baptistae. Ait praeterea idem Propheta: Et orietur vobis timentibus nomen meum sol justitiae, et sanitas in pennis ejus. Egrediemini et salietis sicut vitulus de armento, et calcabitis ipsos cum fuerit cinis sub planta pedum vestrorum in die quam ego facio, dicit Dominus omnipotens. Ecce ego mitto vobis Eliam Thesbitem, antequam veniat dies Domini magnus et horribilis. Quemadmodum dixit Dominus Judaeis. Quod si velitis haec accipere de Joanne, ipse est Elias qui venturus est.

Malachias iste, post reditum (e Babylone) nascitur in Sopha: et cum admodum adhuc esset adolescens, praeclaram vitam egit: cumque propter vitae sanctitatem et mansuetudinem a populo coleretur, Malachiae nomen ei datum est, quod idem valet ac Angelus. Erat enim decenti pulcritudine: sed et quaecumque ipse dum prophetaret dicebat, ipsomet die apparens Angelus Domini iterabat, quemadmodum in diebus interregni, ut scriptum est in Spheretellim, hoc est in libro Judicum, contigit. Juvenis adhuc appositus est ad patres suos in agro suo.

De quatuor magnis Prophetis.

Duodecim (Prophetis) juvante Deo explicitis, superest ut de quatuor

τις σὺν θεῷ τοὺς ἰβ'. πάντες μὲν οἱ προφῆται προεφῆτεον
 καὶ ἐπιμνησκον τοὺς Ἰουδαίους περὶ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ
 ὧν πρὸς τοὺς πατέρας ἐποιήσατο, ὅπως πάντα τὰ ἔθνη εὐλογοῦν
 ἐπέσχετο ἐν τῷ σπέρματι τοῦ Ἀβραάμ διὰ τῆς κατὰ τὸν δεσπ-
 5την Χριστὸν οἰκονομίας, καὶ ὅπως ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ὁ Θεὸς
 πρῶτον ἐκ τῆς δουλείας τῶν Αἰγυπτίων μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ·
 καὶ δέδωκεν αὐτοῖς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, καὶ ὅπως αἰχμαλώ- C
 ται εἰς Βαβυλῶνα ὑπὸ Ναβουχοδονόσορ ἀπαχθήσονται, καὶ πάλιν
 ἐνδόξως ἐπανήξουσι, καὶ πάλιν τείσονται κακὰ ὑπὸ Ἀντιόχου
 10 καὶ τῶν περίξ ἔθνῶν, καὶ ὅπως καὶ τούτων δυνάμει θείᾳ περιγί-
 νωνται, καὶ τότε ὁ προσδοκώμενος ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀβραάμ
 ἦξει ἐπὶ σωτηρίᾳ παντὸς τοῦ κόσμου κατὰ τὰς ἄνωθεν ἐπαγγε-
 λίας. τοῦτο τὸ ἔργον τῶν προφητῶν. τινὲς μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν
 ἑαυτοῖς συνέγραψαν τὰς ἰδίας βίβλους, ὅσων ὁ Δαβὶδ, συνθεὶς τὴν
 5 βίβλον τῶν Ψαλμῶν, καὶ Δανιὴλ, ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ κελουσθεὶς
 γράφει ἄπερ αὐτῷ δι' ὁράσεων ἀπεκαλύφθη, ἢ καὶ ἄλλοι τινές.
 οἱ δὲ λοιποὶ οὐχ ἑαυτοῖς συνέγραψον, ἀλλὰ γραμματεῖς ἦσαν ἐν D
 τῷ ἱερῷ, οἱ ἔγραψον ἐκάστου προφήτου ὡς ἐπὶ ἡμερολογίου λό-
 γον. καὶ ἡνῖκα ἀπεστέλλετο ὑπὸ τοῦ Θεοῦ προφήτης κηρῦσαι ἢ
 0 περὶ Ἰερουσαλήμ ὅτι μέλλει αἰχμαλωτισθῆναι ἢ περὶ Σαμαρείας
 ἢ περὶ ἐτέρων τόπων ἢ περὶ τῆς ἐνανόθου ἢ περὶ Ἀντιόχου ἢ πε-
 ρὶ τῶν περίξ ἔθνῶν ἢ περὶ αὐτοῦ τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ, καὶ

13. σὺν om. P.

14. ὁ om. P.

magnis agamus. Omnes quidem Prophetæ prophetarunt, et Judæos de
 promissionibus subinde monuerunt, quas Deus eorum patribus fecerat,
 quæ pacto gentes universas benedictione sua donare erat pollicitus in
 semine Abraham per Domini Christi dispensationem: et quomodo Deus
 ex Aegyptiorum servitute prius illos cum brachio excelsa liberaverit, et
 dederit eis terram repositionis: quæ ratione captivi Babylonem a
 Nabuchodonosor abducti, rursus gloriose reversi sunt: et ut mala iterum
 patientur ab Antiocho gentibusque circumvicinis: quo etiam pacto divina
 potentia iis superiores evaserint, et ut tunc expectatus ex semine Abra-
 ham venturus erat pro salute mundi totius, secundum prædictas repro-
 misiones. Hæc prophetarum opus fuit. Atque ex iis quidam suos sibi
 ipsi libros conscripserunt, quemadmodum David Psalmorum librum compo-
 suit, et Daniel in captivitate scribere iussus est quæcumque sibi per vi-
 siones revelata fuerant: ita et alii quidam. Reliqui vero non sibi scri-
 pserunt, sed erant in templo scribæ qui uniuscujusque Prophetæ verba,
 in modum Kalendarii, describerent. Et cum a Deo mittebatur Propheta,
 ut quippiam nuntiaret, vel de Hierusalem, quod scilicet esset expugnanda:
 vel de Samaria, aut de locis aliis, vel de reversione, aut de Antiocho,
 aut de circumvicinis nationibus, aut de ipso Domino Christo, quæ
 de prophetabant, in istius Prophetæ sermone ea describebant quæ de

- R 360 ἦν ἡμέραν προεφήτευσεν, ἔγραψον ἐν τῷ λόγῳ τοῦ προφήτου ἐκείνου ὃ ἐκήρυττεν περὶ ἐνὸς πράγματος. καὶ πάλιν μετὰ καιρὸν, εἰ ἐκήρυξεν περὶ ἑτέρου πράγματος, πάλιν ἔγραψον ὑποτάσσοντες
- P 154 εἰς τὸν αὐτοῦ λόγον, ὡς ἀρχὴν κεφαλαιου ποιούμενοι ἐκήρυττεν. καὶ οὕτω πᾶσαν τὴν βίβλον αὐτοῦ συνετίθεισαν. ὅθεν ἔστιν εὐ-5
ρεῖν ἐν ταῖς αὐτῶν βίβλοις κεφάλαιον ἀρμόζον εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν Βαβυλῶνος ἢ εἰς τὴν ἐπάνοδον, καὶ εὐθὺς περὶ Χριστοῦ ἕτερον καὶ αὐθις περὶ τῆς αἰχμαλωσίας καὶ τῆς ἐπάνοδου λέγοντα. καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, ἐὰν μὴ παρατετηρημένως ἀναγνῶς, συγκεχυμένα τὰ πάντα εὐρήσεις. οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ αἱ βασιλείαι 10
τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐγράφησαν ἐν τῷ ἱερῷ κατὰ μέρος ἐν τῷ καιρῷ τοῦ Σαουλ τὰ ἕως τοῦ Σαουλ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ Δαβὶδ
- B τὸ ἕως Δαβὶδ. ὁμοίως καὶ τὰ ἐκάστου βασιλείως κατὰ τὸν ἴδιον καιρὸν ἐγράφοντο. ὁμοίως ἔγραψον καὶ ἐν τοῖς σκευαίοις τῶν βασιλείων, αἷς καλοῦμεν Παραλειπομένας. τὴν δὲ Πεντάτευ-15
χον ὁ Μωϋσῆς ἔγραψεν ἱστορίαν προγεγονότων καὶ γινόμενων καὶ ἐσομένων. Ἰησοῦς πάλιν τὴν ἴδιαν βίβλον, τοὺς Κριτὰς πάλιν ἐν τῷ ἱερῷ, ἤγουν τῇ σκητῇ, ὁμοίως καὶ τὴν Ρούθ. Σ-
- V 124 λομῶν πάλιν τὰ ἴδια ἔγραψεν, τὰς τε Παροιμίας καὶ τὰ Ἄσματα καὶ τὸν Ἐκκλησιαστήν· σοφίας γὰρ χάριν εἰληφώς παρὰ 20
θεοῦ, καὶ πάντα ἀνθρωπὸν νοουθετῶν σοφῶς ἀναστρέφεισθαι ἐν
- C τῷδε τῷ βίῳ· προφητείας γὰρ χάριν οὐκ εἰλήφει. ὅσους οὖν ἠΰρομεν προφήτας ἀξιοθέντας εἰπεῖν περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ

1. προεφήτευσον P. 2. εἰ] ἢ PV. 10. εὐρήσει V. *ibid.* ei om. P. 11. τῷ om. P. 13 τὸ om. P. *ib.* τὸ ἕως Δαβὶδ] ἕως τοῦ Δαβὶδ P. 14. δὲ καὶ P. 18. τὴν σκῆτην P. 20. vel 22. dele γάρ.

re aliqua nuntiaverat. Rursum si post aliquod tempus de re alia quidpiam praedixisset, tum in illius sermone superioribus subjiciebant, facti capitis initio. Atque hac ratione totum illius librum compegere. Unde reperire est in illorum libris caput quod captivitati Babylonis convenit, vel reversioni, et statim aliud quod de Christo, ac rursum de captivitate vel reditu agit. Atque ut uno verbo dicam, nisi haec attente legaris, omnia confusa reperies. Neque Prophetiae duntaxat, sed et libri Regnorum eadem ratione in templo particulatim conscripti sunt, veluti Saule regnante, quae Saulem, quae Davidis tempestate, quae Davidem spectabant. Atque eodem modo uniuscujusque Regis acta, suo quoque tempore, scribebantur. Sed et pariter scribebant in Regum scriniis quae Paralipomena appellamus. Pentateuchum vero Moyses conscripsit, historiam scilicet rerum praeteritarum, praesentium et futurarum. Jesus etiam singularem librum confecit; Judices rursum in templo, seu Tabernaculo, similiter et librum Ruth. Solomon suos perinde conscripsit libros, Proverbia, et Cantica, et Ecclesiastem. Donatus enim a Deo sapientiae gratia, cunctos homines adhortatus est ut in hac vita sapienter sese gererent, Prophetiae tamen gratiam non adeptus. Quotquot igitur inve-

ἐτάξαμεν. ἔτι δὲ γράφωμεν καὶ περὶ τῶν ἄλλων τεσσάρων προφητῶν, ὅσα ἤξιώθησαν εἰπεῖν περὶ τῆς κατα τὸν δεσπότην Χριστὸν οικονομίας, ἐν ἧ ἀφορᾷ πῶς ὁ σκοπὸς τῆς θείας γραφῆς. προφέρομεν τοίνυν πρῶτον τὸν μεγαλοφωνότατον Ἡσαΐαν, ὃς 5 καὶ τύπῳ καὶ λόγῳ ἤξιώθη ἰδεῖν καὶ προειπεῖν περὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου.

Εἰς τὸν Ἡσαΐαν.

Οὗτος ὁ μέγας Ἡσαΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμώς, ὃς τύπῳ μὲν εἶδεν τὰ κατὰ τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, ὅτε εἶδεν τὸν κύριον καθή-
 μινον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐσημένου, καὶ σεραφεῖμ εἰστήκει-
 σαν κύκλῳ αὐτοῦ, ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνὶ καὶ ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνὶ
 ἑαυτὰ κατακαλύπτοντα, καὶ ἔκραζον ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, Ἅγιος
 ἅγιος ἅγιος, κύριος σαβωῶθ, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐ-
 τοῦ. ἐπὶ τούτοις ἀπιστάλη ἐν τῶν σεραφεῖμ, καὶ ἔλαβεν τῇ
 λαβίδι ἀνθρώκα ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἤψατο τῶν χειλέων
 αὐτοῦ λέγων, Τοῦτο ἀφελεῖ τὰς ἁμαρτίας σου, σαφῶς διὰ τῆς
 ὄψεως τῆς δειχθείσης καὶ τοῦ ὕμνου καὶ τοῦ τύπου διδαχθεῖς
 προμηῦσαι τὸ κατὰ Χριστὸν μυστήριον. ἔτι δὲ πάλιν καὶ λόγῳ
 φησὶν οὕτως· Ὡς πρόβυτον ἐπὶ σφαγῆν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναν-
 τίων τοῦ κείραντος αὐτὸν ἄφρωνος. ταύτην τὴν χρῆσιν ὁ Αἰθίοψ

R 362
D

P 155

2. Χριστὸν τὸν δεσπότην P. 4. ὃς] ὃς δὲ P. 11. καὶ — ἐνὶ
 om. P. 12. τὸν om. P. 14. ἐν] εἰς ἐκ P. 17. δειχθείσης]
 δευτείας P. δευτείας m. P. 19. οὕτως] LIII. 7. 20. ὁ Αἰθίοψ]
 Act. VIII. 35.

animus Prophetas, qui dignati sunt de Domino Christo praedicere, hactenus sumus executi. Nunc porro videtur operaepretium ut de quatuor aliis prophetis scribamus, et quaecunque de Christi Domini humanitate dicere dignati sunt, quo divinae Scripturae scopus omnis spectat. Prolocamus igitur magniloquum illum Isaiam, qui et figura et sermone dignatus est videre, et praedicere peractum in Christo Sacramentum.

De Isai a.

Hic est magnus ille Isaias, filius Amos, qui in figura quidem vidit mysterium Christi, cum scilicet Dominum conspexit sedentem in throno excelso ac sublimi, quem Seraphim in orbem circumstabant. Singulis rursus sex alae quibus se tegerent, et clamabat alter ad alterum: Sanctus, sanctus, Sanctus, Dominus Sabaoth, plena est omnis terra gloriae ejus. Deinde missus est unus ex Seraphim, et accepit forcipe carbonem ex altari, et tetigit labia ejus, dicens: Hoc auferet peccata tua. Per visionem verecundiae, et hymni, ac figurae perspicuae edoctus est praenunciare peractum in Christo Sacramentum. Sed et rursus ita loquitur: aquam ovis ad occisionem ductus est, et sicut agnus coram tudente se
 Chronicon Paschale vol. I. 19

εὐνοῦχος ἀναγνοὺς τὸν Φίλιππον παρεκάλεε ἐρμηνεύθηναι αὐτῷ αὐτὴν· ὃς τάχιστα παρὰ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ αὐτὴν ἐρμηνεύσεν εἰρησθαι ὑπὸ τοῦ προφήτου. ἔτι πάλιν λέγει, Ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὢν καὶ εἰδὼς φέρει μαλακίαν. καὶ πάλιν, Ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ κύριος βούλεται καθαρῶσαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς πληγῆς καὶ δεῖξαι αὐτῷ φῶς. καὶ πάλιν οὕτω λέγει κύριος· Ἴδου ἐγὼ ἐμβαλῶ εἰς τὰ θεμέλια Σιών λίθον πολυτελεῖ ἑκλεκτὸν ἀκρογωνιαῖον ἔντιμον εἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς, καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ κατασχευθῆ. καὶ πάλιν, Ἔσται ἐν τῇ ἡμέρῃ ἐκείνῃ ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαί, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχιν ἐθνῶν, ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἑλιποῦσι. καὶ πάλιν, Πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ εἶνεκεν ἔχρισέ με. ταῦτα ἀναγνοὺς ὁ κύριος ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς αὐββασιν εἶπεν, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, σήμερον ἐπληρώθη ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὤσιν ὑμῶν.

Ἡσαίας ἦν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ· θνήσκει δὲ ὑπὸ Μανασσοῦ πριουθεις εἰς δύο, καὶ ἐτέθη ὑποκάτω θρυδὸς Ρογῆλ, ἐχόμενα τῆς διαβύσεως τῶν ὕδατων ἕν ἀπώλεσεν Ἐξελίας ὁ βασιλεὺς χώσας αὐτά. καὶ ὁ θεὸς τὸ σημεῖον τοῦ Σιλωὰμ ἐποίησεν διὰ τὸν προφήτην, ὅτι πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν ἀλιγορήσας ἤΐξαστο πνίψῃ ὕδαρ, καὶ εὐθέως ἀπεστάλη αὐτῷ ἐξ αὐτοῦ· διὰ ταῦτο ἐκλήθη Σιλωὰμ, ὅπερ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐξελίας πρὸ τοῦ ποιῆσαι

3. λέγει] LIII. 3. 4. πληγῇ] τιμῇ V. *ibid.* πάλιν] 9. 7. πάλιν] XXVIII. 16. 8. Σιών — θεμέλια om. P. 10. πάλιν] XI. 10. 12. πάλιν] LXI. 1. 13. σάββατον V. *ibid.* εἶπεν] Luc. IV. 21. 18. δι' αὐτὸν προφήτην P. 21. Ἐξελίας P.

obmutuit. Hunc locum Eunuchus Aethiops cum legisset, rogavit Philippum ut hunc sibi interpretaretur, qui statim de Domino Christo a Propheta dictum respondit. Iterum praeterea ait: Homo in plaga existens, et sciens ferre infirmitatem. Et rursum: Quoniam peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus. Et, Dominus vult mundare eum a plaga, et ostendere illi lumen. Deinde sic dicit Dominus: Ecce ego inficiam in fundamenta ejus, et qui crediderit in eum, non confundetur. Et rursum: Erit in die illa radix Jesse, et qui surgit ex ea reges gentes, in ipsam gentes operabunt. Et rursum: Spiritus Domini super me, eo quod unxerit me. Hoc cum Dominus in Synagoga in Sabbatis legisset, dixit: Amen dico vobis, haec impleta est scriptura in auribus vestris.

Erat Isaias ex Hierosalem: moritur autem, a Manasse in duas partes dissectus, et positus est subter quercum Rogel, juxta transitum aquarum, quas Ezechias Rex, iis obstructis, disperdidit. Et fecit Deus signum Siloam propter ipsum Prophetam: priusquam enim moreretur, animo deficiens, petiit aquam sibi dari quam biberet, statimque ex eo illi allata est, ac propterea Siloam appellatur, quod idem valet ac missus. Et sub Ezechia, priusquam fierent fossae ac piscinae, ad proccs Isaias

τοὺς λάκκους καὶ τὰς κολυμβήθρας ἐπὶ εὐχῇ τοῦ Ἡσαίου μικρὸν ὕδωρ ἐξῆλθεν, ὅτι ἦν ὁ λαὸς ἐν συγκλεισμῷ ἀλλοφύλων, καὶ ἵνα μὴ διαφθαρή ἡ πόλις, ὡς μὴ ἔχουσα ὕδωρ. ἠρώτων γὰρ οἱ R 364 πολέμοι πόθεν πίνουσιν· καὶ χαρακώσαντες τὴν πόλιν παρεκαθέζοντο τῷ Σιλωάμ. ὅταν οἶν ἤρχοντο σὺν τῷ Ἡσαίᾳ οἱ Ἰουδαῖοι, ἐξήρχετο τὸ ὕδωρ· διὸ ἕως τῆς σήμερον ἀφνειδίως ἐξέρχεται, ἵνα V 125 δειχθῇ τὸ μέγα τοῦτο μυστήριον. καὶ ἐπειδὴ διὰ τοῦ Ἡσαίου τοῦτο γέγονε, μνήμης χάριν καὶ ὁ λαὸς τῶν Ἰουδαίων πλησίον αὐτῶν τοῦ Σιλωάμ θάνατον ἐπιμελῶς καὶ ἐνδόξως, ἵνα διὰ τῶν D 10 ὁσίων αὐτοῦ προσευχῶν καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ ὡσαύτως ἔχωσι τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ ὕδατος, ὅτι καὶ χρησιμὸς ἐδόθη αὐτῷ περὶ αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι οὕτως. ἔστι δὲ ὁ τάφος ἐχόμενος τοῦ τάφου τῶν βασιλέων, ὅπισθεν τοῦ τάφου τῶν Ἰουδαίων ἐπὶ τὸ μέρος τὸ πρὸς νότον. Σολομῶν γὰρ ἐποίησε τοὺς τάφους τοῦ Δαβὶδ, διαγράψας 15 κατὰ ἀνατολὰς τῆς Σιών, ἧτις ἔχει εἴσοδον ἀπὸ Γαβαὼν μήκοθεν τῆς πόλεως σταδίους εἴκοσιν. ἐποίησεν δὲ ταύτην σκολιάν, σύνθετον, ἀνυπονόητον· καὶ ἔστιν ἡ εἴσοδος ἕως τῆς σήμερον τοῖς πολλοῖς ἀγνοουμένη τῶν ἱερέων καὶ ὄλων τῷ λαῷ. ἐκεῖ εἶχεν ὁ P 156 βασιλεὺς Σολομῶν τὸ χρυσοῦν τὸ ἔξ Αἰθιοπίας καὶ τὰ ἀρώματα. 0 καὶ ἐπειδὴ ἔδειξεν Ἐζεκίας τὸ μυστήριον Δαβὶδ καὶ Σολομῶν τοῖς ἔθνεσι καὶ ἐμίανεν ὄστα τῶν προπατέρων αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ὁ θεὸς

1. κολυμβήθρας P. 2. συγκλεισμῷ P cum Eriphanio, συναιῖ μωάμ V, Σουκαῖς Μωάβ R. 5. ἐρχοντο PV. *ibid.* Ἰουδαῖοι ἀντίκειν addit P ex Eriphanio. 10. ὁσίων αὐτοῦ πρὸς om. P. *ib.* καὶ μετὰ θάνατον om. P. 12. ἐχομένως P. 16. σταδίων P, σταδίων m. R. 21. τῶν προπατέρων Symeon Logotheta, τόκου πατέρων PV.

ibi modicum aquae exivit, cum populus ab alienigenis undique concluderetur, ne ex aquae penuria periret. Quaesierant enim hostes unde ii biberent: ex quo, urbe circumvallata, Siloam etiam circum sederunt. Quoties igitur una cum Isaiâ veniebant ut aquam haurirent, illa exibat, unde ad hanc usque diem, in magni miraculi argumentum etiamnum subito erumpit. Postquam autem id per Isaiam peractum est, hunc magnificè ac studiosè juxta Siloam Judaeorum populus sepellit, ut ejus precibus aquae perinde copia iis suppeteret, cum praeterea, ut ita agerent, ex oraculo iis praeceptum esset. Jacet autem ejus sepulorum juxta Regum tumulos, ad Anstrum, pone Judaeorum tumulos. Solomon quippe Davidis sepulcra ita constituit, ut Orienti Sion obversarentur, quae aditum habet a Gabaea præcul ab urbe, stadiis xx. quem quidem aditum obliquum ac occultum ita confecit ut a nemine perciperetur, adeo ut ejus introitus plerisque Sacerdotum atque ipsi populo etiam hodie ignotus sit. Ibi Solomon Rex aurum ex Aethiopia sibi allatum, et aromata recendit. Sed cum Ezechias Davidis et Solomonis arcum gentibus aperuisset, et ossa patrum suorum inquinasset, caspropter Deus ejus semen hostium

ἐπηράσατο εἰς δουλείαν ἔσεσθαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ τοῖς ἔχθροῖς αὐτοῦ, καὶ ἄκαρπον αὐτὸν καὶ ὕγονον ἐποίησεν ὁ θεὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης.

Εἰς τὸν Ἰερεμίαν.

Οὗτος Ἰερεμίας ἀξιωθεὶς καὶ αὐτὸς προειπεῖν περὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου, λέγων οὕτως· Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι κύριος. ταύτης δὲ τῆς χρήσεως καὶ ὁ εὐαγγελιστὴς μέμνηται Ματθαῖος, πληρωθεῖσιν ἐν καιρῷ τοῦ πάθους. πάλιν λέγει ὁ 10 αὐτὸς προφήτης, Ἴδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος, καὶ διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ καὶ τῷ οἴκῳ Ἰούδα διαθήκην καινὴν, οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ἐν ἣ ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἔξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, καὶ 15 γὰρ ἠμέλησα αὐτῶν, φησὶ κύριος, διδούς νόμους μου ἐπὶ δόλοιον αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίαν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς, καὶ ἔσομαι R 366 αὐτοῖς εἰς θεόν, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ οὐ μὴ διδάξουσιν ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, λέγων, Γινώθι τὸν κύριον, ὅτι πάντες εἰδήσανσι 20 με ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου αὐτῶν, ὅτι ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι. καὶ

1. ἐπηράσατο] ἐπειράσατο V, ἐπειράσατο R. 8. ἡμέρας om. P.
9. δὲ om. P. 10. Ματθαῖος] XXVII. 9. ἰδ. κατὰ] XXXVIII.
81. 13. ἢ om. V. 18. εἰς θεὸν αὐτοῖς P. 22. οὐ μνησθῶ V, οὐ μνησθῶ P.

servituti addixit, ab illoque die infocundum et sterilem hunc fecit Deus.

De Hieremia.

Hic Hieremias dignatus est, et ipse de peracto in Christo mysterio praedicere, cum ita ait: *Et acceperunt triginta argenteos pretium appetiti, quem appetierunt a filiis Israel, et dederunt eos in agrum figuram, sicut constituit mihi Dominus.* Sententiae istius meminit Evangelista Matthaeus, quae impleta est tempore Passionis. Rursum ait idem Propheta: *Ecce dies veniunt, dicit Dominus, et disponam domui Israel, et domui Juda testamentum novum, non secundum testamentum quod feci patribus eorum, in die in qua apprehendi manum eorum, ut educerem illos de terra Aegypti. Quia ipsi non manserunt in testamento meo, et ego neglexi eos, dicit Dominus, dans leges meas in mentem eorum, et in corde eorum inscribam eos, et ero eis in Deum, et ipsi erunt mihi in populum, et non docebunt ultra unusquisque fratrem suum, et unusquisque proximum suum, dicens: Cognosce Dominum, quia omnes sciunt me et*

ταύτης τῆς χρήσεως μέμνηται ὁ ἀπόστολος ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῇ.

Ἱερεμίας ἦν ἐξ Ἀναθώθ, καὶ ἐν Τάφναις Αἰγύπτου λίθοις βληθεὶς ὑπὸ τοῦ λιοῦ ἀποθνήσκει. κείται δὲ ἐν τόπῳ τῆς οἰκίσσεως Φαραώ, ὅτι Αἰγύπτιοι ἐδόξασαν αὐτὸν εὐεργετηθέντες δι' αὐτοῦ· ἤρχετο γὰρ αὐτοῖς. τῶν γὰρ ὑδάτων οἱ θῆρες, οὓς D καλοῦσιν οἱ Αἰγύπτιοι μενεφώθ, Ἕλληνες δὲ κροκοδείλους, καὶ ὅσοι εἰσι πιστοὶ θεοῦ ἕως σήμερον εὐχονται ἐν τῷ τόπῳ ἐκεῖνῳ, καὶ λαμβάνοντες τοῦ χόδου τοῦ τόπου δῆγματα ἀνθρώπων θραπέουσι, καὶ πολλοὶ αὐτὰ τὰ θηρία τὰ ἐν τῷ ὕδατι φρυγαδεύουσιν. ἡμεῖς δὲ ἠκούσαμεν ἐκ τῶν παιδῶν Ἀντιγόνου καὶ Πτολεμαίου, γερόντων ἀνδρῶν, ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ τῶν Μακεδόνων, ἐπιστάς τῷ τάφῳ τοῦ προφήτου καὶ ἐπιγνοὺς τὰ εἰς αὐτὸν μυστήρια, εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετέστησεν αὐτοῦ τὰ λείψανα, περθεῖς αὐτὰ ἐνδόξως κύκλῳ, καὶ ἐκωλύθη ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης τὰ γένος P 157 τῶν ἀσπίδων, καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ὡσαύτως, καὶ οὕτως ἐπέβαλεν τοὺς ὄφεις τοὺς λεγομένους ἀργολάους, ὃ ἐστὶν ὀφιομάχους, οὓς ἤνεγκεν ἐκ τοῦ Ἄργου τοῦ Πελοποννησιακοῦ, ὅθεν καὶ ἀργόλαοι

1. ταύτης om. P. 3. ἐν addidit P cum Eriphanio, om. RV. ib. λίθοις δὲ ὑποβληθεὶς PV. Correxerit Ducangius. 6. τῶν γὰρ] ἐλικές τι m. R. 7. μενεφώθ] νεφώθ Eriphanius p. 139. B, ut scribendum sit μὲν νεφώθ. ib. κροκοδ. PV. 8. θεὸν P. 9. τῶν ἀνθρώπων P. 11. ὄρα m. P. 12. ὁ τῶν Μακεδόνων] Rarior ellipsis nominis βασιλεὺς non eripienda erat Diodoro Exc. Vat. p. 36. 3. ed. nostrae. 13. τάφῳ] τόπῳ PV. 16. τῶν om. P. ibid. ἐπέβαλεν P cum Suida v. ἀργόλαοι, ἐπέβαλλον RV. 18. Ἄργου P. ib. Πελοποννησιακοῦ V, Πελοποννησιακοῦ P. ib. ὅθεν καὶ ἀργόλαοι καλοῦνται om. P, ὅθεν καὶ ἀργόλαοι addit m. R.

parvo usque ad magnum, quia propitius ero iniquitatibus eorum, et peccatorum eorum non ero memor amplius. Et istius sententiae meminit Apostolus in Epistola ad Hebraeos.

Hieremias erat ex Anathoth, et in Thaphnis Aegypti lapidibus a populo impetitus interiit, jacetque in loco habitationis Pharaonis, cum magna illum veneratione prosequerentur Aegyptii ob accepta ab eo beneficia, et quod pro iis Deum deprecatus esset, cum ab animalibus aquaticis, quae Aegyptiis Menephot. Graecis vero Crocodili dicuntur, infestarentur. Unde quotquot Deo sunt fideles, usque hodie hoc in loco preces fundunt, et accepto de loco isto terrae pulvillo, ex eorum morsibus homines curant, multique crocodilos ex aquis fugant. Nos vero ex Antigoni et Ptolemaei posteris accepimus, iisque viris aetate gravibus, Alexandrum Macedonem, cum ad Prophetae sepulcrum accessisset, audissetque arcana quae de se is praedixerat, illius reliquiis Alexandriam transtulisse, hasque magifico apparatu circumdeditasse, unde accidit ut a loco isto, uti pariter a fluvio, aspides arcerentur, sicque serpentes Argobas nuncupatos, (hoc est serpentum hostes) quos ex Argo Peloponnesi

καλοῦνται, τουτέστιν Ἄγγους δεξιοί. λαλιὰν δὲ ἔχουσιν ἡδυτάτην καὶ πανευώνυμον.

Οὗτος ὁ Ἱερεμίας σημεῖον ἔδωκεν τοῖς ἱερῶσιν Αἰγύπτου ὅτι δεῖ σισθῆναι τὰ εἰδωλα αὐτῶν καὶ συμπεσιεῖν διὰ σωτήρος παιδὸς ἐκ παρθένου γενομένου, ἐν φάτῃ δὲ κειμένου. διὸ καὶ ἕως τῶν 5 Θεόποιοῦσιν παρθένον λοχὸν καὶ βρέφος ἐν φάτῃ τιθέντες προσ-
 B κυνοῦσιν. καὶ Πτολεμαίῳ τῷ βασιλεῖ τὴν αἰτίαν πυνθανομένην ἔλεγον ὅτι πατροπαράδοτον ἐστὶν μωστήριον ὑπὸ ὁσίου προφήτου τοῖς πατράσιν ἡμῶν παραδοθέν.

R 368 Οὗτος ὁ προφήτης Ἱερεμίας πρὸ τῆς ἀλώσεως τοῦ ναοῦ ἤρ-
 πασε τὴν κιβωτὸν τοῦ νόμου καὶ τὰ ἐν αὐτῇ; καὶ ἐποίησεν αὐτὰ κατατεθῆναι ἐν πέτρᾳ, καὶ ἔβηεν τοῖς παρεστῶσιν, Ἀπιδῆμησι κύριος ἐκ Σινᾶ εἰς οὐρανόν, καὶ πάλιν ἰλεούσεται νομοθέτης ἐκ Σιών ἐν δυνάμει, καὶ σημεῖον ὑμῖν ἔστω τῆς παρουσίας αὐτοῦ, ὅτε ξύλον πάντα τὰ ἔθνη προσκυνήσουσιν. εἶπεν δὲ ὅτι Τὴν κ-15
 βωτὸν ταύτην οὐδεὶς ἐκβαλεῖ εἰ μὴ Ἀαρῶν, καὶ τὰς ἐν αὐτῇ πλά-
 C κας οὐδεὶς ἀναπτύξει οὐκέτι ἱερῶν ἢ προφητῶν, εἰ μὴ Μωϋσῆς ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ. καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀναστάσεως πρώτη ἢ
 κιβωτὸς ἀναστήσεται, καὶ ἔξελεύσεται ἐκ τῆς πέτρας, καὶ τεθή-
 σεται ἐν ὄρει Σινᾶ. καὶ πάντες οἱ ἅγιοι πρὸς αὐτὴν συναχθῆ-20
 σονται, ἐκεῖ ἐκδεχόμενοι κύριον, τὸν ἐχθρὸν φεύγοντες, ἀνελεῖν

1. Ἄγγους δεξιοί] ἀγγόλαι οὖν ἐκ τοῦ Ἄγγους λαίοι Suidas v. ἀγγό-
 λαί. Post δεξιοί addit καλοῦνται P. 8. παράδοτον P. 21.
 ἀνέλετε αὐτὸν ἐλθόντα] ἀναλόντες τε αὐτὸν ἐλθόντα P sola: scribe
 ἀνελεῖν αὐτούς θείλοντα.

regione attulerat, illic injecit. Ita porro dieti, quasi segnes dextris: lo-
 queiam autem habent suavissimam, sed infaustam.

Hic Hieremias signum dedit Aegyptiis Sacerdotibus, quo futurum
 praedixit, ut eorum idola concuterentur et conciderent per Salvatorem
 puerum ex Virgine natum, et in praesepti jacentem. Quapropter etiam
 num ut Deam colant virginem puerperam, et infantem in praesepti ado-
 rant. Ptolemaeo autem Regi causam sciscitanti, responderunt se acce-
 pisse arcanum istud ab sancto Propheta patribus suis fuisse traditum.

Idem Propheta Hieremias, ante templi eversionem, arcam legis,
 quaeque in ea recondita erant, abripuit, ac reposuit illam in rupe, di-
 xitque circumstantibus: *Migravit Dominus ex Sina in coelum, et rursus
 veniet legislator ex Sion cum virtute, et signum vobis sit adventus ejus,
 cum omnes gentes lignum adoraverint. Dixitque: arcam illam nemo ex-
 trahet praeter Aaronem, nec tabulas in ea reconditas nemo ex Sacerdoti-
 bus aut Prophetis aperiet, praeter Moysam dilectum Dei. In die porro
 Resurrectionis arca resurget prima, et egredietur ex rupe, et in monte
 Sina reponetur. Omnes vero Sancti ad illam sese congregabunt, ibi
 expectantes Dominum, hostemque fugientes, occident illum occisorem.*

αὐτοὺς θέλοντα. ἐν τῇ πέτρᾳ ἐκείνῃ ἐσφράγισεν τῷ δακτύλῳ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐγένετο ὁ τύπος ὡς γλυφῆ σιδήρου, καὶ νεφέλῃ φωτεινῇ ἐσκέπασε τὸ ὄνομα, καὶ οὐδεὶς νοεῖ τὸν τύπον, οὐδὲ ἀναγνῶναι αὐτὸν δύναται τις ἕως σήμερον καὶ ἕως τῆς συντελείας. ἔστιν δὲ ἡ πέτρα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπου πρῶτον ἡ κιβωτὸς γέγονεν μεταξὺ τῶν δύο ὁρέων, ἐν οἷς κείνται Μωϋσῆς καὶ Ἀαρῶν. καὶ ἐν νυκτὶ νεφέλῃ ὡς πῦρ γίνεται περὶ τὸν τύπον κατὰ τὸν τύπον τὸν ἀρχαῖον, ὅτι οὐ μὴ παύσεται ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ νόμου αὐτοῦ. διὰ τοῦτο ἔδωκεν ὁ Θεὸς τῷ Ἱερεμίᾳ χάριν, ἵνα γένηται συγκαίνωτος Μωϋσέως καὶ Ἀαρῶν· καὶ ὁμοῦ εἰσιν ἕως σήμερον, ἐπιδοῆ καὶ ὁ Ἱερεμίας ἐστὶν ἐκ σπέρματος ἱερατικοῦ.

Εἰς τὸν Ἰεζεκιήλ.

15 Οὗτος Ἰεζεκιήλ ἐν Βαβυλῶνι προφητεύων καὶ αὐτὸς ἠξιώθη προειπεῖν περὶ τῆς κατὰ Χριστὸν οἰκονομίας, καὶ φησι, Καὶ ῥήσονται αὐτοὺς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν, καὶ καθαριῶ P 158 αὐτούς, καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, καὶ ὁ δοῦλός μου Δαβὶδ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ ποιμὴν εἰς 20 ἔσται πάντων, ὅτι ἐν τοῖς προστάγμασίν μου πορεύονται. καὶ πάλιν λέγει, Καὶ εἶπε πρὸς με, Τὸ ὕδωρ τοῦτο τὸ ἐκπορευόμενον R 370 εἰς τὴν Γαλιλαίαν τὴν πρὸς ἀνατολάς, καὶ κατέβαιεν ἐπὶ

10. ποιῆσαι V. *ibid.* γένηται PV. 12. καὶ] δὲ P. 21. πάλιν] XLVII. 8. 22. Γαλιλαίαν] Θάλασσαν V.

In rupe illa digito suo nomen Domini impressit, et forma ejus velut ferri sculptura facta est, nubesque lucida nomen texit, ac nemo figuram intelligit, vel legere potest ad hunc usque diem, et usque ad mundi consummationem. Est autem illa petra in solitudine, ubi primum fuit arca, intra duos montes, in quibus jacent Moyses et Aaron. Per noctem vero nubes ut ignis circa locum apparet, juxta figuram antiquam, quoniam non desinet gloria Dei ex laque ejus. Propterea hanc Hieremias gratiam dedit Deus, ut mysterii sui finem ipse faceret, ut Moysis etiam et Aaronis socius fieret, sicut simul sunt usque hodie, si quidem Hieremias erat ex stirpe sacerdotali.

De Ezechiele.

Iste Ezechiel Babylone prophetans, et ipse dignatus est praedicere de Christi humanitate, ubi ait: *Et liberabo eos ab omnibus iniquitatibus suis, et mundabo eos, et erunt mihi in populum, et ego ero eis in Deus, et seruus meus David Princeps in medio eorum, et pastor erit unus omnium, quia in praeceptis meis ambulabunt.* Et rursum dicit: *Et dixit ad me, Haec aqua quae egreditur in Galilaeam Orientem versus, et quae descen-*

τὴν Ἀραβίαν, καὶ ἤρχετο ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ τὸ ὕδωρ τῆς διεκβαλῆς, καὶ ὑγιᾶσει τὰ ὕδατα· καὶ ἔσται, πᾶσα ψυχὴ τῶν ζώων τῶν ἐκζέοντων καὶ ἐπὶ πάντα ἐφ' ἃ ἂν ἐπέλθῃ ἐκεῖ ὁ ποταμός, ζήσεται.

V 127
B

Ἰεζεκιὴλ οὗτός ἐστιν ἐξ Ἀριρὰ τῶν ἱερέων, καὶ ἀπέθανεν ἐν 5 γῆ Χαλδαίων ἐπὶ τῆς αἰχμαλωσίας, πολλὰ προφητεύσας τοῖς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. ἀπέκτεινεν δὲ αὐτὸν ὁ ἠγούμενος τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ ἐκεῖ, ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ εἰδώλων σεβάσμασι. καὶ ἔθαψεν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐν ἀγρῷ Μαοὺρ ἐν τάφῳ Ἰωσήφ καὶ Ἀρφαζὰδ πατέρων Ἀβραάμ. καὶ ἔστιν ὁ τάφος σπήλαιον διπλοῦν, ὅτι Ἀβραάμ¹⁰ ἐν Χεβρών πρὸς τὴν ὁμοίότητα αὐτοῦ ἐποίησεν τὸν τάφον Σάρρας. διπλοῦν δὲ λέγεται, ὅτι εἰλικτόν ἐστι καὶ ἀπόκρυφον ἐξ ἐπιπέδου, καὶ ἔστιν ὑπερῶον ἐπὶ γῆς ἐν πέτρᾳ κρεμάμενον.

Οὗτος ὁ προφήτης τέρας ἔδωκε τῷ λαῷ, ὥστε προσέειπεν τῷ ποταμῷ Χοβάρ, ὅτε ἐκλείποι, ἐλπίζειν τὸ δρέπανον τῆς¹⁵ C ἐρημώσεως εἰς πέρας τῆς γῆς, καὶ ὅτε πλημμυρήσει, τὴν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπάνοδον. καὶ γὰρ ἐκεῖ κατῴκει ὁ ὄσιος, καὶ πολλοὶ πρὸς αὐτὸν συνήγοντο. καὶ ποτε πλήθους συνόντος αὐτῷ ἔδησαν οἱ Χαλδαῖοι τοὺς Ἑβραίους, μὴ ἀναπαράξωσι καὶ ἐπέλθωσιν αὐτοῖς εἰς ἀναίρεσιν. καὶ ἐποίησεν ὁ προφήτης διαστή-²⁰ και τὸ ὕδωρ, ἵνα ἐκφύγωσιν εἰς τὸ πέραν. οἱ δὲ κατατολήσαντες τῶν ἐχθρῶν ἐπιδιώξαντες κατεποντίσθησαν.

3. καὶ om. P. ib. ἀπέλθῃ P. ib. ὁ om. P. 12. ἐκικεῖλον R. 15. ἐλπίζειν P cum Eriphanio p. 141. A, ἐπιελθῶν R, et omisso τὸ, ἐπιελθόντα m. R, ἐπιελθόντα V. 16. πέρας Eriphanius, πέτρας PV. ib. εἰς om. RV. 18. αὐτῷ om. P.

dit in Arabiam, et venit usque ad mare ad aquam exiit, et sanabit aquas: et erit, omnis anima animalium bullientium in omnibus in quae abierit illic fluvius, vivet.

Hic Ezechiel ortus est ex Arira, ex filiis Sacerdotum, et obiit in terra Chaldaeorum, tempore captivitatis, multa prophetans in Judaea. Hunc porro ibi interfecit dux populi Israel, quod ab eo ob idolorum cultum coargueretur. Illumque sepeliit populus in agro Maïr, in sepulcro Joseph et Arphazath patrum Abraham. Estque sepulcrum spelunca duplex, quia Abraham in Chebron ad sui similitudinem fecit sepulcrum Sarrae. Duplex vero dicitur, quod in plano sinuosa sit, et occulta, in parte vero superiore supra terram a petra quodammodo pendeat.

Hic Propheta prodigium dedit populo, ut observaret fluvium Chobar, quando deficiet, tunc falcam desolationis ad petras fines terrae sperarent; cum vero inundaverit illius aqua, reditum in Hierusalem. Hic enim habitabat vir sanctus, et complures ad eum confluebant. Porro cum aliquando multi cum eo essent, Chaldaei Hebraeos ligaverunt, ne tumul-

Οὗτος ὁ προφήτης διὰ προσευχῆς αὐτομάτως αὐτοῖς δαψιλῆ τροφήν ἰχθύων παρέσχεν, καὶ πολλῶν ἐκλειπόντων ζωὴν αὐτοῖς ἐκ Θεοῦ ἔλθειν παρεκάλεσεν.

Οὗτος ἀπολλυμένου τοῦ λαοῦ σημεῖα ποιήσας ἔπαυσε τοὺς D
5 πολέμους, καταπλήξας αὐτοὺς οὐρανόθεν, ὅτε ἔλεγεν ὁ Ἰσραὴλ
ὅτι διαπεφρονήκαμεν, ἀπόλωλεν ἡ ἐλπίς ἡμῶν. καὶ ἐν τέρασι
τῶν ὀστέων τῶν νεκρῶν αὐτοὺς ἔπεισεν ὅτι ἐστὶν ἐλπίς τῷ Ἰσραὴλ
καὶ ὧδε καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος, οὗτος κρίνων τῷ Ἰσραὴλ ἐδεί-
κνεν τὰ ἐν Ἱερουσαλῆμ καὶ ἐν τῷ ναῷ γεγόμενα. οὗτος ἠρπάγη R 372
10 ἔκειθεν, καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλῆμ, καὶ εἶπεν τὰ ἐν τῷ ναῷ γεγόμε-
να κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν εἰς ἔλεγχον τῶν ἀπειθούτων τῷ Θεῷ.

Οὗτος κατὰ τὸν Μωϋσῆν εἶδε τὸν τύπον τοῦ ναοῦ καὶ τὸ P 159
τείχος καὶ περίτειχος καὶ τὴν πύλην ἐν ἧ ὁ κύριος ἐσελεύσεται
καὶ ἐξελεύσεται. καὶ ἔσται ἡ πύλη κεκλεισμένη, καὶ εἰς αὐτὸν ἐλ-
15 πιοῦσι πάντα τὰ ἔθνη.

Οὗτος ἔκριεν ἐν Βαβυλῶνι τὴν φυλὴν Δάν καὶ τοῦ Γάδ,
ὅτι ἠσέβουν πρὸς κύριον διώκοντες τοὺς τὸν νόμον φυλάσσοντας,
καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς τέρας μέγα, ὅτι οἱ ὄφεις ἀνήλισκον τὰ βρέφη
αὐτῶν καὶ πάντα τὰ κτήνη αὐτῶν διὰ τὴν ἀσέβειαν αὐτῶν. καὶ
20 ἔρηκεν ὅτι δι' αὐτοὺς οὐκ ἐπιστρέψει ὁ λαὸς εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ,

2. ἐκλειπόντων P. 6. ἡ ἐλπίς om. R. 10. γεγόμενα] Post haec
οὗτος—Ἱερουσαλῆμ repetit V. 11. ἔλεγον R. 13. περὶ τείχος
PV. 19. κτήνη R. 20. ἐπιστρέφει RV.

tu excitato ab iis insurgentibus interficerentur. Fecitque Propheta ut aqua divideretur, quo in ulteriorem ripam evaderent Hebraei. Ex hostibus vero qui illos persequi sunt ausi, demersi sunt.

Hic Propheta precibus suis, amplas ipsis ex piscibus epulas sponte praebuit, pluribusque ex iis deficientibus, escas a Deo impetravit.

Hic pereunte populo, signis editis, hostium conatus compressit, iis caelitus perterritis, quando dicebat Israel, Quia dissensimus, periit spes nostra: et in prodigiis ossium mortuorum ad fidem reduxit eos, et erit spes Israeli hic et in futuro saeculo. Hic cum iudicaret Israel, ostendit ea quae in Hierusalem et in templo fiebant. Hic inde raptus est, et venit Hierusalem, ac dixit quae in Templo facta sunt eadem hora, ad redargutionem eorum qui Deo non credebant.

Hic, perinde ac Moyses, vidit figuram Templi, et murum, et circa murum portam per quam Dominus ingreditur, et egreditur, eritque porta occlusa, et in ipsum sperabunt omnes gentes.

Hic Babylone iudicavit tribum Dan et Gad. Quod vero impie se gererent erga Dominum, divexatis iis qui legem observabant, ingens illis prodigium fecit: serpentes enim illorum infantes ac jumenta propter eorum impietates consumpserunt. Dixitque propter illos non reversurum

ἀλλ' ἐν Μηθία ἔσονται ἕως συντελείας πλάνης αὐτῶν, καὶ ἐξ αὐ-
B τῶν ἦν ὁ ἀνελὼν αὐτὸν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Δαυιήλ.

Οὗτος Δαυιήλ ἐν Βαβυλωνί προφητεύων καὶ αὐτὸς ἀξιώσθεις
προειπεῖν περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ φησιν οὕτως· Καὶ γνώση⁵
καὶ συνήσεις ἀπὸ ἐξόδου λόγου τοῦ ἀποκριθῆναι σοὶ καὶ τοῦ οἰκο-
δομηθῆναι Ἱερουσαλήμ ἕως Χριστοῦ ἡγουμένου ἑβδομάδες ἑπτὰ
καὶ ἑβδομάδες ἐξήκοντα δύο, καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ πάλιν, Καὶ ἐτιμή-
θη λίθος ἀνευ χειρῶν, καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα, καὶ ἐγένετο ὁ λί-
θος εἰς ὄρος μέγα, καὶ ἐπλήρωσε τὴν γῆν. καὶ πάλιν, Καὶ ἰδοὺ¹⁰
V 128 μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἐρχόμενος, καὶ
C ἕως τοῦ παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν ἔφθασεν, καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ τιμὴ
καὶ ἡ ἔξουσία καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα ἐβρέθη.

Δαυιήλ οὗτος ἦν ἐκ φαλῆς Ἰουδα τῶν ἐξεχόντων τῆς βασιλι-
κῆς ἐπηρεσίας, ἀλλ' ἔτι νήπιος ὢν ἤχθη ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ ἐκ¹⁵
τῆς Ἰουδαίας εἰς γῆν Χαλδαίων. ἐγενήθη δὲ ἐν Βεθωρώμ τῇ
ἀνωτέρᾳ, καὶ ἦν ἀνὴρ σώφρων, ὥστε δοκεῖν τοὺς Ἰουδαίους εἰ-
ναὶ αὐτὸν σπύδοντα.

Πολλὰ ἐπένθησεν οὗτος τὸν λαὸν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν Ἱερου-
σαλήμ, καὶ ἐν νηστείαις ἔσκησεν ἀπὸ πάσης τροφῆς ἐπιθυμητῆς,²⁰

5. οὕτως] IX. 25. 6. συνήσεις καὶ P: quod ita scriptum in V
ut vel ε vel και erasum videatur. ἰδ. ἀπὸ — λόγον om. V. 8.
πάλιν] II. 45. 10. πάλιν] VII. 13. 16. γῆν] τὴν P. ἰδὶ.
Βεθερώμ P, Βεθερώων R. 20 νηστεία P.

populum in terram suam, sed in Media mansurum usque ad finem erro-
ris sui, et ex illis futurum qui tollet illum omnibus diebus vitae suae.

De Daniele.

Hic Daniel Babylone prophetans, et ipse dignatus praedicere de Domino Christo, sic ait: *Et cognosces et intelliges ab exitu sermonis, ut respondeatur tibi, et ut aedificetur Hierusalem usque ad Christum ducens hebdomades septem, et hebdomades sexaginta duae, etc.* Rursum: *Et abscissus est lapis sine manibus, et percussit statuam, et factus est in montem magnum, et implevit totam terram.* Et rursum: *Et ecce cum nubibus caeli, tanquam filius hominis veniens, et usque ad antiquum dicendum pervenit, et datus est illi honor, et potestas, et reliqua quae dicta sunt.*

Erat Daniel ex tribu Juda, ex praecipulis Regis ministri. Admodum puer ductus est in captivitatem ex Judaea in terram Chaldaeorum: natus est autem in Betherom superiori, adeoque castus fuit, ut Esauobus ab Judaeis existimaretur.

Is plurimum desievit pro populo, et pro Hierusalem, vitamque egit

σπέρματα γῆς ἐσθίων. καὶ ἦν ἀνὴρ ξηρὸς καὶ σπανός, τὴν ἰδέαν
 ὠραῖος, ἐν χάριτι ἐνμίστον. οὗτος πολλὰ ἠῤῥετο ὑπὲρ τοῦ Να-^D
 βουχοδονόσορ, παρακαλοῦντος αὐτὸν Βαλτάσαρ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, R 374
 ὅτι ἐγένετο θηρίον καὶ κτῆνος, ἵνα μὴ ἀπόληται. ἦν γὰρ τὰ ἐμ-
 5 προσθεν ὡς βοῦς σὺν τῇ κεφαλῇ, καὶ οἱ πόδες σὺν τοῖς ὀπισθεν
 λέων. ἀπεκαλύφθη δὲ τῷ ὄσιῳ περὶ τοῦ μυστηρίου τούτου ὅτι
 κτῆνος γέγονε διὰ τὴν ἄλογον αὐτοῦ φιληθοσίαν καὶ σκληροτρα-
 χηλίαν, καὶ ὅτι ὡς βοῦς ὑποζύγιον γενήσεται τοῦ Βελιά, λέων δὲ
 διὰ τὸ ἀρπακτικὸν καὶ τυραννικὸν καὶ θηριῶδες τοῦ τρόπου.
 10 ταῦτα ἔχουσιν οἱ δυνάσται ἐν νεότητι, ἐπὶ τέλει δὲ θῆρες γίνον- P 160
 ται, ἀρπάζοντες, ὀλοθρεύοντες, πατάσσοντες, ἀναιροῦντες, τυ-
 ρωκοῦντες, ἀσεβοῦντες, τὰς δὲ τούτων ἀμοιβὰς παρὰ τοῦ δι-
 καιοκρίτου Θεοῦ ἀπολαμβάνοντες. ἔγνω δὲ διὰ τοῦ Θεοῦ ὁ ἅγιος
 ὅτι ὡς βοῦς ἦσθιε χόρτον, καὶ ὅτι οὐκ ἐγένετο αὐτῷ ἀνθρωπίνης
 15 φύσεως τροφῆς ἐπιθυμία. διὰ τοῦτο καὶ ὁ αὐτὸς Ναβουχοδονό-
 σορ μετὰ τὴν πέψιν τῆς τροφῆς ἐν καρδίᾳ ἀνθρωπίνῃ γινόμενος
 ἔκλαιε καὶ ἤξιον κύριον πᾶσαν τὴν ἡμέραν καὶ νύκτα τεσσαρα-
 κοντάκις δεόμενος. δαίμων δὲ ἐπεγένετο αὐτῷ, καὶ ἐλάνθανεν
 ὅτι γέγονεν ἄνθρωπος. ἤρθη δὲ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ τοῦ μὴ λα-
 20 λεῖν, καὶ τοῶν εὐθὺς ἐδάκρυνε, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἦσαν ὡς B
 νεκρὸν κρέας ἐν τῷ κλαίει· πολλοὶ γὰρ ἐξιόντες ἐκ τῆς πόλεως
 ἐθεώρουν αὐτόν.

1. τῆς γῆς P.
 νεότητι P.
 om. P.

2. ὕψιστος P.
 11. ἀπατάσσοντες R.

ibid. ἠῤῥετο PV.

10. ἐν τῇ

12. κριτοῦ P.

20. οἱ

in ciborum omnium desiderabilium abstinentia, terrae duntaxat semina
 comedens. Vir erat siccus corpore et gracilis, forma decorus, gratia
 praestantissimus. Hic saepius Deum precatus est pro Nabuchodonosor,
 filii Baltasar suasionibus, cum bestia et jumentum factus est, ne periret.
 Antrosum enim capite bovem, pedibus vero et parte posteriori leonem
 referebat. Revelatum est autem viro sancto istud mysterium: eo quod
 ex irrationali voluptatis amore, ac refractario ingenio, in jumentum eva-
 sit, et quod veluti bos, jumentum Belia factus est: in leonem autem, ex
 illius rapacitate, tyrannide, ac ferinis moribus, cujusmodi quidem vitii,
 qui rerum potuantur, dum juvenes sunt infici solent, sub vitae vero ex-
 tremum, ferae evadunt, dum rapiunt, vastant, feriunt, occidunt, tyranno-
 rum more, ac impie vivunt, quorum tandem poenas a iudice Deo reci-
 piunt. A Deo porro doctus vir sanctus, ut bovem foenum comedisse
 dixit, nullamque ipsi fuisse naturae humanae idemque alimenti cupiditatem.
 Propterea idem Nabuchodonosor, post ciborum concoctionem, cum cor
 hominis haberet, plorabat, et Dominum singulis diebus ac noctibus qua-
 dragies deprecabatur. Daemon vero ad eum accessit, cum hominem esse
 ignoraret. Elevata est ejus lingua, ita ut non potuerit loqui, quod eum

Ὁ δὲ Δανιὴλ μόνος οὐκ ἤθελεν ἰδεῖν αὐτόν, ὅτι πάντα τὸν χρόνον τῆς ἀλλοιώσεως αὐτοῦ ἐν προσευχῇ ἦν περὶ αὐτοῦ. ἔλεγεν γὰρ ὅτι Πάλιν ἄνθρωπος γενήσεται, καὶ τότε ὄψομαι αὐτόν. καὶ ἠπίστουν αὐτῷ.

Ὁ Δανιὴλ οὖν τὰ ἐπτὰ ἔτη προσευχόμενος πρὸς τὸν ὕψιστον ἤτησεν γενέσθαι οὓς εἶπεν καιρούς, προσευχόμενος πρὸς τὸν ὕψιστον ἐποίησεν γενέσθαι μῆνας ἐπτὰ. καὶ τὸ μυστήριον τῶν ἐπτὰ καιρῶν
 C ἐτελέσθη ἐπ' αὐτόν, ὅτι ἀποκαταστάς ἐν ἐπτὰ μῆσιν, ὡς ἦν τὸ πρῶν, τὰ ἕξ ἔτη καὶ πέντε μῆνας ὑπέπιπτεν κυρίῳ καὶ ὠμολόγει τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ, καὶ μετὰ ἄφρονιν τῶν 10
 R 376 ἀνομιῶν αὐτοῦ ἀπέδωκεν αὐτῷ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ οὔτε ἄρτον οὔτε κρέα ἔφαγεν οὔτε οἶνον ἔπιεν, ἔξομολογούμενος κυρίῳ ὅτι Δανιὴλ προσέταξεν αὐτῷ ὄσπριοις βρεκτοῖς καὶ χλόαις ἐξιλιεύσασθαι κύριον. διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν αὐτὸν Βαλτάσαρ, ὡς τὸν υἱὸν αὐτοῦ. ἠθέλησεν δὲ αὐτὸν συγκληρονόμον καταστῆσαι τῶν τέ- 15
 κνων αὐτοῦ. ἀλλ' ὁ ὄσιος εἶπεν, Ἰλεώς μοι ἀφείναι με κληρονομίαν πατέρων μου καὶ κολληθῆναι με κληρονομία ἀπεριτμήτων.
 D
 v 129 καὶ τοῖς ἄλλοις βασιλεῦσι Περσῶν πολλὰ ἐποίησεν τεράστια, ὅσα οὐκ ἐγράφησαν. οὗτος δὲ ἀπέθανεν, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ βασιλικῷ μόνος ἐνόδῳ. καὶ αὐτὸς ἔδωκε τέρας ἐν ὄρεσι 20
 τοῖς ὑπεράνω τῆς Βαβυλωνος ὅτι Ὅτι καπνισθήσεται τὸ ἐκ βοδ-

6. προσευχόμενος πρὸς τὸν ὕψιστον *omittit P sola: καὶ addit m. P. 10. μετὰ — ἀνομιῶν αὐτοῦ om. P. 13. χλόαις] χλωροῖς P, σχόλαις R, β' σκαλλίαις m. R. 17. καὶ μὴ κολληθῆναι P. ib. κληρονομίας P. 18. τεράστια PV. 21. ἐν βοδῳ P.*

intelligeret, lacrymabatur, et oculi illius erant sicut caro mortua dum fere-
 ret. Multī autem urbe egressi ipsum spectabant.

Solus vero Daniel illum videre noluit, cum toto isto transformatio-
 nis tempore assidue pro illo preces funderet. Aiebat enim: *In hominem
 rursus evadet, tum illum videbo.* Quod plerique minime credebant.

Daniel igitur fosis precibus, ab Altissimo petit ut septem anni, ea
 quae dixerat tempora fierent, ac impetravit ut ad menses septem redi-
 gerentur. Tum vero septem temporum mysterium in eo adimpletum est.
 Nam cum post septem menses pristinam formam recepisset, sex anni et
 quinque menses subtracti sunt. Ille autem ante Dominum procidit, im-
 pietatem, omnemque iniquitatem suam confessus, reddiditque ei Dominus
 regnum suum; neque panem, neque carnes comedit, nec vinum bibit,
 confessus Domino. Quippe praeceperat ipsi Daniel, ut leguminibus aqua
 tinctis, et viridibus Dominum placaret. Propterea ipsum appellavit
 Baltasar, perinde ac filium suum. Sed et una cum liberis suis haeredem
 instituere velle se testatus est. Verum vir sanotus dixit: *Abiit, ut ego
 relicta paterna haereditate incircumcisorum haereditatem attingam.* Apud
 alios porro Persarum Reges multa miranda edidit, quae non descripta
 sunt. Obiit ille, et in spelaeo Regio magnifico solus sepultus est. Quin-

ῥα, τότε ἤξει τέλος Βαβυλῶνος· ὅτε δὲ κατ' ἀνατολὰς ὕδωρ
καθαρὸν ἐξελεύσεται, τότε ὁ Θεὸς ἐπὶ γῆς φανείς ὡς ἄνθρωπος
ἀναβξεται πάσας τὰς ἀνομίας τοῦ κόσμου εἰς ἑαυτὸν ἐν τῷ ἀνα-
σκολοπιζέσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἱερέων τοῦ νόμου. καὶ εὐθὺς
5 πνεύματος χάρις ἐπὶ γῆς ἐκχυθήσεται εἰς πάντα τὰ ἔθνη. ὅτε P 161
δὲ ἐν πυρὶ καίεται, τότε τέλος ἔσται πάσης τῆς γῆς. ἐὰν δὲ ἐν
τῷ νότῳ ῥεῖσῃ ὕδατα, ὑποστρέψει ὁ λαὸς εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.
ἐὰν δὲ αἷμα ῥεῖσῃ, φόνος ἔσται τοῦ Βελιῦ ἐν πάσῃ τῇ γῆ. καὶ
ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ δοῖος τοῦ Θεοῦ.

10 Ἡλίας ὁ Θεσβίτης.

Ὁὗτος ἦν ἐκ γῆς Ἀράβων, φυλῆς Αὐρών, οἰκῶν ἐν Γυλαάδ,
ὅτι ἡ Θεσβίς δῶμα ἦν τοῖς ἱερεῦσιν. οὗτος ὅταν ἔμιλλεν
τεχθῆναι, εἶδεν Σωβαχὰ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὅτι ἄγγελος λευκοφανεὶς
αὐτὸν προσηγόρευον καὶ ὅτι ἐν πυρὶ αὐτὸν ἐσπαργάνουν καὶ φλό-
5 γα πυρὸς ἐδίδον αὐτῷ φαγεῖν. καὶ ἐλθὼν ἀνήγγειλεν εἰς Ἱερο- B
σολήμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ χρησμὸς, Μὴ δευιάσῃς· ἔσται γὰρ ἡ
οἰκησις αὐτοῦ φῶς καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἀπόφασις, καὶ κρινεῖ τὴν
Ἰσραὴλ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ πυρὶ.

Εἰς τὸν Ἐλισσαῖον.

0 Οὗτος ὁ Ἐλισσαῖος ἦν ἐξ Ἀβελμουὸλ γῆς τοῦ Ρουβίν. καὶ

2. φανείς om. P. 5. ἐπὶ τῆς γῆς P sola. 6. τότε P, τὸ RV.
ib. ἔσται om. R. 7. 8. ῥεῖσῃ PV. 11. ἐν om. P. 13. Σβαχὰ P.

etiam prodigia fecit in superioribus Babylonis montibus, quando dixit:
Cum fumigabit quod est in Aquilone, tunc instabit finis Babylonis. Cum
vero ab Oriente adveniet aqua munda, tunc Deus in terra tanquam homo
recipiet in se omnes iniquitates mundi, dum in crucem agetur a Sacerdo-
tibus legis. Statimque spiritus gratia in terra effundetur in omnes gentes.
Cum vero igne conflagrabit, tum finis totius terrae adveniet. Cum autem
in Austro fluant aquae, revertetur populus in terram suam. Si autem
sanguis fluat, caedes erit Ecclesiae per totum mundum. Obiit in pace san-
ctus Dei.

Elias Thesbites.

Hic erat ex terra Abraham, de tribu Aaron, habitans Galaad: nam
Thesbis Sacerdotum habitatio erat. Cum is nasciturus esset, vidit Sba-
cha ejus pater, ab Angelis candidatis illum consalutari, et in igne fascias
involvi, ac ignis flammam comedendum ei porrigi, profectusque haec
nuntiavit in Hierusalem, eique dixit Oraculum: Ne timeas, erit illi ka-
bitatio lux, et sermo ejus sententia, et judicabit Israel in romphaea et
igni.

ἐπὶ τούτου γέγονε τέρας διτι ἤνικα ἐτέχθη, ἐν Γαλγάλοις ἡ δάμι-
 λισ ἡ χρυσὴ ὄξυ ἐβόησεν, ὥστε ἀκουσθῆναι εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ
 εἶπεν ὁ ἱερεὺς διὰ τῶν δῆλων διτι προφήτης ἐτέχθη εἰς Ἱερουσα-
 λήμ, ὃς καθελεῖ τὰ γλυπτὰ αὐτῶν καὶ τὰ χωνευτὰ αὐτῶν. καὶ
 θανῶν ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ. 5

R 378

Z a c h a r i a s.

C Ζαχαρίας υἱὸς Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως. οὗτος ἦν ἐξ Ἱερουσαλήμ,
 καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν Ἰωὰς ὁ βασιλεὺς Ἰουδα ἐχόμενα τοῦ θνῆσι-
 στηρίου, καὶ ἐξέχεεν τὸ αἷμα αὐτοῦ ὁ οἶκος Δαβὶδ ἀνὰ μέσον ἐπὶ
 τοῦ Ἑλάμ. καὶ λαβόντες αὐτὸν οἱ ἱερεῖς ἔθαψαν μετὰ τοῦ πα- 10
 τρὸς αὐτοῦ.

Περσῶν ἐΐξερξης ὁ μέγας Δαρειοῦ τοῦ Ὑστάσπου υἱὸς ἔτη
 κη'. ὁμοῦ ελζ'.

α', β'.

οα' Ὀλυμπιάς.

15

D

γ', δ'.

Ἀριστιίδης ἐξωστρακισθη.

Δεύτερος ἀρχιερεὺς Ἰάκιμος υἱὸς Ἰησοῦ ἔτη λ'. ὁμοῦ εἰβ'.

2. καὶ εἶπεν — Ἱερουσαλήμ om. P. 7. ὁ υἱὸς P. 12. τοῦ
 om. P.

Anni a m. c.

De Elissaeo.

Erat hic Elissaeus ex Abelmaul, terra Rubin. In eo vero miracu-
 lum istud factum est. Cum in lucem editus est, in Galgalis aurea bu-
 cula acutam vocem edidit, adeo ut audiretur in Hierusalem; Hic de-
 structa sculpta illorum, et fusa illorum simulaera. Mortuusque in Sama-
 ria sepultus est.

Zacharias.

Zacharias filius Jodae Sacerdotis. Is ortus erat ex Hierosolymis,
 atque hunc Joas Rex Juda juxta altare interfecit, et effudit sanguinem
 ejus domus David in medio Elam. Illum porro accipientes Sacerdotes,
 cum ipsius patre sepelierunt.

Persarum v. Rex Xerxes Magnus, Darii filii Hystaspis filius, ann.
 xxxviii. Colliguntur anni v. mxxxvii.

5010.

I. II.

LXXI. Olympias.

III. IV.

Aristides in exilium mittitur.

Secundus summus Pontifex Joacimus, filius Jesu, ann. xxx. Colli-
 guntur anni LXII.

έ, ζ'.

οβ' Ὀλυμπιάς.

ζ', η', θ', ι'.

ογ' Ὀλυμπιάς.

ια'.

Πίνδαρος ἐγνωρίζετο.

ιβ'.

Θεμιστοκλῆς εἰς Πέρσας ἔφυγεν.

ιγ'.

Σοφοκλῆς τραγωδοποιὸς πρῶτος ἐπεδείξατο.

ιδ'.

οδ' Ὀλυμπιάς.

ιε'.

Εὐριπίδης ἐγνωρίζετο.

7. ιβ' — ἐφυγεν om. P. 9. ιγ'] ιβ', ιγ' P ex coniectura Raderi.
 10. πρῶτος] πρῶτον m. P. Probabilis scribas πρώτοις, quod infra p. 184. A in πρώτος corruptum, restituendumque videtur p. 225. C, ἴστανσαν πρώτον πάσα οἱ ἄγιοι ἀπόστολοι, ubi V πρώτος, et p. 255. A, ὁ ἐν Ρόδῳ κολοσσὸς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς Ἀδριανοῦ πρώτον ἐκνήθη, ubi iterum πρώτος praebet V, sicut supra p. 76. A, καθ' ἣν πρώτον τὸ ἐν Αἰγύπτῳ πάσα ἐπετέλεσθη, ubi in annotatione male expressum πρώτως pro πρώτοις. Caeterum eiusdem generis sunt haec Anonymi περὶ κωμῳδίας I Aristophanis fabulis praemissi, ἐβίδαξε πρώτος ἐπὶ ἀρχοντος Διοτίμου, ἐβίδαξε πρώτος ἐφηβὸς ὦν ἐπὶ Διοκλείου ἀρχοντος, schol. Aristoph. Equit. v. 534. κωμῳδίας ἦν ποιητής, ὃς πρώτος ὑπεκρίνατο τὰ Κρατίνου καὶ αὐτὸς ποιητὴς ἕστερον ἐγένετο, et similia quaedam apud Syucellum, et πρότερος Chron. P. p. 294. D, εἰληφῶς πρότερος τὸ ἅγιον βᾶπτισμὰ μεταλάττει.

v. vi.

LXXII. Olympias.

vii. viii. ix. x.

LXXIII. Olympias.

xi.

Pindarus clarus habetur.

xii. xiii.

Sophocles tragoediarum scriptor primus innotuit.

xiv.

LXXIV. Olympias.

xv.

ις'.

Ἐσδρας ἀρχιερεὺς παρὰ Ἰουδαίοις ἐγνωρίζετο.

B

ιζ'.

Ἡρόδοτος ἱστοριογράφος ἐγνωρίζετο.

ιη'.

5

Βακχυλίδης ἤκμαζεν.

οε' Ὀλυμπιάς.

ιθ', κ'.

Σωκράτης ἐγεννήθη.

κα', κβ'.

10

ος' Ὀλυμπιάς.

κγ', κδ', κε', κς'.

C

οζ' Ὀλυμπιάς.

κζ'.

R 380 Περσῶν ε' βασιλευσιν Ἀρτάβανος μῆνας ζ'. μεθ' ὃν ζ' 15
Ἀρταξέρξης ὁ ἐπικληθεὶς μακρόχειρ μά'. ὁμοῦ εοή'.

α'.

2. Εσδραμ Ρ. 14. κζ' ante οζ' ponit V. 16. Ἀρταξέρξης V.

Anni a m. c.

Euripides agnoscebatur.

xvi.

Esdras summus Pontifex apud Judaeos agnoscebatur.

xvii.

Herodotus Historiarum scriptor agnoscebatur.

xviii.

Bacchylides florebat.

LXXV. Olympias.

xix. xx.

Socrates nascitur.

xxi. xxii.

LXXVI. Olympias.

xxiii. xxiv. xxv. xxvi.

LXXVII. Olympias.

xxvii.

Persarum vi. regnavit Artabanus menses vii. Post quem, vii. Ar-
taxerxes, Longimanus cognominatus, ann. xli. Colliguntur anni v.
MLXXVIII.

5038.

L

Θεμιστοκλῆς αἶμα ταύρου πιὼν τελευτᾷ.

Μαρδοχαϊὸν φασὶ τινες ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις γεγενῆσθαι. D
οὐ γὰρ ἂν ἐσιώπησε τὰς κατ' αὐτὸν πράξεις ἢ τοῦ Ἑσδρα γρα-
φή, ἥτις τὰ κατὰ τὸν Ἀρταξέρξην ἱστορεῖ καὶ Ἑσδραν καὶ Νεε-
5 μίαν ἐκ Βαβυλῶνος ἀνεληλυθέναι καὶ τὰς ἐμφερομένας πράξεις
αὐτῶν γεγονέναι.

β'.

οη' Ὀλυμπιάς.

γ', δ', ε', ς'.

0 Ὁ ἥλιος ἐξέλιπεν.

Τρίτος ἀρχιερεὺς Ἑλιασίβος υἱὸς Ἰακίμου ἔτη μ'.

P 163

δμοῦ ρβ'.

οθ' Ὀλυμπιάς.

ζ, η'.

Ἑσδρας γραμματικῆς νόμων ἱερῶν διδάσκαλος ἐγνωρῆζετο.

θ', ι'.

π' Ὀλυμπιάς.

ια'.

3. οὐ] „*Aliquid deest, et sententia est Mardochaeum non sub hoc VII. Artaxerxe visisse.*“ Raderus. 4. τὰ om. P. ib. Ἀρταξ. V. 10. ἐξέλιπεν V. 15. γραμματικῆς] γραμματεὺς m.R.

Themistocles epoto tauri sanguine moritur.

Quidam aiunt Mardochaeum sub haec tempora natum fuisse. Quod si ita caset, illius facinora minime siluisset Esdrae liber: in quo Artaxerxe regnante et Edram et Neemiam Babylone reversos narratur, ut et caetera quae ab iis acta circumferuntur, contigisse.

II.

LXXVIII. Olympias.

III. IV. V. VI.

Sol defecit.

Tertius summus Pontifex Eliazibus, filius Joacimi, ann. XL. Colliguntur anni CII.

LXXIX. Olympias.

VII. VIII.

Esdras grammaticae sacrarum legum doctor insignis habetur.

IX. X.

LXXX Olympias.

XI.

Ἡρόδοτος Ἁλικαρνασσεύς ἱστοριογράφος ἐγνωρίζετο.

B
V 131

ιβ', ιγ'.

Ἐμπεδοκλῆς καὶ Παρμενίδης φυσικοὶ φιλόσοφοι ἐγνωρίζοντο.

ιδ'.

πα' Ὀλυμπιάς.

5

ιε'.

Φερεκύδης ὁ δεύτερος, ἱστοριογράφος, ἐγνωρίζετο.

ις', ιζ'.

Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον Νεεμίας υἱὸς Ἀχελλὸν ἐκ σπέρματος
C τοῦ Ἰσραὴλ οἰκοδομεῖ τὴν Ἱερουσαλήμ· ὢν γὰρ ἀρχαιοκόμος¹⁰
τοῦ βασιλέως Ἀρταξέρξου, αἰτήσας τὸν βασιλέα οἰκοδομησαί τὴν
Ἱερουσαλήμ, ἐπιτραπείς παρ' αὐτοῦ ἀνεισιν εἰς τὴν Ἰουδαίαν
σὺν δυνάμει πολλῇ. τὸ δὲ τεῖχος τῆς πόλεως ἀνεγείρει καὶ πλα-
τείας ἐν αὐτῇ κατασκευάζει κατὰ τὴν τοῦ Δανιὴλ προφητείαν, φά-
σκουσαν οὕτως· Ἐβδομήκοντα ἑβδομάδες συνετεμήθησαν ἐπὶ τὸν ἔ-

R 882 λαόν σου, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τοῦ συνετελεσθῆναι ἁμαρ-
τίας καὶ σφραγίσαι ἁμαρτίας καὶ τοῦ ἀπαλεῖναι τὰς ἀνομίας
καὶ τοῦ ἐξιλάσασθαι ἀδικίας καὶ τοῦ ἀγαγεῖν δικαιοσύνην αἰώνιον
καὶ τοῦ σφραγίσαι ὄρασιν καὶ προφήτην καὶ χεῖραι ἅγιον ἅγιον.
D καὶ γνώση καὶ συνήσεις ἀπὸ ἐξόδου λόγου τοῦ ἀποκριθῆναι καὶ²⁰

15. οὕτως] IX. 24. 16. συνετελεσθῆσαι P. 17. τοῦ om. P.

Olymp.
Iphiteae.

Herodotus Halicarnassens Historiographus cognoscitur.

XII. XIII.

Empedocles et Parmenides Physici Philosophi florebat.

XIV.

Ol. 68.

LXXVI Olympias.

XV.

Pherecydes secundus Historiographus agnoscatur.

XVI. XVII.

Circa id temporis, Neemias, filius Achelli, ex stirpe Israel, instauravit Hierosolyma. Cum enim Regia Artaxerxis Pincernarum Princeps esset, petiit a Rege ut sibi liceret instaurare Hierusalem, impetrataque ab eo facultate, profectus in Judaeam cum magna hominum copia, muros urbis erigit, et plateas in ea conficit, juxta Prophetiam Danielis, quae hisce verbis concipitur: *Septuaginta hebdomadae abbreviatae sunt super populum istum, et super urbem sanctam, ut consummatur praevocatio, et ad signandum peccata finem accipiat peccatum, et deleatur iniquitas, et adducatur justitia sempiterna, et impleatur visio, et propheta, et ungatur Sanctus sanctorum. Scies ergo et animadvertes ab exitu sermone, ubi responsum est, ut iterum aedificetur Hierusalem, usque ad Christum*

τοῦ ἀνοικοδομηθῆναι Ἱερουσαλήμ ἕως Χριστοῦ ἡγουμένου ἑβδομάδες ζ' καὶ ἑβδομάδες ἔξβ', καὶ ἐπιστρέψαι, καὶ οἰκοδομηθῆσονται πλατεία καὶ τείχος, καὶ ἐκκενωθήσονται οἱ καιροί· καὶ μετὰ τὰς ἑβδομάδας τὰς ζ' καὶ ἔξβ' ἐξολοθρευθήσεται χόστος, καὶ κῆμα 5 ὅσα ἔσται ἐν αὐτῶ. τὴν δὲ πόλιν καὶ τὸ ἄγιον διασφραεῖ σὺν τῷ ἡγουμένῳ τῷ ἐρχομένῳ, καὶ ἐκκοπήσεται ἐν κατακλυσμῷ, καὶ ἕως τέλους πόλεμος συντετημημένος τάξει ἀφανισμῶν, καὶ δυναμῶσει διαθήκην πολλοῖς ἑβδομάς μία, καὶ ἡμῖσιν τῆς ἑβδομάδος κατα- P 164

παύσει θυσιαστήρια καὶ θυσίας, καὶ ἕως πτερυγίου ἀπὸ ἀφανισμοῦ καὶ ἕως συντελείας καὶ σπονδῆς τάξει ἐπὶ ἀφανισμῶν, καὶ δυναμῶσει διαθήκην πολλοῖς ἑβδομάς μία, καὶ ἐν τῷ ἡμίσει τῆς ἑβδομάδος ἀρθήσεται μὴν θυσία καὶ σπονδή, καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδελύγμα τῶν ἐρημώσεων ἔσται καὶ ἕως συντελείας καιροῦ συντέ-
 5 Ἐντεῦθεν οὖν Ἀφρικανὸς ἐξαριθμεῖ τὸν ἐν τῇ αὐτῇ προφητεία τῶν ἑβδομήκοντα ἑβδομάδων ἀριθμὸν, συντείνοντα οὐ μόνον ἐπὶ τὴν τοῦ σωτηρίου κηρύγματος παρουσίαν, ἀλλὰ γὰρ καὶ εἰς ἔτη υἷ', αἱ παρὰ τῷ Δανιὴλ προφητευθεῖσαι τῶν ὀ' ἐτῶν ἑβδο- B
 μάδες τὴν ἀρχὴν ἔλαβον, καὶ συμπληροῦνται εἰς τὸ κβ' ἔτος τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἦγον δ' ἔτος σα' Ὀλυμπιάδος, καὶ τῶν μὲν ἔξθ' ἑβδομάδων πληρησμένων εἰς τὸ ιδ' ἔτος τῆς ἡγεμονίας Τιβαρίου Καίσαρος καὶ πρώτων ἔτος σβ' Ὀλυμπιά-

2. οἰκοδομηθήσεται P. 6. τῷ om. R. 10. τῆς συντελείας P sola. ib. σπονδῆς V. 11. ἡμίσει V, ἡμῖσιν P. 12. ἐπὶ om. V. 13. ἔσται καὶ] καὶ ἔσται B.V. ib. ἕως τῆς σ. P sola.

decem hebdomades septem, et hebdomades sesaginta duas, et revertetur, et edificabitur platea et murus, et evacuabuntur tempora et post hebdomades septem et LXX. caterminabitur christus et unctio: et iudicium in illo non erit. Civitatem et sanctuarium dissipabit cum duce venturo, et succidetur velut in diluvio, et usque ad finem belli concessi ordinabit desolationes, et confortabit testamentum multis hebdomas una, et in dimidio hebdomadis deficient altaria et hostiae, et usque ad pinnam templi a tempore abolitionis, et usque ad finem et libamen ordinabit eversioni. Et confortabit testamentum multis hebdomas una, et in dimidio hebdomadis auferetur hostia mea, et libamen, et in templo abominatio desolationum erit, et usque ad consummationem temporis, consummatio dabitur super desolationem.

Exhinc Africanus numerum in hac ipsa Prophetia LXX. hebdomadum ita putat, ut eum extendat non solum ad initium Christi praedicationis, sed etiam ad annos ccccxc. unde LXX. annorum hebdomades a Daniele praedictae initium acceperunt, et quae complentur in xxii. anno Imperii Tiberii Caesaris, sive in iv. anno ceo. Olympiadis: ita ut LXX. hebdomades implerentur xiv. anno Imperii Caesaris: et primus ccii. Olympi-

δος, ἐν ᾧ ἡ παρουσία ἢ ἐπὶ τὸ βάπτισμα καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ σωτηρίου
 κηρύγματος τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 τῆς δὲ λοιπῆς μιᾶς ἑβδομάδος, ἣτις δυναμῶσει διαθήκην πολ-
 λοις, πληρουμένης, ὡς εἶρηται, κατὰ τὸ κβ' ἔτος τῆς Τιβερίου
 V 132 Καίσαρος μοναρχίας. τὸ δὲ ἡμισυ τῆς ἑβδομάδος, ἐν ᾧ φησιν ὁ
 ὁ προφήτης, Ἀρθῆσεται μου θυσία, φθάνει κατὰ τὸ ιδ' ἔτος τῆς
 C
 R 384 Τιβερίου μοναρχίας, ἧγονν τέταρτον ἔτος σβ' Ὀλυμπιάδος, καθ'
 ὃ τὸν ἐκούσιον καὶ ζωποιδὸν ὑπέμεινε σταυρὸν Χριστὸς ὁ ἀληθι-
 νὸς Θεὸς ἡμῶν.

ιη'.

10

πβ' Ὀλυμπιάς.

ιδ', κ', κα', κβ'.

κγ' Ὀλυμπιάς.

κγ', κδ', κέ', κς'.

πδ' Ὀλυμπιάς.

15

D

κς', κη', κθ', λ'.

πέ' Ὀλυμπιάς.

Ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου ἤρξαντο οἱ Ῥωμαίων ὑπάτοι χρημα-
 τίζειν καὶ διοικεῖν τὰ Ῥωμαϊκὰ πράγματα ἐπὶ ἔτη τηδ', τουτέστιν
 ἕως δευτέρου ἔτους καὶ αὐτοῦ ρηγ' Ὀλυμπιάδος, ὑπάτεως Λεπ-20

1. ἢ prius om. R. 6. τὸ om. P. 7. οβ' P.

Anni a m. e. dis sit is, quo baptismus, et salutaris magni Dei Salvatoris nostri Jesu
 Christi praedicationis initium contigit: reliquo porro unius hebdomadis,
 quae confortabit testamentum multis, completo, ut dictum est, xxii. anno
 Imperii Tiberii Caesaris. Jam vero dimidium hebdomadis in quo dixit
 Propheta, *Tolletur hostia mea*, incidit in xix. annum Imperii Tiberii
 Caesaris, sive in cccv. Olympiadis annum iv. quo Christus verus Deus
 noster sponte sua salutarem et vivificam crucem subit.

xviii.

5055.

Ol. Iph.

64.

LXXXII. Olympias.

xix. xx. xxi. xxii.

65.

LXXXIII. Olympias.

xxiii. xxiv. xxv. xxvi.

66.

LXXXIV. Olympias.

xxvii. xxviii. xxix. xxx.

67.

LXXXV. Olympias.

Ab hoc anno coepere Romani Consules appellari, et Romanas res
 administrare per annos cccxciv. hoc est usque ad annum secundum

δου και Πλάκων, ἦγον καὶ ἐπὶ τὸ α' ἔτος Γαίου Ἰουλίου Καίσαρος καὶ ἕκτον Κλεοπάτρας.

Ὀνομασίαι τῶν ἐν Ῥώμῃ ὑπάτων. P 165

- λα'. ὑπατεία Βρούτου καὶ Κολλατίνου.
- λβ'. ἱπ. Πουβλικόλα καὶ Λουκρητίου.
- λγ'. ἱπ. Πουβλικόλα τὸ β' καὶ Πουπλίου.
- λδ'. ἱπ. Πουβλικόλα τὸ γ' καὶ Λουκρητίου τὸ β'.

πς' Ὀλυμπιάς.

- λε'. ἱπ. Μενενίου καὶ Ποστουμianoῦ.
- λς'. ἱπ. Τρικόστου καὶ Βιτελλίνου.
- λζ'. ἱπ. Ἀρούγκου καὶ Φλάβου.
- λη'. ἱπ. Καμερίνου καὶ Λόγγου.

B

πς' Ὀλυμπιάς.

- λθ'. ἱπ. Ἐλούα καὶ Γεμίνου.

1. Καίσαρος om. P.

CLXXXIII. Olympiadis, Lepido et Planco Coss. seu usque ad annum primum Caii Julii Caesaris, et sextum Cleopatrae.

N o m i n a

Consulum Romanorum.

ANNI URBS
CONDITAE
VARRONIANI.

[Ol. Iph.]

245.	XXXI.	Bruto et Collatino Coss.	1.	68.
246.	XXXII.	Publicola et Lucretio Coss.	2.	
247.	XXXIII.	Publicola H. et Publico Coss.	3.	
248.		Laertio et Aquilino Coss.	4.	
249.		Volusto et Tuberto Coss.	1.	69.
250.	XXXIV.	Publicola III. et Lucretio II. Coss.	2.	
LXXXVI. Olympias.				
251.	XXXV.	Menenio et Postumiano Coss.	3.	
252.	XXXVI.	Tricosto et Vitellino Coss.	4.	
253.	XXXVII.	Arunco et Flavo Coss.	1.	70.
254.	XXXVIII.	Camerino et Longo Coss.	2.	
LXXXVII. Olympias.				
255.	XXXIX.	Helva et Gemino Coss.	3.	

- μ'. ὑπ. Φλάβου τὸ β' καὶ Σιφούλου.
μα'. ὑπ. Ἀτρατίνου καὶ Αἰγουρίνου.
- R 386 Περσῶν βασιλεὺς ἡ Δαρεῖος Ξέρξου ὁ ἐπικληθεὶς νόδος
ἔτη ω'. ὁμοῦ ρηζ'.
- α'. ὑπ. Ἄλβου καὶ Κελεμοντανοῦ. 5
- C πη' Ὀλυμπιάς.
- β'. ὑπ. Σαβίνου καὶ Πρίσκου.
γ'. ὑπ. Κελεμοντανοῦ τὸ β' καὶ Γεμίνου τὸ β'.
δ'. ὑπ. Ἀρουγγίου τὸ β' καὶ Βιτελλίνου τὸ β'.
ε'. ὑπ. Μακρίνου καὶ Αἰγουρίνου τὸ β'. 10
- Τέταρτος ἀρχιερεὺς Ἰωδαὶ υἱὸς Ἐλιασίβου ἔτη ιε'.
ὁμοῦ ρλη'.
- πθ' Ὀλυμπιάς.
- ς'. ὑπ. Αἰγουρίνου τὸ γ' καὶ Ἀτρατίνου τὸ β'. 15
- D Πλάτων ἐγενήθη.
- ζ'. ὑπ. Καμερίνου καὶ Φλαύου.
η'. ὑπ. Τούλλου καὶ Ρούφου.
- V 133 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Ῥωμαῖοι ἀρχοντες ἐκλήθησαν.
θ'. ὑπ. Ναυτίτου καὶ Ρούφου τὸ β'.

1. Σικούλου P, Σιφούλου V, m. R. 3. ὁ Ξέρξου ὁ P. 11. Τέ-
ταρτος — ρλη' om. R. 16. Φλάβου P.

Anni a. m. c. A. u. c.

256. xl. Flavo II. et Siculo Coss. [Ol. Iph.] 4.
257. xli. Atratino et Augurino Coss. 1. 71.
Persarum Rex viii. Darius, Xerxis filius, Nothus appel-
5097. latus, ann. xix. Colliguntur anni v. mxcviii.
258. i. Albo et Celimontano Coss. 2.
- LXXXVIII. Olympias.
259. ii. Sabino et Prisco Coss. 3.
260. iii. Coelimontano II. et Gemino II. Coss. 4.
261. iv. Arunco II. et Vitellino II. Coss. 1. 72.
262. v. Macrino et Augurino II. Coss. 2.
Quartus summus Pontifex Jodae, filius Elisibi, ann. xvi.
Colliguntur anni cxxxviii.
- LXXXIX. Olympias.
263. vi. Augurino III. et Atratino II. Coss. 3.
Plato nascitur.
264. vii. Camerino et Flavo Coss. 4.
265. viii. Tullo et Rufo Coss. 1. 73.
His Coss. Proceres Romani dicti sunt.
266. ix. Nautito et Rufo II. Coss. 2.

ἡ' Ὀλυμπιάς.

ι. ὑπ. Λούσκου καὶ Σαβίνου.

Ἐντεῦθεν Ἀφρικανὸς ἀριθμεῖ κατὰ τὴν τοῦ Δαυιδῆ προφη-
 τείαν τὸν τῶν ὀ βδομάδων ἀριθμὸν, συντείνοντα εἰς ἕτην γ'· καὶ
 5 εὔροι τις αὐτὰς περαιουμένας μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀνάληψιν P 166
 ἐπὶ τὴν ἀρχὴν Νέρωνος Ῥωμαίων ἀποκράτορος, καθ' ὃν ἡ πό-
 λις ἀρξαμένη πολιορκεῖσθαι δευτέρῳ ἔτει τοῦ μετ' αὐτὸν βασι-
 λεύσαντος Οὐεσπασιανοῦ καὶ δευτέρῳ σιβ' Ὀλυμπιάδος τὴν ἐσχά-
 την ἄλωσιν, ἤγουν ἀλχμαλωσίαν, ὑπέμεινε.

10 ια'. ὑπ. Ρουτιλίου καὶ Βιτελλίνου.

ιβ'. ὑπ. Φαβίου καὶ Μαλογεννηστοῦ.

ιγ'. ὑπ. Μამέρκου καὶ Φαβίου τὸ β'.

ἡα' Ὀλυμπιάς.

ιδ'. ὑπ. Φαβίου τὸ γ' καὶ Βολισίου.

15 ιε'. ὑπ. Τερτύλλου καὶ Φαβίου τὸ δ'.

ις'. ὑπ. Σαβίνου καὶ Φούσου.

ιζ'. ὑπ. Κικιννάτου καὶ Φαβίου τὸ ε'.

ἡβ' Ὀλυμπιάς.

ιη'. ὑπ. Ρουτιλίου καὶ Φαβίου τὸ ς'.

4. τῶν] ἐτῶν P. 7. βασιλεύοντος P. 9. ἀπομείναι PV. 10. 19.
 Ῥουτιλλίου PV. 12. 14. 15. 19. τὸ om. R. 16. Φούβου P. Φούβου V.

A. u. c.

[Ol. Iph.] Anniam. c.

XC. Olympias.

267. x. Lasso et Sabino Coss.

Hinc Africanus, secundum Prophetiam Danielis LXX. an-
 norum hebdomadam numerum putat, qui usque ad annos ωxc.
 protenditur. Quas quidem hebdomadae quilibet completas re-
 periet post Christi assumptionem sub Imperio Nerenis Roma-
 norum Imperatoris, sub quo urbs coepit obsideri anno II. illius
 qui post eum imperavit Vespasiani, et anno II. Olympiadis cxxii.
 extremum excidium sive captivitatem subiit.

8.

268. XI. Rutillio et Vitellino Coss.

4.

269. XII. Fabio et Maloginense Coss.

1. 74.

270. XIII. Mamercio et Fabio II. Coss.

2.

XCI. Olympias.

271. XIV. Fabio III. et Volvio Coss.

3.

272. XV. Tertullo et Fabio IV. Coss.

4.

273. XVI. Sabine et Fulvo Coss.

1. 75. 5094.

274. XVII. Cincinnato et Fabio V. Coss.

2.

XCII. Olympias.

275. XVIII. Rutilio et Fabio VI. Coss.

3.

θ'. ὑπ. Αιμιλίου καὶ Ἐρκουλίῳ.

Ξέρξης ἑλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐξεπολέμησε τὰς Ἀθήνας ἐμ-
πρήσας αὐτάς· καὶ τοξοβολία πληγεῖς ὑπέστρεψεν εἰς Βαβυλῶνα
καὶ ἀπέθανεν.

Περσῶν θ' ἐβασίλευσε Σογδιανὸς ἔτη ζ'. ὁμοῦ ρεθ'. 3

C α'. ὑπ. Λεγάτου καὶ Πουβλικίου.

β'. ὑπ. Ρουτίλιου τὸ β' καὶ Στρούκτου.

ιγ' Ὀλυμπιάς.

γ'. ὑπ. Ναυτίου καὶ Πουβλικόλα.

δ'. ὑπ. Μαλλίου καὶ Φουρίου. 10

ε'. ὑπ. Αιμιλίου τὸ β' καὶ Ἰουλίου.

ς'. ὑπ. Πιναρίου καὶ Φούσου.

ιδ' Ὀλυμπιάς.

ζ'. ὑπ. Σαβίνου καὶ Καπετωλίου.

Περσῶν ι' ἐβασίλευσεν Ἀρταξέρξης ὁ μνημόνων, υἱὸς Δα-15
D ρείου καὶ Πυράττιδος, ἔτη μ'. ὁμοῦ ρεμδ'.

α'. ὑπ. Αιμιλίου τὸ γ' καὶ Βαλερίου.

β'. ὑπ. Κελεμοντιάνου καὶ Πρίσκου.

Ἐὐριπίδης τελευτᾷ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἀθήναις.

6. Λαγάτου P. 7. Ρουτίλλου PV. 11. τὸ om. B. 16. Πυράτ-
τιδος] Immo Παρυσάτιδος.

A. u. c.

276. xix. Aemilio et Herculino Coss.

[Ol. Iph.]

4.

Xerxes in Graeciam profectus, Athenas expugnavit, in-
cenditque: ac telli accepto ictu saucius, Babylonem reversus,
obiit.

Apud Persas ix. regnavit Sogdianus ann. vii. Colligun-
tur anni v. mclv.

277. i. Lanato et Publicio Coss.

1. 76.

278. ii. Rutilio II. et Structo Coss.

2.

XCIII. Olympias.

279. iii. Nautio et Publicola Coss.

3.

280. iv. Mallio et Furio Coss.

4.

281. v. Aemilio II. et Julio Coss.

1. 77.

282. vi. Pinario et Fusco Coss.

2.

CXIV. Olympias.

283. vii. Sabino et Capitolino Coss.

3.

Apud Persas x. regnavit Artaxerxes Mnemon, filius Darii
et Pyrtidos, ann. xl. Colliguntur anni v. mclxlv.

284. i. Aemilio III. et Valerio Coss.

4.

285. ii. Celemontano et Prisco Coss.

1. 78.

Euripides moritur, ut et Sophocles Athenis.

γ. ὑπ. Κελεμοντάνου τὸ β' καὶ Πρίσκου τὸ β'.

ηέ' Ὀλυμπιάς.

δ. ὑπ. Αἰμιλλίου τὸ δ' καὶ Βιβουλανοῦ.

ε. ὑπ. Ῥεγίλλανου καὶ Φούσκου.

5 ζ. ὑπ. Πρίσκου καὶ Φλάβου.

ζ'. ὑπ. Τρικεπιτίνου καὶ Βετουρίνου.

P 167

ηζ' Ὀλυμπιάς.

R 390

η. ὑπ. Γάλλου καὶ Καμερίνου.

θ. ὑπ. Πουβλικόλα τὸ β' καὶ Σαβίνου.

10 ι. ὑπ. Βιβουλάνου τὸ β' καὶ Μαλογεννησίου.

Ἰσοκράτης ὁ ἑῆτωρ ἐγνωρίζετο.

ια. ὑπ. Ναυτίου καὶ Ἀτρατίνου.

Ἀθηναῖοι ἤρξαντο στοιχείοις κθ' χρῆσθαι, πρότερον ἐς χρῶ- V 134

μενοι.

15 ιβ' Ὀλυμπιάς.

B

ιβ. ὑπ. Πουβλίλλου καὶ Ῥαριανοῦ.

ιγ. ὑπ. Μαξίμου καὶ Βεργίνου.

ιδ. ὑπ. Ῥόγου καὶ Βετουρίου.

6. Τρικεπιτίνου V. ib. Βετουρίου R, alterum in margine ponens.

A. u. c.

286. III. Celimontano II. et Prisco II. Coss.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

2.

XCV. Olympias.

287. IV. Aemilio IV. et Vibulano Coss.

3.

288. V. Regilliano et Fusco Coss.

4.

289. Capitolino III. et Fabio II. Coss.

1. 79.

290. VI. Prisco et Flavo Coss.

2.

291. Prisco et Helva Coss.

3.

292. VII. Tricipitino et Veturino Coss.

4.

XCVI. Olympias.

5112.

293. VIII. Gallo et Camerino Coss.

1. 80.

294. IX. Publicola II. et Sabino Coss.

2.

295. X. Vibulano II. et Maloginense Coss.

3.

Isocrates Rhetor claruit.

296. XI. Nautio et Atratino Coss.

4.

Athenienses coeperunt xxiv. elementis uti, cum prius non nisi xvi. uterentur.

XCVII. Olympias.

297. XII. Publilio et Hilariano Coss.

1. 81.

298. XIII. Maximo et Verginio Coss.

2.

299. XIV. Rogo et Veturio Coss.

3.

ιε'. ὑπ. Καπετωλίνου καὶ Ουάφου.

Πέμπτος ἀρχιερεὺς Ἰανναῖος υἱὸς Ἰωδαεῖ ἔτη λβ'
ὁμοῦ ροδ'.

ιη' Ὀλυμπιάς.

- C
 ιε'. ὑπ. Φήστου καὶ Κυντίλλου. 5
 ιζ'. ἔπ. Λανάτου καὶ Καπετωλίνου τὸ β'.
 ιη'. ὑπ. Βαρβάτου καὶ Ποτίτου.
 ιθ'. ὑπ. Ἀρμενίου καὶ Τρισκόστου.

ιδ' Ὀλυμπιάς.

- κ'. ὑπ. Μακρίνου καὶ Ἰουλλου. 10
 κά'. ὑπ. Φουρίου καὶ Καπετωλίνου τὸ γ'.
 Εὐδοξὸς ἀστρολόγος ἐγνωρῆζετο.
 κβ'. ὑπ. Γενοκίου καὶ Κουρτίου.

Γαλάται οἱ καὶ Κέλτοι Ῥώμης ἐκράτησαν πλὴν τοῦ Καπετωλλου. 15

- D
 κγ'. ὑπ. Μακρίνου τὸ β' καὶ Καπετωλίνου τὸ γ'.
 Πλάτων φιλόσοφος ἤκμαζεν.

6. Λανάτου] Λανάτου m. R. 8. Τρισκόστου V. 13. Γενοκίου P sola. 14. οἱ om. V.

A. u. c. [Ol. Iph.]
 300. xv. Capitolino et Varo Coss. 4.
 v. Summus Pontifex Jannaeus, filius Jodae, ann. xxxii.
 Colliguntur anni cclxxiv.

XCVIII. Olympias.

301. xvi. Festo et Quintillo Coss. 1. 82.
 302. xvii. Lanato et Capitolino II. Coss. 2.
 303. His Coss. Decemviri creati priores et posteriores ann. ii. 3.
 304. Ex Idatio. 4.
 305. xviii. Barbato et Potito Coss. 2. 83.
 306. xix. Armenio et Tricosto Coss. 3.

XCIX. Olympias.

307. xx. Macrino et Julio Coss. 4.
 308. xxi. Furio et Capitolino III. Coss. 1. 84.
 Eudoxus Astrologus floruit.
 309. xxii. Genutio et Curtio Coss. 2.
 310. Mugillano et Atratino Coss. 3.
 Galli qui et Celtae dicti, Romam occuparunt, praeter Capitolium.
 311. xxiii. Macrino II. et Capitolino III. Coss.
 Plato Philosophus floruit.

ρ' Ὀλυμπιάς.

κδ'. ὑπ. Βιβουλάνου καὶ Ἐλοῦα.

κε'. ὑπ. Πακέλλου καὶ Κράσσου.

κς'. ὑπ. Μακρίνου τὸ γ' καὶ Λενάτου.

R 392

5 κζ'. ὑπ. Μαλλίου καὶ Καπετωλίνου τὸ ε'.

ρα' Ὀλυμπιάς.

κη'. ὑπ. Μακρίνου τὸ δ' καὶ Φιδενάτου.

κθ'. ὑπ. Μαλογενησίου καὶ Κράσσου.

λ'. ὑπ. Ἰουλλίου καὶ Βεργινίου.

P 168

10 λα'. ὑπ. Καπετωλίνου τὸ ε' καὶ Καμερίνου.

ρβ' Ὀλυμπιάς.

λβ'. ὑπ. Ποίνου καὶ Μελίτωνος.

Καμπανῶν ἔθνος ἐν Ἰταλίᾳ συνίστη.

λγ'. ὑπ. Κράσσου καὶ Τουλλίου.

15 λδ'. ὑπ. Τρικιτίνου καὶ Φιδενάτου τὸ β'.

λε'. ὑπ. Κόσσου καὶ Ποίνου τὸ β'.

B

Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ ἐγνωρίζετο.

ργ' Ὀλυμπιάς.

λς'. ὑπ. Ἀχιλλᾶ καὶ Μουγιλάνου.

4. Δανάτου V, m. R, Δανάτου P. 7. δ'] τέταρτον R, γ' P. 8.

Μαλλογενησίου P.

A. u. c.

C. Olympias.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

312. xxxiv. Vibulano et Helva Coss.

1. 85.

313. xxv. Paello et Crasso Coss.

2.

314. xxvi. Macrino III. et Lanato Coss.

3.

5140.

315. xxvii. Mallio et Capitolino V. Coss.

4.

316. His Coss. Item Tribuni plebis III. ann. ii. Ex Idatio.

1. 86.

CI. Olympias.

317. xxviii. Macrino III. et Fidenate Coss.

2.

318. xxx. Maloginense et Crasso Coss.

3.

319. xxxi. Julio et Verginio Coss.

4.

320. xxxii. Capitolino VI. et Camerino Coss.

1. 87.

321. His Coss. Item Tribuni plebis III. ann. ii. Ex Idatio.

2.

322.

3.

CII. Olympias.

323. xxxiii. Poeno et Melitone Coss.

4.

Gens Campana in Italia coacta est.

324. xxxiiii. Crasso et Tullio Coss.

1. 88.

5150.

325. xxxv. Tricipitino et Fidenate II. Coss.

2.

326. xxxvi. Cossio et Poeno II. Coss.

8.

Isocrates Rhetor agnoscebatur.

- λζ'. ὑπ. Ἀτρατίνου καὶ Βιβουλάνου.
 V 185 Πλάτων καὶ Ξενοφῶν καὶ ἄλλοι Σωκρατικοὶ ἐγνωρίζοντο.
 λη'. ὑπ. Καπετωλίνου τὸ ζ' καὶ Βιβουλάνου τὸ β'.
 C λθ'. ὑπ. Μουγιλάνου τὸ β' καὶ Ρουτίλου.
 ρδ' Ὀλυμπιάς. 5
 μ'. ὑπ. Αἰμιλίου καὶ Ρουστίκου.
 Ξενοφῶν ὁ Γρύλλου καὶ Κτησίας ἐγνωρίζοντο, καὶ Σω-
 κράτης φιλόσοφος ἐν τῷ δεσμοχωρίῳ πῶν τὸ κύνειον ἀπέθανεν,
 ζήσας ἔτη 5'.
 D ια'. Περσῶν ἐβασίλευσεν Ἀρταξέρξης ὁ καὶ Ὀχος ἔτη κζ'. 10
 ἡμοῦ προά.
 α'. ὑπ. Κόσσου καὶ Μεδουλλίνου.
 β'. ὑπ. Φλάβου καὶ Καμερίνου.
 γ'. ὑπ. Ποτίτου καὶ Καπετωλίνου.
 6. Ρουστίκου P sola. 7. ὁ Γρύλλου] Ὀργυλάου V, Ὀρφυλάου P.
 Conf. Menagius ad Diogenis Vit. Xenoph. int. 10. ια' om. P. ib.
 βασιλεύς P. 12. Κόσσου] Κάσσου RV. ib. Μεδουλλίνου] Μου-
 δαλλίνου V, m. R.

A. u. c.

CIII. Olympias.

[Ol. Iph.]

327. xxxvi. Achilla et Mugilano Coss. 4.
 328. 329. 330. His Coss. Item Tribuni plebis IV. ann. iiii.
 Ex Idatio. 1. 2. 3. 89.
 331. xxxvii. Atratino et Vibulano Coss. 4.
 Plato et Xenophon, aliique Socratici florebant. 1. 90.
 332. xxxviii. Capitolino VII. et Vibulano II. Coss. 2.
 His Coss. Idem Tribuni plebis IV. ann. viii. Ex Idatio.
 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340.
 2. 3. 4. Ol. 91. 1. 2. 3. 4. Ol. 92. 1.
 341. Coss. et Medullino Coss. 2.
 342. Ambusto et Paculo Coss. 3.
 343. xxxix. Mugillano II. et Rutilio Coss. 4.

CIV. Olympias.

344. xl. Aemilio et Rustico Coss. 4.
 Xenophon Orzylai filius, et Ctisias florebant: et Socra-
 tes Philosophus in carcere hausto toxico interiit, cum vixisset
 annos xc.
 Persarum Rex Artaxerxes, qui et Ochus dictus, ann.
 xxviii. Colliguntur anni v. mclxxi.
 345. i. Coss. et Medullino Coss. 1. 93.
 His Coss. Tribuni plebis IV. et VI. ann. xv. Ex Idatio.
 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356.
 357. 358. 359. 360.
 2. 3. 4. Ol. 94. 1. 2. 3. 4. Ol. 95. 1. 2. 3. 4. Ol. 96. 1. 2. 3.
 361. ii. Flavo et Camerino Coss. 4.
 362. iii. Potito et Capitolino Coss. 1. 97.

Διογένης Ἰκεσίου ὁ κυνικός ἐγνωρίζετο.

ρε' Ολυμπιάς.

R 394

δ'. ὑπ. Γενουκίου καὶ Κουρτίου.

ε'. ὑπ. Μαιμερτίου καὶ Λατεράνου.

P 169

5 *Δημόκριτος τελευταῖα ζήσας ἔτη ρ'.*

ς'. ὑπ. Πετίνου καὶ Γάλβα.

Σκιπίων Ἀφρικανὸς Ῥωμαίων δικτάτωρ πορθέσας τὴν Καρχηδόνα Ἀφρικὴν μετωνόμασεν.

ζ'. ὑπ. Μαιμερτίου τὸ β' καὶ Σύλλα.

10 *Σεισμοῦ γενομένου ἐν Ἀχαΐα Ἑλικὴ καὶ Βοῦρα καὶ Πελοπόννησος κατεπόθησαν, ὧν κατὰ θάλασσαν ἄχρι νῦν ἴχνη φαίνονται πλεόντων ἀπὸ Κορίνθου εἰς Πάτρας ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ μέρη.*

Εὐδοξὸς ἀστρολόγος ἐγνωρίζετο.

15 *Ἐκτος ἀρχιερεὺς Ἰαδδοῦς ἔτη κ'.*

ὀμοῦ ρθδ'.

B

ρς' Ολυμπιάς.

η'. ὑπ. Ἄλλου καὶ Γενουκίου.

3. Γεινονκίου καὶ Κουβίου P. 10. Ἑλλά P. ib. καὶ Πελοπόννησος om. P. 12. ὑπὸ P. 14. ἀστιολόγος V, m. R.

A. u. c.

[Ol. Iph.] Anniam. c.

Diogenea, Icesii filius, Cynicus florebat.

His Coss. Item Tribuni plebis creati sunt ann. xviii. Postea ann. iv. nemo curulis Magistratus fuit. Item Tribuni plebis VI. Ex Idatio.

363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374.

375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386.

2. 3. 4. Ol. 98. 1. 2. 3. 4. Ol. 99. 1. 2. 3. 4. Ol. 100. 1.

2. 3. 4. Ol. 101. 1. 2. 3. 4. Ol. 102. 1. 2. 3. 4. Ol. 103.

1. 2. 3. 4. Ol. 104.

CV. Olympias.

387. iv. Genucio et Cubio Coss.

2. 5148.

388. v. Mamertino et Laterano Coss.

3.

Democritus moritur, cum vixisset annos c.

390. vi. Petito et Galba Coss.

2.

Scipio Africanus Romanorum Dictator, vastata Carthagine, Africam cognominavit.

391. vii. Mamertino II. et Sulla Coss.

Terrae motu in Achaia facto, Helia et Bura demersae sunt, quarum versus mare usque hodie vestigia visuntur a navigantibus Corintho Petras ad sinistras partes.

Eudoxus Philosophus florebat.

vi. Summus Pontifex Jaddus, ann. xx. Colliguntur anni cxxv.

- θ'. ὑπ. Στόλωνος καὶ Πετίνου.
 ι'. ὑπ. Αἰβωνος καὶ Λαινάτου.
 ια'. ὑπ. Ἀμβούστου καὶ Προκούλου.
 Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ ἐγνωρίζετο.

ρζ' Ὀλυμπιάς.

5

- ιβ'. ὑπ. Ῥουστικίου καὶ Καπετωλίνου.
 ιγ'. ὑπ. Ἀμβούστου τὸ β' καὶ Λαινάτου.
 C ιδ'. ὑπ. Ποτίτου καὶ Πουβλικάλα.
 ιε'. ὑπ. Ῥουστικίου τὸ β' καὶ Πόινου.

ρη' Ὀλυμπιάς.

10

- ις'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Λενάτου.
 V 136 ιζ'. ὑπ. Καμύλλου καὶ Κράσσου.
 Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἐγνωρίζετο.
 ιη'. ὑπ. Κορβίνου καὶ Λενάτου τὸ γ'.
 ιθ'. ὑπ. Βένωκος καὶ Τορκουάτου.

15

ρθ' Ὀλυμπιάς.

- R 396 D κ'. ὑπ. Κορβίνου τὸ β' καὶ Αἰβωνος.

2. 7. Λενάτου F sola, V. 6. Καπετωλίου V. 15. Τορκουάτου V.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

CVI. Olympias.

392.	viii.	Allo et Genucio Coss.	4.
393.	ix.	Stolone et Petino Coss.	1. 105.
394.		Balbo et Ambusto Coss.	2.
395.	x.	Libone et Lenato Coss.	3.
396.	xi.	Ambusto et Proculo Coss.	4.
- Isocrates Rhetor claruit.

CVII. Olympias.

397.	xii.	Rusticio et Capitolino Coss.	1. 106.
398.	xiii.	Ambusto II. et Lenato Coss.	2.
399.	xiv.	Potito et Publicola Coss.	3.
400.		Ambusto III. et Capitolino Coss.	4.
401.		Potito IV. et Publicola Coss.	1. 107.
402.		Publicola et Rutilio II. Coss.	2.
403.	xv.	Rusticio II. et Poeno Coss.	3.

CVIII. Olympias.

404.	xvi.	Scipione et Lenato Coss.	4.
405.	xvii.	Camille et Crasse Coss.	1. 108.
- Demosthenes orator florebat.
406.	xviii.	Corvino et Lenato III. Coss.	2.
407.	xix.	Venoco et Torquato Coss.	3.

CIX. Olympias.

408.	xx.	Corvino II. et Libone Coss.	4.

- κα'. ὑπ. Βούλωνος καὶ Κυμερίνου.
 κβ'. ὑπ. Ρουτίλου καὶ Τορκουάτου.
 κγ'. ὑπ. Κορβίνου τὸ γ' καὶ Κόσσου.

ρι' Ὀλυμπιάς.

- 5 κδ. ὑπ. Ἄλλου καὶ Ρουτίλου τὸ β'.
 κε'. ὑπ. Βένωκος τὸ β' καὶ Μαρμερίνου.
 κς'. ὑπ. Τορκουάτου τὸ γ' καὶ Μοῦσωνος.

Πλάτων καὶ Αἰσχίνης καὶ Σύμμαχος καὶ Ἀριστοφάνης
 κωμωδοποιὸς ἐγνωρίζοντο καὶ Δημοσθένης.

- 10 κζ'. ὑπ. Μαρμερίνου καὶ Σίλωνος.

P 170

Ἄρταξέρξης ὁ καὶ Ὠχος, βασιλεὺς Περσῶν, κατελθὼν εἰς
 Αἴγυπτον ἐπολιόρχησεν αὐτήν. τότε κατασοφισάμενος ὁ Νεκτε-
 ναβός, βασιλεὺς τελευταῖος Αἰγύπτου, Φαραὼ κεκλημένος, μα-
 θῶν ὅτι ἔπαυσεν ὁ Θεὸς τὴν δυναστείαν τῶν Αἰγυπτίων, ξυρησά-
 15 μενος τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἀλλοιώσας ἑαυτὸν ἐτέρῳ
 σχήματι ἔφυγεν διὰ τοῦ Πηλουσίου, καταλιπὼν τὸ ἴδιον βασι-
 λειον, καὶ εἰς τὴν Πέλλην τῆς Μακεδονίας διέτριψεν, ὅπου ἐτυ-
 ράννησε Φίλιππος ὁ Μακεδῶν βασιλεὺς.

Ἔβδομος ἀρχιερεὺς Ὀνείας υἱὸς Ἰάδδου ἔτη κα'.
 ἡμοῦ σιέ'.

- 2.7. Τορκουάτου P. 3. τὸ om. R. ib. Κόσκου V. 8. Αἰσχίλης V,
 Αἰσχίλος P. 10. Φίλωνος P. 11. Ἄρταξέρξης V. 12. ὄν Ἐκτα-
 ναβός V. 15. ἀλλοιώσθη R, alterum in m. 16. δι' αὐτοῦ P.
 19. Ὀνείας P. ib. Τάδδου V ab secunda manu.

A. u. c.

[Of. Iph.]

409. XXI. Vulstone et Camerino Coss. 1. 109.
 410. XXII. Rutillio et Torquato Coss. 2.
 411. XXIII. Corvino III. et Cosso Coss. 3.

CX. Olympias.

412. XLIV. Allo et Rutillio II. Coss. 4.
 413. XLV. Venoco II. et Mamertino Coss. 1. 110.
 414. XLVI. Torquato III. et Vulstone Coss. 2.

Plato, et Aeschylus, et Symmachus, et Aristophanes co-
 moediarum scriptor florebant, ut et Demosthenes.

415. XLVII. Mamertino et Philone Coss. 3.

Artaxerxes, qui et Ochus dictus, Persarum Rex, in Ae-
 gyptum facta exscensione, hanc circumscdit. Tum vero per-
 culsus Nectenabus Aegypti Rex ultimus, qui et Pharae appel-
 latus est, cum intellexisset Regnum Aegypti a Deo destructum
 iri, tonsa capitis sui coma, ac veste mutata, per ipsum Pelu-
 sium fugit, relicto suo regno, et Pellae Macedoniae urbe, ubi
 imperabat Philippus Macedoniae Rex, moratus.

B

ρια' Ὀλυμπιάς.

ιβ' βασιλευσεν ἐν Περσίδι Ἀρσισόχος ἔτη δ'. ἡμοῦ εροε'.

α'. ὑπ. Καμίλλου καὶ Μυνίου.

β'. ὑπ. Φήστου καὶ Λόγγου.

γ'. ὑπ. Κράσσου καὶ Δουλλίου.

δ'. ὑπ. Ῥηγούλου καὶ Κορβίνου.

5

ριβ' Ὀλυμπιάς.

C
ιγ' βασιλευσε Δαρεῖος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος Ἀρσάμου ἔτη ζ'.
ἡμοῦ ερπα'.

α'. ὑπ. Ἀλβίνου καὶ Γαλβίνου.

R 898 β'. ὑπ. Ἀλβίνου τὸ β' καὶ Κόσσου.

γ'. ὑπ. Ποτίτου καὶ Μαρκέλλου.

δ'. ὑπ. Κράσσου καὶ Βένωκος.

10

ρηγ' Ὀλυμπιάς.

ε'. ὑπ. Μαιμερτίνου τὸ β' καὶ Δεκμανοῦ.

ς'. ὑπ. Βένωκος τὸ γ' καὶ Σκιπίωνος.

15

2. Ἀρσιόχος P. 4. Φιστοῦ P. 5. Δουλλίου V. 8. Ἀρσά-
μου] Ἀρσάκης P. 9. ε] ξ P. Mox repetit V ριβ' Ὀλυμπιάς.
13. Κράσσου] Βράσσου V. 16. Βένωκος R, Βένωκος m. R.

Anniam.c.A.u.c.

[Ol. Iph.]

vii. Summus Pontifex Onias, filius Jaddu, ann. xli. Col-
liguntur anni ccxv.

CXI. Olympias.

xii. Apud Persas regnavit Arsiochus ann. iv. Colligun-
tur anni v. MCLXXV.

416. i. Camillo et Munio Coss.

4.

417. ii. Festo et Longo Coss.

1. 111.

418. iii. Crasso et Dulo Coss.

2.

419. iv. Regulo et Corvino Coss.

3.

CXII. Olympias.

xiii. Regnavit Darius, qui et Arsaces, ann. vi. Colli-
guntur anni v. MCLXXXI.

420. i. Albino et Galbino Coss.

4.

421. Absque Coss.

5177. 422. ii. Albino II. et Cosso Coss.

1. 112.

423. iii. Potito et Marcello Coss.

2.

424. iv. Crasso et Venoco Coss.

3.

CXIII. Olympias.

425. v. Mamertino II. et Deciano Coss.

4.

426. vi. Venoco III. et Scipione Coss.

1. 113.

Κατέσχεν Βαβυλῶνος Ἀλέξανδρος, καὶ ἡ Περσῶν βουσιεῖα κατελύθη, διαμείνασα ἔτεσι σμξ' ἀπὸ πρώτου ἔτους Κίρου ἕως τοῦ παρόντος ἔκτου ἔτους Δαρείου τοῦ Ἀρσάμου, ἧς βασιλείας ἡ ὁμοίωσις τῆς εἰκόνης γέγονεν, ἧς αἱ χεῖρες καὶ τὸ στήθος D
5 καὶ οἱ βραχίονες ἀργυροῖ.

Ἀλέξανδρος ἔκτισε πόλεις ἰβ', ὧν αἱ προσηγοραὶ αὐταί.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν παρὰ Πεντάπολιν, πρότερον Χεττοῦν καλουμένην, Μέμφεως οὔσαν ἐμπόριον.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν πρὸς Αἴγυπτον.

V 137

10 Ἀλεξάνδρειαν τὴν πρὸς Ἄρπαν.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν Καβίωσαν.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν καὶ Σκυθίαν ἐν Αἰγαίῳ.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐπὶ Πύρρῳ.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν περὶ Κυπρίδος ποταμόν.

P 171

15 Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐπὶ Τρωάδος.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνος.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐπὶ Μεσασαγῆς.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐπὶ Πέρσας.

1. Βαβυλῶνα P sola. 4. ἧς om. RV. 7. Singulas Alexandrias litteris α' — ἰβ' praepositis notat P. ἰδ. Τεττοῦν P. 10. Ἄρπαν] Ἄρπασα Rochettus *histoire de l'établissement des colonies grecques* vol. IV. p. 123. 11. Καβιώσον V, Cabiosum Exc. Scaligeri p. 73., quo alludit etiam Malalae p. 397. 19. Καμβύσον. 12. καὶ Σκυθίαν] κατὰ Κιλικίαν Rochettus p. 128. ἰδ. Αἰγαίῳ V. 17. Μεσασαγῆς P, Mesasgiges Exc. Scaligeri.

Alexander Babylonem occupavit, regnumque Persarum est deletum, cum annos durasset cxxlvi. ab anno i. Cyri, usque ad praesentem annum vi. Darii Arsami filii: cujus regni similitudo statuæ extitit, cujus manus, et pectus, et brachia argentea erant.

Alexander oppida xii. condidit, quorum hæc sunt nomina:

I. Alexandria ad Pentapolim prius Tettus nuncupata, Mempheos emporium.

II. Alexandria in Aegypto.

III. Alexandria ad Harpam.

IV. Alexandria Cabiosa.

V. Alexandria, quæ et Scythia, in Aegæis.

VI. Alexandria ad Forum.

VII. Alexandria ad Cypridis flumen.

VIII. Alexandria in Troade.

IX. Alexandria in Babylone.

X. Alexandria ad Mesargæas.

XI. Alexandria in Perside.

Chronicon Paschale vol. I.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν Κόσον.
Ἀλέξανδρος λβ' ἔτος ἄγων ἀντιρεθεὶς φαρμάκῳ τελευτᾷ ἐ
Βαβυλωνί.

Αἰγύπτου τῶν δώδεκα Λαγιδῶν βασιλεῖς.

B *Αἰγύπτου πρῶτος Πτόλεμαῖος Λάγου καὶ Ἀρσινόης υἱὸς*
ἔτη μ'. ὁμοῦ ἔσκα'.

α'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Σίλωνος.

β'. ὑπ. Αἰβωνος καὶ Κούρσωρος.

R 400 *ῥιδ' Ὀλυμπιάς.*

γ'. ὑπ. Καμίλλου καὶ Βρούτου.

10

Παπίριος Κούρσωρ ἀντιγραφεὺς κατέστη, Δροῦσος στρα-
τηγὸς ἱππέων.

Κάμιλλος ἕπατος τὸν ἴδιον υἱὸν ἐπέλευσεν παρὰ γνώμῃ
αὐτοῦ συμβαλόντα πόλεμον καὶ νικήσαντα.

δ'. ὑπ. Λόγγου καὶ Κερατανοῦ.

15

ε'. ὑπ. Κούρσωρος τὸ β' καὶ Σύλλον.

C *ζ'. ὑπ. Γαλβίνου καὶ Βαλβίνου.*

1. *Κόσον*] Conicias κατ' Ἴουον. Κατάσπον Rochetus p. 162.
 Aliud mendum imposuit misero Ext. Scal. scriptori, qui huius loco
 ponit *Alexandriam fortissimam.* 11. Παπίριος m. R, Παπίριος
 PV. 13. ἐπέλεχσεν V.

Annia m. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

xii. Alexandria Cason.

Alexander cum annum ageret xxxii. veneno Babylone ex- 3. 113.
 tinctus est.

Aegypti Reges XII. ex Lagidis.

Aegypti primus Rex Ptolemaeus, Lagi et Arsinoes filius,
 ann. xl. Colliguntur anni v. mcccxxi.

427. i. Lentulo et Silone Coss.

2.

428. ii. Libone et Cursore Coss.

3.

CXIV. Olympiæ.

5184. 429. iii. Camillo et Bruto Coss.

4.

Papinius Cursor Dictator est creatus: Drusus vero Ma- 1. 114.
 gister militum.

Camillus Consul filium suum, quod praeter suam Imp-
 erium praelium commisisset, licet victorem, securi percussit.

430. iv. Longo et Ceratano Coss.

2.

432. v. Cursore II. et Sulla Coss.

3.

433. vi. Galbino et Balbino Coss.

4.

ριε' Ὀλυμπιάς.

- ζ'. ὑπ. Κούρσωρος τὸ γ' καὶ Σίλωνος.
- η'. ὑπ. Παπιρίου καὶ Κερατάνου.
- θ'. ὑπ. Βένωκος καὶ Φλάκκου.
- 5 ι'. ὑπ. Βαρβούλου καὶ Βουβούλου.

ρις' Ὀλυμπιάς.

- ια'. ὑπ. Ρουτίλου καὶ Λενάτου.
- Ἔγδοος ἀρχιερεὺς ἐν Ἱερουσὺλῃμ Ἐλεάζαρος ἔτη ιε' ὁμοῦ σλ'.

- 10 ιβ'. ὑπ. Κούρσωρος τὸ δ' καὶ Λενάτου τὸ β'. D
- ιγ'. ὑπ. Σαμνήτου καὶ Λόγγου.
- ιδ'. ὑπ. Κούρσωρος τὸ ε' καὶ Βουβούλου τὸ β'.

ριζ' Ὀλυμπιάς.

- ιε'. ὑπ. Μαξιμου καὶ Μούσωνος.
- 5 ις'. ὑπ. Βουβούλου τὸ γ' καὶ Βαρβούλου.
- ιζ'. ὑπ. Ρούλλου καὶ Ρουτίλου.

Ἀπὸ τούτων τῶν ὑπάντων ψηφίζονται τὰ ἔτη τῶν Συρομακεδόνων, ἧγον καὶ Ἀπαμέων, εἰς τὸ πασχάλιν.

3. Παπηνίου V. 4. Φλάκου constanter V. 5. Βαρβούλου V.
12. Βουβούλου P, Βουβούλου R. 18. Πασχάλιον P.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

CXV. Olympias.

434.	vii.	Cursore III. et Silone Coss.	1.	115.
435.	viii.	Papirio et Ceratano Coss.	2.	
436.	ix.	Venoco et Flacco Coss.	3.	
437.	x.	Barbola et Bulbulco Coss.	4.	

CXVI. Olympias.

438.	xi.	Rutilio et Lenato Coss.	1.	116.
viii. Summus Pontifex Hierosolymis Eleazarus, ann. xv.				
Colliguntur anni cccxxx.				
439.	xii.	Cursore IV. et Lenato II. Coss.	2.	
440.	xiii.	Samnite et Longo Coss.	3.	
441.	xiv.	Cursore V. et Bulbulo II. Coss.	4.	

CXVII. Olympias.

442.	xv.	Maximo et Musone Coss.	1.	117.
443.	xvi.	Bulbulco III. et Barbulo Coss.	2.	
444.	xvii.	Rullo et Rutilio Coss.	3.	

Ab his Coss. putantur anni Syromacedonum, sive Apamensium, in Paschalis.

445. His praedictis Coss. Bulbulus creatus est Magister Equitum. 1. 117.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων γέγονε μάλιστα Βού-
βουλκος.

P 172 ιη'. ὑπ. Μούσωνος τὸ β' καὶ Ρούλλου τὸ β'.

ρη' Ὀλυμπιάς.

R 402 εθ'. ὑπ. Ἀππίου καὶ Βιόλεντος. 5

κ'. ὑπ. Ῥεμούλου καὶ Ἀλβίνου.

κα'. ὑπ. Μετέλλου καὶ Μινουκίου.

κβ'. ὑπ. Σεμπρωνίου καὶ Φαβερίου.

V 138 ρθ' Ὀλυμπιάς.

κγ'. ὑπ. Δεντούλου καὶ Ἀβεντησιόλου. 10

κδ'. ὑπ. Δεντωνίου καὶ Αἰμιλίου.

κε'. ὑπ. Κορβίνου καὶ Πάνσα.

κς'. ὑπ. Πετίτου καὶ Τορκουάτου.

B Ἐνατος ἀρχιερεὺς Σίμων ἔτη ιδ'. δμοῦ σμ'.

ρκ' Ὀλυμπιάς. 15

κζ'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Μαξίμου.

κη'. ὑπ. Ρούλλου τὸ γ' καὶ Μούσωνος τὸ γ'.

Μένανδρος ὁ κωμικὸς τελευτᾷ.

κθ'. ὑπ. Κλαυδίου καὶ Βιόλεντος.

1. μάλιστα V. ibid. Βούβουλκος P. 5. Ἀπίου PV. 14.
Ἐνατος PV,

Anni a. m. c. A. u. c.

446. xviij. Musone II. et Rullo II. Coss.

CXVIII. Olympias.

447. xix. Appio et Violente Coss.

5201. 448. xx. Remulo et Albino Coss.

449. xxi. Metello et Minucio Coss.

450. xxij. Sempronio et Faverio Coss.

CXIX. Olympias.

451. xxiii. Lentulo et Aventinense Coss.

452. xxiv. Dentone et Aemilio Coss.

453. xxv. Corvino et Pansa Coss.

454. xxvi. Petito et Torquato Coss.

ix. Summus Pontifex Simon, ann. xiv. Colliguntur anni 2

ccxl.

CXX. Olympias.

455. xxvii. Scipione et Maximo Coss.

456. xxviii. Rullo III. et Musone III. Coss.

Menander comicus moritur.

457. xxix. Claudio et Violente Coss.

[Ol. Iph.]
1. 118.

2.

3.

4.

1. 119.

2.

3.

4.

1. 120.

2.

3.

4.

1. 121.

λ'. ὑπ. 'Ρούλλον τὸ δ' καὶ Μούσωνος τὸ δ'.

ρκα' Ὀλυμπιάς.

λα'. ὑπ. Κλαυδίου καὶ Βιόλεντος τὸ β'.

λβ'. ὑπ. 'Ρούλλον τὸ ε' καὶ Μούσωνος τὸ ε'.

5 λγ'. ὑπ. Μετέλλου καὶ 'Ρηγούλου.

λδ'. ὑπ. Κούρσωρος καὶ Μαξίμου.

ρκαβ' Ὀλυμπιάς.

λε'. ὑπ. Μαξίμου τὸ β' καὶ Γράχου.

λς'. ὑπ. Μετέλλου τὸ β' καὶ Βούλβου.

10 λζ'. ὑπ. Μαξίμου τὸ γ' καὶ Μούσωνος τὸ ζ'.

λη'. ὑπ. Κρεμούλου καὶ Ἀλβίνου.

ρκαγ' Ὀλυμπιάς.

λθ'. ὑπ. Μαρκέλλου καὶ 'Ρουτιλίου.

μ'. ὑπ. Ποτίτου καὶ Πετίτου.

15 Δέκατος ἀρχιερεὺς Ὀνίας Σιμωνος υἱὸς ἔτη λβ'.
ὁμοῦ σοβ'.

Αἰγύπτου δεύτερος βασιλεὺς Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος, R 404
Βερνίκης καὶ Πτολεμαίου τοῦ Σωτήρος υἱός, ἔτη λη'.
ὁμοῦ ,σνθ'.

8. Βράχου V. 18. Βερνίκης P.

A. u. c.

XXX. Nullo IV. et Musone IV. Coss.

[Ol. Iph.]

2.

CXXI. Olympias.

458. XXXI. Claudio et Violente II. Coss.

459. XXXII. Nullo V. et Musone V. Coss.

460. XXXIII. Metello et Regulo Coss.

461. XXXIV. Cursore et Maximo Coss.

3.

4.

CXXII. Olympias.

462. XXXV. Maximo II. et Graccho Coss.

463. XXXVI. Metello II. et Bulbo Coss.

464. Rufino et Dentato Coss.

465. XXXVII. Maximo III. et Musone VI. Coss.

466. XXXVIII. Cremulo et Albino Coss.

1. 122.

2.

3.

4.

1. 123.

CXXIII. Olympias.

467. XXXIX. Marcello et Rutilio Coss.

468. XL. Potito et Potito Coss.

2.

3.

X. Summus Pontifex Onias, Simonis filius, ann. XXXII.
Colliguntur anni cclxxiii.

Aegypti secundus Rex Ptolemaeus Philadelphus Bereni-

α'. ὑπ. Λεπίδου καὶ Κεκίνας.

β'. ὑπ. Τακίτου καὶ Δέντιου.

Πτολεμαῖος ὁ φιλάδελφος τοὺς κατ' Αἴγυπτον αἰχμαλώ-
 P 173 τούς Ἰουδαίους ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γενομένους
 ἐλευθέρους ἀνήκεν, ἀναθεμάτῃ τε βασιλικῇ ἐν Ἱεροσολύμοις Ὀνιάδῃ
 Σίμωνι ἀρχιερεῖ, ἀδελφῷ Ἐλεαζάρου, διαπεμπνόμενος τὰς Ἰου-
 δαίων γραφὰς ἐκ τῆς Ἑβραίων φωνῆς εἰς τὴν ἑλλάδα μεταβλη-
 θῆναι ἐσπούδασεν διὰ τῶν ἐβδομήκοντα δύο παρ' Ἑβραίοις σο-
 φῶν, ἐν Φάρω τῇ νήσῳ Πρωτέως ἐκ οὗ οἴκος αὐτοῦς ἀπεκλι-
 σασ, καὶ ἐν ταῖς κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν κατασκευασθείσας αὐ-
 τῷ βιβλιοθήκαις ἀπέθετο μετὰ καὶ ἄλλων πλείστων ἀπὸ ἐκάστης
 πόλεως φορολογήσας παντοίων βιβλίων. Θεασάμενος δὲ τὰς
 B μέγας, ἐθαύμασεν, καὶ μεταγραφῆναι ποιήσας μετέπεμψεν σὺν
 δώροις. ἐρμηνεύθησαν δὲ αἱ βιβλοὶ ἐν Φάρω τῇ νήσῳ ἐκ οὗ
 ἡμέραις. καὶ ἐθαυμάσθη ὅτι χωρισθέντες ἀλλήλων οἱ οὗτοι
 ἐρμηνεύσαντες τὰς γραφὰς ἰσπελθόντες παρὰ Πτολεμαίῳ πα-
 ραντέβαλον, καὶ ἤδρον ὡσαύτως ἔχειν. ὁ δὲ θεὸς ἐδοξάσθη· αἱ
 V 139 δὲ γραφαὶ ὄντως θεῖαι ἐγνωσθήσαν, τῶν πάντων ὡσαύτως ἐρμη-
 νευσάντων, ὡς καὶ τὰ παρόντα ἔθνη γινώσκουσιν ὅτι κατ' ἐπίνοιαν

2. Τακίτου V.

Anni a m. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

ces, et Ptolemaei Soteris filius, ann. xxxviii. Colliguntur
 anni v. mccclix.

6222. 469. I. Lepido et Cecinna Coss.

4.

470. II. Tacito et Dentone Coss.

1. 124.

Ptolemaeus Philadelphus captivos in Aegypto Judaeos a
 Ptolemaeo patre suo factos, liberos dimisit, regnaque donaria,
 quae Hierosolymis olim fuerant, ad Oniam Simonem summum
 Pontificem, Eleazari fratrem, misit. Is Judaeorum scripturas
 ex Hebraica lingua in Graecam transferri curavit a viris
 LXXII. qui apud Hebraeos sapientes habebantur, iis in Pharo,
 insula Protei, in LXXII. aedibus conclusis: quas quidem in in-
 structis abs se Alexandriae Bibliothecis reposuit, eam alibi
 quampluribus ex singulis civitatibus corrogatis omnis generis
 voluminibus. Libros autem Hierosolymis allatos aureis con-
 scriptos literis conspicatus, miratus est: eumque illos curasse
 exscribi, cum muneribus remisit. Translati vero sunt libri in
 Pharo insula LXX. dierum spatio: reaque admirationi fuit,
 quod disjuncti a se invicem LXXII. isti viri, ita scripturas sint
 interpretati, ut regressis iis, coram Ptolemaeo collatae singu-
 lorum interpretationes, ad amissam convenire deprehensae
 sint. Tum vero data est gloria Deo, scripturaeque illae pro
 revera divinis deinceps sunt habitae, ex eo quod in illis

τοῦ Θεοῦ εἰσιν ἐρμηνευθεῖσαι καὶ γραφαὶ ἐν ὅβ' ἡμέραις ἐν Φάργ C
τῇ νήσῳ.

ρκδ' Ὀλυμπιάς.

- γ'. ὑπ. Δολαβέλλα καὶ Μαξιμόν.
- 5 δ'. ὑπ. Λουκίου καὶ Πάππου.
- ε'. ὑπ. Βαρβούλου καὶ Φιλίππου.
- ς'. ὑπ. Λεβίνου καὶ Κωρονγκαλίου.

ρκε' Ὀλυμπιάς.

- ζ'. ὑπ. Σαβερίωνος καὶ Μοδρῶνος.
- η'. ὑπ. Λουσκίνου καὶ Πάππου τὸ β'.
- θ'. ὑπ. Ρουφίνου καὶ Βουβούλκου.
- ι'. ὑπ. Γοργύτου καὶ Κλεπυῖου.

R 406

D

ρκς' Ὀλυμπιάς.

- ια'. ὑπ. Βενάκου καὶ Λεντούλου.
- ιβ'. ὑπ. Βενάκου τὸ β' καὶ Μερένδου.
- ιγ'. ὑπ. Λικινίου καὶ Καμβίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάντων ἀργυροῦν νόμισμα πρῶτοις ἐν Ῥώ-
μη ἐκόπη.

ιδ'. ὑπ. Κούρσωρος καὶ Μαξιμόν.

7. Διβυίνου V. 9. Καβερίωνος V. 17. πρώτων P.

A. u. c.

transferendis universi consenserint: adeo ut quotquot sunt
bodie populi has intra LXXII. dies in Pharo insula fuisse trans-
latas intelligant.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

CXXIV. Olympias.

- 471. III. Dolabella et Maximo Coss. 2.
- 472. IV. Lucio et Pappo Coss. 3.
- 473. V. Barbula et Philippo Coss. 4.
- 474. VI. Levino et Curuncanio Coss. 1. 125.

CXXV. Olympias.

- 475. VII. Saverione et Mureno Coss. 2.
- 476. VIII. Luscino et Pappo II. Coss. 3.
- 477. IX. Rufino et Bubulco Coss. 4.
- 478. X. Gurgite et Clepsino Coss. 1. 126. 5230.

CXXVI. Olympias.

- 479. XI. Benaco et Lentulo Coss. 2.
- 480. XII. Benaco II. et Merenda Coss. 3.
- 481. XIII. Licinio et Cambia Coss. 4.

His consulis, argenteus nummus tum primum Romae est
signatus.

- 482. XIV. Cursore et Maximo Coss. 1. 127.

ρκζ' Ὀλυμπιάς.

- P 174
 ιέ'. ὑπ. Κλαυδίου καὶ Κλεψινάτου.
 ιζ'. ὑπ. Γάλλου καὶ Πικτωρός.
 ιζ'. ὑπ. Σεμπρωνίου καὶ Ρούφου.
 ιη'. ὑπ. Ῥηνούλου καὶ Αἰβωνός.

5

ρκη' Ὀλυμπιάς.

- ιθ'. ὑπ. Φαβίου Πικτωρός καὶ Πέτα.
 κ'. ὑπ. Μαξιμου καὶ Βιτούλου.
 κα'. ὑπ. Θαναγάτου καὶ Φλάκκου.

Νικομήδης Βιθυνῶν βασιλεύσας Ἀστιάειαν ἐπιτίσας Νικομήδειαν ὠνόμασεν.

- κβ'. ὑπ. Μαξιμου τὸ β' καὶ Κράσσου.

B

ρκθ' Ὀλυμπιάς.

- κγ'. ὑπ. Ἀλβίνου καὶ Βιτούλου.
 κδ'. ὑπ. Φλάκκου τὸ β' καὶ Κράσσου τὸ β'.
 κέ'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Δουλλίου.
 κς'. ὑπ. Σκιπίωνος τὸ β' καὶ Φλώρου.

15

ρλ' Ὀλυμπιάς.

- κζ'. ὑπ. Κατακένου καὶ Πατερκύλου.

9. Ταυγάτου P. 10. Ἀστιάειαν m. R, Τάκειαν RV. 14. Βιτούλλου P. 19. Πατερκύλου V.

A.u.c.

CXXVII. Olympias.

[Ol. Iph.]

483.	xv.	Claudio et Clepsinate Coss.	2.
484.		Clepsinate et Blasio Coss.	3.
485.	xvi.	Gallo et Pictore Coss.	4.
486.	xvii.	Sempronio et Rufo Coss.	1. 128.
487.	xviii.	Regulo et Libone Coss.	2.

CXXVIII. Olympias.

488.	xix.	Fabio Pictore et Peta Coss.	3.
489.	xx.	Maximo et Vitulo Coss.	4.
490.	xxi.	Thaugate et Flacco Coss.	1. 129.
- Nicomedes Bithynorum Rex instauratam a se Astaciam, Nicomediam appellavit.
xii.		Maximo II. et Crasso Coss.	2.

CXXIX. Olympias.

491.	xxiii.	Albino et Vitullo Coss.	3.
492.	xxiv.	Flacco II. et Crasso II. Coss.	4.
493.	xxv.	Scipione et Dulio Coss.	1. 130.
494.	xxvi.	Scipione II. et Floro Coss.	2.

κη'. ὑπ. Ῥηγούλου καὶ Βλέσου.

κθ'. ὑπ. Βούλωνος καὶ Δεικίου.

λ'. ὑπ. Πετίνου καὶ Παύλου.

ρλα' Ὀλυμπιάς.

C
R 408

5 λα'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Κατακίωνος.

λβ'. ὑπ. Καπίτωνος καὶ Βλέσου τὸ β'.

Ἰουδαίων ἰα' ἀρχιερεὺς Μανασσῆς ἔτη κς'. ὁμοῦ σήη'.

λγ'. ὑπ. Κόττα καὶ Γεμίνου.

λδ'. ὑπ. Μετέλλου καὶ Πάππου.

V 140

ρλβ' Ὀλυμπιάς.

λε'. ὑπ. Ῥηγούλου τὸ β' καὶ Βούλωνος.

λς'. ὑπ. Πούλχρου καὶ Πούλχρου.

λζ'. ὑπ. Κόττα τὸ β' καὶ Γεμίνου τὸ β'.

λη'. ὑπ. Μετέλλου τὸ β' καὶ Βουτέωνος.

5 Ἰαγύπτου γ' Πτολεμαῖος Ἐυεργέτης ὁ καὶ Τρύφων ὁμοῦ ἔτη κς'. ἔπει'.

D

ρλγ' Ὀλυμπιάς.

α'. ὑπ. Κράσσου καὶ Δικινίου.

18. Δικινίου PV.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

CXXX. Olympias.

495.	xxvii.	Cataceno et Paterculo Coss.	3.
496.	xxviii.	Regulo et Bleso Coss.	4.
497.	xxix.	Vulsone et Decio Coss.	1. 131.
498.	xxx.	Petino et Paulo Coss.	2.

CXXXI. Olympias.

499.	xxxi.	Scipione et Catacione Coss.	3.
500.	xxxii.	Capitone et Bleso II. Coss.	4.
Judæorum summus Pontifex Manasses ann. xxvi. Col-
liguntur anni ccxviii.			
501.	xxxiii.	Cotta et Gemino Coss.	1. 132.
502.	xxxiv.	Metello et Pappo Coss.	2.

CXXXII. Olympias.

503.	xxxv.	Regulo II. et Vulsone Coss.	3.
504.	xxxvi.	Pulchro et Pulchro Coss.	4.
505.	xxxvii.	Cotta II. et Gemino II. Coss.	1. 133.
506.	xxxviii.	Metello II. et Buteone Coss.	2.
Ægypti III. Rex Ptolemaeus Evergetes, qui et Tryphon
dictus, ann. xxvi. Colliguntur anni v. mcccxxxv.			

CXXXIII. Olympias.

507.	l.	Crasso et Licinno Coss.	3.

β'. ὑπ. Βουτέωνος τὸ β' καὶ Βούλβου.

γ'. ὑπ. Τορκουάτου καὶ Βλέσου.

δ'. ὑπ. Φουνδούλου καὶ Γάλλου.

ρλδ' Ὀλυμπιάς.

ε'. ὑπ. Κατούλου καὶ Ἀλβίνου.

P 175 Σέλευκος Καλλίνικος ἐν Μεσοποταμίᾳ Καλλίνικον πόλιν κτίσσει.

ς'. ὑπ. Τορκουάτου καὶ Κάτωνος.

ζ'. ὑπ. Κέντωνος καὶ Τουδινάτου.

η'. ὑπ. Τογκίνου καὶ Φάλλωνος.

ρλε' Ὀλυμπιάς.

θ'. ὑπ. Γράχχου καὶ Φλάκκου.

ι'. ὑπ. Κλαυδίου καὶ Οὐάρου.

ια'. ὑπ. Τορκουάτου τὸ β' καὶ Βούλβου.

ιβ'. ὑπ. Ἀλβίνου τὸ β' καὶ Ῥόγου.

R 410

ρλεζ' Ὀλυμπιάς.

ιγ'. ὑπ. Μαξίμου καὶ Μάλχωνος.

B ιδ'. ὑπ. Λεπίδου καὶ Βαλβούλου.

ιε'. ὑπ. Μάτωνος καὶ Μάσωνος.

5. Κατούλου PV. 6. Καλλινικὸν πόλιν V, Καλλινικὸν πόλιν R, Καλλινικουπόλιν m. R, P. 8. Τηροκουάτου PV.

A. u. c.		[Ol. Iph.]
508.	ii. Buteone II. et Bulbo Coss.	4.
509.	iii. Torquato et Bleso Coss.	1. 134.
510.	iv. Fundulo et Gallo Coss.	2.
CXXXIV. Olympias.		
511.	v. Catullo et Albino Coss.
Seleucus Callinicus in Mesopotamia Callinici urbem condit.	3.
513.	vi. Torquato et Catone Coss.	4.
514.	vii. Centone et Tudinate Coss.	1. 135.
515.	viii. Toncino et Falcone Coss.	2.
CXXXV. Olympias.		
516.	ix. Graccho et Flacco Coss.	3.
517.	Lentulo et Flacco Coss.	4.
518.	x. Claudio et Vero Coss.	1. 136.
519.	xi. Torquato II. et Bulbo Coss.	2.
520.	xii. Albino II. et Rege Coss.	3.
CXXXVI. Olympias.		
521.	xiii. Maximo et Malabone Coss.	4.
522.	xiv. Lepido et Balbulo Coss.	1. 137.

ιζ'. ὑπ. Βαλλιόλου καὶ Πέρον.

ολζ' Ὀλυμπιάς.

ιζ'. ὑπ. Ἀλβίνου τὸ γ' καὶ Κεντουμάλου.

ιη'. ὑπ. Γούργα καὶ Μαξίμου.

ιδ'. ὑπ. Φλάκκου καὶ Ῥηγούλου.

κ'. ὑπ. Μαξίμου καὶ Ἀρραστίου.

ιβ' ἀρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ Σίμων ἔτη κβ'. ὁμοῦ τκ'.

Κατὰ ταῦτον Ἰησοῦς ὁ τοῦ Σιράχ τῆρ καλουμένην Πανά- C
ρεκεν σοφίαν συντάξας αὐτοῦ τοῦ Σίμωνος ἐμνημέρευσε.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ἐπάκουσεν ἡ πρώτη τῶν Μακκαβαίων
ἐτελείτο.

ολη' Ὀλυμπιάς.

κα'. ὑπ. Πάππου καὶ Ῥηγούλου τὸ β'.

κβ'. ὑπ. Τορκουάτου καὶ Πάππου τὸ β'.

Αἱ παρθένοι ἐν Ῥώμῃ ἀλοῦσαι κατωρύγησαν.

Καρία καὶ Ῥόδος ἐσεισθη, ὡς καὶ τὸν κολοσσὸν ἐν Ῥόδῳ D
πισεῖν.

Ἡ δευτέρα τῶν Μακκαβαίων βίβλος ἤρξατο συγγράφεσθαι.

4. Ρούγα P, Γούργα V, m. R. 18. Μακκαβαίων P, Μακαβαίων R.

A. M. C.

[Ol. Iph.]

523. xv. Matone et Masone Coss.

2.

524. xvi. Balliolo et Pera Coss.

3.

CXXXVII. Olympias.

525. xvii. Albino II. et Centumalo Coss.

4.

526. xviii. Ruga et Maximo Coss.

1. 138.

527. xix. Flacco et Regulo Coss.

2.

528. xx. Maximo et Arustio Coss.

3.

xii. Hierosolymis Pontifex Simon, ann. xxi. Colliguntur
anni cccxx.

Hoc Pontifice, Jesus, filius Sirach, qui Hbrum omnigenae
virtutis praecepta continentem, Sapientino titulo, conscripsit,
istius Simonis meminit.

His praedictis Coss. primus Maccahaeorum liber absolu-
tus est.

CXXXVIII. Olympias.

529. xxi. Pappo et Regulo II. Coss.

4.

530. xxii. Torquata et Pappo II. Coss.

1. 139.

Virginiae Romae in stupro deprehensae vitam dafossae
sunt.

Caria et Rhodus terrae motu adeo sunt commotae, ut qui
in Rhodo stabat Colossus collapsus fuerit.

Secundus Maccahaeorum liber coepit conscribi.

- κγ'. ὑπ. Φλαμινίνου καὶ Φίλου.
 Ἐρατοσθένους ἐγνωρίζετο.
- V 141 κδ'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Μαρκελλίου.
 ρλθ' Ὀλυμπιάς.
 κέ'. ὑπ. Σκιπίωνος τὸ β' καὶ Ρούφου. 5
 Ἀρχιμήδης μηχανικὸς ἐγνωρίζετο.
- P 176 κς'. ὑπ. Κατούλου καὶ Ωλωνος.
 Αἰγύπτου δ' Πτολεμαῖος Φιλοπάτωρ ὁ καὶ Γάλλος, Πτο-
 λεμαίου Ἐνεργέτου τοῦ καὶ Τρύφωνος υἱός, ἔτη ιε'. ὁμοῦ ετβ'.
- R 412 α'. ὑπ. Παύλου καὶ Σαλινατόρωος. 10
 Ἰουδαίων ληφθέντων ἀπὸ τούτου τοῦ Πτολεμαίου, καὶ
 τεσσαράκοντα ὀπλίτας ἀποβαλομένων, καὶ αἰχμαλώτων ἀχθέν-
 των ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐκ προστάξεως αὐτοῦ Πτολεμαίου ἐλέφαν-
 τας πεντακοσίους, οὓς εἶχον ἐπιτηδείους, οἰνολιβάνῳ ἐπὶ τρεῖς
 ἡμέρας ἐπότισαν, ὅπως ἅπαντας τοὺς Ἰουδαίους κοινῇ μοίρα¹⁵
 B ἀπολέσωσιν. ἔλαθούσης δὲ τῆς τετάρτης ἡμέρας, καὶ προσεξα-
 μένων αὐτῶν, οἱ ἐλέφαντες εἰς τοὺς ἰδίους ἐνόπλους στρατιώτας
 τε καὶ δῆμους ἐμπεδήσαντες πολυτελέστατον αὐτῶν ὄχλον ἐν
 τῇ περιεχούσῃ αὐτοὺς μανίᾳ ἀπώλεσαν, καὶ οὕτω διασωθέντες
 οἱ Ἰουδαῖοι μετ' εὐχαριστίας ἐπανῆλθον εἰς τὰ ἴδια. 20
11. τοῦ om. P. 12. τεσσαράκοντα] χιλιάδας praeronit Ducangius.
 16. τετάρτης] ταυτης PV.

Anni a m. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

531. xxiii. Flaminio, et Philo Coss. 2.
 Eratosthenes florebat.
532. xxiv. Scipione et Marcello Coss. 3.
 CXXXIX. Olympias.
533. xxv. Scipione II. et Rufo Coss. 4.
 Archimedes Mechanicus florebat.
534. xxvi. Catullo et Philone Coss. 1. 140.
 Aegypti iv. Rex Ptolemaeus Philopator, qui et Gallus
 dictus, Ptolemaei Evergetae, qui et Τρυφῶ nuncupatus est,
 filius, ann. xvii. Colliguntur anni v. mcccii.
5266. 535. i. Paulo et Salinatore Coss, 2.
 Judaeis ab hoc Ptolemaeo captis, cum ii armatorum xl. (mil-
 lia) amisissent, captivisque Hierosolymam abductis, ejusdem
 Ptolemaei praecepto quingentis elephantis, quos ad belli usus
 idoneos habebat, vinum thure mistum per tres dies bibendum
 praebitum est, quo Judaeos omnes una simul sorte dederent.
 Isto porro appetente die, iis Deum deprecantibus, in ipsos ar-
 matos milites, et populos irruentes, lectissimam ex iis multi-
 tudinem ea qua tenebantur insania protrivere, atque ita inco-
 lumes facti Judaei, actis Deo gratias, domum reversi sunt.

ος τὸ γ' καὶ Λόγγου.

ρμ' Ὀλυμπιάς.

καὶ Φλαμινίου.

τὸ β' καὶ Βάρρωνος.

Μαξίμου καὶ Γράκχου.

Μαξίμου τὸ β' καὶ Μαρκέλλου τὸ β'. C

ρμα' Ὀλυμπιάς.

καὶ Γράκχου τὸ β'.

ου καὶ Φλάκκου.

καὶ Κεντουμάλου.

Ρέας μητρὸς θεῶν ἀπὸ Φρυγίας ἐν Ῥώμῃ

υ καὶ Μαρκέλλου τὸ γ'.

ρμβ'. Ὀλυμπιάς. D

καὶ Φλάκκου τὸ β'.

λου τὸ δ' καὶ Κρισπίνου.

ς καὶ Σαλινάτωρος.

ου καὶ Φλωнос.

13. Δεβυῖνου V.

[Ol. Iph.]

III. et Longo Coss.

3.

CXL. Olympias.

et Flaminio Coss.

4.

et Varrone Coss.

1. 141.

Maximo et Graccho Coss.

2.

Maximo II. et Marcello II. Coss.

3.

CXLI. Olympias.

et Graccho II. Coss.

4.

et Flacco Coss.

1. 142.

et Centumalo Coss.

2.

et Matris Deum ex Phrygia Romam alla-

et Marcello III. Coss.

3.

CXLII. Olympias.

et Flacco II. Coss.

4.

et Crispino Coss.

1. 143.

et Salinatore Coss.

2.

et Philone Coss.

3.

CXLIII. Olympias.

et Crasso Coss.

4.

ρηγ' Ὀλυμπιάς.

- ιέ'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Κράσσου.
- ις'. ὑπ. Κεθήγου καὶ Τουδιδάτου.
- R 414 ιγ' ἀρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλήμ Ὀνείας ἕτερος ἔτη κδ'.
ὀμοῦ τριδ'. 5
- ιδ'. ὑπ. Σκιπίωνος τὸ β' καὶ Σερβίλου.
- P 177 Αἰγύπτου ἐ' Πτολεμαῖος Ἐπιφανής, Πτολεμαίου τοῦ Φι-
λοπάτορος τοῦ καὶ Γάλλου υἱός, ἔτη κδ'. ὀμοῦ πεκς'.
- α'. ὑπ. Νέρωνος τὸ β' καὶ Σερβίλου τὸ β'.

ρηδ' Ὀλυμπιάς.

- β'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Πέτου.
- V 142 γ'. ὑπ. Γάλβα τὸ β' καὶ Κόττα.
- δ'. ὑπ. Λεντούλου τὸ β' καὶ Ταππούλου.
- ε'. ὑπ. Φλαμινίνου καὶ Πέτου τὸ β'.

ρηε' Ὀλυμπιάς.

- ς'. ὑπ. Κεθήγου τὸ β' καὶ Ρούφου.
- ζ'. ὑπ. Πορφυρίου καὶ Μαρκέλλου.
- B Ἀντίοχος βασιλεὺς Συρίας φιλωθεὶς Πτολεμαίῳ τῷ Ἐπι-
φανεῖ σπονδὰς πρὸς αὐτὸν ἐποίησατο καὶ Κλεοπάτραν τῆν

18. Παππούλου P. 18. τῷ Πτολεμαίῳ P.

Anni a. m. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

- 550. xvi. Cethego et Tudimato Coss. 1. 144.
- xiii. Summus Pontifex Hierosolymis Onias altat, ann.
- xxiv. Colliguntur anni cccxliiv.
- 5302. 551. xvii. Scipione II. et Servilio Coss. 2.
- Aegypti v. Rex Ptolemaeus Epiphanes, Ptolemaei Philo-
patoris, qui et Gallus dictus, filius, ann. xxiv. Colliguntur
anni v. MCCCXXVI.
- 552. i. Nerone II. et Servilio II. Coss. 3.
- CXLIV. Olympias.
- 553. ii. Lentulo et Peto Coss. 4.
- 554. iii. Galba II. et Cotta Coss. 1. 145.
- 555. iv. Lentulo II. et Pappulo Coss. 2.
- 556. v. Flaminio et Peto II. Coss. 3.
- CXLV. Olympias.
- 557. vi. Cethego II. et Rufo Coss. 4.
- 558. vii. Porphyrio et Marcello Coss. 1. 146.
- Antiochus Rex Syriae inita cum Ptolemaeo Epiphane
amicitia, foedus cum illo pepigit, filiamque suam Cleopatram
Ptolemaeo in uxorem dedit, Syria, Phoenice, Samaria et Ju-
daea in dotem concessa.

κδίδωσι τῷ Πτολεμαίῳ εἰς γυναῖκα, παραχω-
 ρς ὀνόματι Συρίαν καὶ Φοινίκην καὶ Σαμάρειαν

του καὶ Φλάκκου.
 ἴωνος τὸ γ' καὶ Λόγγου.

ρμς' Ὀλυμπιάς.

ἴλου καὶ Ἑρμοῦ.
 νίνου τὸ β' καὶ Ἀενοβάβρου.
 ρίωνος καὶ Νασίκου.
 ωνος τὸ δ' καὶ Αἰλλίου.

C

ρμς' Ὀλυμπιάς.

ωνος καὶ Νοβιλίῳρου.
 ἄτρωρος καὶ Μεσσάλα.
 ἴου καὶ Φλαμνίου.
 ου καὶ Φιλίππου.

ρμη' Ὀλυμπιάς.

R 416

χρου καὶ Τουδινάτου.
 ρρου τὸ β' καὶ Λικινίου.
 ἴμου καὶ Μαρκέλλου.

8. Αεβαβάρβου PV. 10. δ'] β' R. 14. Α-
 ἴου PV, m. R. 18. Λικινίου PV. 19. Ααβέλλου P.

	[Ol. Iph.] Anniam. c.
et Flacco Coss.	2.
III. et Longo Coss.	3.
CXLVI. Olympias.	
a et Herme Coss.	4.
ino II. et Levebarbo Coss.	1. 147.
one et Nasica Coss.	2.
se IV. et Laetie Coss.	3.
CXLVII. Olympias.	
e et Nebillione Coss.	4.
ere et Mensala Coss.	1. 148.
o et Flaminiuo Coss.	2.
et Philippo Coss.	3.
CXLVIII. Olympias.	
ro et Tudinate Coss.	4. 5320.
ro II. et Licinio Coss.	1. 149.
le et Marcello Coss.	2.

D κα'. ἱπ. Παμφίλου καὶ Παύλου.

Σίμων τις προστάτης τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ἱεροῦ ἀντιπολιτευόμενος Ὀνειά τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ κατὰ πάντα τρόπον διαβαλὼν τὸ τῶν Ἰουδαίων ἔθνος τῷ βασιλεῖ Σελεύκῳ τῷ Νικάτορι, καὶ οὐκ ἰσχύσας αὐτὸν κακῶσαι, φυχὰς γενόμενος τὴν πατρίδα αὐτῶν παραδοῦναι ἐβουλευέσατο· καὶ ἐλθὼν πρὸς Ἀπολλώνιον τὸν Συρίας καὶ Φοινίκης καὶ Κιλικίας στρατηγὸν ὑπισπνέται χρήματα, φάσκων αὐτῷ τὰ ἐν Ἱεροσολύμοις γαζοφυλάκια πολλῶν χρημάτων ἰδιωτικῶν πεπληρωῆσθαι, καὶ μὴ προσήκειν αὐτῷ τῷ ἱερῷ, ἀλλὰ τῷ βασιλεῖ. 10

P 178

Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ἀνήγαγεν ταῦτα τῷ βασιλεῖ Σελεύκῳ, καὶ λαβὼν τὴν ἔξουσίαν παρὰ τοῦ βασιλέως ὁ Ἀπολλώνιος ἔρχεται εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ τοῦ Σίμωνος καὶ στρατοῦ βαρυντάτου. τοῦ δὲ λαοῦ καὶ τῶν ἱερέων τοῦ ἱεροῦ ἀντιλεγόντων, μετ' ἀπειλῶν ὁ Ἀπολλώνιος εἰσῆγει εἰς τὸ ἱερόν. ἰκετεύσαντος δὲ τοῦ λαοῦ τὸν θεὸν ὑπερασπίσαι τοῦ ἱεροῦ, ἔξαιφνης οὐρανόθεν ἔπιπτοι προφανέντες ἄγγελοι κατέπληξαν τὸν Ἀπολλώνιον, καὶ ἔπεσεν ἡμθανῆς χάμαι ἐπὶ τὸν πάμφυλον τοῦ ἱεροῦ περίβολον, καὶ ἐκτείνας τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἰκέτευσεν τὸν λαὸν ὑπὲρ αὐτοῦ εὐχασθαι καὶ B δεηθῆναι τοῦ θεοῦ. πεισθεῖς δὲ τοῖς λόγοις αὐτοῦ Ὀνειάς ὁ ἀρ-20

1. Πούλου P. 9. πεπληροῦσθαι P. 12. Ἀπολλώνιος] Ἠλιόδωρος hic et postea ex Maccab. II. 3. restituit Raderus. 15. εἰσήγη PV. *ibid.* τοῦ de meo addidi.

A. u. c.

572. XXI. Pamphilo et Pulo Coss.

[Ol. Iph.]
3.

Simon quidam templo Hierosolymitano praepositus, qui Oniae summo Pontifici adversabatur, et Judaeorum gentem apud Regem Seleucum Nicatorum omnimodo calumniabatur, cum illi nocere non posset, profugus factus, patriam suam prodere constituit. Profectus igitur ad Apollonium Syriae, Phoenices et Ciliciae Praetorem, pecuniam ei pollicitus, dixit in Hierosolymitanis Gazophylacijs multas recondi pecunias, quae privatorum essent, nec ad templum spectarent, sed ad Regem.

Retulit haec Apollonius Seleuco Regi, acceptaque a Rege potestate, Apollonius venit Hierosolyma una cum Simone et valido exercitu. Populo autem et templi Sacerdotibus obnitentibus, Apollonius minitans templum ingressus est. Effusum populo in preces ad Deum, uti templum tueretur, confestim e coelo equis insidentes apparuere Angeli, qui Apollonium percussere. Is vero in terram semianimis collapsus super templi septum plenum populo, manus protendens, suppliciter rogavit populum, uti Deum pro se deprecaretur. Onias summus Pontifex verbis ejus persuasus, ne praesertim hominum

κάλιστα νομίση ὁ Σέλευκος ἀπὸ ἀνθρωπίνης ἐπι-
τὸν Ἀπολλώνιον, ἠῤῥατο περὶ αὐτοῦ πρὸς τὸν
ἠθεὶς· ὁ αὐτὸς Ἀπολλώνιος ἦλθεν πρὸς τὸν βασι-
γλάσων τὰ συμβάντα αὐτῷ.

ρηθ' Ὀλυμπιάς.

V 143

ήγου καὶ Παμφίλου τὸ β'.

ίνου καὶ Πίσωνος.

ὄς Ἰησοῦς ἔτη ιε'.

ὁμοῦ τξ'.

δύνου καὶ Φλάκκου.

R 418

ε' ἐβασίλευσεν Πτολεμαῖος Φιλομήτωρ Πτολε-

νοῦς υἱὸς ἔτη λε'.

ὁμοῦ ,ετξά'.

ώτου καὶ Βούλωνος.

ρη' Ὀλυμπιάς.

ίλχρου καὶ Γράαχου.

είωνος καὶ Πετίνου.

είδου καὶ Σκεβόλου.

λος Ἰουδαῖος περιπατητικὸς φιλόσοφος ἐγνωρί-

κίω τῷ Φιλομήτορι ἐξηγήσεις τῆς Μωϋσείως γρα-

ίνου καὶ Βενάτου.

D

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

sse Apollonium Seleucus suspicaretur, pro
[ncolumis tum factus idem Apollonius, venit
n, quae sibi accidissent nuntiaturus.

CXLIX. Olympias.

hego et Pamphilo II. Coss.

4.

ino et Pisone Coss.

1. 150.

'ontifex Jesus, ann. xvi. Colliguntur anni

ndino et Flacco Coss.

2.

. regnavit Ptolemaeus Philometor, Ptole-
us, ann. xxxv. Colliguntur anni v. mcccxli.

et Vulstone Coss.

3. 5327.

CL. Olympias.

o et Graeco Coss.

4.

ne et Petino Coss.

1. 151.

o et Scævola Coss.

2.

daeus Peripateticus Philosophus florebat,
ometori enarrationes suas in Moysi libros

aevela Coss.

3.

et Benate Coss.

4.

iale vol. I.

22

ρνα' Ὀλυμπιάς.

ξ'. ὑπ. *Αενάτου καὶ Αἰμιλίου.*ζ'. ὑπ. *Κράσσου καὶ Λόγγου.*η'. ὑπ. *Μακρίνου καὶ Σεβράνου.*θ'. ὑπ. *Φιλίππου καὶ Πίσωνος.*

5

ρνβ' Ὀλυμπιάς.

ι'. ὑπ. *Παύλου καὶ Κράσσου.*ια'. ὑπ. *Πέτου καὶ Πέννου.*

P 179

ιβ'. ὑπ. *Γάλλου καὶ Κλαυδίου.*ιγ'. ὑπ. *Τορκουάτου καὶ Ὀκταβίου.*

10

ργγ' Ὀλυμπιάς.

ιδ'. ὑπ. *Τορκουάτου τὸ β' καὶ Λογγίνου.*ιε'. ὑπ. *Γράαχου καὶ Ταλίνου.*

Ἄρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλῆμ ιε' Ὀνειας δ' καὶ Μενέλαος ἔτη ζ'.

δμοῦ τξζ'.

15

ις'. ὑπ. *Σκιπίωνος Νασίκου καὶ Φιγοῦλου.*ιζ'. ὑπ. *Μεσσαλαῖ καὶ Κάρβωνος.*

ρνδ' Ὀλυμπιάς.

B ιη'. ὑπ. *Γάλλου καὶ Κεθῆγου.*

4. Σεβράνου] Βεβράνου RV. 16. Νασικὰ R.

A. u. c.

CLI. Olympias.

[Ol. Iph.]

582. vi. Lenato et Aemilio Coss. 1. 152.

583. vii. Crasso et Longo Coss. 2.

584. viii. Macrino et Serrano Coss. 3.

585. ix. Philippo et Pisone Coss. 4.

CLII. Olympias.

586. x. Paulo et Crasso Coss. 1. 153.

587. xi. Peto et Penno Coss. 2.

588. xii. Gallo et Claudio Coss. 3.

589. xiii. Torquato et Octavio Coss. 4.

CLIII. Olympias.

590. xiv. Torquato II. et Longino Coss. 1. 154.

591. xv. Graccho et Talina Coss. 2.

Summus Pontifex Hierosolymis xv. Oneias, qui et Mene-
laus dictus, ann. vii. Colliguntur anni ccclxvii.

592. xvi. Scipione Nasica et Figulo Coss. 3.

593. xvii. Messala et Carbone Coss. 4.

CLIV. Olympias.

594. xviii. Gallo et Cethego Coss. 1. 155.

ιβέλλα και Φουλβίου.

ίδου και Λενάτου.

R 420

γεῖται πρῶτος Ἰούδας ὁ και Μακκαβαῖος, Ματ-
ῖ ἔτει ροδ' Ὀλυμπιάδος.

και Μενελάου, ἀρχιερέως Ἰουδαίων, τοῦ και
ικότος Ἀντιόχῳ τῷ Ἐπιφανεῖ, ἀναιρεθέντος ὑπὸ
πάτορός, Ἄλκιμος, οὐκ ὦν ἐκ γένους ἱερατικοῦ,
περιδρομῆς διαδεξάμενος· δι' ὃν Ὀνείας Ὀνειῶν
ὁς ἐλθὼν εἰς Αἴγυπτον κτίζει πόλιν τὴν ἐπικλη-
ξεν ἦ και ἱερὸν οἰκοδομεῖ ὅμοιον τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν C

ὁ ἀρχιερεὺς πρὸς Ἰούδα τὸν Μακκαβαῖον στα-
σλὸν χρόνον θεοῦ πληγῆ περιπεσῶν τελευτῆ. ὁ
αἰων λαὸς Ἰούδα τῷ Μακκαβαίῳ τὴν ἀρχιερω- V 144

ὁ δὲ ταύτην ὑποδεξάμενος πρεσβεύεται πρὸς
ψηφίζεται ἡ σύγκλητος φίλους και συμμαχους
ως ἀπογράψασθαι, καθὼς ἡ τῶν Μακκαβαίων

ταρος και Ὀρέστου.

ὁ νέος Εὐπάτωρ ἐλθὼν εἰς Ἀντιόχειαν ἡῤε Φί- D

Φουλβίου V. 3. Ματθίου | Ματθαίου m. P 80-
δς τοὺς Ῥωμαίους P. 17. τοὺς Ἰουδαίους P. 20.
Βασιλεύσαντα P.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

bella et Fulvio Coss.

o et Lenate Coss.

praefuit Judas, qui et Maccabaeus, Mat-
iii. Olympiadis cliv.

ielao, Judaeorum summo Pontifice, qui An-
ntem suam prodiderat, ab Antiocho Eupa-
ius, qui non erat ex genere Sacerdotali,
im per ambitum adeptus est: cujus causa
ni Pontificis filius, profectus in Aegyptum,
ae nuncupatam, in qua templum excitat,
ille.

summus Pontifex cum inimicitias cum Ju-
cuisset, non multo post tempore Dei plaga
Universus autem Judaeorum populus, Ju-
mmum Pontificatum detulit: quo is suscepto,
nem mittit: decretumque a Senatu ut Ju-
et socios populi Romani describerentur,
at Maccabaeorum Historia.

are et Oreste Coss.

or Eupator veniens Antiochiam, Philippum

2.

3.

5346.

4.

λιππο βασιλεύοντα, και ἀνεΐλεν αὐτόν. μετὰ δὲ ταῦτα πολεμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα ἠττήθη ὑπὸ Ἰούδα τοῦ Μακκαβαίου στρατηγῷ Ἰουδαίων. ὁ δὲ αὐτὸς Ἀντίοχος διὰ Ἀνδρονίκου στρασηγῷ αὐτοῦ Ὀνειαν τὸν καὶ Μενέλαον, ἱερέα, ἀναιρεῖ. μετ' ὃν Ἄλκιμος οὐκ ὦν ἐκ γένους ἱερατικοῦ ἐγνωρίσθητο. 5

ρνέ' Ὀλυμπιάς.

κβ'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Φεγούλου.

P 180

ις' ἀρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ Ἰούδας Μακκαβαῖος ἔτη κγ'.
δομῷ υ'.

Ἡ δευτέρα τῶν Μακκαβαίων τὰς κατὰ Σέλευκον τὸν Κε-¹⁰
ραννὸν καὶ Ἀντίοχον τὸν μέγαν καὶ Σέλευκον τὸν Φιλοπάτορα
καὶ Ἀντίοχον τὸν Ἐπιφανῆ καὶ Ἀντίοχον τὸν Νέον Εὐπάτορα καὶ
ἕως πέμπτου ἔτους Δημητρίου τοῦ Σωτῆρος καὶ Ἰούδαν τὸν Μακ-
καβαῖον Ματθαῖου παῖδα περιέχει. μετὰ Ἰούδαν ἡγεῖται Ἰω-
άννης ἀδελφὸς αὐτοῦ Ματθαῖου καὶ αὐτός. 15

R 422

κγ'. ὑπ. Νασίκου καὶ Μαρκέλλου.

Ἀριστάρχος γραμματικὸς ἤκμαζεν.

κδ'. ὑπ. Ὀπιμίου καὶ Ἀλβίνου.

κε'. ὑπ. Νοβιλίφρον καὶ Λαύσου.

8. λγ'] δ' P. 14. Ἰωάννης P.

Anni a m. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

invenit regnantem, huncque de medio sustulit. Post haec dein-
de dum praelium committit versus Hierosolyma, victus est a
Juda Maccabaeo Judaeorum duce. Idem porro Antiochus per
Andronicum ducem suum Oneiam, seu Menelaum, summum
Pontificem interficit, post quem Alcimus, qui non erat ex
stirpe Sacerdotali, notus haberi coepit.

CLV. Olympias.

598. xxii. Lentulo et Figulo Coss.

1. 156.

xiv. Summus Pontifex Hierosolymis Judas Maccabaeus,
ann. xxx. Colliguntur anni cccc.

Liber II. Maccabaeorum res gestas complectitur sub Se-
leuco Cerauno, Antiocho Magno, Seleuco Philopatore, Antio-
cho Epiphane, Antiocho Juniore Eupatore, usque ad v. Deme-
trii Soteris annum, et Judam Maccabaeum Mattathiae filium.
Post Judam Principatum excepit Joannes illius frater, Matta-
thiae pariter filius.

5349. 599. xxiii. Nasica et Marcello Coss.

2.

Aristarchus Grammaticus floruit.

600. xxiv. Opimio et Albino Coss.

3.

601. xxv. Nobilliore et Lauso Coss.

4.

ρνζ' Ὀλυμπιάς.

B

κελλου τὸ β' καὶ Φλάκκων.
κούλλου καὶ Ἀλβίνου.
μινίου καὶ Βάλβου.
τωρίνου καὶ Μανιλίου.

ρνζ' Ὀλυμπιάς.

ίνου τὸ β' καὶ Πίσωνος.
πίωνος καὶ Δρούσου.
τούλου καὶ Νουμικίου.
καὶ Ἰουδαῖοι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ Πτολεμαῖον C
διακρίνονται περὶ τῶν παρ' ἑκατέρῳ μέρει τιμη-
νικῶσιν Ἰουδαῖοι.
ξίμου καὶ Μανικίου.

ρνη' Ὀλυμπιάς.

βα καὶ Κόττα.
ιδίου καὶ Μετέλλου.
ζ' Πτολεμαῖος ὁ νεώτερος, δεύτερος Ἐδεργέτης,
ἡμοῦ ,ετγ'.
τέλλου τὸ β' καὶ Μαξίμου.
Συρίας καὶ Ἀσίας βασιλεῖ Πτολεμαῖος ὁ νεώτε-
P.V. 12. οἱ Ἰουδαῖοι P.

[Ol. Iph.]

CLVI. Olympias.

arcello II. et Flacco Coss.	1. 157.
icullo et Albino Coss.	2.
aminiano et Balbo Coss.	3.
nsorino et Manillo Coss.	4.

CLVII. Olympias.

bino II. et Pisone Coss.	1. 158.
ipione et Druso Coss.	2.
entulo et Numicio Coss.	3.
Judaei Alexandriae apud Ptolemaeum Phi-
is apud alterutram partem colendis conten-
udaei.	
maximo et Manicio Coss.	4.

CLVIII. Olympias.

Galba et Cotta Coss.	1. 159.
laudilo et Metello Coss.	2.
II. regnat Ptolemaeus Junior, II. Evergetes,
untur anni v. MCCCXC.	
lo II. et Maximo Coss.	3.

Δ ρος, δεύτερος Εὐεργέτης, τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα πρὸς γάμον ἐκδί-
δωσι.

β. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Λακαίου.

V 145

ρθ' Ὀλυμπιάς.

γ. ὑπ. Βενάτου καὶ Πίσωνος.

5

δ. ὑπ. Νασίκα καὶ Βρουττίου.

Ἀλέξανδρος βασιλεὺς Συρίας καὶ Ἀσίας ἀγγελέθη ὑπὸ Πτο-
λεμαίου τοῦ ἰδίου πενθεροῦ.

R 424 ε. ὑπ. Λεπίδου καὶ Φλαμίνου.

P 181

Δημητρίῳ τῷ μετὰ Ἀλέξανδρον βασιλεύσαντι Συρίας καὶ 10
Ἀσίας Πτολεμαῖος ὁ νεώτερος Εὐεργέτης τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα
δίδωσι πρὸς γάμον, τὴν καὶ Ἀλεξάνδρου πρῶην γενομένην γα-
μετήν.

ς. ὑπ. Φίλου καὶ Σερβιλίου.

ρς' Ὀλυμπιάς.

15

ζ. ὑπ. Φλόακκου καὶ Πίσωνος.

η. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Φλόακκου τὸ β'.

θ. ὑπ. Σκεβέλου καὶ Καλπουρνίου.

ι. ὑπ. Λενάτου καὶ Ρουτίλιου.

6. Νασικά R. 9. Φλαμίνου P sola, Φαίμινου R.

Anni a m. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

Alexandro Syriae et Asiae Regi Ptolemaeus Junior se-
cundus Evergetes filiam suam in uxorem concedit.

613. Caepione et Rufo Coss.

4.

614. II. Scipione et Lacaio Coss.

1. 160.

CLIX. Olympias.

615. III. Benato et Pisone Coss.

2.

616. IV. Nasica et Bruttio Coss.

3.

Alexander Syriae et Asiae Rex a Ptolemaeo socero suo
occiditur.

5366. 617. V. Lepido et Flaminio Coss.

4.

Demetrio, qui post Alexandrum Syriae et Asiae impera-
vit, Ptolemaeus Junior Evergetes, filiam suam nuptum tradit,
quae antea Alexandri uxor fuerat.

618. VI. Philo et Servilio Coss.

1. 161.

CLX. Olympias.

619. VII. Flacco et Pisone Coss.

2.

620. VIII. Scipione et Flacco II. Coss.

3.

621. IX. Scaevola et Calpurnio Coss.

4.

622. X. Lenate et Rutilio Coss.

1. 162.

ρξα' Ὀλυμπιάς.

άσσου και Φλάκκου.
εντούλου και Πεπέρον.
δανάτου και Άνουλλίνου.
εταβλου και Ρούφου.

ρξβ' Ὀλυμπιάς.

γγίνου και Κερίνα.
επίδου και Ὁρέστου.
ραίου και Φλάπκου.
ογγίνου τὸ β' και Βολβίνου.

ρξγ' Ὀλυμπιάς.

ετέλλου και Φλαμίνιου.
ος ὁ Σίδης, βασιλεὺς Συρίας, ἐπελθὼν τοῖς Ἰε- C
και παραταξάμενος εἰς πολιορκίαν ἐπὶ συνθήκαις
σαν τὸν Μακκαβαῖον, ἀναιρεῖται ὑπὸ στρατιωτῶν
ου δευτέρου Ἐβεργέτου ἐν συμποσίῳ.
λενοβάββου και Φαιλιου.
ν εἰς' ἀρχιερεὺς Ἰωάννης Μακκαβαῖος ἔτη εἰς'.
ομοῦ νιζ'.

·V. 13. Σίδης] Σιδήτης Ducangius. Conf. p. 143. B.

[Ol. Iph.]

CLXI. Olympias.

Crasso et Flacco Coss.	2.
Lentulo et Peperna Coss.	3.
Audinate et Anullino Coss.	4.
Octavio et Rufo Coss.	1. 163.

CLXII. Olympias.

Longino et Cecinna Coss.	2.
Lepido et Oreste Coss.	3.
Ipsco et Flacco Coss.	4.
Longino II. et Bolbino Coss.	1. 164.

CLXIII. Olympias.

Metello et Flaminiuo Coss.	2.
Sidetes Rex Syriae Hierosolyima aggressus, et
dione, dum de pace componenda cum Juda Mac-
i, a Ptolemaei secundi Evergetae militibus in-
ficitur.	
Aëno-barbo et Faesio Coss.	3.
m xvii. summus Pontifex Jonathas Maccabæus,
olliguntur anni cdxvii.	
Oplinio et Maximo Coss.	4.

κα'. ὑπ. Ὀπιμίον καὶ Μαξίμου.

κβ'. ὑπ. Μανίλου καὶ Κάρβου.

R 426

ρξδ' Ὀλυμπιάς.

D κγ'. ὑπ. Μετέλλου τὸ β' καὶ Κόττα.

κδ'. ὑπ. Κάτωνος καὶ Μαρκίου.

κε'. ὑπ. Μετέλλου τὸ γ' καὶ Σινερεβούλου.

κς'. ὑπ. Γέτα καὶ Μαξίμου.

Ἰωάνθης ὁ Μακκαβαῖος Ἰουδαίων ἀρχιερεὺς τὴν Σαμάρειαν τὴν καθ' ἡμᾶς Σεβαστὴν καλουμένην, Σαμαρείων οὖσαν, πολιορκήσας εἰς ἔδαφος καθείλεν· ἦν ὕστερον Ἡρώδης ἀλλοφύλος βασιλεύσας Ἰουδαίων ἀναστήσας Σεβαστὴν ἀνόμασεν.

ρξε' Ὀλυμπιάς.

κζ'. ὑπ. Σκαύρου καὶ Μετέλλου.

P 182

κη'. ὑπ. Βάλβου καὶ Κάτωνος.

κθ'. ὑπ. Μετέλλου τὸ δ' καὶ Κίρβωνος.

Αἰγύπτου ἡ βασιλευσεν Πτολεμαῖος Φύσκων ὁ καὶ Σωτήρ, Κλεοπάτρας νιός. ἔτη ις'. ὁμοῦ, εϛ'.

V 146

ά. ὑπ. Βρούτου καὶ Πέονος.

1. Ὀπηρίου V. 9. Σαμαραίων V. 16. Φύσκων m. P. 18. Πέονος] Πέσσος P.

Anni a m. c. A. u. c.

634. xxii. Manilio et Carbo Coss.

[Ol. Iph.]

CLXIV. Olympias.

5384. 635. xxiii. Metello II. et Cotta Coss.

1. 165.

636. xxiv. Catone et Marcio Coss.

2.

637. xxv. Metello III. et Scevola Coss.

3.

638. xxvi. Geta et Maximo Coss.

4.

Jonathas Maccabaeus Judaeorum summus Pontifex, Samaritanorum erat, expugnatam, a fundamentis evertit: quam postea Herodes alienigena Judaeis imperans instauratam Sebasten appellavit.

CLXV. Olympias.

639. xxvii. Scauro et Metello Coss.

1. 166.

640. xxviii. Balbo et Catone Coss.

3.

641. xxix. Metello IV. et Carbone Coss.

4.

In Aegypto viii. regnavit Ptolemaeus Physcon, qui et Soter dictus est, Cleopatrae filius, ann. xvii. Colliguntur anni v. MCDVII.

642. i. Bruto et Pisone Coss.

1. 167.

ὁ Μακκαβαῖος, Ἰουδαίων ἀρχιερεὺς, διαπρεπῶς
γεῖτο.

ϞΞ' Ὀλυμπιάς.

σικάρπου καὶ Βεστίου.

ύφου καὶ Ἀλβίνου.

B

τέλλου τὸ ε' καὶ Σιλάνου.

υλπικίου καὶ Σκαύρου.

ϞΞ' Ὀλυμπιάς.

γγίνου καὶ Μαρίου.

ἰφάνου καὶ Σκιπίωνος.

ύφου τὸ β' καὶ Μαλλίου.

ερεὺς ἐν Ἱερουσαλήμ Σίμων ἀδελφὸς Ἰωάνθου

αβαίου ἐτη ἡ'.

ὄμοῦ υκέ'.

αρίου τὸ β' καὶ Φιμβρίου.

ς οἱ πρὸς Ἀντιόχειαν τῆς Συρίας ἀπ' ἐντεῦθεν τοὺς C

ς ἀριθμοῦσι.

ϞΞῆ' Ὀλυμπιάς.

Μαρίου τὸ γ' καὶ Ὁρέστου.

R 428

ς R hic et postea.

id. καὶ Ἰουδαίων V: καὶ uncis In-

9. Μαρτίου P.

18. τοῦ καὶ Μακκαβαίου om. P.

λου P.

[Ol. Iph.]Anni a. c.

Maccabaeus Judaeorum summus Pontifex Ju-
e rexit.

CLXVI. Olympias.

Isicarmo et Bestia Coss.

2.

Ufo et Albino Coss.

3.

Letello V. et Silano Coss.

4.

Ulpicio et Scauro Coss.

1. 168.

CLXVII. Olympias.

Longino et Marcio Coss.

2.

Serrano et Scipione Coss.

3.

Rufo II. et Mallio Coss.

4.

Simon Pontifex Hierosolymis Simon, frater Jona-

Colliguntur anni cxxxv.

Mario II. et Fimbria Coss.

1. 169.

es, qui ad Antiochiam Syriae siti sunt, hinc
ant.

CLXVIII. Olympias.

Mario III. et Oreste Coss.

2.

5400.

α'. ὑπ. Μαρίου τὸ δ' καὶ Κατούλου.

β'. ὑπ. Μαρίου τὸ ε' καὶ Ἀκυλίου.

γ'. ὑπ. Μαρίου τὸ ζ' καὶ Φλάκκου.

ρξθ' Ὀλυμπιάς.

ιδ'. ὑπ. Ἀντωνίου καὶ Ἀλβίνου.

Ἀσκαλωνῖται τοὺς ἑαυτῶν χρόνους ἐντεῦθεν ἀριθμοῦσιν.

D ιε'. ὑπ. Μετέλλου τὸ ζ' καὶ Κιτιδίου.

ις'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Κράσσου.

ιθ' ἀρχιερεὺς Ἱερουσαλήμ Ἰωάνθης κζ'. ὁμοῦ νηβ'.

ιζ'. ὑπ. Ἀενοβάββου καὶ Λογγίνου.

Ἰωάνθης ἱερεὺς ὁμοῦ καὶ στρατηγὸς κατὰ Ἑρκανῶν στρατηγίας Ἑρκανὸς μετωνομάσθη· ὃς καὶ πρεσβεύσας πρὸς Ῥωμαίους δόγματι συγκλήτου φίλιαν πρὸς αὐτοὺς σπένδεται.

ρο' Ὀλυμπιάς.

P 183 Αἰγύπτου θ' Πτολεμαῖος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος, υἱὸς Πτολεμαίου τοῦ δευτέρου Εὐεργέτου καὶ Φιλομήτορος, ἔτη ι'. ὁμοῦ ςιζ'.

α'. ὑπ. Κράσσου καὶ Σκεβόλου.

β'. ὑπ. Βάλβου καὶ Ἀενοβάββου.

1. Κατούλλου PV. 5. Semper fere Ἀντωνίνου V.

A. u. c.		[Ol. Iph.]
652. xi.	Mario IV. et Catulo Coss.	3.
653. xii.	Mario V. et Aquilio Coss.	4.
654. xiii.	Mario VI. et Flacco Coss.	1. 170.

CLXIX. Olympias.

655. xiv. Antonio et Albino Coss. 2.

Ascalonitae hinc annos suos ordiuntur.

656. xv. Metello VI. et Citidio Coss. 3.

657. xvi. Lentulo et Crasso Coss. 4.

xix. Summus Pontifex Hierosolymis Jonathas, ann. xxvii. Colliguntur anni cDLII.

658. xvii. Aëno-barbo et Longino Coss. 1. 171.

Jonathas simul et Pontifex et Dux, bello in Hyrcanos moto, Hyrcanus cognominatus est. Is legatione ad Romanos missa, cum iis ex Senatusconsulto, amicitiae foedus iniit.

CLXX. Olympias.

Aegypti ix. Rex Ptolemaeus, qui et Alexander dictus, Ptolemaei II. Evergetae et Philometoris filius, an. x. Colliguntur anni v. MCDXXVII.

659. i. Crasso et Scevola Coss. 2.

660. ii. Balbo et Aëno-barbo Coss. 3.

Ἰεκου καὶ Ἑρεννίου.

Ἰλκου καὶ Περπέρονου.

ροῦ Ὀλυμπιάς.

Ἰππου καὶ Καίσαρος.

Ἰαρου καὶ Λούπου.

Ἰβωνος καὶ Κάτωνος.

Ἰου καὶ Ρούφου.

ροῦ Ὀλυμπιάς.

B

Ἰαβίου καὶ Κίνα.

Ἰαρίου τὸ ζ' καὶ Κίνα τὸ β'.

Ἰαρος ἐγεννήθη καλάνδαις ὀκτωβρίαις.

R 430

Ἰαρος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος, υἱὸς Πτολεμαίου τοῦ δευ-

V 147

Ἰου καὶ Κορκῆς μητρὸς, ἀπεβλήθη τῆς βασιλείας

Μύρα τῆς Λυκίας.

Ἰαροῦ ἡ βασιλεύσασα Πτολεμαῖος ὁ Ποσειδώνος, ὁ ἐξω-

Ἰαροῦ καὶ Φούσκων καὶ Σωτήρ, υἱὸς Κλεοπάτρας, C

Ἰαροῦ ἐκεῖ.

Ἰαροῦ τὸ γ' καὶ Κάρβωνος.

Ἰαροῦ τὸ β' καὶ Σκριβωνίου.

V.

Ἰαροῦ καὶ Herennio Coss.
Ἰαροῦ καὶ Peperna Coss.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

4.

1. 172.

CLXXI. Olympias.

Ἰαροῦ καὶ Caesare Coss.

2.

Ἰαροῦ καὶ Lupo Coss.

3.

Ἰαροῦ καὶ Catone Coss.

4.

Ἰαροῦ καὶ Rufo Coss.

1. 173.

CLXXII. Olympias.

Ἰαροῦ καὶ Cinna Coss.

2.

Ἰαροῦ VII. καὶ Cinna II. Coss.

3.

Ἰαροῦ γεννηθὲν ἡμέρᾳ τῆς ὀκτωβρίας.

Ἰαροῦ, ὁ καὶ Alexander dictus, Ptolemaei II. Ever-
Ἰαροῦ matris filius, regno pulsus, Myrae Lyciae
Ἰαροῦ actus est.

Ἰαροῦ το x. regnavit Ptolemaeus Pothinus, qui ejectus
Ἰαροῦ in eo qui Physcon et Soter dictus est, Cleopa-
Ἰαροῦ i. viii. Colliguntur anni v. κcccxxv,

Ἰαροῦ Cinna III. et Carbone Coss.

4.

5418.

Ἰαροῦ Carbone II. et Scribonie Coss.

1. 174.

ρογ' Ὀλυμπιάς.

- γ'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Νάρβωνος.
 δ'. ὑπ. Κάρβωνος τὸ γ' καὶ Μαρίου τὸ β'.
 ε'. ὑπ. Φουσκούλου καὶ Δολαβέλλα.
 ς'. ὑπ. Σύλλου καὶ Μετέλλου.

5

ροδ' Ὀλυμπιάς.

- ζ'. ὑπ. Βιτία καὶ Πούλχρον.
 η'. ὑπ. Κλαυδίου καὶ Σεργιλίου.

D Αἰγύπτου ἰ. βασιλεὺς Πτολεμαῖος ὁ νέος Διώνυσος, Ἀν-
 λητῆς, Πτολεμαίου Φούσκωνος τοῦ καὶ Σωτῆρος υἱός, ἀδελφὸς 10
 δὲ Κλεοπάτρας, ἔτη λ'. ὁμοῦ, ευνέ.

- α'. ὑπ. Λεπίδου καὶ Κατούλου.
 β'. ὑπ. Βρούτου καὶ Μამέρκου.

ροε' Ὀλυμπιάς.

- γ'. ὑπ. Ὀκταβίου καὶ Κουρίωνος.
 δ'. ὑπ. Λουκούλλου καὶ Μικούττου.
 ε'. ὑπ. Μαρκέλλου καὶ Κασίου.
 ς'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Γελλίου.

P 184

15

ρος' Ὀλυμπιάς.

- ζ'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Ὀρέστου.

20

11. ὁ ἐ om. P. 12. Κατούλου PV. 17. Κασίου V. 18. Γεντίλιου
 P, Γεντούλου V, ut recte Λεντούλου reponendum iudicaverit Clau-
 dius Fast. vol. II. p. 162. 20. Λεντούλου] Πλενδούλου m. B, V.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

CLXXIII. Olympias.

671.	iii.	Scipione et Narbone Coss.	2
672.	iv.	Carbone II. et Mario II. Coss.	3.
673.	v.	Fusculo et Dolabella Coss.	4.
674.	vi.	Sulla et Metello Coss.	1. 175.

CLXXIV. Olympias.

675.	vii.	Bitia et Fulchro Coss.	2.
	viii.	Claudio et Servilio Coss.	3.
Aegypti xi. Rex Ptolemaeus Novus Dionysus, Auletes,
Ptolemaei Physconis, seu Soteris filius, frater Cleopatrae;
ann. xix. Colliguntur anni v. μουρν.			
676.	i.	Lepido et Catullo Coss.	4.
677.	ii.	Bruto et Mamerco Coss.	

CLXXV. Olympias.

678.	iii.	Octavio et Curione Coss.	1. 176.
679.		Octavio et Cotta Coss.	2.
680.	iv.	Lucullo et Micutto Coss.	3.
681.	v.	Marcello et Cassio Coss.	4.
682.	vi.	Gentilio et Gellio Coss.	1. 177.

του και Κράσσου.

μερεὺς ἐν Ἱερουσαλήμ Ἀριστόβουλος ἔτος α΄.
 ὁμοῦ νηγ’.

τόβουλος υἱὸς Ἰωάνθου τοῦ και Ἰρακανοῦ
 ὕνη διάδημα περιέθετο βασιλικὸν πρώτοις ἐπὶ B 432
 ἔτη φκζ’ ἀπὸ πρώτου ἔτους τῆς εἰς Βαβυλῶνα

σίου και Μετέλλου.

πῶτος ἀρχιερεὺς Ἰανναῖος ὁ και Ἀλέξανδρος, B
 ἀρχιεμεύς, ἔτη λ΄. ὁμοῦ νηγ’. ὅς και ὠμότα-

έον οὖν ἐκ τούτου ὡς διέφθαρτο λοιπὸν ἡ τῆς βα-
 ιδοχῆ. μετὰ γὰρ τελευταίην Ζοροβάβελ, ὄντος
 μετὰ τὴν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας ἐπάνοδον ἔως
 οὐ οὐκ ἦν ἡ προειρημένη διαδοχή, ἄς λοιπὸν ἐπι-
 ηγγελλόμενον Χριστόν. ὅθεν και οἱ προσδοκῶντες
 ὅ παρουσίας τὴν ἀνάδειξιν ἐν σαρκὶ θεάσασθαι
 ὅπερ ἐπόθουν εὐρεῖν, ἐκλαμβάνοντες μετὰ τε- C
 ἔλ, Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰουδα οὐδὲ ἡγοῦμε-
 ὦν αὐτοῦ, ἔως ἂν ἔλθῃ ὃ ἀπόκειται, και αὐτὸς

:οῦ P. 5. πρώτος P. 6. εἰς Βαβυλῶνος P uncis
 10. πηγ’ V. 15. ἡ om. PV. 20. φ] δ V, ὅς P.
 Il. 10., infra p. 189. A.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

CLXXVI. Olympias.

ntulo et Oreste Cosa. 2.

mpelo et Crasso Coss. 3.

Pontifex Hierosolymis Aristobulus, ann. I.
 CDLIII.

lus, Jonathae Hyrcani filius, ad summi Pon-
 diadema regnum primus adjecit, cum regnas-
 annos DXXVII. a primo anno captivitatis.
 tensio et Metello Cosa. 4. 5434.

s Pontifex Jannaeus, qui et Alexander di-
 et summus Pontifex, an. xxx. Colliguntur
 Is crudeliter praefuit.

observare licet, ut regni Juda successio dele-
 post mortem Zorobabel, qui ex tribu Juda
 m ex captivitate, usque ad Christi adventum,
 aedicta successio: ita ut quaereretur deinceps
 sus. Unde et sancti, qui Christi praesentiae
 praestolabantur, digni habiti sunt videre in
 mire peroptabant, illud interpretati post mor-
 Non deficiet Princeps ex Juda, neque Dux de

ἔσται προσδοκία ἐθνῶν, σαφῶς εἰς τὴν κατὰ σάρκα γέννησιν τοῦ Χριστοῦ τοῦτο πληροῦσθαι. ὄθεν, οἶμαι, καὶ οἱ τοῦ Χριστοῦ μαθηταὶ νομομαθήσαντες ἔλεγον, Ἐδοήκαμεν τὸν Μεσσίαν, ὃς ἔστι Χριστός, περὶ οὗ ἔγραψεν ἡμῖν Μωϋσῆς καὶ οἱ προφῆται.

V 148

Βιργίλιος ἐγενήθη.

ι'. ὑπ. Μαρκίου Ῥήγον καὶ Μετέλλου τὸ β'.

ροζ' Ὀλυμπιάς.

ια'. ὑπ. Πίσωνος καὶ Γλαβριωνος.

D ιβ'. ὑπ. Βουλκακίου καὶ Τούλλου.

ιγ'. ὑπ. Κόττου καὶ Τορκουάτου.

ιδ'. ὑπ. Λουκίου Καίσαρος καὶ Φιγούλου.

ροη' Ὀλυμπιάς.

ιε'. ὑπ. Κικέρωνος καὶ Ἀντωνίου.

Πομπήιος, δις στρατηγὸς Ῥωμαίων, ἐπελθὼν πολιορκεῖ μὲν τὰ Ἱερουσόλυμα μέχρι τῶν ἀδύτων, τουτέστι τῶν ἁγίων τοῦ ἱεροῦ, πρόεισι, καὶ τὸν ναὸν σπλήσας, καὶ πολλὰ παρ' αὐτοῦ ἀφελόμενος, Ἀριστόβουλον ἕμα τέκνοις δέσμιον ποιεῖ Ῥωμαίως.

R 434

P 185

ις'. ὑπ. Σιλανοῦ καὶ Μουρήνα.

ιζ'. ὑπ. Πίσωνος καὶ Μεσσάλα.

2. καὶ om. R. 3. νομομαθήσαντες PV. ib. ἔλεγον] Ioan. I. 42. IV. 25. 4. Μωσῆς P. 13. Ἀντωνίου V. 14. πολιορκεῖ μὲν] Fort. πολιορκεῖν.

A. u. c.

femoribus ejus, donec veniet qui repositus est, et ipse erit expectatio gentium, in Christi secundum carnem nativitate perspicue adimpleri. Unde, ut arbitror, Christi discipuli legem edocti dicebant: Invenimus Messiam, qui et Christus, de quo scripserunt Moyses et Prophetæ.

Virgilius natus est.

686. x. Marcio Rege et Metello II. Coss. 1. 178.

CLXXVII. Olympias.

687. xi. Pisone et Glabrione Coss. 2.

688. xii. Vulcacio et Tullo Coss. 3.

689. xiii. Cotta et Torquato Coss. 4.

690. xiv. Lucio Cesare et Figulo Coss. 1. 179.

CLXXVIII. Olympias.

691. xv. Cicerone et Antonio Coss. 2.

Pompeius, Romanorum secundus Imperator, aggressus Hierosolyma, urbem obsidet, et usque ad Adyta, hoc est Sancta Sanctorum templi pervenit, et spoliato templo, multisque ab eo ablatis, Aristobulum una cum liberis victum Romam deducit.

692. xvi. Silano et Murena Coss. 3

[Ol. Iph.]

μέγας ἔλδν τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ τὸν ναὸν συ-
 νειος τὰς ἁγίας γραφὰς καὶ τοὺς κανθάρους
 σοῦς καὶ ἄλλα πολλὰ ἄγμα σκευή καὶ τὴν ἄμ-
 καὶ τὴν κλίτην Σολομώνος, Ἰρκανῶ τὴν ἀρ-
 ῶ Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀλεξάνδρας τῆς Σαλίνας
 Ἀντίπατρόν τινα Ἀσκαλωνίτην τῆς Παλαιστι-
 θιστιᾶ· τό τε πῦν ἔθνος Ἰουδαίων ὑπόφορον
 σασ πολλοὺς αὐτῶν αἰχμαλώτους εἰς Ῥώμην

ῥ.
 ὑπὸ Πομπηίου καθαιρεθέντα τεῖχη τῆς Ἱερου- B
 νίου καὶ Μετέλλου.

ροθ' Ὀλυμπιάς.

ν Καίσαρος καὶ Βιβουλάνου.
 νος καὶ Γαβίνου.

έντεῖθεν ἀριθμοῦσι τοὺς ἑαυτῶν χρόνους.
 ούλου καὶ Μαρκελλου.

μέγας Ῥωμαίων στρατηγὸς αὐτοκράτωρ προση-
 ἔλιοι θεάτρον ὑπ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν ἐν Ῥώμῃ.
 κέλλου τὸ β' καὶ Φιλίππου. C

1. P.	3. ἄγια om. P.	5. (καὶ) Σαλίνας P sola.
P.	14. Βιβούλου P.	19. θεμέλια P.

[Ol. Iph.]
 4.

ne et Messala Coss.
 nus, captis Hierosolymis, spoliatoque tem-
 scripturis, cantharis, aureis caelaturis, mul-
 ic viti aurea, et lectulo Solomonis, Hyrcal-
 alexandrae, quae et Salina dicta est, filio,
 um tradit, et Antipatrum quendam Ascalo-
 Procuratorem constituit: ac universa Ju-
 nanis vectigali facta, complures ex iis ca-
 adduxit.

tructa a Pompeio Hierosolymorum moenia

ranio et Metello Coss.

1. 180.

CLXXIX. Olympias.

io Caesare et Bibulo Coss.

2.

one et Gabino Coss.

3.

ses hinc annos suos putant.

ntulo et Marcello Coss.

4.

gnus supremus Romanorum Dux est appella-
 tomæ fundamenta ab illo jacta sunt.

Ἐντεῦθεν Γαζαῶσι τοὺς ἑαυτῶν χρόνους ἀριθμοῦσιν.

ρη' Ὀλυμπιάς.

κγ'. ὑπ. Πομπηίου καὶ Κράσσου.

κδ'. ὑπ. Ἀενοβάρβου καὶ Πούλχρου.

Κικέρων ὁ ῥήτωρ ἀπὸ ἔξορίας μετεκλήθη διὰ μηνῶν ιε'. 5

Πτολεμαῖος ὁ νέος Διδύσσοις ὁ καὶ Αὐλητῆς εἰς Ῥώμην ἔφυγεν.

κε'. ὑπ. Βαλβίνου καὶ Μεσσάλα.

D
R 436 Γάιος Ἰούλιος Καῖσαρ πρὸς Ἑλλάδας ἐπολέμει.

κς'. ὑπ. Πομπηίου τὸ β' καὶ Μετέλλου. 10

Πομπηῖος ὁ μέγας τὸ κτισθὲν ὑπ' αὐτοῦ Θέυτρον ἀφίερω-
σεν, καὶ θεωρίας ἐπετέλεσεν ἐν αὐτῷ δι' ἐλεφάντων σαράκοντα
καὶ ἑπτάων τ' καὶ πεζῶν ὦ' καὶ μονομάχων χ', ἐλεφαντομαχίαν
ποιήσας.

V 149

ρπα' Ὀλυμπιάς. 15

κζ'. ὑπ. Ρούφου καὶ Μαρκέλλου.

κη'. ὑπ. Μαρκέλλου τὸ β' καὶ Παύλου.

κθ'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Μαρκέλλου.

P 186 λ'. ὑπ. Γάτου Ἰουλλίου Καίσαρος καὶ Σεργιλίου.

5. μεταβλήθη P. 12. ἀπετέλεσεν αὐτοῦ δι' R. ib. τρισαράκοντα P.

Anni a. c. A. u. c.

698. xxii. Marcello II. et Philippo Coss.
Hinc Gazenses annos suos putant.

[Ol. Iph.]
1. 181.

CLXXX. Olympias.

699. xxiii. Pompeo et Crasso Coss.

2.

700. xxiv. Aëno-barbo et Pulchro Coss.

3.

Cicero Orator post sextum decimum mensem ab exilio re-
vocatur.

Ptolemaeus Novus Dionysus, qui et Auletes, Romam
fugit.

701. xxv. Balbino et Messala Coss.

4.

Gaius Julius Caesar bellum Graecis intulit.

5451. 702. xxvi. Pompeo II. et Metello Coss.

1. 182.

Pompeius Magnus conditum a se theatrum dedicavit, et
elephantos exhibuit xl. equites cc. pedites nccc. gladiato-
res mille, edito praeterea elephantorum certamine.

CLXXXI. Olympias.

703. xxvii. Rufo et Marcello Coss.

2.

704. xxviii. Marcello II. et Paulo Coss.

3.

705. xxix. Lentulo et Marcello Coss.

4.

706. xxx. Caio Julio Caesare et Servilio Coss.

1. 183.

ρπβ' Ὀλυμπιάς.

δωδεκάτη Κλεοπάτρα θυγάτηρ Πτολεμαίου
 ίσου τοῦ καὶ Ἀλλήτου ἔτη κβ'. ἡμοῦ ενοζ'.
 Καλίνου καὶ Βατίου.

ίου Ἰουλίου Καίσαρος καὶ Πομπηίου καὶ [τοῦ] Λε-

Ἰούλιος Καίσαρ Γαλάτας εἰς τέλειον νικήσας εἰς
 ἴλθεν.

Γάτου Ἰουλίου Καίσαρος τὸ β' καὶ Λεπίδου. B

Γάτου Ἰουλίου Καίσαρος τὸ γ' μόνου.

Γάτου Ἰουλίου Καίσαρος τὸ δ' καὶ Ἀντωνίου.

ρπγ' Ὀλυμπιάς.

Πάνσα καὶ Ἰρτίου.

Ἰούλιος Καίσαρ πρῶτος Ῥωμαίων ἠρέθη μονάρχης.

Ῥωμαϊκὰ ἐδιοικήθη πράγματα ὑπὸ Βρούτου καὶ Κολ-
 κὰ τῶν μετ' αὐτοὺς ὑπάτων ἐπὶ ἔτη τγ', ἤγον τοῦ
 πέμπτου ἔτους Κλεοπάτρας καὶ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος
 Ἰουλίου Καίσαρος καὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων.

Ἰούλιος Καίσαρ ὁ δικτάτωρ οὐκ ἐγεννήθη, ἀλλὰ τῆς μητρὸς C

est Πομπηίου delevi Πτολεμαίου uncia inclusum P. ibid. καὶ
 τοῦ καὶ V. 9. καὶ Λεκιδίου V, μόνου P. 11. καὶ Ἀντωνίου
 V, μόνου P. 18. Πανσά V, m. R. 14. Καίσαρ om. V.
 πράγματα ἐδιοικήθη P. 19. διὰ τί Καίσαρ λέγεται m. P, quae
 actu ponit R.

[Ol. Iph.]

CLXXXII. Olympias.

Aegyptio XII. regnat Cleopatra, Ptolemaei Novi Dio-
 genii et Auletes dictus est, filia, ANN. XIII. Colliguntur
 κερβλxxvii.

I. C. Caelino et Vatino Coss. 2.

Imperium Caii Julii Caesaris, et Pompeii, et Lepidi.

Caius Julius Caesar, Gallis omnino debellatis, Romam re-
 venit.

II. C. Julio Caesare II. solo Cos. 3.

III. C. Julio Caesare III. solo Cos. 4.

IV. C. Julio Caesare IV. solo Cos. 1. 184.

CLXXXIII. Olympias.

V. Pansa et Hirtio Coss. 2.

Caius Julius Caesar primus Romanorum Imperator creatus est.

Hactenus res Romanorum administratae sunt a Bruto et Collatino,
 et hisque post illos Consulibus, per annos cccxciii. sive usque ad
 annum v. annum Cleopatrae, et i. annum Caii Julii Caesaris, et
 ad dictos Consules.

Chronicon Paschale vol. I.

αὐτοῦ τῷ ἐνάτῳ μηνὶ τελευτησάσης, ἀνέκειραν αὐτὴν καὶ ἐξέβα-
 R 438 λον τὸ βρέφος· διὸ καὶ Καῖσαρ ἐλέγετο· Καῖσαρ γὰρ λέγεται
 ῥωμαῖστὴ ἢ ἀνατομῆ. ἀνατραφεὶς δὲ καὶ ἀνδρείος γενόμενος,
 προεβλήθη τριουμβιράτῳ μετὰ Πομπηίου καὶ Κράσσου ὑπατευ-
 σάντων κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς προκειμένης ῥη' Ὀλυμπιάδος. 5
 ἀπὸ γὰρ τριῶν τούτων ἐδιοικεῖτο τὰ Ῥωμαϊκὰ πράγματα.

Ὁ δὲ Ἰούλιος Καῖσαρ ὁ δικτάτωρ μετὰ τὸ φονευθῆναι τὸν
 Κράσσον παραληφθέντα ὑπὸ Περσῶν πολέμῳ ἐν τοῖς Περσικαῖς
 D μέρεσιν ἔμεινεν αὐτὸς πολέμιον μετὰ τοῦ πλήθους αὐτοῦ ἐν τοῖς
 μέρεσι τῆς δύσεως. καὶ διαδεχθεὶς τῆς ὑπατείας ἦτοι τριουμβι- 10
 ρατορίας κατὰ δοκιμασίαν τοῦ κοινῆς τῆς συγκλήτου Ῥώμης καὶ
 Πομπηίου Μάγνου τοῦ αὐτοῦ πενθεροῦ ὁ αὐτὸς Ἰούλιος Καῖσαρ
 λυπηθεὶς ἐτυράννησε Ῥωμαίους, καὶ προτρεψάμενος κατὰ Ῥω-
 μαίων πολέμιους ἐπεστράτευσεν κατὰ τῆς συγκλήτου Ῥώμης καὶ
 Πομπηίου Μάγνου. καὶ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ, καὶ παραλαβὼν 15
 αὐτὴν, ἀνείλεν τοὺς συγκλητικοὺς αὐτῆς.

Οὗτος Γάιος Ἰούλιος ὁ δικτάτωρ, ὃ ἔστιν μονάρχης, ἐπὶ-
 τῶν ἐκράτησεν ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ τυραννίᾳ ἐπὶ ἔτη δ' καὶ μῆ-
 P 187 νας ζ' πρὸ δ' ἰδῶν μαίων τῆς πρώτης ἐπινημίσεως. καὶ προε-
 τέθη ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ ἢ ἐλευθερία αὐτῆς, ὅτε καὶ ὑπὸ 20

1. ἐνάτῳ R, ε' P. 2. ἐλέγετο· Καῖσαρ supplevi ex Malala p. 214. 4. γὰρ apud utrumque de meo addid. 5. Post Ὀλυμπιάδος addit P sola ex libro Holstenii: καὶ μὴ διαδεχθεὶς ὑπατείας ἦτοι Τριουμβιρατορίας κατὰ δοκιμασίαν τοῦ κοινῆς τῆς συγκλήτου Ῥώμης. 10. τριουμβιρατορίας V, δικτατορίας P. 11. τῆς] [ὑπὸ] τῆς R. 12. πενθερός P sola. 14. πολέμιους P sola. 17. ὁ om. P sola. 18. ὑπερηφανεία καὶ τυραννία PV. 19. εἰδῶν P. 20. ἡ om. R.

Julius Caesar Dictator natus non est, sed matre nono mense extincta, ipsa excisa, eductus est infans: unde Caesar est appellatus, quod Latinis idem valet ac caesio. Educatus vero, cum eximia fortitudine polleret, Triumvir cum Pompeio et Crasso, viris Consularibus, creatus est anno i. praedictae Olympiadis cLxxx. non abrogato tamen Consulatu ac Triumviratu, universi Senatus decreto. Ab his enim tribus res Romanae administrabantur.

Julius vero Caesar Dictator, post interfectum Crassum, qui a Persis in praelio in ipsa Perside captus fuerat, solus mansit, bellum cum copiis suis gerens in Occidente. Abrogato deinde Consulatu, seu Dictatoris dignitate universi Senatus decreto, atque adeo procurante ipso Pompeio Magno, offensus illius socer Julius Caesar, tyrannidem in Romanos arripuit, et concitatis in Romanos bellis, contra Senatum Romanum et Pompeium Magnum arma movit, Romaque occupata, Senatores interfecit.

Hic Caius Julius Dictator, id est Monarcha, superbum ac tyrannicum in omnes Imperium exercuit per annos iv. et menses vii. ex ante diem iv. Id. Maias. Et proposita ac publicata est Antiochia magna urbe

ετο, τῇ κ' τοῦ ἀρτεμισίου μηνὸς πεμφθῆῖσα παρὰ
 Ἰουλίου Καίσαρος, καὶ ἐκλήθη ὁ αὐτὸς Καῖσαρ Ἰού-
 λην Ἀντιοχεία τῇ μεγάλῃ γ' καὶ κ' τοῦ αὐτοῦ ἀρτε-
 χρηματίζει ὅν τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας εἰς τι-
 τος α' καὶ πρῶτον ἔτος τῆς πεντεκαιδεκαετηρίδος V. 150
 ἀπὸ πρώτου ἔτους Γάβου Ἰουλλίου Καίσαρος.

Λεπίδου καὶ Πλάγκου.

ἴσιος Ἰούλιος Καῖσαρ πρῶτος Ῥωμαίων ἠρέθη μονάρ- B
 ς, ἐφ' οὗ τὰ Ῥωμαίων ἤμασεν· καὶ ἐδ' μετ' αὐτὸν
 ῥοσηγορεύθησαν. ὅς καὶ ἕκτατος βασιλεὺς πρῶτος
 ῥοῆλθεν.

ς εἰς ἄκρον ἔτησεσιν ἤσκαίτο.

Ἀρχὴ Ἰνδιαιτιῶνων.

πρώτου ἔτους Γάβου Ἰουλλίου Καίσαρος καὶ τῶν προ-
 ὑπᾶτων Λεπίδου καὶ Πλάγκου, ἦγουν ἐβ' καὶ αὐτῆς τοῦ
 ν μηνός, Ἀντιοχεῖς τοὺς ἑαυτῶν χρότους ἀριθμοῦσι, R 448
 δικτοὶ δὲ χρηματίζειν ἤρξαντο ἀπὸ πρώτης καὶ αὐτῆς C
 αίου μηνός.

τοῦ om. R. 4. ἐντέθειεν Ἀντιοχεῖς τοὺς ἑαυτῶν χρότους ἀρι-
 θῶν m. R. eadem ad 14. ponit m. P. 6. Post verba ἀπὸ πρώτου
 ς Γάβου Ἰουλλίου Καίσαρος sequitur alia eaque recentiori manu scri-
 ptus elenchus imperatorum in V, item in R. De quo v. annotat. Ducangii.
 ἐφ' PV. 10. ἕκτατος βασιλεὺς πρῶτος | ἕκτατος βασιλεὺς R,
 αλεὺς, δικτάτωρ καὶ πρῶτος P. 11. Ῥωμαίων om. R. 14. τοῦ
 Ἰου P.

libertas, cōm Romanorum esse coepit, xi. die mensis Artemisii, OL Iph.
 aii, ab eodem Julio Caesare missa: idemque Julius Caesar Dicta-
 toris urbis magna Antiochena proclamatus est xxxi. Artemisii men-
 sis. In istius igitur libertatis adeptae honorem primus magnae An-
 tiae putatur annus atque adeo primus etiam quindecennii Indictionis.
 annus, a primo Caii Julii Caesaris anno. 3.

2. vi. Lepido et Planco Coss.

1. Caius Julius Caesar primus Romanorum levatus est Imperator,
 quo res Romanorum floruerunt. Qui vero hunc sunt subsecuti, Cae-
 sar appellati sunt. Is porro Imperator, Dictator, et Primus Romano-
 rum processit.

Hic eximia dicendi facultate praestitit.

Initium Indictionum.

A primo anno Caii Julii Caesaris, et praedictis Consulibus Lepido
 Planco, ac ipso xii. die mensis Artemisii, (seu Maii) Antiocheni an-
 nis suos putant: se Indictiones numerari coepere a primo die ipsius
 orpiae mensis, (seu Septembris.)

ζ'. ὑπ. Ἀντωνίου καὶ Ἰσαυρικοῦ.

β'. Γαίου τοῦ Ἰουλλίου Καίσαρος.

Λαοδικεῖς ἐντεῦθεν τοὺς ἑαυτῶν χρόνους ἀριθμοῦσιν.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων πόλεμος Ἰσαυρικὸς συνεβλήθη. 5

Ἀντώνιος ὁ ἕπατος ἐψηφίσατο Ἰούλιον μῆνα λέγεσθαι τὸν D κυντίλιον διὰ τὸ αὐτὸν ἐν αὐτῷ γεγεννησθαι.

Ὁ δὲ αὐτὸς καὶ τῷ ἐνιαυτῷ προσέθηκεν ἡμέρας ια', σκοπήσας τὸν τοῦ ἡλίου καὶ σελήνης δρόμον.

η'. ἐπ. Ἀλβίνου καὶ Πουλλίωνος. 10

γ'. Γαίου Ἰουλλίου Καίσαρος.

Γάιος Ἰούλιος Καίσαρ τρίτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐπεστράτευσεν κατὰ Σκιπίωνος καὶ Ἰρκανοῦ τοῦ ἀρχιερέως, καὶ φυγαδέυσας αὐτοὺς θειορίας ἔδωκεν ἐπὶ ἡμέρας ε'.

P 188 Ἔσιν δὲ καὶ οἱ καθηγησάμενοι τῶν Ἑβραίων ἀρχιερεῖς με- 15
τὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς αἰχμαλωσίας τῶν ο' ἑτῶν, ἤγουν ἀπὸ ἠγ-
δόου ἔτους καὶ αὐτοῦ Δαριεῖου τοῦ Ἰστιάσπου καὶ δευτέρου ἔτους
ξγ' Ὀλυμπιάδος, οἶδε.

α'. Ἰησοῦς υἱὸς Ἰωσεδὲκ ἅμα Ζοροβάβελ ἔτη λβ'.

β'. Ἰακίμος υἱὸς Ἰησοῦ ἔτη λ'.

γ'. Ἐλιάσιβος Ἰακίμου ἔτη μ'.

1. ζ'] Ἰνδ. α' addit P sola. 2. τοῦ om. P. 6. τὸν μῆνα Κυντή-
λιον Ἰούλιον λέγεσθαι P: Κυντήλλιον etiam V. 8. αὐτὸς (Ἰούλιος) R.
10. η'] Ἰνδ. γ' addit P sola. ib. Πουλλιῶνος P. 11. Γαίου om. R.
15. καὶ om. R. 17. καὶ alterum om. P. 20. Ἰοάκιμος P sola. ib.
ἔτη om. P hinc usque κ'.

A. m. c.
5462.

A. u. c. 713. vii. Ind. i. Antonio et Isaurico Coss.

ii. Caii Julii Caesaris.

Laodicenses hinc annos suos numerant.

His Coss. bellum Isauricum peractum est.

Antonius Cos. decrevit uti mensis Quintilis Julius dicere-
tur, quod in illo is, (Caesar) natus esset.

Idem vero (Caesar) xi. dies anno adjecit, expenso Solis
et Lunae cursu.

714. viii. Ind. iii. Albino et Pollione Coss. 1. 185.

iii. Julii Caesaris.

Caius Julius Caesar tertio sui imperii anno, contra Scipionem et
Hyrceanum summum Pontificem bellum movit, iisque in fugam actis, cir-
censes per dies vi. dedit.

Hi sunt Summi Pontifices qui Hebraeis praefuerunt post reditum ex
captivitate annorum lxx. seu ab viii. anno, et ipso Darii, Hystaspis fi-
lii, anno ii. Olympiadis lxxiii. Scilicet,

i. Jesus, Josedec filius, una cum Zorobabel, ann. xxxii.

ii. Joacimus, filius Jesu, an. xxx.

[Ol. Iph.]

4.

Ἰσαεὶ Ἐλιουσίβου ἔτη λς'.

Ἰνναῖος ὁ τοῦ Ἰωδαεὶ ἔτη λβ'.

Ἰσδαὸς Ἰανναίου, καθ' ὃν Ἀλέξανδρος Ἀλεξάνδρειαν Β
 σεν, καὶ ἐλθὼν εἰς Ἱερουσαλήμ προσεκύνησεν, ἔτη κ'.

Ἰνείας Ἰσδαοῦ ἔτη κα'.

Ἰελεάζαρος, καθ' ὃν οἱ ὀ τὰς θείας γραφὰς ἐρμήνευσαν,
 ιε'.

Ὀνείας Σίμωνος, ἀδελφὸς Ἰελεάζαρος, ἔτη ιδ'.

R 450

Σίμων, καθ' ὃν Ἰησοῦς ὁ τοῦ Σιραχ ἠγνωρίζετο, ἔτη λβ'.

Μανασσοῦ ἔτη κς'.

V 151

Σίμων ἀρχιερεὺς ἔτη κβ'.

C

Ὀνείας, καθ' ὃν Ἀντιόχος Ἰουδαίους πολιορκήσας ἐλληνί-
 νιν ἠνάγκασεν ἔτη κθ'.

εθ' ὃν Ἰούδας ὁ Μακκαβαῖος προέση, ἐκκαθάρας τῶν
 τὴν χώραν.

Ἰησοῦς ἀρχιερεὺς ἔτη ις'.

Ὀνείας ὁ καὶ Μενέλαος ἔτη ζ'.

Ἰούδας ὁ Μακκαβαῖος ἔτη λγ'.

Ἰωάνθης ἀδελφὸς Ἰούδα ἔτη ις'.

Σίμων ἀδελφὸς Ἰωάνθου ἔτη ιη'.

Ἰασιβου V. 8. Ἰάδδας, Ἰάδδα P. id. καθὴν RV. 6.
 Ἰερμήνευσαν P. 8. Ἰελεάζαρον P. 9. τοῦ om. P. 13. ἠνάγκα-
 σεν PV. 19. Ἰωνάθης P sola.

III. Eliasibus, Joacimi filius, an. xl.

IV. Jodae, Eliasibi filius, an. xxxvi.

V. Jannaeus, Jodae filius, an. xxxii.

VI. Jaddas, Jannaei filius, sub quo Alexander condidit Alexandriam,
 rosolymanque profectus, adoravit, ann. xx.

VII. Onias, Jaddae filius, ann. xxi.

VIII. Eleazarus, cujus tempore viri lxx. interpretati sunt sacras
 ipturas, an. xv.

IX. Onias, Simonis filius, Eleazari frater, ann. xiv.

X. Simon, sub quo Jesus Sirach florebat, ann. xxxii.

XI. Manasses, ann. xxvi.

XII. Simon summus Pontifex, ann. xxii.

XIII. Onias, sub quo Antiochus Judaeos, iis obsessis, ad gentilem
 cultum coegit, ann. xxiv.

Post quem Judas Maccabaeus praefuit, purgata ab impio cultu re-
 lone.

XIV. Jesus summus Pontifex, an. xvi.

XV. Onias, qui et Menelaus, an. vii.

XVI. Judas Maccabaeus, an. xxxiii.

XVII. Jonathan, frater Judae, ann. xvii.

XVIII. Simon, frater Jonathan, ann. xviii.

ιδ'. Ἰωάννης Σίμωνος, ὁ καὶ Ὑρκανός, ἔτη κζ'.

D κ'. Ἀριστόβουλος, ὃς πρῶτος περιέδετο διάδημα βασιλικὸν πρὸς τῇ ἱερωσύνῃ ἔτη α'.

κα'. Ἰανναῖος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος βασιλεὺς ἕκτα καὶ ἀρχιερεὺς ἔτη λ'.

Μέχρι τούτου οἱ ἀπὸ Κύρου χριστοὶ ἠγοούμενοι διαρκέσαντες ἔτισιν ὑπ', αἶ εἰσιν ἑβδομάδες ἐτῶν ξθ', αἱ καὶ παρὰ τῷ Δανιὴλ τούτῳ εἰρημνείαι τὸν τρόπον, *Καὶ γνώσει καὶ συνήσεις ἀπὸ ἐξόδου λόγων τοῦ ἀποκριθῆναι καὶ ἀνοικοδομησάτω Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐπιστρέψει, καὶ οἰκοδομηθήσεται πλατεῖα καὶ τεῖχος, καὶ ἔκτισθη- 10 θήσονται οἱ καιροὶ ἕως Χριστοῦ ἠγοούμενον ἑβδομάδες ζ' καὶ ἑβδομάδες ξβ'.*

Τῶν παρὰ Ἰουδαίοις ἀρχιερέων καὶ βασιλέων ἐλαττόνων Ἡρώδης ἀλλόφυλος βασιλεύει, Ἀντιπάτρος τοῦ Ἀσκαλωνίτου παῖς, καὶ μητὸς Κύπριδος Ἀραβίσης, ἀπὸ Ῥωμαίων τὴν τῶν 15 Ἰουδαίων ἐγχειρισθεὶς βασιλείαν, καθ' ὃν τῆς τοῦ Χριστοῦ γενέσεως πλησιαζούσης ἢ ἐκ προγόνων διαδοχῇ καὶ ἀρχιερωσύνη τε καὶ βασιλεία τῶν Ἰουδαίων κατελύθη, συμπληρωμένης τῆς παρὰ Μωϋσεὶ προφητείας, *Οὐκ ἐκλείπει ἄρχων ἐξ Ἰούδα οὐδ' ἠγοούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως οὗ ἔλθῃ ᾧ ἀπόκειται, καὶ αὐτὸς ἔσται 20 προσδοκία ἔθνων.*

R 452
B

Ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ προφητευόμενος παρὰ τῷ Δανιὴλ χριστός

7. Δανιήλ IX. 25. 8. εἰρημνείαι τρόπον R. 15. ἐπὶ P sola. *ibid.* Ῥωμαίων P, Ἡρώδου RV. 17. ἢ *om.* PV. *ib.* καὶ ἀρχ.] ἀρχ. P sola, V (¶). 18. Μωϋσῆ PV. Gen. II. 20. φ] ὁ R, ὃς P.

XIX. Jonathan, Simonis filius, qui et Hyrcanus, an. xxvii.

XX. Aristobulus, qui primus regnum diadema adjunxit summo Pontificatui, ann. i.

XXI. Jannaeus, qui et Alexander, Rex simul et summus Pontifex, ann. xxx.

Huc usque a Cyro per vacationem consecrati Principes perseverant annis cdlxxxiiij., qui consociant hebdomades annorum lxxix, quae et apud Danielem praenuntiatæ sunt in hunc modum: *Et voces intelligesque ab esuio sermonum quibus responsam est, et iterum addiscetur Hierusalem: et revertetur et ædificabitur platea et murus, et implebitur tempora usque ad Christum duces hebdomades vii. et hebdomades xlii.*

Deficientibus apud Hebræos summis Pontificibus et Regibus, imperat Herodes advena, Antipatri Ascalonitæ et Cypridis Arabissæ filius, cum Judæorum regnum a Romanis obtinisset: quo tempore, appropinquante Christi nativitate, hæreditaria successio, et summis Pontificatus ac regnum Judæorum corruerunt, adimpleta Moysis propheta: *Non desiciet Princeps ex Juda, neque Dux de femore ejus, donec veniat qui repositus est, et ipse erit expectatio gentium.*

ἔλας λαμβάνει· μέχρι γὰρ Ἡρώδου χριστοὶ ἡγούμε-
 ῖ ἦσαν ἀρχιερεῖς, οἱ προέστησαν τοῦ Ἰδίου ἔθνους,
 ἰὲν ἀπὸ τῆς κατὰ Δαρεῖον τὸν Ἰσκάριου τελείας ἀνα-
 ῦ ἱεροῦ, ἧκις γέγονε κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος ῥηγ' Ὀλυμ-
 τὰ δὲ μεταξὺ γίνεται ἔτη νηγ', ἀπὸ ἑστῆς ἑβδομάδας
 ἀπόσας καὶ ἡ τοῦ Δακὴδ θεοπέζει προφητεία.

ῥπδ' Ὀλυμπιάς.

. 9. ὑπ. Κενσωρίνον καὶ Σαβίνον.

Γαίου Ἰουλίου Καίσαρος.

λοῦστιος ἀπέθανεν πρὸ τριῶν ἰδῶν μαίων. C

. 1. ὑπ. Πούλχρον καὶ Φλάκκον.

Γαίου Ἰουλίου Καίσαρος.

ἰός Ἰούλιος Καῖσαρ ἀπελθὼν ἐν Ῥώμῃ ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ
 Βρούτου, συμποιοῦντων μετ' αὐτοῦ καὶ ἄλλων τινῶν
 κισῶν.

Τετὰ τὸ τελευτήσαι τὸν Καίσαρα Γάϊον Ἰούλιον ἐπελέξατο V 152

λητος Ῥωμαίων τὸν Αὔγουστον Ὀκτάβιον τὸν συγγενέα
 αῖσαρος καὶ τὸν Ἀντώνιον τὸν τοῦ Αὔγουστου γαμβρὸν ἐπὶ D
 ἡ καὶ Λέπιδον. καὶ ἐγένοντο οἱ τρεῖς τριουμβητάτορες, οἱ

see om. P. 7. ep̄. O. om. R. 8. h. d. f. 9.] Invertens haec solet P.
 1. idōn P. 1b. Μαίων P sola. 16. Γάϊον Ἰούλιον Καίσαρα P.
 1. Δακίδιον V. 1bid. τριουμβητάτορες V, κερσὸμβιοι R.

He autem praedictus a Daniele Christus Dux finem accipit: quippe Anniam c.
 ad Herodem uncti duces fuere. Hi vero extitero summi Pontifi-
 qui genti suae praefuerunt, a completa templi sub Dario Hystaspis
 renovatione, quae facta est sub annum II. Olympiadis cLXXXIII.
 vero intercedunt, annos senscentis cLXXXIII. scilicet hebdomades
 quot Danielis propheta praedixit.

[Ol. Iph.]

c.

CLXXXIV. Olympias.

15. ix. Ind. iv. Censorino et Sabino Cos.

2. 5464.

iv. Caïi Julii Caesaris.

Salustius moritur III. Idus Maias.

16. x. Ind. v. Pulchro et Flacco Cos.

3.

v. Caïi Julii Caesaris.

Caïus Julius Caesar Romanum reversus, ab altero Bruto
 perfectus est, cum se conjuratibus aliis quibusdam Senato-
 bus.

Extincto Caio Julio Caesare, Senatus Romanus Octavium
 Augustum Caesaris cognatum, et Antonium Augusti sororium,
 et Lepidum delegit, qui creati Triumviri, Romanam Rempu-
 licam usque ad mortem suam administrarunt, et Consules
 rearunt.

ἰδιοίκουν τὰ Ῥωμαϊκὰ πράγματα ἕως θανάτου αὐτῶν, προβαλλόμενοι ὑπάτους.

Ῥωμαίων δεύτερος ἐβασίλευσεν Καῖσαρ Σεβαστὸς Αὔγουστος ὁ καὶ Ὀκτάβιος ἔτη νς', μῆνας ε', ὁμοῦ ρφακ', δώδεκα μὲν ἕως οὗ ἀνηρέθη Κλεοπάτρα, λ' δὲ ἄλλα μετὰ τὴν ἐκείνης ἀναίθρησιν μοναρχήσας, κρατήσας καὶ τῆς Αἰγύπτου, ἐν οἷς ἐτέχθη κατὰ σάρκα ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεὲμ τῆς

P 190 Ἰουδαίας, τὰ δὲ λοιπὰ ἰδ' μετὰ ταῦτα, καθὼς ἐνταῦθα φέρεται. Ἰνδ. ζ'. ἰα'. ὑπ. Ἀγρίππα καὶ Γάλλον.

α' Αὔγουστου Καίσαρος.

10

Δόγματι συγκλήτου τρεῖς ἄνδρες τὸν κόσμον διεμερίσαντο, R 454 α' Καῖσαρ Αὔγουστος δυσμὰς σὺν τῇ Ἰταλίᾳ, β' Ἀντώνιος Ἐβὼν σὺν τῇ Ἀσίᾳ, γ' Λέπιδος τὴν Λιβύην.

Ἀπὸ τούτου Σεβαστοὶ καὶ Αὔγουστοι οἱ Ῥωμαίων βασιλεῖς ἀνηγορεύθησαν.

15

B Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Κικέρων ῥήτωρ ἀπέθανεν καλάνδαις μαίταις.

Ἰνδ. ζ'. ἰβ'. ὑπ. Πουβλικόλα καὶ Ἔρβα Κοκίου.

β' Αὔγουστου Καίσαρος.

Ἐκλειψις ἡλίου ἐγένετο.

20

Ἡρώδης δὲ Ἀνάτηλόν τινα μεταπεμψάμενος ἀπὸ Βαβυλώ-

4. ρφακ'] ρφακ' V: ὁμοῦ ρφακ' v. 8. post φέρεται ponit P cum ed. Scaligeri p. 261., quamvis ipse Ducangius glossema sibi moncat videri καθὼς — φέρεται (et fortasse totum illud δώδεκα — φέρεται). 7. ὁ alterum om. P. 13. Λέπιδος] καὶ Λέπιδος P.

Annam. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

Romanis II. imperavit Caesar Augustus, qui et Octavius, ann. LVI. menses VI. ac annos quidem XII. usque ad mortem Cleopatrae: XXX. vero alios, ea sublata, solus imperans, expugnata Aegypto: quibus secundum carnem natus est Dominus noster Jesus Christus in Bethlehem Judaeae; reliquos vero XIV. praeter, ut hic observare licet. Colliguntur anni V. MDXXI.

XI. Ind. VI. Agrippa et Gallo Coss.

4.

I. Augusti Caesaris.

Senatusconsulto Triumviri orbem inter se partiti sunt, I. Caesar Augustus Occidentem cum Italia, II. Antonius Orientem cum Asia, III. Lepidus Africam obtinuit.

Ab hoc Augusto caeteri deinceps Romanorum Imperatores Augusti sunt appellati.

His Coss. Cicero Orator oblit Kalendis Maiis.

5466. 717. XII. Ind. VII. Publicola et Nerva Coss. Ciccio Coss.

1. 186

II. Augusti Caesaris.

Solis Eclipsis accidit.

Herodes, Ananelo quodam Babylone evocato, hunc sum-

νος Ἰουδαίων ἀρχιερέα καθίστησι. μετ' οὐ πολὺ δὲ τοῦτον πάν-
 σας Ἀριστόβουλον τὸν ἀδελφὸν τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς, υἱὸν δὲ
 Ἑρχανοῦ, ἐπὶ τὴν τιμὴν προῦγει. ἐνιαυτοῦ δὲ διαγενομένου
 πάλιν τῷ Ἀνανήλῳ ἀποδίδωσι τὴν λειτουργίαν, τὸν Ἀριστόβου- C
 5 λον ἀνελών.

ρηέ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. η'. ιγ'. ὑπ. Κορνεφικίου καὶ Πομπηίου.

γ' Ἀγούστου Καίσαρος.

Ἰνδ. θ'. ιδ'. ὑπ. Ἀντωνίου καὶ Αἰβώνου

0 Ἀγούστου Καίσαρος δ'.

Ἰνδ. ι'. ιε'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου καὶ Κικέρωνος.

Ἀγούστου Καίσαρος ε'.

D

Ἰνδ. ια'. ις'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ β' καὶ Κορβι-
 λου.

5 Ἀγούστου Καίσαρος ς'.

Ἐκλειψις ἡλίου ἐγένετο.

ρης Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιβ'. ιζ'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ γ' καὶ Κράσσου.

Ἀγούστου Καίσαρος ζ'.

0 Ἰνδ. ιγ'. ηη'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ δ' καὶ Κράσ-
 σου τὸ β'.

10. δ' Ἀγούστου Καίσαρος] Numerum semper postponit V: quan-
 quam dubito an non p. 191. A. 12. ε'. A. K. δ'. R.

A. u. c.

mum Judaeorum Pontificem constituit. Nec multo post eo
 exauctorato, Aristobulum uxoris fratrem, Hyrcani filium, ad
 hanc dignitatem provehit, quam anno dein elapso, rursus
 Ananelo restituit, sublato ac interfecto Aristobulo.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

CLXXXV. Olympias.

718. XIII. Ind. VIII. Cornificio et Pompeio Coss. 2. 5467.

III. Augusti Caesaris

719. XIV. Ind. IX. Antonio et Libone Coss. 3.

IV. Augusti Caesaris.

720. XV. Ind. X. Octaviano Augusto et Cicerone Coss. 4.

721. Aeneoberto et Sosie Coss. 1. 187.

V. Augusti Caesaris.

722. XVI. Ind. XI. Octavio Augusto II. et Corvilio Coss. 2.

VI. Augusti Caesaris.

Solis Eclipsis facta est.

CLXXXVI. Olympias.

723. XVII. Ind. XII. Octaviano Augusto III. et Crasso Coss. 3.

- V 153 *Αγούστου Καίσαρος ἡ'.*
- P 191 *Ἀντίπατρος ὁ Ἀσκαλωνίτης, παῖς δὲ αὐτός ἦν Ἡρώδου τῆς τῶν περὶ τὸν νεώ τοῦ Ἀπέλλωνος ἱεροδούλου, Ὑρκανῷ τῷ Ἰουδαίων βασιλεῖ τὰ πλεῖστα συμπράττων ἐπίτροπος τῆς Ἰουδαίας ἐπὶ Ἡρώδου καθίσταται.* 5
- R 456 *ἡ' ἔτει Ἀγούστου Καίσαρος Ἡρώδης υἱὸς Ἀντιπάτρου καὶ Κύπριδος τὸ γένος ἐξ Ἀραβίας φερούσης ὑπὸ Ῥωμαίων τὴν βασιλείαν ἐγχειρίζεται· ὅς τὸν Ὑρκανὸν ἀνελὼν οὐκέτι τοῖς ἐκ διαδοχῆς, ἀλλὰ τισιν ἀσήμοις τὴν ἀρχιερωσύνην ἀπένευμεν.*
- Καθ' ὃν γεννηθέντος τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ παρὰ Μωϋσέϊ πληροῦται προφητεία ἡ φράσκουσα, Οὐκ ἐκλείψει ἀρχὼν ἐξ Ἰούδα οὐδὲ ἠγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ ᾧ ἀπόκειται, καὶ αὐτὸς ἔσται προσδοκία ἐθνῶν.*
- Βασιλεύει δὲ Ἡρώδης Ἰουδαίων ἔτη λζ'· οὗ τῆς βασιλείας ἔτει λε' Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεὲμ γεννᾷται τῆς Ἰουδαίας.* 15
- Μεθ' ὃν Ἀρχέλαος παῖς αὐτοῦ ἔτη θ'.*
- Μεθ' ὃν Ἡρώδης Ἀρχελαίου ἀδελφὸς τετράρχης ἔτη κή, καθ' ὃν πέπονθεν ὁ κύριος ἡμῶν καὶ σωτῆρ ὁ Χριστός.*
- C *Ἰνδ. ιδ'. ιθ'. ὑπ. Ἀενοβάροβου καὶ Σουσιου.*

11. *Μωϋσῆ PV.* 13. *φ'* ὅς P sola. 15. ὁ om. P. 19. *Σουσιου P.*

A. u. c.

[Ol. Iph.]

vii. Augusti Caesaris.

724. xviii. Ind. xiii. Octaviano Augusto IV. et Crasso II. Coss.

4.

viii. Augusti Caesaris.

Antipater Ascalonites, (is vero cujusdam Herodis templi Apollinis ministri filius fuit) qui Hyrcano Judaeorum Regi in multis adjutor fuerat, Judaeae Procurator ab Herode constituitur.

viii. Anno Augusti Caesaris, Herodes filius Antipatri et Cypridis, quae genus ex Arabia ducebat, a Romanis Rex constituitur. Is Hyrcano sublato, deinceps non ex successione, sed viris quibusdam absentibus summum Pontificatum commisit.

Ἐο regnante nato Domino et Salvatore nostro Jesu Christo, Mosis Prophetia impleta est, quae dicit: *Nunc deficiet Princeps ex Juda, neque Dux de femoribus ejus, donec veniat qui reponitus est, et ipse erit expectatio gentium.*

Judaeis vero imperat Herodes annos xxvii. annis regni an. xxxv. Jesus Christus in Bethleem Judaeae nascitur.

Post quem Archelaus illius filius regnavit ann. ix.

Post quem Herodes, Archelaei frater, Tetrarcha, ann. xxviii. regnavit: sub quo Dominus noster et Salvator Christus passus est.

xix. Ind. xiv. Aenobarbo et Senio Coss.

Ἀγούστου Καίσαρος θ'.

Ἰνδ. ιε'. κ'. ἐπ. Ὀκταβίον Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Ἀπουληίου.

Ἀγούστου Καίσαρος ι'.

ρπζ' Ὀλυμπιάς.

Ὀκτάβιος Ἀγούστος Σεβαστὸς ἀνηγορεύθη, καὶ ὁ σεξ-
τίλιος μὴν Ἀγούστος προσηγορεύθη διὰ τὸ ἐν αὐτῷ Σεβαστὸν
ἀναγορευθῆναι.

Ἰνδ. α' κα'. ἐπ. Ὀκταβίου Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Ἀγρίππαι. D

Ἀγούστου Καίσαρος ια'.

Ἰνδ. β'. κβ'. ἐπ. Ὀκταβίου Ἀγούστου τὸ ζ' καὶ Ἀγρίππαι
τὸ β'.

Ἀγούστου Καίσαρος ιβ'.

Δωδεκάτῳ ἔτει τῆς τριουμβιατορίας Ἀγούστου Καίσα-
ρος, τύραννησάντων τῶν Αἰγυπτίων καὶ τῆς Κλεοπάτρας τῆς
κτωιάσης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ μεγάλῃ Φάρον εἰς τὴν νῆσον τὴν λε-
γομένην Πρωτέως καὶ οὖσαν κατέναντι Ἀλεξανδρείας αὐτῆς ὡς
ἀπὸ μιλίων δ', καὶ προσχωσάσης γῆν καὶ λίθους εἰς τὴν θάλασσαν P 192
ἐπὶ τοσοῦτον διάστημα, ποιησάσης βαδίζεσθαι ἕως αὐτῆς τῆς νή- R 458
σου καὶ τῆς Φάρον ἀπὸ ἀνδρώπων· ὅπερ φοβερόν ἔργον ἐποίη-
σεν ἡ αὐτὴ Κλεοπάτρα διὰ Δεξιφάνους Κηδίου μηχανικοῦ, ὃς

2. 8. 10. Ὀκταβιανού P. 5. Σεξτήλιος P, Σεκστήλιος V. 13.
τριουμβιατορίας R.V. 16. αὐτῆς om. Malalas p. 218. 10. 17. γῆ P.
ibid. λίθοις P. ibid. εἰς sumpsit a Malala. 18. ποιησάσης]
εἰς τὸ Malalas. 20. αὐτῆ om. P. ib. Κησίου R.

A. u. c.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

ix. Augusti Caesaris.

725. xx. Ἰνδ. xv. Octaviano Augusto V. et Apuleio Cos. 4. 5474.

x. Augusti Caesaris.

CLXXXVII. Olympias.

Octavius Augustus renuntiatus est, et Sextilis mensis
Augustus appellatus, quod in eo Augustus esset renuntiatus.

726. xxi. Ἰνδ. i. Octaviano Augusto VI. et Agrippa Cos. 1. 188.

xi. Augusti Caesaris.

727. xxii. Ἰνδ. ii. Octaviano Augusto VII. et Agrippa II.
Cos. 2.

xii. Augusti Caesaris.

Annō xii. Triumviratus Augusti Caesaris, Aegyptiis et
Cleopatra tyrannico imperantibus, illa scilicet quae in magna
Alexandria Pharum in insula, quae Protai appellatur, ipsi
Alexandriae ad iv. circiter millia passuum objecta, aedifica-
vit, molibus et lapidibus aggestis mari: quo effecit ut per il-
lud spatium quivis ad ipsam aequo insulam et Pharum pede-
stri itinere pervenire posset: quod quidem stupendum opus

τὴν θάλασσαν ἐποίησεν χθόνα. τῆς δὲ τυραννίδος τῶν Αἰγυπτίων καὶ τῆς Κλεοπάτρας γνωσθείσης Ῥωμαίοις, ἐξῆλθεν ἀπὸ Ῥώμης Ἀντώνιος ὀπλισόμενος κατὰ τῆς Κλεοπάτρας καὶ τῶν Αἰγυπτίων καὶ τὰ Περσικὰ μέρη, ὅτι ἐτάρασσαν τὴν ἀνατολήν.

Λέγει ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις Σωσίβιον τινα Ἀντιοχέα συγ-
 V 154 κλητικὸν ἀνελθεῖν μετὰ τοῦ Ἀγούστου ἐν τῇ Ῥώμῃ, καὶ τελευ-
 B τῶντα καταλιπεῖν τὴν πρόσωδον αὐτοῦ τῇ ἰδίᾳ πατρίδι εἰς τὸ ἐπι-
 μηνὸς ἀγῶνας ἀκροαμάτων, θυμηλικῶν, σκηρικῶν καὶ ἀθλητῶν
 καὶ ἵππικὸν ἀγῶνα. 10

Λέγει ὅτι πρῶτος ἐγένετο βασιλεὺς Ῥωμαίων μονάρχης ὁ Ἀγούστος, ὅστις ἐξημέτισεν οὕτως· Ἀγούστος Καῖσαρ Ὀκταβιανός, τροπαιούχος, σεβαστός, κραταῖός, ἱμπεράτωρ, ὅπως ἐστὶν αὐτοκράτωρ.

Ἀγούστος ἔλθων εἰς Αἴγυπτον κρατεῖ τῆς Αἰγύπτου, τῆς
 C τῶν Πτολεμαίων καθελὼν βασιλείαν, διαρκέσασαν ἔτεσι σνζ'.

Ἀγούστος Ὀκτάβιος ἐμονάρχησεν ἔτη μδ'. ὁμοῦ ἔφακ'.
 Ἰνδ. γ'. ιγ'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ η' καὶ Ταύρου.

3. Ἀντωνίος V. 4. τὰ] ἐπὶ τὰ Malalas. 5. χρόνοις τούτοις] χρόνοις R, (ἀπτοῖς) χρόνοις P. 6. τῇ om. P. 9. ἀθλητῶν Malalas p. 225. 2., ἀθλητικῶν RV, ἀθλητικῶν P. 12. Ὀκταβιανός] ὁ Κλαυδίος PV. 13. ἱμπεράτωρ m. R, ὁ πηραράτωρ RV. 16. σῆς' P.

Anni a. m. c. A. u. c.

[Ὅλ. Iph.]

Cleopatra confecit, Dexiphane Cnidio architecto usa, qui mare in continentem vertit. Aegyptiorum vero et Cleopatrae accepta a Romanis tyrannide, Roma profectus est Augustus, coactis et eductis copiis contra Cleopatram et Aegyptios, orasque Persicas, quod Orientem turbarent.

Refert Sosibius hac eadem tempestate quendam Antiochenum, ordinis Senatorii virum, cum Augusto Romam venisse, ac morientem suos omnes reditus patriae suae reliquisse, hac conditione, ut singulis quinquennialis, totis triginta mensis Peritii diebus Acroamatici, Thymeci, Scenici, et Athletici, atque adeo Equestres ludi in ea celebrarentur.

Scribit praeterea Augustum primum fuisse qui solus Romanis imperaverit, itaque sese inscripsisse: *Augustus Caesar Octavianus, Triumphator, Augustus, Invictus, Imperator*, id est Monarcha.

Augustus, ubi in Aegyptum appulit, hanc capit, extincto Ptolemaeorum regno, quod annis duraverat cccxvi.

Octavius Augustus solus imperavit ann. xlii. Colliguntur anni v. MDXXI.

5478. 728. xii. Ind. iii. Octaviano Augusto VIII. et Tauri Coss.

3.

Ἐντεῦθεν τινες ἀριθμοῖσιν τὸ πρῶτον ἔτος Ἀγούστου μοναρχίας, ἦντινα βασιλείαν Ῥωμαίων οὖσαν ἢ παρὰ τῷ Δανιὴλ τῆς εἰκόνος σύγκρισις σιδηρᾶν ὀνομάζει, ὡς λεπτόνουσαν. Βαβυλωνίων χρυσὸς ἢ βασιλεία, ἢ Περσῶν ἄργυρος, Μακεδόνων χαλκός. τὸ δὲ μέρος τι αὐτῆς σιδηροῦν, μέρος τι ὀστράκου, τὸ ἐπιμικτον τῆς Ῥωμαίων καὶ Αἰγυπτίων βασιλείας δηλοῖ, ὡς εἶναι ὅ μὲν τὴν Ῥωμαίων βασιλείαν σιδηρον, τὴν δὲ τῶν Αἰγυπτίων ὀστρακον.

Ἰνδ. δ'. ιδ'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ θ' καὶ Σιλάνου.

ρηγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. ιε'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ ι' καὶ Φλάκκου.

Ἰνδ. ζ'. ις'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ ια' καὶ Πίλωνος.

Ἰνδ. ζ'. ις'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ ιβ' καὶ Ἀρον- R 460
τίου. P 193

Ἰνδ. η'. ιη'. ὑπ. Κέλσου καὶ Τιβερίου.

Ἀύγουστος Καῖσαρ Καλαβρίαν καὶ Γαλάτας ὑποφόρους ἐποίησεν.

Θέατρον Μαρκέλλου ἐν Ῥώμῃ ἐκαύθη.

ρηθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. θ'. ιθ'. ὑπ. Λολλίου καὶ Λεπίδου.

2. Ῥωμαίων RV. ib. παρὰ om. R. 4. χρυσῆ P. 5. ὀστράκινον P.
6. τῆς om. P. 13. Ἀροντίου P.

A. u. c.

[Ol. Iph.] Annia m. c.

Hinc primum imperii Augusti annum nonnulli putant: quod quidem Romanorum imperium, quae apud Danielem habetur statuae comparatio, ferreum appellat, tanquam attenuans. Babyloniorum quippe regnum auro confertur, Persarum argento, Macedonum aeri. Pars autem istius statuae ferrea, parsque alia testacea, Romanorum et Aegyptiorum mixtum regnum significat, ita ut Romanorum quidem sit ferrum, Aegyptiorum autem testa.

729. xiv. Ind. iv. Octaviano Augusto IX. et Silano Coss. 4.

CLXXXVIII. Olympias.

730. xv. Ind. v. Octaviano Augusto X. et Flacco Coss. 1. 189.

731. xvi. Ind. vi. Octaviano Augusto XI. et Pisone Coss. 2.

732. xvii. Ind. vii. Octaviano Augusto XII. et Aruntino Coss. 5482.

Coss. 3.

xviii. Ind. viii. Celso et Tiberio Coss.

Augustus Caesar Calabriam et Gallos vectigales fecit.

Theatrum Marcelli Romae conflagravit.

CLXXXIX Olympias.

736. xix. Ind. ix. Lollio et Lepido Coss. 4.

Ἰνδ. ι'. κ'. ὑπ. Ἀπουληίου καὶ Νέρβα.

B Ἰνδ. ια. κα'. ὑπ. Σατορνίου καὶ Λευκωρητίου.

Ἰνδ. ιβ'. κβ'. ὑπ. Λευτούλου καὶ Λευτούλου.

ρδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιγ'. κγ'. ὑπ. Λευτούλου τὸ β' καὶ Κορνηλίου.

Ἡρώδης ἐν Ἱεροσολύμοις πλείστα καὶ μέγιστα ἔκτισεν. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ τὴν πάλαι Σαμάρειαν κατερειπομένην ἐκ θεμελίων ἐγείρας εἰς τιμὴν τοῦ Σεβαστοῦ Ἀνγούστου Σεβαστὴν ἠνόμασεν. ἐν Πανειάδι δὲ τὸ Πάνειον κατεσκευάσεν.

V 165
C

Ἰνδ. ιδ'. κδ'. ὑπ. Φορνηκίου καὶ Σιλαντοῦ.

Ἰνδ. ιε'. κε'. ὑπ. Δομετίου καὶ Ἀενοβάββου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἡ' ἡμέρῃ β' Ἰνδ. ιε' ἐγενήθη ἡ δέσπονα ἡμῶν ἡ Θεοτόκος ἀπὸ Ἰωακείμ καὶ Ἄννης.

Ἰνδ. α'. κς'. ὑπ. Αἰβανος καὶ Πίσωνα.

Ἡρώδης ἐν Ἱεροσολύμοις νεῶν λύσας μείζονα οἰκοδόμησεν.

ρθα' Ὀλυμπιάς.

D Ἰνδ. β'. κζ'. ὑπ. Κράσσου καὶ Λευτούλου.

Ἰνδ. γ'. κη'. ὑπ. Νέρωνος καὶ Κλάρου.

2. Σατορνίου P. 4. Ὀλυμπιάδος V. 6. μέγιστα] μεγάλη PV.
9. Πανειάδι — Πάνιον PV. 13. ἡ prius om. P. 16. οἰκοδόμησεν m. B, P sola.

A. u. c.

734. xx. Ἰνδ. x. Apuleio et Nerva Coss.

735. xxi. Ἰνδ. xi. Saturnino et Lucretio Coss.

736. xxii. Ἰνδ. xii. Lentulo et Lentulo Coss.

[Ol. Ipb.]

1. 190.

2.

3.

CXC. Olympias.

xxiii. Ἰνδ. xiii. Lentulo II. et Cornelio Coss.

Herodes Hierosolymis multa et praeclara aedificia extruxit. Idem etiam pridem eversam Samariam a fundamentis instauratam in honorem Augusti Sebastem appellavit. In Panniae vero Panium condidit.

737. xxiv. Ἰνδ. xiv. Fornicio et Silano Coss.

4.

738. xxv. Ἰνδ. xv. Domitio et Aëno-barbo Coss.

1. 191.

His Coss. mensis Septembris viii. feria ii. Ἰνδ. xv. nata est Domina nostra Dei genitrix ex Joacim et Anna.

739. xxvi. Ἰνδ. i. Libone et Pisone Coss.

2.

Herodes Hierosolymia, destructo templo, illud longe majus aedificavit.

CXCI. Olympias.

740. xxvii. Ἰνδ. ii. Crasso et Lentulo Coss.

3.

741. xxviii. Ἰνδ. iii. Nerone et Claro Coss.

4.

Ἰνδ. δ'. κθ'. ὑπ. Μεσσίαλα καὶ Κυρηνίου.

Ἡρώδης Καισαρείαν εἰς ὄνομα Καίσαρος Αὐγούστου ἔκτισεν, Στράτωνος πύργον τὸ πρῶν καλουμένην. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ Ἀνθηδόνα ἐπικτίσας Ἀγρίππειαν ἐκάλεσεν, ἔτι δὲ καὶ Περσαβίτην εἰς ὄνομα Ἀντιπάτρου τοῦ ἰδίου πατρὸς.

P 194
R 462

Ἰνδ. ε'. λ'. ὑπ. Ρουβέλλου καὶ Σατορνίνου.

ρββ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. λά. ὑπ. Μαξιμου καὶ Τουβέρωνος.

Ἰνδ. ζ'. λβ. ὑπ. Ἀφρίκανοῦ καὶ Μαξιμου τὸ β'.

Ἰνδ. η'. λγ'. ὑπ. Δρούσου καὶ Κρισπίνου.

Ἰνδ. δ'. λδ'. ὑπ. Κενσωρίνου καὶ Γάλλου.

ργγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. λε'. ὑπ. Νέρωνος τὸ β' καὶ Πίσωνος τὸ β'.

B

Τιβέριος ἱστράτευσεν κατὰ Βρεταννῶν καὶ Ἀρμενίων.

Ἰνδ. ια'. λς'. ὑπ. Βάλβου καὶ Βετέρου.

Ἰνδ. ιβ'. λς'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ λοιπὸν τὸ ιγ' καὶ Σύλλου.

Ἰνδ. ιγ'. λη'. ὑπ. Σαβίνου καὶ Ρουφίνου.

Αἴγουστος Ἰουλίαν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα ἐφηνάδευσεν, καταγνοὺς αὐτῆς μοιχείαν.

3. δὲ om. P. id. Ἀνθηδόνα] Καριανθηδόνα PV, Ἀνθηδόνα m. R.
4. δὲ add. V. id. καὶ Περσαβίτην] Καπερσαβίτην Wesselingius
ad Itin. Hieros. p. 601. 5. ἰδίον om. P. 6. Σατορνίνου P.
16. λυκὸν addidit V. 19. μοιχείας PV.

A. u. c.

742. xxix. Ind. iv. Messala et Cyrenio Coss.

Herodes Caesaream in Caesaris Augusti nomen condidit. cum prius Turris Stratonis vocaretur. Idem Carianthedone instaurata, hanc Agrippream nancupavit. Sed et Persabinae, patris Antipatri nomen indidit.

xxx. Ind. v. Rubellio et Saturnino Coss.

CXCII. Olympias.

743. xxxi. Ind. vi. Maximo et Tubero Coss. 2. 5496.

744. xxxii. Ind. vii. Africano et Maximo Coss. 3.

745. xxxiii. Ind. viii. Druso et Crispino Coss. 4.

746. xxxiv. Ind. ix. Censorino et Gallo Coss. 1. 193.

CXCIII. Olympias.

747. xxxv. Ind. x. Nerone II. et Pisone II. Coss. 2.

Tiberius in Britannos et Armenios expeditionem suscepit.

748. xxxvi. Ind. xi. Balbo et Vetere Coss. 3.

749. xxxvii. Ind. xii. Octaviano XIII. et Sulla Coss. 4.

750. xxxviii. Ind. xiii. Sabino et Rufino Coss.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.
1. 192.

Ϡδ' Ὀλυμπιάς.

C Ἰνδ. ιδ'. λθ'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ ιδ' καὶ Σιλανοῦ.

Τούτῳ τῷ ἔτῳ ἔκει γενέσεως κόσμου μετὰ τὸ παρελθόν τὸ κς' ἔτος τῆς Ἀγούστου Καίσαρος μοναρχίας καὶ μῆνα τὸν ἕκτον, τουτέστιν κατὰ τὸ λθ' ἔτος τῆς αὐτοῦ βασιλείας, θέλομεν γινῶναι πόστην ἔχει κατὰ σελήνην ἢ πρώτην τοῦ ἑβδόμου μηνὸς Ἐλλοῖλ κατὰ τὴν σεληνιακὴν παράδοσιν τῆς γραφῆς καὶ ποία ἐστὶν ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος. ἀπὸ τῶν ἔτῳ τὸ α' ἀφαιροῦντες τὰ ἔτῳ ποιοῦμεν παρὰ τὸν ιδ'. ιδ' σ' γίνονται ϣ'. ιδ' π' γίνονται ρφ'. ιδ' θ' γίνονται ρα'. λοιπὸν ιδ'. τὸ ιδ' ἔτος τῆς 15 ἔννεακαιδεκατηρίδος ἔχει δ' ἐπακτός. ταύταις προσάπτομεν ἡ' τὰς πρὸ τῶν φωστῆρων καὶ ια' τὰς ἀπὸ κα' μαρτίου. ἀπρίλιον λ', μαίου λ', ἰουνίου λ', ἰουλίου λ', ἀγούστου λ', σεπτεμβρίου α', γίνονται ρβ'. ἔκβα τριακοντάδας, λοιπὸν β'. ἔγνωμεν οὖν ὡς κατὰ τὸ παρὸν ἔτος γενέσεως κόσμου ἢ α' ἡλιακῆ 15 τοῦ σεπτεμβρίου μηνὸς ἔσχεν κατὰ σελήνην δευτέραν.

P 195 Ἐῖτα γινώμεν καὶ ποία ἡμέρα ἔφθασεν ἢ πρώτην τοῦ σεπτεμβρίου. τοῖς ἔτῳ προσάπτομεν τὸ δ'. ατος' γίνονται ϣπα'. ταύτας παρὰ τὸ ζ' ζ' Ϟ' γίνονται ϣτ'. ζ' π' γίνονται φξ'. ζ'

2. Σιλανοῦ P. 6. πόστην] πῶς τὴν V, πῶς P. *ibid.* Ἐλλοῖλ] Ἐλλάου V. 11. ιδ' τετηρίδος PV.

A. u. c.

Augustus Juliam fillam, cognito illius adulterio, in exilium misit.

[Ol. Iph.]

CXCIV. Olympias.

751. xxxix. Ind. xiv. Octaviano Augusto XIV. et Silvano Coss.

3. 194.

Hoc anno a mundo condito v. m̄dvi. post expletum Augusti Caesaris Imperii annum xxvi. et mensem vi. hoc est xxxix. illius imperii, si velimus nosse, ut se habeat secundum lunae cursum prima septimi mensis Elul, juxta lunarem traditionem scripturae, et qualis sit dies septimanae, ita computare licet. De v. m̄dvi. annis detracto i. remanent v. m̄dv. Jam per xix. operemur: ducamus xix. in cc. prodibuat m̄. m̄dccc. ducamus xix. in lxxx. existent m̄dxx. ducamus xix. in ix. nascetur clxxi. reliqua erunt xiv. Decimus quartus annus decemvennalis cycli habet Epactas iv. His addimus xiii. ante luminaria, et xi. illas a xxi. Martii, xxx. Aprilis, xxxi. Maii, xxx. Junii, xxxi. Julii, xxxi. Augusti, i. Septembris, fiunt clxxxii. tolle tricenarios, relinquuntur ii. Intelleximus ergo quod hoc praesenti anno mundi v. m̄dvi. primus dies solaris mensis Septembris, in secundam lunam inciderit.

Dein videamus etiam qua feria contigerit dies primus Septembris. v. m̄dv. quartam addimus partem, nempe m̄. ccclxxvi. et procreatur vi. m̄dccc.lxxx. Hoc totum dividamus per vii. vii. duc in dccc. sunt

β' γίνονται ιδ', λοιπὸν ζ'. καὶ ἔγνωμεν ὡς κατὰ τὸ εφς' ἔτος ἔφθασεν ἡ α' τοῦ σεπτεμβρίου ἐν ἡμέρᾳ ζ', καὶ εἶχε κατὰ σελή-
νην δευτέραν.

Λ ε υ ι τ ι κ ο ὦ .

5 Καὶ αἱ μὲν ἑορταὶ τοῦ ἑβδόμου μηνός εἰσιν αὗται.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, *Λάλησον τοῖς*
υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων, Τοῦ μηνός τοῦ ἑβδόμου μιᾷ τοῦ μηνός B
ἔσται ὑμῖν ἀνάπαυσις, μνημόσυνον σιληπύγων, κλητὴ ἁγία τῷ
κυρίῳ. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε, καὶ προσάξετε ὀλοκαύ-
10 τωμα τῷ κυρίῳ. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, Καὶ
τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνός τοῦ ἑβδόμου τούτου ἡμέρα ἔξιλασμοῦ κλητὴ
ἁγία ἔσται ὑμῖν, καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ προσά-
ξετε ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ. πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ τῇ
ἡμέρᾳ· ἔστιν γὰρ ἡμέρα ἔξιλασμοῦ αὕτη ὑμῖν ἐξιλάσασθαι περὶ
15 ὑμῶν ἐναντίον κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν. πᾶσα γὰρ ψυχὴ ἣτις οὐ
ταπεινωθῆσεται ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἐξολοθρευθῆσεται ἐκ
τοῦ λαοῦ αὐτῆς, καὶ πᾶσα ψυχὴ ἣτις ποιήσει ἔργον ἐν αὐτῇ τῇ
ἡμέρᾳ, ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. πᾶν ἔργον C
οὐ ποιήσετε. νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενὰς ὑμῶν ἐν πάσαις
οἰαῖς κατοικίαις ὑμῶν. σάββατα σαββάτων ἔσται ὑμῖν, καὶ τα-

2. τὴν σελήνην P. 6. καὶ ἐλάλησε] Levit. XXIII. 23. 7. τοῦ
tertium om. P. 14. ἡ ἡμέρα P. 16. ταύτῃ] αὕτη P.

vi. mccc. vii. in lxxx. sunt dlx. vii. in duo, sunt xiv. Ergo didici-
mus quemadmodum anno Mundi v. mxxvi. primus dies Septembris in diem
Sabbati incidit, quo die secunda luna fuit.

Ex Levitico.

Et festa septimi mensis haec sunt: *Et locutus est Dominus ad Moy-
sen dicens: Loquere filiis Israel dicens: Mensis septimi una mensis*
erit vobis requies, memoriale tubarum, vocata, sancta Domino. Omne
opus servile non facietis, et offeretis holocaustum Domino.

Et locutus est Dominus ad Moysen dicens: *Et decima mensis septimi*
hujus dies expiationis vocata sancta erit vobis, et humiliabitur animas
vestras, et offeretis holocaustum Domino. Omne opus non facietis in
ipsa die hac. Est enim dies expiationis haec vobis propitiare pro vobis
coram Domino Deo vestro. Omnis enim anima quae non humiliabitur in
ipsa die hac, exterminabitur de populo suo. Et omnis anima quae faciet
opus in ipsa die hac, peribit anima illa de populo suo. Omne opus non
facietis. Legitimum sempiternum in generationes vestras in omnibus ha-
bitationibus vestris. Sabbata Sabbatorum erunt vobis, et humiliabitur ani-
mas vestras a nono mensis a vespera usque ad vesperam sabbatisabitur

πεινώσατε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἀπὸ ἐνάτης τοῦ μηνός, ἀπὸ ἑσπέρας ἕως ἑσπέρας ἀμβλαττεῖτε τὰ ἀβάββατα ὑμῶν. καὶ ἐλάλησει κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, Ἀάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων, Τῆ πεντεκαδεκάτῃ τοῦ μηνός τοῦ ἐβδόμου τούτου, ὅταν συντελέσητε τὰ γεννήματα τῆς γῆς, ἑορτάσατο τῷ κυρίῳ ζ' ἡμέρας. τῆς 5 ἡμέρας τῆ πρώτης ἀνάπαυσις καὶ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης ἀνάπαυσις. καὶ λήψεσθε ἑαυτοῖς τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης καρπὸν ξύλου ὠραίων καὶ κάλλυνθρα φοινίκων καὶ κλάδους ξύλου δασεῖς καὶ ἰτέας καὶ
 D ἄγρον κλάδους ἐκ χειμᾶρρου, καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐναντίον κυρίου
 R 466 τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ἐπτά ἡμέρας τοῦ ἐνιαυτοῦ. νόμιμον αἰώνιον εἰς 10 τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ ἑορτάσατε αὐτήν. ἐν σκηναῖς κατοικήσετε ἐπτά ἡμέρας. πῶς ὁ αὐτάχθων ἐν Ἰσραὴλ κατοικήσουσιν ἐν σκηναῖς, ὅπως ἴδωσιν αἱ γενεαὶ ὑμῶν ὅτι ἐν σκηναῖς κατώκησα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἔξαργαγεῖν με αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐγὼ κύριος. 15

Καὶ αἱ μὲν ἑορταὶ τοῦ ἐβδόμου μηνός, καθὰ λέλεκται, εἰσὶν αὗται. ἡ πρώτη ἑορτὴ σαλπύγων, καθὼς ἀπεδείχθη, ἡμέρα 196 ἐβδόμη λειτουργουμένη ἐπὶ ἡμέρας ἐπτά. ἡ δὲ ὀγδόη ἔγκα-
 P 196 νου τοῦ ναοῦ ἡμέρα ἐβδόμη. ἡ δεκάτη ἔξιλασμοῦ, ἡμέρα δευ-
 V 157 τέρα, τρίτη δὲ τῶν ἔγκαινίων. καὶ μετὰ τὰς ἐπτά ἡμέρας τῶν 20 ἔγκαινίων ἡ πεντεκαδεκάτη ἑορτὴ σκηνοπηγῶν, ἡμέρα ἐβδόμη,

1. ἐνάτης PV. ib. ἀπὸ ἑσπέρας ἕως ἑσπέρας] ἑσπέρας V. 5. ἑορτάσατε V. ib. τῆς ἡμέρας] 39. 7. ὄραλον P. 8. κάλλυνθραν PV: κάλλυνθρα comparari potest formae in libris non infrequenti θύρεθρα. ibid. καὶ ἰτέας] ἰτέας V. 11. ἑορτάσατε PV. 13. κατοικήσουσιν V. 14. κατώκησα PV. 19. ἡ ἡμέρα P: 20. τῶν prius om. P.

Sabbata vestra. Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: Loquere filiis Israel dicens: Quintadecimo mense septimi hujus, quando collegistis fructus terrae, celebrabitis Domino septem dies: die prima requies, et die octava requies. Et accipietis vobis die prima fructum arboris palmatum, et spatulam palmarum, et ramos arboris densos, et agni casti ramos ex torrente, et laetabimini coram Domino Deo vestro septem dies anni. Legitimum sempiternum in generationes vestras, in mense septimo celebrate ipsam, in tabernaculis habitate septem dies. Omnis indigena in Israel habitabunt in tabernaculis, ut videant generationes vestrae, quod in tabernaculis habitare feci filios Israel, cum educerem eos de terra Aegypti, ego Dominus.

Atque septimi quidem mensis haec sunt, prout dictum est, festivitates. Primus festus dies Tubarum, uti est demonstratum, dies septimus, per septem dies celebratus. Decimus, expiationis, dies secundus. Tertius vero, Eacaeniorum. Decimus quintus, Scopopogiorum, dies septimus, diebus septem celebratus, quo coepit Zacharias officio suo fungi,

ἐπὶ τῆς ἡμέρας ἑορταζομένη, ἐν ᾗ ἤρξατο τῆς λειτουργίας Ζαχαρίας, καὶ ἐδηγγελήσθη ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου τὴν σάββατον τῆς Ἐλισάβητ. καὶ μετὰ τὰς ἐπὶ τῶν σκηνοπηγιῶν ἡ ὀγδόη ἑξῶδιον, ἡμέρα ἑβδόμη. καὶ ἔμεινεν τὸ σάββατον διὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ 5 ἰδμου. καὶ τῇ εἰκοστῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ πρώτῃ, εἰκάδι δὲ τετάρτῃ κατὰ σελήνην, ἡμέρα πρώτη ἀπέβηεν Ζαχαρίας εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Καὶ ἐγένετο, ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπέβηεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβητ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ περιέκρυβεν ἑαυτήν μῆνας πέντε λέγουσα ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἀπέβηεν τὸ θνειδὸς μου ἐν ἀνθρώποις.

Ἀριθμησωμεν τοίνυν τὰς ἡμέρας κατὰ τὴν κρατοῦσαν συνήθειαν τῆς γραφῆς σεληνιακῶς ἀπὸ τῆς συλλήψεως τῆς Ἐλισάβητ ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς ἁγίας ἀειπαρθένου καὶ θεοτόκου Μαρίας, ἐν ᾗ συνελήφθη ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν τοῦ τυπικοῦ ἁμνοῦ σύλληψιν· εὗρισκομεν τὸν ἕκτον μῆνα τῆς Ἐλισάβητ ἀφ' οὗ συνέλαβεν τότε πληροῦσθαι.

Τίθωμεν τὰς ἀπὸ κέ τοῦ ἑβδόμου μηνὸς ἡμέρας σεληνιακῶς C 20 οὕτως. εἰλοῦλ ζ' σепτεμβρίου, θελειφ λα' ὀκτωβρίου, μορσουαν λ' νοεμβρίου, χασιλεθ λα' δεκεμβρίου· τούτω τῷ μηνὶ τῇ, ἡμέρα

2. εὐαγγέλιον P. 8. καὶ ἐγένετο] Lys. I. 24. 9. τὰς om. P. 12. ἀπέβηεν] ἐπέβηεν ἀπέβηεν Lucas. ib. Post ἀνθρώποις addit P sola: ἰδ. ἰδ'. μετὰ ὑπ. Λευτοῦλου καὶ Πισωνος 13. τοίνυν] οὖν P. 16. συλλήφθη P. 17. εὗρισκομεν PV. 19. μηνὸς om. P. 20. θελειφ P. Est Tisri. 21. δεκεμβρίου V. Verba τούτω—αὐτῆ post γίνονται γ' posuit P ex coniectura Raderi, ὑπ. — Πισωνος autem omisit.

et nuntium accepit ab Angelo de conceptione Elizabet. Et post septem dies Scenopogiorum, Octavus, Exitus, dies septimus. Et mansit Sabbatum propter legis praeceptum. Et vigesima tertio die, primo, (hebdomadis) vigesimo vero quarto secundum linearem computum, primo (hebdomadis) die, abiit Zacharias in domum suam.

Et factum est ut impleti sunt dies officii ejus, abiit in domum suam. Post hos autem dies, concepit Elizabet uxor ejus, seque occultabat menses quatuor, dicens, Quia fecit mihi Dominus in diebus, quibus adhaeret opprobrium meum inter homines.

A. u. c.

758. Ind. xv. P. C. Lentuli et Pisonis.

Numeremus ergo dies pro recepto in scriptura more, juxta linearem computum a conceptione Elizabet usque ad diem Annuntiationis sanctae semper Virginis et Dei genitricis Mariae, qua conceptus est Agnus Dei secundum typicam agni conceptionem, inveniemus sextum mensem Elizabet, ex quo concepit, tempus impleti.

Peractus est xxv. septimi mensis dies secundum linearem computum,

πέμπτη, ἐπορεύθη ἡ ἅγια Θεοτόκος εἰς τὴν ὄρεινὴν πρὸς τὴν Ἐλισάβετ καὶ ἠσπάσατο αὐτήν. ὑπ. Λευτούλου καὶ Πίσωως. τηβήθ λα΄ Ιανουαρίου, σαβὰτ κη΄ φεβρουαρίου, ἀδὰρ κέ μαρτου. ὄμου ρηγ΄. ταύτας κατὰ σελήνην μέρισον· ε΄ κ΄ γίνονται ρκ΄· ε΄ ἰ γίνονται ξ΄· τουτέστιν τὸ ἡμισυ τοῦ ε΄ γίνονται γ΄. 5

Τούτῳ τῷ ρφζ΄ ἔτει εὐηγγελισθῆ τὴν σύλληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡ δέσποινα ἡμῶν ἡ Θεοτόκος μηνὶ μαρτίῳ κέ, ἡμέρᾳ β΄.

Τούτῳ τῷ ρφς΄ ἔτει γενέσεως κόσμου τῷ ζ΄ μηνὶ ἰε΄, τῇ ἡμέρᾳ τῶν σκηνοπηγιῶν Θεοῦ βιῶν ὁ Ζαχαρίας εὐηγγελισθῆ τὴν σύλληψιν τῆς Ἐλισάβετ.

V 159
P 198

Τῇ κέ τοίνον τοῦ δύστρου μηνὸς συμπληροῦται ὁ ἕξαμηνιαῖος χρόνος τῆς συλλήψεως τῆς Ἐλισάβετ· διὰ τοῦτο καὶ ὁ εὐαγγελιστὴς λέγει, Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ε΄ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ἐπὶ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἧ ὄνομα Ναζαρέτ, πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρὶ, ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου καὶ πατριῶς Δαβὶδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριὰμ. καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν εἶπεν, Χαῖρε κεχαριστωμένη, ὁ κύριος μετὰ σου. ἡ δὲ ἐπὶ τῷ λόγῳ διεταράχθη, καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἶη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν, Μὴ φοβοῦ, Μαριὰμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ

8. τηβηθθ V. *ibid.* Ιαννουάριος V. *ibid.* φεβρουαρίου P.

4. ὄμου ρηγ΄ om. P sola. *ib.* ταύτας τὰς κατὰ P. 6. τούτῳ—

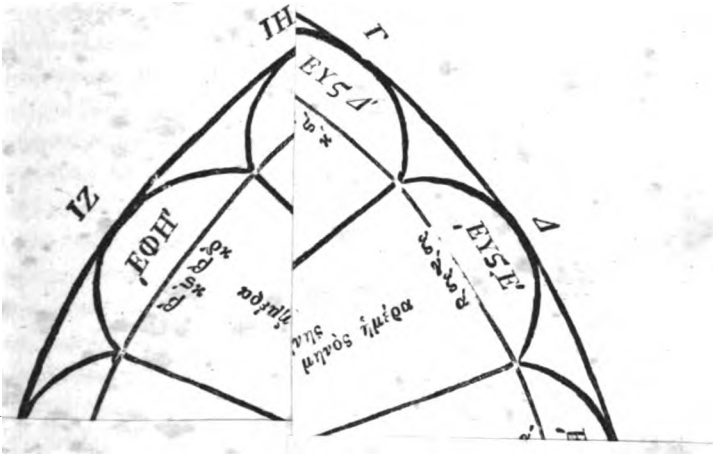
ἡμέρᾳ β΄ om. P. In V scriptum μ΄ μαρ κς ἡρ β΄. 8. Circonlum qui sequebatur in tabula adiecta posuimus. 9. τούτῳ—Ἐλισάβετ om. P. Corruptum est βιῶν. 12. τοίνον] τανῶν RV. *ibid.* οὐστρου R. 13. ὁ εὐαγγελιστῆς] Luc. I. 26. 20. ποταπὸς εἶ V.

hac ratione. Iul vii. Septembris. Theilis xxxi. Octobris. Morsuan xxx. Novembris. Chaeleu xxxi. Decembris. Hoc mense xviii. die, feria quinta, Deipara virgo profecta est in montana ad Eliizabet, et salutavit illam. Tebeth seu Tibith. xxxi. Januarii. Sabbath xxviii. Februarii. Adar xxv. Martii. Colliguntur anni cLxxxiii. Has secundum lunam divide: doc vi. in xx. prodeunt oxx. vi. in x. existunt lx. hoc est dimidium vi. sunt iii.

Igitur xxv. mensis Dystri, (seu Martii) tempus semestrem conceptionis Elisabet impletur: propterea dicit Evangelista: Mense autem sexto missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazaret, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph de domo et familia David, et nomen Virginis Maria. Et ingressus Angelus ad eam, dixit: Ave gratia plena, Dominus tecum. Illa vero turbata est in sermone ejus, et cogitabat, qualis esset ista salutatio. Et dixit Angelus ad eam: Ne timeas Maria, invenisti enim gratiam apud Deum. Et ecce concipies in utero, et paries filium, et vocabis nomen ejus Jesum. Iste erit magnus, et filius altissimi vocabitur, et dabit illi Dominus Deus thro-

Ad pag. 372.

P 197
V 158

OXFORD LIBRARY
OF ANATOMY
OXFORD

- τῷ Θεῷ. καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἷόν, καὶ καλέ-
σεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. οὗτος ἔσται μέγας, καὶ υἱὸς ὑψί- B
στου κληθήσεται, καὶ δώσει αὐτῷ κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δα-
βὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς
5 τοὺς αἰῶνας· καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. εἶπε δὲ
Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον, Πῶς ἔσται μοι τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα
οὐ γινώσκω; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ, Πνεῦμα ἅγιον R 470
ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι, διὸ καὶ
τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ. καὶ ἰδοὺ Ἐλισάβετ ἡ
10 συγγενὴς σου καὶ αὐτὴ συνειληφνῆσα υἷόν ἐν γήρει αὐτῆς, καὶ
οὗτος μὴν ἔκτος ἐστὶν αὐτῇ, τῇ καλουμένῃ στείρα. ὅτι οὐκ ἄδ-
υνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ἔφημα. εἶπεν δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγ- C
γελον, Ἴδου ἡ δοῦλη κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ἔφημά σου.
καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.
- 15 Ἐν ταύτῃ τοίνυν τῇ ἡμέρᾳ, λέγω δὲ τῇ κέ' τοῦ κατὰ Ῥω-
μαίους μαρτίου μηνός, παραλαβοῦσα ἀπὸ τῶν Θεοφόρων διδα-
σκάλων ἐορτάζει τὸν εὐαγγελισμόν τῆς ἁγίας δεσποίνης ἡμῶν ἐν-
δόξου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἡ τοῦ Θεοῦ καθολικῆ
καὶ ἀποστολικῆ ἐκκλησία.
- 20 Τοῦ οὖν ἔκτου μηνός τῇ Ἐλισάβετ συμπληρουμένον, καθὰ
πρόκειται, τῇ κέ' τοῦ κατὰ Ῥωμαίους μαρτίου μηνός, καὶ ἐν
ταύτῃ ἀρχομένου αὐτῇ τοῦ ἑβδόμου μηνός, συνέλαβεν ἐν γαστρὶ D
κατὰ σάρκα τὸν αἰδίδιον καὶ ὁμοούσιον τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύ-

1. συλλήψῃ — τέξῃ V. 6. μοι om. P. 9. τὸ om. P. id. γε-
νώμενον V. 10. γήρει] γαστρὶ P. 13. τὸ om. R.

nam David patris ejus, et regnabit in domo Jacob in aeternum, et regni
ejus non erit finis. Dixit autem Maria ad Angelum: Quomodo fiet istud,
quoniam virum non cognosco? Et respondens Angelus, dixit ei: Spiritus
sanctus superveniet in te, et virtus altissimi obumbrabit tibi; propterea
quod nascetur ex te sanctum, vocabitur Filius Dei. Et ecce Elisabet co-
gnata tua et ipsa concepit filium in utero suo; et hic mensis est sextus
illi quae vocatur sterilibus, quia non impossibile erit apud Deum omne ver-
bum. Dixit autem Maria ad Angelum: Ecce ancilla Domini, fiat mihi
secundum verbum tuum. Et discessit ab ea Angelus.

Hoc ergo die, xxv. inquam, secundum Romanos Martii mensis, Ca-
tholica et Apostolica Dei Ecclesia, ex sanctorum doctorum traditione,
Sanctae Dominae nostrae gloriosae Dei genitricis et semper Virginis
Mariae Annuntiationem celebrat.

Sexto igitur mense Elisabet completo, quemadmodum superius di-
ctum est, xxv. juxta Romanos Martii mensis, eoque incipiente septimo,
in utero secundum humanitatem concepit Sanctissima et intemerata ac
benedicta semper Virgo et Dei genitrix Maria, aeternum ac ejusdem

ματί μονογενῆ υἰὸν καλλόγον, Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, ἢ παναγία ἄχραντος ἐβλογημένη ἀπαρθέτως καὶ Θεοτόκος Μαρία. καὶ εὐθέως ἤρξατο ἐν τῇ γαστρὶ αὐτῆς ἢ κατ' ὑπόστασιν ἔνωσις, ἐν τῇ ἢ ἀσηπτος κιβωτὸς εἰσῆλθεν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, καὶ ἡ ἄμωμος καὶ παναγία σὰρξ τοῦ Θεοῦ λόγου ἢ μὴ διαφθαρεῖσα ἤρξατο πλαστονεργεῖσθαι ἐν τῇ ἐμψύχῳ γῆ τῇ Θεοτόκῳ τῇ ἐπελεύσει τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τῇ ἐπισκιάσει τῆς δυνάμεως τοῦ ὑψίστου ἐβλόσθησαν τὸ ἄνθος τὸ ἐκ τῆς ῥίζης

P 199 Ἰεσσαὶ ἐν τῇ παρθένῳ γῆ τῇ Θεοτόκῳ, ταυτέστιν ἡ κατὰ σάρκα τοῦ ἐνὸς τῆς ἁγίας τριάδος Θεοῦ λόγου οὐλλήψης ἤρξατο κατὰ τὸ ἔργον γεγραμμένον, Καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Ἐπὶ τῶν προσημειωμένων ἑπάτων Λεντούλων καὶ Πλωσως τῇ

R 472 ἐκμάδα πέμπτῃ τοῦ ὄνατρον μηνός, κατὰ δὲ τοὺς Αἰγυπτίους ἀδὰρ τριμάδι, πρὸ ἧ' καλανδῶν ἀπριλλίον ἔτους εἰς γενέσεως κόσμου, ἐν τῷ πρώτῳ σελημακίῳ μηνὶ τῷ ἁδάρ, δεκάτῃ τοῦ μηνός, ὡς προεμήνησεν διὰ τῆς λήψεως καὶ διατηρήσεως τοῦ προβάτου τὴν κατὰ σάρκα οὐλλήψιν αὐτοῦ ὁ κύριος καὶ δεσπότης τῶν ὑπάντων Χριστός, ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, οὕτω καὶ ἐπλήρωσεν ὁ κατὰ πάντα τελειὸς καὶ τελειονεργὸς πάσης κτίσεως ἐν τῷ τελείῳ ἀριθμῷ τῆς συλλήψεως, καὶ πάλιν ὡς προεξωγράφθη ἐν τῇ κιβωτῷ τὴν ἄχραντον καὶ ἄμωμον καὶ παναγίαν αὐτοῦ σάρκα καὶ εἰσῆλθον αὐτὴν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, οὕτως ἐν τῷ κατὰ τῷ μηνὶ ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός, ἡμέρᾳ δευτέρᾳ

4. ἢ om. R. 8. τὸ prius om. R. 9. γῆ om. P sola. 11. γεγραμμένον] Psalm. LXXVI. 7.

Anni a m. c. cum Patre et Spiritu sancto essentiae unigenitum Filium, Verbum, Christum, verum Deum nostrum: et statim in utero ejus secundum hypostasin unio, in qua arca exera corruptionis ingressa est in terram promissionis, et intacta ac sacrosancta caro Verbi Dei, quae incorrupta est, coepit formari in terra animata, Dei genitrice, superveniente Spiritu sancto, et obumbrante virtute altissimi, germinavit flos de radice Jesse in Virgine Dei genitrice, hoc est conceptio secundum carnem unius Sanctae Trinitatis, Dei Verbi coepit, quemadmodum scriptum est, Terra nostra dedit fructum suum.

5505. His praedictis Cass. Lentula et Piane xxv. Dyatri mensis, secundum Aegyptios vero Adar xxx. ex a. d. viii. Kalendas Aprilis, anno a mundo condito v. m. viii. prime mense hasari Adar, decima mensis, uti per agni conceptionem et conservationem praenuntiaverat, suam secundum carnem conceptionem Dominus et Dominator omnium Christus verus Deus noster, in omnibus perfectus, ac universae creaturae conditor, in perfecta conceptionis numero, sic adimplevit: et rursus, ut in Arca intactam et intemeratam ac sanctissimam carnem adumbraverat, ipsaque in terram promissionis induxit: ita hoc mense, ipsaque mensis die, facta se-

ἐπὶ τῆ φωνῇ τοῦ ἀγγέλου εἰπόντος πρὸς τὴν ἄγλαν παρθένον, Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοί· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ· ἐν ἧ τῆς δημιουργίας ἡμέρᾳ δευτέρᾳ τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν αὐτῇ εὕρισκεται σαρκωθεὶς καὶ τελείως ἑνανθρωπήσας, ὡς ὑπάρχων ἥλιος δικαιοσύνης· φησὶ γὰρ ὁ προφήτης περὶ αὐτοῦ, Ἀνατελεῖ τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν ἥλιος δικαιοσύνης, καὶ ἰσὺς ἔσται ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ.

Ἐὕρισκομεν δὲ τὴν δεκάτην τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, ἐν ἧ προέταξεν ὁ δεσπότης τῶν ἀπάντων ληφθῆναι τὸ πρῶτον καὶ διατηρηθῆναι, συντρέχουσαν κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὴν πέμπτην καὶ εἰκάδα τοῦ μαρτίου μηνός.

Ἔστι γὰρ κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὸν μηνὸς τῆς ἑνεακαιδεκαετηρίδος ἔτος ιε', καὶ ἔχει ἀναγεγραμμένας ἑπτακτὰς ιε'. ταύταις προστίθενται τὰς πρὸ πάντων φωστήρων ιγ' καὶ προσελήνους ζ' καὶ ε' τὰς ἀπὸ κα' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου, γίνονται μ', ἔκβα λ', μένουσι ι'.

Καὶ γινώσκομεν ὡς τῆ δεκάτῃ τοῦ μηνός τοῦ πρώτου κατὰ τὴν σελήνην ἠρώδη κατὰ τὸ παρὸν ἔτος τῆ εἰκάδι πέμπτῃ τοῦ κατὰ τὸν Ῥωμαίου μαρτίου μηνός.

Ἀναστῆσα δὲ Μαριὰμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, καὶ ἐλθοῦσα ἐκ Ναζαρέτ διὰ γ', καὶ τέλεισα τὸ πάσχα ἐν Ἱερουσαλήμ

6 φησὶ — δικαιοσύνης om. P. id. ὁ προφήτης] Malach. IV. 2.
9. εὕρισκομεν P. 15. πρὸ] πρὸς V. 16. ἔκβα] ἐμβαλαῖν PV.
19. ἐρώδη P. 21. ἀναστῆσα] Luc. I. 39.

cunda, ad vocem Angeli dicentis ad beatam Virginem, Spiritus sanctus superveniet in te, et virtus altissimi obumbrabit tibi: quapropter et hoc quod nascitur sanctum, vocabitur Filius Dei: quo die creationis mundi secundum oculos condidit Christus Deus noster, eodem carnem humanamque naturam perfecte induisse reperitur, ut qui sol est justitiae, et salus erit in aliis ejus.

Invenimus vero decimam primam mensis Lunae, qua praecipit rerum omnium Dominus, ut Agnus decalperetur et servaretur, cum hoc praesenti anno v. MDVII. in xxv. Martii concurrentem.

Est enim hoc praesenti ad. v. MDCVII. annus decemnovennalis cycli XVI. et habet descriptas epactas xv. His addimus dies XIII. ante lunaria, et ante lunares VII. et V. et illas a XXI. ejusdem Martii, fiunt XL. ex quibus rejectis XXX. remanent X.

Hinc agnoscimus quemodo decima mensis primi secundum lunam reperta sit hoc praesenti anno in xxv. mensis Martii juxta Romanos.

Bergens autem Maria diebus illis, profecta ex Nazaret per triduum, peracto Hierosolymis Paschate, septemque Azymorum diebus adimpletis, cum festinatione petiit per montana civitatem Juda, quae distabat mil-

καὶ τὰς τῶν ἀζύμων ζ' ἡμέρας, ἐπορεύθη εἰς τὴν δρενὴν μετὰ
 R 474 σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα, οὖσαν ὑπὸ μίλλων ἰβ'. καὶ εἰσῆλθεν
 εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. καὶ ἐγέ-
 νετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὴν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσπίρ-
 τισεν τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη πνεύματος
 ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησεν φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν,
 P 200 Εὐλόγημένη σὺ ἐν γυναιξίν καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας
 σου. καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ κυρίου μου
 πρὸς με; Ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ
 ὠτά μου, ἐσπίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. 10
 καὶ μακαρία ἡ πιστεῖσασα ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαημένους
 αὐτῇ παρὰ κυρίου.

Καὶ εἶπεν Μαριάμ, Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον, καὶ
 ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρι μου; ὅτι
 ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἰδοὺ γὰρ 15
 ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί, ὅτι ἐποίησέ
 μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ
 B ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάς γενεῶν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. ἐποίησε
 κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διατοίᾳ
 καρδίας αὐτῶν, καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσεν 20
 ταπεινοὺς. πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλοστοῦντας ἐξα-
 πέστειλεν κενούς. ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι
 ἑλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν τῷ Ἀβραάμ
 καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.

3. τὸν om. P. 8. μου om. P. 11. λελαμένοις V. 14. τῷ
 alterum om. P. 15. ἔβλεψεν P.

liaribus xii. et ingressa est domum Zachariae, et salutavit Elisabet. Et
 factum est, ut audivit Elisabet salutationem Mariae, exultavit infans in
 utero ejus, et repleta Spiritu sancto Elisabet, exclamavit voce magna,
 et dixit: Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Et
 unde mihi hoc, ut veniat mater Domini ad me? Ecce enim ut facta est
 vox salutationis tuae in auribus meis, exultavit infans in utero meo in ex-
 ultatione. Et beata quae credidisti, quoniam perficientur quae dicta sunt
 tibi a Domino. Et dixit Maria:

Magnificat anima mea Dominum, et exultavit spiritus meus, in Deo
 *salutari *salvatore meo. Quia respexit humilitatem ancillae suae, ecce enim ex
 *magna hoc beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit mihi *magnalia qui
 potens est, et sanctum nomen ejus. Et misericordia ejus in generationes
 *sede generationum timentibus eum. Fecit potentiam in brachio suo, dispersit
 superbes mente cordis sui. Deposuit potentes de *thronis, et exaltavit hu-
 miles. Esurientes implevit bonis, et divites dimisit inanes. Suscepit
 Israel pauperum numerum recordatus misericordiae suae. Sicut locutus est ad
 patres nostros, Abraham et semini ejus in saeculum.

Ἔμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέ-
στρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος
τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἐγέννησεν υἱόν· καὶ ἤκουσαν οἱ περιοικοὶ καὶ
οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι ἐμείγαλυνε κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐ- C
5 τῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. καὶ ἐγένετο, τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἧ' ἦλθον V 161
περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πα-
τρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν,
Οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. καὶ εἶπαν πρὸς αὐτήν, Ὅτι
οὐδείς ἐστιν ἐκ τῆς συγγενείας σου ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ.
10 ἐπένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν. καὶ
αἰτήσας πινακίδιον ἔγραψεν λέγων, Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐ- R 476
τοῦ. καὶ ἔθαύμασαν πάντες. ἀνεψύθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ
παρὰ ῥῆμα, καὶ ἐλόθη ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν
τὸν θεόν. καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐ-
15 τούς, καὶ ἐν ὄλῃ τῇ ὄρεινῃ τῆς Ἰουδαίας ἐλαλεῖτο πάντα τὰ ῥή- D
ματα ταῦτα. καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτῶν λέγοντες, Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; καὶ χεὶρ κυ-
ρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη
πνεύματος ἁγίου, καὶ προεφήτευσεν λέγων, Εὐλογητός κύριος
20 ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπισκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ
αὐτοῦ. καὶ ἤγειρεν κέρασ σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ
παιδὸς αὐτοῦ, καθὼς ἐλάλησεν διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ'
αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ. σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ χει-

2. τὸν om. P.

10. τὸ om. P.

Mansit autem Maria cum illa quasi mensibus tribus, et reversa est
in domum suam. Elisabet autem impletum est tempus pariendi, et pe-
perit filium, et audiverunt vicini et cognati ejus, quod Dominus magnifi-
casset eam ea misericordiam suam, et congratulabantur ei. Et factum
est, octavo die venerunt circumcidere puerum, et vocabant eum nomine
patris sui, Zachariam. Et respondens mater ejus dixit: *Nephasquam:*
sed Joannes vocabitur. Et dixerunt ad eam: *Quia nemo est in cognatio-*
ne tua, qui vocetur hoc nomine. Innuebant autem patri ejus, quid vellet
vocari eum. Et postulans pugillares scripsit dicens: *Joannes est nomen*
ejus. Et mirati sunt omnes. Apertum est autem illico os ejus, et soluta
est lingua ejus, et loquebatur benedicens Deum. Et factus est super
omnes timor circumhabitantes, et in tota regione montana Judaeae dice-
bantur omnia verba haec. Et posuerunt omnes audientes in corde suo dicen-
tes: *Quis putas puer iste erit, et manus Domini erat cum eo.* Et Za-
charias pater ejus repletus Spiritu sancto prophetavit, dicens,

Benedictus Dominus Deus Israel, quia visitavit et fecit redemptionem
plebi suae. Et excitavit cornu salutis nobis, in domo David pueri sui.
Sicut locutus est per os sanctorum a saeculo prophetarum ejus. Salutem
ex inimicis nostris et de manu omnium qui oderunt nos. Ad faciendam

ρὸς πάντων τῶνμισούντων ἡμᾶς. ποιῆσαι ἄλλος μετὰ τῶν πα-
 P 201 τέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ. ὄρον δὲ
 ὤμοσεν πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν τοῦ δοῦναι ἡμῖν. ἀφ' ὧν
 ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ἑυσθέτους λατρεύειν αὐτῷ πάσας
 τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. καὶ σύ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου⁵
 κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου κυρίου ἐτοιμάσαι
 ὁδοὺς αὐτοῦ τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν ἀφί-
 σει ἁμαρτιῶν αὐτῶν. διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς
 ἐπισκέπασατο ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἕξ ὑψους. ἐπιφανεῖ τοῖς ἐν σκοτει
 καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν¹⁰
 εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

B Τὸ δὲ παιδίον ἠῤῥξανεν καὶ ἐκραταιώθη πνεύματι, καὶ
 ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ.

Εἰς Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον.

Ὅστις ὁ μελλῶν πάντων ἀνθρώπων Ἰωάννης ὁ βαπτιστής,¹⁵
 ὁ ἔτι ἐν κοιλίᾳ πνεύματος ἁγίου πλησθεὶς καὶ σκιρτῶν καὶ ἐπι-
 γόμενος προδραμεῖν τοῦ κυρίου αὐτοῦ, ὁ μέγας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,
 ὁ πρόδρομος τοῦ κυρίου, ὁ ἐτοιμάζων αὐτῷ λαὸν κατεσκευασμέ-
 νον, ὁ τῶν προφητῶν ἀνώτερος καὶ τῶν ἀποστόλων προγενέστε-
 C
 R 478 ρος, ὁ μέσος τῆς παλαιᾶς καὶ καινῆς διαθήκης, ὁ τελευταῖος ἐν²⁰
 νόμῳ καὶ τῆς νέας ὑποδείκτης, ὁ παρόντι τὸν δεσπότην Χριστὸν

6. προπορεύσει PV. ἴδ. γὰρ om. R. 9. ἐπιφάναι R. 12. ἐκραταιῶθ
 (ἐκραταιώθη corrigitur in Emend, p. 920.) τῷ π. R, ἐκραταιώθη
 τῷ π. P. 16. ἔτι om. R. *ibid.* τῇ κοιλίᾳ P.

miseritordiam cum patribus nostris, et memorari testamenti sui sancti. Jurjurandum quod juravit ad Abraham patrem nostrum datum esse nobis. Ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati serviamus illi. In sanctitate et justitia coram ipso omnibus diebus nostris, Et tu, puer, Propheta altissimi vocaberis, praecibus ante faciem Domini parare viam ejus. Ad dandam scientiam salutis plebi ejus, in remissionem peccatorum eorum. Per viscera misericordiae Dei nostri, in quibus visitavit nos oriens ex alto. Illuminare his qui in tenebris et umbra mortis sedent, ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Puer autem crescebat et confortabatur spiritu. Et erat in desertis usque ad diem ostensionis suae ad Israel.

De Joanne Praecursore.

Hic omnibus major hominibus Joannes Baptista. qui in utero reple-
 tus Spiritu Sancto exultavit, festinans praecurrere Domino suo, magnus
 coram Deo, Praecursor Domini, qui paravit ipsi plebem perfectam, ex-
 celsior Prophetis, antiquior Apostolis, medius inter novum et vetus Te-
 stamentum, sitimes in lege veteri, et novae indigitator, qui praesentem
 Dominum Christum omnibus ostendit, qui vitae asperitate homines uni-

πίσιν ὑποδεικνύς, ὁ τῇ σκληραγωγίᾳ πάντας ἀνθρώπους ὑπερ-
αίρων καὶ τῇ διακονίᾳ πάντας ἀνθρώπους ὑπερβίος, ὁ ἐν πνεύ-
ματι καὶ δυνάμει Ἑλλίου προελθὼν καὶ τὸν Ἑλλίαν ὑπερβαίνων τῷ
βαπτίζῃ τὸν κύριον, ὁ λύχνος ὁ καιόμενος πρὸ τοῦ ἡλίου τῆς
δικαιοσύνης, οὗτος παρόντα τὸν κύριον ὑποδεικνύσει λέγων, Ἰδὲ
ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἀμνὸν ὡς
θυόμενον καλέσας καὶ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου αἴροντα ὡς
ἀπαλλάττωτα τὸν κόσμον τῆς ἁμαρτίας, διὰ τῆς ἀναστάσεως
ἀφθάτους καὶ ἀθανάτους καὶ ἀτρέπτους ἀποτελῶν. τοιαύτης
διακονίας καὶ τοιοῦτων πραγμάτων μηνυτῆς ἡξιώθη ὁ μέγας
Ἰωάννης εἶναι.

Ἐἴτα θέλοντες γινῶσθαι καὶ πόστη τοῦ μηνὸς ἐτέχθη ὁ πρό- V 162
δρομος, εὐρίσκομεν ὡς ὁ ἐννεαμηνιαίος ἡλιακὸς χρόνος τῆς συλλή-
ψεως τῆς Ἐλισάβετ συμπληροῦται εἰς τὴν εἰκάδα τετάρτην τοῦ
Ἰουνίου μηνός.

Ἐἴτα γινῶσθαι βουλόμενοι καὶ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐτέχθη,
τιθεμεν τὰ ἐφ' ἧς παρὰ τὸ ἔν, καὶ συνύπτουμεν αὐτοῖς τὸ τέταρ-
τον, τουτέστιν ἄλλα ἁπλοῦς γίνονται, ζυγῶν. μέρισον εἰς ζ' ζ'
δ' γ', ζ' π' φζ', ζ' γ' κά. λοιπὸν α' ταύτη προστίθεμεν P 202
ἄνωθεν λ', μαίον λα', Ἰουνίου κδ', γίνονται πζ' λύσον εἰς ζ',
ζ' ι' σ', ζ' β' ιδ', λοιπὸν β'.

Ἔγνωμεν οὖν ὡς ἐν δευτέρᾳ τῆς ἐβδομάδος ἡμέρᾳ κατὰ τὸ

1. δεικνύς P.	id. ὑπεραίρων — ἀνθρώπους om. P.	10. μη-
νυθῆς P.	12. πόση P.	22. οὖν
om. P.	13. ἐννεαμηνιαίος P.	

versus superavit, qui in spirita et virtute Eliae ambulans, ipsum etiam
Eliam praecelluit, dum Dominum baptisavit, lucerna ardens ante Solem
justitiae. Hic praesentem Dominum ostendit, dicens: Ecce Agnus Dei
qui tollit peccatum mundi, agnum ut sacrificandum appellans, quique pec-
catum mundi tolleret, et absolveret mundam a peccato, per Resurrectio-
nem, incorruptis iis, immortalibus et immutabilibus affectis. Hujusmodi
ministerium, talemque rerum novitatem esse dignatus est magus Joannes.

Porro qui nosse volet quota mensis die natus est Praecursor, de-
prehendemus novem mensium solarium tempus conceptionis Elisabet in
xiv. mensis Junii compleri.

Deinde, si nosse etiam velimus feriam qua in locum est editus, po-
nimus v. mcmvii. uno dempto: his addimus quartam partem, hoc est
mccclxxvi. et existunt vi. mccccxxxii. haec quidem divide in vii. vii.
vare in dcccc. et prodibunt vi. mccc. duo vii. in lxxx. nascentur dxx.
duo vii. in xli. prodibunt xxi. reliquitur i. huic addimus xxx. dies
Aprilis, xxxi. Maii, xxiv. Junii, sunt lxxxvi. quae divide per vii. septies
x. efficiunt lxxx. divide vii. per ii. sunt xiv. reliqua sunt ii.

παρὸν ἔτος ὁ πρόδρομος ἐτέχθη, καθ' ἣν ἡμέραν ἐθημιούργησεν ὁ θεὸς τὸ στερέωμα τὸ ἐν μέσῳ τῶν ὑδάτων.

- R 480 Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις ἐξῆλθεν δόγμα παρὰ Καίσαρος Ἀυγούστου ἀπογραφῆσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. αὕτη ἡ ἀπογραφή πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρινίου, καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογραφῆσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.
- B ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐκ πόλεως Ναζαρέθ εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς πόλιν Δαβὶδ, ἣτις καλεῖται Βηθλέεμ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαβὶδ, ἀπογράψασθαι σὺν Μαρίας τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικί, ὄσση ἐγκύω. ἐγένετο 10 δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἔτεκεν τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάωσεν αὐτὸν καὶ ἀνέθηκεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τῇ 15 ποιμνῇ αὐτῶν. καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δεῖξα κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς, καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν.
- C καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος, Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· ἰδοὺ γὰρ εἰσαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, δι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ, ὃς ἐστὶν Χριστὸς κύριος ἐν πόλει Δαβὶδ, καὶ καθὼς γέγραπται, Αὐτὸς ὁ λαλῶν ἰδοὺ πάρεμι.
- Εἶτα γυνῶναι βουλόμενοι καὶ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐτέχθη Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν, τίθειμεν τὴν κατὰ τὸ παρὸν ἔτος

3. ἐν ταύταις] Luc. II. 21. γέγραπται] Esai. LVIII. 9. 23. τίθειμεν τὴν] τίθειμεν P.

Ex his discimus feria II. hebdomadis hoc praesenti anno natum Praecursorem, quo die creavit Deus firmamentum in medio aquarum.

His diebus exiit edictum a Caesare Augusto ut describeretur universus orbis. Haec descriptio prima facta est Cyrinio Syriae Praeside. Et ibant omnes ut describerentur, singuli in suam civitatem. Ascendit autem et Joseph a Galilaea civitate Nazareth in Judaeam civitatem David, quae vocatur Bethlehem, eo quod esset de domo et familia David, ut describeretur cum Maria desponsata sibi uxore praegnanate. Factum est autem cum essent ibi, impleti sunt dies ut pareret. Et peperit filium suum primogenitum, et pannis eum involvit, et reclinavit eum in praesepio, quia non erat ei locus in diversorio. Et pastores erant in regione eadem vigilantes et custodientes vigilias noctis super gregem suum. Et ecce Angelus Domini stetit juxta illos, et gloria Domini circumfulsit illos, et timuerunt timore magno. Et dixit illis Angelus: Nolite timere, ecce enim evangelizo vobis gaudium magnum, quod erit omni populo, quia natus est vobis hodie Salvator, qui est Christus Dominus, in civitate David, quemadmodum scriptum est, Ipse qui loquitur, ecce advenit.

Quod si deinde voluerimus nosse feriam qua Christus verus Deus

μῶν ἐπακτὴν τοῦ ἡλίου, καὶ ταύτῃ προστιθέντες ἀπὸ ἀρχῆς τοῦ πρώτου μηνὸς ἡμέρας ἀπριλίου λ', μαΐου λα', ἰουνίου λ', ἰουλίου λα', ἀυγούστου λα', Σεπτεμβρίου λ', ὀκτωβρίου λα', νοεμβρίου λ', δεκεμβρίου κέ, γίνονται σό, ταύτας ἑβδόμου, ζ' λ' γίνονται σί, ζ' ἡ νς', λοιπὰ δ'.

Ἐγνωμεν οὖν ὡς καθ' ἣν ἡμέραν ἐδημιούργησεν τοὺς φωστῆρας, κατ' αὐτὴν ἐτέχθη Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ὡς ὑπάρχων ἥλιος δικαιοσύνης.

Ἡρώδης δὲ πρὸς ταῖς ἐτέραις αὐτοῦ μαιφονίαις Σαλώμης 10 τῆς ἰδίας ἀδελφῆς ἀναιρεῖ τὸν ἄνδρα. γήμιαντος δὲ αὐτὴν ἑτέρου, καὶ τοῦτον ἐπιπροστίθῃσιν. καὶ ἔτι πρὸς τούτοις τοὺς ὑφηγητὰς τῶν ἱερῶν νόμων καὶ τοὺς τῶν πατρῶων ζηλωτὰς κτείνουσιν.

Ἰνδ. α'. μα'. ὑπ. Πουπλίου Καίσαρος καὶ Παύλου.

R 482
P 203
V 163

15 Τῇ πρώτῃ τοῦ ἰανουαρίου μηνὸς ἡμέρα δ', ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ἡ', ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ. εἶτα μετὰ ταῦτα ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτοῦ, κατὰ τὸν νόμον τὸν δοθέντα 20 παρ' αὐτοῦ διὰ Μωϋσέως ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα πωραστῆσαι τῷ κυρίῳ, καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ κυρίου, ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοίγον μήτρων ἁγίων τῷ κυρίῳ κληθήσεται. καὶ ἐν τῷ

6. ἡμέρα τετάρτη ἐγεννήθη ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. m. P.
10. γαμήσαντος P sola. 11. τούτους R. 14. Πουβλίου P sola.
15. ὅτε ἐπλήσθησαν] Luc. II. 21. 21. καθὼς] ὡς P.

noster natus est, ponimus hoc praesenti anno unam epactam Solis, cui Annia m. c. adfiscimus a principio primi mensis dies Aprilis xxx. Maii xxxi. Junii xxi. Julii xxxi. Augusti xxxi. Septembris xxx. Octobris xxxi. Novembris xxx. Decembris xxv. qui efficiunt dies cclxx. Hos deinde septuplica, duae septem in xxx. efficiunt ccx. septem in viii. erunt lvi. reliqua sunt iv.

Colligimus ergo Christum verum Deum nostrum, utpote verum iustitiae solem, eo die natum, quo ipse luminaria condidit.

Herodes vero praeter alia scelera sua, sororis suae Salomes conjugem interfecit. Hanc cum alius duxisset, illum pariter sustulit. Legum praeterea interpretes, jurisque patrii amatores occidit.

Anni Christi.

[Ol. Iph.]

1. xli. Ind. i. Publio Caesare et Paulo Coss.

1. 195. 5506.

Primo Januarii mensis die, feria iv. quando impleti sunt dies viii. venerunt circumcidere puerum, et vocatum est nomen ejus Jesus, quod vocatum est ab Angelo, priusquam in utero conciperetur. Porro cum impleti essent dies purificationis ejus, secundum legem ab ipso per Moysen datam, duxerunt eum in Hierusalem, ut sisterent eum Domino, quem-

εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν ἐν τῷ ἱερῷ ἐδόξατο ἀπὸ τῶ Συμεῶν ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν τὸν Θεόν· καὶ εἶπεν, Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου, θέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνων καὶ δόξα λαοῦ σου Ἰσραήλ. καὶ μετὰ βραχίον, Ἰδοὺ οὗτος κεῖται εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον. καὶ σοῦ δὲ ἀντὶς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία.

Ταῦτα δὲ ἡμῖν παρυδέσθαι· ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἀντιστοιῶν ¹⁰
 C καὶ ὑπηρετῶν γενομένων τοῦ λόγου, παρ' ὧν καὶ ὁ ἅγιος Λουκᾶς λαβῶν συνεγράψατο. οἱ δὲ ἀντόπται καὶ ὑπηρέται εἰσὶν ἡ ἁγία ἔκδοχος καὶ κατὰ ἀλήθειαν θέσποινα ἡμῶν Θεοτόκος, ἡ καὶ συντηρήσασα πάντα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, καθὼς γέγραπται, καὶ ὁ δίκαιος Ἰωσήφ ὁ μνηστήρ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος ὁ πρῶτος τῶν ¹⁵
 ἐν Ἱεροσολύμοις κατακοσμήσας θρόνον καὶ Ἰωσήφ καὶ Σίμων καὶ Ἰουδας. οἱτοὶ εἰσὶν οἱ ἀπ' ἀρχῆς ἀντόπται· καὶ ὑπηρέται ἕως τοῦ τριακοστοῦ ἔτους τῆς κατὰ σάρκα ἐκφανείας τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

D Ἐκ τοῦ μεγάλου Βασιλείου. 20

Τὰ τοῦ Συμεῶν ῥήματα πρὸς τὴν Μαρίαν οὐδὲν ἔχει ποι-

4. Ἰδὸν PV. 6. δόξαν P. 10. ἐκ τῶν] αὐτῶν R. 11. παρ' ὧν] παρῶν RV, ὅσπερ P. 12. ἡ ἁγία ἡ ἔκδοχος P. 16. τῶν] τοῦ P. 20. Βασιλείου V.

admodum scriptam est in lege Domini: Quia omnes masculinum adorationis cultum sanctam Domino vocabitur. Et cum inducerent parentes puerum Jesum in templum, accepit eam Symeon in ulnas suas, et benedixit Deum, et dixit: Nunc dimittis servum tuum, Domine, secundum verbum tuum in pace. Quia viderunt oculi mei, salutare tuum: quod parasti ante faciem omnium populorum. Lumen ad revelationem gentium, et gloriam plebis tue Israel. Et paulo infra: Ecce positus est hic in ruinam et resurrectionem multorum in Israel, et in signum cui contradicetur. Et tuam ipsius animam pertransibit gladius.

Hæc nobis tradita sunt ab his qui ab initio viderunt, et ipsi ac ministri Verbi extiterunt, veluti Sanctus Lucas, qui hæc ab illis accepta descripsit. Testes verò oculati et ministri sunt, sancta et gloriosa, et vere Domina nostra Dei genitrix, quæ omnia servavit in corde suo, quemadmodum scriptum est, et iustus Joseph sponsus illius, et filii illius Jacobus qui primus Hierosolymitanam thronum exornavit, et Iosus, et Simon, ac Judas: hi sunt qui ab initio ipsamet inspexere, fuerunt ministri usque ad trigésimum annum magis Dei et Servatoris nostri Jesu Christi secundum carnem apparitionis.

κλον οὐδὲ βαθεύ. ἠϋλόγησε γὰρ αὐτοὺς Συμεὼν καὶ εἶπε πρὸς
 Μαρίας τὴν μητέρα αὐτοῦ, Ἰδοὺ οὗτος κεῖται εἰς πτώσιν καὶ ἀ-
 νάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον.
 καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία. καίτοι ἐμοὶ
 5 οἷδὲν ἦτιον φαίνεται ἄπορον πῶς ὁ ἀπὸδὸς εἰς πτώσιν κείται καὶ
 εἰς ἀνάστασιν, καὶ τί τὸ σημεῖον τὸ ἀντιλεγόμενον, καὶ τρίτον
 πῶς τῆς Μαρίας τὴν ψυχὴν διελεύσεται ἡ ῥομφαία. ἠγοῦμαι P 204
 τοῖνον εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν εἶναι τὸν κύριον οὐκ ἄλλων πε-
 πτήτων καὶ ἄλλων ἀνισταμένων, ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ ἐν ἡμῖν χείρο-
 10 νος καταπίπτοντος καὶ τοῦ βελτίονος διανισταμένου. καθαιρε-
 τικὴ μὲν γὰρ τῶν σωματικῶν παθῶν ἐστὶν ἡ τοῦ κυρίου ἐπιφύ-
 νημα, διεγερτικὴ δὲ τῶν τῆς ψυχῆς ἰδιωμάτων. ὡς δταν λέγει
 Παῦλος, "Ὅταν ἀσθενῶ, δυνατὸς εἰμι, ὁ αὐτὸς ἀσθενεῖ καὶ δύ-
 νάται· ἀλλ' ἀσθενεῖ μὲν τῇ σαρκί, δυνατὸς δὲ ἐστὶ τῷ πνεύμα-
 15 τι. οὕτω καὶ ὁ κύριος οὐχὶ τοῖς μὲν τοῦ πίπτει τὰς ἀφορμὰς
 παρέχει, τοῖς δὲ τοῦ ἀνίστασθαι· οἱ γὰρ πίπτοντες ἀπὸ τῆς στά-
 σεως ἐν ἧ ποτὲ ἦσαν καταπίπτουσιν δηλονότι. οὐδέποτε δὲ στή- B
 κη ὁ ἄπιστος, ἀεὶ συρόμενος μετὰ τοῦ ὄφους συνέπεται. εὐκ
 ἔχει οὖν ὄθεν πέση διὰ τὸ καταβεβλήσθαι τῇ ἀπιστίᾳ. πρώτη V 164
 20 ἐνέργεια τοῦ στήκοντα τῇ ἁμαρτίᾳ πεσεῖν καὶ ἀποθανεῖν, εἶτα
 ζῆσαι τῇ δικαιοσύνῃ καὶ ἀναστῆναι, τῆς εἰς Χριστὸν γνώσεως.

1. αὐτῶν P. 5. ὁ οὐκ. P. 10. διανασταμένον P. 18. Παῦ-
 λος] II. Cor. XII. 10. 17. αἰσθήμης P. 18. συνέπεται P.
 20. ἐνέργεια τὰ ἐσθήματα P.

Ex Basilio Magno.

Symeonis verba ad Mariam nihil varium habent aut altum. Bene-
 dixit enim illi Symeon, et dixit ad Mariam matrem ejus: *Eccce hic posi-
 tus est in ruinam et resurrectionem multorum in Israel, et in signum cui
 contradicetur.* Et tuam ipsius animam pertransibit gladius. Neque enim
 minus dubium mihi videtur, quomodo idem in ruinam et resurrectionem
 sit positus, et quid sit signum cui contradicetur; et tertio, quomodo
 Mariae animam pertransibit gladius. Existimo ergo Dominum esse posi-
 tum in ruinam et resurrectionem, non aliis cadentibus et aliis resurgen-
 tibus: sed malo potius, quod in nobis ipsis est, ruente, et eo quod me-
 lius est resurgente. Etenim Domini in terras adventus eandem vim habet,
 ut corporis appetitus convellat, et animae naturam rorsum excitet. Cum
 dicit Paulus, *Quando infirmus, potens sum: idem infirmatur et potens
 est: nimirum infirmatur carne, valet autem spiritu.* Ita Dominus non
 alia quidem causam praebet cadendi, alia surgendi: nam qui cadunt,
 de statu videlicet cadunt, in quo antea fuerant. Nullomodo enim stat
 qui boni credit, et semper cum serpente serpit. Non habet ergo unde
 cedat, quia per incredulitatem dejectus semper jacet. Primum benefi-
 cium est, ut quae in peccato stant, cadant et moriantur, deinde rursus

ἐκάτερον ἡμῖν χαριζομένης. πιπέτω τὰ χεῖρονα, ἵνα λάβῃ κληρὸν τὰ βελτίω πρὸς τὴν ἀνάστασιν. ἔὰν μὴ πέσῃ πορνεία, σωφροσύνη οὐκ ἀνίσταται· ἔὰν μὴ ἀλογίᾳ συντριβῆ, τὸ λογικὸν ἐν ἡμῖν οὐκ ἀνθήσει. οὕτως οὖν εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν.

- C εἰς δὲ σημεῖον ἀντιλεγόμενον, κυρίως σημεῖον ἔγνωμεν παρὰ τῆς 5
 R 486 γραφῆ τὸν σταυρὸν εἰρημένον. ἔθῃκεν γὰρ Μωϋσῆς τὸν ὄφιν ἐπὶ σημεῖου, τουτέστιν ἐπὶ σταυροῦ, ὃ σημεῖόν ἐστι παραδόξου τινὸς καὶ ἀφανοῦς πράγματος ἐνδεικτικόν, δρώμενον μὲν παρὰ αὐτῶν, νοούμενον δὲ παρὰ τῶν ἐντροχῶν τὴν δίκτυαν. ἐπεὶ οὖν οὐ παύονται ζυγομαχοῦντες περὶ τῆς ἐνανθρωπή-10
 σεως τοῦ κυρίου, οἱ μὲν ἀνιληφέναι σῶμα, οἱ δὲ ἀσώματον αὐτοῦ τὴν ἐπιδημίαν γεγενῆσθαι διοριζόμενοι, καὶ οἱ μὲν πα-
 D ματος οἰκονομίαν πληροῦν, ἄλλοι δὲ χοικόν, καὶ ἄλλοι ἐπουράνιον σῶμα, καὶ οἱ μὲν προαιώνιον τὴν ὑπαρξίν, οἱ δὲ ἀπὸ Μα-15
 ρίας τὴν ἀρχὴν ἐσχηκέναι· διὰ τοῦτο εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον. ῥομφαίαν δὲ λέγει τὸν λόγον τὸν πειραστικόν, τὸν κριτικόν τῶν ἐνθυμήσεων, τὸν δικνουόμενον ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς καὶ σώματος, ἀρμῶν τε καὶ μυελῶν καὶ κριτικῶν ἐνθυμήσεων· ἐπειδὴ τοίνυν πᾶσα ψυχὴ παρὰ τὸν καιρὸν τοῦ πάθους οἰοεὶ διακρίσθαι²⁰
 τινὶ ὑπεβάλλετο κατὰ τὴν τοῦ κυρίου φωνὴν εἰπόντος ὅτι πάν-

4. κολλῶν καίται P. 10. ἀνθρωποποιήσεως P ex conjectura Raderi, ἀνθρωποπίσεως R. 11. ἀπειληφέν R, ἀνιληφέναι m. R. 13. ἐσχέναι R, ἐσχηκέναι m. R. 17. δὲ om. PV. 18. ib. τὸν secundum om. P. 18. καὶ om. R. 21. ὑπεεβάλλετο P.

per justitiam resurgant, utrumque cognitione Christi nobis largiente. Cadant ergo deteriora, ut occasionem resurgendi capiant. Nisi prius libido ceciderit, temperantia non resurget: nisi sensus animalis prius fuerit contritus, rationis vigor in nobis non efflorescet. Ita ergo positus est in ruinam et resurrectionem multorum. In signum autem cui contradicetur: signum proprie in sacris literis pro cruce sumitur. Moyses enim serpentem in signo proposuit, hoc est in cruce, quod rei alicujus insolitae et occultae est indicium, quod ab omnibus quidem videtur, sed ab iis duntaxat qui valent ingenio intelligitur. Cum igitur altercarui non desinant, de Domini inhumanatione, dum alii corpus assumpsisse contendunt, alii absque corpore in terris versatum, alii corpus habuisse passibile, alii in phantastico corpore adventum suum adimplerent, alii terrenum, coeleste alii corpus assumpsisse, alii natura aeternum, alii ex Maria principium duxisse: ideo dicitur fuisse positus in signum contradictum. Rhomphaeam vero seu gladium, verbum vocat, quod explorat ac discernit cogitationes, et usque ad animae et corporis divisionem penetrat, atque adeo compagini et medullarum ipsarumque intermarum cogitationum: quandoquidem cum passus est, dubitatione fluctabant omnes ad Domini vocem, dum dixit, Omnes in me scandalum patie-

τες σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοί, προφητεύει Σύμειων περὶ αὐτῆς
 τῆς Μαρίας ὅτι παρεστῶσα τῷ σταυρῷ καὶ βλέπουσα τὰ γινόμε- P 205
 να καὶ ἀκούουσα τῶν φωνῶν μετὰ τὴν τοῦ Γαβριὴλ μαρτυρίαν,
 μετὰ τὴν ἀπόβῆτον γνώσιν τῆς θείας συλλήψεως, μετὰ τὴν με-
 5 γάλην τῶν θαυμάτων ἐπίδειξιν, γενήσεται τις καὶ περὶ τὴν σὴν
 ψυχὴν σάλος. ἔδει γὰρ τὸν κύριον ὑπὲρ παντὸς γεύσασθαι θα-
 νάτου, καὶ ἱλαστήριον γενόμενον τοῦ κόσμου πάντας δικαιῶσαι
 τῷ αὐτοῦ αἵματι. καὶ σοῦ οὖν αὐτῆς τῆς ἄνωθεν δεδιδαγμένης
 τὰ περὶ τοῦ κυρίου ἄψεται τις διάκρισις, τουτέστιν ῥομφαία,
 10 ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἀπὸ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. ὀνή-
 σεται, ὅτι μετὰ τὸν σκανδαλισμὸν τὸν ἐπὶ τῷ σταυρῷ τοῦ Χρι-
 στοῦ γενόμενον τοῖς τε μαθηταῖς καὶ αὐτῇ τῇ Μαρίᾳ ταχεῖα τις B
 ἴασις παρακολουθήσει παρὰ τοῦ κυρίου, βεβαιούσα αὐτῶν τὴν καρ-
 διάν ἐπὶ τὴν αὐτῶν πίστιν. οὕτω γὰρ οἶδαμεν Πέτρον μετὰ τὸ
 15 σκανδαλισθῆναι βεβαιότερον τῆς εἰς τὸν Χριστὸν πίστεως ἀντε-
 χόμενον. τὸ ἀνθρώπινον οὖν σαθρὸν διηλέγχθη, ἵνα τὸ ἰσχυ-
 ρὸν τοῦ κυρίου διδαχθῇ, ὃ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶ-
 νας. ἀμήν.

Ἔστα γινῶναι θέλοντες καὶ ἐν πόστη τῆς ἑβδομάδος ἡμέρα R 488
 20 κατὰ τὸ παρὸν πεντακισχιλιοστὸν φζ' ἔτος ἔφθασεν ἡ δευτέρα τοῦ
 φεβρουαρίου μηνός, τίθεμεν τὴν μίαν ἐπακτὴν τοῦ ἡλλου, καὶ
 ταύτῃ συνάπτομεν τὰς ἀπὸ πρώτης ἐπιλλου μηνός ἡμέρας μέ- C

8. ἀκούσασα P. 8. δεδιδαγμένης V, δεδειγμένης P. 10. ὅπως
 ἀναποκαλυφθῶσιν P. ib. ἐνήσκειαι V. 12. τοῖς τε μαθηταῖς]
 τοῖς δὲ τοῖς μαθηταῖς P. 14. εἶδαμεν PV. 15. τὸν om. P.
 19. καὶ om. P. 22. τῆς πρώτης P.

mini. Haec autem ipsi Mariae praedixerat Symeon, (hanc sic affatus)
 Cum steteris, inquit, ad crucem, spectaverisque omnia quae fiunt, ac
 verba audieris, post Gabrielis testimonium, post inexplicabilem divinae
 conceptionis cognitionem, post tot peracta miracula, aliquam tamen in
 anima tua fluctuationem patieris. Necesse enim erat ut Dominus pro
 omnibus mortem gustaret, et mundi propitiatorum effectus, universos
 suo sanguine justificaret. Te ergo ipsam, divinitus licet quae de Do-
 mino ventura erant adocum, quaedam subibit dubitatio, hoc est gladius,
 ut ex multorum cordibus revelentur cogitationes. Proderit tamen illa,
 quia post scandalum, quod ex cruce Christi discipulis et ipsi Mariae
 orietur, cura statim ac sanatio a Domino subsequetur, quae illorum corda
 in fide confirmabit. Sic videmus Petrum postquam scandalum passus
 est, firmiorem in Christum fidem servasse. Humana ergo imbecillitas
 ostensa est, ut Domini potentia edoceret, cui gloria et imperium in
 saecula. Amen.

Deinde si nosse quis velit quae hebdomadis die, hoc praesenti an-
 no v. MDVII. secunda mensis Februarii incidit, ponimus unam Solis
 Chronicon Paschale vol. I. 25

χρῆς αὐτῆς τῆς δευτέρας τοῦ φεβρουαρίου μηνός, τοῦτέστιν ἀπρι-
 λίου λ', μαΐου λα', ἰουνίου λ', ἰουλίου λα', ἀγούστου λα', σε-
 πτεμβρίου λ', ὀκτωβρίου λα', νοεμβρίου λ', δεκεμβρίου λα', ἰα-
 νουαρίου λα', φεβρουαρίου β', γίνονται πθ'. ταύτας ἐβδόμου ζ'
 V 166 μί γίνονται σπ' ζ' δ' γίνονται κη' λοιπὸν α'. Ἐγνωμεν ὡς ἐν 5
 κυριακῇ ἔφθασεν, ὅτε Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις ἐδέξατο τὸν δεσπότην
 Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν· καθ' ἣν ἡμέραν ἐδημιούρη-
 σεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ ἦ ἡμέρα τὴν ἀφθαρτον καὶ
 ζωοποιὸν ἡμῖν ἀνάστασιν ἐδωρήσατο.

D Ἰνδ. β'. μβ'. ὑπ. Οὐνδικίου καὶ Οὐάρον. 10

Ἡρώδης τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν πυθόμενος παρὰ τῶν
 μάγων, τὰ περὶ τὴν Βηθλεὲμ ἀναιρεῖ παῖδια ἀπὸ διετούς καὶ
 κατωτέρω, οὐόμενος καὶ τὸν Χριστὸν τῆς τοιαύτης τοῖς ὀμνήξιν
 συναπολέσαι συμφορᾶς, ὄντος τοῦ κυρίου κατὰ τοῦτον τὸν και-
 ρὸν ἐν Αἰγύπτῳ μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ. 15

ρθε' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. μγ'. ὑπ. Λαμίου καὶ Σερβίλλου.

Ἰνδ. δ'. μδ'. ὑπ. Μάγνου καὶ Βαλερίου.

P 206 Ἡρώδης ὑδέρῳ δεινῷ πιασθεῖς, σκώληκας δὲ ἐκβράσας ἀπὸ

4. φεβρουαρίου V : conf. ad p. 224. D. ib. ἐβδόμῳ RV. 6. ἐκ
 κυριακῆν ὁ Συμεὼν ἐδέξατο ἐν ἀγκάλαις τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
 Χριστὸν m. P. 10. Οὐνδικίου] τοῦ Ἰνδικίου V, Ἰνδικίου P.
 ib. Οθαρίου P.

Anni a m. c. epactam, huiusque dies a prima Aprilis mensis adjungimus, usque ad se-
 cundam mensis Februarii, scilicet Aprilis xxx. Maii xxxi. Junii xxx. Ju-
 lii xxxi. Augusti xxxi. Septembris xxx. Octobris xxxi. Novembris xxx.
 Decembris xxxi. Januarii xxxi. Februarii ii. Colliguntur dies cccxi.
 hos si septuplices, septies xl. efficiunt ccccxx, septies iv efficiunt
 xxviii. relinquuntur i. Intelligimus ergo in Dominicam incidere, quando
 Symeon in ulnas excepit Dominum Christum verum Deum nostrum: quo
 quidem die coelum et terram condidit, quoque die incorruptibilem et vi-
 vificam nobis dedit Resurrectionem.

A. C.

[Ol. Iph.]

5507. 2. XLII. Ind. II. Indicio et Vario Coss.

2.

Herodes cum a Magis Christi nativitate accipisset, pueros circa Bethleem a bimis et infra trucidat, ratus se in hac ejusdem aetatis puerorum clade una Christum sublaturum, cum isto tempore Dominus cum Maria matre sua in Aegypto ageret.

CIXV. Olympias.

3. XLIII. Ind. III. Lamia et Servilio Coss.

3.

5. XLIV. Ind. IV. Magno et Valerio Coss.

1. 196.

Herodes aqua interquite afflictus, corpore etiam verui-

τοῦ σώματος καὶ σαρκὸς ὅλος, καταστρέφει τὸν βίον· ποιῆν
δικαίαν τίσας, ἂνθ' ἧν ἄμφι Βηθλεὲμ ἀνείλεν παιδῶν τῆς
τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἐπιβουλῆς. Ἔνεκα ἐβασίλευσεν δὲ ἐν τῇ Ἰου-
δαίᾳ ἀντ' αὐτοῦ Ἀρχελαῶς ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη θ'.

5 Ἰνδ. ε' μέ. ἑπ. Λεπίδου καὶ Πλάγκου.

Ἰνδ. ζ'. μζ'. ὑπ. Τιβερίου Καίσαρος καὶ Καπίτωνος.

Ἰουδαίων βασιλεῖα Ἀνγούστος Ἀρχελαῶν Ἡρώδου παῖδα
καθίστησιν, τετράρχας δὲ ἀποδείκνυσιν Ἡρώδην τὸν καὶ Ἀντί- R 490
παν καὶ Λυσανίαν καὶ Φιλίππον, Ἀρχελαῶν ἀδελφούς. B

10 ρηζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. μζ'. ὑπ. Κρητίδου καὶ Νερβά.

Ἰνδ. η'. μή. ὑπ. Καμίλλου καὶ Κυντιλιανού.

Ἰνδ. θ'. μθ'. ὑπ. Καμερίνου καὶ Σαβίνου.

Ἰνδ. ι'. ν'. ὑπ. Δολαβέλλα καὶ Σιλανού.

15 ρηζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ια'. να'. ὑπ. Λεπίδου καὶ Ταύρου.

Ἰνδ. ιβ'. νβ'. ὑπ. Τιβερίου Καίσαρος τὸ β' καὶ Σκηπίωνος. C

Ἰνδ. ιγ'. νγ'. ὑπ. Φλάκκου καὶ Σιλάνου.

Ἀποθανόντος Ἀρχελαῶν βασιλεύει τῆς Ἰουδαίας Ἡρώδης
20 ὁ τετράρχης, ἀδελφὸς αὐτοῦ, υἱὸς δὲ καὶ ἀπὸ τὸς Ἡρώδου

1. τοῦ om. P. 2. παιδία P. 3. ἐπιβουλῆς om. P. *ibid.* δὲ
βασιλεῖα
καὶ ἐν P. 7. βασιλεῖα] τετράρχην V. 16. Λεπιδίου V. 17. Σι-
πίωνος R.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

nante et putrescente, vitam finivit, justis poenis datis, quod
Servatoris nostri causa pueros circa Bethleem sustulisset. Il-
lius vero loco regnavit in Judaea Archelaus filius annis ix.

6. XLV. Ind. vi. Lepido et Planco Coss.

2. 5511.

XLVI. Ind. vii. Tiberio Caesare et Capitone Coss.

Augustus Judaeorum Regem Archelaum Herodis filium
creat. Tetrarchas vero renuntiat Herodem Antipam, Lysa-
niam, et Philippum, Archelai fratres.

CXCVI. Olympias.

7. XLVII. Ind. vii. Cretio et Nerva Coss.

8. XLVIII. Ind. viii. Camillo et Quiniliano Coss.

9. XLIX. Ind. ix. Camerino et Sabino Coss.

1. 197.

10. L. Ind. x. Dolabella et Silano Coss.

2.

CXCVII. Olympias.

11. LI. Ind. xi. Lepido et Tauro Coss.

3.

12. LII. Ind. xii. Tiberio Caesare II. et Scipione Coss.

4.

13. LIII. Ind. xiii. Flacco et Silano Coss.

1. 198.

τοῦ τετραρχου καὶ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, τοῦ καὶ ἀνεμότοτος τὰ νήπια. βασιλεύει δὲ οὗτος Ἡρώδης ἕτη κδ'.

Ἰνδ. ιδ'. νδ'. ὑπ. Σέκτου καὶ Σέκτου.

ρῆθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιε'. νε'. ὑπ. Πομπηίου Μάγνου καὶ Ἀπουληίου. 5

D Ἰνδ. α'. νς'. ὑπ. Βρούτου καὶ Φλάκκου τὸ β'.

Ῥωμαίων γ' ἐμονάρχησεν Τιβέριος Καῖσαρ ἕτη κβ'.
δομῷ ἐφμγ'.

Ἰνδ. ββ'. α'. ὑπ. Ταύρου καὶ Αἰβωνος.

Ἰνδ. γ'. β'. ὑπ. Κραῦσσου καὶ Ρούφου. 10

V 166

ρῆθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. γ'. ὑπ. Τιβερίου Καίσαρος τὸ γ' καὶ Ρούφου τὸ β'.

Ἰνδ. ε'. δ'. ὑπ. Σιλάνου καὶ Βάλβου.

Ἰνδ. ες'. ε'. ὑπ. Μεσσάλα καὶ Γράτου.

P 207

Ἰνδ. ζ'. ες'. ὑπ. Τιβερίου Καίσαρος τὸ δ' καὶ Δρούσου. 15

σ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. η'. ζ'. ὑπ. Ἀγρίππα καὶ Γάλβα.

1. καὶ alterum om. P. 2. παιδία P. 4. Ὀλυμπιάδος V. 12.
Post β' inserit m. R in textu omissa Σιλάνου καὶ Βάλβου. Ἰνδ. ε'.
δ'. numerosque sequentes ita scriptos exhibet: Ἰνδ. (ς') ε', δ' (ε').
Ἰνδ. (ζ') ες, ε' (ς). Ἰνδ. ζ'. . . Ad quae omnia ab Ducangio ut
a me repetuntur conformata tacetur de V.

A. C.

[Ol. Iph.]

Extincto Archelao, in Judaea regnat Herodes Tetrarcha frater Archelai, filius Herodis Regis Judaeorum qui pueros sustulerat. Is vero Herodes regnat annis xxiv.

14. LIV. Ind. xiv. Sexto et Sexto Coss. 2.

CXCVIII. Olympias.

15. LV. Ind. xv. Pompeio Magno et Apuleio Coss. 2.

LVI. Ind. i. Bruto et Flacco II. Coss. 3.

Tertius Romanorum Imperator Tiberius Caesar, annis imperavit xxii. Colliguntur anni v. MDXLIII.

16. i. Ind. ii. Tauro et Libone Coss. 4.

17. ii. Ind. iii. Crasso et Rufo Coss. 1. 199.

CXCIX. Olympias.

18. iii. Ind. iv. Tiberio Caesare III. et Rufo II. Coss. 2.

19. iv. Ind. v. Silape et Balbo Coss. 3.

20. v. Ind. vi. Messala et Grato Coss. 4.

21. vi. Ind. vii. Tiberio Caesare IV. et Druso Coss. 1. 200.

CC. Olympias.

22. vii. Ind. viii. Agrippa et Galba Coss. 2.

- Ἰνδ. θ'. η'. ὑπ. Πούλλωνος καὶ Βετέρου.
 Ἰνδ. ι'. θ'. ὑπ. Κεθήγου καὶ Ουάρου.
 Ἰνδ. ια'. ι'. ὑπ. Ἀγρίππια τὸ β' καὶ Λεντούλου.

R 492

σα' Ὀλυμπιάς.

- 5 Ἰνδ. ιβ'. ια'. ὑπ. Γετουλικού καὶ Σαβίνου.
 Ἰνδ. ιγ'. ιβ'. ὑπ. Κράσσου καὶ Πίσωνος.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Πόντιος Πιλάτος ἐπίτροπος τῆς Β
 Ἰουδαίας ὑπὸ Τιβερίου ἐκπέμπεται ιβ' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ,
 ὡς ἱστορεῖ Ἰωσήπος.

- 10 Ἰνδ. ιδ'. ιγ'. ὑπ. Σιλανού καὶ Νερούα.
 Ἰνδ. ιε'. ιδ'. ὑπ. Γεμίνου καὶ Γεμίνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἦν ἀρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλήμ Ἄν-
 τας. Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς προφητεύων εἶπεν, Ἐγὼ φωνῇ βοῶν-
 τος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε
 15 τὰς τρίβους αὐτοῦ. πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος
 καὶ μουνὸς ταπεινωθήσεται, καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν καὶ
 αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας, καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον C
 τοῦ θεοῦ.

Ὁ αὐτὸς ὡς εἶδεν τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, εἶπεν,
 20 Ἴδε, ὁ ἄμνος τοῦ θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

7. ὁ Πιλάτος P. 9. Ἰωσήπος P. Bel. Ind. II. 9. 2. 10. Νέ-
 βα P. 13. εἶπεν] Luc. III. 4. 15. καὶ — ταπεινωθήσεται om. P.
 19. εἶπεν] Ioan. I. 29. 20. Ἴδε] εἶδὲ V, Ἴδὸν P.

A. C.

23. viii. Ind. ix. Pullone et Vetere Coss.
 24. ix. Ind. x. Cothego et Varo Coss.
 25. x. Ind. xi. Agrippa II. et Lentulo Coss.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

3.
4.
1. 301.

CCI. Olympias.

26. xi. Ind. xii. Getulico et Sabino Coss.
 27. xii. Ind. xiii. Crasso et Pisone Coss.

2.
3.

His Coss. Pontius Pilatus Judaeae Procurator a Tiberio
 mittitur anno imperii ejus xii., ut narrat Josephus.

28. xiii. Ind. xiv. Siliano et Nerva Coss.
 29. xiv. Ind. xv. Gemino et Gemino Coss.

4. 5534.
1. 202.

His Coss. summus Pontifex erat Hierosolymis Annas. Joannes
 Baptista prophetans, dixit: Ego vos clamantis in deserto, parate viam
 Domini, rectas facite semitas ejus. Omnis vallis implebitur, et erunt
 prava in directa, et aspera in vias planas, et videbit omnis caro salutare
 Dei.

Idem ut vidit Jesum venientem ad se, dixit: Ecce Agnus Dei, qui
 tollit peccatum mundi.

Οἱ καθηγησάμενοι τῶν Ἑβραίων τῶν καὶ Ἰουδαίων ἀρχιερεῖς
μετὰ τὴν ἐκ Βαβυλώνος ἐπαπόδον ἐν Ἱερουσαλῆμ.

- α'. Πρῶτος ἀρχιερεὺς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσέδεκ ἅμυ Ζοροβάβελ
ἔτη λβ'.
β'. Ἰωακείμ ἀρχιερεὺς ἔτη λ'.
D γ'. Ἐλιάσιβος ἀρχιερεὺς ἔτη μ'.
δ'. Ἰωδαὲ ἀρχιερεὺς ἔτη λς'.
ε'. Ἰανναῖος ἀρχιερεὺς ἔτη λβ'.
ς'. Ἰαδδοῦς ἀρχιερεὺς ἔτη κ'.
Ἐν τοῖς χρόνοις τούτου Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν καὶ κτιστὴς, 10
Ἀλεξάνδρειαν κτίζων τὴν πρὸς Αἴγυπτον, ἀνελθὼν εἰς Ἱεροσόλυ-
μα, κυρίῳ τῷ θεῷ προσεκύνησεν.
ζ'. Ὀνειάς ἀρχιερεὺς ἔτη κά'.
P 208 η'. Ἐλεάζαρος ἀρχιερεὺς ἔτη ιε'.
θ'. Σίμων ἀρχιερεὺς ἔτη ιδ'.
R 494 ι'. Ὀνειάς ἀρχιερεὺς ἔτη λβ'.
ια'. Μανασσῆς ἀρχιερεὺς ἔτη κς'.
V 167 ιβ'. Σίμων ἀρχιερεὺς ἔτη κβ'.
ιγ'. Ὀνειάς ἕτερος ἀρχιερεὺς ἔτη κδ'.
ιδ'. Ἰησοῦς ἀρχιερεὺς ἔτη ις'.
ιε'. Ὀνειάς ὁ καὶ Μενέλαος ἀρχιερεὺς ἔτη ζ'.

2. μετὰ τὴν om. P. id. ἐπαπόδον P. 10. τούτοις P, τούτου
Ἰαδδοῦς m. P.

Principes Hebraeorum, seu Judaeorum, summi Pontifices, a reditu
ex Babylone Hierosolymam.

I. Summus Pontifex Jesus, Josedec filius, una cum Zorobabel, re-
gnavit annis xxxii.

II. Joacim summus Pontifex, an. xxx.

III. Eliasibus summus Pontifex, an. xl.

IV. Jodae summus Pontifex, an. xxxvi.

V. Jannaeus summus Pontifex, an. xxxii.

VI. Jaddus summus Pontifex, an. xx.

Hac tempestate, Alexander Macedo et urbiū conditor, Alexandria
in Aegypto condita, Hierosolymam veniens, Dominum Deum adoravit.

VII. Onias summus Pontifex, an. xxi.

VIII. Eleazarus summus Pontifex, an. xv.

IX. Simon summus Pontifex, an. xiv.

X. Onias summus Pontifex, an. xxxii.

XI. Manasses summus Pontifex, an. xxvi.

XII. Simon summus Pontifex, an. xxi.

XIII. Onias alter summus Pontifex, an. xxiv.

XIV. Jesus summus Pontifex, an. xvii.

XV. Onias, qui et Menelaus, summus Pontifex, an. vii.

Ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις Ἀντίοχος Συρίας βασιλεὺς πολιορκήσας τοὺς Ἰουδαίους ἐλληνίζειν ἠνάγκαζεν. μεθ' οὗ
 ις'. Τοῦδ' αὖ ἐπέκληθ' εἰς Μακκαβαῖος προέστη ἔτη λγ'.

Οὗτος ἐξεκάθαρεν τῶν ἀσεβημάτων τὴν χώραν.

5 ις'. Ἰωάννης ὁ Μακκαβαῖος ἀρχιερεὺς ἔτη ις'.

ιη'. Σίμων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀρχιερεὺς ἔτη η'.

ιθ'. Ἰωάννης ἀρχιερεὺς ἔτη κζ'.

κ'. Ἀριστόβουλος ἀρχιερεὺς ἔτος α'.

Οὗτος πρῶτος περιέθετο διάδημα βασιλείας πρὸς τῆ ερ-
 10 χιρωσύνη.

κα'. Ἰανναῖος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος βασιλεὺς ἅμα καὶ ἀρχιερεὺς
 ἔτη λ'.

Μέχρι τούτου οἱ ἀπὸ Κύρου βασιλέως Περσῶν χριστοὶ
 ἠγοούμενοι διαρκέσαντες ἔτη νηγ', αἱ εἰσιν ἐβδομαδες ἐτῶν ξθ',
 15 αἱ καὶ παρὰ τῷ Δανιὴλ τούτῳ εἰρηναίαι τὸν τρόπον.

Ἔως γὰρ Ἰαννοῦ τοῦ καὶ Ἀλεξάνδρου χριστοὶ ἠγοούμενοι,
 ἐφ' οὗ κατελήξαν οἱ κατὰ διαδοχὴν ἐξ ἀρχιερέων ἠγοούμενοι, χρι- D
 στοὶ ὑπὸ τῆς προφητείας ὀνομαζόμενοι.

σβ' Ὀλυμπιάς.

20 Ἰνδ. α'. ιε'. ὑπ. Ρούφου καὶ Ρουβελλίνου.

Ἐν ἔτει πεντεκαδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος,

11. καὶ prius om. P. 13. τοῦ Κύρου P. 17. δν] οὗ P. ιθ.
 ἐξ om. P. 21. ἐν ἔτει] Luc. III. 1.

His temporibus, Antiochus Syriae Rex, Judaeos, cum eos obsedis-Annia m. c.
 set, ad paganismum coegit. Post hunc,

xvi. Judas, cognomento Maccabaeus, praefuit annis xxxiii.

Hic regionem ab omni impietate purgavit.

xvii. Jonathas Maccabaeus summus Pontifex, an. xvii.

xviii. Simon frater ejus summus Pontifex, an. viii.

xix. Jonathas summus Pontifex, an. xxvii.

xx. Aristobulus summus Pontifex, an. i.

Hic primus Pontificiae dignitati regum adjecit diadema,

xxi. Jannaeus Alexander, Rex simul et summus Pontifex, an. xxx.

Ad hunc usque, a Cyro Persarum Rege, Unci principes perstitere
 annis cclxxxiii. qui conficiunt hebdomadas annorum lxxix. quae apud
 Daniele[m] hac ratione describuntur.

Etenim usque ad Jannaecum, qui et Alexander dictus est, Unci prin-
 cipes fuere: sub quo defecerunt summi Pontifices qui ex successione eligi
 solebant, Christi seu Unci a Prophetis nuncupati.

CCII. Olympias.

A. C.

80. xv. Ind. I. Rufo et Rubellinae Cons.

[Ol. Iph.]

2.

5536.

ἐπιτροπεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, τετραρχοῦντος δὲ τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιληγῆς τετραρχοῦντος, ἐπὶ ἀρχιερέων Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννῃ τὸν Ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ 5
 P 209 ἐρήμῳ· καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περιχώρον τοῦ Ἰορδάνου, κη-
 R 496 ρύσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν, ὡς γέγραπται ἐν βιβλῳ Ἡσαίου τοῦ προφήτου λέγοντες, Ὠνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου· εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βου- 10
 νὸς ταπεινωθήσεται, καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας, καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. καὶ καθὼς γέγραπται ὅτι Ἀγιάσετε τὸ ἔτος τὸ πεντηκο-
 B αὐτὴν· ἕνιαυτὸς ἀφέσεως ἔσται ἕμιν· οὕτω καὶ ἐγένετο. ἐν τῷ 15
 γὰρ παρόντι μῆσ' ἔτει γενέσεως κόσμου, μὴν αὐθιναίῳ ε', τῆς τε κληροδοσίας πῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔτους αψ', συμπληρουμένην Ἰωβηλαίων λδ', ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννῃ τὸν τοῦ Ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἦλθεν κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς τὴν κυρίως καὶ κατὰ ἀλήθειαν ἄφεισιν τῶν ἁμαρτιῶν πᾶσιν 20
 V 168 ἀνθρώποις, παρὰ τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ εὐαγγελιζόμενος ἐν μέσοις αὐτοῖς ἤδη παρεῖναι τὸν χριστὸν τοῦ Θεοῦ. καὶ αὐτὸς δὲ

1. δὲ om. P. 2. τοῦ om. P. 3. Ἰτουρίας PV. ib. Τραχαν. P. 4. Ἀβιληγῆς PV. ib. ἀρχιερέως V. 10. καὶ—ταπεινωθήσεται om. P. 11. εὐθεία P. 12. τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ] τὸν Θεόν P. 13. γέγραπται] Levit. XXV. 10. 16. Αὐθιναίῳ P. 20. κυρίου R.

Anno decimo quinto Imperii Tiberii Caesaris, Pontio Pilato Judaeam procurante, Herode Galilaeae Tetrarcha, Philippo illius fratre Tetrarcha Itureae et Trachanitidis Provinciae, Lysania Abilinae Tetrarcha, Anna et Capha summum Pontificatum obtinentibus; factum est verbum Domini super Joannem filium Zachariae in deserto: et venit in regionem Jordanis praedicans baptismum poenitentiae, in remissionem peccatorum: sicut scriptum est in libro Isaiae Prophetae, dicentis: *Vox clamantis in deserto, parate viam Domini, rectas facite semitas ejus: omnis vallis implebitur, et erunt pravae in directa et aspera in vias planas, et videbit omnis caro Deum.* Et quemadmodum scriptum est: *Sanctificabitur annus quinquagesimus, et annuntiabitur remissionem in terra omnibus habitantibus eam. Annus remissionis erit vobis, ut et factum est.* Hoc enim praesenti anno mundi conditi v. MDCXXXVI. mensis Audinei (scilicet Januarii) die vi. distributionis vero haereditatis filiorum Israel anno MDC. Jubilaeis XXXIV. completis, factum est verbum Dei super Joannem Zachariae filium in eremo: et venit praedicans baptismum poenitentiae, in nomine Domini, ac veram remissionem peccatorum omnibus hominibus,

Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ υἱὸς μετὰ τὸ τεχθῆναι ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας ἀρμπληρώσας ἐτῶν ἄριθμὸν τριάκοντα παρηγέ-
το ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, καὶ
ἔβαπτισθη ἐν αὐτοῦ. ἐν τῇ τρισκαιδεκάτῃ οἷν ἡμέρᾳ τοῦ τρια- C
5 κοστοῦ πρώτου ἔτους αὐτοῦ Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ἔβα-
πτισθη τῇ ἔκτῃ, καθὰ λέλεκται, τοῦ ἀδυναίου μηνός, καθὼς
ἀνεπιλήπτως ἐν αὐτῇ ἐορτάζει τὰ ἅγια φῶτα, ἦγουν ἐπιφάνια
τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ καθολικῇ
καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τύπῳ αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἰβ' μαθη-
10 τῶν αὐτοῦ.

Ἐν τῷ ε' τοίνυν φῶ' ἔτει γενέσκεις κόσμον, καθὼς πρόκει-
ται, καὶ τεσσαυρακοστῷ τῆς Αὔγουστου Καισαρος βασιλείας, ἦ-
γουν εἰκοστῷ ὀγδῶν τῆς αὐτοῦ μοναρχίας, ἐγεννήθη κατὰ σάρκα
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν. ἐν δὲ τῷ παρόντι ἐφλ' ἔτει D
15 ἔβαπτισθη ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου ὁ αὐτὸς κύριος καὶ Θεὸς D
ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς κατὰ τὸ πεντηκοστὸν ἔτος τῆς τριακο-
στοτετάρτης πεντηκονταετηρίδος ἀπὸ τῆς κληροδοσίας τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ. κατὰ γὰρ πεντηκονταετηρίδα μετὰ τὸ εἰσελθεῖν εἰς τὴν
γῆν τῆς ἐπαγγελίας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἄφεισιν γίνεσθαι ὁ Θεὸς
20 παρεκλεύσατο νόμος, ἦν ἤρξαντο καταριθμεῖν ἀπὸ ὀδοηκοστο-
πρώτου ἔτους Μωϋσέως, μετὰ τὸ πέρας δηλονότι τῶν γλ' ἐτῶν R 498
τῆς πρὸς τὸν Ἀβραάμ κατὰ τὸ ἑβδομηκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς

1. ὁ Χριστὸς] Χριστὸς P. 6. Αὔγουστον P. 7. ἐπιφάνια PV.
9. ἰαντοῦ PV. 20. ἦν om. R. ib. ἤρξαντο RV. ib. ὀδοηκο-
στοῦ πρώτου P.

apud Jordanem fluvium annuntians in medio ipsorum adesse Christum
Dei? Ipse autem Jesus Christus Dei filius postquam in Bethleem Ju-
daeae natus est, cum complisset annum trigesimum, venit a Galilaea
Hierusalem ad Joannem, et ab illo baptizatus est. Tertia decima deinde
die xxxi. anni suae aetatis, Christus verus Deus noster die vi. baptiza-
tus est, sicut dictum est, mense Audinaceo, quemadmodum recte eodem
die sacra L. umina, seu Epiphania, magni Dei et Servatoris nostri Jesu
Christi celebrat Catholica et Apostolica Ecclesia in sui ipsius et xii.
Apostolorum suorum figura.

Anno igitur mundi conditi v. m. d. vii. uti supra expositum est, et xli.
Augusti Caesaris imperii, seu xxviii. monarchiae ipsius, natus est secun-
dum carnem Christus verus Deus noster. Hoc autem praesente v. m. d. xli. vi.
anno, ipse Dominus et Deus noster Jesus Christus baptizatus est in Jor-
dane, sub annum quinquagesimum trigesimi quarti Jubilaei, ex quo dis-
tributio haereditatis filiorum Israel facta est. Quippe post annos l. ex
quo terram promissionis ingressi sunt filii Israel, remissionem fieri sau-
xit lex divina, quam coeperunt numerare ab octogesimo primo anno
Moysis, post exactos nempe ccc. xxx. annos promissionis a Deo factae

αὐτοῦ ἡλικίας γενομένης αὐτῷ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐπαγγελίας τῆς ἐν Αἰγύπτῳ δουλείας ἕνεκα καὶ τῆς ἐκείθεν γενησομένης ἐλευθερίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

P 210

Καὶ εὐλογῶν ὁ Ἰωάννης τὰ ὕδατα εἶπεν, Φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησεν, κύριος ἐπὶ ὑδάτων 5 πολλῶν. ἔγένετο δὲ μετὰ τὸ βαπτισθῆναι ἅπαντα τὸν λαὸν καὶ Ἰησοῦ βαπτισθέντος καὶ προσευχομένου ἀνεωχθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ καταβῆναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σωματικῶς εἶδει ὡσεὶ περιστερὰν ἐπ' αὐτόν, καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι λέγουσαν, Σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ ἠδόκησα. 10

Εἶτα γινῶναι βουλόμενοι καὶ ποία ἦν τῆς ἑβδομάδος ἡμέρα, ὅτε ὁ κύριος ἐβαπτίσθη, τίθεμεν τὰ εἰρηλ' ἔτη· τοῖτοις προσ- 15 B τίθεμεν τὸ τέταρτον· γίνονται ςϞλ'. ταῦτα παρὰ τὸν ζ'· ἐπτάκις Ϟ' γίνονται ςτ'· ἐπτάκις π' γίνονται φς'· ἐπτάκις ὀκτώ γίνονται νς'· λοιπὸν δ' ἑπακταί. ταύταις προσάπτομεν τὰς ἀπὸ τοῦ 15 πρῶτου μηνὸς νισὰν ἡμέρας ἕως αὐτῆς τῆς ἡμέρας ἐν ἧ' ὁ κύριος ἐβαπτίσθη. οὕτως ἔχεις ἑπακτὰς δ', ἀπριλίου λ', μαΐου λ', ἰουνίου λ', ἰουλίου λ', ἀγούστου λ', Σεπτεμβρίου λ', ὀκτωβρίου λ', νοεμβρίου λ', δεκεμβρίου λ', ἰανουαρίου ς' γίνονται σπέ. ταύτας παρὰ τὸν ζ'· ἐπτάκις μ' γίνονται σπ'· λοιπὸν ε' 20

C Ἐγνωμεν οὖν ὡς ἐν πέμπτῃ τῆς ἑβδομάδος ἡμέρῃ βαπτί-

5. τῆς om. P. ib. τῶν ὑδάτων P. 15. ἑπακταί uncis includit P sola, tacente V. 17. ἑπακτὰς uncis includit P. 20. ταύτας] (ταύτας εἰς ζ') praeponit R, ταῦται εἰσω ζ' P.

Abraham, cum annum is ageret LXXV. propter servitutem in Aegypto, et ibidem futuram liberationem filiorum Israel.

Et Joannes benedicens aquas, dixit: *Vox Domini super aquas, Deus gloriose innotuit, Dominus super aquas multas.* Factum est autem, postquam universus populus baptizatus est, ut Jesu baptizato, ipsoque precante, coelum aperiretur et super eum descenderet Spiritus sanctus forma corporata, veluti columba, et vox de caelo fieret, dicens: *Tu es filius meus dilectus, in te mihi complacui.*

Porro si nosse velimus, quis fuerit hebdomadis dies quando Dominus baptizatus est, ponimus v. MDXXXVI. annos: his addimus quartam partem: prodeunt vi. MDCCCXX. hos per vii. dividimus, septies DCCC faciunt vi. MCCC. septies LXXX. producant DLX. septies VIII. generant LVI. relinquuntur IV. quibus addimus illos a die primi mensis Nisan, usque ad diem quo Dominus baptizatus est.

Haec ratio habet exactas IV. Aprilis XXX. Maii XXXI. Junii XXX. Julii XXXI. Augusti XXXI. Septembris XXX. Octobris XXXI. Novembris XXX. Decembris XXXI. Januarii VI. sunt CCLXXXV. haec sunt VII. has divide per VII. septies XL. efficiunt CCLXXX. reliqua sunt V.

Intelligimus ergo quinte hebdomadis die baptizatum fuisse Christum

σθη ὁ Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ, καθ' ἣν πέμπτην ἡμέραν ἐν ἀρχῇ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως αὐτοῦ ὁ τῶν ἀπάντων δεσπότης καὶ δημιουργὸς προσέτευξεν ἑξαγαγεῖν τὰ ὕδατα, ἔρπετὰ ψυχῶν ζωσῶν, αὐτὸς ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων, ἔν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐβαπτίσθη ἐν ὕδατι καὶ ἤρπασεν τὸ ὕδωρ καὶ σπῆριον αὐτὸ καὶ ζωοποιὸν ἡμῖν ἀπειργάσατο. μετὰ δὲ τὸ βαπτισθῆναι ἀνήχθη ὑπὸ τοῦ πνεύματος εἰς τὴν ἔρημον πειρασθῆ- V 169 ναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὡς ἰστορεῖ τὰ θεῖα εὐαγγέλια, καὶ νηστεύσας ἡμέρας μ' καὶ νύκτας μ', καὶ πειρασθεὶς ὑπὸ τοῦ διαβόλου, 10 καὶ νικήσας τὸν πειράζοντα, παρεμένετο εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κη- D ρύσων τὰ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ καλέσας τοὺς μαθητὰς πιστεύουσιν καὶ δεξιμένους· τὸ κήρυγμα τῆς εὐσεβείας ἀνῆλθε μετ' αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα ἐορτάσαι τὸ νομικὸν πάσχα.

Ἐἴτα θιλόντες γινῶναι πόσι τὸ μῆνός ἐφθασεν κατὰ τὸ R 500 15 παρὸν εφλζ'. ἔτος, ἀρχὴν εἰληφὸς ἀπὸ κα' τοῦ μαρτίου μηνός, ἢ ἰδ' τοῦ πρώτου μηνός τῆς σελήνης, τὰ εφλζ' ποιῶμεν παρὰ τὸν ἰδ'· ἰδ' σ' γίνονται γω'· ἰδ' ἢ γίνονται αψι'· ἰδ' α' γίνονται ἰδ'· λοιπὸν ζ'· ταύτας ἐπὶ τὸν ἰα', γίνονται οζ'· ἔκβα β' λ' P 211 γίνονται ξ'· λοιπὸν ιζ'· πρόσβαλε ταύταις ιγ' τὰς πρὸ τῶν φω- 20 στήρων, προσελήνους ζ', καὶ ζ' τὰς ἀπὸ κα' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου μηνός, γίνονται μδ'· ἔκβα λ', λοιπὸν ἰδ'. ἐφθασεν ἢ ἰδ' τοῦ πρώτου μηνός τῆς σελήνης τῇ κζ' τοῦ μαρτίου μηνός.

3. πάντων R. 14. πόση P. 22. κζ'] ιζ' R.

verum Deum nostrum in Jordane fluvio: quo quidem die quinto, in mundi conditi exordio, ipse universorum Dominus et conditor praecepit. aquis ut educerent reptilia. animarum viventium, ipse vero in consummatione saeculorum hoc ipso die baptizatus est in aqua, et consecravit aquam, et salutarem illam et vivificam nobis effecit. Postquam autem est baptizatus, ductus est a spiritu in desertum ut tentaretur a diabolo, uti sacra narrat Evangelia: et cum jejunasset dies xi. et xl. noctes, et tentatus fuisset a diabolo, illo devicto, venit in Galilaeam, praedicans Evangelium regni (Dei), vocatisque discipulis credentibus, quiue praedicationem pietatis receperant, ascendit cum iis Hierosolyma, ut legale Pascha celebraret.

Jam vero si velimus intelligere quota mensis hoc praesenti anno v. MXXVII. extiterit, imitlo a XXI. mensis Martii sumpto, .xv. primi mensis Lunae, v. MXXVII. factus per .xix. et ducimus cc. in .xix. sunt iii. MCCC. deinde .xix. xc. creant MDCX. due .i. in .xix. reliqua sunt vii. rursam vii. due in .xi. sunt LXXVII. abjice bis xxx. sunt Lx. reliqua sunt xvi. abjice bis .xiii. Has antelominarias antelunares, et vii. a .xxi. mensis Martii, sunt .xlii. abjice xxx. relinquuntur .xiv. proinde incidit .xv. mensis Lunae .xxvii. mensis Martii.

Εἶτα θέλοντες γινῶναι καὶ ποία ἡμέρα ἐφθασεν ἡ ἰδ' τοῦ
 πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, τοῖς ἐφθ' προστίθεμεν τὸ τέταρ-
 τον ἀπὸ· γίνονται 57κ'. ταύτας εἰς ζ'· ζ' Ϟ' γίνονται 5τ'·
 ζ' π' γίνονται φξ'· ζ' ἡ γίνονται νξ'· λοιπὸν δ' ἐπακταί. ταύ-
 ταις πρόσβαλε γ' τὰς πρὸ τῶν φωστήρων καὶ ζ' τὰς ἀπὸ κα' καὶ 5
 B αὐτῆς τοῦ μαρτίου μηνός, γίνονται ἰδ'. ταύτας παρὰ τὸν ζ'· ἐκ-
 βα ζ', λοιπὸν ζ'. ἔγνωμεν οὖν ὡς κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἐφθασεν
 ἡ ἰδ' τοῦ πρώτου μηνός τῆς σελήνης τῆ κζ' τοῦ μαρτίου μηνός
 καὶ ἐν σαββάτῳ. ἡ δὲ ἰε' τοῦ πρώτου μηνός τῆς σελήνης, ἦν
 πρώτη τῶν ἀζύμων ὁ θείος προσαγορευθεὶ νόμος, ἐφθασεν ἐν 10
 ἡμέρᾳ πρώτῃ τῆς ἑβδομάδος, τουτέστιν κυριακῇ, ἣ ἔστιν ἡμέρα
 δευτέρα τοῦ σαββάτου· εἴωθεν γὰρ ἡ θεόπνευστος γραφή ἐκ-
 στην ἡμέραν ἀνάπαισιν ἔχουσαν σάββατον ὀνομάζειν. σάββα-
 τον οὖν καλεῖ οὐ μόνον τὴν ἰδ' τοῦ πρώτου μηνός τῆς σελήνης
 φθάσασαν ἐν σαββάτῳ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἰε' τοῦ πρώτου μηνός τῆς 15
 C σελήνης, ἣτις ἔστιν πρώτη τῶν ἀζύμων ἡμέρα, καὶ αὐτὴν ἐν
 ἡμέρᾳ πρώτῃ φθάσασαν, καὶ τὴν κα' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἣτις ἔστιν
 ἑβδόμη μὲν ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τῶν ἀζύμων, ἑβδόμη δὲ τῆς ἑβδο-
 μάδος ἡμέρα. τοῦτο οὖν τὸ πάσχα δηλώσαι μοι δοκεῖ ὁ θεὸς
 εὐαγγελιστῆς Λουκᾶς, ἐν οἷς φησιν, Ἐγένετο ἐν σαββάτῳ δευτε- 20
 ροπρώτῳ διέρχασθαι τὸν Ἰησοῦν καὶ τοὺς μεθητάς αὐτοῦ διὰ τῶν
 σπορίμων, τοὺς δὲ μεθητάς τίλλοντας τοὺς στάχυας ἰσθίειν.

1. ποία ἡμέρα PV. 2. τοῖς] τῆς R. 4. ἐπακταί uncis inclusit P.
 9. καὶ om. P. ib. ἰε' post μηνός ponit P. 11. ἔστι P, ἰε' RV.
 13. ἀνάπαισιν P. 14. πρώτου om. P. 20. φησιν] VI. 1.

Si velimus etiam nosse in qualem diem incidit xiv. mensis Lunae,
 v. MDXXVI. addimus quartam partem MCOLXXXIV. fient vi. MDCCCXL
 has divide in VII. VII. in DCCCC. fient VI. MCCC. deinde VII. in XCC. fient
 DLX. rursum VII. in VIII. fient LVI. reliquae sunt epactae IV. his adde
 III. anteluminare, et VII. a XXI. mensis Martii, fient XIV. ab his praeter
 VII. abjice VII. remanebunt VII. Igitur colligimus hoc praesenti anno
 XIV. primi mensis Lunae XXVII. die Sabbato mensis Martii occurrere.
 Primi vero mensis XV. Lunae, quem primum Azymorum vocat lex divina,
 occurrit feria I. hebdomadis, hoc est Dominica, quae est dies II. a Sab-
 bato: solet enim a Deo inspirata scriptura unumquemque diem feriatum
 Sabbatum appellare. Sabbatum igitur appellat, non modo XIV. mensis
 lunae sabbato occurrentem, sed etiam XV. primi mensis lunae, qui est
 primus Azymorum dies, illumque prima die occurrentem, et XXI. ejusdem
 mensis diem, qui est septimus Festi Azymorum, septimus vero hebdoma-
 dis dies. Illud porro Pascha indicasse mihi videtur divinus Evangelista
 Lucas, cum ait: Factum est autem in Sabbato Secundo-primo cum Jesus
 transiret per sata cum Discipulis suis, qui vellebant spicas, ut manduca-
 rent. Vocat autem Secundo-primum Sabbatum, non solum quod septi-

δευτερόπρωτον δὲ σάββατον καλεῖ τοῦτο τὸ σάββατον, οὐ μόνον ὡς ἑβδομῆς ἡμέρας οὕσης, ἐν ἧ ἢ πρώτη τῶν ἀζύμων εὐρέθη, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἀπ' αὐτῆς ἀριθμεῖν τὰς ν' ἡμέρας, καὶ ἑορτάζειν τὴν ἑορτήν, ἣν ἑορτὴν τῶν ἑβδομάδων ὁ Θεὸς προσαγορεύει νόμος. ἑπτὰ R 502
 5 οὐκ σαββάτων ὄντων ἐν τούτῳ τῷ ἔτει τῆς πεντηκοστῆς, ἅτε ἀπὸ D
 σαββίουτο ἔρχομένης καὶ εἰς σάββατον συμπληρουμένης, πρῶτον ἦν σάββατον τῶν ἑπτὰ σαββάτων καὶ κελευταῖον πάλιν τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ· διὰ ταύτας τὰς αἰτίας ἐν τούτῳ τῷ πάσχα τὸν κύριον μετὰ τῶν μαθητῶν διερχόμενον διὰ τῶν σπορίμων δηλω-
 10 σαι βουλόμενος ὁ εὐαγγελιστῆς εἶρηκεν ὅτι ἐν σαββάτῳ δευτερο-
 πρώτῳ διήρχετο διὰ τῶν σπορίμων ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Ἵτι δὲ ὁ Θεὸς κύριος τὴν μὲν ιδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης πάσχα προσαγορεύει, τὴν δὲ ιε' πρώτην τῶν ἀζύμων καὶ V 170
 15 σάββατον ὀνομάζει, πρὸς δέ γε καὶ τὴν ις' πρώτην τῆς πεντηκο-
 στῆς ἡμέραν καλεῖ, διδάσκει σαφῶς ἡ Θεόπνευστος γραφή. ἐν γὰρ τῷ Λευιτικῷ γέγραπται ἐπὶ λέξεως οὕτως. „αὐταὶ αἱ ἑορταὶ P 212
 τῷ κυρίῳ κληταὶ ἅγιοι, ἃς καλέσετε αὐτὰς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἐν τῇ ιδ' ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἀπὸ μέσον τῶν
 20 ἰσπερινῶν πάσχα πῶς κυρίῳ. ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε. καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἅγια ἴσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε, καὶ προσάξετε ὄλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέ-

2. ἢ om. P. 6. συμπληρουμένης πρῶτον ἦν σάββατον om. P.
 17. Λευιτικῷ] XXIII. 4. 18. κληταὶ] καὶ αὐταὶ PV. id. κα-
 λέσετε] καλέσασαι V. 19. μέσον] μέσων R. 22. ὀλοκαύ-
 τωμα P.

mas sit dies, quo primus Azymorum inventus est, sed etiam quod ab eo L. dies putarentur, festumque celebraretur: quod quidem festum lex divina Festum hebdomadam appellat. Cum ergo VII. Sabbata extent in hoc quinquagesimae anno, ut quae a Sabbato initium ducat, et in Sabbatum septem Sabbatorum rursus totius numeri finis desinat, eapropter hoc Paschate cum discipulis per sata transiisse Dominum volens indicare Evangelista, dixit, eum in Sabbato Secundo - primo cum discipulis suis per sata transiisse.

Quod vero divina lex XIV. primi mensis Lunae Pascha apellet, XV. autem, primum Azymorum, et Sabbatum vocet: praeterea XVI. primum quinquagesimae diem, diserte docet a Deo inspirata scriptura. Sic enim ad verbum scribitur in Levitico: *Haec sunt feriae Domini sanctae, quas observabis ipeas temporibus suis. Mense primo, quartadecima die mensis inter vespertina Phase Domini: septem diebus comedetis azyma. Et dies primus vocata sancta erit vobis. Omne opus servile non facietis, et offeretis sacrificium in igne Domino septem diebus. Et dies septima vocata sancta vobis erit. Omne opus servile non facietis. Quando vero ingressi*

ρας. καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον
λατρευτὸν οὐ ποιήσετε. ὅταν δὲ εἰσελθῆτε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐγὼ
δίδωμι ὑμῖν, καὶ θερίζετε τὸν θερισμὸν αὐτῆς, καὶ οἴσετε τὸ
δράγμα, ἀπαρχὴν τοῦ θερισμοῦ ὑμῶν, πρὸς τὸν ἱερεῖα, καὶ
B ἀνοίσει τὸ δράγμα ἔναντι κυρίου δεκτὸν ὑμῖν, καὶ τῇ ἑκατέρωθεν
τῆς πρώτης ἀνοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς. καὶ ἀριθμήσετε ὑμῖν ἀπὸ τῆς
ἑκατέρωθεν τῆς πρώτης τῶν σαρβάτων ἀπὸ σῆς ἡμέρας, ἧς ἂν
προσενέκητε τὸ δράγμα τοῦ ἐπιθέματος, ἑπτὰ ἑβδομάδας ὀλο-
κλήρους ἀριθμήσεις ἕως τῆς ἑκατέρωθεν τῆς ἐσχάτης ἑβδομάδος,
ἀριθμήσετε πενήκοντα ἡμέρας, καὶ προσοίσατε θυσίαν τέαν τῷ
κυρίῳ, καὶ καλέσατε ταύτην τὴν ἡμέραν κλητὴν ἁγία ἔσται
ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ.“

Ἔτε οὖν τὴν 16 τῆς σελήνης, ὡς ἐν σαββάτῳ φθάσασαν,
μετὰ τὸ θῦσαι τὸν ἁμνόν, δεύτερον ἠνόμασε σάββατον ὁ εὐα-
R 504 γελιστής, ἔτε ὡς πρώτην οὔσαν τῆς πενήκοντης, ἦγον τὰν 15
C ἑπτὰ τῆς ἐν τούτῳ σῶ ἔτει πενήκοντης, πανταχόθεν φαίνεται
ὅτι τὴν ἐν τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ πάσχα ἑορτὴν δηλώσαι βουλόμενος
ὁ εὐαγγελιστής δευτερόπρωτον ἠνόμασε σάββατον. τοῦτο τὸ
πάσχα ἐδήλωσεν καὶ ὁ θεολόγος καὶ εὐαγγελιστής Ἰωάννης μετὰ
τὸ πρῶτον ἐν Κανῆ τῆς Γαλιλαίας Θαῦμα, ὅτε τὸ ὕδωρ οἴνου
ἐγένετο, λέγων οὕτως, Ταύτην ἐποίησεν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ
Ἰησοῦς ἐν Κανῆ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐφανέρωσεν τὴν δόξαν αὐτοῦ

· 4. καὶ om. P. 6. τῆς ἑκατέρωθεν] ἑκατέρωθεν P. 18. εἶτα P. 17.
τὴν om. P. 18. δηλώσαι] διηλώσαι PV. 19. καὶ prius om. P.
18. Ἰωάννης] II. 11.

*fueritis terram, quam ego do vobis, et maueritis segetem ejus, et offeretis
manipulum, primitias messis vestrae, ad Sacerdotem, et levabit fasciculum
coram Domino ut acceptabile sit pro vobis. Et crastina a primo offeret
illum Sacerdos. Et numerabit vobis a postero die prima Sabbatorum,
a die qua obtuleritis manipulum impositionis. Septem hebdomadas plenas
numerabis usque ad crastinum ultimae hebdomadis, numerabitis quinquaginta
dies, et offeretis sacrificium novum Domino, et vocabitis diem hanc
vocalam: sancta erit vobis. Omne opus servile non facietis in ea.*

· Sive igitur xv. lunae, ut quae in Sabbatum incidere, post sacrificium
agnae, secundum appellavit Sabbatum Evangelista; sive quod
esset prima Quinquagesima, seu VII. Sabbatorum quae haec anno in
Quinquagesima extiteret, omnimodo apparet, cum eo ipso anno Paschalis
festum duplicare voluisset Evangelista, secundo-primum appellavit Sab-
batum. Hocce Pascha indicavit Theologus et Evangelista Joannes, post
primum in Cana Galilaeae miraculum, quando aqua vinum facta est,
cum ita ait: *Hoc fecit initium signorum Jesus in Cana Galilaeae, et ma-
nifestavit gloriam suam, et crediderunt in eum discipuli ejus. Post hoc*

καὶ ἐπιστῆσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. μετὰ τοῦτο ἀνέβη εἰς Καπερναοὺμ αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. καὶ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας, καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱερουσόλυμα. D

5 Πρῶτον οὖν πάσχα νομικὸν ἐόρτασε σὺν τοῖς μαθηταῖς μετὰ τὸ βαπτισθῆναι ὁ κύριος ἐν τῷ βυθῷ ἔτει τῆς κατὰ φύσιν ἐννεακαιδεκατηρίδος τῆς σελήνης καὶ κα' τῆς κατὰ φύσιν ὀκτωκαικοσατηρίδος τοῦ ἔλλου, ἕντος ἀρχιερέως ἐν Ἱερουσαλήμ Ἰσμαήλου τοῦ Βάφει.

10 Εἰσὶν δὲ τῶν μαθητῶν αἱ προσηγοραὶ, ὧν ἐξελέξατο ὁ κύριος, οὕτως.

α'. Σίμων Πέτρος ὁ τῶν ἀποστόλων κορυφαῖος.

β'. Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ.

γ'. Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαιου.

15 δ'. Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐταῦ, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ὁ εὐαγγε- P 213
γελιστῆς.

ε'. Φίλιππος.

ς'. Βαρθολομαῖος.

ζ'. Θωμᾶς.

20 η'. Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαιου, ὁ ἀδελφὸς τοῦ κυρίου κατὰ σάρκα, ὁ ἐπικληθεὶς δίκαιος.

θ'. Ματθαῖος ὁ εὐαγγελιστῆς.

5. ἡόρτασε P. 6. ἐννεακαιδεκα] ιδ' P. 7. ὀκτωκαικοσα] η' καὶ κ' P. 10. ὁ om. P. 11. οὕτως] αὐταὶ P. Conf. p. 27. B. 15. δ'] δ' καὶ V. id. ὁ Ἰησοῦς] Ἰησοῦς P. ιδ, ε] δς. PV. 20. ὁ ἀδελφὸς τοῦ] ἀδελφὸς P.

ascendit Capharnaum ipse et mater ejus, et discipuli ejus, et fratres ejus, et ibi manserunt non multos dies, et prope erat Pascha Judaeorum, et ascendit Jesus Hierosolymam.

Primum ergo Pascha legale cum Discipulis suis, postquam baptizatus est, celebravit Dominus, anno viii. naturalis decemnovennalis cycli laetae, et xxi. naturalis vigintiocennalis cycli solis, cum summus esset Pontifex Hierosolymis Ismael Baphi.

Sunt autem discipulorum quos elegit Dominus nomina haec.

I. Simen Petrus, Apostolorum Princeps.

II. Andreas, frater Petri.

III. Jacobus, Zebedaei frater.

IV. Jeannes, frater ejus, quem dilexit Jesus, qui fuit Evangelista.

V. Philippus.

VI. Bartholomaeus.

VII. Thomas.

VIII. Jacobus Alphaei, frater Domini secundum carnem, qui dictus est justus.

- ἰ'. Θαδδαῖος ὁ καὶ Λεβαῖος, ὁ ἐπικληθεὶς Βαρσαβᾶς.
 V 171 α'. Σίμων ὁ Κανανίτης ὁ ἐπικληθεὶς Ἰούδας, Ἰακώβου.
 B ββ'. Ἰούδας Ἰσκαριώτης.
 R 506 Τοῦτους τοὺς ἰβ' μαθητὰς ἔχων ὁ κύριος τῶν λοιπῶν αὐ-
 τοῦ μαθητῶν κατὰ τι γέρας ἐξαιρετον ἀποστόλους ἀνόμασεν. 5
 Καὶ αὐθις ἀναδείκνυσιν ἑτέρους ὁ, ὧν τινων καὶ αὐτῶν αἰ
 προσηγορίαι εἰσὶν αὗται.
 α'. Ματθίας, ὃν ἀνέδειξεν ὁ κύριος, ὁ καὶ συγκαταριθμη-
 θεὶς μετὰ τῶν ἰα' ἀποστόλων μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν
 κύριον ἀντὶ Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτου, ὡς περιέχουσιν αἱ 10
 Πράξεις.
 ββ'. Σωσθένης, ὃς μέμνηται Παῦλος Κορινθίους ἐπιστέλλων.
 C γγ'. Κηφᾶς, ὁ μώνυμος Πέτρος, ὃ καὶ ἐμαχήσατο Παῦλος κα-
 τὰ ἰουδαϊσμοῦ.
 δδ'. Λίνος, ὃς μέμνηται Παῦλος Τιμοθέῳ γράφων. 15
 εε'. Κλεωπᾶς, ὃς μέμνηται εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον.
 ζζ'. Ἀκύλας.
 ηη'. Ἐπαίνετος.
 θθ'. Ἀνδρόνικος.
 ςς'. Ἀμπλάς. 20
 ἰ'. Οὐρβανός.

2. ὁ Κανανίτης] Κανανίτης P. 3. ἰβ'] ἰβ' καὶ V. 4. κύριος]
 Χριστὸς P. 7. εἰσὶν om. P. 9. ἰα'] ἰβ' P sola. 13. Πί-
 τερ P.

ix. Matthaëus Evangelista.

x. Thaddæus, qui et Lebaeus, cognominatus Barsabas.

xi. Simon Cananites, dictus Judas, Jacobi F.

xii. Judas Iscariotes.

Hos xii. discipulos cum haberet Christus, hos prae caeteris *sub*
 Discipulis, singulari quadam prerogativa Apostolos nominavit.

Rursum alios lxx. designavit, quorum pariter haec sunt nomina.

i. Matthias, quem Dominus designavit, qui aliis xi. Apostolis an-
 numeratus est, postquam Dominus est assumptus, loco Judae Iscariotae,
 ut Acta continent.

ii. Sosthenes. cujus meminit Paulus ad Corinthios scribens.

iii. Cephas, Petro cognominis, cum quo congressus est Paulus de
 Judaismo.

iv. Linus, cujus meminit Paulus ad Timotheum scribens.

v. Cleopas, cujus meminit Evangelium secundum Matthaëum.

vi. Aquilas.

vii. Epænetus.

viii. Andronicus.

ix. Amplias.

x. Urbanus.

D

- α'. Στάχης.
 β'. Ἀπέλλης.
 γ'. Ἡρωδίων.
 δ'. Ἀριστοβούλος.
 5 ε'. Νάρκισσος.
 ς'. Ρούφος.
 ζ'. Ἀσύγκριτος.
 η'. Φλέγων.
 θ'. Ἑρμιᾶς.
 10 κ'. Πατροβᾶς.
 κα'. Ἑρμῆς.
 κβ'. Φιλόλογος.
 κγ'. Νηρεύς.
 κδ'. Ὀλυμπᾶς.
 15 κε'. Λούκιος.
 κς'. Ἰάσων.
 κζ'. Σωσίπατρος.
 κη'. Τέρτιος.
 κθ'. Γάιος.
 20 λ'. Ἐραστός.
 λα'. Κοῦαρτος, ὃν μέμνηται Παῦλος Ῥωμαίους ἐπιστέλλων.

P 214

1. Νηρεύς V. 10. Πατροβᾶς PV. 21. αθ] οθ P, ον V.

- XI. Stachys.
 XII. Apelles.
 XIII. Herodion.
 XIV. Aristobalus.
 XV. Narcissus.
 XVI. Rufus.
 XVII. Asyncritus.
 XVIII. Phlegon.
 XIX. Hermas.
 XX. Patrobas.
 XXI. Hermes.
 XXII. Philologus.
 XXIII. Nereus.
 XXIV. Olympus.
 XXV. Lucius.
 XXVI. Jason.
 XXVII. Sosipater.
 XXVIII. Tertius.
 XXIX. Gaius.
 XXX. Erastus.
 XXXI. Quartus, ejus meminit Paulus ad Romanos scribens.

- λβ'. Ἀπολλῶς.
 λγ'. Στεφανῶς.
 B λδ'. Φουρτουναῖτος.
 λέ'. Ἀχάϊκος, ὃν μέμνηται Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Κορινθίους
 α' ἐπιστολὴν. 5
 R 508 λς'. Τύχικος, οὗ μέμνηται Παῦλος Ἐφεσίοις γράφων.
 λζ'. Κλήμης, οὗ μέμνηται Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Φιλιππη-
 σίους.
 λη'. Ἐπαφρόδιτος.
 λθ'. Ὀνήσιμος. 10
 μ'. Ἀρίσταρχος.
 μα'. Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰουστὸς.
 μβ'. Δημᾶς.
 C μγ'. Νυμφᾶς.
 V 172 μδ'. Ἀρχιππος, ὃν μέμνηται Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Κοριν- 15
 θίους.
 μέ'. Ὀνησίφορος.
 μς'. Κρήσκης.
 μζ'. Ἐραστός.
 μη'. Τρόφιμος. 20
 μθ'. Εὐβούλος.

2. Στέφανος P. 4. οὗ P, δὲ RV. 5. α' om. P. 6. οὗ P, δὲ V.
 7. Φιλιππισίους P. 15. οὗ P, δὲ V. *ibid.* τοὺς Κορινθίους P.
 Scribe Κολοσσαεῖς (IV. 15. 17.).

- xxxii. Apollo.
 xxxiii. Stephanus.
 xxxiv. Fortunatus.
 xxxv. Achaicus, cujus meminit Paulus in Epistola ad Corinthios.
 xxxvi. Tychicus, cujus meminit Paulus ad Ephesios scribens.
 xxxvii. Clemens, cujus meminit Paulus in Epistola ad Philippenses.
 xxxviii. Eraphroditus.
 xxxix. Onesimus.
 xl. Aristarchus.
 xli. Jesus, dictus Justus.
 xlii. Demas.
 xliiii. Nymphas.
 xliiv. Archippus, cujus meminit Paulus in Epistola ad Corinthios.
 xlv. Onesiphorus.
 xlvi. Crescens.
 xlvii. Erastus.
 xlviii. Trophimus.
 xlix. Eubulus.
 l. Pudens, cujus meminit Paulus in Epistola secunda ad Ti-
 motheum.

- γ'. Πούδης, ὧν μνημονεύει Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Τιμόθεον β' ἐπιστολήν.
 να'. Ἀρτεμῆς.
 νβ'. Τύχιος.
 5 νγ'. Ζηναῦς ὁ νομικός, ὧντινων εἰς τὴν πρὸς Τίτον ἐπιστολήν D Παῦλος ἐμνημόνευσεν.
 νδ'. Φιλήμων.
 νε'. Ἐπαφραῖς.
 νς'. Δημᾶς, ὧντινων καὶ αὐτῶν εἰς τὴν πρὸς Φιλήμονα Παῦ-
 10 λος ἐμνημόνευθη.
 Ταῦς δὲ λοιπαὶς ἰδ' εἰρίσκεις ἅμα Παύλῳ συνανειλημμέ-
 νους μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου.
 Ἀπὸ Ἀδάμ ἐπὶ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη βσξβ'.
 Ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ τὴν ἔξοδον ἔτη αφοε'.
 15 Ἀπὸ τῆς διὰ Μωϋσέως ἐξ Αἰγύπτου πορείας ἐπὶ τὴν πρῶ- P 215
 τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ, ἣτις ἀρχὴν ἔλαβε μετὰ τὸ τρίτον ἔτος
 Σολομῶνος, ἔτη χιδ' .
 Ἀπὸ τετάρτου ἔτους Σολομῶνος, ἤγουν τῆς πρώτης ἐπι-
 σκεπῆς τοῦ ναοῦ ἐπὶ Κῶρον βασιλέα Περσῶν ἔτη υπ' καὶ μῆ-
 20 νες γ' .
 Ἀπὸ Κύρου βασιλέως Περσῶν ἐπὶ Ἀλέξανδρον Μακεδόνα
 ἔτη σμη' καὶ μῆνες θ' .
 Ἀπὸ Ἀλεξάνδρου Μακεδόνοιο εἰς τοῦ παρόντος ιε' ἔτους

1. ὦν] ὄν PV. 6. ὁ Παῦλος P. 11. συναναλειημμένους P,
 συναλειημμένους B, συνειλημμένους m. R. 14. ἔτη om. P.

LI. Artemas.

LII. Tychicus.

LIII. Zenas, Jurisperitus; quorum Paulus meminit in Epistola ad Titum.

LIV. Philemon.

LV. Ephras.

LVI. Demas, quorum meminit Paulus in Epistola ad Philemonem.

Reliquos XIV. invenies comprehensos una cum Paulo post Domini in

caelum ascensum.

Ab Adam usque ad diluvium, anni II. MCLXII.

A diluvio usque ad exitum ex Aegypto, MDLXV.

A profectioe duce Moyse ex Aegypto usque ad primam templi aedificationem, quae post tertium annum Solomonis coepta est, anni DCXIV.

A quarto anno Solomonis, sive prima aedificatione templi, usque ad Cyrum Persarum Regem, an. CCCCLXXX. et menses III.

A Cyro Persarum Rege usque ad Alexandrum Macedonem, anni CCCLVII. et menses IX.

Τιβερίου Καίσαρος καὶ τὴν καταρχὴν τοῦ σωτηρίου κηρύγματος,
 B ἢ γέγονε κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ιε', ἔτη τινε'.

R 510 Ὅμοι ἂπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ παρόντος ἔτους πεντεκαίδεκάτου
 Τιβερίου Καίσαρος, ἦγουν τῆς εἰκάδος καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου
 μηνός, ἔτη εφλζ' πλήρη. 5

Μετὰ τὸ βάπτισμα ἐνδιέτριψεν ὁ κύριος εἰς τὰς ἰάσεις ἔτε-
 ρα γ' ἔτη συναναστρεφόμενος τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ τὰ περὶ
 τούτου Λουκᾶς φανεροί, λέγων ὅτι Ἐίπεν ὁ κύριος διὰ Ἡρώδη,
 Πορευθέντες εἶπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ, Ἴδου ἐκβάλλω δαιμόνια
 καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶ σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι, 10
 διὰ τούτων τὰ τρία ἔτη σημαίνων. τὸ δὲ εἰπεῖν Σήμερον δείκνυ-
 C σιν ὅτι τῷ πρώτῳ ἐνιαυτῷ τῶν ἰάσεων αὐτοῦ ταῦτα ἔδῃλωσεν τῷ
 Ἡρώδῃ. τούτο δὲ αὐτὸ καὶ Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστῆς δηλοῖ ἀπὸ
 πάσων εἰς πάσχα τριῶν ἔτη καὶ αὐτὸς ἐν ταῖς ἰάσεσιν αὐτοῦ.

Ἰνδ. β'. ιε'. ὑπ. Οὐεννικλον καὶ Λογγίνου. 15

Ἐν τῷ παρόντι εφλη' ἔτει γενέσεως κόσμου, ἀρχὴν ἐλλη-
 φότι ἀπὸ κα' τοῦ κατὰ Ῥωμαίους μαρτίου μηνός, δεύτερον νο-
 μικὸν ἐπετέλεσε πάσχα μετὰ τὸ βαπτισθῆναι ὁ κύριος κατὰ τὸ
 ἔνατον ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ἐννεακαίδεκαετηρίδος τῆς σελήνης
 καὶ κατὰ τὸ κβ' ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ὀκτωκαικουσιετηρίδος τοῦ
 ἡλίου.

1. Τιβερίου — σωτηρίου] (Τιβερίου) καὶ εἰς τὴν καταρχὴν τοῦ
 σωτηρίου P, solum (Τιβερίου) R. Ἐως simul cum genitivo et accu-
 sativo est etiam p. 283. B. 4. ἀπὸ τῆς P sola. 5. πλήρης V,
 πλήρης P, om. R. Conf. p. 306. B. 7. γ' ἔτη] ἔτη τρία P. 8.
 λέγων] XIII. 32. ib. ὁ om. P. 14. πάσων εἰς om. P. 19.
 ἔνατον P. 20. ἔτος om. P. ibid. η' καὶ κ' ετηρίδος P.

Anni a m. c. Ab Alexandro Macedone usque ad praesentem xv. (Tiberii) annus,
 et initium praedicationis Christi hoc an. xv. coepit, anni cccxvi.

Ab Adam vero usque ad praesentem annum xv. Tiberii Caesaris,
 sive ad ipsum xx. mensis Martii, colliguntur anni integri v. mxxxvii.

Post Baptismum, tres alios annos morbis curandis insumpsit Domi-
 nus, dum cum discipulis suis conversaretur. Atque haec de eo declarat
 Lucas, ubi ait: Dominus disit de Herode, Euntes, dicite vulpi illi, ecce
 ejicio daemones, et sanitates perficio hodie et cras, et tertia die consum-
 mor. Per haec, tres annos indicans. Quod autem dixit, Hodie, osten-
 dit quod primo anno suarum curationum haec renuntavit Herodi. Id-
 ipsum etiam indicat Joannes Evangelista, dum a Paschate tres annos et
 ipse in illius sanationibus statuit.

A. C.

5537. 40. xvi. Ind. ii. Vennicio et Longino Coss.

Hoc praesenti v. mxxxviii. anno a mundo condito, qui initium su-
 mit a xxi. secundum Romanos mensis Martii, secundum legale Pascha
 celebravit Dominus postquam est baptizatus, anno ix. naturalis novende-
 cennalis cycli lunae, et xxii. naturalis vigintiocennalis cycli solis.

Θέλοντες δὲ γινῶναι πόστη τοῦ μηνὸς ἔφθασεν ἡ ιδ' τοῦ ^V 173
 πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης κατὰ τὸ παρὸν ἔτος, εὐρίσκομεν εἰς τὸ
 ἕκτον ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ἑννεακαιδεκαετηρίδος προσκειμένης ἐ-
 πακτᾶς κη'. ταύταις προστίθμεν γ' τὰς πρὸ τῶν φωστῆρων καὶ
 5 προσελήρους ζ' καὶ ια' τὰς ἀπὸ κα' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου μηνίς,
 ἀπριλίου ιε'. γίνονται οδ'. ἕκβα δις λ'. γίνονται ε'. λοιπὸν ιδ'.
 ἔγνωμεν οὖν ὡς κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἔφθασεν ἡ ιδ' τῆς σελήνης
 τῇ ιε' τοῦ ἀπριλίου μηνός.

Εἶτα θέλοντες γινῶναι καὶ τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ ἔφθασεν ἡ ιδ',
 10 εὐρίσκομεν κατὰ τὸ κβ' ἔτος τῆς δεκτικαικοσαετηρίδος προσκει- P 216
 μένης ἐπακτᾶς ε', ταύταις συνάπτομεν τὰς πρὸ τῶν φωστῆρων γ'
 καὶ ια' ἀπὸ κα' τοῦ μαρτίου καὶ ἀπριλίου ιε'. γίνονται λδ'. ταύ-
 τας ἀνάβαλε εἰς ζ'. ζ' δ' γίνονται κη'. λοιπὸν ε'. ἔγνωμεν οὖν
 ὡς ἡ ιδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἔφθα-
 15 σεν ἐν ἡμέρᾳ ἕκτη.

Τοῦτο τὸ δεύτερον πάσχα φαίνεται δηλῶν ὁ θεῖος εὐαγγε-
 λιστῆς Ἰωάννης μετὰ τὸ δεύτερον θαῦμα ὃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν
 Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, ἰασάμενος τὸ παιδίον τοῦ βασιλικοῦ, γράφιαν
 οὕτως, Τοῦτο πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐλθὼν ἐκ
 20 τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν. μετὰ ταῦτα ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰου-
 δαίων, καὶ ἀνέβη Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. B

1. θέλοντες δὲ] εἶτα θέλοντες P, θέλοντες R. 3. ἑννατον PV.
 ιδ'. ιδ' ετηρίδος P. 4. πρὸ] πρὸς V. 9. εἶτα] εἰ P. 10.
 η' καὶ κ' ετηρίδος P. 11. φωστῆρων V. 12. Μαρτίου μη-
 νός P. 16. δεύτερον om. P. 18. βασιλικοῦ] βασιλίσκου P.
 19. οὕτως] IV. 54.

Si nosse velimus quota mensis occurrat xiv. primi mensis lunae hoc praesenti anno, inveniemus anne naturalis decemnovennalis cycli adjunctas epactas xxviii. His addimus antelunares xiii. et antelunares vii. et xi. a xxi. Martii mensis, Aprilis vero xv. fiunt lxxiii. deme ex his bis xxx. reliqua sunt xiv. Colligimus igitur hoc anno xiv. lunae xv. mensis Aprilis occurrisse.

Si velimus praeterea nosse etiam et diem (seu feriam) qua occurrit xiv. inveniemus xx. anno vigintioctennalis cycli adscriptas epactas v. his addimus antelunares iii. et xi. a xxi. Mensis Martii, et Aprilis xv. fiunt xxxiv. Has divide per vii. septies iv. efficiunt xxviii. reliqua sunt vi. Intelligimus ergo xiv. primi mensis hoc praesenti anno occurrisse die vi.

Hocce Pascha videtur indicare divinus Evangelista Joannes, post secundum miraculum quod fecit Jesus in Cana Galilaeae, cum reguli puerum sanavit, ubi ita scribit: Hoc iterum secundum signum fecit Jesus, cum venisset ex Judaea in Galilaeam. Post haec erat festum Judaeorum, et accendit Jesus Hierosolytam.

Ἐπειδὴ γὰρ ἐπίσημον καὶ ἑξαίρετον καὶ πρώτην ἑορτὴν Ἰουδαῖοι τὴν τοῦ πάσχα εἶχον, διὰ τοῦτο ὁ εὐαγγελιστὴς ποτὲ μὲν μετὰ προσδιορισμοῦ ταύτης μέμνηται, λέγων, Ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα, ἢ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, ποτὲ δὲ ἀπροσδιοριστως γράφει, Ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων. 5

Τὸ β' τοῖνον πάσχα δοκεῖ μοι σημαίνειν ἐνταῦθα εἰπὼν, Μετὰ ταῦτα ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. ἔνθα γὰρ ἑτέρας μνημονεύει τῶν Ἰουδαίων ἑορτῆς, μετὰ προσδιορισμοῦ πάντως ταύτης μέμνηται, ὥσπερ καὶ τῆς ἑορτῆς τῶν σκηνοπηγιῶν, λέγων, Καὶ ἦν ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων ἢ σκηνοπηγία, ὄντος ἀρχιερέως Ἐλεαζάρου υἱοῦ Ἀνανίου. C

Ἰνδ. γ'. ιζ'. ὑπ. Τιβερίου Καίσαρος τὸ ε' μόνον.

Πάλιν τρίτον νομικὸν πάσχα μετὰ τὸ βαπτισθῆναι ἑορτάζει ὁ κύριος ἐν τῷ ε' ἔτει τῆς κατὰ φύσιν ἑννεακαιδεκαετηρίδος τῆς σελήνης καὶ κγ' τῆς κατὰ φύσιν ὀκτωκαιεκοσμητηρίδος τοῦ ἡ-15 λίου. καὶ θέλοντες γινῶναι πόστη τοῦ μηνὸς ἔφθασεν κατὰ τὸ παρὸν ἐφ' 9' ἔτος ἀρξάμενον ἀπὸ κα' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου μηνός, εὐρισκομεν κατὰ τὸ δέκατον ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ἑννεακαιδεκαετηρίδος ἐπακτὰς τῆς σελήνης θ', ταύταις συνάπτομεν τὰς πρὸ τῶν φωστήρων ιγ', προσελήνους ζ', καὶ ια' τὰς ἀπὸ κα' τοῦ 20 μαρτίου μηνὸς καὶ ἀπριλλίου δ'· γίνονται ιδ'. ἔκβα λ'· λοιπὸν D ιδ'. ἰδοὺ ἔφθασεν ἡ ιδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης κατὰ τὸ

3. λέγων] VI. 4. 6. εἰπὼν] V. 1. 10. λέγων] VII. 2. 11. Ἀνανίου P. 14. 18. ιδ' ετηρίδος P. 15. ἡ καὶ κ' ετηρίδος P. 16. κατὰ — ἀρξάμενον om. P. 21. ἔκβα] ἔκβαλις PV.

Anni a m. c. Cum igitur pro celebri et singulari, ac primario festo Pascha apud Judaeos haberetur, ideo Evangelista quidem interdum illius praecise meminit, dum ait: Prope erat Pascha festum Judaeorum. Interdum etiam generatim, ut cum scribit: Erat festum Judaeorum.

Secundum ergo Pascha is videtur mihi significare, cum hoc loco dicit: Post haec erat festum Judaeorum, et ascendit Jesus Hierosolymam. Ubi enim Judaeorum festi alterius meminit, semper illud designat nominatim, ut cum de festo Scenopeglorum loquitur: Et erat prope festum Judaeorum, cum Eleazarus, Ananiae filius, esset Pontifex.

A. C.

[Ol. Iph.]

5538.

31. xvii. Ind. iii. Tiberio Caesare V. Cos.

3.

Rursus tertium legale Pascha post baptismum peregit Dominus anno x. naturalis decemvennalis cycli lunae, et xxiii. naturalis vigintioctennalis cycli solis. Si velimus nosse quoto mensis occurrit a xxi. mensis Martii, reperiemus incidisse in x. annum naturalis decemvennalis cycli epactas lunae ix. His adjungimus antelunares xiii. antelunares vii. et xi. ab xxi. Martii mensis, et iv. Aprilis: fiuntque xlv. abjice xxi. relinquuntur xiv. ecce occurrit xiv. primi mensis lunae hoc praesenti

παρὸν ἔτος τῇ δ' τοῦ ἀπριλίου μηνός. εἶτα καὶ τὴν ἡμέραν γινώ-
 ναι βουλόμενοι ἐν ἧ ἔφθασεν αἰτή, εὐρίσκομεν κατὰ τὸ κγ' ἔτος
 τῆς ὀκτωκαιμικροσατηριδὸς ἐπακτὰς ε'. ταύταις προστίθεμεν τὰς
 πρὸ τῶν φωστήρων γ' καὶ ια' τὰς ἀπὸ κα' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου,
 6 δ' ἀπριλίου γίνονται κδ'. ταύτας παρὰ τὸν ζ'. ζ' γ' γίνονται
 κα'· λοιπὸν γ'. ἔγνωμεν οὖν διὰ ἢ ιδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς R 514
 σιλήνης, ἐν ἧ τὸ νομικὸν ἐπιτελεῖσθαι προστέτακται πάσχα, κα-
 τὰ τὸ παρὸν εφλθ' ἔτος ἔφθασεν τῇ δ' τοῦ ἀπριλίου μηνός καὶ
 ἐν ἡμέρᾳ γ'.

10 Τοῦτο τὸ τρίτον πάσχα σημαίνειν ὁ θεὸς εὐαγγελιστῆς Ἰω- P 217
 ἄννης, μέλλων τὸ θαῦμα διηγεῖσθαι, ὃ ἐποίησεν ὁ κύριος ἐκ V 174
 πέντε ἄρων πεντακισχιλλίους ἄνδρας κορέσας, λέγει, Μετὰ ταῦ-
 τα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τι-
 βεριάδος, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς, ἔτι ἐώρων τὰ ση-
 15 μῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων. ἀνέβη δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰη-
 σοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ἦν δὲ ἐγγὺς
 τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων.

Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ μηνὶ λῶφ κθ' ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ πρό-
 δρομος καὶ βαπτιστῆς τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται ὑπὸ Ἡρώδου τοῦ
 20 βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, υἱοῦ ὄντος τοῦ πρώτου Ἡρώδου, ἀδελ-
 φῶν Ἀρχελαοῦ, δέσμιος εἰς τὸν Μαχαιροῦντα φρούριον πεμφθεὶς B
 διὰ Ἡρωδιάδα, περὶ οὗ μνημονεύει ἡ θεία τῶν εὐαγγελίων γρα-

2. ἐν om. P. 3. η' καὶ κ' στηριδὸς P. 4. Μαρτίου μηνός P.
 5. τὸν] τῶν RV. 8. ἔτος εφλθ' P. 12. λέγει] VI. 1. 18.
 Δόφ PV. 21. Μαχαιροῦντα PV. 22. γραφή] „Matth. XIV.
 Marc. VI. Luc. III.“ m. P.

anno iv. Aprilis mensis. Deinde si volerimus diem nosse seu feriam,
 qua illa occurrit, invenimus xxiii. anno decemvovennalis cycli epactas vi.
 his addimus anteluminares iii. et xi. hasque a xxi. mensis Martii, et iv.
 Aprilis, fiuntque xxiv. has per vii. dividimus, septem ter faciunt xxi.
 supersuant iii. Colligimus ergo xiv. primi mensis lunae, qua legale Pa-
 scha peragi praecipitur, hoc praesenti anno v. m̄dxxxix. in iv. Aprilis
 incidisse, et in feriam iii.

Hoc tertium Pascha indicans divinus Evangelista Joannes, miracu-
 lum narraturus, quod fecit Dominus, cum quinque panibus quinque ho-
 milium millia saturavit, dicit: Post haec abiit Jesus trans mare Galilaeae
 Tiberiadis, et secuta est eum turba multa, quia videbant signa quae fa-
 ciebat super aegros. Ascendit autem in montem Jesus, et ibi sedebat cum
 discipulis suis. Erat autem prope Pascha, festum Judaeorum.

Hoc anno, mense Loo, (Augusto) die xxix. Sanctus Joannes Prae-
 cursor et Baptista capite truncatur ab Herode Rege Judaeae, primi He-
 rodis filio, Archelai fratre: cum vincetus in Macherunta castrum missus
 fuisset propter Herodiadem: de quo meminit sacra Evangeliorum scri-
 ptura. Narrat autem Josephus libro xviii. Antiquitatum Judaicarum, ut

φή. ιστορεῖ δὲ καὶ ὁ Ἰώσηπος ἐν ἡ' τῆς Ἀρχαιολογίας αὐτοῦ βιβλῳ ὡς διὰ Ἡρωδιάδα, γυναῖκα οὖσαν Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τοῦ Ἡρώδου, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ἀποτέμενεται. ἀθετήσας γὰρ ἔτι ζῶσαν τὴν προτέραν αὐτοῦ γυναῖκα ὁ Ἡρώδης, κατὰ νόμους αὐτῷ γεγαμημένην, Ἀρέτα δὲ ἦν αὐτῆ τοῦ Πετραίων βασιλέως θυγάτηρ, τὴν δὲ Ἡρωδιάδα ἔτι ζῶντος διαστήσας τοῦ ἀνδρός, δι' ἣν καὶ τὸν Ἰωάννην ἀνεῖλεν, πόλεμον αἰρεῖται ὁ Ἀρέτας πρὸς τὸν Ἡρώδη, ὡς ἠτιμασμένης αὐτοῦ τῆς θυγατρὸς, ἐν ᾧ πολέμῳ πάντα φασὶ τὸν Ἡρώδου στρατὸν διαφθαρεῖν, καὶ
 C ταῦτα πεπονθῆναι τῆς ἐπιβουλῆς ἕνεκα τῆς γενομένης κατὰ τοῦ 10 Ἰωάννου. ὁ δὲ αὐτὸς Ἰώσηπος ιστορεῖ τῆς βασιλείας ἀποπεπτωκέναι τὸν Ἡρώδη διὰ Ἡρωδιάδα· μεθ' ἧς αὐτὸν καὶ εἰς τὴν ὑπερόριον ἀπεληλύσθαι, Λουγδόνον τῆς Σπανίας πόλιν οὐκ αἰὶν καταδικασθέντα, ὄντος ἀρχιερέως ἐν Ἱερουσαλήμ Σίμωνος τοῦ Καμαθεὶ υἱοῦ. 15

Ἰνδ. δ'. ἡ'. ὑπ. Περσικοῦ καὶ Βετελίου.

R 516 Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ υἱὸς τρεῖς ἔνιαυτοὺς καὶ οὐκ ἡμέρας μετὰ τὸ βάπτισμα τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς τὰ σωτήρια καὶ
 D ἐπουράνια μαθήματα παραδούς καὶ τὰς περὶ ἑαυτοῦ προφητείας ἐπὶ τὸ πάθος παρήει τῷ ἰδ' ἔτει τῆς Τιβερίου μοναρχίας, ἀρχὴν δὲ εὐαγγελίου τῆ κα' τοῦ μαρτίου μηνὸς τῆς ἐπισταμένης δ' ἰνδικτιῶ-

1. ὁ om. P. 2. τοῦ om. P. 5. Πετραίων PV. 6. Ἡρωδιάδαν V. 11. Ἰώσηπος] Arch. XVIII. 5. 12. τὴν Ἡρωδιάδα P. 13. ὑπερορίαν P. 14. Ἱεροσολύμοις P. 16. Βετελίου P sola. 17. ὁ Χριστὸς] Χριστὸς P. 20. παρῆει P. 21. τῆ P, τὴν RV.

Anni a. m. c. propter Herodiam, uxorem Philippi fratris Herodis, capite truncatus fuerit Sanctus Joannes. Dimiserat enim Herodes adhuc superstitem priorem uxorem suam, legitimis sibi nuptiis copulatam: erat autem illa Aretae Petraeorum Regis filia. Herodiam porro a conjuge adhuc in vivis divulsit, ob quam Joannem sustulit. Herodi vero bellum intulit Aretas, ob injuriam filiae illatam, quo in bello universum Herodis exercitum profligatum, idque ob structas Joanni insidias esse passum aiunt. Idem denique Josephus refert ob Herodiam regno excidisse Herodem, illumque cum ea relegatum, Lugduni Hispaniae urbe habitare jussum, cum summus esset Pontifex Simon Camathi filius.

A. C.

5539. 32. xviii. Ind. iv. Persico et Vitellio Coss.

[Ol. Iph.]

2. 203.

Jesus Christus, Dei filius, cum annis III. et diebus LXXVI. post baptismum discipulis suis salutaria et coelestia praecepta, editasque de se prophetias tradidisset, ad passionem transiit, Imperii Tiberii anno XIX. initium sumente a Martii mensis XXI. praesente IV. Indictione, et anno XI. naturalis decemvocalis cycli lunae, et XXIV. anno naturalis vigintioctennialis cycli solis.

ρος και ια' ἔτει τῆς κατὰ φύσιν ἐννεακαιδεκαετηρίδος τῆς σελή-
νης και κδ' ἔτει τῆς κατὰ φύσιν θωκωκαιεικοσαετηρίδος τοῦ ἡλλου.

Τοῦτο δὲ τὸ θ' πάσχα ἐστίν, ἐν ᾧ πέπονθεν ὑπὲρ ἡμῶν
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν. τοῦτο τὸ πάσχα δηλῶν ὁ εὐαγ-
5 γελιστῆς Ἰωάννης μετὰ τὸ θαῦμα ὃ ἐποίησεν ὁ κύριος ἐλείρας
τὸν Λάζαρον ἐκ νεκρῶν, εἶρηκεν οὕτως, Ἄπ' ἐκείνης οὖν τῆς
ἡμέρας συνεβουλεύσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν. Ἰησοῦς οὖν P 218
οὐκέτι παρήρησιμ περὶεπάτει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν
ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, εἰς Ἐφραῖμ λεγομένην
10 πόλιν, κακεῖ διέτριβεν μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ἦν δὲ ἐγγυς
τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, και ἀνέβησαν πολλοὶ εἰς Ἱερουσόλυμα ἐκ
τῆς χώρας πρὸ τοῦ πάσχα, ἵνα ἀγνίσωσιν ἑαυτοῖς. ἐζήτησαν
οὖν τὸν Ἰησοῦν, και ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἐστηκότες,
Τί δοκεῖ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἐορτήν; δεδώκεισαν δὲ οἱ
15 ἄρχιερεῖς και οἱ Φαρισαῖοι ἐντολήν ἵνα ἐάν τις γινῶ ποῦ ἐστιν,
μηνύσῃ, ὅπως πιάσωσιν αὐτόν. ὁ οὖν Ἰησοῦς πρὸς ε' ἡμερῶν B
τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς Βηθανίαν, ἔπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς,
ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. εἶτα οἱ μακάριοι τῷ κυρίῳ μαθηταὶ ἠρώ-
τησαν αὐτόν λέγοντες ὅτι Ἰδοὺ μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνε-
20 ται· ποῦ οὖν θέλεις ἐτοιμάσωμέν σοι; θῆλον οὖν ὅτι οὐ κατὰ V 175
τὸν αὐτὸν χρόνον, ἀλλὰ μέλλοντος ἕσεσθαι τοῦ πάσχα μετὰ δύο
ἡμέρας. ὅτι δὲ οὐ κατὰ τὴν ιδ' ἐπετέλεσεν τὸ πάσχα, ἀλλὰ πρὸ

1. ιδ' ετηρίδος P. 2. η' και κ' ετηρίδος P. 4. ὁ κύριος ἀλη-
θινός P sola. 5. ὁ om. P J 6. οὕτως] XI. 53. ιδ. τῆς om. R.
21. ἐδεσθαι P. 22. ἐτέλεσεν R.

Hoc est autem quartum Pascha, quo passus est pro nobis Christus Dominus verus Deus noster. Istud Pascha indicans Evangelista Joannes, post miraculum quod fecit Dominus cum Lazaro a mortuis excitavit, sic dixit: *Ab illo ergo die cogitaverunt quomodo interficerent eum. Jesus ergo jam non palam ambulabat apud Judaeos, sed abiit illinc in regionem juxta desertum, in civitatem quae dicitur Ephrem, et ibi morabatur cum Discipulis suis. Erat autem prope Pascha Judaeorum, et ascenderunt multi Hierosolymam de regione ante Pascha, ut sanctificarent seipso. Quaerebant ergo Jesum, et colloquebantur ad invicem in templo stantes: Quid vobis videtur, quia non venit ad diem festum? Dederunt autem Pontifices et Pharisei mandatum, ut si quis cognoverit ubi sit, indicet, ut apprehendant eum. Jesus ergo ante sex dies Paschae venit Bethaniam, ubi Lazarus fuerat mortuus, quem suscitavit ex mortuis. Deinde beati Domini discipuli interrogaverunt ipsum, dicentes: Ecce post biduum Pascha fit, ubi vis ergo ut parimus tibi? Patet igitur non eodem tempore Pascha peregrisse, cum Pascha manducandum esset post duos dies. Quod vero xiv. non celebravit Pascha, sed prius typicam peregit coenam, quando sanctificatio Azymorum, et festi praeparatio age-*

τούτου τὸ τυπικὸν ἐτέλεσεν δεῖπνον, ὅτε καὶ ὁ ἀγισμὸς τῶν ἀζύμων καὶ ἡ προετοιμασία τῆς ἑορτῆς ἐγένετο, εὐρίσκειται τοῖς μαθηταῖς μεταδιδούς οὐ θύματος οὐδὲ ἀζύμων, ἀλλ' ἄρτον καὶ ποτηρίου· ὅτε καὶ τῶν μαθητῶν ἀπένηψεν τοὺς πόδας, καθὰ τὸ

C θεόπνευστα διδάσκει λόγια, ὅπερ οὐ κατὰ τὴν Μωσαϊκῆν πρός-5
 ταξιν ἐπιτελεῖτο. εἰ γὰρ μὴ αὐτὸς ἐγένετο ἀντὶ τοῦ ἁμνοῦ τοῦ

R 518 κατὰ τύπον καὶ σκιὰν θύματος τοῦ πάλαι παρὰ Μωϋσέως προ-
 ταχθέντος θύσθαι τοῖς εἰς ὕστερον θῦμα, οὐκ ἂν παρήλθει
 τὰ τοῦ Ἰσραὴλ νόμιμα, ἀλλ' εἶχεν ἂν καὶ πρόβατον θύσασθαι
 καὶ μεταδοῦναι τοῖς μαθηταῖς, καθὰ καὶ εἰς τοὺς πρότερον ἐπι-10
 εῖτο χρόνους, εἰ μὴ ἐπέστη ὁ καιρὸς τῆς συμπληρώσεως τοῦ κει-
 αὐτῶν μυστηρίου, καὶ παύσας τὸν τυπικὸν ἁμὸν τῇ κβ' τοῦ κα-
 τὰ Ῥωμαίους μαρτίου μηνός, αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ σελήνης ἐχούσης
 εγ' ὥρα νυκτερινῇ ε' τῇ ἐπιφωσκουσῇ εἰς εἰκάδα τετάρτην, ὅτος
 Ἡρώδου τοῦ τετράρχου βασιλέως, ὡς δηλοῖ Λουκᾶς ὁ εὐαγγελι-15
 D στής. ἀποθανόντος γὰρ Ἡρώδου τοῦ τὰ νήμια ἀνελόντος ἡ τοῦ-
 του μετέπεισεν ἀρχὴ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ὡς ἱστορεῖ Ἰώσηπος,
 καὶ γίνεται βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας Ἀρχέλαος, βασιλεύσας ἔτη θ'.
 καὶ μετὰ τὴν τοῦτου τελευταίην Ἡρώδης ὁ τετράρχης, ἀδελφὸς αὐ-
 τοῦ, βασιλεὺς τῆς Γαλιλαίας ἔτη κδ', ἕως τῆς τελευταίας Τιβε-20
 ρίου. τῆς δὲ Ἰουδαίας Πόντιος Πιλάτος ἦν βασιλεὺς. Πόντιος
 δὲ Πιλάτος κατὰ τοῦτο ἐπικέκληται, καθότι νῆσός ἐστιν κατὰ
 θάλασσαν ἐπὶ τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην καλουμένη Πόντος, εἰς

19. αὐτῇ δὲ τῇ P. ib. τῆς σελήνης P. 15. τοῦ om. R. ib.
 Λουκᾶς] XXIII. 17. Ἰώσηπος] Arch. XVII. 8. 23. καλουμένην P.

batur, inde colligitur neque discipulis tradidisse incensum, neque Azyma, sed panem et calicem, quando etiam discipulorum pedes lavit, quemadmodum a Deo inspirata docent oracula, quod quidem ex praecepto Mo-
 saico non agebatur. Etenim si ille non fuisset loco agni typici et sa-
 crificii, cum olim a Moysse praescriptam esset iis qui venturi erant, ut
 hostiam immolarent, minime transgressus fuisset leges Israel, sed ovem
 sacrificasset, et discipulis communicasset, quemadmodum prioribus annis
 fecerat, nisi horum mysterii explendi tempus adfuisset, quo scilicet agnus
 typicus desit, secundum Romanos Martii mensis XIII. ipso vero die le-
 nae habentis XIII. hora nocturna v. illucescente in XXIV. regnante Hero-
 de Tetrarcha, ut indicat Lucas Evangelista. Extincto enim Herode,
 qui infantes sustulerat, in ejus filios regnum est devolutum, ut narrat
 Josephus, factusque est Rex Judaeae Archelaus, qui annos IX. regnavit.
 Post illius vero mortem, Herodes Tetrarcha ejus frater regnavit in Ga-
 liliae annos XXIV. usque ad mortem Tiberii. Porro Judaeae Pontius
 Pilatus imperabat. Pontius autem appellatus est Pilatus, ab insula ma-
 ritima versus Romam veterem, quae Pontus nuncupatur, ex qua Pilatus
 prodiiit, isque a patria Pontius Pilatus vocatus est.

ἦς ὁ Πιλάτος ὤρητο, καὶ ὡς ἀπὸ τῆς πατρίδος Πόντιος Πιλάτος ἐχηματίσεν.

Οὗτος Πόντιος Πιλάτος ἀνέκρινε τὸν κύριον· καὶ μαθὼν P 219
 ὅτι ἀπὸ τῆς ἑξουσίας ἐστὶν Ἡρώδου, τουτέστιν ἀπὸ τῆς Γαλι-
 5 λαιας, ὡς φησὶν ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος, ἀνέπεμψεν αὐτὸν
 τῷ Ἡρώδῃ, καὶ πάλιν Ἡρώδης ἐπέμψεν τῷ Πιλάτῳ. καὶ κείνος
 πάλιν ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἄνναν· ἦν γὰρ πενθερός τοῦ Καϊά-
 φα. καὶ οὗτος Καϊάφας, ὡς ὢν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ τού-
 του, συνεβούλευσεν τοῖς Ἰουδαίοις λέγων ὅτι Συμφέρι ἕνα ἄν-
 10 θρωπον ἀποθανεῖν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. εἶτα πάλιν Ἄννας ἀπέστει-
 λεν τὸν Ἰησοῦν δεδεμένον πρὸς Καϊάφην τὸν ἀρχιερέα. ἄγουσιν
 οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον. ἦν δὲ
 πρωί, καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶ- B
 σιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα· καὶ κείθεν παρεδόθη τῷ Πιλά-
 15 τῳ. ἦν δὲ παρασκευή· ὥρα ἦν ἄσει τρίτη, καθὼς τὰ ἀκριβῆ
 βιβλία περιέχει, αὐτὸ τε τὸ ἰδιόχειρον τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάν- R 520
 νου, ὅπερ μέχρι τῶν πεφύλακται χάριτι Θεοῦ ἐν τῇ Ἐφεσίῳ
 ὑγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ καὶ ὑπὸ τῶν πιστῶν ἐκείσε προσκυνεῖται.

Καὶ εὐθέως ἡ γυνὴ τοῦ Πιλάτου ἐδήλωσεν αὐτῷ, Μηδὲν
 20 σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ
 διὰ αὐτόν. καὶ γνόντες τοῦτο οἱ Ἰουδαῖοι ἐστασιάζον, κρίζον-
 τες, Ἄρον ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. καὶ εἰσαγαγὼν τὸ ἀλη-

1. Πόντιος Πιλάτος ἐχηματίσεν om. R. 5. Ματθαῖος] Immo Lucas I. 5. 6. ἀνέπεμψεν P. 11. πρὸς τὸν K. P. 17. τοῦ

Θεοῦ P. 20. κατὸν ἀρδί V, κατὰ τὸν ἄνδρα P. 22. τὸ] δὲ P, om. R.

Hic Pontius Pilatus de Domino cognovit, quem cum intellexisset esse ex Herodis ditione, ex Galilæa scilicet, ut ait Evangelista Matthæus, hunc misit ad Herodem, Pilatus vero remisit ad Pilatum, ille vero ad Annam: erat enim socer Caiphae. Hic Caiphas, utpote Pontifex anni illius, conspiravit cum Judæis, dicens: *Expediit unum hominem mori pro populo.* Deinde Annas misit Jesum vincium ad Caipham Pontificem. Ducunt ergo Jesum a Caipha in Praetorium. Erat autem mane, et ipsi nos introierunt in Praetorium, ut non contaminarentur, sed ut manducarent Pascha, et illic traditus est Pilato. Erat autem Parasceve, hora quasi tertia, quemadmodum accurati libri continent, ipsumque Evangelistæ Joannis autographum, quod usque ad hæcæ tempora, divina gratia, in sanctissimâ Ephesiorum Ecclesia servatur, et a fidelibus ibi colitur.

Et statim uxor Pilati nunciavit illi: *Nihil tibi et justo illi, multa enim passus sum hodie per visum propter eum.* Hæc perceptis, Judæi, seditione excitata, clamaverunt, *Tolle, tolle, crucifige eum.* Ac introducto

- C θινὸν πάσχα κατὰ τὰς θείας γραφὰς αὐτὸς πύσχει ὑπὲρ ἡμῶν τῇ ε΄ τῆς ἑβδομάδος ἡμέρα, καὶ θύεται, ὡς ἀμνὸς ἀληθῆς ὑπάρχων καὶ πάσχα ἀληθινὸν ὁ κύριος καὶ θεὸς ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. καὶ ἔσκοτισθῆ ὁ ἥλιος εἰς ὄλον τὸν κόσμον ἀπὸ ἕκτης ὥρας· περὶ οὗ σκότους μένηται καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρειοπαγίτης ἐν τῇ πρὸς Πολύκαρπον ἐπιστολῇ τῆς κατὰ τὸδε τὸ ἔτος γενομένης καινοπρεποῦς τοῦ ἡλίου ἐκλείψεως. καὶ οἱ ἕξωθεν δὲ τὸν ἐνιαυτὸν τοῦτον ἐπισημήσαντο ἀσφαλῶς, εἰπόντες καὶ τὸν γεόμενον σεισμόν, καὶ κατ' ἐξαιρετον Φλέγων ὁ τὰς Ὀλυμπιάδας συναγαγών. λέγει γὰρ ἐν τῷ τρισκαιδεκάτῳ συγγράμματι 20-10
- D τως. „τῷ δὲ τετάρτῳ ἔτει τῆς σβ' Ὀλυμπιάδος ἐγένετο ἔκλειψις ἡλίου μεγίστη τῶν ἐγνωσμένων πρότερον· καὶ νῦν ἄρα ε΄ τῆς ἡμέρας ἐγένετο, ὥστε καὶ ἀστέραις ἐν οὐρανῷ φαῖναι, σεισμός τε μέγας κατὰ Βιθυνίαν γεόμενος τὰ πολλὰ Νικαίας κατεστρέψατο.“ ταῦτα ὁ δηλωθεὶς ἀνὴρ, γνούς τὸ παρόδοξον τῆς ἐκ-15 λείψεως τοῦ ἡλίου. οὔτε γὰρ ἠκούσθη οὐδὲ γέγονεν τοῖς ἔμπροσθεν αἰῶσιν περὶ τὴν πανσέληνον ἔκλειψιν ἡλίου, ἐπειδὴ μηδὲ τῇ ἀστρώφῃ τοῦτο συμβαίνει κινήσει. καὶ τῶν οὕτως ἐπισήμων καὶ ἀπιστοῦς ἐνιαυτῶν ἡμῶς τοὺς πιστοὺς σφάλλασθαι οὐ καλὸν οὐδὲ δίκαιον· δι' ἡμῶς γὰρ οὗτος ὁ ἐνιαυτός. 20
- P 220 Περὶ ταύτης τῆς ἡμέρας προεφήτευσε Ζαχαρίας υἱὸς Ἰω-

3. καὶ θεός] ὁ θεός P. 4. ὁ X. R. ib. ἕκτης τῆς R. 5. Ἀρειοπαγίτης P. 6. τὸδε om. P. 8. ἐπισημήσαντο P. ib. σεισμόν γεόμενον P. 11. σβ'] σβ', supra scripto ab alia manu e, V. 13. ὥστε] ὡς R. 14. τὰ —κατεστρέψατο om. R. 16. οὐδὲ] Fort. οὔτε: conf. ad Mahl. p. 136. 18. 20. διὰ γὰρ ἡμῶς P, διὰ ἡμῶς γὰρ R.

vero Paschate, juxta sacras Scripturas, ipse pro nobis patitur vi. hebdomadis die, et immolatur, ut qui erat verus agnus, et verum Pascha, Dominus Deus noster Jesus Christus. Et obscuratus est sol per universum mundum a vi. hora. Quarum quidem tenebrarum meminit Dionysius Areopagita in Epistola ad Polycarpum, cum hoc anno insolita contigisset solis defectio. Sed et scriptores Pagani annum hunc diserte notant, scribuntque terrae motum extitisse, ac prae caeteris Phlegon qui Olympiades collegit: Sic enim ait in libro xiii. Quarto autem anno Olympiadis cccii. facta est solis defectio maxima quanta nunquam antea contigisse legitur, neque hora dici vi. tanta fuit, at etiam astra in coelo apparerent, terraeque motus circa Bithyniam, magnam Nicaeae urbis partem evertit. Haec supra laudatus vir, qui in hac solis defectioe quidpiam extraordinarium observarat. Neque enim unquam id fuerat auditum, neque retro ante saeculis acciderat ut in plenilunio solis facta fuisset defectio, quandoquidem id juxta astrorum motus contingere soquit. Qui quidem anni cum ipsi gentilibus insignes adeo extiterint, nos fideles haud par, neque aequum est decipi, cum propter nos is annus acciderit.

δαὲ λέγων, Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οὐκ ἔσται φῶς, καὶ ψυχὸς καὶ πνεῦμα ἔσται μίαν ἡμέραν· καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη γνωστὴ τῷ κυρίῳ, καὶ οὐκ ἡμέρα καὶ οὐ νόξ, καὶ πρὸς ἐσπέραν ἔσται φῶς.

Ὁ δὲ κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῇ αἰ- R 522
5 τῇ παρασκευῇ ὄρων ἐνάτην. καὶ εὐθέως ἐγένετο εἰς ἅπαντα τὸν
κόσμον σεισμὸς μέγας καὶ τάφοι ἠνεψώθησαν καὶ νεκροὶ ἀπέστη-
σαν, καὶ τὰ ταῖς θείαις ἐμφέρεται γραφαῖς· ὥστε λέγειν τοὺς Ἰου-
δαίους, Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος, ὃν ἡμεῖς ἐσταυρώσαμεν.
ἐν ταύτῃ δὲ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα συμφώνως καὶ οἱ λοιποὶ εὐαγγε- B
10 λισταὶ σταυρωθῆναι τὸν κύριον δηλοῦσιν.

Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μελῆν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώμα-
τα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν, ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα
ἐκείνου τοῦ σαββάτου, ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν
αὐτῶν τὰ σκέλη καὶ ἀρθῶσιν. ἤλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ
15 τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου ὁμοίως τοῦ
συσταυρωθέντος αὐτῷ. ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον
αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ἀλλ' εἰς
τῶν στρατιωτῶν λόγῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξεν, καὶ εὐθέως
ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ, τὰ δύο καθάρσια τοῦ τε βαπτίσματος C
20 καὶ τῆς μεταλήψεως τῶν ἀχράντων αὐτοῦ μυστηρίων. ἄλ-
λων δὲ τὴν σωτήριον ταύτην ἐπιτελοῦμεν ἑορτὴν μετὰ τὴν ἐκ
νεκρῶν αὐτοῦ ἀνάστασιν, ἣτις τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὸ σταυρω-

1. λέγων] XIV. 6. 2. καὶ ἔσται μία ἡμέρα P. 3. οὐκ V. 5. ἐν-
νάτην P. ib. τὸν om. R. 13. ἐκείνη P. 20. ἄλλως] ἀλλ' ὥστε
PV. 21. σωτηρίαν P, σωτήριαν R.

De hoc porro die prophetavit Zacharias filius Jodae, cum ait: *In illa die non erit lux, sed frigus et gelu, et erit dies una: et haec dies illi nota Domino, non dies neque nox, et in tempore vesperi erit lux.*

Dominus vero Jesus Christus animam edidit ipso die Parasceves, hora nona, et statim in universo mundo magnus terrae motus contigit, tumulique sunt aperti, ac mortui resurrexerunt, quemadmodum continetur in sacris Scripturis, ita ut Judaei dicerent: *Vere Dei filius erat iste, quem nos crucifiximus.* In ipso autem Paschatis festo, pari consensu, caeteri quoque Evangelistae Dominum fuisse crucifixum docent.

Judaei ergo ut non manerent in cruce corpora in Sabbato; quoniam Parasceve erat (erat enim magnus ille dies Sabbati), rogaverunt Pilatum, ut frangerentur eorum crura, et tollerentur. Venerunt ergo milites, et primi quidem crura frerunt, et alterius perinde una cum illo crucifixi. Postquam autem venerunt ad Jesum, ut viderent illum jam mortuum, non frerunt crura ejus, sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua, duo purgatoria, baptismi nempe, et in-temeratorum mysteriorum participationis. Sed ut salutarem hunc diem festum peragamus, post illius ex mortuis resurrectionem, quae tertio postquam crucifixus est die contigit, secundum divinas scripturas, primi

Θῆναι κατὰ τὰς θείας γραφὰς ἐπιτελεῖται τῇ 15' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης· ἡ γὰρ 15' εὐρίσκειται οὐχ ἡ ἀνάστασις, ἀλλ' ὁ καιρὸς τῆς σωτηριώδους προσηλώσεως τῆς ἐν τῷ σταυρῷ. καὶ ἐκ τοῦτου φαίνονται τὸναντίον Ἰουδαῖοι ποιῶντες· ὅτε γὰρ ἔδει κηστεύειν καὶ μηδαμῶς πανηγυρῆζειν, οὗτοι φαίνονται καὶ εὐφραϊνόμενοι καὶ ἑορτάζοντες, οὐδαμῶς τὸν καιρὸν τῆς ὄντως
 D τῶν σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως ἐκ νεκρῶν εἰδότες, καὶ ἐκ τούτου μηδὲ ταῖς θείαις γραφαῖς ἐπάμεινοι, ἀλλ' ἀκείλοις τισὶν ἔθεισιν.

Εἶτα θέλοντες παραστήσαι ὡς κατὰ τὸ παρὸν πεντακισχι-10
 λιοστὸν πεντακασιοστὸν τεσσαρακοστὸν ἕτας γενέσεως κόσμου,
 V 177 ἀρξάμενοι ἀπὸ κ' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου μηνός, πῶστη τοῦ μηνός καὶ πῶσθ' ἡμέρῃ ἔφθασεν ἡ 15' τοῦ πρώτου μηνός τῆς σελήνης, εὐρίσκομεν τὰ 159' ἔτη ποιῶντες παρὰ τὸν 159'. 15' ὁ
 R 524 γίνονται γ', 15' ἢ γίνονται α', 15' ἂ' γίνονται 159'. λοιπὸν 15
 P 221 τηρίδος, θέσει δὲ 15' προσκειμένης ἐπακτῆς κ'. ταύταις προστιθέμεν γ' τὰς πρὸ τῶν φωστήρων, προσελήθοντες ἐπτά, καὶ γ' τὰς ἀπὸ κ' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου μηνός, καὶ τοῖς κβ' λεπτοῖς ἄλλα λεπτὰ μί' πρόσθεις, ὡς τρίτου ἔτους ὄντος μετὰ τὸ βίσικτον, 20 καὶ ἐκ τῶν 159' λεπτῶν λαμβάνομεν μίαν, καὶ γίνονται μδ'. ἔβη

3. τῆς alterum om. R. 5. φαίνονται τὸναντίον Ἰουδαῖοι ποιῶντες καὶ P. 7. εἰδότες om. R. 12. ἀρχόμενοι P, ἀρχάμενοι R. 14. τῶν RV, τὸ P. 16. ἐννεκακιδεκα] 15' PV. 20. βίσικτον P. 21. λαμβάνομεν PV.

mensis lunae sexta decima celebratur: nam quarta decima; non Resurrectionis sed tempus fait salutaris crucifixionis. Et ex hoc Judaeos contrarium facere apparet: quando enim jejunium celebrandum est, neque festivitas agi debet, illi contra facere, et se ad laetitiam componere videntur, nullo plane modo tempus vere servatoris nostri Jesu Christi resurrectionis a mortuis celebrantes, cum se minime sacris literis, sed propriis quibusdam ritibus insistere sciant.

Deinde si velimus ostendere quemadmodum hoc praesenti anno a mundi condita v. MDXL. capto initio a XXI. mensis Martii, in quatum mensis, quamve feriam inciderit XIV. primi mensis lunae, invenimus v. MDXXIX. quos dividimus per XIX. (hoc modo). Ducantur XIX. in 6. prodibunt III. MDCCC. ducantur XIX. in X. fient MDCCX. ducantur XIX. in 5. fient XIX. reliqua sunt X. Unde colligimus anno juxta naturam X. decemnovennalis cycli, secundum vero positionem XI. adjunctas epactas XII. His addimus XIII. antelunares, et antelunares VII. et III. a XXI. mensis Martii, et XXII. minutis minuta alla XLV. adjitae, cum sit tertius annus post bisextum: et ex LXVII. minutis accipimus I. et fiant XLIV. abpcc XXX. reliqua sunt XIV. et ecce intelligimus uti XIV. primi mensis lunae ce-

λ'. λοιπὸν ιδ'. καὶ ἰδοὺ ἔγνωμεν ὡς ἡ ιδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς
 σελήνης ἔφθασεν τῇ κγ' τοῦ μαρτίου μηνός. εἶτα καὶ τὴν ἡμέ-
 ραν ζητοῦντες γινῶναι, καθ' ἣν ἔφθασεν ἡ ιδ', τοῖς ἐφλθ' προσ-
 εἴθεμεν τὸ τέταρτον αἰτπδ', γινόμενα ὁμοῦ 570 κγ'. ταύτας
 5 παρὰ τὸν ζ'. ζ' ᾧ γίνονται 5τ', ζ' π' γίνονται φξ', ζ' ἡ νς'. B
 λοιπὸν ζ'. ταύταις προσβάλλομεν γ' τὰς πρὸ τῶν φωστήρων
 καὶ γ' τὰς ἀπὸ κα' τοῦ μαρτίου μηνός· γίνονται ιγ'. ἔκβα ζ'.
 λοιπὸν ε'.

Καὶ δέδεικται ὡς ἡ ιδ' κατὰ τὸ παρὸν, εφμ' ἔτος τῆς τοῦ
 10 κόσμου γενέσεως καὶ ιδ' τῆς Τιβερίου Καίσαρος μοναρχίας, ἀρ-
 χὴν εἰληφὸς ἀπὸ κα' τοῦ κατὰ Ῥωμαίους μαρτίου μηνός, ἰνδ.
 δ', καθ' ἣ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς τὸν ἐκούσιον καὶ
 ζωοποιὸν ὑπέμεινε σταυρόν, ἔφθασεν τῇ κγ' τοῦ μαρτίου μηνός
 καὶ ἐν ἡμέρᾳ παρασκευῆ. ἐν ἡμέρᾳ δὲ παρασκευῆ σταυρωθῆναι
 15 τὸν κύριον διδάσκουσιν τὰ θεόπνευστα λόγια, ἐν τῇ τοῦ πάσχα C
 ἑορτῇ, καθὼς ἔμπροσθεν εἴρηται. τριῶν οὖν πάσχα μετὰ τὸ
 βαπτισθῆναι τὸν κύριον τελεσθέντων, καὶ ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει
 τῆς τοῦ πάσχα ἑορτῆς ὑπὲρ ἡμῶν σταυρωθέντος τοῦ κυρίου, δει-
 κνται σαφῶς ὅτι τρία ὀλόκληρα ἔτη τὸ σωτήριον ἐδίδαξεν κή-
 20 ρημα καὶ ἡμέρας ος', τινὰς μὲν αὐτῶν πρὸ τοῦ πάσχα τοῦ πρώ-
 του κατὰ τὸ ἐ' ἔτος τῆς Τιβερίου Καίσαρος μοναρχίας, τινὰς
 δὲ πρὸ τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἔτος, εφμ' γεγονότος σωτηριώδους

3. ἔφθασεν] Post haec lacunam habet V. 5. τὸν] τῶν R. 9. ἡ
 ιδ' om. RV. ib. ἔτος εφμ' P. 12. ὁ alterum om. P. 14. παρα-
 σκευῆ bis P. 18. τῆς om. R. 20. πρώτου τοῦ πάσχα P.

curret xiiii. mensis Martii. Si deinde quaeramus diem, seu feriam, qua
 occurrit xiv. anni v. m̄xxxix. addimus quartam partem m̄ccclxxxiv. et exi-
 stunt vi. m̄ccccxxiii. his per x. partitis, septies dccc. efficiunt vi. m̄ccc.
 septies lxxx. efficiunt dlx. vii. viii. lvi. reliqua sunt vii. quibus addi-
 mus iii. a xli. mensis Martii, et fiunt xiii. abjice vii. relinquuntur vi.

Ita igitur demonstratum est quemadmodum decima quarta lunae hoc
 praesenti a mundi conditu an. v. m̄xli. et xix. Imperii Tiberii Caesaria,
 anni initio sumpto a xxi. mensis Martii, ἰνδ. iv. quando Dominus noster
 Jesus Christus salutarem crucem ultro subiit, incidit in xiiii. mensis
 Martii, et in diem Parasceves. Die autem Parasceves crucifixum fuisse
 Dominum docent divinitus inspirata oracula, die scilicet festo, uti supe-
 rius dictum est. Tribus ergo Paschatis festis, postquam Dominus bap-
 tizatus est, exactis, annoque quarto, Paschali festo, pro nobis crucifixo
 Domino, evidenter ostenditur totos tres integros annos salutarem praedi-
 cationem exercuisse, diesque praeterea lxxvi. ac horum quidem ante
 primum Pascha, anno xv. Imperii Tiberii Caesaria, aliquot vero ante
 Pascha hujus praesentis an. v. m̄xli. quo salutare Pascha contigit. Quod
 autem Dominus praedicato per tres annos Evangelio, ad voluntariam et

- πάσχα. ὅτι δὲ τρεῖς ἑνιαυτοὺς κηρύξας τὸ εὐαγγέλιον ὁ κύριος
 D ἐπὶ τὸν ἐκούσιον καὶ ζωοποιὸν ἦλθε σταυρὸν διδύσκει καὶ Ἰγνά-
 R 526 τιος ὁ θεοφόρος καὶ μάρτυς, ὁ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου γνήσιος
 μαθητῆς γεγωνῶς, τῆς δὲ ἐν Ἀντιοχεια ὑγιωτάτης ἐκκλησίας
 ἐπίσκοπος ὑπὸ τῶν ἀποστόλων κατασταθείς. ἐν τῇ πρὸς Τραλλ-5
 λιανοὺς τοίνυν ἐπιστολῇ γέγραπεν ἐπὶ λέξεως οὕτως. „ἀληθῶς
 τοίνυν ἐγέννησε Μαρία τὸ σῶμα θεὸν ἔχον ἑνοικον, καὶ ἀλη-
 θῶς ἐγεννήθη ὁ λόγος ἐκ τῆς παρθένου Μαρίας, σῶμα ὁμοιο-
 παθεὶς ἡμῖν ἡμφιεσμένος: ἀληθῶς γέγονεν ἐν μήτρᾳ ὁ πᾶστας
 ἀνθρώπους ἐν μήτρᾳ διαπλάττων, καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ σῶμα 10
 P 222 ἐκ τῶν τῆς παρθένου σπερμάτων, πλὴν ὅσον ὀμιλίας ἀνδρὸς ἄνευ.
 ἀληθῶς ἐκνοφορήθη, ὡς καὶ ἡμεῖς, χρόνων περιόδοις, καὶ
 ἀληθῶς ἐτέχθη, ὡς καὶ ἡμεῖς. ἀληθῶς ἐγαλακτοτροφήθη, καὶ
 τροφῆς κοινῆς καὶ ποτοῦ μετέσχευ, ὡς καὶ ἡμεῖς, καὶ τρεῖς δε-
 κάδας ἐτῶν πολιτευσάμενος ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου ἀληθῶς καὶ 15
 V 178 οὐ δοκῆσει. καὶ γ' ἑνιαυτοὺς κηρύξας τὸ εὐαγγέλιον καὶ ποιήσας
 σημεῖα καὶ τέρατα ὑπὸ τῶν ψευδοῦσδαίων καὶ Πιλάτου ἡγεμόνος
 ὁ κριτῆς ἐκρίθη, ζυμαστυγῶθη ὑπὸ δούλων, ἐπὶ κόρῃς ἐρῆραπισθῆ,
 ἐνεπτύσθη, ἀκάνθιον στέφανον καὶ πορφυροῦν ἱμάτιον ἐφόρε-
 σεν, κατεκρίθη, ἐσταυρώθη ἀληθῶς, οὐ δοκῆσει, οὐ φαντασίᾳ, οὐκ
 ἀπάτῃ. ἀπέθανεν ἀληθῶς, καὶ ἐτάφη, καὶ ἠγέρθη ἐκ τῶν νεκρῶν.“
 B Ἰδοὺ φανερώς ὁ τοιοῦτος καὶ τηλικούτος τῆς ἐκκλησίας δι-
 δάσκαλος τρεῖς ἑνιαυτοὺς κηρύξαι τὸ εὐαγγέλιον τὸν σωτήρα
 λέγει.

8. ἡμφιεσμένον R. 18. κόρης ἐρακίσθη PV.

vivificam crucem venerit, docet Ignatius ille Deifer et Martyr, qui Joannis Theologi genuinus discipulus fuit, sanctissimaque Antiochenae Ecclesiae Episcopus ab Apostolis constitutus. Is quippe in Epistola ad Trallianos sic verbo tenus scripsit: Vere etenim peperit Maria corpus, Deo in ea habitante, et vere natus est Deus Verbum ex Virgine: corpus similiter nobis passibile sine peccato induens: vere conceptus est in utero, et factus est in vulva, (qui omnes homines in vulva flagit) formans et faciens sibi corpus ex Virgine, sine semine scilicet et consuetudine viri: portatusque in utero, sicut et nos tempore portati sumus: et vere lactatus est, et nutritus sicut nos, et cibo et potu sicuti et nos usus est: et triginta annos agens baptizatus est a Joanne, in veritate et non in phantasmate: et tribus annis praedicavit Evangelium, et fecit signa et prodigia coram falsis Judaeis: et a Pilato Praeside Judae judicatus est, flagellatus est, colaphis caesus est, consputus est, spineam coronam purpureamque vestem portavit, condemnatus est, crucifixus est vere, sepultus est, et resurrexit a mortuis.

Ecce aperte omnino talis ac tantus Ecclesiae doctor triennio a servatore praedicatum Evangelium dicit.

Οἱ δὲ κατὰ τῶν ἑορτῶν τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ καθολικῆς καὶ ἡποστολικῆς ἐκκλησίας γράφαι τολμήσαντες τέσσαρας ἐνιαυτοὺς ὀλοκλήρους καὶ ἡμέρας τινὰς κηρῶσαι τὸν κύριον τὸ εὐαγγέλιον ἀπεφύρατο, ἐναντιούμενοι τῷ ῥηθέντι Θεοφώρῳ καὶ μάρτυρι καὶ 5 ταῖς ἁγίαις γραφαῖς.

Ὅτι δὲ τρεῖς ἐνιαυτοὺς ὁ σωτὴρ ἐδίδαξε τὸ κήρυγμα δεικνυ-
ται καὶ ἐξ ἐτέρων ἀναγκαίων λόγων, ἕκ τε τῶν ἱερῶν εὐαγγελίων
καὶ ἐκ τῶν Ἰωσήφῳ τῷ παρ' Ἑβραίοις σοφῶ γραφέντων καὶ
ἐξ ὧν, ὡς πρόκειται, ὁ παρὰ τοῖς Ἑλλήσι χρονολόγος ἰστύρησε C
10 Φλέγων ὁ τὰς Ὀλυμπιάδας τεθεικώς, λέγων, Τῷ δὲ τετάρτῳ ἔτει
τῆς σβ' Ὀλυμπιάδος ἐγένετο ἔκλεισις ἡλίου μεγίστη τῶν ἐγνω- R 528
σμένων πρότερον· καὶ νῦν ὥρα ἕκτη τῆς ἡμέρας ἐγένετο, ὥστε
καὶ ἀστέραι ἐν οὐρανῷ φανῆναι, σεισμός τε μέγας κατὰ Βιθυν-
λίαν γενόμενος τὰ πολλὰ Νικαίας κατεστρέψατο. ταῦτα ὁ δη-
15 λῶθεις ἀνήρ. τὰ μέντοι ἱερὰ εὐαγγέλια ἄρξασθαι τὸν κύριον
φασὶ τοῦ σωτηρίου κηρύγματος ἐπὶ Ἄννα ἀρχιερέως, σιωρω-
θῆναι δὲ ἐπὶ Καϊάφῃ λέγουσιν. ὁ δὲ Ἰωσήφος ἐν τῷ ἡ' τῆς
Ἰουδαϊκῆς Ἀρχαιολογίας γράφει τρεῖς ἀρχιερεῖς μετὰ τὸν Ἄνναν
γεγονέναι, Ἰσμαῆλον τὸν τοῦ Βαφεί καὶ Ἐλεάζαρον τὸν τοῦ
20 Ἀνάου υἱὸν καὶ Σίμωνα τὸν τοῦ Καμαθί, καὶ τότε μετ' ἐκεί-
τους τὸν Καϊάφῃ ἀρχιερέα γενέσθαι. ἐνιαύσιος δὲ ὁ τῆς ἐκά- D
στου ἀρχιερωσύνης ἦν χρόνος. ἐξ ὧν δῆλον ὅτι τρεῖς ἐνιαυτοὺς

9. χρονολόγοις P. 10. τεθεικώς FV. 11. σβ'] σβ' V. 13.
τῷ οὐρανῷ P. 17. ἡ'] 3. 18. Ἄννα PV. 20. Ἀνάου P.
21. ἐνιαυτός P.

Qui ergo adversus Sanctae Catholicae et Apostolicae Ecclesiae dies festos ausi sunt scribere, quadriennio toto, diebus aequo aliquot a Domino Evangelium fuisse praedicatum, sancto Deifero Martyri, et sacris literis contraire deprehenduntur.

Quod vero Servator per tres annos Evangelium praedicaverit, patet praeterea ex aliis necessariis rationibus, et sacris Evangeliiis, et ex scriptis Josephi, viri inter Judaeos docti: atque adeo ex iis, ut ante dictum est, quae inter Graecos chronologos celeberrimus Phlegon narravit, qui Olympiadem rationem conscripsit, hisce verbis: Quarto autem anno cccii. Olympiadis magna et insignis inter omnes, quae ante eam acciderant, defectio solis contigit: dies hora sexta in tenebrosam noctem ita versus est, ut stellae in coelo visae sint, terraeque motus in Bithynia Nicaeae urbis multas aedes subvertit. Haec supradictus vir. Salutare quidem praedicationis munus a Christo coeptum, Anna Pontificatum obtinente, Christum vero crucifixum sub Caïpha, docent sacra Evangelia. Josephus vero lib. xviii. Antiq. Judaeic. scribit tres Pontifices post Annam fuisse, Ismaëlem Baphi F. Eleazarum Annani F. et Simonem Camathi F. post hos autem Caïpham Pontificatum obtinuisse. Singulorum porro unius anni fuit Pontificatus. Unde liquet tribus annis integris Ismaëlis, Elea-

Chronicon Paschale vol. I.

27

τοῦ Ἰσμαήλον καὶ τοῦ Ἐλεάζαρον καὶ τοῦ Σίμωνος ὀλοκλήρους ἐκήρῳξεν ὁ σωτήρ τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, ἡμέρας δέ τινος ἐκ τοῦ τέλους τῆς ἀρχιερωσύνης τοῦ Ἄννα καὶ ἡμέρας τινός ἐκ τῆς ἀρχῆς τῆς τοῦ Καϊάφα ἀρχιερωσύνης. τῇ τεσσαρεσκαδεκάτῃ αὖν, ὡς πρόκειται, τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης Ἰσταν-δ ρωθῆ ὁ κύριος καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἕκτη τῆς ἑβδομάδος.

Κάντεῦθεν δεικνῶνται ὅτι καθ' ἣν ἡμέραν ἐπλασε τὸν ἄνθρωπον αὐτὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν, αὐτὸς ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων Ἰστανρωθῆ ἐν ἡμέρᾳ ἕκτη δι' ἡμᾶς τοὺς ἐξ αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ἀπόφασιν τοῦ θανάτου διὰ τὴν ἁμαρτίαν γενομένουσ, ἵνα ἡμῶν τῷ οὐκίῳ πύθει τὴν ἀπάθειαν χαρίσῃται, καθά φησιν ὁ μέγας Βασιλεῖος. καὶ τῇ 15' κατὰ σελήνην, ἐν ἣ τὸ δράγμα προσέταξεν ὁ θεὸς νόμος προσφέρεσθαι ἀπαρχὴν θειοσμοῦ, καὶ πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν δρέπανον ἐπ' ἀμνητὸν ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῆς ἀνθρωπότητος γεόμενος ὁ κύριος ἡμῶν καὶ σωτήρ ὁ Χριστὸς 15 πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν τὸ τῆς συντελείας δρέπανον τῷ κόσμῳ. καὶ καθὼς προδιέγραψεν ἐν τῇ προσφορᾷ τοῦ δράγματος τῆς ἀπαρχῆς, οὕτως ἀνέστη, λυτρωσάμενος ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν, ἐν ἣ προσήνεγκεν τὸ δράγμα τῆς ἀπαρχῆς τοῦ ἡμετέρου φυράματος τῷ θεῷ καὶ πατρὶ τὴν 15 ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν ἀπαρχὴν 20 κατὰ τὰς 15' αὐτοῦ περὶ ἑαυτοῦ προρῶρηθείσας γραφὰς.

Ἐκ ταύτης δὲ τῆς ἡμέρας, τουτέστιν τῆς 15' καὶ αὐτῆς τοῦ

3. τοῦ τέλους — ἐκ om. P. 12. προσέταξεν R, altarum in m. penna. 14. ἀπελθεῖν P. 19. ἐν om. F. 21. περὶ ἑαυτοῦ om. P. ib. προρηθείσας PV.

zari, ac Simons, Evangelium de regno coelesti praedicasse Salvatorem, et diebus aliquot ex initio Pontificatus Caiphae. Decima quarta igitur, ut supra dictum est, primi mensis lunae cruci affixus est Dominus, et feria vi. hebdomadis.

Hinc pariter patescit, eodem die quo hominem olim formarat verus Deus noster, eundem in saeculorum consummatione, die sexto, crucifixum pro nobis, qui ex eo procreati per sententiam propter peccatum morti addicti fueramus, ut morte sua impassibilitatem nobis compararet, quemadmodum ait magnus Basilius. Et sexta decima luna mensis, qua divina lex manipulum primitiarum ex messe offerri praeciperat, et antequam falx mitteretur in messem, surrexit ex mortuis, in primitias factus humanitatis Dominus noster et Salvator Christus, antequam falx consummationis in mundum mitteretur. Et quemadmodum praecipuerat in oblatione manipuli primitiarum, ita surrexit, asserta nostra ex corruptione vita, in qua manipulum primitiarum nostri fermenti obtulit Deo Patri ex mortuorum resurrectione primitias, secundum ab ea praenuntiatas scripturas.

Ab hoc porro die, hoc est xvi. ipsius scilicet primi mensis, praec-

πρώτου μηνός, ἀριθμῆν τὴς ἡμέρας τῆς πεντηκοστῆς ὁ θεὸς
 παρεκλείσατο νόμος. καὶ τῇ τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀναστά- R 530
 σεως αὐτοῦ ὁ κύριος ἡμῶν. Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ἀνελήφθη εἰς V 179
 τοὺς οὐρανοὺς τῇ τρίτῃ τοῦ ἀρτεμισίου μηνός ἐν ἡμέρᾳ πέμπτῃ
 5 τῆς ἑβδομάδος, καὶ καθὼς γέγραπται, Ἀνάστηθι, κύριε, εἰς C
 τὴν ἀνάπαυσίν σου σὺ καὶ ἡ κβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου.
 καὶ ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος ἐρμηνεύων τὸν ραβ' ψαλμὸν ἔγραψεν οὕ-
 τως· Ἀνάστηθι, κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου· τὴν εἰς οὐρα-
 νοὺς ἀνάληψιν ἐπισπεύδουσιν αὐτοῦ. Σὺ καὶ ἡ κβωτὸς τοῦ
 10 ἁγιάσματός σου τὴν ἅγιαν αὐτοῦ σῶμα φησί· μετ' αὐτῆς γὰρ
 ἀνελήφθη. οὐ γὰρ ἀποσαρκοῦται εἰς τοὺς ἀγῆράτους αἰῶνας
 τῶν αἰώνων.“

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ
 τὴν ἀποβολὴν τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων, ὅσοι τῆς τοῦ θεσπέτου
 15 Χριστοῦ κλήσεως δι' οἴκτον φιλανθρωπίας γέγοναμεν ἄξιοι, τὸ
 σκιδῶδες πάσχα οὐκέτι ἐπετελέσαμεν· παρῆλθε γὰρ ἡ σκιδὰ τοῦ νό- D
 μου τῆς χάριτος ἐπελευθέρωσης. καὶ τῇ ἰγ' τοῦ ῥηθέντος ἀρτεμι-
 σίου μηνός ἐν ἡμέρᾳ κυριακῇ, αὐτῇ τῇ πεντηκοστῇ ἡμέρᾳ τῆς
 σωτηριώδους ἀναστάσεως, ἐπεδήμησε τοῖς ἀποστόλοις ἐν πυρί-
 20 ναις γλώσσαις τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ ἐκάθισεν ἐφ' ἓνα θια-
 στον αὐτῶν. πλησθέντες δὲ οἱ ἀπόστολοι πνεύματος ἁγίου ἤρ-
 ξαντο κηρύσσειν τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας. ἐξ ἧς κανονίζον-
 τες τὴν διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν γενομένην ἀνάστασιν ἐν τῇ
 ἁγίᾳ κυριακῇ, ἐορτάζομεν τὸ ἐκκλησιαστικὸν κήρυγμα ἡ ἡμέρας,

cepit lex divina ut dies Pentecostes putarentur: quadragesimo vero die post resurrectionem suam Dominus noster Jesus Christus in coelum assumptus est tertio die Artemisii, seu Maii mensis, feria quinta hebdomada, et quemadmodum scriptum est: Surge, Domine, in requiem tuam, tu et arca sanctificationis tuae. Et Sanctus Athanasius in cxxxi. Psalmi explanatione hunc in modum scripsit: Surge Domine in requiem tuam: ascensus in coelum ipsius accelerant: Tu et arca sanctificationis tuae: sanctum ipsius corpus dicit, cum hoc enim assumptus est; neque enim humanitatis naturam unquam in omnes aeternitates eruit.

Post Assumptionem Domini nostri Jesu Christi, et dejectionem gentis Judaeorum, quotquot Domini nostri, ex illius clementia et misericordia, digni facti sumus vocatione, umbraticum illud Pascha non amplius celebravimus: legis enim umbra, gratia adveniente, praeteriit. Et xiii. diei mensis Artemisii, die Dominica, ipsa quinquagesima die post salutarem resurrectionem, spiritus Sanctus in ignitarum linguarum specie ad Apostolos venit, et sedit super unum quemque eorum. Repleti ergo Spiritu sancto coeperunt praedicare Evangelium regni (Dei). Ex quo tempore celebrantes propter nostram salutem factam Resurrectionem die

P 224 ὡς φησιν ὁ ἅγιος Ἰωάννης. καὶ ἐκ τούτου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἠρξάμεθα ἡμεῖς οἱ χριστιανοὶ ἐορτάζειν τὴν ζωοποιὸν ἐναστώσιμον ἐορτὴν τοῦ κυρίου καὶ δεσπότου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

Ἔσιν δὲ καὶ οἱ ἐπίσημοι τῶν ἀποστόλων γεγονότες μετὰ 5 τοὺς προγεγραμμένους β' μαθητὰς τοῦ κυρίου κατὰ τὸ ἐ' ἔτος τῆς Τιβερίου Καίσαρος μοναρχίας, οἵτινες μετὰ τὴν εἰς οὐρανὸς ἀνάληψιν τοῦ κυρίου, καὶ αὐτοὶ εἰσιν οἷδε.

γ'. Βαρνάβας.

νη': Μάρκος ὁ εὐαγγελιστής.

10

ιθ'. Σιλᾶς.

ξ'. Λουκᾶς ὁ ἰατρὸς καὶ εὐαγγελιστὴς γενόμενος, περὶ οὗ Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Κολοσσαεῖς ἐμνημόνευσεν ἐπιστολῇ.

ξά'. Τιμόθεος.

ξβ'. Σίλουανός.

15

ξγ'. Τίτος.

R 532 Ἔσιν δὲ καὶ οἱ κατασταθέντες διάκονοι μετὰ τὴν εἰς οὐρανὸς ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ζ'.

B ξδ'. Στέφανος ὁ πρῶτος μάρτυς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς καὶ ἀνηρέθη λιθοβοληθεὶς ὑπὸ Ἰουδαίων.

20

ξε'. Φίλιππος.

ξς'. Πρόχωρος.

ξζ'. Νικάνωρ.

ξη'. Τιμων.

5. οἱ om. P. 8. Ante καὶ addit m. R ἤρθησαν. 19. μάρτυρ P. 22. Πρόχωρος P.

Dominica, festum agimus praedicationis Ecclesiasticae octo diebus, ut ait Sanctus Joannes. Et ab hoc anno nos Christiani coepimus colere diem vivificae Resurrectionis Domini Jesu Christi vere Dei nostri, cui gloria in saecula, Amen.

Sunt et alii illustres Apostoli praeter supra memoratos XII. Domini Discipulos ad XV. Tiberii Caesaris Imperii annum recensitos, qui post Domini in caelos assumptionem floruerunt. Hi vero sunt LVII. Barnabas, LVIII. Marcus Evangelista, LIX. Silas, LX. Lucas medicus et Evangelista, de quo Paulus in Epistola ad Colossenses mentionem facit, LXI. Timotheus, LXII. Silvanus, LXIII. Titus.

Sunt praeterea post Christi in caelos assumptionem constituti VII. Diaconi.

LXIV. Stephanus primus Martyr Domini nostri Jesu Christi, qui lapidibus impetitus a Judaeis extinctus est: LXV. Philippus: LXVI. Prochorus: LXVII. Nicanor: LXVIII. Timon: LXIX. Parmenio: LXX. Nicolaus.

ξθ'. Πικμενίων.

ο'. Νικόλαος.

Οἷτοι πάντες γεγόνασιν συνέκδημοι τοῖς ἀποστόλοις μετὰ τὴν τοῦ κυρίου εἰς οὐρανοὺς ἀνάληψιν.

5 Εἶτα χειροτονήθησαν ἐπίσκοποι, πρῶτος ἐν Ῥώμῃ Πέτρος, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Μάρκος ὁ εὐαγγελιστής, ἐν Ἱεροσολύμοις Ἰάκωβος ὁ ἀδελφὸς τοῦ κυρίου, ἐν Ἀντιοχείᾳ ὁ προειρημένος ἀπόστολος Πέτρος. περὶ δὲ τῶν προγεγραμμένων ὁ μαθητῶν τῶν μετὰ τοὺς ἰβ' τοὺς προτεταγμένους ἱστορεῖ Κλήμης ὁ συγγραφεὺς
10 ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν Ὑποτυπώσεων.

Εἰσὶν δὲ καὶ αἱ παρακολουθήσασαι τοῖς ἀποστόλοις ἄγναι γυναῖκες μετὰ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀνάληψιν τοῦ κυρίου, περὶ ὧν ἐπιστέλλων Παῦλος ἐμνημόνευσεν, Φοίβη, Τρυφῶσα, Εὐνίκη V 180 μήτηρ τοῦ ἀποστόλου Τιμοθέου, Πρίσκα, Περσίς, Ἥρσκα, 15 Μαρία, Ἰουλία, Κλαυδία, Ἰουνία, Πρίσκιλλα, Ἀπφία, Τρυφαινα, Λοῖς, μᾶμμη Τιμοθέου τοῦ ἀποστόλου.

Περὶ τῆς γεννήσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ D τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ τοῦ παναγίου αὐτοῦ βαπτίσματος καὶ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ πάσχα
20 σύντομος διήγησις.

Ἡ καθολικὴ γέννησις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἔστιν αὕτη.

4. οὐρανόν P. 9. τοὺς προτ.] προτ. P. 10. τῶν om. P. 13. Τρυφῶσα P. 14. μήτηρ post Τιμοθέου ponit P. 15. Κλαυδία — Πρίσκιλλα om. P. *ibid.* Ἀπφία P. 17. ἡμῶν om. P.

Hi omnes Apostolorum socii fuere in peregrinationibus.

Deinde creati sunt Episcopi, primus Romae Petrus, Alexandriae Marcus Evangelista, Hierosolymis Jacobus frater Domini, Antiochiae supra memoratus Petrus. De recensitis vero discipulis lxx. praeter xii. supra dictos, agit Clemens scriptor lib. v. Hypotyposeon.

Sunt etiam sanctae quaedam mulieres, quae post Domini in caelum assumptionem Apostolos secutae sunt, quarum in Epistolis Paulus meminit: Phoebe scilicet, Triphosa, Eunice Timothei Apostoli mater, Prisca, Persis, Prisca, Maria, Julia, Appia, Tryphaena, Lois avia Timothei Apostoli.

De Nativitate Domini Jesu Christi veri Dei nostri, et sanctissimo ejus baptismo, et salutaris illius Paschate, brevis narratio.

Catholica generatio Domini nostri Jesu Christi veri Dei ita se habet.

Ἐγεννήθη χοιὰκ κη' ὥρα ζ' τῆς νυκτός. ἐβαπτίσθη τυβί
 ια' ὥρα ι' τῆς ἡμέρας ὑπὸ Ἰωάννου ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ, καὶ
 ὁ Ἰορδάνης ἀνεπόδισεν εἰς τὰ ὀπίσω.

- P 225 Εἶπεν δὲ ὁ κύριος τῷ Ἰωάννῃ, Εἶπον τῷ Ἰορδάνῃ, Στήθι, ὁ
 κύριος ἦλθεν πρὸς ἡμᾶς. καὶ εὐθὺς ἔστησαν τὰ ὕδατα. τότε ὁ 5
 R 534 Ἰωάννης προσεκίνησεν αὐτῷ λέγων, Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βα-
 πτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ κύριος, Ἄφες
 ἄρτι, δεῖ γενέσθαι τοῦτο. τότε καταβάτων αὐτῶν ἐπὶ τὸ ὕδωρ
 ἀνεκόχλασαν τὰ ὕδατα, ὥσπερ κεκρασμένον ὕδωρ. καὶ ὅτε
 ἀνέβη ἐκ τοῦ ὕδατος, εὐθὺς ἀνεψέχθη ὁ οὐρανός, καὶ ἦλθεν 10
 τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὡς περιστερὸν πυροειδές· καὶ φωνὴ μεγάλη
 ἠκούσθη ὡς φωνὴ βροντῆς, λέγουσα, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ
 B ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠδόκησα. ἔμεινεν δὲ ὁ Χριστὸς σὸν ἔμειν ἐν
 τῷ κόσμῳ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἔτη λγ'
 καὶ μῆνας γ'. ἐν δὲ τῷ λδ' ἔτει ἐκρατήθη καὶ ἐσταυρώθη φαιμε- 15
 νῶθ κθ', ἔμειρα τῆς σελήνης ιδ', παρυσκευῆς οὔσης. ἀνάστη
 δὲ ἐν τριημέρῳ φαρμουθι α', κυριακῆς οὔσης, σελήνης ιε', ὥρα
 θ' τῆς νυκτός. ἀνελήφθη παχῶν ι' ὥρα θ' τῆς ἡμέρας.

σγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. ιθ'. ὑπ. Ἀρουντίου καὶ Ἀλεοβάρβου.

20

1. κη' καὶ P, δεκεμβρίου καὶ m. V. *ibid.* νυκτός posui ubi ἡμέ-
 ρας ponebatur in PV et ἡμέρας ubi νυκτός cum m. R. *ibid.* τυβί
 PV. Ἰωαννοαρίφ σ' m. V. 5. ὁ om. P. 9. ἀνεκόχλασαν P. *ib.*
 ὥσπερ] Scribe ὥσπερ πυρὶ. 15. φαιμενῶθ κθ'] μαρτίφ κγ' m. V,
 μαρτίφ κγ' m. R. 17. φαρμουθι α'] μαρτίφ καὶ m. V, μαρτίφ καὶ
 m. R. 18. πασχῶν ι' P, πασχῶν R, μαρτίφ γ' m. V, μαίον γ'
 m. R. 19. Ὀλυμπιάδος V.

Natus est Choïac xv. hora vii. noctis. Baptizatus est a Joanne
 in Jordane fluvio Tybe xi. hora x. diei et Jordaniis conversus est re-
 trersum.

Dixit autem Dominus Joanni: *Dis Jordani, Siste, Dominus venit ad
 nos.* Et statim constitit ad aquam. Tunc Joannes adoravit eum: Ego,
 inquit, a te debeo baptizari, et tu venis ad me. Et dixit illi Dominus:
Sine modo, istud fieri necesse est. Tum in aquam iis descendentes,
 crepitarunt aquae, veluti cum aqua infunditur. Cum vero ex aqua se
 egressus, statim coelum apertum est, et venit Spiritus sanctus instar
 igneae columbae, auditaque est vox magna, ut vox tonitru, dicens: *Hic
 est filius meus dilectus, in quo mihi complausi.* Mansit autem Christus
 nobiliscum in mundo, sanans omnem morbum, et omnem languorem annos
 xxxiii. et menses iii. Anno vero xxxiv. comprehensus est, et in crucem
 actus mensis Phamenoth die xxix. lunae xiv. cum esset Parasceve: re-
 surrexit vero post triduum, Pharmuthi primo, qui dies erat Dominicus,
 lunae xvi. hora ix. noctis. In coelum denique assumptus est mense Pa-
 schon, hora diei ix.

Ἐν τῷ κ' ἔτει τῆς Τιβερίου βασιλείας, ἀρχὴν ελληφότι ἀπὸ C
 τῆς κα' καὶ αὐτῆς τοῦ κατὰ Ῥωμαίους μαρτίου μηνὸς τῆς παρού-
 σης πέμπτης Ἰνδικτιῶνος, εἰκοστῷ πέμπτῳ ἔτει τῆς ὀκτωκαιικο-
 σαιτηρίδος τοῦ ἡλλίου καὶ δωδεκάτῳ τῆς ἐννεκαιδεκαετηρίδος τῆς
 δ'σελήνης καὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων, εὐρεθείσης τῆς ιδ' τοῦ
 πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης τῇ ια' τοῦ κατὰ Ῥωμαίους ἀπριλίου
 μηνός, ἐν ἡμέρᾳ ἕκτη τῆς ἐβδομάδος, καθὰ διὰ τῶν προκειμέ-
 των μεθόδων εὐρίσκομεν, ἐόρτασαν πρῶτον πάσχα οἱ ἄγιοι ἀπό-
 στολοι μετὰ τὴν εἰς οὐρανὸς ἀνάληψιν τοῦ κυρίου, τὴν ἁγίαν
 10 δ' αὐτοῦ ἀνάστασιν τῇ ιγ' ξανθοῦ μηνός. αὐτοὶ οὖν πρῶτως,
 ὡς εἴρηται, κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἐπιτελέσαντες παρέδωκαν ταῖς D
 ἁγίαις τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐπιτηρεῖν τὴν
 ιδ' τοῦ πρώτου μηνός τῆς σελήνης μετὰ ἐπίβασιν τῆς ἡμέρας,
 καθ' ἣν ἡ λαρινὴ ἰσημερία γίνεται, τουτέστιν τὴν κα' τοῦ κατὰ
 15 Ῥωμαίους μαρτίου μηνός. πάσης ἀμφιβολίας ἀμέτοχος ὁ λόγος R 536
 τοὺς τε μεγάλους φωστῆρας ἐν τῇ τοῦ κόσμου καταβολῇ μετὰ γ'
 ἡμέραν γεγενῆσθαι καὶ τὸν μυστικὸν τοῦ κυρίου μετὰ τῶν μαθη-
 τῶν δεῖπνον ἐν τῷ τοῦ πάθους καιρῷ πρὸ γ' ἡμερῶν τῆς ἁγίας
 ἀναστάσεως ἐπιτελεσθῆναι. καλῶς ὠρίσθη πρὸ ια' καλανδῶν V 181
 20 ἀπριλίων πάσχα ἐπιτελεῖν, μὲν ἐξεῖναι δὲ μηδὲ πρὶν τῆς πρὸ ια'

1. τῆς om. P. 8. η' καὶ κ' PV. 4. θ' καὶ δ. PV. 8. πρώ-
 του] πρώτος V: quod aut πρώτοις scribendum aut πρώτως, ut altero
 abhinc versu: v. dicta ad p. 162. A. 10. δ' om. V. 12. τοῦ ἁγίου
 Θεοῦ P. 17. τόν] τὸ m. R. 20. πρὸ om. P.

A. C.

CCIII. Olympias.

[Ol. Iph.]

Anni a. m. c.
 5540.

83. XIX. Ind. v. Aruntino et Aëno-barbo Coss.

4. 202.

Anno xx. Imperii Tiberii, qui a xxi. mensis Martii secundum Roma-
 nos praesentis Indictionis v. initium sumit, xxv. anno vigintiottennalis
 solis, et xii. anno decemnovennalis lunae cycli, et praedictis Coss. in-
 vento die xiv. primi mensis, lunae xi. secundum Romanos mensis Aprilis,
 in feria vi. hebdomadis, ut juxta praedictas methodos deprehendimus,
 Apostoli tum primum Pascha celebrarunt post Domini in caelos Assum-
 ptionem: sanctam autem ejus resurrectionem xii. die Xanthici mensis.
 Illi igitur primum, uti dictum est, hoc praesenti anno celebrato Pascha-
 te, sacris Sancti Dei Ecclesiis quotannis observandum tradiderunt xiv.
 diem primi mensis lunae post diei ascensum, quo vernali aequinoctium
 incidit, id est xxi. mensis secundum Romanos Martii. Et quidem extra
 omnem controversiam haberi debet, magna luminaria in mundi constitu-
 tione post primum diem esse creata, ac mysticam Domini cum Discipulis
 coenam, tempore quo est passus, triduo ante sanctam Resurrectionem,
 fuisse peractam. Proinde recte statutum est ante xi. Kalendas Aprilis
 Pascha non peragendum, neque ante xi. Kalendas Aprilis, vel post vii.
 Kalendas Maias Paschale festum celebrare fas esse. Ita ergo ab xi. ex

καλανδῶν ἀπριλίων μηδὲ μετὰ τὴν πρὸ ζ' καλανδῶν μαίων πά-
 P 226 σχα ἑορτάσαι. οὕτω τοίνυν ταῖς δηλωθείσαις ἀπὸ τῆς πρὸ ια'
 καλανδῶν ἀπριλίων μέχρι τῆς πρὸ ζ' καλανδῶν μαίων ἡμέραις
 κανονιστέον. καὶ ἐὰν ἐν κυριακῇ φθάσῃ ἡ ἰδ' τῆς σελήνης, εἰς
 τὴν ἐπιούσαν κυριακὴν οἱ τῆς καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ ἑκκλησίας⁵
 μαθηταὶ τὸ πάσχα τελοῦμεν, ἵνα μὴ μετὰ τῶν Ἰουδαίων ἑορτά-
 σωμεν. εἰ δὲ ἐν δευτέρᾳ τυχὸν ἢ τρίτῃ ἢ τετράδι ἢ πέμπτῃ ἢ
 παρασκευῇ ἢ σαββάτῳ, καθὼς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἴρηται, ἡ ἰδ'
 φθάσῃ τοῦ φέγγους, εἰς τὴν προϋούσαν κυριακὴν ἡμεῖς οἱ Χρι-
 στιανοὶ τελοῦμεν τὸ πάσχα, ἐπεκτεινομένης δηλαδὴ τῆς ποστῆ¹⁵
 B τοῦ φέγγους διὰ τὴν τῆς κυριακῆς ἡμέραν.

Τινὲς δὲ κατὰ τῶν ἐν ταῖς ἀνὰ πᾶσαν τὴν ὑφ' ἡλίῳ ἀγίας
 τοῦ Θεοῦ ἑκκλησίαις τελουμένων ἑορτῶν οὐ μόνον γλώσσας ἀλλὰ
 δὴ καὶ χεῖρας κινήσαι τολμήσαντες οὐκ ὤκνησαν καὶ ἐν τούτῳ τὴν
 ἀγίαν τοῦ Θεοῦ ἑκκλησίαν ἐπισκῆψαι, διότι τὴν σεπτὴν τῆς ἐκ¹⁵
 νεκρῶν ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἑορτὴν πάσχα προσ-
 αγορεύει, ἀγνοήσαντες, ὡς ἔοικεν, τὸ διὰ τῆς λέξεως ταύτης
 δηλοῦμενον. ὅπερ γὰρ τῇ ἐλλάδι φωνῇ λέγεται διάβασις καὶ
 ἐκβασις καὶ ἐπέρβσις, τοῦτο τῇ Ἑβραίων γλώσσῃ φασόχ, ἦρον
 πάσχα, ὀνομάζεται. 20

C Ἀναγκαίως οὖν ἡ τοῦ Θεοῦ ἑκκλησία οὐ μόνον τὸ πάθος
 τοῦ κυρίου, ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ πάσχα προσγο-

7. τετράδι] τετάρτῃ P. 12. ὑφ' ἡλίον P, ὑφίφ m. R. 19.
 φασέζ P sola.

a. d. Kal. Apriles usque ad ex a. d. vii. Kal. Maias hisce designatis diebus, regula est sumenda. Quod si xiv. luna in diem Dominicam inciderit, sequenti Dominica nos Catholicae Christi Ecclesiae discipuli Pascha celebramus, ne cum Judaeis illud celebremus. Si autem in secundam forte, aut tertiam, aut quartam, aut quintam, aut Parasceven aut Sabbatum, ut in superioribus dictum est, xiv. lunae inciderit, proxime sequenti Dominica nos Christi Pascha agimus, producta ac prorogata nimirum propter diem Dominicam quota seu aetate lunae.

Non defuere autem qui dum contra receptum ab omnibus quae sub sole sunt sanctis Dei Ecclesiis, in celebrandis festis Paschalibus morem, non linguas duntaxat, sed etiam manus exerere audent, sanctam Dei Ecclesiam in hoc pariter reprehendere non dubitantes, quod venerandam a mortuis Christi Dei Resurrectionis Paschatis nomine donaverit, cum ipsi, ut videtur, ignorent quid hoc vocabulo intelligamus. Quod enim Graeca lingua dicitur transitus, exitus et transmissio, illud ipsum Hebraeorum idiomate Phasch, seu Pascha, nuncupatur.

Necessario igitur Dei Ecclesia non solum Passionem Domini, sed etiam ejus Resurrectionem Pascha appellat. Quippe propter Domini

ρεύει. διὰ γὰρ τοῦ πάθους τοῦ κυρίου καὶ τῆς ἀναστάσεως αὐ-
 τοῦ διάβασιν καὶ ἔκβασιν καὶ ὑπέρβασιν ἢ τῶν ἀνθρώπων φύσις
 εἴληφεν τοῦ ἔχοντος τὸ κράτος τοῦ θανάτου, αὐτοῦ τε τοῦ θά-
 νάτου καὶ τοῦ ἔθους καὶ τῆς φθορᾶς. εἰ γὰρ ὁ θάνατος τοῦ
 5 Χριστοῦ τοῦτο ἡμῖν ἔδωρήσατο, πολλῶ μᾶλλον ἢ ἀνάστασις αὐ-
 τοῦ, ὅτε ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων, μηκέτι
 μέλλων ὑποστρέφειν εἰς διαφθοράν. θάνατος γὰρ οὐκέτι κυριεύει R 536
 κατὰ τὴν τῶν θείων ἀποστόλων διδασκαλίαν.

Δοκοῦσι δέ μοι οἱ κατηγορεῖσθαι τῆς ἐκκλησίας ἐν τούτῳ
 10 πολυμήσαντες παρανοῆσαι τὴν ἐκ τοῦ Λευιτικοῦ μαρτυρίαν, ἐν ᾗ
 φησιν ὁ νομοθέτης, Καὶ τῇ ἰδ' τοῦ α' μηνὸς ἀνὰ μέσον τῶν ἐσπε-
 ρινῶν πᾶσα κατὰ κυρίῳ. καὶ ἐν τῇ ἰε' τοῦ μηνὸς τούτου ἑορτὴ
 ἀζύμων τῷ κυρίῳ ζ' ἡμέρας ἔδεσθε ἄζυμα, καὶ ἡ ἡμέρα ἡ α'
 κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν, ὁμοίως καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλητὴ
 15 ἁγία ἔσται ὑμῖν. ἀλλὰ τοὺς μὲν Ἰσραηλίτας πᾶσα προσαγο-
 ρεῖν τὴν ἰδ' μόνον ὁ νομοθέτης προστάττει, ἐπειδὴ ἐν αὐτῇ
 τῇ ἡμέρᾳ κατὰ θεῖον πρόσταγμα τὸν ἄμνον πρὸς ἐσπέραν ἔθου- P 227
 σαν, καὶ τῷ αἵματι αὐτοῦ τοὺς σταθμοὺς καὶ τὰς φλιάς ἔχρισαν,
 καὶ τὰ κρέα ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἔφαγον, καὶ οὕτω μεσοῦσης τῆς
 20 νυκτός, καθὼς γέγραπται, διερχόμενος ὁ θεὸς ἐν γῆ Αἰγύπτου
 πατάξαι τὰ πρωτότοκα τῶν Αἰγυπτίων, θεασάμενος τὸ αἷμα,
 τοὺς μὲν υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐσκέπασεν, παρελθὼν αὐτῶν τὴν θύραν

8. τῶν om. P. 10. τοῦ om. P. *ibid.* Λευιτικῶ] XXIII. 4.
 20. Αἰγύπτω P.

Passionem illiusque Resurrectionem, transitum, exitum, et transmissionem
 humana accepit natura illius qui in mortem habet imperium, et potesta-
 tem: in ipsam, inquam mortem, inferos, et corruptionem. Si enim mors
 Christi id nobis est elargita, multo magis ejus Resurrectio, quando ex
 mortuis resurrexit, ipse primitiae dormientium, non amplius in corruptio-
 nem reversurus. Mors quippe, secundum divinorum Apostolorum doctri-
 nam, non amplius dominatur.

Illi porro mihi videntur in hoc Ecclesiam accusare, dum prave in-
 terpretari audent testimonium ex Levitico, ubi ita ait Legislator: *Et*
quarta decima die primi mensis ad vesperam Phase Domino. Et quinta
decima mensis hujus festum Azymorum Domino: septem diebus comedetis
Azuma, et dies prima vocata, sancta erit vobis. Verum Israelitis prae-
 cipit Legislator, ut xiv. lunam Pascha duntaxat appellent: quandoqui-
 dem ipso die, secundum divinum praeceptum, sub vesperam agnum im-
 molarunt, cujus carnes, sanguine illius liminibus et postibus prius inun-
 ctis, in ipsa nocte comederunt. Atque ita, quemadmodum scriptum est,
 transiens media nocte Dominus in terram Aegypti, ut interficeret primo-
 genitos Aegyptiorum, viso sanguine, filios Israel operuit, ipsorum fores
 pertransiens, nec sinens quenquam ex iis ab exterminatore percuti.

καὶ μὴ ἀφείδεις τὸν ὀλοθρευόντα πατάξαι τῶν ἐξ αὐτῶν. Αἰγυπτιοῖς δὲ τὴν φθορὰν ἐναπέσκηψεν καὶ τὰ πρωτότοκα αὐτῶν
 V 182 ἀνείλεν· καὶ οὕτω μετὰ τὸ μεσονύκτιον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξήγαγεν ἐξ Αἰγύπτου. γέγραπται γὰρ ἐν τῇ ἱερῇ βίβλῳ τῆς Ἐξόδου ἐπὶ λέξεως οὕτως. „ἐκάλεσεν δὲ Μωϋσῆς πᾶσαν τὴν γερουσίαν
 B Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, Ἀπέλθατε, λάβετε ὑμῖν ἀπὸ τοῖς πρόβατον κατὰ συγγενείας ὑμῶν, καὶ θύσατε τὸ πάσχα· λήψασθε δὲ δέσμην ὄσσωπου, καὶ βάψαντες ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ εἰς τὴν θύραν καθίξετε τῆς φλιᾶς, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν ἀπὸ τοῦ αἵματος ὃ ἐστι παρὰ τὴν θύραν· ὑμεῖς δὲ οὐκ ἔξελεύσεσθε ἕκαστος τὴν θύραν τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἕως πρωῆ. καὶ παρελεύσεται κύριος πατάξαι τοὺς Αἰγυπτίους, καὶ ὄψεται τὸ αἷμα ἐπὶ τῆς φλιᾶς καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν· καὶ παρελεύσεται κύριος τὴν θύραν, καὶ οὐκ ἀφήσει τὸν ὀλοθρευόντα εἰσελθεῖν εἰς τὰς οἰκίας ὑμῶν πατάξαι. καὶ φυλάξασθε τὸ ῥῆμα τοῦτο νόμιμον σεαυτῶν καὶ τοῖς υἱοῖς σου ἕως αἰῶνος. ἂν δὲ ἐσθ
 C ἐλθῆτε εἰς τὴν γῆν, ἣν δῶ κύριος ὑμῖν, καθύπερθε ἐλάλησεν, καὶ
 R 540 φυλάξετε τὴν λατρείαν ταύτην. καὶ ἔσται, ἂν λέγωσι πρὸς ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν, Τίς ἡ λατρεία αὕτη; καὶ ἐρεῖτε αὐτοῖς, Θυσία τὸ πάσχα τοῦτο κυρίου, ὃς ἐσκέπασεν τοὺς οἴκους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἥνλικα ἐπάταξεν τοὺς Αἰγυπτίους, τοὺς δὲ οἴκους ἡμῶν ἐῤῥύσατο. καὶ κύψας ὁ λαὸς προσεκύνησεν. καὶ

2. ἐναπέσκηψεν P. 4. Ἐξόδου] XII. 21. 6. ἀπέλθατε P. 7. ἀπὸ τοῖς om. P. 8. λήψασθε] καὶ λήψασθε P sola. id. αἵματος τοῦ] αἵματος αὐτοῦ V, αἵματος ὃ ἐστι P. 9. καθίξετε V, καὶ θίξετε ἐπὶ P, καὶ θίξετε R. 21. Αἰγύπτου P.

Aegyptiis vero exitium immisit, sublatis eorum primogenitiis: sicut filios Israel post mediam noctem ex Aegypto eduxit. Scribitur enim in sacro Exodii libro ad verbum: Vocavit Moyses omnes seniores Israel, et dixit ad illos, Ite, et accipite agnum per cognationes vestras et sacrificate Pascha. Accipietis autem fasciculum hyssopi, et tingentes eum sanguine qui est apud januam, et tangetis limen, et utrosque postes a sanguine, qui est apud januam. Vos autem non egrediemini unusquisque domum suam usque ad mane. Et transibit Dominus ad percutiendum Aegyptios, et videbit sanguinem in limine, et super utrosque postes, et transibit Dominus januam, et non sinit exterminatorem ingredi in domos vestras ad percutiendum. Et servabitis verbum hoc legitimum tibi et filiis tuis usque ad saeculum. Si autem ingressi fueritis in terram, quam dederit Dominus vobis, sicut locutus est, servabitis cultum hunc. Et erit, si dixerint ad vos filii vestri, Quis cultus hic? Et dicetis illis, Victimam Pascha hoc Domino, qui protexit domos filiorum Israel in Aegypto, quando percussit Aegyptios, domos autem nostras liberauit. Incurvatusque populum adoravit. Et rursus: Si interrogaverit te filius tuus post haec dicens, Quid hoc? dices illi, Quoniam in manu forti eduxit nos Dominus ex Aegypto,

πάλιν, Ἐὰν ἐρωτήσῃ σε ὁ υἱός σου μετὰ ταῦτα λέγων, Τί τοῦτο; ἔρεις αὐτῷ ὅτι Ἐν χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ἡμῶς κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας ἥνικα δὲ ἐσκήρυνε Φαραὼ ἐξαποσταίλαι ἡμᾶς, ἀπέκτεινε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου ὑπὸ D
 5 πρωτοτόκων ἀνθρώπων ἕως πρωτοτόκων κτηνῶν. καὶ ἔσται εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου καὶ ἀσάλευτον πρὸς ὀφθαλμῶν σου. ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγέ με κύριος ἐξ Αἰγύπτου. τούτων ὅπως ὑπὸ τῆς Θεοπνεύστου γραφῆς εἰρημένων εἰκότως ἄρα ἐκλήθη τὴν ἡμέραν μόνον πάσχα οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ προσηγόρευον, τὴν 10 δὲ μ' καὶ τὰς μετὰ αὐτὴν ε' ἡμέρας ἑορτὴν ἀζύμων. ὅθεν τὴν ἑβραϊκὰ γλῶσσαν εἰς τὴν ἑλληνικὰ φωνὴν μεταβάλλοντες διαβατήρια καὶ ὑπερβασία τὴν ἑορτὴν ταύτην ἐκύλουν, ὡς ἔστιν τοῦτο γινῶναι ἐκ τε τῶν Θεοφόρων τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων καὶ ἐκ τῶν παρ' Ἑβραίοις σοφῶν, Φιλωνος λέγω καὶ Ἰωσήπου. ἡ δὲ P 228
 15 τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία οὐ μόνον τὸ πάθος καὶ θάνατον τοῦ Χριστοῦ ἀλλὰ καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ πάσχα ὀνομάζει ἀναγκαίως διὰ τὴν ἐρηθεύσαν αἰτίαν, εἰ καὶ ἐν οἰαδήποτε ἡμέρᾳ τῶν ἐπτά ἡμερῶν τῶν μετὰ τὴν ιδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης εὐρεθεῖ αὐτή, λέγω δὲ ἡ ἀνάστασις, ἑορταζομένη. ὅθεν Βασιλεῖος ὁ μέγας, ὁ 20 Καισαρίας Καππαδοκίας ἐπίσκοπος γεγονώς, ἐν τῷ λόγῳ τῷ προτρεπτικῷ εἰς τὸ βάπτισμα μεγάλη τῇ φωνῇ κηρύττει βοῶν, Πᾶς μὲν οὖν χρόνος εὐκαιρίαν ἔχει πρὸς τὴν διὰ τοῦ βαπτίσματος

1. πάλιν] XIII. 14. ἰδ. ἐρωτήσῃ PV. 2. ἐγγιστὶ V. 5. ἀνθρώπων om. R, uncis inclusum addit P. ἰδ. εἰς om. P. 7. τούτων οὖν ὅπως P. 13. Θεοφόρων—τῶν om. P. 14. Φιλωνος] vol. II. p. 169. ed. Mang. ἰδ. Ἰωσήπου] Arch. II. 14. 6. 19. ὁ Καισαρίας] Καισαρίας P.

e domo servitutis, quando Pharo induxerunt eos ne dimitteret nos, interfecit Dominus omne primogenitum in terra Aegypti, a primogenitis hominum, usque ad primogenita jumentorum, Et erit signum in manibus, et immotum ante oculos tuos. In manus enim potenti eduxit me Dominus ex Aegypto. His igitur ab inspirata a Deo scriptura sic dictis, merite sane diem illum duntaxat Pascha appellarunt filii Israel: quintadecimam vero, et sex illam insequentes, Festum Azymorum. Unde qui Hebraeam linguam in Graecanicam transtulerunt, Diabateria, et Hyperbasia, seu dies transitus et exitus, Festum hos nuncuparunt: quod colligere licet ex iis qui apud Hebraeos doctrinae laude claruerunt, Philone, inquam, et Josepho. Ecclesia vero non solum Passionem et mortem Christi, sed etiam ejus Resurrectionem Pascha necessario appellat, ea quae allata est causa, in quacumque ex vii. diebus post decimam quartam primi mensis lunae illa incidarit. Unde Basilinus magnus, Caesareae Cappadociae Episcopus, in adhortatione ad Baptismum, ingenti voce praedicandus clamat: Omne quidem tempus opportunum est ad salutem

- B σωτηρίαν, κἄν νύκτα εἴπῃς κἄν ἡμέραν κἄν ὥραν κἄν στιγμήν χρόνου κἄν τὸ βραχύτατον· πολλῶ δὲ δήπου εἰκὸς ἐπιτηδειότερον εἶναι τὸν οἰκειότατον. τί δ' ἂν γένοιτο τῆς ἡμέρας τοῦ πάσχα συγγενέστερον πρὸς τὸ βάπτισμα; ἢ μὲν γὰρ ἡμέρα μνημόσυνόν ἐστιν ἀναστάσεως, τὸ δὲ βάπτισμα δύναμις ἐστὶ πρὸς τὴν ἀνάστασιν. ἐν τοῦτων τῇ ἀναστασίμῳ τῆς ἀναστάσεως τὴν χάριν ἐποδεξώμεθα. καὶ Γρηγόριος δὲ ὁ Θεολόγος ἐν τῷ εἰς τὸ πάσχα λόγῳ, οὗ ἡ ἀρχή, Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου ἀτήσομαι, φησὶν ὁ Θεσπέσιος Ἀμβροκόμ, τὰ παραπλήσια διδάσκει, γράφων ὡδὲ πρὸς Πάσχα κυρίου, πάσχα, καὶ πάλιν ἐρω, πάσχα, τιμὴ τῆς ἁγίας τριάδος. αὕτη ἑορτῶν ἡμῖν ἑορτὴ καὶ πανηγύρειον πανήγυρος, τοσοῦτον ὑπεραίρουσα οὐ τὰς ἀνθρωπικὰς μόνον καὶ χαμαὶ ἐρχομένης ἀλλ' ἤδη καὶ τὰς αὐτοῦ Χριστοῦ καὶ ἐκ' αὐτῶ τελουμένης, ὅσον ἀστέρως ἥλιος. καλὴ μὲν οὖν καὶ ἡ χθὲς ἡμῖν λαμπροφορίῳ καὶ φωταγωγίᾳ, ἣν ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ συνεστησάμεθα πᾶν γένος ἀνθρώπων μικροῦ καὶ ἄξιᾳ πᾶσα, δομιλεῖ τῷ πυρὶ τῆν νύκτα καταφωτίζοντες, καὶ τοῦ μεγάλου φωτὸς ἀντίπαρος, ὅσον τε οὐρανὸς ἄνωθεν φρυκτωρεῖ κόσμον ὄλον ἀγάλων τοῖς παρ' ἑαυτοῦ κάλλεσι καὶ ὅσον ὑπερουράνιον ἐν τε ἀγγέλοις τῇ
- V 183 C D πρώτη φωτεινῇ φύσει μετὰ τὴν πρώτην τὸ ἐκείθεν καταναγάζεσθαι καὶ ὅσον ἐν τῇ τριάδι, παρ' ἧς φῶς ἄπαν συνέστηκεν ἐξ ἀμερί-

12. χαμαὶ ἐρχομένης] Imitatur epicum χαμαὶ ἐρχόμενοι ἄνθρωποι.
 14. ἀστέρως PV. ἀστέρως Gregorius vol. I. p. 846. ed. Benedictin.
 id. καὶ ἡ χθὲς] καὶ ἡχθὲς V, χθὲς P. 15. συνιστάμεθα P. 16.
 μικροῦ δεῖν P. 20. καταναγάζεται m. P.

rem baptismatis fontem excipiendum, sive diem dicas, sive noctem, sive horam, sive momentum, sive quod momento brevius est: sed jure meritissimo opportunior est dies proprius et ad eam rem designatus. Quid autem die Paschae cognatus ad baptismum? Haec enim dies memoria est Resurrectionis. Baptismus autem janua est ad Resurrectionem. Recipiamus ergo his Paschalibus feriis pignus et gratiam Resurrectionis. Et Gregorius Theologus oratione in Pascha, cujus hoc initium, In custodia mea stabo, inquit divinus Abacuc, omnino gemina docet, cum ita scribit: Pascha Domini, Pascha, iterum dico, Pascha, honor sacrosanctae Trinitatis. Hoc est festorum festum, et celebritas celebratum; tanto reliquis omnibus non humanis tantum et ab hominibus profectis, sed ipsi Christi festis diebus clarius, quanto sol stellae superat claritate. Illustris quidem nobis et haeterna lux plena luminum et lucernarum quas gestavimus fuit, quam publice privatimque omnes prope mortales, et omnes omnium dignitatum ordines pulsa crebris ignibus nocte, peregrinamus, lux inquam magni illius solis umbra, tanto magis umbra, quanto coelum altius totum terrarum orbem suis ornamentis illustrat, quantoque clarius illud lumen, quod supracoeleste est, et in Angelis, et in ipsa Trinitate, a qua splendor omnis velut ex aeterno fonte luminis trahitur, decerpiturque relucet. Prae-

στου φωτός μεριζόμενον και τεμνόμενον. πολλών δὲ ἡ σήμερον και περιφανεστέρα, ὅσον χθές μὲν πρῆδρομον ἦν τοῦ μεγάλου φωτός ἀνιστάμενον τὸ φῶς και ὅλον εὐφροσύνη τις προεόρτιως. σήμερον δὲ τὴν ἀνάστασιν αὐτὴν εορτάζομεν οὐκέτι ἐλπίζομένην, ἀλλ' ἤδη γεγενημένην και κόσμον ὅλον ἐαυτῇ συνάγουσαν.

Ἐκ τῶν ἱερῶν τοίνυν και θεοπνεύστων λογίων και τῶν ὁσίων τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων ταῦτα σαφῶς διδαχθέντες μετὰ παθήσεως οἱ τῆς ἁγίας καθολικῆς και ἀποστολικῆς ἐκκλησίας λέγομεν, Τὸ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη και ἀνέστη Χριστός. P 229 και πάσχα ὀνομάζομεν, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, τὸν θάνατον σου κυρίου και τὴν ἀνάστασιν.

Εἶτα γινῶναι βουλόμενοι και τὴν ιδ' τοῦ πρώτου μηνός τῆς σελήνης τὸ πότε ἔφθασεν αὐτῇ, τὰ εφμ' εἴη ποιοῦμεν. παρὰ τὸν 15ιδ'. ιδ' σ' γω'. ιδ' ἢ γίνονται, αψί'. ιδ' μία γίνονται, ιδ' λοιπὸν ια'. τὸ οἶν ια' ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ἐννεακαιδεκαετηρίδος ἔχει προσκειμένην ἐπακτὴν μίαν· ταύτῃ προστίθεμεν ιγ' τὰς πρὸ τῶν R 542 φωστήρων, ζ' τὰς προσελήνους και ια' τὰς ἀπὸ κα' τοῦ μαρτίου μηνός, ἀπριλλίου ιβ' γίνονται, ιδ' ἔκβα λ' λοιπὸν ιδ'. και 20 ἔγνωμεν ὡς εἰς ιδ' τοῦ πρώτου μηνός τῆς σελήνης κατὰ τὸ παρὸν B ἔτος ἔφθασεν τῇ ιβ' τοῦ ἀπριλλίου μηνός. εἶτα γινῶμεν και ποία ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ἔφθασεν αὐτῇ· τοῖς εφμ' ἔτεσιν προστίθε-

2. ὄσον] ὄσφ Gregorius. 5. συνάγουσα V. 10. τὸ πάσχα] I. Cor. V. 7. ib. ἐτύθη P. 11. ἀνωτερον P. 14. τὸν] τῶν PV. 16. ιθ' ετηρίδος P. 18. τὰς] τὰ V, τὸς P. 21. ποία ἡμέρα PV.

clarior ergo lux hodierna, quod hesternum hodiernae quasi nuntia fuerit, et veluti nascentis primum jubar, et praecepta quaedam futuri sequentisque festi laetitiae. Hodierna vero die ipsum resurgentis Christi triumphum agimus, non speratum amplius aut expectatum, sed praesentem, totumque ad se mundum attrahentem.

A sacris igitur et a Deo dictatis oraculis, sanctisque Ecclesiae doctoribus haec utare edocti, quotquot ex sancta Catholica et Apostolica sumus Ecclesia libere dicamus, Pascha nostrum pro nobis immolatus est Christus, et resurrexit. Et Pascha appellamus, ut supra dictum est, mortem Domini et Resurrectionem.

Porro si velimus nosse decimamquartam primi mensis lunae, et quando illa accidit, annos v. MDXL. partimur per XIX. XIX. vero ducimus in CC. existunt III. MDCC. XIX. in LXXX. prodeunt MDCC. XIX. semel efficiunt XIX. relinquuntur XI. Undecimus ergo annus naturalis decemnovennalis cycli adjunctam habet epactam unam, cui adjicimus XIII. illas antelunares VII. antelunares, et XI. a XXI. Martii XII. Aprilis, et fiunt XLIV. abjice XXX. reliquuntur XIV. Intelligimus ergo quemadmodum hoc praesenti anno XIV. primi mensis lunae incidat in XII. Aprilis. Quod

μν τὸ δ' ἀπὸ γίνονται ζ' αὐτὸς εἰς ζ' ζ' θ' στ' ζ' π' γίνονται φξ' ζ' θ' γίνονται ξγ' λοιπὸν δὲ δύο. ταύταις πρόσθετες γ' τὰς πρὸ τῶν φωστήρων καὶ ια' τὰς ἀπὸ κα' μαρτίου καὶ ιβ' ἀπριλίου· γίνονται κη' ἔκβα ζ' γ' γίνονται κα'· λοιπὸν ζ'. ἔφθασεν οὖν ἡ ιδ' κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἐν ἡμέρᾳ σαββάτου. 5

C Τούτῳ τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου Φίλιππος ὁ ἀπόστολος τὸν εὐνοῦχον Κανδάκης τῆς βασιλείουσις Αἰθιοπίων ἀπαρχὴν τῆς τῶν ἔθνῶν κλήσεως τῷ τοῦ Χριστοῦ κηρύγματι ὑπηγάγετο.

Τῷ αὐτῷ ἔτει πρώτος τῶν κατὰ τὴν Παλαιστίνην Καισάρειαν Κορνήλιος σὺν ὄλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ δι' ἐπιφανείας θείας, ὑπουργοῖα δὲ Πέτρου τοῦ ἀποστόλου, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν κατεδέξατο.

Ἰνδ. ζ'. κ'. ὑπ. Γάλβα καὶ Σύλλου.

V 184 Ἀγρίππας υἱὸς Ἡρώδου τοῦ βασιλέως κατήγορος Ἡρώδου τοῦ τετράρχου ἀφικόμενος ἐν Ῥώμῃ δεσμεῖται ὑπὸ Τιβερίου.

Ἰνδ. ζ'. κ'. ὑπ. Γάλλου καὶ Νοννιανοῦ.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Πόντιος Πιλάτος περὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ χριστιανῶν δόγματος ἐκοινώσατο Τιβερίῳ Καίσαρι, κακείνος τῇ συγκλήτῳ Ῥώμης. τῆς δὲ μὴ προσοιμένης, Τιβέριου P.

12. δδ] εε PV. 18. Χριστοῦ καὶ τοῦ om. P. 19. τῷ Τιβέριῳ P.

si et diem hebdomadis investigare velimus, annis v. MDXL. quartam addimus partem, nempe MCCCXXXV. fiunt vi. MDCCLXXXV. quos per vii. partitur. Septies DCCCC. efficiunt vi. MCCC. septies LXXX. faciunt DLX. septies IX. reddunt LXXII. reliqua sunt II. quibus adde III. anteluminares, et illas XI. a XXI. Martii, et XII. Aprilis, fiunt XXVIII. abjice septies III. fiunt XXI. relinquuntur VII. ergo XIV. hoc anno incidit in Sabbatum.

Hoc secundo anno Domini in caelos Assumptiois, Philippus Apostolus Candacis Reginae Aethiopum Eunuchum, primitias gentium vocatioris, Christi praedicationi subiecit.

Hoc eodem anno, primus in Palaestina Caesarea Cornelius cum tota sua familia, divina apparitione monitus, ac Petri Apostoli opera, fidem in Christum suscepit.

A. C.

[Ol. Iph.]

34. XX. Ind. VI. Galba et Sulla Coss.

Agrippa, Herodis Regis filius, Romam profectus ad accusandum Herodem Tetrarcham, a Tiberio in vincula conjicitur.

35. XXI. Ind. VII. Gallo et Nonniano Coss.

1. 208.

His Coss. Pontius Pilatus Christianorum dogmata Tiberio Caesari, ille vero Senatui Romano communicavit. Senatu autem id non admittente, Tiberius capitis poenam in Christianorum delatores decrevit, quemadmodum Tertullianus Latinus scriptor refert.

ριος θάνατον ἠπειλησεν τοῖς χριστιανοκατηγόροις, ὡς ἱστορεῖ Τερτυλλιανὸς ὁ Ῥωμαῖος.

Ἰνδ. η'. κβ'. ὑπ. Λελιανοῦ καὶ Πλαύτου.

Τετάρτῳ ἔτει τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου Πέ- P 230
τρος ὁ ἀπόστολος ἀπὸ Ἱεροσολύμων ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ τὸν
λόγον τοῦ Θεοῦ ἐδίδασκειν, καὶ τὴν χειροτονίαν τῆς ἐπισκοπῆς
δεξιὰς ἐκείσε ἐαυτὸν ἐνεθρόνισεν, πεισθεὶς τοῖς ἀπὸ Ἰουδαίων
γενομένοις χριστιανοῖς· καὶ τοὺς ἐξ ἐθνῶν πιστοὺς οὐκ ἐδέξατο
οὐδὲ ἡγάπα, ἀλλ' οὕτως ἔλασας αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν.

10 σδ' Ὀλυμπιάς. R 544

Ὁ βασιλεὺς Τιβέριος τελευτᾷ ἰδίῳ θανάτῳ ἐν τῷ παλατίῳ
Ῥώμης, ἄπαις καὶ ἀγύναιος, ὧν ἔτῶν ο'.

Ῥωμαίων τέταρτος ἐβασίλευσεν Γάιος Γάλλος Καῖσαρ ἔτη B
δ. ὀμοῦ, ἡμερῆ.

15 Ἰνδ. θ'. α'. ὑπ. Προκούλου καὶ Νικηρίνου.

Γάιος Καῖσαρ ἕμα ἐβασίλευσεν, Ἡρώδην ἐξώρισεν διὰ
Ἡρωδιάδα, ὧς φησὶν Ἰώσηπος, καὶ Ἀγρίππαν λέσας τῶν δε-
σμῶν βασιλεῖα τῶν Ἰουδαίων κατέστησεν. οὗτός ἐστιν Ἡρώδης
ὁ Ἰάκωβον ἀνελών, ὁ εἰς τὰς Πράξεις λαλούμενος, ὁ σκωληκό-
20 βρωτος γεγωνῶς· ὅστις ἐβασίλευσεν ἔτη ζ', Γαίου μὲν δ', Κλαυ-

7. ἐνεθρόνισεν V. 9. οὐδὲ] οὕτως PV. 13. Γάλλος V, m. R,
Γαλλιάλας P. 15. Νικηρίνου P sola. 17. Ἰώσηπος] Arch.
XVIII. 19. τὰς Πράξεις] XII. 1.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

86. xxii. Ind. viii. Leliano et Plauto Coss.

4.

Quarto post Domini in caelos assumptionem anno, Petrus
Apostolus Hierosolymis Antiochiam magnam profectus verbum
Dei docuit, et Episcopatus ordinatione suscepta, a Judaeis
qui Christiani affecti erant persuasus, illic semet in Thronum
immitit: neque quemquam ex gentilibus qui fidem receperant
aut excepit, aut amplexus est, sed illis ita dimissis, inde ex-
iit.

CCIF. Olympias.

Tiberius Imperator propria morte moritur Romae in Pa-
latio, abaeque liberis et caelebs, natus annos lxx.

Romanis iv. imperavit Caius Caligula Caesar annos iv.

5547.

Colliguntur anni v. MDXLVIII.

37. i. Ind. ix. Proculo et Nigrino Coss.

1. 204. 5544.

Caius Caesar simul ac imperare coepit, Herodem propter
Herodiadem in exilium misit, ut ait Josephus, et Agrippam
vinculis solutum Judaeorum Regem constituit: (hic est Hero-
des qui Jacobum interfecit, de quo loquuntur Acta Apostolo-
rum, a pediculis consumptus) qui annos vii. regnavit, Caio

δίου δὲ τοῦ μετ' αὐτὸν Γάϊον ἔτη γ', ὡς ἀναγράφεται Ἰήσηπος.

C Ἰνδ. ι'. β'. ὑπ. Ἰουλιανοῦ καὶ Ἀσπερνάτου.

Πόντιος Πιλάτος ὁ ἐπὶ τοῦ σωτήρος ποικίλαις περιπεσιῶν συμφοραῖς αὐτόχειρ ἑαυτοῦ γίνεται, τῆς θείας, ὡς ἔοικε, δικῆς οὐκ εἰς μακρὰν αὐτὸν μετελθούσης, ὡς ἱστοροῦσιν οἱ τὰ Ῥωμαῖα περὶ αὐτοῦ καὶ Ἑλλήνων γράψαντες, οἱ καὶ τὰς Ὀλυμπιάδας ἕμα αὐτοῖς ἀναγραφάμενοι.

Ἰνδ. ια'. γ'. ὑπ. Κλαυδίου Καίσαρος καὶ Κερσιανοῦ.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Πέτρος ὁ ἅγιος ἀπόστολος πρῶτος τὴν ἐκκλησίαν Ἀντιοχείας θεμελιοῖ.

D Τῷ αὐτῷ ἔτει Μάρκος ὁ εὐαγγελιστὴς Αἰγυπτίος καὶ Ἀλεξανδρεῦσιν ἐπιδημήσας εὐαγγελίζεται τὸν Χριστοῦ λόγον, ἐκλήσιας τε πρῶτος ἐπ' αὐτῆς Ἀλεξανδρείας συνεστήσατο καὶ προσήστη αὐτῶν ἔτη κβ'. 15

Ἰνδ. ιβ'. δ'. ὑπ. Κλαυδίου Καίσαρος τὸ β' μόνον.

Ἐπὶ τούτου τοῦ Γάϊου Φίλων ἐγνωρίζετο ὁ ἱστοριογράφος. οὗτος ἱστορεῖ τὰ κατὰ Γάϊον συμβάντα τοῖς Ἰουδαίοις.

V 185 Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων Γάϊος Γάλλος ἐσφάγη ἐν τῷ

P 231 παλατίῳ Ῥώμης ὑπὸ τῶν ἰδίων σπαθυρίων τῶν κουβικουλαρίων ἐνούχων κατὰ γνώμην τῆς συγκλήτου, ὧν ἔτιῶν λθ'.

1. τοῦ om. P. 5. ὡς om. P. 19. Γάλλος V, m. R, Γαλλύλας P.

A. C.

quidem iv. Claudio vero post Caium imperante annos iii. ut scribit Josephus. [Ol. Iph.]

38. ii. Ind. x. Juliano et Asprenate Coss.

3.

Pontius Pilatus, sub quo Salvator passus est, variis appetitus calamitatibus, tandem sibi mortem conscivit, divina, ut videtur, vindicta non multo post illum assequente, quemadmodum de eo narrant qui Romanas et Graecas historias scribere, ut et qui Olympiades conscripserunt.

39. iii. Ind. xi. Claudio Caesare et Cersiano Coss.

2.

His Coss. Petrus Apostolus primus Ecclesiae Antiochensae fundamenta jecit.

Eodem ipso anno, Marcus Evangelista apud Aegyptios et Alexandrinos diversatus, verbum Christi annuntiat, primusque Alexandriae Ecclesiam constituit, quibus praefuit annos xxii.

40. iv. Ind. xii. Claudio Caesare II. solo Cos.

Hoc Caio imperante, Philo historicus florebat. Hic res quae sub Caio Judaeis acciderunt narrat.

His praedictis Coss. Caius Caligula Romae in Palatio interfectus est a suis Protectoribus cubiculariis Eunuchia, consentiente Senatu, cum annorum esset xxxix.

σέ Ὀλυμπιάς.

Ῥωμαίων ἐ βλασλευσεν Κλαύδιος ἔτη ιδ'. ὁμοῦ εφξβ'. R 546
 Ἰνδ. γ'. α'. ὑπ. Κλαυδίον Καίσαρος τὸ γ' καὶ Ἀντωνίνου.

Τούτῳ τῷ πρώτῳ ἔτει Κλαυδίον ὁ ἅγιος Στέφανος μαρτυ-
 ρεῖ, καὶ ἦν Παῦλος εὐδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ. οὗτος Στέφα-
 ρος ὁ τῆς νέας διαθήκης πρωτομάρτυρ καὶ πρωτοδιάκονος, ὁ B
 τὸν μέγαν Παῦλον ἔτι ζηλωτὴν ὑπάρχοντα τοῦ νόμου φρονεῖ ἴδιον
 κεκτημένος, ὁ μόνος μετὰ πάσης συναγωγῆς ἀγωνιζόμενος, ὁ
 τὸν ἀγνωστέην πρὸς τὴν θείαν διανυστήσας, οὗτος ὁ θειῶν
 10 τοῦ οὐρανοῦς διηγουγμένους καὶ τὸν εἶδὼν τοῦ ἀνθρώπου ἐστῶτα
 ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. πάσης γὰρ τῆς θείας γραφῆς καθήμενον
 λεγούσης, οὗτος ἐστῶτα εἶδεν· ἡ γὰρ σφοδρότης τοῦ ἀγῶνος ἐπὶ
 τὴν θείαν τὸν ἀγνωστέην ἐξανέστησεν, ὅθεν καὶ παρ' αὐτοῦ
 προτρεπόμενος αἰεταὶ εἰς ἐκείνην τὴν δόξαν ἤρχετο τοῖς αὐτὸν
 15 λιθάζουσι λέγων, Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύ-
 την, ἀλλὰ σὺ αὐτὸς δέξαι τὸ πνεῦμά μου.

Ἴδου καὶ οὗτος τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις καὶ εἶδεν καὶ κηρύττει, C
 ὡς εἰς τὸν οὐρανὸν ἔστιν ὁ Χριστὸς ὁ τῆς δευτέρας καταστάσεως
 ἀρχηγός, ὃν παρακαλεῖ καὶ αὐτὸν αὐτόθι δέξασθαι.

20 Ἰνδ. ιδ'. β'. ὑπ. Κλαυδίον Καίσαρος τὸ δ' καὶ Λάργον.

3. τὸ γ' om. P. 6. ὁ prius om. P. 15. στήσεις P. Conf. Act.
 VII. 60. 17. ἴθεν PV.

A. C.

CCV. Olympias.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

Romanis v. imperavit Claudius annis xiv. Colliguntur
 anni v. MDLXII.

41. i. Ind. xii. Claudio Caesare et Antonine Coss.

1. 205. 5546.

Hoc primo Claudii anno, Sanctus Stephanus martyrio vi-
 tam finivit, cujus neci consensit Paulus: ille scilicet Stepha-
 nus, primus Novi Testamenti Martyr, primusque Diaconus,
 qui Paulum adhuc pro lege acrius propugnantem, interfecto-
 rem suum habuit, et solus cum universa Synagoga congressus,
 ad spectaculum agonothetam seu munerarium excitavit: ille,
 inquam, qui vidit coelos apertos, et Filium hominis stantem a
 dextris Dei. Cum enim ubique sacra Scriptura sedentem ex-
 hibeat, hic stantem vidit: certaminis quippe vehementia ago-
 nothetam ad spectaculum erexit, unde et ab illo incitatus, ut
 gloriam istam assoqueretur, pro iis a quibus lapidibus impete-
 batur, deprecatus est in haec verba: Domine, ne statuas illis
 hoc peccatum, sed tu ipse accipe spiritum meum.

Et et hic eadem, quae alii, vidit et praedicat, Christum
 scilicet secundi status principem, quem rogat uti eodem loco
 ipse etiam recipiatur.

42. ii. Ind. xiv. Claudio Caesare IV. et Largo Coss.

2.

Chronicon Paschale vol. I.

28

Τούτῳ τῷ ἔτει Παῦλος τὴν ἐκκλησίαν διώκων πηροῦται ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἔρχεται χειραγωγούμενος εἰς Δαμασκόν, καὶ ἐκὶ ἀναβλέπει καὶ βαπτίζεται ὑπὸ Ἀνανίου, καθὼς ταῖς Πράξεων ἐμφέρεται. καὶ ἀπὸ Δαμασκοῦ ἀπῆλθεν εἰς Ἀραβίαν, καὶ πύ-
 D λην ἐπέστρεψεν εἰς Δαμασκόν, ὡς γράφει Γαλάταις. 5

Ἰνδ. ιβ'. γ'. ὑπ. Κλαυδίου Καίσαρος τὸ ε' καὶ Βιτελλίου.

Τούτῳ τῷ ἔτει Παῦλος φυγὼν ἀπὸ Δαμασκοῦ διὰ τοῦ πύ-
 χους ἀνῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ταύτην τὴν ἀνάβασιν γρά-
 φει Γαλάταις. ἔπειτα μετὰ τρία ἔτη ἀνῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα
 R 548 ἱστορῆσαι Πέτρον. ταῦτα τὰ τρία ἔτη ἱστορεῖ, οὐχὶ τοὺς ἰδίους 10
 χρόνους ἀριθμῶν· ἀμὴν γὰρ εἰς ἀποστολὴν κληθεὶς οὐκ ἦν οὔτε
 P 232 αὐτὸς οὔτε Βαρνάβας, ἀλλ' οὔτε Ἡρώδης οὐπω ἦν ἀποθανών,
 ὡς τὰ κατὰ μέρος τῶν Πράξεων δηλοῖ. Βαρνάβας δὲ ἐπιλαβόμε-
 νος αὐτὸν ἤγαγεν πρὸς τοὺς ἀποστόλους, καὶ οὐκ εἶπεν, εἰ
 μὴ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου, ὡς γράφει 15
 Γαλάταις, καὶ διηγῆσατο αὐτοῖς πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδεν τὸν κύριον.
 Ἰδοὺ δὴ λόγος ἐστὶν ὅτι ταῦτα τὰ τρία ἔτη ἱστορεῖ, καὶ ὅτι ἐλάλη-
 σεν αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαφῆσαιώσατο ἐν τῷ ὄναμι
 τοῦ Ἰησοῦ, ὡς περιέχουσιν αἱ Πράξεις. ἐπιγινόντες δὲ οἱ ἀδελ-
 φοὶ τὴν ἐπιβουλὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἀνελεῖν αὐτὸν θέλονσιν, 20
 ἐξέπεμψαν αὐτὸν εἰς Ταρσόν, καὶ εὗρων αὐτὸν Βαρνάβας φερε

3. ταῖς Πράξεσιν] IX. 5. Γαλάταις] I. 13. s. 9. Γαλάταις]
 I. 17. 10. ἱστορῆσαι P. 16. Γαλάταις] I. 19. ib. ἶδεν PV.

A. C.

[Ol. Iph.]

Hoc anno, Paulus dum Ecclesiam persequitur, in via caecatur, et ductus manu venit Damascus, ibique visum recipit, et baptizatur ab Anania, quemadmodum in Actis Apostolorum refertur. Damasco in Arabiam profectus, rursus Damascum reversus est, uti ad Galatas scribit.

43. III. Ind. xv. Claudio Caesare V. et Vitellio Cons.

3.

Hoc anno Paulus Damasco per muros fugiens, Hierosolyma venit, hancque suam perfectionem describit in Epistola ad Galatas. Deinde post triennium petit Hierosolyma, ut videret Petrum. Hujus triennii meminit, quod tamen in analis suis minime putat. Neque enim ea tempestate ad Apostolatium ipse vocatus erat, ut nec Barnabas: sed et Herodes nondum erat mortuus, uti sigillatim Acta docent. Barnabas autem illum deduxit ad Apostolos, ex quibus nomen invenit praeter Petrum et Jacobum fratres Domini, ut ad Galatas scribit: hisque narravit quomodo Dominum in via viderit, (unde patet, quod hos tres annos recenset) et ut cum illo collo-
 catus sit, et quemadmodum Damasci in nomine Jesu praedicare aggressus fuerit, ut in Actis continetur. Fratres vero perceptis Judaeorum insidiis, qui eum de medio tollere decre-

εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ ποιῶσι τὸν τρίτον χρόνον Κλαυδίῳ ἐν Ἀν- ▼ 186
 τιοχείᾳ. φασὶ γὰρ αἱ Πράξεις, Ἐβῆλθεν Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Β
 Σαῦλον, καὶ εὐρῶν ἤγαγεν εἰς Ἀντιόχειαν. ἐγένετο δὲ αὐτὸν
 ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ὄλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ὡς οὖν προέφη,
 ὅλον τὸν τρίτον χρόνον πληροῦσαι εἰς Ἀντιόχειαν· εἰς τοῦτον
 γὰρ τὸν τρίτον χρόνον Ἄγαβος τὸν λιμὸν προφητῶν, ὡς φασὶν
 αἱ Πράξεις. ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατήλθον ἀπὸ Ἱεροσο-
 λύμων προφηταὶ εἰς Ἀντιόχειαν. ἀνωστὰς δὲ εἰς ἕξ αἰτῶν, ὀνό-
 μωσι Ἄγαβος, ἐσήμαινε διὰ τοῦ πνεύματος λιμὸν μέγαν, ἥτις
 10 ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίῳ· καὶ εὐθέως ἐπιφέρει, Κατ' ἐκείνον δὲ τὸν
 καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας παῦσαι τινος C
 τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας· καὶ ἀπέκτεν Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάν-
 νου μαθητῆ, καὶ Πέτρον ἔβαλεν ἐν φυλακῇ. καὶ ταῦτα ποιή-
 σας θνήσκει εὐθέως Ἡρώδης σκωληκόβρωτος γετόμενος, Ἰω-
 15 σήπκου λέγοντος ἑπτὰ χρόνους βασιλεύσαι τὸν Ἡρώδην.

Ἰνδ. α'. δ'. ὄπ. Κρίσπου καὶ Ταύρου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκλέγονται Βαρνάβας καὶ Παῦλος εἰς ἀπο-
 στολήν, καθὼς αἱ Πράξεις περιέχουσι.

σς Ὀλυμπιάς.

20 Ἰνδ. β'. ε'. ὄπ. Οὐεννικλοῦ καὶ Κορβίνου.

2. αἱ Πράξεις] XI. 25. 6. (ἦν) τὸν P sola. *ibid.* φησιν PV.
 7. δὲ om. P. 10. δὲ om. P. 11. ἐπέβαλεν B. 12. εὐὼν om. P.
 16. Κράσσου P. 18. αἱ Πράξεις] IV. 36. 19. Ὀλυμπιάδος V.

A. C.

[Ol. Jph.] Anni a m. c.

verant, illum Tarsum misere, ibique inventum Barnabas deduxit Antiochiam, ubi tertio Claudii anno morati sunt. Ita enim habent Acta: *Exiit Barnabas ut quaereret Saulum, et cum eum invenisset, deduxit Antiochiam. Factum est autem ut ibi totum annum in Ecclesia versarentur.* Ut igitur praefatus sum, totum tertium annum Antiochiae exegere. Hoc enim tertio anno Agabus famem futuram praedixit, ut est in Actis: *His diebus descenderunt Hierosolymis Prophetae Antiochiam. Surgens autem unus ex iis nomine Agabus, significavit per spiritum magnam famem, quae sub Claudio fuit.* Nec multo post: *Illo tempore iniecit Herodes manus, ut quosdam affigeret de Ecclesia, et interfecit Jacobum fratrem Joannis gladio, et Petrum misit in custodiam.* Quae cum fecisset Herodes, statim moritur, a vermibus consumptus, scribente Josepho eum annis vii. regnasse.

44. iv. Ind. i. Crasso et Tauro Cons.

4. 5551.

Hoc anno Barnabas et Paulus ad Apostolatam eliguntur, ut in Actis continetur.

CCVI. Olympias.

45. v. Ind. ii. Vinnicio et Corvino Cons.

1. 206.

D
R 550 Τούτῳ τῷ πέμπτῳ ἔτει Κλαυδίου προχειροτονηθεὶς Παῦλος εἰσῆλθεν εἰς Ἀντιόχειαν τὴν μεγάλην, καὶ μαθῶν περὶ τοῦ ἁγίου Πέτρου πανταχοῦ τὸ σκάνδαλον περιεΐλεν, καὶ πάντας ἔδξατο καὶ ἠγάπα, προτρεψάμενος πάντας, καθὼς συνεγράψατο τὰ περὶ τούτου Κλήμης καὶ Τατιανὸς οἱ χρονογράφοι. εἰσῆλθεν δὲ καὶ εἰς Κύπρον καὶ εἰς Σελεύκειαν καὶ εἰς ἄλλας πόλεις, διδάσκων τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

Ἰνδ. γ'. ε'. ὑπ. Ἀσιατικοῦ καὶ Σιλάνου.

P 233 Ἐπὶ τούτων τῶν ἐπάτων ἀνῆλθεν πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα Παῦλος, ὅθεν γράφει Γαλάταις περὶ ταύτης τῆς ἀναβάσεως οὕτως· „διὰ ἰδ' ἐτῶν πάλιν ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα.“ καὶ ὁ εἶπεν Πάλιν, δηλονότι ἕτερα ἐστὶν ἀνάβασις αὕτη· τῷ εἰπεῖν αὐτὸν Διὰ ἰδ' ἐτῶν δοκεῖ μοι τοὺς χρόνους τῶν ἀποστόλων τοὺς ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως ἀριθμεῖν αὐτόν. ἀπὸ γὰρ τῆς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου ἕως ταύτης τῆς ἀναβάσεως πληροῦνται τῶν ἀποστόλων 15 ἔτη ἰδ', μῆνες ε'. καὶ εἰ μὴ τοῦτο δῶμεν, εὔρεθήσεται ὁ χρόνος ἀπ' οὗ βραπτίσθη καὶ ἀνέβλεψεν, ὡς περιέχουσιν αἱ Πράξεις, ἔτη δ'. καὶ τοῦτο οὐ μόνον καθὼς αἱ Πράξεις φέρουσιν, ἀλλὰ καὶ Ἰώσηπος, λέγων τρεῖς ἔτη Κλαυδίου ζῆσαι τὸν Ἡρώδην, B καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν τελευταίαν Ἡρώδου κληθῆναι Παῦλον καὶ Βαρνάβαν εἰς ἀποστολὴν, τουτέστιν τετάρτου χρόνου Κλαυδίου,

4. συνεγράψατο P. 10. οὕτως] Π. 1. 11: εἶπεν] εἶπεν V. 19. Ἰώσηπος P.

A. C.

[Ol. Iph.]

Ann̄i a. m. c. Quinto hoc anno Claudii, Paulus qui antea ordinatus fuerat Apostolus, ingressus est Antiochiam magnam, et cum didicisset quae Petrus egerat, ubique scandalum sustulit; omnesque admisit, eos complexus ac adhortatus, quemadmodum de illo scribunt Clemens et Tatianus Chronographi. Venit autem et in Cyprum, et Seleuciam, et in alias civitates, praedicans verbum Dei.

5558. 46. vi. Ind. iii. Asiatico et Silano Coss.

2.

His Coss. Paulus venit rursus Hierosolyma: unde ad Galatas de hac profectione ita scribit: Post xiv. annos iterum accendi Hierosolymam. Quod enim dixit, iterum, patet alteram illius profectionem designari. Cum vero ait, post xiv. annos, videtur mihi, annos Apostolorum a Christi Assumptione ipsum numerare. Ab assumptione enim Domini, usque ad hanc profectionem, complentur Apostolorum anni xiv. et menses x. Quod si hoc non demus, invenietur tempus a quo baptizatus est, et visum recepit, ut Acta continent, annorum iv. Et hoc non solum ex Actis colligitur, sed etiam ex Josepho, scribente ad tertium Claudii annum vitam produxissae Herodem: statimque post mortem Herodis, ad Apostolatam

ὡς αἱ Πράξεις δηλοῦσιν. καὶ οὐ ταῦτα μόνον πείθουσιν τινα, ἀλλὰ καὶ εὐρεθῆσεται ὁ ὅλος ὁ χρόνος τῆς διδασκαλίας Παύλου ἀφ' οὗ εἰσηλθεν εἰς ἀποστολὴν ἔτη θ' ἕως οὗ ἐβλήθη εἰς φυλακὴν ὑπὸ Φίλικος, μέλλον εἰς Ῥώμην ἐπι Νέρωνος ἐπέμπεσθαι, 5 ὡς τὰ ἐφεξῆς τῶν Πράξεων δηλοῖ καὶ οἱ χρόνοι τῆς βασιλείας Κλαυδίου. πάλιν μετέπειτα ἐλθὼν εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρνάβα, καὶ εὐρῶν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους ἅμα Ἰακώβῳ τῷ ἀδελφῷ τοῦ κυρίου, γράφουσιν ἐπιστολὴν οἱ ἀπόστολοι εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Συρίας, 10 καὶ διακονοῦσι τὴν ἐπιστολὴν εἰς Ἀντιόχειαν αὐτὸς Παῦλος καὶ Βαρνάβας, ὡς δηλοῦσιν αἱ Πράξεις. ἐκ τούτου δέκνεται ὅτι καὶ τὰς καθολικὰς αὐτῶν οἱ ἀπόστολοι τότε γράφουσιν πρὸ τῆς διασπορᾶς αὐτῶν, εἰ καὶ Πέτρος μόνος ἀπὸ Ῥώμης γράφει, ὡς 15 σόλυμα γράφει τὸ εὐαγγέλιον, ὡς λέγει ὁ Χρυσόστομος. οἶμαι δὲ * * *

6. Κλαυδίον om. P. 14. τῶ om. P. 16. Quaternio hic desideratur notatur de V: ἑλλικὲς ἦν ἐν φύλλον m. R.

A. C.

[Ol. Iph.]

vocatos Barnabam et Paulum, hoc est anno Claudii quarto, ut decent Acta, sed totum pariter Pauli praedicationis tempus deprehenditur, ex quo ad Apostolatam venit, annorum ix. usque ad annum quo a Felice in carcerem conjectus est, cum sub Nerone Romam esset mittendus, ut deinceps Acta enarrant; annique imperii (Claudii) rursus evincunt. Postea veniens Hierosolyma cum Barnaba, ibique invento Petro, caeterisque Apostolis, cum Jacobo fratre Domini, epistolam scribunt Apostoli Antiochiam Syriae, ut Ecclesiae suae fundamenta jacerent, quam Paulus ipse et Barnabas Antiochiam deferunt, ut habent Acta. Ex hoc plane colligitur Apostolos Catholicas suas Epistolas scripsisse, antequam ii dispergerentur, quantumvis Petrus, ut quidam volunt, solus ipse Roma scripserit. Quin et Matthaenus primus ibi Hierosolyms, ut ait Chrysostomus, Evangelium scripsit. Arbitror autem . . .

47. vii. Ind. iv. Claudio IV. et Vitellio III. Coss.

48. viii. Ind. v. Vitellio et Publicola Coss.

49. ix. Ind. vi. Verriano et Gallo Coss.

CCVII. Olympias.

50. x. Ind. vii. Vetere et Nerviano Coss.

51. xi. Ind. viii. Claudio et Orfito Coss.

52. xii. Ind. ix. Sylla et Catone Coss.

53. xiii. Ind. x. Silano et Antonino Coss.

CCVIII. Olympias.

54. xiv. Ind. xi. Marcello et Aviola Coss.

Romanis VI. imperavit Nero annos xiii. menses vii. dies xlviii.

Hic una pagina et 20. Conservatur in Cod. MS. Vaticano.

2.

P²³⁴ *** και ἀποστείλῃ τὸν προκεχειρισμένον ὑμῖν Ἰησοῦν Χριστόν,
 B ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι ἄχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάν-
 των, ὃν ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ στόματος πάντων τῶν ἁγίων ἀπ’
 αἰῶνος αὐτοῦ προφητῶν. και μέμνηται τῆς χρήσεως Μωϋσέως
 τὸ Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει κύριος ὁ Θεός· και πάλιν ἐπαρέ-
 ρει, Και πάντες δὲ οἱ προφήται ἀπὸ Σαμουὴλ και τῶν καθεξῆς,
 ὅσοι ἐλάλησαν και κατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας. Ὑμεῖς ἐστε
 υἱοὶ τῶν προφητῶν και τῆς διαθήκης ἧς διέθετο ὁ Θεὸς πρὸς
 C τοὺς πατέρας ὑμῶν, λέγων πρὸς Ἀβραάμ, Και ἐν τῷ σπέρματι
 σου ἐνευλογηθήσονται πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς γῆς. ὑμῖν πρῶτον ἰ-
 ὁ Θεὸς ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα
 ἡμᾶς ἐν τῷ ἀποστρέφειν ἕκαστον ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. τοῖ-
 τοις πᾶσι μαρτυρεῖ και ὁ μακαρίτης Πέτρος, ὡσπερ και οἱ εὐαγγε-

1. και ἀποστείλῃ] Act. III. 20. 4. Μωϋσέως] Deut. XVIII. 15.
 5. τὸ] ὅτι P sola. ἴδ. πάλιν] 24. 12. ἀπὸ] ὑμῶν ἀπὸ P.
 13. και om. P. ἴδ. μακάριος P. Conf. p. 88. C, D, 90. A, 295.
 D, 297. B. Fallitur de usu vocabuli μακαρίτης Bentleyus in Prooem.
 Resp. ad Boyl. p. 159. 160. Lips.

A. C.

[Ol. Iph.]

55.	i.	Ind. xii.	Nerone et Vetere Coss.	3.
56.	ii.	Ind. xiiii.	Saturnino et Scipione Coss.	4.
57.	iii.	Ind. xiv.	Nerone II. et Pisone Coss.	1. 209.
CCIX. Olympias.				
58.	iv.	Ind. xv.	Nerone III. et Messala Coss.	2.
59.	v.	Ind. i.	Aproniano et Capitone Coss.	3.
60.	vi.	Ind. ii.	Nerone IV. et Lentulo Coss.	4.
61.	vii.	Ind. iii.	Lacio et Turpilliano Coss.	1. 210.
CCX. Olympias.				
62.	viii.	Ind. iv.	Mario et Gallo Coss.	2.
63.	ix.	Ind. v.	Rufo et Regulo Coss.	3.
64.	x.	Ind. vi.	Crasso et Basso Coss.	4.
65.	xi.	Ind. vii.	Helva et Vestino Coss.	1. 211.

CCXI. Olympias.

66. xii. Ind. viii. Telesino et Rufo Coss. 2.

... et miserit eum, qui praeordinatus est vobis, Jesum Christum, quem oportet quidem coelum suscipere usque in tempora restitutionis omnium, de quo locutus est Deus per os sanctorum suorum a saeculo Prophetarum. Meminit enim dicti Mosaici illius: *Quoniam Prophetam suscitabit vobis Dominus Deus.* Et rursum infert: *Et omnes prophetae a Samuel et deinceps, qui locuti sunt, et annuntiaverunt dies istos. Vos estis filii Prophetarum, et testamenti, quod disposuit Deus ad patres vestros, dicens ad Abraham, Et in semine tuo benedicentur omnes nationes terrae. Vobis primum Deus suscitans filium suum misit eum benedicentem vobis, ut convertat se unusquisque vestrum a nequitia sua.* Omnibus his testatur Beatus Petrus, uti et Evangelistae et omnes Prophetae haec omnia

λισται, και οτι πάντες οι προφηται προκατήγγελαν πάντα ταυτα, οτι ο θεος δευτέραν τινά καταστασιν καινήν πεποίηκεν και ποιεί, ην και προκατήγγειλεν διὰ στόματος πάντων των προφητων. και ουτε προ καυτης τῆς καταστάσεως ειπεν έτερον εις ουτε μετα 5την μέλλουσαν έτερον άσπεράματο, αλλά μετά πάντων των προφητων και άποστόλων δύο μόνον εξέειπεν, ταύτην και τήν μέλ- D λουσαν.

Εἰς Παῦλον τὸν ἀπόστολον.

V 188

Ουτος ο μέγας Παῦλος ο άπόστολος, ο της οθρανίου φάλαγ-
10γος ταξίαρχης, ο εν εαυτω έχων τον Χριστον λαλουντα, ο τα
σήματα του Χριστου εν τῷ σώματι περιφέρων, ο μέγας διδά- R 554
σκαλος της εκκλησίας, ο μνηστος θανάτους καθ' εκάστην υπέρ
της εκκλησίας άπομένων, ο εν κυρίῳ καυχούμενος και ταῖς ιδίαις
άσθενείαις, ο πῆν χάριν του Χριστου εν εαυτω βρούουσαν έχων, P 285
15ο γλώσσαις λαλῶν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, ο ποτε διώκτης, νυν δε
δικαιώμενος, ο ποτε άμαρτωλός, νυν δε ήλημένος, ο έως τρί-
του ουρανου άσπαιγεις και κάλυ εις τον παράδεισον, ο των άρ-
ρήτων ζημίσεων άκουστής, ο των πνευματικῶν χαρισμάτων κε-
καρμένος δικαστής, ο μέγας κανονάρχης και υπερβαθίων τους
20λοιπούς διδασκάλους τῆς εκκλησίας Παῦλος, ος ο άσπασμός εν
πίσει ταῖς επιστολαῖς αυτου ως εν τάξει σημειου, η χάρις εστιν

1. οτι πάντας οι] οι πάντες P. 6. και τήν] δε και τήν P. 15. γλώσ-
σας P. 17. τον om. P. 19. κανον αρχης RV. 20. ο om. P.

praedixerunt, quod Deus secundum quendam statum novum fecerit, et facit, quem per os omnium Prophetarum praenunciavit. Neque ante hunc statum, alium futurum esse, neque post futurum fore alium declaravit, sed cum omnibus Prophetis et Apostolis hos duos seles pronuncia- vit, hunc inquam jam praesentem, et post hunc, illum futurum.

De Sancto Paulo Apostolo.

Iste est ille magnus Apostolus Paulus, coelestium copiarum ductor, qui in seipso Christum habet loquentem, qui stigmata Christi in corpore suo circumfert, magnus Ecclesiae doctor, qui infinitas mortes quotidie pro Ecclesia sustinet, qui gloriatur in Domino et in infirmitatibus suis, qui gratiam Christi in se effervescentem habet, qui omnium gentium sanguis loquitur, quondam persecutor, nunc autem persecutionem passus, quondam peccator, nunc autem misericordiam consecutus, raptus ad tertium coelum, et rursus in paradysum, verborum arcanorum auditor, spiritualium gratiarum designatus iudex, magnus Canonarcha, seu Praeceptor, ac superans reliquos Ecclesiae doctores. Paulus, cujus salutatio in omnibus Epistolis velut signi loco, Gratia Domini est. Hic semper in omnibus Epistolis, veluti jam altero vitae beatae statu fruatur, ex-

τοῦ κυρίου, οὗτος καθόλου ἐν πάσαις ταῖς ἐαυτοῦ ἐπιστολαῖς, ὡς ἦδη γενόμενος ἐν τῇ δευτέρᾳ καταστάσει, γενηθῶς καὶ πεποιθῶς διατελεῖ, συνήγειρεν καὶ συνεκάθισεν, φάσκων, Ἐν τοῖς
 B ἐπουρανίοις καὶ τῇ ἐλπίδι ἐσώθημεν, καὶ ἄλλα μυρία ἃ τῶν καταλέγειν οὐκ εὐχερές. ἐνίων δὲ μνημονεύσομεν, ἵνα μὴ τὸν λόγον μὴκύνωμεν. λέγει τοίνυν ἐν τῇ πρὸς Κορινθίους πρώτῃ ἐπιστολῇ οὕτως. „εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἐν Χριστῷ ἠλπικότες ἐσμέν μόνον, ἐλεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν.“ ἀλλὰ τί, Παῦλε, μετὰ τὴν ἐνταῦθα ζωὴν ποίαν ἄλλην ἐλπίδα ἐπιπύωμεν; Ναί, φησὶν, ἔστι τις κρείττων ζωῆ, ἰσχυρὰ καὶ οὐράνιος, μεθ' ὧν
 και παρὰ θεοῦ ἐπαγγελουμένη. φησὶ γάρ, Ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ θεὸς ἐνδείξει τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ ἐμισοίτευσεν ὄρκω, ἵνα διὰ δύο
 C πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι τὸν θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχομεν οἱ καταφυγόντες κρηπίδα τῆς προκειμένης ἐλπίδος, ἣν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Καὶ πάλιν, Γινώσκοντες ἔχειν ὑμᾶς κρείττονα ὑπαρξίν καὶ τὸ μένουσαν. καὶ πάλιν, Διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβή-

1. ταῖς ἐαυτοῦ] αὐτοῦ P. 3. φάσκων] Ephes. II. 6. 4. ἐσώθημεν P. 5. μνημονεύσομεν PV. 6. πρώτῃ] XV. 19. 8. τί] τὸ P. 10. κρείττω V. 11. φησὶ] Hebr. VI. 17. 12. ἐνδείξει P. 20. πάλιν] X. 34. 21. πάλιν] XII. 28.

ultabundus et certus agit, et veluti (cum Christo) consurrexerit ac cossederit, dicens: In caelestibus spei dati sumus; et alia infinita, quae nunc commemorare haud promptum est. Quorundam tamen mentionem facimus, ne sermonem protrahamus. Scribit ergo in Epistola 1. ad Corinthios in haec verba: Si in vita haec sperantes in Christo sumus tantum, miserabiliores omnibus hominibus sumus. Sedenim, Paule, post hanc vitam, quae spes alia speranda est? Sane, inquit, melior vita restat, firma et coelestis, jurejurando nobis a Deo promissa. Dicit enim: In quo abundantius volens Deus ostendere haeredibus promissionis immobilitatem consilii sui, interposuit jusjurandum, ut per duas res immobiles, in quibus impossibile est mentiri Deum, fortem consolationem habeamus, qui confugimus, ad tenendam propositam spem, quam sicut ancoram habemus animae, tutamque ac firmam et ingredientem in interioribus velaminibus, ubi praecursor pro nobis introiit Jesus secundum ordinem Melchisedec, Pontifex factus in aeternum.

Et rursus: Scientes habere vos meliorem substantiam et permanentem. Et iterum: Quapropter regnum immobile accipite. Et rursus:

νοντες. και πάλιν, Οὐ γὰρ ἔχομεν ὡδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ
 τὴν μὲλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. και πάλιν, Παράγει γὰρ τὸ σχῆμα ^D
 τοῦ κόσμου τούτου. και πάλιν, Ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάν- ^R 556
 τα ὠφελιμὸς ἐστιν, ἐπαγγέλλων ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν και τῆς
 5 μελλούσης. και πάλιν, Ἀδελφοί, ἐγὼ ἑμαυτὸν οὕτω λογι-
 ζομαι κατελιφέναι, Ἐν δέ, τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος,
 τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, κατὰ σκοπὸν διώκω εἰς τὸ βρα-
 βεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ὅσοι οὖν
 τέλειω, τοῦτο φρονῶμεν. και πάλιν, Ἡμῶν δὲ τὸ πολίτευμα
 10 ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ και σωτήρα ἀπεκδεχόμεθα κύριον
 Ἰησοῦν, ὃς μετασχηματίζει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν εἰς τὸ
 γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ. και πάλ- ^P 236
 λιν, Προσδεχόμενοι τὴν μακαριαν ἐλπίδα και ἐπιφάνειαν τῆς δό-
 ξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ και σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. και
 15 πάλιν, Εἰ οὖν συνηγήρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὁ ^V 189
 Χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καθημέρος, τὰ ἄνω φρονεῖτε,
 μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. και πάλιν, Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ
 κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν
 τοῦ κυρίου, οὐ μὴ φθάσομεν τοὺς κοιμηθέντας, ὅτι αὐτὸς ὁ
 20 κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου και ἐν σάλπιγγι Θεοῦ
 καταβήσεται ἀπὸ οὐρανοῦ, και οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἐγερθήσονται

1. πάλιν] Hebr. XIII. 14. 2. και — τούτου om. P. *ibid.* πάλ-
 λιν] I. Cor. VII. 31. 3. πάλιν] I. Timoth. IV. 8. 5. πάλιν] *ib.*
 Philip. III. 13. 7. διώκων R. 9. πάλιν] 20. 12. ἀπὸ R. *ib.*
 τῷ σώματι om. P, addit m. R. *ib.* πάλιν] Tit. II. 13. 15. πάλιν] *ib.*
 Coloss. III. 1. 17. πάλιν] I. Thessalon. IV. 15. 19. ὁ om. P.

Non enim habemus hic manentem civitatem, sed futuram inquirimus.
Rursum: Pietas ad omnia utilis est, quae promissionem habet et praesentis vitae et futurae. Rursum: Fratres, ego meipsum non arbitror comprehendisse, unum autem, quae quidem retro, obliuiscens, ad ea vero quae sunt priora extensus, ad scopum destinatum persequor ad brevium supernae vocationis Dei in Christo Jesu. Quicumque ergo sumus perfecti, hoc sentiamus. Et rursum: Nostra autem conversatio in caelis est, unde etiam Salvatorem expectamus Dominum Jesum, qui reformabit corpus humilitatis nostrae configuratum corpori claritatis suae. Et iterum: Expectantes beatam spem, et revelationem gloriae magni Dei, et Salvatoris nostri Jesu Christi. Et rursum: Si ergo consurrexistis cum Christo, quae sursum sunt quaerite, ubi Christus est in dextera Dei sedens, quae sursum sunt sapite, non quae super terram. Et alio loco: Hoc enim vobis dicimus in verbo Domini, quod nos qui vivimus, qui residui sumus in adventum Domini, non praeveniemus eos qui dormierunt. Quoniam ipse Dominus, in jussu, in voce Archangelis, in tuba Dei descendet de caelo, et qui mortui in Christo sunt, erurgent primum, deinde nos, qui vivimus,

ται πρώτον, ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλεικόμενοι ἅμα αὐτοῖς
 B ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου εἰς αἴρα,
 καὶ οὕτως πάντοτε σὺν κυρίῳ ἔσόμεθα· ὥστε παρακαλεῖτε ἀλλή-
 λους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις. καὶ πάλιν, οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες
 ἐμφανίβουσι διὰ παρρησίαν ἐπιζητοῦσιν. καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἡμε- 5
 μόνουσαν, ἀφ' ἧς ἐξέβησαν, εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακαίμψαι, τὸν δὲ
 κρείττονος ὀφείοντες, τοῦτέστιν ἑσπεράου. δὲ οὐκ ἐπισχί-
 νεται αὐτοὺς ὁ θεὸς θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν· ἠτοίμασε γὰρ αὐ-
 τοῖς πόλιν. καὶ πάλιν, Ἐξεδέχοντο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους
 ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ θεός. καὶ πάλιν, 10
 Τῶν ἁγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθείας ἦν ἔκτισεν ὁ
 C κύριος καὶ οὐκ ἄνθρωπος. ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς Πράξεσιν, ὅταν
 τῷ Φίλιππῳ καὶ τῷ Ἀγρίππῳ ἐπὶ βήματος διελέγεται, ταῦτά φησι·
 R 558 Περὶ ἧς ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι ἐπὶ Ἰουδαίων, βασιλεῦ· τίς ἄπιστος
 κρίνεται παρ' ὑμῶν, εἰ ὁ θεὸς νεκροὺς ἐγείρει; καὶ πάλιν, Ἐπι- 15
 κα τοῦτου Ἰουδαίου συλλαβόμενοι ὄντα ἐν τῷ ἱερῷ ἐπειρώοντο δια-
 χειρίσασθαι. ἐπιουσίας οὐκ τυχάν τῆς ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἔχου τῆς
 ὄρας ταύτης ἕστηκα μαρτυρούμενος μικρῷ τε καὶ μεγάλῳ, οὐδὲν
 ἐκτός λέγων ὧν τε οἱ προφηταὶ ἐλάλησαν μελλόντων γίνεσθαι
 καὶ Μωϋσῆς, εἰ καθητός ὁ Χριστός, εἰ πρῶτος ἐξ ἀνοστήσεως 20
 νεκρῶν φῶς μέλλει καταγγέλλειν τῷ λαῷ καὶ τοῖς ἔθνεσιν.

8. ἀλλήλους V. 4. πάλιν] Hebr. XI. 16. 9. πάλιν] 10. ἰ.
 ἐξεδέχεται P. 10. πάλιν] VIII. 2. 12. ταῖς Πράξεσιν] XXVI. 7.
 15. ἐγείρει τοὺς νεκρούς P. ἰβ. πάλιν] 21. 18. μαρτυροῦμε-
 νος P, μαρτυρούμενος V. 19. μελλόντων] μετ' ὀλίγον P. 20.
 εἰ πρῶτος] ἢ πρῶτος V.

*qui relinquitur, simul cum ipsis rapientur in nubes, in occursum Domini
 in aera, et sic semper cum Domino erimus. Itaque consolamini invicem
 in verbis istis. Et rursus: Qui enim haec dicunt, significent se patriam
 inquirere. Et si quidem ipsius meminissent, de qua existunt, haberent
 atque tempore revertendi, nam autem meliorem appetunt, id est, cele-
 stem. Ideo non confunditur Deus, Deus vocari eorum: paravit enim illis
 civitatem. Et alibi: Expectabat enim fundamenta habentem civitatem,
 ejus artifex et conditor Deus. Et alio loco: Sanctorum minister et te-
 bernaculi veritatis, quod sicut Dominus, et non homo. Quin et in Actis
 Apostolorum, quando ad Festum et Agrippam pro tribunali sedentes
 verba fecit, haec dixit: De qua re, Rex, accusor a Judaeis? Quid in-
 crediblem judicatur apud vos, si Deus mortuos suscitavit? Et rursus: Haec
 est causa me Judaei, cum essem in templo, comprehensum tentabant oc-
 cidere. Auxilio autem adjutus a Deo usque ad hanc horam, testificans
 minori et majori, nihil extra dicens, quam ea quae Prophetas locuti sunt
 paulo post futura esse, et Moyses, si passibilis Christus, et primus ex re-
 surrectione mortuorum, lumen annuntiaturus est populo et gentibus.*

Και εὐ θελήσομεν πάσας τὰς τοῦ ἀποστόλου χρήσεις ἀνα- D
 λήσασθαι περὶ τούτου, σχεδὸν τὰς εἰ καὶ δ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς ἕλας
 δι' ὅλου εὐρήσομεν περὶ τούτου λεγούσας ὅτι ἐκ ταύτης τῆς κα-
 ταστάσεως ἐπὶ τὴν μέλλουσαν ἐπιγόμεθα δραμεῖν. ὅθεν καὶ πα-
 5 ραγγέλλει λέγων, Σπουδάζωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κα-
 τάστασιν, Κατάπαυσιν αὐτὴν εἰρηκῶς, ὡς ἐτέρας μὴ οὕσης
 μετ' αὐτὴν, ἀλλὰ καὶ βασιλείαν ἀσάλευτον. Ἰδοὺ δέδωκεται διὰ
 τῶν ἀρχαίων ἀνθρώπων καὶ τῶν προφητῶν πάντων, εὐαγγελί-
 σιάν τε καὶ ἀποστόλων, ὡς προειρήμασιν ἅπαντες ὡς ἀπὸ τοῦ
 10 πρωτοπλάστου Ἀδάμ μέχρις Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ εἰς τὴν μέλ-
 λουσαν κατάστασιν ἀφορῶσιν. τοῦτο πεποικῆκαμεν ὅπερ καὶ ὁ P 237
 δεσπότης Χριστὸς καὶ οἱ τούτου μαθηταὶ καὶ ἀπόστολοι διαφ-
 ῆθη ἄλλοι ἐκήρυξαν ὡς ἔστιν τις μέλλουσα κατάστασις κρείτ-
 των τῆς ἐνταῦθα πολῆ, ἣν ἐν ἑαυτῷ πρῶτος ἡμῶν ἔδειξεν ὁ δε-
 15 σπότης Χριστὸς ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ εἰς οὐρανὸν ἀνελη-
 λυθὲς, ἣν καὶ οἱ πρῶτοι σκοπῶν τι ἐμήνυσαν καὶ οἱ μετὰ ταῦ-
 τα σαφῶς διευγγέλλουσιν, καὶ ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν ποτε οὔτε τῶν
 νεώτερον οὔτε τῶν ἀρχαίων ἐτέραν ποτὲ κατάστασιν ἢ πρεσβυτέ-
 ραν ἢ μεταγενεστέραν τούτων τῶν δύο ἐκήρυξαν ἢ ἐφαντάσθη-
 20 σαν, ἀλλ' ὅτι ἀρξάμενος ὁ Θεὸς ποιῆσαι τὴν κτίσιν πᾶσαν τὰς
 ὁδοὺς ταύτας μόνον καταστάσεις ἐποίησεν, ταύτην πρῶτον ὀφθαλμοῦ πο-
 25 λυτεύσασθαι, εἰδ' οὕτω τὴν μέλλουσαν, εἰς ἣν ἀφορᾷ πᾶς ὁ σκο-

1. θελήσομεν PV. 4. ἐπιγόμεθα PV. *ibid.* παραδραμεῖν P.
 5. λήγων] Hebr. FV. 11. 12. οὐ διαφῆθη P. 13. κρείττω V.
 14. ἐν om. P. 16. οἱ prius om. P. 20. τὰς — ἐποίησεν om. P.

Quod si omnia Apostoli hac de re dicta velimus excerpte, quatuordecim ejus Epistolas fere integras ubique de illo loqui animadvertemus, et quod de hoc praesenti ad futurum statutum currere contendimus. Unde hortatur, cum ait: *Festinemus ergo ingredi in illam requiem.* Ubi, *Requiem illam* dixit, tanquam post eam nulla alia sit, sed regnum immobilitatis. Ecce demonstratum est per priscos illos, et per cunctos Prophetas, Evangelistas et Apostolos, quemadmodum omnes praedixere, ut a primo homine creato Adam, usque ad Joannem Baptistam, ad futurum vitae statum respiciant. Hoc fecimus quod et Dominus Christus, ejusque discipuli et Apostoli, qui disertis verbis praedicaerunt futuram, praesenti vitae statu longe esse potioram, quem in seipso primus nobis exhibuit Dominus Christus, cum ex mortuis resurrexit, et in caelum ascendit, quem priores collibetatione quadam indicauerunt, posteriores vero aperte desantiarunt, sed et eorum neminem unquam, neque recentiorum, neque veterum, antiquiorum alium vel posteriorum hisce duobus statum praedicaerunt, vel finiri: sed cum Deus mundum hunc univrsam coepit condere, primum quidem statum obtinere voluisse, se futurum deinde, in quem Dei et ejus scripturarum scopus omnis collineat. Erubescant ergo

- πὸς τοῦ θεοῦ καὶ τῶν γραφῶν αὐτοῦ. αἰσχυνέσθωσαν τοῖνον
 V 190 Ἕλληνες οἱ συναΐδιον τῷ θεῷ τὸν κόσμον ὑποτιθέμενοι καὶ προ-
 βιοτήν καταγγέλλοντες καὶ ἀνάστασιν σωμάτων ἀθετοῦντες. αἰ-
 σχυνέσθωσαν καὶ οἱ τούτων ἐπακόλουθοι, οἱ χριστιανίζον μὲν
 δοκοῦντες, τῷ δὲ ἔργῳ τὰ τῶν Ἑλλήνων φρονοῦντες, οἱ λέγοντες⁵
 R 560 σφαιροειδῆ εἶναι τὸν οὐρανόν· οὐδὲν γὰρ ἕτερον καὶ αὐτοὶ λέγου-
 σιν ὢν οἱ Ἕλληνες καταγγέλλουσιν, αἱ τὸν κόσμον οὕτως ἐν
 φθορᾷ τῶν σωμάτων μηδέποτε γίνεσθαι μήτε ἕτεραν κατάστασιν.
 αἰσχυνέσθωσαν Μανιχαῖοι καὶ Μαρκιωνισταὶ τὰς σάρκας ἀπο-
 C βαλλόμενοι καὶ πονηρῶς ἀρχῆς αὐτὰς ποιήματα καταγγέλλοντες.¹⁰
 αἰσχυνέσθωσαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες τὴν ἡμετέραν σάρκα, καὶ
 ὅσοι ἀθετοῦσι τὰς ἡμετέρας ψυχάς, σύντονοι αὐτῶν, τοῦτίστιν
 Εὐτυχῆς, Ἄρειος, Ἀπολλινάριος, καὶ πάντες οἱ κατ' αὐτούς.
 αἰσχυνέσθωσαν πάντες οἱ αἰρετικοὶ οἱ μὴ ὁμολογοῦντες ἕνα θεὸν
 ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν γνωριζόμενόν τε καὶ προσκυνούμενον, ποιη-¹⁵
 τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς ὑπάρχοντα, καὶ τῆς ἡμετέρας σαρκὸς τὴν
 ἀνάστασιν. αἰσχυνέσθωσαν Σαμαρεῖται, μήτε τῆς ἡμετέρας σαρκὸς
 ἀνάστασιν ὁμολογοῦντες μήτε ἄγγελον μήτε πνεῦμα. αἰσχυνέ-
 σθωσαν τῶν Ἰουδαίων οἱ ἄπιστοι, οἱ τὸν προσδοκώμενον μὴ
 δεξάμενοι μηδὲ χριστιανικὴν ἀνάστασιν ὁμολογοῦντες, ἀλλὰ τοῦ-²⁰
 D αὐτὴν οἶαν νῦν πολιτευόμεθα, γαμοῦντες καὶ γαμιζόμενοι. εἴγε
 δέ, εὐγε, χαρὰ τε καὶ ἀγαλλίασις τοῖς ὄντως χριστιανοῖς, τοῖς

6. λέγουσιν om. P. 8. Hic excidit quaedam videntur. 9. οἱ Μανιχαῖοι P. ib. Μαρκιωνισταὶ R. 10. ποιήματα P. 12. σφαιροειδοὶ P sola, σὺν τῶν οἱ V. 16. τὴν om. P. 17. Σαμαρεῖται RV: οἱ praeposit P. 19. οἱ ἄπιστοι] ἄπιστοι P. ib. οἱ προσδοκώμενον P. 20. μήτε PV.

Gentiles, qui mundum fingunt aeternum, et vitam ante hanc aliam denuntiant, et corporum resurrectionem nihili ducunt. Erubescant et horum sectatores, qui Christiani videri volunt, re ipsa vero eadem quae non sentiunt, dum dicunt coelum esse rotundum: nihil enim aliud quam quod Gentiles praedicant, sic semper fuisse mundum, corporum corruptioni nequaquam obnoxium, neque statum alium futurum. Erubescant etiam Manichaei et Marcionistae, qui carnes abjiciunt, et qui eas ex malo principio factas praedicant. Erubescant omnes qui carnem nostram contemnant, et animas nostras, qui his sunt consentanei, hoc est Eutyches, Arias, Apollinarius, et universi horum sectarii. Erubescant omnes haeretici, qui non confitentur Deum unum in tribus Personis, cognitum et adoratam, coeli et terrae conditorem, et carnis nostrae resurrectionem. Erubescant Samaritani, qui carnis nostrae resurrectionem non admittunt, neque Angelos, neque Spiritum. Erubescant ex Judaeis increduli, qui expectatum non recipiunt, neque Christianam confitentur resurrectionem, sed illam duntaxat qualem nunc observamus, cum uxores ducimus, aut septam damus. Euge porro, euge, gaudium et exultatio iis qui revera

πειθόμενοι πᾶσι τῇ θείᾳ γραφῇ παλαιᾷ τε καὶ καιρῇ διαθήκῃ, τοῖς ποδηγηθεῖσιν ἐκ τοῦ νόμου καὶ πιστεύουσι Χριστῷ καὶ πᾶσιν οἷς ἐκήρυξαν καὶ ἔτι λέγοντι, Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως Ἰωάννου προεκήρυξαν, καὶ ἀπὸ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται καὶ βιασται ἀρπάζουσιν αὐτήν, ἵνα εἴπῃ ὅτι Ὅσοι ἑαυτοὺς βιάζονται καὶ πολιτεύονται δικαίως καὶ μὴ ταῖς ἰδίαις ἐννοαῖς ἐξακολουθοῦσιν, ἀλλὰ τῷ θεῷ πιστεύουσιν, ἐκείνοι ταύτης τυγχάνουσιν. ἀμέλει καὶ ἡ μήτηρ Ἰωάννου καὶ Ἰακώβου αἰτησαμένη τὸν κύριον ἵνα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ εἶναι καὶ ἵνα ἐξ ἐωνύμων ἐν τῇ βασιλείᾳ, ἀπεκρίνατο αὐτῇ ὅτι Οὐκ ἔστιν ἐμὸν τοῦτο δοῦναι, ἀλλ' οἷς, φησὶν, ἡτοιμασται παρὰ τοῦ πατρὸς μου, ὡσανεὶ τὸ μὲν δῶρον τοῦ θεοῦ πᾶσιν ἐφήλωται, τὸ ἀναστῆναι ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ γενέσθαι ἀφθάρτους καὶ ἀθανάτους καὶ ἀτρέπτους, τὸ δὲ προτιμᾶσθαι ἐτέρων οὐ δῶρον τοῦτο, ἀλλ' ἐτοιμασία τοῦ θεοῦ τοῖς καλῶς πιστεύουσι καὶ βιώσασι. πάλιν γὰρ λέγει ὁ κύριος, Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν, καὶ τότε ἡτοιμάσθη φησὶν, ἀπὸ καταβολῆς κόσμου προσεκυῖν. ὁ κοσμογράφος τοίνυν Μωϋσῆος καὶ οἱ λοιποὶ πάντες προφήται καὶ ἀρχαῖοι ἄνθρωποι περὶ τῶν δύο τούτων καταστάσεων καὶ μόνων εἰπόντες, καὶ ἑτέρας μὴ μνημονεύσαντες, ἀλλὰ ταύτας μόνον προκηρῦξαντες καὶ συγγραψάμενοι, οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ ὁ κύ-

3. λέγοντι.] Matth. XI. 12. 4. τοῦ om. P. 11. Matth. XX. 23.
16. λέγει.] XXV. 34. 19. οἱ om. P. 21. μόνον V.

sunt Christiani, qui divinae omni Scripturae, Veterique ac Novo Testamento fidem adhibent, quique a lege reguntur, et Christo credunt, et omnibus quae praedicavit, et qui adhuc dicit: *Lex et Prophetiae usque ad Joannem prophetarunt, et a diebus Joannis regnum coelorum vim patitur, et violenti rapiunt illud.* Quasi dicat: qui sibi vim faciunt, ac secundum justitiam vitam exiunt, nec suis insistent cogitationibus, sed Deo credunt, illud ii consequentur. Denique matri Joannis et Jacobi postulanti a Domino, ut filiorum alter ad ejus dextram, alter ad sinistram in regno (Dei) esset, respondit: *Non est meum hoc dare vobis, sed quibus, inquit, paratum est a Patre meo.* Quasi diceret, Donum Dei omnibus exhibetur, resurgere a mortuis, fieri incorruptibiles et immortales, et immobiles, sed aliis praeferrī, non illud est donum, sed praeparatio Dei iis qui recte credunt ac vivunt. Rursus enim dicit Dominus: *Venite benedicti Patris mei, possidete praeparatum vobis regnum.* Et quando ait, *praeparatum est?* a constitutione mundi, reponit. Moyses quātum mundum descripsit, caeterique omnes Prophetae, et hominum antiquiores, de gemino hoc statu duntaxat loquuntur, nec alterius meminere, sed hos duos tantum status praedicarunt, ac de iis scripserunt. Neque ii modo, sed et Dominus, dum in mundo versaretur, ejusque

- ριος παρὰ γενονίως και οἱ τότεον μαθηται εὐαγγελισται και ἀποστολοι οὐδὲν ἕτερον ἐκήρυξαν ἢ τὰς δύο ταύτας και μόνας καταστάσεις. τίς ἔτι λείπεται πίστειως ὡς ὅτι ταῦτα οὐκ εἰσὶν ἀληθῆ; τίς οὐκ ἐντραπήσεται τὸν ὄχλον τῶν προβέβητων, τὰς ἐβρίσεις τῶν προφητειῶν, τὸν ὄχλον τῶν σημείων και τῶν παρὰ δόξων και τῶν θαυμάτων, αὐτὴν τὴν πολιτείαν πάντων τῶν ἁγίων και τοῦ δεσπότου Χριστοῦ και τῶν αὐτοῦ ἀποστόλων, τὴν
- V 191 συμφωνίαν τῆς παλαιῆς και καινῆς διαθήκης. τίς ἐξ αὐτῶν διεφάνησεν πρὸς τοὺς ἄλλους σφαιροειδῆ τὸν οὐρανὸν ἐξηγησάμενος ἢ προῦπαρξεν τούτου τοῦ κόσμου ἐκήρυξεν ἢ ἀπὸ τῶν εἰναι τὸν κόσμον ἀπεφήνατο ἢ ἠθέτησε τὴν τῶν σαμύτων ἡμῶν ἀνάστασιν ἢ τὴν διὰ τοῦ Χριστοῦ γενομένην οἰκονομίαν τοῦ ἀνέρχεσθαι τοὺς δικαίους ἀνθρώπους εἰς τὸν οὐρανόν; ἀλλὰ πάντες ὡς ἐξ ἐνός
- D θεοῦ πνεύματος ποδηγούμενοι τὰ αὐτὰ και δι' ἔργων και διὰ λόγων ἦτοι τύπων προεμήνυσαν, και πάντες εἰς τὴν μέλλουσαν κατάστασιν ἀφορῶσιν. και αὐτὸς δὲ ὁ δεσπότης Χριστὸς ἐν εὐαγγελίοις θελοῦν ἐν οἷς μέλλουσι ἀναστρέφεισθαι οἱ τέλειοι δικαιοὶ και οἱ μέσοι, και οἱ ἀσθεεῖς. και περὶ μὲν τῶν δικαίων τῶν τελείων, ὡς ὅταν προσκαλεῖται αὐτοὺς πρὸς ἑαυτὸν λέγων, Δεῦτε οἱ ἐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. περὶ δὲ τῶν ἀσθεῶν, ὡς ὅταν τοῖς ἐξ ἐωνόντων λέγει, Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ καταραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ και τοῖς ἄγγελοις
- P. 239

5. προφητῶν P.
λέγει] XXV. 41.

10. πρὸς ὕπαρξιν R.

11. ἠθέτησε P.

22.

Discipuli, Evangelistae, et Apostoli, nihil aliud praedicarunt, quam blasphososque status. Ecquis ergo deinceps fide careat, haecque esse vera non agnoscat? Quis non reveratur tantam praedictionum Prophetarum turbam, eorumque eventus? sed et turbam signorum prodigiorum, ac miraculorum, ipsiusque Sanctorum omnium, ac Domini Christi, et eius Apostolorum vitae rationem, sed et veteris etiam ac novi foederis consensionem? Quis ex his rotundum esse coelum alii exposuit, vel mundi latius praesistentiam praedicavit, vel aeternum esse mundum demonstravit, aut corporum nostrorum resurrectionem improbavit, vel Christi Incarnationem actamque in mundo vitam, virosque justos coelum peccatorum negavit: verum uno veluti ducti divino Spiritu, eadem omnes tua operibus, tam sermonibus, sive figuris praenuntiarunt, cunctisque ad futuram respexere statam. Sed et ipse Dominus Christus in Evangelis indicat, qui potissimum ad vitam sint reversuri, perfecte scilicet iusti, iusti, et impli. Ac de perfecte iustis quidem, veluti cum eos ad se evocat, dicens: Venite benedicti patris mei, percipite regnum quod paratum est vobis a constitutione mundi. De impiis vero, veluti a sinistris positus, ait: Recedite a me maledicti in ignem aeternum, qui paratus est diabolo et

αὐτοῦ, ἵνα εἶπῃ τοῖς μὲν δικαίοις Ἄνω εἰς τὸν οὐρανὸν ἐσιώτε-
 ρον τούτου τοῦ ὄρωμένου στερεώματος, τοῖς δὲ ἀσεβέσι Κάτω
 περιτὴν γῆν, ἔνθα καὶ ὁ διάβολος κατεβόρφη. λοιπὸν τῶν μύ-
 σαν ἀνάγκη ζητῆσαι τὸν τόπον· λέγει τοίνυν ἐν τῇ παραβολῇ
 5 τῶν δέκα παρθένων ὡς αἱ πέντε φρόνιμοι εἰσῆλθον μετὰ τοῦ νυμ-
 φίου εἰς τὸν νυμφῶνα, τουτέστι εἰς τὸν οὐρανόν, ἐπειδήπερ καὶ R 564
 τὴν παρθενίαν καὶ τὴν ἐλεημοσύνην ὡς φρόνιμοι ἐπελέξαντο. αἱ
 δὲ μωραὶ, φησὶν, τὸ ἐν ἐπιλεξάμεναι, τοῦ δὲ ἐτέρου καταφρο-
 νήσασαι, ἔμειναν ἔξω τοῦ νυμφῶνος, κεκλισμένην εὐφροῦσαι τὴν
 10 οὐρανὸν καὶ ἀκούσασαι, Ἀπέλθατε ἀπ' ἐμοῦ, οὐκ οἶδα ὑμᾶς, οὐ- B
 τι εἰσιλθεῖν συγχωρηθεῖσαι οὔτε μετὰ τῶν ἀσεβῶν κατακριθεῖ-
 σαι, ἀλλὰ μέννασαι ἔξω τοῦ νυμφῶνος. οὕτως οὖν ἕκαστος τῶν
 πιστῶν ὁρθὴν καὶ ἀνυπόκριτον πίστιν καὶ βίον καλὸν ἔχων μετὰ
 παθήσας εἰσέρχεται εἰς τὴν βασιλείαν. οἱ δὲ ἐναντιοὶ οἱ μηδὲ
 15 ἐν τοῖσιον ἔχοντες μήτε πίστιν ὁρθὴν μήτε βίον εὐθὴ μετὰ τοῦ
 διαβόλου περιτὴν γῆν κατακρίνονται. οἱ δὲ ἵνα μὲν ἔχοντες,
 ἵνα δὲ μὴ ἔχοντες, μέσοι τινὲς εἰσὶν, ἔξωθεν μένειν τοῦ νυμφῶ-
 νος κατακρινόμενοι, τουτέστι τοῦ στερεώματος. τὸ δὲ εἶδος τῶν
 ἀγαθῶν ἢ τῶν τιμωριῶν ἀδύνατον εἶδέναι ἡμᾶς, εἰ μὴ ἐν τῷ αἰ- C
 τῶν γενόμεθα· ὡς ἐν ὑποδείγματι δὲ μόνον τῶν ἐταῦθα τιμω-
 ριῶν καὶ τῶν ἐταῦθα ἀγαθῶν ἐσήμανεν τὰ μέλλοντα· οὐδὲ γὰρ
 ἐῖν ἡμᾶς ἄλλως ἀκοῦσαι μήπω πείραν εἰληφότας καινῶν τινων

4. παραβολῇ] Matth. XXV. 1. 7. παρθενίας P. 10. ἀπέ-
 λθατε P. 15. εὐθὴν P. 22. ἀλλ' ὡς PV.

angelis ejus. Quasi dicat, ac justis quidem, Sursum, in coelum interius
 lujes quod videtur firmamenti. Impiis autem, Infra, circa terram, ubi
 & diabolus projectus est. Ut porro mediorum locum inquiramus oportet
 retionem est. Ait igitur in Parabola de decem virginibus, quinque pre-
 lentes cum sponso ingressas esse in thalamum, hoc est in coelum, que-
 loquidem virginitatem et misericordiam, velut prudentes elogere. Fe-
 use autem, inquit, altero duntaxat electo, altero vero neglecto, mansere
 extra thalamum, foresque ocellas reperere, audita hac voce: *Recedite*
me, necesse vos; neque ingredi permissas, neque cum impiis damnatas
ant, sed mansere extra thalamum. Sic igitur unusquisque justitiam
etate ac sinceræ fidei probasque vitæ, libere regnum ingreditur. Ite
ere oppositi, qui horum nihil habent, neque rectam fidem, neque re-
tam vitam, cum diabolo circa terram damnantur. Qui porro alterum
abent, alterum autem non habent, mediique quodammodo sunt, extra
thalamum mansere jubentur, hoc est firmamentum. Quæ vero sint bono-
um vel suppliciorum genera, vix est ut nosse possimus, nisi ipsimet in-
scimus: cum exempli duntaxat gratia hæc sunt pœnarum, et
æe istæ sunt bonorum, quæ futura sunt significaverit. Neque omnia
 nobis hæc, sed auditu tantum excipere, cum ejusmodi rerum quæram-

πραγμάτων, ἀλλ' ὅσον αἰνεγματοῦδῶς εἰπεῖν, εἶπεν ὅτι ὠμοιώθη ἢ βασιλεῖα τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπων βασιλεῖ; ὅστις ἐποίησε τῷ νῆφ αὐτοῦ γάμους, τὰ πάντων ἀνώτερα τῶν τοῦ βίου τούτου ἀγαθῶν ἐκλεξάμενος καὶ ὁμοιώσας τοῖς ἐκῆσε ἀγαθοῖς, ὁμοίως καὶ τὰ χείριστα, πῦρ, σκῶληκμα, τάρταρον καὶ βρυγμὸν ἑδύστων καὶ σκότος καὶ ὅσα τούτοις παραπλήσια, ἐπειδὴ ταῦτα τῶν ἐνταῦθα

D τιμωρητικῶν δεινότερα τυγχάνουσι, τούτοις αὐτὰ ἐξωμοίωσεν. οὔτε δὲ τὰ ἀγαθὰ τῶν ἐκεῖ δυνατόν ἀναλογισασθαι οὔτε τὰ δεινὰ οὔτε τὰ μέσα τούτων, ἀλλ' ἕτερα τις κατάστασις ἐστὶν κρείττων

V 192 πολὺ καὶ λίαν πολὺ καθόλου ὑπάρχουσα τῶν ἐνταῦθα, ὡσπερ 10 κρείττων ὑπάρχει ὁ βίος οὗτος οὗ ὅτι ἤμεν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς μητρὸς ἡμῶν. ἀναλογισασθαι γὰρ δεῖ πῶς ἤμεν ἔσωθεν τῆς κο-

R 566 λίας διάγοντες ἐν σκότῳ, ἐν αἵματι, ἐν φλέγματι, ἐν χολῇ καὶ βορβόρῳ καὶ κόπρῳ καὶ πάσῃ ἀκαθαρσίᾳ καὶ δυσωδίᾳ συμφορο-

P 240 μένοι καὶ ἐν πάσῃ ἀγνωσίᾳ ὑπάρχοντες. παρακύναντες δὲ ἐν 15 τῷ βίῳ τούτῳ ἕτερά τινα θεωροῦμεν, ὧν τὴν πείραν οὕτω παρειλήφαμεν, ἀνέσιως ἔκτασιν, ἀέρος ἀναπνοήν, ἀπόλασιν φωτὸς καλλίστου, κατασκευὴν κόσμου, τεχνίτου καὶ πανσόφου δημιουργήματα, καὶ γνώσεως Θεοῦ ἐμπιπλάμενοι, ἅπερ πάντα οὗτοι εἰδέναι ἡμῶς ἦν δυνατόν οὔτε ἐνθυμηθῆναι οὔτε ἀκοῦσαι οὐκ ἀπολαῦσαι ἐνός τούτων ἔτι ὄντας ἐν τῇ κοιλίᾳ. οὔτω καὶ τῇ

1. εἶπεν om. P. Matth. XX. 1. 8: οὔτε δὲ τὰ V. 11. ὑπάρχειν P. 13. καὶ βορβόρῳ] ἐν βορβόρῳ P. 18. τεργήτου PV. ἢ δημιουργήματα P. 19. Θεοῦ om. P. ἢ ἐμπιπλάμενοι P.

dam novarum careamus experimento, ipseque, quantum conjicere licet, aenigmatically haecce retulerit, his verbis: Simile est regnum caelorum homini Regi, qui fecit nuptias filio suo. Ubi ex omnibus istius vitae bonis illustra selegit, contulitque cum iis quae istis sunt bonis: perinde ac pessima, ignem, vermes, tartarum, stridorem dentium, et tenebras, et quidquid hibe affine est. Cum vero graviora sint quae ibi sunt supplicia, illa cum iis comparavit. Eorum autem qui ibi sunt bona comparari nequeunt, ut nec quae gravia sunt, vel eorum media: quandoquidem alius est status multo potior, ac iis quae hic existunt longe praestantior: quemadmodum melior est haec qua fruimur vita, illa cum in matris versamur utero. Comparanda enim haec sunt, quomodo sumus, cum intra matris viscera degimus, in tenebris, in sanguine, in pituita, in caeco et stercore, et omni spurcitia, ac foetore commisti, et in omni ignorantia sepulti. At ubi in hanc vitam ingredimur, alia quaedam spectamus, quorum experimentum nondum sumus assecuti, remissionis extensionem, aëris respirationem, praeclarum lucis usum, mundi constructionem, opificis sapientissimi opus: cum vero cognitionem sumus adepti, quaecumque omnia neque videre nobis est possibile, neque cogitatione comprehendere, neque auditu percipere, sed et quibus nec frui poteramus, cum adhuc essemus in utero. Ita futurum statum, eo in quo hic vivimus, la-

μέλλουσαν κατάστασιν καθόλου κρείττονα τυγχάνουσαν τῶν ἐν-
 ταῦθα οὐ δυνατὸν ἡμᾶς ἀναλογισασθαι ἔτι ὄντας ἐν τούτῳ τῷ
 βίῳ ἢ ἐνθυμείσθαι ἢ φαντασθῆναι, εἰ μὴ ἐντὸς αὐτῶν τῶν πρα-
 γμάτων γενώμεθα. ἅ γὰρ ὁ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὐκ οὐκ ἤ- B
 5κουσεν, φησὶν, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἤτοι-
 μασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. ὡσπερ τοίνυν ἐνταῦθα κοι-
 τὸν δῶρον ἅπασι κεχάρισται ὁ Θεός, τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλων
 ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους καὶ βρέχων ἐπὶ ἀγαθοὺς καὶ πονηροὺς,
 οὕτω καὶ ἐν τῇ μελλούσῃ καταστήσει κοινὸν δᾶρον πᾶσι χαρίζε-
 7ται ἀθανάσιαν καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν καὶ ἀρρεπτότητα. κιν-
 8τὰ δὲ τὰς προτέρας τάξεις ἕκαστος ἐαυτῷ ἐφέλκεται εἴτε τὴν βα-
 9σιλείαν εἴτε τὴν τιμωρίαν εἴτε ἄνοδον ἐν οὐρανῷ εἴτε μονὴν περὶ
 10τὴν γῆν εἴτε περὶ τὴν μέσην τάξιν. πάντα δὲ αἰώνια καὶ ἀπέ- C
 11ρανα τυγχάνει, καὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ τούτων χερίστα. καθό-
 12λου δὲ ἐκείνη ἢ κατὰστασις τῆς ἐνταῦθα πολὺ καὶ πάνν πολὺ διε-
 13νήροχεν· πρὸς δὲ γε τὰ ἀγαθὰ τὰ ἡτοιμασμένα τοῖς δικαίοις ἀν-
 14τιδιασφελόμενα τὰ τῶν ἀσεβῶν ἐσχάτη τιμωρία καὶ κρείσσις ἀνε-
 15ληθῆς τυγχάνει· ἀναλογεῖ γὰρ τῇ καταστάσει ἐκείνη καὶ ἡ ταύτης
 16κρείσσις καὶ τιμωρία.

Ἰδοὺ δέδεικται οὐ μόνον διὰ τῶν προφητῶν, ἀλλὰ γὰρ καὶ
 διὰ τῶν εὐαγγελικῶν φωνῶν καὶ μὴν καὶ ἀποστολικῶν ὡς καὶ αὐ-
 17τοὶ συμφώνως τοῖς παλαιοῖς εἶπον ταύτας καὶ μόνας τὰς δύο κα-
 18στάσεις παρὰ Θεοῦ γεγενῆσθαι, ταύτην πρώτην, ἐν ᾗ καὶ R 568
 D

3. αὐτῶν om. P. 4. Ἰδεν V, οἶδε P. 5. φησὶν] I. Cor. II. 9.
 11. τὰς om. P. 14. χάριστα R. 15. πάνν πολὺ] πάνν P.
 16. καὶ ἀπειδ. P. 21. εὐαγγελιστῶν P.

e praestantiorē vel animo, vel imaginatione fingere minime possumus, nisi rebus ipsis intersimus. Quae enim oculis non vidit, et auris non audivit, inquit, et in cor hominis non ascendit, hoc praeparavit Deus diligentibus se. Quemadmodum igitur commune donum omnibus largitus est Deus, dum solem suum fecit oriri super justos et injustos, et pluit per bonos et malos, sic in futuro statu commune immortalitatis donum igitur, et incorruptionem, et vitam, ac immutabilitatem. Enimvero pro ratione transactae vitae, singuli sibi conciliant vel regnum (caeleste) vel penam: aut ascensum in coelum, aut locum circa terram, vel mediamquam stationem. Omnia autem haec sunt aeterna et absque fine, tam ac bona, quam quae ex his pejora sunt. Status porro hujusce vitae istam ac omnino differt, in bonis quae justis sunt praeparata: ac imorum statui opponitur, quibus ultimum supplicium, ac immisericos est licium: par enim est huic statui, illius judicium et supplicium.

Ecce demonstratum est, non modo per prophetarum sed et per angelistarum, atque adeo Apostolorum verba, ut ii juxta veterum sententiam, hos duntaxat geminos status a Deo definitos dixerint: primum Chronicon Paschale vol. I.

διάγομεν νῦν, καὶ τὴν μέλλουσαν, ἐν ἧ πάντες οἱ χριστιανοὶ ἀφωρῶμεν.

Ἰνδ. θ'. ιγ'. ὑπ. Καπίτωνος καὶ Ῥούρου.

Φλάβιος Ἰωσήπος συγγραφεὺς, στρατηγῆσας ὑπὲρ Ἰουδαίων, καὶ μέλλων εἰς τὸν πόλεμον ἀναιρεῖσθαι, θεοπύξι Οὐέ-5 σπασιανῶ περι τῆς Νέρωνος τελευτῆς καὶ τῆς αὐτοῦ Οὐέσπασιανου βασιλείας.

Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον Λουκιανὸς παρὰ Ῥωμαίους μέγας ἦν καὶ ἐπαινούμενος· ὁμοίως δὲ Μουσῶνιος καὶ Πλούταρχος φιλόσοφοι ἐγνωρίζοντο. 10

P 241 Ζητητέον ἐστὶ καὶ τὸ πολυθρύλητον ἐκεῖνο καὶ παρὰ πᾶσιν ἄνω καὶ κάτω περιφερόμενον ῥητὸν τίνα τὴν λύσιν ἔχει, τὸ Πᾶς ὁ ἀποκτείνας Καὶν ἐπὶ ἐκδικούμενα παραλύσει.

V 198 Τοῦ μακαρίου Κυρίλλου πρὸς Ὀπτιμον ἐπίσκοπον εἰς τὸ Πᾶς ὁ ἀποκτείνας Καὶν 15 ἐπὶ ἐκδικούμενα παραλύσει.

Καὶ ἄλλως ἡδέως ὁρῶν τοὺς ἀγαθοὺς παῖδας διὰ τε τὸ B ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν τῶν ἡθῶν εὐσταθῆς καὶ διὰ τὸ πρὸς τὴν σὴν εὐλάβειαν οἰκτεῖν, ἀφ' οὗ τι καὶ μέγα προσδοκᾶν ἔστιν ἐπ' αὐτοῖς, ἐπειδὴ μετὰ γραμμῶν αἴων εἶδον αὐτοὺς προσιόντας μοι, 20

8. Λουκιανὸς P. 9. δὲ καὶ Μουσῶνιος P. 11. πολυθρύλητον P. 18. τὴν ἡλικίαν] ἡλικίαν P.

Anni a m. c. hunc scilicet, in quo modo versamur, et futurum ad quem quotquot sumus Christiani aspiramus.

A. C.

5574. 67. xpi. Ind. ix. Capitone et Rufo Cons.

[Ol. lph.]

3.

Flavius Josephus scriptor, cum pro Judæis copiis præfectus militaret, proximeque in bello interficiendus esset, Vespasiano Neronis mortem prædixit, ipsique Vespasiano imperium.

Hæc ipsa tempestate, apud Romanos Lucianus celeberrimus habebatur: Musonius pariter et Plutarchus Philosophi florebant.

Hic porro disquirendum ac examinandum videtur decapertissimum illud, quodque in ore omnium passim circumferatur, quomodo intelligatur verbum istud: *Omnis qui occiderit Cain, septuplum punietur.*

Beati Cyrilli ad Optimum Episcopum, in illa verba, Omnis qui occiderit Cain, in septuplum punietur.

Et præsertim gratus mihi fuit aspectus liberorum bonorum, cum propter ætatem supra ætatem elegantiam, tum propter naturalem quendam pietatem, quam a te haurerunt, ex qua nonnisi carissimum quid ab

ἰδιασάσασα τὸ ἐπ' αὐτοῖς φίλτρον. ὅτε δὲ ἀνέγνων τὴν ἐπιστο-
λὴν, καὶ εἶδον ἐν αὐτῇ ὁμοῦ μὲν τὸ περὶ τὰς ἐκκλησίας προνοη-
τικὸν τῆς σῆς διαθέσεως, ὁμοῦ δὲ τὸ περὶ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν
θεῶν γραφῶν ἐπιμελές, ἠγαρήσθησιν τῷ κυρίῳ καὶ ἐκηξάμην
5 τὰ ἀγαθὰ τοῖς τὰ τοιαῦτα ἡμῖν διακομισσασί γραμματα, καὶ πρό-
γε αὐτῶν τῷ γράψαντι ἡμῖν. ἐπεζήτησας τὸ πολυθρόνητον ἐκεί-
νο καὶ παρὰ πᾶσιν ἄνω καὶ κάτω περιφερόμενον ῥητὸν τίνα τὴν
λύσιν ἔχει, τὸ Πᾶς ὃ ἀποκτείνας Καὶν ἐπτὰ ἐκδικούμενα παραλύ-
σει. διὰ δὲ τούτου τέως μὲν αὐτὸς ἑαυτὸν συνέστησας, τὸ Τι-
10 μοθέου ὃ παρῆδωκεν Παῦλος αὐτῷ, ἀκριβῶς φυλάσσουντι· δῆ- C
λος γὰρ εἰ προσέχων τῇ ἀναγνώσει· ἔπειτα καὶ ἡμᾶς τοὺς γέ- R 570
ροντας νεναρκηκότας ἤδη καὶ τῷ χρόνῳ καὶ τῇ ἄσθενειᾳ τοῦ σώ-
ματος καὶ τῷ πλήθει τῶν θλίψεων, αἱ πολλαὶ τοίνυν περὶ ἡμᾶς
κηρδεῖσαι ἐβάρησαν ἡμῶν τὴν ζωὴν, ὅμως διανέστησας, καὶ
15 ζῶν τῷ πνεύματι κατενυγημένους ἡμᾶς ὡς τὰ φθαλέοντα τῶν
ζῶων εἰς ἐγγήγορον μετρίαν καὶ ζωτικὴν ἐνέργειαν ἐπανάγεις.
ἴσταν οὖν τὸ ῥητὸν καὶ ἀπλῶς οὕτω νοηθῆναι δυνάμενον καὶ ἁ-
ποκτικὸν ἐπιδέξασθαι λόγον. ἡ μὲν οὖν ὑπλουστέρα καὶ παντὶ
δυναμένη ἐκ τοῦ προχείρου παραστῆσαι διάνοια αὕτη ἴσταν, "Ὅτι
0 δεῖ τὸν Καὶν ἐπταπλασίονα δοῦναι τὴν τιμωρίαν ὑπὲρ ὧν ἡμαρ- D
την. οὐ γάρ ἴσταν δικαιοκρίτου ἴσας πρὸς ἴσας ὀρθεῖν ἀνταποδό-
σεις, ἀλλ' ἀνάγκη τὸν κατάρξαντα κυκοῦ μετὰ προσθήκης ἀπο-

2. ἴσον P. 3. σῆς om. P. ib. τὸ om. P. 4. ἐκηξάμην PV.
6. πολυθρόλλητον PV. 8. πᾶς δ] ὁ πᾶς P. 10. ὃ παρῆδωκεν
V, ἀσπερ ἔδωκεν P. ib. φυλάσσοντα P. 13. αἱ PV.

illis sperandum est. Postquam cum literis tuis illos ad me adeuntes vidi, geminavi erga illos amoris affectum. Porro cum literas tuas perlegissem deprehendissemque in illis et tuam erga Ecclesiam providentiam ac curam, et studium sacrarum literarum; meritis Deo persolvi gratias, ovique bona sempiterna iis qui mihi tales literas porrexerunt, atque inprimis ipsi literarum auctori. Quaesisti quid ad illud omnium ore jactatum dictum esset respondendum, quomodo intelligendum. Omnis qui occiderit Cain, septuplum punietur? Atque per hoc quidem teipsum in primis commendasti, dum accurate observasti illud quod Timotheo Paulus custodiendum tradiderat; patet enim te lectioni operam dare. Deinde nos vatu grandes et senio invaletudineque fractos, et aerumnis innumeris afflictos (malorum enim copia in nos excitata, vitam nostram propemodum oppresit) ardore spiritus tui afflatos ac permultos, veluti ferarum cubili in sepulcro conditum ad vigilandum, vitaeque vigorem recipiendum excitasti. Potest ergo sententia illa, ut verba sonant simpliciter intellectu exoni, et potest varium admittere significatum. Quae ergo cuius in promissione esse possit explicatio haec est, Caino septies geminandam esse poenam in scelera quae patravit. Neque enim aequi esse iudicis pares pro pari-

τῖσαι τὰ ὀφειλόμενα εἰ μέλλει αὐτὸς βελτίων ταῖς τιμωραῖς γενέσθαι καὶ τοὺς λοιποὺς σωφρονεστέρους ποιῆσαι τῷ ὑποδελταίῳ. οὐκοῦν ἐπειδὴ τέτακται ἐπτάκις ἀποπληρῶσαι τὴν δίκην τῶν ἡμαρτημένων τὸν Καὶν, παραλύσει, φησὶν, τούτῳ τὸ ὑπὸ τῆς θείας κρίσεως ἐπ' αὐτῷ δεδογμένον ὁ ἀποκτείνας αὐτόν. οὕτως ἔστιν ὁ νοῦς ὁ ἐντεῦθεν ἀπὸ τῆς πρώτης ἀναγνώσεως ἐποπίπτων. ἐπειδὴ δὲ ἐρευνᾶν πέφυκε τὰ βύθη τῶν φιλοπονωτέρων ἢ διάνοια,

P 242 ἐπιζητεῖ τὸ δίκαιον πῶς ἐν τῷ ἐπτάκις πληροῦται καὶ τὰ ἐκδικούμενα, πότερον τὰ ἡμαρτηθέντα ἐπτά ἔστιν ἢ ἐν μὲν τὸ ἁμαρτημα, ἐπτά δὲ ἐπὶ τῷ ἐνὶ αἰ κολάσεις. αἶι μὲν οὖν ἡ γραφὴ τὸν 10 τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἀριθμὸν ἐν τοῖς ἐπτά περιορίζει. ποσάκις, φησὶν, ἁμαρτήσῃ εἰς ἐμέ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἀφήσω αὐτῷ, ὁ Πέτρος ἐστὶ λέγων τῷ κυρίῳ, ἕως ἐπτάκις; εἶτα ἀπόκρισις τοῦ κυρίου, Οὐ λέγω σοι ἕως ἐπτάκις, ἀλλ' ἕως ἑβδομηκοντάκις ἐπτά· οὐ γὰρ ἐπ' ἄλλον ἀριθμὸν μετέβη ὁ κύριος, ἀλλὰ τὸν 15

B ἐπτά πολυπλασιάσας ἐν αὐτῷ τὸν ὄρον ἔθετο τῆς ἀφέσεως. καὶ δι' ἐπτά ἐτῶν ὁ Ἑβραῖος ἀπελύετο τῆς δουλείας. ἐπτά δὲ ἑβδομάδες ἐτῶν τὸν ὄνομαστὸν Ἰωβλιαν ἐποιοῦν τοῖς πάλαι, ἐν ᾧ ἔσαββάτιζεν ἡ γῆ. χρεῶν δὲ ἦσαν ἀποκοπαὶ καὶ δουλείας ἀπαλλαγῆ, καὶ οἰονεὶ νέος ἄνωθεν καθίστατο βίος ἐν τῷ ἑβδοματικῷ 20

R 572 ἀριθμῷ, τοῦ παλαιοῦ τρόπον τινὰ τὴν συντέλειαν δεχομένου.
V 194

1. εἰ] ἢ P, ἢ V. *ibid.* μέλλει P. *ibid.* βελτίω V. 4. τούτῳ τῷ PV, τοῦτο τό m. P. 9. ἢ om. P. 12. φησὶν] Matth. XVIII. 21. 16. τῆς ἀφέσεως om. P. 18. τό P.

bus peccatis poenas irrogare, sed par est, ut auctorem delicti gravioribus affligat suppliciis, ut et ipse corrigatur, et reliquos exemplo suo tardiores ad culpam reddat. Ergo quia decretum erat ut Cain septemplex lueret poenam scelerum suorum, solvet, inquit, hanc ipsam illi poenam a divina sententia decretam qui occiderit Cainum. Hic primus hoc loco occurrit lectionis intellectus: Quia vero studiosorum animus solet alius rerum causas peruestigare, quaerit de justitia, quomodo per septemplex poenam illi satisfaciat? utrum septemplex sit delictum, an vero, culpa simplex aut una, et septemplex poena pro uno delicto? Divinae scripturae lex numerum remissionis peccatorum semper septenario desinit. Quoties, inquit, peccabit in me frater meus, et remittam illi, (verba Petri sunt ad Dominum) usque septies? Deinde respondet Dominus: Non dico tibi septies, sed usque septuagies septies; nec enim Dominus ad numerum alium transit, sed septenario multiplicato, in eodem constitit, et quasi terminum fixit remissionis. Et septimo anno Hebraeus libertate donabatur. Septem annorum hebdomades illud celebratissimum antiqui Jubilaeum exacte faciebant, quo requiescebat terra, debitorum nomina rescindebantur, servitus tollebat, et quasi novum vitae genus in septimo annorum quinquaginta numero (priori et veteri quasi ad finem per-

ταῦτα δὲ τύποι τοῦ αἰῶνος τούτου, ὅς διὰ τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν ἀνα-
 κυκλούμενος ἡμῶς παρατρέχει· ἐν ᾧ γίνονται αἱ τῶν μετριωτέ-
 ρων ἀμαρτημάτων ἐκτίσεις κατὰ τὴν φιλόανθρωπον ἐπιμέλειαν
 τοῦ ἀγαθοῦ δεσπότου, ὡς μὴ τῷ ἀπεράντῳ αἰῶνι παραδοθῆναι
 5 ἡμῶς εἰς κόλασιν. τὸ μὲν οὖν ἑπτάκις διὰ τὴν πρὸς τὸν κόσμον C
 τοῦτον συγγένειαν, ὡς τῶν φιλοκόσμων ἀνθρώπων ἀπ' αὐτῶν
 ὀφειλόντων μάλιστα ζημιοῦσθαι, ὧν ἕνεκεν εἴλαντο πονηρεῦσθαι.
 ἐκδικούμενα δὲ εἶτε τὰ παρὰ τῷ Καῖν λέγοις, εὐρήσεις ἑπτὰ, εἶ-
 τε τὰ παρὰ τοῦ κριτοῦ ἐπ' αὐτῷ ὀρισθέντα, καὶ οὕτως οὐκ ἄπο-
 10 τεύξῃ τῆς ἔννοιας. ἐν μὲν οὖν τοῖς παρὰ τοῦ Καῖν τετολμημέ-
 νοις πρῶτον ἀμάρτημα φθόνος ἐπὶ τῇ προτιμῆσει τοῦ Ἄβελ,
 δεύτερον δόλος μεθ' οὗ διεiléχθη τῷ ἀδελφῷ, εἰπών, Διέλω-
 μεν εἰς τὸ πεδίον, τρίτον φόνος, τέταρτον προσθήκη τοῦ κα-
 5 κοῦ, ὅτι καὶ ἀδελφοῦ φόνος, μελῶν ἢ ἐπίτασις, πέμπτον ὅτι D
 πρῶτος φονεὺς ὁ Καῖν πονηρὸν ὑπόδειγμα τῷ βίῳ καταλιπών,
 ἔκτον ἀδίκημα, ὅτι γονεῦσιν πένθος ἐνεποίησεν, ἑβδομον, ὅτι
 θεὸν ἐνεύσατο. ἐρωτηθεὶς γὰρ ὅτι Ποῦ Ἄβελ ὁ ἀδελφός σου;
 εἶπεν Οὐκ οἶδα. ἑπτὰ οὖν ἐκδικούμενα παρέλυσεν ἐν τῷ ἀναίρε-
 θῆναι τὸν Καῖν.

) Ἐπειδὴ γὰρ εἶπεν ὁ κύριος ὅτι Ἐπικατάρατος ἔσθι γῆ, ἣ ἔχα-

7. ἕνεκα εἴλαντο P. 8. εἶτε τὰ] εἰ τῷ PV. *ibid.* εἶτε] εἰ P.
 10. παρὰ τοῦ] παρ' αὐτοῦ P. 12. διεiléχθη PV. 13. τέταρ-
 τον — πέμπτον] δ' — ε' addit m. P, om. PV. 15. φονεὺς ὁ]
 φονεῦσα V, φονεὺς P. 20. εἶπεν] Gen. IV. 11.

ducto) instaurabatur. Quae omnia adumbrabant hoc nostrum aevum,
 quod septem dierum orbita revoluta nos transit, quo culparum humana-
 rum pro clementia et cura boni Dei nostri erga nos, poenae reposcuntur,
 culpa remittuntur, ne supplicia sempiternis in omnem aeternitatem ad-
 dicamur. Illud igitur, septies, propter propinquitatem seu hominum af-
 fectionem erga mundum hunc, dicitur, ut qui cum mundum plus aequo
 diligant, ab ipsis debitoribus, quorum causa statuerunt peccare, maxima
 detrimenta accipiant. Delicta porro Caini si cui exponas, septem repe-
 rias; si iudicis poenas illi irrogatas, septem itidem cogitationes tua de-
 prehendes. Primum ergo quod Cainus ipse patravit, est invidia, quod
 sibi a Deo Abelem praelatum senserit. Alterum crimen est frus seu do-
 lus, quo circumvenit fratrem, cum dixit: Excemus in agrum. Tertium,
 caedes. Quartum auctarium sceleris seu complementum, quod et fratrem
 nactarit, quod parricidium auget facinus. Quintum cum et primus si-
 narius Cainus extiterit, et pessimum exemplum in posteritatem propaga-
 vit. Sextum delictum, quod parentibus gravem luctum attulerit. Septi-
 mum quod ipsi Deo sit mentitus. Interrogatus enim, Ubi esset frater?
 iisit, Nescio: septem ergo crimina in caede Caini punita sunt septem
 nocentia.

Et enim Dominus dixit: Maledictus eris in terrā quae haviit ut hau-

- νεν δέξασθαι τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ στένων καὶ τρέ-
 P 243 μων ἔσῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ Καὶν φησιν, Ἐὰν ἐκβάλλεις με σήμερον ἀπὸ
 τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι, καὶ ἔσομαι
 στένων καὶ τρέμων ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πῶς ὁ εὐρίσκων με ἀποκτε-
 νεῖ. πρὸς δὴ τοῦτο ὁ κτύπος φησιν, Οὐχ οὕτως· πᾶς ὁ ἀποκτείν-
 5 νας Καὶν ἐπιτὰ ἐκδικούμενα παραλύσει. ἐπειδὴ γὰρ ἐνόμισεν ἐνό-
 λωπος εἶναι παντὶ ὁ Καὶν διὰ τὸ ἐκ τῆς γῆς τὴν ἀσφάλειαν μὴ
 ἔχειν, ἐπικατάρατος γὰρ ἦ γῆ ἀπ' αὐτοῦ, καὶ τῆς ἀπὸ Θεοῦ βοή-
 θειας ἠρημῶσθαι, ὀργισθέντος αὐτοῦ ἐπὶ τῷ φόνῳ, ὡς οὔτε
 ἀπὸ γῆς οὔτε ἀπὸ οὐρανοῦ ἀντιλήψεως αὐτῷ λειπομένης, Ἔσται, 10
 B φησί, πᾶς ὁ εὐρίσκων με ἀποκτενεῖ με, ἐλέγχει αὐτοῦ τὸ σφάλ-
 R 574 μα ὁ λόγος λέγων, Οὐχ οὕτως, τωτῆστιν οὐκ ἀναιρεθῆθη. ὁ
 δὲ οὐ μόνον κρύπτει τὸ ἔλκος, ἀλλὰ καὶ ἕτερον προσεργάζεται, τῷ
 φόνῳ τὸ πρῶτος ἐπισυνάπτων, Οὐκ οἶδα· μὴ φύλαξ τοῦ ἀδελ-
 φοῦ μου εἼμι ἐγώ; ἐντεῦθεν λοιπὸν ἀπαριθμεῖται τὰς τιμωρίας. 15
 ἐπικατάρατος ἦ γῆ ἀπὸ σοῦ· μία κόλασις· ἐργά τὴν γῆν· δυν-
 τέρα αὐτῆ· ἀνάγκη γάρ τις ἕρῃστος αὐτῷ συνῆζυκται πρὸς τὸ
 ἔργον τῆς γῆς αὐτὸν καταπέγουσα, ὥστε μηδὲ βουλομένῳ αὐτῷ
 ἐξεῖναι ἀναπαύεσθαι, ἀλλ' αἰετὸν αὐτὸν προσταλαιπωρεῖσθαι τῇ
 ἐχθρῇ αὐτοῦ γῆ, ἣν ἐπικατάρατον αὐτὴν ἐποίησεν, μίανας ἀδελ- 20
 C φότητος αἵματι. δεινὴ γὰρ τιμωρία ἢ μετὰ τῶν μισούντων δι-

1. τὸ αἷμα] τὰ στόμα m. R. 2. ἢ ἐκβάλλεις V. 4. ἀποκτενεῖ
 με P, με ἀποκτενεῖ με R. 7. ὁ om. P. 9. ἠρημῶσθαι P.
 10. ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ P. 15. μου om. P. 19. πρὸς ταλ. RV,
 πρὸς τὸ ταλ. P. 20. ἐχθρῇ m. R, ἐχθρα PV.

riret sanguinem fratris tui, et eris gemens et tremens super terram. Et
 dixit Cain: Si eiecis me hodie a terra, et a facie tua abscondar, et ero
 gemens et tremens super terram, et omnis qui me invenerit, occidet me.
 Ad hoc respondet Dominus: Nequaquam ita fiet, sed, omnis qui occiderit
 Cain septuplum punietur. Quia ergo Cain existimavit se a quovis facile
 captum iri, quod nec in terris ullum sciret praesidium, cum terra esset
 ad illo maledicta, nec a Deo auxilium expectaret, qui iratus illi erat pro-
 pter caedem, ita ut coeli terraeque spe operaque illum deserente exclamans
 dixerit: Omnis qui me invenerit, occidet me; corrigit illius errorem Ver-
 bum, cum dicit: Nequaquam ita fiet: hoc est non occideris. Sed illi
 non solum ulcus tegit, sed alterum quoque ad caedem addit, dum mende-
 cium concinnat, et dicit: Nescio, numquid custos fratris mei sum ego?
 Hinc jam poenas numerare Deus incipit. Maledicta erit terra abs te.
 Prima animadversio. Operare terram. Haec altera poena est: inerp-
 cabilis enim quaedam ipsi necessitas affixa erat, quae illum ad opus illud
 urgebat, ut neque volenti quidem liceret ullam quietis partem capere,
 sed assiduissime premebat, terra illi infesta et inimica, quam sibi cre-
 crabilem fecerat, cum eam fraterno sanguine polluisset. Acerbum enim
 genus supplicii est vivere cum iis qui te oderint, et hostem domesticum

γωγή, σύνοικον ἔχειν πολέμιον, ὅπαιυστον ἔχειν τὸ μῖσος. ἐργῶ
 τὴν γῆν, τουτέστιν, κατατεινόμενος τοῖς ἔργοις τοῖς γωπονικοῖς
 οὐδένα χρόνον ἀνήσεις οὔτε νυκτὸς οὔτε ἡμέρας ἐκλυόμενος ἐκ τῶν V 195
 πότων, ἀλλὰ δεσπότου τινὸς χαλεπωτέραν ἔχων τὴν ἀπάγκην ἐπὶ
 5 τὰ ἔργα σε διεγείρουσαν, καὶ οὐ προσθήσει δοῦναι τὴν ἰσχὴν αὐ-
 τῆς. καίτοι εἰ καὶ τὸ τῆς ἐργασίας ἄπαιυστον εἶχε τινα καρπὸν,
 αὐτὸς ὁ πόνος οὐ μετρία βέβηστος τῷ ἔει κατατεινόμενῳ καὶ κο-
 πιῶντι· ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ ἐργασία ἄπαιυστος καὶ ἄκαρπος ἡ περι-
 γῆν ταλαιπωρία, ἡ ἀκαρπία τῶν πότων. στένων καὶ τρέμων D
 10 ἔσθῃ ἐπὶ τῆς γῆς. δύο προσέθηκεν ἄλλας ταῖς τρισί, στεναγμαδὸν
 διηρηκῆ καὶ τρέμον τοῦ σώματος, τὸν ἐκ τῆς ἰσχύος στήριγμαδὸν
 τῶν μελῶν οὐκ ἐχόντων. ἐπειδὴ γὰρ κακῶς ἐχρήσατο τῇ θυνά-
 μι τοῦ σώματος, ὑψηρέθη αὐτοῦ ὁ τόνος, ὥστε κλονεῖσθαι αὐ-
 τὸν καὶ κατασεῖσθαι, αὐτὲ ἄρτον θυνάμενον προσφέρειν ῥαδίως
 15 τῷ στίματι οὔτε ποτὸν προσκομιζεῖν τῆς πονηρῶς χειρὸς μετὰ τὴν
 ἀνοσίαν πρᾶξιν οὔτε ταῖς ἰδίαις καὶ ἀναγκαίαις τοῦ σώματος
 χρεῖαις λοιπὸν ἐξυτηρεῖσθαι συγχωραμένης. ἄλλη τιμωρία, P 244
 ἢ αὐτὸς ἀπεικάλημεν ὁ Κάϊν εἰπὼν, Εἰ ἐκβάλλεις με νῦν ἀπὸ
 τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι. ἡ βαρυστάτη
 0 κῶλπος τοῖς σωφρανεῦσιν ὁ ἀπὸ Θεοῦ χωρισμός. καὶ ἔσται, φη-
 σὶν, πῶς ὁ εὐφρασκὼν με ἀποκτενεῖ μα. εἰκάξει ἐκ τοῦ ἀκολούθου

5. τὴν om. P. 14. ῥαδίως] ἀδαῶς P. 16. ἀναγκαίαις P, ἀνά-
 καις R. 18. αὐτὸς om. P. *ibid.* ἐκβάλλῃ V.

*retinere, et odium aeternum alere. Operare tetram hoc est, nullo um-
 quam tempore a terrae colendae et fodiendae sudore remitte, uti neque
 de nocte, neque de die respices a labore, sed ut ultima necessitate, quae
 omnem servilem servitutem superet, cogente, semper ad opus urgearis,
 nec assiduo tamen cultu illam meliorem reddas. Nam quavis continuum
 opus habens subindo operae fructum, tamen ipse labor ingentem adfert
 molestiam et tormentum semper distento, semper occupato et nunquam ab
 opere cessanti. Sed tu cum ingenti labore nihil proficies, nec operae pre-
 tium facies, nec fructum ullum reportabis. Insuper gemens et tremens
 eris super terram. Duo adiensit alias poenas tribus, assidua suspiria,
 et corporis tremorem, amissa membrorum, quam ex fortitudine seu robore
 accipiebant, firmitudine. Cum enim corporis viribus abusus esset, necans
 ab illo cessit, ut paveret, et assidua quadam trepidatione concuteretur,
 uti nec cibum tuto erit admoveere, nec gestare pectus sine tremore pos-
 set, manu impia, post impium et parricidale factum, usum necessarias
 corporis functioni subducente. Alia poena est, quam prodidit Cainus,
 cum dixit: Si ejicias me hodie a facie terrae, et a facie tua abscondar.
 Graecissimum hoc supplicium prudentibus, repulis a facie et conspectu
 Dei. Et erit, inquit, omnis qui me invenerit, occidet me. Conjectat ex
 prioribus poenis, consecuturas. Si ejicias me a facie terrae, si a facie*

- R 576 τῶν προαγόντων, Ἐκ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκβέβλημαι, εἰ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι, λείπεται ἀπὸ παντὸς ἀναρῆσθαι. τί οὖν ὁ κύριος; οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἔθετο σημεῖον ἐπ' αὐτόν· ἐβδόμη αὕτη τιμωρία, τὸ μηδὲ κρύπτεσθαι τὴν τιμωρίαν, ἀλλὰ
- B σημεῖω προδήλω πᾶσι προκεκησῆσθαι ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ τῶν ἀνοσίων ἔργων δημιουργός. καὶ γὰρ τῷ θρωπῶς λογιζομένῳ βαρυντάτη κολάσεων αἰσχύνῃ, ἣν καὶ περὶ τῆς κρίσεως μεμαθήκαμεν ὅτι οὗτοι ἀναστήσονται εἰς ζωὴν αἰώνιον καὶ οὗτοι εἰς αἰσχύνην καὶ θενδισμόν αἰώνιον. ἀκολουθεῖ τούτῳ ζήτημα συγγενές τὸ παρὰ τοῦ Λάμεχ ταῖς γυναιξίν εἰρημένον, Ὅτι ἄνδρα ἀπέκτεινα καὶ νεανίσκον, τὸν ἄνδρα εἰς τραῦμα καὶ νεανίσκον εἰς μῶλωπα. ἄλλο οὖν τραῦμα καὶ ἄλλο μῶλωψ, καὶ ἄλλο ἄνηρ καὶ ἄλλο νεανίσκος. διὰ εἰ ἐκ Καὶν ἐκδεδίκεται ἐπτάκις, ἐκ δὲ Λάμεχ ἐβδομηκοστίκις ἐπτά, τετρακοστίκις καὶ ἐνετήκοντα τιμωρίας ὑποσχέιν, εἰ μὴ δίκαιος, ἕπερ δίκαια τοῦ Θεοῦ ἢ κρίσις ἐπὶ τοῦ Καὶν, ὥστε ἐπτάκις
- C αὐτὸν παρέχειν τὰς κολάσεις· ὁ μὲν γὰρ ὥσπερ οὐκ ἔμαθεν παρ' ἄλλου τὸ φονεῦν, οὕτως οὐδὲ εἶδεν τιμωρίαν ὑπέχοντα φονεῦν. ἐγὼ δὲ ἐν ὀφθαλμοῖς ἔχων τὸν στένοντα καὶ τρέμοντα καὶ τὸ μέγθος τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἐσωφρονίσθην τῷ ὑποδείγματι, ὄθεν ἄξιός εἰμι τετρακοστίκις καὶ ἐνετήκοντα δοῦναι κολάσεις. ἔτι δὲ πρὸς τοιοῦτον ὄρησαν λόγον, οὐκ ἀπάδοντα τοῦ ἐκκλησια-

1. ἐκβέβλη με V. ἐκβέβληκάς με P. 4. μὴ δὲ V, δὲ μὴ P. 5. πᾶσι om. P. 6. τῷ] τὸ PV. id. λογιζομένῳ P. 7. ὅτε P. 10. νεανιανίσκον V. 11. τὸν ἄνδρα — νεανίσκον om. P. 14. 20. ἐνετηκοντα PV. 16. ὥσπερ om. P. 17. οὕτως οὐδὲ] οὕτως δὲ P.

tua me repellis, quid superest nisi ut proscriptus a quovis possim tolli. Quid ergo Dominus: Non ita: sed posuit signum in illo: septima haec est poena. Quod autem animadvertio non occulta, sed aperto signo praenuntiata sit, hunc esse nempe illum consceleratum factorum architectum, sapientum iudicio, poenarum omnium gravissima est ob ignominiam, quam ex ultimo quoque iudicio existimare possumus, quando hi resurgunt in vitam aeternam, et illi in ignominiam sempiternam. Sequitur huic annexa quaestio, quid sit quod Lamech uxoris suis dixit: Quoniam virum interfeci, et juvenem in livorem. Aliud ergo videtur, et aliud livor, et aliud vir, et aliud adolescens. Quod si ob Cainum septemplex poena decreta est, ex Lamechi caede septuagies septena decernetur: si impius fuit Cainus, si pius et aequum iudicium Dei de Caino, ut septemgemina poena plecteretur, is enim nullo exemplo eandem designavit, iste vero vidit etiam parricidam poenam subisse. Ego vero ob oculos mihi versantem videre semper videor gementem et tremantem Cainum, immensamque Dei iram et furorem, nec tamen exemplo sapere didici: unde dignus sum quadringentis nonaginta plagis. Quidam tamen

στικοῦ δόγματος, ὅτι ἀπὸ τοῦ Κάιν ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ ἑπτὰ παρελήλυθασιν γενεαί. καὶ εὐθέως ἐπηνέχθη τῇ γῆ ἡ τιμωρία διὰ τὸ πολλὴν γενέσθαι χύσιν τῆς ἁμαρτίας. τὸ δὲ ἁμάρτημα τοῦ Λάμεχ οὐ κατακλυσμοῦ δεῖται πρὸς θεραπείαν, ἀλλ' αὐτοῦ D 5 τοῦ αἵροντος τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

Ἀριθμησον τοίνυν ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ τὰς γενεάς, καὶ εὐρήσεις κατὰ τὴν τοῦ Λουκᾶ γενεαλογίαν τῇ ἑβδομηκοστῇ καὶ ἑβδόμῃ διαδοχῇ γεγεννημένον τὸν Χριστόν. καὶ πρὸς εὐμάθειαν τῶν ἐντυγχανόντων καὶ αὐτὴν τὴν γενεαλογίαν 10 ἐνταῦθα καθυπετάξαμεν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν τὸν εὐαγγελιστήν.

R 578
V 196
P 245

Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ Ἰησοῦς ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος εἶναι, ὡς ἐνομίζετο, υἱὸς

	α'	τοῦ Ἰωσήφ	β'	τοῦ Ἡλεί
15	γ'	τοῦ Ματθαῖα	δ'	τοῦ Λεβὶ
	ε'	τοῦ Μελχὶ	ς'	τοῦ Ἰαννά
	ζ'	τοῦ Ἰωσήφ	η'	τοῦ Ματταθίου
	θ'	τοῦ Ἀμῶς	ι'	τοῦ Ναοὺμ
0	ια'	τοῦ Ἑσλεί	ιβ'	τοῦ Ναγγαί
	ιγ'	τοῦ Μααῖθ	ιδ'	τοῦ Ματταθίου

6. τοίνυν] οὗν P. 11. Λουκᾶν] III. 23. 18. Νασοῦμ P.

ad hujuscemodi rationem progressi sunt, quae quidem ab Ecclesiastica doctrina minime est aliena. A Caino nempe usque ad diluivium septem generationes praeteriisse, et inde confestim terris poenam propter omnium peccatorum coluvionem et confusionem illatam. Lamechi porro delictum ad curationem cataclysmo non indigebat, sed illo ipso qui tollit peccata mundi.

Collige ergo aetates ab Adam usque ad Christi adventum, et juxta Lucae genealogiam, reperies, Christum septuagesima septima generationis successione natum. Atque etiam in gratiam seu faciliorem cognitionem lectorum ipsam hic Genealogiam subjecimus.

Ex Evangelio secundum Lucam Evangelistam.

Et ipse Jesus erat incipiens quasi annorum triginta, ut putabatur esse, filius.

I.	Joseph,	II.	Heli,
III.	Matthata,	IV.	Levi,
V.	Melchi,	VI.	Janna,
VII.	Joseph,	VIII.	Matthathiae,
IX.	Amos,	X.	Nasum,
XI.	Heali,	XII.	Naggae,
XIII.	Maath,	XIV.	Matthathiae,

	ιε' του Σεμει	ις' του Ἰωσήφ	
B	ιζ' του Ἰούδα	ιη' του Ἰωαννά	
	ιθ' του Ῥησά	κ' του Ζοροβάβελ	
	κα' του Σαλαθιήλ	κβ' του Νηρει	
	κγ' του Μελχει	κδ' του Ἀδδει	5
	κε' του Κοσάμ	κς' του Ἐλμωδάδ	
	κζ' του Ἡρ	κη' του Ἰωσή	
	κθ' του Ἐλιέζερ	λ' του Ἰωρειμ	
	λα' του Ματθᾶθ	λβ' του Λει	
	λγ' του Συμεών	λδ' του Ἰουδά	10
	λε' του Ἰωσήφ	λς' του Ἰωνάν	
	λζ' του Ἐλιακειμ	λη' του Μελχέα	
	λθ' του Μαϊανᾶν	μ' του Ματταθᾶ	
	μα' του Νάθαν	μβ' του Δαβιδ	
C	μγ' του Ἰεσσαί	μδ' του Ὠβηδ	15
	με' του Βοόζ	μς' του Σαλμάν	
	μζ' του Ναασσών	μη' του Ἀμναδάβ	
	μθ' του Ἀράμ	ν' του Ἰωράμ	
	να' του Ἐσρώμ	νβ' του Φαρέζ	
	νγ' του Ἰούδα	νδ' του Ἰακώβ	20
	νε' του Ἰσαάκ	νς' του Ἀβραάμ	

1. Σεμει P. 9. Ματθᾶθ P. 12. Ἐλιακειμ P. ib. Μελχᾶ P.
 15. Ὀβηδ P. 17. Μηναδάβ P. 19. Φάρεζ P.

xv. Semei,
 xvii. Juda,
 xix. Resa,
 xxi. Salathiel,
 xxiii. Melchi,
 xxv. Cosam,
 xxvii. Her,
 xxix. Eliezer,
 xxxi. Matthath,
 xxxiii. Symeon,
 xxxv. Joseph,
 xxxvii. Elhacim,
 xxxix. Majana,
 xli. Nathan,
 xliii. Jesse,
 xlv. Booz,
 xlvi. Naasson,
 xlix. Aram,
 li. Esrom,
 liii. Juda,
 lv. Isaac,

xvi. Joseph,
 xviii. Joanna,
 xx. Zorobabel,
 xxii. Neri,
 xxiv. Addi,
 xxvi. Elmodad,
 xxviii. Jesu,
 xxx. Jorim,
 xxxii. Levi,
 xxxiv. Juda,
 xxxvi. Jonan,
 xxxviii. Melcha,
 xl. Matthatha,
 xlii. David,
 xliiv. Obed,
 xlvi. Salman,
 xlviii. Minadab,
 l. Joram,
 lii. Pharez,
 liv. Jacob,
 lvi. Abraham,

η'	τοῦ Θάρρα	κη'	τοῦ Ναχώρ	R 580
θ'	τοῦ Σερούχ	ξ'	τοῦ Ραγαῦ	
ζα'	τοῦ Φάλεγ	ξβ'	τοῦ Ἑβερ	
ζγ'	τοῦ Σάλα	ξδ'	τοῦ Καϊνάν	
5 ζε'	τοῦ Ἀρφαζάτ	ξε'	τοῦ Σῆμ	
ξζ'	τοῦ Νώε	ξη'	τοῦ Λάμεχ	
ξθ'	τοῦ Μαθουσάλα	ο'	τοῦ Ἐνάχ	D
οα'	τοῦ Ἰάρετ	οβ'	τοῦ Μαλελεήλ	
ογ'	τοῦ Καϊνάν	οδ'	τοῦ Ἐνώς	
0 οε'	τοῦ Σῆθ	οε'	τοῦ Ἀδάμ	
οζ'	τοῦ Θεοῦ.			

Ἰνδ. ι'. ιδ'. υπ'. Ἰταλικῶν καὶ Τραχάλου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπᾶτων ἀφανῆς γέγονεν Νέρων, καὶ τελευτᾷ ἐκ συσκευῆς τῶν Ἰουδαίων, καθότι Πιλάτον ἀπεκεφάλισεν 5 ὡς εἰς ἐκδίκησιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τελευτᾷ ὁ αὐτὸς Νέρων, ὧν ἐτῶν ξθ'. μετὰ Νέρωνα Γαλβᾶς ἐβασίλευσεν ἐν Ἰβηρίᾳ, Οὐί- P 246
 ἰλλίως ἐν Γερμανίᾳ, Ὄθων ἐπὶ Ῥώμης.

Ἐκαστος αὐτῶν ἰδίᾳ ἐπέβη τῇ ἀρχῇ. Γάλβας ἐβασίλευσεν μῆνας ζ'. καὶ ἐν μέσῃ τῇ Ῥωμαίων ἀγορᾷ τὴν κεφαλὴν ἀπε- 10 τμήθη.

2. Ραγὰβ P. 5. Φαξάδ P. 8. Μαλαλεήλ P. 9. Ἐνὸς PV.
 12. Τραχάνου P. 15. εἰς om. R. 17. (ἐν) P, om. R. *ibid.*
 Post Ῥώμης addit R [αζ', σθ', σθ', σί, σια'.]

LVI.	Tharra,	LVIII.	Nachor,
LIX.	Seruch,	LX.	Ragab,
LXI.	Phaleg,	LXII.	Heber,
LXIII.	Sala,	LXIV.	Caïnan,
LXV.	Phaxad,	LXVI.	Sem,
LXVII.	Noë,	LXVIII.	Lamech,
LXIX.	Mathusala,	LXIX.	Enoch,
LXXI.	Jared,	LXXII.	Malaleel,
LXXIII.	Caïnan,	LXXIV.	Enos,
LXXV.	Seth,	LXXVI.	Adam,
LXXVII.	Dei.		

Anni a. m. c.

A. C.

68. xiv. Ind. x. Italico et Trachano Coss.

Hisca Coss. disparatis Nero, moriturque ex clandestinis Judaeorum consiliis, quod in Christi vindictam Pilatam capite plecti curaverit. Postit porro idem Neso annos natus LXII. Post Neronem imperavit, in Hispania Galba, in Germania Vitellius, Romae denique Otho.

Horum singuli seorsim imperium arripuerunt. Galba imperavit menses vii. ac in medio Romae foro capite truncatus est.

Otho cum imperasset menses vi. sibi manus intulit.

[Ol. Iph.]

4. 5576.

Οὐτιέλλιος βασιλεύσας μῆνας ἰ' ἐαυτῷ διεχειρίσατο Ὄθων
βασιλεύσας μῆνας ε' ἐσφάγη ἐν τῷ παλατίῳ Ῥώμης.

σιβ' Ὀλυμπιάς.

Ῥωμαίων ζ' ἐβασίλευσεν Οὐεσπασιανὸς ἔτη θ', μῆνας ἰά,
B ἡμέρας κβ', στέφαντος αὐτὸν τοῦ στρατοῦ. ἡμοῦ κρπς'.5
V 197 Ἰνδ. ἰά. α'. ὑπ. Γαλβᾶ καὶ Τίτου Ῥουφίνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάντων ταφῇ παρεδόθη τὰ σώματα τῶν
ἁγίων ἀποστόλων κατὰ κέλειςιν Οὐεσπασιανοῦ τοῦ βασιλέως·
ἐν ὁράματι γὰρ ἐκελεύσθη δοῦναι ταφῇ τὰ σώματα τῶν ἁγίων
ἀποστόλων. 10

Τῷ αὐτῷ ἔτει ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ ἀπόστολος καὶ πατριάρ-
χης Ἱεροσολύμων, ὃν ἐνεθρόνισεν ὁ ἅγιος Πέτρος εἰς τόπον
R 582 ἐαυτοῦ, ἀνιῶν ἐπὶ τῆν Ῥώμην, ἐτελεύτησεν· καὶ παρέλαβε τὸ
σχήμα τῆς ἐπισκοπῆς Ἱεροσολύμων Συμεῶν ὁ καὶ Σίμων, καὶ γέ-
γονε πατριάρχης. 15

C Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑπάντων ἔπαθεν ἀπὸ θεομηνίας Νικομήδεια
μητροπόλις μεγάλη τῆς Βιθυνίας.

Τούτῳ τῷ ἔτει θγήσκει Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς ὁ τῆς Βερ-
νίκης, βασιλεύσας ἔτη κς'· καὶ λοιπὸν Οὐεσπασιανὸς καταλύει
τὴν βασιλείαν τῶν ἀλλοφύλων Ἡρώδου καὶ Ἀγρίππα. 20

1. Ὄθων βασιλεύσας μῆνας ε' διεχειρίσατο ἐαυτὸν (ἐαυτῷ R, et in m.
lego ἐαυτὸν). Οὐτιέλλιος βασιλεύσας μῆνας ἰ' ἐσφάγη ἐν τῷ παλα-
τίῳ Ῥώμης P. 14. μῆνας ἰά, ἡμέρας κβ' om. P, habet m. R.
16. ἔπαθεν om. P.

Anni a. m. c. Vitellius denique imperii mense x. in Palatio est inter-
emptus.

CCXII. Olympias.

5585. Romanis vii. imperavit Vespasianus annos ix. ab exerci-
tu electus et diademate donatus. Colliguntur anni v. MDLXXXVI.

69. i. Ind. 11. Galba et Tito Rufino Coss. 1. 212

His ipsis Coss. tumulto condita sunt Sanctorum Apostolorum corpo-
ra praecepto Vespasiani Imperatoris: per visum enim corpora Sancto-
rum Apostolorum humo manducare jussus est.

Hoc eodem anno, Sanctus Jacobus Apostolus, et Hierosolymorum
Patriarcha, quem Sanctus Petrus in locum suum Episcopum constitue-
rat, dum Romam pergeret, mortuus est, et dignitatem Hierosolymorum
Episcopatus excepit Symeon, qui et Simon vocabatur, factusque est Pa-
triarcha.

Eisdem Coss. Nicomedia metropolis magna Bithyniae ex ira divina...

Hoc anno moritur Agrippa Rex, Berenices filius, cum regnasset an-
nos xxvi. simulque Vespasianus Herodis et Agrippae alienigenarum re-
gnum delet.

Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τυραννήσαντες οἱ Ἰουδαῖοι ἀνείλαν τὸν ἑαυτῶν ἄρχοντα Κυρήνιον.

Οὐεσπασιανὸς αὐτοκράτωρ τὸν κατὰ Ἰουδαίων ἐγχειρίσας πόλεμον Τίτῳ αὐτὸς δι' Ἀλεξανδρείας εἰς τὴν Ῥωμαίων ἀφίκετο πόλιν.

Ἰωάννης ὁ Θεολόγος ἐκβὰς εἰς Ἐφεσον ἐποίησεν ἐκεῖσε ἔτη D ἑννία, καὶ ἐν τῇ ἔξορίᾳ αὐτοῦ ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ ἔτη ιε', καὶ ὑποστρέψας πάλιν εἰς Ἐφεσον, καὶ γράψας τὸ εὐαγγέλιον, ἐποίησεν ἕως τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ ἕτερα ἔτη κς'.

ο Ἰνδ ιβ'. β'. ὑπ. Οὐεσπασιανοῦ αὐτοκράτορος μόνου.

Τριακοστῷ ἐνάτῳ ἔτει τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου Τίτος υἱὸς Οὐεσπασιανοῦ τὴν Ἰουδαίαν παρέλαβεν καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, πορευθεὶς εἰς πᾶσαν τὴν Παλαιστίνην, τὸ ἱερόν τῶν Ἰουδαίων κατέστρεψεν. ἦν δὲ ἡ ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα, ὅτε παρέλαβε τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ καὶ ἀπώλεσε ψυχῶν P 247 μυριάδας ρί' ἕξφεσιν αὐτοὺς κατακόψας, καὶ ἄλλας δὲ μυριάδας ιε' διαπέπρακεν αἰχμαλώτων νεανίσκων καὶ παιδίων ἀβρῆνικῶν καὶ παρθένων κορασίων, καθὼς Ἰώσηπος ὁ σοφώτατος χρονογράφος συνεγράψατο· ὡς γὰρ Ἑβραῖος ὑπάρχων παρῆν ἐν τῷ πολέμῳ. πᾶσας δὲ τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἰουδαίας ἀπώλεσεν ὁ Τίτος.

Ὁ δὲ σοφώτατος Εὐσέβιος ὁ Πامφίλου συνεγράψατο οὕ-

1. ἀναλλοι P. 11. ἐνάτῳ PV. 13. πορευθεὶς εἰς] καὶ ἐπόρθησε Malalas p. 260. 7. ib. τὸ] καὶ P. 14. ἡ om. P. 18. Ἰώσηπος] Bel. Iud. VI. 9. 20. τὰς om. P.

Eadem tempestate, Judaei seditione excitata, Cyrenium Praesidem Anniam. c. num interfecerunt.

Vespasianus Imperator, bello adversus Judaeos Tito mandato, per Alexandriam Romam venit.

Joannes Theologus cum Ephesum venisset, annos ix. in ea urbe, in quo vero in Patmo insula exilio, annos xv. exegit: rursumque Ephesum reversus, scripto Evangelio, usque ad mortem suam ibi versatus est annis aliis xxvi.

l. C.

[Ol. Iph.]

70. II. Ind. XII. Vespasiano solo Cos.

2. 5579.

Anno xxxix. Christi in coelos assumptionis, Titus Vespasiani filius Judaeam urbemque Hierusalem recepit, peragrata universa Palaestina, proque Judaeorum everso templo. Agebatur tum Paschatis dies, cum urbem Hierosolymitanam expugnavit, et undecies centena Judaeorum milia, iis gladio interemptis, delevit, aliaeque centum quinquaginta milia captivorum ex adolescentibus et pueris, ac virginibus et puellis, sub coena vendidit, ut tradit Josephus doctissimus-Chronographus: quippe ut Ibraeus bello isti interfuit. Judaeae porro provincias omnes vastavit Titus.

Doctissimus vero Eusebius Pamphili de his in hunc modum scribit:

τως· ὅτι ἐν τῇ ἑορτῇ τὸν Χριστὸν ἐσταύρωσαν οἱ Ἰουδαῖοι, ἐν τῇ αὐτῶν ἑορτῇ πάντες ἀπώλοντο, καὶ τοῦτο μάλιστα γέγονεν αἴτιον τοῦ τοσοῦτον πληθους ἠρῆσθαι ἐν τῇ πόλει, καθότι ἐν τῇ
 B τοῦ πάσχα ἑορτῇ πάντες συνεληλυθότες ἐτόγγανον, ὥσπερ ἐν εἰρ-
 R 584 κτῆ συγκλεισθέντες. ἔδει γὰρ ἔδει τοὺς ἐν ἡμέρᾳ τοῦ πάσχα τῶ
 σωτήρι ἐπιβεβουλευκότας μὴ ἄλλοτε τὰ ἐπίχειρα ὧν ἐτόλμησαν
 παθεῖν, τοῦ σωτήρος Θεοῦ ἐκδεδωκότος αὐτούς.

Ὁ δὲ Τίτος θριαμβεύσας τὴν νίκην ἀνήλθεν ἐπὶ τὴν Πά-
 μνην. Οὐδεσσιανὸς δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκ τῆς Ἰουδαϊκῆς παιδίας
 ἔκτισεν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς Συρίας καὶ τὰ μεγάλα Χε-
 ρουβεῖμ ταῖς πύλαις τῆς πόλεως ἐκεῖ ἔπηξεν, καὶ τὰ Χερουβεῖμ
 τὰ χαλκᾶ, ἃ ἦσαν Τίτος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ ὑπὸ Σολομῶ-
 νος πεπηγμένα· ὅτε γὰρ τὸν ναὸν ἔστρεψεν, ἀπέλατο αὐτὰ καὶ
 C ἤνεγκεν αὐτὰ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ σὺν τοῖς Σεραφεῖμ θριαμ-
 V 198 βεύων τὴν ματὰ Ἰουδαίων γενομένην ἐπὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας κ-
 κην, στήσας ἕνα στήλην χαλκὴν εἰς τιμὴν τῆς σελήνης μετὰ τιο-
 σάρων ταύρων προσεχόντων ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ. νυκτὸς γὰρ αὐ-
 τὴν παρέλαβεν λαμπρόσης τῆς σελήνης, καὶ διὰ τοῦτο τὴν στή-
 λην ἔστησεν. ἔκτισε δὲ καὶ τὸ θέατρον Δάφνης ἐπιγράψας ἐν
 αὐτῷ EX PRAEDA IVDAEAЕ. ἦν δὲ πρόην ὁ τοῦ αὐτοῦ
 θεάτρον τόπος συναγωγῇ Ἰουδαίων, καὶ πρὸς ὕβριν αὐτῶν τῆν

2. αὐτῶν] αὐτῇ Malalas, ἢ ἑορτῇ — τῇ αὐτῇ citat Scaliger ad Ka-
 seb. p. 199. a. 3. ἠρῆσθαι P. 11. τῆς πόλεως τῆς RV. 18.
 τῆς om. P. ib. τῆν om. P. ib. σελήνην P. 20. EX PRAEDA
 IVDAEAЕ] ἔργα ἰδαυδακας V, ἐκ τῆς παιδίας τῶν Ἰουδαίων P,
 m. V, ἐξ παιδία Ἰουδαία Malalas.

Quoniam Christum die festo in crucem egerant Judaei, in ipso eorum festo die universi perierunt. Cur porro tantā hominum multitudo in urbe tam reperta fuerit, id praesertim causae fuit, quod ad Paschatis festum omnes convenerant, ita enim veluti in carcere concluderentur. Pars erat, omnino, ut qui die Paschatis festo seruatori necem parassent, non alio, eorum quae ausi fuerant vindictam, Servatore Deo illos in hostium manus tradente, paterentur.

Titus hac adepta victoria, Romam veniens triumphum egit. Vespasianus autem Imperator ex praeda Judaica in magna Antiochia Syriae iacentes etiam Cherubinos excitavit, eosque urbis portis affixit, ac aereos Seraphinos, quos Titus ejus filius in Templo a Salomone affixos invenit, (cum eadem templum evertit, hos abstulit, et Antiochiam magnam detulit cum Seraphinis) in symbolum reportatae se imperante de Judaeis victoriae: erecta praeterea sublimi in honorem Lunae statua, cum tauris quatuor Hierusalem respicientibus. Cum enim lucente Luna urbem expugnasset, ideo Lunae statum erexit. Coudidit et Theatrum Daphnes, hac apposita inscriptione. EX SPOLIIS JUDAEORUM. Erat autem locus, ubi extractam est Theatrum, Judaeorum Synagoga, qua ad eorum

συναγωγὴν αὐτῶν λύσας θέατρον ἐποίησε, στήσας ἐνωτοῦ ἄγαλμα μαρμάρινον, ὅπερ ἔως νῦν ἐκείσε ἴσταται. D

Ἀρχομένου λοιπὸν τεσσαρακοστοῦ ἔτους τῆς εἰς οὐρανὸς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου, δευτέρῳ ἔτει Οὐεσπασιανοῦ, οἱ Ἰουδαίων ἡγεμόνες τέλειον ἐπαύσαντο, τῆς ἐσχάτης αὐτοῦς ἀλώσεως καταλαβούσης.

Συνάγεται ὁ πᾶς χρόνος ἐπὶ τὸ δεύτερον ἔτος Οὐεσπασιανοῦ καὶ τὴν ὑστάτην ἄλωσιν Ἱεροσολύμων, ἀπὸ μὲν πεντεκαδεκάτου ἔτους καὶ αὐτοῦ Τιβερίου Καίσαρος καὶ τοῦ σωτηρίου κηρύ-
 10 γματος ἀρχῆς εἰς ἔτη τεσσαράκοντα δύο, ἀπὸ δὲ ἔκτου ἔτους Δα-
 ρείου τοῦ Ὑστάσου, καθ' ὃ δευτέρας οἰκοδομῆς ἔτυχεν ὁ ναός,
 ἦγον ἀπὸ δευτέρου ἔτους καὶ αὐτοῦ ἕξ Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ τὸ παρὸν P 248
 δεύτερον ἔτος Οὐεσπασιανοῦ εἰς ἔτη φησ', ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης
 ἐπισκευῆς αὐτοῦ τῆς ἐπὶ Σολομῶνος γενομένης εἰς ἔτη αργ'.

15 Ἰνδ. γ'. γ'. ὑπ. Οὐεσπασιανοῦ Ἀγούστου τὸ β' καὶ Νερούα.

Ἰώσηπος ἱστορεῖ ἐν τῷ πέμπτῳ λόγῳ τῆς ἀλώσεως ὅτι
 ἔτους τρίτου Οὐεσπασιανοῦ ἢ ἄλωσις τῶν Ἰουδαίων γέγονεν, ἄς
 μετὰ μ' ἔτη τῆς γενομένης παρ' αὐτῶν τόλμης κατὰ τοῦ Ἰησοῦ
 ἐν ᾧ χρόνῳ, φησί, καὶ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου καὶ ἐπὶ R 586
 20 σκοπον Ἱεροσολύμων γενόμενον ὑπ' αὐτῶν κρημνισθῆναι καὶ ἐπ' Β
 αὐτῶν ἀναιρεθῆναι λιθοβοληθέντα.

4. δευτέρῳ δὲ ἔτει τοῦ Οὐεσπασιανοῦ P. 3. πέντε καὶ δέκα P V.
 13. ἔτος δεύτερον R, ἔτος β' P.

contumeliam destructa, Theatrum aedificavit, erecta sui ipsius statua Annim. m. marmorea, quae etiamnum hodie stat.

Inchoante caeterum xl. Christi in coelos assumptionis, ii. vero Vespasiani anno, Judaeorum duces defecerunt omnino, postrema hac captivitate deleti.

Colligitur universum tempus ad annum ii. Vespasiani, et postremam urbem Hierosolymitanam expugnationem, a xv. Tiberii Caesaris anno, et Servatoris praedicationis exordio, anni XLII. a vi. vero Darrii Hystaspis filii anno, quo secunda templi instauratio contigit, seu ab anno ii. Olympiadis LXXIII. ad hunc annum ii. Vespasiani, intersunt anni DXXVII. a prima autem illius sub Solomone aedificatione facta anni MCIII.

A. C. [Ol. Iph.]

71. III. Ind. XIII. Vespasiano Augusto II. et Nerva Coas. 3. 5578.

Refert Josephus lib. v. de excidio Hierosolymitano, contigisse Judaeorum expugnationem anno III. Vespasiani, post xl. scilicet annum, ex quo in Jesum aggressi sunt facinus: que tempore, inquit, et Jacobum fratrem Domini Hierosoly-
 morum Episcopum ab ipsis praecipitem ex alto aetam, et la-
 pidibus appetitum, sustulere.

Κομμαγηνοὶ καὶ Σαμοσατεῖς ἐντεῦθεν τοὺς ἑαυτῶν ἀριθμοῦσι χρόνους.

Ἰνδ. ιδ'. δ'. ὑπ. Οὐεσπασιανοῦ Ἀυγούστου τὸ γ' καὶ Τίτου.

σγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιε'. ε'. ὑπ. Οὐεσπασιανοῦ Ἀυγούστου τὸ δ' καὶ Τίτου τὸ β'.

Οὐεσπασιανὸς μετὰ τὴν τῶν Ἱεροσολύμων ἄλωσιν πάντα τοὺς ἀπὸ γένους Δαβὶδ ἀναζητεῖσθαι προστάττει, ὡς μὴ περιεφθῆναι τινα παρὰ Ἰουδαίους τῶν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς φυλῆς καὶ εἰς ἐκ τούτου μέγιστον Ἰουδαίους συμβῆναι διωγμὸν πάλιν. 10

Ἰνδ. α'. ε'. ὑπ. Δομετιανοῦ καὶ Μεσσαλλίνου.

Ἰνδ. β'. θ'. ὑπ. Οὐεσπασιανοῦ Ἀυγούστου τὸ ε' καὶ Τίτου τὸ γ'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐν Ῥόδῳ ὁ κολοσσὸς ἀνεστάθη, μῆκος ἔχων ποδῶν ρζ'.

Ἰνδ. γ'. η'. ὑπ. Οὐεσπασιανοῦ Ἀυγούστου τὸ ε' καὶ Τίτου τὸ δ'.

V 199
D

σιδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. θ'. ὑπ. Οὐεσπασιανοῦ Ἀυγούστου τὸ ζ' καὶ Τίτου τὸ ε'.

Ἀλκίππῃ γυνὴ ἐν Ῥώμῃ ἐλέφαντα ἐγέννησεν, ἐν ᾧ καιρῷ φθορὰ ἀνθρώπων ἐγένετο.

11. *Μεσσαλίνου P.*

Anni a. c. Commageni et Samosatani hinc annos suos ordiuntur.
iv. Ind. xiv. Vespasiano Augusto III. et Tito Coss. 4.

CCXIII. *Olympias.*

5579. 72. v. Ind. xv. Vespasiano Augusto IV. et Tito II. Coss. 1. 213.

Vespasianus post expugnatam Hierosolymorum urbem, universos ex stirpe Davidis praecepit inquire, uti nemo apud Iudaeos ex Regia tribu. relinquere, indeque Iudaeis ingens persecutio rursus accidit.

73. vi. Ind. i. Domitiano et Messalino Coss. 2.

74. vii. Ind. ii. Vespasiano Augusto V. et Tito III. Coss. 3.

His Coss. [in Rhodo] Colossus pedum cxxii. altitudine erectus est.

75. viii. Ind. iii. Vespasiano Augusto VI. et Tito IV. Coss. 4.

CCXIV. *Olympias.*

76. ix. Ind. iv. Vespasiano Augusto VII. et Tito V. Coss. 1. 214.

Alcippe femina Romae enixa est elephantem, quo tempore ingens extitit hominum mortalitas.

Ἰνδ. ε'. ι'. ὑπ. Τίτου τὸ ε' καὶ Δομειτιανοῦ τὸ β'.

Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ νόσῳ βληθεὶς ὁ Οὐεσπασιανὸς βασι-
λέως παρεθεὶς τελευτᾷ, ὧν ἐτῶν ο'.

Ῥωμαίων ἡ ἑβασίλευσεν Τίτος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β'.

P 249

ἡμοῦ εἰρηή.

Ἰνδ. ε'. α'. ὑπ. Τίτου Ἀγούστου τὸ ζ' καὶ Δομειτιανοῦ τὸ γ'.

Ἰνδ. ζ'. β'. ὑπ. Γάλβα καὶ Παυλλίανος.

R 589

Ἔως τούτου τοῦ χρόνου διάρκεισαν Φίλων καὶ Ἰώσηπος
ἱστορήσαντες τὴν ἄλωσιν.

10 σιέ Ὀλυμπιάς.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ἐπάτων πάθει δεινῷ βληθεὶς Τίτος
ἀπέθανεν, ὧν ἐτῶν μβ'.

Ῥωμαίων θ' ἑβασίλευσεν Δομειτιανὸς ἔτη ιε'. ἡμοῦ εχδ'. B

Ἰνδ. η'. α'. ὑπ. Δομειτιανοῦ Ἀγούστου τὸ δ' καὶ Σαβίνου.

15 Ἰνδ. θ'. β'. ὑπ. Δομειτιανοῦ Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Τίτου

Ρούφου.

Δομειτιανὸς ἐνούηλιζεν ἄνδρας ἐκώλυσεν.

Ἰνδ. ι'. γ'. ὑπ. Δομειτιανοῦ Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Σαβίνου.

Ἰνδ. ια'. δ'. ὑπ. Δομειτιανοῦ Ἀγούστου τὸ ζ' καὶ Φουλβίου.

1. 6. p. seq. v. 1. 18. Δομειτιανοῦ R. 2. κλιθεὶς ὁ Οὐ. P. 3.
παρεθῆς P. 10. εἰς Ὀλυμπιάς om. P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

77. Vespasiano VIII. et Domitiano III. Coss.

2.

78. Commodo et Prisco Coss.

3.

79. x. Ind. v. Tito VI. et Domitiano II. Coss.

4.

Hoc ipso anno, Vespasianus Imperator ex morbo decum-
bens, statim moritur, annos natus LXX.

Romanis VIII. imperavit Titus, illius filius, ann. II. Col-
liguntur anni v. MDLXXVIII.

5587.

80. I. Ind. vi. Tito Augusto VII. et Domitiano III. Coss.

4.

5601.

81. II. Ind. VII. Galba et Pollione Coss.

1.

215.

Ad hunc annum Philo et Josephus historias suas perdu-
xerunt, in quibus narrant excidium Hierosolymitanum.

His praedictis Coss. gravi morbo oppressus Titus mor-
tem obiit annos natus XLII.

Romanis IX. imperavit Domitianus ann. XVI. Colliguntur
anni v. MDCIV.

82. I. Ind. VIII. Domitiano Augusto IV. et Sabine Coss.

2.

83. II. Ind. IX. Domitiano Augusto V. et Tito Rufo

3.

Coss.

Domitianus vetuit ne viri Eunuchi fierent.

84. III. Ind. X. Domitiano Augusto VI. et Sabino Coss.

85. IV. Ind. XI. Domitiano Augusto VII. et Fulvio Coss.

4.

Chronicon Paschale vol. I.

80

C

σις Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. β'. ε'. θπ. Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ η' καὶ Δολαβέλλα.
Δομετιανὸς τὸν ἄξυλον ναὸν κατασκευάσεν.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ἱπάτων πρώτη πενταετηρὶς ἀγῶνος
ἤχθη ἐν Ῥώμῃ. 5

Δύο μῆνες μετανομάσθησαν, Σεπτέμβριος γερμανικὸς καὶ
ὀκτώβριος δομετιανός, διὰ τὸ νίκας ἐν αὐτοῖς κατὰ Γερμανῶν
ἐνεχθῆναι τῇ Ῥώμῃ.

D Ἰνδ. ιγ'. ε'. θπ. Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ θ' καὶ Σατορ-
νίου. 10

Ἰνδ. ιδ'. ζ'. θπ. Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Τίτου Ῥού-
φου τὸ β'.

Ἰνδ. ιε'. η'. θπ. Φουλβίου τὸ β' καὶ Ἀτράτινου.

Ἡ πρώτη τῶν τῆς Ἑστίας παρθένων Κορηλλὰ ἐπὶ φθορᾷ
κατηγορήθη, καὶ ζῶσα κατωρύγη μετὰ τῶν συνήθων αὐτῆς φέ-
λων κατὰ τὸν νόμον. 15

σις Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. α'. θ'. θπ. Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ ια' καὶ Νερῶνα.

V 200 Δομετιανὸς διατάξατο ἐν ταῖς πόλεσιν ἀμπελων μὴ φυτεύ-
P 250 εσθαι. 20

18. τὸ om. R.

A. C.

CCXVI. Olympias.

[Ol. Iph.]

86. v. Ind. xii. Domitiano Augusto VIII. et Dolabella
Coss.

Domitianus templum quod nullo signo constaret aedifi-
cavit.

1. 216.

His praedictis Coss. primum quinquennale vertamē actum
est Romae.

Duo menses, nominibus mutatis, September Germanicus,
et October Domitianus, appellati, quod de victoris ex Ger-
manis relatis nuntii Romam hisce mensibus allati essent.

87. vi. Ind. xiii. Domitiano Augusto IX. et Saturnino
Coss.

3.

88. vii. Ind. xiv. Domitiano Augusto X. et Tito Raso
Coss.

4.

89. viii. Ind. xv. Fulvio II. et Atratino Coss.

1. 217.

Prima ex Vestalibus virginibus Cornelia de stupro accu-
sata est, cum familiaribus suis amicis secundam legem viva
defossa est.

CCXVII. Olympias.

90. ix. Ind. i. Domitiano Augusto XI. et Nerva Coss. 2.

Domitianus edicto cavēt ne intra urbem vineae colerentur.

Ἰνδ. β'. ι'. δπ. *Ααβρίωνος και Τραϊανου.*

R 590

Τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας ἡγείται τρίτος Κλήμης ἔτη θ', ὃς και ἐπὶ Παύλου τοῦ ἀποστόλου ἐν τῇ πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῇ μνημονεύεται, φήσας, Μετὰ και Κλήμεντος και τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς.

Ἰνδ. γ'. ια'. ἔπ. *Δομετιανου Αἰγούστου τὸ ιβ' και Σατορνίνου.*

Ἰνδ. δ'. ιβ'. ἔπ. *Πομπηίου και Κρισπίου.*

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς ἤμαξεν, Β 5 περιπολεῦν πανταχοῦ και ποιῶν τελέσματα εἰς τὰς πόλεις και χώρας, ὅστις ἀπὸ Ῥώμης ἐξελθὼν κατέλαβε τὸ Βυζάντιον, και ἔλθων εἰς Βυζοῦ πόλιν, τὴν ἀπὸ τῆς τύχης λεγομένην Κωνσταντινούπολιν, ἐποίησε τελέσματα πολλά, τὸ τῶν χελωνῶν και τὸ τοῦ Δύκου ποταμοῦ κατὰ μέσον τῆς πόλεως και τὸ τῶν ἵππων 5 και ἄλλων τιῶν.

σιη' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. ιγ'. ἔπ. *Δομετιανου Αἰγούστου τὸ ιγ' και Φλαβίου Κλήμεντος.*

Δεύτερος μετὰ Νέρωνα Δομετιανὸς χριστιανὸς ἐδίωξεν. C

Ἐπ' αὐτοῦ δὲ και ὁ ἀπόστολος Ἰωάννης εἰς Πάτριον Ἐξορ- 3. ἐπιστολῇ] IV. 3. 4. 18. p. seq. v. 9. Κλήμητος R. 19. τὸν Νέρωνα P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a m. c. 8. 5577.

91. x. Ind. II. Glabrione et Trajano Coss.

Romanorum Ecclesiae tertius praest Clemens ann. IX. Illius meminit Paulus Apostolus in Epistola ad Philippenses, hisce verbis: Cum Clemente et reliquis adiutoribus meis, quorum nomina sunt in libro vitae.

92. XI. Ind. III. Domitiano Augusto XII. et Saturnino Coss.

4.

1. 218.

93. XII. Ind. IV. Pompeio et Crispino Coss.

His Coss. floruit Apollonius Tyaneus, qui ubique pervagatus, peractis in urbibus ac provinciis magicis consecrationibus, Roma profectus, ad Byzantium regionem venit, ingressusque Byzantium urbem, quae ex occasione Constantinopolis licita est, multas in ea eiusmodi magicas consecrationes fecit, c. Ostreorum praesertim, et Lydi fluvii qui mediam Urbem sterluit, ac Equeorum, et aliorum quorundam.

CCXVIII. Olympias.

XIII. Ind. v. Domitiano Augusto XIII. et Flavio Clemente Coss.

Secundus post Neronem Domitianus Christianos persecutus est.

Ipso imperante, Joannes Apostolus in Patrum insulam

ζεται την νῆσον, ἔνθα τὴν ἀποκάλυψιν ἐωρακέναι λέγεται, ἄς
δηλοῖ Εἰρηναῖος.

Δομετιανὸς τοὺς ἀπὸ γένους Δαβὶδ ἀναιρεῖσθαι προσέτα-
ξεν, ἵνα μὲ τις διαμεινῆ διάδοχος τῆς τῶν Ἰουδαίων βασιλικῆς
φυλῆς. 5

Ἰνδ. ζ'. ιδ'. ὑπ. Ἀσπρενάτου καὶ Λατιεράνου.

Ἱστορεῖ ὁ Βρούττιος πολλοὺς χριστιανοὺς κατὰ τὸ ὡ' ἔτος
Δομετιανοῦ μεμαρτυρηκέναι.

D Ἰνδ. ζ'. ιε'. ὑπ. Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ ιδ' καὶ Κλήμεν-
τος τὸ β'.

Ἰνδ. η'. ιε'. ὑπ. Οὐάλεντος καὶ Βετέρου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ βασιλεὺς Δομετιανὸς ἐφόβησεν τὸν πε-
βόητον Ἀσκληπιὸν, ὃς προεῖπεν αὐτῷ ὅτι σφαζόμενος τελευτᾷ.
R 592 καὶ κατασκευασθεὶς ἀπὸ τῆς συγκλήτου ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Δομε-
τιανός, ὡς εἰσῆλθεν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸς Θυσιαίαι, ἀφανῆς γ-
νόμος τελευτᾷ, ὧν ἐτῶν μὲ', φησάντων πάντων ὅτι ἐπῆρθη
P 251 ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὸν ἀέρα, ὡς φιλόσοφος. ὁ δὲ ἀνηρέθη ἐν τῷ
τοῦ Διὸς ἱερῷ, σφαγὴς ἀπὸ τῆς συγκλήτου, ὡς ὑπερήφανος
καὶ τυραννῶν αὐτοῦς. οἵτινες ἐποίησαν ἦν ἐφόρει χλαμύδα πορ-
φυρῶν κρεμασθῆναι εἰς μίαν ἄλυσιν τῶν οὐσῶν ἐν τῷ ἱερῷ κατ-20

4. διαμεινοί PV. 7. Βρούτος PV. Vide Scaligerum ad Euseb. p.
205. 9. Ἀγούστου om. P. 13. Ἀσκληπιόν PV. ιδ. σφαζόμε-
νος R. 15. ἦλθεν P. 18. τοῦ Διὸς ἱερῷ] ἱερῷ Διὸς P.

A. C.

est relegatus, ubi Apocalypsin vidisse dicitur, ut Irenaeus
trahit.

Domitianus Judaeos e Davidis stirpe deleri jussit, ne
quispiam Regiae Judaeorum tribus successor remaneret.

94. xiv. Ind. vi. Asprenate et Laterano Coss.

Narrat Brutus multos Christianos circa xiv. Domi-
tiani annum martyrio fuisse sublato.

95. xv. Ind. vii. Domitiano XIV. et Clemente II. Coss.

96. xvi. Ind. viii. Valente et Vetere Coss.

Hoc anno Domitianus Imperator celeberrimum Asclepium
interfecit, a quo ipsi praedictum fuerat fore ut interficeretur.
Ergo insidiis a Senatu appetitus Imperator ipse Domitianus,
cum Jovis aedem, sacra facturus, intrasset, ex omnium con-
spectu subductus, moritur, cum annorum esset xlv. universis
passim dicitantibus sublato illum fuisse a terra in aërem,
veluti Philosophum. Sublatus est autem in templo Jovis, a
Senatoribus interfectus, ut qui superbia sua et tyrannide sub-
ditos opprimeret. Hi vero purpuream chlamydem, qua indu-
batur, ad unam ex templi catenis, ex qua pendeat Lychnu-
chus, appenderunt, unde decepti quotquot sunt templum in-
gressi, sublimem illum in aërem fuisse sublato existimant.

[Ol. Iph.]

2.

3.

4.

δήλων, και πάντες εισιόντες εις τὸ ἱερὸν ἠπατώοντο, νομιζόντες ὅτι ἐπήρθη εις τὸν ἄερα. ἐγνώσθη δὲ μετὰ ταῦτα ὅτι ἐσφάγη, και ἐγένετο ταραχὴ, διότι εις τὸ ἱερὸν ἔσω ἐσφάγη.

σιδ' Ὀλυμπιάς.

V 201
B

- 5 Ῥωμαίων ἰ' ἐβασίλευσεν Νερούας ἔτος α'. ὁμοῦ, χε'.
- Ἰνδ. θ'. α'. ὑπ. Νερούα Ἀγούστου και Τίτου Ρούφου τὸ γ'.
- Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον ὁ βασιλεὺς Νερούας ἀνεκαλέσατο τὸν ἀπόστολον Ἰωάννην ἀπὸ Πάτμου τῆς νήσου, και ἤλθεν πάλιν εις Ἐφεσον.
- 10 Ἐπὶ τῆς βασιλείας Νερούα ἀνεφάνη δογματῶν Μάτης, διδάσκων και ὀχλαγωγῶν.
- Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἐκωλύθησαν οἱ μονομάχοι και αἱ θηαι αὐτῶν, και ἀντ' αὐτῶν ἐπενοήθη ἡ τῶν κυνηγιῶν θεία.
- Νερούας νοσήσας ἐτελεύτησεν πρὸ ἡ' καλανθῶν φεβρουα- C
15 ρίων, ἄρξας ἔτος α'.
- Ῥωμαίων ια' ἐβασίλευσεν Τραϊανὸς ἔτη ιθ'. ὁμοῦ, χηδ'.
- Ἰνδ. ι'. α'. ὑπ. Τραϊανοῦ Ἀγούστου μόνου.
- Ἰνδ. ια'. β'. ὑπ. Παλμῦ και Σενεκίωνος.
- Ἰνδ. ιβ'. γ'. ὑπ. Τραϊανοῦ Ἀγούστου τὸ β' και Ποντιανοῦ.

13. ἐπενοήθη P.

A. C.

Sed postmodum cognitum est illum interfectum fuisse, tumultusque inde exortus est, quod intra templum ipsum fuisset interemptus.

[Ol. Iph.] Anniam.c.

CCXIX. Olympias.

Romanis x. imperavit Nerva annum l. Colliguntur anni v. MDCV.

97. l. Ind. ix. Nerva Augusto et Tito Rufo III. Coss.

1. 219. 5604.

Hoc anno Imperator Nerva a Patmo insula Joannem Apostolum revocavit, isque rursus Ephesum venit.

Nerva imperante, exortus est Manes, isque dogmata sua, multis sibi conciliatis, pervulgavit.

Hoc anno sublatis Iudi gladiatorii, horumque interdicta spectacula, quorum loco inventa venationum ludicra.

Nerva morbo conflictatus vitae finem fecit VIII. Kalend. Februarii, cum annum l. imperasset.

Romanis xi. imperavit Trajanus ann. xix. Colliguntur anni v. MDCXXIV.

98. l. Ind. x. Trajano Augusto solo Cos.

2.

99. II. Ind. xi. Palma et Senecione Coss.

3.

100. III. Ind. XII. Trajano Augusto II. et Pontiano Coss.

4.

σπ' Ὀλυμπιάς.

D Ἰνδ. σγ'. δ'. ὑπ. Τραϊανοῦ Ἀβγούστου τὸ γ' καὶ Πέτου.

R 594 Ἰωάννην τὸν ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν μέχρι τῶν Τρυαί-
νοῦ χρόνων παραμεῖναι τῷ βίῳ Εὐρηνοῦ ἰστορεῖ. Κλήμης δὲ ὁ
Ἀλεξανδρεὺς καὶ αὐτὸς τὰ αὐτὰ σύμφησι, καὶ περιεῖναι αὐτὸν 5
τὴν Ἀσίαν καὶ τὰς πλησιοχώρους πατρίδας ἐπισκίπους καθι-
στῶντα καὶ κληρικούς.

Ἐν ᾧ χρόνῳ καὶ ὁ νεανίσκος, ὃν παρέθετο ὁ ἀπόστολος
Ἰωάννης τῷ ἐπισκόπῳ Σμύρνης, καὶ μετὰ τοῦτο λήσταρχος γεγο-
νώς, εἶτα διὰ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου μετανοήσας, ἐγνωρίζετο. 10

P 252 Ἰνδ. ιδ'. ε'. ὑπ. Συριανοῦ καὶ Συρίου.

Ἰνδ. ιε'. ζ'. ὑπ. Τραϊανοῦ Ἀβγούστου τὸ δ' καὶ Μαξίμου.

Ἰνδ. α'. ζ'. ὑπ. Συριανοῦ τὸ β' καὶ Μαρκέλλου.

Διήρκεσεν ὁ θεολόγος μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου καὶ
θεοῦ ἡμῶν ἔτη οβ'. 15

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων διωγμὸς χριστιανῶν ἐγένετο, καὶ
πολλοὶ ἐνδόξως ἐμαρτύρησαν διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων φασὶ τὸν ἅγιον Ἰωάννην γε-
νόμενον ἐτῶν ρ' καὶ μηνῶν ζ' κοιμηθῆναι.

Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ Κλήμης ὁ Ῥώμης ἐπίσκοπος τελευτᾷ. 20

8. ὁ prius om. P. 18. ἐκ τούτων τῶν P.

Anri a. m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

CCXX. Olympias.

101. iv. Ind. xiii. Trajano Augusto III. et Peto Coss.

1. 230.

Joannem Apostolum et Evangelistam ad tempora Trajani
vitam produxisse scribit Irenaeus. Clemens vero Alexandrinus
iisdem consona tradit, illumque Asiam et finitimas provincias
peragrasset, Episcopis ubique ordinatis, ac Clericis constitutis.

Quo tempore adolescens ille claruit, quem Joannes Apo-
stolus Smyrnae Episcopo commendavit, quique postea latri-
num Princeps factus, ad poenitentiam per Sanctum Joannem
est revocatus.

5609. 102. v. Ind. xiv. Syriano et Syrio Coss. 2.

103. vi. Ind. xv. Trajano Augusto IV. et Maximo Coss. 3.

104. vii. Ind. i. Syriano II. et Marcello III. Coss. 4.

Supervixit Theologus (Sanctus Joannes Evangelista) post
Domini ac Dei nostri Assumptionem ann. LXXII.

His Coss. facta est rursus Christianorum persecutio,
multique glorioso martyrio propter confessionem in Christum
vitam finire.

His item Coss. aiunt Sanctum Joannem annos natum c. et
menses vii. in domino obdormisse.

Hoc ipso anno Clemens Romae Episcopus decedit. Eo-

κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ Σίμων ὁ Κανανίτης ὁ ἐπικληθεὶς Β
 Ἰούδας Ἰακώβου, ὁ γενόμενος ἐπίσκοπος μετὰ Ἰακώβου τὸν
 ἀδελφὸν τοῦ κυρίου, ζήσας ἔτη ρκ', ἐσταυρώθη.

Ἐπὶ τούτου τοῦ Τραϊανοῦ καὶ Μάρκος ὁ εὐαγγελιστὴς καὶ
 ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας γενόμενος, κάλων λαβὼν καὶ σὺν ἄλλοις ἀπὸ
 τῶν καλουμένων τὰ Βουκαλλίων ἕως τῶν λεγομένων Ἀγγέλων, ἐπέ-
 σε πυρὶ κατεκαύθη φαρμουθὶ πρώτῃ, καὶ οὕτως ἐμαρτύρησεν.

Κρήσκης κηρύξας τὸ εὐαγγέλιον τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ ἐν Γαλλίαις ἐπὶ Νέρωνος ἀποθνήσκει, καὶ ἐκείσε θά- C
 10 πτεται.

σκα' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. β'. η'. ὑπ. Κανδίδου καὶ Κουαδράτου.

Τραϊανοῦ κατὰ χριστιανῶν διωγμὸν κινήσαντος Σίμων ὁ τοῦ V 202
 Κλεωπᾶ, τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκκλησίας ἐπίσκοπος γενόμενος,
 15 ἐμαρτύρησεν, γενόμενος ἑτῶν ρκ', ἐπὶ Ἀττικῷ ἑπατικῷ διαβληθεὶς
 ὑπὸ τῶν τῆς μοίρας Κηρίνθου καὶ τῶν λεγομένων Νικολαϊτῶν,
 ὡς οὐ μόνον χριστιανός, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀπὸ τῶν τοῦ γένους Δαβὶδ R 596
 ὑπάρχων, ὃς ἐπὶ πλείστας ἡμέρας αἰκισθεὶς, καὶ αὐτὸν τὸν δικα- D
 στήν καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν τὰ μέγιστα καταπλήξας, τῷ τοῦ σταυ-

5. κάλον RV. 6. Βουκαλλίων PV. 8. Κρήσκης PV. 14. γενό-
 μενος subreptum est. 17. τῶν τοῦ] τοῦ P. 19. καὶ τοῦς περὶ
 αὐτὸν om. P.

A. C.

[Ol. Iph.]

dem tempore Simon Cananita, cognomento Judas, Jacobi fi-
 lius, quiq̄ue post Jacobum fratrem Domini factus fuerat Epi-
 scopus, cum annum ætatis cxx. attigisset, crucifixus est.

Eodem Trajano imperante, Marcus Evangelista, quiq̄ue
 Alexandriae Episcopus erat, injecto in illum laqueo, a Buc-
 cullis ita appellatis, usque ad Angelos, locum ita dictum, tra-
 ctus, ibi exustus est prima die Pharmuthi, sicq̄ue martyrio
 vitam consummavit.

Crescens Evangelio Domini nostri Jesu Christi in Gallis,
 Nerone imperante, praedicato, moritur, ibique sepelitur.

CCXXI. Olympias.

105. viii. Ind. ii. Candido et Quadrato Cons.

1. 221.

Trajano in Christianos persecutionem movente, Simon
 Cleopae filius Hierosolymitanae Ecclesiae Episcopus, marty-
 rium oblit, cum annum ageret cxx. apud Atticum Consulem
 a sectatoribus Corinthi, et ab iis, qui Nicolaitae appellantur,
 accusatus, non tantum ut Christianus, sed etiam, quod esset
 ex stirpe Davidica, qui plurimis diebus æerbis tormentis di-
 vexatus, ipso judice mirum in modum illius constantiam stu-
 pente, in crucem instar Domini actus expravit. Pari modo

ροῦ πάθει παραπλήσιον τοῦ κυρίου τέλος ἀπηνέγκατο. ὁμοίως δὲ καὶ Ἰγνάτιος Ἀντιοχείων ἐπίσκοπος ἐν Ῥώμῃ ἐμαρτύρησεν.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπᾶτων ἢ τῶν Ἐβιοναίων αἵρεσις ἐγνωρίζετο, πτωχὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ δοξάζουσα, μὴ εἶναι λέγουσα τὸν Χριστὸν πρὸ αἰώνων, ἀλλ' ἐπ' ἑσχάτων, ἀξίαν τῆς αἵρέσεως αὐτῶν τὴν ὀνομασίαν εἰληφότες· Ἐβιοναῖοι γὰρ πτωχοὶ ἐρμηγεύονται.

P 253 Πετραῖοι καὶ Βοστρηνοὶ ἐντεῦθεν τοὺς ἑαυτῶν χρόνους ἀριθμοῦσι.

Ἰνδ. γ'. θ'. ὑπ. Κομμόδου καὶ Κερατανῶ. 10

Τούτοις τοῖς ὑπᾶτοις πολέμου χαλεποῦ ἐπιβάντος τῇ Ῥωμανίᾳ ὑπὸ Περσῶν καὶ Γόθων καὶ ἑτέρων ἔθνων, Τραϊανὸς ἀπερχόμενος εἰς τὸν τούτων πόλεμον ἄφεισι χαρισάτο τῶν τελῶν, ἄχρις αὖ ἐπιστρέψῃ.

Ἰνδ. δ'. ι'. ὑπ. Συριανοῦ τὸ γ' καὶ Σενεκίανος τὸ β'. 15

Τῆς Ἱεροσολύμων ἐκκλησίας τρίτος προέστη Ἰούδος ὁ ἐπικληθεὶς Βαρσαββᾶς, ὁ ἐκλεγείς ὑπὸ τῶν ἀποστόλων ἀντὶ Ἰούδα τοῦ προδότου· μεθ' οὗ καὶ Ματθίας ἐπελέγη ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἁγίων ἀποστόλων.

Ἰνδ. ε'. ια'. ὑπ. Γάλλου καὶ Βραδουᾶ. 20

σκβ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. ιβ'. ὑπ. Παλμῆ καὶ Τούλλου.

3. Ἐβιονέων P sola, V. 6. τῆσ om. P. 18. αὐτῶν om. P.

Anni a. m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

etiam Ignatius Antiochenorum Episcopus Romae martyrio vitam exiit.

Iisdem praedictis Coss. Ebioncorum haeresis innotuit, in epta ac pauperrima de Christo praedicans, ut quae Christum ante saecula esse negaret, sed ultimis temporibus natum esse affirmaret, haeresi suae consentaneum nomen sortita: Ebionitae quippe pauperes dicuntur.

Petraei et Bostreni hinc annos suos putant.

5613. 106. ix. Ind. iii. Commode et Ceretano Coss. 2.

His Coss. gravi bello a Persis et Gotthis, aliisque gentibus Romaniae ingruente, Trajanus expeditione in illos suscepta, gratiam tributorum, quoad reverteretur, fecit.

107. x. Ind. iv. Syriano III. et Senecione Coss. 3.

Hierosolymorum Ecclesiae tertius praeest Justus, cognomento Barsabas, qui ab Apostolis in locum Judae proditoris electus est: cum quo et Matthias ab iisdem Sanctis Apostolis pariter est electus.

108. xi. Ind. v. Gallo et Bradua Coss. 4.

Μέχρι τούτων τῶν ἐπάτων οἱ συνόμιλοι τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐπίσκοποι γεγυότες ἐγνωρίζοντο.

Ἰνδ. ζ'. ιγ'. ὑπ. Ὀρφίτου καὶ Πρισκιανοῦ.

Ἰνδ. η'. ιδ'. ὑπ. Πίσωνος καὶ Ἰουλιανοῦ.

5 Ἰνδ. θ'. ιε'. ὑπ. Τραϊανοῦ Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Ἀφρικανοῦ. C
σκγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. ις'. ὑπ. Πρισκιανοῦ καὶ Κέλσου.

Ἰνδ. ια'. ιζ'. ὑπ. Μάλσου καὶ Βουλκίσκου.

Ἰνδ. ιβ'. ιη'. ὑπ. Μεσσάλα καὶ Πόδωνος.

R 598

10 Ἰνδ. ιγ'. ιθ'. ὑπ. Αἰλιανοῦ καὶ Βετέρου.

Ὁ βασιλεὺς Τραϊανὸς ἰδρωπιάσας ἀπέθανεν ἐν Σελινοῦντι, πόλει τῆς Σελευκίας, ὧν ἐτῶν ξέ.

Ῥωμαίων ιβ' ἐβασίλευσεν Αἴλιος Ἀδριανὸς ἔτη κα'. D
ἡμοῦ, εχμέ'.

15 σκδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιδ'. α'. ὑπ. Ἀπρωιανοῦ καὶ Νίγρον.

Ἰνδ. ιε'. β'. ὑπ. Αἰλίου Ἀδριανοῦ Ἀγούστου καὶ Σαλινα-
τωρος.

11. Σεληνοῦντι τῇ P, Σεληνοῦν τῇ V. 12. Σελευκίας] V. Reimarus ad Dion. p. 1147. 97. 16. Ἀπρωίνου P, Ἀπρωίνου R, Ἀπρωιανοῦ V, m. R.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCXXII. Olympias.

109. XII. Ind. VI. Palma et Tullo Coss. 1. 222.

Ad hos usque Consules, Sanctorum Apostolorum socii Episcopi dignitatem consecuti claruerunt.

110. XIII. Ind. VII. Orphito et Prisciano Coss. 2.

111. XIV. Ind. VIII. Pisone et Juliano Coss. 3.

112. XV. Ind. IX. Trajano Augusto V. et Africano Coss. 4.

CCXXIII. Olympias.

113. XVI. Ind. X. Prisciano et Celso Coss. 1. 223.

114. XVII. Ind. XI. Malso et Bulcisco Coss. 2.

115. XVIII. Ind. XII. Messala et Podone Coss. 3.

116. XIX. Ind. XIII. Aeliano et Vetere Coss. 4.

Trajanus Imperator aqua intercute moritur Selinunte, Seleucia civitate, cum esset annorum LXV.

Romanis XII. imperavit Aelius Hadrianus ann. XXI. Colliguntur anni v. MDCXLV.

CCXXIV. Olympias.

117. I. Ind. XIV. Apronino et Nigro Coss. 1. 224.

118. II. Ind. XV. Aelio Hadriano Augusto et Salinatore Coss. 2.

V 203 Ἰνδ. α'. γ'. ὑπ. Αἰλλίου Ἀδριανοῦ Ἀυγούστου τὸ β' καὶ Φου-
στικίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Ἰουδαίων στασιασάντων ἦλθεν
Ἀδριανὸς εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἔλαβε τοὺς Ἰουδαίους αἰχμαλώ-
P 254 τούς, καὶ ἀπελθὼν εἰς τὴν λεγομένην Τερέβινθον προέστησεν ἡ
πανήγυριν καὶ πέπρακεν αὐτοὺς εἰς ταγὴν ἵππου ἕκαστον, καὶ
τοὺς ὑπολειφθέντας ἔλαβεν εἰς Γάζαν, καὶ ἐκεῖ ἔστησεν πανήγυ-
ριν καὶ ἐπώλησεν αὐτούς, καὶ ἕως τοῦ νῦν ἡ πανήγυρις ἐκείτη
λέγεται Ἀδριανή. καὶ καθελὼν τὸν ναὸν τῶν Ἰουδαίων τὸν
ἐν Ἱεροσολύμοις ἔκτισε τὰ δύο δημόσια καὶ τὸ θέατρον καὶ τὸ
τρικάμαρον καὶ τὸ τετράνυμφον καὶ τὸ δωδεκάπυλον τὸ πρὶν ὀνο-
μαζόμενον ἀναβαθμοὶ καὶ τὴν κώδραν, καὶ ἐμέρισεν τὴν πόλιν
εἰς ἑπτὰ ἄμφοδα, καὶ ἔστησεν ἀνθρώπους ἰδίους ἀμφοδάρχας,
B καὶ ἐκάστῳ ἀμφοδάρχει ἀπένειμεν ἄμφοδον· καὶ ἕως τῆς σήμε-
ρον εἰς τὸ τοῦ ἀμφοδάρχου ὄνομα ἕκαστον ἄμφοδον χρηματίζε. 15
καὶ ἐπέθηκε τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα τῇ πόλει, Αἰλλίαν αὐτὴν ὀνομάσας,
ἐπειδὴ Αἰλλίος Ἀδριανὸς ἔλεγετο.

Ἰνδ. β'. δ'. ὑπ. Σεβήρου καὶ Φούλκου.

σκέ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. ε'. ὑπ. Σευήρου τὸ β' καὶ Αἰγούβριου. 20

9. τὸν ἐν] τῶν ἐν P sola tacente V. 13. ἀμφοδόχους B, altero
in m. posito.

A. C.

[Ol. Iph.]

119. III. Ind. I. Aelio Hadriano Augusto II. et Rusti-
cio Coss.

3.

His Coss. tumultuantibus Judaeis, venit Hadrianus Hierosolyma, captivisque factis Judaeis, Terebinthum, urbem sic appellatam, profectus, nundinas publicas instituit, in quibus illos vendidit, singulis ad equi commeatum aestimatis: reliquos Gazam perduxit, ibique constitutis nundinis, ipsos distraxit, ex quo ad hunc usque diem nundinae istae Hadrianae appellantur. Everso deinde Hierosolymorum templo, condidit duo Balnea publica, Theatrum, Tricameratum, Tetranympum, Dodecapylum, quod Anabathmos seu gradus prius appellabant, et Codram. Divisit praeterea urbem in VII. vicos, illisque praefecit viros ex iis selectos Vicomagistros, se unicuique Vicomagistro vicum assignavit, a quibus ad hunc usque diem singuli viri Vicomagistri nomen retinent. Urbi quoque nomen suum imposuit, Aelia ipsa appellata, cum ipso Aelius Hadrianus diceretur.

120. IV. Ind. II. Severo et Fulco Coss.

4.

CCXXV. Olympias.

121. V. Ind. III. Severo II. et Augurino Coss.

1. 225.

Ἰνδ. δ'. ζ'. ὑπ. Ἀβιόλα καὶ Πανσαῖ.

Τούτοις τοῖς ὑπάτοις Ἀδριανὸς εἰς τὴν Αἴγυπτον παρεγένετο, καὶ κτίει τὴν Ἀντινοῦ τῆς Θηβαΐδος, πρὸ γ' καλανδῶν νοεμβρίου.

6 Ἰνδ. ε'. ζ'. ὑπ. Ἀπρωνιανοῦ τὸ β' καὶ Παμπίνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς καταστρέφει τὸν βλον. R 598

Ἀδριανὸς ἐν Νικομηδείᾳ καὶ Νικαίᾳ ἀγορὰς ἐποίησε καὶ τετραπλατείας καὶ τὰ τείχεα τὰ πρὸς τῇ Βιθυνίᾳ· ἔτι γε μὴν καὶ ἐν Κυζικῷ ναὸν ἔκτισεν καὶ τὴν ἐν αὐτῇ πλατείαν ἔστρωσε μαρμάρου. καὶ ἐν πολλαῖς δὲ ἄλλαις ἐπισημοτέραις πόλεσι ναοὺς διαφόρους καὶ πολλοὺς ἀνέστησεν, καὶ ἀγάλματα ποικίλα ἵδρυσεν ἐν αὐτοῖς.

Ἰνδ. ζ'. η'. ὑπ. Γλαβρίωνος καὶ Τορκουάτου. D

15 σκεῖ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. θ'. ὑπ. Ἀσιατικοῦ καὶ Ἀκυλίνου.

Ἰνδ. η'. ε'. ὑπ. Σεβήφου τὸ γ' καὶ Ἀμβιγούλου.

Ἀδριανὸς ὁ αὐτοκράτωρ πατὴρ πατρίδος ἀνηγορεύθη καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ σεβαστή.

20 Ἰνδ. θ'. ια'. ὑπ. Τίτιανου καὶ Γαλλικανού.

Ἰνδ. ε'. ιβ'. ὑπ. Τορκουάτου καὶ Λίβωνος. P 255

9. καὶ alterum om. P. 14. Τουρωναίου R. 17. Ἀμφιγούλου P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

122. vi. Ind. iv. Aviola et Pansa Coss.

2.

His Coss. Hadrianus in Aegyptum profectus, oppidum Antinoi Thebaidis aedificat ex a. d. iii. Kal. Novembr.

123. vii. Ind. v. Aproniano II. et Pampino Coss.

3.

His Coss. Apollonius Tyaneus diem suum obiit.

Hadrianus Nicomedias et Nicaeae fora aedificavit, et quadria, ac moenia quae Bithyniam spectant. Cyzici praeterea templum condidit, et in ea plateam marmoribus stravit. Sed et in multis aliis illustrioribus civitatibus diversa ac complura templa erexit, in iisque varias statuas posuit.

124. viii. Ind. vi. Glabriano et Torquato Coss.

4.

5651.

CCXXVI. Olympias.

125. ix. Ind. vii. Asiatico et Aquilino Coss.

1.

226.

126. x. Ind. viii. Severo III. et Amfigulo Coss.

2.

Hadrianus Imperator Pater Patriae appellatur, uxorque illius Augusta.

127. xi. Ind. ix. Titiano et Gallicano Coss.

3.

128. xii. Ind. x. Torquato et Libone Coss.

4.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπᾶτων σεισμοῦ γενομένου Νικομηδείας
καὶ Ἀορίας τῆς Βιθυνίας τὰ πολλὰ κατεστράφη.

σξζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ια'. ιγ'. ὑπ. Μαρκελλίου καὶ Κέλσου.

Ἰνδ. ιβ'. ιδ'. ὑπ. Κατουλλίνου καὶ Αἰβωνοῦ τ' β'.

V 204

Ὁ ἐν Ῥόδῳ κολοσσὸς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς Ἀδριανοῦ πρῶτος
ἐκινήθη.

Ἰνδ. ιγ'. ιε'. ὑπ. Ποντιανοῦ καὶ Ῥούφου.

B Ἰνδ. ιδ'. ις'. ὑπ. Αἰγουρίνου καὶ Σεργιανοῦ.

Ἀκύλας ἐγνωρίζετο, ὃς ἦν πενθερὸς Ἀδριανοῦ τοῦ βασι-
λέως. ἦν δὲ Ἕλληγ, ὡς Ἀδριανός, ἀπὸ Σινώπης τοῦ Πόντου
ὀρμώμενος, ὕστερον δὲ ἐβαπτίσθη, πεισθεὶς ὑπὸ τῶν ἀποστό-
λων. ἦν δὲ καὶ ἀστρονόμος, καὶ ἐγκαλούμενος περὶ τούτου ἀπὸ
τῶν τῆς ἐκκλησίας, καὶ μὴ πεισθεὶς, μετέπειτα τὰ χριστιανῶν
ἀθετήσας, προσηλυτεύει τε Ἰουδαίοις καὶ περιτίμνεται Ἰουδαῖος, 15
καὶ ἐμπόνως μαθῶν τὴν αὐτῶν διάλεκτον καὶ τὰ στοιχεῖα ἐρμη-
C λειαν ἑαυτῷ ἐρμήνευσεν οὐκ ὀρθῶ λογισμῶ, ἀλλ' ὅπως διαστρέ-
ψη τινὰ τῶν ῥητῶν. ταῦτα ἱστορεῖ Ἐπιφάνιος ὁ Κύριος εἰς
τὸν λόγον αὐτοῦ τὸν περὶ σταθμῶν καὶ μέτρων.

1. Scribendum τῆς Βιθυνίας καὶ Καισαρίας. Vide Ducangii annot.
6. πρῶτον P. Vide quae diximus ad p. 162. A. Ubi quae conti-
nimus augeri possunt loco Pausaniae I. 22. 2. καὶ Φαίδρα πρώτη
ἐνταῦθα εἶδεν Ἰππόκλυτον et fortasse Diodori vol. I. p. 680. 31.
14. τὰ τῶν Χρ. P. 15. προσήλυτός τε PV, προσηλυτεύει Epi-
phanus. Conf. p. 266. B. 16. καὶ τὰ] κατὰ P. 18. Ἐπι-
φάνιος] p. 171. C ed. Petav. ib. ὁ om. P.

A. C.

[Ol. Iph.]

His Coss. Nicomediae et Aoriae in Bithynia pars ma-
xima corruit ex terrae motu.

CCXXVII. Olympias.

129. xii. Ind. xi. Marcello et Celso Coss.

130. xiv. Ind. xii. Catullino et Libone II. Coss.

Colossus Rhodus imperante Hadriano primum motus est.

131. xv. Ind. xiii. Pontiano et Rufo Coss.

132. xvi. Ind. xiv. Augurino et Sergio Coss.

Aquila florebat, socer Hadriani Imperatoris. Erat autem
paganus, et ut Hadrianus, Sinope urbe Ponti oriundus.
Postea vero baptismo donatus est, ab Apostolis in fide erudi-
tus. Sed cum esset Astronomus, eoque nomine a fidellibus in-
simularetur, neque potuisset persuaderi, spreta postmodum
Christiana religione, se se Judaeis adjunxit proselytus, ab iisque
circumciscus Judaeus factus, et magno labore eorum linguam edo-
ctus, secundum elementa interpretationem (sacrorum Libro-
rum) sibi ipsi confecit, illos interpretatus non recto quidem

1. 227.

2.

3.

4.

σκη' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. κ'. ιζ'. ὑπ. Ἰεβερίου καὶ Σισίννου.

Ἰνδ. α'. ιη'. ὑπ. Σεβήρου καὶ Ουάρου.

Τούτω τῷ ἔτει Ἀπελλῆς καὶ Ἀρίστον, ὧν μέμνηται Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ αὐτοῦ ἱστορίᾳ, ἐπιδίδωσκον ἀπολογίας σύνταξιν περὶ τῆς καθ' ἡμᾶς Θεοσεβείας Ἀδριανῶ D τῷ βασιλεῖ.

Ἰνδ. β'. ιθ'. ὑπ. Πογκιανῶ τὸ β' καὶ Ἀκυλίνου.

Ἰνδ. γ'. κ'. ὑπ. Κομμύδου καὶ Πογκιανῶ τὸ γ',

10

σκηθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. κα'. ὑπ. Ἀλιανῶ Καίσαρος καὶ Βαλβίνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάντων Αἴλιος Ἀδριανὸς νοσήσας θλίγας ἡμέρας ἐτελεύτησεν, ὧν ἐτῶν οζ'.

Ῥωμαίων ιγ' ἐβασίλευσεν Αἴλιος Ἀντωνῖνος ὁ εὐσεβὴς ἔτη P 256 15 κγ' ὁμοῦ εχξή'.

Ἰνδ. ε'. α'. ὑπ. Καμερίνου καὶ Νίγρου.

Ἰνδ. ζ'. β'. ὑπ. Ἀντωνίνου Ἀδγούστου καὶ Πραμοέντου.

Κέρδων τῆς κατὰ Μαρκίωνα πλάνης ἀρχηγός, ποτὲ μὲν συνῶν τοῖς ἐν Ῥώμῃ χριστιανοῖς, ποτὲ δὲ παραδιδάσκων καὶ λέ-

2. Ἰεβερίου R, Τιβερίου P. 11. Καίσαρος om. P. 17. Πραμοέντινον V. 18. τῆς] τις R.

A. C.

consilio, sed ut quosdam in iis locos interverteret. Haec refert Epiphanius Cyprius in libro de Ponderibus et mensuris.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

CCXXVIII. Olympias.

133. xvii. Ind. xv. Tiberio et Sisinnio Coss. 1. 228.

134. xviii. Ind. i. Severo et Varo Coss. 2.

Hoc anno Apelles et Aristo, quorum meminit in sua Historia Ecclesiastica Eusebius Pamphili, librum apologeticum pro religione nostra Hadriano Imperatori porrigunt.

135. xix. Ind. ii. Pontiano II. et Aquilino Coss. 3.

136. xx. Ind. iii. Commodo et Pohtiano III. Coss. 4.

CCXXIX. Olympias.

137. xxi. Ind. iv. Aeliano et Balbino Coss. 1. 229.

His Coss. Aelius Hadrianus cum paucis diebus aegrotasset, vita excessit, cum annorum esset Lxxvii.

Romanis xiii. imperavit Aelius Antoninus Pius annos

5667.

xiii. Colliguntur an. v. m̄dclxviii.

138. i. Ind. v. Camerino et Nigro Coss. 2.

139. ii. Ind. vi. Antonino Augusto et Praesente Coss. 3.

Cerdo Marcionitarum haereseos princeps, cum Christianis aliquando Romae versatus, eadem quae illi sentiens, postea

γων ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ ὑπὸ τοῦ νόμου κηρυττόμενος θεός, ὁ μὴ ὢν πατὴρ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὸν μὲν γνωρίζεσθαι, τὸν δὲ ἠγνωστον εἶναι, καὶ τὸν μὲν δίκαιον, τὸν δὲ ἀγαθὸν ὑπάρχειν, ὡς
 B ἀπὸ τῶν κατὰ Σίμωνα τὸν μάγον ἔχων τὰς ἀφερμαίς. ὃς ἐν τοῖς
 μετὰ ταῦτα διαδόχον ἔσχε Μαρκίωνα Ποντικόν. 5

Ἰνδ. ζ'. γ'. ὑπ. Ἀντωνίνου Ἀγούστου τὸ β' καὶ Μάρκου
 Ἀύρηλιανοῦ Βήρου υἱοῦ αὐτοῦ.

σλ' Ὀλυμπιάς.

- V 205 Ἰνδ. η'. δ'. ὑπ. Σεβήρου τὸ δ' καὶ Σιλανοῦ. 10
 Ἰνδ. θ'. ε'. ὑπ. Ρουφίνου καὶ Κουαδρέτου.
 Ἰνδ. ι'. ς'. ὑπ. Τορκουάτου καὶ Ἡρώδου.
 Ἰνδ. ια'. ζ'. ὑπ. Ἀβιόλα καὶ Μαξίμου.

R 602
 C

σλα' Ὀλυμπιάς.

- Ἰνδ. ιβ'. η'. ὑπ. Ἀντωνίνου Ἀγούστου τὸ γ' καὶ Ἀύρηλιανοῦ τὸ β'. 15
 Ἰνδ. ιγ'. θ'. ὑπ. Σεβήρου τὸ ε' καὶ Οὐηρίνου.
 Ἰνδ. ιδ'. ι'. ὑπ. Λάργου καὶ Μεσσαλίνου.
 Τούτοις τοῖς ὑπάτοις ἀφεις ἐγένετο τῶν χρεοφειλετῶν παρὰ Ἀντωνίνου Εὐσειβοῦς, καὶ οἱ ταμιακοὶ χάρται δωρεὰν ἐκαύθησαν. 20

11. Τορκουάτου P sola. 19. ταμειακοὶ P.

A. C.

[Ol. Iph.]

pravam doctrinam disseminavit, alium dicens esse Deum quem lex praedicat, qui Christi pater non fuerit, alterum notum esse, alterum vero ignotum; ac hunc quidem justum, alterum autem bonum, acceptis a Simeonis Magi deliribus ejusmodi opinionibus. Is vero posthac successorem habuit Marcionem Ponticum.

140. III. Ind. VII. Antonine Augusto II. et Marco Aureliano Vero filio ejus Coss. 4.

CCXXX. Olympias.

141. IV. Ind. VIII. Severo IV. et Silano Coss. 1. 230.
 142. V. Ind. IX. Rufino et Quadrato Coss. 2.
 143. VI. Ind. X. Torquato et Herode Coss. 3.
 144. VII. Ind. XI. Aviola et Maximo Coss. 4.

CCXXXI. Olympias.

145. VIII. Ind. XII. Antonino Augusto III. et Aureliano II. Coss. 1. 231.
 146. IX. Ind. XIII. Severo V. et Verino Coss. 2.
 147. X. Ind. XIV. Largo et Messalino Coss. 3.

His Coss. aes alienum remissum ab Antonino Pio, et tabulae fiscales exustae sunt.

Ἰνδ. εἶ. ια'. ὑπ. Τορκουάτου τὸ β' καὶ Ἰουλιανοῦ.

D

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπᾶτων Ἀφρικανὸς τέλειτᾶ.

ολβ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. α'. ιβ'. ὑπ. Ὀρφίτου καὶ Πρίσκου.

5 Ἰνδ. β'. ιγ'. ὑπ. Γλαβρίωνος καὶ Βετέρου.

Ἰνδ. γ'. ιδ'. ὑπ. Κονδιανοῦ καὶ Μαξίμου.

Ἰνδ. δ'. ιε'. ὑπ. Γλαβρίωνος τὸ β' καὶ Ἰουμίλου.

ολγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. εἶ. ις'. ὑπ. Πραίσεντος καὶ Ρουφίνου.

10 Ἰνδ. ζ'. ιζ'. ὑπ. Κομμύδου καὶ Δαιτερανοῦ.

P 257

Ἰνδ. ζ'. ιη'. ὑπ. Σεβήρου τὸ ζ' καὶ Σαβτιανοῦ.

Ἰνδ. η'. ιθ'. ὑπ. Σιλβάνου καὶ Ἀγουρίνου.

ολδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. θ'. κ'. ὑπ. Βαρβάρου καὶ Ῥηγοῦλου.

15 Ἰνδ. ι'. κα'. ὑπ. Τερτύλλου καὶ Σακερδότου.

Πολύκαρπος Σμύρνης ἐπίσκοπος, ἀνὴρ θαυμαστός, καὶ τῶν ἀποστόλων οὐ μόνον ἀκουστής, ἀλλὰ καὶ ὑπ' αὐτῶν ἐπίσκοπος καταστάς, ἔτι περιῶν ἐν τῷ βίῳ, γενόμενος ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Ἀνικήτου ἐπισκόπου διὰ ζήτημα περὶ τῆς τοῦ πάσχα ἑορτῆς πολ-

6. Εὐφρονοῦ P. 12. Σιλανοῦ P, Σισβανοῦ R. 17. σὺ μόνον om. P.

A. C.

[Ol. Iph.]

148. xi. Ind. xv. Torquato II. et Juliano Coss.
His Coss. Africanus moritur.

4.

CCXXXII. Olympias.

149. xii. Ind. i. Orphito et Prisco Coss.

1. 232.

150. xiii. Ind. ii. Glabrione et Vetere Coss.

2.

151. xiv. Ind. iii. Cordiano et Maximo Coss.

3.

152. xv. Ind. iv. Glabrione II. et Junilio Coss.

4.

CCXXXIII. Olympias.

153. xvi. Ind. v. Prasente et Rufino Coss.

1. 233.

154. xvii. Ind. vi. Commodus et Laterano Coss.

2.

155. xviii. Ind. vii. Severo VI. et Sabiniano Coss.

3.

156. xix. Ind. viii. Silano et Augurino Coss.

4.

CCXXXIV. Olympias.

157. xx. Ind. ix. Barbaro et Regulo Coss.

1. 234.

158. xxi. Ind. x. Tertullo et Sacerdote Coss.

2.

Polycarpus Smyrnae Episcopus, vir admirandus, et Apostolorum auditor, ab illis constitutus Episcopus, cum vita adhuc superstes, Romae, Aniceto Episcopatum obtinente, ob controversiam de Paschatis festo versaretur, complures ex

λοδς τῶν ἀπὸ Οὐαλεντίου καὶ Μαρκίωνος αἰρετικῶν τῷ τοῦ Χριστοῦ ἕγιε λόγῳ ἐπέστρεψεν. ὃς καὶ Μαρκίωνί ποτε εἰς ὄψιν αὐτοῦ ἐλθόντι καὶ φῆσαιτι, Ἐπιγινώσκεις ἡμᾶς; ἀπεκριθὴ Ἐπιγινώσκω σε τὸν πρωτότοκον τοῦ Σατανᾶ, ὡς ἱστορεῖ Εἰρηναῖος.

Ἰνδ. ια'. κβ'. ὑπ. Κωνσταντίνου καὶ Πρίσκου.

Ἰνδ. ιβ'. κγ'. ὑπ. Βραδουᾶ καὶ Οὐήρου.

R 604 C Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐσφάγη Αἴλιος Ἀντωνίνος ἐν Προκόντῳ, ὧν ἐτᾶν εἴς'.

V 206 Ῥωμαίων ιδ' ἐβασίλευσεν Μάρκος Αὐρηλιος Ἀντωνίνος ὁ 10 καὶ Οὐήρος, υἱὸς Ἀντωνίου τοῦ Ἐδσαβούς, καὶ Δούκιος Αὐρηλιος Κόμμοδος ἀδελφὸς αὐτοῦ ἔτη ιθ'. ὁμοῦ ἐπλ'.

σλέ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιγ'. α'. ὑπ. Μάρκου Αὐρηλίου Οὐήρου καὶ Δουκίου Κομμόδου Αὐγούστου.

Ἰνδ. ιδ'. β'. ὑπ. Μάρκου Αὐρηλίου Οὐήρου καὶ Δουκίου Κομμόδου Αὐγούστου τὸ β'.

D Ἰνδ. ιε'. γ'. ὑπ. Ρουστικίου καὶ Ἀκυλίνου.

Ἰνδ. α'. δ'. ὑπ. Αἰλιανοῦ καὶ Πάστωρος.

Ἔτους ρλγ' τῆς εἰς οὐρανὸς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου μεγ-20

6. Κωνσταντίνου P. 7. Βραδουᾶ B. 8. Προκοπήσ P. 14. Οὐήρου om. R. 15. Αὐγούστου τὸ δεύτερον P. 17. Αὐγούστου τὸ β'] τὸ γ' P sola.

A. C.

[Ol. Iph.]

Valentini et Marcionis haereticorum sectatoribus sano Christi verbo convertit. Is Marcioni aliquando sibi in faciem occurrenti, ac dicenti, *Agnoscis nos?* respondit, *Agnosco te primogenitum Satanæ*, quemadmodum narrat Irenæus.

159. xxii. Ind. xi. Quintillo et Prisco Coss.

3.

160. xxxiii. Ind. xii. Bardua et Vero Coss.

4.

Hic Coss. interfectus est Aelius Antoninus in Proconese, annos natus LXVII.

Romanis xiv. imperavit Marcus Aurelius Antoninus, qui et Verus dictus, filius Antonini Pii, et Lucius Aurelius Commodus, illius frater, ann. xix. Colliguntur anni v. MDCXXXVII.

CCXXXV. Olympias.

161. i. Ind. xiii. Marco Aurelio Vero et Lucio Commodo Augusto II. Coss.

1. 235.

ii. Ind. xiv. Marco Aurelio Vero et Lucio Commodo Augusto III. Coss.

2.

162. iii. Ind. xv. Rusticio et Aquilino Coss.

163. iv. Ind. i. Aeliano et Pastore Coss.

3.

Anno sxxiiii. post Domini in coelos Assumptionem, mari-

στον τὴν Ἀσίαν ἀνασοβησάντων διαγμῶν πολλοὶ ἐμαρτύρησαν, ἐν οἷς Πολύκαρπος Σμύρνης ἐπίσκοπος καὶ τοῦ ἀποστόλου Ἰωάννου μαθητῆς καὶ ὑπ' αὐτοῦ κατιστάθεις ἐπίσκοπος, συλληφθεὶς ἐπὶ ἀνθυπάτου Τατίου Καδράτου ὑπὸ Ἡρώδου εἰρηνάρχου, βουιοῦ ὄντος Νικήτου, καὶ πολλὰ ὑπομείνας διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, τῇ πρὸ ζ' καλανδῶν ἀπριλίων τῷ μεγάλῳ σαββάτῳ P 258 ὥραν ἢ τοῦ κεντυρίωνος τὴν τῶν ἐπισυναχθέντων Ἰουδαίων καὶ ἔθνικων φιλονεικίαν θεασαμένου τεθείς ὑπ' αὐτῶν ἐν μέσῳ ἐκάη ζῶν, ὧν ἑτῶν πς'. οὕτω γὰρ καὶ ἀπεκαλύφθη αὐτῷ τε- 10 λειοῦσθαι αὐτὸν ζῶντα καιόμενον. περὶ δὲ τῶν ἑτῶν αὐτοῦ εἶπε τῷ ἀνθυπάτῳ εἰπόντι αὐτῷ, Βλασφήμησον τὸν Χριστὸν· ὁ δὲ εἶπεν, Πς' ἔτη δουλεύω τῷ Χριστῷ, οὐδὲν με ἠδίκησε· καὶ πῶς δύναμαι βλασφημηῆσαι τὸν σώσαντά με βασιλεία; τοῦτῳ καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐδόθη ἐν τῷ σταδίῳ Σμυρναίων εἰσιόντι, 15 Ἰσχυε, Πολύκαρπε, καὶ ἀνδρῶν. καὶ τὸν μὲν εἰπόντα οὐδεὶς B τῶν ἄλλων εἶδεν, τὴν δὲ φωνὴν πολλοὶ καὶ τῶν ἡμετέρων ἤκουσαν. σὺν τῷ ἀγίῳ δὲ Πολυκάρπῳ καὶ ἄλλοι θ' ἀπὸ Φιλαδελφείας μαρτυροῦσιν ἐν Σμύρῃ· καὶ ἐν Περγᾶμῳ δὲ ἕτεροι, ἐν οἷς ἦν καὶ Παπίας καὶ ἄλλοι πολλοί, ὧν καὶ ἔγγραφα φέρονται 20 τὰ μαρτύρια. πλεῖστοι καὶ αὐτῶν ἀνάγραπτοι εἰς ἔτι νῦν οἱ ἀγῶνες διαμένουσιν, ὧν πάντων ταῖς πρεσβείαις γένοιτο ἡμᾶς συγκοινωνοὺς τε καὶ μαθητὰς γενέσθαι.

2. Ἰωάννου] αἰ' praeposit alia manu V. 5. Χριστὸν om. R. 7. ὥρα P. 9. πς' P. 12. πς' δουλεύων R. 13. δύναμαι καὶ βλ. R. id. καὶ] δὲ καὶ P. 15. οὐθεὶς P. 17. δὲ om. R. 20. καὶ — διαμένουσιν] δὲ καὶ κατὰ Γαλλίαν καὶ Γαλιαίαν διακρησῶς ἐμαρτύρησαν P et m. V alia manu.

mis Asiam turbantibus persecutionibus, multi martyrio vitam finierunt: in quibus extitit Polycarpus Smyrnae Episcopus, Apostoli Joannis discipulus, et ab eo constitutus Episcopus, qui comprehensus sub Tatío Quadrato Proconsule, et Herode Irenarcha, Nicetas filio, multaue passus propter fidem in Christum, ex a. d. vii. Kal. Apriles, magno Sabbato, hora viii. coactorum Judaeorum et Gentilium pertinaciam spectante Centuriene, in medio ab iis constitutus, vivus exustus est, annum agens lxxxvii. cum illi revelatum fuisset fore ut vivus igne absumeretur. De annis vero illius Proconsuli sibi dicenti, *Maledic Christo, respondit: Sertum supra octogesimum annum Christo servio, nec unquam is ulla me injuria affect.* Quomodo ergo maledicere queam Regi, cui salutem meam debes? Eunti porro ad Smyrnense stadium, vox de coelo edita est in haecce verba: *Firma animum, Polycarpe, et viriliter age.* Et qui haec dixerit nemo alius vidit, vocem autem multi e nostris audierunt. Cum sancto autem Polycarpo, alii novem ex Philadelphia Smyrnae martyrium subiere: Pergami vero alii, in quibus fuit Papias, alique multi, quorum martyria scriptis commendata extant. Plurimi

R 606

ολς' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. β'. ε'. ὑπ. Μακρίνου καὶ Κέλσου.

C Ἰνδ. γ'. ε'. ὑπ. Ὀρφίτου καὶ Πούδεντος.

Ἰουστίνος φιλόσοφος τοῦ καθ' ἡμᾶς λόγου δεύτερον ὑπὲρ τῶν καθ' ἡμᾶς δογμάτων βιβλίον ἀναδοὺς Μάρκου Ἀνθελίου καὶ Ἀντανίου Βήρω τοῖς αὐτοκράτορσι Δίεκα κατακοσμεῖται οὐ μετ' οὐ πολλὰ στεφάνῳ τῷ τοῦ μαρτυρίου, Κρήσκεντος αὐτὸν ὑποβάλλοντος. ἀλλὰ καὶ Μέλτων Ἀσιανὸς Σαρδιανῶν ἐπίσκοπος βιβλίον ἀπολογίας ἔδωκεν τοῖς λελεγμένοις βασιλεῦσιν, καὶ ἔτιροι δὲ πολλοί, ὧν ὁ μὲν δηλωθεὶς Ἰουστίνος μετὰ τινα ἄλλα ὧν ἔγραψεν καὶ τοῦτο ἐνέθηκεν. Κατὰ προσδοκῶ ὡς εἰς τῶν προωνο-

D μασμένων ἐπιβουλευθῆναι καὶ ξύλω ἐντιναχθῆναι, ἢ κἄν ἀπὸ Κρήσκεντος τοῦ ἀφιλοσόφου καὶ φιλοκόμπου· οὐ γὰρ φιλόσοφον εἶπεν ἄξιον τὸν ἄνδρα, ὅς γε δημοσίᾳ καταμαρτυρεῖ ὡς ἀθέων ἡμῶν καὶ ἀσεβῶν χριστιανῶν ὄντων, πρὸς Χάριν καὶ ἡδονὴν παλ-

V 207 γὰρ προθέντα με καὶ ἐρωτήσαντα αὐτὸν ἐρωτήσεις τινὲς μαθεῖν καὶ ἐλέγξει ὅτι ἀληθῶς οὐδὲν ἐπίσταται εἰδέναι ὑμᾶς βοήλομαι· καὶ ὅτι ἀληθῆ λέγω, εἰ μὴ ἀνγέχθησαν ὑμῖν αἱ κοινωναὶ τῶν λό-

6. οὐ μετ' οὐ] Conf. annot. ad p. 128. C. 7. 13. Κρίσκεντος P. 13. ἀφιλοσόφον Eusebius Hist. Eccles. IV. 16. φιλόσοφον PV. ἢ φιλόνομικον PV, φιλόσοφον Eusebius. 14. ὅς γε RV, ὅς γε m. R. 16. βραχίων P. 17. προαθέντα P. 19. καὶ om. V.

Anniam.c.A.C.

[Ol. Iph.]

quoque ex Gallia et Galatia martyrio honorifice vitam exuerunt, quorum omnium intercessionibus ut eorum socii ac discipuli fieri mereamur, peroptamus.

CCXXXVI. Olympias.

5672. 164. v. Ind. ii. Macrino et Celso Cos.

4.

165. vi. Ind. iii. Orphite et Pudente Cos.

1. 236.

Justinus Philosophus cum ex iis quae pro nobis, et ad firmanda nostra dogmata librum alterum Marco Aurelio et Antonino vero Imperatoribus tradidisset, haud multo post a Crescente delatus, divina Martyrii corona adornatur. Sed et Melito Asianus Sardinorum Episcopus librum apologeticum hisdem imperatoribus dedit, ut et alii complures, in quibus supra memoratus Justinus, inter alia quaedam ab eo scripta, haec addidit: *Especto et ego, velut unus ex supra nominatis, uti per insidias captus in oronem agor, vel ab hoc Crescente calumniatore et factore: neque enim fas est Philosophi nomine hominem afficere, qui publicitus (ad gratiam nempe et pruritu vulgi a se decepti) Christianos impietatis et vitios hostes nominis reos agit.* Et paulo infra: *Nam congressum me cum eo, et questionibus aliquot ejus ingenium periclitatum deprehendisse sciat, illum eorum omnium imperitissimum esse.*

γων, ἔτοιμός εἰμι καὶ ἐπὶ δμῶν κοινωνεῖν τῶν ἐρωτήσεων πά- P 259
 λιν· βασιλικὸν γὰρ ἂν καὶ τοῦτο ἔργον εἴη. εἰ δὲ καὶ ἐγνω-
 σθησαν ἡμῖν αἱ ἐρωτήσεις μου καὶ αἱ ἐκείνου ἀποκρίσεις, φα-
 νερόν ἡμῖν ἔστιν ὅτι οὐδὲν τῶν ἡμετέρων ἐπίσταται· εἰ δὲ καὶ
 5 ἐπίσταται, διὰ τοὺς ἀκούοντας δὲ οὐ τολμᾷ λέγειν, ὡς πρότερον
 ἔφην, οὐ φιλόσοφος ἀλλὰ φιλόδοξος ἀνὴρ δεικνύται, ὃς γε μηδὲ
 τὸ Σωκρατικὸν ὄλωσ ἐπίσταται.

Μελίτων Σαρδιανῶν ἐπίσκοπος μετὰ πολλὰ τῶν ἐπιδοθέν-
 των παρὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰουστίνου φησίν, Οὐκ ἔσμεν λίθων οὐδε-
 10 μίαν αἰσθησιν ἐχόντων θεραπευταί, ἀλλὰ μόνον Θεοῦ τοῦ πρὸ B
 πάντων καὶ ἐπὶ πάντων καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ ὄντος Θεοῦ λό-
 γου πρὸ αἰώνων ἔσμεν θρησκευταί, καὶ τὰ ἔξης.

Ἰνδ. δ'. ζ'. ὑπ. Πούδεντος τὸ β' καὶ Πουλλίανος.

Ἰνδ. ε'. η'. ὑπ. Μάρκου Ἀφρηλλου Οὐθήρου τὸ γ' καὶ Κουα- R 608
 15 δράτου.

ολζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. θ'. ὑπ. Ἀπρωνιανοῦ καὶ Παύλου.

2. γὰρ καὶ τοῦτο τὸ ἔργον εἴη V. 8. ἀποκρίσεις ἐκείνου P. 4
 φανερόν Eusebius, εἰς φανερόν PV. id. εἰ δὲ καὶ ἐπίσταται om. V.
 5. δὲ οὐ] οὐ P. 7. σωματικὸν P. 11. τοῦ] ἐπὶ τοῦ P. ibid.
 ὄντως P. 18. Παύλιανος P. 16. Ὀλυμπιάδος V.

A. C.

[Ol. Iph.]

Quod ut verum credatis, nisi disputationem nostram ad vos
 perlatam esse non arbitrarer, rursus, etiam vobis audienti-
 bus cum illo in certamen descendere non dubitarem: Regia
 enim omnino haec res foret. Quod si et meae percontationes,
 et illius ad has responsiones vobis non sunt ignotae, constat
 profecto nihil illum scire rerum nostrarum. Et si quid novit,
 non audeat tamen id ipsum apud auditores proferre, Socrati, ut
 ante dixi, non absimilis, nec tam philosophus quam philodoxus
 (hoc est non sapientiae, sed gloriae sectator) ut quis nec id
 plane quod sensu tangitur, pernorit.

Melito Sardinorum Episcopus, post multa ab eodem Ju-
 stino tradita: Non sumus, inquit, cultores lapidum ne minime
 quidem sensu praedictorum, sed solius Dei, qui est ante omnia
 et in omnibus, et in Christo ejus vere Deo Verbo ante saecula,
 etc.

166. VII. Ind. iv. Pudente II. et Pollione Coss. 2.
 167. VIII. Ind. v. Marco Aurelio Vero III. et Quadrato
 Coss. 3.

CCXXXVII. Olympias.

168. IX. Ind. vi. Apromiano et Pasko Coss. 4.
 Lucius Aurelius Commodus Altini diem obiit, anno impe-
 rii IX.

Λούκιος Αδρήλιος Κόμμοδος ἀπέθανεν ἐν Ἀλτίῳ ἄρξας
ἔτη θ'.

C Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων Μάρκος Αδρήλιος Ἀντωνί-
νος Κόμμοδον τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν κοινωτὸν ἐποίησατο τῆς ἑαυτοῦ
βασιλείας. 5

Ἰνδ. ζ'. ε'. ὑπ. Πρίσκου καὶ Ἀπολλιναρίου.

Μελίτων Ἀσιανὸς τῆς Σάρδεων πόλεως ἐπίσκοπος καὶ
Ἀπολλινάριος Ἱεραπόλεως ἐπίσκοπος καὶ ἄλλοι πολλοὶ τοῦ καθ'
ἡμᾶς λόγου βιβλίου ἀπολογίας Μάρκῳ Αδρήλιῳ Ἀντωνίῳ ἐπέ-
δωκαν, Ἰουστίνου τελειωθέντος καὶ ἄλλων πολλῶν. ἐντευχθαῖς 10
δὲ καὶ ὑφ' ἐτέρων ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἐπὶ τῆς Ἀσίας παντοίας
ὑβρεσιν πρὸς τῶν ἐπιχωρίων καταπονουμένων τοιαύτης ἤξευσα
τὸ κοινὸν διατάξω.

D Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μάρκος Αδρήλιος Ἀντωνίνος, σεβα-
στὸς, δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ πεντεκαίδεκατον καὶ ὕπατος τὸ 15
τρίτον, τῷ κοινῷ τῆς Ἀσίας χαίρειν.

Ἐγὼ μὲν οἶδα ὅτι καὶ τοῖς θεοῖς ἐπιμελὲς ἔστιν μὴ λανθάν-
ναι τοὺς τοιαύτους· πολλῷ γὰρ μᾶλλον ἐκείνοι κολάσαιεν ἢ
τοὺς μὴ βουλομένους αὐτοῖς προσκυνεῖν ἢ ὑμεῖς, οὓς εἰς ταρα-
χὴν ἐμβάλλοντες βεβαιοῦτε τὴν γνώμην αὐτῶν, ἥνπερ ἔχουσιν 20
ὡς ἀθέων κατηγοροῦντες. εἴη δ' ἂν κάκεινοις ἀρεστὸν τὸ δο-
κεῖν κατηγορουμένους τεθνάναι μᾶλλον ἢ ζῆν ὑπὲρ σοῦ οἰκείου

4. αὐτοῦ P. 9. ἀπέδωκαν P, ἀπέδωκεν R. 11. ἐτέρων πολ-
λῶν P. 14. αὐτοκράτωρ Καῖσαρ om. P. 18. ἂν τοὺς Euse-
bii Hist. Eccles. IV. 13. αὐτοῖς PV.

A. C. [Ol. Iph.]

His Coss. Marcus Aurelius Antoninus Commodum filium
suum in Imperii consortium adscivit.

169. x. Ind. vii. Prisco et Apollinari Coss.

1. 237.

Melito Asianus Sardium urbis Episcopus, et Apollinaris
Hierapoleos Episcopus, multique alii, religionis nostrae librum
apologeticum Marco Aurelio Antonino porrexere, Justino aliis-
que non paucis martyrio jam defunctis. Ab aliis vero com-
pluribus edoctus idem Imperator, omnis generis contumeliis
ab indigentis Christianos in Asia affici, tale ad Commune
(Asiae) rescriptum dedit.

Marcus Aurelius Antoninus Augustus, Tribunitiae potesta-
tis xv. Consul iii. Communi Asiae, Salutem.

Equidem haud ignoro Diis etiam ipsi curae esse, ne ejus-
cemodi lateant. Multo enim magis illis convenit animadvertere
in eos, qui sacrificare Diis recusant, quam vobis, qui dum ve-
xatis illos, simul illorum sententiam confirmatis, quam de vo-
bis ut impiis conceperunt. Fuerit sane illis multo optatius per

Θεοῦ· ὄθεν καὶ νικῶσι προῖεμένοι τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς ἤπερ P 260
 πεποίθασιν οἷς ἀξιούτε πράττειν αὐτούς. περὶ δὲ τῶν σεισμῶν
 τῶν γενομένων καὶ γινομένων οὐκ ἄτοπον ὑμᾶς ὑπομῆσαι, ἀδυ-
 μοῦντας μὲν ὅταν περ ὤσιν, παραβάλλοντας δὲ τὰ ἡμέτερα πρὸς
 5 τὰ ἐκείνων· οἱ μὲν εὐπαρῆσιαστώτεροι γίνονται πρὸς τὸν Θεόν,
 ὑμεῖς δὲ παρὰ πάντα τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἀγνοεῖν δοκεῖτε, τῶν
 θειῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀμελεῖτε καὶ τῆς θρησκείας τῆς περὶ τὸν
 ἀθάνατον, ὃν δὴ τοὺς χριστιανοὺς θρησκέοντας ἐλαύνετε καὶ V 208
 διώκετε ἕως θανάτου. ὑπὲρ δὲ τῶν τοιούτων ἤδη καὶ πολλοί
 10 τῶν περὶ τὰς ἐπαρχίας ἡγεμόνων καὶ τῶ θειοτάτῳ ἡμῶν ἔγρα-
 ψαν πατρὶ· οἷς καὶ ἀντέγραψεν μηδὲν ἐνοχλεῖν τοῖς τοιούτοις, B
 εἰ μὴ ἐμφαίνοντό τι περὶ τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν ἐχειροῦντες.
 καὶ ἐμοὶ δὲ περὶ τῶν τοιούτων πολλοὶ ἐσίμωσαν, οἷς δὴ καὶ R 610
 πρόεγραψα κατακολουθῶν τῇ τοῦ πατρὸς γνώμῃ. εἰ δὲ τις ἐπι-
 15 μένοι τιὰ τῶν τοιούτων εἰς πράγματα φέρων ὡς δὴ τοιούτων
 ὄντα, ἐκεῖνος ὁ καταφερόμενος ἀπολελύσθω τοῦ ἐγκλήματος,
 καὶ ἐὰν φαίνεται τοιοῦτος ὢν, ὁ δὲ καταφέρων ἔνοχος ἔσται δικῆς.
 προετέθη ἐν Ἐφέσῳ.

Ἰνδ. η'. ια'. ἱπ. Κεθῆγου καὶ Κλάρου.

2. πεποίθασιν V. 3. οὐκ om. PV. 4. ὅταν περ Eusebius, ὅταν περ PV.
 7. ἄλλων ἱερῶν P. ib. καὶ τῆς θρησκείας περὶ τὸν θάνατον ὃν δὴ V,
 θρησκείαν δὲ περὶ τὸν Θεόν οὐκ ἐπίστασθε, ὄθεν καὶ τοὺς θρησκέον-
 τας ἐξηλαίκατε, ὄθεν καὶ P. Correxī ex Eusebio. 8. θρησκέοντας V.
 10. ἡγουμένων V. ib. καὶ om. P. 11. οἷς καὶ] οἷς V. ib. ὄχλοσιν P.
 12. ἐμφαίνοντο Eusebius, ἀν φαίνοντο PV. 13. δὴ] δὲ P. 14. πα-
 τρός μου P. ib. ἐπιμείνοι PV. 15. δὴ om. P. 19. καὶ Κελάρου V.

A. C.

speciem de impietate accusatis, pro suo numine emori, quam vivere. Unde et victoriam reportanti, vitam profundere paratioris quam in vestram concedere sententiam.

De terrae porro tremoribus quos aut sensitis aut sentitis, ineptum esset vobis in memoriam revocare, quod vos quidem cum sunt, desperabundis, illi vero, si illorum statum cum vestro tunc compareremus, majori etiam spe erga numen suum implentur. Vos vero per omne tempus videmini Deos penitus ignorare, et cultum illorum negligere, et Christianos veri Dei cultores proscribitis, vesatis, et usque ad mortem insectamini. De quibus jam ante quoque provinciarum Praesides Divo patri meo perscripserat, quibus et ille rescripsit, uti ne molesti essent Christianis ulla in re, nisi quid in Rempublicam Romanam tentasse convincerentur. Ad me quoque de illis multi retulerunt, quibus exemplo patris mei idem quod ille rescripsit. Quod si quis perseverarit in hujusmodi hominibus vesandis, negotiaque illis facesserit, absolvantur quantumvis Christiani, delator vero puniatur. Propositum est Iphesi.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

170. XI. Ind. VIII. Cothego et Claro Coes.

2.

5676.

Ἰνδ. 9. ιβ'. ὑπ. Σεβήρου καὶ Ἡρηνιανού.

- C Ἡ τῶν Ἐγκρατιτῶν αἵρεσις ἄρτι φυνείσα, ξένην καὶ φθοροποιὸν ψευδοδοξίαν εἰσάγουσα ἐν βίῳ, Τατιανὸν ἀρχηγὸν ἔσχε. οὗτος δὲ τῶν μαθητῶν Ἰουστίνου γεγυῶς, ἕως μὲν ἐξῆ ὁ Ἰουστίνος, οὐδ' ἄλλως ἐτόλμα ἐνδείξασθαι παραφθορὰν τῆς ἑγῆους κατὰ Χριστὸν πίστει. ἀποθανόντος δὲ αὐτοῦ ἤρξατο κενοῖς λόγοις καταποθεῖς δογματίζειν ἀγαμίαν, ὡς καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ Σατορνῖνος καὶ Μαρκίων, ἡρέμα σὺν αὐτοῖς ἀθετῶν τὴν ἀρχαίαν πλάσιν τοῦ Θεοῦ καὶ κατηγορῶν τὸ ἄββεν καὶ τὸ θῆλο εἰς γένεσιν ἀνθρώπων πεποιηκός, καὶ τῶν λεγομένων παρ' 10 αὐτοῖς ἐμψύχων ἀποχὴν εἰσηγήσατο, ἀχαριστοῦντες τῷ τὰ πάν-
- D τα πιποικῶτι Θεῷ. ἀντιλέγουσι τε τῇ τοῦ πρωτοπλάστου σωτηρίᾳ, καὶ τοῦτο τῶν ἐξηγρέθη παρ' αὐτοῖς. τούτου Τατιανὸς πρῶτος ταύτην εἰσηγέκατο τὴν βλασφημίαν, καὶ αἰωνάς τις ἀοριστοῦς ὁ αὐτὸς εἰσάγει ὁμοίως τοῖς ἀπὸ Οὐαλεντίνου μυσθολο- 15 γήσας, γάμον τε φθορὰν καὶ πορνείαν παραπλησίως Μαρκίῳ καὶ Σατορνῖνῳ ἀναγορεύσας, καθ' ὧν πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι ἔγραψαν, ἱκανὰ δὲ καὶ Μουσανός.

Ἄντωνῖνος αὐτοκράτωρ πυκνῶς τοῖς πολεμίοις ἐπέκατο, P 261 αὐτὸς τε παρὼν καὶ τοὺς πολεμάρχας ἀποστέλλων. καὶ Περι- 20

2. Κρατιτῶν m. R, V. ib. ἄρτι φυνείσα] ἀντιφυνείσα P. 3. (καὶ) ψευδ. R. 8. Σατορνῖνος P. 11. ἀποσχὴν R. 12. τς] δὲ P. 15. ἀπὸ Eusebii Hist. Eccl. IV. 27. ὑπὸ PV. 17. Σατορνῖνῳ P. 20. Πορτίανῳ V.

A. C.

171. XII. Ind. IX. Severo et Herenniano Coss.

[Ol. Iph.]

3.

Encraticarum haeresis, quae peregrinam et exitialem in mundo induxit opinionem, Tatianum habuit auctorem. Is ex Justinii auditoribus, quoad ille vixit, non omnino ausus est intemeratae Christi fidei corruptionem prodere. Justino vero extincto, vanis coepit illatis sermonibus, velut mente captus, ac ebrius, coelibatum praedicare, quemadmodum Saturnius et Marcion ante ipsum fecerant, et eorum aescelae, abrogato antiquo Dei ac damnato opere, qui marem et feminam ad hominum generationem condidit. Sed et eorum, quae Anima praedita appellant, abstinentiam induxit, ingrati mortales erga omnium conditorem Deum. Quinetiam primi hominis Adam salutem negant, idque tum primum ab iis adinventum: primus enim Tatianus hanc impietatem excogitavit. Sed et Aenas quosdam indefinitos idem inducit, iis quas a Valentino prodita fuerant, fabulas intermiscens. Connubium etiam, secundum fere Valentini et Marcionis sententiam, corruptionem ac stuprum esse dicitans, quos contra scribere multi alii, in iis vero sat multa Musanus.

Antoninus Imperator saepius et ipsemet hostes aggressus

ναυι και τοις σὺν αὐτῷ δίψαι πιεζομένοις ἕμβρος ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐγένετο, και τοῖς ἀντιτασσομένοις Γερμανικοῖς και Σαρμάταις σκηπτός ἔπασεν, πολλούς τε αὐτῶν διέφθειρεν. λέγεται δὲ ὡς και ἐπιστολαὶ φέρονται Μάρκου τοῦ βασιλέως, ἐν αἷς μαρτυρεῖ μὴ δλοντα τὸν στρατὸν αὐτοῦ διαφθεῖρεσθαι ταῖς τῶν χριστιανῶν ἐχθαῖς διασεισῶσαι.

σλη' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. ιγ'. ὑπ. Ὀρφίτου τὸ β' και Μαξιμου.

Ἰνδ. ια'. ιδ'. ὑπ. Σεβήρου τὸ β' και Πομπηιανοῦ.

10 Δεύτερος μετὰ τὸν προκειμενον Τατιανὸν Σενήροδς τις κρα- B
 τήσας τὴν αὐτὴν αἵρεσιν Σευηριανῶν προσηγορίας γέγονεν αἰ- R 612
 τιος, χρωμένων τούτων και νόμῳ και προφήταις και εὐαγγελίαις,
 ἰδίως ἐρμηνεύοντες τῶν ἱερῶν γραφῶν τὰ νοήματα, βλασφημοῦν-
 τες Παῦλον τὸν ἀπόστολον, ἀθετοῦντες αὐτοῦ τὰς ἐπιστολάς,
 15 μηδὲ τὰς Πράξεις τῶν ἀποστόλων καταδεχόμενοι. ὁ μέντοι γε V 209
 πρότερος αἰτῶν Τατιανὸς συνάφειάν τινα και συναγωγὴν οὐκ οἶ-
 δα ὅπως τῶν εὐαγγελίων ποιησάμενος τὸ διὰ τεσσάρων τοῦτο προσ-
 ωνόμασεν, ὃ παρά τισιν εἰς ἔτι και νῦν φέρεται. τοῦ δὲ ἀπο- C
 στόλου φασιν αὐτὸν θελῆσαι τινας αὐτῶν μεταφράσαι φωνάς, ὡς
 20 ἐπιδιορθούμενον αὐτὸν τὴν τῆς φράσεως σύνταξιν. καταλέλοιπεν

1. τοῖς ἔλλοις σὺν P. ἰδ. Θεοῦ] οὐρανοῦ P. 10. τις om. P.
 14. τὸν] τινα R. ἰδ. τὰς ἐπιστολάς] ἐπιστολάς P. 20. φράσεως
 Ducangius, φάσεως V, φέσεως P.

A. C.

[Ol. Iph.]

est, interdum missis ducibus. Cum Pertinax affique qui cum eo erant siti premerentur, imber de coelo depluit, in Germanos vero et Sarmatas contra stantes fulmen delapsum, multos ex his exanimavit. Aiunt porro Marci imperatoris literas circumferri, in quibus testatur exercitum siti periturum, Christianorum precibus esse servatum.

CCXXXVIII. Olympias.

172. XIII. Ind. x. Orphito et Maximo Cos.

4.

173. XIV. Ind. xi. Severo II. et Pompeiano Cos.

1. 238.

Secundus post Tatianum, ejus supra meminimus, Severus eadem infectus haeresi, Severianorum nominis auctor fuit: qui quidem legem veterem ac Prophetas, atque adeo Evangelia admittunt, scripturas sacras pro libito interpretantur, Paulum Apostolum damnant, proscriptis illius Epistolis, rejectis etiam Actis Apostolorum. His vero antiquior Tatianus, nescio quam consonantiam et collectionem Evangeliorum confecit, quam Diatessaron appellavit, quae etiamnum in quorundam manibus versatur. Aiunt etiam ipsum in animo habuisse Apostoli verba alii mutare, cum gemisum illius sensum ac compositionem vellet emendare. Circumferuntur complura ejus

δὲ οὗτος πολὺ τι κληθεὶς συγγραμμάτων, ὧν μάλιστα παρὰ πολλοῖς μνημονεύεται διαβόητος αὐτοῦ λόγος ὁ πρὸς Ἑλληνας, ἐν ᾧ καὶ τῶν ἀνεκαθεν χρόνων μνημονεύσας τῶν παρ' Ἑλλησιν ἐδοκίμων ἀπάντων Μωσέα τε καὶ τοὺς Ἑβραίων προφήτας ἀπέφηνε προγενεστέρους, ὅς δὴ καὶ δοκεῖ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ πάντων καλλίων τε καὶ ἀφελιμώτατος ὑπάρχειν.

Ἰνδ. ιβ'. ιε'. ὑπ. Γάλλου καὶ Φλάκκου.

Ἰνδ. ιγ'. ιδ'. ὑπ. Ὀρφίτου τὸ γ' καὶ Ρούφου.

Ποσειδὸς ὁ τῆς Λογδοῦνου ἐπίσκοπος, ὑπὲρ τὰ ἕ' ἔτη τῆς D ἡλικίας γενόμενος, συρόμενος ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ πολλὰ παιδῶν ἀνήκεστα τῷ τοῦ μαρτυρίου δρόμῳ ἐτελειώθη.

Ἀλλὰ καὶ Ἀττάλος τοῦνομα πολλὰ πολλῶ τῷ χρόνῳ πεπονθώς, ἐν εἰρκτῇ τυγχάνων θείας ὀπτασίας ἐν νυκτὶ ἀξιοῦται. Ἀλκιβιάδου γάρ τινας τῶν ἐν εἰρκτῇ τυγχανόντων κατεχομένων, πάνυ αἰχμηρὸν βιοῦντος βίον, καὶ μηδεὶς ὅλως πρότερον μετα-
P 262 λαμβάνοντος, ἀλλ' ἢ ἄρτω καὶ ὕδατι μόνῳ χρωμένον, πειρωμένου δὲ καὶ ἐν τῇ εἰρκτῇ οὕτω διάγειν, Ἀττάλῳ τῷ προειρημένῳ μετὰ τὸν πρῶτον ἀγῶνα, ὃν ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ ἔνυσεν, ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐ καλῶς ποιεῖ Ἀλκιβιάδης μὴ χρώμενος τοῖς κτίσμασι τοῦ θεοῦ καὶ ἄλλοις τύπον ὑπολειπόμενος σκανδάλου. πεισθεῖς 20

7. Φλάκου V. 8. τὸ om. P. 9. Λογδοῦνου P. 12. Ἀταλὸς P. 16. μόνῳ om. P. 17. δὲ] τε P. *ibid.* Ἀτάλῳ P.

A. C.

[Ol. Iph.]

scripta, in quibus a multis praesertim commendatur celeberrimum illud quod ad Graecos inscripsit: in quo virorum apud eosdem illustrium omnium retroacta tempora commemorans, et Mosen, et Hebraeorum Prophetas longe vetustiores fuisse ostendit, qui quidem liber ex omnibus quos scripsit, longe pulcherrimus et utilissimus habetur.

174. xv. Ind. xii. Gallo et Flacco Coss.

2.

175. xvi. Ind. xiii. Orphito et Rufo Coss.

3.

Pothinus Lugdunensis Episcopus, qui annum aetatis nonagesimum excesserat, ad tribunal raptatus, et immensam passus crudelitatem, Martyrii cursum consummavit.

Sed et quidam nomine Atalus, multa multo tempore passus, dum in vinculis habetur, divina quadam visione per noctem dignatur. Cum enim quidam Alcibiades, qui cum iis qui in carcere erant, detinebatur, laboriosam prorsus vitam degeret, atque priusquam in custodiam daretur, nihil omnino praeter panem et aquam gustaret, in carcere eandem vitae rationem servare conaretur, praedicto Atalo, post exactum primum certamen, quo in Amphitheatro defunctus fuerat, divinitus aperitur, non recte facere Alcibiadem, qui iis quae Deus considerat non uteretur, aliisque scandalo esset. Hinc persuasus

δὲ ὁ Ἀλκιβιάδης πάντων φανερώς μετελάμβανεν, καὶ ἠχαρίσται
τῷ Θεῷ, καὶ δικαίως· οὐ γὰρ ἀνεπίσκεπτοι χάριτος Θεοῦ ἦσαν,
ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἕγιον ἦν σύμβουλον αὐτοῖς.

σλθ' Ὀλυμπιάς.

R 614
B

5 Ἰνδ. ιδ'. ιζ'. ὑπ. Πουλλωνος καὶ Ἄπρου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων νόμος ἐτέθη ὥστε ἐξ ἀδιαθέτου
κληρονομεῖν τὸν πατέρα τὰ τέκνα· καὶ τῷ ἀχαρίστῳ δὲ παιδί τὸ
τετραοῦγγιον δίδουσαι τῆς πατρῴας περιουσίας.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ὑπέταξε τὸ ἔθνος τῶν Γερμανῶν.

10 Ἰνδ. ιε'. ιη'. ὑπ. Κομμόδου καὶ Κυντίλλου.

Ἰνδ. α'. ιθ'. ὑπ. Ὀρφίτου τὸ δ' καὶ Ρούφου τὸ β'.

Σμίρνα τῆς Ἀσίας ἀπὸ σεισμῶν κατεβλήθη. Ἄντωνίνος ὁ C
καὶ Οὐῆρος νοσήσας ἀπέθανεν ἐν Πανωνίαις πρὸ ὀκτώ καλανδῶν
ἀπριλλίων, ἄρξας ἕτη ιθ'.

15 Ῥωμαίων ιε' ἐβασίλευσε Κόμμοδος ἕτη ιβ'. ἡμοῦ εχ'.

Ἰνδ. β'. α'. ὑπ. Κομμόδου Ἀνγούστου τὸ β' καὶ Βήρου.

Οὗτος ὁ Κόμμοδος ἐπὶ τῆς αὐτοῦ κρατήσεως παύει τὸν διω-
γμὸν τῆς ἐκκλησίας.

1. εὐχαρίσται P. 2. ἦσαν χάριτος τοῦ Θεοῦ P. 5. Παλλίω-
νος P. 8. τετραοῦγγιον P. 9. υπεταξετο R, υπεταξετο P. ib. τὸ
om. P. 10. Κυντίλλου P. 13. Πανωνίαις P, Πανωνίαις m. R, V.
14. ἀπριλλίων P. 17. παύει V.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

Alcibiades, palam absque delectu appositum deinceps cibum
sumpsit, Deoque gratias egit: et jure sane, neque enim inex-
perti erant gratiae Dei, sed Spiritus sanctus iis in consulto-
rem aderat.

CCXXXIX. Olympias.

176. xvii. Ind. xiv. Pollione et Apro Coss.

4. 5684.

His Coss. lex est promulgata, qua intestato patres filiiis
succederent, ingrato vero filio bonorum paternorum quarta
duntaxat pars daretur.

Idem Imperator Germanorum gentem subjugavit.

177. xviii. Ind. xv. Commodo et Quintillo Coss.

1. 239.

178. xix. Ind. i. Orphito IV. et Rufo II. Coss.

2.

Smyrna Asiae oppidum terrae motu corrui. Antoninus
qui et Verus dictus est, morbo conflictatus in Pannoniis obiit
ex a. d. viii. Kalend. Apriles, cum imperasset annos xix.

Romanis xv. imperavit Commodus ann. xii. Colliguntur
anni v. MDCXO.

179. i. Ind. ii. Commodo Augusto II. et Vero Coss.

3. 5689.

Hic Commodus quamdiu imperavit, ab Ecclesiae persecu-
tione abstinuit.

V 210 Ἐπὶ τούτου Ἡγήσιππος τελειοῦται περὶ τῶν ἀποστόλων με-
D γάλως συγγραψάμενος, ὡς ἱστορεῖ Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου.

σμ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. β'. ὑπ. Πριλίπεντος καὶ Γορδιανοῦ.

Ἰνδ. δ'. γ'. ὑπ. Κομμόδου Ἀυγούστου τὸ γ' καὶ Βήρου τὸ β'. 5

Εἰρηναῖος ἐπίσκοπος πόλεως Λογδούνου τῆς Γαλλίας δι-
πρεπεν.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων κτήτωρ τις ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ
μεγάλῃ ὀνόματι Ἀρτάβανος φιλοτίμως ἐβόρειεν ἐν τῇ καλο-
P 263 μένῃ Δάφνῃ τοῖς δῆμοις καλάμια συντόμια πολλὰ ἄρτων διαιω-10
ζόντων, καὶ ἐκάλεισεν τοὺς ἄρτους πολιτικούς διὰ τὸ τῇ ἰδίᾳ
πόλει τοίτους δωρήσασθαι, καὶ ἠφόρισεν ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ
χωρίων πρόσδοον ἀναλογοῦσαν εἰς λόγον τῶν αὐτῶν πολιτικῶν
ἄρτων. καὶ ἀνήγειραν αὐτῶ οἱ τῆς Ἀντιοχείου πόλεως ἐν τῇ
Δάφνῃ στήλην μαρμαρίνην, ἐπιγράψαντες Ἀρταβάανει αἰωνία 15
μνήμη.

Ἰνδ. ε'. δ'. ὑπ. Μαμερτίνου καὶ Ρούφου τὸ γ'.

B Ἡ κατὰ Φρύγας ἄθεος ψευδοπροφητεία Μοντανοῦ καὶ τῶν
σὺν αὐτῷ παραπλήγων γυναικῶν αὐτοῦ Πρισκίλλας καὶ Μαξιμίλ-
R 616 λας συνέστη, ἔτι δὲ καὶ Ἀλκιβιάδου καὶ Θεοδοῦτον· καδ' ὧν 20

6. Λογδούνου P. ib. Γαλλίας PV. 10. συντόμια πολλὰ m. R,
quae πολλά ἄρτων om. in textu. 11. ἐκέλευσεν R. 15. ἡ μνήμη
αἰωνία P. 20. ὧν Raderus, ὧν RV.

A. C.

[Ol. Iph.]

Illo imperante, decessit Hegesippus, qui de Apostolis ma-
gnifice scripsit, ut testatur Eusebius Pamphili.

CCXL. Olympias.

180. II. Ind. III. Praesente et Gordiano Coss.

4.

181. III. Ind. IV. Commodi Augusto III. et Vero II. Coss.

1. 240.

Irenaeus Lugduni urbis Galliae Episcopus celebris habi-
tus est.

His Coss. civis quidam magnae Antiochiae, nomine Ar-
tabanus, in munificentiae argumentum, plurimas breves tessa-
ras panum perpetuorum sparsit in plebem, in suburbano
Daphnensi, hosque panes vocavit Civiles, eo quod civitati
suae impertirentur: et ex propriis suis praediis congruos redi-
tus in eorundem panum civilium sumptus destinavit. Vicissim
vero Antiocheni, eidem in Daphne statuum marmoream ere-
re, cum hac inscriptione:

Artabani memoria aeterna.

182. IV. Ind. V. Mamertino et Rufo III. Coss.

2.

Mendax et impia Montani Cataphrygum haereseos aucto-
ris, et cum illo pariter furentium mulierum Priscillae et Maxi-

συνγράψατο ὃ ἐν ὄσια τῇ μνήμῃ Ἀπολλινάριος Ἱεραπόλεως ἐπίσκοπος καὶ Μιλτιάδης συγγραφεὺς καὶ ἄλλοι πολλοί, ἐν οἷς καὶ Σαραπίων Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος.

Ἰνδ. ζ'. ε'. ὑπ. Κομμόδου Ἀγούστου τὸ δ' καὶ Βικτωρίνου.

5 Τὸ ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας Ἀπολλώνιον ἔξω τειχῶν ἐγένετο ἐφισταμένον τὸ ἔργον Βακτουνοῦ καὶ Σεβήρου Βιθυνίας ὁ ἡγεμονεύοντος.

σμά Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. ζ'. ὑπ. Μαρκέλλου καὶ Αἰλιανοῦ.

10 Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων Θεοδοτίων τις τοῦ Πόντου ἀπὸ τῆς διαδοχῆς Μαρκίωρος τοῦ αἰρεσιάρχου τοῦ ἀπ' αὐτῆς Σινώπης ὀρμωμένον, καὶ αὐτὸς μηνίων τῇ αὐτοῦ αἰρέσει καὶ εἰς Ἰουδαϊσμὸν ἐκκλίνας καὶ τὰ αὐτῶν στοιχεῖα καὶ γλῶσσαν μαθῶν, ἰδίως καὶ αὐτὸς ἐξέδωκεν τὰ πλεῖστα τοῖς ὀβ' ἐρμηνευταῖς
15 συνάδοντα, ὡς καὶ ἱστορεῖ περὶ τούτου Ἐπιφάνιος ὁ Κύριος.

Ἰνδ. η'. ζ'. ὑπ. Ματέρνον καὶ Βραδουᾶ.

D

Ἰνδ. θ'. η'. ὑπ. Κομμόδου Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Γλαβρίωνος.

Ἰνδ. ι'. θ'. ὑπ. Κρισπίνου καὶ Αἰλιανοῦ.

4. Κομόδου τοῦ Ἀγούστου V. ib. τὸ om. R. 5. τῶν τειχῶν P.
6. ἀφισταμένον R. 12. μηνύω R. ib. αὐτῇ P. 15. ἀνάδοντα R.
συναδόντας m. R. ib. καὶ om. R. ib. Ἐπιφάνιος] p. 172. a.

A. C.

[Ol. Iph.]

millae vaticinatio nata est, Alcibiadis quoque et Theodoti: contra quos scripsit sanctae memoriae Apollinaris Hierapoleos Episcopus, et Miltiades scriptor, aliique complures, quos inter extitit Sarapion Antiochiae Episcopus.

182. v. Ind. vi. Commodo Augusto IV. et Victorino Coss.

3.

Apollonium Nicaeae Bithyniae urbe extra moenia constructum est, operi praefecto Bactuano, cum Bithyniae praeeset Severus.

CCXLI. Olympias.

184. vi. Ind. vii. Marcello et Aeliano Coss.

4.

His Coss. quidam Theodotio in Ponto natus, ex Marcionis Haeresiarchae sectatoribus, qui et ipse Sinope oriundus erat, ejurata eadem haeresi, in Judaismum declinavit: cumque eorum elementa et linguam didicisset, privatim et ipse multa edidit quae cum LXXII. Interpretibus consentiunt, ut de illo refert Epiphanius Cypri Episcopus.

185. vii. Ind. viii. Materno et Bradua Coss.

1. 241.

186. viii. Ind. ix. Commodo Augusto V. et Glabrione Coss.

2.

187. ix. Ind. x. Crispino et Aeliano Coss.

3.

Detracto Colossi Rhodii capite, Commodus suum imposuit.

Τοῦ κολοσσῶν Ῥόδου τὴν κεφαλὴν ἀφελὼν Κόμμοδος ἴδιαν ἐπέθηκεν εἰκόνα.

Ῥωριγένης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐγεννήθη.

Τούτῳ τῷ χρόνῳ ἐν τῷ Κυπετωλλῷ Ῥώμης σκηπτὸς ἔπαισεν, καὶ σφοδρὸς ἐμπρησμὸς γέγονεν, καὶ τὰς βιβλιοθήκας καὶ ὅλα τὰ μέρη Ῥώμης αὐτῆς διέφλεξεν.

P 264
V 211

Θέρονται Κομμοδιανὰ ἐν Ῥώμῃ ἀφιερῶθησαν.

σμβ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ια'. ι'. ὑπ. Φουσκιανοῦ καὶ Σιλανοῦ.

Ἰνδ. ιβ'. ια'. ὑπ. Κομμόδου Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Σεπτιμιανοῦ.

Ἰνδ. γ'. ιβ'. ὑπ. Κομμόδου Ἀγούστου τὸ ζ' καὶ Περτινακος.

B Κόμμοδος αἰφνίδιον ἐτελεύτησεν ἀποπνιγὸς ἐν οἰκίᾳ Βεστιανοῦ συγγενοῦς αὐτοῦ καὶ Ἀτταλιανῆς τῆς ὑπατίσεως ἐν Ῥώμῃ πρὸ α' κυλιανῶν ἰανουαρίων, ἄρξας ἔτη ιβ'.

R 618 Ῥωμαίων ιε' ἐβασίλευσε Λούκιος Περτιναξ μῆνας β'.

ἡμοῦ ἔτη εχλθ' καὶ μῆνας β'.

Περτιναξ ἀξιοῦση τῇ συγκλήτῳ Ῥωμαίων τὴν γυναῖκα αὐ-

4. Καπιτωλλῷ R. 16. καλάνδης RV 18. ἔτη om. P. ib. καὶ om. P. 19. τῇ om. R.

Anni a. m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

Origenes Alexandriae nascitur.

Hoc anno Capitolium Romae de coelo tactum est, ingensque extitit incendium, quo et Bibliothecae, et universae ipsius urbis Romae regiones conflagrarunt.

Thermae Commodianae Romae dedicatae sunt.

CCXLII. Olympias.

188. x. Ind. xi. Fusciano et Silano Coss.

189. Junio et Servilio Coss.

190. xi. Ind. xii. Commodo Augusto VI. et Septimiano Coss.

191. Aproniano et Brada Coss.

192. xii. Ind. xiii. Commodo Augusto VII. et Pertinace Coss.

Commodus repentina morte interit in aede Vestiani affinis sui, et Attaliansae feminae Consularis, Romae, pridie Kalendas Januarias, cum imperasset annos xii.

5698. Romanis xvi. imperavit Lucius Pertinax mensibus ii. Colliguntur anni v. MDCXCIX.

Pertinax, petenti Romanorum Senatui, ut conjugem Augustam, filium vero Caesarem renunciaret, intercessit, dicens, Satis esse quod invitus ad Imperium accessisset.

Pertinax, qui et Lucius dictus, a militibus interfectus est,

τοῦ σεβαστῆν ὀνομάσαι καὶ τὸν εἶδν Καίσαρα ὑποδείξαι, ἀντι-
πε φάσκων, Ἰκανὸν ὅτι βεβιασμένος πάρεισιν ἐπὶ τὴν ἀρχήν.

Περτίνυξ ὁ καὶ Λούκιος ἐσφάγη ἀπὸ τῶν στρατιωτῶν, ὡς
ἐξέρχεται ἀπὸ τοῦ παλατίου εἰς τὸν Μάρτιον, ὡν ἐτῶν ο'.

8 Ῥωμαίων ις' ἐβασίλευσεν Δίδιος Ἰουλιανὸς ὁ καὶ Σιλβίος C
μῆνας ζ'. ὁμοῦ ἔτη ,εψ'.

Ἰνδ. ιδ'. α'. ὑπ. Φλάκκου καὶ Κλάρου.

Καὶ οὗτος Δίδιος ἐσφάγη ἀπὸ κυβικουλαρίου εἰς τὴν πη-
γὴν τοῦ παλατίου Ῥώμης ἔσω, ὡς προσέχει τοῖς ἰχθύσιν, ἐκ συ-
10 σκευῆς τῶν μετ' αὐτοῦ, ὡν ἐτῶν ζ'.

σμγ' Ὀλυμπιάς.

Ῥωμαίων ιη' ἐβασίλευσεν Λούκιος Σεπτίμιος Σεβήρος ἀπὸ D
τῆς συγκλήτου Ῥώμης ψηφισθεὶς ἔτη ιθ'. ὁμοῦ ἔτη ,εμιδ'.

Ἰνδ. ιε'. α'. ὑπ. Σεβήρου Αὐγούστου καὶ Σαβίνου.

15 Ἰνδ. α'. β'. ὑπ. Τερτύλλου καὶ Κλήμεντος.

Ἰνδ. β'. γ'. ὑπ. Δέξτρου καὶ Πρίσκου.

Ἰνδ. γ'. δ'. ὑπ. Λατερανοῦ καὶ Ρουφίνου.

Ἀέγεται τὸ Βυζάντιον Θράκης ἐμπόριον εἶναι, καὶ ὅτι το-
πάρχης ἦν ἐν αὐτῇ Βαρβύσιος ὁ πατὴρ Φεδαλλίας, καὶ ὅτι ἐν

2. βεβιασμένως RV. 7. Φλάκου V. 13. ἔτη alterum om. P.
15. Κλήμητος R. 16. Δέκτρον R. 18. Περὶ τοῦ Βυζαντίου
πῶς συνέστη τὸ Βυζάντιον praeponit P, quae alia manus ascripsit
margini V. ib. τόπαρχος P. 19. ἐν τῇ ζωῇ P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anniam. a.

dum ex Palatio in campum Martium proficiscitur, annos na-
tus LXX.

5699.

Romanis XVII. imperavit Didius Julianus, qui et Silvius
dictus, menses VII. Colliguntur anni v. MDCC.

193. I. Ind. XIV. Flacco et Claro Coss.

1. 243. 5699.

Similiter et hic Didius a Cubiculario per suorum insidias
interfectus est ad fontem Palatii, Romae, dum piscibus inten-
dit, annos natus LX.

CCXLIII. Olympias.

5718.

Romanis XVIII. imperavit Lucius Septimius Severus, a Ro-
mano Senatu Imperator electus, ann. XIX. Colliguntur anni
v. MDCCXIX.

194. I. Ind. XV. Severo Augusto et Sabino Coss.

2.

195. II. Ind. I. Tertallo et Clemente Coss.

3.

196. III. Ind. II. Dextro et Prisco Coss.

4.

197. IV. Ind. III. Laterano et Rufino Coss.

1. 244.

De Byzantio, et quomodo conditum est Byzantium.

Alant Byzantium esse Thraciae Emporium, cujus Princeps fuit Bar-

- P 265 ζωή τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἔκτισεν ἐκείνη πολλὰ ἐν αὐτῷ τῷ ἐμπορίῳ, καὶ ἔστησεν ἐν αὐτῷ καὶ τύχην, ἥτινα ἐκάλεσε Κερθην. καὶ ὅτε ἤμελλε τελευτᾶν ὁ πατὴρ αὐτῆς Βαρβύσιος, παρεκελεύσατο κτίσαι αὐτὴν τείχος ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ ἀπὸ Θαλάσσης ἕως Θαλάσσης, ὅπερ νῦν ἔστι τὸ παλαιὸν τείχος Κωνσταντινουπόλεως, τοῦτέστιν ἀπὸ τοῦ καλουμένου Πετρίου ἕως τῆς πόρτας τοῦ ἁγίου Αἰμιλιανοῦ, πλησίον τῆς καλουμένης Ῥάβδου. τὴν δὲ λεγθεῖσαν Φεδάλιαν μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἠγάγετο Βύζας ὁ Θρακῆς βασιλεὺς, καὶ ἐπωνόμασε τὸν τόπον, ἥγον τὸ ἐμπόριον, εἰς ὄνομα αὐτοῦ τὸ Βυζάντιον, ἔνθα νῦν καλοῦνται αἱ¹⁰ Νίκαι, πλησίον τῶν Κιλίκων, δεδιωκὼς τῷ τόπῳ καὶ δίκαιον πόλεως. καὶ ἔλθων ἀπὸ Ῥώμης μετὰ χρόνους πολλοὺς ὁ Σεβή-
 B 212 ρος τοῦτῳ τῷ χρόνῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐπὶ τὸ Βυζάντιον, καὶ ἔωρακὼς τὴν τοποθεσίαν τῆς πόλεως καλὴν, ἀνήγειρε τὴν Βυζοῦ πόλιν, καὶ ἔκτισεν ἐν αὐτῇ τὸ δημόσιον λουτρόν τὸ λεγόμενον¹⁵ Ζεύξιππον. καὶ ὅτι ἐκεῖ ἴστατο ἐν μέσῳ τοῦ Τετραστώου στήλη χαλκῆ τοῦ ἡλίου, καὶ ἑποκάτω αὐτῆς ἔγραφε τὸ ὄνομα τοῦ ἡλίου Ζευξίππου. οἱ δὲ Θρακῆς οὕτως ἔλεγον τὸν τόπον Ἥλιον, οἱ δὲ τῆς πόλεως Βυζαντίων καὶ αὐτοὶ ὠνόμασαν τὸ αὐτὸ δημόσιον λουτρόν Ζεύξιππον κατὰ τὸ ὄνομα, ὅπερ εἶχε πρῶτῳ ὁ τόπος,²⁰
 C καὶ οὐκέτι, ὡς εἶπεν ὁ βασιλεὺς, εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ ὄνομα ἐκά-
 λουν αὐτὸ Σεβήριον. ἐγένετο δὲ τὸ Τετραστώον τοῦ Ζευξίππου,

4. κτίσας R. 11. Κηλίκων PV. 16. ὅτε R. id. τετραστώον PV hic et postea. 17. τοῦ ἡλίου τὸ ὄνομα P. 18. Θρακῆς P. 19. Βυζάντιον V, Βυζάντων R.

bysius, Phedallae pater: quae quidem superstitē adhuc parente plura aedificia in eo condidit, Fortunamque collocavit, quam Ceroen appellavit. Ferunt praeterea moriturum patrem Barbysium ipsi reliquisse in mandatis, ut in eo murum a mari ad mare excitaret: qui quidem murus est ille antiquus Constantinopoleos, qui a Petrio usque ad portam Sancti Aemiliani, juxta locum quem Rhaddon vocant, porrigitur. Ipsam vero Phedalliam post patris mortem in uxorem accepit Byzas Thraciae Rex, locumque seu emporium de suo nomine Byzantium nuncupavit, ubi nunc sunt quae vocantur Victoriae, haud Procul a Celicibus, et jure civitatis locum donavit. Severus deinde post multa tempora hoc Imperii anno (iv.) Roma profectus, Byzantium veniens, urbisque situs pulchritudinem contemplatus, Byzae urbem instauravit, publicumque condidit in ea balneum, Zeuxippum appellatum: quod in Quadruparticus meditallio status solis aerea staret, in ipsius basi Solis Zeuxippi nomine inscripto. Ac Thraeces quidem locum Helium seu Solem: cives autem, Byzantii balneum publicum Zeuxippum, juxta nomenclaturam, qua antea donabatur, appellarunt, non vero secundum Imperatoris decretum, qui de suo nomine Severium nuncupandum statuerat. Exstitit autem Zeuxippi Qua-

δπου ἴστατο ἐν μέσῳ ἢ στήλῃ τοῦ ἡλίου, καὶ ἔκτισεν ἀντ' αὐτοῦ ἐν τῇ ἀκροπόλει τῆς αὐτῆς Βύζου πόλεως ναὸν ἦτον ἱερὸν Ἀπόλλωνος, καὶ ἀντὶ τῶν ἄλλων δι' ὁ ἱερῶν τῶν κτισθέντων πρώην ἀπὸ μὲν Βύζου Ἀρτέμιδι σὺν ἐλάφῳ, ἀπὸ δὲ Φεδαλλίας Ἀφροδίτῃ. 5 καὶ ἀναγαγὼν Σεβῆρος ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ Τετραστώων τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἑλλίου ἔστησεν αὐτὸ ἄνω ἐν τῷ ἱερῷ, κτίσας ὁ αὐτὸς βασιλεὺς κατέναντι τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀρτέμιδος κυνῆγιν μέγα πάνν, καὶ κατέναντι τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀφροδίτης θέατρον. ἔκτισε δὲ καὶ τὸ ἵππικὸν εἰς τὸ Βυζάντιον ὁ λεχθεὶς Σεβῆρος, ἀγοράσας οἰκήματα καὶ 10 κῆπον ἀπὸ τινων ἀδελφῶν ὀρφανῶν· καὶ καταλέσας τὰ οἰκήματα καὶ τὸν κῆπον ἐκδενδρώσας ἐποίησε τὸ ἵππικὸν τοῖς Βυζαντιοῖς καὶ τὸ λεγόμενον Στρατήγιον ἀνιένωσεν ὁ αὐτὸς Σεβῆρος, ὅπερ ἦν πρώην κτισθὲν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος, ὅτε κατὰ Δαμίου ἐπιστράτευσεν, καὶ ἐκάλεσε τὸν τόπον Στρατήγιν· ἐκεῖ 15 γὰρ στρατολογήσας Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν ὤρημῃσεν κατὰ Περσῶν εἰς τὸν πόλεμον.

σμδ' Ὀλυμπιάς,

Ἰνδ. δ'. ε'. ὑπ. Σατορνίου καὶ Γάλλου.

Ἰνδ. ε'. ζ'. ὑπ. Ἀνουλλίου καὶ Φρόντωνος.

20 Ἰνδ. ζ'. ζ'. ὑπ. Σεβῆρου Ἀγούστου τὸ β' καὶ Βικτωρίνου. P 266

3. καὶ ἀντι] κατέναντι Chilmeadus ad Malalae p. 292. 6. ed. Bonn.
 4. Ἀρτέμιδι σὺν Malalae, Ἀρτεμιδίου V, m. R., Ἀρτεμιδίου P, Ἀρτεμιδίου m. R. ib. Ἀφροδίτης P. 5. ἀναγῶν P. ib. ὁ Σεβῆρος ὁ P. 12. καὶ λεγόμενον P.

driporticus, ubi in medio stetit Solis statua, in cujus locum in ipsius Anniam c. Byzae civitatis Acropoli templum excitavit Apollini sacrum, et pro aliis duobus fanis prius extractis, a Byza quidem Dianae Elaphaeae, a Phedalia vero Veneris. Ex Quadriporticu translata Solis statuam in summo templo constituit Imperator: e regione Dianae fani amplissimo Cyneio, e regione vero templi Veneris Theatro aedificatis. Idem praeterea Severus Circum condidit, coemptis a pupillis quibusdam fratribus aedibus ac hortis: ac disiectis aedibus, evulsisque ex hortis arboribus, Byzantiis Circum aedificavit. Sed et Strategium seu Praetorium instauravit idem Severus, quod dudum ab Alexandro Macedone extractum fuerat, cum in Darium expeditionem suscepit, locoque Strategii nomen dedit, quod post ibi instructum exercitum, idem Alexander Macedo adversus Persas arma moverit.

CCXLIV. Olympiae.

A. C.		[Ol. Iph.]
198.	v. Ind. iv. Saturnine et Gallo Coss.	2.
199.	vi. Ind. v. Anullino et Frontone Coss.	3. 570A.
200.	vii. Ind. vi. Severo Augusto II. et Victorine Coss.	4.

Ἰνδ. ζ'. η'. ὑπ. Μωκιανοῦ καὶ Φαβιανοῦ.

R 622 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων διωγμὸς ἐγένετο τῶν χριστιανῶν, καὶ πολλοὶ ἐμαρτύρησαν.

σμε' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. η'. θ'. ὑπ. Σεβήρου Ἀγούστου τὸ γ' καὶ Ἀντωνίνου. 5

Ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις Σύμμαχος τις Σαμαρείτης, τῶν
B παρ' αὐτοῖς σοφῶν, μὴ τιμηθεὶς ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἔθνους, νοσή-
σας φιλαρχίαν καὶ ἀγανακτήσας κατὰ τῆς ἰδίας φυλῆς, προσ-
ἐρχεται Ἰουδαίοις καὶ προσηλυτεύει καὶ περιτέμνεται δευτέρην
περιτομήν. οὗτος τοίνυν πρὸς διαστροφὴν τῶν παρὰ Σαμα-10
ρείταις ἐρμηνειῶν ἐρμηνεύσας τὴν τρίτην ἐξέδωκεν ἐρμηνείαν.
ταῦτα Ἐπιφάνιος ὁ Κύπριος περὶ τῶν τριῶν ἐρμηνευτῶν, Ἀκύλα
καὶ Συμμάχου καὶ Θεοδοτίωνος, ἐθήκεν.

Ἰνδ. θ'. ι'. ὑπ. Πλαυτιανοῦ καὶ Γέτα.

Πλαυτιανὸς ὁ ὑπάτος ἐσφάγη πρὸ ἰα' καλανδῶν φεβρουα-15
ρίων.

C Ἰνδ. ι'. ια'. ὑπ. Χλωνος καὶ Αἰβωνος.

Ἰνδ. ια'. ιβ'. ὑπ. Ἀντωνίνου τὸ β' καὶ Γέτα τὸ β'.

V 213 Τούτοις τοῖς ὑπάτοις Σεβήρος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενόμενος
διωγμὸν κατὰ χριστιανῶν ἐποίησε, καὶ πολλοὶ ἐμαρτύρησαν ἀπὸ 20

6. ἐν τούτοις χρόνοις P. ἰδ. Σαμαρείας R, Σαμαρείτης V. 10.
Σαμαρείταις PV. 12. Ἐπιφάνιος] p. 172. B. Cuius loci lac-
nae hinc supplendae sunt. ἰδ. Ἀκύλα P. 15. φεβρουαρίων PV.

Anni a. c. A. C.

201. viii. Ind. vii. Muciano et Fabiano Coss.

His Coss. facta est Christianorum persecutio, multique
martyrio vitam finierunt.

[Ol. Iph.]
1. 245.

CCXLV. Olympias.

5708. 202. ix. Ind. viii. Severo Augusto III. et Antonino Coss. 2.

His temporibus, Symmachus quidam Samaritanus, inter
suos sapientia praestans, cum debiti honores a popularibus si-
bi denegarentur, immodica vero teneretur dominandi cupidi-
tate, genti suae infensus, apud Iudaeos demigravit, prosely-
tumque professus, secundum circumciscus est. Hic igitur quo
Samaritanorum interpretationes everteret, tertiam edidit inter-
pretationem. Haec Epiphanius Cyprius de tribus interpreti-
bus, Aquila, Symmacho, et Theodotione observavit.

203. x. Ind. ix. Plautiano et Geta Coss.

Plautianus Consul ex a. d. xi. Kalendas Februarii neca-
tus est.

204. xi. Ind. x. Chilone et Libone Coss.

205. xii. Ind. xi. Antonino II. et Geta II. Coss.

Hisdem Coss. Severus dum Alexandriae moratur, contra

4.

4.

1. 246.

Ἀλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου καὶ Ἀγυοσταμνικῆς καὶ ἕως Θηβαΐδος.

Τούτοις τοῖς χρόνοις ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸ Σεβηριατὸν ἐκτίσθη γυμνάσιον καὶ τὸ ἐκείσε ἱερὸν μέγα τὸ καλούμενον Πάνθειον.

5 σμζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιβ'. γγ'. ὑπ. Ἀλβίνου καὶ Αἰμιλιανοῦ. D

Ἰνδ. γγ'. ιδ'. ὑπ. Ἄπρου καὶ Μαξίμου.

Ἰνδ. ιδ'. ιε'. ὑπ. Ἀντωνίνου τὸ γ' καὶ Γέτα τὸ γ'.

Ἰνδ. ιε'. ις'. ὑπ. Πομπηιανοῦ καὶ Ἄττου.

10 σμζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. α'. ις'. ὑπ. Φαυστίνου καὶ Ρουφίνου.

Ἰνδ. β'. ιη'. ὑπ. Γεντιανοῦ καὶ Βάσσου.

Ἰνδ. γ'. ιθ'. ὑπ. Ἄπρου τὸ β' καὶ Ἄπρου.

Τούτοις τοῖς ὑπᾶτοις ἐτελεύτησε Σεβῆρος εἰς τὸ βαρβαρι- P 267
15 κόν, ὧν ἐτῶν ζε'.

Ῥωμαίων ιθ' ἐβασίλευσεν Ἀντωνίνος Καράκαλλος υἱὸς R 624
Σεβήρου ἔτη ζ'.

Ἰνδ. δ'. α'. ὑπ. Ἀντωνίνου Ἀγούστου τὸ δ' καὶ Ἀλβίνου.

σμη' Ὀλυμπιάς.

20 Ἰνδ. ε'. β'. ὑπ. Μεσσαλαῦ καὶ Σαβίνου.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a m c.

Christianos persecutionem excitavit, in qua complures ex Alexandria, Aegypto et Augustampica, atque adeo usque ad Thebaidem, pro Christo martyrium subiere.

Hisc temporibus Balaeum publicum Alexandriae Severianum appellatum excitatum est, atque ingens fanum quod Pantheum vocant.

CCXLVI. Olympias.

206.	xiii.	Ind. xii.	Albino et Aemiliano Coss.	2.
207.	xiv.	Ind. xiii.	Aprō et Maximo Coss.	3.
208.	xv.	Ind. xiv.	Antonino III. et Geta III. Coss.	4.
209.	xvi.	Ind. xv.	Pompeiano et Avito Coss.	1. 247.

CCXLVII. Olympias.

210.	xvii.	Ind. i.	Faustino et Rufino Coss.	2.
211.	xviii.	Ind. ii.	Gentiano et Basso Coss.	3.
212.	xix.	Ind. iii.	Aprō II. et Aprō Coss.	4.

His Coss. obiit Severus in barbarico, aetatis anno LXV.

Romanis XIX. imperavit Antoninus Caracallus, Severi F. annos VII. Colliguntur anni v. MDCXXXVI.

213. 1. Ind. iv. Antonino Augusto IV. et Albino Coss. 1. 248. 5719.

Chronicon Paschale vol. I.

- Ἰνδ. ζ'. γ'. ὑπ. *Λεντούλου και Κεραιλλου.*
 B Ἰνδ. ζ'. δ'. ὑπ. *Σαβίνου τὸ β' και Ἄνουλλίνου.*
 Ἰνδ. η'. ε'. ὑπ. *Πραίσεντος και Ἐξτρικίου.*

σμθ' Ὀλυμπιάς.

- Ἰνδ. θ'. ζ'. ὑπ. *Ἀντωνίνου Αἰγούστου τὸ ε' και Ἄδουέντιος.* 5
 Ἰνδ. ι'. ζ'. ὑπ. *Ἀντωνίνου Αἰγούστου τὸ ε' και Σακερδίου.*
 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Ἀντωνίνος Καράκαλλος κατὰ
 Περσῶν ἀπελθὼν και ἀναλαβὼν τὴν Ὀσροηνήν, συμβαλὼν εἰς
 C τὸν πόλεμον ἐσφύγη, μέσον Ἐδέσσης και Καρῶν, ὧν ἐτῶν ζ'.
 Ῥωμαίων κ' ἐβασίλευσεν Μακρίνος ἔτος α'. ὁμοῦ ,εψκζ'. 10
 Ἰνδ. ια'. α'. ὑπ. *Ἀντωνίνου και Κωμάζοντος.*
 Μακρίνος ἐσφάγη ἐν Ἀρχελαίδι, ὧν ἐτῶν ιβ'.
 Ῥωμαίων κα' ἐβασίλευσεν Ἀντωνίνος Ἡλιογάβαλος ἔτη δ'.
 ὁμοῦ ,εψλα'.

Ἰνδ. ιβ'. α'. ὑπ. *Γράτου και Σιλεύκου.* 15

σν' Ὀλυμπιάς.

- D Ἰνδ. ιγ'. β'. ὑπ. *Ἀντωνίνου Αἰγούστου τὸ β' και Ἀλεξάνδρου.*

1. Κεραιλλίου P. 2. Ἄνουλλίνου P. 8. και — συμβαλὼν σμ. P.
 9. Αἰδέσσης PV.

Anni a. c. A. C.

[OL Iph.]

CCXLVIII. *Olympias.*

214.	vi.	Ind. v.	Messala et Sabino Coss.	2.
215.	iii.	Ind. vi.	Lentulo et Cereali Coss.	8.
216.	iv.	Ind. vii.	Sabino II. et Anulino Coss.	4.
217.	v.	Ind. viii.	Praesente et Extricato Coss.	1. 249.

CCXLIX. *Olympias.*

218.	vi.	Ind. ix.	Antonino Augusto V. et Advento Coss.	2.
219.	vii.	Ind. x.	Antonino Augusto VI. et Sacerdote Coss.	3.
5726.			His Coss. Antoninus Caracallus dum in Persas proficiscitur, inter Aedessam et Carras interficitur, annos natus ix. Romanis xx. imperavit Macrinus annum i. Colliguntur anni v. <i>MDCCXXVI.</i>	
5730.	220.	i.	Ind. xi. Antonino et Comazonte Coss. Macrinus Archelaide e medio tollitur, cum vixisset annos LII. Romanis xxi. imperavit Antopinus Heliogabalus an. iv. Colliguntur anni v. <i>MDCCXXXI.</i>	4.
	221.	i.	Ind. xii. Grato et Seleuco Coss.	1. 250.

CCL. *Olympias.*

222.	ii.	Ind. xiii.	Antonino Augusto II. et Alexandro Coss.	2.

Ἰνδ. ιδ'. γ' ὑπὸ Μαξίμου καὶ Ἀλιανοῦ.

V 214

Διανυκτέρας ἡμερῶν τριῶν ἐν Ῥώμῃ γέγονεν, καὶ σεισμοὶ σφοδροὶ ἐκινήθησαν πρὸ ἐ' ἰδῶν Σεπτεμβρίων καὶ πρὸ ιε' καλανδῶν Ὀκτωβρίων καὶ πρὸ ιδ' καλανδῶν Νοεμβρίων.

5 Παλαιστίνης Νικόπολις, ἡ πρότερον Ἐμμαοῦς, ἐκτίθη πόλις, πρεσβευόντος ὑπὲρ αὐτῆς καὶ προϊσταμένου Ἰουλίου Ἀφρικανοῦ τοῦ τὰ χρονικά συγγραψαμένου.

Ἰνδ. ιε'. δ'. ὑπὸ Φλαβιανοῦ καὶ Κρισπίνου.

P 268

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάντων ἐσφάγη Ἀντωνίνος Ἐλιογύβυλος

R 626

10 Ἀγουστός ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ ἰδίου αὐτοῦ συγγενοῦς, ὧν ἔτων λς'.

Ῥωμαίων καὶ βασιλευσεν Ἀλέξανδρος Μαρμαρίας ἔτη ιγ' ἡμοῦ εψμδ'.

Ἰνδ. α'. α'. ὑπὸ Φουσκίνοῦ καὶ Δέξιρου.

καὶ Ὀλυμπιάς.

15 Ἰνδ. β'. β'. ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τὸ β' καὶ Μαρκελάου.

Ἰνδ. γ'. γ'. ὑπὸ Ἀβίνου καὶ Μαξίμου τὸ β'.

B

Ἰνδ. δ'. δ'. ὑπὸ Μοδέστου καὶ Πρόβρου.

Ἰνδ. ε'. ε'. ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τὸ γ' καὶ Δίωνα.

καὶ Ὀλυμπιάς.

20 Ἰνδ. ς'. ς'. ὑπὸ Ἀγρεκόλα καὶ Κλήμεντος.

3. εἰδὼν P. 11. Μαρμαρίας V et infra. 20. Ἀγρεκόλα P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

223. III. Ind. xiv. Maximo et Aeliano Coss.

3.

Vigiliae trium dierum Romae actae sunt, et vehementes terrae motus in ea facti, ex ante d. v. Id. Septemb. et ex a. d. xv. Kalend. Octobr. ac denique ex a. d. Kalend. Novembr.

Nicopolis Palaestinae urbs, Emmaus prius nuncupata, condita est, legationem pro ea obtulit illius Praefecto Julio Africano Chronicorum scriptore.

224. iv. Ind. xv. Flaviano et Crispino Coss.

4.

His Coss. Antoninus Heliogabalus Romae a cognato suo interfectus est, cum sextum et trigessimum ageret annum.

Romanis xxii. imperavit Alexander Mammæus F., anno

5743.

XIII. Colligatur an. v. προσκριν.

225. i. Ind. i. Fusciano et Dextro Coss.

1.

251. 5751.

CCLI. Olympias.

226. II. Ind. II. Alexandro II. et Marcello Coss.

2.

227. III. Ind. III. Albinō et Maximo II. Coss.

3.

228. IV. Ind. IV. Modesto et Probo Coss.

4.

229. V. Ind. V. Alexandro III. et Diono Coss.

1.

252.

CCLII. Olympias.

230. VI. Ind. VI. Agricola et Clemente Coss.

2.

Ἰνδ. ζ'. ζ'. ὑπ. Πομπηιανοῦ καὶ Πελεγμιανοῦ.

Ἰνδ. η'. η'. ὑπ. Λούπου καὶ Μαξίμου τὸ γ'.

Ἰνδ. θ'. θ'. ὑπ. Μαξίμου τὸ δ' καὶ Πατέρνου.

C

σγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. ι'. ὑπ. Μαξίμου τὸ ε' καὶ Οὐρβάνου. 5

Ἰνδ. ια'. ια'. ὑπ. Σεβήρου καὶ Κυντιανοῦ.

Ἰνδ. ιβ'. ιβ'. ὑπ. Μαξίμου τὸ ζ' καὶ Ἀφρικανοῦ.

Ἰνδ. ιγ'. ιγ'. ὑπ. Περπέτου καὶ Κορνηλίου.

Ἔτους σέ' τῆς εἰς οὐρανοῦς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου ὁ ἅγιος
Κυπριανὸς ἐμαρτύρησεν. 10

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ στρατοῦ
D Ἀλέξανδρος Αὐγουστος, ὡς ἔστιν ὑπὸ τὸν παπυλεῶνα αὐτοῦ ἐν
Μογοντιακῷ, ὧν ἑτῶν λ'· τὴν δὲ μητέρα αὐτοῦ Μαρμαίαν,
οὔσαν μετ' αὐτοῦ, ἐπνίξαν ἐν σχοίνῳ εἰς τὸν παπυλεῶνα ἔσω.

Ῥωμαίων κγ' ἐβασίλευσε Μαξίμῆτος Αὐγουστος ἀναγορευ- 15
θεὶς ὑπὸ τοῦ στρατοῦ ἔτη γ'. ὁμοῦ εἰμυζ'.

σδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιδ'. α'. ὑπ. Οὐλπικίου καὶ Ποντιανοῦ.

Ἰνδ. ιε'. β'. ὑπ. Γορδιανοῦ καὶ Ἀλβιόλα.

2. Δούκπου V. 11. τῶν] τούτων P. 12. αὐτοῦ om. P. 18.
19. p. seq. v. 1. ιδ'. Μαξ. α'. ιε'. Μαξ. β'. α'. Μαξ. γ'. R. 19.
Ἀλβιόλα V.

Anni a. c. A. C.

231. vii. Ind. vii. Pompeiano et Pelegmiano Coss.

[Ol. Iph.]

3.

232. viii. Ind. viii. Lupo et Maximo III. Coss.

4.

233. ix. Ind. ix. Maximo IV. et Paterno Coss.

1. 253.

CCLIII. Olympias.

234. x. Ind. x. Maximo V. et Urbano Coss.

2.

235. xi. Ind. xi. Severo et Quintiano Coss.

3.

236. xii. Ind. xii. Maximo VI. et Africano Coss.

4.

237. xiii. Ind. xiii. Perpetuo et Cornelio Coss.

1. 254.

Anno ccv. post Christi in coelos assumptionem, marty-
rium subiit Sanctus Cyprianus.

Isdem Coss. Alexander Augustus interfectus est ab exer-
citu, cum esset in tabernaculo, Moguntiaci, annos tum natus
xxx. ejusque mater Mammaea, quae cum filio erat, intra
ipsum tabernaculum laqueo est suffocata.

5746. Romanis xxiiii. imperavit Maximianus Augustus, ab exer-
citu renunciatus, annis iii. Colliguntur anni v. MDCCLXVII.

CCLIV. Olympias.

238. i. Ind. xiv. Ulpicio et Pontiano Coss.

2.

239. ii. Ind. xv. Gordiano et Aviola Coss.

3.

Ἰνδ. α'. γ'. ὑπ. Ἀλβίνου καὶ Οὐενούστου. R 628

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπᾶτων ἐπελθόντες οἱ στρατιῶται ἕσφαξαν Μαξιμίον Ἀύγουστον εἰς Ἀκυλίαν, ὄντα ἐτῶν ξέ. καὶ ἐβασίλευσεν Βαλβίνος μῆνας γ', καὶ ἐσφάγη. καὶ ἐβασίλευσεν 5 Προύπλιος ἡμέρας ἑκατὸν, καὶ ἐσφάγη.

Ῥωμαίων κδ' ἐβασίλευσεν Γορδιανὸς Σεσίωρ ἔτη 5'. V 215
ὁμοῦ ἐπνγ'.

Ἰνδ. β'. α'. ὑπ. Γορδιανοῦ Ἀύγουστου τὸ β' καὶ Πομπηιανοῦ.

10

σνέ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. β'. ὑπ. Ἀττικοῦ καὶ Πραϊτεξτάτου.

Ἰνδ. δ'. γ'. ὑπ. Αὐρηλιανοῦ καὶ Πάππου. B

Γορδιανὸς Ἀύγουστος ἐποίησεν ἀρεθμὸν τῶν λεγομένων κηκοιδιάτων, ἐκώρας αὐτοὺς κατ' ἐπιλογήν, ὡς τελείους καὶ εὐ-16 σθενεῖς καὶ μεγάλης ὄντας θέας, ἀπὸ τοῦ τμήματος τῶν λεγομένων σχολαρίων, καλέσας τὴν σχολὴν τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ εἰς τὸ ἴδιον ἐπώνυμον σενώρων· οὗτοι εἰσαν οἱ τῆς ἕκτης σχολῆς.

Ἰνδ. ε'. δ'. ὑπ. Περειγκίου καὶ Αἰμιλιανοῦ.

Ἰνδ. ζ'. ε'. ὑπ. Φιλίππου καὶ Τατιανοῦ.

1. Οὐενίστρον V. 3. Ἀκλίαν P, Ἀκυλίαν V. 4. ὁ Βαλβίνος P.
6. Ἐσιώρ V, m. R. 17. εἰσιν οἱ] εἰσι P.

A C.

240. III. Ind. I. Albino et Venusto Coss.

His Coss. irruentes milites Maximinum Augustum Aquileiæ interfecerunt, cum annum ageret LXV. cui successit Balbinus, quo tertio post mense caeso, Imperium adeptus est Publius, qui post centum dies pariter est interemptus.

Romanis xxiv. imperavit Gordianus Senior annos vi. Colliguntur anni v. MDCLIII.

241. I. Ind. II. Gordiano Augusto II. et Pompeiano Coss.

CCLV. Olympias.

242. II. Ind. III. Attico et Praetextato Coss.

243. III. Ind. IV. Aureliano et Pappo Coss.

Gordianus Augustus Candidatorum cohortem instituit, selectis potissimum qui florenti essent aetate, ac validi, et qui magna essent corporis specie, ex eorum legione, qui Scholarii vocantur: ipsamque Scholam cohortis istius de suo nomine Seniorum appellavit: ii vero sunt ex sexta Schola.

244. IV. Ind. V. Peregrino et Aemiliano Coss.

245. V. Ind. VI. Philippo et Tatiano Coss.

CCLVI. Olympias.

246. VI. Ind. VII. Praesente et Albino Coss.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

4.

5572.

1. 255.

2.

3.

4.

1. 256.

2.

σὺς Ὀλυμπιάς.

C Ἰνδ. ζ'. ζ'. ἔπ. Πρασιέντου καὶ Ἀβένου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ἐπιπέτων νόσφ βλήθεις Γορδιάνος Σενίωρ τελευτᾷ, ὡν ἔτιων οὗ'.

Ῥωμαίων κ' ἐβασίλευσε Φίλιππος ὁ Ἰουνίωρ ἕκτα Φίλιπ-5
πρ τῷ νῖφ αὐτοῦ ἔτη ζ'. ὄμοσ' γὰρ θ'.Ἰνδ. η'. α'. ἔπ. Φιλίππου Ἀγούστου τὸ β' καὶ Φιλίππου
υἱοῦ αὐτοῦ.Ἰνδ. θ'. β'. ἔπ. Φιλίππου Ἀγούστου τὸ γ' καὶ Φιλίππου
υἱοῦ τὸ β'.

Ἰνδ. ι'. γ'. ἔπ. Ἀμυλιανῶ τὸ β' καὶ Ἀκυλίην.

10

D

σὺς Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. α'. δ'. ἔπ. Δεκίου καὶ Γρατιανού.

R 630 Ὁ βασιλεὺς Φίλιππος ἕκτα τῷ νῖφ αὐτοῦ Φιλίππῳ ἐπειδὴ μὲν
συνεστήσαντο τῶν λεγομένων κενδοδύτων, ἐπαράντες καὶ ἐπι-15
λογὴν νεανίσκου ἀνδρὸς ἀπὸ τῶν σχολῆτων, καλλίσταντες τὴν
σχολὴν τοῦ πατρ' αὐτῶν σπουδαιότες τάγματις εἰς τὸ ἐπισημοῦν
Φιλίππου τοῦ πατρὸς Ἰουνιῶρων ὄνομα εἶσαν οἱ τῆς ἐβδόμης
σχολῆς.

P 270 Ἰνδ. ιβ'. ε'. ἔπ. Γάλλου καὶ Βολουσιανοῦ.

3. Ἐπιὼρ V, m. R. 5. Ἰούωρ V, m. R. 8. 10. τοῦ υἱοῦ P. 10.
τὸ β'] αὐτοῦ τὸ δεύτερον R. 18. Ἰουνιῶρων PV.

Anni a. m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

His Coss. Gordianus Senior ex morbo decessit, an. LXXIX.
natus.Romanis xlv. Imperavit Philippus Junior, una cum filio
Philippo, annos iv. Colliguntur anni v. mdcclix.247. I. Ind. viii. Philippo Augusto II. et Philippo F.
Coss.

3.

248. II. Ind. ix. Philippo Augusto III. et Philippo F.
II. Coss.

4.

249. III. Ind. x. Aemiliano II. et Aquilino Coss.

1. 257.

CCLVII. Olympias.

250. IV. Ind. xi. Decio et Gratiano Coss.

2.

251. Decio III. et Decio Caesare Coss.

3.

Philippus Imperator una cum filio suo Philippo cohortem
instituit Candidatorum, in eam adscitis selectis viris juvenibus
ex Scholariis, Scholae legionis ab iis institutae de Philippī
patris nomine Juniorum indita appellatione: atque hi sunt e
septima Schola.

5751. 252. v. Ind. xii. Gajlo et Volusiano Coss.

4.

Ἰνδ. ιγ'. ε'. ὑπ. Βολουσιανῶ τὸ β' καὶ Μαξιμου.

Φίλιππος ὁ Ἰουνίωρ πολλοὺς συμβαλῶν πόλεμους εὐτυχῶς ἔπραξεν. καὶ ὡς πολαιμῆ τοῖς Γήπεσιν, ἐκονδύλησεν ὁ ἵππος αὐτοῦ, καὶ συμπασῶν αὐτῷ μηρόκλαστος ἐγένετο· καὶ ἐθῶν ἐκ 5 τῆ Ῥώμῃ ἐξ αὐτοῦ τοῦ κλάσματος τελευτῆ, ὧν ἐτῶν με'.

Ῥωμαίων κς' ἐβασίλευσεν Δέκιος ἔτος α'.

ὁμοῦ, εψξ'.

Ἰνδ. ιδ'. α'. ὑπ. Δεκίου Καίσαρος καὶ Δεκίου υἱοῦ αὐτοῦ.

Ἐν ἀρχῇ βασιλείας Δεκίου διωγμῶ κατὰ χριστιανῶν γενο- B
10 μένον Φλαβιανὸς Ῥωμαίων ἐπίσκοπος ἐμαρτύρησεν· μεθ' ὃν Κορνήλιος τὴν ἐπισκοπὴν διαδέχεται τρισὶν ἔτεσιν. ὁμοίως δὲ καὶ Βαβυλῆς τῆς Ἀντιοχείων ἐπίσκοπος τῷ τοῦ μαρτυρίου δρόμῳ V 216
ἐτελειώθη. μεθ' ὃν Ἀντιοχείας ἡγεῖται ιγ' Φάβιος ἔτη γ'. πολ-
λοι δὲ καὶ ἄλλοι ἐν τῇ ἀνατολῇ ἐνστάντες ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν
15 πίστεως καὶ ἐν ἄλλαις ἐπαρχίαις ἐτελειώθησαν. κατὰ διαδο-
χὴν δὲ ἦλθεν εἰς ἡμᾶς καὶ τοῦτο περὶ τοῦ ἁγίου Βαβυλᾶ, ὡς
διηγήσατο τοῖς πρὸ ἡμῶν ὁ μακάριος Λεόντιος ὁ ἐπίσκοπος Ἀν-
τιοχείας. οὗτος Δέκιος ἀνεῖλε τὸν ἅγιον Βαβυλᾶν, οὗ ὡς χρι- C
σιανὸν μόνον, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐτόλμησεν ἐπισηεῖν τοῦ βασιλέως
20 Φιλίππου τὴν γυναῖκα καὶ αὐτὸν Φιλίππον χριστιανούς ὄντας

2. Ἰουνίωρ V. 13. Φλάβιος P. 17. διηγήσατοῖς πρὸ V. 18.
οὕτως V. ib. ἀνεῖλετο P.

A. C.

[Ol. Iph.]

253. vi. Ind. xiii. Volusiano II. et Maximo Coss.

1. 258.

Philippus Junior multa bella feliciter confecit. Is dum contra Gepidas praeliatur, equo cespitante lapsus, femur contrivit, Romamque reversus, ex eo vulnere, moritur, cum esset annorum xlv.

Romanis xxvi. imperavit Decius annum i. Colliguntur anni v. MDCCXL.

i. Ind. xiv. Decio Caesare et Decio filio ejus Coss.

Sub initium Imperii Decii, excitata in Christianos persecutione, Flavianus Romanorum Episcopus martyrio vitam exiit: post quem Cornelius in Episcopatum successit per annos tres. Similiter et martyrio cursum consummavit Babylas Antiochie Episcopus, cujus vice Antiochenam cathedram adeptus est Flavius, quam per triennium tenuit. Complures vero alii in oriente, dum in fide Christi constantes persistunt, ut et in aliis provinciis mortem obierunt. Ex majorum porro relatione, et hoc de Sancto Babyla ad illos pervenit, uti his qui ante haec tempora vixere narravit Beatus Leontius Antiochie Episcopus: Hic Decius Sanctum Babylam, non solum quod Christianorum religionem profiteretur, interfecit, sed et quod Imperatoris Philippi uxorem, atque adeo ipsum Philippum,

εἰσελθεῖν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, παρανομήσαντος τοῦ Φιλίππου. ἦν δὲ ἡ παρανομία τοιαύτη. Φίλιππος ἐκεῖνος ὁ Ἰουδαῖος, ἑπαρχος ὢν ἐπὶ τοῦ προηγησαμένου αὐτὸν βασιλέως Γορδιανοῦ, παραθήκη ἐλαβεν παρὰ Γορδιανοῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ τελευτήσαντος Γορδιανοῦ τοῦ βασιλέως σφάξας τὸν παῖδα Φίλιππος ἐβασίλευσεν.

R 632
D

Καὶ ἐν Σμύρνῃ τῆς Ἀσίας Πιόνιος σὺν ἄλλοις πολλοῖς μαρτύρησεν, ἀνὴρ λόγιος καὶ τῶν ἐν μαθήμασιν τοῦ χριστιανῶν λόγου διαπρεπόντων γνωρίζομενος, ἐπὶ Πρόβλου Κυντίλλιανου ἀνθυπάτου τῆς Ἀσίας πρὸς δ' ἰδῶν μαρτύρων, ὃ ἐστὶ κατὰ Ἀσιανὸς μηνὶ ἔκτω ἰβ', σαββάτου ὥρα δεκάτῃ.

Ὁμοίως δὲ καὶ ὁ τῆς Ἱεροσολύμων ἐκκλησίας ἐπίσκοπος Ἀλέξανδρος ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης, ἡγεμονικοῖς παραστάς δικαστηριοῖς, καὶ ἐπὶ δευτέρᾳ διαπρέψας ὁμολογία, λιπαρῶ γήρει καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ ἐτελειώθη τῷ τοῦ μαρτυρίου 15 δρόμῳ.

P 271

Ὁ αὐτὸς Δέκιος βασιλεὺς ἤγαγεν ἀπὸ τῆς Ἀφρικῆς λέοντας φοβεροὺς καὶ λεαίνας, καὶ ἀπέλυσεν εἰς τὸ λίμιτον ἀνατολῆς, ἀπὸ Ἀραβίας καὶ Παλαιστίνης ἕως τοῦ Κιρκησίου κάστρου, πρὸς τὸ ποιῆσαι γενεάν, διὰ τοὺς βαρβάρους Σαρακηνοῦς. ὁμοίως δὲ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς Λιβύης ἤγαγεν ἔρπετὰ λοβόλα καὶ φοβερὰ ἀῤῥενο-

1. τοῦ om. P. 2. ἡ κ. τοιαύτη] κ. αὐτῇ P. *ibid.* Ἰουδαῖος V.
9. Κυντίλλιανου P. 10. ἰδῶν P. 12. δὲ om. P. 15. τοῦ om. P. 19. Κιρκσίον PV.

utrumque Christianum, ab aedis sacrae ingressu arcere esset ausus, propter perpetratum a Philippo crimen, quod ejusmodi fuit: Philippus iste Junior, cum Praefecturiam Praetorii, imperante illius decessore Gordiano, gereret, commendatum sibi ac suae tutelae datum a Gordiano filium, ipse Gordiano Imperatore mortuo, interfecit, ac imperium arripuit.

Smyrnae Asiae civitate, Pionius cum aliis compluribus martyrism subiit: vir caetera disertus, et inter illos qui in Christianis disciplinis illustres habiti sunt, notissimus, sub Proclo Quintilliano Asiae Proconsule, ex a. d. iv. Idus Martias, id est secundum Asianos, mense vi. die xii. sabbati hora xii.

Pari modo Alexander Hierosolymorum Ecclesiae Episcopus Caesaream Palaestinae ad Praesidis tribunal adductus, gemina jam confessione clarus, senio gravis, ac vitae sanctitate singulari, martyrii cursum consummavit.

Idem Decius Imperator ex Africa formidandos leones et leenas adduxit, immisitque in Orientis fines, ab Arabia et Palaestina usque ad Circesium castrum, ut ibi foetus ederent et propagarentur, propter barbaros Saracenos. Similiter et ab continente Arabia serpentes venenosos ac metuendos utriusque sexus addaxit, dimisitque in fines Aegypti, pro-

θήλα, καὶ ἀπέλευσεν εἰς τὸ τῆς Αἰγύπτου λίμιτον διὰ τοὺς Νομάδας καὶ Βλεμμάδας βαρβάρους· καὶ διὰ τοῦτο γράφουσιν αὐτὸν ἰστώτα μεταξὺ λέοντων καὶ ἀσπίδων.

Ἐξέλθων δὲ ὁ αὐτὸς Δέκιος εἰς πόλεμον κατὰ Φράγκων, ὡς ἀπέρχεται, ἐσφάγη μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τινος τῶν ἑξάρχων ἐν Ἀβύρτῳ, ὧν ἐτῶν ε΄.

ση΄ Ὀλυμπιάς.

Ῥωμαίων κζ΄ ἐβασίλευσεν Γάιος Γάλλος ἔτη γ΄.

ἡμοῦ εψξγ.

10 Ἰνδ. ιε΄. α΄. ὑπ. Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλληνοῦ.

Ἰνδ. α΄. β΄. ὑπ. Οὐαλεριανοῦ τὸ β΄ καὶ Γαλληνοῦ τὸ β΄.

Ἰνδ. β΄. γ΄. ὑπ. Μαξιμὸν τὸ β΄ καὶ Γλαβριανὸς.

Ἐτελεύτησε Γάιος Γάλλος, ὧν ἐτῶν εξβ΄.

Ῥωμαίων κη΄ ἐβασίλευσεν Οὐαλεριανὸς Αὐγούστος ἔτη ιδ΄ C

15 ἡμοῦ εφοζ΄.

Ἰνδ. γ΄. α΄. ὑπ. Οὐαλεριανοῦ Αὐγούστου τὸ γ΄ καὶ Γαλληνοῦ τὸ γ΄.

Διονύσιος Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος, πολλῶν ὑποπεισόντων V 217

αὐτῶ τῶν ἐν τῷ διωγμῷ Δεκίου, ὀρέγων αὐτοῖς χεῖρα μετανοίας R 634
 20 ἔξενυμένιασθαι τὸν Θεόν, πολλοῖς τῶν ἐπισκόπων περὶ αὐτῶν γράφει· ἐν οἷς ἀρθεῖς ὑπερηφανία Ναύατος τῆς Ῥωμαίων ἐκκλη-

4. ὁ om. P. ib. Φράγγων PV. 16. Γαλληνοῦ τὸ γ΄] Γαλληνοῦ P. 21. ὑπερηφανία P.

A. C.

[Oī Iph.] Anni a. m. c.

pter Nomadas ac Blemmyas barbaros: ideoque ipsum leones inter et aspides pingere solent.

Ipse vero Decius, dum Francis bellum illaturus proficiscitur, ab uno ex proceribus cum filio occiditur Abyrti, cum vixisset annos LX.

CCLVIII. Olympias.

Romanis xxvii. imperavit Caius Gallus annos iii. Colliguntur anni v. MDCCLXIII. 5762.

254. i. Ind. xv. Valeriano et Gallieno Coss. 2. 5760.

255. ii. Ind. i. Valeriano II. et Gallieno II. Coss. 3.

256. iii. Ind. ii. Maximo II. et Glabrione Coss. 4.

Caius Gallus decessit, cum annorum esset LXII.

Romanis xxviii. imperavit Valerianus Augustus, ann. xiv. Colliguntur an. v. MDCCLXXVII.

257. i. Ind. iii. Valeriano III. et Gallieno Coss. 1. 259.

Dionysius Alexandriae Episcopus, multis qui in Decii persecutione suppliciorum metu a fide desciverant, illius pedibus advolutis, porrecta poenitentiae manu, ut Deum sibi

σίας πρεσβύτερος ἔλεγεν μὴ δεῖν αὐτοὺς δεχθῆναι, ὡς μερεῖται
 D οὔσης αὐτοῖς σωτηρίας ἐλπίδος, μηδὲ εἰ πάντα τὰ εἰς ἐπιστρο-
 φὴν γνήσια ἐπιτελοῖεν, ἰθὺς αἰρέσειος τῶν κατὰ λογισμὸν φυσικω-
 θέντων καὶ καθαρῶνς ἑαυτοὺς ἀποφηνάντων ἀρχηγῶς καθίστα-
 ται. ἐπ' ἧ συνόδου μεγίστης ἐν τῇ Ῥώμῃ συγκροτηθείσης, ἕ-
 μὲν τὸν ἀριθμὸν ἐπισκόπων, πλείονων δὲ ἔτι μᾶλλον πρεσβε-
 τέρων καὶ διακόνων, ἰδίως δὲ καὶ κατὰ τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας περὶ
 τοῦ πρακτέου ἐπισκευαμένων, δόγμα γέγονε τοῖς πᾶσιν τὸν μὲν
 Ναύατον ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ συνεπαρθεῖσι καὶ τοὺς συνευδοκεῖν
 τῇ εἰς ἀδελφοὺς ἀπανθρωποτάτῃ γνώμῃ τοῦ ἀνδρὸς προαιρουμέ- 10
 P 272 νους ἐν ἄλλοτριῶις τῆς ἐκκλησίας ἡγεῖσθαι, τοὺς δὲ τῇ συμφορᾷ
 περιπετωκότας τῶν ἀδελφῶν ἰᾶσθαι καὶ θεραπεύειν τοῖς τῆς με-
 τανοίας φαρμάκοις. περὶ τούτων καὶ Κορνήλιος Ῥωμαίων ἐπί-
 σκοπος πρὸς τὸν τῆς Ἀντιοχείων ἐκκλησίας ἐπίσκοπον Φάβιον
 ἔγραψε, δηλῶν αὐτῷ τὰ τῆς συνόδου Ῥωμαίων καὶ τὰ δόξαντα 15
 τοῖς κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ Ἀφρικὴν καὶ τὰς αὐτόθι χώρας. καὶ
 ἄλλοι δὲ πλείους πρὸς πλείονας πολλὰ περὶ τῆς ἀπονοίας Ναύατου
 καὶ τῆς μετανοίας τῶν ἐν τῷ διωγμῷ καταπεσόντων ἔγραψαν.

B

σνθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. β'. ὑπ. Τούσκου καὶ Βάσσου.

20

6. τῆ σμ. P. 7. δὲ καὶ | δὲ P. 8. πρεσβύτερος m. R., πρεσβύτερος
 PV. 16. κατανοῖσι P.

Anni a m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

propitium efficerent admonitis, de illis ad multos Episcopos
 literas dedit: in quibus, superbia tumidus Novatus Romanae
 Ecclesiae presbyter, dixit eos non esse admittendos, quod
 nulla his salutis spes superesset, atque adeo quantumvis omnia
 ad conversionem idonea peragerent, propriae haereseos eorum
 qui mente inflati, Catharos seipsos nominant, princeps consti-
 tuitur. Cujus rei causa, maximo Romae coacto Concilio, lx.
 quidem Episcoporum, sed multo plurium Presbyterorum et
 Diaconorum: facta praeterea in reliquis Provinciis de eo quod
 definiendum esset inquisitione, tandem ab omnibus decretum,
 ut Novatus, una cum sectatoribus suis, et iis qui viri illius
 inhumanam prorsus in fratres sententiam amplectebantur, ab
 Ecclesiae liminibus proscriberetur: qui vero ex fratribus in
 hanc incidissent calamitatem, sanarentur, ac poenitentiae re-
 mediis curarentur. His de rebus Cornelius Romanus Pesti-
 dex ad Fabium Antiochenae Ecclesiae Episcopum literas do-
 dit, quibus illi decreta Synodi Romanae, et Italiae ac Africae
 Antistitum sententiam exposuit. Sed et multi alii de Novati-
 amentia, et eorum qui in persecutione lapsi erant poenitentia,
 multa perscripserunt ad complures.

CCLXX. Olympias.

5764. 258. II. Ind. IV. Tusco et Basso. Cass.

2.

Ἐκτὸς τούτων τὰν ὑπάτων ὁ ἄγιος Κερκυραῖος ἐμαρτύρησεν
πρὸ τῆς καλανδῶν ὀκτωβρίων.

Ἰνδ. ε'. γ'. ὑπ. Αἰμιλιανοῦ τὸ γ' καὶ Βολουσιανοῦ τὸ β'.

Ἰνδ. ζ'. δ'. ὑπ. Σεκουλαρίου καὶ Δονάτου.

5 Ἰνδ. ζ'. ε'. ὑπ. Γαλλιανοῦ τὸ δ' καὶ Βολουσιανοῦ τὸ γ'.

σζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. η'. ζ'. ὑπ. Γαλλιανοῦ τὸ ε' καὶ Φαυστινιανοῦ.

C

Ἰνδ. θ'. ζ'. ὑπ. Ἀλβίνου καὶ Δέξιτρον.

Ἰνδ. ι'. η'. ὑπ. Γαλλιανοῦ τὸ ζ' καὶ Σακορνίνου.

10 Ἰνδ. ια'. θ'. ὑπ. Οὐαλεριανοῦ Ἀγούστου τὸ δ' καὶ Λουκιανοῦ.

σζα' Ὀλυμπιάς.

R 636

Ἰνδ. ιβ'. ι'. ὑπ. Οὐαλεριανοῦ Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Λουκιανοῦ τὸ β'.

15 Ἰνδ. ιγ'. ια'. ὑπ. Γαλλιανοῦ τὸ ζ' καὶ Σαβινιανοῦ.

D

Ἰνδ. ιδ'. ιβ'. ὑπ. Πατέρνου καὶ Ἀρκεσιλάου.

Ἰνδ. ιε'. ιγ'. ὑπ. Πατέρνου τὸ β' καὶ Μαρινιανοῦ.

σζβ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. α'. ιδ'. ὑπ. Κλαυδίου καὶ Πατέρνου τὸ γ'.

4. Σεκουλαρίου V, Σεκουλαρίου P sola. 8. Δέξιτρον P, 15. Σαβιανοῦ P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

His Coss. Sanctus Cyprianus martyrio vitam finivit ex a.

d. xviii. Kalend. Octobres.

259.	iii.	Ind. v.	Aemiliano III. et Volusiano II. Coss.	3.
260.	iv.	Ind. vi.	Seculari et Donato Coss.	4.
261.	v.	Ind. vii.	Gallieno IV. et Volusiano III. Coss.	1. 260.

CCLX. Olympias.

262.	vi.	Ind. viii.	Gallieno V. et Faustniano Coss.	2.
263.	vii.	Ind. ix.	Albino et Dextro Coss.	3.
264.	viii.	Ind. x.	Gallieno VI. et Saturnino Coss.	4.
265.	ix.	Ind. xi.	Valeriano Augusto IV. et Luciano Coss.	1. 261.

CCLXI. Olympias.

x.	Ind. xii.	Valeriano Augusto V. et Luciano II. Coss.	2.	5772.
266.	xi.	Ind. xiii.	Gallieno VII. et Sabiano Coss.	3.
267.	xii.	Ind. xiv.	Paterno et Arcesilao Coss.	
268.	xiii.	Ind. xv.	Paterno II. et Mariniano Coss.	4.

CCLXII. Olympias.

269.	xiv.	Ind. i.	Claudio et Paterno III. Coss.	1. 262.

- V 218 Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων Οὐαλεριανὸς Ἀύγουστος ἐσφάγη ὑπὸ Περσῶν ἐπαναστάντων αὐτῷ, ὧν ἑτῶν Ξα'.
- P 273 Ῥωμαίων κθ' ἐβασίλευσε Κλαύδιος ἔτη β'. ὁμοῦ εφθ'.
- Ἰνδ. β'. α'. ὑπ. Ἀντιοχianoῦ καὶ Ὀρφίτου.
- Ἰνδ. γ'. β'. ὑπ. Ἀύρηλιανῶ καὶ Βάσσου. 5
- Ἐπὶ τούτου Κλαυδίου ἐμικήθησαν Γόδοι καὶ παρέλαβε τὸ Σίρμιον.
- Κλαυδίου τελευτᾷ ἐν Σιρμιῶ, ὧν ἑτῶν νς'.
- Ῥωμαίων λ' ἐβασίλευσεν Ἀύρηλιανὸς ἔτη ζ'. ὁμοῦ εφπέ'.
- Ἰνδ. δ'. α'. ὑπ. Κυιέτου καὶ Βουδουμianoῦ. 10
- B σξγ' Ὀλυμπιάς.
- Ἰνδ. ε'. β'. ὑπ. Τακίτου καὶ Πλακιδianoῦ.
- Τούτοις τοῖς ὑπάτοις Ἀύρηλιανὸς Ἀύγουστος ἤρξατο τὰ τεῖχη Ῥώμης ἀνανεοῦν ἦν γὰρ τῷ χρόνῳ φθαρέντια.
- Ἰνδ. ζ'. γ'. ὑπ. Κυιέτου τὸ β' καὶ Βραδουμianoῦ. 15
- Ἰνδ. ζ'. δ'. ὑπ. Ἀύρηλιανῶ Ἀύγουστον τὸ β' καὶ Καπετωλίου.
- Ἰνδ. η'. ε'. ὑπ. Ἀύρηλιανῶ Ἀύγουστον τὸ γ' καὶ Μαρκελλου.
- C σξδ' Ὀλυμπιάς.
- Ἰνδ. θ'. ζ'. ὑπ. Τακίτου τὸ β' καὶ Αἰμιλιανῶ. 20
1. ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων προκειμένων P. 7. Σίρμιον V et mox Σημίω, η ab alla manu scripto. 10. Βραδουμianoῦ P. 12. ε'. Ἀύρ. β'. R.

Anni a. m. c. a. C.

[Ol. Iph.]

His praedictis Coss. Valerianus Augustus a Persis in eum insurgentibus interfectus est, cum ann. LXI. attigisset.

5778. Romanis xxix. imperavit Claudius an. II. Colliguntur an.

v. MDCCCLXXIX.

270. I. Ind. II. Antiochiano et Orphito Coss.

2.

271. II. Ind. III. Aureliano et Basso Coss.

3.

Sub hoc Claudio victi sunt Gotthi, et receptum Sirmium.

Claudius Sirmii moritur, cum annorum esset LVI.

Romanis xxx. imperavit Aurelianus ann. XI. Colliguntur anni v. MDCCCLXXXV.

272. I. Ind. IV. Quieto et Bradumiano Coss.

4.

CCLXIII. Olympias.

273. II. Ind. V. Tacito et Placidiano Coss.

1. 263.

His Coss. Aurelianus Augustus coepit inaurare moenia urbis Romae: lapsu quippe temporis ea fatiscabant.

III. Ind. VI. Quieto II. et Bradumiano Coss.

274. IV. Ind. VII. Aureliano Augusto II. et Capitolino Coss.

2.

275. V. Ind. VIII. Aureliano Augusto III. et Marcello Coss.

3.

Ἀθρηλιανὸς Ἀύγουστος τελευτᾷ, ὡν ἔτων σε'. καὶ βασιλευσε Φλωριανὸς ἡμέρας η'β', καὶ ἐσφάγη.

Κατὰ τῷτον τὸν χρόνον ἀνεφάνη τις Μανιχαῖος ὀνόματι R 638 Κλέων, δογματίζων καὶ παρουσιάζων.

5 Ῥωμαίων κα' βασιλευσεν Πρόβος ἔτη ζ'. ὄμου ρψα'.

Ἰνδ. ι'. α'. ὑπ. Πρόβου Ἀυγούστου καὶ Παυλίου. D

Ἰνδ. ια'. β'. ὑπ. Πρόβου Ἀυγούστου τὸ β' καὶ Λούπιου.

Ἰνδ. ιβ'. γ'. ὑπ. Πρόβου Ἀυγούστου τὸ γ' καὶ Πατέρου.

σξέ Ὀλυμπιάς.

10 Ἰνδ. ιγ'. δ'. ὑπ. Μεσσαλῆ καὶ Γράτου.

Ἰνδ. ιδ'. ε'. ὑπ. Πρόβου Ἀυγούστου τὸ δ' καὶ Τιβεριανῶ.

Ἰνδ. ιε'. ζ'. ὑπ. Πρόβου Ἀυγούστου τὸ ε' καὶ Βικτωρίνου. P 274

Ἐσφάγη Πρόβος Ἀύγουστος ἐν Σιρμιῶ, ὡν ἔτων ν'.

Ῥωμαίων ιβ' βασιλευσεν Κᾶρος ἅμα τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ Κα- 15 ρίνῳ καὶ Νουμεριανῶ ἔτη γ'. ὄμου ρψδ'.

Ἰνδ. α'. α'. ὑπ. Κάρου καὶ Καρίνου.

σξξ Ὀλυμπιάς.

V 219

Ἰνδ. β'. β'. ὑπ. Δουλητιανοῦ καὶ Βύσσου.

1. σς'] Post Aurelianum deest Taciti breve imperium: unde numerus annorum Taciti in Aurelianum confertur, minime senilia, quum interruptus est, agentem. Notavit errorem Gibbonus Hist. cap. XII. annot. 6. 7. Δούπιου PV.

A. C.

CCLXIV. Olympias.

[Ol. Iph.] Anni a. c.

276. VI. Ind. IX. Tacito II. et Aemiliano Coss.

4.

Aurelianus Augustus moritur, annos natus LXXV. et regnat Florianus dies xcviij. et interficitur.

Sub id temporis, exortus est quidam Manichæus, nomine Cerdo, qui prava dogmata, sparsit et conciliabula coëgit.

Romanis xxxi. imperavit Probus annos vi. Colliguntur anni v. μρσςχι.

277. I. Ind. x. Probo Augusto et Paulino Coss.

278. II. Ind. xi. Probo Augusto II. et Lupo Coss.

1. 264.

279. III. Ind. xii. Probo Augusto III. et Paterno, Coss.

2.

CCLXV. Olympias.

280. IV. Ind. XIII. Messala et Grato Coss.

3.

281. V. Ind. xiv. Probo Augusto IV. et Tiberiano Coss.

4.

282. VI. Ind. xv. Probo Augusto V. et Victorino Coss.

1. 265.

Interficitur Probus Augustus Sirmii, annos natus L.

Romanis xxxiii. imperavit Carus, cum filiis Carino, et Numeriano ann. III. Colliguntur anni v. μρσςχιγ.

5793.

283. I. Ind. I. Caro et Carino Coss.

2.

μετὰ τῆς πορφυρίδος, καὶ καλάνδαις Ἰανουαρίαις προῆλθεν ἔπαρος.

Ἰνδ δ'. α'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Αὐγούστου τὸ β' καὶ Ἀριστοβούλου.

5 Ἀπὸ τούτων τῶν ἀπέων, τάσσονται τὰ Διοκλητιανοῦ ἔτη εἰς τὸ πασχάλιν.

Ἰνδ. ε'. β'. ὑπ. Μαξιμου καὶ Ἀκυλίου.

σξζ' Ὀλυμπιάς.

P 275

Ἰνδ. ζ'. γ'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Αὐγούστου τὸ γ' καὶ Μαξιμιανου Ἐρκουλλου Αὐγούστου.

10 Τούτῳ τῷ ἔτει Διοκλητιανὸς τῆς ἐαυτοῦ βασιλείας κοινῶν ἀνέδειξε Μαξιμιανὸν Ἐρκούλιον, ἀρχομένον τρίτου ἔτους τῆς αὐτοῦ βασιλείας, παρυχημίσας ἐν Νικομήδειᾳ.

Ἰνδ. ζ'. δ'. ὑπ. Μαξιμιανου Ἐρκουλλου τὸ β' καὶ Ἰανουαρίου.

15 Ἰνδ. η'. ε'. ὑπ. Βάσσου καὶ Κωντανου.

Ἰνδ. θ'. ε'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Αὐγούστου τὸ δ' καὶ Μαξιμιανου Ἐρκουλλου Αὐγούστου τὸ γ'.

σξη' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. ζ'. ὑπ. Τιβεριανου καὶ Δίονος.

6. πασχάλιον P.
R, εἰς om. R.

11. εἰς τῆς ἐαυτοῦ βασιλείας κοινῶν ἔδειξε
15. Κωντανου R.

caedone, Nicomediam ex a. d. v. Kal. Octobr. cum purpurea chlamyde adu'tam. c. ingressus est: deinde Kalendis Januariis Consul processit. [Ol. Iph.]

285. I. Ind. iv. Diocletiano Augusto II. et Aristobulo Coss. 5794.

Ab his Coss. anni Diocletiani statuuntur in Paschali.

286. II. Ind. v. Maximo et Aquilino Coss. 1. 266.

CCLXVII. Olympias.

287. III. Ind. iv. Diocletiano Augusto III. et Maximiano Herculio Augusto Coss. 2.

Hoc anno, Diocletianus Maximianum Herculium imperii sui participem renuntiavit, inchoante imperii sui anno tertio, cum Nicomediae in hibernis esset.

288. IV. Ind. VII. Maximiano Herculio II. et Januario Coss. 3.

289. V. Ind. VIII. Basso et Quintiano Coss. 4.

299. VI. Ind. IX. Diocletiano IV. et Maximiano Herculio Augusto III. Coss. 1. 267.

CCLXVIII. Olympias.

291. VII. Ind. X. Tiberiano et Dione Coss. 2.

Ἰνδ. α'. η'. ὑπ. Ἀντιβαλιανοῦ καὶ Ἀσκληπιοδότου.

Ἰνδ. β'. θ'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Ἀυγούστου τὸ ε' καὶ Μαξι-
μιανοῦ Ἐρχοῦλλου Ἀυγούστου τὸ δ'.

V 220

Τούτῳ τῷ ἔτει Μαξιμιανὸς Ἰόβιος ἐπιφανέστατος Καῖσαρ
εἰς τὴν ἀρχὴν εἰσεπορεύθη καὶ Κωνσταντῖος ἐν Νικομηδίᾳ πρὸς
β' καλανδῶν ἰουνίων.

C

Ἰνδ. γ'. ι'. ὑπ. Κωνσταντίου Καίσαρος καὶ Μαξιμιανοῦ Ἰο-
βίου Καίσαρος.

R 642

σξθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. ια'. ὑπ. Τούσκου καὶ Ἀνουλλίνου.

10

Ἔτους σξξ' τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου καὶ
τῶν προκειμένων ὑπάντων ἐμαρτύρησεν ὁ ἅγιος Μηνῆς ἐν Κο-
τυαίῳ Φρυγίας Σαλονταρίας ἀδὲρ ιε', πρὸ γ' ἰδῶν νοεμβρίου.

Ἰνδ. ε'. β'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Ἀυγούστου τὸ ε' καὶ Κων-
σταντίου Καίσαρος τὸ β'.

15

D

Ἰνδ. α'. γ'. ὑπ. Μαξιμιανοῦ Ἐρχοῦλλου τὸ ε' καὶ Μαξιμια-
νοῦ Ἰοβίου τὸ β'.

Πέρσαι κατὰ κράτος ἐνικήθησαν ὑπὸ Κωνσταντίου καὶ
Μαξιμιανοῦ Ἰοβίου.

4. Μαξιμίνοσ et mox Μαξιμίνον V. 9. Ὀλυμπιάδοσ V. 12.
Κωνσταντῖο V, m. B., Κωνσταντῖο R, Κοκκαίω P. 13. εἰδῶν P. 16.
Μαξιμίνον V. 17. Ἰοβίου Καίσαροσ P. 19. Μαξιμίνον RV.

Anni a. m. c. A. C.

292. viii. Ind. xi. Hannibaliano et Aselepiodoto Coss. [Ol. Iph.] 3.

293. ix. Ind. xii. Diocletiano Augusto V. et Maximiano
Herculio Augusto IV. Coss. 4.

Hoc anno Maximianus Jovius Nobilissimus Caesar in
principatum adscitus est, ut et Constantius, Nicomediae ex a.
d. xii. Kal. Junias.

294. x. Ind. xiii. Constantio Caesare, et Maximiano Jo-
vio Caesare Coss. 1. 268.

CCLXIX. Olympias.

5804. 295. ix. Ind. xiv. Tusco et Anullino Coss. 2.

Anno cclxxv. Domini in coelos Assumptionis, ac iisdem
praedictis Coss. Martyrium subiit Sanctus Menas Cotyaei,
Phrygiae Salutaris civitate, Athyr xv. ex a. d. iii. Idus No-
vembr.

296. xii. Ind. xv. Diocletiano Augusto VI. et Constan-
tino Caesare II. Coss. 3.

297. xiii. Ind. i. Maximiano Herculio V. et Maximiano
Jovio Caesare II. Coss. 3.

Persae prorsus devictae sunt a Constantio et Maximiano
Jovio.

Ἔτους σξθ' τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου καὶ τῶν προκειμένων ὑπάντων ἐμαρτύρησεν ὁ ἅγιος Γελάσιος ἐν τῇ Ἐλιοπολιτῶν πόλει τῆς Λιβανησίας. ὅστις ἦν μῖμος δεύτερος, ἀγῶνος πανδήμου θεάτρου ἀγόμενου, καὶ πλήθους θεωροῦντος ἕβραλον αὐτὸν οἱ ἄλλοι μῖμοι εἰς βουττιν μεγάλην βαλανίου γέμουσαν ὕδατος χλιαροῦ, κατυπαλζοντες τοῦ δόγματος τῶν χριστιανῶν καὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος. ὁ δὲ αὐτὸς Γελάσιος ὁ δεύτερος μῖμος βαπτισθεὶς καὶ ἀνελθὼν ἐκ τοῦ βουττίου, φορέσας ἱμάτια λευκά, οὐκέτι ἠνέσχeto θεατρίσαι, λέγων ὅτι Χριστιανός εἰμι· εἶδον γὰρ δόξαν φοβερὰν εἰς τὸ βουττιν, καὶ χριστιανὸς ἀποθνήσκω. καὶ ἀκούσας ταῦτα ὁ λαὸς ὁ θεωρῶν ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Ἐλιοπολιτῶν πόλεως ἐμάνη σφόδρα· καὶ ὁρμήσαντες ἐκ τῶν βάρων εἰς τὴν θυμέλην, κρατήσαντες τὸν ἅγιον Γελάσιον ἔξω τοῦ θεάτρου, ὡς φορεῖ τὰ λευκὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λιθοβολήσαντες ἐφόνευσαν αὐτόν, καὶ οὕτως ἐτελειώθη ὁ δίκαιος. καὶ λαβόντες τὸ λείψανον αὐτοῦ οἱ ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ ἀπήγαγον αὐτὸ εἰς τὴν κώμην τὴν λεγομένην Μαριάμμην, ὅθεν ὑπήρχεν, ἔξω Ἐλιοπόλεως, καὶ ἐκεῖ ἔκτισαν αὐτῷ ἐκτίριον οἶκον.

Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑπάντων ἐνικήθησαν Πέρσαι ὑπὸ Μαξιμιανοῦ Ἐρκουλίου Ἀγούστου.

3. Λιβανασίας R. *ibid.* ὅστις] οὗτος P. Post δεύτερος addit Malalas p. 314. 15. καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ παγνίδιον. 5. 10. βουττίου P. 5. βαλανίου PV. 8. τοῦ om. P. 12. Ἐλιοπολιτῶν P. 16. τοῦ om. P. 17. ὑπήρξεν P.

A. C.

[Ol. Iph.]

Anno cclxix. Domini in coelos Assumptionis, ac iisdem supra nominatis Coss. martyrio vitam finivit Sanctus Gelasius in Heliopolitanorum urbe Libanensi. Hic cum secundus esset Mimus, ac publici celebrarentur in Theatro ludi, spectante populo, in magni balnei solium aqua tepida plenum ab aliis Mimis injectus est, Christianae religioni, sanctoque baptismo illudentibus. Ipse vero Gelasius secundus Mimus baptizatus, et ex solio balnei egressus, candidis indutus vestimentis, in theatrum prodire deinceps renuit, dicens: *Christianus sum, vidi enim in solio tremendam gloriam, et Christianus morior.* Quod cum vidisset populus qui in Theatro Heliopolitanorum civitatis spectabat, furore succensus, ex gradibus in scenam irruens, arreptum Gelasium, ac Theatro cum ipsis candidis quas indutus erat vestibus ejectum, lapidibus obruit atque interfecit. Cujus corpus propinqui in vicum Mariammen dictam, unde erat oriundus, extra Heliopolim, detulerunt, ibique oratorium ei erexerunt.

Iisdem Coss. a Maximiano Herculo Augusto Persae praelio victi sunt.

293. xiv. Ind. ii. Anicio Fausto et Severo Gallo Coss.
Chronicon Paschale vol. I.

1. 269.

33

Ἰνδ. β'. ιδ'. ὑπ. Ἀνικίου Φαύστου καὶ Σιβήρου Γάλλου.

R 644

σο' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. ιε'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Ἀγούστου τὸ ζ' καὶ Μαξιμιανοῦ Ἐρκουλλίου Ἀγούστου τὸ ζ'.

C Ἰνδ. δ'. ιε'. ὑπ. Κωνσταντίου Καίσαρος τὸ γ' καὶ Μαξιμιανοῦ Ἰοβίου τὸ γ'.

Τῆς Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας ἐξ ἡγείται Πέτρος ἔτη ιβ'. εὐτονώτερον δὲ τῆ ἀσκήσει ἑαυτὸν ἄγων, τοῦ κοινοῦ τῶν ἐκκλησιῶν οὐκ ἀφανῶς ἐπιμελόμενος, θ' ἔτει τοῦ διωγμοῦ καὶ ἐξ τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας τὴν κεφαλὴν ἀποτηθεὶς τῷ τοῦ μαρτυρίου κατεκοσμήθη στεφάνῳ μετὰ καὶ ἄλλων ἀναριθμητῶν ἐν πολλαῖς μαρτυρησάντων πόλεσι.

V 221 Ἰνδ. ε'. ιε'. ὑπ. Τατιανοῦ καὶ Νεπωτιανοῦ.

D Ἰνδ. ζ'. ιη'. ὑπ. Κωνσταντίου Καίσαρος τὸ δ' καὶ Μαξιμιανοῦ Ἰοβίου Καίσαρος τὸ δ'.

15

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ καστρήσιος ἄρτος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ἐδωρήθη.

σοα' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. ιθ'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Ἀγούστου τὸ η' καὶ Μαξιμιανοῦ Ἐρκουλλίου τὸ ζ'.

20

11. καὶ τῶν ἄλλων P. 15. Ἰοβίου] Ἀγούστου P. 20. τοῦ Ἐρκουλλίου P.

Anni a. c. a. c.

CCLXX. Olympias.

[Ol. Iph.]

5808. 299. xv. Ind. iii. Diocletiano Augusto VII. et Maximiano Augusto VI. Coss.

2.

300. xvi. Ind. iv. Constantio Caesare III. et Maximiano Jovio Coss.

3.

Alexandrinam Ecclesiam xvi. regit Petrus annos xii. In constanti vitae continentiae studio, ac omniam passim Ecclesiarum curae palam vacans, ix. persecutionis anno, imperii vero Diocletiani xvi. una cum infinite aliorum martyrum in pluribus civitatibus numero, capite multatus Martyrii coronam adeptus est.

301. xvii. Ind. v. Titiano et Nepotiano Coss.

4.

302. xviii. Ind. vi. Constantio Caesare VI. et Maximiano Jovio Caesare IV. Coss.

1. 270

Hoc anno Panis Castrens Alexandrinae a Diocletiano praebitus est.

CCLXXI. Olympias.

303. xix. Ind. vii. Diocletiano Augusto VIII. et Maximiano Herculeo VII. Coss.

2.

Ἔτους ιθ' τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας μηνί [αὐγούστῳ ζ',] δόστρον κέ, λέγοιτο δ' ἔν οὗτος μάρτιος κατὰ Ῥωμαίους, ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα, ἤπλωτο πανταχοσε βασιλικά γράμ- P 277
 μματα, τὰς μὲν ἐκκλησίαις εἰς ἕδαφος γέρειν, τὰς δὲ θείας γρα-
 φὰς ἀφανεῖς πυρὶ γενέσθαι προστάττοντα, καὶ τὰς μὲν τιμῆς
 καὶ ἄξις ἐπιεικόμενους ἀτίμους, τοὺς δὲ ἐν αἰκειαίς, εἰ ἐπι-
 μένοιεν τῇ τοῦ χριστιανισμοῦ προθέσει, ἐλευθέρως ὑστερεῖσθαι
 προαγορευόντα. μετ' οὐ πολὺ δὲ ἕτερα φοιτήσαντα γράμματα
 προσέταττε τοὺς τῶν ἐκκλησιῶν προέδρους καὶ πάντας τοὺς
 10 κατὰ πάντα τόπον πρῶτον μὲν δεσμοῖς παραδίδοσθαι, εἶτα
 ἕτερον πάσῃ μηχανῇ θύειν ἀναγκάζεσθαι, ὡς πολλοὺς ἐκ τού-
 του ποικίλως διαθλήσαντας τελειωθῆναι, πολλοὺς δὲ χαννωθέν- B
 τας καταπεσεῖν ὑπὸ δειλίας τὴν ψυχὴν προναρτήσαντας.

Τῷ αὐτῷ ἔτει πολλοὶ μὲν πανταχοσε, καθὼς ἔφαμεν, δια- R 648
 15 θλήσαντες ἐτελειώθησαν· οὐδὲν δὲ ἤττον καὶ κατὰ τὴν Νικομη-
 δέων πόλιν, ἐν ἧ ὁ βασιλεὺς ἐποιεῖτο τὰς διατριβὰς, τότε Δω-
 ρόθιος καὶ Γοργόνιος σὺν ἑτέροις ἅμα πλείοσι τῆς βασιλικῆς
 ὁμηρσίας οὖσιν ἐτελειώθησαν, καὶ χορὸς ἅμα πολλῶν μαρτύρων
 ἀνεδείχθη. οὐ μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ Ἄνθιμος τῆς αὐτῆς Νι-
 20 κομηδέων ἐκκλησίας ἐπίσκοπος τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς ἐτελειώ-
 θη· ἕτεροι δὲ πυρὶ, πλείονες δὲ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ ἐρρίπτοντο,

1. αὐγούστῳ ζ' delet Valesius. 4. εἰς om. R. 5. μὲν om. R. 7.
 προσθέσει P. 13. ἀπό PV. 15. δὲ om. P. 16. ὁ om. P.
 19. οὐ μετ'] μετ' P. Vide quae diximus ad p. 123. C.

ANNO XL. Diocletiani Augusti, Indict. VII. mense Dystro, die XIV.
 (qui quidem Mensis Romanis est Martius) Paschatis die festo, proposita
 ubique Principalia edicta, quibus Ecclesiae a fundamentis dirui, ac
 sacrae Scripturae igne comburi juebantur: sed et ut qui magistratibus
 ac honoribus fungebantur, iis privarentur, ac infames haberentur, reli-
 quis vero privatim hominibus, si in Christianismi professione persiste-
 rent, libertas adimeretur. Nec multo post alia supervenere edicta,
 quibus mandabatur, ut Ecclesiarum Antistites, ac omnes ubicumque
 essent locorum primo quidem vinculis traderentur, dein omni supplicio-
 rum adhibito genere sacrificare cogerentur: quo factum, ut exinde com-
 plures, post varios exantlatos cruciatus, interierint: multi etiam, qui
 primo quidem sui quaedam fiducia palam Christi fidem profitebantur, postea
 animo prae tormentorum metu deficerent, ac laborarent.

Eodem anno, multi ibique, uti diximus, haud minori constantia to-
 leratis suppliciis, mortem obierunt. Sed et in Nicomediensium urbe,
 cum in ea moraretur Imperator, Dorotheus et Gorgonius, cum aliis non
 paucis ex Imperatoris obsequio, vitam finierunt, simulque ingens Mar-
 tyrum chorus apparuit. Nec diu post Anthimus ipsius Nicomediensium
 Ecclesiae Episcopus capite plaxus interit: alii igne damnati, complures
 in mare praecipitati sunt, cum ad tantam ac infinitum pacis numerum

οὐκ εὐτονοῦντων τῶν δημίων εἰς τοσοῦτον ἀπειρότατον πλήθος
 ἔξαρκεῖν. περὶ τοῦτου τοῦ ἀλείρου πλήθους τῶν μαρτυρησάν-
 των Λουκιανὸς πρεσβύτερος Ἀντιοχεῦσι γράφων ἐδήλου, Ἀσπά-
 ζεται ὑμῖς χορὸς ἅπας ὁμοῦ μαρτύρων. εὐαγγελίζομαι δὲ ὑμᾶς
 ὡς Ἄνθιμος ὁ πάπας τῷ τοῦ μαρτυρίου δρόμῳ ἐτελειώθη. καὶ ὅ-
 τὰ μὲν κατὰ Νικομήδειαν ταῦτα καὶ τούτων ἔτι πλείονα.

Ἰνδ. η'. κ'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Ἀνγόιστου τὸ θ' καὶ Μαξι-
 μιανοῦ Ἐρκουλλου τὸ η'.

D Μαξιμιανὸς Ἐρκούλιος συνεβασίλευσεν Διοκλητιανῷ, καὶ
 ἔδωκεν ὑπατείας η'. ἔβασίλευσεν δὲ ὁ αὐτὸς Μαξιμιανὸς ἔτη 10
 εη'. καὶ ἅμα Διοκλητιανῷ ἐποίησαν οἱ δύο Καίσαρες δύο, ὁ
 μὲν Διοκλητιανὸς τὸν ἴδιον γαμβρὸν Γαλέριον Μαξιμιανόν· ἔ-
 χεν γὰρ τὴν Διοκλητιανοῦ παιδα Βαλεριαν εἰς γάμον· ὁ δὲ Ἐρ-
 κούλιος Μαξιμιανὸς καὶ αὐτὸς ἐποίησεν Καίσαρα τὸν ἴδιον γαμ-
 βρὸν· ὁ γὰρ Κωνσταντίος ἔγημε Θεοδώραν τὴν πρόγονον Μαξι-
 μιανοῦ Ἐρκουλλου, ἔξ ἧς ἔσχε τέκνα Δελμάτιον, Κωνσταντίον,
 V 222
 P 278 καὶ Ἀννιβηλιανόν. ὁ γὰρ Κωνσταντίνος ὁ μετὰ Διοκλητιανὸν
 καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ βασιλεύσας ἔξ ἐτέρας τινὸς μίξεως ὑπῆρχεν
 ἀπὸ Κωνσταντίῳ παῖς ἀπὸ Ἑλένης.

Ὡς εἴρηται οὖν, ἅμα ἔβασίλευον Διοκλητιανὸς καὶ ὁ Ἐρ-
 κούλιος Μαξιμιανός, καὶ ὁ μὲν Διοκλητιανὸς Ῥώμης, ὁ δὲ Ἐρ-

4. εὐαγγελίζομαι P. 11. οἱ om. P. 12. μὲν οὖν P. 16.
 Δελμάτιον P. 20. Διοκλητιανός — μὲν om. P. 21. ὁ δὲ Ἐ.
 Μαξιμίσιος V, ὁ Ἐ. Μαξιμιανός P.

conficiendum terrores deficerent. De hac innumera Martyrum multitu-
 dine, Lucianus Presbyter, ad Antiochenos scribens, ita meminit: *Solito-
 rum plurimam vobis dicit universis simul Martyrum Chorus. Nuntio
 dantur vobis Antimum Papam Martyrii curam peregrisse. Atque haec
 quidem Nicomediae, et his plura contingere.*

A. C.

304. xx. Ind. viii. Diocletiano Augusto IX. et Maximia-
 no Hercullo VIII. Cons.

Maximianus Herculius cum Diocletiano imperavit, deditque Consula-
 tus viii. Imperavit vero idem Maximianus annos xviii. usque cum
 Diocletiano duos creavit Caesares: ac Diocletianus quidem generum suum
 Galerium Maximianum: is enim Diocletiani filiam Valeriam uxorem da-
 xerat. Herculius autem Maximianus et ipse generum suum renatuavit:
 Constantius quippe Theodoram Maximiani Herculii privignam uxorem da-
 xerat, ex qua liberos suscepit Dalmatium, Constantium, et Hanniba-
 lianum. Constantinus enim, qui post Diocletianum et illius successores
 imperavit, ex alia conjunctione illi natus est, Helense filius.

Ut igitur dictum est, simul imperarunt Diocletianus Romae, Maxi-
 mianus Herculius in Galliis. Diocletianus deinde et Maximianus Hercu-

κόλιος Μαξιμιανός τῶν Κελτῶν. ὕστερον δὲ Διοκλητιανός καὶ ὁ Ἐρκοῦλιος Μαξιμιανός ἐν ζωῇ ἀποθνήσκοντι τὰ σκήπτρα τοῖς ἰδίοις Καισαρσι δαδῶσιν τὴν βασιλείαν, ὃ μὲν Ἐρκοῦλιος Μαξι- R 650
μιανός Κωνσταντῶ ἔδωκεν τὴν βασιλείαν, ὃ δὲ Διοκλητιανός Γα-
λαρῶ Μαξιμιανῷ. Κελτῶν δὲ βασιλεύσας Κωνσταντῆος ἐπὶ ἔτη
iv ἀπέθανεν, καὶ διεδέξατο αὐτὸν ὁ παῖς αὐτοῦ Κωνσταντῆος
ὁ νόθος ἐξ Ἑλένης αὐτῷ γενόμενος· οἱ γὰρ ἀπὸ Θεοδώρας αὐτῷ B
τεχθέντες μικροὶ ὑπῆρχον. Γαλέριος δὲ Μαξιμιανός βασιλεύων
Ῥώμης δύο Καισαρας ἐποίησεν, Μαξιμῖνον μὲν ἐν ἀνατολῇ,
10 ἐν δὲ Ἰταλίᾳ Σεῦηρον. Ῥωμαῖοι δὲ ἀθρόοι ἐστῆσαν βασιλεῖα
Μαξέντιον τὸν υἱὸν Ἐρκοῦλιου Μαξιμιανῷ. καὶ ὁ Γαλέριος
Μαξιμιανός Σεῦηρον ἀπέστειλεν τὸν Καίσαρα, ἵνα Μαξέντιον
ἀνέλῃ· καὶ ἀνῆρέθη Σεῦηρος ἐν πολέμῳ. καὶ βασιλεύσας ἔτη
iv Γαλέριος τελευτῶν ἐποίησεν βασιλεῖα Λικίνιον ἐν ἀνατολῇ,
5 τέσσαρες οὖν βασιλεῖς ἠρέθησαν, Κωνσταντῆος Κελτῶν, Ῥώ-
μης Μαξέντιος, υἱὸς Ἐρκοῦλιου Μαξιμιανῷ, ἀνατολῆς Λικί- C
νιος, καὶ Μαξιμῖνος ἐν Καισαρ μέγας. ἀλλὰ τὸν Μαξέντιον
ἀνέειλε Κωνσταντῆος πολέμῳ· καὶ οὕτω μόνος τῆς δύσεως ἐβα-
σιλευσεν. καὶ Μαξιμῖνος δὲ στρατεύσας κατὰ Λικίνιον σπονδὰς
15 ἐποίησατο πρὸς αὐτόν, ὥστε τὸν Λικίνιον παραχωρῆσαι τῆς βα-
σιλείας. καὶ οὕτω μονοκράτωρ γενόμενος Κωνσταντῆος ἔκτισε
τὸ Βυζάντιον, χρησάμενος ἐλληνικῶς ὅτι ἀπόλλυσθαι μέλλει ἡ βασι-
λεῖα Ῥώμης, χριστιανὸς ἐγένετο. ἐβασίλευσεν δὲ ἔτη λα', μῆ-

4. βασιλείαν [Κελτῶν] R. 9. Μαξέντιον PV, Μαξιμῖνον Raderus. id.
μὲν om. P. 23. καὶ ante χριστιανός inserit alia, ut videtur, manu V.

lius superstitis, positis sceptris, Caesaribus suis imperio cessare: ac Maximianus quidem Hercules Constantio: Diocletianus vero Galerio Maximiano Imperium tradidit. Enimvero Constantius cum annis xiii. Gallis imperasset, decessit, cui successit illius ex Helena filius nothus Constantinus: nam ex Theodora nati liberi adhuc teneri erant. Galerius autem Maximianus qui Romae imperabat, duos Romae fecit Caesares, Maximinum in Oriente; in Italia vero Severum. Romani autem sua uictoritate Maxentium Maximiani Herculli filium Imperatorem creauerunt. Galerius vero Maximianus Severum Caesarem misit ut Maxentium tolleret: sed Severus in praelio interfectus est. Galerius cum imperasset annos xvi. moriturus Licinius in Oriente Imperatorem renouauit. Atque ita iv. simul extitero Imperatores, Constantinus in Gallis, Maxentius Maximiani Herculli filius Romae, in Oriente Licinius, et Maximinus qui adhuc Caesar remanserat. Verum Maxentium Constantinus in praelio sustulit, siquae solus in Occidente imperavit. Maximinus deinde in Licinium movit, cum quo pactis initis, imperio tandem cessit Licinio. Sic igitur Constantinus universo imperio solus potitus, Byzantium condidit, cum Romanum imperium peritum ex oraculo didicisset, Christianus exinde factus. Imperavit annos xxxl. menses x. Filios habuit Con-

Δνας *ι'*. και ἔσχε παῖδας *Κωνσταντίον, Κώνσταν, και Κωνσταντίνον.* ἀλλὰ *Κωνσταντίνον* μὲν ἀντίλον οἱ *Κώνστα* στρατιῶται. και ἀπτόν δέ *Κώνσταν Μαγνέντιος* τις τύραννος ἀνέλεν. *μόνος* οὖν *Κωνσταντίος* ἐβασίλευσεν, και ἐποίησε *Καίσαρα Γάλλον* τὸν υἱὸν *Κωνσταντίου, ἀδελφοῦ Δελαματίου* τοῦ υἱοῦ *Θεοδώρας,* τοῦ ἀποῦ *θείου, ποιήσας* ἀπτόν *Καίσαρα* εἰς ἀνατολήν.

Ῥωμαίων δὲ ἐβασίλευσεν ὁ *θειότατος και πιστότατος Κωνσταντίνος ὁ μέγας,* ὁ υἱὸς *Κωνσταντίου,* πρὸ ἧ' *καλανδῶν ἀγούστων* ἔτη *λα'* και *μῆνας ι'.* ἡμοῦ *εσμζ'*. 10

Ἰνδ. θ'. α'. ὑπ. Κωνσταντίου Καίσαρος τὸ *ε'* και *Μαξιμιανοῦ Ἰοβίου* τὸ *ε'.*

P 279
R 652

Ἀρξάμενος Κωνσταντίνος τῆς βασιλείας ἀπὸ τῶν δυτικῶν μερῶν εἶχεν συμβουλευόντας ἀπτόν τοὺς προειρημένους, *Κωνσταντίον, Γαλέριον, Μαξιμίον και Φλάβιον Ουαλέριον Σεβή-* 15 *ρον και Μαξέντιον, και τὸν μὲν Κωνσταντίον και Σευήρον* ἕως διετούς τῆς βασιλείας ἀποῦ, τὸν δέ *Μαξέντιον* ἕως ἐπταετούς τῆς βασιλείας ἀποῦ, τὸν δέ *Γαλέριον, Ουαλέριον και Μαξιμίον* ἕως ἔννεαετούς τῆς βασιλείας ἀποῦ.

Ἰνδ. ι'. β'. ὑπ. Κωνσταντίου Καίσαρος τὸ *ζ'* και *Μαξιμιανοῦ Ἰοβίου* τὸ *ζ'.*

Κωνσταντίος πατήρ *Κωνσταντίνου* τοῦ μεγάλου βασι-

4. *Κωνσταντίος*] *Κωνσταντίνος* V. 5. τὸν *Γάλλον* P. *id. Δελαματίου* P. 9. ἀγούστων P. 17. *ζ' ἔτους* P.

a m. c. stantium, Constantem, et Constantinum: sed Constantinum Constantis exercitus interfecit: Constantem vero tyrannum quidam Maxentius sustulit. Solus ergo imperavit Constantius, qui Gallum deinde Constantii patris sui, Dalmatii fratris, ex Theodora filium Caesarem in Oriente creavit.

5845. Romanis xxxiv. imperavit Sanctissimus et Christianissimus Constantinus Magnus, Constantii filius, ex a. d. viii. Kalend. Augusti, ann. xxix. mensis x. Colliguntur anni v. m̄cc̄ssxlvi.

A. C.

[Ol. Iph.]

5814. 305. I. Ind. ix. Constantio Caesare V. et Maximiano Jovio V. Coss.

4.

Imperium ab Occidentis partibus auspiciato Constantino, cum eo imperavero supra nominati Constantius, Galerius, Maximus, et Flavius Valerius Severus, atque Maxentius: ac Constantius quidem ad alterum, Maxentius ad septimum, Galerius denique, Valerius, et Maximus ad nonum usque illius imperii annum.

306. II. Ind. x. Constantio Caesare et Maximiano Jovio VI. Coss.

I. 271.

λίως ἐτελεύτησεν, βασιλεύσας ἔτη ιγ', καὶ Μαξέντιος ἀνηγορεύθη.

σοβ' Ὀλυμπιάς.

V 223

Ἰνδ. ια'. γ'. ὑπ. Νοβίου Κωνσταντίνου Ἀγούστου μόνου.

5 Μαξιμιανὸς Ἰόβιος ἐτελεύτησεν, βασιλεύσας ἔτη ιδ'.

Λικίνιος ἀνηγορεύθη εἰς Κάρνουντα πρὸ γ' ἰδῶν νοεμβρίων.

Ἰνδ. ιβ'. δ'. ὑπ. Πάλιν δέκατον καὶ Μαξιμιανῶ Γαλερίου τὸ ζ'.

10 Ἰνδ. ιγ'. ε'. ὑπ. Μαξιμιανῶ Ἐρκουλίου τὸ η' καὶ Γαλερίου C Μαξίμου.

Ἐφ' ὅλης τῆς οἰκουμένης διαλάμποντες οἱ μεγαλοπρεπέστατοι τοῦ Χριστοῦ μάρτυρες τοὺς μὲν ἀπανταχοῦ τῆς ἀνδρείας αὐτῶν ἐπόπτας εἰκότως κατεπλήξαντο, τῆς δὲ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀληθῶς ἀπορύητου δυνάμεως ἐμφανῆ δι' ἑαυτῶν 15 τὰ τεκμήρια παρεστήσαντο, ὧν ἐκάστου κατ' ὄνομα μνημονεύειν ἄνθρωπον ἀδύνατον. τῶν δὲ κατ' ἐπισήμους πόλεις μαρτυρησάντων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων πρῶτος ἡμῖν ἐν εὐσεβῶν στήλαις τῆς Χριστοῦ βασιλείας ἀνηγορεύσθω μάρτυς ὁ μικρῶ πρόσθεν μνημονευθεὶς ἐπίσκοπος τῆς Νικομηθεῶν πόλεως Ἄνθιμος· 20 τῶν δὲ ἐπ' Ἀντιοχείας ὁ πάντα τὸν βίον ἀριστος πρεσβύτερος τῆς D αὐτόθι παροικίας Λουκιανός, ἐν τῇ Νικομηθεΐᾳ καὶ αὐτὸς βασι-

1. ιβ' P. 4. Νοβίον] Φλαβίον P. 6. εἰδῶν P. 8. Παλινοδέκατον RV. 13. δὲ τοῦ om. P. 18. ἀναγορευέσθω P, ἀνηγορευέσθω V. Correxī cum Eusebio Hist. Eccl. VIII. 13. 20. ἐπ' om. P.

A. C. [Ol. Iph.]

Constantius Constantini Magni Imperatoris pater, cum annos XII. imperasset, mortem obiit, et levatus est Maxentius.

CCLXXII. Olympias.

307. III. Ind. XI. Flavio Constantino Augusto solo Cos. 2.

Maximianus Jovius moritur, cum imperasset annos XIV.

Licinius levatus est Carnunti ex a. d. III. Idus Novembres.

308. IV. Ind. XII. Item decies, et Maximiano Galerio VII. Coss.

309. V. Ind. XIII. Maximiano Herculo VIII. et Galerio Maximo Coss.

Per universum orbem maximam gloriam adepti sunt nobilissimi Christi Martyres, et cunctos spectatores admiratione fortitudinis suae merito perculerunt, et divinae prorsus atque inexplicabilis Servatoris nostri potentiae evidentissima in semetipsis exhibuerunt argumenta, adeo ut singulorum recensere nomina nemo mortalium queat. Ex praesidibus autem Ecclesiarum qui in celebrioribus urbibus martyrium perpassi sunt, primus in piorum tabulis a nobis nominetur Anthimus Nicomediensis urbis Episcopus, cujus paullo ante meminimus: ex Antiochena vero Ecclesia Lucianus, toto vitae tempore Presbyter optimus ejusdem dioecesis, qui

λέως ἐπιπαρόντος διὰ καμίνου τὴν οὐράνιον τοῦ Χριστοῦ βασι-
 λειαν λόγῳ πρότερον δι' ἀπολογίας, εἶτα καὶ δι' ἔργων ἀνακη-
 ρίξας κτίννται. τῶν δὲ ἐπὶ Φοινίκης Τυραννίων ἐπίσκοπος
 Τύρου, Ζηνόβιος πρεσβύτερος τῆς κατὰ Σιδῶνα ἐκκλησίας, Σιλ-
 βανὸς Ἐμίσης ἐπίσκοπος μετὰ πολλοῦ χοροῦ μυρτύρων, ὑπεργύ-
 R 654 ρως, τεσσαράκοντα ἕτη γεγονώς ἐπίσκοπος, βορὰ Θηρῶν γενέ-
 P 280 μενος, τῶν δὲ ἐπὶ Παλαιστίνης Σιλβανὸς ἐπίσκοπος Γάζης
 σὺν ἑτέροις τὸν ἀριθμὸν μ' τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς, Αἰγύπτιοι
 δὲ Πηλεὺς καὶ Νεῖλος ἐπίσκοποι μεθ' ἑτέρων διὰ πυρὸς τελειω-
 θέντες. 10

Ἰνδ. ιδ'. ζ'. ὑπ. Κωνσταντίνου Ἀυγούστου τὸ β' καὶ Λι-
 κίνου.

Κωνσταντίνου βασιλέως ἐκ βασιλέων εὐσεβοῦς τε καὶ τὰ
 πάντα σωφρονεστάτου, παιδὸς Κωνσταντίου, πρὸς τοῦ παμ-
 βασιλέως Θεοῦ καὶ τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ υἱοῦ, κυρίου δὲ ἡμῶν, 15
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν πεπολιθῆσιν ἐσχηκότος καὶ κινήσαντος κατὰ
 τῶν δυσσεβεστάτων τυράννων Μαξιμίνου Γαλερίου καὶ Μαξεν-
 B τίου, ὡφθη αὐτῷ κατ' αὐτῶν ἀπερχομένῳ πολεμησῆαι φωτοειδῶς
 ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, μέσον καὶ ὑποκάτω διὰ
 φωτοειδῶν γραμμῶν ὁμοιαῖκῶν ταῦτα, EN ΤΟΥΤΩΙ ΝΙΚΑ, 20
 καὶ φανερώτατα πίπτει μὲν ἐπὶ Ῥώμης Μαξέντιος πηγεὶς εἰς τὸν

3. κελίννται V. 5. Αἰμίσης PV. 6. Θηρῶν P. 13. ἐκ βασιλέων
 om. P. ἐκ βασιλέως Eusebius Hist. Eccl. IX. 9. 20. ὁμοιαῖκῶν om. P.

Anni a. m. c. et ipse coram Imperatore, cum antea coeleste Christi regnum apologeti-
 ca oratione primum, ac deinde operibus asseruisset, igne consumptus ex-
 spiravit. Ex iis autem qui in Phoenice martyres extiterunt, Tyrannio
 Tyri Episcopus, Zenobius Ecclesiae in Sidonis dioecesi Presbyter, Sil-
 vanus Aemesae Episcopus, qui post plurimum Martyrum chorum, nata
 grandis, administrato per annos xl. Episcopatu, feris objectus est vo-
 randus; ex Palaestinae vero Martyribus, Silvanus Gazae Episcopus,
 cum aliis xl. capite plexus est: ex Aegyptiis denique Peleus et Nilus
 Episcopi, qui cum aliis igne consumpti sunt.

A. C.

[Ol. Iph.]

5819. 311. vi. Ind. xiv. Constantino Augusto II. et Licinio
 Coss.

3. 272.

Constantino Imperatori, Pio, ac prae caeteris moderatissimo, Con-
 stantii filio, supremi Regis Dei, et filii ejus unici Domini nostri Jesu
 Christi fide persuaso, in impiissimos tyrannos Maximianum Galerium, et
 Maxentium bellum moventi, cum in eos praelio decertaturus progredere-
 tur, fulgens in coelo Crucis signum apparuit, in cujus media ac infima
 parte fulgidis et manifestis characteribus scriptum erat, IN HOC VINCE.
 Ac Maxentius quidem Romae cadit, in Tiberi fluvio suffocatus, ad Pos-
 tem Mulvium, cum annos vi. regnasset: Galerius vero Maximianus a Li-

Τίβερων πάτριον εἰς τὴν γέφυραν Μουλουβλου, βασιλεύσας ἔτη 5', Γαλέριος δὲ Μαξιμῖνος ἤττηθείς ὑπὸ Λικινίου ἐν Κιλικίᾳ φηγὺς ἄλετο, βασιλεύσας ἔτη 9', πολὺν στρατὸν ἑαυτοῦ ἀναλώσας, οἷα τύραννός τις ὦν καὶ ἀγεννής.

5 σογ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιε'. ζ'. ὑπ. Κωνσταντίνου Αὐγούστου τὸ γ' καὶ Λικινίου τὸ β'.

Κωνσταντίνος νικητής, σεβαστός, Αὐγούστος, πρῶτος τῶν ἐπὶ Ῥώμῃς κατατυραννουμένων χριστιανῶν κηδόμενος σωτηρίας, λαβὼν Θεὸν τὸν ἐπουράνιον σύμμαχον δι' εὐχῶν ἐπικαλεσάμενος, πρόεισι πανστρατιῶ, Ῥωμαίων τὰ τῆς ἐκ προγόνων ἐλευθερίας προμνύμενος. οἱ καὶ μετὰ πάσης χαρᾶς καὶ θυμηδίας ἅμα κομιδῇ νηπίοις καὶ γυναιξὶ τῶν τε ἀπὸ τῆς συγκλήτου βουλῆς καὶ τῶν ἄλλων διασημοτάτων σὺν παντὶ δήμῳ Ῥωμαίων φαιδροῖς ὁμοῖαις αὐταῖς ψυχαῖς, οἷα λυτρωτῆν, σωτήρά τε καὶ εὐεργέτην, μετ' εὐφημιῶν καὶ πλείστης χαρᾶς αὐτὸν ὑπέδεξαντο. ὁ δὲ ὡσπερ ἔμφυτον τὴν εἰς Θεὸν εὐσέβειαν κεκτημένος, μηδ' ὄλως ταῖς βοαῖς ὑποσαλευόμενος μηδὲ ἐπαιρούμενος ὑπὸ τῶν ἐπαίων, εὖ μάλα τῆς ἐκ Θεοῦ συναισθόμενος βοηθείας, ἀπὸ τοῦ σωτηρίου πάθους τρέπαιον ὑπὸ χεῖρα ἰδίας εἰκόνας ἀνατεθῆναι προστάττει, τὸ σωτήριον σημεῖον ἐν τῇ δεξιᾷ κατέχοντα, ἐν τόπῳ

1. Μουλυβλου R. 4. ἀγεννής V. 12. οἱ δὲ καὶ P. 15. τσ om. P. 16. ἐποδέξαντο P. 17. μηδ' — ὑποσαλευόμενος om. P. 19. εὖ μάλα] οἷα μετὰ P.

cinio fesus in Cilicia fugiens periiit, cum annos ix. imperasset, et ingen-
am exercitum consumpsisset, utpote tyrannus et ignavus.

CCLXXIII. Olympias.

A. C. [Ol. Iph.]
312. vii. Ind. xv. Constantino Augusto III. et Licinio
I. Coss.

Constantinus Victor, Augustus, primus suscepta Christianorum Ro-
nae a tyrannis hactenus oppressorum salutis cura, adscito in auxilium
coelesti Deo, ac precibus invocato, cum universis copiis procedit, Ro-
manorum a majoribus acceptam libertatem asserturus; quem ii cum in-
venti gaudio et gratulatione, una cum ipse infantulis, et uxoris Se-
atorum aliorumque virorum clarissimorum, ac universa Romanorum ple-
e, laeto vultu, animisque ipsis, veluti Liberatorem, Servatorem ac Be-
eficam, cum faustis acclamationibus et multa laetitia exceperunt. Sed
le quasi innatam in Deum pietatem possideret, ejusmodi laudibus mi-
ime inflatus, ut qui divino auxilio esset munitus, salutaris Passionis
ropaeum in manu suae imaginis, ita ut salutare signum dextra teneret,
celeberrimo urbis loco, cum has Latine Inscriptione jubet apponi:

μάλιστα τῶν ἐπὶ Ῥώμης δεδημοσιευμένων, ἐπιγραφὴν ἐν αὐτῇ ἐντάξαι ῥήμασιν αὐτοῖς τῇ Ῥωμαίων ἐγκελεύεται φωνῇ· τοῦτω τῷ σωτηριῶδει σημειῶ ἀλληθεῖ ἐλέγχω τῆς ἀνδρείας τὴν πόλιν ὑμῶν ἀπὸ ζυγοῦ δουλείας τοῦ τυράννου Μαξεντίου διασωθέντων ἡλευθέρωσα, ἔτι μὴν καὶ τὴν σύγκλητον καὶ τὸν δῆμον Ῥωμαίων τῇ ἀρχαίᾳ ἐπιφανείᾳ καὶ λιμπρότητι ἑλευθερώσας ἀπεκατέστησα.

Γαλέριος Μαξιμιανὸς νόσω χαλεπωτάτῃ ληφθεὶς, ἐπ' ἀνατολῆς διάγων, καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ διαφρέοντος σκώληκάς τε ἐκβράσαντος, ὑπὸ μυρίων ἀνδρῶν περιουδόμενος καὶ μηδ' ὄλας 10 ὠφεληθεὶς, νόμους ἐξέπεμψεν ἀνεθῆναι μὲν χριστιανούς μὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐκκλησίας οἰκοδομεῖν.

B Ἰνδικτιῶνων Κωνσταντινιανῶν ἐν τευθῆν ἀρχή.

Ἰνδ. α'. η'. ὑπ. Κωνσταντίνου Αὐγούστου τὸ δ' καὶ Αικ-15 νίου τὸ γ'.

Τῆς ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἐκκλησίας ἡγείται πρῶτος Μητροφάνης ἔτη ε'.

Ἰνδ. β'. θ'. ὑπ. Βολουσιανοῦ καὶ Ἀνιανοῦ.

Ἰνδ. γ'. ι'. ὑπ. Κωνσταντίνου Αὐγούστου τὸ ε' καὶ Αικινίου 20 τὸ δ'.

2. ἐντεῦθα R. 3. ἀναρίας R. 7. ἀπεκατέστησαν R. 9. διαφρέοντος P. 10. μήθ' P. 11. μὴ μόνον χριστιανούς P. 12. καὶ τὰς ἐκκλησίας P. 13. Κωνσταντιανῶν V.

Anni a. c. Hoc salutari signo vero fortitudinalis indice vestram urbem a servitute Maxentii tyranni iugo vindicatum in libertatem asserui, Senatam et populum Romanum in pristinum splendorem et libertatis dignitatem restitui.

Galerius Maximianus, cum in Oriente ageret, morbo gravissimo correptus, illius corpore sensim diffuente, ac vermibus scatente, ab innumeris medicis visus, nulloque accepto levamento, edicta ubique omisit, quibus non modo Christianos dimitti, sed etiam Ecclesias aedificari praecepit.

Indictionum Constantinianarum deinceps initium.

A. C. 313. VIII. Ind. 1. Constantino Augusto IV. et Licinio III. [Ol. Iph.]
Coss. 1. 273.

Byzantinae Ecclesiae primus praest Metrophanes annos x.

314. IX. Ind. 11. Volusiano et Aniano Coss. 2.

σοθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. ια'. ὑπ. Σαβίνου καὶ Ρουφίνου.

Κωνσταντῖνος ὁ Αὔγουστος τὸν ἴδιον υἱὸν Κωνσταντῖνον C ἀνηγόρευσε Καίσαρα.

5 Γαλέριος δὲ Μαξιμιανὸς τούτοις τοῖς ὑπάτοις ὕδρωπι δει-
νῶ πιασθεὶς ἐν Σαλώνας ἀπέθανεν.

Ἰνδ. ε'. ιβ'. ὑπ. Γαλλικανοῦ καὶ Συμμάχου.

Κωνσταντῖνος Αὔγουστος Κώνσταντα, Κωνσταντῖον καὶ
Κρίσπον τοὺς ἑαυτοῦ υἱοὺς Καίσαρας ἀνηγόρευσε καλάνδαις
10 μαρτίαις.

Ἰνδ. ε'. ιγ'. ὑπ. Λικινίου τὸ ε' καὶ Κρίσπον Καίσαρος.

Ἰνδ. ε'. ιδ'. ὑπ. Κωνσταντῖνου Αὔγουστου τὸ ε' καὶ Λικινίου R 658
τὸ ε'.

Ὡτως οὐρανίου κατὰ τὴν οἰκουμένην ἄπασαν ταῖς τοῦ σω- V 225
5 τῆρος Χριστοῦ καταργήσαντος ἐκκλησίας, εἰς πάντα τόπον τῶν
πρὸς τῶν τυράννων ἠρωμένων οἴκων ἐκ βάρθρων εἰς ὕψος ἄπειρον
τελειθέντων οὐ μόνον ἐγκαίνια ἐγένοντο, ἀλλὰ καὶ βασιλεῖς συνε-
χέει ταῖς ὑπὲρ χριστιανῶν νομοθεσίαις ἐχρήσαντο.

16. ἡραιοκομένων P cum m. R, ἡραιομένων R, ἡρηκομένων V.
Idem mendum nescio quomodo me fugit corrigere supra p. 193. B.

A. C.

315. x. Ind. iii. Constantino Augusto V. et Licinio IV.
Coss.

[Ol. Iph.]

3.

CCLXXIV. Olympias.

316. xi. Ind. iv. Sabino et Rufino Coss.

4.

Constantinus Augustus filium suum Constantinum Caesa-
rem renuntiavit.

Galerius Maximianus his Coss. aqua intercute graviter
laborans Salemis decessit.

317. xii. Ind. v. Gallicano et Symmacho Coss.

1. 274.

Constantinus Augustus Constantem, Constantium, et Cri-
spum filios suos Caesares dixit Kalendis Martiis.

318. xiii. Ind. vi. Licinio V. et Crispo Caesare Coss.

3.

319. xiv. Ind. vii. Constantio Augusto VI. et Licinio V.
Coss.

4.

Caelesti lumine per universum orbem in Christi Salva-
toris Ecclesias diffuso, sacrarum aedium a Tyrannis antea de-
structarum, et a fundamentis in immensam altitudinem rursum
eductarum et consecrarum ubique non modo factae Dedicatio-
nes, sed et ab Imperatoribus in Christianorum gratiam edicta
iustitiae emittentur.

σε' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. η'. ιε'. ὑπ. Κωνσταντίνου Αὐγούστου τὸ ζ' καὶ Κων-
 P 282 σταντίου Καίσαρος.

Ἰνδ. θ'. ιζ'. ὑπ. Κρίσπου τὸ β' καὶ Κωνσταντίου τὸ β'.

Ἰνδ. ι'. ιζ'. ἄπ. Προβιανοῦ καὶ Ἰουλιανοῦ. 5

Ἰνδ. ια'. ιη'. ὑπ. Σεβήρου καὶ Ρουφίνου.

Τῆς ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἐκκλησίας ἡγείται δεύτερος Ἀλέξαν-
 δρος ἕτη ζ'.

σε' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιβ'. ιθ'. ὑπ. Κρίσπου τὸ γ' καὶ Κωνσταντίου τὸ γ'. 10

Προλαβὼν δ' τῶν οικειῶν ψυχῶν ποιητῆς καὶ φειδωλὸς σω-
 τῆρ τοῖς πᾶσιν ἐκλάμπας Κωνσταντίνον ἅμα παιδί Κρίσπῳ
 B παρασκευάζει κυκλωθῆναι ἅπερ κατεῖχεν μέρη Λικίνιος, κακίους
 στενωθεῖς πανταχόθεν τοιοῦτον ἀπήνγκατὸ τέλος σφαγῆς οἴον-
 περ αὐτὸς εἶδε καὶ ἤκουσε συμβᾶν τοῖς πρὸ αὐτοῦ μικρὸν τυ-
 ραννήσασι.

Ἰνδ. ιγ'. κ'. ὑπ. Παυλίνου καὶ Ἰουλιανοῦ.

Ἔτους σὲ τῆς εἰς οὐρανὸς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου καὶ κ'
 τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ εὐσεβοῦς ὁ αὐτὸς αἰδιδμος βα-
 σιλεύς, εἰς ἄκρον τὴν εὐσέβειαν θεόθεν ἐμπιστευθεῖς, κατὰ τὸ 20

4. 10. Κωνσταντίνου P. 7. τῷ om. P. 9. Ὀλυμπιάδος V. 12.
 ἐκλάμπας P. 13. κακίους om. R. 15. τυραννήσας P.

A. C.

CCLXXV. Olympias.

[Ol. Iph.]

320. xv. Ind. viii. Constantino Augusto VII. et Con-
 stantio Caesare Coss. 4.

321. xvi. Ind. ix. Crispo II. et Constantino II. Coss. 1. 275.

322. xvii. Ind. x. Probiano et Juliano Coss. 2.

323. xviii. Ind. xi. Severo et Rufino Coss. 3.

Byzantinae Ecclesiae secundus praest Alexander an-
 nos vii.

CCLXXVI. Olympias.

324. xix. Ind. xii. Crispo III. et Constantino III. Coss. 4.

Praecipiente proprietarum animarum conditore, et miseri-
 cordi Servatore universis praelescente, Constantinus una cum
 filio Crispo, quas Licinius obtinebat provincias, circumse-
 dit et occupavit: qui undique in arcem redactus, tali exitu in-
 terfectus, vitam finivit, qualem viderat audieratque aliis ante
 se evenisse, cum paucis annis tyrannidem exercuisset.

325. xx. Ind. xiii. Paulino et Juliano Coss. 1. 276.

Anno cccxcv. in coelum Assumptionis Domini, et xx. imperii Con-
 stantini Pii, idem laudandus Imperator summa divinitus pietate decessit.

παρὸν κ' ἔτος τῆς αὐτοῦ βασιλείας μηνὶ δαισίῳ ἰδ' τη' ἁγίων πατέρων σύνοδον ἐν Νικαίᾳ γενέσθαι παρεσκευάσεν καὶ τὸ τῆς ἁμωμότητος πίστεως ἔκτεθῆναι σύμβολον. διδὸν καὶ νικητὴν αὐτὸν κατὰ πάντων ἐποίησεν ὁ δεσπότης τῶν ὄλων Θεὸς ταῖς εὐχαῖς 5 τῶν συνελθόντων ἐν τῇ αὐτῇ συνόδῳ ἁγίων καὶ μακαρίων πατέρων. Ἄρειος γὰρ παρατραπείς τὸν νοῦν τὴν ἄρρητον καὶ ἀδιαιρέτην τῆς τοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ Θεότητος ἐνόητα διυστᾶν καὶ διυκρίνειν ὁ κατάρτος οὐκ ἔφριξεν.

Κωνσταντῖνος ὁ εὐσεβέστατος Κῶνσταντα τὸν ἑαυτοῦ υἱόν, R 660
 ο Καίσαρα ὄντα, ἀπηγόρευσε Αὔγουστον πρὸς ε' ἰδῶν νοεμβρίων, καὶ εἰκοσαετηρίδα τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἤξεν, καὶ ἔδωκεν ἐν τῇ Ῥώμῃ βικεννάλια πᾶν φαιδρῶς καὶ φιλοτίμως, καὶ τῶν τεχνιτῶν καὶ συντελεστῶν τὰ ἐπιτάγματα περιεῖλεν τοῦ ἐναντιοῦ τῆς αὐτῆς D
 εἰκοσαετηρίδος, καὶ ταῖς καθόλου ἐκκλησίαις πολλὰ ἔδωρῆσατο.

Κωνσταντῖνος νικητὴς Αἰγουστός τὸν τῶν Ἀδριανοπολιτῶν πόλεμον θραύσας πρὸς ε' καλανδῶν ἰουλίων, καὶ τὸν Καλχηδονίων πολέμον ἠττήσας πρὸς ἰδ' καλανδῶν ὀκτωβρίων, Κρίσπον τὸν ἴδιον υἱόν, Καίσαρα ὄντα καὶ διαβληθέντα αὐτῷ, ἀνείλεν.

Τῷ αὐτῷ ἔτει Κωνσταντῖνος μοναρχήσας βασιλεὺς τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς πάσης πάντα τὰ εἰδῶλα πανταχοῦ κατέστρεψεν, καὶ πάντα αὐτῶν ἀφείλατο τὰ χρήματα καὶ τὰ κτήματα, καὶ πάσας τὰς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐτίμησεν καὶ πάντας τοὺς χριστιανούς. P 283

1. κ' om. P. ib. Δαίσιον P, ἰουλίον m. R. 6. Ἄρειος V. 12. Ῥώμῃ] ὠρα R. ib. βικεννάδια RV. ib. τεχνιτῶν PV. 16. τῶν] τῶν R. ib. Καρχηδονίων RV. 17. κτήσας R. 21. ἀφείλατο P.

ioc praesenti imperii anno, mensis Desii xix. cccxviii. Patrum Synodum Nicaeae celebrari, ac inculcatae fidei Symbolum exponi curavit. Unde victorem omnium hostium illum fecit universi Dominus Deus, sanctorum eatorumque patrum in hanc Synodum convenientium precibus. Arius uippe emota mente inexplicabilem et indivulsam Patris et Filii Divinitatis unitatem dividere et separare non formidavit.

Piissimus Constantinus Constantem filium suum, qui tum Caesar rat, Augustum renuntiavit ex a. d. vi. Id. Novemb. Imperii etiam annum vigesimum egit, et magnificis ac splendidis factis largitionibus Romanae Vicennalia egit, artificum quoque ac tributariorum anni istorum icennialiorum indictionibus sublatis, multisque ubique Ecclesiis factis niis.

Constantinus Victor Augustus Hadrianopolitanorum ex a. d. v. Kal. ii. Chalcedomensium vero ex a. d. xiv. Kal. Octob. feliciter confecto illo, Crispum Caesarem filium suum calumniis appetitum sustulit.

Eodem anno Constantinus, cum solus Romanorum praesesset imperio, omnia ubique idola dejecit, eorumque pecuniis omnibus et possessionibus latis, universas Christi Ecclesias omnesque Christianos iis donavit.

V 225 Κατ' αὐτὸν δὲ τὸν καιρὸν κατὰ τῶν πολεμίων τῆς τῶν χρι-
στιακῶν πίστεως στρατεύσας ὑπηγάγετο τῇ εὐχῇ τὴν νίκην.
διὸ καὶ κυριακὰ πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν κατὰ τόπους εἰς τι-
μὴν τοῦ ἐπὶ πάντων σωτῆρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν κεκοίμηται.

Εἰσὶν τὰ ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἐπὶ τὴν εἰκοσαετη-5
ρίδα Κωνσταντίνου Ἀθούστου ἕτη οὕτως.

Ἀπὸ γενέσεως Ἀδὰμ ἕως τοῦ κατακλισμοῦ βῆξβ'.

B Ἀπὸ τοῦ κατακλισμοῦ ἐπὶ Ἀβραὰμ μο'.

Ἀπὸ γεννήσεως Ἀβραὰμ ἕως π' ἔτους Μωϋσέως φε'.

Ἀπὸ πα' ἔτους Μωϋσέως, ἤγουν τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσρα-10
ῆλ, ἕως γ' ἔτους τοῦ Λαβδῶν, ἐν ᾧ τὸ Ἰλιον ἦλω, υδ'.

Ἀπὸ δ' ἔτους τοῦ Λαβδῶν ἐπὶ τὸ β' ἔτος Σολομῶνος, καθ'
δ ἤρξατο ἡ πρώτη κατασκευὴ τοῦ ἱεροῦ, σςζ'.

Ἀπὸ α' ἔτους Σολομῶνος ἕως ν' ἔτους τοῦ Ὀζίου, ἤγουν
τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα, σξδ'.

R 662 C Ἀπὸ ἀρχῆς τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος ἕως ε' ἔτους Δαρείου
τοῦ Ὑστάτου, καθ' δ συνετέλεσθη ἡ δευτέρα τοῦ ἱεροῦ οἰκοδο-
μῆ, σμη'.

Ἀπὸ ζ' ἔτους καὶ αὐτοῦ τοῦ λεχθέντος Δαρείου ἕως α'
ἔτους Τιβερίου, ἤγουν τοῦ σωτηρίου βαπτίσματος, φηζ'.

4. τοῦ alterum om. P. 10. κα'] π' P. 11. 12. Ἀβδῶν P sola.
14. α' ἔτους] ἔτους β' P. 20. ἔτους om. P.

Eadem tempestate suscepta in fidei Christianorum hostes expedi-
tione, victoriam illorum precibus reportavit. Quapropter Domianica ad
paganorum conversionem in omnium Servatoris Christi Dei nostri hono-
rem ubique excitavit.

*Ab orbe condito usque ad vigesimum Constantini Augusti annum
tempora ita digeruntur.*

A creatione Adam, usque ad diluivium, anni π. κςοελχιλ.

A diluvio ad Abraham, κλxx.

A natali Abraham usque ad λxx. annum Moysis βν.

Ab λxx. anno Moysis, sive ab Exitu filiorum Israel usque ad ter-
tium annum Abdon, quo capta est Troja, anni οοcciv.

Ab anno tv. Abdon, usque ad secundum annum Solomonis, quo pri-
ma coepit templi aedificatio, ccxxvi.

Ab anno π. Solomonis usque ad l. annum Oziae, sive usque ad
primam Olympiadem, anni cελxiv.

Ab initio primae Olympiadis usque ad vl. Darsi Hystaspis filii, quo
perfecta est altera templi Hierosolymitani aedificatio, cελlvii.

Ab anno vii. praedicti ejusdem Darsi, usque ad xv. Tiberii, sive
usque ad salutare Baptisma Domini, δlvii.

Ἀπὸ ις' ἔτους Τιβερίου, ἤγουν β' ἔτους καὶ αὐτοῦ σβ' Ὀλυμπιάδος, ἕως τῆς εικοσατηρίδος Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως καὶ β' ἔτους σς' Ὀλυμπιάδος σζ'.

Ὁμοῦ ἀπὸ γενέσεως κόσμου ἕως τῆς εικοσατηρίδος Κωνσταντίνου ἔτη μωλγ'.

Ἰνδ. ιδ'. κα'. ὑπ. Κωνσταντίνου Αὐγούστου τὸ θ' καὶ Κωνσταντίου Καίσαρος τὸ δ'.

D

Ἰνδ. ιε'. κβ'. ὑπ. Κωνσταντίου Καίσαρος τὸ ε' καὶ Μαξιμίμου.

Δρέπανον ἐπικτίσας ὁ βασιλεὺς Κωνσταντίνος ἐν Βιθυνίᾳ οἷς τιμὴν τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λουκιανοῦ ὁμώνυμον τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἐλενοπόλιν ἐκέληκεν, δωρησάμενος ἄχρι τοῦ νῦν ἕως φανερᾶς περιοχῆς πρὸ τῆς πόλεως εἰς τιμὴν τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λουκιανοῦ ἀτέλειαν.

σςζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. α'. κγ'. ὑπ. Ἰανουαρίου καὶ Ἰούστου.

Κωνσταντίνος ὁ εὐσεβὴς τὸν Λανουΐβιν πλειστάκις ἐπέρα- P 284
σεν, καὶ γέφυραν αὐτῷ λιθίνην ἐποίησεν.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων Κωνσταντίνος ὁ ἀοιδιμος βασιλεὺς ἀπὸ Ῥώμης ἐλθὼν, καὶ διύγων ἐν Νικομηδείᾳ, μητροπόλει τῆς Βιθυνίας, ποιήσας πρόκεισα ἐπὶ πολλὸν χρόνον ἐν τῷ

1. σς P. 2. εικοστής ἔτηρίδος PV. 4. ὁμοῦ om. P, post γενέσεως
ponit B. 5. κ' ἔτηρίδος PV. 9. Δρέπανον V. 16. Λανουΐβην PV.

Ab anno xvi. Tiberii, sive secundo anno cclxx. Olympiadis, usque Anni a. c. ad xx. annum imperii Constantini Magni Imperatoris, et ii. annum cclxxvi. Olympiadis, cccxvii.

A mundi conditu, usque ad xx. annum Constantini, anni v. κρcccxxxvii. A. C. [Ol. Iph.]

326. XXI. Ind. xiv. Constantino Augusto IX. et Constantio Caesare IV. Coss. 2. 5854.

327. XXII. Ind. xv. Constantio Caesare V. et Maximo Coss. 3.

Constantinus instaurata Drepano in Bithynia, in honorem sancti Luciani Martyris, hanc patri suae cognominem Heleopolim nuncupavit, donata civitati, qua usque hodie fruitur, quousque patet ante urbem prospectus, vectigalium immunitate, in honorem Sancti Martyris Luciani.

CCLXXVII. Olympiades.

328. XXIII. Ind. i. Januario et Justo Coss. 4.

Constantinus Pius Danubium pluries trajecit, ponte lapideo in eun-
dem fluvium strato.

His Coss. Constantinus inclytus Imperator Roma profectus, et Ni-
comediae Bithyniae Metropoli, atque inde Byzantii diu moratus, primum

Βυζαντίω, ἀνεκένωσε τὸ πρῶτον τεῖχος τῆς Βύζου πόλεως, ποιήσας καὶ προσθήκας τῷ αὐτῷ τείχει οὐκ ὀλίγας, καὶ συνήψεν τῷ παλαιῷ τείχει τῆς πόλεως, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀναπληρώσας καὶ τὸ Ἴππικόν, κοσμήσας αὐτὸ χαλκοοργήμασι καὶ πάσῃ ἀρετῇ, ποιήσας ἐν αὐτῷ κἀδίσμα Θεωρίου βασι-
B λικοῦ καθ' ἑμοίωτῆτα τοῦ ἐν Ῥώμῃ ὄντος. καὶ παλάτιον μέγα ποιήσας πλησίον τοῦ αὐτοῦ Ἴππικοῦ τῆν ἄνοδον ἀπὸ τοῦ παλατιοῦ εἰς τὸ κἀδίσμα τοῦ Ἴππικοῦ διὰ τοῦ λεγομένου Κοχλίου,
V 227 κτίσας καὶ φόρον μέγαν καὶ εὐπρεπῆ πάντῃ· καὶ ἔστησεν ἐν μέσῳ
R 664 κίονα πορφυροῦν μέγαν λίθου Θηβαίου ἀξιοθαύμαστον, καὶ ὑπερέαν τοῦ αὐτοῦ κίονος ἔστησεν ἑαυτοῦ ἀνδριάντα μέγαν, ἔχοντα ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ ἀκτῖνας, ὅπερ χαλκούοργημα ἦγαγεν ἀπὸ τῆς Φρυγίας. ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀφελὼν κρυπτῶς ἀπὸ Ῥώμης τὸ λεγόμενον Παλλάδιον ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντι φόρῳ ὑποκάτω τοῦ κίονος τῆς στήλης αὐτοῦ,
C ὡς τινες λέγουσι τῶν Βυζαντίων ἐκ διαδοχῆς ἀκούσαντες. τὴν δὲ τύχην τῆς πόλεως τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἀνανεωθείσης ποιήσας θυσίαν ἀναμικτον ἐκάλεσεν Ἀνθοῦσαν.

Ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἔκτισε καὶ δύο ἐμβόλους ἀπὸ τῆς εἰσόδου τοῦ παλατιοῦ ἕως τοῦ φόρου εὐπρεπεῖς, κοσμήσας ἀνδριᾶσι καὶ μαρμύροις, καλέσας τὸν τόπον τῶν ἐμβόλων Ῥηγίαν, κτίσας ἐγγὺς καὶ βασιλικὴν ἔχουσαν κόγχην, καὶ ἕξω μεγάλους κίονας στή-

2. οὐκ ὀλίγας τῷ αὐτῷ τείχει P.

Byzantii urbis murum instauravit, factis haud modicis, quas veteris urbis muro adjunxit, additionibus, urbe ipsa Constantinopoli appellata. Circum praeterea absolvit, quem aereis statuis aliisque ornamentis decoravit: confecto etiam Tribunali, ex quo Imperator Circenses spectaret, instar illius quod Romae erat. Palatio magno proxime Circum insuper condito, ascensum per Cochleam ab eodem in Circi Tribunali coe fecit. Magnum quoque et splendidum omnino Forum aedificavit, in cujus medio ingentem ac stupendam Columnam Porphyreticam ex lapide Thebano statuit, cui suam ipsius praegrandem imposuit statuum, radios habentem in capite: quod quidem aereum opus ex Phrygia advehi curavit. Idem Imperator Constantinus clam ablatum Roma Palladium, uti appellatur, in Foro a se extracto, sub Columna, cui imposita est illius status, recodidit, ut quidam ex Byzantiis asserunt, qui id ex traditione acceperunt. Fortunam vero Urbis ab eo instauratae, incruento facto sacrificio, Florentem appellavit.

Idem Imperator geminas condidit Porticus ab ingressu Palatii usque ad Forum, admodum elegantes, statuis et marmoribus adornatas, Porticum loco Regiae nomine indito: propter quam excitavit Basilicam cum Concha, ingentibusque extra aedem columnis et statuis, quam Senatum

σας και ἀνδριάντας, ἣνπερ ἐκάλεσεν Σενῶτον, καλέσας τὸν τόπον Ἀγούσταιον, καθότι και στήλην ἦν στήσας κατέναντι τῆς ἰδίας αὐτοῦ μητρὸς Ἑλένης Αἰγούστας δεσποίνης ἐν πορφυρῷ κίονι.

Ὅμοίως δὲ και τὸ δημόσιον τὸ λεγόμενον Ζεύξιππον ἀνεπλήρωσεν, κοσμήσας κίοσι και μαρμάροις ποικίλοις και χαλκουργήμασιν.

Ἰνδ. β'. κδ'. ἐπ. Κωνσταντίνου Αἰγούστου τὸ ε' και Κωνσταντίνου Καίσαρος τὸ ε'.

Ἰνδ. γ'. κέ'. ὑπ. Γαλλικανοῦ και Συμμύχου.

Ἔτους τα' τῆς εἰς οὐρανὸς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου και κείνης ἑαυτοῦ βουσιλείας Κωνσταντίνος ὁ εὐσεβέστατος, πατὴρ Κωνσταντίνου νέου Αἰγούστου και Κωνσταντίνου και Κωνσταντος Καισάρων, πόλιν μεγίστην, λιμπρῶν, και εὐδαίμονα κτίσας, συγκλήτω τε τιμήσας, Κωνσταντινούπολιν κέκληκε πρὸ πέντε ἰδῶν ματίων, ἡμέρα δευτέρα τῆς ἐβδομάδος, Ἰνδικτιῶνος τρίτης, τὸ πρότερον καλουμένην Βυζάντιον, Ῥώμην αὐτὴν δευτέραν χρηματίζεν ἀναγορεύσας, ἐπιτελέσας ἵππικὸν ἀγῶνα πρῶτος, φορέσας πρώτοις διάδημα διὰ μαργαριτῶν και ἑτέρων τιμῶν λίθων. και ἐποίησεν ἑορτὴν μεγάλην, κελεύσας διὰ θελοῦ αὐτοῦ τύπον ἣ αὐτῇ ἡμέρα ἐπιτελεῖσθαι τὸ γενέθλιον τῆς πόλεως αὐτοῦ και ἰνολογῆν τῇ α' τοῦ αὐτοῦ ἀρτεμισίου μηνὸς τὸ δημόσιον λουτρὸν.

2. ἦν] ἦν PV. 3. Αἰγούστης P. 15. Κωνσταντίνου πόλιν R.
19. πρώτοις om. P, uncis inclusit R. 22. τῇ om. P.

nuncupavit: locum vero extra hanc aedem Augustaeum, quemadmodum Anni a. m. c. t statuam, quam e regione matri suae Dominae Helenae Augustae in orphyretica columna collocavit.

Absolvit quoque Balneum Zeuxippum nuncupatum, illudque columnis e marmoribus varii coloris, et aereis operibus exornavit.

. C. [OL. Iph.] 5837.
329. xiv. Ind. ii. Constantino Augusto X. et Constantino Caesare V. Coss. 1. 277.

330. xv. Ind. iii. Gallicano et Symmacho Coss. 2.

Anno ccc. post Christi in coelos Assumptionem, et xxv. ipsius imperii, Constantinus Pissimus, pater Constantini Junioris Augusti, et Constantii et Constantis Caesarum, aedificata urbe maxima, illustri, et felici, aequae Senatu coonestata, hanc Constantinopolim nuncupavit ex a. d. v. ius Maias, Hebdomadis feria ii. Indictionis iii. cum prius Byzantium vocaretur, quam Romam secundam vocari decrevit, celebratis ludis Circusibus, in quibus diadema ex margaritis aliisque lapillis pretiosis connectum primum gestavit. Insigni deinde apparatu acta festivitate, statuit ivina sua jussione, ut quotannis eodem recurrente die ejusdem urbis natalis celebraretur, et xi. mensis Artemisii, publicum Zeuxippi Bal-

- B Ζεύξικπον, πλησίον ὄντα τοῦ Ἱππικοῦ καὶ τῆς Ῥηγίας τοῦ παλατίου,
 R 666 ποιήσας ἑαυτῷ ἄλλην στήλην ἀπὸ ξοάνου κεχρυσωμένην βασι-
 ζουσαν ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ τύχην τῆς αὐτῆς πόλεως, καὶ αὐτὴν κε-
 χρυσωμένην, κελεύσας κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τοῦ γενεθλιακοῦ
 ἱππικοῦ εἰσιέναι τὴν αὐτὴν τοῦ ξοάνου στήλην διριγευομένην ὑπὸ
 τῶν στρατευμάτων μετὰ χλανιδίων καὶ καμπαγίων, πάντων κα-
 τεχόντων κηροῦς λευκοῦς, καὶ περιέχεσθαι τὸ ὄχημα τὸν ἄνω
 κάμπτον, καὶ ἔρχεσθαι εἰς τὸ σκάμμα κατέναντι τοῦ βασιλικοῦ
 καθίσματος, καὶ ἐπεγείρεσθαι τὸν κατὰ καιρὸν βασιλέα καὶ
 C προσκυνεῖν τὴν στήλην τοῦ αὐτοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ
 αὐτῆς τῆς τύχης τῆς πόλεως.

- Ὁ αὐτὸς θειότατος βασιλεὺς Κωνσταντίνος ἔμεινεν βασι-
 λεύων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀπελόμενος αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἐπαρ-
 V 228 χίας Εὐρώπης, ἤγουν τῆς μητροπόλεως αὐτῆς Ἡρακλείας, προ-
 βαλόμενος τῇ αὐτῇ Κωνσταντινουπόλει ἑπαρχὸν κραιτωρίων καὶ
 ἑπαρχὸν πόλεως καὶ τοὺς λοιποὺς μεγάλους ἄρχοντας.

Εἰσὶν ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἕως οὗ Κωνσταντινουπόλις ἐκ-
 καινίσθη ἔτη απ'.

- Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας ἐπι-
 D λέότησεν πρὸ ἰδ' καλανδῶν μαίων, φαρμουθὶ κβ', καὶ ἔχειροτι-
 νήθη ἀντ' αὐτοῦ ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος ὁ μέγας πατήρ.

5. δηρηγευομένην PV. 6. γαμπαγίων R. 9. τὸν om. R, (τὸν) P.
 11. τῆς πόλεως πόλεως P. 13. Κωνσταντίνου πόλις PV. 15. Κων-
 σταντίνου πόλις P. 21. κατήρ] φωσική Holstenius.

neum, quod Circo et Regiae Palatii adiacet, aperiretur. Cumque aliam sibi confecisset ex opere rasili statuam auratam, quae manu dextra ipsius Urbis Fortunam gestabat, ipsamque inauratam, praecipit, ut eo die quo Circenses ob Urbis Natalem ederentur, introiret eadem statua marmorea, deducta a militibus, laenis et campagis indutis, cunctis ceteris albos deferentibus: utque currus quo statua vehebatur superiorem Flexum circumiret, et ad Scamma progrediretur ex adverso Imperatorii Tribunalis: utque Imperator qui tempore illo regnaret, e solio surgens, statuam adoraret ejusdem Imperatoris Constantini, ipsamque Fortunae Urbis.

Idem religiosisissimus Imperator Constantinus Constantinopoli imperans mansit, quam ab Europae provincia, seu illius Metropoli Heracles, avulsit, Praefecto Praetoriae, et Praefecto urbi, caeterisque majoribus magistratibus in ea constitutis.

A Roma condita, ad annum quo dedicata est Constantinopolis, censentur anni MXXX.

Hoc anno Alexander Episcopus Alexandriae ex a. d. xiv. Kal. Maias, Pharmuthi xii. decessit, illiusque loco consecratus est Episcopus Athanasius ille magnus pater.

Ἰνδ. δ'. κς'. ὑπ. Βάσσου καὶ Ἀβλαβίου.

σοή Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. κζ'. ὑπ. Πακατιανοῦ καὶ Ἰλαριανοῦ.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἤρξατο ἀναλλοκισθαι τοῖς πολί-
5 ταις Κωνσταντινουπόλεως ὁ ἄρτος ἀπὸ τῆς αἵτου.

Ἰνδ. ζ'. κη'. ὑπ. Δαλμάτου καὶ Ζηροφίλου.

Ἰνδ. ζ'. κθ'. ὑπ. Ὀπτάτου Πατριχίου καὶ Ἀνικίου Παν-
λίνου.

Τούτοις τοῖς ὑπάτοις γέγονε τὰ ἐγκαίρια τῆς ἐκκλησίας τοῦ P 236
οἴκλου σταυροῦ τῆς οἰκοδομηθείσης ὑπὸ Κωνσταντίνου ἐπὶ Μα-
καρίου ἐπισκόπου, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ις'. ἐντεῦθεν ἤρξατο ἡ
σταυροφάνεια.

Ἰνδ. η'. λ'. ὑπ. Κωνσταντίνου Καίσαρος ζ' καὶ Ἀλβίνου.

Κωνσταντίνου τοῦ εὐσεβοῦς ἤχθη τριακονταετηρίς ἐν Κων-
στατινουπόλει Ῥώμῃ πᾶν φιλοτίμως πρὸς ἡ' καλανδῶν ἀγού- R 668
στων, καὶ Κωνσταντα τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀύγουστον ἀνέδειξεν, καὶ
Δαλμάτιον τὸν υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Δαλματίου τοῦ κήνω- B
ρος Καίσαρα ἀνηγόρευσεν πρὸς ἡ' καλανδῶν ὀκτωβρίων. ἦν δὲ
Δαλμάτιος ὁ υἱὸς Δαλματίου τοῦ ἀδελφοῦ Κωνσταντίνου τοῦ
εὐσεβοῦς στρατηγὸς Ῥωμαίων καὶ ὑπατος πρὸς τοῦ αὐτὸν ἀνα-

5. ὁ om. P. 6. Δαλματίου P sola. id. καὶ Ζηροφίλου — 7. Πα-
τριχίου om. P. 17. κήνωρος] κήνωρος V, m. B, κένωρος P.

A. C. [Ol. Iph.] Anni a. m. c.
331. xxvi. Ind. iv. Basso et Ablavio Coss. 8. 5839.

CCLXXVIII. Olympias.

332. xxvii. Ind. v. Pacatiano et Hilariano Coss. 4.

His Coss. coepit panis distribui civibus Constantinopolita-
nis a xviii. Maii.

333. xxviii. Ind. vi. Dalmatio et Anicio Paulino Coss. 1. 278.

His Coss. facta est Dedicatio Ecclesiae Sanctae Crucis,
quam Constantinus magnus aedificaverat, temporibus Macazii
Episcopi (Hierosolymitani) die xvii. mensis Septembris. At-
que hinc deinceps initium accepit festum apparitionis Sanctae
Crucis.

334. xxix. Ind. vii. Optato et Paulino Coss. 2.

335. xxx. Ind. viii. Constantio Caesare VI. et Albino
Coss. 3. 5844.

A Constantio Pio nota Tricennalia Constantinopoli, quae
et Roma, magnifice omnino, ex a. d. viii. Kalend. Augusti:
et Constantem filium Augustum, Dalmatium vero, fratris Dalmatii
Censeri filium, Caesarem renuntiavit ex a. d. viii. Kal. Octobris.
erat autem Dalmatius filius Dalmatii fratris Constantini Pii, Ma-
jor militum Romanorum, et Consul, priusquam Caesaris di-

γορευθῆναι Καίσαρα. καὶ Ἀννιβαλιανὸν ῥῆγα προχειρισάμενος ἐνέδυσσε κοκκηρὰν χλαμύδα, καὶ κατὰ Καισάρειαν τῆς Καππαδοκίας ἀπέστειλεν.

σοθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. θ'. λα'. ὑπ. Νεπωτιανοῦ καὶ Φακούνδου. 5

Ἰνδ. ι'. λβ'. ὑπ. Φηλικιανοῦ καὶ Τατιανοῦ.

- C Πέρσαι πόλεμον ἐδήλωσαν πρὸς Ῥωμαίους, καὶ ἐπιβὰς Κωνσταντῖνος λβ' ἐνιαυτῷ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ὁρμήσας ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν κατὰ Περσῶν, ἐλθὼν ἕως Νικομηδείας, ἐνδύξως καὶ εὐσεβῶς μεταλλάττει τὸν βλον ἐν προαστείῳ τῆς αὐτῆς πό-
λεως μηνὶ ἄρτεμισίῳ ια', καταξιώθεις τοῦ σωτηριώδους βαπτί-
σματος ὑπὸ Εὐσεβίου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, βασι-
λεύσας ἔτη λα' καὶ μῆνας ι'. καὶ κατέλιπε Καίσαρας τοὺς τρεῖς
υἱοὺς αὐτοῦ, Κωνσταντῖνον Καίσαρα, βασιλεύοντα τῶν κατὰ
Γαλλίαν μερῶν, ἄγοντα τῆς βασιλείας ἔτος εἰκοστόν, καὶ Κων-
D σταντιὸν τὸν μετ' αὐτὸν Καίσαρα ἐν τοῖς κατὰ τὴν ἀνατολὴν
μέρεσιν, ἔτος ἄγοντα τῆς βασιλείας ια', καὶ Κώνσταντα μετ' αὐ-
τὸν Καίσαρα, ἐν τοῖς κατὰ τὴν Ἰταλίαν μέρεσι διάγοντα, τῆς βα-
σιλείας ἔτος ἄγοντα τρίτον, καὶ Δαλμάτιον Καίσαρα υἱὸν τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, ἔτος ἄγοντα καὶ αὐτὸν
τρίτον.

Ὁ τρισμακάριος Κωνσταντῖνος ἀνεπαύσατο μηνὶ μαῖου ς'

1. Ἀνιβαλιανὸν P, Ἀνιβαλιὸν R. 10. καὶ εὐσεβῶς om. P. 15.
ἔχοντα PV, ἄγοντα Ducangius.

A. C.

gnitatem esset consecutus. Annibalianum quoque Regem ap-
pellatum, purpurea chlamyde induit, et versus Caesarem Sy-
riae misit.

[Ol. Iph.]

CCLXXIX. Olympias.

336. xxxi. Ind. ix. Nepotiano et Facundo Cos.

4.

337. xxxii. Ind. x. Feliciane et Tatiano Cos.

1. 279.

Persis bellum Romanis denuntiantibus, Constantinus anno xxxii. imperii, dum in Orientem proficiscitur, suscepta contra Persas expeditione, cum venisset usque Nicomediam, gloriose vitam cum morte commutavit in ejusdem urbis suburbano, salutari baptismo ab Eusebio Episcopo Constantinopolitano donatus, cum imperasset annos xxxi. et menses i. Reliquit Caesares tres filios suos, Constantinum Caesarem qui in Gallia annos xx. Constantium Caesarem qui in Oriente annos xl. et Constantem Caesarem qui in Italiae finibus annos iii. Imperarunt: praeterea Dalmatium fratris filium, qui in Mesopotamia et ipse annum tertium regnavit.

Ter beatus Constantinus decessit mensis Maii xxxii. ex a. d. ii.

πρὸ μ' καλανδῶν Ιουνίων ἐν αὐτῇ τῇ ἀγίᾳ πεντηκοστῇ, ἔτι κει-
 μένου ἀτάφου τοῦ σκηνώματος Κωνσταντίνου τοῦ εὐσεβοῦς ἐν τῷ V 229
 παλατίῳ Κωνσταντινουπόλεως καὶ φυλαττομένου ἕως οὗ γινῶσιν
 οἱ υἱοὶ αὐτοῦ.

Ἀκούσας Κωνσταντῖος ἐν τῇ ἀνατολῇ ἐν Μεσοποταμίᾳ, P 287
 ἔτι τοῦ Περσικοῦ πολέμου ἐπικειμένον, εὐθέως ἐξώρμησεν ἐπὶ
 Κωνσταντινουπόλιν, ἐν ἣ παραγενόμενος προεκόμισε τὸν ἑαυτοῦ
 πατέρα Κωνσταντῖνον τὸν αἰοιδιμον ἐν τσσαύτῃ παρατάξει καὶ
 δόξῃ βασιλικῆς προόδου, ὡς οὐκ ἔστιν εἰπεῖν κατ' ἀξίαν, πα-
 ρόντος στρατοπέδου ὡς ἔτι ζῶντος ἐν ὄπλοφορίᾳ, τῆς τε πόλεως
 ἀπάσης, αἶτε καὶ ἔπ' αὐτοῦ ἀνηγορευμένης Ῥώμης, καὶ δὴ ὅσα R 670
 γέγονεν ἐν αὐτῇ ἐνδοξά τε καὶ σιτομέτρια τῶν δωρηθεισῶν ἀνω-
 νῶν, ἐν πένθει τοσοῦτω πάντων ὄντων, ὡς οὐκ ἐγένετο πώποτε
 βασιλεῖα τῶν πρὸ αὐτοῦ δοξασθῆναι οὕτως ἐν τῇ ζωῇ καὶ μετὰ θά-
 νατον. καὶ κατετέθη ἐν τῷ ναῶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν ᾧ ἀπό- B
 κεινται λείψανα τῶν ἁγίων ἀποστόλων Ἀνδρέου καὶ Λουκᾶ τοῦ
 ἁγαγελιστοῦ καὶ Τιμοθέου μαθητοῦ Παύλου τοῦ ἀποστόλου.

Σάπυρις ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐπῆλθεν τῇ Μεσοποταμίᾳ
 τορθῆσων τὴν Νισιβιν, καὶ περικαθίσας αὐτὴν ἡμέρας ἑξ' καὶ
 ἡ κατισχύσας αὐτῆς, ἀνεχώρησεν.

Ῥωμαίων λέ' ἐβασίλευσαν μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς αὐ-
 τῶν Κωνσταντίνου Κωνσταντῖνος ὁ νέος καὶ Κώνστας καὶ Κων-
 σταντῖος ἕτη κδ'.
 ὁμοῦ εωσ'.

1. ἐν] ἐν τῇ P. 2. τοῦ alterum om. P. 10. ἐπιζῶντος R.
 15. ἐν φ' — ἀποστόλων om. P. 19. παρακαθίσας V. 21. ἐβα-
 σίλευσεν P. ib. αὐτῶν] αὐτοῦ P.

(al. Junias, ipso Sanctae Pentecostes die: cujus quidem Constantini Pil-
 orpus in Palatio Constantinopoleos insepultum jacuit, et servatum est,
 quoad filii de morte ipsius certiores fierent.

Constantius cum in Oriente versaretur, in Mesopotamia bello Per-
 ico adhuc urgente, confestim venit Constantinopolim: quo cum perve-
 nisset, patrem Constantinum inclytum tanto comitatu, et ea regii pro-
 cessus pompa extulit, ut id nemo pro dignitate possit assequi, praesente
 Praetoriana militia, velut eo superatite armis suis instructa, ac universa
 civitate, quam Romae nomine donatam, illustribus ornamentis decorave-
 rat, et concessarum annonarum demenso ditaverat, omnibus tanto luctu
 unus prosecutus, ut nullus ante illum extiterit Imperator, qui vivus mor-
 uansque adeo cultus fuerit et praedicatus. Humatus est autem in aede
 sanctorum Apostolorum Andreae, Lucae Evangelistae, et Timothei disci-
 puli Sancti Pauli.

Sapor Persarum Rex Mesopotamiam invasit, Nisibin populaturus,
 quam cum per dies LXIII. obsedisset, desperata expugnatione recessit.

Romanis xxxv. imperavit post mortem patris ipsius Constantini,

C Καὶ ὁ μὲν νέος Κωνσταντῖνος ἐβασίλευσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔτος α', Κώνστας δὲ ἐν Ῥώμῃ ἔτη ιβ', καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ Κώνσταν τελευτήν τὰ λοιπὰ ιβ' ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ῥώμῃ Κωνσταντίος ὁ αὐτῶν ἀδελφὸς ὦκ. τὸ κατὰ μέρος ἐστὶν οὕτως.

Ἰνδ. ια'. α'. ὑπ. Ὀὔρσου καὶ Πολεμίου. 5

Ἰνδ. ιβ'. β'. ὑπ. Κωνσταντίνου νέου Ἀγούστου τὸ δ' καὶ Κώνσταντος Ἀγούστου τὸ ζ'.

σπ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιγ'. γ'. ὑπ. Ἀκινδύνου καὶ Πρόκλου.

D Ἰνδ. ιδ'. δ'. ὑπ. Μαρκελλίνου καὶ Προβίνου. 10

Ἰνδ. ιε'. ε'. ὑπ. Κωνσταντίου Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Κώνσταντος Ἀγούστου τὸ β'.

Ἰνδ. ις'. ς'. ὑπ. Πλακίτου καὶ Ῥωμόλου.

σπα' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. β'. ζ'. ὑπ. Λεοντίου καὶ Σαλουστιίου. 15

V 231
P 289

Ἰνδ. γ'. η'. ὑπ. Ἀμαντίου καὶ Ἀλβίνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάντων Κωνσταντινῶν ἀγαθὰ δημόσια ἐν Κωνσταντινουπόλει πλησίον τῶν Ἀποσιόλων ἤρξατο κτισθῆναι ὑπὸ Κωνσταντίου Ἀγούστου ἀπὸ μηνὸς ἀπριλίου ιζ'.

8. Κώνσταντες P. 15. Circulum qui sequobatur in tabula adiecta posuimus. 18. ἤρξατο P.

Anni a. m. c. Constantinus Junior, et Constans, et Constantius annos xxiv. Colliguntur anni v. m̄ccccxx.

Ac Constantinus quidem Junior imperavit Constantinopoli annos l. Constans vero Romae annos xii. et post ejusdem Constantis mortem reliquos xii. Romae imperavit illorum frater Constantius. Atque haec singulatim se habent.

A. C.

5846. 338. i. Ind. xi. Urso et Polemio Coss. [Ol. Iph.]

339. ii. Ind. xii. Constantino Juniore Augusto IV. et Constantio Augusto VII. Coss. 2.

OCLXXX. Olympias.

340. iii. Ind. xiii. Acindyno et Proclo Coss. 4.

341. iv. Ind. xiv. Marcellino et Probino Coss. 1. 280.

342. v. Ind. xv. Constantio Augusto V. et Constante Augusto II. Coss. 2.

343. vi. Ind. i. Placito et Romulo Coss. 3.

CCLXXXI. Olympias.

344. vii. Ind. ii. Leontio et Salustio Coss. 4.

5853. 345. viii. Ind. iii. Amentio et Albino Coss. 1. 281.

His Coss. Thermae Constantianae Constantinopoli juxta

negotiorum quorundam causa venerunt in locum Antiochia xviii. milliari-

His Coss. Thermae Constantianae Constantiopolit juxta

Ἰνδ. δ'. θ'. ὑπ. Κωνσταντίου Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Κων- R 672
 σταντος Ἀγούστου τὸ γ'.

Ἰνδ. ε'. ι'. ὑπ. Ρουφίνου καὶ Εὐσεβίου.

σπβ' Ὀλυμπιάς.

5 Ἰνδ. ε'. ια'. ὑπ. Φιλίππου καὶ Σαλλία.

Ἰνδ. ζ'. ιβ'. ὑπ. Λιμενίου καὶ Κατουλλίνου. B

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἀπεκτάνθη Κώνστας ἐν Γαλλίαις
 ὑπὸ Μαγνεντίου, ἄρξας ἔτη ιβ', καὶ ἐπήρθη Μαγνέντιος πρὸ ἐ'
 10 δαις μαρτίαις. καὶ Νεπωτιανὸς αὐτῷ τῷ ἔτει ἐπήρθη ἐν Ῥώμῃ
 πρὸ τριῶν νάνων Ιουνίων, καὶ πόλεμος μέγας ἐγένετο μετὰ ταῦτα
 μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ Μαγνεντιακῶν.

Ἰνδ. η'. ιγ'. ὑπ. Σεργίου καὶ Νιγρινιανοῦ.

Ὁ μακάριος Λεόντιος ὁ ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τῆς Συρίας,
 15 ἄνηρ κατὰ πάντα πιστός τε καὶ εὐλαβῆς καὶ ζηλωτῆς ὑπάρχων C
 τῆς ἀληθοῦς πίστεως, ἐπιμελούμενος δὲ καὶ τῶν ξηνοδοχείων ὑπὲρ
 τῆς τῶν ξένων θεραπείας, κατέστησεν ἄνδρος εὐλαβεῖς ἐν τῇ τού-
 των φρονιδί, ἐν οἷς ἐγένοντο τρεῖς σφόδρα ζηλωταὶ τῆς εὐσε-
 βείας. οὗτοι διὰ τινα χρεῖαν ὤρμησαν εἰς χωρίον ἀπὸ ιζ' σημείων
 20 Ἀντιοχείας· ὄνομα δὲ τὸ χωρίον Θρακῶν κώμη λεγομένη. τού-

12. Μαγνεντιανῶν P. 13. Νιγριανοῦ R, alterum in m. ponens.
 16. δὲ om. P. 18. ἐν οἷς om. P. 20. Θρακκοῦν P, Θρακῶν V.

A. C. [Ol. Iph.]
 aedem Apostolorum coeperunt aedificari a Constantio Augusto
 a die xvii. mensis Aprilis.

346. ix. Ind. iv. Constantio Augusto VI. et Constante
 Augusto III. Coss. 2.

347. x. Ind. v. Rufino et Eusebio Coss. 3.

CCLXXXII. Olympias.

348. xi. Ind. vi. Philippe et Salia Coss. 4.

349. xii. Ind. vii. Limenio et Catallino Coss. 1. 282.

His Coss. Constans occisus est in Gallis a Magnentio,
 cum imperasset annos xii. et levatus est Magnentius ex a.
 d. xv. Kalend. Februar. et Vetrano apud Firmium Kalend.
 Martis. Eo ipso anno Nepotianus Romae levatus est ex a.
 d. iii. Non. Junias, bellumque ingens fuit inter Romanos et
 Magnentianos.

350. xiii. Ind. viii. Sergio et Nigriniano Coss. 2.

Beatus Leontius Antiochiae Syriae Episcopus, vir in primis fidelis
 ac pius, veraeque fidelis propagator, cum Xenodochorum curam susce-
 pisses, pro peregrinorum susceptione viros pios ac religiosos iis praefecit.
 In his autem administrandis tres erant egregii pietatis cultores, qui
 negotiorum quorundam causa venerunt in locum Antiochia xvii. milliari-

- τοῖς συνώδευσεν περιτυχῶν Ἰουδαίος τις· ἦν δὲ ὁ προηγούμενος τῶν τριῶν ἀδελφῶν εὐλαβέστατος ἀνὴρ, Εὐγένιος τοῦνομα. ἐν δὲ τῷ συνοδεύειν ἀμφόμενος ὁ Εὐγένιος ἐκίνει λόγον πρὸς τὸν
- D Ἰουδαῖον περὶ τῆς τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ πίστεως. τοῦ δὲ Ἰουδαίου διαχλευάζοντος, ἤρξεθ' ἐν τῇ ὁδῷ ὄφρι νεκρὸς κεί-5
μενος· καὶ εὐθέως ὁ Ἰουδαῖος πρὸς αὐτοὺς λέγει, Ἐὰν φάγητε τὸν ὄφιν τοῦτον τὸν νεκρὸν καὶ μὴ ἀποθάνητε, γίνομαι χριστιανός. καὶ εὐθέως ὁ Εὐγένιος λαβὼν τὸν ὄφιν διεῖλεν εἰς τρία μέρη ἑαυτῷ καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ δυοί· καὶ ἔφαγον ἐνώπιον τοῦ Ἰουδαίου, καὶ ἔζησαν. ἐφ' οἷς ἐπληροῦτο τὸ εὐαγγελικὸν καὶ 10
σωτήριον λόγιον τὸ φῆσαν, Καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν ὄφεις ἀροῦ-
σιν, κἂν θανάσιμόν τι φάγωσιν, οὐ μὴ αὐτοῖς ἀδικήσει. ὁ Ἰου-
P 290 δαῖος συνεισελθὼν αὐτοῖς ἐν τῷ ξενῶνι, καὶ διαμείνας ἐν αὐτῷ, ἠὲδοκίμει χριστιανὸς γενόμενος.
- R 674 Κωνσταντῖος ὁ Αὐγουστος, διατρέψων ἐν τοῖς ἀνατολικῶς 15
μέρεια διὰ τὸν Περσικὸν πόλεμον, ἀκούσας τὰ κατὰ Μαγνέν-
τιον, ἐξώρμησεν ἀπὸ τῆς Ἀντιοχείων ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν.
- Σάπωρις δὲ ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐπελθὼν εἰς Μεσοποταμίαν, καὶ περικαθίσας ἡμέρας ῥ' εἰς τὴν Νήσιβι, καὶ διαφόρως αὐτὴν πολεμήσας καὶ μηχαναῖς πολλαῖς χρησάμενος, ὡς καὶ ἐλεφάν- 20
1. τις om. P. 3. ἐκίνει] ἐκίνησεν V, ἐκείνος P. 4. τοῦ prius om. P. 10. τὸ εὐαγγελικὸν] Marci XVI. 18. 12. κἂν] καὶ ἴσως P, καὶ R. 13. συνελθὼν P. 17. Ἀντιοχείας P. 19. περικαθίσας V. ib. τῆ. P. ib. Νήσιβι PV.

bus dissociatum: vico autem nomen fuit Thraucun: iisque se comitem adjunxit in itinere Judaeus. Porro inter tres illos fratres, primus erat vir piissimus, nomine Eugenius. Cum vero una iter agerent, Eugenius iste sermonem orsus est cum Judaeo de fide unigeniti Filii Dei: Judaeo autem cum risu ac cavillatione haec excipiente, repertus est in via serpens mortuus: statimque Judaeus ad illos conversus, Si, inquit, serpentem hunc mortuum comederitis, et non morietimini, Christianus fiam. Et extemplo Eugenius serpentem sublatum in tres partes dividit, sibi que una reservata, duabus aliis sociis datis, coram Judaeo has vorarunt, nullo inde accepto damno. In quibus Evangelicum istud et salutare dictum completum est: *In manibus suis serpentes tollent, et si mortiferum quid biberint, non eis nocebit.* Judaeus ergo cum illis in Xenodochium reversus, ac in eo manens, Christianus factus postmodum inclaruit.

Constantinus Augustus, cum in Orientis partibus propter bellam Persicum versaretur, et quae a Magnentio patrata erant accepisset, Antiochia in Italiam profectus est.

Sapor autem Persarum Rex facta in Mesopotamiam irruptione, octiduum diurno spatio Nesibin obsedit, variisque modis cum ingenti machinarum copia oppugnavit, adducto etiam magno elephantorum ad bellum idoneorum numero: conductis praeterea in auxilium Regibus, et bellis

των πλήθος ἀγαγεῖν ἐπιτηδείων πρὸς συμμαχίαν καὶ βασιλεῖς
 μισθωτοὺς, μαγγανικά τε παντοῖα, οἷς, εἰ μὴ βούλοιντο τὴν πό- V 232
 λιν ἐκχωρήσειν, ἔξαφανίζεν αὐτὴν ἐκ βάρρων ἠπέλλουν. τῶν B
 δὲ Νισιβηνῶν ἀντεχόντων πρὸς τὴν παράδοσιν, τὸ λοιπὸν ἐξυδα-
 5 τῶσαι ταύτην τῇ πρὸς αὐτὴν ποταμῷ διεγνώκει ὁ Σάπυρις. οἱ
 δὲ Νισιβηνοὶ εὐχαῖς ἐνίκουν τοὺς πολεμίους, εὐμενῇ τὸν θεὸν
 ἔχοντες. τῶν γὰρ ὑδάτων μελλόντων τὴν θείαν τῶν τειχῶν ἐξο-
 μαλλίζειν εἰς πῶσιν, μέρος τοῦ τείχους πεπόνθει κατὰ θεοῦ συγ-
 χώρησιν ἐπὶ τῷ συμφέροντι, καθὼς ἐν τοῖς ἐξῆς δηλωθήσεται.
 10 γίνεται γὰρ τὴν τε πόλιν φυλαχθῆναι καὶ τοὺς πολεμίους τοῖς
 ὑδασιν ἀντέχεσθαι, ὡς καὶ πολλοὺς ἀπολέσθαι. οἱ δὲ καὶ τοῦ- C
 το πεπονθότες ἠπέλλουν διὰ τοῦ καταπεσόντος μέρους τοῦ τείχους
 εἰσελθεῖν, παραστήσαντες τοὺς ἐλέφαντας ἐνόπλους καὶ ὄχλον
 συμπείσαντες ἐμβριθέστερον προσέχειν τῷ πολέμῳ μαγγάνοις
 15 παντοίοις μηχανώμενοι. οἱ δὲ τὴν πόλιν φρουροῦντες στρατιῶ-
 ται νίκην ἐκ θεοῦ προνοίας ἐσχήκασιν. τὸν γὰρ τόπον ἅπαντα
 παντοίοις ὄπλοις ἐπλήρουν, καὶ ὀνάγγοις τοὺς πλείονας ἐλέφαν-
 τας ἀπέκτειναν· οἱ δὲ λοιποὶ ἐν τοῖς κατατέλμασι τῶν τάφρων
 ἐνέπεσαν, ἄλλοι δὲ κρουσθέντες ἀπεστράφησαν εἰς τὰ ὀπίσω,
 20 καὶ ἐπὲρ μυρλόους αὐτῶν ὄπλιτας ἀπέκτειναν, καὶ τοῖς λοιποῖς σκη- D
 πτὸς οὐρανόθεν ἔπεσεν, νεφελῶν τε γροσφωδῶν καὶ ἑτεοῦ λάβρου καὶ
 ἄβροντῶν φωναῖς ἅπαντας ἐξέπληττον, ὡς τοὺς πλείονας αὐτῶν φόβῳ

4. 6. Νησιβινῶν PV. 5. Σάπυρις οἶδεν. οἱ R. 10. τε om. P.

omnis generis comparatis instrumentis: quibus fretus, nisi urbem dede-
 rent, a fundamentis eam eversurum minitabatur.

Deditionem vero recusantibus Nesibinis, Sapor urbem ex vicino urbi
 fluvio inundare decrevit.

At Nesibini precibus hostes vicere, propitio sibi conciliato Deo.
 Cum enim aquae murorum fundamenta solo aequaturae essent, horumque
 immineret ruina, pars murorum ita Dei nutu concidit, ut urbi maxime
 commodaret, quemadmodum in sequentibus exponetur. Accidit enim ut
 urbs inde servata fuerit, aquis hostes arcentibus, multisque ex iis per-
 euntibus.

Il vero casu illo non deterriti minabantur se per collapsam muri
 partem penetraturos, applicatis elephantis armatis, et milite excitato ut
 totis viribus ad bellum, omnis generis machinis adhibitis, incumbere.

Verum qui in urbis praesidio erant milites, victoriam Dei quadam
 providentia adepti sunt. Loco enim universo armatis omnis generis im-
 plecto, onagris complures elefantos occiderunt: caeteris in fossarum ulli-
 ginem prolapsis, aliis vero depulsis et retrocedere coactis. Caesi sunt
 ex iis qui armati erant supra decem millia: reliqui fulmine de coelo la-
 pso, caliginosisque nubibus, ac largo imbre, et tonitruorum fragoribus
 adeo perculsi sunt, ut major pars illorum metu considerit.

διωρθωθῆναι. πάντοθεν δὲ ὁ νέος Φαραὼ Σάπωρις στενούμενος ἤττατο, τοῖς τοῦ φόβου κύμασι δεινῶς καταναλούμενος.

R 676 μέλλων δὲ καθαιρεῖν αὐτήν, τοῦ τείχους ἔρηγμα μέγιστον ὑπομεναικτος, καὶ τῆς πόλεως λοιπὸν προδίδουσαι μελλούσης, ἔρα-

P 291 σις ἐδείχθη ἐν ἡμέρᾳ τῷ Σάπωρι καθ' ἣν ὥραν ἐπολέμει ἀπὸ τῆς περικρέχων εἰς τὰ τείχη τῆς Νισίβης· ἦν δὲ ὁ φαινόμενος τῷ εἶδει Κωνσταντίος ὁ Ἀγούστος· ὡς πλεον ἀγανακτεῖν τὸν Σάπωριν κατὰ τῶν τῆς Νισίβης οἰκητόρων, λέγοντα ὡς Οὐδὲν ὑμῶν ὁ βασιλεὺς ἰσχύει· ἐξελεύσεται καὶ πολιεμῆτω, ἢ παραδοῖτε τὴν πόλιν. ἐκείνων δὲ λεγόντων, Οὐκ ἔστιν δίκαιον παραδοῦναι ἡμᾶς τὴν πόλιν, ἀπόντος τοῦ βασιλέως ἡμῶν Κωνσταντίου τοῦ Ἀγούστου. ὡς ἐκ τούτου πλεον ἀγανακτεῖν τὸν Σάπωριν, ψευδομένων αὐτῶν κατὰ τὸ φαινόμενον ἐκείνῳ, καὶ λέγειν αὐτόν, Ἴνα τί ψεύδεσθε· ἐγὼ θεωρῶ τοὺς ἑμοῖς ὀφθαλμοῖς τὸν βασιλεῦς ὑμῶν Κωνσταντίον περικρέχοντα εἰς τὰ τείχη τῆς πόλεως ὑμῶν. 15 καὶ ἐν τούτοις πολεμηθεῖς ὑπὸ τοῦ θεοῦ ποικίλως ὁ Σάπωρις ἀπρακτος ἀνεχώρησεν, θάνατον ἀπειλήσας τοῖς μάγοις αὐτοῦ. μαθόντες δὲ τὴν αἰτίαν διεγγύωσαν τοῦ φανέντος ἀγγέλου σὺν τῷ Κωνσταντίῳ τὴν δύναμιν, καὶ ἠρμήνευσαν αὐτῷ. καὶ ἐπιγνοὺς ὁ Σάπωρις τοῦ κινδύνου τὴν αἰτίαν, ἐν φόβῳ γεγονῶς ἐκέλευσε τὰ τε μαγικὰ καυθῆναι καὶ ὅσα πρὸς τὴν τοῦ πολέμου παρασκευὴν ἠτύρῃσιεν διαλυθῆναι. αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς ἰδίοις

8. μέλλον δὲ P. 6. Νησίβης P, Νήσιβης R bis. 8. Νησίβης P.
9. ἐξελεύσεται P. 17. ἐνεχώρησε m. R. 18. δὲ om. P.

Undique autem Sapor novus Pharao in angustam redactus victus est, pavoris fluctibus miserabiliter demersus.

Cum vero proxime civitas evertenda esset, muri casu histam ingentem factura, deditionem factura, visum quoddam, eadem hora qua urbem oppugnabat, ejusmodi Saperi objectam est. Vir quidam moenia Nesibina percurrabat: referebat ille specie sua Constantium Augustum, ita ut gravius indignatus Sapor, Nesibinis civibus subinde ingereret: *Nihil vobis profuturus est Imperator: egrediatur ille, et pugnet, aut tradite civitatem.*

Quibus si reposuere: *Minime par est ut absente Imperatore nostro Constantio deditionem faciamus.* Unde vehementius indignatus Saper, ex viso illes mentiri persuasus, *Cur mentimini, inquit, ego hinc meis oculis vides Imperatorem vestrum Constantium per moenia vestra discurrentem.* Ita Saper varie a Deo profligatus, re infecta recessit, mortem Magis suis ministatus: qui causa cognita, Angeli apparitione summam in Constantio potentiam portendi ominantes, ita Saperi visum exposuerunt. Is vero ubi intellexit periculi causam, timore percussus, machinas bellicas comburi, et quicquid ad apparatus bellicum paraverat, destrui imperavit, arreptaque cum suis fuga, nomine persequente, in patriam se

φυγή διακόμενος τὴν πατρίδα καταλήφειν, πρότερον λοιμικῇ νόσῳ τῶν πλειόνων διαφθαρέντων. φέρεται δὲ ἐν ἐπιστολῇ Οὐαλαρίσου ἐπισκόπου Νισίβης τὸ κατὰ μέρος τοῦτων δηλοῦσθαι. C

Κωνσταντίου τοῦ Ἀυγούστου ἐν τῷ κατὰ Μαγνητίου 5 ἀπερχομένου πολέμῳ, πρὶν ἢ φθάσαι αὐτὸν Κωνσταντία ἡ Κων V 233
 σταντίου ἀδελφῇ ἐνδύσασα Βετρανίωνα πορφύραν καλάνδαις
 μαρτίαις εἰς βασιλεῖα ἐν Ναϊσῶ τῆς Ἰταλίας ἄνδρα ἔντιμον ἀνέ-
 στησε τῷ Μαγνητικῷ πρὸς τὴν μάχην. καὶ μετὰ ταῦτα φθάσας
 ὁ Κωνσταντίος ἐν οἷς τόποις ἦν ὁ πόλεμος ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, προσε-
 10 δέξατο τὸν Βετρανίωνα μετὰ πολλῆς τιμῆς· καὶ μετὰ ταῦτα ἐν
 τῷ κάμπῳ τριβονάλιον ἐφ' ὑψηλοῦ ποιήσας, παρόντος αὐτῷ
 τοῦ στρατοπέδου, συμπαρεστῶτος δὲ καὶ τοῦ Βετρανίωνος, ἐδη-
 μῆγροι ὁ Κωνσταντίος ἀκόλουθον εἶναι τῇ βασιλείᾳ τὴν ἔξου- D
 σίαν ὑπάρχειν καὶ τῷ ἐκ προγόνων βασιλείων διαδεξομένῳ ταύ-
 15 τὴν· συμφέρειν δὲ καὶ τῷ κοινῷ δεόντως ὑπὸ μιαν ἕξουσίαν διοι-
 κῆσθαι τὰ δημόσια καὶ ὅσα τούτοις ἀκόλουθα.

Ἐν πᾶσι δὲ τούτοις ἦν ὁ θεὸς μετὰ Κωνσταντίου, εὐοδῶν R 678
 αὐτοῦ τὴν βασιλείαν. ἦν γὰρ καὶ αὐτὸς πολλὴν φροντίδα ποσού-
 μενος ἕπερ τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Χριστοῦ. τὸν δὲ Βετρανίωνα
 20 βασιλεύσαντα μῆνας δέκα κατὰ τὴν προειρημένην δημογραφίαν ἡ
 Κωνσταντία ἀποδύσας τὴν πορφύραν κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν
 τραπέζης αὐτῷ πρὸς ἐστίασιν κοινωνίαν παρέσχετο καὶ μετὰ πά-

2. Οὐολαγίσου P. 3. δηλοῦσις V a correctore. 4. τοῦ om. P.
 7. Ἰταλίας] Ἰλλυρίας Ducangius. 12. καὶ om. P. 14. διατα-
 ξομένη P. 21. τὸν om. P.

recepit, magna exercitus parte pestilentia prius absumpta. Circumfertur
 Velagesi Nesibini Episcopi Epistola, qua haec singillatim exponuntur.

Constantiae Augusto ad bellum contra Magnentium profecto, prin-
 quam adventaret, Constantia Constantii soror Vetranionem, visum illu-
 strem, Kalendis Mart. purpura indutum Naissi Illyriae urbe Imperatorem
 factam ac inauguratum Magnentio ad praelium opposuit. Constantius
 vero ubi ad locum Italiae quo bellum gerebatur pervenit, Vetranionem
 perhonorifice accepit, posteaque erecto in campi loco eminentiori, tribu-
 nali, eorum exercitu, ac ipso Vetranione, orationem habuit Constantiam,
 dixitque, Per esse omnino ut imperio potestas suprema, omne a majoribus
 Imperatoribus accepta dicitur: subditis vero longe esse utilius
 res publicas ab unica eademque potestate rite administrari, et alia ad
 genus consentanea.

Ceterum in hisce omnibus Deus erat cum Constantia, illiusque im-
 portum secundabat. Is enim summam Christi Ecclesiarum curam habuit.
 Vetranionem vero post decimum mensem quam imperaverat, secundum
 praedictam illam conditionem, purpura exutum, eodem tempore mensam sua
 dignatus est Constantiam, summasque honoribus et molto comitatu, ac
 multis benevolentiae significationibus illum prosecutus, Prusam Bithy-

P 292 σης τιμῆς καὶ δορυφορίας καὶ πολλῶν χαρισμάτων ἀπέστειλεν αὐτὸν ἐν πόλει Προυσιᾷδι τῆς Βιθυνίας διαγεῖν, λαμβάνοντα ἀνώνας καὶ κελλαρικὰ δαψιλῶς. χριστιανὸς δὲ ὢν ὁ Βετσανίω, καὶ παραβάλλων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν συνάξεσιν, ἐποίει ἐλεημοσύνας πένησι, τιμῶν καὶ τοὺς τῆς ἐκκλησίας προεσιτώτας ἕως τελευ-5 τῆς αὐτοῦ.

Ἰνδ. θ'. ιδ'. ὑπ. Σεργίου καὶ Νιγρινιανοῦ.

Κωνσταντῖος Αὐγουστος μόνος βασιλεύων Γάλλων ἀνεψιὸν αὐτοῦ κοινωνὸν τῆς αὐτοῦ βασιλείας Καισαρα ἀνηγόρευ- B σεν, μετονομάσας αὐτὸν Κωνσταντίον, ἰδοῖς μαρτίαις, καὶ ἐν 10 τῇ κατὰ τὴν ἀνατολὴν Ἀντιοχείᾳ ἀπέστειλε, τῶν Περσῶν ἐπικειμένων.

Τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ ὤφθη ἐν Ἱεροσολέμοις κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον, ὥρα ἦν ὡς τρίτη, ἐν ἡμέρᾳ πεντηκοστῇ, φωτεινὸς τεταμένον ῥόμβος μαίταις ἐν τῷ οὐρανῷ ἀπὸ 15 τοῦ ὄρους τῶν ἑλαιῶν ἕως τοῦ Γολγοθᾶ, ἐν ᾧ τύπῳ ἐσταυρώθη ὁ κύριος κατὰ ἀνατολὰς, ὅθεν ἀνελήφθη ὁ κύριος, κύκλῳ τοῦ φανέντος τιμοῦ σταυροῦ, στέφανος ὡς ἡ ἱρις τὸ εἶδος ἔχων. καὶ τῇ αὐτῇ ὥρᾳ ὤφθη ἐν Πανωνίᾳ Κωνσταντίῳ τῷ Αὐγουστῷ καὶ τῷ σὸν αὐτῷ στρατῷ ὄντι ἐν τῷ κατὰ Μαγνέντιον πόλεμῳ, καὶ 20 C ἀρξάμενον Κωνσταντίου νικᾶν, Μαγνέντιου συμβαλότος αὐτῷ περὶ τὴν λεγομένην Μοῦρσαν πόλιν, ἥτηθεῖς ὁ Μαγνέντιος ἐφυγεν εἰς τὴν Γαλλίαν μετ' ὀλίγων.

1. δωροφορίας R. 2. Προυσιᾷσι P. 18. Malim ὡσεῖ. 19. Πανωνία PV. 21. νικᾶν Μαγνέντιου om. P. id. συμβάλλοντος P. 23. τὴν om. P. id. ὀλίγων V.

Anniam.c. niae civitatem amandavit, ubi ad vitae usum necessaria illi omnia, annonas et cellarienses species copiose suppeditavit. Vetriciano vero uti Christianus, ac in Ecclesiae sacris Liturgiis assiduus, in egenos elemosynas erogabat, et Ecclesiae Praesules usque ad mortem coluit.

A. C.

5859. 351. xiv. In d. ix. Sergio et Nigriniano Coss.

[Ol. Iph.]

3.

Constantius Augustus, solus imperans, Gallum patruelum consortem imperii Caesarem renuntiavit, dato illi Constantii cognomine, Idibus Martiis, ac Antiochiam in Orientem misit, Persis tam ingruentibus.

Signum Crucis Christi eadem tempestate Hierosolymis in caelo apparuit, sub horam tertiam, Nonis Maii, ipso Pentecostes die, luminis instar protensum a Monte Olivarum usque ad Golgotha, quo loco versus Orientem Christus est Crucifixus, unde assumptus est Dominus: corona caeterum iridis speciem praefereente venerandam istam crucem ambiente. Eademque hora Constantio Augusto in Pannonia, et qui cum eo erat exercitui, visa est in bello contra Magnentium: cumque coepisset Constantius cum illo configere ad urbem Marsam, Magnentius victus cum paucis in Galliam fuga evasit.

Κωνσταντίος δὲ ὁ καὶ Γάλλος ὁ προκηρμῆνος Καῖσαρ ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ διῆγεν.

σπγ' Ὀλυμπιάς.

*Ἰνδ. ι'. ιε'. ὑπ. Κωνσταντίου Ἀυγούστου τὸ ζ' καὶ Κώνσταν- R 680
τος Καίσαρος.*

*Ἰνδ. ια'. ις'. ὑπ. Κωνσταντίου Ἀυγούστου τὸ η' καὶ Κών-
σταντος Καίσαρος τὸ β'.*

*Ἰνδ. ιβ'. ιζ'. ὑπ. Κωνσταντίου Ἀυγούστου τὸ θ' καὶ Κών- D
σταντος Καίσαρος τὸ γ'.*

*Ἐν τούτῳ τῷ ἔτει Μαγνέντιος πάλιν συμβαλὼν ἐν Μόν- V 234
τῳ Σελεύκῳ, ἠτηθῆεις ἔφυγε μόνος ἐν Γαλλίαις εἰς Λουγδοῦ-
νον πόλιν, καὶ ὅτε τὸν ἴδιον ἀδελφὸν ἔσφαξεν, τότε καὶ ἑαυτὸν
ἀνείλεν πρὸ τεσσάρων ἰδῶν αὐγούστου.*

Ἰνδ. ιγ'. ιη'. ὑπ. Ἀρβητιῶνος καὶ Λουλιανοῦ.

*Τούτῳ τῷ ἔτει Γάλλος ὁ καὶ Κωνσταντίος, Καῖσαρ ὢν,
ἐκ διαβολῆς, ὡς παρὰ γνώμην Κωνσταντίου τοῦ Ἀυγούστου
ἀποκτείνας ἐπαρχὸν πραιτωρίων καὶ κλέστωρα, μετασταλεῖς ἀπὸ P 293
τῆς Ἀντιοχείων ὑπὸ Κωνσταντίου τοῦ Ἀυγούστου ἐν Ἰστροῦ τῇ
νήσῳ ἀνῆρέθη. καὶ Ἰουλιανὸν τὸν ἀδελφὸν τοῦ αὐτοῦ Γάλλου
τοῦ καὶ Κωνσταντίου πορφύραν ἐνέδυσεν, καὶ Καίσαρα προεχει-*

*10. Μόντῳ Wesselingius ad Antoninum p. 357. cum Theophane p.
37. B, ex codicibus corrigendo, Μούσῳ PV. 12. ἔσφαξεν ἀδελ-
φὸν P. 18. Ἰσθ P. 20. καὶ bis om. R.*

*Constantius autem, qui et Gallus, praedictus Caesar, in Oriente et
Antiochiae moratus est.*

CCLXXXIII. Olympias.

A. C. [Ol. Iph.]

*352. xv. Ind. x. Constantio Augusto VII. et Constante
Caesare Coss. 4.*

*353. xvi. Ind. xi. Constantio Augusto VIII. et Constante
Caesare II. Coss. 1. 233.*

*354. xvii. Ind. xii. Constantio Augusto IX. et Constante
Caesare III. Coss. 2.*

*Hoc anno, Magnentius rursus ad Mustum Seleucum prae-
lio congressus, victus, solus in Gallias Lugdunum confugit,
ubi, occiso fratre suo, se quoque ex a. d. iv. Idus Augusti
interfecit.*

355. xviii. Ind. xiii. Arbetione et Lolliano Coss. 3.

*Hoc anno Gallus, qui et Constantius, Caesar, per calumniam, quasi
praeter voluntatem Constantii Augusti Praefectum Praetorio et Quaestorem
interfecisset, Antiochia accersitus, in Iso Insula sublatus est.
Constantius Julianum Galli Constantii fratrem purpura induit, et Caesarem
renuntiavit ex a. d. viii. Idus Octobres, cui in matrimonium collo-*

σίσατο πρὸς τὴν Ἰδῶν δεκτωβρίων, δοὺς αὐτῷ πρὸς γάμων Κωνσταν-
τιος Ἀύγουστος τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν Ἑλένην, καὶ ἀπέστειλεν αὐ-
τοὺς ἐν Γαλλίαις.

σπὸς Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιδ'. ιθ'. ὑπ. Κωνσταντίου Ἀυγούστου τὸ ε' καὶ Ἰουλι-
νοῦ Καίσαρος.

B Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων, μηνὶ πανέμιο α', Τιμοθέου τοῦ
ἀγίου μαθητοῦ γενομένου Παύλου τοῦ ἀποστόλου, ἐπισκόπου τε
πρώτου χειροτονηθέντος ἐν Ἐφέσῳ τῆς Ἀσίας, τὰ λείψανα ἠτέ-
χθη ἐν Κωνσταντινουπόλει σὺν πύσῃ τιμῇ, καὶ ἀπετέθη εἰς τοὺς 10
ἀγίους Ἀποστόλους ὑποκάτω τῆς ἀγίας τραπέζης.

Ἰνδ. ιε'. κ'. ὑπ. Κωνσταντίου Ἀυγούστου τὸ ια' καὶ Ἰουλι-
νοῦ Καίσαρος τὸ β'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων μηνὶ δόστρω γ' ἠτέχθη ἐν Κων-
σταντινουπόλει τὰ λείψανα τῶν ἀγίων Λουκῆ καὶ Ἀνδρέου τῶν 15
ἀποστόλων σπουδῇ Κωνσταντίου τοῦ Ἀυγούστου μετὰ σπουδῆς
καὶ θεοσεβείας ψαλμωδίας τε καὶ ὕμνων, καὶ ἀπετέθη εἰς
C τοὺς ἀγίους Ἀποστόλους.

R 682 Κωνσταντίος Ἀύγουστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ εἰκοσαετηρίδα με-
τὰ πολλῆς φαντασίας καὶ παρατύξεως εἰσῆλθεν ἐν Ῥώμῃ· συνεισ- 20

9. πρώτον P. 18. πρ. om. B. 14. ἰσχυρίστος ιδ'. ἐπὶ B. 17.
ἀπετέθη R, illud m. 19. εἰσοίσε. P.

cavit Constantius Augustus sororem suam Helenam, illosque in Gallias
misit.

CCLXXXIV. Olympias.

A. C.

356. xix. Ind. xiv. Constantio Augusto X. et Juliano
Caesare Com.

[Ol. Iph.]

4.

His Coss. mense Panemo, die i. Sancti Timothei disci-
puli quondam Sancti Pauli, ac primi Ephesi in Asia creati
Episcopi, reliquiae Constantinopolim cum summa veneratione
delatae, in aede Sanctorum Apostolorum sub ipsa sacra mensa
repositae sunt.

357. xx. Ind. xv. Constantio Augusto XI. et Juliano
Caesare II. Com.

1. 234.

His Consulibus mense Distro, die iii. Constantinopolim
allatae sunt reliquiae Sanctorum Lucae et Andreae Apostolo-
rum, cura Constantii Augusti, cum veneratione et cultu, ac
psalmorum et hymnorum cantu, depositaeque sunt in aede
Sanctorum Apostolorum.

Constantius Augustus propter Vicennalia sua merito cum
apparata et comitatu Romam venit, et cum eo uxor ejus Hu-
sabria Augusta, Romaeque morati sunt dies xiv.

ἦλθεν δὲ αὐτῶ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Ἐδσεβία ἡ βασιλισσα, καὶ ἐποίησαν ἡμέρας ἰδ' ἐν τῇ Ῥώμῃ.

Ἰνδ. α'. κα'. ὑπ. Δατιανοῦ καὶ Κεραιαλοῦ.

Ἰνδ. β'. κβ'. ὑπ. Εὐσεβίου καὶ Ὑπατίου.

5 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων μηνὶ ὑπερβηρεταίῳ μέγας γέγονε καὶ σφοδρὸς σεισμὸς ἐν Νικομηδείᾳ περὶ ὧραν γ' νυκτερινήν. καὶ ἡ πόλις κατέπεσε καὶ διεφθάρη, ἐν οἷς καὶ συναπώλετο ὁ τῆς αὐτῆς πόλεως ἐπίσκοπος Κεκρόπιος τοῦνομα. D

Γρατιανὸς υἱὸς Οὐαλεντινιανοῦ ἐγεννήθη πρὸς ἰ' καλανδῶν 10 Ἰουνίων, καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐν πρώτοις προῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπαρχὸς Ῥώμης ὀνόματι Ὀνώρατος πρὸς γ' ἰδῶν σεπτεμβρίων.

σπε' Ὀλυμπιάς.

15 Ἰνδ. γ'. κγ'. ὑπ. Κωνσταντίου Ἀγούστου τὸ ιβ' καὶ Ἰουλιανοῦ Καίσαρος τὸ γ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ περὶ τῷ ιε' καθιερώθη ἡ μεγάλη ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως.

Μακεδόσιος Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος καθηρέθη ἐπὶ 20 πολλοῖς ἰδίοις αὐτοῦ ἐγκλήμασιν, καὶ κατέστη ἀντ' αὐτοῦ Εὐδόξιος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ἐπίσκοπος, ἐνθρονισθεὶς μηνὶ αὐδυναιῶ κζ', παρονοσία ἐπισκόπων οβ', Μάρι, Ἀκακίου, Γεωργίου, V 235

1. Ἐδσεβία PV. 7. καὶ alteram om. P. 9. Οὐαλεντινιανὸς P. 15. Καίσαρος om. P. 21. Μάρι Ἀκακίου Ducangius, Μαριακίου PV.

A. C.

358. xxi. Ind. i. Datiano et Cereale Coss.

359. xxii. Ind. ii. Eusebio et Hypatio Coss.

His Coss. mense Hyperberetaeo Nicomediae ingens et vehemens terrae motus accidit circiter horam tertiam noctis: ac civitas concidit, et deleta est, unaque cum aliis ipse urbis Episcopus, Cecropius nomine, oppressus est.

Gratianus Valentiniani filius ex a. d. x. Kalend. Junias natus est. Et hoc ipso anno primum processit Constantinopolim Praefectus Romae, Honoratus nomine, ex a. d. iii. Idus Septembres.

CCLXXXV. Olympica.

360. xxiii. Ind. iii. Constantio Augusto XII. et Juliano Caesare III. Coss. 4.

Hoc anno, mense Peritio, die xv. Magna Ecclesia Constantinopolis dedicata est.

Macedonius Episcopus Constantinopolitanus propter multa ipsius propria crimina exauctoratus est, et in locum ejus surrogatus Eudoxius

[Ol. Iph.]

2.

3.

Σέβρα, Οὐρανίου, Θεοδοσίου, Εὐσεβίου, Λεοντίου, Κυρίωνος, Ἀραβιανοῦ, Ἀσίνου, Φιλοθέου, Ἀγερωχίου, Εὐγενίου, Ἐλπίδιου, Στεφάνου, Ἡλιοδώρου, Δημοφίλου, Τιμοθέου, Ἐξευρεσίου, Μεγασίου, Μειζονίου, Παύλου, Εὐαγρίου, Ἀπολλωνίου, Φοίβου, Θεοφίλου, Προτασίου, Θεοδώρου, Ἡλιοδώρου, Ἐμαθίου, Συνεσίου, Πτολεμαίου, Εὐτυχῆ, Κύντου, Ἀλφίου, Β Τροφίμου, Εὐτυχίου, Βασιλίσκου, Θεομνίστου, Βετρανίωτος, Φιλίππου, Ἀναστασίου, Μαξιαντίου, Πολυεύκτου, Γρατιανοῦ, Λεοντίου, Μητροδώρου, Εὐσταθίου, Ἰουνιανοῦ, Τροφίμου, Οἰκουμενίου, Μηροφίλου, Εὐηθίου καὶ τῶν λοιπῶν. 10

R 684

Ἐπὶ τῆς αὐτῆς συνόδου τῶν ἐπισκόπων οὐ μετὰ πολλὰς ἡμέρας τοῦ ἐνθρονισθῆναι τὸν Εἰδόξιον ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως τὰ ἔγκαϊνια τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τῆς αὐτῆς πόλεως ἐτελέσθη δι' ἐτῶν λδ' μικρῶ πρόσω ἀπ' οὗ θεμέλιους κατεβύλετο Κωνσταντίνος νικητής, σεβαστός. ἐγένετο δὲ καὶ τὰ ἔγκαϊ- 15 νια αὐτῆς ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων πρὸ ἐς' καλανδῶν μαρτίων, ἧτις ἐστὶ μῆνός περτίου ιδ'. εἰς τὰ ἔγκαϊνια προσήγαγεν ὁ βασιλεὺς Κωνσταντίνος Ἀύγουστος ἀναθήματα πολλὰ, κειμήλια χρυσῶ καὶ ἀργυρῶ μεγάλα καὶ διάλυθα χρυσοφῆ ἀπλώματα τοῦ ἁγίου Θυσιαστηρίου πολλὰ. ἔτι μὲν καὶ εἰς τὰς θύρας τῆς ἐκ- 20 κλησίας ἀμφίδυρα χρυσῶ διάφορα καὶ εἰς τοὺς πυλεῶνας τοὺς

2. Γερωχίου P. 8. Γρατιανοῦ — Εὐηθίου] Τροφίμου, Οἰκουμενίου, Γρατιανοῦ, Λεοντίου, Μητροδώρου, Εὐσταθίου, Μεροφίλου, Εὐηθέου P. 14. πρὸς P. id. κατεβάλλετο PV. 15. δὲ om. P. 17. περτιδίου R, περτίου m. R. 18. ἀναθήματα P 19. χρυσοφῆ R, χρυσοῦφῆ P bis sola.

mense Aduynaeo, die xxvii. praesentibus Episcopis LXXII. Mari scilicet, Acacio, Georgio, Serra, Uranio, Theodosio, Eusebio, Pegasio, Leontio, Curione, Arabiano, Asino, Philotheo, Gerochio, Eugenio, Elpidio, Stephano, Heliodoro, Demophilo, Timotheo, Exeuresio, Megazio, Mixonio, Paulo, Evagrio, Apollonio, Phoebo, Theophilo, Protasio, Theodoro, Heliodoro, Eumathio, Synesio, Ptolemaeo, Eutyche, Quinto, Alphis, Trophimo, Eutychio, Basilisco, Theomnesto, Vetracione, Philippe, Anastasio, Maxentio, Polyeucto, Trophimo, Oecumenio, Gratiano, Leontio, Metrodoro, Eustathio, Joviano, Menophilo, Evetheo, et caeteris.

In eadem Synodo Episcoporum non post multos dies ab inauguratione Eudoxii Episcopi Constantinopoleos, Encaenia Magnae Ecclesiae ejusdem urbis celebrata sunt, anno trigesimo quarto plus minus, ex quo fundamenta Constantinus victor Augustus jecerat. Acta sunt autem illius Encaenia his Consulibus ex a. d. xvi. Kalend. Martias, qui dies est mensis Peritii xiv. Ad ea Encaenia Imperator Constantinus Augustus munera multa, cimelia aurea et argentea ingentia, gemmasque et auro intextas pro altari mappas contulit. Praeterea pro Ecclesiae Janus varia aurea vela: et pro exterioribus vestibulis alia rursus vela auro

ἔξω χρυσοφῆ ποικίλα· ὡς πολλὰς δωρεὰς ἔχαρισατο φιλοτίμως τότε παντὶ κλήρῳ καὶ τῷ κανόνι τῶν παρθένων καὶ τῶν χηρῶν καὶ τοῖς ξενοδοχείοις. καὶ εἰς διατροφήν τῶν προειρημένων καὶ τῶν πτωχῶν καὶ ὀρφανῶν καὶ φυλακῶν σιτομέτριον προετίθηκεν ὁ πλείονος μέτρον ὄπερ ὁ πατήρ αὐτοῦ Κωνσταντῖνος ἔχαρισατο. D

Ἰνδ. δ'. κδ'. ἕπ. Ταύρου καὶ Φλωρεντίου.

Ἀρχῇ τετάρτης Ἰνδικτιῶνος διὰ τὴν ἀπαγγελθεῖσαν αὐτῷ ἀταξίαν Ἰουλιανοῦ Καίσαρος, ἰλθῶν εἰς Μόμφου κρήνας ἐν πρώτῃ 10 μονῇ ἀπὸ Τάρσου Κιλικίας, καὶ πρότερος εἰληφῶς τὸ ἅγιον βάπτισμα παρὰ Εὐζώλου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας μετασταλέντος ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίου, μεταλλάττει τὸν βίον ὁ αὐτὸς Κωνσταντῖνος Ἀύγουστος μηνὶ δίῳ γ' ἔτους Ἀντιοχείας νί P 295 Ἰνδικτιῶνος ε', εἰρήνης τῶν ἐκκλησιῶν ἐπιλαβομένου ἔτους ν', τῶν προειρημένων ὑπάτων Ταύρου καὶ Φλωρεντίου.

15 Ῥωμαίων λς' ἐβασίλευσεν Ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης, ἀνεμῖος μὲν Κωνσταντίου, ἀδελφὸς δὲ Γάλλου τοῦ καὶ Κωνσταντίου, ἔτη β'. ὁμοῦ ,εωβ'.

Ἰνδ. ε'. α'. ἕπ. Μαιερτίνου καὶ Νεβήτητα.

Μετὰ τελευτὴν Κωνσταντίου τοῦ Αἰγούστου ἡ εἰρήνη τῶν 20 ἐκκλησιῶν διεκόπη, εἰσελθόντος Ἰουλιανοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ ἀπελλαίῳ ια'. καὶ ἔστιν τὰ παρακολουθήσαντα ταῦτα.

8. Μόψου P. ib. ἐν πρώτῃ μονῇ] πρότιμον ἢ R. 9. πρότερον P sola. 16. Κωνσταντίου m. R, Κωνσταντίνου RV. 21. Ἀπηλαίῳ PV. ib. ἀκολουθήσαντα P.

contexta et variegata. Multa enim beneficia magnifice largitus est, Annia m. c. cum in universum Clerum, tum in religiosarum virginum ac viduarum collegia, et in Xenodochia. In praedictorum vero tum pauperum, tum orphanorum, ac captivorum, seu in carceribus detentorum alimenta, diarium majus concessit quam pater ejus Constantinus erat elargitus.

A. C.

[Ol. Iph.]

361. xxiv. Ind. iv. Tauro et Florentio Coss.

1. 285. 5869.

Ineunte iv. Indictione, Constantius Augustus, cum propter nuntiatam sibi Juliani Caesaris rebellionem Mopsucrenas venisset, in prima a Tarso mansione ab Euzoio Antiochiae Episcopo, ipso in eandem mansionem evocato, suscepto prius baptismo, moritur mensis Dii, seu Novembris die iii. anno juxta Antiochenos cxx. Indict. v. redditae pacis Ecclesiis anno l. praedictis Tauro et Florentio Coss.

Romanis xxxvi. imperavit Julianus Apostata, Constantii quidem patruella, Galli vero, qui et Constantius dictus est, frater, ann. ii. Col- 5871. ligantur anni v. mDCCCLXXII.

362. i. Ind. v. Mamertino et Nevitta Coss.

2.

Mortuo Constantio Augusto, pax Ecclesiarum Juliano Constantino- polin mensis Apelaei xi. die ingresso, sublata est. Quae autem sunt insecuta haec sunt.

Chronicon Paschale vol. I.

85

- B** *Ἰουλιανὸς γνοὺς Κωνσταντίου τοῦ Ἀυγούστου τελευταίην,*
R 686 *τὴν ἑαυτοῦ ἀποστασίαν καὶ ἀσέβειαν φανερὰν καθιστῶν διατά-*
γματα κατὰ τοῦ χριστιανισμοῦ καθ' ὅλης τῆς οἰκουμένης ἀποστέ-
λων τὰ εἰδωλα πάντα ἀνανεοῦσθαι προσέταττεν. ἐφ' οἷς ἐπαρθέν-
τες οἱ κατὰ τὴν ἀνατολήν Ἕλληνες εὐθέως ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς
κατ' Αἴγυπτον Γεώργιον τὸν ἐπίσκοπον τῆς πόλεως συλλαβόμε-
V 236 *νοι ἀνείλον καὶ τὸ λείψανον αὐτοῦ ἀσεβῶς ἐνύβρισαν· καμήλη*
γὰρ ἐπιθέντες δι' ὅλης τῆς πόλεως περιέφερον, καὶ μετὰ τοῦτο
διαφόρων ἀλόγων νεκρὰ σώματα μετὰ τῶν ὀστέων συυγαγόντες
καὶ συμμίζαντες αὐτοῦ τῷ λειψάνῳ καὶ κατακαύσαντες διεσκόρ-
πισαν.
- C** *Καὶ ἐν Παλαιστίνῃ δὲ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ τὰ*
λείψανα ἐν Σεβαστῇ τῇ πόλει κείμενα ἀνορύξαντες διεσκόρπισαν.
Ἔτι δὲ καὶ τοῦ ἁγίου Πατροφίλου ἐπισκόπου τῆς ἐν Σκυ-
θοπόλει ἐκκλησίας γενομένου ἀνορύξαντες ἀπὸ τοῦ τάφου τὰ λεί-
ψανα τὰ μὲν ἄλλα διεσκόρπισαν, τὸ δὲ κρανίον ἐφρυβρίστως κρη-
μάσαντες ὡς ἐν σχήματι κανδήλας ἐνέπηξαν.
Ἐν δὲ Γάζῃ καὶ Ἀσκαλῶνι πρεσβυτέρους καὶ παρθένους
ἀναιροῦντες, καὶ μετὰ τοῦτο ἀνακτύσσοντες καὶ τὰ σώματα αὐ-
τῶν κριθῶν πληρώσαντες, τοῖς χοίροις παρέβαλον. 20
- D** *Καὶ ἐν Φοινίκῃ δὲ Κύριλλον διάκονον Ἡλιοπολίτην ἀειλό-*
τες τοῦ ἥπατος αὐτοῦ ἀπεγέυσαντο, ἐπειδὴ τὰ εἰδωλα αὐτῶν ἐπὶ
τοῦ μακαρίτου Κωνσταντίνου κατέστρεψεν. ὁ δὲ ἀνατεμὼν τὸν

2. διάταγμα P. 19. ἀνακτύσσοντες PV. 21. Ἡλιοπολίτην P.

Julianus cognita Constantii Augusti morte, suam apostasiam et impietatem aperte professus, misso adversus Christianismum per totam orbem edicto, idola omnia instaurari praecepit. Quo inflati qui in Oriente erant Gentiles, statim Alexandriae Aegypti urbe, Georgio civitatis Episcopo capto et interfecto, illius cadaveri impie illudentes, impositum camelo per totam urbem illud circumtulere: ac diversorum deinde animalium cadaveribus cum ossibus collectis, ipsiusque reliquiis permixtis eis combustis, cineres disperserunt.

In Palaestina etiam Sancti Joannis Baptistae reliquias, quae Sebastae repositae erant, effossas disperserunt.

Patrophili quoque Scythopolitanae Ecclesiae Episcopi aperto tumulo, corporis alia quidem disperserunt, calviam vero in usam veluti lychni suspensam contumeliose infixerunt.

Gazae vero et Ascalone Presbyteros et virgines occiderunt, ac aperta eorum deinde corpora herdes repleta, postea percis exposuerunt.

In Phoenice praeterea Cyrillo Diacono Heliopolitano interfecto, illius jecur degustarunt, quod beatae memoriae Constantiano imperante eorum evertisset idola. Sed quo pacto is qui Diaconum dissecerat,

διάκονον καὶ ἀπογευσάμενος τοῦ ἡνιτος αὐτοῦ ὅπως κατέστρεψε τὸν ἑαυτοῦ βίον ἄξιον ἐπιμνησθῆναι. τὴν μὲν γλώσσαν σαπέσαν ἀπώλεσεν, τοὺς δὲ ὀδόντις θροβέντας ἀπέβαλεν, τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς ἐπὶ πολὺ καὶ σφοδρότερον ὀδονηθεὶς ἐπηρώθη, καὶ διὰ ὅλου τοῦ σώματος βασανιζόμενος δεινῶς ἀπέθανεν.

Ἐν δὲ Ἐμέσῃ τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἐπελθόντες τὸ τοῦ Διονύσου εἰδῶλον ἴδρυσαν.

Ὁμοίως δὲ καὶ ἐν Ἐπιφανείᾳ πόλει τῆς Συρίας ἐπεισελ- P 296
θόντες οἱ Ἕλληνες τῇ ἐκκλησίᾳ εἰδῶλον εἰσήγαγον μετὰ ἀδῶν
καὶ τυμπάνων. ὁ δὲ μακάριος Εὐστάθιος ὁ τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας
ἐπίσκοπος τυγχάνων, ἀνὴρ εὐλαβῆς καὶ εἰσεβῆς, ἀκούσας τῶν ἀ-
δῶν καὶ πυθόμενος τὸ ποῦ ἂν εἴη ταῦτα, καὶ γινὼς ὅτι ἐν τῇ ἐκ-
κλησίᾳ, ζῆλον ἔχων ἐν πίστει καὶ εὐλαβείᾳ, ἀθρόως ἀκούσας R 688
ἐκοιμήθη, προσευξάμενος μὴ ἰδεῖν ταῦτα τοῖς ἑαυτοῦ ὀφθαλ-
μοῖς.

Ἐτι δὲ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιβὰς ὁ Ἰουλιανός, Εὐ-
δοξίου τε ἐπισκόπου ἐν αὐτῇ ὄντος, πολυτρόπως κατὰ τῆς ἐκκλη-
σίας μηχανώμενος ἐπιβουλὰς εἰς σύγχυσιν καὶ τὰ κατ' αὐτὴν
ἤγαγεν, βουληθεὶς ἅπαντας τοὺς καθαιρεθέντας πρὸ τούτου ἐπὶ B
διαφόροις ἀτόποις κακοδοξίαις ἐναφείναι ταῖς ἐκκλησίαις, προ-
φάσεις ἐκ τῶν γενομένων ταραχῶν ἐπινοῶν κατὰ τῶν ἐκκλησιῶν
τοῦ Θεοῦ.

Ὅτως οὖν καὶ Μελέτιος ὁ ἐπὶ Ἀσβεβείᾳ καὶ ἑτέροις κακοῖς

1. καὶ om. P. 3. τριβέντας P. 20. ἐκαφῆται PV. 21. τῶν γ. P,
αὐτῶν γ. R.

et fecur degustarat, vitam finierit, operae pretium est exponere. Lin-
guam putrescentem amisit: dentes contractos expuit: oculis, post in-
gentes cruciatus, captus est: toto corpore denique dirisime tortus vi-
tam exiit.

Emesse autem magnam Ecclesiam ingressi, Bauchi idolum in ea
exacerant.

Similiter quoque Epiphaniae Syriae civitate idolum cum tibiis et
tympanis in Ecclesiam intulerunt Gentiles. Bestus porro Eustathius
eiusdem Ecclesiae Episcopus, vir pius et religiosus, auditis tibiis, inter-
rogavit ubi haec agerentur, intellectuque id in Ecclesia fieri, fidei zelo
succensus, simul ac ista audiit, Deum precatus ne talia oculis spectare
cogeretur, spiritum edidit.

Cum praeterea Constantinopolim venisset Julianus, ac Eudexius tum
esset urbis Episcopus, variis artibus adversus Ecclesiam structis insidiis,
confusionem in eam immittere satagit, praecipiens ut omnes qui antea
propter absurdas varias opiniones fuerant exauctorati, Ecclesiam resti-
tuerentur, captata ex eiusmodi confusis conturbationibus divexandi Dei
Ecclesiam occasione.

Ita ergo Meletius, qui ob impietatem et alia crimina depositus fue-

καθηρημένος επανελθὼν ἐν Ἀντιοχείᾳ τὴν παλαιὰν ἤρπασεν ἐκκλησίαν, συνδραμόντων αὐτῷ καὶ τῶν ἤδη ἐκ τοῦ κλήρου καθαιρεθέντων ἐνθέσμως ὑπὸ τῆς ἀγίας συνόδου· ἐν οἷς ἦν μάλιστα καὶ Διογένης, ἀπὸ πρεσβυτέρων, τῶν ἄλλων πλείω συντρέχων, καὶ Βιτάλιος λαϊκός, ἐν ἐπιθήσει ἀεὶ ζήσας, καὶ δὴ ἀπὸ πολ-
 C λῶ προΐων, καὶ ὕστερον λυπηθεὶς μετὰ χρόνον πρὸς τὸν Μελέτιον, ἀπεσχίσθη ἀπ' αὐτοῦ, καὶ αἵρεσιν γέλωτος καὶ αὐτὴν ἀξίαν οὖσαν συνεστήσατο, ἀπ' οὗ ἄχρι τοῦ νῦν Βιταλιανοὶ λέγονται. ταύτῃ τῇ αἵρεσει καὶ Ἀπολλινάριος, ὡς ἂν Λαοδικεὺς τῆς Συρίας, γραμμυτικῷ οὐδὲς γερονῶς, προέστη. 10

Ἰνδ. ζ'. β'. ὑπ. Ἰουλιανοῦ Ἀνυγούστου τὸ δ' καὶ Σαλουστίου.

V 237 Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ καὶ τῶν ἐν στρατείαις ἐξεταζόμενων τι-
 D νές ἡπατήθησαν εἰς ἀποστασίαν, οἱ μὲν ἐπαγγελτικῶς δόσεων καὶ ἀξιωματίων, οἱ δὲ καὶ ἀνύγκαις ταῖς ἐπιτιθεμέναις ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀρχόντων χυνοῦμενοι. καὶ Θεότεκνος δὲ τις πρεσβύτερος τῆς 15 ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐκκλησίας ἐξ ὑποσχέσεως ἀπατηθεὶς αὐτομάτως ἐπὶ τὴν εἰδωλολατρείαν ἐχώρησεν, ὃν ὁ Θεὸς ἐτιμωρήσατο παραχρῆμα τρόπῳ τοιούτῳ· σκοληκὸς βρωτός γὰρ γενόμενος καὶ τὰς ὄψεις ἀποβαλὼν καὶ τὴν γλῶσσαν ἐσθίων, οὕτως ἀπέθανεν.

Τότε καὶ Ἦρων οὕτω λεγόμενός τις Θηβαῖος ἐπίσκοπος 20

4. κλειῶ P. Super usu hoc inferioris aetatis proprio diximus ad Xenoph. Hist. gr. II. 2. 16. Malchus p. 273. 16. κλειῶ πρὸς ταύτην δόξαν μαινεσθαι. 8. ἄχρι τοῦ] καὶ P. ibid. λέγουσι R, λέγονται m. R, V. 9. Ἀπολλινάριος PV. ib. ὡς ἀνδολαϊκός V, ὡς Ἀνδολαϊκός R, ὁ Λαοδικεὺς P. 10. προέστη R, προσέφη P. 20. Ἰρων PV.

Annia m. c. rat, Antiochiam reversus, antiquam Ecclesiam per vim occupavit, ad eam confluentibus Clericis, qui jam antea legitime depositi fuerant a sancta Synodo: inter quos praecipuus erat Diogenes ex Presbytero, prae reliquis omnibus concursans, et partes adjuvans: et Vitalis Laicus, qui semper fraudes atque imposturas exercuerat. Hic ulterius progressus, ad extremum offensus Meletio, ab illo se se abruptit, et haeresim ipse quoque ridiculam condidit, a quo etiam hodie Vitalianos nuncupavit. Huic etiam haeresi adhaesit Apollinarius ex Laodicea Syriae, Grammatici filius.

A. C.

[Ol. Iph.]

5871. 363. II. Ind. vi. Juliano Augusto IV. et Salustio Coes. 8.

Hac ipsa tempestate, eorum qui ad militias inquirebantur nonnulli in Apostasiam prolapsi sunt, alii quidem munerum ac magistratuum illecti pollicitationibus, alii necessitate quadam imposita a suis Praefectis delinēti. Quidam vero Theotecnus Antiochenus Ecclesiae Presbyter promissionibus circumventus, sponte sua ad Deorum cultum se contulit, quem Deus extemplo hac ratione punivit: a vermibus enim adrosus, oculisque privatus, linguam comedens, interit.

Tum etiam Iron, ita appellatus, Thebis oriundus, Episcopus, cum

αὐτομάτως ἀπέστη, ἐν τῇ Ἀντιοχείῳ πόλει τυγχάνων, ὃν ἡ πα-
ραδοξοποιὸς τοῦ Θεοῦ δύναμις εἰς παράδειγμα καὶ φόβον πολλῶν
τιμωρίας εἰσεπράξατο. ἔρημον γὰρ αὐτὸν καταστήσας πάσης R 690
κηδεμονίας, καὶ σηπεδόνος νόσον ἐμβαλὼν ἐν ταῖς πλατείαις φε- P 297
5 ρόμενον ἐκψῆξει δημοσίᾳ ἐνώπιον πάντων ἐποίησεν.

Ἐν τούτοις καὶ Οὐαλεντινιανός, τριβούνος τότε ὢν τάγμα-
τος κορνούτων οὕτω λεγομένῳ νομέρῳ, τῇ εἰς Χριστὸν ὁμο-
λογία διέπρεπεν. οὐ μόνον γὰρ τοῦ ἀξιώματος κατεφρόνησεν,
ἀλλὰ καὶ ἔξορῆα ὑποβληθεὶς γεννυίως καὶ προθύμως ὑπέμενεν.
10 ὃς μετὰ ταῦτα ὅπως ἐτιμήθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, βασιλεὺς Ῥωμαίων
γενόμενος, ἐν τοῖς ἑξῆς δηλωθήσεται.

Ἀρτέμιος δὲ δοῦξ ὢν τῆς κατ' Αἴγυπτον διοικήσεως, ἐπει- B
δήπερ ἐν τοῖς καιροῖς τῆς αὐτοῦ ἀρχῆς ἐπὶ τοῦ μακαρίτου Κων-
σταντίου τοῦ Ἀδριανίου ζῆλον πολὺν ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιῶν ἐνε-
15 δεύετο, ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ ἐδημιούνη καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπετμή-
θη, μνησικακήσαντος αὐτὸν τοῦ Ἰουλιανοῦ.

Ἐμαρτύρησεν δὲ καὶ ἐν Δοροστόλῳ τῆς κατὰ τὴν Θράκην
Σκυθίας Αἰμιλιανός, ἀπὸ στρατιωτῶν πυρὶ παραδοθεὶς ὑπὸ Κα-
πετωλίνου οὐδέκαρτου, πολλοὶ τε ἄλλοι κατὰ διαφόρους τόπους καὶ
20 πόλεις καὶ χώρας διέπρεψαν τῇ εἰς Χριστὸν ὁμολογίᾳ, ὧν οὐκ
ἔστιν ῥᾶδιον τὸν ἀριθμὸν ἔξειπεῖν καὶ τὰ ὀνόματα. C

1. ἡ om. P. 3. πάσαις κηδεμονίαις P. 6. τότετοις δὲ καὶ P.
7. λεγομένῳ νομέρῳ V, λεγομένων νομέρῳ R, λεγομένων νομέρων
ex correctione Raderi P. 10. ὃς] ὡς PV. 13. Κωνσταντίνου P.
17. Δοροστόλῳ PV. 18. ὑπὸ P.

Antiochiae versaretur, sponte pariter defecit: a quo miraculosa Dei po-
tentia in exemplum, et terrorem multorum, poenas exegit. Omnium enim
ope curaque destitutum, ac in eum immissis ulceribus, atque adeo pu-
tredine, fecit ut dum in plateis circumfertur, publice in conspectu omnium
animam emisericit.

Inter haec quoque Valentinianus Tribunus legionis Cornutorum, nu-
meri militaris sic appellati, praee caeteris fidei in Christum professione
eminuit. Non solum quippe dignitatem suam contempsit, sed etiam exi-
lio damnatus, fortiter ultroque illud pertulit. Quomodo vero post haec
a Deo fuerit honoratus, Romanorum factus Imperator, infra narrabitur.

Artemius vero cum Dux esset Provinciae Aegypti, quod Beatae me-
moriae Constantini Augusti temporibus, dum ea dignitate fungeretur, in
Ecclesias studium singulare professus esset, bonis in fiscum relatis, Ale-
xandriae capite plexus est, immenso Juliani in illum odio.

Passus est etiam Dorostoli, Scythicae Thraciae oppido, Aemilianus,
a militibus in ignem conjectus, sub Capitolino Vicario: aliique complures
varis in locis, urbibus ac regionibus in Christum confessione claruerunt,
quorum numerum inire haud omnino promptum est, vel eorum edere
nomina.

Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ Θαλάσσιός τις ὁ καὶ Μάγνος, ἐν ἀσιγλαις μὲν καὶ ἀσωταίαις ἐπίσημος, ὃς καὶ τῆς ἑαυτοῦ θυγατρὸς ἐπ' ἀσχροπραγαίαις προαγωγὸς ἐτύγχανεν, συμπεσόντος αὐτῷ τοῦ οἴκου ἀπέθανεν.

Περὶ μαρτυρίου τοῦ ἁγίου Δομετίου. 5

Ἐν τούτῳ τῷ ἔτει ἐμαρτύρησε καὶ ὁ ἅγιος Δομέτιος τρόπον τοιοῦτον. ἀπερχόμενος γὰρ Ἰουλιανὸς εἰς πόλεμον, καὶ παρερχόμενος διὰ τῶν Κυβήρησιτικῶν εἶδεν ὄχλον ἑστῶτα ἔμπροσθεν τοῦ σπηλαίου τοῦ ἁγίου Δομετίου καὶ ἰώμενον, καὶ ἐκρώτησε τὸ τί ἐστίν· καὶ μαθὼν ὅτι μοναχὸς καὶ συνάγεται ὄχλος θέλων ἰαθῆναι καὶ ἐλόγηθη παρ' αὐτοῦ, ἐδήλωσεν τῷ ἁγίῳ Δομετίῳ αὐτὸς Ἰουλιανὸς διὰ ῥεφερενδαρίου χριστιανοῦ ταῦτα. Ἐὶ διὰ τὸ ἀρέσαι τῷ Θεῷ σου εἰς τὸ σπήλαιον εἰσῆλθες, ἀνθρώποις μὴ θέλα ἀρέσαι, ἀλλ' ἰδίαι. ἀντιθέλωσεν αὐτῷ ὁ ἅγιος Δομέτιος διὰ τῷ Θεῷ ἐκδούς μου τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἐκ παλαιοῦ τοῦ χρό-
 R 692 νου ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτῳ ἀπέκλισα ἑμαυτόν. τὸν δὲ πρὸς ἐμὲ ἐρχόμενον ἐν πίστει ὄχλον ἀποδιώκειν οὐ δύναμαι. καὶ ἐκέλευσεν
 P 298 ὁ βασιλεὺς Ἰουλιανὸς ἀναφραγῆναι τὸ σπήλαιον, καὶ ἔμεινεν ἔσω ὁ δίκαιος. καὶ οὕτως ἐτελειώθη αὐτὸς ὁ ἅγιος Δομέτιος.
 V 238 Τῷ αὐτῷ χρόνῳ εἶδεν Ἰουλιανὸς ἐν ὄραματι τινα τέλειον²⁰

1. τῷ om. P. *ibid.* ἀσιγλαί P. 2. ἀσωταίαις PV. *ibid.* ὃς] ὁ PV. 3. συμπεσόντος PV. 8. Κυβηρησιτικῶν Ἰδεν PV. 9. ἐκρώτησε τὸ] ἐκρωτήσατο PV. 10. συναγέγεται ὁ ὄχλος P. 15. τοῦ om. P. 19. ἐτελειώθη P. 20. Ἰδεν PV.

Hoc tempore, Thalassius quidam, cui et Magno nomen, flagitiis et libidinum nequitiiis insignis, qui et filiam suam lenonis instar prostituēbat, aedis ruina oppetiit.

De sancti Dometii martyrio.

Hoc anno, martyrium subiit haecce ratione Sanctus Dometius. Cum Julianus ad bellum proficisceretur ac per Cyrestica transiret, turbam vidit ante Sancti Dometii speluncam stantem, ut curaretur, quis ille esset rogavit: Intellectoque Monachum esse, populamque ibi cogi, ut sanitatem consequeretur, et ab eo benedictionem acciperet, haecce sententiavit Sancto Dometio idem Julianus, per Referendarium, qui Christianus erat: Si uti Deo tuo placeres, hoc antrum subiisti, noli hominibus placere, sed solitariis vive. Cui reposuit Sanctus Dometius: Anima mea et corpore jam pridem Deo consecratis, in hoc spelaeo memet inclusi, populam autem ex fide ad me venientem arcere non possum. Imperavit ergo Julianus spelaeum occludi, intusque manens vir justus Sanctus Dometius, vitam finivit.

Hoc eodem anno, vidit Julianus per somnium quendam adultas se-

ἄνδρου ἐνδεδυμένον ὑπὸ τῶν οὐρανῶν καὶ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν εἰς τὸν παπυλεῶνα, πεπηγμένον πλησίον τῆς πόλεως Κτησιφώντος ἐν κόμῃ λεγομένῃ Ῥασία, κροῦσαι αὐτὸν λόγχῃ. καὶ ἐξυπνισθεὶς ἔκραξεν, καὶ ἀνέστησαν οἱ κουβικουλάριοι ἐννοῦχοι καὶ οἱ 5 σκαθάριοι καὶ στρατὸς ὁ φυλάττων τὸν παπυλεῶνα, καὶ εἰσῆλθον πρὸς αὐτὸν μετὰ λαμπύρων βασιλικῶν· καὶ προσεσηκῶς ὁ Ἰουλιανὸς ἑαυτὸν σφαγῆν κατὰ τῆς μισχάλης ἔχοντα ἐπηρώτησεν τοὺς παρεστῶτας Πῶς λέγεται ἡ κόμη, ὅπου ἐστὶν ὁ παπυλεῶν μου πεπηγμένος; καὶ εἶπον αὐτῷ Ῥασία. καὶ εὐθέως 10 ἀνέκραξεν Ἰουλιανός, Ὡ Ἥλιε, ἀπώλεισας Ἰουλιανόν. καὶ ἐκχυθεὶς παρέδωκε τὴν ψυχὴν ὡρᾷ ἑνδεκάτην ἔ μνηὶ δασιῶ πρὸς ἑ καλανδῶν Ἰουλιῶν. καὶ εὐθέως ὁ στρατὸς πρὸ τοῦ γυνῶναι τοὺς πολεμίους Πέρσας ἀπέληθαν ἐν τῷ παπυλεῶνι Ἰοβιανοῦ κόμητος 15 δομειστικῶν καὶ στρατηλάτου τὴν ἀξίαν· καὶ ἀγνοοῦντος αὐτοῦ τὰ τῆς τελευτῆς Ἰουλιανοῦ, ἤγαγον αὐτὸν εἰς τὸν βασιλικὸν παπυλεῶνα, ὡς τοῦ βασιλέως Ἰουλιανοῦ ζήτησαν αὐτόν. καὶ ἀπὸ τότε εἰσῆλθεν εἰς τὸν παπυλεῶνα, συνέχοντες αὐτὸν ἀνηγόρευσαν 20 βασιλέα μνηὶ τῷ αὐτῷ δασιῶ πρὸς ἑ καλανδῶν Ἰουλιῶν πρὸ τοῦ διαφθεῖναι. τὸ δὲ πλῆθος τοῦ στρατοῦ τὸ ὄν εἰς Κτησιφώντα 20 καὶ ἀπὸ πολλοῦ διαστήματος ἀπληκίον οὐκ ἔγνω τὰ συμβάντα ἕως ἀνατολῆς ἡλίου. τελευτᾷ οὖν ὁ αὐτὸς Ἰουλιανὸς ὡν ἔτων λς'.

3. 9. Ῥασία R. Ἀσία Malalas p. 332. Verum est Φρυγία. Vide Valerium ad Ammianum XXV. 3. 9. 9. Ῥασία V. *ib.* ἀνέκραξεν εὐθείως P. 10. ἀπώλεισας PV. 11. Δασιῶ PV semper. 13. ἀπέληθον P. 17. ὄν P sola. V. p. 112. D. 19. διασφάσσει R. 21. τοῦ ἡλίου P.

tatis virum, Consulari habitu indutum, seque convenientem in tabernaculum ad urbem Ctesiphontem tum fixum, inleco Rhasia nuncupato, et ab eo hasta feriri. E somno vero excitatus, clamavit: statimque exurgentes cubicularii Ebanuchi, et Spatharii, quique ad Imperatoris tentorium excubias agebant milites, cum lampadibus Imperatoris ingressi sunt. Julianus vero cum animadvertisset se sub axilla vulnus accepisse, circumstantes rogavit, Quod nomen est loco ubi sumus est tabernaculum. Rhasiam vero appellari respondentibus, illico exclamavit Julianus: O Sol, perdidisti Julianum. Et effuse sanguine, animam emisit hora noctis quinta, mense Desio, ex a. d. vi. Kalend. Julias. Confestim vero exercitus, priusquam id hostes rescirent, ad tentorium Joviani, qui Comitibus Domesticorum et Magistri militum dignitatem obibat, contenderunt, ipsumque Juliani mortis ignarum ad Imperatorium tentorium adduxerunt, tanquam a Juliano accersitum: cumque ingressus esset tentorium, extemplo arreptum Imperatorem inaugurarunt, mense Desio ex a. d. vi. Kal. Julias, priusquam diluculet. Reliquus vero exercitus qui circa Ctesiphontem erat, proculque castra posuerat, ante solis ortum, de his quae acciderant nihil novit. Moritur igitur Julianus, annos natus xxxvi.

Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ νυκτὶ εἶδεν ἐν ὄραματι ὁ ὀσιώτατος Βασι-
 λιος ἐπίσκοπος Καισαρείας τοὺς οὐρανοὺς ἀνεφωγμένους καὶ τὸν
 σωτήρα Χριστὸν ἐπὶ θρόνου καθήμενον καὶ εἰπόντα κραυγῇ,
 Μερκούριε, ἀπελθὼν φόνευσον Ἰουλιανὸν τὸν βασιλέα τὸν κατὰ
 D τῶν χριστιανῶν. ὁ δὲ ἄγιος Μερκούριος, ἐστῶς ἔμπροσθεν τοῦ 5
 R 694 κυρίου, φορῶν θώρακα σιδηροῦν, ἀκούσας τὴν κέλευσιν ἀφανῆς
 ἐγένετο. καὶ πάλιν ἠρέθη ἐστῶς ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου τοῦ
 κυρίου, καὶ ἔκραξεν, Ἰουλιανὸς ὁ βασιλεὺς σφαγεὶς ἀπέθανεν, ὡς
 ἐκέλευσας, κύριε. καὶ θρονηθεὶς ἐκ τῆς κραυγῆς ὁ ἐπίσκοπος Βα-
 σίλειος διυπνίσθη τεταραγμένος. ἐτίμα δὲ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἰου-
 λιανός, ὡς ἐλλόγιμον καὶ ὡς συμπράκτορα αὐτοῦ, καὶ ἔγραψεν
 αὐτῷ συνεχῶς. καὶ κατελθὼν ὁ ἐπίσκοπος Βασίλειος εἰς τὴν ἐκ-
 κλησίαν διὰ τὰ ἑωθινά, καλέσας πάντι τὸν κληρὸν εἶπεν αὐτοῖς
 P 299 τὸ τοῦ ὄραματος μυστήριον καὶ ὅτι ἐσφάγη Ἰουλιανὸς ὁ βασι-
 λεὺς καὶ τελευτῆ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· καὶ πάντες παρεκάλουν ἰ5
 αὐτὸν σιγᾶν καὶ μὴ λέγειν τι τοιοῦτον.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ἰουλιανοῦ μηνὶ δασιῶ ἐβασίλευ-
 σεν ὁ αὐτὸς Ἰοβιανὸς μῆνας ἡ', στεφθεὶς ἀπὸ τοῦ στρατοῦ εἰς τὰ
 Περσικὰ μέρη. ἅμα δὲ ἐβασίλευσεν, προσεφώνησεν τῷ παντὶ
 στρατῷ καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ συγκλητικοῖς διὰ φωνῆς αὐτοῦ ἰδίας, 20
 Εἰ θέλετε βασιλεύειν με ἡμῶν, ἵνα πάντες χριστιανοὶ ἔσμεν. καὶ
 εὐφρόμησεν αὐτὸν ἅπας ὁ στρατὸς καὶ ἡ σύγκλητος καὶ τὰ τάγμα-

2. Σαρείας R, alterum in m. ponens. 4. τὸν Ἰουλιανὸν P. 7. τοῦ
 θρόνου om. P. 9. ἐκέλευσας V. 10. δὲ] γὰρ P. 13. τὰ om. P.
 16. οἰαπᾶν αὐτὸν P. 18. ὁ αὐτὸς om. P. ἰδ.στεφθεὶς δὲ ἀπὸ P.
 21. εἰ θέλετε] ἐθέλετε R.

Eadem nocte, per somnium vidit sanctissimus Basilius Caesareas
 Episcopus caelos apertos, et Salvatorem Christum in throno sedentem,
 magnoque clamore dicentem: *Mercuri, abi, occide Julianum Imperatorem,
 illum hostem Christianorum.* Sanctus autem Mercurius stans coram Do-
 mino, lorica ferrea indutus, audito mandata, evauit. Rursus deinde vi-
 sus est astare coram Domino, exclamans: *Julianus Imperator interfectus
 mortuus est, ut imperasti, Domine.* Territus eo clamore Episcopus Ba-
 silius e somno excitatur: illum enim colebat Julianus Imperator, ut virum
 eruditum, et consiliorum socium, crebriusque ad illum epistolas mittebat.
 Descendens deinde idem Basilius Episcopus in aedem sacram ad preces
 matutinas, universo advocato Clero, visionis arcanum aperuit, et quod
 interfectus esset Julianus Imperator, hacque nocte obiisset. Si vero Epi-
 scopum rogarunt, ut haec reticeret, nemini que enuntiaret.

Mortuo Juliano mense Desio, Imperavit Jovianus menses vii. Co-
 ronatus autem est ab exercitu in Persarum regionibus: qui simul ac im-
 perium coepit, universum exercitum, et qui cum eo erant Senatores,
 suamet ipsius voce ita est allocutus: *Si vultis ut vobis imperem, sinis
 omnes Christiani.* Tum vero faustis acclamationibus illum prosecuti sunt

τα τῶν στρατευμάτων. καὶ λοιπὸν ἐξελθὼν ὁ αὐτὸς Ἰοβιανὸς
ἄμα τῷ οἰκίῳ στρατῷ ἐκ τῆς ἐρήμου γῆς εἰς τὴν εὐθαλῆ Περ- B
σικὴν, ἡμερῖμα πῶς ἐξέλθη ἐκ τῶν λοιπῶν Περσικῶν μερῶν.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Περσῶν Λαβουαρσάκιος μήπω μαθὼν τὴν V 239
5 τοῦ βασιλέως Ἰουλιανοῦ τελευτὴν, ἐν φόβῳ πολλῷ κατεχόμενος,
ἐκ τῆς Περσικῆς Ἀρμενίας χώρας πρεσβεύων ἐξέπεμψεν τινα τῶν
μειστάνων αὐτοῦ ὀνόματι Σουρέναν πρὸς τὸν βασιλέα Ῥωμαίων
περὶ εἰρήνης αἰτῶν καὶ δέόμενος. ὄντινα δεξιόμενος ἀσμένως Ἰο-
βιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐπένευσεν δέχεσθαι τὴν πρεσβειαν τῆς εἰρήνης,
10 εἰρηκῶς καὶ αὐτὸς πέμπειν πρεσβευτὴν πρὸς τὸν βασιλέα Περ-
σῶν. ἀκούσας δὲ τοῦτο Σουρένας πρεσβευτῆς Περσῶν, ἤτησε
τὸν βασιλέα Ἰοβιανὸν τυπῶσαι εὐθὺς καὶ παραχώρημα εἰρήνης C
πάκτα.

Καὶ ἀφορίσας ὁ βασιλεὺς Ἰοβιανὸς ἓνα συγκλητικὸν αὐτοῦ,
15 τὸν πατρίκιον Ἀρινθαῖον, διδωκῶς αὐτῷ τὸ πᾶν, συνθήμενος
ἐμμένειν τοῖς παρ' αὐτοῦ δοκιμαζόμενοις ἤτοι τυπουμένοις με-
τὰ τῆς συγκλήτου καὶ τοῦ πρεσβευτοῦ Περσῶν ποιῆσαι εἰρήνης R 696
πάκτα, ὡς αὐτὸς ἀσχολούμενος. καὶ παρέσχεν ἔνδοσιν τοῦ πο-
λέμου τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ περὶ τῆς εἰρήνης βουλῇ. καὶ ἐτυπώθη
20 μεταξὺ τοῦ πατρίκιου Ἀρινθαίου τοῦ Ῥωμαίου καὶ Σουρένα συγ-
κλητικοῦ Περσῶν δοῦναι Ῥωμαίους Πέρσιν πᾶσαν τὴν ἐπαρχίαν
καὶ τὴν λογαμένην πόλιν Νισίβιος γυμνὴν σὺν τείχεσι καὶ μόνοις D

6. Περσικῆς γῆς P. 8. αἰτῶν Malalas p. 335. 6. αὐτῶν RV, αὐ-
τῆς P. 11. Σουρένος P. 14. ὁ om. P. 18. πόλεμον om. P.
22. Νησιβίαν P.

universus exercitus, et Senatus, ac milites Praetoriani. Jovianus cum
suis capitis e solitudine in florentes Persidis agros egressus, anxius erat
quomodo ex reliquis Persicis regionibus se se subduceret.

Rex vero Persarum Labuarsacius, nondum accepta Juliani Impera-
teris morte, haud modico pavore percussus, ex Armeniae Persicae Pro-
vinciis instituta ad Romanorum Imperatorem legatione, quendam ex pro-
ceribus, Surenam nomine, misit, qui de pace ageret, eamque expeteret.
Quo gratanter excepto, oblatae de laetanda pace legationi annuit Jovia-
nus Imperator, vicissimque missurum se dixit legatum ad Persarum Re-
gem. Quibus auditis, Surenas Persarum legatus rogavit Jovianum Impe-
ratorem, uti pacis conditiones quamprimum ederentur.

Jovianus igitur Imperator uni e Senatoribus, qui cum eo erat,
Arinthaeco Patricio selecto, totum res negotium ita mandavit, ut quid-
quid ille proberet cum Senatu et Persarum legato de pacis conditioni-
bus, se etiam inconsulto, statueret, rata haberentur: concessis trium die-
rum induecis, intra quos de pace consilia agitantur. Ac illa quidem
ita confecta est inter Arinthaecum Patricium Romanum, et Surenam Per-
sarum Senatorem, ut Romani Persis tota provincia cederent, ipsaque

ἄνευ ἀνδρῶν τῶν οἰκόντων αὐτήν. καὶ τούτου στηριχθέντος καὶ εἰρήνης ἐγγράφου γενομένης, ἔλαβεν μεθ' ἑαυτοῦ ὁ βασιλεὺς Ἰοβιανὸς ἓνα τῶν σατραπῶν Περσῶν, ὄντα μετὰ τοῦ πρεσβυτοῦ, ὀνόματι Ἰούνιον, εἰς τὸ παραλαβεῖν τὴν ἐπαρχίαν καὶ τὴν μητροπόλιν αὐτῆς. καὶ καταφθάσας ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἰοβιανὸς τὴν Νισιβέων πόλιν οὐκ εἰσῆλθεν ἐν αὐτῇ, ἀλλ' ἔξω τῶν τεχνῶν ἔσθη. ὁ δὲ Ἰούνιος ὁ τῶν Περσῶν σατραπῆς ἐπελθὼν ἐν τῇ πόλει κατὰ κέλευσιν τοῦ βασιλέως εἰς ἓνα τῶν πύργων σημείων Περσικῶν ἐπέθηκε, τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων κελύσαντος τοὺς πολίτας πάντα σὺν πᾶσιν τοῖς διαφέρουσιν αὐτοῖς ἕως ἐνὸς εὐθέως ἔξει-
 P 300 θῆν. καὶ ἔξειλθὼν πρὸς αὐτὸν Σιλουανός, κόμης τὴν ἄξιαν καὶ πολιτευόμενος τῆς αὐτῆς πόλεως, προσέπεισεν τῷ βασιλεῖ, δεόμενος μὴ παραδοῦναι τὴν πόλιν Πέρσαις. ὡς δὲ οὐκ ἔπεισεν αὐτόν, θυμωμένον γὰρ ἔφασκεν καὶ μὴ βούλεσθαι δόξαν ἐπιόρχου παρὰ πᾶσιν ἔχειν, τειχίσας κώμην οὖσαν ἔξω τοῦ τείχους τῆς πόλεως
 15 Ἀμίδης προσέξευξεν τὸ αὐτὸ τεῖχος τῷ τείχει τῆς πόλεως Ἀμίδης, καλέσας τὴν κώμην Νισίβειω, καὶ ἐκεῖ πάντα τοῖς ἐκ τῆς Μυγδονίας χώρας οἰκεῖν ἐποίησεν, καὶ Σιλουανὸν τὸν πολιτευόμενον εὐθέως ἐκ τῆς Μεσοποταμίας καὶ πάντα χριστιανὸν ἀνήγαγεν,
 B καὶ χριστιανοὺς ἐνεχείρισεν τὰς ἀρχὰς τῆς ἀνατολῆς πάσης καὶ ἐκ
 ἐπάρχους.

Καὶ μετὰ τὸ ποιῆσαι πάντα εἰρήνης μετὰ Περσῶν ἀπολι-

5. καὶ καταφθάσας — Ἰοβιανὸς om. P. 7. ἀκαθῶν P. 11. Σιλβανός P. 20. τῆς ἀνατολῆς πάσης om. P. 22. κατὰ Π. B.

urbe Nesibi, cum solis maris, nuda ab omnibus civibus. Quibus sic firmatis, pacisque pactis in tabulas relatis, secum accipit Imperator Jovianus unum e Persicis Satrapis, qui cum legato venerat, Junium nomine, qui provinciam acciperet, et illius Metropolim Nesibensorum civitatem. Illam tamen haud ingressus est, sed extra moenia constitit. Junius vero Persarum Satrapa urbem Imperatoris mandato ingressus, in turrim una vexillum Persicum fixit, Imperatore cives omnes ad usum cum bonis omnibus excedere jubente. Egressus vero Silvanus, dignitate Comes. ac urbis ejusdem Decurio, pedibus Imperatoris advolutus, emixe cum proceribus est, ne civitatem Persis dederet. Verum non persuasit Imperatorem, qui cum Sacramento adstrictum se diceret, ac perjurii noxam nolle se omnino incurrere, vicam, qui extra muros Amidae civitatis erat, monuit, moeniaque vici cum moenibus urbis Amidae conjunxit, Nesibis vici nomine inedito, illicoque omnes ex Mygdonia regione evocatos collocavit. Silvanum quoque Comitem statim ex Mesopotamia, Christianosque omnes reduxit, ac Christianis dignitates et Praefecturas tradidit.

Pace cum Persis confecta, relicto Oriente, Imperator Jovianus intra breve tempus Constantinopolim propeperanter propter hyemem, quae gra-

πάν τὴν ἀνατολὴν ὁ βασιλεὺς Ἰοβιανὸς πρὸς ὀλίγον χρόνον ἐξώρ-
μησεν ἐπὶ Κωνσταντινούπολιν μετὰ τοῦ στρατοῦ σπουδαίως διὰ
τὸν χειμῶνα ἦν γὰρ βαρὺς.

σπς Ὀλυμπιάς.

5 Ῥωμαίων λζ' ἐβασίλευσεν Ἰοβιανὸς μῆνας ι', ἡμέρας ιε'.
ὁμοῦ ἰεωγ'.

Ἰνδ. ζ'. α'. ἐπ. Ἰοβιανοῦ Ἀγούστου καὶ Βαζῶνιανου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐτελείτησεν Ἰοβιανὸς Ἀγούστος εἰς Λαδά-
C 698
στανα μηνὶ περιτίῳ πρὸ ιβ' καλανδῶν μαρτίων.

10 Ῥωμαίων λη' ἐβασίλευσεν Οὐαλεντινιανὸς Ἀγούστος, Σα-
λουστίου τοῦ ἐπάρχου πραιτωρίων καὶ παλαιοῦ πατρικίου ἐπιτε-
V 240
ξαμένου τὸν αὐτὸν Οὐαλεντινιανόν· ὅτινα Οὐαλεντινιανὸν Ἰου-
λιανὸς ὁ παραβάτης ὡς χριστιανὸν πάνυ πέμψας ἦν εἰς Σηλυ-
βρίαν, ποιήσας αὐτὸν ἐκεῖ τριβούνον ἀριθμοῦ. ἔγνω γὰρ ἐν

15 ὁράματι Ἰουλιανὸς ὅτι μετ' αὐτὸν βασιλεύει. ὁ δὲ ἔπαρχος τῶν
πραιτωρίων Σαλουστίος πέμψας ἤνεγκεν αὐτὸν ἀπὸ Σηλυβρίας,
καὶ εἶπεν τῷ στρατῷ καὶ τῇ συγκλήτῳ ὅτι οὐδεὶς ποιεῖ βασιλεία εἰς D
τὰ Ῥωμαίων ὡς αὐτός. καὶ ἐπήρθη Οὐαλεντινιανὸς Ἀγούστος

ἐν Νικαίᾳ Βιθυνίας μηνὶ περιτίῳ πρὸ ε' καλανδῶν μαρτίων.

20 Ἐβασίλευσεν δὲ Ῥωμαίων λη' ὁ αὐτὸς θειότατος Οὐαλεν-
τινιανὸς ἔτη ιδ'.
ὁμοῦ ἰεωπζ'.

2. σπονδαίων R. 8. Λάστανα R. 10. λη' om. P. 13. ἦν addit
V, om. P. 16. Ὀλυβρίαν V, Ὀλυμβρίαν R, Σηλυμβρίαν P. 16.
ἀπὸ Σολιβρίας V, ἀπ' Ὀλυμβρίας R, ἀπὸ Σηλυμβρίας P. 20.
Ῥωμαίων λη' ἐβασίλευσεν δὲ P, omisso δὲ R.

CCLXXXVI. Olympias.

Romanis cxxvii. imperavit Jovianus menses x. dies xv. Colliguntur Anni a. m. c.
anni v. κδσσϞϞϞϞϞ.
A. C. [Ol. Iph.] 5872.

364. i. Ind. vii. Joviano Augusto et Varroiano Cesa. 4. 5872.

Hoc anno Jovianus Augustus Dadastanis decessit, mense Peritio, ex
a. d. xii. Kalend. Martias.

Romania imperavit Valentinianus Augustus, cum eligente Salustio
Praefecto Praetorio et Ex-Patricio: quem quidem Valentinianum Julia-
nus Apostata, ut qui Christianae religioni impensus esset addictus, Se-
lymbriam amandarat, numeri militaris Tribunum acturum. Didicerat
enim Julianus per visum illum post se imperaturum. Salustius vero
Praefectus Praetorio Valentinianum, misso nuntio, ex Selymbria adduci
curavit, cum exercitum ac Senatum allocutus, neminem adeo esse ad im-
perandum idoneum, quam ille esset, affirmasset. Et levatus est Valen-
tinianus Augustus Nicasae Bithyniae, mense Peritio, ex a. d. v. Kal.
Martias.

Romanis cxxviii. imperavit idem religiosissimus Valentinianus ann. 5886.
xiv. Colliguntur anni v. κδσσϞϞϞϞϞ.

Ὅστις Οὐαλεντινιανὸς ἄμα ἐβασίλευσεν, διεδέξατο τὸν
 P 301 παῖδάς ἐθῆκε προθέματα κατ' αὐτοῦ, ἵνα εἴ τις ἠδίκηται παρ'
 αὐτοῦ, προσέλθῃ τῷ βασιλεῖ Οὐαλεντινιανῷ, καὶ οὐδεὶς προσήλ-
 θεν κατὰ Σαλουστίου· ἦν γὰρ ἀγνότατος πάντων. 5

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπήρθη Οὐάλης Αἰγυσιος ὁ ἀδελφὸς Οὐα-
 λεντινιανοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐν τῷ ἑβδόμῳ ὑπὸ Οὐαλεν-
 τιανοῦ Αὐγούστου μηνὶ δύστῳ πρὸ δ' καλανδῶν ἀπριλίῳ.

Οὗτος Οὐάλης ὁ ἀδελφὸς Οὐαλεντινιανοῦ ἦν Ἀρειανός, καὶ
 ἔσχεν γυναῖκα Δομνίκην, ἐξ ἧς ἔσχεν υἱὸν ὀνόματι Γαλάτην καὶ 10
 θυγατέρας δύο, Ἀναστασίαν καὶ Καρῶσαν, καὶ κίττιε δύο δη-
 B μύσια ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς τὰ αὐτῶν ὀνόματα, Ἀναστα-
 σιανὰς καὶ Καρῳσιανὰς.

Ἰνδ. η'. α'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Οὐάλεντος.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ θάλασσα ἐκ τῶν ἰδίων ὕδρων ἐξῆλθεν μηνὶ 15
 πανέμῳ πρὸ ιβ' καλανδῶν σεπτεμβρίῳ.

R 700 Ἰνδ. θ'. β'. ὑπ. Γρατιανοῦ ἐπιφανεστάτου καὶ Δαγαλαῖφου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐγεννήθη Οὐαλεντινιανὸς Αἰγυ-
 σιος μηνὶ ἀδδυναῖῳ πρὸ ιε' καλανδῶν φεβρουαρίῳ.

C Καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει Προκόπιος ἀντίρτης εἰς Φρυγίαν Σα-20

3. α' τις] ἦτις V, (α') τις P, τις R. 6. ὁ om. P. 8. σύστη
 R, δοῦστη V. 13. Καρῳσιανὰς V. 16. σεπτεμβρίῳ] Immo
 ἀγούστῳ. Conf. Clinton. Fast. vol. II. p. 359. annot. e. 20.
 ἀνταρθεῖς R, alteram in m. ponens.

Anniam.c. Valentinianus vero simul ac suscepit imperium, Salustio Praefecto
 Praetorio exactorato, dignitatem statim reddidit, hac apposita cautione,
 ut adversus illum emitteretur decretum, quo cuivis, qui ab eo injuriam
 passus esset, Imperatorem convenire liceret. Verum nemo contra Salu-
 stium prodiit, ut qui esset inculpatae prorsus vitae.

Hoc anno, Valens, Valentiniani frater, levatus est Constantinopoli,
 in Hebdomo, a Valentiniano Augusto, mense Dystro, ex a. d. iv. Kalend.
 Apriles.

Hic Valens, Valentiniani frater, Arianus erat, uxoremque habuit
 Demeicam, ex qua filium suscepit Galatam, et natas duas, Anastasiam
 et Carosam, condiditque Constantinopoli Balnea publica duo, earum se-
 minibus, Anastasianas et Carosianas appellata.

A. C.

[Ol. Iph.]

5878. 365. I. Ind. viii. Valentiniano et Valente Coss.

1. 286.

Hoc anno, mare suos fines egressum est, mense Panemo,
 ex a. d. xii. Kalend. Septemb.

366. II. Ind. ix. Gratiano Nobilissimo et Dagalaifo Coss. 2.

His Coss. natus est Valentinianus Augustus, mense Audy-
 neo, ex a. d. xii. Kalend. Febr.

Eodem ipse anno, Procopius, qui tyrannidem arripserat
 in Phrygia salutari, in Nacoliae campo a Valentiniano Aug-

λουταριαν ἐν τῷ πεδίῳ Νακολίας ἐπὶ Οὐαλεντινιανοῦ Αὐγούστου κατασχεθεὶς ἀνηρέθη μηνὶ δαισίῳ πρὸ ἰβ' καλανδῶν ἰουλίῳν.

Ἰνδ. ι'. γ'. ὑπ. Λουπικίνου καὶ Ἰοβιανοῦ.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ὁ Θεὸς χάλαζαν ἔβρεξεν ἐν Κων-
σταντινουπόλει εἰς τέπον λίθων μηνὶ δαισίῳ πρὸ δ' νωνῶν
ἰουλίῳν.

Καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἔτει ἐπήρθη Γρατιανὸς Αὐγούστος ἐν Γαλ-
λαις ἐπὶ Οὐαλεντινιανοῦ Αὐγούστου πατρὸς αὐτοῦ μηνὶ λῳῳ
πρὸ θ' καλανδῶν σεπτεμβρίῳν.

10

σπζ' Ὀλυμπιάς.

D

Ἰνδ. ια'. δ'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ Αὐγούστου τὸ β' καὶ Οὐά-
λεντος Αὐγούστου τὸ β'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων σεισμὸς ἐγένετο εἰς τὴν πόλιν Νι-
καίας, ὥστε αὐτὴν καταστραφῆναι, μηνὶ γορπιαίῳ πρὸ ε' ἰδῶν
15 ὀκτωβρίῳν.

Ἰνδ. ιβ'. ε'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ Αὐγούστου τὸ γ' καὶ Οὐά- V 241
κτωρος.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ὁ Θεότατος βασιλεὺς Οὐαλεντι-
νιανὸς πολλοὺς συγκλητικούς καὶ ἄρχοντας ἐπαρχιῶν ἐφόνευσεν

1. σολίας R. 8. Λουπικίνου V. 6. ἰουλίῳν Clintonus
Fast. vol. II. p. 358. ἰουλίῳν PV. 7. καὶ — ἐπει om. P. 8.
λόφ PV. 14. ἰδῶν ὀκτωβρίῳν] Quam p. 187. C Gorpiaei An-
tiochensium aerae initium initio indictionum, i. e. d. I. Septembris com-
paretur, absurdum est Octobris d. ix. in Gorpiaeum conferri. Itaque
καλανδῶν reponit Clintonus Fast. vol. II. p. 361., σεπτεμβρίῳν
Chilmeadus ad Malalam p. 607. ed. Bonn. Conf. dicta ad B, ad p.
304. C, 309. C. 16. τὸ om. P.

sto captus, interfectus est, mense Desio, ex a. d. xii. Kalend.
Julias.

367. iii. Ind. x. Lupicino et Joviano Coss.

3.

His Coss. Constantinopoli Deus grandinem saxorum in-
star depluit, mense Desio, ex a. d. iv. Nonas Julias.

Levatus est Gratianus Augustus in Gallis a Valentiniano
Augusto, mense Leo, ex a. d. ix. Kalend. Septembres.

CCLXXXVII. Olympias.

368. iv. Ind. xi. Valentiniano Augusto II. et Valente
Augusto II. Coss.

4.

His Coss. urbs Nicæa terrae motu concussa eversa est,
mense Gorpiaeo, ex a. d. v. Idus Octobr.

369. v. Ind. xii. Valentiniano Augusto III. et Victore
Coss.

1. 287.

His Coss. religiosissimus Imperator multos e Senata, et provincia-
rum Praesides propter eorum injustitias et facta, pravaque judicia,

- ἀδικοῦντας καὶ κλέπτοντας καὶ παραδικάζοντας. καὶ τὸν πραι-
 P 802 πόσιτον τοῦ παλατίου αὐτοῦ, Ῥοδανὸν ὀνόματι, ἄνδρα δυνα-
 τὸν καὶ εὐπορον καὶ διοικοῦντα τὸ παλάτιον, ὡς πρῶτον ὄντα
 ἀρχιεννοῦχον καὶ ἐν μεγάλῃ τιμῇ ὄντα, ἐποίησε ζυωκαυστὸν εἰς
 τὴν σφενδόνα τοῦ Ἱππικοῦ φρυγάνοις, ὡς θεωρεῖ τὸ ἱππικόν. 5
- Ὁ αὐτὸς πραιπόσιτος Ῥοδανὸς ἤρπασεν περιουσίαν ἀπὸ τι-
 νος χήρας γυναικός, καλουμένης Βερενίκης, πλέξας αὐτῇ, ὡς
 ἐν δυνάμει ἦν, καὶ προσῆλθεν ἐκείνῃ τῷ βασιλεῖ Οὐαλεντινιανῷ
 κατ' αὐτοῦ τοῦ πραιποσίτου, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς δικαστὴν τὸν
 πατρικίον Σαλούστιον, ὅστις κατέκρινε τὸν αὐτὸν πραιπόσιτον¹⁰
- R 702 Ῥοδανόν. καὶ μαθὼν ὁ βασιλεὺς τὸν ὄρον παρὰ τοῦ πατρικίου
 Σαλουστίου ἐκέλευσε τῷ αὐτῷ πραιποσίτῳ δοῦναι τῇ χήρᾳ ἄπερ
 ἤρπασεν παρ' αὐτῆς. οὐκ ἐπέσθη δὲ ὁ αὐτὸς Ῥοδανὸς ἀνα-
 B δοῦναι αὐτῇ ἄπερ ἤρπασεν παρ' αὐτῆς, ἀλλ' ἐξεκαλέσατο τὸν
 πατρικίον Σαλούστιον. καὶ ἀγανακτήσας ὁ Σαλούστιος ἐκέ-
 λυσεν τῇ γυναικὶ προσελθεῖν τῷ βασιλεῖ, ὡς θεωρεῖ τὸ ἱππικόν.
 καὶ προσῆλθεν τῷ βασιλεῖ Οὐαλεντινιανῷ ἡ γυνὴ τῷ δ' βαίῳ
 πρώτῳ, ὡς ἴσταιται ἐγγὺς αὐτοῦ ὁ πραιπόσιτος. καὶ ἐκέλευσεν ὁ
 βασιλεὺς, καὶ κατηνέχθη ἀπὸ τοῦ καθίσματος πάντων θεωρούν-
 των ὁ πραιπόσιτος, καὶ ἀπηνέχθη εἰς τὴν σφενδόνα καὶ ἐκαύθη.²⁰
 καὶ ἐχαρίσατο ὁ βασιλεὺς τῇ γυναικὶ Βερενίκῃ πᾶσαν τὴν περιου-
 σίαν τοῦ πραιποσίτου Ῥοδανοῦ, καὶ εἰφημήθη ἀπὸ τοῦ δήμου

6. ἤρπασεν περιουσίαν] γὰρ interponit supra versum alia manu V.
 11. παρ' αὐτοῦ P. 13. δὲ om. P. 17. δ' om. P. 21. Βερ-
 νίκη B, altero in m. posito.

nece dedit. Praepositum etiam Palatii, Rhodanus nomine, virum poten-
 tem ac divitem, ut qui primus esset inter Eunuchos, et magna veneratione haberetur, in Circi Funda, dum populus spectaculis interesset, aridis ramentis vivum cremari iussit.

Idem hic Praepositus Rhodanus viduae caidam Beronicae, potentia sua fretus, bona per calumniam eripuit: illa vero cum Valentinianum Imperatorem contra Praepositum actura adiiisset, ille Salustium Patricium eis dedit iudicem, a quo Rhodanus est condemnatus. Imperator, ut decretum Salustii Patricii intellexit, praecepit Rhodano Praeposito, ut quae viduae rapuisset restitueret. Verum Rhodanus adduci non potuit, ut quae viduae abstulerat redderet, sed a Salustio Patricio provocavit. Salustius vero indignatus, praecepit feminae, uti ad Imperatorem cum Circensia spectarentur accederet. Accessit mulier ad Imperatorem Valentinianum circa tempus primi Bravii, cum prope illi astaret Praepositus. Tum vero Imperatoris mandato a Tribunali profectus est Praepositus in Fundam Circi, spectantibus universis, et exustus. Confestimque Imperator bona omnia Praepositi Rhodani feminae Beronicae addidit, universo populo, ipsoque Senatu, propter illius iustitiam et severitatem

παντὸς καὶ τῆς συγκλήτου ὁ βασιλεὺς, ὡς δίκαιος καὶ ἀπότομος· καὶ ἐγένετο φόβος πολὺς εἰς τοὺς κακοπράγμονας καὶ εἰς τοὺς ἀρπάζοντας τὰ ἀλλότρια, καὶ ἡ δικαιοσύνη ἐκράτει.

Ὅμοιως καὶ τὴν δέσποιναν Μαρίναν τὴν αὐτοῦ γυναῖκα ἠγόρευσε προάστειον παρ' ὅσου ἦν ἄξιον ἔχον πρόσοδον, καὶ ὡς Αὔγουστον τιμηθεῖσαν, ἀκούσας ἐπεμψεν ὁ βασιλεὺς, καὶ διετιμήσατο τὸ προάστειον, ὀρκώσας τοὺς διατιμησαμένους. καὶ μαθὼν ὅτι πλείονος τιμῆς πολὺ ἦν ἄξιον τῆς ἀγορασθείσης, ἤγανάκτησε κατὰ τῆς βασιλίσσης, καὶ ἐξώρισεν αὐτὴν τῆς πόλεως, 10 ἀναδοὺς τῇ πωλησίᾳ γυναικὶ τὸ προάστειον.

Ἰνδ. ιγ'. ζ'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ Αὐγούστου τὸ δ' καὶ Οὐάλεντος Αὐγούστου τὸ γ'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάντων καθιερώθη ἡ ἐκκλησία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ ξυνδικῷ πρὸ πέντε ἰδῶν 15 ἀπριλίων.

Ἰνδ. ιδ'. ζ'. ὑπ. Γρατιανοῦ τὸ β' καὶ Πρόβου.

σπῆ' Ὀλσμπιάς.

Ἰνδ. ιε'. η'. ὑπ. Μοδέστου καὶ Ἀρινθαίου.

Ἰνδ. α'. θ'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ Αὐγούστου τὸ ε' καὶ Οὐά- P 808
λεντος Αὐγούστου τὸ δ'.

4. τὴν δ.] δ. P. 5. παράστιον R. 6. ἀκούσας addebat Raderus et confirmat Malalas p. 341. 3. 7. 10. προάστιον R. id. αὐτοῦς P. 8. ἀγορασθείσης] ἀγορασσίας Malalas. 10. πωλησαμένη P. 13. ἡ om. P. 19. Αὐγούστου om. P.

acclamante: ex quo facinorosos, et alienorum bonorum raptores ingens Anniam. c. timor invasit, jusque fasque obtinuit.

Similiter etiam cum accepisset Dominam Marinam, conjugem suam, suburbanum praedium viliori, quam redditum ratione valeret, pretio emisse, ipsamque tanquam Augustam pretium posuisse, misit Imperator qui suburbanum aestimarent, exacto prius ab ipsis aestimatoribus sacramento. Cumque accepisset longe pluris valere, quam emerat, adversus Augustam indignatus, illam ab urbe proscripsit, suburbano feminae, a qua venditum fuerat, reddito.

A. C. [Ol. Iph.] 5378.

370. vi. Ind. xiii. Valentiniano Augusto IV. et Valente Augusto III. Coss. 2.

His Coss. dedicata est Ecclesia Sanctorum Apostolorum Constantinopoli, mense Xanthico, ex a. d. v. Id. Apriles.

371. vii. Ind. xiv. Gratiano II. et Probo Coss. 3.

CCLXXVIII. Olympias.

372. viii. Ind. xv. Modesto et Arinthaeo Coss. 4.

373. ix. Ind. i. Valentiniano Augusto V. et Valente Augusto IV. Coss. 5381. 1. 288.

Ἰνδ. β'. ι'. ἕπ. Γρατιανοῦ Ἀγούστου τὸ γ' καὶ Αἰκτιίου.

Ἰνδ. γ'. ια'. ἕπ. Γρατιανοῦ Ἀγούστου τὸ δ' καὶ Αἰκτιίου
τὸ β'.

R 704 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐνεκαινίσθη τὸ γυμνάσιον Καρω-
σιανῶν, παρόντος τοῦ ἐπάρχου Οὐινδαθίου Μάγνου. 5

V 242 Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑπάτων ἐπήρθη Οὐαλεντινιανὸς νέος Ἀγ-
ουστος μηνὶ Δίῳ πρὸς ἐ' καλανδῶν δεκεμβρίων εἰς πόλιν Ἀκυγκοῦ.

B σπθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. ιβ'. ἕπ. Οὐάλεντος Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Οὐαλεντι-
νιανοῦ Καίσαρος. 10

Ἰνδ. ε'. ιγ'. ἕπ. Γρατιανοῦ Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Μερο-
βαύδου.

Ἰνδ. ζ'. ιδ'. ἕπ. Οἰάλεντος Ἀγούστου τὸ ζ' καὶ Οὐαλεντι-
νιανοῦ Καίσαρος τὸ β'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων νόσω βληθεὶς ὁ βασιλεὺς Οἰαλεν-
τινιανὸς τελευτᾷ ἐν καστέλλῳ Βεργιτινῶν, ὧν ἑτῶν νέ'. 15

Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑπάτων Γρατιανὸς Ἀγουστος ἀνεκαλέσαστο
C τὴν οἰκίαν μητέρα Μαρίαν τὴν δέσποιναν.

Ῥωμαίων λθ' ἔβασίλευσεν Γρατιανὸς καὶ Οὐάλης καὶ Θεο-
δόσιος ὁ μέγας ἔτη ιε'. ὁμοῦ ςθγ'. 20

4. Καρρυσιανῶν V. 5. Οὐίνδαθηίου P. 6. νέος om. P. 7.
Ἀκυγκοῦ V. 11. Μεροβαύδου R. 16. Βεργιτινῶν P sola.

A. C. [Ol. Iph.]

374. x. Ind. II. Gratiano Augusto III. et Aequitio
Coss. 2.

375. xi. Ind. III. Gratiano Augusto IV. et Aequitio II.
Coss. 3.

His Coss. dedicatum est Balneum Carosianae, praesente
Praefecto Vindanneo Magno.

Isdem Coss. levatus est Valentinianus Augustus, mense
Dio, ex a. d. v. Kal. Decembr. in urbe Acynco.

CCLXXXIX. Olympias.

376. XII. Ind. IV. Valente Augusto V. et Valentiniano
Caesare Coss. 4.

377. XIII. Ind. V. Gratiano Augusto V. et Merobaude
Coss. 1. 289.

378. XIV. Ind. VI. Valente Augusto VII. et Valentiniano
Caesare II. Coss. 2.

Isdem Coss. Valentinianus Augustus morbo correptus in
castello Vergitione moritur, cum esset annorum LV.

Isdem Coss. Gratianus Augustus Marinam matrem suam
Augustam revocavit.

Ἐπέρθη Θεοδόσιος Ἀύγουστος ἐν Σιρμίῳ ὑπὸ Γρατιανοῦ Ἀυγούστου τοῦ αὐτοῦ γυναικαδελφοῦ μηνὶ αὐθιναίῳ πρὸ ἰδ' καλανδῶν φεβρουαρίων. καὶ εἰσῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ δίῳ πρὸ ἧ' καλανδῶν δεκεμβρίων.

5 Ἰνδ. ζ'. α'. ὑπ. Αἰσονίου καὶ Ὀλυβρίου.

Ἐπὶ τοῦτων τῶν ἐπάτων Θεοδόσιος ὁ βυσιλεὺς ἔδωκε τὰς ἐκκλησίας τοῖς ὁρθοδόξοις, πανταχοῦ ποιήσας σύγκρας καὶ διώξας ἐξ αὐτῶν τοὺς λεγομένους Ἀρειανούς Ἐξωκιονίτας, τοὺς δὲ νουὸς τῶν Ἑλλήνων κατέστρεψεν ἕως ἐδάφους.

10 Κωνσταντῖνος ὁ αἰοίδιμος βυσιλεύσας τὰ ἱερὰ μόνον ἔκλεισεν καὶ τοὺς νουὸς τῶν Ἑλλήνων· οὗτος Θεοδόσιος καὶ κατέκλεισεν, καὶ τὸ ἱερὸν Ἡλιουπόλειως τὸ τοῦ Βαλανίου τὸ μέγα καὶ περιβόητον τὸ τριλιθον, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ ἐκκλησίαν χριστιανῶν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἱερὸν Δαμασκοῦ ἐποίησεν ἐκκλησίαν 15 χριστιανῶν. καὶ ἠέξηθη τὰ χριστιανῶν πλέον ἐπὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας.

σὴ Ὀλυμπιάς.

P 304

Ἰνδ. ἦ. β'. ὑπ. Γρατιανοῦ Ἀυγούστου τὸ ε' καὶ Θεοδοσίου Ἀυγούστου.

2. Ἀυγούστου om. P. 4. ἦ' ἰδ' P sola. 8. Ἀρειανούς] ἀριθμὸς R. 9. τῶν om. P. 11. οὗτος ὁ Θ. P. 12. Ἡλιοπολεως R. ib. Βαλανίου] Βάλ (Βαάλ) Ἡλιον J. J. M. M. (Marklandus) in Obs. Misc. vol. II. p. 1. p. 174. 13. τὸ Malalas p. 344. 21. καὶ τὸ P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anniam. c.

Romanis xxxix. imperavit Gratianus, cum Valente et Theodosio Magno, ann. xvi. Colliguntur anni v. mccccxix.

5902.

Theodosius levatus est Augustus in Sirmio ab Gratiano, uxoris fratre, mense Audynaeco, ex a. d. xiv. Kal. Febr. et Constantinopolim ingressus est, mense Dio, ex a. d. viii. Kal. Decembres.

379. 1. Ind. vii. Ausonio et Olybrio Coss.

3.

Hiscce Coss. Theodosius Imperator Ecclesias orthodoxis tradidit, emissis ubique Sacris jussionibus, expulsiq; Arianos, Exocionitas dictos. Fana vero Gentilium ab fundamentis destruxit.

Inclitus Constantinus, dum imperaret, Paganorum delubra dumtaxat clausit: hic vero Theodosius etiam evertit. Urbis Heliopolitanæ Balanii templum ingens et celeberrimum, ex marmore trilitho constructum, Christianorum Ecclesiam fecit: parique modo Damasci fanum Christianis tradidit, auctumque est impensius Christianorum nomen, imperante Theodosio.

CCXC. Olympias.

380. II. Ind. viii. Gratiano Augusto VI. et Theodosio Augusto Coss.

4.

Chronicon Paschale vol. I.

36

R 706 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Γρυτιανὸς Αὔγουστος, υἱὸς Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ μεγάλου, πονήσας τὸν σπλῆνα ἔμιμειν ἐπὶ πολλὸν χρόνον νοσηλεύόμενος, καὶ ἐν τῷ ἀνέρχεσθαι αὐτὸν εἰς τὸ Ἰππικὸν Κωνσταντινουπόλεως θεωρῆσαι διὰ τοῦ Κογγίλου κατὰ τῆς θύρας τοῦ λεγομένου Δελμίου παρεσκέυασεν αὐτὸν Ἰουστίνα ἡς μητρὸν αὐτοῦ ὡς χριστιανὸν ὄντι σφραγῆναι· ἦν γὰρ ἐκείνη Ἀρειανή.

B Ἰνδ. θ'. γ'. ὑπ. Συαγρίου καὶ Εὐχερίου.

Τῷ τριακοσιοστῷ πενηκοστῷ πρώτῳ ἔτει τῆς εἰς οὐρανοῦς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου συνηθροίσθη σύνοδος ἁγίων καὶ μακαρίων πατέρων ῥν' ἐν Κωνσταντινουπόλει. καὶ αὐτοὶ τὸ τῆς ὀρθοδοξίας ἐκραταίωσαν σύμβολον, καταβαλόντες Μακεδόνιον, καὶ αὐτὸν ὁμοίως ἀρειοθολωθέντι τὴν διάνοιαν, ὃς τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ συναϊδιότητος τὸ ἀκατάληπτον καὶ ἄορατον κτιστὸν ἐπὶ χρόνον τέττειν ὁ δυσσεβῆς οὐδὲ κατενόησεν.

V 243 Ἰνδ. ι'. δ'. ὑπ. Ἀντωνίνου καὶ Συαγρίου τὸ β'.

Ἰνδ. ια'. ε'. ὑπ. Μεροβαύδου καὶ Σατορινίου.

C Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Ἀρκάδιος Αὔγουστος ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν τῷ τριβουναλίῳ τοῦ Ἐβδόμου ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἔ

12. καταλαβόντες R, alterum in m. ponens. *ib.* τὸν Μακεδόνιον P.
13. ἀρειφ θολωθέντα m. R, Ἀρειωθολωθέντα PV. *ib.* ὃς om. V,
addidit Raderus. 18. Μεροβούλου m. R, Μεροβαβάνδου R.

Anni a m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

His Coss. Gratianus Augustus, Valentiniani Magni filius, splenis doloribus laborans, plurimo tempore aeger perstitit: quem quidem, dum in Circum Constantinopolitanum, spectaculorum inspiciendorum gratia, per Cochleam noscenderet, versus portam, quam Decimi vocant, Justina noverca, ut pote Catholicum, per insidias occidi curavit, cum ipsa esset Ariana.

5889. 381. III. Ind. IX. Syagrio et Eucherio Coss.

1. 290.

Trecentesimo quinquagesimo primo anno Christi in coelum Assumpti, coacta est Synodus Constantinopoli ex. beatorum Patrum. Atque ii Orthodoxiae Symbolum confirmarunt, damnato Macedonio, qui mente sua Ariana haeresi infecta, incomprehensum et invisibilem Spiritum sanctum cum Patre et filio coaeternum in tempore creatum, impie non dubitavit asserere.

382. IV. Ind. X. Antonino et Syagrio II. Coss.

2.

383. V. Ind. XI. Merobaude et Saturnino Coss.

3.

His Coss. Arcadius Constantinopoli a patre suo Theodosio Augusto in Tribunali Hebdomi renuntiatus est Augustus, mense Audinaeo, ex a. d. XIII Kalend. Februarius.

αὐτοῦ Θεοδοσίου τοῦ Ἀυγούστου ἀνηγορεύθη μηνὶ αὐδυναιῶ προδ
 ιδ' καλανδῶν φεβρουαρίων.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει εἰσῆλθεν τὸ σκῆνωμα Κωνσταντίας τῆς
 θυγατρὸς Κωνσταντίνου Ἀυγούστου ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ
 5 γορπιαίῳ προδ μιᾷς καλανδῶν σεπτεμβρίων, καὶ κατετέθη μηνὶ
 ἁπτελλαιῶ καλανδαῖς δεκεμβρίαις.

σζα' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιβ'. ε'. ὑπ. Ῥηχομήρου καὶ Κλεάρχου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπᾶτων εἰσῆλθε πρεσβευτὴς Περσῶν. καὶ D
 10 αὐτῷ τῷ ἔτει ἐγεννήθη Ὀνώριος ἀδελφὸς γνήσιος Ἀρκαδίου
 Ἀυγούστου μηνὶ γορπιαίῳ προδ ε' ἰδῶν σεπτεμβρίων.

Ἰνδ. ιγ'. ζ'. ὑπ. Ἀρκαδίου Ἀυγούστου καὶ Βαύτονος.

Θεοδόσιος ὁ Αἰγούστος ἔσχεν πρώτην γυναῖκα προδ τῆς ἀε-
 χῆς αὐτοῦ Γάλλυν τὴν θυγατέρα Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ μεγάλου. R 708
 15 ἐκ ταύτης ἔσχεν θυγατέρα ὁμώνυμον τῇ μητρὶ Γάλλαν, ἣν καὶ
 Πλακιδίαν ἐκάλεσεν· ἐκάτεροι δὲ ἦσαν Ἀρριαναί· καὶ Πλακιδία
 εἰσελθοῦσα ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς Θεο- P 305
 δασίου κτίζει τὸν οἶκον τῶν Πλακιδίας.

Ἔσχεν δὲ δευτέραν γαμετὴν Θεοδόσιος Φλακκίλλαν ὀρθό-

2. ιδ'] ιγ' P sola. 3. αὐτῷ τῷ] τῷ αὐτῷ P. 4. γορπιαίῳ
 μηνὶ P. λόφ m. R. 5. καλανδῶν] ἰδῶν vel νωνῶν Clintonus
 Fast. vol. II. p. 361. V. ad p. 301. D. 6. ἀπτελλαιῶ PV, ἀπτη-
 λαίου m. R. ib. σεπτεμβρίαις m. R. 15. ἦν] τῆν P. 16. ἐκά-
 λεσεν — Πλακιδία om. P. 18. τῶν Πλακιδίας] τὸν Πλακιδίας PV.
 19. Φλακίλλαν PV semper.

A. C.

[Ol. Iph.]

Eodem etiam anno, illatam est Constantinopolim Constan-
 tinae, Constantini filiae, corpus, mense Gorpiaeo, pridie Kal.
 Septembres: ac deinde depositum mense Apellaeo, Kalendis
 Decembribus.

CCXCI. Olympias.

334. vi. Ind. xii. Rehomere et Clearcho Coss.

4.

His Coss. Persarum legatus urbem est ingressus. Eo-
 demque anno natus est Honorius, Arcadii Germanus frater,
 mense Gorpiaeo, ex a. d. v. Id. Septembr.

335. vii. Ind. xiii. Arcadio Augusto et Bautone Coss.

1. 291.

Theodosius Augustus ante imperium conjugem habuit
 Gallam, Valentiniani Magui filiam. Ex hac filiam suscipit
 matri cognominem Gallam, quae et Placidia appellata est.
 Illa vero Constantinopolim cum patre profecta, domum Placi-
 diae dictam condidit.

Habuit et Theodosius alteram conjugem Flaccillam ortho-

δοξον, ἐξ ἧς ἔσχεν Ἀρκάδιον καὶ Ὀνώριον. καὶ αὕτη Φλακκίλλα
κτίζει Φλακκίλλιανὸν τὸ παλάτιον.

Ἰνδ. ιδ'. η'. ὑπ. Ὀνωρίου Καίσαρος καὶ Εὐδίου.

Ἰνδ. ιε'. θ'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ τὸ δ' καὶ Εὐτροπίου.

σβ' Ὀλυμπιάς.

5

B Ἰνδ. α'. ι'. ὑπ. Θεοδοσίου Ἀγούστου τὸ β' καὶ Κωνηγιου.

Ἰνδ. β'. ια'. ὑπ. Τιμασίου καὶ Προμώτου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων εἰσῆλθεν Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς ἐν
Ῥώμῃ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ὀνωρίου, καὶ ἔσπευεν αὐτὸν ἐκί
εἰς βασιλεία. καὶ ἐβασίλευσεν ἐκεῖ Ὀνώριος ἔτη ιδ'. 10

Ἰνδ. γ'. ιβ'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ τὸ δ' καὶ Νεωτερίου.

Ἰνδ. δ'. ιγ'. ὑπ. Τατιανοῦ καὶ Συμμάχου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Θεοδόσιος Ἀγούστος εὐρῶν τὴν
C κεφαλὴν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ βυπτιστοῦ παρὰ τινι γυναικί
Μακεδονικῇ ἐν Κυζίκῳ διαγοῦσῃ, ταύτην ἀνακομισάμενος καὶ 15
ἐν Χαλκηδόνι τέως ἀποθέμενος, τελευταῖον ἐκ βάρων οἶκον οἰ-
κοδομήσας ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ ἁγίου ἐν τῷ λεγομένῳ Ἐβδόμῳ
Κωνσταντινουπόλεως ἐν αὐτῷ τὴν τιμίαν κεφαλὴν τοῦ βαπτι-
στοῦ ἀπέθετο μηνὶ περικτῶ πρὸ ιβ' καλανδῶν μαρτίων.

V 244

σγ' Ὀλυμπιάς.

20

Ἰνδ. ε'. ιδ'. ὑπ. Ἀρκαδίου τὸ β' καὶ Ῥουφίνου.

1. αὐτῇ PV. 10. ἔτη τὸ ιδ' P. 11. δ'] ε' m. R. ib. Νεω-
τερίου P.

Anni a. m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

doxam, ex qua suscepit Arcadium et Honorium. Ipsa autem
Flaccilla Palatium Flaccillianum aedificavit.

5894. 386. viii. Ind. xiv. Honorio et Caesare Evodio Coss. 2.

387. ix. Ind. xv. Valentiniano IV. et Eutropio Coss. 3.

CCXCII. Olympias.

388. x. Ind. i. Theodosio Augusto II. et Cynegio Coss. 4.

389. xi. Ind. ii. Timasio et Promoto Coss. 1. 292.

His Coss. Theodosius Imperator Romam venit cum filio
Honorio, hicque eum in Imperatorem coronavit. Honorius ve-
ro Romae imperavit annos xiv.

390. xii. Ind. iii. Valentiniano IV. et Neoterino Coss. 2.

391. xiii. Ind. iv. Tatiano et Symmacho Coss. 3.

His Coss. Theodosius Augustus cum Sancti Joannis
Baptistae caput apud quandam feminam Macedonicam, Cyzici
degentem, invenisset, allatum, Chalcedone primum deposuit,
atque a fundamentis in Hebdomo Constantinopoleos excitata
in illius nomen aede sacra, in ea venerandum Baptistae ca-
put reposuit, mense Peritio, ex a. d. xii. Calend. Martias.

Ἰνδ. ζ'. ιε'. ἑπ. Θεοδοσίου τὸ γ' καὶ Ἀβρονδαντίου. D

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἀπεκεφαλίσθη Πρόκλος ἀπὸ ἐπάρ-
χων μηνὶ ἀπellaίῳ πρὸ ἧ' ἰδῶν δεκεμβριῶν ἐν Συκαῖς. καὶ
αὐτῷ τῷ ἔτει ἐνεκαινίσθη ὁ Θεοδοσιακὸς φόρος.

5 Ἰνδ. ζ'. ις'. ἑπ. Ἀρκαδίου τὸ γ' καὶ Ὀνωρίου τὸ β'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐστάθη μέγας ἀνδριᾶς Θεοδοσίου R 710
Ἀγούστου ἐν τῷ Θεοδοσιακῷ φόρῳ μηνὶ λῶῳ καλανδαῖς ἀ-
γούσαις.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει Διογένης ὁ τύραννος ἀπεκεφαλίσθη ἐν
10 Ἰταλίᾳ.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐτελεύτησεν Θεοδόσιος Ἀγούστος ἐν Με- P 306
διολάνῳ μηνὶ αὐδυναίῳ πρὸ ις' καλανδῶν φεβρουαρίων, ὧν
ἑτῶν ξε'.

Ῥωμαίων μ' ἐβασίλευσεν Ἀρκαδῖος, ἐλθὼν ἀπὸ Ῥώμης,
15 ἑάσας ἐν αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ Ὀνώριον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. ἐβασί-
λευσαν δὲ ὁ μὲν Ἀρκαδῖος ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὁ δὲ Ὀνώριος
ἐν Ῥώμῃ ἔτη ιδ'.

ὁμοῦ ρθιζ'.

Ἰνδ. ἧ'. α'. ἑπ. Ὀλυβρίου καὶ Προβίνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων γάμους ἐπετέλεσεν Ἀρκαδῖος Ἀγ-
20 γούστος μηνὶ ξανθικῷ πρὸ ε' καλανδῶν ματίων. καὶ ἐν τῷ

1. Ἀβρονδαντίου V. 3. ἀπellaίῳ P. 7. λῶῳ PV constanter.
ib. καλανδῶν ἀγούστων R. 14. ἐβασίλευσε μ' P. 15. ἐβασίλευσεν P.

A. C.

CCXCIII. Olympias.

[Ol. Iph.] Anniam c.

392 xiv. Ind. v. Arcadio II. et Rufino Coss.

4.

393. xv. Ind. vi. Theodosio III. et Abundantio Coss.

1. 293.

His Coss. Proclus Ex-Praefecto capite plexus est Sycis,
mense Apelaeco, ex a. d. viii. Idus Decembres. Eodemque
anno, dedicatum est Forum Theodosiacum.

394. xvi. Ind. vii. Arcadio III. et Honorio II. Coss.

2.

Iisdem Coss. erecta est ingens statua Theodosii Augusti
in Foro Theodosiaco, mense Loo, Kalend. Augusti.

Et hocce eodem anno, Eugenius Tyrannus in Italia ca-
pite mulctatus est.

Ipsa anno, Theodosius Augustus mortem obiit Mediolani
mense Audynaeco, ex a. d. xvi. Kal. Febr. cum annum lxx.
attigisset.

Romanis imperavit xl. Arcadius, Roma profectus. relicto
in eadem urbe Honorio fratre. Imperavit autem Arcadius
Constantinopoli, Honorius vero Romae annos xiv. Colliguntur
anni v. mcmxxvii.

5916.

395. i. Ind. viii. Olybrio et Probino Coss.

3.

5903.

His Coss. nuptias celebravit Arcadius Augustus mense
Xanthico, ex a. d. v. Kalend. Maii. Et eodem anno, illatum

B αὐτῷ ἔτι εἰσῆλθε τὸ σκῆνωμα τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνί διῷ πρὸ ἐΐδων νοεμβρίων, καὶ ἀπετέθη πρὸ ἐΐδων νοεμβρίων.

Καὶ ἀνηρέθη Ῥουφῖνος ἑπαρχος πραιτωρίων ἐν τῷ ἑβδόμῳ ὑπὸ τοῦ ἑξαρκέτου. 5

σθδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. θ'. β'. ὑπ. Ἀρκαδίου Ἀγούστου τὸ δ' καὶ Ὀνωρίου Ἀγούστου τὸ γ'.

Οὗτος Ἀρκαδῖος, υἱὸς Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, ἔσχεν γυναικα Εὐδοξίαν, ἧς ἦς τέκεται Θεοδοσίος ὁ νέος. ἔσχεν δὲ καὶ 10
C θυγατέρας Πουλχερίαν καὶ Ἀρκαδίαν καὶ Μαρίναν. καὶ ἐκ τούτων αἱ μὲν δύο, τουτέστιν Ἀρκαδία ἔκτισε τὸ δημόσιον Ἀρκαδιανὰς, Μαρίνα δὲ τὸν οἶκον ἔκτισε τῶν Μαρίνης. καὶ Πουλχερία τελευταῖον ἔγημε Μαρκιανόν. ἡ δὲ Ἀρκαδία ἔκτισε καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου Ἀνδρόου, ἐπικλην τὰ Ἀρκαδίας. 15

Εἰσὶν ἀφ' οὗ ἐτελειώθησαν οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι Πέτρος καὶ Παῦλος μέγιστοι τῶν προκειμένων ὑπάτων, ἦγον κη' καὶ αὐτῆς τοῦ ἰουνίου μηνός, ἕτη τέτταρα πλήρη.

R 712 Ἰνδ. ε'. γ'. ὑπ. Καισαρίου καὶ Ἀττικοῦ.

10. ἔσχεν καὶ P. 13. τῶν] τὸν P. 18. πλήρη m. R, πλήρης V, πλήρεις R. Conf. p. 215. B.

A. C.

est Theodosii Magni corpus Constantinopolim mense Dio, ex a. d. v. Idus Novembres, et depositum ex a. d. v. Id. Nov.

Et Rufinus Praefectus Praetorio in Hebdomo ab exercitu sublatum est.

[Ol. Iph.]

CCXCIV. Olympias.

396. II. Ind. IX. Arcadio Augusto IV. et Honorio Augusto III. Coss.

Hic Arcadius, Theodosii Magni filius, conjugem habuit Eudoxiam, ex qua natus est Theodosius Junior. Habuit et filias Pulcheriam, Arcadium, et Marinam. Atque ex his quidem duae, hoc est Arcadia, aedificavit Balneum, Arcadianas dictum: Marina vero Domum Marinae appellatam.

Pulcheria demum nupsit Marciano.

Arcadia vero Sancti Andreae aedem sacram condidit, Arcadiae appellatam.

Ab eo tempore quo martyrium subierunt Sancti Apostoli Petrus et Paulus, usque ad praedictos Consules, sive ex xxviii. mensis Junii, intercesserunt anni integri cccxxxv.

397. III. Ind. X. Caesario et Attico Coss.

His Coss. nata est Flaccilla Nobilissima Junior mense Desio, ex a. d. xv. Kalend. Julias.

4.

1. 294.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐγενήθη Φλάκκιλλα ἐπιφανεστά-
τη νέα μηνὶ δαισίῳ πρὸ ε' καλανδῶν Ιουλιῶν.

Ἰνδ. ια'. δ'. ὑπ. Ὀνωρίου Ἀγούστου τὸ δ' καὶ Εὐτυχιανοῦ.

Ἰνδ. ιβ'. ε'. ἔπ. Θεοδώρου μόνου.

5 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐγενήθη Πουλχερία ἐπιφανεστά-
τη μηνὶ ἀδυναίῳ πρὸ ιδ' καλανδῶν φεβρουαρίων.

σθε' Ὀλυμπιάς.

V 245

Ἰνδ. ιγ'. ζ'. ὑπ. Στελλίχωνος καὶ Ἀδρηλιανοῦ.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἡ ἐπιφανεστάτη Εὐδοξία ἐπήρθη P 307
10 Ἀγούστα μηνὶ ἀδυναίῳ πρὸ ε' ἰδῶν Ιανουαρίων, καὶ ἐγενήθη
Ἄρκαδια ἐπιφανεστάτη μηνὶ Ξανθικῷ πρὸ γ' νωνῶν Ἀπριλίων.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐσφάγησαν Γότθοι πολλοὶ ἐν τῷ Λαι-
μομακελλίῳ. καὶ ἐκάη ἡ ἐκκλησία τῶν Γότθων σὺν πολλῷ πλή-
θει χριστιανῶν μηνὶ πανέμῳ πρὸ δ' ἰδῶν Ιουλιῶν. καὶ κατεπον-
15 τίσθησαν Γότθοι ἐν τῇ θαλάσῃ τῶν στενῶν ἐν Χερρόνησῳ μηνὶ
Ἀπελλαίῳ πρὸ ε' καλανδῶν Ιανουαρίων.

Ἰνδ. ιδ'. ζ'. ὑπ. Βικεντίου καὶ Φλαβίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐπόμπευσεν ἡ κεφαλὴ Γαϊνᾶ τοῦ Β
Γότθου μηνὶ ἀδυναίῳ πρὸ γ' νωνῶν Ιανουαρίων.

20 Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐγενήθη Θεοδόσιος ἐπιφανέστατος υἱὸς
Ἄρκαδιου Ἀγούστου μηνὶ Ξανθικῷ πρὸ δ' ἰδῶν Ἀπριλίων.

7. Ὀλυμπιάδος V. 12. Γόθοι V saepius. 15. Χερρόνησῳ PV.
17. Φλαβίου P. 18. ἡ et τοῦ om. P. 20. Θεοδόσιος om. P.

A. C.

398. iv. Ind. xi. Honorio Augusto IV. et Eutychiano
Coss. 2.

399. v. Ind. xii. Theodoro solo Cos. 3.
Hoc Consulatu, nata est Pulcheria Nobilissima mense
Audynaeco, ex a. d. xiv. Kalend. Febr.

CCXCV. Olympias.

400. vi. Ind. xiii. Stelichone et Aureliano Coss. 4.
His Coss. Nobilissima Eudoxia levata est Augusta mense
Audynaeco, ex a. d. v. Id. Januar. Et nata est Nobilissima
Arcadia mense Xanthico, ex a. d. iii. Non. April.

Sed et eodem anno, caesi sunt complures Gotthi in Lae-
momacellio. Conflagravit quoque Gotthorum Ecclesia cum
magna Christianorum multitudine mense Panemo, ex a. d. iv.
Idus Jul. Item in mare Freti praecipitati sunt Gotthi mense
Apellaeo, ex a. d. x. Kal. Januar.

401. vii. Ind. xiv. Vincentio et Flavio Coss. 1. 295. 5909.
His Coss. traductam est caput Gainae Gotthi mense Au-
dynaeo, ex a. d. iii. Non. Januar.

[Ol. Iph.] Anniam. c.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐπάγη ἡ θάλασσα ἐπὶ ἡμέρας κ' σχήματι
κρυστάλλου.

Ἰνδ. κ'. η'. ὑπ. Ἀρκαδίου Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Ὀνωρίου Αἰ-
γούστου τὸ ε'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐπήρθη Θεοδοσίος νέος Ἀγού-
C στος ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸ Ἑβδομον ἐν τῷ τριβουναλίῳ
ὑπὸ Ἀρκαδίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μηνὶ αὐδυναίῳ πρὸ δ' ἰδῶν Ια-
νουαρίων.

Ἰνδ. α'. θ'. ὑπ. Θεοδοσίου νέου Ἀγούστου καὶ Ρομορίδου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐγενήθη Μαρίνα ἐπιφανεστάτη 10
μηνὶ περικτίῳ πρὸ δ' ἰδῶν φεβρουαρίων.

R 714

οὗς' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. β'. ι'. ὑπ. Ὀνωρίου Ἀγούστου τὸ ζ' καὶ Ἀρισταίνετον.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐξεώσθη Ἰωάννης ἐπίσκοπος
D Κωνσταντινουπόλεως, καὶ αἰφνιδίως ἐκάη ἡ μεγάλη ἐκκλησία σὺν 15
τῷ σενατίῳ ἀπὸ τῶν κρατούντων αὐτῆς τῶν λεγομένων Ξυλοκερ-
κητῶν ἡμέρᾳ δευτέρᾳ ὥρα ζ'. καὶ ἐγένετο Ἀρσάκιος ἐπίσκοπος
ἐν τοῖς Ἀποστόλοις μηνὶ δαισίῳ πρὸ ζ' καλανθῶν Ιουλίῳν ἡμέρᾳ
δευτέρᾳ.

1. αὐτῷ ἔτει P. 9. Τμορίδου R, Ρομορίδου P. 14. ἐξεώσθη P.
15. αἰφνιδίῳ P. 16. τῶν prius om. P. 17. Οὐρσάκιος R.

A. C.

[OL Iph.]

Eodem anno, natus est Nobilissimus Arcadii filius mense
Xanthico, ex a. d. iv. Id. April.

Eodem anno, mare instar crystalli ad xx. dies concre-
tum est.

402. viii. Ind. xv. Arcadio Augusto V. et Honorio Au-
gusto V. Coss.

2.

His Coss. Theodosius Junior levatus est Augustus Con-
stantinopoli in Hebdomo, in Tribunali, ab Arcadio patre,
mense Audynaeco, ex a. d. iv. Idus Januarias.

403. ix. Ind. i. Theodosio Juniore Augusto et Rumo-
rido Coss.

3.

His Coss. nata est Nobilissima Marina, mense Peritio,
ex a. d. iv. Idus Febr.

CCXCVI. Olympias.

404. x. Ind. ii. Honorio Augusto VI. et Aristaeneto Coss.

4.

His Coss. expulsus est Joannes Episcopus Constantino-
poleos, et repente conflagravit Magna Ecclesia cum Senatu,
ignem immittentibus qui hanc obtinebant Xylocercetis appella-
tis, feria ii. hora vi. Creatusque est Episcopus Arsacius in
aede Apostolorum, mense Desio, ex a. d. vi. Kalend. Julias,
eria ii.

Τούτω τῷ ἔτει ὁ Θεὸς χάλαζαν ἔβρεξεν ἐν Κωνσταντινου-
πόλει εἰς τύπον λίθων μεγέθει καρύων μηνὶ ὑπερβερεταίῳ ἡμέρα
παρασκευῆ ὥραν ὀγδόην. καὶ ἐτελεύτησεν Εὐδοξία Αὐγουστα
μηνὶ τῷ αὐτῷ ὑπερβερεταίῳ πρὸς α' ἠωρῶν δακτωβρίων ἡμέρα ε',
5 καὶ ἐτέθη ἐν τοῖς ἁγίοις Ἀποστόλοις μηνὶ ὑπερβερεταίῳ πρὸς δ' P 308
ιδῶν δακτωβρίων ἡμέρα δ'.

Ἰνδ. γ'. ια'. ὑπ. Στελίχωνος τὸ β' καὶ Ἀνθημίου.

Ἰνδ. δ'. ιβ'. ὑπ. Ἀρκαδίου Αὐγούστου τὸ ε' καὶ Πρόβου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐκήσαν αἱ θύραι τοῦ Ἰππικῶ
10 σὺν τῇ Πρανδιάρᾳ καὶ οἱ προσπαρακείμενοι ἔμβολοι μηνὶ ὑπερ-
βερεταίῳ πρὸς ἧ' καλανδῶν νοεμβρίων ὥρα τρίτῃ τῆς νυκτός.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἑνιαυτῷ ἐκομίσθη τὰ λειψάνα τοῦ ἁγίου Σα- V 246
μουῆλ ἐν Κωνσταντινουπόλει διὰ τῆς Χαλκηδονησίας σκάλας B
μηνὶ ἀρτεμισίῳ πρὸς ιδ' καλανδῶν Ἰουνίων, προηγουμένου Ἀρ-
15 καδίου Αὐγούστου καὶ Ἀνθημίου ἐπάρχου πραιτωρίων καὶ ἀπὸ
ὑπάτων Αἰμιλιανοῦ ἐπάρχου πέλειως καὶ πάσης τῆς συγκλή-
του· ὑπερ ἀπετέθη πρὸς τινα χρόνον ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ
ἐκκλησίᾳ.

Ἰνδ. ε'. ιγ'. ὑπ. Ὀνωρίου Αὐγούστου τὸ ζ' καὶ Θεοδοσίου νέου
20 Αὐγούστου τὸ β'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐπετελέσθη κύνικεννάλια Θεοδοσίου

2. λίθου μεγέθους P, solum μεγέθει R. id. Post ὑπερβερεταίῳ
dimidium versum erasit V. 3. κατὰ ὥραν P. 10. οἱ om. P.

A. C.

[Oik Iph.]

Eodem anno Deus grandinem depluit instar lapidis, ma-
gnitudine nucum, Constantinopoli, mense Hyperberetaeo, die
Veneris, sub horam viii. Et mortua est Eudoxia Augusta
mense eodem Hyperberetaeo, pridie Non. Octobr. feria v. et
deposita est in aede Sanctorum Apostolorum mense Hyperber-
etaeo, ex a. d. iv. Idus Octobres, feria iv.

405. xi. Ind. iij. Stelichone II. et Anthemio Coss.

1. 296.

406. xii. Ind. iv. Arcadio Augusto VI. et Probo Coss.

2.

His Coss. conflagrarunt portae Circi, cum Prandiara, et
circumpositae Porticus, mense Hyperberetaeo, ex a. d. viii.
Kalend. Novembres, hora noctis iij.

Eodem anno, allatae sunt Constantinopolim reliquiae San-
cti Samuelis per Scalam Chalcedonensem mense Artemisio, ex
a. d. xiv. Kal. Jun. praecurrentibus Arcadio Augusto, et Anthe-
mio Praefecto Praetorio et Ex-Consule, Aemiliano Praefecto
Urbi, ac universo Senatu: quae quidem ad aliquod tempus
depositae sunt in Sanctissima Magna Ecclesia.

407. xiii. Ind. v. Honorio Augusto VII. et Theodosio
Juniore Augusto II. Coss.

3.

His Coss. celebratae sunt Constantinopoli Quinquennalia

νέου Αύγουστου ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ αὐδυναίῳ πρὸ γ' ἰδῶν ἰανουαρίων.

C Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐγένετο βροχὴ μεγάλη σὺν βρονταῖς καὶ ἀστραπαῖς καὶ σεισμῷ μηνὶ ξανθικῷ καλανδαῖς ἀπριλίαις πρωθυπνῳ, ὥστε ἀνασκευασθῆναι τὰς κεράμους τὰς χαλκῆς τοῦ φόρου 5
R 716 Θεοδοσίου ἐπὶ Καινούπολι καὶ τὸ σιγνόχριστον τοῦ Καπετωλλοῦ πεσεῖν καὶ πολλὰ πλοῖα παθεῖν καὶ ἐκριφῆναι σκηνώματα οὐκ ὀλίγα ἐν τῷ Ἐβδόμῳ.

Τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ ἀνοικοδομήθη ἡ ἀναβάθρα τοῦ Ἴππικῷ ἢ ἐπὶ τῆν στοάν. 10

σζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. ιδ'. ὑπ. Βάσσου καὶ Φιλίππου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐτελεύτησεν Ἀρκάδιος Αὐγουστος ἐν τῷ παλατίῳ Κωνσταντινουπόλεως μηνὶ ἀρτεμισίῳ καλανδαῖς ματαῖς, καὶ ἀπετέθη ἐν τοῖς Ἀποστόλοις. καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει 15 ἐγένετο βροχὴ μεγάλη σὺν βρονταῖς καὶ ἀστραπαῖς καὶ σεισμῷ μηνὶ πανέμῳ πρὸ γ' νωνῶν ἰουλλῶν ἡμέρᾳ δευτέρᾳ ὥρα α'.

Ῥωμαίων μὲν ἐβασίλευσεν Θεοδοσίος νέος ἔτη μβ'.

ὁμοῦ εἰδνθ'.

Ἰνδ. ζ'. α'. ὑπ. Ὀνωρίου Αὐγουστος τὸ η' καὶ Θεοδοσίον νέου 20 Αὐγουστος τὸ γ'.

Ἰνδ. η'. β'. ὑπ. Οὐαρανᾶ μόνου.

Ἰνδ. θ'. γ'. ὑπ. Ὀνωρίου Αὐγουστος τὸ θ' καὶ Θεοδοσίον νέου Αὐγουστος τὸ δ'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων εἰσηλθεν Ἀλλάρικος καὶ ἐποίησεν 25 ἀντᾶραι Ἀτταλον ἑκαρχον πόλεως: καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει τὰ λείψανα τοῦ ἁγίου προφήτου Σαμουὴλ ἀπετέθη ἐν τῷ προφητείῳ αὐτοῦ

7. σκηνώματα ἐκριφῆναι P. 11. σζ' Ὀλυμπιάς — p. seq. v. 4. τὸ ε' μόνου om. P. 14. καλανδαῖς V.

Theodosii Junioris Augusti, mense Audynaeo, ex a. d. III. Idus Januarias.

Eodem ipso anno, magnus adeo imber extitit cum fulgetris, tonitribus, et terrae motu, mense Xanthico, Kalendis Aprilibus, sub primam noctis vigiliam, ut aerae tegulae Fori Theodosii a tectis excussae in Coenopolim delatae fuerint, et Signum Christi Capitolii decideret, multaeque naves damnum paterentur, et cadavera non pauca ad Hebdem littora deferrentur.

Eodem anno, Ascensus Circi ad Porticum instauratus est.

τῷ πλησίον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Ἰουκουνδιανῶν μηνὶ ὑπερβερεταίῳ
πρὸ γ' ἠωνῶν δκτωβρίων.

ση' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. δ'. ὑπ. Θεοδοσίου νέου Ἀυγούστου τὸ ε' μόνου.

5 Ἐπὶ τῆς παρούσης ὑπατείας ἐκάη τὸ πραιτώριον Μοναξίου
ἐπάρχου πόλεως ἀπὸ τοῦ δήμου Κωνσταντινουπόλεως διὰ τὴν D
Ἰνδειαν τοῦ ἄρτου, καὶ ἰσὶρη ἢ καροῦχα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς πρώτης
ῥεγεῶνος ἕως τῶν Δομνίνου ἐμβόλων, καὶ ὑπήντησαν αὐτοῖς οἱ
δύο στρατηλάται, Οὐαραναῆς ὁ ὑπάτος καὶ Ἀρσάκιος καὶ Συνέσις
10 ὁ κόμης τῶν λαργιτιῶνων, καὶ παρεκάλεισαν αὐτοὺς λέγοντες,
'Υποστρέψατε, καὶ ἡμεῖς τυποῦμεν ὡς θέλετε.

Ἰνδ. ια'. ε'. ὑπ. Λουκίου μόνου.

P 809

Ἰνδ. ιβ'. ς'. ὑπ. Κωνσταντίου καὶ Κώνσταντος.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Πουλχερία ἀδελφὴ Θεοδοσίου νέου
15 Ἀυγούστου ἐπιφανεστάτη ἀνηγορεύθη μηνὶ πανέμῳ πρὸ δ' ἠωνῶν
ἰουλίων.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτι ἀφιερῶθησαν στηθάρια γ' ἐν τῇ συγκλή-
τῳ Ὀνωρίου καὶ Θεοδοσίου Ἀυγούστου καὶ Πουλχερίας Ἀυγού-
στις ἀπὸ Ἀνρηλιανοῦ δις ἐπάρχου τῶν ἱερῶν πραιτωρίων καὶ
20 πατρικίου μηνὶ ἀπελλαίῳ πρὸ γ' καλανδῶν ἰανουαρίων.

9. ὁ ὑπάτος om. R. ib. Συνέσιος P. 10. ὁ Ducangius, καὶ ὁ PV.
15. ἀνηγορεύθη] Ἀυγούστη addit P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anniam. c.

Hoc ipso Consulatu, Praetorium Monaxii Praefecti Urbi
a plebe Constantinopolitana exustum est, propter panis defe-
ctum, illiusque carruca tracta est a prima regione usque ad
Domnini Porticus, illisque occurrerunt duo Magistri militum,
Varanes Consul et Arsacius, Synesius quoque Comes Largi-
tionum, ac illos adhortati, *Recedite, inquit, ademptque vobis*
obstringimus quod vultis nos exocuturos.

408. xiv. Ind. vi. Baso et Philippo Coss. (Baso et Philippo Coss.) 4.

409. i. Ind. vii. Honorio VIII. et Theodosio Junioro III.
Coss.

410. ii. Ind. viii. Varane solo Cos. 1. 298.

411. iii. Ind. ix. Honorio IX. et Theodosio IV. Coss. 2.

412. iv. Ind. x. Theodosio V. solo Cos. 3.

413. v. Ind. xi. Lucio solo Cos. 4.

414. vi. Ind. xi. Constantio et Constante Coss. 1. 298. 5916.

414. vi. Ind. xi. Constantio et Constante Coss. 2.

His Coss. Pulcheria soror Theodosii Junioris Augusti No-
bilissima, Augusta renuntiata est mense Panemo, ex a. d. iv.
Non. Julias.

Eodem anno, dedicatae sunt in Senatu tres Pectorales
imagines, Honorii et Theodosii Augustorum, et Pulcheriae

B Ἰνδ. γ'. ζ'. ὑπ. Ὀνωρίου τὸ ε' καὶ Θεοδοσίου νέου Ἀγού-
στου τὸ ζ'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων κυϊνκεννάλια Θεοδόσιος νέος Ἀ-
γοστος ἐπετέλεσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ αὐθιναίῳ πρὸ γ'
ἰδῶν Ἰανουαρίων, καὶ ἔδηλώθη θάνατος Θερμουντίας γαμητῆς 5
τοῦ δεσπότην Ὀνωρίου τοῦ Ἀγούστου μηνὶ πανέμῳ τῇ πρὸ γ'
καλανδῶν Ἀγούστου ἡμέρα παρασκευῆ.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει μηνὶ γορπιαίῳ τῇ πρὸ η' καλανδῶν ὀκ-
τωβρίων ἡμέρα παρασκευῆ ἔδηλώθη ἀνηροῦσθαι Ἀταούλφον βάρ-
βαρον ἐν τοῖς ἄνω μέρεσιν ὑπὸ τοῦ δεσπότην Ὀνωρίου. καὶ γι-10
νομένης λυχναψίας τῇ ἑξῆς ἱππικὸν ἤχθη, ὡς καὶ πομπὴν εἰς-
ελθεῖν.

V 247
C

Τῷ αὐτῷ ἔτει ἐπετέλεσθη τὰ ἐγκαίνια τῆς μεγάλης ἐκκλη-
σίας Κωνσταντινουπόλεως μηνὶ γορπιαίῳ πρὸ ζ' ἰδῶν ὀκτωβρίων
B 718 ἡμέρα κυριακῆ. καὶ ἐκομίσθη ἐν Κωνσταντινουπόλει διὰ τῆς 15
Χαλκηδονησίας σκάλας λειψανα Ἰωσήφ τοῦ υἱοῦ Ἰακώβ και Ζαχα-
ρίου τοῦ πατρὸς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ μηνὶ γορπιαίῳ
πρὸ ζ' νωνῶν σεπτεμβρίων ἡμέρα σαββάτω, βασιλεύοντι τὰ αὐτὰ
λειψανα ἐν γλωσσοκόμοις δυσιν Ἀττικῷ πατριάρχῳ Κωνσταν-
τινουπόλεως καὶ Μωσείῳ ἐπισκόπῳ Ἀντιαμόδου Φοινίκης, κα-20
θεζομένων αὐτῶν ἐν βουρχειαλοῖς· ἅτινα ἀπέθεντο ἐν τῇ μεγάλῃ

1. τὸ om. R. ib. νέον om. P. 14. ἰδῶν] καλανδῶν Clistonas
Fast. vol. II. p. 361. V. ad p. 301. D. 15. ἐν τῇ K. P. 16. Ἰε-
κώβου P. 21. βουρχειαλοῖς P.

A. C.

Augustae, ab Aureliano iterum Praefecto sacris Praetoriis et
Patricio, mense Apellaeo, ex a. d. III. Kal. Januar.

415. VII. Ind. XIII. Honorio X. et Theodosio Augusto
VI. Coas.

His Coas. Theodosius Junior Augustus Quinquennalia ce-
lebravit Constantinopoli mense Audynaeo, ex a. d. III. Id.
Januarii: et renuntiata est mors Theruntiae Domini Honorii
Augusti conjugis, mense Panemo, ex a. d. III. Kal. Augusti,
feria VI.

Eodem anno, mense Gorpiaeo, ex a. d. VIII. Kal. Octobr.
feria VI. nuntius allatus est Ataülfum barbarum in superiori-
bus partibus a Domino Honorio fuisse sublatum, factaque lu-
minum accensione postridie Circenses ludi acti sunt, in pom-
pae speciem facto ingressu.

Eodem anno, dedicata est Magna Ecclesia Constantinopo-
leos mense Gorpiaeo, ex a. d. VI. Idus Octobr. die Dominica.
Translatae sunt Constantinopolim per Scalam Chalcedonensem
reliquiae Iosephi filli Jacobi, et Zachariae patris Sancti Joan-
nis Baptistae mense Gorpiaeo, ex a. d. VI. Nonas Septembros,

[Ol. Iph.]

3.

ἐκκλησίᾳ, προπέμποντος Οὐρσου ἐπάρχου πόλεως καὶ πάσης D
τῆς συγκλήτου.

Καὶ ἀμφερώθη ἀνδριάς χρυσοῦς ἐν τῇ συγκλήτῳ τοῦ δεσπό-
του Θεοδοσίου νέου Ἀγούστου ὑπὸ Ἀθηλιανοῦ δις ἐπάρχου
ἑραιτωρίων καὶ πατρικίου.

σθθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιδ'. η'. ὑπ. Θεοδοσίου νέου Ἀγούστου τὸ ζ' καὶ Παλ-
λαδίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάντων ἐκ τοῦ πορφυροῦ κίονος, ἐν ᾧ
10 ἐπέστη Κωνσταντῖνος ὁ μέγας βασιλεὺς, ἀπὸ τοῦ κατωτέρου λί-
θου ἀπέσπασεν λίθος μέγας νυκτὸς μηνὶ δύστῳ τῇ πρὸ ε' κα- P 310
λανδῶν ἀπριλίων, ἐπιφωσκούσης ἡμέρας τρίτης.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐδέθησαν οἱ πάντες σφόνδυλοι τοῦ αὐ-
τοῦ κίονος.

15 Καὶ ἐπετελέσθη θείατρον, θεωρήσαντος Οὐρσου ἐπάρ-
χου πόλεως, ὑπὲρ τῶν ἐπινικίων τῶν κατὰ Ἄτταλον τὸν τύραν-
νον μηνὶ δαισίῳ τῇ πρὸ δ' καλανδῶν Ἰουλίων ἡμέρα δ'.

Καὶ ἤχθη καὶ ἱππικὸν περὶ τῶν αὐτῶν ἐπινικίων μηνὶ πα-
νέμῳ νώναις Ἰουλίας.

2. τῆς om. P. 16. τὸν om. P. 17. ἡμέρα δ' om. P.

A. C.

[Ol. Iph.]

Sabbati, ipsas reliquias in binis arculis deferentibus Atti-
co Patriarcha Constantinopolitano et Mose Antaradi Phoeni-
ces Episcopo, buricis vectis: quae quidem in Magna Ecclesia
depositae sunt, has deducente Urso Praefecto Urbi, et uni-
verso Senatu.

Dedicata quoque est statua aurea in Senatu Domini
Theodosii Junioris Augusti ab Aureliano iterum Praefecto
Praetorio et Patricio.

CCXCIX. Olympias.

416. viii. Ind. xiv. Theodosio Juniore Augusto VII. et
Palladio Coss.

4.

His Coss. ex Columna Porphyretica, in qua stetit Con-
stantinus Magnus Imperator, ab inferiore lapide avulsus est
lapis magnus noctu, mense Dystro, ex a. d. v. Kalend. Apri-
les, illucescente feria iii.

Hoc ipso anno, revinctae sunt ac illigatae ejusdem Co-
lunnae compages omnes.

Celebrati sunt quoque ludi Theatrales, hos edente Urso
Praefecto Urbi, ob victoriae ex Attalo tyranno reportatae
nuntium, mense Desio, ex a. d. iv. Kalend. Julias.

Acti etiam Circenses ob ejusdem victoriae nuntium, mense
Panemo, Nonis Julias.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει εἰσῆλθεν ὁ δεσπότης Θεοδοσίος νέος ἀπὸ
 B Ἡρακλείας εἰς Κωνσταντινούπολιν μηνὶ γορπιαίῳ πρὸ α' καλαν-
 δῶν ὀκτωβρίων ἡμέρα σαββάτῳ, κομισάμενος κατὰ τὴν συνή-
 θειαν τὸν χρυσοῦν στέφανον ἐν τῷ Θεοδοσιακῷ φόρῳ ἐπὶ
 Οὕρσου ἐπάρχου πόλεως καὶ τῆς συγκλήτου. 5

Ἰνδ. ιε'. θ'. ὑπ. Ὀνωρίου τὸ ια' καὶ Κωνσταντίου τὸ β'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων σεισμός ἐγένετο μέγας ἐσπέρας
 ἡμέρα παρασκευῆ μηνὶ ξυνδικῷ πρὸ ιβ' καλανδῶν μαΐων. ἦν
 δὲ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τὸ πάθος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ. 10

R 720 Ἰνδ. α'. ι'. ὑπ. Ὀνωρίου τὸ ιβ' καὶ Θεοδοσίου νέου Αἰγυπ-
 στου τὸ η'.

C Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων γέγονεν ἔκλειψις ἡλίου μηνὶ πα-
 νέμῳ πρὸ ιδ' καλανδῶν ἀγούστῳ ἡμέρα παρασκευῆ ὥραν η'.

Ἰνδ. β'. ια'. ὑπ. Μοναξίου καὶ Πλίνθα. 15

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἡμέρα κυριακῆ εἰσελθόντος Ἀε-
 τίου ἐπάρχου πόλεως μετὰ τοῦ σχήματος ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ
 μηνὶ περιτίῳ πρὸ ζ' καλανδῶν μαρτίων ἐπὶ τῷ εὐξάμενον αὐ-
 τὸν ἀπελθεῖν κληθέντα ἐν τῷ παλατίῳ, Κυριακός τις γέρον
 βαλὼν μάχαιραν μεγάλην εἰς χάρτην, ὡσανεὶ λίβελλον αὐτῷ⁹⁰
 προσφέρων, ἔκρουσεν αὐτῷ κατὰ τοῦ δεξιοῦ μέρους τοῦ στήθους,
 ὥστε τὸ πενόλιον αὐτοῦ καὶ τὴν τόγαν τρηθῆναι.

3. κομισάμενος R, κομισάμενος; κομησάμενος m. R. *ibid.* κατὰ
 τὴν συνήθειαν om. P. 6. Κωνσταντίου R. 14. ὥρα P. 21.
 τοῦ alterum om. P. 22. πρῶτον PV.

Anni a m c. A. C.

[Ol. Iph.]

Eodem anno, Dominus Theodosius Junior Heraclea pro-
 fectus, Constantinopolim ingressus est mense Gorpiaeo, pri-
 die Kalend. Octobr. die Sabbati, auream coronam ab Urso
 Praefecto Urbi et Senatu in Foro Theodosiaco sibi oblatam
 deferens.

417. ix. Ind. xv. Honorio XI. et Constantio II. Coss.

1. 299.

His Coss. factus est ingens terrae motus vesperi die Pa-
 rasceves, mense Xanthico, ex a. d. xii. Kal. Maias. Accidit
 autem hoc ipso die, quo Dominus noster Jesus Christus pas-
 sus est.

6926. 418. x. Ind. i. Honorio XII. et Theodosio Juniore Au-
 gusto VIII. Coss.

2.

His Coss. solis eclipsis facta est mense Panemo, ex a. d.
 xiv. Kal. Augusti ferla vi. hora vii.

419. xi. Ind. ii. Monaxio et Plinthia Coss.

3.

His Coss. die Dominica, Aëtius Praefectus Urbi, cum
 suae dignitatis habitu, Magnam Ecclesiam ingressus mense
 Peritio, ex a. d. vii. Kalend. Martias, dum peractis precibus

τ' Ὀλυμπιάς.

D

Ἰνδ. γ'. ιβ'. ὑπ. Θεοδοσίου νέου Ἀυγούστου τὸ θ' καὶ Κων-
σταντίου τὸ γ'.

Ὅτε προέκοπεν τὴν ἡλικίαν Θεοδόσιος νέος Ἀύγουστος, V 248
5 ἀνεγίνωσκεν ἐν τῷ παλατίῳ ἐν ζωῇ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ μετὰ
τελευτῆν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ συνανεγίνωσκεν αὐτῷ νεώτερός τις
ὀνόματι Παυλίνος, υἱὸς τινος κόμητος δομειστικῶν. ἐφίλει δὲ
αὐτὸν Θεοδόσιος. καὶ ἀνδρειοφθεῖς ὁ αὐτὸς Θεοδόσιος νέος Ἀύ- P 311
γουστος ἐζήτει λαβεῖν δέσποιναν εἰς γάμον· καὶ ὄχλει τῇ ἀδελφῇ
10 αὐτοῦ Πουλχερίᾳ τῇ δεσποίνῃ, οὕση παρθένῳ. κάκεινη πύλιν
ὡς φιλοῦσα τὸν ἴδιον αὐτῆς ἀδελφὸν οὐχ εἴλετο γαμηθῆναι τινι.
ἡ δὲ περιεργασαμένη περὶ πολλῶν παρθένων κορασιῶν, θυγατέ-
ρων πατρικίων καὶ ἐξ αἵματος βασιλικῶν, θέλουσα τῷ ἀδελφῷ
αὐτῆς συνδιάγειν ἐν τῷ παλατίῳ, καὶ εἶπεν αὐτῇ Θεοδόσιος ὅτι
15 Ἐγὼ θέλω εὐρεῖν νεωτέραν εὐμορφὸν πάνν, ἵνα τοιοῦτον κάλ-
λος μὴ ἔχη ἄλλη γυνὴ ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἐξ αἵματος βα-
σιλικῶν. εἰ δὲ μὴ ἔστιν καλὴ εἰς ὑπερβολήν, οὐ χρεῖαν ἔχω
οὔτε ἀξιοματικῶ οὔτε βασιλικῶ αἵματος οὔτε πλουσίαν, ἀλλὰ B
καὶ εἴ τις δῆποτε ἐάν ἐστι θυγάτηρ, μόνον εὐπρεπῆς πάνν,

6. αὐτοῦ τοῦ πατρὸς P. 7. ὀνόματι om. P. 8. ἀνδρειοφθεῖς PV.
12. παρθένων om. P. 18. οὔτε ἀξιοματικῶ om. P.

A. C.

[Ol Iph.]

abitus pararet, vocatus ad Palatium, Cyriacus quidam senex,
grandiori cultro in charta occultato, veluti libellum supplicem
illi porrigeret, ad dextram pectoris partem ita illum percus-
sit, ut illius penula et toga perforatae fuerint.

CCC. Olympias.

420. XII. Ind. III. Theodosio Juniore Augusto IX. et
Constantio III. Coss.

4.

Cum adollescere Theodosius Junior Augustus, parente superstite,
studiis ac lectioni in palatio dabat operam: eo vero mortuo, cum illo
legebat adolescens quidam Paulinus, ejusdam Domesticorum Comitibus
filius. Amabat autem ipsum Theodosius. Et cum jam in virum adole-
visset Theodosius Junior Augustus, cupiebat Dominam matrimonio sibi
adjungere, eoque nomine subinde interpellabat Dominam Pulcheriam so-
rorem, quae tum virgo erat, et cum fratrem diligere, a nuptiis hactenus
abstinerat. Sollicita admodum erat quam ex compluribus puellis
ex Patricio vel Imperatorio genere fratri in uxorem deligeret, statuens
cum illo in Palatio una versari: Tum Theodosius, *Vellem, inquit, in-
venire adolescentulam aliquam eximia adeo pulchritudine, ut nulla sit in
urbe Constantinopolitana quae hanc antecellat, eamque ex Imperatorio
genere. Si tamen nulla occurrat ejusmodi, atque ea formae elegantia,
tum vero nec Regii mihi curae sunt natales, vel divitiarum, aut cujusvis
filia sit minime sum sollicitus, dummodo prorsus eximia sit forma, tum*

αὐτὴν λαμβάνω. καὶ ἀκούσασα ταῦτα ἡ δέσποινα Πουλχερία πανταχοῦ ἐπεμψεν περιεργαζομένη. καὶ Παυλῖνος δὲ ὁ αὐτοῦ συμπράκτωρ καὶ φίλος περιέτρεχεν, ἀρῆσαι θείων αὐτῷ χάρον
R 722 τοῦ κεφαλαίου τοίτου. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ συνέβη ἔλθειν ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τῶν ἰδίων συγγενῶν κάρην εὐπρεπεσιτάτην,⁵ ἑλλόγιμον, Ἑλλαδικήν, ὀνόματι Ἀθηναΐδα, θυγατέρα γενομένην Ἡρακλείτου τοῦ φιλοσόφου, ἧτις Ἀθηναῖς ἠναγκάσθη καταλαβεῖν τὴν εὐδαίμονα πόλιν πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῆς θείαν διὰ
C πρόφασιν τοιαύτην. ὁ φιλόσοφος Ἡράκλειτος ὁ αὐτῆς πατήρ, ἔχων καὶ δύο υἱούς, μέλλων τελευτᾶν διέθετο, γράψας ἐν τῇ¹⁰ αὐτοῦ διαθήκῃ κληρονόμους πάσης τῆς ὑπ' αὐτοῦ καταλειφθείσης περιουσίας τοῖς δύο υἱοῦς αὐτοῦ Οὐαλεριανὸν καὶ Γέσιον, εἰρηκῶς ἐν τῇ αὐτῇ διαθήκῃ, Ἀθηναῖδε δὲ τῇ ποθεινοτάτῃ μου θυγατρὶ δοθῆναι βούλομαι νομίματα ἑκατὸν καὶ μόνον· ἀρκεῖ γὰρ αὐτῇ ἡ αὐτῆς τύχη ὑπερέχουσα πῦσαν τὴν γυναικίαν¹⁵ τύχην. καὶ τελευτᾶ ὁ αὐτῆς πατήρ Ἡράκλειτος ὁ σοφὸς Ἀθηναῖος. μετὰ δὲ τὴν αὐτοῦ ἀποβίωσιν καὶ τοῦ δῆλα γενέσθαι τὰ διατυπωθέντα ἡ αὐτῇ Ἀθηναῖς τοὺς ἑαυτῆς ἀδελφοὺς ἐδυσώπει, ὡς μείζονας ὄντας τὴν ἡλικίαν, προσπίπτουσα αὐτοῖς καὶ αἰτουῦσα μὴ προσχεῖν τῇ αὐτῇ διαθήκῃ, ἀλλὰ τὸ τρίτον μέρος²⁰ λαβεῖν τῆς πατρῴας περιουσίας, λέγουσα μηδὲν ἡμαρτηκέναι, ἀλλ' ὅτι καὶ ὑμεῖς γινώσκετε τὸ πῶς διεκέλην πρὸς τὸν κοινὸν

2. περιεργαζομένη P. 17. τοῦ] Fort. τοῦ. 18. αὐτῇ δὲ P. 22. τὸ om. P.

illam mihi in conjugem assumam. Quibus auditis, Domina Pulcheria hujusmodi perquirendae puellae causa varias in regiones misit. Sed et Paulinus, Theodosii socius et amicus, hac in re Theodosio placere cupiens circumcursabat. Accidit interea ut Constantinopolim cum suis cognatis veniret puella Graecanica, forma admodum eleganti, ac eloquentia singulari, Athenais nomine, Heracliti Philosophi filia: quae quidem Athenais coacta fuerat Felicem Urbem petere, amitam suam conventura, hac quam dicturi sumus occasione.

Heraclitus Philosophus, illius pater, cum duos haberet filios, morturus testamentum condidit, quo duos illos filios, Valerianum et Gesium, ex asse scripsit heredes, hisce verbis adjectis: *Athenaidi vero desideratissimae filiae meae volo dari duntaxat centum nummos: sufficit enim illi fortuna sua, quae fortunam omnem muliebrem excedit.* Atque ita mortuus pater Heraclitus Philosophus Atheniensis. Post mortem vero illius, Athenais cum quae in paterno testamento exarata erant accepisset, fratres suos, utpote natu majores, illorum etiam pedibus advoluta, rogavit, ut posthabito patris testamento tertiam haereditatis partem sibi habere sinerent, cum diceret nihil se peccasse: *Quinpotius, aiebat, testes ipsimet estis, qua ratione erga communem parentem me gesserim. Unde*

ἡμῶν πατέρα, καὶ οὐκ οἶδα διὰ τί ἄπορόν με κατέλιπεν μέλλων
 τελευτῶν καὶ εὐπορίας τυχεῖν μετὰ τὴν αὐτοῦ νέκρωσιν ἐχαρί-
 σάτο μοι. οἱ δὲ αὐτῆς ἀδελφοὶ ἔμειναν ἄπειθεῖς, καὶ ὀργισθέν-
 τες ἐδίωξαν αὐτὴν καὶ ἐκ τοῦ πατρῷου αὐτῶν οἴκου. καὶ ἐδέ- P 312
 5 ξατο αὐτὴν λοιπὸν ἡ ἀδελφὴ τῆς γενομένης αὐτῆς μητρός, καὶ
 οὐ μόνον ὡς ὄρφανὴν ἀλλὰ καὶ ὡς παρθένον καὶ ἀδελφόπαιδα
 ἐφύλαξεν αὐτὴν· ἦντινα λαβοῦσα μεθ' ἑαυτῆς ἀνήγαγεν ἐν Κων-
 σταντινουπόλει πρὸς τὴν ἄλλην θείαν αὐτῆς τὴν ἀδελφὴν τοῦ
 αὐτῆς πατρὸς Ἡρακλείτου. καὶ λαβοῦσαι αὐτὴν ἐποίησαν ἀξίω-
 10 σιν κατὰ τῶν αὐτῆς ἀδελφῶν, καὶ προσῆλθον τῇ εὐσεβεστάτῃ
 δεσποίνῃ Πουλχερίᾳ τῇ ἀδελφῇ Θεοδοσίου τοῦ βουσιλέως, καὶ V 249
 ἐδίδαξαν ὡς βιαζομένη παρὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς ἀδελφῶν, διαλε-
 γομένη ἑλλογίμως. καὶ ἐωρακόσα αὐτὴν ἡ αὐτὴ δέσποινα Πουλ-
 χερία εὐπρεπῆ καὶ ἑλλόγιμον, ἐπηρώτησεν τὰς αὐτῆς θείας εἰ B
 15 ἔστι παρθένος; καὶ ἐδιδάχθη ὅτι παρθένος πεφύλακται ἀπὸ τοῦ R 724
 αὐτῆς πατρὸς καὶ ὅτι διὰ λόγων πολλῶν ἤκται φιλοσοφίας, ἐκέ-
 λευσεν αὐτὴν ἄμα ταῖς αὐτῆς θείαις διὰ κουβικουλυρίων φν-
 λαχθῆναι καὶ περιμῆναι, λαβοῦσα, φησὶν, τὴν δέξιν παρ'
 αὐτῆς εἰσῆλθε πρὸς τὸν ἴδιον ἀδελφὸν Θεοδοσίον τὸν βασιλέα,
 20 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὅτι Ἡῦρον νεωτέραν καθαράν, εὖστολον, λεπτο-
 χαράκτηρον, εὖρινα, ἀσπροτάτην ὡσεὶ χιών, μεγυλοφθαλμον,
 ὑποκεχαρισμένην, οὐλοξανθόκομον, σεμνόποδα, ἑλλόγιμον, Ἐλ-

12. διαλεγομένην P. 13. ἐωρακῶσα P. *ibid.* δέσποινα] ἡ δέ-
 σποινα P. 16. καὶ κελύσσασα Malalas p. 354. 18.

*nescio cur moriturus, dum me inopem relinquit, omnium rerum copia post
 illius excessum frui largiatur.* Verum persuaderi fratres non potuere,
 immo irati et hanc persecuti, domo paterna excedere coegerunt: quam
 excepit deinceps matris illius soror, neque illa solum ut pupillam, sed
 et ut virginem ac sororis filiam tutata est. Hanc deinde secum addu-
 xit Constantinopolim ad aliam amitam suam, patris Heracliti sororem.
 Illae causa puellae suscepta, et actione contra illius fratres instituta,
 adierunt piissimam Dominam Pulcheriam, Theodosii Imperatoris soro-
 rem, haecque ut a fratribus exacta sit docuere: quod et illa singulari
 eloquentia exposuit.

Dominam vero Pulcheriam puellam conspicata, forma prorsus eleganti,
 ac praeclara dicendi facultate praeditam, interrogavit illius amitae, an
 virgo esset. Postquam vero virginem a parente fuisse custoditam intel-
 lexit, eamque Philosophiae studiis longo tempore institutam, jussit illam
 una cum amitae a Cubiculariis custodiri, et aliquantum expectare: ac-
 ceptoque, ut aiunt, supplicis illius libello, ad fratrem Theodosium ingres-
 sa, *Inveni, inquit, puellam, puram, egregie ornatam, exili corporis sta-
 tura, naso decenti, nivis instar candidam, oculis magnis, gratia singu-
 lari, crispis usque flavis capillis, maturo incessu, disertam, Graecani-*

λαδικήν, παρθένον. ὁ δὲ ἀκούσας, ὡς νεώτερος, ἀτήθη, καὶ μεταστείλαμενος τὸν συμπράκτορα αὐτοῦ καὶ φίλον Παυλίον ἤτησε τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ ὡς ἐπ' ἄλλω τινὶ εἰσαγαγεῖν τὴν αὐτὴν Ἀθηναῖδα ἐν τῷ αὐτῆς κοιβουκλίῳ, ἵνα διὰ τοῦ βήλου θεωρήσῃ αὐτὴν ὅμοια Παυλίῳ. καὶ εἰσῆχθη, καὶ ἑωρακῶς αὐτὴν ἠρώσθη αὐτῆς, θαυμάσαντος αὐτὴν Παυλίνου, καὶ κρατήσας αὐτὴν ἐποίησε χριστιανήν, ἣν γὰρ Ἑλληνίς, καὶ μετωνόμασεν αὐτὴν Εὐδοκίαν.

Ἰνδ. δ'. γ'. ὑπ. Εὐσταθίου καὶ Ἀγρεκόλα.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐνεβλήθη τὸ ὕδωρ τῆς κιστέρης¹⁰ τῆς δεσποίνης Πουλχερίας Ἀγούστας μηνὶ περιτίῳ πρὸ α' ἰδῶν φεβρουαρίων, παρόντος τοῦ δεσπότη Θεοδοσίου Ἀγούστου.

Τούτῳ τῷ ἔτει γάμους ἐπετέλεσε Θεοδόσιος Ἀγούστος, λαβὼν γυναῖκα Ἀθηναῖδα τὴν καὶ Εὐδοκίαν μηνὶ δαισίῳ πρὸ ζ' ἰδῶν ἰουνίων, καὶ ἐπετέλεσθη ἱππικὸν τῶν αὐτῶν γάμων τῷ αὐ-¹⁵ τῷ δαισίῳ μηνὶ πρὸ δ' ἰδῶν ἰουνίων, ὁμοίως καὶ θέατρον τοῦ αὐτοῦ ἱππικοῦ.

Καὶ ἔσχεν ἔξ αὐτῆς Ἀθηναΐδος τῆς καὶ Εὐδοκίας θυγατέρα Εὐδοξίαν ὀνόματι.

P 313 Ἀκούσαντες δὲ οἱ τῆς Ἀγούστῆς ἀδελφοὶ ὅτι βασιλεύει ἡ αὐτῆς ἀδελφὴ αὐτῶν, προσέφυγον ἐν τῇ Ἑλλάδι φοβηθέντες· καὶ πέμ-

1. ὁ] ὡς P. 4. κομβικουλίῳ P. *ibid.* βέλον P. 6. αὐτῆς Malalas p. 355. 6. αὐτῷ PV. *ib.* κρατήσαντος R. 9. Ἀγρεκόλα P. 11. Ἀγούστῆς P. *ib.* ἰδῶν om. R. 16. μηνὶ δαισίῳ P.

Anniam. c. eam, virginem. Haec simul is audivit, uti juvenis exarsit, et accersito socio suo et amico Paulino, petivit a sorore sua, ut specie alterius cuiusdam negotii, Athenaidem in suum cubiculum adduceret, quam per velum una cum Paulino spectaret. Introducta illa ac visa, ejus amore statim succensus est, admirante eandem Paulino, quam ille in uxorem acceptam, Christianam fecit (erat enim Gentilis), Eudociae indito nomine.

A. C. [Ol. Iph.] 421. xiii. Ind. iv. Eustathio et Agricola Coss. 1. 300.

His Coss. immissa est aqua in Cisternam Dominae Pulcheriae Augustae mense Peritio, Idibus Februarii, praesente Domino Theodosio Augusto.

Hoc ipso anno, Theodosius Augustus accepta in conjugem Athenaide, quae et Eudocia dicta est, nuptias celebravit mense Desio, ex a. d. vii. Idus Junias: quarum Circenses acti sunt et celebrati eodem mense Desio, ex a. d. iv. Idus Junias, editique pariter in Circo ludi Scenici.

Soscepit autem ex ipsa Athenaide, seu Eudocia, filiam nomine Eudociam.

Cum vero sororem imperare intellexissent Augustae fratres, metu correpti, fugerunt in Graeciam: At illa per auntios data securitate ac-

ψασα ἀνήνεγκεν αὐτοὺς ὑπὸ λόγον, καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς ἀξιωμα-
 τικούς, προαιγαγόντος αὐτοὺς τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου. καὶ τὸν
 μὲν λεγόμενον Γέσιον ἔπαρχον πραιτωρίων ἐποίησεν τοῦ Ἰλλυ-
 ριῶν ἔθρους, τὸν δὲ Οὐαλεριανὸν μάγιστρον, εἰρηκόσης αὐτοῖς
 5 τῆς ἀδελφῆς αὐτῶν Εὐδοκίας ἔτι Εἰ μὴ ὑμεῖς κακῶς ἐχρήσασθε
 μοι, οὐκ ἂν ἠναγκαζόμεν ἔλθειν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ βα-
 σιλεῦσαι. τὴν οὖν ἐκ τῆς γενέσεώς μου βασιλεῖαν ὑμεῖς ἐχαρή- R 726
 σασθε· ἡ γὰρ ἐμὴ ἀγαθὴ τύχη ὑμᾶς ἀπειθεῖς ἐποίησεν εἰς ἐμὲ
 γενέσθαι καὶ οὐχ ἡ ὑμετέρου πρὸς ἐμὲ γνώμη. B

10 Ὁ δὲ βασιλεὺς Θεοδόσιος Παυλίνον ὡς φίλον αὐτοῦ καὶ
 μεσίσαντα τῷ γάμῳ καὶ συναριστοῦντα αὐτοῖς ἐποίησεν διὰ πά-
 σης ἀξίας ἐλθεῖν· καὶ μετὰ ταῦτα προηγάγετο αὐτὸν μάγιστρον.
 καὶ ᾠξήθη, ὡς ἔχων πικρῆσιαν πρὸς τὸν βασιλεῦ Θεοδόσιον
 καὶ τὴν Αὐγουσταν, ὡς καὶ πικράνυμφος αὐτῶν γενόμενος.

15 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπιερώθη ἀνδριάς Ἀρκαδίον ἐστὼς ἐπάνω V 250
 τοῦ Κοχλίου τοῦ κίονος ἐν τῷ Ἀρκαδιακῷ φόρῳ ἐν τῷ καλουμέ-
 νῳ Ξηρολόφῳ μηνὶ πυνέμῳ πρὸς ε' ἰδῶν ἰουλίῳν ἡμέρᾳ σαβ- C
 βάτῳ.

Τῷ αὐτῷ ἔτει ἐδηλώθη νίκη κατὰ Περσῶν μηνὶ γορπιαίῳ
 20 πρὸς ἡ' ἰδῶν Σεπτεμβρίῳν ἡμέρᾳ γ'.

Ἰνδ. ε'. ἰδ'. ὑπ. Ὀνωρίου τὸ εγ' καὶ Θεοδοσίου Αὐγούστου
 τὸ ι'.

3. Γέσιον λεγόμενον P. 4. αὐτῆς τοῖς αὐτοῖς ἀδελφοῖς αὐτῆς P.
 9. ἡ om. P. 14. ὡς καὶ] ὡς P. 16. Κωχλίῳ V.

cersitos ad dignitates provexit, ipsos promovente Theodosio Imperatore. Ac Gesium quidem Praefectum Praetorio Illyrici, Valerianum autem Magistrum fecit, cum subinde fratribus suis diceret Eudocia Augusta, Nisi vos male me tractassetis, nunquam Constantinopolim venire fuisset coacta, neque imperassem. Imperium ergo quod Genesis mea portenderat, concessistis, bona enim fortuna mea vos erga me reddidit asperiores, non vero vestra in me voluntas.

Imperator autem Theodosius Paulinum ut amicum suum, et nuptiarum conciliatorem, quique eorum esset conviva, per omnes honorem gradus ad dignitates provexit, eumque tandem Magistrum renustiativ, eo honore auctus, ut quoties luberet, Theodosium Augustum et Augustam, tanquam ipsorum Paranympus convenire liceret.

Hoc anno, dedicata est statua Arcadii, quae stat supra cochleam columnae in Foro Arcadiaco, in loco Xerolopho appellato, mense Panemo, ex a. d. vi. Idus Julias, die Sabbati.

Eodem hoc anno, nuntiata est victoria de Persis relata, mense Gorplaco, ex a. d. viii. Idus Septembres, feria iii.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ ἀστὴρ πέμων ἀκτίνα πᾶν ἐπιμήκη λευκὴν μηνὶ δύστρω ὡς ἐπὶ τίκτας ἰμετὰ ἀλεκτρούνα, καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐγένετο σεισμός.

Ἰνδ. ζ'. α'. ὑπ. Ἀσκληπιοδότου καὶ Μαρινιανοῦ.

D Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἀνηγορεύθη ἡ Εὐδοκία Αὐγουστιας μηνὶ αὐθιναῶν πρὸ δ' ἠωνῶν Ἰανουαρίων, καὶ πολλοὶ σεισμοὶ ἐγένοντο ἡμέρᾳ δευτέρᾳ ὥραν δεκάτην μηνὶ ξανθικῷ πρὸ ζ' ἰδῶν ἀπριλλίων.

τὰ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. αζ'. ὑπ. Βικτωρος καὶ Κυστίνου. 10

Ἰνδ. η'. ιζ'. ὑπ. Θεοδοσίου Αὐγούστου τὸ ια' καὶ Οὐαλεντιανοῦ Καίσαρος.

P 314 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐπήρθη ὑπὸ Θεοδοσίου νέου Αὐγούστου Οὐαλεντινιανὸς νέος Αὐγούστος μηνὶ ὑπερβρεταίῳ πρὸ ἰ' καλανδῶν νοεμβρίων. 15

Ἰνδ. θ'. ιη'. ὑπ. Θεοδοσίου Αὐγούστου τὸ ιβ' καὶ Οὐαλεντιανοῦ νέου Αὐγούστου τὸ β'.

Ἰνδ. ι'. ιθ'. ὑπ. Ἰερίου καὶ Ἀρδαβουρίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐνεκαινίσθη τὸ δημόσιον τὸ ποτὶ

17. νέου om. P.

Anni a m. c. A. C.

5930. 422. xiv. Ind. v. Honorio XIII. et Theodosio Augusto X. Coss. [Ol. Iph.]

2.

His Coss. sidus in coelo apparuit, radium quendam candidum ac longissimum promittens, mense Dystro, per noctes circiter x. post gallicinium: eodemque anno terrae motus factus est.

423. xv. Ind. vi. Asclepiodoto et Mariniano Coss. 3.

His Coss. Eudocia renuntiata est Augusta mense Audynaeco, ex a. d. iv. Nonas Januarias, crebrique fuere terrae motus feria ii. hora x. mense Xanthico, ex a. d. vii. Idus Apriles.

CCCI. Olympias.

424. xvi. Ind. vii. Victore et Castino Coss. 4.

425. xvii. Ind. viii. Theodosio Augusto XI. et Valentiniano Caesare Coss. 1. 302.

His Coss. Valentinianus Junior levatus est Augustus a Theodosio Juniore Augusto mense Hyperbretaeo, ex a. d. x. Kal. Novembres.

426. xviii. Ind. ix. Theodosio Augusto XII. et Valentiniano Augusto II. Coss. 2.

427. xix. Ind. x. Hierio et Ardaburio Coss. 3.

His Coss. dedicatum est Balneum publicum, olim dictum

μὲν Κωνσταντιναιά, νῦν δὲ Θεοδοσιανά, τελέσαντος αὐτὸ Ἰε- R 728
ρίου τοῦ δις ἐπάρχου καὶ ὑπάτου μηνὶ ὑπερβηρεταίῳ πρὸ ε' κω-
νῶν ἔκτωβριων.

τβ' Ὀλυμπιάς.

B

5 Ἰνδ. ια'. κ'. ὑπ. Φήλικος καὶ Ταύρου:

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Οὐάνδαλοι εἰσηλθόντες εἰς Ἀφρικήν.

Ἰνδ. ιβ'. κα'. ὑπ. Φλωρεντίου καὶ Διονυσίου.

Ἰνδ. ιγ'. κβ'. ὑπ. Θεοδοσίου Ἀγούστου τὸ ιγ' καὶ Οὐαλεντι-
νιανοῦ νέου Ἀγούστου γ'.

10 Ἰνδ. ιδ'. κγ'. ὑπ. Ἀντιόχου καὶ Βάσσου.

Ἐν ἔτει να' τῆς εἰς οὐρανὸς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου καὶ
τῆς Θεοδοσίου νέου Ἀγούστου βασιλείας ἔτους κγ' καὶ τῶν προ- C
κειμένων ὑπάτων ἐγένετο ἡ τρίτη σύνοδος ἐν Ἐφέσῳ τῶν σ'
ἀγίων καὶ μακαρίων πατέρων κατὰ Νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς,
15 ἧτις καὶ αὐτὴ τοῦ συμβόλου τῆς ὁρθῆς καὶ ἀμωμήτου πίστεως
ἐχομένη ἐν ὀνόματι Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν τὸν αὐτὸν
κατέβαλεν Νεστόριον. οὗτος γὰρ τὸν ὑπὲρ νοῦν ἀνθρώπων καὶ
πᾶσαν φύσιν ὑπερβαίνει ἐκ τῆς πατρῴου φύσεως Ἰησοῦν Χριστὸν
ἀνθρωπίνης μόνης οὐσίας, οὐχ ἅμα θεὸν καὶ θεῖον εἶναι διδάσκειν
20 ὑπερβαίνει ἐπιτόλμησεν.

1. Κωνσταντιναιά] Vid. Ducang. Hist. Byzant. p. II. p. 91. s. 2.
ὑπάτων RV. 9. γ' om. V, τὸ γ' P sola. 14. πατέρων καὶ μα-
καρίων P.

A. C.

[Ol. Iph.]

Constantinianae, nunc vero Theodosianae, opus conficiente
Hierio iterum Praefecto Urbi et Consule, mense Hyperbereg-
taeo, ex a. d. v. Nonas Octobres.

CCCII. Olympias.

428. xx. Ind. xi. Felice et Tauro Coss.

4.

His Coss Vandali Africam ingressi sunt.

429. xxi. Ind. xii. Florentio et Dionysio Coss.

1. 302.

430. xxii. Ind. xiii. Theodosio Augusto XIII. et Valen-
tiniano Augusto III. Coss.

2.

431. xxiii. Ind. xiv. Antiocho et Basso Coss.

3.

Anno cdi. Domini in coelum Assumptionis, Theodosii vero
Junioris Augusti imperii anno xxiii. iisdemque Coss. celebrata
est iii. Synodus Ephesi co. sanctorum et beatorum Patrum
contra Nestorium impium: quae quidem secundum rectae et
inculpatae fidei Symbolum, in nomine Christi veri Dei nostri
eundem Nestorium dejecit. Hic enim Dominum nostrum Je-
sum Christum supra captum hominum, et naturam omnem
praecellentem, ex Virgine natum, humanam duntaxat, non

V 251

τγ' Ὀλυμπιάς.

D Ἰνδ. ιε'. κδ'. ὑπ. Οὐαλεριου και Ἀετιου.

Ἰνδ. α'. κέ'. ὑπ. Θεοδοσιου Ἀυγούστου τὸ ιδ' και Μαξιμου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐγένετο πυρκαϊὰ μεγάλη ἀπὸ τοῦ νεωρίου· και ἐκάησαν τὰ ὄρια και τὸ δημόσιον ὃ Ἀχιλλεὺς μηνί5
λίω πρὸ ιβ' καλανδῶν σεπτεμβρίων.

Ἰνδ. β'. κς'. ὑπ. Ἀρεοβίνδου και Ἀσπαρος.

Ἰνδ. γ'. κς'. ὑπ. Θεοδοσιου Ἀυγούστου τὸ ιε' και Οὐαλεν-
τιανοῦ νέου Ἀυγούστου τὸ δ'.

P 315

τδ' Ὀλυμπιάς.

10

Ἰνδ. δ'. κη'. ἐπ. Ἰσιδώρου και Σενάτορος.

Ἰνδ. ε'. κθ'. ἐπ. Ἀετιου τὸ β' και Σιγισβούλδου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων εἰσῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει

R 730 Οὐαλεντινιανὸς νέος Ἀυγουστος μηνὶ ὑπερβερεταίῳ πρὸ ιβ' κα-
λανδῶν νοεμβρίων. και ἐπετέλεσε τοὺς αὐτοῦ γάμους, λαβὼν¹⁵
Εὐδοξίαν τὴν θυγατέρα Θεοδοσιου και Εὐδοκίαν Ἀυγούστου,
μηνὶ ὑπερβερεταίῳ πρὸ δ' καλανδῶν νοεμβρίων, και ἔσχεν ἕξ αὐ-
B τῆς δύο θυγατέρας, Εὐδοκίαν και Πλακιδίαν.

5. Ἀχιλεὺς P.

6. λόφ PV.

12. Σιγισβάλδου P.

16. Ἀ-
γούστης P.

Annia m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

vero simul et divinam habuisse substantiam docere uti insa-
nus ausus est.

CCCIII. Olympias.

432. xxiv. Ind. xv. Valerio et Aëtio Coss.

4.

433. xxv. Ind. i. Theodosio Augusto XIV. et Maxi-
mo Coss.

1. 303.

His Coss. exortum est incendium ingens a Nεorio, et
conflagrarunt Horrea, et Balneum publicum, Achilleus appel-
latum, mense Loo, ex a. d. xii. Kal. Septembres.

434. xxvi. Ind. ii. Areobindo et Aspare Coss.

2.

435. xxvii. Ind. iii. Theodosio Augusto XV. et Valenti-
niano Juniore Augusto IV. Coss.

3.

CCCIV. Olympias.

5944. 436. xxviii. Ind. iv. Isidoro et Senatore Coss.

4.

437. xxix. Ind. v. Aëtio II. et Sigisvaldo Coss.

1. 303.

His Coss. Valentinianus Junior Augustus venit Constanti-
nopolim mense Hyperberetaeo, ex a. d. xii. Kal. Novembr. et
suas celebravit nuptias, accepta Eudoxia, filia Theodosii et
Eudociae Augustae, mense Hyperberetaeo, ex a. d. iv. Kal.
Novembres: et ex ea filias duas suscepit, Eudociam et Pla-
cidiam.

Ἰνδ. ε'. λ'. ὑπ. Θεοδοσίου Ἀυγούστου τὸ ιε' καὶ Φαύστου.

Ἰνδ. ζ'. λα'. ἐπ. Θεοδοσίου Ἀυγούστου τὸ ιε' καὶ Φήστου.

Ἐν τούτῳ τῷ ἔτει ἐκέλευσε Θεοδόσιος Ἀύγουστος τὰ τέλην κύκλῳ γενέσθαι ἐν ὄλῳ τῷ παραθαλασσίῳ Κωνσταντινουπόλεως. 5 καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει εἰσῆλθεν ἐν Καρθαγένῃ Ζινζίριχος ὁ βασιλεὺς τῶν Οὐανδάλων μὴνὶ ὑπερβερεταίῳ· καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει πειρᾶται τὴν Σικελίαν ἐρημῶσαι.

τε' Ὀλυμπιάς.

C

10 Ἰνδ. η'. λβ'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ Αἰγούστου τὸ ε' καὶ Ἀνατολίου.

Ἰνδ. θ'. λγ'. ὑπ. Κύρου μόνου.

Ἐπὶ τούτου ἐσφάγη Ἰωάννης Οὐάνδαλος ἐν τῇ Θράκῃ.

Ἰνδ. ι'. λδ'. ὑπ. Εἰδοξίου καὶ Διοσκόρου.

15 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐπέρασαν οἱ Οὐννοι καὶ τὸ Ἰλλυρικὸν ἠρήμωσαν Ἀττίλας καὶ Βλίδας.

Ἰνδ. ια'. λε'. ὑπ. Μυξίμου τὸ β' καὶ Πατίερον.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐνεκαινίσθη τὸ δημόσιον λουτρὸν ὁ Ἀχιλλεὺς μὴνὶ ἀδύνατῳ πρὸ γ' ἰδῶν Ἰανουαρίων. καὶ εἰσῆλ-

5. Ζινζίριχος V. 6. τῷ αὐτῷ P. 12. Ἰωάννης σου ἄνδαλος V.
15. ἐρημῶσαν P. 18. Ἀχιλλεὺς PV.

A. C.

438. xxx. Ind. vi. Theodosio Augusto XVI. et Fausto Coss.

[Ol. Iph.]

2.

439. xxxi. Ind. vii. Theodosio Augusto XVII. et Festo Coss.

3.

Hoc anno Theodosius Augustus praecepit muris claudi universum littus maritimum Constantinopoleos. Sed et ipso anno Gensericus Vandalorum Rex Carthaginem ingressus est mense Hyperbeteae: eodemque anno, Siciliam vastare annis est.

CCCV. Olympias.

440. xxxii. Ind. viii. Valentiniano Augusto V. et Anatolio Coss.

4.

441. xxxiii. Ind. ix. Cyro solo Cos.

1. 304

Hoc Cos. caesus est Joannes Vandalus in Thracia.

442. xxxiv. Ind. x. Eudoxio et Dioscoro Coss.

2.

Hic Coss. trajecerunt Hunni, et Illyricum vastarunt Attilas et Bldas.

443. xxxv. Ind. xi. Maximo II. et Paterno Coss.

3.

Hic Coss. dedicatum est publicum Balneum Achilleus mense Audynaeo, ex a. d. iiii. Idus Januarias. Et ingressus est Theodosius Augustus Constantinopolim, rediens ab expeditione Asiae, mense Loo, ex a. d. vi. Kal. Septembres.

θεν Θεοδόσιος ὁ Ἀύγουστος ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπὸ τοῦ ἔ-
πεδίτου τῆς Ἀσίας μηνὶ ἰούλιῳ πρὸς ε΄ καλανδῶν σεπτεμβρίου.

τς' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιβ'. λς'. ὑπ. Θεοδοσίου Ἀυγούστου τὸ ιη' καὶ Ἀλβίνου.

Ἐν τούτῳ τῷ ἔτει προΐοντος τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου εἰς 5
P 316 τὴν ἐκκλησίαν τῇ ἑορτῇ τῶν ἁγίων Θεοφανίων, συνέβη τὸν μά-
V 252 γιστρον Παυλίον ἀρρώστῆσαι ἐκ τοῦ ποδὸς καὶ μῆναι ἀπρόϊτον
καὶ ἔσκαουσῆσαι. καὶ προσήνεγκεν πένης τις τῷ βασιλεῖ Θεοδο-
σίῳ μῆλον Φρόγιον παμμέγεθς εἰς πᾶσαν ὑπερβολήν. καὶ ἔξε-
R 732 νισθη ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶσα ἡ σύγκλητος, καὶ εὐθὺς ὁ βασιλεὺς 10
δέδωκεν τῷ πένητι νομίσματα ρν', καὶ ἔπεμψε τὸ μῆλον τῇ Ἀυ-
γούστῃ Εὐδοκίᾳ, καὶ ἡ Ἀύγουστα ἔπεμψεν αὐτὸ Παυλίῳ τῷ
μαγιστρῷ καὶ φίλῳ τοῦ βασιλέως. ὁ δὲ αὐτὸς μάγιστρος ἀγνοῶν
ὅτι ὁ βασιλεὺς ἔπεμψεν αὐτὸ τῇ Ἀυγούστῃ, αὐτὸς πάλιν ἔπεμ-
B ψεν αὐτὸ τῷ βασιλεῖ Θεοδοσίῳ, ὡς ἔξερχεται ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. 15
καὶ εἰδέξατο αὐτὸ ὁ βασιλεὺς διχα τῆς Ἀυγούστας, καὶ ἀποκρῦψας
αὐτὸ καλέσας τὴν Ἀύγουσταν ἐπηρώτησεν αὐτήν, Ποῦ ἐστι τὸ
μῆλον ὃ ἔπεμψά σοι; ἡ δὲ εἶπεν ὅτι Ἐφαγον αὐτό. καὶ ὤρω-
σεν αὐτήν κατὰ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας εἰ ἔφαγεν ἢ τινα ἔπεμψεν
αὐτό. καὶ κείνη ἐπωμόσατο ὅτι οὐδενὶ αὐτὸ ἔπεμψεν, ἀλλ' αὐτὴ 20
αὐτὸ ἔφαγεν. καὶ ἐκέλευσεν, καὶ ἠνέχθη τὸ μῆλον, καὶ εἰδείξεν

2. σεπτεμβρίου P. 6. τὴν om. P. 11. 14. Ἀυγούστη P. 12.
Ἀυγούστη P. 16. αὐτὸ om. P. 19. αὐτὴν Malalas p. 357. 8.
αὐτῇ PV. *ibid.* εἰ] ἢ R.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCCFI. Olympias.

444. xxxvi. Ind. xii. Theodosio XVIII. et Albino Coss. 4.

Hoc anno, procedente Theodosio Imperatore in Ecclesiam die sanctorum Epiphaniorum festo, accidit ut Paulinus Magister ex pede aeger decumberet, nec processui interesset, cum sese excusasset. Obtulit interim pauper quidam pomum Phrygium, ultra quam solet, magnitudinis, ad quam obstupuit Imperator ac universus Senatus, statimque pauperi cl. aureos numerari iussit, misitque pomum Augustae Eudociae, Augusta vero Paulino Magistro et amico Imperatoris. Idem vero Paulinus Magister, cum ignoraret ab Imperatore illud ad Augustam fuisse missum, ipse rorsum ad Imperatorem Theodosium, dum ex Ecclesia egrederetur, illud ipsum misit. Recepit Imperator clam Augusta, et abscondit, advocatamque Augustam rogavit: *Ubi est malum, quod misi tibi?* Illa vero, *Comedi*, inquit. Tum Imperator exacto ab ea per suam salutem sacramento, rursum rogat an comedisset, an vero misisset alteri? Juravit illi se comedisse. Tum Imperator adferri pomum imperavit, allatumque illi ostendit. Exhinc illos inter divortium intercessit, ac separatio, Paulinumque deinceps suspectum habuit, ac tandem interfici praecepit. Quare

αὐτῇ αὐτό· καὶ ἐγένετο μεταξὺ αὐτῶν λύσις καὶ ἀπομερισμός.
καὶ λοιπὸν ὑπενόησεν τὸν αὐτὸν Παυλίον Θεοδόσιος ὁ βασιλεύς,
καὶ ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀποκτανθῆναι. καὶ λυπηθεῖσα ἡ αὐτὴ δέ-
σποινα Εὐδοκία ὡς ἔβρισηθεῖσα, ἐγνώσθη γὰρ πανταχοῦ ὅτι διὰ C
5 αὐτὴν ἐσφάγη ὁ Παυλῖνος, ὡς ὃν εὐμορφος νεώτερος, ἤτήσατο
τὸν βασιλεῦσα Θεοδόσιον ἢ Αὔγουστα Εὐδοκίαν ἀπελθεῖν εὐχῆς χά-
ριν εἰς τοὺς ἁγίους τόπους, καὶ παρέσχεν αὐτῇ, καὶ ἀπιῶσαι
ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα εὔχασθαι, εἰσελ-
θεῖσα ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ εἶπεν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ λό-
10 γον ἐγκωμιαστικὸν εἰς τὴν αὐτὴν Ἀντιόχειαν, καθημένη ἔσωθεν
τοῦ δίφρου ὀλοχρῦσου ὄντος καὶ διαλίθου βασιλικοῦ, καὶ ἔκραξαν
αὐτῇ οἱ τῆς πόλεως, καὶ ἀννέχθη αὐτῇ ἔσω ἐν τῷ βουλευτηρίῳ
εἰκὼν ἔγχρυσος, καὶ εἰς τὸ λεγόμενον Μουσεῖον στήλην χαλκῆν D
ἔστησαν αὐτῇ, αἵτινες ἕως τοῦ νῦν ἴστανται. καὶ φιλοτιμησα-
15 μὲνη τῇ τῶν Ἀντιοχείων πόλει τῆς Συρίας χρήματα λόγῳ σιτωνι-
κοῦ ὤρμησεν ἐπὶ τοὺς ἁγίους τόπους, καὶ ἔκτισεν εἰς Ἱεροσό-
λυμα πολλὰ, καὶ τὸ τεῖχος ἅπαν ἀνενέωσεν τῆς Ἱερουσαλήμ, εἶ-
ποῦσα ὅτι Δι' ἐμὲ εἶπε Δαβὶδ ὁ προφήτης ὅτι Καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ
σου οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. καὶ μένουσα εἰς αὐ-
20 τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ κτίουσα μνημεῖον ἑαυτῆς ἐκτίσε βυσιλικὸν τε-
λευτιῶ, καὶ ἀπετέθη ἐκεῖ ἐν Ἱερουσαλήμ. ἐν τῷ δὲ μέλλειν αὐτὴν
τελευτῶν ἐπωμόσατο μὴ συγγινώσκειν τῇ κατηγορίᾳ τῇ γενομένῃ
κατ' αὐτῆς ἔνεκεν Παυλίνου.

5. αὐ] αὐ P, ὃν V. 6. εὐχῆς χάριν om. P. 8. ἐλθοῦσα P.
9. ἐν τῷ] αὐτῷ R. 12. ἐν τῷ om. R. 18. ὁ προφήτης] Psalm.
l. 20 19. οἰκοδομηθήτω P. ib. μένουσα — 20. καὶ om. P. 21.
ἐν] εἰς P. ib. δὲ τῷ P. ib. τελευτῶν αὐτῆν P.

mirum in modum moerore confecta Domina Eudocia, quod in suam con-
tumeliam redundaret, (notum enim erat omnibus illius causa interfectum
esse Paulinum, ut qui formosus esset adolescens), petiit ab Imperatore
Theodosio, uti sancta loca adire sibi liceret: quod ille concessit. Illa
igitur Constantinopoli profecta Hierosolyma precandi causa, cum Antio-
chiam magnam venisset, orationem habuit ad Senatum de laudibus An-
tiochiae, sedens in sella ex auro tota confecta, gemmisque perfusa, ac
plane regia, universis urbis civibus fausta illi adclamantibus. Illius
deinde illata aurea effigies in Senatum, statua vero aerea in Musaeum,
locum ita nuncupatum, quae usque hodie adhuc manent. Illa porro An-
tiochiae Syriae civitati multis erogatis pecuniis, annuae vice, ad san-
cta loca profecta, Hierosolymis complura aedificia condidit, murosque
urbis universos instauravit, dicens: *Propter me dixit David Propheta,*
In bona voluntate tua aedificentur muri Hierusalem. Ibique condito sibi
Regio monumento, moritur, ac in eo Hierosolymis sepelitur. Moritura

R 734
P 317

'Ινδ. ιγ'. λζ'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Νόμου.

'Ινδ. ιδ'. λη'. ἱπ. Λεοντίου τὸ γ' καὶ Συμμαχου.

'Ινδ. ιε'. λθ'. ὑπ. Ἀρδαβουρου καὶ Ἀλυπίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Μαρκιανοῦπολις παρελήφθη, καὶ ἐσφάγη Ἀνάργισκος στρατηλάτης Θράκης. 5

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐγένοντο σεισμοὶ μεγάλοι, ὥστε τὰ τεῖχη πεσεῖν· ἐκράτησαν γὰρ ἐπὶ χρόνον, ὥστε μὴ τολμᾶν τινα ἐν οἴκῳ μένειν, ἀλλ' ἐφυγον ἔξω τῆς πόλεως πάντες λιτανεύοντες ἡμέρας καὶ νυκτός· γέγονε γὰρ ἀπειλὴ μεγάλη, οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς· τινὲς δὲ ἔλεγον καὶ πῦρ ἐν τῷ οὐρανῷ τεθεῖσθαι. ὅθεν 10 καὶ ἡ ἀνάμνησις κατ' ἔτος ἐπιτελεῖται μέχρι νῦν τῆς λιτανείας ὑπὲρ τῆς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ μακροθυμίας ἐν τῷ Τρικόχῳ πρὸ ἧ' ἰδῶν νοεμβρίων. ἐν γὰρ τῇ τῷσαύτῃ ἀπειλῇ οὐκ ἐθανάτωσέν τινας.

τζ' Ὀλυμπιάς. 15

'Ινδ. α'. μ'. ὑπ. Ζήνωνος καὶ ΠοστουμIANOῦ.

C 'Ινδ. β'. μα'. ὑπ. Πρωτογένους καὶ Ἀστερίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐτελεύτησεν Μαρίνα Ἀγούστα, γυνὴ Οὐαλεντινιανοῦ Ἀγούστου, μὴνὶ λῳῷ πρὸ γ' ἠωνῶν αὐγούστου. 20

7. γὰρ om. R. 11. λιτανίας P. 12. Τρικόχῳ V. 14. τινα P.

Annia m. c. vero juravit se a calumnia, quam Paulini causa passa erat, esse procius innocentem.

A. C.

5953. 445. xxxvii. Ind. xiii. Valentiniano Augusto VI. et Nomo Coss.

446. xxxviii. Ind. xiv. Leontio III. et Symmacho Coss.

447. xxxix. Ind. xv. Ardaburio et Alypio Coss.

His Coss. Marcianopolis recepta est, et Anargiscus Magister militum Thraciae est interfectus.

Eodem ipso anno, ingentes adeo terrae motus extitere, ut muri prosternerentur, cum longo tempore perstitissent, ita ut nemo domi manere auderet, sed omnes extra urbem fugerent, dieque ac nocte Litaniis insisterent. Ingens enim extitit pavor, qualisque nondum fuerat. Quidam dicebant ignem in coelo visum fuisse: unde quotannis celebratur Litaniae istius memoria pro clementis Dei bonitate ac patientia in Triconcho, ex a. d. viii. Idus Novembres. In tantis quippe terribus neminem morti dedit.

CCCVII. Olympias.

448. xl. Ind. i. Zenone et Posthumiano Coss.

449. xli. Ind. ii. Protogene et Asterio Coss.

His Coss. mortua est Marina Augusta Valentiniani Augusti uxer, mense Leo, ex a. d. iii. Nonas Augusti.

[Ol. Iph.]

1. 306.

2.

3.

4.

Ἰνδ. γ'. μβ'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ Ἀυγούστου τὸ ζ' καὶ Ἀβι-
ήνου.

Τούτοις τοῖς ὑπάτοις ἢ ἐν Ἐφέσῳ δευτέρα σύνοδος ἐγένετο,
καὶ καθηρέθησαν ὑπὸ Διοσκόρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας Δό-
5 μνος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας καὶ Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταν-
τινουπόλεως καὶ Ἰβας καὶ Θεοδώρητος καὶ ἄλλοι πλείονες.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου καὶ Οὐαλεντινιανοῦ Ἀυγού- D
στων ἐπιστράτευσεν κατὰ Ῥώμης καὶ Κωνσταντινουπόλεως Ἀττί-
λας ὁ ἐκ τοῦ γένους τῶν Γηπέδιων Οὐννων, ἔχων πλῆθος μυριά-
10 δων πολλῶν. καὶ ἐδήλωσεν διὰ Γότθου ἐνὸς πρεσβευτοῦ Οὐα-
λεντινιανῶ βασιλεῖ Ῥώμης, Ἐκλείου σοι δι' ἐμοῦ ὁ δεσπότης
μου καὶ δεσπότης σου Ἀττίλας ἵνα ἐντρεπίσης αὐτῷ παλάτιν.
ὁμοίως δὲ καὶ Θεοδοσίῳ βασιλεῖ τὰ αὐτὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει
ἐδήλωσεν δι' ἐνὸς Γότθου πρεσβευτοῦ. καὶ ἀκηκῶς Ἀέτιος ὁ
15 πρῶτος συγκλητικὸς Ῥώμης τὴν ὑπερβάλλουσαν τόλμαν τῆς ἀπο- R 736
νενημένης ἀποκρίσεως Ἀττίλα, ἀπήλθε πρὸς Ἀλλάρικον εἰς τὰς P 918
Γαλλίας, ἵτινι ἔχθρὸν Ῥώμης διὰ Ὀνώριον, καὶ προετρέψατο
αὐτὸν ἅμα αὐτῷ κατὰ Ἀττίλα, ἐπειδὴ ἀπώλεσεν πόλεις πολλὰς τῆς
Ῥώμης. καὶ ἑξαίρνης ἐπιφρόναντες αὐτῷ, ὡς ἔστιν ἠπληκην-
20 μένος πλησίον τοῦ Δανουβίου ποταμοῦ, ἔκοψαν αὐτοῦ χιλιάδας
πολλὰς· εἰς δὲ τὴν συμβολὴν ὁ Ἀλλάρικος πληγὴν λαβὼν ἀπὸ

1. Ἀβήνου P. 9. Γηπαίδων PV. 10. Γόθου hic et 12. R. ib.
τινὸς ἐνὸς R. 12. παλάτιον P, παλάτιν V. 17. Γαλλίους V.
18. αὐτὸν ἅμα] ἅμα αὐτὸς P. 19. ἠπληκηνεσάμενος P.

A. C. [Ol. Iph.]
450. XLII. Ind. II. Valentiniano Augusto VII. et Albino
Coss. 1. 307.

Hic Coss. Ephesi Synodus altera acta est, in qua damnati sunt a
Dioscuro Alexandriae Episcopo Dominus Episcopus Antiochiae, Flavia-
nus Episcopus Constantinopoleos, Ibas, Theodoretus, alique complures.

Imperantibus Theodosio et Valentiniano Augustis, expeditionem
mōvit adversus Romam et Constantinopolim Attilas, ex Gepidis Hunnis
ortus, una cum infinita copiarum multitudine, haecque Valentiniano qui
Romae imperabat, per quendam Gothum suum legatam denuntiavit:
*Imperat per me Dominus meus et Dominus tuus Attilas, uti sibi Palatium
instruas.* Pari quoque modo, Theodosio Imperatori per quendam alium
Gothum legatam similia mandata transmisit. Quibus quidem auditis,
Aëtius primus Romae Senator, cum intolerandam audaciam fatul ac in-
epti mandati Attilae accepisset, profectus est in Gallias ad Allarichum,
Romanorum hostem propter Honorium, illumque in Attilam impulit, ut
qui Romani imperii plurimas evertisset civitates. Illi e vestigio impres-
sione in illum facta, cum is ad Danubium fluvium castra posuisset,
multa millia de ejus exercitu ceciderunt. Inter pugnandum vero Allari-

σαγίττας τελευτᾷ. ὡσαύτως δὲ καὶ Ἡ Ἀττίλας τελευτᾷ καταφο-
ρᾷ αἵματος διὰ τῶν ρινῶν ἐνεχθεὶς νυκτὸς μετὰ Οὐννας παλλακί-
δος αὐτοῦ καθένδων, ἣτις κόρη καὶ ὑπενοήθη ὅτι αὐτὴ ἀνέϊλεν
B αὐτόν· περὶ οὗ πολέμου συνεγράψατο ὁ σοφώτατος Πρίσκοις ὁ
Θράξ.

Λέγει ὅτι Κῦρος προεβλήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑπαρχος
πραιτωρίων καὶ ἑπαρχος πόλεως. καὶ προῆει μὲν ὡς ἑπαρχος
πραιτωρίων εἰς τὴν καροῦχαν τῶν ἐπαρχῶν· ἀνεχώρει δὲ καθή-
μενος εἰς τὴν καροῦχαν τοῦ ἐπαρχοῦ τῆς πόλεως· ἐκράτησεν γὰρ
τὰς δύο ἀρχὰς ἐπὶ χρόνους τέσσαρας, διότι καθαρὸς ἦν πῦν·¹⁰
καὶ αὐτὸς ἐπενόησεν τὰ ἐσπερινὰ φῶτα ἄπτεσθαι εἰς τὰ ἐργαστή-
ρια, ὁμοίως καὶ τὰ νυκτερινά. καὶ ἔκραξαν αὐτῷ τὰ μέρη εἰς τὸ
Ἰππικὸν ὅλην τὴν ἡμέραν, Κωνσταντῖνος ἔκτισεν, Κῦρος ἀν-
νέωσε. καὶ ἐχόλεσεν αὐτῷ ὁ βουσιλεύς, ὅτι ταῦτα ἔκραζαν, καὶ
C διεδέξατο αὐτὸν δημεύσας καὶ ἐποίησεν αὐτὸν κληρικὸν καὶ ἔπι-¹⁵
V 254 ψεν αὐτὸν ἐπίσκοπον εἰς Σμύρναν τῆς Ἀσίας· ἦσαν γὰρ οἱ τῆς
πόλεως ἐκεῖνης ἤδη τέσσαρας ἐπισκόπους φονεύσαντες· καὶ ἵνα
καὶ αὐτὸν Κῦρον ἀνέλωσιν. φθύσαντος δὲ αὐτοῦ τὴν πόλιν ἐν
τοῖς ἀγίοις γενεθλοῖς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὑπο-
νοήσαντες οἱ τῆς πόλεως Σμύρνης ὅτι ὡς Ἑλληνα αὐτὸν ὁ βασι-²⁰
λεὺς ἐκεῖ ἐπίσκοπον ἐποίησεν, ἤτησαν αὐτὸν προσφωνῆσαι. ὅστις
ἀνγκασθεὶς ὑπ' αὐτῶν ἀνέβη προσομιλῆσαι· καὶ μετὰ τὸ δοῦ-

1. καὶ om. P. 7. προῆει μὲν ὡς] προειρημένος V, προειρημένος P.
8. τῶν — καροῦχαν om. P. 13. καὶ Κωνσταντῖνος P. 14. ἐχό-
λεσεν P, ἐχόλεσεν V cum Malala p. 362. 1. Oportuerat ἐχόλησεν.
Conf. annot. ad p. 98. D. 19. σωτῆρος] κυρίον P.

chus sagitta ictus interiit: similiter et Attilas, sanguine ex naribus
erumpente extinctus est, dum cum Hunna pellice noctu dormiret. Quae
quidem puella de ejus nece suspecta habita est. De hoc bello scripsit
doctissimus Priscus Thrax.

Is porro ait Cyrum Praefectum Praetorio et Praefectum Urbi crea-
tum esse. Idem vero praedictus Praefectus Praetorio in carruca Prae-
fecti Urbi sedens, (hos enim geminos magistratus per iv. annos obti-
nuit, quod inculpatae prorsus esset vitae) processit Ipsa etiam lumina
vespertina in officinis, similiter et nocturna accendi adinvenit. Et ac-
clamarunt illi Factiones in Circo, toto die: *Constantinus condidit, Cyrus
renovavit*. Ob hasce acclamationes Cyro factas offensus Imperator,
ipsique iratas, alium substituit, et bonis ejus publicatis, Clericum fieri
coegit, misitque Smyrnam Asiae civitatem, ut ibi Episcopum ageret:
cujus quidem urbis cives cum quatuor suos Episcopos jam interfecissent,
Cyrum pariter perempturos persuasum habebat. Cum autem in urbem
venisset Cyrus ipso Domini nostri Jesu Christi natali die, Smyrnenes
suspicati, tanquam hominem paganum, ad se missum esse ab Imperatore

και ειρήνην ἤρξατο λέγειν οὕτως, Ἀδελφοί, ἡ γέννησις τοῦ Θεοῦ .
και σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ σιωπῆ τιμάσθω, ὅτι ἀκοῆ
μένον συνελήφθη ἐν τῇ ἁγίᾳ παρθένῳ· λόγος γὰρ ἦν. αὐτῷ ἡ D
δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν. και εὐφημηθεὶς κατήλθεν, και
5 ἔμεινεν ἐκεῖ ἕως θανάτου αὐτοῦ.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔπαθε Κωνσταντινούπολις ἀπὸ σεισμοῦ μη-
νὶ αὐδυναίῳ ε' και κ' νυκτὸς ἀπὸ τῶν λεγομένων Τρωαδικῶν
Ἐμβόλων ἕως τοῦ χαλκοῦ Τετραπύλου ἐπὶ χρόνον, ὥστε μὴ τολ- R 738
μᾶν ἐν οἴκῳ τινὰ μένειν, ἀλλ' ἔφυγον ἔξω τῆς πόλεως πάντες
10 λιτανεύοντες ἡμέρας και νυκτὸς. και ὁ βασιλεὺς ἐλιτάνευσε με-
τὰ τῆς συγκλήτου και τοῦ ὄχλου και τοῦ κλήρου ἀνυπόδετος ἡμέ-
ρας πολλὰς. γέγονε γὰρ ἀπειλὴ μεγάλη, οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἄρ- P 319
χῆς· τινὲς δὲ ἔλεγον και πῦρ ἐν τῷ οὐρανῷ τεθεῖσθαι. ὅθεν
και ἡ μνήμη κατ' ἔτος ἐπιτελεῖται τῆς λιτανείας μέχρι και νῦν
15 ἐν τῷ Κάμπῳ ὑπὲρ τῆς τοῦ φιλανθρωποῦ Θεοῦ μακροθυμίας.
ἐν γὰρ τοσαύτῃ ὀργῇ οὐδεὶς ἐθανατώθη.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐξῆλθεν Θεοδοσίος Ἀύγουστος ἱππασθῆναι,
και ἐν τῷ ἱππάζεσθαι αὐτὸν συνέπεσεν ἐκ τοῦ ἵππου· και πλη-
γεὶς τὸν σφόνδυλον αὐτοῦ εἰσῆλθεν λεκτικίῳ ἀπὸ Λευκοῦ ποτα-
20 μοῦ, και καλέσας τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ τὴν δέσποιναν Πουλχερίαν

2. και om. P. 10. ἐλιτάνευε P. 12. „Repetuntur superiora“
(p. 317. B) Raderus. Conf. annot. ad p. 94. D. 13. θεῖσθαι P.
14. λιτανείας PV. 19. Λευκοῦ] Λύκον Ducangius.

in Episcopum, petierunt ab eo ut pro concione verba faceret. Coactus ille ab iis, Ambonem conscendit verba facturus, paceque data, sic sermonem suum exorsus est: *Fratres, natalis Dei Salvatoris nostri Jesu Christi silentio colatur, quia solo auditu in Sancta Virgine conceptus est, erat enim Verbum: ipsi gloria in saecula, Amen.* Factaque acclamatione, descendit, ibique mansit usque ad mortem.

Hoc anno, magnam labem accepit Constantinopolis ex terrae motu mense Audynaeco, xxvi. die, noctu, a Troadensibus ita appellatis Porticibus, usque ad aereum Tetrapylum, sat diu, ita ut nemo auderet domi manere, sed omnes extra urbem fugerent, die ac nocte Litaniis vacantes. Sed et Imperator ipse cum Senatu ac plebe et Clero nudis pedibus per multos dies pariter supplicationes peregit: ingens enim extitit terror, et qualis nunquam fuerat. Quidam etiam affirmabant se ignem in coelo vidiase: unde anniversaria memoria istius supplicationis ad hoc usque tempus in Campo peragitur in gratiarum actionem pro Dei clementia. In tanta enim malorum trepidatione nemo extinctus est.

Hoc anno, cum Theodosius Augustus equitandi gratia urbem esset egressus, inter equitandum equo excidit, ac vertebrae spinæ luxavit. Lectica a Lyco fluvio in urbem illatus, ac Domina Pulcheria sorore advocata, cum ea de Marciano Ex-Tribuno verba habuit. Tumque rursum idem Imperator Theodosius Marciano, coram Aspare et reliquis Se-

εἶπεν αὐτῇ διὰ Μαρκιανὸν τὸν ἀπὸ τριβούνων. καὶ τότε πάλιν αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Θεοδοσίος εἶπεν Μαρκιανῶ ἐπὶ Ἀσπαρος καὶ τῶν λοιπῶν συγκλητικῶν πάντων ὅτι Ἐφάνη μοι ὡς διέ σε γενέσθαι βασιλέα μετ' ἐμέ. καὶ μεθ' ἡμέρας τελευτᾷ ὁ αὐτὸς Θεοδοσίος, ὧν ἐτῶν να'. 5

Καὶ αὐτῶ τῷ ἔτει Ἰσφάγη Χρυσάφης ὁ σπαθάριος εἰς τὴν πόρταν Μελαντιάδος.

Καὶ αὐτῶ τῷ ἔτει ἐπήρθη Μαρκιανὸς Αἰγούστος ἀπὸ τοῦ Κερκησιου ἐν τῷ Ἑβδόμῳ μηνὶ λῶν πρὸς ἡ' καλανδῶν σепτεμβρίου ἡμέρα πέμπτη. ἢ μόνον δὲ ἐβασίλευσεν, ἰγγιμε τὴν ἀδελφὴν 10
C Θεοδοσίου τοῦ νέου βασιλέως τὴν δέσποιναν Πουλχερίαν, παρ-
θένον οὖσαν ἐτῶν νδ'.

Ῥωμαίων μβ' ἐβασίλευσεν Μαρκιανὸς ἔτη ζ'.

ὁμοῦ ἔτη ρϞϛϛ'.

Ἰνδ. δ'. α'. ὑπ. Μαρκιανοῦ Αἰγούστου καὶ Ἀδελφίου. 15

Πουλχερία ἡ γυνὴ Μαρκιανοῦ τοῦ βασιλέως τῶν ἁγίων τισσαράκοντα τῶν ἐν Σεβαστείᾳ μαρτυρησάντων κατ' ὀπτισίαν εὐρίσκει τὰ λείψανα κατακρηπτόμενα εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου Θύρσου ὀπίσω τοῦ ἄμβωνος. καὶ ἀνιδομήσατο αὐτῶν οἶκον ἕξω 20
D τῶν τευχῶν τῶν Τρωαδησίων Καισάρως ὑπάτος καὶ ἑπαρχος.

R 740
V 255

τη' Ὀλυμπιύς.

Ἰνδ. ε'. β'. ὑπ. Σφωρικίου καὶ Ἐρκουλάνου.

6. τῷ αὐτῷ P. *ib.* Χρυσάφης PV. 9. Κερκισίου PV. 10.
ἢ de meo addidi. Conf. Malalas p. 867. 9. 11. νέου om. P. 17.
Σεβαστεία PV. 20. τῶν prius om. P. *ib.* ὑπαρχος PV.

Anni a. m. c. natoribus, Divinitus, inquit, mihi significatum est te in imperio mihi successurum. Et post aliquot dies moritur idem Theodosius, cum annum ageret LI.

Eodem anno, interfectus est Chrysaphius Spatharius ad portam Melantiadis.

Eodem ipso anno, levatus est Marcianus Augustus a Circensibus, seu Factionibus, in Hebdomo, mense Loo, ex a. d. viii. Kal. Septemb. feria v. Solus vero imperavit. Uxorem duxit Dominam Pulcheriam. Theodosii Imperatoris sororem, virginem, annos natam LIV.

Romanis XLII. Imperavit Marcianus annos VII. Colliguntur anni v. MDCCLXVI.

A. C.

5959. 451. I. Ind. iv. Marciano Augusto et Adelfio Coss.

[Ol. Iph.] 3.

Pulcheria Marciani Imperatoris conjux, Sanctorum XL. Martyrum Sebastiae passorum per visum reliquias invenit, reconditas in aede Sancti Thyrsi, pone Ambonem: iisque aedem sacram extruxit extra muros Troadenses Caesarinus Consul et Praefectus.

Ἔτους κββ' τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου γέγονεν ἡ τετάρτη σύνοδος ἐν Χαλκηδόνι τῶν χλ' ἁγίων πατέρων κατὰ τῶν μιαρῶν Εὐτυχοῦς καὶ Διοσκόρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας τῶν καὶ καθαιρεθέντων.

5 Ἰνδ. ζ'. γ'. ὑπ. Βινκομάλου καὶ Ὀπιλλανος.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐτελεύτησεν ἡ δέσποινα Πουλχερία. P 320

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων Βινκομάλου καὶ Ὀπιλλανος, βασιλευόντων Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Μαρκιανοῦ Ἀγούστων μηνὶ περικτῷ πρὸ ἰβ' καλανδῶν μαρτίων τῇ μέσῃ ἑβδομαδί τῶν νη-
10 σταιῶν ἔτους Συρομακεδόνων ψξγ', Ἀντιοχείων φα', καὶ κκε' ἔτους ἀφ' οὗ ἀπετμήθη ὁ ἅγιος πρόδρομος προφήτης καὶ βαπτιστῆς Ἰωάννης, ἠδρέθη ἡ τιμία αὐτοῦ κεφαλὴ ἐν τῇ Ἐμεσηνῶν πόλει.

Ἰνδ. ζ'. δ'. ὑπ. Ἀετλου καὶ Στουδίου.

Τούτῳ τῷ ἔτει βασιλευόντος Ἀνθήμου ἐν Ῥώμῃ ἐκτίσθη B
15 ὑπ' αὐτοῦ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου Θωμᾶ, πλησίον τοῦ Βοραϊδίου, ἐπι-
λεγόμενον τὸ Ἀποστολεῖον.

Ἰνδ. η'. ε'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ Ἀγούστου τὸ η' καὶ Ἀν-
θήμου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐσφάγη Οὐαλεντινιανὸς Ἀγούστος ἐν Ῥώμῃ

10. ψξγ'] ψκδ' Scaliger p. 290. Conf. Clinton. Fast. vol. II. p. 369.
12. Ἐμεισιῶν P, Ἐμεισιῶν V. 15. Βοραϊδίου] Vide p. 323. D.
id. λεγόμενον P. 16. τῷ Ἀποστολίῳ V. 17. Ἀνθημίου P.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCCVIII. Olympias.

452. II. Ind. v. Sphoracio et Herculano Coss.

4.

Anno cxxxii. Domini in coelum Assumptionis, acta est quarta Synodus Chalcedone dcxxx. Sanctorum Patrum contra scelestos Eutychem et Dioscorum Alexandriae Episcopum, qui depositi fuere.

453. III. Ind. vi. Vincomalo et Opillione Coss.

1. 308.

His Coss. obiit Domina Pulcheria.

Praedictis Vincomalo et Opillione Coss. imperantibus Valentiniano et Marciano Augustis, mense Peritio, ex a. d. xii. Kalend. Martias, media jejuniorum hebdomade, anno Syro-Macedonum dcccLxiii. Antiochenorum xi. et cxxxv. anno quo, postquam capite truncatus est sanctus Praecursor Propheta et Baptista Joannes, illius venerandum caput in Emesenorum civitate inventum est.

454. IV. Ind. vii. Aëtio et Studio Coss.

2.

Hoc anno, imperante Romae Anthemio, coadita est ab illo aedes Sancti Thomae juxta Boraedium, quae Apostolium vulgo appellatur.

455. V. Ind. viii. Valentiniano Augusto VIII. et Anthemio Coss.

3.

μέσον δύο θαφνῶν, καὶ ἐπήρθη βασιλεὺς Μάξιμος, καὶ ἐσφάγη καὶ αὐτὸς τῷ αὐτῷ ἔτι. καὶ εἰσῆλθεν Ζινζίριχος βασιλεὺς τῶν Ἀφρων εἰς Ῥώμην, καὶ παρέλαβεν Εὐδοξίαν τὴν γυναῖκα Οὐαλεντινιανοῦ καὶ τὰς δύο αὐτῆς θυγατέρας, Πλακιδίαν καὶ Ὀνωρίαν, ἧς μετ' ὄλιγον ἀγοράζει ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας Λέων ὁ βασιλεὺς. τὴν δὲ Ὀνωρίαν νύμφην ἐκράτησεν Ζινζίριχος εἰς Ὀνώριχον υἱὸν αὐτοῦ.

τθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. θ'. ζ'. ὑπ. Οὐαρανῦ καὶ Ἰωάννου.

Ὁ βασιλεὺς Μαρκιανὸς ἐφίλει τὸ Βένετον μέρος οὐ μόνον ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀλλὰ καὶ πανταχοῦ. ὃς ταραχῆς γενόμενης ὑπὸ τῶν τοῦ Πρασίνου μέρους, διάταξιν αὐτοῦ θίλων ἐξεφώνησεν μὴ πολιτεύεσθαι Πρασίνους μήτε στρατεύεσθαι ἐπὶ ἔτη γ'.

R 742 Ἰνδ. ι'. ζ'. ὑπ. Κωνσταντίνου καὶ Ῥούφου. 15

D Ἐπὶ τοῦτων τῶν ὑπάτων ἐτελεύτησεν Μαρκιανὸς Αὔγουστος, ὦν ἐτῶν ξέ'. καὶ ἐπήρθη Λέων ὁ μέγας βασιλεὺς ὑπὸ τοῦ ἐξερχέτου μηνὶ περιτίῳ πρὸς ζ' ἰδῶν φεβρουαρίων, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ις'. ὁμοῦ, εἴρηπβ'.

μγ' ἐβασίλευσε Ῥωμαίων Λέων ἔτη ις'. ὁμοῦ, εἴρηπβ'. 20

6. ὁ Ζινζίριχος P. 20. μγ' — εἴρηπβ' om. V.

A. C.

[Ol. Iph.]

Hoc anno, Valentinianus Augustus Romae inter duas lauros est interfectus, levatusque Imperator Maximus, eodem anno occisus est. Et Romam ingressus est Gensericus Afrorum Rex, uxoremque Valentiniani Eudoxiam, et filias illius duas, Placidiam et Honoriam, secum abduxit, quas paulo post Leo Imperator ex captivitate redemit. Honoriam vero retinuit Gensericus pro filio suo Honoricho.

CCCIX. Olympias.

456. vi. Ind. ix. Varane et Joanne Coss.

4.

Marcianus Imperator Venetae Factioni favebat, non Constantinopoli duntaxat, sed et ubique. Is tumultu a Prasina Factione excitato, Sacram suam jussionem emisit, qua Prasini a publicis muneribus et a militia ad triennium arcebantur.

457. vii. Ind. x. Constantino et Rufo Coss.

1. 309.

His Coss. obiit Marcianus Augustus, annos tum natus LXV. levatusque est Imperator ab exercitu Leo Magnus, mense Peritio, ex a. d. vii. Idus Februarias, et imperavit annos XXI. Colliguntur anni v. MDCCLXXXII.

XLIII. imperavit Romanis Leo annos XVI. Colliguntur anni v. MDCCLXXXII.

Ἰνδ. ια'. α'. ὑπ. Λέοντος Αὐγούστου καὶ Μαΐουρινου.

Ἰνδ. ιβ'. β'. ὑπ. Ῥεκίμερου καὶ Πατρικίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων προήχθη ἔπαρχος πόλεως Θεο- P 256
δούσιος· καὶ ἔκτισεν τὸ Αὐγουσταῖον ἐκ πλαγιῶν τῆς μεγάλης ἐκ- P 821
κλησίας.

Τούτῳ δὲ τῷ ἐνιαυτῷ ἤρξατο Ἄσπαρ ἑ στρατηλάτης κτί-
ζειν τὴν μεγίστην κιστέρναν πλησίον τοῦ παλαιοῦ τείχους.

τί Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιγ'. γ'. ὑπ. Ἀπολλωνίου καὶ Μάγνου.

10 Ἰνδ. ιδ'. δ'. ὑπ. Λαυκελαῖφου καὶ Σενηριανοῦ.

Ἰνδ. ιε'. ε'. ὑπ. Λέοντος Αὐγούστου τὸ β' καὶ Σερπεντίου. B

Ἰνδ. α'. ζ'. ὑπ. Βιβιανοῦ καὶ Βασιλείου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων λείψις γέγονεν τοῦ ἄρτου, ὥστε
πραθῆναι τὸν ἓνα ἄρτον φόλεων τριῶν.

15 τια' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. β'. ζ'. ὑπ. Ῥουστικίου καὶ Ὀλυβρίου.

Τούτῳ τῷ ἔτει τελευτᾷ ὁ ἅγιος Συμεὼν ὁ στηλίτης, ὄντος
τότε κόμητος ἀνατολῆς Ἀρδαβουρίου τοῦ πατρικίου τοῦ υἱοῦ
Ἄσπαρος τοῦ στρατηλάτου. καὶ κρυζάντων τῶν Ἀντιοχέων καὶ C
20 αἰτησάντων τὸ σῶμα τοῦ δικαίου, ἐπεμψεν ὁ αὐτὸς Ἀρδαβου-

1. Μαίωριανου P. 4. τὸν P. 6. τῷ om. R. 11. Σερπεντίου P.
13. τῶν] τῶν αὐτῶν P. 17. στυλίτης PV cum Malala p. 369. 10.

A. C.

[Ol. Iph.] Ann. a. m. c.

458. I. Ind. xi. Leone Augusto et Majoriano Coss.

2.

459. II. Ind. xii. Recimere et Patricio Coss.

3.

His Coss. processit Praefectus Urbi Theodosius, condi-
ditque Augustaeum ad latus Magnae Ecclesiae.

Eodem anno, coepit Aspar Magister militum condere
magnam Cisternam, juxta antiquum urbis murum.

CCCX. Olympias.

460. III. Ind. xiii. Apollonio et Magno Coss.

4.

5968.

461. IV. Ind. xiv. Dagalaipho et Severiano Coss.

1.

310.

462. V. Ind. xv. Leone Augusto II. et Serpentino Coss.

2.

463. VI. Ind. i. Viviano et Basilio Coss.

3.

His ipsis Coss. ingens adeo extitit in urbe panis penuria,
ut unicus tribus follibus venderetur.

CCCXI. Olympias.

464. VII. Ind. ii. Rusticio et Olybrio Coss.

4.

Hoc anno, e vita excessit Sanctus Symeon Stylites, cum
Ardaburius Patricius, Asparis Magistri militum filius, tum Co-
mes esset Orientis. Et clamantibus ac petentibus civibus An-

Chronicon Paschale vol. I.

38

ριος Γοτθικὴν βοήθειαν, καὶ ἤνεγκε τὸ λείψανον τοῦ ἁγίου Συμεῶνος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ, καὶ ἐκτίσθη αὐτοῦ μαρτύριον οἶκος μέγας.

^{R 744}
^D Ὀλύβριος πεμφθεὶς ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ Λέοντος βασιλέως, καὶ βιασθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκεῖσε Ῥωμαίων, ἐκεῖσε χειροτονεῖται βασιλεύς, καὶ ἔσχεν γυναῖκα Πλακιδίαν τὴν καὶ ἀγορασθεῖσαν, ἣγουν ἀναβρῦσθεῖσαν, ἐκ τῆς αἰχμολωσίας. οὗτοι κτελλουσι τὴν ἁγίαν Εὐφημίαν τὰ Ὀλυβρίου. καὶ γεννᾷ ἐξ αὐτῆς Ὀλύβριος Ἰουλιάναν τὴν γενομένην γυναῖκα Ἀρεοβίνδου τοῦ μεγάλου τοῦ μονομαχήσαντος ἐν Περσίῃ, ἐξ ὧν γεννᾶται Ὀλύβριος ὁ μικρός. 10

Ἰνδ. γ'. η'. ὑπ. Βασιλίσκου καὶ Ἀρμεναρχίου.

^{P 322} Ἐπὶ τούτων τῶν ἐπάτων Μηνῶς, νυκτέπαρχος ὢν, κατηγορηθεὶς ἐπὶ φαύλοις πράγμασιν, ἠρωτήθη ἐν τῷ Ἰππικῷ ἀπὸ τῆς συγκλήτου, καὶ κατὰ κέλευσιν τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῆς βαθείας τοῦ Ἰππικοῦ καμπτοῦ παιδίον αὐτὸν ἰσκέλισεν καὶ ἔρριπεν ἐπὶ 15 πρόσωπον, καὶ λαβὼν αὐτὸν ὁ δῆμος ἤρξαντο σύρειν. ἰδόντες δὲ οἱ ἄρχοντες τὸ γεγονός, φοβηθέντες ἀνεχώρησαν. καὶ ἔσθραν ἐκείνον ἕως τῶν οἰκῶν τοῦ Στουδίου· καὶ λαβὼν εἰς Γότθος λίθον ἔδωκεν αὐτὸν κατὰ τῆς ἀκοῆς, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν. καὶ ἐσέρη ἀπὸ τοῦ δήμου τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ἕως θαλάσσης. 20

1. Γοτθικὴν R. Sic et infra. 5. Alterum ἐκεῖσε om. P. 6. ἀναρσοθεῖσαν PV. 15. ἐκέλισεν Ducangius, ἐκέλλισεν PV.

A. C.

tiochenis corpus viri istius Justi, misit Ardaburius Gothicum praesidium, illudque detulit Antiochiam magnam, ubi conditum est illius Martyrium, aedes amplissima. [Ol. Iph.]

Olybrius Romam missus a Leone Imperatore, a Romanis invitus coronatur Imperator, ducta uxore Placidia illa, quae a barbaris redempta, seu a captivitate liberata fuerat. Hi condiderunt aedem sacram Sanctae Euphemiae, Olybrii nuncupatam. Genuit autem Olybrius ex Placidia Julianam, conjugem Areobindi, magni illius viri, qui in Perside singulari certamine cum hoste est congressus: ex quibus natus est Olybrius minor.

465. VIII. Ind. III. Basilisco et Armenaricho Coss.

1. 311.

His Coss. Menas cum Praefectum Vigilum ageret, postulatus est reus de aliquot pravis actis, interrogatusque a Senatu in Circo, jussu Imperatoris in imam, qua is flectitur, partem, caesum ac debilitatum, in faciem quidam deiecit, huncque arreptum populus coepit trahere, (hiscæ conspectis, recedentibus interea cum pavore iudicibus) ipsumque ad aedes usque Studii pertraxit, ubi Gotthus quidam saxum in aetrem impexit, eumque morti dedit, cujus cadaver a populo usque ad mare tractum est.

Post dies autem xxx. conflagrarunt ex Dei vindicta ur-

Μεθ' ἡμετέρας δὲ τριάκοντα ἐκάθησαν τῆς πόλεως ἀπὸ Θεο-
μήτιδος δευτεῖρας ἢ μὴν γορπιαίου Σεπτεμβρίου β', ἡμέρα δ', ἰν-
δικτιδίου γ'; ἐν τῇ συνάξει τοῦ ἁγίου Μαρμα.

Ἰνδ. δ'. θ'. ὑπ. Λέοντος Αὐγούστου τὸ γ' μόνου.

5 Ἰνδ. ε'. ι'. ὑπ. Πουσαίου καὶ Ἰωάννου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ἐπάτων κατηγορήθη Ἰσοκάσιος ὁ φιλόσο- B
φος καὶ κνεστόριος; ὡς Ἕλληνας; ὅστις κατήγετο μὲν ἐκ γένους
Ἀγέος τῆς Κιλικίας, ἦν δὲ κτήτωρ Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης καὶ
οὐκ ἴστωρ, ὅστις δεινύσεν ἀρχὰς πολλὰς μετὰ δόξης· ἦν δὲ σφό-
10 δρα λογικός. καὶ σσοχεθεὶς κατὰ κέλευσιν τοῦ βασιλέως διὰ τὴν V 257
τότε γενομένην ἀταξίαν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀποζωσθεὶς τῆς
ἀξίας αὐτοῦ παρετέμφθη ἐν Χαλκηδόνι; πέρην τῆς Κωνσταντι-
νουπόλεως, τῷ ἄρχοντι Βιθυνίας Θεοφίλω, ὅστις καὶ τὰς φω-
νὰς αὐτοῦ ἔλαβεν. Ἰάκωβος δὲ ὁ Κλιξ ἀρχιεπὶς ὢν τῆς πό-
15 λεως, ὁ λεγόμενος ψυχριστός, παρεκάλεσε τὸν βασιλέα. ἐφίλει
γὰρ αὐτὸς ὁ Λέων αὐτὸν τὸν ψυχριστὸν καὶ πᾶσα ἡ σύγκλητος
καὶ ἡ πόλις, ὡς ἄριστον ἱατρὸν καὶ φιλόσοφον; ὥτινι οἱ συγκλη- C
τικοὶ καὶ εἰκόνας αὐτοῦ ἔστησαν ἐν τῷ Ζευξίπῳ. οὗτος ἐδυσ-
ώπησεν τὸν βασιλέα, αὐτῶν αὐτὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸν
20 Ἰσοκάσιον ἐξετιμᾶσθῆναι παρὰ τῆς συγκλήτου καὶ τοῦ ἐπάρχου τῶν
πραιτωρίων καὶ μὴ παρὰ ἄρχοντι ἐπαρχίας, ἐπειδὴ κνεστορίου εἶ-
χεν ἀξίαν. καὶ πεισθεὶς ὁ βασιλεὺς Λέων ἐκέλευσεν ἐνεχθῆναι

2. ἀετιμβροίω R. 8. Ἀγισός οὐκ. P; Ἀγισίτης Malalas p. 369. 19.
14. ὦν om. P. 16. αὐτός] αὐτὸν RV.

A. C.

[Ol. Iph.]

bis Regiones octo, mense Gorpiaeo, Septembris II. Feria IV.

Ind. III. die Sancto Mamanti sacro.

466. IX. Ind. IV. Leone Augusto III. solo Coss.

2.

467. X. Ind. V. Pusaeo et Joanne Coss.

3.

His Coss. delatus est Isocasius Philosophus, vir Quaestorius, ut pa-
ganus: qui quidem gente Cilix erat, civis vero et habitator magnae
Antiochiae, quique multos magistratus cum laude obierat, magna caete-
rum vir prudentia. Comprehensus ille jussu Imperatoris propter turbas
Constantinopolim tum ortas, abrogata illius dignitate, missus est Chalce-
donem, trans Constantinopolim, ad Theophilum Bithyniae Praetorem,
qui delata in eum testimonia excepit. Sed Jacobus Cilix, Urbis Archia-
ter, cognomento Psychristus, erga Imperatorem pro eo precatore inter-
venit. Amabat enim illum Leo, ac Senatus universus, ipsaque civitas,
veluti praestantissimum Medicum, et Philosophum, cui etiam Senatus
auctoritas posuit in Zeuxippo. Hic, inquam, Imperatorem deprecatus est,
ut Isocasi causam a Senatu et Praefecto Praetorio, non vero a Prae-
sidae Provinciae cognosci pateretur, ut qui Quaestoriam dignitatem ges-
sisset. Exdatus Imperator Isocasi Chalcedone reduci in urbem pra-

R 746 τὸν Ἰσοκάσιον ἀπὸ Χαλκηδόνος, καὶ εἰς τὸν Ζευξίππου προνεχθεὶς ἐξητάζετο ἀπὸ τοῦ ἐπάρχου τῶν πραιτωρίων καὶ ὑπάτου Πουσαίου. καὶ διελάλησεν ὁ αὐτὸς Πουσαῖος κατὰ τοῦ Ἰσοκασίου, ἐσελθόντος πρὸ βηλοῦ γυμνοῦ, δεδεμένου ὀπισθάγκωνα, D ταῦτα· Ὁρῷς ἐαυτόν, Ἰσοκάσιε, ἐν ποίῳ σχήματι καθέστηκας; 5 καὶ ἀποκριθεὶς Ἰσοκάσιος εἶπεν, Ὁρῷ, καὶ οὐ ξενίζομαι; ἄνθρωπος γὰρ ὢν ἀνθρωπίναις περιπέσει συμφοραῖς. ἀλλὰ δίκη δίκυσον ἐπ' ἐμοὶ ὡς ἐδίκαιες σὺν ἐμοί. καὶ ἀκούσας τοῦ Ἰσοκασίου ὁ δῆμος τῶν Βυζαντιῶν ὁ ἐστὼς καὶ θεωρῶν, εὐφρόμησε τὸν βασιλεῖα Λέοντι πολλά· καὶ ἀποσπόμεντες τὸν αὐτὸν Ἰσοκάσιον ἀπήγαγον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Ζευξίππου εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν, καὶ κατηχηθεὶς ἐφωτίσθη καὶ ἐπέμφθη εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ.

Ὁ δὲ αὐτὸς θειότατος βασιλεὺς τὰς κυριακὰς ἀπράκτους P 323 ἐκέλευσε γίνεσθαι, ἐκφωνήσας περὶ τούτου θείον αὐτοῦ νόμον, ἵνα μῆτε αὐλὸς ἢ κιθάρα ἢ ἄλλο τι μουσικὸν λέγειν ἐν κυριακῇ, 15 ἀλλὰ πάντα ἄργεῖν. καὶ πῶς ἄνθρωπος ἠέσχετο.

Τούτῳ τῷ ἔτει τυραννίδα μελετήσαντα Ἀσπαρι τὸν πατρικίον καὶ πρῶτον τῆς συγκλήτου ἐφόνευσεν ἐν τῷ παλατίῳ ἔσω, καὶ Ἀρδαβοῦριον καὶ Πατρικίον τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐν κομβένδῳ, καὶ αὐτοὺς συγκλητικὸς ὄντας, κατακόψας τὰ σώματα αὐτῶν. καὶ ἐγένετο ἐν Κωνσταντινουπόλει ταραχὴ· εἶχαν γὰρ πληθὸς Γότθων καὶ κόμητας καὶ ἄλλους παῖδας παρα-

1. τὸν prius om. P. 4. πρὸ βηλοῦ] πρὸ δῆλου PV, πρὸ βήματος Malalae p. 370. 17. 6. εἶπεν post ξενίζομαι posit P. 7. δίκη] καθαρῶς addit Malalae. 13. δὲ om. P. 15. μῆτε] μὴ P. 17. μελετήσαντα Labbeus ad Candidum p. 582 ed. Bonn. et Ducangius, μελετήσας τις PV. 18. καὶ Ducangius, ὡς PV. 19. Ἀρδαβάρην καὶ Πατρικίον P. 21. εἶχαν] εἶχον P. Vide p. 140. B.

A. C.

[OL. Iph.]

cepit: qui deductus in Zeuxippum, a Praefecto Praetorio et Consule Pusaes examinatus est: quo palam ingrediente nudo, vincitisque post tergum manibus: Pusaes sic adversus illum est interlocutus: *Vides, Isocasii, quali habitu hic adstes?* Ad quae Isocasius: *Video*, inquit, *neque miror, homo enim cum sim, in humanas calamitates incidi. Tu vero ita mihi jus dicitis, sicut me collega solebas dicere.* Quae quidem Isocassii ubi populus Byzantinus qui ibi stabat et quae gerebantur spectabat, audivit, Leonem Imperatorem saepius faustis acclamationibus prosecutus, arreptum Isocasium a Zeuxippo deduxit ad Maguam Ecclesiam: ac elementa fidei edoctus, et sacro baptismo donatus, domum remisit est.

Idem sanctissimus Imperator diebus Dominicis ab opere cessari sanxit, edicta ac promulgata hac super ~~ae~~ Sacra sua constitutione, et ut nulla tibia vel cithara, aliudve quidpiam musicum die Dominico castaretur, sed omnia cessarent. Ac universi ferias egerunt.

Hoc anno, quidam tyrannidem meditatus, Asparem Patricium et Principem Senatus intra Palatium interfecit: Ardaburium pariter et Pa-

μένοντας αὐτοῖς. ὄθεν εἰς Γότθος τῶν διαφερόντων αὐτῶν Ἄσπα- B
ρι, ὀνόμυτι Ὅστρους, κόμης, εἰσῆλθεν εἰς τὸ παλάτιον τοξεύων
μετὰ ἄλλων Γότθων, καὶ συμβολῆς γενομένης μετὰ τῶν ἐξκου-
βιτῶρων καὶ Ὅστρου κόμητος πολλοὶ ἐκόπησαν. καὶ μεσασθεὶς
εἶδεν ὅτι ἡττίθη, καὶ ἔφυγεν λυβῶν τὴν παλλακίδα Ἄσπαρος,
εὐπρεπιστάτην οὖσαν καὶ εὐπορον Γότθαν, ἣτις ἐφιππος ἅμα
αὐτῷ ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν Θράκην, καὶ ἐπραΐδευσεν τὰ χωρία, περὶ
οὗ ἔκραζαν οἱ Βυζάντιοι, Νεκροῦ φίλος οὐδεὶς, εἰ μὴ μόνος
Ὅστρους.

10 Ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Λέων διωγμὸν μέγαν ἐποίησε τοῖς τοῦ
δόγματος τῶν Ἀρειανῶν ἐξωκονιτῶν. καὶ διατάξεις πανταχοῦ C
ἔκειψεν μὴ ἔχειν αὐτοὺς ἐκκλησίας ἢ ὄλως συνάγεσθαι.

Τῷ αὐτῷ ἔτει ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ σημεῖον μέγιστον, ἀπό R 748
τινων λεγόμενον σάλπιγξ, ἀπό τινων δὲ λογγίας, καὶ ἀπό τινων V 258
15 δοκίς· ἐφάνη δὲ ἐπὶ ἡμέρας τινάς.

Τῷ αὐτῷ ἔτει βασιλευσεν Ἀνθήμιος, καὶ ἀπῆλθεν εἰς
Ῥώμην· καὶ εἰσῆλθεν τὰ λαβρῶτα αὐτοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει
ἐπὶ Διαφερентίου ἐπάρχου πόλεως.

τιβ' Ὀλυμπιάς.

20 Ἰνδ. ζ'. ι'. ἔπ. Ἀθημίου Ἀγούστου τὸ β' μόνου. D

2. 9. Ὅστρους P. 3. τῶν ἄλλων P. *ib.* συμβολῆς R. 5. ἴδεν
P. 7. ἐπραΐδευσαν P. 8. οὐδεὶς φίλος P. 10. Λέων βασι-
λεὺς P. *ibid.* μέγα V. 13. ἄπι V. 14. λογγίας V. *ibid.* καὶ
om. P. 15. δὲ post ἡμέρας ponunt PV. 16. τοῦτῳ τῷ ἔτει P.
18. ἐπὶ Διαφερεντίου] διὰ Φερεντίου P.

tricium, illius filios, viros Senatorios, in Conventu, eorum corporibus in
frusta concisis. Unde tumultus extitit Constantinopoli: magnam enim
habebant Gotthorum copiam, et Comites, aliosque famulos qui sibi prae-
sidio erant. Unde Gotthus quidam ex Asparis familiaribus, Ostrus Co-
mes nomine, Palatium ingressus est una cum aliis Gotthis sagittas emi-
tens: pugnaque inita inter Excubitores et Ostrum Comitem, multi inter-
fecti sunt. Tandem cum circumveniretur, videretque se hostibus impa-
rem, arrepta Asparis pellice Gottha, singulari forma praedita, ac divite,
et una cum illo equo vecta, in Thraciam perrexit, regiones subinde po-
pulus: de quo Byzantii haecce inclamabant: *Mortui nemo amicus, nisi
solutus Ostrus.*

Idem Leo Imperator graviter persecutus est haereticos Arianos Ex-
ocionitas, ac missis ubique edictis, vetuit illos habere Ecclesias, atque
illos conventus agere.

Eodem anno, maximum in coelo signum apparuit, quod a quibusdam
Tuba, ab aliis Hasta, ab aliis denique Trabs appellatur, visumque est
per aliquot dies.

Eodem anno, imperavit Anthemius, et Romam profectus est: illius-
que Laureatae imagines Constantinopolim illatae sunt per Ferentium
Praefectum urbi.

Ὁὗτος Ἀνθήμιος δομεῖται τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου Θωμᾶ τοῦ ἀπαστόλου, τὰ λεγόμενα Ἀνθημιου, πλησίον τῶν Βορραΐδου.

Ἐπὶ τούτου τοῦ προκειμένου ὑπάτου Δινζίριχος, υἱὸς Ἀτιλα, ἐσφάγη ὑπὸ Ἀναγύστου τοῦ στρατηλάτου Θράκης, καὶ ἐσθλάθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἰππικοῦ ἡγομέ-5 νου, καὶ ἐπόμπησεν διὰ τῆς μέσης, καὶ ἀπηνέχθη εἰς τὸν Ἐνλόκιρον καὶ ἐπάγη ἐν ἔσλῳ· καὶ ἐξήλθε πᾶσα ἡ πόλις εἰς θάνα αὐτῆς ἐπὶ ἡμέρας ἑκανάς.

P 324 Ἰνδ. ζ'. ιβ'. ὑπ. Ζήνωνος καὶ Μαρκιανοῦ.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔβρεξεν ἐν Κωνσταντινουπόλει κονίαν ἀπὶ 10 βροχῆς· ἐπὶ παλαιστῆν ἔψους ἐτέθη εἰς τὰς κεράμους ἡ κονία. καὶ πάντες ἔτρεμον λιτανεύοντες καὶ λέγοντες ὅτι Πῦρ ἦν καὶ ἐσβόθη, καὶ ἠύρεθη κόνις τοῦ θεοῦ φιλαθροπευσσαμένου μῆτι δῶ νομβρίου. ια'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο ἐμπρησμός μέγας ἐν Κωνσταντινου-15 πρόλει οἷος οὐδέποτε· ἐκάη γὰρ ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης. καὶ φοβηθεὶς Ἀλέα, ὁ βασιλεὺς ἐξῆλθεν πέραν εἰς τὸν ἅγιον Μαρτῖν, καὶ ἐποίησεν ἐκεῖ πρόκεσον μῆκας ξξ, καὶ ἔκτισεν ἐκεῖ λιμενά- B ριον καὶ ἔμβολον, ὅστις οὕτω καλεῖται ὁ τόπος, Νέος ἔμβολος.

Ἰνδ. η'. ιγ'. ὑπ. Γορδιανοῦ καὶ Σεβήρου. 20

2. Βορραΐδου P. 3. Γινζίριχος R. ib. Ἀτιλά R, Ἀτιλά P.
6. τόν] τό P. 12. ἦν om. R. 18. πρόκεσον — ἐκεῖ om. P.

A. C.

[Ol. Iph.]

COCXII. Olympias.

469. xi. Ind. vi. Anthemio Augusto II. solo Cos.

4.

Hic Anthemius aedificavit aedem Sancti Thomae Apostoli, quae Anthemii dicitur, juxta locum Borraidii.

Eodem praedicto Cos. Dinsirichus, Attilae filius, ab Anagasto Magistro militum Thraciae caesus est, cujus caput allatum est Constantinopolim, dum Circenses agerentur, et per mediam urbis plateam tractum, et ad Xylocircum delatum, paloque infixum est: ad quod spectaculum urbs universa egressa est per aliquot dies.

469. xii. Ind. vii. Zenone et Marciano Cos.

1. 312.

Hoc anno, Constantinopoli, imbris vice, cinis depluit, et iv. digitos altus supra tegulas resedit, adeo ut omnes terrefacti supplicationes agerent, ac dicerent, ignem esse et extinctum esse, et cinerem inventum, Deo genus humanum miserante, mense Dio, Novembris xi.

Eodem anno, tantum Constantinopolis extitit incendium, quantum ante nunquam: conflagravit enim civitas a mari usque ad mare. Territus ergo Leo Imperator contulit se versus Kretum ad Sanctum Mamantem, fecitque ibi Portum et Porticum, qui quidem locus vocatur Nova porticus.

Ἰνδ. θ'. ιδ'. ὑπ. Λέοντος τὸ δ' καὶ Προβιανοῦ.

τιγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. ιε'. ὑπ. Μαρκιανοῦ καὶ Φήστου.

Ἰνδ. ια'. ιζ'. ὑπ. Λέοντος τὸ ε' μόνου.

5 Μετὰ τελευτὴν Λέοντος τοῦ μεγάλου Ῥωμαίων μγ' ἔβασι- R 750
λευσεν Λέων νέος Αὔγουστος ἔτος α'. ὁμοῦ ρηγ'.

Ἰνδ. ιβ'. α'. ὑπ. Λέοντος νέου μόνου. C

Ὁὗτος Λέων ὑποβληθεὶς ὑπὸ τῆς ἰδίας αὐτοῦ μητρὸς τῆς
ἐπιφανεστάτης Ἀριάδνης, ὡς προσκυνεῖ αὐτὸν ὡς βασίλεια Ζή-
10νων ὁ στρατηλάτης καὶ πυρρίκιος, ὁ αὐτοῦ πάππος, ἐπέθηκε
στέφανον βασιλικὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ αὐτοῦ Ζήνωνος· καὶ
ἔβασιλευσεν Ζήνων ὁ Κοδισσεὺς ὁ Ἰσαυρος μετὰ τοῦ ἰδίου ἐκγό-
νου Λέοντος ὀλίγον χρόνον. καὶ τῷ ια' μηνὶ τῆς αὐτοῦ ὑπατείας
ἀβήρωσθήσας Λέων νέος μηνὶ δίδω τῷ καὶ νοεμβρίῳ ἐτελεύτησεν,
15 ὧν ἑτῶν ιζ', καθὼς Νεστοριανὸς ὁ σοφώτατος χρονογράφος ἕως
Λέοντος νέου συνεγράφατο. D

Ῥωμαίων μδ' ἔβασιλευσεν Ζήνων Αὔγουστος ἔτη ιζ'.

ὁμοῦ ς.

Ἰνδ. ιγ'. α'. ὑπ. Ζήνωνος Αὔγουστου τὸ β' μόνου.

5. Λέοντος τοῦ μεγάλου] τοῦ Λέοντος P. 12. Κοδισσεὺς P. ιθ.
ἐκότου] ἐγκότου R, ἐγγόνου P.

A. C.			[Ol. Iph.] Anni a m. c.
470.	xiii.	Ind. viii.	Gordiano et Severo Coss. 2.
471.	xiv.	Ind. ix.	Leone IV. et Probiano Coss. 3.
CCCXIII. Olympias.			
472.	xv.	Ind. x.	Marciano et Festo Coss. 4.
473.	xvi.	Ind. xi.	Leone V. solo Cos. 1. 313.
Post mortem Leonis, Romanis XLIII. imperavit Leo Junior Augustus an. i. Collig. an. v. MDCCLXXXIIII.			
474.	i.	Ind. xii.	Leone Juniore solo Cos. 2. 5982.
Hic Leo, a suamet matre Nobillissima Ariadne ad hoc monitus, cum a Zenone Magistro militum et Patricio, avo suo, tanquam Imperator salutaretur, coronam Imperatoriam ipsius Zenonis capiti imposuit: et imperavit Zeno Codloseus Isaurus cum nepote suo Leone exiguo tempore. Quippe xi. Consulatus sui mense, morbo correptus Leo junior, mense Dio, seu Novembri, decessit cum xvii. aetatis annum attigisset, quemadmodum scripsit Nestorianus doctissimus Chronographus, qui historiam usque ad Leonem Juniorem perduxit.			
Romanis XLIV. imperavit Zeno Augustus annos xvii. Colliguntur anni vi. x.			
475.	i.	Ind. xiii.	Zenone Augusto solo II. Cos. 3. 5999.

V 259

τιδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιδ'. β'. Βασιλίσκου καὶ Ἀρμάτου.

Ἰνδ. ιε'. γ'. ὑπ. Βασιλίσκου καὶ Ἀρμάτου.

P 325

Ζήνων ὁ βασιλεὺς αἰτηθεὶς πρῶγμα παρὰ τῆς πενθερᾶς αὐτοῦ Βηρίνης, καὶ μὴ παρασχών, κατεσκευάσθη παρ' αὐτῆς·⁵ καὶ φοβηθεὶς μὴ σφαγῆ ἀπό τινος τῶν τοῦ παλατίου, σὺν αὐτῷ γὰρ οἶκει ἐν τῷ παλατίῳ καὶ ἡ πενθερὰ αὐτοῦ Βηρίνα, ποιήσας πρόκεσσον ἐν Χαλκηδόνι, ἐκείθεν ἔφυγεν βερέδοις, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Ἰσαυρίαν, ὡς ἦν βασιλεὺς. ὄντινα κατέλαβε φυγοῦσα τὴν ἰδίαν αὐτῆς μητέρα λάθρα ἢ βασίλισσα Ἀριάδνη εἰς τὴν¹⁰ Ἰσαυρίαν, καὶ διήγεν ἐκεῖσε ἅμα τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ.

Καὶ μετὰ τὸ φυγεῖν Ζήνωνα τὸν βασιλέα καὶ Ἀριάδνην τὴν Β Αὔγουστιαν εἰσθῶς προεχειρίσατο ἡ δέσποινα Βηρίνα βασίλειά στέψασα Βασιλίσκου τὸν ἴδιον αὐτῆς ἀδελφόν. καὶ ἐβασίλευσεν ὁ αὐτὸς Βασιλίσκος ἕτη δύο, ἅτινα συναριθμοῦνται σὺν τοῖς¹⁵ πρώτοις καὶ τοῖς μετὰ ταῦτα Ζήωνος ἕτεσιν.

Ὁ δὲ Βασιλίσκος ἅμα ἐβασίλευσεν, ἕστηκε τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Μάρκον εἰς βασιλεία, καὶ ἐβασίλευσαν οἱ δύο ἅμα.

R 752 Ἰνδ. α'. δ'. ὑπ. Ἰλλου μόνου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπανῆλθε Ζήνων ὁ βασιλεὺς μετ' ὄχλου²⁰ πολλοῦ ἐκ τῆς Ἰσαυρίας. ὁ δὲ Βασιλίσκος μαθὼν τὴν τοῦ βα-

6. ὑπὸ P. 7. φκει P. 8. βερέδοις R, alterum in m. ponens.
13. Βηρίνη P.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCCXIV. Olympias.

476. II. Ind. xiv. Basilisco et Armato Coss.

4.

477. III. Ind. xv. Basilisco et Armato Coss.

1. 314.

Zeno Imperator petitus rem quamquam a socru sua Verina, eaque denegata, ab illa insidiis est appetitus: veritusque ne ab aliquo e Palatinis interficeretur, (in Palatio quippe una habitabat illius socru Verina) Chalcedonem concessit, velut illic moraturus, atque inde conscensis veredis, arrepta fuga in Isauriam, ipse licet Imperator, abiit: quem Imperatrix Ariadne, fugiens matrem suam, in Isauriam clam secuta est, ibique cum conjuge suo degit.

Zenone Imperatore et Ariadne Augusta sic fuga dilapsis, statim Domina Verina Basiliscum, fratrem suum, Imperatorem renuntiavit ac coronavit. Ipse vero annos II. imperavit, qui adscribuntur prioribus ac posterioribus annis Zenonis.

Porro Basiliscus simul ac imperavit, Marcum filium suum Imperatorem dixit, ac uterque una imperavit.

478. IV. Ind. I. Illo solo Cos.

2.

Hoc anno, Zeno Imperator cum ingentibus copiis ex Isauria rediit. Basiliscus vero accepto Zenonis Imperatoris reditu, misit Armatum Ma-

σιλῶς Ζήνωνος ἐπάνοδον, ἐπεμψεν Ἀρμᾶτον τὸν στρατηλάτην C
 τοῦ πραισέντου μετὰ πάσης ἧς εἶχεν βοηθείας τοῦ στρατοῦ εἰς
 τὴν Θράκην καὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ τὸ παλάτιον, ὀρκώ-
 σασ αὐτὸν εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα μὴ προδοῦναι. καὶ λαβὼν τὸ
 5 ἄπειρον πλῆθος τοῦ στρατοῦ ὁ Ἀρμᾶτος ἐπέρασεν. καὶ τοῦτο
 προμαθὼν Ζήνων ὁ βασιλεὺς ἐπεμψεν πρὸς αὐτὸν Ἀρμᾶτον,
 ἐπαγγειλάμενος αὐτῷ πολλὰ καὶ τὴν στρατηλασίαν τοῦ πραισέν-
 του ἕως τῆς αὐτοῦ ζωῆς καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ποιεῖν Καίσαρα. καὶ
 προτραπεῖς Ἀρμᾶτος ὑπὸ Ζήνωνος τοῦ βασιλέως προέδωκεν, εὑ-
 10 ρεθεῖς εἰς τὸ μέρος Ζήνωνος τοῦ βασιλέως, καὶ οὐχ ἐπήνησεν
 Ζήνωνι ἐρχομένῳ, ἀλλὰ δι' ἄλλης ὁδοῦ ἔδοξεν ἀπιεῖναι. ὁ δὲ D
 βασιλεὺς Ζήνων μετὰ τῆς αὐτοῦ βοηθείας διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς Ἰσαυ-
 ρίας ἔξορμήσας ἐπέρασεν ἀπὸ τῶν λεγομένων Πυλῶν, καὶ εἰσῆλ-
 θεν ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸ παλάτιν μετὰ τῶν ἰδίων, καὶ
 15 ἐδέχθη ἀπὸ τῶν στρατευμάτων καὶ τῆς συγκλήτου. ἀκούσας
 δὲ ἔξαιφνης Βασιλσκος ὁ βασιλεὺς ὅτι Ζήνων ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ
 παλάτιν ὤρμησεν καὶ εἰσῆλθεν, καὶ ὅτι ἐδέξαντο αὐτὸν πάντες
 καὶ Βηρίνα ἡ δέσποινα ἡ αὐτοῦ πενθερά, λαβὼν Βασιλσκος τὴν
 γυναικα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα ἔφηνεν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν
 20 Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸ μέγα φωτιστήριον. ὁ δὲ θεϊότατος
 Ζήνων παρασχὼν τὸ βῆλον τοῦ ἵππικοῦ, εὐθέως ἀνελθὼν ἐθεώ- P 326
 ρησεν, καὶ ἐδέχθη ὑπὸ τῶν τῆς πόλεως. καὶ εὐθέως πέμψας ὁ

6. μαθὼν P.

8. ποιεῖν om. P.

10. οὐχ ἐπήνησεν P, οὐχ

ἐπήνησεν V.

11. τῷ Ζήνωνι P.

14. 17. παλάτιον P.

18.

Βηρίνη P.

gistrum Militum Praesentalem cum universo quem habebat exercitu, tum
 in Thraciam, tum Constantinopolim, et in Palatium, exacto prius ab eo
 in sanctum Baptisma sacramento, se minime defecturum. Armatus assump-
 ptis innumeris copiis exercitus, trajecit. Quod ubi Zeno Imperator in-
 tellexit, misit ad ipsum Armatum, multa illi pollicitus, ac in primis Ma-
 gistri Militum Praesentalis, quoad viveret, dignitatem, filiumque illius
 Caesarem se facturum. Hisce pollicitationibus illectus Armatus defecit,
 Zenonis Imperatoris partibus favere deprehensus, cum nec venientem oc-
 currerit Zenoni, sed alia via abire visus sit. Imperator autem Zeno
 cum copiis suis, arrepto Isauriae itinere profectus, a Pylis, ita appella-
 tis, trajecit, veniensque Constantinopolim, ac Palatium ingressus cum fa-
 miliaribus, exceptusque est a Praetorianis et a Senatu. Cum vero ac-
 cepisset Basiliscus Imperator occupatum esse a Zenone Palatium, et ab
 omnibus exceptum, atque adeo ab ipsa etiam socru sua Domina Verina,
 assumptis uxore et liberis, fugit in Magnae Ecclesiae magnum Baptisterium.
 Religiosissimus autem Zeno dato Circensium velo, statim conscendit
 Tribunal, ac Circenses dedit, receptusque est a civibus. Nec
 moratus, misit Imperator in Magnam Ecclesiam, et abstulit a Basilisco

- βασιλεὺς εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν ἐπῆρεν παρὰ Βασιλέωκα
καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῶν τὰ τῆς βασιλείας
ἅπαντα, καὶ ἐξέβαλεν αὐτὸν καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ καὶ τὴν γυναῖκα,
λαβόντας λόγον ὅτι οὐκ ἀποκεφαλίζονται. καὶ ἐπέμψεν αὐτὰ
καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν εἰς Λιμνας τὸ κάστρον ὃ αὐτὸς Ζήνων βα-
V 260 σιλεὺς εἰς τὴν Καππαδοκίαν. καὶ ἐβλήθησαν εἰς ἕνα πύργον τοῦ
κάστρου, καὶ ἀνοικοδομήθη ἡ θύρα καὶ ἐφυλάττετο ὁ πύργος
καὶ τὸ κάστρον αὐτὸ ὑπὸ στρατιωτῶν καὶ Ἰσαύρων πλήθους πολ-
B λαῦ· καὶ λιμοκτονηθεὶς ὁ αὐτὸς Βασιλισκος καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ
τὰ τέκνα αὐτῶν ἀπέδωκαν τὰς ψυχάς, καὶ ἐτάφησαν ἐκεῖ εἰς τὸν 10
αὐτὸν πύργον Λιμνῶν.
- R 754 Ἰνδ. β'. ε'. ὑπ. Ζήνωνος Αὐγούστου τὸ γ' μόνου.

τις Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. ζ'. ὑπ. Βασιλείου μόνου.

Ἰνδ. δ'. ζ'. ὑπ. Πλακίτα μόνου.

15

Ἰνδ. ε'. η'. ὑπ. Τροκόνδου καὶ Σεβηριανοῦ.

Ἰνδ. ζ'. θ'. ὑπ. Φαύστου μόνου.

τις Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. ι'. ὑπ. Θεοδορίχου καὶ Βεναντίου.

- Q Τούτῳ τῷ ἔτει Ζήνων ὁ βασιλεὺς ἐποίησε Καίσαρα τὸν υἱὸν 20
Ἀεμμάτου τοῦ στρατηλάτου πραισιέντου, Βασιλέωκα ὀνόματι, καὶ

2. αὐτοῦ P. 8. καὶ alterum om. P. 12. γ' καὶ μόνου R.

Anni a m. c. et uxore ejus et filio omnia Imperatoria insignia, fide interposita ac data
ipso non plexum iri capitibus. Amandavitque illum Zeno Imperator
cum suis in Limnas, castrum Cappadociae, ubi conjecti sunt in turrim
quandam castrum, cujus ostium obstrui, ipsum vero castrum una cum turri
a militum Isaurorum praesidio custodiri imperavit: sicque Basiliscus,
uxor et liberi fame enecati interierunt, ibidemque in Limnarum turri
sepulti sunt.

A. C.

5987. 479. v. Ind. II. Zenone Augusto HL. solo Cos.

[Ol. Iph.]

3.

CCCXV. Olympias.

480. VI. Ind. III. Basilie solo Cos.

4.

481. VII. Ind. IV. Placita solo Cos.

1. 315.

482. VIII. Ind. V. Trocondo et Severiano Cos.

2.

483. IX. Ind. VI. Fausto solo Cos.

3.

CCCXVI. Olympias.

484. x. Ind. VII. Theodoricho et Venantio Cos.

4.

Hoc anno, Zeno Imperator Caesarem creavit Armati Magistri Mil-
taria Praesentalis filium, Basiliscum nomine, isque Zenoni assedit dum
Circenses ederentur, ac uterque, Imperator et Caesar aurigas spectarunt.

συνεκάθισεν αὐτῷ εἰς τὸ θωραεῖν· καὶ εἶδαν τοὺς ἡνώχους ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ Καῖσαρ.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Ζήνων λογιζόμενος ὅτι ἐπιώρῃσεν Ἀρμᾶτος ὁ στρατηλάτης τοῦ πραισέκτου, ὁ πατὴρ τοῦ Καίσαρος, ὁμοίως ἔειπεν τὸ ἕγιον βύπτισμα Βασιλικῶν μὴ προδοῦναι αὐτὰν, καὶ ὅτι πρῶτα παρ' ἐμοῦ προέδωκεν αὐτόν, καὶ ἀπέθανεν, πῶς τῇ ἐμῇ βασιλείᾳ πιστὰ φυλάξει; μικρὸν γὰρ ἴαν ἀνδρωθῇ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ Καῖσαρ, πάντως κάμει παραβαίνει. ἐγὼ δὲ οὐ παρέβην αὐτόν, ἀλλὰ καὶ αὐτόν ἐπρήσα ἐπὶ τόπων μείναι στρατηλάτην, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Καίσαρα ἐποίησα. καὶ ἐκλείουσα ὁ βασιλεὺς Ζήνων σφαγῆναι Ἀρμᾶτον τὸν ἀπὸ ἐπάτων καὶ στρατηλάτην ὡς ἐπίορχον. καὶ ἐσφάγη εἰς τὸν Κόχλιον τοῦ παλατίου κατὰ τὸ Δέκιμον, ὡς ἀνέρχεται εἰς τὸ ἵππικὸν θρωγῆσαι ὁ αὐτὸς Ἀρμᾶτος. καὶ μετὰ τὸ φανερωθῆναι Ἀρμᾶτον τότε καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Βασιλίσκον τὰς Καίσαρα νεώτερον ὄντα χειροτόνησεν ἐπίσκοπον εἰς Κύζικον τὴν μητρόπολιν Ἑλλησπόντου, ἐπειδὴ ἦν φορτίσας πορφύραν βασιλικήν, ὡς Καῖσαρ, δημένους πᾶσαι τῆς οὐσίας τοῦ αὐτοῦ Ἀρμᾶτον.

Ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις πρόφασιν λαβόντες αἱ ἐκ τοῦ ἔθνους P 327 τῶν Σαμαρειτῶν ἐν Παλαιστίνῃ ἐκωράνησαν, καὶ ἔστησαν λήσταρχον, ὀνόματι Ἰουστασῶν, Σαμαρείτην. καὶ εἰσῆλθεν ἐν Καισαρείᾳ, καὶ ἐθώρῃσεν ἵππικόν, καὶ πολλοὺς ἐφόνευσεν ἡγε-

1. εἰς — ὁ om. R. id. εἶδαν] ἴδαν V, ἴδον P. 8. ὁ om. P. 13. δέκιμον R. 14. αὐτόν Ἀρμᾶτον P. 15. ἐπίσκοπον ἐχειροτόνησεν P. 21. Ἰουστασῶν P. id. Σαμαρείτην PV. 22. θρωγῆσαι P.

Armati Magistri Militum Praesentalis Patris Caesaris, perjurium se-
cum colens Zeno Imperator, ut qui per sanctum Baptisma Basilisco ju-
rasset, eum se non proditurum: qui tamen, ait, a me impulsus illum
prodidit, inque mortuus est, quo pacto Majestati meae fidem servabit?
Ubi adoleverit filius illius Caesar, prorsus in me perinde perfidus erit.
Ego vero fidem illi servavi, dum ut Militum Magister permaneret, effeci,
ac filium Caesarem dixi. Praecepit igitur Zeno Imperator, ut Armatum Ex-
Consule et Magister Militum velut perjurus interimeretur. Interfectusque est
in Palatii Cochlea, versus Decimum, cum ascenderet, Circenses spectaturus.
Post caedem Armati, Basiliscum filium Caesarem, adolescentem
adhuc, Cyzici Hellesponti Metropoleos Episcopum ordinari curavit, ut
qui purpuram Regiam, tanquam Caesar, induisset, bonis Armati omnibus
in fuscum relatis.

Hisce temporibus, arrepta nescio qua occasione, Samaritae in Pa-
laestina tyrannidem excitavere, Justus quodam latronum principe Sa-
marita coronato. Is porro Caesarem ingressus, Circenses exhibuit,
multosque interfecit, Palaestinae imperans. Sed et concremavit Ecclē-

- μονεύων τῆς Παλαιστίνης. ἔκασεν δὲ καὶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Πρόβου ὁ αὐτὸς Ἰουστασῆς ἐπὶ Τιμοθέου ἐπισκόπου
- R 756 *Καισαρείας.* καὶ εὐθὺς ὁ δούξ Παλαιστίνης Ἀσκληπιάδης ἤλθεν μετὰ τῆς ἑαυτοῦ βοηθείας, ὡς ληστοδιώκτης, ὁ ἀξιωματικὸς *Καισαρείας*, μετὰ τῶν Ἀρκαδιανῶν, καὶ ὀρμήσας κατ' αὐτοῦ Ἰουστασῆ συνέβαλεν αὐτῷ, καὶ ἀπεκεφαλίσθη ὁ αὐτὸς Ἰουστασῆς, καὶ ἐπέμφθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ μετὰ τοῦ διαδήματος αὐτοῦ
- B τῷ βασιλεῖ Ζήνωνι. ὁ δὲ βασιλεὺς Ζήνων εὐθὺς ἐποίησε τὴν συναγωγὴν αὐτῶν τὴν οὖσαν εἰς τὸ καλούμενον Γαργαρίδην ἐκτῆριον οἶκον μέγαν τῆς δεσποίνης ἡμῶν τῆς Θεοτόκου καὶ ἁει-10 παρθένου Μαρίας, ἀνανεύσας καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου Προκοπίου, ποιήσας διάταξιν μὴ στρατεύεσθαι Σαμαρείτην, δημιεύσας τοὺς ἐπόρους αὐτῶν. καὶ ἐγένετο φόβος καὶ εἰρήνη.
- V 261 *Ἰνδ. ἡ'. ιά'. ὑπ. Συμμαχου μόνου.*

Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοδερῖχ τῷ γενομένῳ ῥῆγι Ῥώμης προσῆλ-15 θεν μία γυνὴ συγκλητικὴ Ῥώμης, ὀνόματι Ἰουβενάλια, διδάσκουσα αὐτὸν ὅτι Τρία ἔτη ἔχω δικαζομένη μετὰ τοῦ πατρικίου

C Φόρμου, καὶ εὐλύτωσόν με. καὶ ἐνεγκὼν τοῖς δικολόγοις τῶν ἀμφοτέρων μερῶν εἶπεν αὐτοῖς ὅτι *Εἰ μὴ διὰ τῆς αὔριον καὶ διὰ τῆς μετ' αὐτῆς δώσετε αὐτοῖς ὄρον καὶ ἀπαλλάξετε αὐτούς,* 20

2. Ἰουστασῆς V, Ἰουστουσῆς P. Conf. Malalas p. 382. 4. ὡς ληστοδιώκτης] καὶ ὁ ληστοδιώκτης Ῥήγης Malalas. 6. Οὐισασῆ PV, Ἰουστουσῆ R. ib. Ἰουστουσῆ R. 12. Σαμαρίτην PV. 15. Θεοδωρίχ P. 18. Φόρμου Malalas p. 384. ib. τῶν] αὐτῶν P. 19. καὶ διὰ τῆς μετ' αὐτῆς (vel potius αὐτῆν) sumpsit ab Malala.

Annia m. c. sian Sancti Probi, cum Timotheus Caesareae esset Episcopus. Confestim vero Asclepiades Palaestinae Dux cum suo praesidio venit, ut et Latrunculator, Caesareae magistratus, cum Arcadianis: contraque ipsum Justusam profectus, atque cum eo congressus, Justusam capite truncavit, ac illius caput, cum eo quo cinctum erat diademate, ad Zenonem Imperatorem transmisit. Idem porro Imperator Zeno illorum Syagogam, quae in loco Gargaride dicto erat, in aedem sacram, eamque ingentem, Dominae nostrae Deiparae et semper Virginis Mariae, statim convertit: instaurata praeterea Sancti Procopii aede. Edixit etiam ne Samaritae deinceps militarent, bonis potentiorum omnibus proscriptis: unde et terror est insecutus, paxque firmata.

A. C.

5993. 485. xi. Ind. viii. Symmacho solo Cos.

Hoc anno, ad Theodorichum, qui Romae regnabat, accessit femina Senatorii generis Romana, Juvenalia nomine, Regemque hisce verbis est allocuta: *Tertium jam annum cum Formo Patricio controversiam habeo, fac ut expediat.* Rex accersitis utriusque partis iudicibus: *Nisi, inquit, intra crastinum diem sententiam tuleritis, et litigantes dimiseritis, plectam vos capite.* Il vero biduo invicem congressi, sententia

[Ol. Iph.]

1. 316.

ἀποκεφαλίσω ὑμῶς. καὶ καθίσαντες διὰ τῶν δύο ἡμερῶν ἔ-
 παν τὰ δοκοῦντα τοῖς νόμοις, δεδωκότες αὐτοῖς ὄρον, καὶ ἀπήλ-
 λαξαν αὐτούς. καὶ ἤψυσα κηρὸς ἣ Ἰουβενάλια προσῆλθεν
 αὐτῷ εὐχαριστοῦσα, ὅτι εὐλυτώθη ἡ ὀλέκη αὐτῶν. καὶ ἡγανά-
 5 κτησεν ὁ αὐτὸς ῥῆξ κατὰ τῶν δικολόγων, καὶ ἀγαγὼν αὐτούς εἴ-
 πεν αὐτοῖς, Διὰ τί, ὃ ἐποιήσατε εἰς δύο ἡμέρας καὶ ἀπηλλάξα-
 τε αὐτούς, εἰς τρεῖς ἔτη οὐκ ἐποιήσατε; καὶ ἀπεκεφάλισεν τοὺς D
 δύο δικολόγους ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ ἐγένετο φόβος.
 καὶ ἐποίησε διάταξιν περὶ ἐκάστου νόμου. καὶ ἐξελεῖθ' ἀπὸ Ῥώ-
 10 μης οἴκησεν τὴν Ῥάβενναν, πόλιν παραθαλασσίαν, ἕως θανά-
 του αὐτοῦ. καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ ἐγένετο ῥῆξ Ῥώμης ὃ ἐκ
 γένους αὐτοῦ Ἀταλλάριχος. ἦν δὲ Ἀρειωνὸς τῷ δόγματι, ὃ
 ἴστιν ἔξωκιονίτης.

Ἰνδ. θ'. ιβ'. ὑπ. Λογγίνου καὶ Δεκίου.

15 Ἰνδ. ι'. ιγ'. ὑπ. Βοηθίου μόνου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔπαθεν ἀπὸ θεομηνίας σεισμοῦ Κωνσταντι- R 758
 νούπολις τὸ δεύτερον αὐτῆς πάθος μηνὶ γορπιαίῳ σεπτεμβρίῳ κ' P 328
 ἐπ' ὄληγον διάστημα ἕως τοῦ Ταύρου.

τιζ' Ὀλυμπιάς.

20 Ἰνδ. ια'. ιδ'. ὑπ. Δυναμίου καὶ Σιφιδίου.

2. ἀπηλλάξαντες P. 3. Οὐβενάλια V. 4. εὐλυτώθη P. 9.
 ἀπὸ Ῥώμης om. P 10. Ῥάβεινναν P, Ῥάβαιναν V. ib. παρα-
 θαλάσσιον P. 15. Βοηθείτον RV, Βοηθείον P.

A. C.

[Ol. Iph.]

ex legibus data, utrumque dimiserunt. Tum Juvenalia accen-
 sis cereis Regem convenit, ut gratias ageret quod a lite esset
 absoluta. At Rex indignatus, accersitis iudicibus: *Quare, in-*
quit, quod uno biduo consecistis, protraxistis in triennium? Et
 extemplo utriusque partis iudices securi percussit, ex quo in-
 gens in alios ortus est terror. Rex postmodum Decreto de
 singulis legibus edito, urbe digressus, Ravennam maritimam
 civitatem concessit, ubi usque ad vitae exitum habitavit.
 Post Theodorichi mortem, ex illius stirpe Romae regnavit
 Atallarichus. Fuit autem ille ex haeresi Ariana, id est Exo-
 cionita.

486. XII. Ind. IX. Longino et Decio Coss. 2.

487. XIII. Ind. X. Boëthio solo Cos. 3.

Hoc ipso anno, Constantinopolis alteram a terrae motu
 cladem ex divina ira passa est mense Gorpiaceo, XXVI. Se-
 ptembris, in brevi spatio, usque ad Taurum.

CCCXVII. Olympias.

488. XIV. Ind. XI. Dynamio et Sifidio Coss. 4.

Ἰνδ. ιβ'. ιε'. ὑπ. Ἐὐσεβίου καὶ Προβίνου.

Ἰνδ. ιγ'. ιε'. ἐπ. Λογγίνου τὸ β' καὶ Φαύστου τὸ β'.

Ἄγει δτι Ζήνων ὁ βασιλεὺς ἐρωτήσας Μαυριανὸν τὸν σφώτατον κόμητα, ὅστις καὶ πολλὰ αὐτῷ προέλεγεν, ἦν γὰρ μυστικά τινα εἰδὼς ὁ αὐτὸς Μαυριανός, τις μετ' αὐτὸν Ζήνωνα βασιλεύει, καὶ ἔμαθεν παρ' αὐτοῦ ὅτι τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ διαδέχεται τις ἀπὸ σιλεντιαρίων. καὶ ταῦτα ἀκούσας ὁ βασιλεὺς Ζήνων συνέσχευεν τὸν πατρίκιον Πελάγιον τὸν ἀπὸ σιλεντιαρίων πληρώσαντα καὶ ἐλθόντα εἰς τὴν τοῦ πατρίκιου ἀξίαν, ἄνδρα σοφόν. καὶ δημεύσας αὐτὸν ἐκέλευσεν φυλάττειν θάαι: ἔντινα οἱ φυλάσσοντες ἔξκουβιτωρὲς ἐπνίξαν ἀγχόνῃ κατὰ κέλευσιν τοῦ βασιλέως Ζήωνος. καὶ ἀκούσας ὁ ἑπαρχὸς τῶν πραιτωρίων Ἀρκάδιος ἐλοιδόρησε τὸν βασιλέα Ζήνωνα διὰ τὸν πατρίκιον Πελάγιον, ὅτι ἐφρονεύθη. καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὰς ἀκοὰς Ζήνωνος τοῦ βασιλέως, καὶ ἐκέλευσεν εἰσερχόμενον αὐτὸν Ἀρκάδιον εἰς τὸ παλάτιον σφαγῆναι. ὁ δὲ ἑπαρχὸς τῶν πραιτωρίων Ἀρκάδιος μαθὼν τοῦτο, καὶ ὅτι μετεστύλη ἀπὸ τοῦ βασιλέως, ὡς παρήρχετο διὰ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἐποίησεν ἑαυτὸν βουλόμενον εἰςασθαι, καὶ κατελθὼν ἐκ τοῦ ὀχρήματος εἰσῆλθεν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ ἕως, καὶ ἐρρύσθη πικροῦ θανάτου.

7. αὐτοῦ om. P. 12. ὁ om. P. 17. ὅτε μεταλλάττει V. 18. Post αὐτοῦ V addit τὸν pene evanidum. 21. ἐρρύσθη PV.

A. C.

489. xv. Ind. xii. Eusebio et Probino Cos.

490. xvi. Ind. xiii. Longino II. et Fausto II. Cos.

Cum rogasset Imperator Zeno Maurianum Comitem, virum doctissimum; qui multa illi hactenus praedixerat, (is enim arcana quaedam noverat) quis post se imperaret; ex eo didicit fore ut illius imperium et uxorem exciperet quidam Ex-Silentiariorum. Quibus intellectis, Pelagium Patricium comprehendit, qui Silentiarium egerat, et inde ad Patricii pervenerat dignitatem, virum sapientem, bonisque illius publicitatis, jussit custodiri: quem deinde Excubitores, ipsius Zenonis Imperatoris jussu, laqueo suffocarunt. Quod Arcadius Praefectus Praetorio accipiens, Zenonem Imperatorem convitiis est insectatus, quod Pelagium Patricium interfecisset. Zeno perlata ad se Pelagii criminatione, jussit, simul ac Palatium ingrederetur, occidi: Praefectus vero Praetorio Arcadius cum id rescisset; seque ab imperatore attersi videret, versus Magnam Ecclesiam transiens; simulavit se velle precari, et exscenso curru, ingressus est Magnam Ecclesiam Constantinopolitanae, ibique intus moratus, ab acerba morte liberatus est.

491. xvii. Ind. xiv. Olybrio solo Cos.

[Ol. Iph.]

1. 317.

2.

3.

Ἰνδ. ιδ'. ιζ'. ὑπ. Ὀλυβρίου μόνου.

V 262

τιη' Ὀλυμπιάς.

Τούτω τῷ ἔτει μηνὶ ξανθικῷ τῷ καὶ ἀπριλίῳ δυσεντεριά **D**
ληφθεὶς Ζήνων τελευτᾷ, ὧν ἐτῶν ξε' καὶ ἡμερῶν ἐννέα.

5 Ῥωμαίων μὲ βρασίλευσεν Ἀναστάσιος ὁ Δίκωρος, ὁ ἐκ τῆς
νέας Ἡπείρου ἐπαρχίας, ἀπὸ σιληντιαρίων, ἐπὶ τῆς ὑπατείας
Ὀλυβρίου υἱοῦ Ἀρεοβίνδου, στεφθεὶς μηνὶ ξανθικῷ τῷ καὶ ἀπρι-
λίῳ τῇ ε' τῆς μεγάλης ἐβδομάδος, ἰνδικτιῶνος ιδ', ἔτους χρη- **R 760**
ματίζοντος κατὰ Ἀντιόχειαν τὴν μεγάλην ζλ' καὶ φ'. καὶ ἐγγιμε
10 τὴν δέσποιναν τὴν Ἀριάδην, τὴν Ζήνωνος τοῦ πρὸ αὐτοῦ βασι-
λέως γενομένην γαμετῆν. ἐβασίλευσεν δὲ ὁ αὐτὸς Ἀναστάσιος
ἔτη κζ'. ὁμοῦ ςκζ'.

Ἰνδ. ιε'. α'. ὑπ. Ἀναστασίου Ἀγνούστου καὶ Γούφου.

P 329

Ἰνδ. α'. β'. ὑπ. Εὐσεβίου τὸ β' καὶ Ἀλβίνου.

15 Ἰνδ. β'. γ'. ὑπ. Ἀστερίου καὶ Πραισιδίου.

Ἰνδ. γ'. δ'. ὑπ. Βεάτωρος μόνου.

τιθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. ε'. ὑπ. Παύλου μόνου.

Ἰνδ. ε'. ς'. ὑπ. Ἀναστασίου Ἀγνούστου τὸ β' μόνου.

20 Ἰνδ. ς'. ζ'. ὑπ. Ἰωάννου Σκυθοπολίτου καὶ Παυλίνου.

7. Ἀρεοβίνδου **R.** 9. ζλ'] θλ' cum Malala p. 391. 8. Clintonus Fast. vol.
II. p. 367. 11. γαμετῆν om. **P.** id. δὲ om. **P.** 1θ. Βανάτωρος **P.**

A. C.

[Ol. Iph.] Annl. m. c.

CCCXVIII. Olympias.

Hoc anno, mense Xanthico, sive Aprili, Zeno sanguinis
fluxu correptus diem suum ubiit, annos natus lxxv. dies ix.

Imperavit xlv. Anastasius Dicorus, ex Nōvæ Epiri Pro-
vincia oriandus, Ex-Silentiarlo, Olybrio Areobindi filio Con-
sule; coronatus est mense Xanthico, set Aprili, feria v. má-
joris Hebdomadae, Indictione xiv. anno secundum Antiochiæ
magnæ aerañ mxxxvii. duxitque Dominam Ariadnen Augu-
stana, Zenonis decessoris uxorem. Imperavit Anastasius annos
xxvii. Colliguntur adhi vi. xxxvii.

492. i. Ind. xv. Anastasio Augusto et Rufo Cos.

4. 6000.

493. ii. Ind. i. Eusebio II. et Albino Cos.

1. 318.

494. iii. Ind. ii. Asterio et Praesidio Cos.

2.

495. iv. Ind. iii. Venatore solo Cos.

3.

CCCXIX. Olympias.

496. v. Ind. iv. Pauló solo Cos.

4.

497. vi. Ind. v. Anastasio Augusto II. solo Cos.

1. 319.

498. vii. Ind. vi. Joanne Scythopolita et Paulino Cos.

2.

B Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἱππικοῦ ἀγομένου παρεκάλουσι οἱ τοῦ μέρους τῶν Πρασίνων τὸν βασιλέα Ἀναστάσιον ἀπολυθῆναι τινὰς συσχεθέντας ἀπὸ τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως λιθοβόλους. καὶ οὐ παρεκλήθη ἀπὸ τοῦ δήμου ὁ αὐτὸς Ἀναστάσιος, ἀλλὰ ἀγανακτήσας ἐκίλευσεν ἄρμα κατ' αὐτῶν ἔξειλθεῖν, καὶ ἐγένετο ἀταξία μεγάλη, καὶ κατῆλθαν οἱ δῆμοι κατὰ τῶν ἔξκουβιτῶρων. καὶ ἐλθόντες ἐπὶ τὸ κάθισμα ἔρριψαν λίθους κατὰ τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου, ἐν οἷς εἷς Μαῦρος ἔρριψεν ἐπάνω τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου. καὶ ἔξέφυγεν ὁ βασιλεὺς τὸν λίθον, ἐπεὶ ἐφρονεῖτο. καὶ θεασάμενοι οἱ ἔξκουβίτωρες τὴν τοῦ αὐτοῦ Μαύρου τόλμαν, ὠρμησαν κατ' αὐτοῦ, καὶ ἔκοψαν αὐτὸν κατὰ μέλος, καὶ οὕτω τὴν ψυχὴν ἀπέδωκεν. ὁ δὲ δῆμος στενωθεὶς ἔβαλεν πῦρ ἐν τῇ λεγομένῃ Χαλκῇ τοῦ Ἱππικοῦ· καὶ ὁ περίβολος ὅλος ἐκαύθη ἕως τοῦ βασιλικῆς καθίσματος. καὶ ὁ δημόσιος ἔμβολος ἕως τοῦ Ἐξαίπλιου καὶ ἕως τοῦ φόρου Κωνσταντίνου ὅλως καυθεὶς κατηνέχθη διακοπῶν πανταχοῦ γενομένων, καὶ πολλῶν συσχεθέντων καὶ τιμωρηθέντων γέγονεν ἡσυχία, προαχθέντος ἐπάρχου πόλεως Πλάτωνος.

R 762 λέγει ὅτι ὁ βασιλεὺς Ἀναστάσιος μετὰ τὸ περιγενέσθαι αὐτὸν τοῦ Περσικοῦ πολέμου εἰτέχισεν τὸ Δόρας, χωρίον ὄντα

3. λιθοβόλους in margine V ab alla manu scriptum videtur. Conf. Malalas p. 394. 5. ἐλθεῖν P. 6. κατῆλθον P. 10. ἐκκουβίτωρες V. 19. Omisso λέγει P Πλάτωνος λάσας 20. Δορωχορίον V, ὄν τὸ Δορωεῖον m. R, quorum prius ad ὄντα pertinēt, Δόρας χωρίον PR, ut infra.

His Coss. dum egerentur Circenses ludī, rogarunt Imperatorem Anastasium qui erant ex Factione Prasinorum, uti vinculis solverentur qui ob jactos lapides, in carcerem missi fuerant a Praefecto urbi. Verum id non modo impetrarunt ab Anastasio, sed et irritatus ille viros armatos accersiri jussit, unde ingens tumultus coortus est, Factionibus adversus Excubitores insurgentibus. Cumque ad Circi Tribunal pervenissent, coniecere saxa in ipsum Imperatorem Anastasium: in quibus Maurus quidam in Imperatorem lapidem emisit: quem Imperator declinavit, fuga elapsus, ne interficeretur. Excubitores, spectata Mauri audacia, impetu in illum facto, membratim eum conciderunt, atque ita ille animam efflavit. Populus vero in arctum redactus, ignem in Chalcen Hippodromi sic appellatam immisit, ex quo Circi ambitus universus usque ad Imperatorium Tribunal conflagravit. Sed et publica Porticus usque ad Hexahippium, et usque ad Forum Constantini omnino exusta procubuit. Verum caedibus ubique factis, multisque comprehensis et punitis, tumultus conquievit, creato Praefecto urbi Platone.

Imperator Anastasius, post relatas de Persis victorias, Doras maris cinxit, oppidum in Mesopotamia amplum omnino et munitum, in confinio Romanorum et Persarum situm: in eoque condidit Balnea publica du,

τῆς Μεσοποταμίας μέγα πάνυ καὶ ὀχυρόν, κείμενον μέσον τῶν ὄρων Ῥωμαίων καὶ Περσῶν. καὶ ἐποίησεν ἐν αὐτῷ δημόσια λούτρα β' καὶ ἐκκλησίας καὶ ἐμβόλους καὶ ἕρια εἰς ἀπόθετα σίτου καὶ κιστέρας ὑδάτων. τὸ δὲ αὐτὸ χωρίον διὰ τοῦτο λέγεται κλη-
5 θῆναι Δόρας ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Μακεδόνης, διότι Δαρεῖον τὸν βασιλεῖα Περσῶν ὁ αὐτὸς Ἀλέξανδρος ἐκεῖ δόρατι ἔκρουσεν, ὅθεν V 263 καὶ τὸ ὄνομα ἔχει μέχρι νῦν.

Ἰνδ. ζ'. η'. ὑπ. Ἰωάννου Κυρτοῦ μόνου.

τκ' Ὀλυμπιάς.

P 330

10 Ἰνδ. η'. θ'. ὑπ. Πατρικίου καὶ Ὑπατίου.

Ἰνδ. θ'. ι'. ὑπ. Πομπηίου καὶ Ἀβιήνου.

Ἰνδ. ι'. ια'. ὑπ. Πρόβου καὶ Ἀβιήνου τὸ β'.

Ἰνδ. ια'. ιβ'. ὑπ. Δεξιμάτους καὶ Βολουσιανοῦ.

τκα' Ὀλυμπιάς.

15 Ἰνδ. ιβ'. ιγ'. ὑπ. Κεθῆγου μόνου.

Ἰνδ. ιγ'. ιδ'. ὑπ. Σαβινιανοῦ καὶ Θεοδώρου.

Ἰνδ. ιδ'. ιε'. ὑπ. Ἀρεοβίνδου καὶ Μεσσαλά.

B

Ἰνδ. ιε'. ις'. ὑπ. Ἀναστασίου Ἀγούστου τὸ γ' καὶ Βεναντίου.

4. καὶ τὸ δὲ P. 13. Δεξιμάτου R. 17. Ἀρεοβίνδου V.

Ecclesias, Porticus, Horrea ad condendum frumentum, et Cisternas aquarum. Ideo porro oppidum istud Doras ab Alexandro Macedone appellatum fertur, quod eo in loco Darium Persarum Regem *dorati*, seu hasta percusserit: unde hodieque id nominis obtinet.

A. C.

[Ol. Iph.]

499. VIII. Ind. VII. Joanne Gibbo solo Cos.

3.

CCCXX. Olympias.

500. IX. Ind. VIII. Patricio et Hypatio Coss.

4.

501. X. Ind. IX. Pompeio et Avieno Coss.

1. 320.

502. XI. Ind. X. Probo et Avieno iterum Coss.

2.

503. XII. Ind. XI. Dextrate et Volusiano Coss.

3.

CCCXXI. Olympias.

504. XIII. Ind. XII. Cethego solo Cos.

4.

505. XIV. Ind. XIII. Sabiniano et Theodoro Coss.

1. 321.

506. XV. Ind. XIV. Areobindo et Messala Coss.

2.

507. XVI. Ind. XV. Anastasio Augusto III. et Venantio Coss.

3.

508. XVII. Ind. I. Celere et Venantio Coss.

4.

509. XVIII. Ind. II. Opportuno solo Cos.

1. 322.

510. XIX. Ind. III. Boethio solo Cos.

2.

511. XX. Ind. IV. Secundino et Felice Coss.

3.

512. XXI. Ind. V. Paulo et Musciano Coss.

4.

Chronicon Paschale vol. I.

39

Ἰουλιάνας τῆς ἐπιφανεστάτης πατρικίας ἔκραζον διὰ τὸν αὐτῆς ἄνδρα Ἀρεόβινδον βασιλέα τῆ Ῥωμανία. καὶ ἔφυγεν ὁ C Ἀρεόβινδος πέραν. καὶ λοιπὸν ὁ βασιλεὺς Ἀναστάσιος ἀνῆλθεν εἰς τὸ κάθισμα τοῦ Ἰππικοῦ ὄλγα διαδήματος. καὶ τοῦτο γινὸς ὁ πᾶς δῆμος ἀνῆλθεν εἰς τὸ Ἰππικόν, καὶ διὰ προσφωνήσεως 5 αὐτοῦ μετεχειρίσατο τὸ πλῆθος τῆς πόλεως.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκτίσθη τὸ μικρὸν τεῖχος τὸ λεγόμενον Ἀναστασιακόν.

Ἰνδ. α'. ιζ'. ὑπ. Μάγνου μόνου.

D Ἐπὶ τούτου τοῦ ἑνάτου εἶδεν ὁ βασιλεὺς Ἀναστάσιος ἐν 10 R 764 δράματι ὅτι ἐναντίον αὐτοῦ ἀνῆλθον τινες τέλειος, εὐσχήμων, βασιτάζων κώδικα γεγραμμένον, καὶ ἀναπτίξας φύλλα τοῦ κωδικου πέντε, ἀναγνούς τὸ τοῦ βασιλέως ὄνομα εἶπεν αὐτῷ, Ἴδε, διὰ τὴν ἀπληστίαν σου ἀπαλείψω ἰδ'. καὶ τῷ ἰδίῳ δακτύλῳ ἀπῆλειπεν. καὶ διωπνισθεὶς καὶ καταθῦραγεις ὁ αὐτὸς βασιλεὺς 15 Ἀναστάσιος, προσκαλεσάμενος Ἀμάντιν τὸν κουβικουλάριον καὶ προμπίστον εἶπεν αὐτῷ τὴν τοῦ δράματος δύναμιν. ὅστις Ἀμάντις εἶπεν αὐτῷ, Εἰς τὸν αἰῶνα ζῆθι, βασιλεῦ· κἀγὼ γὰρ ἔθα-

5. αὐτοῦ καὶ μ. R. 9. Ante hunc versum addit R' Ἰνδ. α', β', γ', δ', ε', ζ', η', θ', ι'. *ib.* α']ια' P. *ib.* ιζ']κζ' P. 11. ὄτι]ἔστη R. *ib.* λεοσχημων PV. Correxī ex Malala p. 408. 13. 12. κωδικίου V, m. R. κώδικος P. 13. εἶδε PV. 14. ἀπολείψω P. 15. ἀπέλειψεν P. *ib.* καταθῦραγεις] Conf. Cedreni p. 362. D κατέθραξε με εἰς τὴν γῆν.

A. C.

[Ol. Iph.]

Julianae Nobilissimae Patriciae acclamarunt (Factiones in Circo) ob illius conjugem: *Areobindum Imperatorem Romanias*, (volumus.) Fugitque *Areobindus* trans *Fretum*. Ac demum *Anastasius Imperator* in *Circi Tribunal* ascendit absque diademate. Quo cognito, *populus omnis* in *Circum* pariter ascendit: atque is habita oratione universam multitudinem sibi conciliavit.

Hoc anno, *Longus murus*, *Anastasiacus* appellatus, conditus est.

513.	xxii.	Ind. vi.	Clementine et Probo Coss.	1. 323.
514.	xxiii.	Ind. vii.	Senatore solo Cos.	2.
515.	xxiv.	Ind. viii.	Anthemie et Florentio Coss.	3.
516.	xxv.	Ind. ix.	Petro solo Cos.	4.
517.	xxvi.	Ind. x.	Anastasio et Agapete Coss.	1. 324.
518.	xxvii.	Ind. xi.	Magno solo Cos.	2.

Hoc Consule, vidit *Anastasius Imperator* per visum, virum quendam plena actate, candida indutum veste, e regione stantem, ac codicem scriptum ferentem, qui evolutis quinque ejusdem codicis pagellis, Imperatoris lecto nomine, dixit: *Vide, ecce propter tuam inexpiabilem avaritiam deleo xiv. annos.* Et suomet digito delevit. Imperator *Anastasius* experrefactus, ac viso percussus, *Amantium Cubicularium* et *Præpositum* accersivit, somniumque suum illi exposuit. Tum *Amantius*: *Aster-*

σάμην ταύτη τῇ νυκτι ὅτι ὡς ἴσταμαι ἐναντίον τοῦ ὑμετέρου κρά- P 331
 τος, ὄπισθ' ἐν μου ἐλθὼν χοῖρος μέγας δραξάμενος τῷ στόματι
 τὴν ἀρχὴν τῆς χλαμύδος μου καὶ τινάξας κατήγαγέ με εἰς τὸ ἔδα-
 φος, καὶ ἀνῆλθε με κατεσθίων καὶ πατῶν. καὶ προσκυλισά-
 5 μενος βασιλεὺς Πρόκλον τὸν Ἀσιανὸν τὸν φιλόσοφον καὶ ὄνειρο-
 κρῆτην εἶπεν αὐτῷ τὸ δράμα, ὁμοίως δὲ καὶ Ἀμάντιος. ὁ δὲ
 ἐσαφῆνισεν αὐτοῖς τὴν αὐτῶν δύναμιν καὶ ὅτι μετ' ὀλίγον χρόνον
 τελειοῦνται. καὶ μετ' ὀλίγον ἀβῶσθήσας ὁ βασιλεὺς Ἀναστά- V 264
 σιος ἔκειτο· καὶ ἀστραπῆς γενομένης καὶ βροντῆς μεγάλης πάνυ V 264
 10 θροηθεῖς ἀπέδωκεν τὸ πνεῦμα, ὡν ἐνιαυτῶν ἕ' καὶ μηνῶν πέντε. B

Μετὰ τὴν βασιλείαν Ἀνουστασιον τοῦ Δικόρου ἐβασίλευσεν
 ὁ θειώτατος Ἰουστίνος ὁ Βενδαρίτης, ὁ Θράξ, ἐπὶ τῆς ὑπατείας
 Μάγνου, μηνὶ πανέμῳ τῷ καὶ ἰουλίῳ θ', ἰνδ. ια', χρηματίζον-
 15 τος κατὰ τοῦς Ἀντιοχείς τῆς Συρίας ἔτους, εἴσθ', ὄντινα ὁ στρω-
 μὴ τῶν φυλαττόντων τὸ παλάτιον ἐξκουβιτώρων ἅμα τῷ δήμῳ
 στέφαντες ἐποίησαν βασιλεῦ· ἦν γὰρ κόμης ἐξκουβιτώρων. καὶ
 ἐβασίλευσεν ἔτη θ'. ἡμοῦ ζλζ'.

Ἰνδ. β'. η'. ὑπ. Ἰουστίνου Ἀυγούστου καὶ Εὐθερίχου.

Ὁὗτος Ἰουστίνος ἅμα ἐβασίλευσεν, ἀνέβλεν Ἀμάντιον τὸν C
 20 πραιπόσιτον αὐτοῦ καὶ Ἀνδρέαν τὸν κουβικουλάριον τὸν Λαν-

2. χοῖρος ἐλθὼν P. 6. δὲ om. R. 10. τὸ om. P. 12. Βενδαρίτης]
 Scribendum videtur Βεδεριανίτης. Βεδερίτης Alemannus ad Procop.
 Hist. arc. c. 6. id. τῆς om. P. 14. Ἀντιοχείας PV. 18. β'. η'.]
 ιβ'. α'. P. 20. τὸν Λανσιανὸν καὶ Θεόφιτον κόμητα om. P.

num, inquit, visas, Imperator: ego quoque hac eadem nocte haec vidi:
 dum coram vestra Majestate consisterem, pone me porcus ingens venit,
 qui chlamydis meae ora rostro apprehensa, haecque subinde vellicata, in
 terram me dejecit, ac proculcatum et devoratum absumpsit. Advocato
 deinde ab Imperatore Proclo Asiano Philosopho, et Somniorum conje-
 ctore, quod per nocturnam speciem viderat is illi exposuit: similiter et
 Amantius. Ille vero somniorum vim is declaravit, et quod uterque
 brevi esset moriturus. Imperator paulo post decubuit: cumque coruscato,
 ingensque omnino fieret tonitru, externatus, animam efflavit, annos
 tam natus x. et mensibus v.

Post imperium Anastasii Dicori, imperavit piissimus Justinus Bede-
 rita, Thrax, Magno tum Consule, mense Panemo, Julii ix. Indict. xi.
 anno juxta Antiochenorum Syriae aeram DLXVI. quem Excubitorum, qui
 ad Palatium excubias agebant, militia, una cum plebe, coronatum Impe-
 ratorem proclamavit: erat enim Comes Excubitorum, imperavitque an-
 nos ix. Colliguntur anni vi. MXXXVI.

A. C.

[Ol. Iph.]

519. i. Ind. xii. Justinus Augusto et Euthericho Coss.

3.

Hic Justinus simul ac imperium accepit, Amantium Praepositum
 suum, et Andream Cubicularium, ejusdem Amantii Domesticum, de medio

σιακὸν καὶ Θεόκριτον κόμητα τὸν τοῦ ῥηθέντος Ἀμαντίου δομ-
στικόν, ὃν ἐβούλετο ποιῆσαι βασιλέα ὁ αὐτὸς Ἀμάντιος, δέω-
κὼς αὐτῷ Ἰουστίνῳ χρήματα ῥογεῦσαι, ἵνα γένηται Θεόκριτος
βασιλεὺς, καὶ ἐρόγευσεν. ὁ δὲ στρατὸς καὶ ὁ δῆμος λαβόντες
οὐχ εἴλαντο Θεόκριτον ποιῆσαι βασιλέα, ἀλλ' ἐποίησαν τὸν αὐ-
τὸν Ἰουστίνον βασιλέα. μετὰ οὖν τὸ βασιλεῦσαι αὐτὸν ὡς
τυράννον καὶ βουληθέντας ἐπιβουλεῦσαι τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ
ἐφόνευσεν αὐτούς. ἐσφάγησαν δὲ εἰς τὸ παλάτιον ἔσω.

R 766

D

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ἀνεκάλεσατο τὸν πατρικίον Ἀπίωνα
καὶ Διογενιανὸν ἀπὸ στρατηλατῶν καὶ Φιλόξενον καὶ αὐτὸν 10
ἀπὸ στρατηλατῶν, πεμφθέντας εἰς ἔξορίαν παρὰ τοῦ πρὸ αὐτοῦ
βασιλέως. καὶ ἐποίησεν Ἀπίωνα μὲν ἑπαρχὸν πραιτωρίων, Διο-
γενιανὸν δὲ ἀπὸ στρατηλατῶν ἀνατολῆς, καὶ Φιλόξενον μετὰ
χρόνον ἐποίησεν ὑπατον.

Τῷ αὐτῷ ἔτει ἀνήλθεν εἰς πέραν ἐν τῇ ἀνατολῇ ἀστὴρ φο- 15
βρός, ἠνόματι κομήτης, ὃς εἶχεν ἀκτίνα πέμπουσαν ἐπὶ τὸ κύ-
P 332 τω, ὄντινα ἐλεγόν τινες πωγωνίαν εἶναι· καὶ ἐφοβοῦντο οἱ ἄν-
θρωποι.

τὴν Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιγ'. β'. ὑπ. Βιταλιανοῦ καὶ Ρουστικίου.

20

2. ἠβούλετο P. 5. οὐκ V. id. εἴλοντο P. 6. τὸ om. P.
15. εἰς πέραν] εἰπέραν V. Conf. ad p. 335. C. 16. τὸ] τῷ R.
18. „ταβ', τκυ', τκδ'. Tertia et quarta omissae sunt cum duobus assis
secundae.“ m. R. 20. Βεκαλιανοῦ P.

sustulit, quod idem Amantius Imperatorem Theocritum facere in animo
habuisset, datis ipsi Justino pecuniis, quas erogaret ut Theocritus ille
Imperator fieret. Atque revera is pecunias dedit: verum iis acceptis,
Praetoriani, plebsque, posthabito Theocrito, ipsum Justinum creavere
Imperatorem. Postquam igitur Imperator factus est, illos tanquam ty-
rannos, quique imperio suo insidias struerent, interfecit. Caesi autem
sunt intra Palatium.

Idem vero Imperator Apionem Patricium revocavit, et Diogenianum
Ex-Magistro militum, et Philoxenum perinde Ex-Magistro militum, a de-
cessore Imperatore in exilium missos. Ac Apionem quidem Praefectum
Praetorio: Diogenianum vero Ex-Magistro militum per Orientem, Phi-
loxenum denique post aliquod tempus Consulem dixit.

Eodem anno, exortum est in ulterioribus Orientis partibus astrum
horrendum, quod Cometam vulgo vocant, radium inferius demittens. Id
Pogoniam esse quidam asserebant: unde ingens homines invasit pavor.

CCCXXV. Olympias.

A. C.

520. II. Ind. XIII. Vitaliano et Rustico Coss.

[Ol. Iph.]

4.

Ἰνδ. ιδ'. γ'. ὑπ. Ἰουστινιανοῦ καὶ Οὐαλερίου.

Ἰνδ. ιε'. δ'. ὑπ. Συμμάχου καὶ Βοηθίου.

Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ Τζάθιος ὁ υἱὸς Ζαμνάξου τοῦ Λαζῶν βασιλέως, ἢ μόνον ἑτελεύτα ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ζαμνάξης, εἰθέως 5 ἀνήλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς τὸν θειότατον βασιλέα Ἰουστινόν. καὶ ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς παρεκάλεισεν ἀναγορευθῆναι αὐτὸν Β βασιλέα Λαζῶν ὑπὸ τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως, γινόμενον χριστιανόν, καὶ μὴ πρὸς συνήθειαν ὑπὸ τοῦ Περσῶν βασιλέως προχειριζόμενον ἀναγκασθῆναι αὐτόν, ὡς οἷα ὑποκείμενον καὶ παρ' αὐτοῦ 10 προχειριζόμενον βασιλέα, καὶ τὰς θυσίας ποιῆσαι καὶ πάντα τὰ Περσικὰ σεβάσματα. ἦν δὲ κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν βασιλεῖς Περσῶν Κωάδης, καὶ παρὰ Πέρσιαις ἐκράτει ὥστε βασιλέως Λαζῶν τελευταῖουτος ἄλλον βασιλέα στέφεισθαι τούτοις ὑπὸ τοῦ κατὰ καιρὸν βασιλέως Περσῶν, τοῦ ἔθνους μέντοι τῶν Λαζῶν ὑπάρχοντα. καὶ δεχθεὶς ὁ V 265 15 Τζάθιος παρὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως Ἰουστινόν ἐφωτίσθη· καὶ χριστιανὸς γενόμενος ἔγημε γυναῖκα Ῥωμαίαν, ἔχγονον Ὀνίνου τοῦ πατρικίου τοῦ ἀπὸ κουροπαλατῶν, Οὐαλεριανῆν. ἦντινα εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ χώραν λαβὼν ἀπήγαγεν, προχειρισθεὶς καὶ στεφθεὶς βασιλεὺς Λαζῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἰουστινόν βασιλέως, φορέσας στέφανον Ῥωμαίων καὶ γλαμύδιν ἄσπρον ὀλοσηρικόν, ἔχον ἀντὶ

2. Βοηθίου PV. 3. Ζαμνάξου R et mox Ζαμνάξης. Ζαμνάξου m. R. 4. ἡ PV. 7. γενόμενον P. 12. Καβάδης m. R, Κανάδης P. ib. ὡς δὲ R. 19. αὐτοῦ om. P? 20. γλαμύδην PV. ib. ἄσπρον m. R. ib. ἔχων PV.

521. III. Ind. XIV. Justiniano et Valerio Coss. 1. 325.

522. IV. Ind. XV. Symmacho et Boethio Coss. 2.

Hoc anno, Tzathius, Zamnaxis Lazorum Regis filius, simul ac obiit. pater Zamnaxes, confestim profectus est Constantinopolim ad religiosissimum Imperatorem Justinum, seque ei totum commendavit, illum deprecatus, uti se Lazorum Regem ab ipso Romanorum Imperatore creatum, ac Christianum effectum, renuntiaret; ne ex more a Persarum Rege inauguratus, veluti subditus, et ab illo Rex dictus, sacrificia facere, aliosque omnes Persarum cultus exequi cogeretur. Erat autem ea tempestate Persarum Rex Cavades: et apud Persas ea invaluerat consuetudo, ut Lazorum Rege defuncto, ab Rege Persarum, qui tum rerum potiebatur, alius qui ex Lazorum gente esset Rex iis daretur. Susceptus itaque ab Imperatore Justino Tzathius, ac Christianus effectus, uxorem duxit Valerianam, feminam Romanam, Onini Patricii et Ex-Cura Palatii neptem: quam secum in regionem suam abduxit, cum antea creatus fuisset et coronatus Lazorum Rex ab Imperatore Justino, gestans diadema Romanorum, et chlamydem candidam holosericam, habens etiam loco purpuræ

- πορφυροῦ χρυσοῦν βασιλικὸν τάβλιον, ἐν ᾧ ὑπῆρχεν ἐν μέσῳ στηθάριον ἀληθινὸν μικρὸν τοῦ βασιλικοῦ χαρακτῆρος Ἰουστινίου καὶ
- R 768 στιχάριον ἄσπρον παραγαῦδιν, καὶ αὐτὸ ἔχον χρυσοῦ πλουμιὰ βασιλικά, ὡσπεύτως φέροντα τὸν χαρακτῆρα τοῦ αὐτοῦ βασιλέως
- D Ἰουστινίου. τὰ γὰρ τζαγγιὰ αὐτοῦ ἦν ἀπὸ τῆς χώρας αὐτοῦς ῥουσαία, Περσικῶ σχήματι, ἔχοντα μαργαρίτας· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ζώνη αὐτοῦ ὑπῆρχεν διὰ μαργαριτῶν. ἔλαβεν δὲ παρὰ τοῦ βασιλέως Ἰουστινίου δῶρα πολλὰ καὶ αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Οὐαλεριανή, ὡς ἄπαξ ἀναγκασθεῖσα ἦτοι προτραπέῖσα γαμηθῆναι αὐτῷ εἰς ἄλλα βασίλεια. καὶ γνοὺς τοῦτο Κωάδης βασιλεὺς 10 Περσῶν ἐδήλωσεν διὰ πρεσβευτοῦ τῷ βασιλεῖ Ἰουστινίῳ ταῦτα, ὅτι Φιλίας καὶ εἰρήνης μεταξὺ ἡμῶν λαλουμένης καὶ γινομένης τὰ ἐχθρῶν πρῦττεις. ἰδοὺ γὰρ τὸν ὑποκειμένον μοι βασιλεῖα
- P 393 Λαζῶν αὐτὸς προεχειρίσω, μὴ ὄντα ἐπὶ τὴν Ῥωμαίων διοίκησιν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν Περσῶν τάξιν ἐξ αἰῶνος. καὶ πρὸς ταῦτα 15 ἀντεδήλωσεν αὐτῷ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἰουστίνος ταῦτα. Ἡμεῖς τινα τῶν ὑποκειμένων τῇ σῆ βασιλείᾳ οὔτε προσελαβόμεθα οὔτε προετρέψαμεν, ἀλλ' ἐλθῶν τις ὀνόματι Τζάθιος εἰς τὰ ἡμέτερα βασίλεια ἐδεήθη προσπίπτων ἡμῖν ῥυσοθῆναι μωσαρὰ τινος καὶ ἑλληνικοῦ δόγματος καὶ ἀσπεῶν θυσιῶν καὶ πλάνης δαιμόνων ἀδικῶν, καὶ 20 χριστιανὸς γενέσθαι ἀξιούμενος τῆς δυνάμεως τοῦ αἰωνίου καὶ ἐπουρανίου Θεοῦ καὶ δημιουργοῦ τῶν ἀπύκτων, καὶ κωλύσαι τὸν βουλόμ-

1. ταῦτιν P. 2. ἀληθείδιν PV. Correxī ex Malala p. 413. 14.

tabulam auream regiam, in cujus medio efficta erat imaguncula caerulea pectoralis Imperatoris Justinī: et tunicam albam reticulatam opere auro plumario Regio, habentem similiter ejusdem Justinī Imperatoris imaginem. Ipsiū vero cothurni, juxta gentis suae ritum, russei erant coloris, more schlicet Persico, margaritis distincti et exornati: quemadmodum etiam illius Zona unionibus interstinguebatur. Multis porro donis ab Imperatore Justino cohonestatus est, ac uxor ejus Valeriana, ut quae plane coacta, vel certe impulsā, nupserat, in aliena regna profectura.

Coades vero, seu Cavades Persarum Rex rei gestae certior factus, Imperatori Justino haec per legatum nuntiavit: Cum amicitia parque inter nos hactenus tractata sit ac firmata, hostilia tamen moliris. Eū Lasorum Regem mihi subditum ipsemet inaugurasti, cum sub Romanorum provincia nunquam, sed ab omni hominum memoria sub Persarum dominatione extiterit. Ad haec Justinus Imperator respondit: Neminem ex iis qui Regno tuo subjecti sunt, vel excepimus, vel accepimus: sed cum quidam, Tzathius nomine, in terras nostras venisset, pedibus nostris adsolutus, epise nos deprecatus est, uti ab impura quodam et pagana religione, impiisque sacris, et malorum daemonum praestigis expiaretur, ac Christum profiteri sibi liceret, aeterni ac caelestis Dei, et conditoris uni-

νον εἰς τὸ βέλτιον ἔλθειν καὶ γῶναι θεὸν ἀληθινὸν οὐκ ἐνεδέχετο. B
 ὅθεν χριστιανὸν αὐτὸν γενόμενον καὶ ἀξιωθέντα τῶν ἐπουρανίων
 μυστηρίων εἰς τὴν ἰδίαν ἀπελίσαμεν χώραν.

Καὶ ἐγένετο λοιπὸν ἔχθρα μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ Περσῶν.
 5 καὶ προέτρεψε Κωάδης βασιλεὺς Περσῶν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἔργα
 τῶν Οὐννων ὀνόματι Ζίλγβι. περὶ οὗ ἀκούσας ὁ αὐτὸς βασι-
 λεὺς Ἰουστίνος καὶ ὡς πρῶτην αὐτὸς αὐτὸν ἦν προτρεψάμενος
 πρὸς βοήθειαν Ῥωμαίων, πέμπας αὐτῷ δῶρα πολλὰ καὶ σύντα-
 ξιν λαβῶν μεθ' ὅρκων παρ' αὐτοῦ, ἐλυπήθη σφόδρα.

10 Ὁ δὲ αὐτὸς Οὐννος προτραπείς παρὰ τῶν Περσῶν ἀπῆλ-
 θεν πρὸς Κωάδην βασιλέα Περσῶν κατὰ Ῥωμαίων μετὰ χιλιά- C
 δων κ', ὀφείλων Ῥωμαίοις πολεμῆσαι.

Ὁ δὲ θεϊότατος Ἰουστίνος ἐδήλωσε διὰ πρεσβευτοῦ Κωάδῃ R 770
 τῷ Περσῶν βασιλεῖ μετὰ φιλικῆς αὐτοῦ ἀποκρίσεως ὡς ἐπ' ἄλ-
 15 λω τινὲ γράψας τὴν τοῦ αὐτοῦ Τζιλγβίρος ἑγγὺς τῶν Οὐννων πα-
 ραβασίαν καὶ ἐπιορκίαν καὶ ὅτι παρὰ Ῥωμαίων ἐκομίσατο χρήμα-
 τα κατὰ Περσῶν, ὀφείλων αὐτοὺς προδοῦναι καὶ τῷ καιρῷ
 τῆς συμβολῆς εἰς τὸ μέρος Ῥωμαίων συμμαχεῖν, καὶ ὅτι Δεῖ ἡμᾶς
 ἀδελφοὺς ὄντας εἰς φιλίαν λαλεῖν καὶ μὴ ἀπὸ τῶν κυνῶν τούτων
 20 παλῆσθαι. καὶ γινούς ταῦτα Κωάδης βασιλεὺς Περσῶν ἐπηρώ- V 266
 D τησεν τὸν Ζίλγβιν, εἰρηκῶς αὐτῷ ὅτι Δῶρα ἔλαβες παρὰ Ῥω-
 μαίων προτραπείς κατὰ Περσῶν; καὶ εἶπεν ὁ Ζίλγβις ὅτι Ναί.

9. παρ' om. P.

10. δὲ om. P.

15. Ζιάγβιρος P.

19. κυ-
 νῶν m. R, κοινῶν PV.

*vera virtutem et majestatem obtestatus, hunc ad meliorem religionem
 transire volentem, ut verum Deum agnosceret impedire non decebat. Unde
 Christianis sacris iniuriam, coelestibusque mysteriis dignatum, in suam
 regionem remisimus. Hinc inimicitiae deinceps inter Romanos et Persas
 intercessere. Eodem igitur anno, Coades Rex Persarum Hunnorum Re-
 gem, Zilgbi nomine, adversus Romanos concitavit. Quod cum rescisset
 Justinus, ut qui ipse ad Romanorum auxilium, missis multis muneribus
 illum prius invitarat, foedusque jurejurando cum eo firmarat, non mo-
 dico dolore affectus est.*

Hunnus porro a Persis impulsus ad Persarum Regem Coadem cum
 xx. militum millibus profectus est, adversus Romanos bellum gesturus.

Religiosissimus autem Justinus, cum benevola sua responsione, Coa-
 dae Persarum Regi per legatum, velut alterius negotii nomine missum,
 Ziagbiris Hunnorum Regis perfidiam ac perjuriam significavit: et quod
 is a Romanis pecuniam accepisset, quo Persas, sub praesili tempus in
 Romanorum partes transeundo, cum iis praesertim, proderet: Nos
 proinde, cum fratres simus, decet ut amicitiam in vicem colamus, et a con-
 siliis istis non patiamur nobis illudi. Quibus intellectis, Coades Persa-
 rum Rex Zilgbin percontatur, hisque affatur verbis: Accipisti ne deus a
 Romanis contra Persas sollicitatus? Cui Zilgbi, Etiam, inquit. Tum

καὶ ὄργισθεις ὁ Κωῤῥίδης ἐφόνευσεν αὐτόν, καὶ πολλοὺς τοῦ ὄχλου αὐτοῦ νυκτὸς ἀνεΐλεν, πέμψας κατ' αὐτῶν πλῆθος πολέ, ἀγροῦντων τῶν Οὐννων ὅτι ἀπὸ τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν ἐπέμφθη κατ' αὐτῶν τὸ πλῆθος, ἀλλ' ὡς ἀπ' ἄλλης χώρας τινῶν, φησὶν, ἐπελθόντων τοῖς Οὐννοις καὶ τῷ ῥῆγί αὐτῶν. οἱ δὲ λοιποὶ τῶν Οὐννων οἱ ὑπολειφθέντες ἔφυγον. καὶ ἴδοξε λοιπὸν ὁ Κωῤῥίδης P 334 λαλεῖν, φησὶν, περὶ πάκτων εἰρήνης ἦτοι φιλίας, δηλώσας διὰ Βροῦτου πρεσβευτοῦ τῷ βασιλεῖ Ῥωμαίων Ἰουστίνῳ.

Ἰνδ. α'. ε'. ὑπ. Μαξιμίου μόνου.

τὰς Ὀλυμπιάς.

10

Ἰνδ. β'. ζ'. ὑπ. Ἰουστινιανοῦ τὸ β' καὶ Ὀπιλιῶνος.

Ἰνδ. γ'. ζ'. ὑπ. Φιλοξένου καὶ Πρόβου.

Ἰνδ. δ'. η'. ὑπ. Ὀλυβρίου μόνου.

Ἰνδ. ε'. θ'. ὑπ. Μαβορτίου Ῥωμαίου μόνου.

B Μετὰ τὸ διελθεῖν τὸ ὄγδοον ἔτος καὶ μῆνας θ', ἡμέρας ε', 15 τῆς βυσιλείας Ἰουστίνου τοῦ θειοτάτου συνεβασίλευσεν αὐτῷ ὁ εὐσεβέστατος Ἰουστινιανὸς ὁ αὐτοῦ συγγενὴς ὁ μεγαλόμυχος εἰς ἱπερβολὴν, μετὰ τῆς γαμετῆς αὐτοῦ Θεοδώρας ἀναγορευθείς, καὶ ἐστέρθη ὑπὸ τοῦ θειοτάτου Ἰουστίνου τοῦ αὐτοῦ θείου μη- R 772 ροφ' ἔτους Ἀντιοχείας τῆς Συρίας, ὑπατείας τοῦ προκειμένου

9. Μαξιμίου P. 14. Μοβορτίου R, alterum in m. ponens.

Coades iratus illum interfecit, multosque ex Hunnis sub noctem sustulit, ingenti in illos immissa militum copia, ignorantibus iis a Persarum Rege contra se missos, cum ex aliis regionibus advenisse, seque ac eorum Regem aggressos esse ii arbitrarentur. Caeteri qui caedem evaserant, fugam arripuerunt. Tum vero Coades deinceps pacisci cum Romanis, ut fertur, decrevit, missoque ad Justinum Imperatorem legato Brees, amicitiam instauravit.

A. C.

523. v. Ind. i. Maximino solo Cos.

[Ol. Iph.]

3.

CCCXXVI. Olympias.

524. vi. Ind. ii. Justiniano II. et Opilione Coss.

4.

525. vii. Ind. iii. Philoxeno et Probo Coss.

1. 326.

526. viii. Ind. iv. Olybrio solo Cos.

2.

527. ix. Ind. v. Mavortio Romano solo Cos.

3.

Anno viii. cum mensibus ix. diebusque v. imperii religiosissimi Justiniani exacto, cum illo imperavit piissimus Justinianus, illius affinis, ingentis vir animi supra quam vulgo solet, et cum conjugē Theodora renuntiatas, coronatus est a religiosissimo Justino illius avunculo, mense Xanthico, secundum Romanos, Aprilis, die i. Indictione v. aerae Antio-

Μαβορτίου Ῥωμαίου. ὅστις βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς μεγάλην ἐποίησεν κατάστασιν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν ἐκάστῃ πόλει, πέμψας θείας σάκρας ὥστε τιμωρηθῆναι τοὺς ἀταξίας ἢ φρόνους ποιῶντας καὶ μήτινα λιθοβολεῖν ἢ φρονεῖν, ἀλλὰ θεωρεῖν ἐ- C
5 τάκτως· καὶ φόβον ἔδειξε πολλὸν καὶ εἰρήνην εἰς πάσας τὰς ἐπαρχίας. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ συνέβη ἀσθενήσαντα τὸν βασιλεῖα Ἰου-
στίνον ἐκ τοῦ ἔλκουσ οὗ εἶχεν ἐν τῷ ποδὶ αὐτοῦ ἐξ ἧς ἔλαβε σα-
γίττας ἐν τῷ πολέμῳ τελευτῆσαι μηνὶ λῶφ, κατὰ Ῥωμαίους
αἰγούστου πρώτῃ, ἡμέρᾳ κυριακῇ, ὡραν τρίτην, τῆς παρουσίας
10 ἐπιμετήσεως. τελευτᾷ δὲ ἐτῶν οζ'.

Καὶ λοιπὸν ἐβασίλευσεν μονάρχῃς Ῥωμαίων Ἰουστινιανὸς D
Ἀγούστος ἔτη λή, μῆνας ια'. ὁμοῦ ζοε'.

Ῥηφίζεται δὲ ὁ χρόνος τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἀφ' οὗπερ
ἀνηγορεύθη βασιλεύς, τουτέστιν ἀπὸ μηνὸς ζυανθικοῦ, κατὰ
15 Ῥωμαίους ἀπριλίου α'. Ἰνδ. ε'.

τκζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. α'. ὑπ. Ἰουστινιανοῦ Ἀγούστου τὸ γ' μόνου.

Ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς αὐτοῦ P 335
βασιλείας μηνὶ ἀδωνυαίῳ, κατὰ Ῥωμαίους Ἰανουαρίου πρώτῃ, τῆς
20 ἔκτης ἐπιμετήσεως, τσαυτὰ ἔβριμε χρήματα καὶ παρέσχε πᾶσιν V 267
ὡς οὐδείς βασιλεὺς ἕτερος ἱπυτεύσας.

2. καὶ ἐν ἐκάστῃ πόλει om. P. 3. ὥστε] εἰς τε P. 4. μὴ λιθοβολεῖν
τινα P. 9. κυριακῇ] κατὰ R. 13. δὲ om. P. 21. ὑπατεύων P.

chiae Syriae anno DLXXV. Consule praefato Mavortio Romano. Qui quidem Imperator Justinianus Constantinopolitanae civitatis statum emendavit et composuit, emissis Sacris jussionibus, quibus de seditiosis ac tumultus excitantibus, vel caedes facientibus poenae exigenterent, vetareturque ne quis ullum in posterum occideret, vel lapidibus impeteret, sed ut singuli in spectandis Circensibus, modeste se gererent, imperabatur: quo facto magnum incussit terrorem, pace in omnibus provinciis stabilita. Interea accidit ut Imperator Justinus ex ulcere pedis, quod ex sagittae ictu in praelio accepto ortum erat, objecit, mense Lou, secundum Romanos, Augusti i. die Dominica, hora iii. praesentis v. Indictionis. Moritur vero annos natus LXXVII.

Solus deinceps imperavit Justinianus Augustus annos xxxviii. menses xi. Colliguntur anni vi. MCLXXV.

Numeratur tempus illius imperii ex quo Imperator est renuntiatus, id est a mense Xanthico, secundum Romanos Aprilis i. Ind. v.

CCCXXVII. Olympias.

A. C.

[Ol. Iph.]

528. i. Ind. vi. Justiniano Augusto III. solo Cos.

4.

Justinianus Imperator anno imperii i. mense Audynaeco, secundum Romanos Januarii i. Indict. vi. tantam vim pecuniae sparsit, omnibusque praebuit, quantam nullus alius Imperator in Consulatu sparserat.

Τῷ αὐτῷ ἔτει Πέρσαι ἐπολέμησαν Τζαθίῳ τῷ Λαζῶν βασιλεῖ, ὡς προσφρῆντι Ῥωμαίοις. καὶ λοιπὸν ὁ αὐτὸς Τζάθιος ἔπεμψε, καὶ ἐδεήθη τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ καὶ τῆς Ῥωμαίων βοηθείας. καὶ ἔπεμψεν αὐτῷ πληθὺς στρατιωτῶν ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς καὶ στρατηλάτας τρεῖς, Βηλίσάριον καὶ Κήρυκον καὶ Εἰρηναῖον τὸν Πενταδίας. καὶ συνέκρουσαν πόλεμον, καὶ πολλοὶ ἔπεσαν τοῦ Ῥωμαίων στρατοῦ. καὶ ἠγανάκτησε κατὰ
 Β τῶν στρατηλατῶν ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανός, ὅτι φθονοῦντες ἀλλήλοις προεδίδουν ἀλλήλους καὶ ἐγνώριζον κατ' ἀλλήλων τῷ βα-
 R 774 σιλεῖ, καὶ διεδέξατο αὐτούς, Πέτρον τοῦ στρατηλάτου τοῦ ἀπὸ 10
 νοταρίων τοῦ βασιλέως κατελθόντος καὶ ἀποκινήσαντος αὐτούς
 καὶ λαβόντος τὰ ἐξέδιστα παρ' αὐτῶν, καὶ συμβαλόντος τοῖς
 Πέρσαις μετὰ τῶν Λαζῶν πολλοὺς κατέκρουσαν Πέρσας.

Ἐν τοῦτῳ τῷ χρόνῳ ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἀνεπέσει τὸ
 προάστιον Συκᾶς πρώην λεγόμενον, κείμενον κατέναντι Κων-15
 σταντινουπόλεως, καὶ τὸ θέατρον αὐτῶν Συκῶν καὶ τὰ τεῖχη,
 δωδωκῶς δίκαιον πόλεως, μετονομάσας αὐτὰς Ἰουστινιανούπολιν.
 C ἔκτισε δὲ καὶ τὴν γέφυραν, δι' ἧς δύναται τις τὴν πορείαν ποιῆ-
 σθαι ἀπὸ τῆς ἀντιπέρας εἰς τὴν πανευδαίμονα.

Ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἀνεπλήρωσε καὶ τὸ δημόσιον λουτρόν, ὃ 20
 ἦν πρώην ἀρξάμενος κτιζειν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀναστάσιος ὁ
 βασιλεὺς τὸ ἐν τοῖς Λαγισθαίου.

2. προσφρῆντι P. 9. τῷ βασιλεῖ om. R. 10. ἐδιεδέξατο P.
 12. συμβάλλοντος P. 18. πορίαν PV. 19. εἰς] εἰ PV. Conf.
 ad p. 531. D. 22. Λαγισθαίου] τοῦ Λαγισθαίου m. R.

Eodem anno, Persae Tzathio Lazorum Regi bellum intulere, quod Romanis se adjunxisset. Tzathius autem ad Imperatorem Justinianum legatum misit, petens ab eo sibi auxilium ex Romanis submitti. Misitque idem Justinianus Imperator exercitum, et tres Magistros militum, Belisarium, Cerycum, et Irenaeum Pentadiae filium: commissoque praelio, multi ex Romanorum copiis cecidere. Indignatus vero contra daces Justinianus Imperator, quod ex invidia sese mutuo prodidissent, et alter alterius consilia Regi detulisset, iis exactoratis, Petrum Magistrum militum et Ex-Notario Imperatoris misit, qui iis remotis, sumptaque copiarum praefectura, una cum Lazis Persas aggressus, multos ex iis cecidit.

Hac ipsa tempestate, Justinianus Imperator suburbanum, Sycas prius appellatum, quodque e regione Constantinopoleos situm est, instauravit, ut et ejus Theatrum, et muros: concessoque eidem jure civitatis, Justinianopolim nuncupavit. Aedificavit etiam pontem, per quem ab opposita regione in Felicem urbem transiretur.

Idem Imperator absolvit Balneum publicum, quod prius Imperator Anastasius in Dagisthaei tractu inchoaverat.

Ἐποίησε δὲ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς καὶ τὸ μισθαιον τῆς βασιλικῆς Ἰλλου κιστέρναν μεγάλην, βουλόμενης βαλεῖν τὸ Ἀδριάνειον ὕδωρ τοῦ ἀγωγοῦ εἰς αὐτήν. ὄνπερ ἀγωγὸν ἀνεπέωσεν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς, κατασκευασθέντα πρώην ὑπὸ Ἀδριανοῦ βασιλέως 5 τοῖς Βυζαντιοῖς εἰς τὸ ὑδρεύεσθαι πρὸ τοῦ ὑδρεύεσθαι τὸ Βυ- D ζάντιον.

Ἰνδ. ζ'. β'. ὑπ. Λεκίον μόνου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ Ἰουστινιανὸς κῶδιξ ἀνεπληρώθη καὶ ἐκελεύσθη ἀθροεῖσθαι ἀπὸ τῆς πρὸ ες' καλανδῶν ἀπριλλίων τῆς ἐνε- 10 στώσεως ζ' ἐπινεμήσεως.

Τούτῳ τῷ ἔτει κατὰ Θεοῦ φιλανθρωπίας γέγονε τὸ μέγα θανατικόν.

Ἰνδ. η'. γ'. ὑπ. Λαμπαδίου καὶ Ὁρέστου.

Τούτῳ τῷ ἔτει Σαμαρειτῶν στασιασάντων, καὶ ποιησάν- 15 των ἑαυτοῖς βασιλεῖα καὶ Καίσαρα, ἐπέμφθη Εἰρηναῖος ὁ Πεντα- P 336 δίας στρατηλάτης, καὶ ἐθανάτωσε πολλοίς. καὶ τινες ἐξ αὐτῶν φοβηθέντες προσῆλθον ἐξ ἀνάγκης τῷ χριστιανισμῷ καὶ δεχθέντες ἔβαπτίσθησαν, καὶ ἕως τῆς σήμερον ἐπαμφοτερίζουσιν, καὶ ἐπ' αἰσθηρίᾳ μὲν ἀρχόντων στήματι διεψευσμένοι ὑποῦλως καὶ 20 κακούργως ὡς χριστιανὸς ἑαυτοῦς ἐμφανίζουσιν, ἐπὶ χαννότητι δὲ ἀρχόντων φιλοχρημάτων Σαμαρεῖται καὶ μισοχριστιανοὶ καὶ 2. Ἀδριάνιον PV. 4. τοῦ βασιλέως P. 14. Σαμαρειτῶν PV. 17. ἐξ om. P. 21. Σαμαριται PV et postea σαμαριτίζειν.

Confecit praeterea idem Imperator rex Atrio Basilicae Illi Cister- nam magnam, cum in eam Aquaeductus Hadriani aquam immittere vellet. Quem quidem Aquaeductum jam olim ab Hadriano Imperatore construc- tum, quo Byzantio aquarum copia suppeteret, quarum penuria prius laborabat, renovavit.

A. C.

[Ol. Iph.]

529. II. Ind. VII. Decio solo Cos.

1. 327.

Hoc anno, Justinianus Codex absolutus est, jussusque est vim habere a XVI. Kalend. Apriles hujus praesentis Indict. VII.

Hoc anno, Deo ita volente, magna extitit mortalitas.

530. III. Ind. VIII. Lampadio et Oreste Coss.

2.

Hoc anno, Samaritanis tumultuantibus, sibi que Regem et Caesarem creantibus, missus est Irenaeus Pentadiae filius Magister militum, qui multos interfecit. Quidam vero ex iis sibi metuentes, necessitate coacti se ad Christianam religionem cootulerunt, iique excepti baptizati sunt, atque ad hanc usque aetatem utramque religionem profitentur, dum in speciem quidem propter quorundam Praesidum severitatem subdole et perfide Christianos palam se profitentur: aliorum vero Praesidum pecuniae inblantium mollitie ac indulgentia Samaritae, atque adeo Christianorum esores, ita se gerunt, ac si quid

ὡς μὴ γνόντες χριστιανισμόν, οὕτω διαπράττονται, τοὺς ἄρχοντας πείθοντες σαμαριτικῶν διὰ τῶν χρημάτων.

R 776 Πέμπτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ, μηνὶ Ἰανουαρίῳ,
V 268 γέγονε τοῦ λεγομένου Νίκα ἢ ἀνταρσία τρόπῳ τοιοῦτῳ. ἀνελθόντα τὰ μέρη ἐν τῷ Ἱππικῷ ἔκραξαν οἱ δῆμοι τῶν Πρασίνων, ἡ Ἄκτα διὰ Καλοπόδιον τὸν κουβικουλάριον καὶ σπαθάριον. ἔτη πολλά, Ἰουστινιανέ, τοῦ βίγκας· ἀδικοῖμεθα, μόνε ἀγαθὲ, σὺ βαστάζομεν, οἶδεν ὁ Θεός, φοβοῖμεθα ὀνομάσαι, μὴ πλὴν εὐτυχῆσαι, καὶ μέλλομεν κινδυνεύειν. Καλοπόδιός ἐστιν ὁ σπαθαροκουβικουλάριος ὁ ἀδικῶν ἡμῶς. καὶ πολλῶν ὕβρεων γενομένων μεταξὺ τῶν μερῶν Βενέτων καὶ Πρασίνων, καὶ τὸν βασιλέα πολλά λοιδορήσαντες, κατήλθον οἱ Πράσινοι, εἰδόντες τὸν βασιλέα καὶ τοὺς Βενέτους θειρωῦντας τὸ ἵππικόν. καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν τί κρίζουσιν ὡς ἔτυχεν· ἀλλ' ὅτε πολλὴ γένηται ἀνάγκη, τότε ποιεῖς ἃ ἐβουλεύσω. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, Ἐξέλθατε οὖν καὶ μάθετε τίνας χάριν στασιάζουσιν. καὶ ἐξῆλθεν ἀπὸ τοῦ παλατίου ὁ πατρικίος Βασιλίδης ὁ ποιῶν τὸν

1. καὶ τοὺς P. 2. χρημάτων] Post haec in V tertia paginae partem sequenti folio recto et versi parte inferiori vacua relicta fuerant: quae spatia recentior manus implevit catalogo τεράτων quae Zenone, Iustiniano et Leone imperantibus acciderunt ἐκ τοῦ μεγάλου χρονογράφου, de quo conf. annotat. ad p. 379. C. Eum catalogum non habeo descriptum. 4. ἀμαρτία P. 7. βίγκας V. 8. μὴ εὐτυχῆσαι P. 9. σπαθάριος κουβικουλάριος P. 14. ὡς ἔτυχεν — 17. στασιάζουσιν om. P. Et ne his quidem omnis lacuna expleta est. 17. Βασιλίδης P. Sic et p. seq. v. 11.

sit Christiana religio prorsus ignorarent, ipsis etiam Praeaeidibus, quo Samaritanam religionem profiteri sibi liceret, pecunia data, persuasis.

6039. 531. iv. Ind. ix. Lampadio et Oreste II. Cons. 3.

CCCXXVIII. Olympias.

532. v. Ind. x. Lampadio et Oreste III. Cons. 4.

Anno imperii Justiniani quinto, mense Januario, seditio, quae Vincas vulgo appellatur, in hunc modum facta est. Cum Factiones in Circum ascendissent, Prasini clamaverunt: *Acta per Calopodium Cubicularium et Spatharium* (rescindantur:) *Multos annos Justiniane, Tu viacas. Injusta patimur, o solus bone, nec sumus ferendo, novit Deus. Non audeamus nominare, ne feliciter agas, nosque periclitemur. Calopodius Spatharius et Cubicularius is est qui nos injuria afficit.* Pluribus inde inter Factiones Venetas et Prasinas jactatis conviciis, ac Imperatore multis probris insectato, descenderunt Prasini, relictis Imperatore et Venetis, ludos spectantibus. Interea misit Imperator qui attenderent quid clamarent. Tum exiere e Palatio Basilides Patricius, Vicarium agens Cos-

τόπον τοῦ μεγίστου Ἑρμογένους ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Κων-
 στατιόλος. καὶ στήσαντες τὰ εἰσελαύνοντα πλήθη ἔξω τοῦ πα-
 λατίου, κατασιγήσαντες αὐτὰ προσεφώνησαν αὐτοῖς, λέγοντες,
 Τί ζητοῦντες γενέσθαι σιτισιῶτε; καὶ ἔκραξαν κατὰ τοῦ
 5 ἐπάρχου τῶν πραιτωρίων Ἰωάννου τοῦ Καππάδοκος καὶ Ῥουφί-
 νου τοῦ κναίστορος καὶ τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως Εὐδαίμονος. καὶ
 ταῦτα ἀκηκοότες ἀνήγαγον τῷ βασιλεῖ. καὶ εὐθὺς διεδέξατο
 τὸν ἐπαρχον τῶν πραιτωρίων Ἰωάννην, καὶ ἐποίησεν ἀντ' αὐτοῦ
 ἐπαρχον πραιτωρίων τὸν πατρίκιον Φωκῶν τὸν Κρατεροῦ. δι-
 10 δέξατο δὲ καὶ Ῥουφῖνον τὸν κναίστορα, καὶ ἐποίησεν ἀντ' αὐτοῦ
 τὸν πατρίκιον Βασιλειδῆν κναίστορα τὸν τοποτηροῦντα τὸν μάγι-
 στρον, ὡς προειρηται. καὶ τὸν ἐπαρχον δὲ τῆς πόλεως Εὐδαί- P 387
 μονα διεδέξατο, καὶ ἐποίησεν ἀντ' αὐτοῦ Τρύφωνα ἐπαρχον πό-
 λεως, τὸν ἀδελφὸν Θεοδώρου ἀπὸ ἐπάρχων πόλεως. ὁ δὲ δῆμος
 15 ἐπέμενεν ἔξω τοῦ παλατίου εἰσελαύνων· καὶ τούτου γνωσθέντος,
 ἐξῆλθεν ὁ πατρίκιος Βηλίσυρις ὁ στρατηλάτης μετὰ πλήθους
 Γότθων, καὶ ἔκοψε πολλοὺς ἄχρισ ἐσπέρας. καὶ λοιπὸν ἐνέ- R 778
 ἤρησαν τὴν εἴσοδον τοῦ παλατίου τὴν χαλκώστεγον, καὶ ἐκαύθη
 μετὰ τοῦ πορτικίου τῶν σχολαρίων καὶ τῶν προτηκτόρων καὶ καν-
 20 διδάτων, καὶ γέγονε διακοπή. ὁμοίως δὲ ἐκαύθη καὶ τὸ Σένατον,
 ὅπου ἐστὶ τὸ λεγόμενον Ἀγυουσταῖον, καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία πᾶσα B

3. αὐτοί P. 6. 10. κνίστορος PV. 9. Κρατεροῦ] Κρατερόν
 PV. Vide praeter quos citat Ducangius Malalam p. 449. 5. 10.
 τὸν Ῥουφῖνον τὸν P. 11. κνίστορα P. 12. εὐδαίμονος P.
 15. ἔμεινε P. 16. Βελισάριος P. 17. ἀνέτησαν P. 19. τὸ
 μετὰ P. ib. προκτητόρων R, προτικτόρων PV. 20. καὶ ἐκαύ-
 θη τὸ P.

stantinopoli Hermogenis Magistri, et Constantiolus, atque ii turbas pre-
 ruentes extra palatium continentes, indicto silentio, hisce verbis compel-
 larunt: Quid quaeritis, et cur tumultuamini? et clamaverunt, contra Prae-
 fectum Praetorio Joannem Cappadocem, et Rufinum Quaestorem, ac
 Praefectum Felicis urbis. Quibus auditis, et ad Imperatorem perlatis,
 is extemplo Joannem Praefectum Praetorio exauctoravit, illique successo-
 rem designavit Phocam Craterum Patricium. Abdicavit etiam Rufinum
 Quaestorem, illiusque loco subrogavit Basilidem Patricium, qui Magistri
 vicem agebat, ut dictum est. Felicis quoque Praefecto urbis exaucto-
 rato, ei suffectus est Tryphon, Theodori Ex-Praefecto urbi frater. Po-
 pulus interea extra Palatium consistens pergebat: quo cognito, Belisa-
 rius Patricius Magister militum cum Gothorum copiis egressus, multos
 ex illis cecidit usque ad vesperam. Tum vero incenderunt Palatii ve-
 stibulum aereis tegulis tectum, quo quidem incendio exusta est Porticus
 Scholariorum, et Protectorum atque Candidatorum, factaque ingens cae-
 des. Conflagravit etiam Senatus, ubi est quod appellatur Augustaeum,

σὸν τοῖς φοβεροῖς καὶ θουμαστοῖς κλοσι πᾶσα ἐκ τετραέντου κα-
τηνέχθη. κάκειθεν κατήλθεν ὁ δῆμος πάλιν εἰσελαύνων ἐπὶ τὸν
Ἰουλιανοῦ λιμένα εἰς τὸν οἶκον Πρόβου· καὶ ἐξήτει παρ' αὐτοῦ
λαβεῖν ὄπλα, καὶ ἔκραζον, Πρόβου βασιλέα τῆ Ῥωμανία. καὶ
ἔβαλον πῦρ εἰς τὸν οἶκον τοῦ αὐτοῦ πατρικίου Πρόβου· καὶ ὀλί-
γων καθέντων ἐλείφθη τὸ πῦρ καὶ ἐσβέσθη. τῇ δὲ παρασκευῇ
ἡμέρᾳ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς ἦλθον οἱ δῆμοι εἰς τὸ πραιτώριον τῶν
ἐπαρχῶν, καὶ ἔβαλον ἐκεῖ πῦρ, καὶ ἐκαύθησαν αἱ στήλαι τῶν
C δύο βασιλικῶν οἰκῶν καὶ μόνον τοῦ αὐτοῦ πραιτωρίου, ὅπου τὰ
σκήνια. ἐφύσησεν γὰρ ἄνεμος βορρῆς, καὶ τὸ πῦρ ἔξω τοῦ¹⁰
πραιτωρίου ἐδίωξεν, καὶ ἐκαύθη τὸ βαλανεῖον τῶν Ἀλεξάνδρου,
καὶ ὁ ξενὼν τῶν Εὐβούλου ἐν μέρει καὶ ἡ ἅγια Εἰρήνη, ἣτις ἦν
V 269 κτωθεῖσα ὑπὸ Ἰλλου τοῦ Ἰσαύρου τοῦ ἀντάρτου Ζήνωνος τοῦ
βασιλέως. καὶ ὁ ξενὼν τοῦ Σαμψῶν ὁ μέγας ἐκαύθη, καὶ ἀπό-
λοντο οἱ ἐν αὐτῷ ἀνακείμενοι ἄρρώστοι. τῷ δὲ σαββάτῳ, τε-¹⁵
τέστιν τῇ εἰς' τοῦ αὐτοῦ αὐθιναίου μηνός, ἐποίησαν συμβολὴν
μετὰ τοῦ δήμου οἱ στρατιῶται οἱ ἐλθόντες ἀπὸ τοῦ Ἐβδόμου καὶ
τοῦ Ῥηγίου καὶ τοῦ Ἀθύρα καὶ ἀπὸ Καλαβρίας, ἐπειδὴ ὡς ἔτυ-
χεν ἐφόνεον οἱ δῆμοι τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἔσυρον αὐτοὺς καὶ
ἔβαλλον εἰς θάλασσαν ὡς παρακνωτάς. ὁμοίως δὲ καὶ γυναῖ-
D κας ἐφόνεον, καὶ πολλοὶ ἔπεσαν δημόται. καὶ ἐωρακότις ἐστὶν
τοὺς βαλλομένους οἱ ὄχλοι, ἦλθον αὐτοὶ εἰς τὸν Ὀκτάγωνον τὸν

1. πᾶσι P. 8. στήλαι R. 14. ὁ prius om. P. 19. οἱ δῆμοι
om. P. 21. ἔσκασαν P.

et Magna Ecclesia, cum stupendis omnibus et admirandis columnis, et
quadri-marmore confectis, tota procubuit. Atque inde populus rursus
descendens versus Juliani Portum, ad aedem Probi proruit, ab eoque
arma petivit, haecce verba inclamans, *Probum Imperatorem Romanis*:
ac igne in domum Probi Patricii injecto, paucisque absumptis, ignis
postmodum desiit et extinctus est. Die Veneris, ejusdem mensis xvi.
venerunt Factiones in Praetorium Praefecti, ignemque ibi injecerunt,
quo conflagrarunt contignationes duarum domorum Regiarum, et locus
ipsius Praetorii, ubi erant Sclenia. Vento quippe Aquilone fixatus pro-
tendente, ignis ultra Praetorium prorupit, quo exustum est Alexandri
Balneum, et ex parte Xenodochium Eubulii, ut et aedes Sanctae Irenae.
quae condita fuerat ab Illo Isauro, qui adversus Zenonem tyrannidem
invasit. Sed et ingressus illud Xenodochium Sampsonis incendio consum-
ptum est, et qui in eo aegri jacebant periere. Die Sabbati, hoc est
xvii. ejusdem mensis Audynaei, milites qui ex Hebdoma, Rhegio, Athyn,
et Calabrya venerant, cum populo congressi sunt. Postquam vero quos-
libet, ut occurrerant, occiderant, hos in mare, tanquam vilis quaeque
tractos jaciebant. Interficiabant quoque feminas, multique jaculis aut
gittis factiosos aggrediebantur. Verum ut se si sic peti advertere, v-

ὄντα εἰς μέσον τῆς βασιλικῆς τῶν Γουναρίων καὶ τοῦ δημοσίου Ἐμβόλου τῆς Ῥηγίας. καὶ ἑωρακότες οἱ στρατιῶται ὅτι οὐκ ἠδύ-
ναντο εἰσελθεῖν, ἐπάνω αὐτῶν ἔβαλον πῦρ, καὶ ὑφῆψαν τὴν
Ὀκτάγωνον, καὶ ἔξ αὐτοῦ τοῦ πυρὸς ἐκαύθη τὰ πέραξ τοῦ ἁγίου
5 Θεοδώρου τῶν Σφωρακίου δόχου τοῦ σκευοφυλακίου τοῦ φούρου
τοῦ ἁγίου οἴκου. ὁ δὲ Ἐμβολος ὕλος τῶν ἀργυροπρατίων καὶ ὁ
οἶκος Συμμάχου τοῦ ἀπὸ ὑπάτων ὀρδιναρίων καὶ ἡ ἁγία Ἀκου- R 780
λῖνα ἕως τῆς καμάρας τοῦ ἄλλου Ἐμβόλου τοῦ φόρου Κωνσταν- P 338
τίνου ἐκαύθη. καὶ φηγόντες ἐκείθεν οἱ δῆμοι ἔβαλον πῦρ ἐπὶ τὸ
10 Αἰθυρον ἐπὶ τὴν Μαγναύραν, καὶ συνδρομῆς πολλῆς γενομένης
ἰσρίσθη εὐθέως.

Τῇ δὲ κυριακῇ ἡμέρᾳ, τουτέστι τῇ ἡ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἀπο-
νόχιον ἀνῆλθεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ Ἴππικὸν ἐν τῷ ἰδίῳ καθίσματι,
βαστάζων τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον. καὶ τούτου γνωσθέντος ἀνῆλθεν
15 πᾶς ὁ δῆμος, καὶ ἐγεμίσθη τὸ Ἴππικὸν ὄλον ἐκ τῶν ὄχλων. καὶ
ἐπωμόσατο αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, λέγων, Μὰ τὴν δύναμιν ταύ-
την, συγχωρῶ ὑμῖν τὸ πταῖσμα τοῦτο καὶ οὐ κελεύω τινὰ ἔξ
ὑμῶν συσχεθῆναι, ἀλλ' ἡσυχάσατε· οὐδὲν γὰρ παρ' ἐμας, ἀλ- B
λὰ παρ' ἐμέ. αἱ γὰρ ἐμαὶ ἁμαρτίαι ἐποίησάν με μὴ παρασχεῖν
20 ὑμῖν περὶ ὧν ἠτήσατέ με ἐν τῷ Ἴππικῷ. καὶ πολλοὶ τοῦ δήμου
ἐκραζαν, Ἀγνοῦστε Ἰουστινιανέ, τοῦ βέγκας. ἄλλοι δὲ ἐκραζον,

6. σκευοφυλακίον in m. ponit V. id. φοροίον P. 6. ἀργυρο-
πρατίων] Immo ἀργυροπρατίων. 9. ἐκεῖ P. id. ἐπὶ τὸ Αἰθυρον
om. P. 15. ἐγνώσθη R, ἐπληρώθη m. R, ἐξώσθη P. 16. ὁ om. P.

nerunt ad Octagonum, situm inter Basilicam Gunariorum, et publicam
Porticum Regiae. Milites autem ubi viderunt in illos se non posse ir-
ruere, ignem projecerunt, et Octagonum incenderunt: quo incendio con-
flagravit quicquid erat circa aedem Sancti Theodori in tractu Sphoracii,
praeter Scevophylacium arcis sacrae aedis. Porticus autem tota Argen-
tariolorum, et domus Symmachi Ex-Consule ordinario: sancta item Aquil-
ina usque ad fornices alterius Porticus Fori Constantini exusta est.
Hinc igitur fugientes Factiones, ignem injecerunt in Magnauram, sed
multo hominum facto concursu, statim extinctus est.

Die vero Dominica, hoc est xviii. ejusdem mensis, cum noctem in-
somnia duxisset Imperator, progressus est in Circum sedique in suo
Tribunali, gestans sanctum Evangelium. Quo cognito, populus univer-
sus ascendit, totusque impletus est Circus, turba passim affluente. Tum
Imperator, acto sacramento, Per hanc potestatem, inquit, condono vobis
offensam hanc, neminemque ex vobis praecipiam comprehendere, modo
quiescatis: nulla enim poena vos culpa, sed super me residet. Peccata
enim mea effecerit, ut vobis non concederem quae a me in Circo petistis.
Tum multi ex populo acclamarunt: *Auguste Justiniane, tu vincas.* Alii

Ἐπιορκεῖς, σγαύδαρι. καὶ ἔασεν, καὶ κατήλθεν αὐτὸς ἐκ τοῦ Ἱππικῶ ὁ βασιλεύς· καὶ ἔδωκεν εὐθέως μίσσας τοῖς τοῦ παλατιῶν, καὶ λέγει τοῖς συγκλητικοῖς, Ἀπέλθατε, ἕκαστος φυλάξτε τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ ἐξεληθόντων αὐτῶν ὑπήντησεν ὁ δῆμος Ἵππατιῶ τῷ πατρικίῳ καὶ Πομπηίῳ τῷ πατρικίῳ· καὶ ἔκραξας,⁵ Ἵπάτιε Αἴγουστε, τοῦ βίγκας. καὶ λαβόντες οἱ δῆμοι τὸν αὐτὸν πατρικίον Ἵπάτιον εἰς τὸν φόρον Κωνσταντίνου, φοροῦντα ἄσπρον χλανίδιν, ἀναγαγόντες αὐτὸν ὕψος εἰς τοὺς βαθμοὺς τοῦ κίονος τῆς στήλης Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως ἤνεγκαν οἱ δῆμοι ἀπὸ τοῦ παλατιῶν Πλακιλλιανῶν οὕτω λεγομένου σίγα¹⁰ βασιλικὰ ἀποκειμενα ἐκείσε, καὶ ἔβαλον εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ αὐτοῦ Ἵππατιῶν, καὶ μανιάκιον χρυσοῦν εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ. καὶ τούτου γνωσθέντος τῷ βασιλεῖ, ἐσφαλίσθη τὸ παλάτιον, καὶ λαβόντα τὰ τοῦ δήμου πλήθη τὸν αὐτὸν Ἵπάτιον καὶ Πομπήιον τὸν πατρικίον καὶ Ἰουλιανὸν τὸν ἀπὸ ἐπάρχων πραιτωρίων ἀπήγαγον τὸν αὐτὸν Ἵπάτιον εἰς τὸ βασιλικὸν κάθισμα, βουλόμενοι ἐκβαλεῖν ἐκ τοῦ παλατιῶν πορφύραν βασιλικὴν καὶ διάδημα καὶ στέφαι αὐτὸν εἰς βασιλεία. καὶ ἔκραξεν αὐτῷ ὁ πᾶς δῆμος ὁ ὢν εἰς τὸ Ἱππικόν, Αἴγουστε Ἵπάτιε, τοῦ βίγκας. καὶ αὐτὸς Ἵπάτιος προθερωῶν τὰ τοῦ δήμου ὅτι τρεπτοὶ εἰσι καὶ ἄλλιν ἐγ-¹⁵ κρατῆς γίνεται ὁ βασιλεύς, πέμψας λάθρα Ἐφραίμιον τὸν κاندιδάτον, ᾧ τινι ἐθάξῃ, δηλοῖ τῷ βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ, Ἴδοι τοὺς ἐχθρούς σου πάντας ἐν τῷ Ἱππικῷ συνήγαγον· ὁ κελείης

R 782
V 270

1. σγαύδαρι] γάδαρε Ducangius. 3. ἀπέλθατε P. ib. φυλάξεν P, φυλάξε m. R. 8. ἀναγοντες P. 12. μανίκιον R, μανιάκιον m. R. 14. καὶ Πομπήιον om. P. 18. πᾶς om. P.

vero clamitarunt: *Pejeras, Asine*. Imperator ad haecce siluit, et ex Circo abiit, statimque dimisit Palatinos Proceres, iisque dixit, *Abite, et vestras aedes custodiat*. Quibus digressis, occurrit populus Hypatio Patricio, et Pompeio Patricio, et acclamavit, *Hypati Auguste, tu vincas*: arreptumque Hypatium Patricium, Chlamyde indutum candida, in Forum Constantini sublimem usque ad gradus statuæ Constantini Imperatoris deduxerant. Tum vero Factiones ablatas, ex Palatio Placilianarum, ita appellato, ubi asservabantur, Imperatoris insignibus, iis induerunt caput ipsius Hypatii, torque etiam aureo collo aptato. Quod ubi Justiniano Imperatori est rennatiatum, Palatium clausum est. Factionis vero, Hypatio Patricio, et Juliano Ex-Praefecto Praetorio arreptis, ipsam Hypatium usque ad Imperatorium Thronum adduxere, ut allatis ex Palatio Imperatoria purpura, et diademate, illum in Imperatorem coronarent. Verum Hypatius, cum populorum mentem praevideret, eorumque levitatem, rursumque Justinianum rerum potiturum, misso clam Ephraemio Candidato, cui fidebat inprimis, nuntiat Imperatori Justiniano: *Ecce*

ποήσον. ἀπελθόντος δὲ τοῦ αὐτοῦ Ἐφραϊμίου ἐν τῷ παλατίῳ, καὶ θελήσαντος εἰσελθεῖν καὶ εἰπεῖν τῷ βασιλεῖ τὴν ἀπόκρισιν, ἀπαντᾷ αὐτῷ Θωμᾶς τις ἀδοκηρῆτις, ἱατρὸς ὢν τοῦ βασιλέως, πᾶν φιλούμενος παρ' αὐτοῦ, καὶ λέγει τῷ κανδιδάτῳ, Πού εἰσ- P 839
 5 ἔρχῃ; ἔσω οὐδεὶς ἔστιν· ὁ γὰρ βασιλεὺς ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ὑποστρέψας Ἐφραϊμῖος λέγει Ἐπατίῳ, Δέσποτα, μᾶλλον ὁ θεὸς θέλει σε βασιλεῦσαι· ὁ γὰρ Ἰουστινιανὸς ἔφρυγεν, καὶ οὐδεὶς ἔστιν τῷ παλατίῳ. καὶ ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἐπατίος ἔδοξε θαρ-
 10 καλεώτερος καθέξεσθαι ἐν τῷ δεσποτικῷ καθίσματι τοῦ Ἰππικῶ ὡς ἀκούειν τὰς εἰς αὐτὸν εὐφημίας τοῦ δήμου καὶ τὰς ἔβριστι-
 15 κὰς φωνάς, ὡς ἔλεγον εἰς τὸν βασιλέα Ἰουστινιανὸν καὶ εἰς τὴν Αὐγουσταν Θεοδώραν. ἦλθαν δὲ καὶ ἀπὸ Κωνσταντιανῶν νεώ-
 20 ἢσασαν αὐτὸν ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ θειότατος βασιλεὺς Ἰουστινια-
 νὸς ἀκηκῶς τὰ περὶ τοῦ δήμου καὶ Ἐπατίου καὶ παρὰ Πομπηίου τολμηθέντα, εὐθέως ἀνῆλθεν διὰ τοῦ λεγομένου Κοχλίον εἰς τὰ λεγόμενα Πούλιπτα, ὅπισθεν τοῦ καθίσματος τοῦ Ἰππι-
 20 κῶ, εἰς τὸν Τρίκλιον τὸν ἔχοντα τὰς χαλκῆς θύρας, αἵτινες ἦσαν ἠσφαλισμέναι. ἦσαν δὲ μετ' αὐτοῦ τοῦ βασιλέως Μοῦνδος

3. τῷ αὐτῷ R. ib. ἀσηκρήτοις P. Ioannes Laurentius de magistr. Romanis p. 182. ἀσηκρήτις τοὺς ἐπὶ τῶν σηκρήτων· οὐδὲ γὰρ ἀδοκηρῆτις κατὰ τοὺς ἰδιώτας ἐξ ἀνοίας μετὰ τοῦ δέλτα στοιχείου τῆς προθέσεως ἐπιβάλλομένης. 6. Ἐφραϊμῖος PV. 8. θαρσαλέως P. 12. ἦλθον P. ib. Κωνσταντιανῶν R. 16. παρ'!] παρὰ, omisso mox παρὰ, P sola. ib. καὶ alterum om. R. 19. Τρικλίον P. ib. τὰς om. P.

hostes tui universi in Circo collecti sunt, quod praecipis, exequere. Ephraemio ad Palatium pergenti, illudque volenti ingredi, ut quae sibi mandata erant exponeret, occurrit Thomas quidam a Secretis, qui quae Imperatoris erat Medicus, et ab eo praecipua quadam familiaritate colebatur, qui Candidatum adortus: Quo, inquit, tendis: nemo intus est, Imperator quippe inde discessit. Reversus Ephraemius renuntiat Hypatio: Domine, Deus te potius vult imperare: fugit enim Justinianus, nec quisquam est in Palatio. Quibus auditis, Hypatius visus est in Imperatorio Circi Tribunali fidentius considerare, atque audire faustas in se populi factas acclamationes, et convitta quae in Justinianum Imperatorem e in Theodoram Augustam passim jaetabantur. Venerunt quoque a Constantianis Juniores Prasini, loricas ducentas quinquaginta ferentes: et quidem armati accesserunt, rati se Palatium aperire posse, in illudque Hypatium introducere. Sacratissimus vero Imperator Justinianus, certior factus de populi, Hypatili, et Pompeii conatibus, extemplo ascendit per Cochleam, uti appellatur, in Pulpita, sic pariter dicta, pone Circi Tribunal: atque inde in Triclinium aereas habens januas, quae tum erant clausae. Aderant porro cum Imperatore Mundus, Constantiolus,

καὶ Κωνσταντίολος καὶ Βασιλείδης καὶ Βηλιούρις καὶ ἄλλοι τι-
νές συγκλητικοί. εἶχεν δὲ καὶ τὴν τοῦ παλατίου ἔνοπλον βοή-
θειαν μετὰ τῶν ἰδίων σπαθαρίων καὶ κουβικουλαρίων.

- C Καὶ τούτων γενομένων Ναρσῆς ὁ κουβικουλάριος καὶ σπα-
θάριος ἐξελεύσθων λαθραίως δι' ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ
ὑπέκλειπέ τινας τῶν τοῦ Βενέτου μέρους, φρογέσας χρήματα.
καὶ ἀποσχίσαντες ἤρξαντο κράζειν, Ἀὔγουστε Ἰουστινιανέ, τοῖ
βήκας. κύριε, σῶσον Ἰουστινιανὸν καὶ Θεοδώραν. καὶ ὠλόλο-
ξεν ἦπαν τὸ πλῆθος ἐν τῷ Ἰππικῷ. τινές δὲ τῶν ἐκ τοῦ Πρα-
σίνου μέρους ἀνασεισται ὀρμήσαντες κατ' αὐτῶν ἐλιθοβόλουν αὐ-
τούς. καὶ λοιπὸν τρακταίσαντες οἱ ἐν τῷ παλατίῳ ὄντες ἔλαβον
τὴν εὐρεθείσαν ἔσω βοήθειαν, ὑποκλέψαντες καὶ φανερούς τῶν
D ἔξκουβιτιῶρων καὶ σχολαρίων· ἦσαν γὰρ καὶ αὐτοὶ ἀποσχίσαντες
μετὰ τοῦ δήμου· καὶ ἐξελεύσθοντες μετὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἀνθρώ-
πων ὤρμησαν εἰς τὸ Ἰππικόν, ὃ μὲν Ναρσῆς διὰ τῶν Θυρῶν, ὅς
R 784 δὲ υἱὸς Μούνδου διὰ τῆς σφενδύνης, καὶ ἄλλοι διὰ τοῦ μονο-
πόρτου τοῦ δεσποτικοῦ καθίσματος εἰς τὸ πέλμα, ἕτεροι δὲ διὰ
τῶν Ἀντιόχου καὶ τῆς λεγομένης Νεκρᾶς πόρτας. καὶ ἤρξαντο
κόπτειν τοὺς δήμους ὡς ἔτυχεν, ὥστε μηδένα τῶν πολιτῶν ἢ ἕξ-
των τῶν εὐρεθέντων ἐν τῷ Ἰππικῷ περιωθῆναι, ἐν οἷς ἐσφάγη
καὶ Ἀντίπατρος ὁ βίνδιξ Ἀντιοχείας τῆς Θεοουπόλεως. εὐθὺς
P 340 δὲ οἱ περὶ τὸν στρατηλάτην Βηλιούριον ἀνοήσαντες τὰς θύρας ἐπὶ

1. Βασιλίδης PV. ib. Βασιλάριος P. 10. ἀνασεισται P. 15. εἰς τὸ
Ἰππικόν om. P. 21. καὶ om. P. 22. δὲ om. P. ib. Βηλιούριον P.

Basilides, Belisarius, aliique ex Senatoribus: habebatque armatum Pala-
tii praesidium, cum suis Spathariis et Cubiculariis.

Cum haec ita se haberent, Narses Cubicularius et Spatharius clam
egressus, tum per se, tum per suos homines, quosdam ex Veneta Factione
sibi conciliavit, erogata pecunia. Ac tum seditiosi illi acclamare coe-
pere: *Auguste Justiniane, tu vincas. Domine, serva Justinianum et*
Theodoram. Flevitque universa plebs in Circo. Quidam vero de Prae-
sistorum Factione, seditionem ac tumultum in illos concitare aggressi,
ipsos lapidibus impetiere. Demum qui in Palatio erant, communicatis
inter se consiliis, praesidium intus repertum sibi adjunxerunt, et clam
Excubitoribus et Scholariis, qui aperte una cum populo ab Imperatoris
partibus sese subduxerant, egressi cum suis copiis, irruerunt in Cir-
cum, ac Narses quidem per portas, filius vero Mundi per Sphendonem,
alii per portam uniceam Imperatorii Tribunalis in arenam: alii per le-
cum Antiochi appellatum, et per portam, quam Mortuam vocant, coe-
peruntque Factiones sine discrimine concidere, adeo ut nemo vel ex ei-
vibus vel ex peregrinis, qui tum in Circo forte erant, evaserit: in qui-
bus Antipater Antiochiae Theopoleos Vindex caesus occubuit. Exem-
plo qui cum Belisario erant, januis apertis, facto in Imperatorium Tri-

τὸ δεσποτικὸν κάθισμα ὀρμήσαντες μετὰ σπαθαρίων, καὶ συλ-
λαβόμενοι τὸν Ὑπάτιον μετὰ Πομπήιον τοῦ πατρικίου τοῦ αὐ-
τοῦ ἑξαδελφου εἰσήγαγον τῷ βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ. οἷτινες εἰσ-
ενεχθέντες προσέπεσαν, λέγοντες, Δέσποτα, πολὺς ἡμῖν κόπος V 271
ἔγένετο, ὥστε συναγαγεῖν τοὺς ἐχθροὺς τοῦ κράτους ὑμῶν εἰς τὸ
Ἴππικόν. καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, Καλῶς ἐποιήσατε· ὁμως
παρ' ὃ ἐπέιθοντο ὑμῖν κελεύουσιν αὐτοῖς, διὰ τί τοῦτο οὐκ ἐποι-
ήσατε πρὸ τοῦ πᾶσα ἢ πόλις καυθῆ; καὶ λέγει τοῖς εὐνούχοις
καὶ σπαθαρίοις αὐτοῦ καὶ Ἐδλαλίῳ τῷ βαρβάτῳ καὶ τοῖς κανδι- B
10 δάτοις, Λάβετε αὐτοὺς καὶ ἀποκλείσατε. καὶ ἔλαβον αὐτοὺς
κάτω εἰς τὸ παλάτιον, καὶ ἀπέκλεισαν τὸν Ὑπάτιον καὶ τὸν Πομ-
πήιον μόνους. ἐσφάγησαν δὲ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸ παλάτιν,
ὡς λέγουσιν οἱ στοχασάμενοι, πολιτῶν καὶ ξένων ἀνδρῶν χιλιά-
δες λέ'. καὶ οὐκέτι ἐφάνη δημότης πού ποτε, ἀλλὰ γέγονεν ἡσυ-
15 χία ἕως ἐσπέρας.

Τῇ δὲ ἐπαίριον, ἣτις ἦν ἡμέρα δευτέρα μηνὸς τοῦ αὐτοῦ
αὐδυναίου εἴ', ἐσφάγησαν Ὑπάτιος καὶ Πομπήιος οἱ πατρικιοί,
καὶ ἐρρίφησαν τὰ λείψανα αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ τὸ μὲν
Ὑπατίου λείψανον ἐφανερῶδη παρὰ τὸν αἰγιαλόν, καὶ ἐκέλευσεν C
20 ὁ βασιλεὺς χωσθῆναι αὐτὸ εἰς τὸ μέσον τῶν λοιπῶν βιοθανάτων,
καὶ πλάκα τεθῆναι ἐπάνω τοῦ λειψάνου αὐτοῦ, ἐν ᾗ ἐπεγράφη,
Ἐνθάδε κατὰκειται ὁ βασιλεὺς τῆς Λούππας.

7. πάρος P, εἰ m. R. 12. καλάτιν] Ἴππικόν P, m. R, καλά-
τιον R. 16. δὲ] τε PV.

bunal una cum Spathariis impetu, captum Hypatium cum Pompeio pa-
trueli ad Imperatorem Justinianum adduxerunt, qui ad Imperatoris genua
advoluti, dixere: Domine, multum laboravimus, ut hostes vestras Maje-
statis in Circum egeremus. Quibus Imperator, Recte, inquit, fecistis:
verum siquidem vobis jubentibus parebant, cur non hoc fecistis priusquam
uniuersa civitas conflagraret? Tum Eunuchis ac Spathariis suis, atque
Eulalio Barbato, et Candidatis, Illos, inquit, arripite, et custodia inclu-
dite. Atque ii in inferiorem Palatii partem delatos, Hypatium et Pom-
peium solos incluserunt. Caesi sunt illa die in Circo, ut referunt qui
numquam conjectarunt, ex civibus, vel hominibus peregrinis, tricies quin-
quies mille, nec quisquam amplius e Factionibus apparuit, sed summa
quies fuit usque ad vesperam.

Postero die, feria scilicet secunda, ejusdem mensis Audynaei xix.
interfecti sunt Hypatius et Pompeius Patricii, ipsorumque corpora in
mare projecta. Ac Hypatii quidem corpus in littore visum est: illudque
praecepit Imperator inter eorum cadavera qui judicium decretis dampnati
violenta morte obierant terra obrui, ac supra illius corpus apponi ta-
bulam, cui haecce verba inscripta sunt: Hic situs est Imperator Luppae.

Μεθ' ἡμέρας δὲ ἐκέλευσεν τοῖς αὐτοῦ λαβεῖν τὸ λεψανον αὐτοῦ καὶ θάψαι αὐτό. καὶ λαβόντες αὐτὸ οἱ αὐτοῦ ἔθυσαν εἰς τὸ μαρτύριον τῆς ἁγίας Μαύρας· τὸ δὲ Πομπηίου σῶμα οὐδαμοῦ ἐφανερῶθη. τὰ δὲ διαφέροντα αὐτοῖς πάντα ἐδημιούνη. καὶ οἱ λοιποὶ πατρίκιοι οἱ ἅμα αὐτοῖς εὐρεθέντες ἔφυγον, οἱ μὲν ^{R 786} εἰς μοναστήρια, οἱ δὲ εἰς ἐκκληρίους οἴκους, καὶ ἐσφραγίσθησαν οἱ οἴκοι αὐτῶν. φανεροὶ δὲ καὶ ἐδημιούνησαν καὶ ἔξωρίσθησαν. καὶ γέγονε φόβος βασιλικὸς πολὺς. γυνὸς δὲ ὁ βασιλεὺς μετὰ ταῦτα τὴν δοθεῖσαν ἀπόκρισιν παρὰ Θωμᾶ τοῦ ἀδοσηκρητῆς Ἐφραϊμῶ τῷ κاندιδάτῳ, τὸν μὲν Θωμᾶν ἀπεκράλυσεν, Ἐφραϊμιον δὲ ἔξῶρσεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν τὴν μεγάλην.

Καὶ τῆς α' τοῦ αὐτοῦ ἀδυναίου μηνός, ἡμέρᾳ τρίτῃ, ἥσυχασεν πᾶσα Κωνσταντινούπολις, καὶ οἱ θεοὶ ἐτόλμησεν προσελθεῖν, ἀλλ' ἠνέψαν τὰ ἐργαστήρια μόνα τὰ παρέχοντα βρώσιν καὶ πόσιν ^{P 341} μένοις ἀνθρώποις. καὶ ἔμειναν τὰ πρᾶγματα ἄπρακτα καὶ Κωνσταντινούπολις ὑπῆρχεν ἀδοσολήπτως ἐπὶ ἡμέρας ἱκανάς.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς εὐθέως ἐδήλωσε τὴν ἐαυτοῦ νίκην εἰς τὰς ὑπὸ τὴν αὐτοῦ βασιλείαν πόλεις πάσας καὶ τὴν ἀναίρεισιν τῶν ἐπαναστάντων αὐτῷ τυράννων, ἐπιλαβόμενος κίτρινον σπουδαίως καὶ βέλτιον τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν καὶ τὸ παλάτιον

9. ἀσηκρητοῖς P. 12. μηνός Ἀδυναίου P. 13. πᾶσα ἢ K. P. 14. ἔχοντα P. 16. ἀδοσολήπτως P. „Corruptus locus, nec expressit scriptum ἀδοσολήπτως.“ Raderus. Conf. Ducang. v. δοσολήπτια. 18. καὶ τὴν] (καὶ) P, om. R.

Post dies aliquot mandavit propinquis ejus ut illius funus tollerent, illudque sepelirent, quod il inde sublatum, in aede Sanctae Mauras hinc condiderunt. At Pompeii corpus nusquam apparuit. Bona vero illorum omnia publicata. Caeteri Patricii, qui cum iis inventi fuissent, alii in monasteria, alii in aedes sacras fuga evaserunt: quorum domus sunt obsignatae. Eorum autem qui manifeste iis adhaesisse sunt deprehensi, bona publicata, sique proscripti sunt. Exinde universos propter Imperatorem invasit terror. Is intellecta a Thoma a Secretis Ephraemio Candidato data responsione, Thomae caput amputari praecipit, Ephraemium vero Alexandriam magnam in exilium amandavit.

Ac die xx. ejusdem mensis Audynaei, Feria III. quievit omnis civitas Constantinopolitana: nec quisquam ausus est in publicum prodire. Sed Officinae duntaxat apertae sunt, quae egentibus cibum et potum ministrarent: manseruntque negotia omnia infecta, et Constantinopolis per aliquot dies inedia laboravit.

A. C.

Anniam. c. Justinianus Imperator victoriam suam continuo per universas imperii sui civitates nuntiavit: atque ut insurgentes in se tyrannos sustulerit. Tum vero coepit magno studio instaurare Magnam Ecclesiam, et Pal-

[Ol. Iph.]

τιον καὶ πάντα τοὺς καθέντας τῆς πόλεως δημοσίους τόπους. ἔκτισε δὲ ἔνδον τοῦ παλατίου μαγκίλια καὶ ὄρια εἰς τὸ ἀποτίθεσθαι οἶτον. ὁμοίως δὲ καὶ κιστέραν ἐδάτων διὰ τὰς δημοτικὰς περιστάσεις, κελύσας τῷ ἐπάρχῳ τῆς πόλεως τιμωρήσασθαι τοὺς ἐκ τοῦ Βενέτου μέρους τοὺς συναίνεσαντας τοῖς Πρα- Β σίνοις καὶ τοῖς λοιποῖς μέρεσι κατ' αὐτοῦ.

τῆς Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. ε'. μετὰ ἑπ. Λαμπαδίου καὶ Ὁρέστου τὸ β'.

Ἰνδ. ια'. ε'. ὑπ. Ἰουστινιανοῦ Αἰγούστου τὸ δ' ἄκρον.

- 10 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ δὶω κατὰ Ῥωμαίους νοεμβρίῳ, τῆς ιβ' Ἰνδικτιῶνος, γέγονε σεισμὸς μέγας ἀβλαβὴς ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐσπέρας βαθείας, ὥστε πῦσαν τὴν πόλιν συναχθῆναι εἰς V 272 τὸν φόρον Κωνσταντίνου καὶ λιτανεύειν καὶ λέγειν, Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος, ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ ἔμειναν πῦσαν τὴν νύκτα ἀγρυπνοῦντες καὶ εὐχόμενοι. πρωίας δὲ γενομένης, ὃ πᾶς δῆμος τῶν λιτανευόντων C ἐξεβόησεν, Νικῆ ἢ τῆχ τῶν χριστιανῶν. ὁ σταυρωθεὶς, σῶσον ἡμᾶς καὶ τὴν πόλιν. Αἰγούστε Ἰουστινιανέ, τοῦ βίγκας. ἄρον, καῦσον τὸν τόμον τὸν ἐκτεθέντα ἀπὸ τῶν ἐπισκόπων τῆς συνόδου 20 Χαλκηδόνας.

2. μαγκίλια PV, ἀρτοπωλεία m. R. 7. τῆς — β', omisso μετὰ et β' in γ' mutato, praefixoque Ἰνδ. θ'. δ' ὑπ. Λαμπαδίου καὶ Ὁρέστου τὸ β' ante p. 336. B πέμπτῳ ἔτει posuit Raderus. 17. νίκα PV.

tium, atque omnia civitatis aedificia, quae igne absumpta fuerant. At intra Palatium quidem Pistrina condidit, et horrea recondendo frumento: nec non aquarum Cisternam propter publicas necessitates. Praecepit etiam Praefecto Urbi, ut ex Veneta Factione eos puniret potissimum qui sese Prasinis adjunxerant, et reliquis Factionibus quae in se conspiraverant.

533. vi. Ind. xi. Justiniano Augusto IV. solo Cos. 1. 328. 6041.

Hoc anno, mense Dio, secundum Romanos, Novembri, xii. Indictione, factus est ingens terrae motus innocuus Constantinopoli, adulta jam vespera, ita ut civitas universa in Forum Constantini coiret, et supplicationes institueret, diceretque, Sanctus Deus, Sanctus Fortis, Sanctus Immortalis, Qui crucifixus es pro nobis, miserere nobis. Manseruntque tota nocte insomnes, precibus assidue vacantes. Cum dilucularet, universus supplicantium populus exclamavit: Vincit Fortuna Christianorum. Crucifixe, serva nos, et urbem nostram. Augusto Justiniane, tu Vincas. Tolle, exire decretum editum ab Episcopis Synodi Chalcedonensis.

R 788 Καὶ τῆ κ' τοῦ αὐτοῦ δίου μηνός, τῆς ιβ' Ἰνδικτιῶνος, προ-
 ἔθηκεν θεῖον αὐτοῦ γράμμα ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἐν
 Κωνσταντινουπόλει, καταπέμψας καὶ ἐν τῇ πόλει Ῥώμῃ καὶ ἐν
 Ἱεροσολύμοις καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ τῶν Ἀντιοχείων Θεουπόλει τῆς
 Συρίας καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ τῶν Ἀλεξανδρέων πόλει τῇ πρὸς Αἴγυ-
 D πτον καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ πόλει τοῦ Ἰλλυριῶν ἔθνους καὶ ἐν
 Ἐφέσῳ πόλει τῆς Ἀσίας τὸ αὐτὸ θεῖον αὐτοῦ γράμμα, ὅπερ εἶ-
 χεν οὕτως.

*Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Ἰουστινιανός, εὐσεβής, νικητής,
 τροπαιοῦχος, μέγιστος, ἀεισέβαστος, Αὔγουστος, 10
 πολίταις ἡμετέροις.*

Τὸν σωτήρα καὶ δεσπότην τῶν ἀπάντων Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν
 δληθινὸν ἡμῶν θεὸν θεραπεύειν διὰ πάντων σπουδάζομεν ὅσον
 P 342 ἐνδέχεται νοῦν καταλαμβάνειν ἀνθρώπινον μιμεῖσθαι τὴν αἰτοῦ
 συγκατάβυσιν. καὶ εὐρόντες τινὰς τῇ νόσῳ καὶ μανίᾳ κρατου-
 μένους Νεστορίου καὶ Εὐτυχοῦς τῶν ἐχθρῶν τοῦ θεοῦ καὶ τῆς
 ἀγιωτάτης καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας ἀρνούμενους
 τὴν ἅγιαν ἔνδοξον ἀειπαρθένον Μαρίαν θεοτόκον εἰπεῖν κυρίως
 καὶ κατ' ἀλήθειαν, ἐσπουδάσαμεν τούτους τὴν ἁρσὴν τῶν χρι-
 στιανῶν διδαχθῆναι πιστῶν. οἱ δὲ ἀνιάτως ἔχοντες καὶ κρύ- 20

1. τῆς om. P. id. προσέθηκεν PV. 13. ἡμῶν om. P sola. id. θε-
 ραπεύων P. id. σπουδαζόμενος δν PV. Correx ex Codice Iustin-
 p. 4. ed. Spangenberg. 15. καὶ prius addidi ex Cod.

xx. ejusdem mensis Dii, xii. Indictione, sacram suam sanctionem pu-
 blicavit Constantinopoli idem Imperator Justinianus: misitque Romam et
 Hierosolyma, et in magnam Antiochenorum urbem Theopolim Syriae, et
 in magnam urbem Alexandrinorum in Aegypto, et in Illvriorum gentis
 urbem Thessalonicam, et Ephesus urbem Asiae, illud ipsum sacram
 suum rescriptum, hisce verbis conceptum.

Imperator Caesar Justinianus, Pius, Victor, Triumphator, Maximus,
 Semper Augustus, civibus nostris salutem.

„Cum Salvatore, et Dominum omnium Jesum Christum verum
 Deum nostrum colamus per omnia, studemus etiam (quatenus datum est
 humanae menti assequi) imitari ejus condensationem seu demissionem.“

„Etenim cum quosdam invenerimus morbo atque insania detentas
 impiorum Nestorii, et Eutychis, Dei et Sanctae Catholicae et Aposteli-
 cae Ecclesiae hostium, nempe qui detrectabant sanctorum gloriosam sem-
 per Virginem Mariam Theotocon sive Deiparam appellate proprie, et
 secundum veritatem, illos festinavimus, quae sit recta Christianorum fi-
 des edocere. Nam hi incurabiles cum sint, celantes errorem suum, pas-

πτοντες τὴν ἐνωτιῶν πλάνην, περιέρχονται, καθὰ μεμαθήκα-
 μεν, τὰς τῶν ἀπλουστέρων ψυχὰς ἐκταράττοντες καὶ σκανδαλι-
 ζοντες καὶ ἐναντία τῆς ἁγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας B
 λέγοντες. ἀναγκαῖον τοίνυν ἐνομίσασαμεν καταλῦσαι μὲν τὰς τῶν
 5 αἵρετικῶν ψευδολογίας, σαφηνίσαι δὲ πᾶσιν ὅπως δοξάζει ἡ ἁγία
 τοῦ Θεοῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία. κηρύττουσι δὲ οἱ
 αὐτῆς οὐσίωτατοι ἱερεῖς, οἷς καὶ ἡμεῖς ἐπόμενοι φανερὰ καθιστώ-
 μεν τὰ περὶ τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος, οὐ καινίζοντες πίστιν, μὴ γέ-
 νοιτο, ἀλλ' ἐλέγχοντες τὴν μανίαν τῶν φρονούντων τὰ τῶν ἀσε-
 10 βῶν αἵρετικῶν, ὅπερ καὶ ἤδη ἐν τοῖς προομιλοῖς τῆς ἡμετέρας
 βασιλείας πρᾶξαντες πᾶσι κατάδηλον ἐποίησαμεν. C

Πιστεύομεν γὰρ εἰς ἓνα Θεὸν πατέρα παντοκράτορα καὶ εἰς ἓνα
 κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα,
 μίαν οὐσίαν ἐν τρισὶν ὑποστάσει προσκυνοῦντες, μίαν Θεότητα,
 15 μίαν δύναμιν, τριάδα ὁμοούσιον. ἐπ' ἰσχύτου δὲ τῶν ἡμερῶν B 790
 ὁμολογοῦμεν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν μονογενῆ υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν ἐκ V 273
 Θεοῦ ἀληθινόν, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα, τὸν
 συνυῖθιον τῷ πατρὶ, τὸν ἕξ οὗ τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ πάντα,
 κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου D
 20 καὶ τῆς ἁγίας ἐκδόξου ἀειπαρθένου καὶ Θεοτόκου Μαρίας καὶ
 ἐνανθρωπήσαντα σταυρὸν τε ὑπομῆναι ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου

3. καὶ prius addidi ex Cod. 4. παραλῦσαι P sola. 7. αὐτῆς]
 αὐτοὶ V. 15. δὲ om. P. 18. οὐ τὰ] οὐ P.

sim circumeunt, (sicut didicimus) et simpliciorum animos exturbant et scandalizant, ea astruentes, quae sunt sanctae Catholicae Ecclesiae contraria. Necessarium igitur esse putavimus, tam haeticorum vaniloquia et mendacia dissipare, quam omnibus insinuare, quomodo aut sentiat sancta Dei, et Catholica et Apostolica Ecclesia, aut praedicant sanctissimi ejus Sacerdotes: quos et nos secuti, manifesta constituimus ea, quae fidei nostrae sunt: non quidem innovantes fidem (quod absit) sed coarguentes eorum insaniam, qui eadem cum impiis haeticis sentiunt. Quod quidem et nos in nostri imperii primordiis pridem satageantes cunctis fecimus manifestum."

„Credimus itaque in unum Deum Patrem omnipotentem, et in unum Dominum Jesum Christum filium Dei, et in Spiritum sanctum, unam essentiam in tribus hypostasibus, sive subsistentibus personis, adorantes unam Deitatem, unam Potestatem, Trinitatem consubstantialem. In ultimis autem diebus confitemur Dominum nostrum Jesum Christum unigenitum Dei Filium ex Deo vero Deum verum, ante saecula, et sine tempore ex patre natum: coaeternum patri, ex quo omnia, et per quem omnia, qui descendit de caelis, incarnatus de Spiritu sancto, et sancta gloriosa et semper Virgine Maria, et inhumanatus, sive homo factus est, et passus crucem pro nobis sub Pontio Pilato, sepultus est, et resurrexit ter-

Πιλᾶτον καὶ ταρῆναι καὶ ἀναστῆναι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ τὰ τε θαύματα καὶ τὰ πάθη, ἅπερ ἐκουσίως ὑπέμειν σαρκί, γινώσκοντες. οὐ γὰρ ἄλλον τὸν θεὸν λόγον καὶ ἄλλον τὸν Χριστὸν ἐπιστάμεθα, τὸν ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν τὸν αὐτὸν κατὰ τὴν ἀν-
 P 343 θρωπότητα, τὴν δὲ καθ' ὑπόστασιν ἐνότητα δεχόμεθα καὶ ὁμολογοῦμεν. ἔμεινε γὰρ τριάς ἢ τριάς καὶ σαρκωθέντος τοῦ ἐνὸς τῆς τριάδος θεοῦ λόγου· οὔτε γὰρ τετάρτου προσώπου προσθήκη ἐπιδέχεται ἡ ἅγια τριάς. τούτων τοίνυν οὕτως ἐχόντων, ἀναθεματιζομεν πᾶσαν αἵρεσιν, ἑξαιρέτως δὲ Νεστόριον τὸν ἀν-10 θρωπολάτῃν καὶ τοὺς τὰ αὐτοῦ φρονήσαντας ἢ φρονοῦντας, τοὺς διαιροῦντας τὸν ἕνα κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ θεὸν ἡμῶν, καὶ μὴ ὁμολογοῦντας κυρίως καὶ κατὰ ἀλήθειαν τὴν ἅγιαν ἔνδοξον ἀειπαρθένον Μαρίαν θεοτόκον, τουτέστι μητέρα θεοῦ, ἀλλὰ δύο υἱοὺς λέγοντας, ἄλλον μὲν τὸν ἐκ 15
 B πατρὸς θεὸν λόγον, ἄλλον δὲ τὸν ἐκ τῆς ἁγίας ἀειπαρθένου καὶ θεοτόκου Μαρίας, χάριτι δὲ καὶ σχέσει καὶ οἰκειώσει τῇ πρὸς τὸν θεὸν λόγον καὶ θεὸν αὐτὸν γεγενῆσθαι ἀρνούμενους, καὶ μὴ ὁμολογοῦντας τὸν δεσπότην ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ θεὸν ἡμῶν τὸν σαρκωθέντα καὶ ἐνανθρωπήσαντα καὶ σταυ-20 ρωθέντα ἕνα εἶναι τῆς ὁμοουσίου τριάδος. οὗτος γὰρ μόνος

2. τοῦ αὐτοῦ] αὐτοῦ P. 4. τὸν αὐτὸν] αὐτὸν P. 10. τὸν om. P. ib. ἀνθρωπολάτῃν PV. Illud Cod. 14. ἀειπαρθένη om. P. 18. γεγενῆσθαι V.

tio die. Unius ac ejusdem passiones et miracula, quae sponte pertulit in carne, agnoscentes. Non enim alium Deum Verbum, et alium Christum novimus, sed unum et eundem, consubstantialem Patris secundum Deitatem, et consubstantialem nobis secundum humanitatem. Ut enim est in Divinitate perfectus, ita idem ipse et perfectus est in humanitate. Nam ejus secundum hypostasim seu secundum personam unitatem suscipimus, et confitemur: mansit enim Trinitas Trinitas, et post incarnatum unum ex Trinitate Dei Verbum: neque enim quartae personae adjunctionem admittit sancta Trinitas. His ita se habentibus, anathematizamus omnem haeresin, praecipue vero Nestorium anthropolatram, et qui eadem cum ipso sentiunt, vel senserunt, qui dividunt unum Dominum nostrum Jesum Christum Filium Dei, et Deum nostrum, et qui non contentur proprie, et secundum veritatem sanctam gloriosam, et semper Virginem Mariam Theotocon seu Deiparam, id est, Dei matrem: sed qui duos Filios dicunt, unum ex Deo Patre Deum Verbum, alterum ex sancta semper virgine Deipara Maria, gratia et habitudine, et propinquitate, quam cum Deo Verbo habet, natum esse: et qui negant, nec confitentur Dominum nostrum Jesum Christum Filium Dei, et Deum nostrum incarnatum, et hominem factum, et crucifixum, unum esse ex sancta, et

ἔστιν ὁ συμπροσκυνούμενος καὶ συνδοξυζόμενος τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι.

Ἀναθεματίζομεν δὲ καὶ Εὐτυχέα τὸν φρενοβλαβῆ καὶ τοὺς τὰ αὐτοῦ φρονήσαντας ἢ φρονοῦντας, τοὺς φαντασίαν εἰσάγον- C
5 τας, ἀρνούμενους δὲ τὴν ἐκ τῆς ἁγίας ἀειπαρθένου καὶ θεοτό- R 792
κου Μαρίας ἀληθινὴν σύρκωσιν τοῦ κυρίου καὶ σωτήρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, τουτέστιν τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, καὶ μὴ ὁμο-
λογοῦντας αὐτὸν ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα. τὸν αὐ-
τὸν δὲ τρόπον καὶ Ἀπολλινάριον τὸν ψυχοφθόρον καὶ τοὺς τὰ
10 αὐτοῦ φρονήσαντας ἢ φρονοῦντας τοὺς ἄνθρωπον μόνον λέγον-
τας τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ θεὸν
ἡμῶν, καὶ σύγχυσιν ἤτοι φρυμὸν εἰσάγοντας τῇ ἐνανθρωπήσει
τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ, καὶ πάντας τοὺς τὰ αὐτῶν φρο- D
νήσαντας ἢ φρονοῦντας.

15 Τὸ ἴσον δὲ τοῦτου οἱ ἐπίσκοποι πάντες ἔλαβον ἐν ταῖς
ιδίαις πόλεσι, καὶ προέθηκαν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις.

Ἰνδ. β'. ζ'. ὑπ. Ἰουστινιανοῦ Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Παν- V 274
λίον.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ὁ Ἰουστινιανὸς κωδῆξ ἀνενεώθη,
20 προστεθεισῶν αὐτῷ καὶ τῶν μετ' αὐτὸν διατάξεων. καὶ ἐκελεύ- P 344

10. φρονοῦντας ἢ φρονήσαντες P. id. ἀνθρώπων P. 12. ἀν-
θρώπων P.

consubstantiali Trinitate. Ipse enim solus est coadorandus et conglorificandus Patri et sancto Spiritui."

A. C.

[Ol. Iph.]

„Anathematizamus insuper, et Eutychem, mente captum, et qui cum eo sentiunt, aut senserunt, qui phantasiam introducunt, negantque veram nativitatem, seu generationem Domini, et Salvatoris nostri Jesu Christi ex sancta Virgine et Deipara, hoc est, nostram salutem, et qui non confitentur ipsum consubstantiali Patri secundum Deitatem, et consubstantiali nobis secundum humanitatem. Similiter autem anathematizamus, et Apollinarium psychophthoron, sive animicidam, et qui cum eo sentiunt, vel senserunt, qui dicunt inanimem, hoc est animae humanae expertem, esse Dominum nostrum Jesum Christum Filium Dei, et Deum nostrum, et qui confusionem, aut conturbationem introducunt, et invehunt in unigeniti Dei Filii inhumanationem sive humanitatem: et omnes postremo, qui eadem cum ipso senserunt, aut sentiunt.“

Exemplum autem hujus edicti omnes Episcopi in suis civitatibus acceperunt, et in Ecclesiis suis promulgarunt.

534. vii. Ind. xii. Justiniano Augusto V. et Paulino Coss. 2.

6042.

Hic Coss. renovatus est Justinianus Codex, eidem adjunctis post illius editionem factis constitutionibus: jussumque est, ut priore illa edi-

σθῆ τῆς προτέρας ἐκδόσεως σχολαζούσης ἀθροισθῆαι ἀπὸ τῆς
πρὸ δ' καλανδῶν Ιανουαρίων Ἰνδικτιῶνος γ'.

Ἰνδ. γ'. η'. ὑπ. Βηλισταρίου μόνου.

τκθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιδ'. θ'. ὑπ. Βηλισταρίου μόνου.

5

Ἰνδ. ιε'. ι'. ὑπ. Βηλισταρίου τὸ β' μόνου.

Ἰνδ. α'. ια'. ὑπ. Ἰωάννου μόνου.

Ἰνδ. β'. ιβ'. ὑπ. Ἀπίωνος, υἱοῦ Στρατηγίου, μόνου.

B

τλ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. ιγ'. ὑπ. Ἰουστίνου νέου μόνου.

10

Ἰνδ. δ'. ιδ'. ὑπ. Βασιλείου μόνου.

Ἰνδ. ε'. ιε'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου μόνου.

Ἰνδ. ς'. ις'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ β' μόνου.

τλα' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. ιζ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ γ' μόνου.

15

Ἰνδ. η'. ιη'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ δ' μόνου.

C

Ἰνδ. θ'. ιθ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ε' μόνου.

3. Βελισ. P. id. μόνου] μόνου α' P. 5. μόνου] μόνου β' P.
6. τὸ β' μόνου] μόνου γ' P. 12. μόνου α' P. 13. τὸ β' μόνου]
μόνου β' P, et sic deinceps praeter p. seq. v. 8., ubi consentit cum V.

tione antiquata, vim et auctoritatem obtineret ab a. d. iv. Kal. Jan. Iadictionis xiii.

A. C.

[Ol. Iph.]

535. viii. Ind. xiii. Bilisario solo Cos.

3.

CCCXXIX. Olympias.

536. ix. Ind. xiv. Bilisario II. solo Cos.

4.

537. x. Ind. xv. Bilisario III. solo Cos.

1. 329.

538. xi. Ind. i. Joanne solo Cos.

2.

539. xii. Ind. ii. Apione, filio Strategii, solo Cos.

3.

CCCXXX. Olympias.

540. xiii. Ind. iii. Justino Juniore solo Cos.

4.

541. xiv. Ind. iv. Basilio solo Cos.

1. 330.

542. xv. Ind. v. Post Consulatum Basilii I. solius.

2.

543. xvi. Ind. vi. Post Cons. Basilii II. solius.

3.

CCCXXXI. Olympias.

544. xvii. Ind. vii. Post Cons. Basilii III. solius.

4.

545. xviii. Ind. viii. Post Cons. Basilii IV. solius.

1. 331.

546. xix. Ind. ix. Post Cons. Basilii V. solius.

2.

Ἰνδ. ι'. κ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ε' μόνου.

τλβ' Ὀλυμπιάς.

R 794

Ἰνδ. ια'. κα'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ζ' μόνου.

Ἰνδ. ιβ'. κβ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ η' μόνου.

5 Ἰνδ. ιγ'. κγ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ θ' μόνου.

Ἰνδ. ιδ'. κδ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ι' μόνου.

τλγ' Ὀλυμπιάς.

D

Ἰνδ. ιε'. κε'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ια' μόνου.

Τούτῳ τῷ κέ' ἔτι τῆς Ἰουστινιανοῦ βασιλείας μετὰ τὴν
 0 ὑπάτειαν Φλ. Βασιλείου τὸ ια' μόνου γέγονεν ἡ ε' σύνοδος ἐν
 Κωνσταντινουπόλει κατὰ τῶν δυσσεβῶν καὶ μυσσαρῶν καὶ ἀκαθάρ-
 των καὶ ἄλλοτρῶν τοῦ χριστιανισμοῦ ἑλληνικῶν δογματῶν Ὠριγέ-
 νους καὶ Διδύμου καὶ Εὐαγρίου τῶν θεομάχων καὶ Θεοδώρου τοῦ
 5 δυσσεβοῦς καὶ τῶν Ἰουδαϊκῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων καὶ τῆς ἀκα-
 5 θάρτου ἐπιστολῆς τῆς πρὸς Μάριν τὸν Πέρσην Ἰβρα λεγομένης
 καὶ τῶν μωρῶν συγγραμμάτων Θεοδορητοῦ τῶν κατὰ τῶν ιβ' P 345
 κεφαλαίων Κυρηλλου τοῦ ἀγνωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ διδασκάλου.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς καὶ τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ V 275
 υἱοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος

9. κέ' om. P. 10. Φλ. VP sola, φιλοχρίστου m. V, R. 15. Μάρῃ PV. Conf.
 p. 294. A, 362. A. 16. κατὰ ιβ' R. 18. Praeponit P Πρόγραμμα, ἦτοι
 διδασκαλία καὶ ἔκδοσις ἀκριβῆς περὶ τῆς ἀμωμήτου καὶ ὀρθοδόξου
 πίστεως ἡμῶν τῶν χριστιανῶν, quae V habet in m. ab alia manu.

547. xx. Ind. x. Post Cons. Basilii VI. solius. 3.

CCCXXXII. Olympias.

548. xxi. Ind. xi. Post Cons. Basilii VII. solius. 4.

549. xxii. Ind. xii. Post Cons. Basilii VIII. solius. 1. 332.

550. xxiii. Ind. xiii. Post Cons. Basilii IX. solius. 2.

551. xxiv. Ind. xiv. Post Cons. Basilii X. solius. 3.

CCCXXXIII. Olympias.

552. xxv. Ind. xv. Post Cons. Basilii XI. solius. 4.

Hoc anno imperii Justiniani, post Consulatum Fl. Basilii XI. solius, celebrata est Synodus Constantinopoli contra impia, execranda, impura, et a Christiana religione prorsus aliena pagana dogmata Origenis ac Didymi et Evagrii, perduellium Dei, et Theodori impii, ac illius scripta Judaica, et impuram Epistolam ad Maren Persam Iba dictam, ac inepta Theodoretii scripta adversus XII. capita Cyrilli sanctissimi Patris nostri et Doctoris.

Edictum, sive Doctrina et accurata expositio immaculae ac rectae fidei nostrae Christianae.

In nomine Dei et Patris, et unigeniti ipsius Filii Jesu Christi Domini nostri, et aeterni Spiritus, Imperator Caesar Christi amans, Justinia-

B αὐτοκράτωρ, Καῖσαρ, Φλ. Ἰουστινιανός, Ἀλαμανικός, Γοθικός, Φραγκικός, Γερμανικός, Ἀντικός, Ἀλανικός, Οὐαδάλικος, Ἀφρικανός, εὐσεβής, εὐτυχής, ἔνδοξος, νικητής, τροπαιοῦχος, ἀεισέβαστος, Ἀύγουστος, παντὶ τῷ πληρώματι τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας. 5

R 796 C Εἰδότες ὡς οὐδὲν οὕτω θεραπεύει τὸν φιλόφρωνον θεὸν ὡς τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν πάντας τοὺς χριστιανούς περὶ τῆς ὁρθῆς καὶ ἀμώμητον πίστιν καὶ μὴ εἶναι σχίσματα ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ, ἀναγκαῖον ἡγησάμεθα πᾶσαν πρόφασιν ἀναρῶντες τοῖς σκανδαλιζομένοις ἢ σκανδαλλίζουσι τὴν τῆς ὁρθῆς πίστεως ἡμολογίαν τὴν ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ κηρυττομένην φανερὰν διὰ τοῦ παρόντος ἡδέικτου ποιήσασθαι πρὸς τὸ καὶ τοὺς τὴν ὁρθὴν πίστιν ἡμολογοῦντας ἐν βεβαίῳ ταύτην φυλάττειν καὶ τοὺς πρὸς ταύτην φιλονεικοῦντας μανθάνοντας τὴν ἀλήθειαν σπουδάσαι ἐνωθῆναι τῇ ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ. 15

D Ὁμολογοῦμεν τοίνυν πιστεύειν εἰς πατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα, τριάδα ὁμοούσιον; ἓνα θεότητα ἥτοι φύσιν καὶ οὐσίαν καὶ δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν ἥτοι προσώποις δοξάζοντες, εἰς ἃ βεβαπτίσμεθα, εἰς ἃ πεπιστεύκαμεν, καὶ οἷς συντετάμεθα, τὰς μὲν ιδιότητας χωρῶντες, ἐνοῦντες δὲ τῇ θεότητι. μονάδα γὰρ ἐν τριάδι καὶ τριάδα ἐν μονάδι προσκυνοῦμεν, παράδοξον ἔχουσαν καὶ τὴν διαίρεσιν καὶ τὴν ἔνωσιν.

1. φιλόχριστος P. Φλ. V, alterum in margine ponens. ib. Γοθικός, Φραγκικός V.

nus, Alamanicus, Gothicus, Francicus, Germanicus, Anticus, Alanicus, Wandalicus, Africanus, Pius, Felix, Inclutus, Victor, Triumphator, Semper venerabilis, Augustus, universo coetus Catholicae et Apostolicae Ecclesiae.

„Scientes quod nihil aliud sic potest misericordem Deum placare, quam ut omnes Christiani unum idemque sapiant in recta et immaculata fide, nec sint dissensiones in sancta Dei Ecclesia: necessarium putavimus, omnem occasionem interimentes eis qui scandalizantur, vel qui scandalizant, rectae fidei confessionem, quae in sancta Dei Ecclesia praedicatur, praesenti edicto facere manifestam: ut et illi qui rectam fidem confitentur, firmiter eam custodiant: et illi qui adversus eam contendunt, discentes veritatem, festinent semetipsos unire sanctae Dei Ecclesiae.“

„Confitemur igitur credere in Patrem, et Filium, et Spiritum sanctum, Trinitatem consubstantialem, unam Deitatem, sive naturam et substantiam et virtutem et potestatem in tribus subsistentiis sive personis in quae cre-adorantes, in quibus baptizati sumus, in quas credimus, in quibus confitemur, in fessionem dedimus, proprietates quidem separantes, Deitatem autem unquam baptizantes. Unitatem enim in Trinitate, et Trinitatem in unitate adoramus, zati sumus, mirabilem habentem et divisionem et unionem: unitatem quidem, socu-

μονάδα μὲν κατὰ τὸν τῆς οὐσίας, ἦγον θεότητος λόγον, τριά-
 दा δὲ κατὰ τὰς ιδιότητας, ἦγον ὑποστάσεις ἦτοι πρόσωπα.
 διαιρεῖται γὰρ ἀδιαιρέτως, ἵνα οὕτως εἴπωμεν, καὶ συνάπτεται
 δηρημένως. Ἐν γὰρ ἐν τρισὶν ἡ θεότης, καὶ τὰ τρία ἓν, ἐν οἷς P 346
 5 ἡ θεότης, ἡ τὸ γε ἀκριβέστερον εἰπεῖν, ἢ ἡ θεότης, θεὸν ἕκα-
 στον, ἂν θεωρεῖται μόνον, τοῦ νοῦ χωρίζοντος τὰ ἀχώριστα, θεὸν
 τὰ τρία μετ' ἀλλήλων νοούμενα τῷ αὐτῷ τῆς κινήσεως καὶ τῆς
 φύσεως. ἐπειδὴ χρῆ καὶ τὸν ἓνα θεὸν ὁμολογεῖν καὶ τὰς τρεῖς
 ὑποστάσεις κηρύττειν, ἦγον τρία πρόσωπα, καὶ ἐκάστην μετὰ
 10 τῆς ιδιότητος, καὶ οὕτε τὴν ἑνωσιν σύγχυσιν ἐργαζόμεθα κατὰ
 Σαβέλλιον, ἐν πρόσωπον τριώνυμον λέγοντα τὴν τριάδα, τὸν V 276
 αὐτὸν πατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα, οὕτε διαροῦντες ἀλ-
 λοτριουόμεν τῆς τοῦ θεοῦ πατρὸς οὐσίας τὸν υἱὸν ἢ τὸ πνεῦμα. τὸ B
 ἅγιον, κατὰ τὴν Ἀρείου μανίαν εἰς τρεῖς διαφόρους οὐσίας κατα-
 15 τέμνοντες τὴν θεότητα.

Εἰς τοίνυν θεὸς ὁ πατήρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα, καὶ εἰς υἱὸς
 μονογενῆς, δι' οὗ τὰ πάντα, καὶ ἐν πνεῦμα ἁγίον, ἐν ᾧ τὰ πάν-
 τα. ὁμολογοῦμεν δὲ αὐτὸν τὸν μονογενῆ υἱὸν τοῦ θεοῦ, θεὸν
 λόγον τὸν πρὸ αἰώνων, καὶ ἀχρόνως ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα,
 20 οὐ ποιηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν R 798
 ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα
 ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ τῆς ὑγίας ἐνδόξου θεοτόκου καὶ ἀειπαρ- C

7. τῷ τ' αὐτῷ V. 8. ὁμολογεῖν om. P. 10. μετὰ Σαβέλλιον P.
 16. εἰς] εἰ in codice invenerat Raderus. 20. τῶν om. P.

dum rationem substantiae seu Deitatis: Trinitatem autem, secundum et quibus
 proprietates, vel subsistentias, sive personas. Dividitur enim sine divi-
 sione, (ut sic dicamus) et conjungitur divise. Unum enim est Deitas
 conf.
 in tribus, et tria unum, in quibus Deitas est: aut (ut subtilius dicamus)
 ipsa tria est Deitas, quae tria Deus Pater, Deus Filius, Deus Spiritus
 sanctus, cum unaquaeque persona solum intelligitur, mente separante in-
 separabilia, et tria unus Deus, cum simul intelliguntur propter eandem
 virtutem, eandemque naturam: quoniam oportet et unum Deum confiteri,
 et tres subsistentias praedicare, seu tres personas, et unamquamque cum
 sua proprietate. Et unitatem confitentes, confusionem non facimus se-
 cundum Sabellium, dicentem, Trinitatem unam esse personam trinomium
 eundem Patrem, et Filium, et Spiritum sanctum: nec dividentes proprie-
 tates, alienamus a Dei Patris substantia Filium et Spiritum sanctum, se-
 cundum Arii furorem, in tres diversas naturas incidentes Deitatem.
 „Unus igitur Deus Pater, ex quo omnia: et unus unigenitus Filius,
 per quem omnia: et unus Spiritus sanctus, in quo omnia. Confitemur
 autem ipsam unigenitum Filium Dei, Deum Verbum, ante saecula et sine
 tempore ex Patre natum, non factum, in ultimis diebus propter nos et
 propter nostram salutem descendisse de coelis, et incarnatum esse ex
 Arrii
 incidentis

θένου Μαρίας καὶ γεννηθέντα ἐξ αὐτῆς, ὃς ἐστιν κύριος Ἰησοῦς
 Χριστός, εἰς τῆς ἁγίας τριάδος, ὁμοούσιος τῷ θεῷ καὶ πατρὶ
 κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιος ἡμῖν ὁ αὐτὸς κατὰ τὴν ἀνθρω-
 πότητα, παθητὸς σαρκί, ἀπαθὴς δ' αὐτὸς θεότητι. οὔτε γὰρ
 ἑτερός τις ἐστιν παρὰ τὸν λόγον ὁ τὸ πάθος καὶ τὸν θάνατον
 ἀναδεχόμενος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ ἀπαθὴς καὶ αἰδιος τοῦ θεοῦ λόγος
 γενήσεως σαρκὸς ἀνθρωπίνης ἀνασχόμενος τὰ πάντα πεπλήρω-
 κεν. διὸ οὐκ ἄλλον τὸν θεὸν λόγον τὸν θανατοῦργήσαντα καὶ
 ἄλλον τὸν Χριστὸν τὸν παθόντα ἐπιστάμεθα, ἀλλ' ἓνα καὶ τὸν
 D αὐτὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν τοῦ θεοῦ λόγον σαρκω-
 θέντα καὶ ἐανθρωπήσαντα, καὶ τοῦ αὐτοῦ τὰ τε θαύματα καὶ τὰ
 πάθη, ἅπερ ἐκουσίως ὑπέμεινε σαρκί, ὁμολογοῦμεν. οὔτε γὰρ
 ἄνθρωπος τις ὑπὲρ ἡμῶν ἐαντὸν δέδωκεν, ἀλλ' αὐτὸς ὁ λόγος τὸ
 ἴδιον σῶμα δέδωκεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα μὴ εἰς ἄνθρωπον ἢ πῖστις
 καὶ ἡ ἐλπίς ἡμῶν ᾗ, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν θεὸν λόγον τὴν ἡμετέ-
 ραν πῖστιν ἔχωμεν. καὶ θεὸν τοίνυν αὐτὸν ὁμολογοῦντες οὐκ ἀθε-
 P 347 τοῦμεν τὸ εἶναι αὐτὸν καὶ ἄνθρωπον, καὶ ἄνθρωπον λέγοντες
 αὐτὸν οὐκ ἀρνούμεθα τὸ εἶναι αὐτὸν καὶ θεόν. εἰ γὰρ θεὸς μόν-
 ον ἦν, πῶς ἔλασθεν, πῶς ἐσταυροῦτο καὶ ἀπέθνησεν; ἀλλό-
 τρια γὰρ ταῦτα θεοῦ. εἰ δὲ ἄνθρωπος μόνον, πῶς διὰ τοῦ πά-
 θους ἐνέκα, πῶς ἔσωζε, πῶς ἐζωοποίη; ταῦτα γὰρ ὑπὲρ ἄν-
 θρωπον ἦν. νῦν δὲ ὁ αὐτὸς πάσχει καὶ σώζει, καὶ διὰ τοῦ πά-

22. ὁ om. P.

Spiritu sancto, et sancta gloriosa Dei genitrice semper Virgine Maria,
 et natum ex ipsa, qui est Dominus Jesus Christus, unus de sancta Tri-
 nitate, consubstantialis Deo Patri secundum Deitatem, et consubstantialis
 nobis idem ipse secundum humanitatem, passibilis carne, impassibilis
 idem ipse Deitate. Non enim alius quidam est praeter Deum Verbum,
 qui passionem et mortem suscepit: sed ipse impassibilis et sempiternus
 Deus Verbum generationem carnis humanae sustinere dignatus, implevit
 omnia. Ideo non alium Deum Verbum esse qui miracula operatus est,
 et alium Christum qui passus est, cognoscimus: sed unum eundemque
 Dominum nostrum Jesum Christum, Dei Verbum incarnatum, et hominem
 factum, et ejusdem ipsius miracula et passiones, quas carne voluntarie
 sustinuit, confitemur. Non enim homo aliquis pro nobis semetipsum de-
 dit, sed ipse Deus Verbum suum corpus pro nobis dedit, ne in hominem
 fides et spes nostra sit, sed in ipsum Deum Verbum nostram fidem ha-
 beamus. Et Deum igitur eum confitentes, non abnegamus ipsum esse et
 hominem: et hominem dicentes eum, non abnegamus ipsum esse et Deum.
 Si enim Deus tantummodo esset, quomodo patiebatur? quomodo cruci-
 gebatur et moriebatur? Aliena enim ista sunt [Deo]. Sin autem homo
 solum, quomodo per passionem vincebat? quomodo salvos faciebat? quo-
 modo vivificabat? Haec enim supra hominis naturam erant. Nunc igitur

θους νικᾷ, ὁ αὐτὸς Θεός, ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος, τὸ συναμφότερον,
 οὕτως ἐν ἐκείτερον ὡς μόνον. ὅθεν ἕξ ἐκατέρας φύσεως, του-
 τέστιν ἐκ θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος ἕνα Χριστὸν σύνθετον λέ-
 γοντες σύγχυσιν τῇ ἐνώσει οὐκ ἐπεισάγομεν, καὶ ἐν ἐκατέρᾳ δὲ B
 5 φύσει, τουτέστιν ἐν θεότητι καὶ ἐν ἀνθρωπότητι, τὸν ἕνα κύ-
 ριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον σαρκωθέντα καὶ
 ἐνανθρωπήσαντα γινώσκοντες, καὶ διαίρεσιν μὲν τινα ἀμερὸς ἢ
 τομῇ οὐκ ἐπιφέρομεν τῇ μιᾷ αὐτοῦ ὑποστάσει, τὴν δὲ διαφορὰν R 800
 τῶν φύσεων ἕξ ὧν καὶ συνετέθη σημαίνομεν οὐκ ἀνηρημένην δια
 10 τὴν ἕνωσιν, ἐπειδὴ ἐκατέρα φύσις ἐστὶν ἐν αὐτῷ. συνθέσεως
 γὰρ ὁμολογουμένης, καὶ τὰ μέρη ἐν τῷ ὅλῳ ὑπάρχει καὶ τὸ ὅλον V 277
 ἐν τοῖς μέρεσι γινώσκειται. οὔτε γὰρ ἡ θεία φύσις εἰς τὴν ἀν-
 θρωπίνην μετεβλήθη οὔτε δὲ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις εἰς τὴν C
 θείαν ἐτρέπη, νοουμένης δὲ μᾶλλον καὶ ὑπαρχούσης ἐκα-
 15 τέρας ἐν τῷ τῆς ἰδίας φύσεως ὄρω τε καὶ λόγῳ, περᾷ-
 θαί φαμεν τὴν ἕνωσιν καθ' ὑπόστασιν. ἡ δὲ καθ' ὑπόστα-
 σιν ἕνωσις δηλοῖ ὅτι ὁ Θεὸς λόγος, τουτέστιν ἡ μία ὑπόστασις,
 ἐκ τῶν τριῶν τῆς θεότητος ὑποστάσεων οὐ προϋποστάντι ἀνθρώ-
 20 πῳ ἠνώθη, ἀλλ' ἐν τῇ γαστρὶ τῆς ἁγίας παρθένου ἐδημιούργη-
 σεν ἐν ἑαυτῷ ἕξ αὐτῆς ἐν τῇ ἰδίᾳ ὑποστάσει σάρκα ἐψυχωμένην
 ψυχῇ λογικῇ καὶ νοερᾷ, ὅπερ ἐστὶν φύσις ἀνθρωπίνη. ταύτην

2. οὕτως] ὡς P. 4. δὲ om. P. 7. ἀμερὸς P, ἀνὰ μέρος m. P.
 8. αὐτοῦ Θεοῦ P, αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ R. 9. καὶ om. P. 13. δὲ
 om. P. 20. ἐμψυχωμένην P. ἐχομένην apographum Leonclavii Iuris
 Graecor. vol. I. p. 523.

tem idem ipse patitur, et salvos facit, et per passionem vincit, idem ipse
 Deus, ipse homo, utrumque tamquam unum, utrumque tamquam solum.
 Unde ex utraque natura, id est, ex Deitate et humanitate unum Chris-
 tum compositum dicentes, confusionem unitioni non introducimus. Et
 in utraque autem natura, id est, in Divinitate et humanitate, unum Do-
 minum nostrum Jesum Christum Dei Verbum incarnatum, et hominem fac-
 tum cognoscentes, divisionem quidem per partes, vel incisionem non in-
 ferimus uni ejus subsistentiae: differentiam autem naturarum, ex quibus
 compositus est, significamus, non interemptam propter unitatem, quoniam
 utraque natura in ipso est. Cum enim compositionem dicamus, necesse
 est confiteri et partes in toto esse, et totam in partibus cognosci. Nec
 enim divina natura in humanam transmutata est, nec humana natura in
 divinam conversa est. Magis autem intelligitur, quod utraque in pro-
 prietate et ratione suae naturae manente, facta est unitas secundum sub-
 sistentiam. Unitas autem secundum subsistentiam significat, quod Deus
 Verbum, id est, una subsistentia ex tribus Deitatis subsistentiis, non ante
 plasmato homini unitus est, sed in utero sanctae Virginis creavit sibi ex
 ipso in sua subsistentia carnem animatam anima rationali et intellectuali,
 quod est naturam humanam. Hanc autem secundum subsistentiam unitatem

D δὲ τὴν καθ' ὑπόστασιν τοῦ Θεοῦ λόγον πρὸς τὴν σάρκα ἔνωσιν διδάσκων ἡμῶς καὶ ὁ Θεὸς ἀπόστολος λέγει, Ὅς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμαδὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορφὴν δούλου λαβών. διὰ γὰρ τοῦ εἰπεῖν Ὅς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων τὴν τοῦ λόγου ὑπόστασιν ὑπάρχουσαν ἔδειξεν ἐν οὐσίᾳ Θεοῦ, διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν Μορφὴν ἔλαβεν οὐσίᾳ ἀνθρώπου, καὶ οὐχ ὑποστάσει ἤτοι προσώπῳ ἐνωθῆναι τὸν Θεὸν λόγον ἐσήμανεν. οὕτε γὰρ εἶπεν Τὸν ἐν μορφῇ δούλου ὑπάρχοντα ἔλαβεν, ἵνα μὴ προϋποστήναι ἀνθρώπῳ ἐνωθῆναι δεῖξῃ τὸν λόγον,

P 348 καθὼς Θεόδωρος καὶ Νιστόριος ἀσεβοῦντες ἐβλασφήμησαν, οχ-
τικὴν τὴν ἔνωσιν λέγοντες.

Ἡμεῖς δὲ τῇ θείᾳ γραφῇ καὶ τοῖς ἁγίοις πατέρασιν ἐπίμνητοι ὁμολογοῦμεν ὅτι ὁ Θεὸς λόγος σὰρξ ἐγένετο, ὅπερ ἐστὶ καθ' ὑπόστασιν ἑαυτῷ ἐνώσει φύσιν ἀνθρωπίνην. διὸ καὶ εἰς ὑπάρχον ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστός, ἔχων ἐν ἑαυτῷ τὸ τέλειον τῆς Θεϊκῆς φύσεως καὶ τὸ τέλειον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. καὶ

R 302 ἐστὶν μονογενὴς μὲν καὶ λόγος, ὡς ἐκ Θεοῦ πατρὸς γεννηθεὶς, καὶ πρωτότοκος δὲ ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς ὁ αὐτός, ὅτε γέγονεν ἄνθρωπος· ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ Θεοῦ υἱὸς ἀνθρώπου γέγονεν καὶ μείνας ὅπερ ἦν οὐ μετέβαλεν ὅπερ γέγονεν. ὅθεν καὶ δύο γεννήσεις τοῦ αὐτοῦ μονογενοῦς Θεοῦ λόγου ὁμολογοῦμεν, τὴν μὲν πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ

2. λέγει] Philip. II. 6. 6. μορφῆς δούλου ἔλαβεν P. 15. ὁ
om. P. 17. ὁμογενῆς P.

Dei Verbi ad carnem docens nos et divinus Apostolus, dicit: *Qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est, aequalem se esse Deo: sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens.* Per hoc enim quod dixit: *Qui cum in forma Dei esset*, Verbi subsistentiam in natura Dei esse ostendit. Per hoc autem quod dixit: *Formam servi accepit*, naturae humanis, et non subsistentiae sive personae, unitum esse Deum Verbum significavit. Nec enim dixit, quod eum qui in forma servi erat, accepit: ne ante plasmato homini unitum esse Deum Verbum ostenderet, ac si Theodoros et Nestorius impii blasphemaverunt, affectualem dicentes unitatem.

„Nos autem sequentes divinas scripturas et sanctos patres, confitemur quod Deus Verbum caro factus est, quod est secundum subsistentiam sibi unire naturam humanam. Ideo et unus est Dominus noster Jesus Christus, habens in semetipso perfectionem divinae naturae, et perfectionem naturae humanae. Et est unigenitus quidem Verbum, utpote a Deo Patre natus, et primogenitus autem in multis fratribus: idem ipse cum factus est homo (Filius enim Dei, filius hominis factus est) et natus quod erat, non transmutavit quod factus est. Unde et duas unitates ejusdem ipsius unigeniti Dei Verbi confitemur: ante saecula quae

quidem et

πατρός ἀσωμάτως, τὴν δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τοῦ αὐτοῦ
 ἐκ τῆς ἁγίας ἐνδόξου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας σαρκω-
 θέντος καὶ ἐνανθρωπήσαντος. ὁ γὰρ ἐκ πατρὸς ἐκλάμψας ὑπὲρ
 ἔννοιαν ἐκ μητρὸς ἀνέτειλεν ὑπὲρ λόγον, καὶ ὢν Θεὸς ἀληθῆς
 5 ἄνθρωπος γέγονεν ἀληθῶς. διὰ τοῦτο κυρίως καὶ κατὰ ἀλήθειαν
 Θεοτόκον τὴν ἁγίαν ἐνδοξον καὶ ἀειπαρθένον Μαρτίαν ὁμολογοῦ-
 μεν, οὐχ ὡς τοῦ Θεοῦ λόγου τὴν ἀρχὴν ἐξ αὐτῆς λαβόντος, ἀλλ'
 ὅτι ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ὁ πρὸ τῶν αἰῶνων μονογενὴς Θεὸς C
 λόγος σαρκωθείς ἐξ αὐτῆς ἀτρέπτως ἐνηθρώπησεν, καὶ ὄρα-
 10 τος ὢν ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ὄρατοῖς γέγονεν ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν, καὶ ἀπα-
 θῆς ὢν Θεὸς οὐκ ἀπηξίωσεν παθητὸς εἶναι ἄνθρωπος καὶ ὁ ἀθά-
 νητος νόμοις ὑποκεισθαι θανάτου. τοῦτον τὸν ἐν Βηθλεὲμ γεν-
 νηθέντα ἐκ σπέρματος Δαβὶδ κατὰ σάρκα καὶ ὁμοιωθέντα ἄν-
 θρώποις καὶ στανρωθέντα ὑπὲρ ἀνθρώπων ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου
 15 ἐκέρυξαν οἱ ἄγιοι ἀπόστολοι αὐτὸν εἶναι Θεόν, αὐτὸν ἄνθρω-
 πον, αὐτὸν υἱὸν Θεοῦ, αὐτὸν υἱὸν ἀνθρώπου, αὐτὸν ἐξ οὐρα- V 273
 νοῦ, αὐτὸν ἀπὸ γῆς, αὐτὸν ἀπαθῆ, αὐτὸν παθητόν. ὁ γὰρ D
 γεννηθεὶς ἄνωθεν ἐκ τοῦ πατρὸς λόγος ἀρρήτως, ἀφράστως,
 ἀκαταλήπτως, αἰδίως, αὐτὸς ἐν χρόνῳ γεννᾷται κάτωθεν ἐκ
 20 παρθένου Μαρίας, ἵνα οἱ κάτωθεν πρότερον γεννηθέντες ἄνω-
 θεν ἐκ δευτέρου γεννηθῶσιν, τουτέστιν ἐκ Θεοῦ. αὐτὸς οὖν μη-
 τέρα μόνον ἔχει ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἡμεῖς πατέρα μόνον ἔχομεν ἐν

1. τῶν om. P.

18. τοῦ om. P.

22. τῆς om. P.

dem ex Patre incorporaliter nati, in ultimis autem diebus ejusdem ipsius
 incarnati et nati de sancta gloriosa Dei genitrice et semper Virgine Ma-
 ria. Qui enim de Patre splenduit supra intellectum, ex matre ortus est
 supra rationem. Et cum Deus verus esset, factus est vere homo. Ideo
 proprie et vere Dei genitricem sanctam gloriosam et semper Virginem
 Mariam confitemur: non quia Deus Verbum initium ex ipsa accepit, sed
 quod in ultimis diebus unigenitus Deus Verbum, qui ante saecula erat,
 incarnatus ex ipsa, immutabiliter homo factus est: et cum invisibilis in
 suis esset, visibilis factus est in nostris: et cum impassibilis Deus esset,
 non dedignatus est passibilis esse homo; et immortalis, mortis legibus
 subjacere. Istum, qui in Bethlehem de semine David natus est secundum
 carnem, et similis factus hominibus, et crucifixus est pro hominibus sub
 Pontio Pilato, praedicaverunt sancti Apostoli ipsum esse Deum, ipsum
 hominem; ipsum Filium Dei, ipsum filium hominis; ipsum de coelo, ipsum
 de terra; ipsum impassibilem, ipsum passibilem. Deus enim Verbum,
 qui natus est desursum ex Patre ineffabiliter, inenarrabiliter, incompre-
 hensibiliter, sempiternae, ipse in tempore nascitur deorsum de Virgine Ma-
 ria, ut illi qui deorsum prius nati sunt, desursum secundo nascerentur,
 id est, ex Deo. Ipse igitur matrem tantummodo habet super terram, et

Chronicon Paschale vol. I.

41

οὐρανῷ. λαβὼν γὰρ τὸν θνητὸν πατέρα τῶν ἀνθρώπων τὸν Ἀδάμ ἔδωκε τοῖς ἀνθρώποις τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ἀθάνατον κατὰ
 P 349 τὸ λεγόμενον, ἔδωκεν αὐτοῖς ἕξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι. ὅθεν καὶ θανάτου κατὰ σάρκα γέυεται ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, διὰ τὴν σαρκικὴν αὐτοῦ πατέρα, ἵνα οἱ υἱοὶ τοῦ ἀνθρώπου τῆς ζωῆς αὐ-
 τοῦ μεταλάβωσι διὰ τὸν κατὰ πνεῦμα αὐτῶν πατέρα τὸν θεόν.
 R 804 αὐτὸς οὖν κατὰ φύσιν υἱὸς ἐστὶν τοῦ θεοῦ, ἡμῶν δὲ κατὰ χάριν. καὶ πάλιν αὐτὸς κατ' οἰκονομίαν καὶ δι' ἡμᾶς υἱὸς γέγονε τοῦ Ἀδάμ· ἡμεῖς δὲ κατὰ φύσιν ἔσμεν υἱοὶ τοῦ Ἀδάμ. πατὴρ γὰρ αὐτοῦ ἐστὶν ὁ θεὸς κατὰ φύσιν, ἡμῶν κατὰ χάριν. καὶ θεὸς αὐτοῦ
 B δεσπότης ἐστὶ καὶ θεός. καὶ διὰ τοῦτο ὁ λόγος, ὃς ἐστὶν υἱὸς τοῦ πατρὸς, ἐνωθεὶς σαρκὶ γέγονε σὰρξ, ἵνα οἱ ἄνθρωποι ἐνω-
 θέτες τῷ πνεύματι γίνωνται ἐν πνεύματι. αὐτὸς οὖν ὁ ἀληθινὸς υἱὸς τοῦ θεοῦ τοὺς πάντας ἡμᾶς φορεῖ, ἵνα οἱ πάντες τὸν ἐκεί-
 νου φορέσωμεν θεόν, καὶ ἔστιν καὶ μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν εἰς τῆς ἁγίας τριάδος ὁ μονογενὴς υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς σύνθετος ἐξ ἐκατέρας φύσεως. σύνθετον δὲ τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦμεν τῇ τῶν ἁγίων πατέρων ἀκολουθοῦντες διδασκαλίᾳ. ἐπὶ γὰρ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου ἢ κατὰ σύνθεσιν
 ἕνωσις τὴν σύγχυσιν καὶ διαιρέσιν ἀποβάλλεται, καὶ φυλάττει μὲν

1. τὸν alteram om. P. 3. λεγόμενον] Ioan. I. 12. 7. ἡμῶν
 δὲ] ἡμεῖς P. 17. ὁμογενῆς P, ὁμοιογενῆς R. ib. ὁ
 om. P.

nos tantummodo Patrem habemus in coelo. Cum enim accepisset mortalem patrem hominum Adam, dedit hominibus suum Patrem immortalem, secundum hoc quod dicitur: *Dedit eis potestatem filios Dei fieri*. Unus et mortem secundum carnem gustat Filius Dei, propter carnalem suam patrem, ut filii hominis vitae ejus participes fierent, propter suam secundum spiritum Patrem Deum. Ipse igitur secundum naturam filius est Dei, nos autem secundum gratiam: et iterum ipse secundum naturam noster et propter nos filius fuit Adam, nos autem secundum naturam sumus filii Adam. Pater enim est ejus Deus secundum naturam, noster autem secundum gratiam. Est Deus ei fuit secundum dispensationem, eo quod homo factus est: noster autem secundum naturam Dominus est et Deus. Et ideo Deus Verbum, qui est Filius Dei Patris, unicus carni, factus est caro, ut homines uniti spiritui, fierent unus spiritus. Ipse igitur verus Filius Dei omnes nos indutus est, ut omnes indueremur unus Deum. Et est etiam post incarnationem unus de sancta Trinitate, unigenitus Filius Dei Dominus noster Jesus Christus, compositus ex utraque natura. Compositum autem Christum confitemur, sanctorum Patrum doctrinam sequentes. In mysterio enim Christi unitas secundum compositionem, confusionem et divisionem rejecta, et servat quidem utriusque

τὴν ἐκατέρας φύσεως ἰδιότητα, μίαν δὲ ὑπόστασιν ἤτοι πρόσω- C
 παν τοῦ Θεοῦ λόγον καὶ μετὰ τῆς σαρκὸς δεικνύσι· καὶ ἔστιν εἷς
 καὶ ὁ αὐτὸς τέλειος ἐν Θεότητι καὶ τέλειος ἐν ἀνθρωπότητι, οὐχ
 ὡς ἐν δυοῖν ὑποστάσεσιν ἤτοι προσώποις, ἀλλ' ἐν θείᾳ φύσει
 5 καὶ ἀνθρωπίνῃ γνωριζόμενος, ἵνα εἷς ἢ τὰ ἐκάτερα τέλειος Θεὸς
 καὶ τέλειος ἀνθρώπος ὁ αὐτὸς ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ
 εἷς τῆς ἁγίας τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ
 πνεύματι. οὔτε γὰρ τετάρτου προσώπου προσθήκην ἐπέδεδξαστο ἢ
 ἁγία τριάς καὶ σαρκωθέντος τοῦ ἐνὸς τῆς ἁγίας τριάδος Θεοῦ λό-
 10 γου. ταύτην τὴν καλὴν παρακαταθήκην, ἣν παρὰ τῶν ἁγίων D
 πατέρων εἰλήφαιμεν, φυλάττομεν, ἐν ἧ ἢ ζῶμεν καὶ πολιτευόμεθα
 καὶ ἣν συνέδημον λάβοιμεν εἰς πατέρα καὶ Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ
 Θεοῦ τοῦ ζῴντος καὶ ἁγίου πνεῦμα ὁμολογίαν. ταῦτα οὕτως ὁμο-
 λογοῦντες πρὸς ταῖς ἄλλαις τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου περὶ τῆς ὁρ-
 15 θῆς πίστεως διδασκαλίαις καὶ τὸ εἰρημένον παρ' αὐτοῦ μίαν
 φύσιν τοῦ Θεοῦ λόγου σεσαρκωμένην δεχόμενοι ὁμολογοῦμεν ὅτι R 806
 ἐκ τῆς θείας φύσεως καὶ τῆς ἀνθρωπίνης εἷς Χριστὸς ἀπετελέσθη,
 καὶ οὐ μία φύσις, καθὼς τινες κακῶς τὴν λέξιν ἐκλαμβάνοντες P 350
 λέγου ἐπιχειροῦσιν. ἀμέλει τοι καὶ αὐτὸς ὁ πατήρ, ὁσάκις μίαν V 279
 20 φύσιν εἶπεν τοῦ λόγου σεσαρκωμένην, ἐπὶ τούτου τῷ τῆς φύσεως
 ὀνόματι ἀντὶ ὑποστάσεως ἐχρήσατο. καὶ ἐν οἷς λόγοις εἶπεν ταύ-
 τὴν τὴν λέξιν, ἐν τοῖς ἐφεξῆς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπήγαγεν οὕτε

2. λόγον om. R.
 Κύριλλος m. P.

3. ὁ om. P.

9. Θεοῦ om. P.

19. πατήρ]

naturae proprietatem; unam autem subsistentiam seu personam Dei Verbi et cum carne ostendit, et est unus idemque perfectus in Deitate, et perfectus in humanitate, non tamquam in duabus subsistentiis sive personis, sed in divina natura et humana cognoscendus, ut unus sit in utraque perfectus Deus et perfectus homo, idem ipse Dominus noster Jesus Christus, unus de sancta Trinitate conglorificandus Patri et sancto Spiritui. Nec enim quartae personae adjectionem suscepit sancta Trinitas et incarnato uno de sancta Trinitate Deo Verbo. Istam igitur bonam traditionem, quam a sanctis Patribus accepimus, custodimus, in qua vivimus et conversamur, et quam, ab hac vita proficiscentes, oramus nobiscum habere, quae est in Patrem et Christum Filium Dei vivi, et sanctum Spiritum confessio. Haec ita confitentes super alias Sancti Cyrilli de fide recta doctrinas, et hoc quod dictum est ab ipso, unam naturam Dei verbi incarnatam, suscipientes, confitemur quod ex divina natura et humana unus Christus effectus est, et non in una natura, prout quidam in *deest* male intelligentes dictionem conaatur dicere. Unde et ipse Pater, quoties unam naturam dixit Verbi incarnatam, in hoc naturae nomine pro subsistentia usus est. Et in quibus libris dixit hanc dictionem, in sequentibus saepius intulit, et quando Filium, et quando Verbum, aut uni-est quando

μὲν υἷόν, ποτὲ δὲ λόγον ἢ μονογενῆ, ἤπερ οὐ φύσεως, ἀλλ' ὑποστάσεως ἦτοι προσώπου ἐστὶ δηλωτικά. ἢ τοίνυν ὑπόστασις τοῦ λόγου σαρκωθείσα οὐ μίαν φύσιν, ἀλλ' ἓνα Χριστὸν σύνθετον ἀπετέλεσεν, τὸν αὐτὸν Θεὸν καὶ ἄνθρωπον. Θεὸν δὲ καὶ ἄνθρωπον τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντας μίαν φύσιν ἦτοι οὐσίαν ἐκ⁵

B αὐτῷ λέγειν ἀσεβές. ἀδύνατον γὰρ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν κατὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν φύσιν ἦτοι οὐσίαν καὶ πρὸ αἰώνων εἶναι καὶ ἐν χρόνῳ ἢ ἀπαθῆ καὶ παθητόν, ὅπερ ἐπὶ τῆς μᾶς αὐτοῦ ὑποστάσεως ἦτοι προσώπου ὁρθῶς ὁμολογοῦμεν. ἔξ αὐτῶν δὲ τῶν εἰρημένων τοῦ αὐτοῦ ἐν ἁγίοις Κυριλλοῦ ἀποδει-¹⁰

C ξομεν τὴν περὶ τῆς εἰρημένης λέξεως σαφειστάτην αὐτοῦ διδασκαλίαν. ἐν γὰρ τῇ πρώτῃ πρὸς Σούκενσον ἐπιστολῇ εἰπὼν μίαν φύσιν τοῦ Θεοῦ λόγου σεσαρκωμένην εἰθὺς ἐπήγαγεν, Οὐκοῖν¹⁵

ὅσον μὲν ἤκεν εἰς ἔννοιαν καὶ εἰς γε μόνον τὸ ὄραν τοῖς τῆς ψυχῆς ὄμμασι τίνα τρόπον ἐνηθρώπηκεν ὁ μονογενῆς, δύο τὰς¹⁵

φύσεις εἶναι φαμεν, ἓνα δὲ υἷόν καὶ Χριστὸν καὶ κύριον τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον ἐνανθρωπήσαντα καὶ σεσαρκωμένον. διὰ τούτων δὲ ὁ πατὴρ τὸν τρόπον τῆς ἐνανθρωπήσεως παραστήσαι βουλόμενος καὶ τὸ ἀδιαίρετον καὶ ἀσύγχυτον φυλάττων καὶ τὸν ἀρεθμὸν τῶν συνελθουσῶν φύσεων ἔδειξε καὶ ἓνα Χριστὸν ἐκήρυξεν, ἀλλ' οὐ²⁰

χὶ μίαν φύσιν Θεότητος καὶ σαρκός. καὶ ἐν τῇ δευτέρῃ δὲ πρὸς

10. ἀποδείξομεν PV.

14. εἰς γε μόνως τὸ V, εἰς γε μόνον εἰς τὸ P. Correxī ad exemplum Cyrilli ed. Aubert. vol. V. p. II. Epist. p. I. p. 137. E.

15. ἐνηθρώπησεν P.

21. δὲ om. P.

Filius, est genitum, quae non naturam, sed subsistentiam seu personam significat. quando Subsistentia igitur Verbi incarnata non unam naturam, sed unum Christum compositum effecit, eundem ipsum Deum et hominem. Eos autem qui Deum qui Christum Deum et hominem confitentur, unam naturam sive substantiam ipsius dicere impium est. Impossibile enim est, Dominum nostrum ante saecula esse, et in tempore, aut impassibilem et passibilem: quod in una subsistentia sive persona ejus recte confitemur. Ex ipsius autem dictis ejusdem Sancti Cyrilli ostendemus de memorata dictione manifestam ipsius doctrinam. In prima enim ad Successum epistola, cum dixisset, unam naturam Dei Verbi incarnatam, statim intulit: Ergo quantum quidem ad intellectum pertinet, et ad videndum tantummodo oculis animae, quemadmodum incarnatus est unigenitus, duas naturas unitas esse dicimus, unum autem filium, et Christum, et Dominum, Dei Patris Verbum incarnatum, et hominem factum.

Per ista autem Pater modum incarnationis volens manifestare, et indivisam et inconfusam custodiens unitionem, et numerum naturarum quae convenerunt demonstravit, et unum Christum praedicavit, et non unam naturam Deitatis et carnis. Et in secunda ad eundem Successum

τὸν αὐτὸν Σούκενσον ἐπιστολῇ τὰ παραπλήσια διδάσκων γράφει οὕτως. Εἰ μὲν γὰρ μίαν εἰπόντες τοῦ λόγου φύσιν σεσιγήκαμεν, ὁ οὐκ ἐπενεγκόντες τὸ σεσαρκωμένην, ἀλλ' αἶον ἔξω θέντες τὴν οἰκονομίαν, ἣν αὐτοῖς τάχα πού καὶ οὐκ ἀπίθανος ὁ λόγος προσποιουμένοις ἐρωτᾷν πού τὸ τέλειον ἐν ἀνθρωπότητι ἢ τὸ πῶς R 808 ἐφῆσθηκεν ἡ καθ' ἡμᾶς οὐσία. ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ ἐν ἀνθρωπότητι τελειότης καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς οὐσίας ἡ δῆλωσις εἰσκεκόμισται διὰ τοῦ λέγειν σεσαρκωμένην, παυσίσθωσαν καλαμίνην ῥάβδον ἑαυτοῖς ὑποστήσαντες. τοῦ γὰρ ἐκβάλλοντος τὴν οἰκονομίαν καὶ ἀρ- 10 νουμένου τὴν σύγκωσιν ἔν τὸ ἐγκαλεῖσθαι δικαίως ὡς ἀφαιρουμένου τὸν υἱὸν τῆς τελείας ἀνθρωπότητος. εἰ δέ, ὡς ἔφη, ἐν τῷ σεσαρ- P 351 κῶσθαι λέγειν αὐτὸν σαφῆς ἐστὶν καὶ ἀναμφίβητος ὁμολογία τοῦ ὅτι γέγονεν ἄνθρωπος, οὐδὲν κωλύει νοεῖν ὡς εἰς ὑπάρχων καὶ μόνος υἱὸς ὁ Χριστὸς ὁ αὐτὸς θεὸς ἐστὶ καὶ ἄνθρωπος, ὡσερ 15 ἐν θεότητι τέλειος, οὕτω καὶ ἐν ἀνθρωπότητι τέλειος. ὁρθότατα δὲ καὶ πάνυ συνετῶς ἡ σὴ τελειότης τὸν περὶ τοῦ σωτηρίου πάθους ἐκτίθεται λόγον, οὐκ αὐτὸν τὸν μονογενῆ υἱὸν τοῦ θεοῦ, καθ' ὃ νοεῖται καὶ ἐστὶ θεός, παθεῖν εἰς ἴδιαν φύσιν τὰ σώματος ἰσχυριζομένη, παθεῖν δὲ μᾶλλον τῇ χοικῇ φύσει. δεῖ γὰρ ἀναγ- 20 κῶτως ἀμφότερα σώζεσθαι τῷ ἐνὶ καὶ κατὰ ἀλήθειαν υἱῷ, καὶ τὸ μὴ πάσχειν θεικῶς καὶ τὸ λέγεσθαι παθεῖν ἀνθρωπίνως· ἡ αὐτοῦ γὰρ πέπονθε σάρξ.

3. ἐξωθέντες PV. 4. ἀπίθανος P. 10. ἢν δικαίως RV, ἢν τὸ ἐγκαλεῖσθαι δικαίως P. Conf. Cyrillus p. 144. A. 16. συνετῶς ἡ σὴ] συνετώσης ἡ V, συνετώσης ἡ R. 20. ἐνὶ υἱῷ P sola. ib. υἱῷ, καὶ τὸ restitui ex Cyrillo, τὸ καὶ PV. 21. γὰρ αὐτοῦ P, γὰρ αὐτῆ R.

epistola similia docens, ita scribit: Nam siquidem unam dicentes Verbi naturam tacuissimus, non inferentes, Incarnatam, sed quasi extra ponentes dispensationem; erat illis forsitan et verisimilis ratio confingentibus interrogare, ubi perfectio in humanitate, vel quomodo subsistit humana substitutit nostra substantia? Quoniam autem et perfectio in humanitate, et nostrae substantiae demonstratio introducta est, dicendo, Incarnatam; cessent arundineam virgam sibi supponentes. Efficentem enim dispensationem, et abnegantem incarnationem, oportebat juste accusari, auferentem a Filio perfectam humanitatem. Sin autem (ut dixi) incarnatum esse dicendo ipsum, manifesta est et indubitabilis confessio, quod factus est homo; nihil jam prohibet intelligere, quia cum unus sit et solus filius Christus, idem ipse Deus est et homo, sicut in Deitate perfectus, ita et in humanitate perfectus. Rectissime autem et nimis prudenter tua Perfectio de salutari passione rationem exponit, non ipsum unigenitum Filium Dei, secundum quod intelligitur et est Deus, passum esse in sua natura quae sunt corporis affirmans, magis autem passum esse terrena natura. Oportet enim necessario utraque servari uni et vero Filio, et non pati secundum Deitatem, et dici passum esse eandem ipsum secundum

V 280
B

Και ἐν τῷ τρισκαιδεκάτῳ δὲ κεφαλαίῳ τῶν σχολίων ὁ αὐτὸς ἐν ἁγίοις Κύριλλος ὁμοίως ἀποβαλλόμενος τοῖς τε δύο υἱοῦς εἰσάγοντας τοὺς τε μίαν φύσιν λέγοντας θεότητος καὶ τῆς σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ γράφει οὕτως. Οὐ διοριστέον οὖν ἄρα τὸν ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς ἄνθρωπον ἰδικῶς καὶ θεὸν ἰδικῶς, ἅλλ' ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν φημεν, τὴν τῶν φύσεων εἰδότες διαφορὰν καὶ ἀσυγχύτους ἀλλήλαις τηροῦντες αἰτάς.

Εἰ τοίνυν, καθὼς διδάσκει ὁ ἐν ἁγίοις Κύριλλος, εἰς ἔστιν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τέλειος ἐν θεότητι καὶ τέλειος ὁ 10 αὐτὸς ἐν ἀνθρωπότητι, καὶ οὐκ ἔπαθεν τῇ θείᾳ φύσει, ἀλλὰ τῇ
C χοϊκῇ φύσει· οἶδεν δὲ καὶ τὴν τῶν φύσεων διαφορὰν καὶ τὸ ἀσυγχύτους αὐτὰς ἀλλήλαις ἐν μιᾷ ὑποστάσει φυλάττεσθαι· ὅλον ὅτι τὸν αὐτὸν ἐν τῇ θείᾳ φύσει καὶ τῇ ἀνθρωπίνῃ λέγει ὁ πατὴρ γνωρίζεσθαι, καὶ ἐκατέρων φύσιν ἐν αὐτῷ εἶναι, ἕξ ὧν καὶ συν- 15
R 810 τέθη. καὶ οὐκ ἂν τις οὕτω μανείῃ ὡς ὀρθῶς νομίσαι φρονεῖν τοὺς λέγοντας μίαν εἶναι φύσιν ἥτοι οὐσίαν σαρκὸς καὶ θεότητος τοῦ Χριστοῦ, τὴν αὐτὴν θείαν καὶ χοϊκὴν, παθητὴν καὶ
D ἀπαθῆ. ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐτέρωθεν κατασκευάζειν ἐπιχειροῦσιν τινες τὸ μίαν εἶναι φύσιν τῆς θεότητος καὶ τῆς ἀνθρωπότητος τοῦ Χριστοῦ, τὸ τοῦ ἀνθρώπου παράδειγμα προβαλλόμενοι καὶ λέγοντες ὅτι ὡσπερ ἕξ ἑτεροφυῶν ψυχῆς καὶ σώματος συνεστῶς ὁ

1. ὁ αὐτὸς ὁ P.
p. 787. a.

5. θεὸν] ἡ V. Conf. Cyrillus vol. V. p. 1.

humanitatem: ipsius enim passa est caro. „Et in tertio decimo capite Scholiorum, idem Sanctus Cyrillus similiter rejiciens eos, qui duos filios introduceunt, et eos qui unam dicunt naturam Deitatis et carnis Christi,“ ita scribit: Non discernendum unum Dominum Jesum Christum in hominem separatim, et in Deum separatim; sed unum eundemque Dominum Jesum Christum dicimus, naturarum scientes differentiam, et inconfusus eas sibi invicem conservantes. „Si igitur (prout docet nos Sanctus Cyrillus) unus est Dominus noster Jesus Christus, perfectus in Deitate, et perfectus idem ipse in humanitate, et non est passus divina natura, sed terrena, scit autem et naturarum differentiam, et quod inconfusus sibi invicem in una subsistentia conservantur: certum est, quod eundem ipsam in divina natura et in humana dicit Pater cognosci, et utramque naturam in ipso esse, ex quibus et compositus est. Et non aliquis sic insaniat, ut arbitretur eos recte sapere, qui dicunt unam esse naturam sive substantiam carnis et Deitatis Christi, eandem et divinam et terrenam, passibilem et impassibilem. Quoniam autem et alio modo quidam ostendere conantur, unam esse naturam Deitatis et humanitatis Christi, exemplum hominis proponentes, et dicentes, quod sicut ex diversis natu-

ἄνθρωπος μία φύσις λέγεται, οὕτω και ἐκ δύο φύσεων θεότητος και ἀνθρωπότητος τὸν Χριστὸν λέγοντες ὀφειλομεν μίαν φύσιν ἐπ' αὐτῷ λέγειν, ἐκεῖνο πρὸς αὐτοὺς ἐροῦμεν ὅτι ὁ μὲν ἄνθρωπος, κἄν ἐκ διαφορῶν συνέστηκεν, τουτέστιν ψυχῆς και σώματος, ὅμως διὰ τοῦτο μία φύσις λέγεται, ἐπειδὴ κοινῶς κατὰ πιστῶν P 352 τῶν ὑποστάσεων, ἤγουν προσώπων, τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ εἶδος ἀναγομένων κατηγορεῖται. εἰ και τὰ μάλιστα γὰρ ἐκάστη ὑπόστασις ἦτοι πρόσωπον, ὡς Πέτρος και Παῦλος, τοῖς ἰδιώμασιν ἀπ' ἀλλήλων διαχωρίζονται, ἀλλ' ὅμως οὐ τῇ φύσει διαιροῦνται· ἀμφοτέροι γὰρ ἄνθρωποι· και πάλιν οὔτε ψυχὴ χωρὶς σώματος οὔτε σῶμα χωρὶς ψυχῆς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι, ἐκ ψυχῆς και σώματος ἐδημιουργήθη. πᾶν δὲ κτίσμα εἰ και ἐκ διαφορῶν συνέστηκεν, ἀλλ' οὖν μίαν ἐκείνην ἔχειν λέγεται φύσιν, καθ' ἣν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐδημιουργήθη. ὁ δὲ Χριστὸς 15 οὐχ οὕτως· οὔτε γὰρ μίαν φύσιν, ἤγουν οὐσίαν, δηλοῖ κοινῶς κατὰ πολλῶν ὑποστάσεων ἦτοι προσώπων κατηγορουμένην, ὡσπερ ὁ ἄνθρωπος· εἰ γὰρ τοῦτο ἦν, πολλοὶ Χριστοὶ εὐρεθήσονται, καθ' ὧν τὸ κοινὸν τῆς μιᾶς φύσεως κατηγορεῖται, ὅπερ και λέγειν ἐστὶν ἀσεβές· ἀλλ' οὔτε ἀρχῆς ἐκ θεότητος και ἀνθρω- B 20 πότητος, ὡσπερ ὁ ἄνθρωπος ἐκ ψυχῆς και σώματος, ὁ Χριστὸς ἐδημιουργήθη, ἵνα τοῦτο ἦ φύσις Χριστοῦ, ἀλλὰ Θεὸς ὧν πρὸ

7. τὰ om. P. 11. ἀνθρωπότητος V. 12. πᾶν — 14. ἐδημιουργήθη om. P. 15. κοινῶς γὰρ P. 18. καθῶν V, καθῶς P. 21. ἦ] ἡ P.

ris, anima et corpore consistens homo, una natura dicitur, sic et ex duabus naturis Deitatis et humanitatis Christum dicentes, debemus unam ipsius dicere naturam: illud ad eos dicemus, quod homo quidem licet ex diversis constet, id est, anima et corpore, tamen ideo una natura dicitur, quoniam de omnibus subsistentiis sive personis, quae sub eadem in omnibus specie referuntur, communiter praedicatur. Licet enim unaquaeque subsistentia sive persona, sicut Petrus et Paulus, proprietatibus a se invicem separentur, sed tamen non natura dividuntur; ambo enim homines: et iterum, nec anima sine corpore, nec corpus sine anima homo est, sed ex eo quod non erat, ad hoc quod est, ex anima et corpore creatus est. Unaquaeque autem creatura licet ex diversis constet, sed tamen unam illam habere dicitur naturam, secundum quam a Deo creata est. Christus autem non sic: nec enim unam naturam sive substantiam significat, quae communiter de plurimis subsistentiis sive personis praedicatur, sicut homo. Si enim hoc esset, multi Christi invenirentur in quibus communitas unius naturae praedicabitur; quod et dicere impium est. Sed neque ab initio ex Deitate et humanitate sicut homo ex anima et corpore, Christus creatus est, ut hoc sit natura Christi: sed cum Deus esset ante ex Deo

αιώνων ὁ λόγος καὶ τῆς αὐτῆς φύσεως ἦτοι οὐσίας υπάρχων τῷ πατρὶ καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων ἐν' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἀνθρώπου φύσιν καθ' ὑπόστασιν ἐνώσας ἐαυτῷ γέγονεν ἀνθρωπος, μὴ ἐκστὰς τοῦ εἶναι Θεός.

- C**
V 281 Ἔστιν οὖν ὁ Χριστὸς μία ὑπόστασις, ἦτοι πρόσωπον, καὶ ἔχει τὸ τέλειον ἐν ἑαυτῷ τῆς τε Θείας καὶ ἀκτιστοῦ φύσεως καὶ τὸ τέλειον τῆς ἀνθρωπίνης καὶ κτιστῆς φύσεως. πῶς οὖν, ἐν ᾧ
R 812 δύο φύσεις γνωρίζονται, ἄκτιστος καὶ κτιστή, ἐπὶ τούτου μίαν φύσιν ἦτοι οὐσίαν λέγεσθαι δυνατόν; εἰ γὰρ μία ὑπόστασις ἦτοι πρόσωπον ὁ Χριστός, ἀλλ' ὁμοούσιος τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ, καὶ ὁμοούσιος ἡμῖν ὁ αὐτός, οὐ μὴν κατὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν φύσιν ἦτοι οὐσίαν. εἰ δὲ μία φύσις ἦτοι οὐσία ἦν ὁ Χριστός, ἡ ἁσφα-
Dκος ὢν μόνῳ τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ ἔστιν ὁμοούσιος, ἐπειδὴ μία τῆς Θεότητος οὐσία ἦτοι φύσις, ἡ ψιλὸς ὢν ἄνθρωπος μόνοις ἡμῖν ἔστιν ὁμοούσιος, ἐπειδὴ μία φύσις τῆς ἀνθρωπότητος, ἡ τρα-
P 853 πείσα ἐκατέρω φύσις ἐτεροφνῆς ἔστιν, ἀπετέλεσε παρὰ τὰς συνελθούσας, καὶ κατ' αὐτοὺς οὔτε Θεὸς ἔμεινεν οὔτε ἄνθρωπος γέγονεν ὁ Χριστός, καὶ διὰ τοῦτο οὔτε τῷ πατρὶ οὔτε ἡμῖν ἔστω ὁ αὐτὸς ὁμοούσιος. τὸ δὲ οὕτω φρονεῖν πάσης πεπλήρωται ἀσβείας. καὶ ταῦτα λέγομεν οὐκ ἀγνοοῦντες ὅτι καὶ τινες τῶν ἁγίων
P 853 πατέρων τῷ τοῦ ἀνθρώπου ὑποδείγματι ἐπὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου ἐχρήσαντο, ἀλλ' ἐκείνοι μὲν ἵνα δείξωσιν ὅτι καθάπερ

1. ὁ Θεοῦ λόγος P. 10. ἀλλ' om. P. 14. ἡ om. P. 16. ἐτεροφνῆς τι ἐπετέλεσε R.

substantiae saecula Verbum, et esset ejusdem naturae sive substantiae cum Patre, Patri et creator omnium, in ultimis diebus hominis naturam secundum substantiam sibi uniens, factus est homo manens Deus."

„Est igitur Christus una subsistentia, sive persona, et habet in semetipso perfectionem divinae et increabilis naturae, et perfectionem humanae et creabilis naturae. Quomodo igitur, in quo duae naturae cognoscuntur, increabilis, et creabilis, in eo unam naturam sive substantiam dici possibile est? Licet enim una subsistentia sive persona Christus sit, sed consubstantialis Deo Patri, et consubstantialis nobis idem ipse est, non tamen secundum unam eandemque naturam, seu substantiam. Sin autem una natura sive substantia esset Christus, aut sine carne est, et soli Deo Patri consubstantialis, quoniam una Deitatis substantia sive natura est: aut purus homo existens, nobis est solum consubstantialis, quoniam una natura humanitatis est: aut immutata utraque natura alteram effecit naturam, praeter eas quae convenerunt, et secundum illos neque Deus mansit, neque homo factus est Christus; et ideo neque Patri, neque nobis idem ipse consubstantialis est. Sic autem asperere omni plenum est impletate. Et ista dicimus, non ignorantes quod et quidam sanctorum Patrum hominis exemplo in mysterio Christi usi

ὁ ἄνθρωπος ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος εἰς ἀποτελεῖται καὶ οὐχὶ δύο ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς ἐκ θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος συντεθεὶς εἰς ἓστιν, καὶ οὐκ εἰς δύο Χριστοὺς ἢ δύο υἱοὺς μερίζεται. οὗτοι δὲ τῷ τοῦ ἀνθρώπου ὑποδείγματι κέχρηται, ἵνα 5 μίαν φύσιν ἦτοι οὐσίαν θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος τοῦ Χριστοῦ εἰσαγάγωσιν, ὅπερ ἀπεδείξαμεν ἀλλότριον εἶναι τῆς εὐσεβείας. ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἐλεγχόμενοι ὡς παρὰ τὴν ὀρθὴν τῶν πατέρων διδασκαλίαν ἀναπλάττουσιν ἐν ἑαυτοῖς μίαν φύσιν ἦτοι οὐσίαν θεότητος καὶ σαρκός, ἐφ' ἕτερα μεταβαίνουσι, λέγοντες μὴ δεῖν 10 ἀριθμὸν φύσεων ἐπὶ Χριστοῦ λέγειν, ὡς τοῦ ἀριθμοῦ διαίρεσιν εἰσάγοντος. ἴστωσαν τοίνυν ὅτι ὁ ἀριθμὸς, ὅταν μὲν ἐπὶ διαφόρων προσώπων ἢ ὑποστάσεων λέγεται, τῶν πραγμάτων αὐτῶν τὴν ἀνὰ μέρος ἔχει διαίρεσιν, ὡς ἐπὶ δύο ἢ πλεόνων ἀνθρώπων· ὅταν δὲ ἐπὶ ἡνωμένων πραγμάτων, τηρικαῦτα μόνω 15 λόγῳ καὶ θεωρίᾳ, οὐ μὴν αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἔχει τὴν διαίρεσιν, ὡς ἐπὶ μιᾷς ὑποστάσεως ἀνθρώπου ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συννεστώσης. δύο γὰρ καὶ ἐταῦθα φύσεις θεωροῦνται, ἕτερα R 814 μὲν τῆς ψυχῆς καὶ ἕτερα τοῦ σώματος. καὶ ὁμῶς οὐ διὰ τοῦτο C εἰς δύο ἀνθρώπους διαιρεῖται, ἀλλ' ἕνα ἴσμεν τὸν ἄνθρωπον καὶ 20 μίαν αὐτοῦ τὴν ὑπόστασιν. καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν τοίνυν μυστηρίου τῆς ἐνώσεως γενομένης, εἰ καὶ διάφορα θεωρεῖται τὰ

2. καὶ om. P. 3. ἢ εἰς δύο P. 4. τοῦ om. P. 7. τούτω V, τοῦ P. 14. τῶν πραγμάτων P. 19. οὐ διαιρεῖται P sola tacentente V.

sunt: sed illi quidem ut ostenderent, quod sicut homo ex anima et corpore unus efficitur, et non duo homines, sic et Christus ex Deitate et humanitate compositus, unus est, non in duos Christos, vel in duos filios dividendus. Isti autem hominis exemplo utuntur, ut unam naturam sive substantiam Deitatis et humanitatis Christi introducant: quod demonstravimus alienum esse pietatis. Sed cum per haec convincuntur, quod praeter rectam Patrum doctrinam sibi confingunt unam naturam, seu substantiam Deitatis et carnis, ad alia transeunt, dicentes non oportere numerum naturarum in Christo dicere, utpote numero divisionem introducente. Sciunt igitur, quod numerus, quando in diversis personis, sive subsistentiis dicitur, rerum ipsarum per partes habet divisionem; sicut in duobus duo. sic vel etiam pluribus hominibus: quando autem in rebus unitis, tunc verbo *semper* εἰ- solo et intellectu, non tamen ipsarum rerum habet divisionem, sicut in una subsistentia hominis et anima et corpore constituta. Duae enim et τηρικαῦς. hic naturae intelliguntur, altera animae, et altera corporis: et tamen non propter hoc in duos homines dividitur, sed unum scimus hominem duo. sic esse, et unam subsistentiam ejus. Et in mysterio igitur Christi facta *alibi*. unitione, licet diversa intelligantur quae unita sunt; sed non ipsa re et

ἐνωθέντα, ἀλλ' οὖν οὐ πραγματικῶς καὶ ἀνὰ μέρος ἀλλήλων δι-
 στανται τὰ ἐξ ὧν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς συνετέθη.
 τὴν μέντοι διαφορὰν κατανοοῦντες, καὶ ταύτην σημεῖαι βουλό-
 μενοι, τὸν ἀριθμὸν παραλαμβάνομεν, καὶ δύο τὰς ἐν Χριστῷ
 φύσεις εἶναι φαιμεν, καὶ οὐ διὰ τοῦτο ὁ εἰς Χριστὸς εἰς δύο Χρι-
 στοὺς ἢ δύο υἱοὺς διαιρεῖται. καὶ μαρτυρεῖ τοῖς παρ' ἡμῶν ἐ-
 D ρημένοις ὁ ἐν ἁγίοις Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἐν τῷ πρὸς Κληδόνιον
 πρῶτῳ λόγῳ γράφων οὕτως. Εἴτις εἰσάγει δύο υἱούς, ἓνα μὲν
 V 282 τὸν ἐκ τοῦ Θεοῦ καὶ πατρός, δεύτερον δὲ τὸν ἐκ τῆς μητρός,
 ἀλλ' οὐχὶ ἓνα καὶ τὸν αὐτόν, καὶ τῆς υἰοθεσίας ἐπέσει τῆς¹⁰
 ἐπηγγελμένης τοῖς ὀρθῶς πιστεύουσι. φύσεις μὲν γὰρ δύο, θεὸς
 καὶ ἄνθρωπος, ἐπεὶ καὶ ψυχὴ καὶ σῶμα, υἱοὶ δὲ οὐ δύο οὐδέ
 Θεοί· οἷδὲ γὰρ ἐνταῦθα δύο ἄνθρωποι, εἰ καὶ οὕτως ὁ Παῖ-
 λος τὸ ἐντὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸ ἐκτὸς προσηγόρευσεν. καὶ ἢ
 δεῖ συντόμως εἰπεῖν, ἄλλο μὲν καὶ ἄλλο τὰ ἐξ ὧν ὁ σωτὴρ, ἃ¹⁵
 P 354 περ μὴ ταῦτόν ὁ ἀόρατος τῷ ὀρατῷ καὶ τὸ ἄχρονον τῷ ὑπὸ χρό-
 νον, οὐκ ἄλλος δὲ καὶ ἄλλος, μὴ γένοιτο.

Ἰδοὺ διὰ τούτων σαφῶς διδάσκει ὁ ἐν ἁγίοις Γρηγόριος ὅτι
 ἐπὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου ὁ μὲν ἐπὶ προσώπων τὸν ἀρι-
 θμὸν λέγων ὡς ἀσεβῆς κατακρίνεται, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν κρίσεων, ἐξ ὧν¹¹
 ὁ εἰς συνετέθη Χριστὸς, τοῦτον παραλαμβάνων ὀρθῶς ὁμολο-
 γεῖ, ὡς τὴν μὲν διαφορὰν τῶν συνελθουσῶν φύσεων διὰ τοῦτο

2. ὁ om. P.

9. τὸν ἐκ om. P.

15. ὧν ὁ V, ὧν P, ὁ R.

16. τὸ ἀόρατον P.

ib. ὑπὸ χρόνον] χρόνον P.

19. τῶν ἀρ-

θμῶν RV. 22. τούτον] τοῦτο P.

per partes a se invicem separantur ea, ex quibus Dominus noster Jesus
 Christus compositus est, differentiam tamen considerantes et hanc agni-
 ficare volentes, numerum assumimus, et duas in Christo naturas esse di-
 cidimus: nec ideo unus Christus in duos Christos, vel in duos filios divi-
 ditur. Et testimonium praestat nostris dictis Sanctus Gregorius Theo-
 logus, scribens in primo libro ad Cleodionum sic: Si quis introducit duos
 ex Deo Pa- filios, unum quidem ex Deo et Patre, secundum autem ex matre, sed
 tre non unum eundemque, ex adoptione cadat, quae promissa est recte cre-
 et adopt. dentibus. Naturae enim duae, Deus homo, quomodo et anima et cor-
 Deus et pus: non autem duo Filii, nec Dii duo. Nec enim hi duo homines, licet
 homo Paulus sic appellaverit quod est intus hominis, et quod est extrinsecus:
 sub tempo- et ut compendiose dicamus, aliud quidem et aliud ea ex quibus Salva-
 re est est, cum non idem sit invisibile et visibile, et hoc quod sine tem-
 „Ecce per haec evidenter docet Sanctus Gregorius, quod in my-
 sterio Christi ille quidem qui in personis numeram dicit, ut impius con-
 demnatur: ille autem qui in naturis, ex quibus unus Christus compositus
 est, numerum accipit, recte confitetur, utpote differentiam quidem esse

σημαίνων, διαίρειν δὲ τὴν ἀνὰ μέρος κατ' οὐδένα τρόπον ποιούμενος. ὥσπερ γὰρ ἑτέρα φύσις τῆς ψυχῆς καὶ ἑτέρα τοῦ σώματος B
 τος, καὶ ὁμοίως εἰς κατὰ σύνθεσιν ἄνθρωπος ἀποτελεῖται καὶ οὐ
 δύο, οὕτω καὶ ἐν Χριστῷ εἰ καὶ δύο φύσεις θεωροῦνται, ἑτέρα
 5 μὲν τῆς θεότητος, ἑτέρα δὲ τῆς ἀνθρωπότητος, ἀλλ' οὐ διὰ
 τοῦτο δύο Χριστοὶ ἢ δύο υἱοὶ εἰσάγονται· ὥστε τὸν ἀριθμὸν τῶν R 816
 ἐν Χριστῷ φύσεων κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον παραιτούμενοι λέγειν
 δηλοῖ εἰς τὴν διαφορὰν τούτων ἀγνούμενοι καὶ σύγχυσιν ἐπεισά-
 γοντες τῇ οἰκονομίᾳ. εἰ δὲ τὴν διαφορὰν ὁμολογοῦσιν, ἀνάγκη
 10 πάντως ἐπὶ ταύτῃ καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀσυγχύτως συνελθουσῶν
 φύσεων εἰς μίαν ὑπόστασιν λέγειν αὐτούς. ὅπου γὰρ διαφορὰ C
 φυλάττεται, ταύτῃ πάντως καὶ ἀριθμὸς ἔπεται. εἰς σύστασιν
 δὲ τῶν παρ' ἡμῶν εἰρημένων τῇ τῶν ἁγίων πατέρων μαρτυρία
 χρώμενοι δεῖξομεν αὐτοὺς λέγοντας ὅτι ἐπὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μν-
 15 στηρίου οἱ μὲν λόγοι διαιροῦνται κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν φύσεων,
 θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος, ἕξ ὧν καὶ συνετέθη, καὶ τὸν ἀρι-
 θμὸν ἐπὶ τούτου παραλαμβάνουσι, οὐ μὴν πραγματικῶς ἀνὰ μέ-
 ρος τῶν φύσεων ποιῶνται διαίρειν εἰς δύο ὑποστάσεις ἦτοι
 δύο πρόσωπα. λέγει γὰρ ὁ ἐν ἁγίοις Κίριλλος ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ
 20 τοῦ Λευιτικῆς οὕτως. Ὅλον δὲ πάλιν ἐν τούτοις περιάθρει σα- D
 φῶς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν τὸ μυστήριον καὶ τὸν διὰ τοῦ ἁγίου
 βαπτίσματος καθαρισμόν. δύο μὲν γὰρ δυνάμεις ληφθῆναι κε-

15. οὕτως] vol. I. p. 366. E. 17. γὰρ om. P.

rarum quae convenerunt, per hoc significans: divisionem autem, quae per partem est, nullo modo faciens. Sicut enim altera natura est animae, et altera corporis, et tamen unus secundum compositionem homo efficitur, et non duo homines: sic et in Christo licet duae intelligantur naturae, altera quidem Deitatis, altera vero humanitatis, sed non propter hoc duo Christi, aut duo filii introducuntur. Ergo qui numerum naturarum quae in Christo sunt, secundum praedictum modum dicere recusant, manifesti sunt differentiam naturarum abnegantes, et confusionem introducentes dispensationi. Si vero differentiam continentur, necesse est omnimodo ad eam significandam, et numerum dicere naturarum, quae sine confusione in unam subsistentiam convenerunt. Ubi enim differentia servatur, ibi omni modo et numerus sequitur. Ad confirmanda autem ea quae diximus, sanctorum Patrum testimonio utentes, ostendemus eos dicere, quod in uno Domino nostro Jesu Christo rationes quidem dividuntur secundum differentiam naturarum Deitatis et humanitatis ex quibus et compositus est, et numerus in hoc assumunt, non tamen ipsa re et per partes naturarum faciunt divisionem in duas subsistentias sive personas. Dicit enim Sanctus Cyrillus in Levitici interpretatione, sic: Totum in his iterum circumspecte aperte Salvatoris nostri mysterium, et emanationem quae per sanctum Baptisma fit. Duas enim aviculas sumi

λεύει ζῶντα καὶ καθαρά, ἵνα νοήσης διὰ τῶν πετεινῶν τὸν οὐράνιον ἄνθρωπον τε ὁμοῦ καὶ θεὸν εἰς δύο φύσεις, ὅσον ἦεν εἰς τὸν ἐκάστη πρέποντα λόγον, διαιρούμενον· λόγος γὰρ ἦν ὁ ἐκ θεοῦ πατρὸς ἀναλάμπας ἐν σαρκὶ τῇ ἐκ γυναικός· πλὴν οὐ μεριζόμενον· εἰς γὰρ ἕξ ἀμφοῖν ὁ Χριστός. καὶ πάλεν ὁ αὐτός ἐν ἁγίοις Κύριλλος ἐν τῇ πρὸς Σούκενσον δευτέρᾳ ἐπιστολῇ γράφει οὕτως. Ἄλλ' ἠγνόησαν ὅτι ὅσα μὴ κατὰ μόνην τὴν θεωρίαν δια-

P 355 ρεῖσθαι φιλεῖ, ταῦτα οὐ πάντως καὶ εἰς ἑτερότητα τὴν ἀνὰ μέρος ὀλοτρόπως καὶ ἰδικῶς ἀποφοιτήσκειν ἢ ἀπ' ἀλλήλων. καὶ ὁ ἐν ἁγίοις Βασίλειος ἐν τῷ τετάρτῳ κατ' Ἐννομίου λόγῳ, ἐξημερών¹⁰

V 283 τὸ Κύριος ἔκτισέ με καὶ πρὸ πάντων βουῶν γεννᾷ με, γράφει οὕτως. Ἀητέον οὖν τὸ μὲν Ἐγέννησεν ἐπὶ τοῦ θεοῦ υἱοῦ, τὸ δὲ Ἔκτισεν ἐπὶ τοῦ τὴν μορφήν τοῦ δούλου λαβόντος. ἐν πᾶσι δὲ τοῖτοις οὐ δύο λέγομεν, θεὸν ἰδίᾳ καὶ ἄνθρωπον ἰδίᾳ· εἰς γὰρ ἦν· ἀλλὰ κατ' ἐπίνοιαν τὴν ἐκάστου φύσιν λογιζόμενοι. 15

R 818 Καὶ ὁ ἐν ἁγίοις δὲ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἐν τῇ περὶ υἱοῦ θεοῦ δευτέρῳ λόγῳ διδάσκων ἡμᾶς ὅπως δεῖ τὰς ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ φύσεις· κατ' ἐπίνοιαν διακρίνειν γράφει οὕτως. Ἡν-κα αἱ φύσεις διίστανται ταῖς ἐπινοαῖς, συνδιαίρειται καὶ τὰ ὀνόματα. Παύλον λέγοντος ἄκουσον, ἵνα ὁ θεὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ πατὴρ τῆς δόξης Χριστοῦ μὲν θεός, τῆς δὲ

1. νοήσεις P. 3. ὁ om. P. 7. μὴ sumpsit a Cyrillo vol. V. p. II. Epist. p. I. p. 145. B. 15. ἀλλὰ om. P.

jubet vivas et mundas, ut intelligas per volatilia caelestem hominem id rationem et Deum, in duas naturas, quantum pertinet ad rationem unicuique dividendam convenientem, dividendum (Deus enim Verbum, qui ex Deo Patre est, unicuique splenduit in carne quae ex muliere est) verumtamen non patiendum, con... unus enim ex utrisque Christus. „Et iterum idem Sanctus Cyrillus in secunda ad Successum epistola ita dicit:“ Sed ignoraverunt, quod quae per solum intellectum dividi solent, non haec necessario etiam in alteritate, quae est per partes, omnimodo et specialiter a se invicem separabuntur. „Sed et Sanctus Basilius in quarto libro contra Eunomiam, interpretans hoc quod est: *Dominus creavit me, et ante omnes colles* quod dicit, *nuit me*, ita scribit: Intelligendum hoc quidem quod dicit, *creavit*, de eo genuit de qui formam servi accepit. In his autem omnibus non duo dicimus, Deum Deo filio, separatim, et hominem separatim, unus enim erat: sed secundum intellectum, utriusque naturam existimantes.

quod dicit *creavit*. sic „Sed et Sanctus Gregorius Theologus in libro secundo de Filio, docens nos quomodo in Domino nostro Jesu Christo oportet naturas quae in eo sunt, secundum intellectum discernere,“ ita scribit: Cum naturae intellectu distant, simul dividuntur etiam nomina. Paulum dicentem addi: *Ut Deus Domini nostri Jesu Christi, pater gloriae; Christi quidem*

δόξης πατρός. εἰ γὰρ καὶ τὸ συναμφότερον ἔν, ἀλλ' οὐ τῇ φύσει, τῇ δὲ συνόδῳ.

Καὶ ὁ ἐν ἁγίοις δὲ Γρηγόριος ὁ Νύσσης ἐπίσκοπος ἐν τῷ κατ' Ἐυνομίον τετάρτῳ λόγῳ τὰ αὐτὰ ἡμᾶς διδύσκων γράφει 5 οὕτως. Καὶ ὡς ἂν μή τις τῇ ἀκηράτῳ φύσει τὸ κατὰ τὸν σιαν- C ρὸν πάθος προστρίβῃτο, δι' ἑτέρων τρανότερον τὴν τοιαύτην ἐπανορθοῦται πλάνην, μεσίτην αὐτὸν Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων καὶ ἀνθρώπων καὶ Θεὸν αὐτὸν ὀνομάζων, ἵνα ἐκ τοῦ τὰ δύο περὶ τὸ ἔν λέγεσθαι τὸ πρόσφορον νοοῖτο περὶ ἑκάτερον, περὶ μὲν τὸ Θεῖον 10 ἢ ἀπάθεια, περὶ δὲ τὸ ἀνθρώπινον ἢ κατὰ τὸ πάθος οἰκονομία. τῆς οὖν ἐπινοίας διαιρουμένης, τὸ κατὰ φιλικῶς μὲν ἠνω- μένον, τῷ δὲ λόγῳ διακρινόμενον, ὅταν μὲν τὸ ὑπερκείμενον καὶ ὑπερέχον πάντα νοῦν κηρύσσει, τοῖς ὑψηλοτέροις κέχρηται τῶν ὀνομάτων, ἐπὶ πάντων Θεὸν καὶ μέγαν Θεὸν καὶ δύναμιν Θεοῦ D 15 καὶ σοφίαν καὶ τὰ τοιαῦτα καλῶν. ὅταν δὲ τὴν ἀναγκαίως διὰ τὸ ἡμέτερον ἀσθενὲς συμπαραληφθεῖσιν τῶν παθημάτων πείραν περιγράφει τῷ λόγῳ, ἐκ τοῦ ἡμετέρου κατονομάζει τὸ συναμφότερον, ἀνθρώπων αὐτὸν προσαγορεύων, οὐ κοινοποιῶν πρὸς τὴν λοιπὴν φύσιν διὰ τῆς φωνῆς τὸν δηλούμενον, ἀλλ' ὥστε περὶ ἐκά- 20 τερον τὸ εὐσεβὲς φυλαχθῆναι.

Τούτων οὕτως ἀποδεικνυμένων διὰ τῆς τῶν πατέρων διδασκαλίας, παυσίθωσαν οἱ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν Χριστῷ φύσεων

1. καὶ om. R.

3. Νύσσης P.

4. τετάρτῳ] τῷ τετάρτῳ P.

6. τρανότερον P, τὸ ἀνώτερον RV.

17. ἐπιγράφει P.

Deus, gloriae autem Pater. Nam etsi utrumque unum est, tamen non natura, sed conventa.

„Et Sanctus autem Gregorius Nyssenus in quarto libro contra Eum- Nysae. nomium, eadem nos docens, ita scribit: Et ne aliquis incorruptibili naturae crucis passionem applicaret, per alia manifestius talem emendat errorem, mediatorem ipsum Dei et hominum, et hominem et Deum ipsum nominans: ut cum duo de uno dicantur, congruum intelligantur circa utrumque, circa Deitatem quidem impassibilitas, circa humanitatem autem dispensatio passionis. Intellectu igitur dividente hoc quod per misericordiam quidem unitum est, ratione autem discernitur, cum hoc quidem, quod superpositum est et supereminens omnem sensum, praedicat, altioribus utitur nominibus, super omnia Deum, et Magnum Deum, et Virtutem Dei, et Sapientiam, et talia vocans: cum autem passionum experimentum necessario propter nostram infirmitatem acceptum, verbis significat, ex nostro nominans utrumque hominem ipsum appellat, non communicans per vocem ad ceteram naturam cum qui significatur, sed ut circa utrumque pietas conservetur.

„His ita demonstratis per sanctorum Patrum doctrinam, cessent qui numerum naturarum quae in Christo sunt, occasionem sui erroris faciunt,

- πρόφασιν τῆς οικείας πλάνης ποιούμενοι καὶ τῷ διὰ τούτου τῆν
 P 356 διαφορὰν ἀρνεῖσθαι σύγγχυσιν εἰσάγειν ἐπιχειροῦντες. πῶς γὰρ
 οὐκ ἀναγκαῖως ἀριθμὸς ᾧ ἐπὶ σημασία τῆς διαφορᾶς τῶν ἐνωθη-
 σῶν εἰς μίαν ὑπόστασιν φύσεων καὶ οὐκ ἐπὶ τῇ ἀνὰ μέρος διαφέ-
 σει αὐτῶν οἱ πατέρες ἐχρήσαντο; ἀποδεδειγμένου τοίνυν πατα-5
 R 820 χόθεν ὡς ἀσεβές ἐστι τὸ λέγειν μίαν φύσιν ἧτοι οὐσίαν θεότητος
 καὶ τῆς σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ, κάκεινο ἐροῦμεν ὡς οὐδὲ καθ' ὃ
 μίαν ὑπόστασιν λέγομεν τῆς θεότητος καὶ τῆς ἀνθρωπότητος τοῦ
 Χριστοῦ, οὕτω δυνατὸν καὶ μίαν φύσιν λέγειν Χριστοῦ, ἐπιδή-
 μῆ ταῦτὸν φύσις τε καὶ ὑπόστασις. πάντες γὰρ οἱ ἄγιοι πατέ-10
 B ρες συμφώνως ἡμᾶς διδάσκουσιν ἄλλο εἶναι φύσιν ἧτοι οὐσίαν καὶ
 μορφήν καὶ ἄλλο ὑπόστασιν ἧτοι πρόσωπον, καὶ τὴν μὲν φύσιν
 ἧτοι οὐσίαν καὶ μορφήν τὸ κοινὸν σημαίνειν, τὴν δὲ ὑπόστασιν
 ἧτοι πρόσωπον τὸ ἰδικόν.
 V 234 Εἰ δὲ φήσωσί τινες ὅτι ὡσπερ μίαν ὑπόστασιν σύνθετος ἔ-15
 ρηται ἐπὶ Χριστοῦ, οὕτω δὲ καὶ μίαν φύσιν σύνθετον λέγειν,
 ἀποδειξομεν καὶ τοῦτο ἀλλότριον εἶναι τῆς εὐσεβείας. μίαν γὰρ
 φύσιν θεότητος ἧτοι οὐσίαν λέγοντες τρεῖς ἐπ' αὐτῆς δοξάζομεν
 ὑποστάσεις, ἐν ἐκάστη ὑποστάσει τὴν αὐτὴν φύσιν ἧτοι οὐσίαν
 γνωρίζοντες, καὶ εὐσεβῶς ἐκ τῶν τριῶν ὑποστάσεων μίαν ἐπό-20
 C στασιν τὴν τοῦ λόγου πρὸς τὴν σάρκα συνθεθεῖσθαι φραμεν. οἰ-
 δεῖς γὰρ ποτε ἐτόλμησεν ἐν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ εἰπεῖν ὅτι ὡσπερ

10. μήτ' αὐτὸν V, οὐτ' αὐτὸν P. 17. ἀποδείξομεν PV.

et earum differentiam numeri recusatione negando, confusionem intro-
 ducere conantur. Quomodo enim non est necessarius numerus, quo, ad si-
 gnificandam differentiam naturarum quae in unam subsistentiam unitae
 sunt, et non ad divisionem per partes earum, uti sunt Patres? Demo-
 strato igitur undique, quod impium est dicere unam naturam sive sub-
 stantiam Deitatis et carnis Christi, et illud dicimus, quia nec secundum
 quod unam subsistentiam dicimus Deitatis et humanitatis Christi, sic pos-
 sibile est et unam naturam Christi dicere: quoniam non idem est natura
 et subsistentia. Omnes enim Sancti Patres consonanter nos docent, aliud
 esse naturam sive substantiam et formam, et aliud subsistentiam sive per-
 sonam: et naturam quidem vel substantiam et formam, hoc quod est
 commune, significare, subsistentiam autem sive personam, hoc quod est
 speciale.

„Sin vero dixerint quidam, quod sicut una subsistentia composita
 dicitur Christi, sic oportet et unam naturam compositam dicere: ostendit
 esse pietatis et hoc alienum esse a pietate. Unam enim naturam sive substan-
 tiam Deitatis dicentes, tres ipsius confitemur subsistentias, in unaquaque
 subsistentia eandem naturam sive substantiam cognoscentes. Et recte
 ex tribus subsistentiis unam subsistentiam Verbi ad carnem compositam
 esse dicimus. Nemo enim unquam ausus est in Catholica Ecclesia dicere

τρεις ὑποστάσεις, οὕτω και τρεις φύσεις εἰσιν τῆς ἁγίας τριάδος, ὥστε και δύνασθαι λέγειν μίαν φύσιν ἐκ τῶν τριῶν φύσεων συν-
 τεθεῖσθαι πρὸς σάρκα. τρεις γὰρ φύσεις ἐπὶ τῆς ἁγίας τριάδος
 μόνος Ἄρειος τολμήσας εἰπεῖν ὡς βλάσφημος κατεκριθῆ.

5 Διὰ τοῦτο τοίνυν κατὰ τὸν ὁρθὸν λόγον δύο φύσεων ἔνωσιν
 λέγομεν και μίαν ὑπόστασιν, ἐπειδὴ ὁ τοῦ Θεοῦ υἱὸς κατὰ τὴν
 ὑπόστασιν ἕτερος ὢν παρὰ τὸν πατέρα, τῆς αὐτῆς δὲ φύσεως ὢν D
 τῷ πατρὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ ὑποστάσει, ἐδημιούργησεν ἑαυτῷ σάρκα
 ἐνψυχωμένην ψυχῇ λογικῇ και νοερῇ, ὅπερ δηλοῖ ἄνθρωπινῃ φύσει
 10 ἐνώθηται τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον και οὐχ ὑποστάσει ἕτοι προσώπῳ
 τοῦ δῆ τιος. ἔστι τοίνυν ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος και σαρκωθεὶς
 μία ὑπόστασις ἐν ἐκατέρᾳ φύσει γνωριζόμενος, ἐν τε τῇ θείᾳ,
 ἐν ἣ ὑπῆρχε κατὰ τὸ Ὅς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, και ἐν τῇ
 ἀνθρώπινῃ κατὰ τὸ Ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος. και
 15 διὰ τοῦτο εὐσεβῶς εἰποι τις ἂν μίαν ὑπόστασιν τοῦ Θεοῦ λό- P 357
 γου σύνθετον, ἥπερ μίαν φύσιν σύνθετον, ἐπειδὴ ὅτε καθ' ἑαυ-
 τὴν ἀπλῶς φύσις λέγεται μὴ προσκειμένου ταύτῃ ἰδικοῦ τινος
 προσώπου, ἀόριστόν τι και ἀνυπόστατον δηλοῖ· τὸ δὲ ἀόριστον
 πρὸς οὐδὲν συντεθῆναι δύναται. εἰ δὲ τις και μετὰ τοὺς τοιοῦ-
 20 τοὺς λόγους πρὸς φιλονεικίαν μόνην ὁρῶν ἀντιθεῖται ἐπιχειρήσει,

4. εἰπὼν PV. 7. δὲ om. R. 9. ἐψυχωμένην — p. 358. A ἐνώσεως
 om. R. 11. τοῦδὲ τιος PV. Eustathius ad Odys. p. 1769. 38.
 εἰκασ γούν τῷ Ὀμηρικῷ και ἄνεοφάντος ἐν Ἑλληνικοῖς τὸ γέγονε
 τόδε τι ἕορτος πολλοῦ. Scripserat τὸ δῆ τι et fortasse πολλῶ. Infra
 p. 361. D, πρὸς τὸν τινα ἀνθρώπων. 12. ἐν τῇ ἐν δὲ P. 13. ὅς]
 εἰς V. 16. ἥπερ] εἰπερ V. 20. ἐπιχειρήσει P.

re, quod sicut tres substantiæ, sic et tres naturæ sunt sanctæ Trini-
 tatis: ut possibile sit dicere, unam naturam ex tribus naturis composi-
 tam esse ad carnem. Tres enim naturas in sancta Trinitate solus Arius
 ausus dicere, tamquam blasphemus condemnatus est.“

„Ideo igitur secundum rectam rationem, duarum naturarum dicimus, unitatem, *unitatem.*
 unitionem, et unam substantiam: quoniam Dei Filius, cum esset secundum *sic etiam*
 substantiam alter præter Patrem, eandem autem naturam habens *Leucl.*
 Patris, in sua substantia plasmavit sibi carnem animatam anima ratio- *habet, sic*
 nali et intellectuali: quod significat, humanæ naturæ unitum esse Deum *etiam*
 Verbum, et non substantiæ seu personæ cuiusdam. Est igitur Deus *Leucl.*
 Verbum et incarnatus, una substantia in utraque natura cognoscendus;
 in divina, in qua erat, prout dictum est: *Qui cum in forma Dei esset;*
 et in humana secundum hoc, quod est *in similitudinem hominum factus.*
 Et ideo rectius dicat aliquis unam substantiam Dei Verbi compositam, recto
 quam unam naturam compositam: quoniam cum per se absolute natura
 dicitur, non adjecta ei speciali cuiusdam personæ, infinitum, et non sub-
 sistens aliquid significat: infinitum autem ad nihil potest componi. Sin
 autem aliquis et post tales rationes ad contentionem solam respiciens,

λέγων ὅτι κατὰ τὸν ἀποδοθέντα τῆς φύσεως λόγον χρῆ καὶ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν τοῦ Χριστοῦ ἰδίαν ὑπόστασιν ἤτοι πρόσωπον ἴδιον ἔχειν, πρόδηλός ἐστιν ὁ τοιοῦτος ὅτι προϋποστάντι ἀνθρώπῳ ἐνωθῆναι λέγει τὸν λόγον καὶ σχετικὴν γεγενῆσθαι τὴν ἐνωσιν· δύο γὰρ ὑποστάσεων ἤτοι προσώπων καθ' ὑπόστασιν ἐνωσιν γενέσθαι ἀδύνατον. ὥστε ὁ ταῦτα λέγων, τὸ δυνατόν τοῦ Θεοῦ λόγοις ἀνθρωπίνης σοφίας κενῶσαι σπουδάζων, ἄγνοε τὸ μέγα τῆς εὐσεβείας μυστήριον, ὅπερ καρδία μὲν πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν· οὔτε γὰρ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις τοῦ Χριστοῦ ἀπλῶς ποτε λέγεται, ἀλλ' οὔτε ἰδίαν ὑπόστασιν ἤτοι πρόσωπον ἔσχεν, ἀλλ' ἐν τῇ ὑποστάσει τοῦ λόγου τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπάφξεως ἔλαβεν. ὅθεν αὐτὸν τὸν Θεὸν λόγον ἀτρέπτως ἀνθρώπων γεγενῆσθαι ὁμολογοῦμεν, καὶ οὐκ εἰς ἀνθρώπον τινα αὐτὸν ἐληλυθέναι, καὶ τοῦ αὐτοῦ Θεοῦ λόγου σαρκωθέντος τὴν ἐκ παρθένου γέννησιν εἶναι, καὶ διὰ τοῦτο Θεοτόκον εἶημι τὴν ἁγίαν ἔνδοξον ἀειπαρθένον Μαρίαν. διὰ τοῦτο καὶ πρὸ τῆς σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ λόγου καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ σάρκωσιν τρεῖς ὑποστάσεις λέγομεν, τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, τῆς ἁγίας τριῖδος τετάρτης ἐποστάσεως ἤτοι προσώπου προσθήκην μὴ ἐπιδεξαμένης. ἐκ τούτων τοῦτων πάντων διελέγχονται οἱ λέγοντες πρὸ τῆς ἐνώσεως δύο φύσεις ὡς προϋποστάντα λέγουσιν τὸν ἀνθρώπων, καὶ οὔτως ἐνωθῆναι τῷ θεῷ

5. γενέσθαι ἑνωσιν P.
22. τὸν om. P.

7. ἀνθρωπίνους V.

21. οἱ om. V.

opponere conetur, dicens quod secundum redditam naturae rationem oportet et humanam naturam Christi suam subsistentiam seu personam propriam habere: manifestus est talis, quod ante subsistenti homini unum esse dicit Deum Verbum, et affectualem factam esse unitatem. Duae enim subsistentiae seu personae secundum subsistentiam uniri non possunt. Qui igitur haec dicit, Dei potentiam verbis humanae sapientiae evacuare festinans, ignorat magnum pietatis mysterium, quod corde quidem creditur ad justitiam, ore autem confessio sit ad salutem. Natura enim humana Christi natura per se absolute unquam dicitur, sed nec suam subsistentiam seu personam habuit: sed in subsistentia Dei Verbi, natura humana initium ut esset, habuit: unde ipsum Deum Verbum immutabiliter hominem factum esse confitemur, et non in hominem quendam venisse; et ejusdem Dei Verbi incarnati esse nativitatem ex Virgine, et propter hoc Dei Genitricem sanctam gloriosam semper Virginem Mariam esse. Ideo et ante incarnationem Dei Verbi, et post ejus incarnationem, tres subsistentias dicimus Patris, et Filii, et Spiritus sancti. Non enim sancta Trinitas quartae subsistentiae vel personae adjunctionem suscepit. Ex his igitur omnibus convincuntur qui dicunt, ante unionem duas naturas esse, quod ante plasmatum dicunt hominem, et

λόγω, κατὰ τὴν μινίαν Θεοδώρου καὶ Νεστορίου τῶν ἁσεβῶν, οἱ τε λέγοντες μὴ χρῆναι λέγειν μετὰ τὴν ἔνωσιν δύο φύσεις ἐπὶ Χριστοῦ, ἀλλὰ μίαν φύσιν καὶ φαντασίαν εἰσάγοντες, κατὰ Ἀπολλινάριον καὶ Εὐτυχέα τοὺς ἁσεβεῖς. ἀλλ' οὗτοι μὲν ταῦτα. 5οὶ δὲ ἄγιοι πατέρες μετὰ τὴν τοῦ λόγου ἐνανθρώπησιν θεωρήσαντες τὰ ἐξ ὧν ὁ Χριστός, καὶ ὅτι ἀσύγχυτοι μεμενῆκασιν αἱ φύσεις, ὀρθότατα τὰς δύο φύσεις, τὴν τε θείαν καὶ ἀνθρωπίνην, ἐν τῷ Χριστῷ εἶναι εἰρήκασιν. οὔτε γὰρ πρὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως δύο φύσεις ἦσαν τοῦ κυρίου, οὔτε μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν αἱ P 358
10 δύο μία γέγονασιν, εἰ καὶ ἐν μιᾷ ἰποστάσει γινωρίζονται.

Ταῦτα δὲ καὶ ἐκ τῶν θείων γραφῶν καὶ ἐκ τῆς τῶν πατέρων διδασκαλίας διδαχθέντες πρὸς ἀνατροπὴν τῶν συγχεόμενων καὶ τεμνόντων τὸ τῆς θείας οἰκονομίας μυστήριον εἰκότως ἐγράψαμεν, καὶ οὐ τῷ σαφηνίζειν τὰ ἐξ ὧν ἐστὶ καὶ ἐν οἷς γινωρίζεται 15 τὸ Χριστὸς σύγχυσις ἢ διαιρέσις τῆς θείας οἰκονομίας εἰσάγομεν. ἀμφὶ δοξολογίαν καὶ τὸν τῆς ἐνώσεως λόγον προφέροντες ἔνω Χριστὸν καὶ υἱὸν καὶ κύριον τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον σεσαρκωμένον καὶ ἐνανθρωπήσαντα ἔμολογοῦμέν τε καὶ προσκυνοῦμεν σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. τούτων οὕτως ὑπὸ τῆς τοῦ Θεοῦ B
20 καθολικῆς ἐκκλησίας ἕμολογουμένων, γινώσκειν βουλούμεθα πάντας τοὺς Χριστιανούς ὅτι ὡσπερ ἓνα θεὸν καὶ κύριον ἔχομεν, οὐ-

2. οἱ δὲ PV. 3. φύσιν σύγχυσις P. 4. Ἀπολλινάριον PV.
 id. Εὐτυχέα] „Εὐτυχέα cod. Vatic.“ m. P. Mea excerpta tacent.
 Non minus rectum Εὐνύχητα quam Εὐτυχέα. 9. οὐδὲ PV.
 14. οὕτω σαφηνίζει V. 16. λόγον δὲ προφέροντες P sola.
 19. τοῦ Θεοῦ om. P.

sic unitum esse Deo Verbo, secundum insaniam Theodori et Nestorii impiorum. Qui autem dicunt, quod non oportet post unitatem duas naturas in Christo, sed unam dicere, confusionem et phantasiam introducunt secundum Apollinarium et Eutychem impios. Sed isti quidem haec. Sancti vero Patres, post Dei verbi incarnationem considerantes ea, ex quibus Christus est, et quod inconfusae manserunt naturae, rectissime duas naturas, Divinam et humanam, in Christo esse dixerunt. Nec enim ante incarnationem duae naturae erant Domini, nec post incarnationem duae naturae una factae sunt, licet in una substantia cognoscantur.⁴

„Haec autem et ex divinis Scripturis, et Patrum doctrina edocti, ad refutandos eos qui confundunt et dividunt divinae dispensationis mysterium, merito scripsimus, et non eo quod declaramus ea, ex quibus est, et in quibus cognoscitur Christus, confusionem vel divisionem divinae dispensationi facimus. Itaque glorificationem et unitatis rationem proferentes, unum Christum et Filium et Dominum, Verbum Dei incarnatum et hominem factum confitemur, et adoramus cum Patre et Spiritu sancto. Haec ita cum universali Dei Ecclesia confitentes, scire volumus omnes universalis Christianos, quod sicut unum Deum et Dominum habemus, ita et unam D. E. confitetur

- R 822 τω και μὴν πίστιν. εἷς γάρ ἐστιν θεος πίστειως τὸ ὁμολογεῖν καὶ ὁρθῶς δοξάζειν πατέρα καὶ Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ ἅγην πνεῦμα. ταύτην τὴν ὁμολογίαν φυλάττομεν, εἰς ἣν καὶ ἱεραποσθημεν, δωρηθεῖσαν μὲν παρὰ τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, παρ' αὐτῶν δὲ κηρυχθεῖσαν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. οἱ δὲ τί
- C καὶ ἡ ἄγιοι πατέρες οἱ συναχθέντες ἐν Νικαίᾳ κατὰ Ἀρείου, καὶ τοῦτον μετὰ τῆς αὐτοῦ ἀσεβείας καταδικάσαντες, τὴν αὐτὴν ὁμολογίαν ἔτοι σύμβολον καὶ μᾶθημα τῆς πίστεως παραδεδώκασι τῇ ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ, καὶ μετ' ἐκείνους οἱ ῥν' ἄγιοι πατέρες οἱ συναχθέντες ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ Μακεδονίον τοῦ πνευματομάχου καὶ Μύγνον τοῦ Ἀπολλιναριστοῦ καὶ τούτους καταδικάσαντες μετὰ τῆς αὐτῶν ἀσεβείας, ἀκολουθοῦντες τε κατὰ πάντα τῷ αὐτῷ ἁγίῳ συμβόλῳ τῷ παρὰ τῶν τῆς ἁγίας πατέρων παραδοθέντι, ἐγράψωσαν τὰ περὶ τῆς θεότητος τοῦ
- D ἁγίου πνεύματος. ἔτι δὲ καὶ οἱ ἐν Ἐφέσῳ συναχθέντες τὸ πρότερον ἄγιοι πατέρες κατὰ Νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς καὶ οἱ ἐν Χαλκηδόνι ἄγιοι πατέρες κατὰ Εὐτυχοῦς τοῦ δυσσεβοῦς, ἀκολουθήσαντες κατὰ πάντα τῷ ἐρημένῳ ἁγίῳ συμβόλῳ ἔτοι μαθήματα τῆς πίστεως, κατέδικασαν τοὺς προειρημένους αἰρετικούς μετὰ τῆς αὐτῶν ἀσεβείας καὶ τῶν τὰ ὅμοια αὐτοῖς φρονησάντων ἢ φρονούντων.

6. τ' καὶ ιη' P sola. 7. ἄγιοι om. P. 9. ἡ P sola. 12. Ἀπολλιναριστοῦ PV. 15. περὶ] παρὰ PV. 17. οἱ ἄγιοι P.

fidem. Una enim definitio fidei est, confiteri et recte glorificare Patrem et Christum Filium Dei, et Spiritum sanctum. Istam confessionem conservamus, in qua et baptizati sumus, donatam quidem a magno Deo et Salvatore nostro Jesu Christo sanctis suis Discipulis et Apostolis, ab eis autem praedicatam in toto mundo. Trecenti autem decem et octo sancti Patres collecti in Nicaea adversus Arium, illo cum sua impietate condemnato, eandem confessionem, id est, sanctum Mathema et Symbolum fidei tradiderunt sanctae Dei Ecclesiae; et post illos, centum quinquaginta sancti Patres Constantinopoli collecti adversus Macedonium sancto Spiritui repugnantem, et Magnum Apollinaristam, illis condemnatis cum sua perfidia, secuti per omnia idem sanctum Symbolum traditum a trecentis decem et octo sanctis Patribus, explanaverunt quae sunt de Deo desunt, et a-tate sancti Spiritus. Insuper autem et qui in Epheso prius collecti sunt *pud Leuncl.* sancti Patres adversus Nestorium impium, et qui in Chalcedone contra Eutychem, nerunt sancti Patres adversus Eutychem impium, secuti per omnia praedictum sanctum Symbolum sive Mathema fidei, condemnaverunt praedictos haereticos una cum eorum impietate, et hos qui similia illis asserunt, vel sapiunt."

Και πρὸς τούτοις ἀνεθεμάτισαν τοὺς ἕτερον ὄρον πίστεως V 286 ἦτοι σύμβολον καὶ μᾶθημα παραδιδόντας τοῖς προσιοῦσιν τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι ἢ ἕξ ὅσας δὴ ποτε αἰρέσεις ἐπιστρέφουσι παρὰ τὸν παραδοθέντα, ὡς εἶρηται, ὑπὸ τῶν τ' καὶ ἡ ἁγίων P 359 ὁπατέρων καὶ τρανωθέντα ὑπὸ τῶν ὀ' ἁγίων πατέρων.

Τούτων οὕτως ἐχόντων συνείδαμεν καὶ κεφάλαια ἱποτάξαι τὴν τε τῆς ὁρθῆς πίστεως ὁμολογίαν ἐν συντόμῳ τὴν τε τῶν αἰρετικῶν κατάκρισιν περιέχοντα.

Εἴ τις οὐχ ὁμολογεῖ πατέρα καὶ υἶον καὶ ἅγιον πνεῦμα, 10 τριῶδα ὁμοούσιον, μίαν θεότητα, ἤγουν φύσιν καὶ οὐσίαν, μίαν τε δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἤγουν προσώποις, προσκονουμένην, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

Εἴ τις οὐχ ὁμολογεῖ τὸν πρὸ αἰώνων καὶ ἀχρόνως ἐκ τοῦ R 824 πατρὸς γεννηθέντα θεὸν λόγον, ἐπ' ἑσχάτων τῶν ἡμερῶν σα- B 15 κωθέντα ἐκ τῆς ἁγίας θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ ἄνθρωπον γεόμενον, γεννηθέντα ἐξ αὐτῆς, καὶ διὰ τοῦτο τοῦ αὐτοῦ θεοῦ λόγου εἶναι τὰς δύο γεννήσεις, τὴν τε πρὸ αἰώνων ἄσωμάτως καὶ τὴν ἐπ' ἑσχάτων τῶν ἡμερῶν κατὰ σάρκα, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

20 Εἴ τις λέγει ἄλλον εἶναι τὸν θεὸν λόγον τὸν θαυματουργήσαντα καὶ ἄλλον τὸν Χριστὸν τὸν παθόντα, ἢ τὸν θεὸν λόγον

3. ὅσας ποτε P. 4. τῆς P. 6. συνοίδαμεν P. 7. τῶν om. P. 8. κατάκρισιν] παράκρισιν PV. 9. οὐκ V hic et 13. 17. θεοῦ om. P.

„Et super haec anathematizaverunt eos, qui aliam definitionem fidei, sive Symbolum, sive Mathema tradunt accedentibus ad sanctum Baptisma, vel ex quacumque haeresi conversis, praeter traditum (sicut dictum est) a trecentis decem et octo sanctis Patribus, et explanatum a centum quinquaginta sanctis Patribus.“

„His ita se habentibus, perspeximus et capitula supponere, quibus tam rectae fidei compendiosa confessio, quam haeticorum condemnatio continetur.“

I. „Si quis non confitetur Patrem, et Filium, et Spiritum sanctum, Trinitatem consubstantialiam, unam Deitatem, seu naturam, et substantiam, et Unam virtutem et Potestatem in tribus subsistentiis seu Personis adorandam, talis anathema sit.“

II. „Si quis non confitetur eum, qui ante saecula et sine tempore ex Patre natus est, Deum Verbum in ultimis diebus descendisse de coelis, et incarnatum esse de sancta gloriosa Dei Genitrice et semper Virgine Maria, et hominem factum, natum esse ex ipsa, et propter hoc ejusdem Dei Verbi duas esse natiuitates, eam quae est in ultimis diebus secundum nativitates, quae est an- dum carnem, talis anathema sit.“

III. „Si quis dicit alium esse Deum Verbum qui miracula operatus est, te saecula et alium Christum qui passus est, aut dicit Deum Verbum cum Christo incorpora-

συνεῖναι λέγει τῷ Χριστῷ, γενομένῳ ἐκ γυναικός, ἢ ἐν αὐτῷ εἶναι ὡς ἄλλον ἐν ἄλλῳ, ἀλλ' οὐχὶ ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον σαρκωθέντα· καὶ ἐνανθρωπήσαντα,· καὶ τοῦ αὐτοῦ τὰ τε θαύματα καὶ τὰ πάθη, ἅπερ ἐκσωσῆς ἐπέκεινε σαρκί, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

Εἴ τις λέγει κατὰ χάριν ἢ κατ' ἐνέργειαν ἢ κατ' ἀξίαν ἢ κατ' ἰσοτιμίαν ἢ κατ' αὐθεντίαν ἢ ἀναφορὰν ἢ σχέσιν ἢ δύναμιν τὴν ἔνωσιν τοῦ Θεοῦ λόγου πρὸς ἄνθρωπον γεγενῆσθαι ἢ καθ' ὁμοιωσίαν, καθ' ἣν οἱ Νεστοριανοί, καὶ τὸν Θεὸν λόγον Χριστὸν καλοῦντες, καὶ τὸν ἄνθρωπον κειχωρισμένως Χριστὸν ὀνομάζοντες, κατὰ μόνην τὴν προσηγορίαν ἓνα Χριστὸν λέγοντες, ἢ ἄτις λέγει κατ' εὐδοκίαν τὴν ἔνωσιν γεγενῆσθαι, καθὼς Θεόδωρος ὁ αἰρετικὸς αὐταῖς λέξει λέγει, ὡς ἀρεσθέντος τοῦ Θεοῦ λόγου τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τοῦ εὐ καὶ καλὰ δόξαι αὐτῷ περὶ αὐτοῦ, ἀλλ' οὐχὶ καθ' ὑπόστασιν τοῦ Θεοῦ λόγου πρὸς τὴν σάρκα, ἐψυχωμένην ψυχῇ λογικῇ καὶ νοεῶν, τὴν ἔνωσιν ὁμολογεῖ, καὶ διὰ τοῦτο μίαν αὐτοῦ τὴν ὑπόστασιν σύνθετον, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

Εἴ τις κατὰ ἀναφορὰν ἢ καταχρηστικῶς Θεοτόκον λέγει τὴν ἁγίαν ἔνδοξον ἀειπαρθένον Μαρίαν ἢ ἀνθρωποτόκον ἢ χριστοτόκον, ὡς τοῦ Χριστοῦ μὴ ὄντος Θεοῦ, ἀλλὰ μὴ κυρίως καὶ κατ' ἀλήθειαν Θεοτόκον αὐτὴν ὁμολογεῖ, διὰ τὸ τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ

2. καὶ om. P.

9. Θεὸν om. P.

10. Χριστοῦ P.

13. τῷ θεῷ

λόγῳ P. 15. ἐμψυχομένην P.

biliter, et esse nascente ex muliere, vel in ipso esse tamquam alterum in altero, quae est in sed non unum eundemque Dominum nostrum Jesum Christum, Deum Verbum, sic et-bum incarnatum et hominem factum, et ejusdem ipsius miracula et passionem. siones, quas carne sponte sustinuit, talis anathema sit.“

IV. „Si quis dicit secundum gratiam, vel secundum operationem, vel secundum dignitatem, vel secundum aequalitatem honoris, vel secundum auctoritatem, vel relationem, vel affectum, vel virtutem, unionem Dei Verbi ad hominem factam esse, vel secundum homonymiam, per quam Nestoriani et Deum Verbum vocantes Christum et hominem separatim Christum nominantes, solo vocabulo unum Christum dicunt: aut si quis per bonam voluntatem dicit unionem factam esse, sicut Theodorus haereticus ipais verbis dicit, quasi placuit Deo Verbo homo, eo quod bene visum est ei de ipso, sed non secundum subsistentiam Dei Verbi ad carnem animatum anima rationali et intellectuali unionem confitetur, et ideo unam ejus subsistentiam compositam esse, talis anathema sit.“

V. „Si quis per relationem, aut abusive, Dei genitricem dicit sanctam gloriosam semper Virginem Mariam, aut hominis genitricem, aut Christotocon, tamquam Christo Deo non existente, sed non proprie et vere Dei Genitricem ipsam confitetur, eo quod ipso qui ante saecula ex Patre

τοῦ πατρὸς γεννηθέντα θεὸν λόγον ἐπ' ἑσχάτων τῶν ἡμερῶν ἕξ R 826
αὐτῆς σαρκωθῆναι καὶ γεννηθῆναι, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

Εἴ τις οὐκ ὁμολογεῖ τὸν ἐσταυρωμένον σαρκὶ κύριον ἡμῶν
Ἰησοῦν Χριστὸν θεὸν εἶναι ἀληθινὸν καὶ κύριον τῆς δόξης καὶ V 237
5 ἕνα τῆς ἁγίας τριάδος, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

Εἴ τις ἐν ὄψει φέσει λέγων μὴ ὡς ἐν θεότητι καὶ ἐν ἀν-
θρωπότητι τὸν ἕνα κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν τοῦ θεοῦ
λόγον σαρκωθέντα ὁμολογεῖ, μηδὲ ἐπὶ τῷ σημαῖναι τὴν διαφορὰν B
τῶν φύσεων, ἕξ ὧν καὶ συνετέθη, ἀλλ' ἐπὶ διαιρέσει τῇ ἀνὰ μέ-
10 ρος τὴν τοιαύτην λαμβάνει φωνὴν ἐπὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστη-
ρίου, ὡς κεχωρισμένας καὶ ἰδιοῦποστάτους εἶναι τὰς φύσεις, κα-
θὼς Θεόδωρος καὶ Νεστόριος βλασφημοῦσιν, ὁ τοιοῦτος ἀνά-
θεμα ἔστω.

Εἴ τις ἐπὶ τοῦ ἐνὸς κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοιτέ-
15 στιν τοῦ σαρκωθέντος θεοῦ λόγου, τὸν ἀριθμὸν τῶν φύσεων ὁμο-
λογῶν μὴ τῇ θεωρίᾳ τὴν διαφορὰν τούτων ἕξ ὧν καὶ συνετέθη
λαμβάνει, ὡς ταύτης οὐκ ἀνηρημένης διὰ τὴν ἔνωσιν, ἀλλ' ἐπὶ
διαιρέσει τῇ ἀνὰ μέρος τῷ ἀριθμῷ κέχρηται, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα
ἔστω.

20 Εἴ τις λέγων μίαν φύσιν τοῦ θεοῦ λόγου σεσαρκωμένην οὐχ C
οὕτως αὐτὸ ἐκλαμβάνει ὡς ὅτι ἐκ τῆς θείας φύσεως καὶ τῆς ἀν-

3. οὐκ V. 6. καὶ ἐνανθρωπότητι PV. 18. τῇ διαιρέσει τῇ P.
ιβ. ὁ om. P.

natus est Deus Verbum, in ultimis diebus ex ipsa incarnatus et natus
est, talis anathema sit.“

VI. „Si quis non confitetur Dominum nostrum Jesum Christum qui carne
crucifixus est, Deum esse verum, et Dominum gloriae, et unum de san-
cta Trinitate, talis anathema sit.“

VII. „Si quis in duabus naturis dicens non tamquam in Deitate et hu-
manitate unum Dominum nostrum Jesum Christum, Deum Verbum incarna-
tum confitetur, nec ad significandam differentiam naturarum, ex quibus
compositus est, sed pro divisione per partem, talem excipit vocem in
mysterio Christi, quasi separatim unaquaque natura suam habente subsi-
stentiam, sicut Theodorus et Nestorius blasphemaverunt, talis anathe-
ma sit.“

VIII. „Si quis in uno Domino Jesu Christo, hoc est, Deo Verbo incar-
nato, numerum confitens naturarum, non intellectu differentiam earum,
ex quibus et compositus est, excipit, utpote non interemptam propter
unitatem, sed pro divisione per partem numero utitur, talis anathe-
ma sit.“

IX. „Si quis dicens unam naturam Dei Verbi incarnatam, non sic hoc
intelligit, quod ex divina natura et humana unus Christus effectus est,

Ἐρωπῆνης εἰς Χριστὸς ἀπειτέλεσθη, ὁμοούσιος τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιος ἡμῖν ὁ αὐτὸς κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἀλλ' ὅτι τῆς θεότητος καὶ τῆς σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ μία φύσις ἦτοι οὐσία ἀπειτέλεσθη κατὰ τὴν Ἀπολλιναρίου καὶ Εὐτυχοῦς κακοπιστίαν, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω. ἐφίσης γὰρ καὶ τοὺς ἀπὸ μέρους διαιωθέντας ἦτοι τέμνοντας καὶ τοὺς συγχέοντας τὸ τῆς θείας οἰκονομίας μυστήριον τοῦ Χριστοῦ ἀποστρέφεται καὶ ἀνθεματίζει ἢ καθολικῆ ἐκκλησίᾳ.

D Εἴ τις μὴ ἀνθεματίζει Ἄρειον, Εὐνόμιον, Μακεδόνην, Ἀπολλινάριον, Νεστόριον, Εὐτυχέα, καὶ τοὺς τὰ ὅμοια τούτους¹⁰ φρονοῦντας ἢ φρονήσαντας, ἀνάθεμα ἔστω.

R: 828 Εἴ τις ἀντιποιεῖται Θεοδώρου τοῦ Μοψουεστίας, τοῦ εἰπόντος ἄλλον εἶναι τὸν θεὸν λόγον καὶ ἄλλον τὸν Χριστὸν, ἐπὶ παθῶν ψυχῆς καὶ τῶν τῆς σαρκὸς ἐπιθυμιῶν ἐνοχλούμενον, καὶ ἐκ προκοπῆς ἔργων βελτιωθέντα, καὶ βαπτισθέντα εἰς ὄνομα πα-¹⁵τρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος, καὶ διὰ τοῦ βαπτίσματος τῆ

P 361 χάριν τοῦ ἁγίου πνεύματος λαβεῖν καὶ υἰοθεσίας ἀξιωθῆναι, καὶ κατ' ἰσότητά βασιλικῆς εἰκόνης εἰς πρόσωπον τοῦ Θεοῦ λόγῳ προσκυνοῦμενον καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἄτρεπτον ταῖς ἐνέαις καὶ ἀναμάρτητον παντελεῶς γενόμενον, καὶ πάλιν εἰρηκότος τῆ²⁰ ἔνωσιν τοῦ Θεοῦ λόγῳ πρὸς τὸν Χριστὸν τοιαύτην γεγενησθαι, οἷον εἶπεν ὁ ἀπόστολος ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικός, Ἔσονται οἱ δύο

5. ἔστω] αὐτῷ V. id. ἐφ' ἰσης P. 22. ὁ ἀπόστολος] Ephes. V. 31. id. οἱ om. P.

consubstantialis Patri secundum Deitatem, et consubstantialis nobis idem ipse secundum humanitatem, sed quod Deitatis et carnis Christi una natura sive substantia effecta est secundum Apollinarii, et Eutychetis perfidiam, talis anathema sit.⁴⁴

„Aequaliter enim et eos qui per partem incidunt vel dividunt, et eos qui confundunt divinae dispensationis mysterium Christi, rejicit et condemnat universalis Dei Ecclesia.“

X. „Si quis non anathematizat Arium, Eunomium, Macedonium, Apollinarium, Nestorium, Eutychetam, et eos qui similia eis sapuerunt vel apinunt, talis anathema sit.“

XI. „Si quis defendit Theodorum Mopsuestenum, qui dixit aliam esse Deum Verbum, et alium Christum a passionibus animae et desideriis carnis molestias patientem, et ex profecta operum melioratum, et baptizatum in nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, et per adfil. Baptisma gratiam sancti Spiritus acceperisse, et affilationem meruisse, et ad similitudinem imperialis imaginis in personam Dei Verbi adorari, et post resurrectionem immutabilem cogitationibus, et impecabilem omnino factum fuisse: et iterum dixit talem factam esse imitationem Dei Verbi ad Christum, qualem dixit Apostolus de viro et mu-

εις σάρκα μίαν, και προς ταις ἄλλαις ἀναριθμητοῖς αὐτοῦ βλασφημίας τολμήσαντος εἰπεῖν ὅτι μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἐμφυσήσας ὁ κύριος τοῖς μαθηταῖς και εἰπών, *Λάβετε πνεῦμα ἅγιον, οὐ δεδωκώς αὐτοῖς πνεῦμα ἅγιον, ἀλλὰ σχήματι μόνον ἐνεφύσησεν.* B
 5 οὗτος δὲ και τὴν ὁμολογίαν Θωμᾶ, ἣν ἐπὶ τῇ ψηλαφήσει τῶν χειρῶν και τῆς πλευρῆς τοῦ κυρίου μετὰ τὴν ἀνάστασιν τὸ Ὁ κύριός μου και θεός μου εἶπεν, μὴ εἰρησθαι περὶ τοῦ Χριστοῦ παρὰ τοῦ Θωμᾶ· οὐδὲ γὰρ εἶναι λέγει τὸν Χριστὸν θεόν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ παριδόξῳ τῆς ἀναστάσεως ἐκπλαγέντα τὸν Θωμᾶν ἐμνή-
 10 σαι τὸν θεὸν τὸν ἐγείραντα τὸν Χριστόν. τὸ δὲ χεῖρον, ὅτι και ἐν τῇ τῶν Πράξεων τῶν ἀποστόλων γενομένη παρ' αὐτοῦ δῆθεν ἐρηνησία συγκρίτων ὁ αὐτὸς Θεόδωρος τὸν Χριστὸν Πλάτωνι και V 238 Μανιχαῖω και Ἐπικούρῳ και Μαρκίωνι λέγει ὅτι ὡσπερ ἐκείνων ἔκκυστος εὐράμενος οἰκεῖον δόγμα τοὺς αὐτῷ μαθητεύσαντας πε- C
 15 ποιῆκε καλεῖσθαι Πλατωνικοὺς και Μανιχαίους και Ἐπικουρείους και Μαρκωνιστάς, τὸν ὅμοιον τρόπον και τοῦ Χριστοῦ εὐραμέ-
 του τὸ δόγμα ἐξ αὐτοῦ τοὺς χριστιανούς καλεῖσθαι. εἴ τις τοίνυν ἀντιποιεῖται Θεοδώρου τοῦ τὰ τοιαῦτα βλασφημήσαντος, ἀλλὰ μὴ ἀναθεματίζει αὐτὸν και τὰ αὐτοῦ συγγράμματα και τοὺς τὰ
 20 ὅμοια αὐτοῦ φρονοῦντας ἢ φρονήσαντας, ἀνάθεμα ἴστω.

Εἴ τις ἀντιποιεῖται τῶν συγγραμμάτων Θεοδώρητου, ὡπερ
 ἐξέτετο ὑπὲρ Νεστορίου τοῦ αἰρετικοῦ και κατὰ τῆς ὁρθῆς πί- R 830

8. εἰπών] Ioan. XX. 22. ib. τὸ πνεῦμα P. 8. οὐ P. 10. τὸν alterum om. P. ib. τότε PV. ib. και om. P. 19. ἀναθεμα- τίσαι PV.

liere: *Erunt duo in carne una*: et super alias suas innumerabiles blasphemias ausus est dicere, quod post resurrectionem cum insufflasset Dominus Discipulis suis, et dixisset: *Accipite spiritum sanctum*: non dedit eis Spiritum sanctum, sed figuratum tantummodo insufflavit. Sed et con- Sed etiam.
 fessionem, quam fecit Thomas cum palpasset manus et latus Domini post resurrectionem, dicens: *Dominus meus, et Deus meus*, inquit non esse dictam a Thoma de Christo, (nec enim dixit Theodorus Deum esse Christum) sed ad miraculum resurrectionis stupefactum Thomam glorificasse Deum, qui Christum resuscitavit. Et quod pejus est, etiam in interpretatione quam in Actis Apostolorum scripsit Theodorus, similem fecit Christum Platoni, et Manichæo, et Epicuro, et Marcioni, dicens quod sicut illorum unusquisque ex dogmate quod invenit, suos discipulos fecit vocari Platonicos, et Manichæos, et Epicureos, et Marcionistas, simili Epicurios
 modo et cum Christus dogma invenisset, ex ipso Christianos vocari. Si quis igitur defendit eundem Theodorum, qui talia blasphemavit, et non anathematizat eum, et ejus conscripta, et eos qui similia illi sapuerunt, vel sapient, talis anathema sit.“

„Si quis defendit conscripta Theodoretæ, quæ exposuit pro Nestorio hæretico adversus rectam fidem, et Ephesinam primam sanctam Syno-

στεως και τῆς ἐν Ἐφέσῳ πρώτης ἀγίας συνόδου και τοῦ ἐν ἁγίοις
D Κυρilloυ και τῶν ἰβ' αὐτοῦ κεφαλαιῶν, ἐν οἷς ἀσεβεῖσι συγγράμ-
 μασι σχετικὴν λέγει τὴν ἔνωσιν τοῦ Θεοῦ λόγου πρὸς τὸν τινα ἄν-
 θρωπον, περι οὗ βλασφημιῶν λέγει ὅτι ἐψηλάφησεν Θωμῆς τὸν
 ἀναστάντα και προσεκίνησε τὸν ἐγείραντα. και διὰ τοῦτο ἀσε-
 βεῖς καλεῖ τοὺς τῆς ἐκκλησίας διδασκάλους τοὺς καθ' ὑπόστασιν
 τὴν ἔνωσιν τοῦ Θεοῦ λόγου πρὸς τὴν σάρκα ὁμολογοῦντας. και
 πρὸς τοῦτοις Θεοτόκον ἀπαρνέεται τὴν ἁγίαν ἔνδοξον ἀειπαρθένου
 Μαρίας. εἴ τις τολῶν τὰ εἰρημένα συγγράμματα Θεοδώρητου
 ἐπαινεῖ, ἀλλὰ μὴ ἀναθεματίζει αὐτά, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω. 10
P 362 διὰ ταύτας γὰρ τὰς βλασφημίας τῆς ἐπισκοπῆς ἐξεβλήθη, και
 μετὰ ταῦτα ἐν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ τῇ ἐν Χαλκηδόνι συνωθήθη πάν-
 τα τὰ ἐναντία τοῖς μνημονευθεῖσιν αὐτοῦ συγγράμμασιν ποιῆσαι
 και τὴν ὀρθὴν πίστιν ὁμολογήσαι.

Εἴ τις ἀντιποιεῖται τῆς ἀσεβοῦς ἐπιστολῆς τῆς λεγομένης 15
 παρὰ Ἰβᾶ γεγράφθαι πρὸς Μάριν τὸν Πέρσην τὸν αἰρετικόν, τῆς
 ἀρνούμενης τὸν Θεὸν λόγον ἄνθρωπον γεγενῆσθαι και λεγούσης
 μὴ τὸν λόγον ἐκ τῆς παρθένου σαρκωθέντα γεννηθῆναι, ἀλλὰ
 ψιλὸν ἄνθρωπον ἐξ αὐτῆς γεννηθῆναι, ὃν ναὸν ἀποκαλεῖ, ὡς
 ἄλλον εἶναι τὸν Θεὸν λόγον και ἄλλον τὸν ἄνθρωπον, πρὸς τοῦ- 20
B τοις δὲ ἐνυβριζούσης τὴν ἐν Ἐφέσῳ πρώτην σύνοδον, ὡς χωρὶς
 ζητήσεως και κρίσεως Νεστόριον καταδικάσασαν, και τὸν ἐν

18. τὸν Θεὸν λόγον P. 19. ψιλὸν τὸν ἄνθρωπον P sola. 22. κα-
 ταδικασάσης P sola.

dum, et Sanctum Cyrillum, et duodecim ejus capitula, in quibus sceleratis conscriptis idem Theodoretus affectualem dicit unitatem Dei Verbi ad hominem quemdam, de quo blasphemans dixit, quod palpavit Thomas eum qui resurrexit, et adoravit eum qui resuscitavit; et propter hoc impios vocat Doctores Ecclesiae, qui unitatem secundum subsistentiam Dei Verbi ad carnem confitentur. Et super haec Dei Genitricem abnegat sanctam et gloriosam semper Virginem Mariam. Si quis igitur memorata conscripta Theodoreti defendit, et non anathematizat ea, talis anathema sit. Propter tales enim blasphemias ab episcopatu dejectus est, et postea in sancto Chalcedonensi Concilio compulsus est omnia contraria memoratis suis conscriptis facere, et rectam fidem confiteri.

„Si quis defendit impiam epistolam, quam ad Marim Persam haereticum Ibas scripsisse dicitur, quae abnegat Deum Verbum hominem factum esse, et dicit non Deum Verbum ex Virgine incarnatum, natum esse, sed purum hominem ex ipsa esse natum, quem Templum vocat et alius sit Deus Verbum, et alius homo: et super haec injuriat Ephesianam primam Synodum, quasi sine inquisitione et examinatione ab ipsa Nestorio condemnato, et sanctum Cyrillum vocat haereticum, et duodecim

ἁγίοις Κύριλλον αἰρετικὸν ἀποκαλούσης καὶ ἀσεβῆ τὰ ἰβ' αὐτοῦ κεφάλαια, Νεστόριον δὲ καὶ Θεόδωρον μετὰ τῶν ἀσεβῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων ἐπαινούσης καὶ ἐκδικούσης· εἴ τις τοίνυν, καθὰ εἴρηται, τὴν εἰρημένην ἀσεβῆ ἐπιστολὴν ἐκδικεῖ ἢ ὀρθὴν αὐτὴν εἶναι λέγει ἢ μέρος αὐτῆς, ἀλλὰ μὴ ἀναθεματίζει αὐτὴν, ἀνάθεμα ἔστω.

Τῆς τοιαύτης τοίνυν ἐπιστολῆς δικαίως ἀναθεματισθείσης διὰ τὰς περιεχομένας αὐτῆ βλασφημίας, οἱ τὰ Θεοδώρου καὶ Νεστορίου τῶν ἀσεβῶν φρονούντες ἐπιχειροῦσι λέγειν ταύτην δε-
 10 δέχθαι παρὰ τῆς ἁγίας ἐν Χαλκηδόνι συνόδου. τοῦτο δὲ λέγουσι τὴν μὲν ἁγίαν σύνοδον συκοφαντοῦντες, τῷ δὲ ταύτης προσή-
 ματι σπουδάζοντες τῆς ὀφειλομένης κατακρίσεως ἐλευθερῶσαι
 Θεόδωρον καὶ Νεστόριον καὶ τὴν ἀσεβῆ ἐπιστολὴν, περὶ ἧς Ἰβας
 15 πολλάκις κατηγορηθεὶς οὐκ ἐτόλμησε ταύτην οἰκειώσασθαι διὰ
 τὰς περιεχομένας αὐτῆ βλασφημίας. καὶ ταῦτα ἀποδειξομεν ἐκ
 τῶν διαφόρων περὶ τούτου κεινημένων. ἐν γὰρ τοῖς παρὰ Φω-
 20 τίου καὶ Εὐσταθίου πεπραγμένοις ἐν Τύρῳ κατηγορούμενος ὁ
 προλεχθεὶς Ἰβας περὶ τῶν ὕβρεων τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου φανε-
 ρῶς κατέθετο μετὰ τὴν ἔνωσιν τῶν ἀνατολικῶν τὴν πρὸς τὸν ἐν
 20 ἁγίοις Κύριλλον μηδὲν ὕβρεως ἐχόμενον εἰρηκέναι περὶ αὐτοῦ. ἡ
 δὲ ἐπιστολὴ ἡ πεπληρωμένη τῶν εἰρημένων βλασφημιῶν, ἐφ'
 αὐτῆς κατηγορεῖτο Ἰβας, πολλὰς κατὰ τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου

2. δὲ om. P. 8. περιεχομένας (ἐν) P sola. id. οἱ τὰ] οἶα PV.
 21. ἡ om. P. 22. κατηγορεῖτο m. R, κατηγορεῖται PV.

ejus capitula impia dicit, Nestorium autem et Theodorum cum impiis eorum conscriptis collaudat et defendit. Si quis igitur, sicut dictum est, conlaudat eamdem ipsam epistolam vindicat, vel rectam esse dicit ipsam, vel par-
 tem ipsius, sed non anathematizat eam, anathema sit.⁴

„Tali ergo impia epistola juste anathematizata propter insertas ei blasphemias, Theodori et Nestorii impiorum sequaces conantur dicere, susceptam esse eam a sancto Calchedonensi Concilio. Hoc autem dicunt, sanctam quidem Calchedonensem Synodum calumniantes, nomine autem ejus festinantes debita condemnatione liberare Theodorum, et Nestorium, et impiam epistolam, pro qua Ibas saepius accusatus, non est ansus eam suam dicere propter insertas ei blasphemias. Et haec demonstrabimus ex his, quae diverse de ista causa mota sunt. In his enim quae apud Photium et Eustathium Tyri acta sunt, cum accusaretur praedictus Ibas de injuriis Sancti Cyrilli, manifesto confessus est, post unitatem orientalem, quae ad sanctae memoriae Cyrillum facta est, nihil injuriosum de eo dixisse. Epistola autem plena praedictis blasphemias, pro quibus accusabatur Ibas, multas contra Sanctum Cyrillum injurias continens, facta

ἔβρεις περιέχουσα παρίστησιν ὅτι μετὰ τὴν ἔνωσιν τὴν πρὸς τοὺς ἀνατολικούς γέγονεν· ἐξ οὗ δέκνεται Ἰβας ταύτην ἀπαρησάμενος. ὅθεν οἱ μνημονευθέντες Φώτιος καὶ Εὐστάθιος διὰ τὴν τῶν ἐγκαλούντων πληροφορίαν ἐγγράφως διετύπωσαν τὸν εἰρημέ-
P 363 νον Ἰβαν πάντα τὰ ἐναντία τῇ ἐπιστολῇ πρᾶξαι, καθὼς ἡ περὶ τούτου δοθεῖσα παρ' αὐτῶν ἐπίκρισις δείκνυσιν. ἀλλὰ μὴ πληρω-
 σας Ἰβας τὰ παρ' ἐκείνων ἐπικριθέντα ἐξεβλήθη τῆς ἐπισκοπῆς διὰ τὰς βλασφημίας τῆς εἰρημένης ἐπιστολῆς, καὶ Νόννος ἀντ' αὐ-
 τοῦ χεירוτονηθήη, ὃς καὶ συνεκαθέσθη τῇ ἁγίᾳ ἐν Χαλκηδόνι συνόδῳ. 10

Περὶ τῶν αὐτῶν τοίνυν καὶ ἐν Χαλκηδόνι κατηγορηθεὶς ὁ μνημονευθεὶς Ἰβας μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀσεβοῦς ἐπιστολῆς οὐκ ἐτόλμησε ταύτην οικειώσασθαι, ἀλλ' εὐθὺς αὐταῖς λέξεισιν ἐπήγαγεν ὅτι Ἀλλότριός ἐμι τῶν ἐπαγομένων μοι. ὅθεν ἡ ἁγία σύνοδος, μὴ ἀρκεσθεῖσα τῇ ἀρνήσει Ἰβας τῇ ἐπὶ τῇ ἀσεβείᾳ ἐπιστολῇ, **15** συνώθησεν αὐτὸν τὰναντία ταύτῃ πρᾶξαι. τουτέστιν τὴν ἐν αὐ-
B τῇ ἀθετουμένῃ ὁρθῇν πίστιν ὁμολογήσαι καὶ τὴν ἐν Ἐφέσῳ πρῶτην ἁγίαν σύνοδον δέξασθαι καὶ τὸν ἐν ἁγίοις Κύριλλον πατέρα καὶ διδύσκαλον ἐπιγράψασθαι τὰ ἐν τῇ αὐτῇ ἀσεβείᾳ ἐπι-
 στολῇ ὑβριζόμενα καὶ Νεστόριον καὶ τὸ ἀσεβὲς αὐτοῦ δόγμα ἀνα-
 θεματίσαι, ὅπερ ἡ ἀσεβὴς ἐπιστολὴ ἐπαινεῖ καὶ ἐκδικεῖ.

Εἰ τοίνυν καὶ αὐτὸς Ἰβας διαφόρως κατηγορηθεὶς περὶ τῆς ἀσεβοῦς ἐπιστολῆς οὐκ ἐτόλμησεν αὐτὴν οικειώσασθαι, ἀλλὰ

8. καὶ de meo addidi. 21. ὅπερ m. R., ἄπερ PV.

esse ostenditur post unitatem ad orientales factam, ex quo demonstratur Ibas eam abnegasse. Unde praedicti Photius et Eustathius satisfaciētes accusatoribus, in scriptis definierunt, praedictum Ibam omnia contraria epistolae peragere, sicut iudicium ab eis de hoc datum significat. Sed cum Ibas non adimpletset ea quae illi iudicaverunt, eiectus est ab
 et Delent
 Cod. et
 Leuncl.
 Episcopatu propter blasphemias praedictae epistolae, et Nonnus pro illo ordinatus est, qui et consedit in sancto Calchedonensi Concilio.“

„De eisdem igitur etiam Calchedone accusatus memoratus Ibas, post lectionem impiae epistolae non est ausus eam suam esse confiteri, sed statim ipsis verbis intulit, alienum se esse eorum quae ei inferebantur. Unde sancta Synodus, cum ei non sufficeret abnegatio Ibae, quae facta est de impia epistola, compulit eum contraria ei peragere, id est, reprobata in ea rectam fidem confiteri, et Ephesinam primam sanctam Synodum suscipere, et Sanctum Cyrillum Patrem et Doctorem adscribere, quae in eadem impia epistola injuriantur, et Nestorium, impiumque ejus

et Del. Cod.
 et Leuncl.
 dogma anathematizare, quae et impia epistola defendit et collaudat.“
 „Si igitur et ipse Ibas propter impiam epistolam saepius accusatus, non est ausus eam suam dicere, sed etiam Calchedonense sanctum Con-

καὶ ἡ ἐν Χαλκηδόνι ἄγλα σύνοδος πάντα τὰ ἐναντία ταύτης πα- **R 894**
 ρισκείασεν αὐτὸν πρᾶξαι, πῶς εἶχεν ἡ αὐτῆ ἄγλα σύνοδος τὴν
 εἰρημένην ἐπιστολὴν δέξασθαι καὶ τῷ κρίματι τῆς περιεχομένης
 αὐτῆ ἀσεβείας ὑποπέσειν, ἀφ' ἧς Ἰβαν ἐλευθερῶσαι ἐσπούδασεν; **C**
 5 Ἐπειδὴ δὲ πάσας ὑπερβαίνοντες τὰς περιεχομένας τῆ ἐπι-
 στολῆ βλασφημίας οἱ αἵρετικοὶ τοῦτο μόνον ἐξ αὐτῆς προφέρουσι
 τὸ πρὸς ἀπάτην τῶν ἀπλουστέρων παρὰ τοῦ τὴν ἐπιστολὴν γρά-
 ψαντος εἰρημένον, τοῦτ' ἔστιν δύο φύσεις, μίαν δύναμιν, ἐν
 πρόσωπον, ἀποδείξομεν αὐτὸν καὶ ἐν τούτῳ τὴν ἰδίαν ἀσεβείαν
 10 παραμυγνύντα. τίνος γὰρ ἂν καὶ λέγοι δύο φύσεις καὶ ἐν πρόσω-
 πον ὁ ἀπαρνούμενος τὸν θεὸν λόγον σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἄγλας ἐν-
 δόξου θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ τεχθῆναι ἐξ αὐτῆς;
 ἀλλὰ πρόδηλον ὡς ἐκάστη φύσει ἴδιον πρόσωπον ἀπονέμει, κα-
 θὼς Θεόδωρος καὶ Νεστόριος ἐν τοῖς οἰκείοις λόγοις βλασφη- **D**
 15 μούντις ἐξέθεντο· οὓς καὶ ἐκδικεῖ ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν μετὰ
 τῆς αὐτῶν ἀσεβείας. ἐκεῖνοι γὰρ φανερῶς λέγουσι δύο πρόσωπα
 τοῦ θεοῦ λόγου καὶ τοῦ Χριστοῦ, ὃν ψιλὸν ἄνθρωπον ἀποκα-
 λοῦσι κατὰ σχετικὴν συνάφειαν, καὶ τὴν αὐτὴν ἄξιαν τε καὶ τι-
 μὴν ἐν πρόσωπον ἀναφαίνεσθαι λέγουσιν. ἀλλὰ καὶ τῶν δύο φύ-
 20 σεων μίαν δύναμιν ἦτοι δυναστείαν λέγων ὁ γράψας τὴν ἐπιστο-
 λὴν φανερός ἐστιν ὡς καὶ ἐν τούτῳ ἀκολουθεῖ τοῖς εἰρημένοις αἰ- **V 290**
 ρετικοῖς, Θεοδώρῳ μὲν λέγοντι ἐν τοῖς περὶ ἐνανθρωπήσεως

2. ἀγ[α] ἢ ἄγλα P sola. 10. λέγει PV. 13. ἀλλὰ πρόδηλον om. P.
 15. οὓς δὲ καὶ P. 19. ἀναφέρεσθαι P, ἀναφαίνεσθαι V, m. R.
 21. φανερῶς PV. 22. ἀνθρωπήσεως P.

cillum omnia ei contraria compulit eum peragere: quomodo eadem sancta synodus memoratam epistolam susceperet, et condemnationi impietatis quae in ea continetur, sese subiceret, a qua Iban liberare festinavit? "
 „Quoniam autem omnes blasphemias epistolae praetermittentes haeretici, hoc solum ex ipsa proferunt, quod ad decipiendos simpliciores scriptor epistolae dixit, hoc est, duas naturas, unam virtutem, unam personam; demonstrabimus quod ipse etiam in hoc suam commiscuit impietate-demonstrationem. Cujus enim diceret duas naturas et unam personam, qui abnegatus ipsum Deum Verbum incarnatum de sancta et gloriosa Dei Genitrice et semper quod et Virgine Maria, et natum esse ex ipsa? Sed certum est, quod unicuique *Leucl.* naturae suam personam attribuit, sicut Theodorus et Nestorius in suis quod ipsum libris blasphemantes exposuerunt, quos defendit scriptor epistolae cum et demon-
 eorum impietate. Im enim aperte dicentes duas personas Dei Verbi, etstramus in. Christi, quem purum hominem vocant, per affectualem conjunctionem, et dicit. ita et per eandem dignitatem et honorem unam personam apparere dicunt: sed *Leucl.* et duarum naturarum unam virtutem sive potentiam dicens scriptor epistolae, manifestus est quod et in hoc memoratos haereticos sequitur, Theodorum quidem dicentem in diversis libris de Incarnatione impie ex-

- P 364 αὐτοῦ διαφόροις λόγοις ἀσεβῶς ἐκτεθεῖσιν, Νεστορίῳ δὲ ἐν πολλοῖς συγγράμμασι, μάλιστα δὲ ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῇ γραφείῳ πρὸς Ἀλέξανδρον τὸν αἰρετικὸν Ἱεραπολίτην, ὅτι τῶν δύο φύσεων μία ἐστὶν ἀθάνατία καὶ μία δύναμις ἤτοι δυναστεία καὶ ἐν πρόσωπον κατὰ μίαν ἀξίαν καὶ τὴν αὐτὴν τιμὴν. ἀφ' ὧν ἀποδεικνύται ὅς τὴν ἐπιστολὴν γράψας κατὰ τὴν ἐκείνων κακοδοξίαν ἀντὶ προσώπων τῇ τῶν φύσεων προσηγορίᾳ χρησάμενος. μία γὰρ ἀθάνατία καὶ μία δύναμις ἤτοι δυναστεία καὶ μία ἀξία καὶ ἡ αὐτὴ τιμὴ οὐκ ἐπὶ διαφόρων φύσεων, ἀλλ' ἐπὶ διαφόρων προσώπων καὶ
- B τῆς αὐτῆς οὐσίας λέγεται, ὅπερ ἐπὶ τῆς ἁγίας τριάδος ὁμολογοῦ-10
- R 886 μεν. ὅθεν καὶ οἱ ἄγιοι πατέρες ἀνεθεμάτισαν τοὺς κατ' ἀθαι-
 τίαν ἢ δύναμιν ἤτοι δυναστείαν ἢ ἀξίαν ἢ ἰσοτιμῶς λέγοντας τὸν
 Θεὸν λόγον τῷ Χριστῷ ἠνωσθαι, ὃν ψιλὸν ἄνθρωπον οἱ ἀπὸ
 Θεοδώρου καὶ Νεστορίου καλοῦσιν, ἀλλ' οὐχὶ καθ' ἐπίστασιν
 τὴν τοῦ λόγου πρὸς τὴν σάρκα, ἐψυχωμένην ψυχῇ λογικῇ καὶ 15
 νοερῇ, τὴν ἔνωσιν γεγενῆσθαι ὁμολογοῦντας.

Καὶ ἔρκει μὲν ταῦτα πρὸς τὸ διελέγξαι τὴν ἀσέβειαν τῶν
 ἐκδικούντων τὴν μυσσάρην ἐκείνην ἐπιστολὴν. πλὴν ὅμως καὶ
 πρὸς τῷ τέλει τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς ὁ ταύτην γράψας τὴν ἰδίαν
 C δεικνύσι κακοδοξίαν, λέγων ὅτι δεῖ πιστεῖν εἰς τὸν ναὸν καὶ 20
 εἰς τὸν ἔνοικούντα ἐν τῷ ναῷ· ἐν οἷς φανερώς δύο εἰσάγα

3. αἰρετικὸν καὶ Ἱεραπολίτην P. 11. ἀναθεμάτισαν P. 15. ἐ-
 ψυχομένην P. 16. ἔνωσιν] γένεσιν V. 19. αὐτῆς ἐπιστολῆς]
 ἐπιστολῆς αὐτῆς P. 21. οἰκούντα P.

positis, Nestorium autem in multis quidem scriptis, et maxime in epistola scripta ad Alexandrum Hierapolitanum haereticum, quod duarum naturarum una est auctoritas, et una virtus, sive potentia, et una persona per dignitatem eundemque honorem: ex quo ostenditur, qui scripsit epistolam, secundum illorum perfidiam pro personis usus vocabulo naturarum. Una enim auctoritas, et una virtus sive potentia, et una dignitas et idem honor, non in diversis naturis, sed in diversis personis ejusdem substantiae dicitur, quod in sancta Trinitate confitemur. Unde et sancti Patres anathematizaverunt eos, qui per auctoritatem, aut virtutem, sive potentiam, aut dignitatem, aut aequalitatem honoris, dicunt Deum Verbum unitum esse Christo; quem purum hominem vocant Theodori et Nestorii sequaces, sed non secundum subsistentiam Dei Verbi ad carnem rationabili animatam anima rationali et intellectuali, unitatem factam esse confitentur.“

„Et haec quidem sufficiebant ad convincendam impietatem eorum, qui sceleratam epistolam vindicant. Tamen et in fine scriptor ejusdem epistolae ostendit suam perfidiam, dicendo quod oportet credere in Templum, et in eum qui habitat in Templo: per quae aperte duas intro-

πρόσωπα. ἀλλὰ καὶ ταύτην τὴν ἀσέβειαν ὁ γράψας τὴν ἐπιστο-
λὴν παρὰ Θεοδώρου καὶ Νεστορίου ἐδιδάχθη. ἡ μέντοι καθολικὴ
ἐκκλησία τὴν τοιαύτην κυκοδοξίαν κατακρίνουσα οὐχὶ εἰς τὸν
ναὸν καὶ εἰς τὸν ἐνοικοῦντα ἐν τῷ ναῷ, ἀλλ' εἰς ἓνα κύριον
5 Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον σαρκωθέντα καὶ ἐνανθρω-
πήσαντα ὁμολογεῖν καὶ πιστεύειν παραδίδωσιν. οὐδὲν δὲ θαυμα-
στὸν εἰ τῇ τῶν φύσεων ὀνομασίᾳ ἐχρήσατο ὁ τὴν ἀσεβῆ ἑκείνην
ἐπιστολὴν γράψας· ἔθος γὰρ τοῖς αἰρετικοῖς πρὸς ἀπάτην τῶν
ἁπλουστέρων ταῖς παρὰ τῶν ὀρθοδόξων εἰσεβῆως λεγομέναις φω-
10 ναῖς κεχρησθαι καὶ τὴν εὐσεβῆ τοιούτων ἔννοιάν τε καὶ ἐξήγησιν
πρὸς τὴν οἰκίαν μεταφέρειν ἀσέβειαν, ἐπειδὴ ἔστιν ὅτι αἱ αὐταὶ
φωναὶ καλῶς μὲν ἐξηγούμεναι καὶ νοούμεναι μετὰ τῆς εἰσεβείας
εἰσι, κακῶς δὲ παρὰ τῶν αἰρετικῶν ἐρμηνηνόμεναι καὶ προφερό-
μεναὶ τὸ ἀσεβές ἔχουσιν.

15 Ἀμέλει Νεστόριον εἰπόντα μὲν δύο φύσεις καὶ ἓν πρόσωπον,
μὴ ὁμολογοῦντα δὲ τούτων τὴν καθ' ὑπόστασιν ἔνωσιν, ἡ ἐν
Ἐφῆσῳ πρώτη ἀγία σύνοδος, ἧς ἐξῆρχον Καίλειστινος καὶ Κύριλλος οἱ ἐν ὄσια τῇ μνήμῃ, οὐ προσεδέξατο, ἀλλὰ καὶ κατεδίκα- P 365
σεν. ἡμεῖς δὲ τῇ τῶν ἁγίων πατέρων διδασκαλίᾳ διὰ πάντων ἀκο-
20 λουθοῦντες, καὶ τὴν τῶν δύο φύσεων ἔνωσιν, ἐξ ὧν ὁ κύριος
ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστός, ὁ εἰς τῆς ἀγίας τριάδος, ὁ Θεὸς λόγος

4. οἰκοῦντα P. 5. τοῦ om. P. 16. ἀντῶν P. 18. οὐ om. P.
ib. προσεδέξαντο — κατεδίκασαν PV. 21. ὁ primum om. P.

cit personas. Sed et istam impietatem a Theodoro et Nestorio scriptor
epistolae edoctus est. Catholica autem Ecclesia talem condemnans per-
fidiam, non in Templum, et in eum qui habitat in Templo, sed in unum
Dominum nostrum Jesum Christum, Dei Verbum incarnatum et hominem
factum, confiteri et credere tradit. Nihil autem mirandum est, si voca-
bulo naturarum usus est scriptor illius impiae epistolae. Solent enim et Leucl.
haeretici, ut simpliciores decipiant, vocibus quidem uti quae ab ortho-
doxis pie dicuntur, rectum autem earum intellectum et expositionem ad et Leucl.
suam impietatem transferre, quoniam autem eadem voces, quando bene
exponuntur et intelliguntur, cum pietate sunt; quando autem male ex-
ponuntur et intelliguntur et proferuntur, impietatem habent. “
dem, etc.

„Itaque Nestorium duas quidem naturas et unam personam dicen-
tem, non confitentem autem earum unitatem secundum subsistentiam,
Ephesina prima Synodus, cujus auctores erant Caelestinus et Cyrillus
sanctae memoriae, non suscepit, sed condemnavit. Nos autem sanctorum
Patrum doctrinam per omnia sequentes, et unitatem duarum naturarum,
ex quibus Dominus noster Jesus Christus unus sanctae Trinitatis, Deus
interpretantur et proferuntur,

σαρκωθείς, συνετέθη, καὶ τὴν τούτων διαφορὰν οὐκ ἀνηρημένην διὰ τὴν ἔνωσιν, ὡς ἀνωτέρω σαφέστερον ἀπεδείξαμεν.

- R 838 Καὶ ἤρκει μὲν τὰ παρ' ἡμῶν εἰρημμένα πληροφορησαὶ τοὺς μὴ βουλομένους φιλονεικεῖν· ἀλλ' ἐπειδὴ πρὸς ἀσέβειαν ἤπαξ ἐκκλίναντες καὶ ἑτέροις ἐπιχειροῦσιν, ἀναγκαιῶς ἡμεῖς καὶ τὸς
 B τοιαύτας αὐτῶν προφάσεις ματαλας ἀποδείξομεν. φασὶ γὰρ μὴ
 V 291 δεῖν ὑπὸ μέμψιν γενέσθαι τὴν ἀσεβῆ ἐπιστολὴν διὰ τὸ φέρεσθαι ἔν τισι βιβλίοις. ἀλλ' εἰ τοῦτό τις κατὰ τὴν αὐτῶν ἄνοιαν προσδίδεται, δεῖ καὶ Εὐτυχέα καὶ Νεστόριον δέχεσθαι, ἐπειδὴ πολλὰ καὶ περὶ τούτων τοῖς ἐν τῇ συνόδῳ πεπραγμένοις ἐμφέρεται.¹⁰ ἀλλ' οὐδεὶς τῶν εὐ φρονούντων τοῖς παρ' αὐτῶν λεγομένοις προσέξει τὸν νοῦν. τὰ γὰρ περὶ τῶν αἰρετικῶν ἐν ταῖς συνόδοις προφερόμενα καὶ μέρος τῶν ὑπομνημάτων γινόμενα οὐκ ἐπὶ τῷ ἐλευθερωθῆναι, ἀλλ' εἰς ἔλεγχον αὐτῶν καὶ ἐπὶ μελλοῖσι κατακρίσει αὐτῶν τε καὶ τῶν τὰ ὅμοια τούτοις φρονούντων παραλαμβάνεται.¹⁵

C Εἰ καὶ ὅτι τὰ τῆς ἀσεβοῦς ἐπιστολῆς φερόμενα ὑπομνήματα ἔν τισι μὲν βιβλίοις, ὡς εἴρηται, ἐντέτακται, ἐν δὲ τοῖς ἀδελφικοῖς, ἐν οἷς ὑπέγραψαν οἱ ὀσιώτατοι ἐπίσκοποι, οὐδαμῶς ἤρρηται, πλὴν κάκεινω δεῖ προσέχειν τοὺς τὴν ἀλήθειαν ἐρευνῶντας, ὅτι πολλάκις τινὰ ἐν ταῖς συνόδοις παρὰ τινων ἐν αὐτοῖς ἐφαπτομένων λέγεται ἢ κατὰ προσπάθειαν ἢ κατ' ἐναντίωσιν ἢ κατὰ

12. τοῖς PV. 16. Εἰ καὶ] Δεῖ δὲ P. 19. δεῖ] δὲ PV.

Verbum incarnatus, compositus est, et quod earum differentia non interempta est propter unitatem, in superioribus apertius demonstravimus.“

„Et sufficiebant quidem quae praediximus, satisfacere eis qui noluit contendere. Sed quoniam illi, qui semel ad impietatem declinaverunt, et alia proponere conantur, necessario nos et tales eorum occasiones vana ostendamus. Dicunt enim non oportere vituperare impiam epistolam, quod in aliquantibus fertur codicibus. Sed si hoc aliquis secundum eorum dementiam sufficiat, oportet et Nestorium et Eutychem suscipi, quoniam plurima et de his in gestis continentur quae apud Synodum acta sunt. Sed nemo sapiens dictis eorum animum intendet. Quae enim de haereticis proferuntur in Synodis et pars gestorum fiunt, non ad liberationem inseruntur, sed ad majorem condemnationem eorum, et qui eis similia

Quamvis, sapiunt. Quamvis autem exemplaria impiae epistolae quae circumferuntur, etc. desuntur, in aliquibus codicibus, ut dictum est, inserta sint, tamen in authenticis in quibus sanctissimi Episcopi subscripserunt, nullatenus iaventur. apud Leuncl.

„Oportet autem etiam illud attendere eos qui veritatem perscrutantur, quod forsitan in Conciliis quaedam a certis ibi convenientibus dicuntur, aut per favorem, aut per contrarietatem, aut per ignorantiam.

ἀγνοίαν. οὐδέεις δὲ προσέχει τοῖς κατὰ μέρος παρὰ τινων λεγομένοις, ἀλλὰ μόνοις τοῖς κατὰ κοινὴν συναίνεσιν παρὰ πάντων ὀριζόμενοις. εἰ γὰρ κατ' ἐκείνους βουληθεῖη τις προσέχειν ταῖς τοιαύταις ἐναντιώσεσιν, ἐκίστη συνέδος εἰρίσκειται ἐνυτὴν ἀνα- D
στρέψουσι.

Διὰ ταῦτα τοίνυν ἔδει αὐτούς, εἴπερ ὀρθῶς ἐδέχοντο τὴν ἁγίαν σύνοδον, μὴ τοιαύτας ἀετῇ μέμψεις περιύπτειν, ἀλλὰ ἀκολουθῆσαι τοῖς διδασκάλοις τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, καὶ μάλιστα τοῖς ἐν ἁγίοις Ἀθανασίῳ τῷ γενομένῳ τῆς Ἀλεξανδρείας
10 ἐπισκόπῳ καὶ πολλοῖς καὶ μεγάλους ἀγῶνας ἀναδείξαντες ὑπὲρ τῆς ὀρθότητος τῶν χριστιανῶν πίστεως κατὰ πάσης αἰρέσεως, καὶ μάλιστα τῶν ἀσεβειστίων Ἀρειανῶν. τῶν γὰρ αὐτῶν Ἀρειανῶν πρὸς ἀπάτην τῶν λαῶν εἰς τὴν ἑαυτῶν μερίδῳ ἐπισπωμένων Διονύσιον, πρὸ πολλῶν ἐτῶν τοῦ ἐν ἁγίοις Ἀθανασίου τῆς Ἀλεξαν- P 366
15 δρέων γενόμενον ἐπίσκοπον, καὶ λεγόντων ὡς καὶ αὐτὸς Διονύσιος τὰ ὅμοια αὐτοῖς ἐφρόνησεν, Ἀθανάσιος ὁ μέγας τῆς ἐκκλησίας διδάσκαλος πολλὰς τρόποις ἐγγράφως ἀπέδειξεν τὴν ὀρθὴν πλῆθιν Διονύσιον ἔξ ἀρχῆς κηρῦξαι καὶ μηθαμῶς ἐπικοινωνῆσαι τῇ τῶν Ἀρειανῶν ἀσεβείᾳ. οἷτοι δὲ τὰ τῶν αἰρετικῶν φρασθῆ- R 840
20 τες εἰς τὴν οικίαν ἀσεβειῶν ταύτῃ περιύπτειν σπουδάζουσιν. ὁποῖον δὲ ἐστὶ κατάκριμα καὶ ποῖα ἐπικεῖται ἀπὸ τοῖς εἰς πατέρας ἀμαρτάνουσαν διδάσκει ἡμᾶς καὶ ἡ θεία γραφή. εἰ γὰρ Χάμ ὁ

11. ὀρθότης om. P. 18. κηρῦξας P. 19. τὰ om. P. 20. ἀσεβειαν om. P. 22. καὶ om. P.

Nemo autem attendit ea quae per partem a quibusdam dicuntur: sed sola illa, quae ab omnibus communi consensu definiuntur. Si enim aliquis secundum illos voluerit attendere eiusmodi contrarietates, unaquaque Synodus invenietur semetipsam destruens.

„Propter haec igitur oportebat eos, si sanctum Concilium recte susciperent, non tales blasphemias ei applicare, sed sequi Doctores Catholicae Ecclesiae, et maxime sanctum Athanasium, qui fuit Alexandriae Episcopus, et plurimos et magnos labores suscepit pro recta Christianorum fide adversus omnem haeresim, et maxime contra impiissimos Arianos. Ipsis enim Arianae ad decipiendos populos suo errori conjungentibus Dionysium, qui ante multos annos Athanasii fuit Alexandriae Episcopus, et dicentibus quod et ipse Dionysius similia eis sapit, Athanasius magnus Ecclesiae Doctor multis modis ostendit in scriptis, rectam fidem Dionysium ab initio praedicasse, nulloque modo participem Arianae impietatis fuisse. Isti autem haeretici sapientes, suam impietatem eidem Synodo applicare festinant. Qualis autem est condemnatio, et qualis imminet maledictio eis qui in patres peccant, docet nos et divina Scriptura. Si enim Cham filius Noe cum vidisset nudum suum patrem, quo-

υἱὸς τοῦ Νῶε Θεασάμενος γυμνὸν τὸν ἴδιον πατέρα, καὶ μὴ καλό-
 Β ψας τὴν τοῦ πατρὸς σωματικὴν γύμνωσιν, ἐξελθὼν ἀπήγγειλε
 ταύτην τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἐκείνοι ἱματίῳ ταύτην περιεσκέπασαν,
 αὐτὸς δὲ Χάμ καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ γεννηθέντες ὑπὸ κατάραν γέγονα-
 σιν, οἱ δὲ σκεπάσαντες εὐλογίας μεγάλης ἤξιώθησαν, πολλῶς
 μᾶλλον οὗτοι μελλόνος καὶ ἔτι πλείονος κατακρίσεώς εἰσιν ἄξιοι
 οἱ τὴν μηδαμῶς προσοῦσαν ἀτιμίαν τῇ συνόδῳ σπουδαίοντες διὰ
 τῆς ἀσεβείας τῆς ἐπιστολῆς καὶ Θεοδώρου περιάπτειν αὐτῇ. ἀλλ'
 οὐ διὰ τοῦτο ἡ ἀσεβῆς ἐπιστολὴ ἢ οἱ αὐτῆς ἀντιποιούμενοι ἐκ-
 φεύζονται τὴν ἐπὶ τῇ αὐτῶν ἀσεβείᾳ κατάκρισιν, ἀλλ' οἱ δὲ Θεό-
 C
 V 292 δωρος ὁ Ἑλληγνός τε καὶ Ἰουδαίους καὶ πάντας αἰρετικούς τῇ ἁ-
 βείᾳ ὑπερβαλλόμενος. οὗτος γὰρ πρὸς ταῖς ἄλλαις αὐτοῦ βλασφη-
 μίαις εἶπε. ἠρκέσθη τῷ πρὸς τὴν ἰδίαν πλάνην παρερηγηῖσαι
 τὸ σύμβολον τῶν τέ καὶ ἡ ἁγίων πατέρων, ἀλλὰ καὶ περιφρο-
 νήσας τούτου ἕτερον σύμβολον ἐξέθετο πάσης ἀσεβείας πεπληρω-
 μένον, ἐν ᾧ ἀναθεματίσαι τοὺς ἕτερος φρονοῦντας ἢ παραδιδόν-
 τας ἐτόλμησεν, ὥστε ὅσον κατὰ τὴν ἐκείνου μανίαν πάντας τοὺς
 ἁγίους ἀποστόλους καὶ πατέρας κατακεκρίσθαι. τοῦτο δὲ τὸ ἁ-
 βῆς Θεοδώρου σύμβολον καὶ ἐν τῇ κατ' Ἐφεσον πρώτῃ συνόδῳ
 D προκομισθὲν καὶ ἐν Χαλκηδόνι ἀναγνωσθὲν ὑφ' ἑκατέρας συνό-
 δου μετὰ τοῦ ἐκθεμένου καὶ τῶν δεξαμένων αὐτὸ κατεκρίθη.
 ἐπειδὴ δὲ τινες τὸν ὑπὲρ Θεοδώρου λόγον ποιούμενοι, προφερο-

2. ἐπήγγειλε P. 9. αὐτῆς P. 12. ὑπερβαλλόμενος PV. 14. το
 om. P. 16. ἢ παραδιδόντας om. P. 17. ἐκείνων V. 22. ποιού-
 μενοι λόγον P.

niam non cooperuit patris corporalem nuditatem, sed egressus nudavit
 eam fratribus, et illi vestimento eam cooperuerunt, ipse quidem Cham,
 et illi qui ex ipso nati sunt, sub maledictione facti sunt; qui autem co-
 operuerunt, magnam benedictionem meruerunt: multo magis isti majore et
 ampliore condemnatione digni sunt, qui ad Synodum minime pertinentem
 infamiam, festinant per impietatem epistolae, et Theodori, eidem sanctae
 Synodo applicare. Sed non ideo impia epistola, vel defendentes eam,
 condemnationem suae impietatis effugient: sed neque Theodorus, qui
 Paganos et Judaeos, et omnes haereticos impietate superat. Impio enim
 Theodoro non sufficit super alias ejus blasphemias ad sumum errorem
 male interpretari Symbolum trecentorum decem et octo sanctorum Pa-
 trum: sed etiam contempto eo, aliud Symbolum exposuit omni impietate
 plenum, in quo anathematizare ausus est eos, qui aliter sapient vel tra-
 dunt, ut quantum ad illius insaniam pertinet, omnes Sancti Apostoli et
 Patres condemnarentur. Hoc autem Theodori impium symbolum et in
 Ephesina prima Synodo prolatum, et in Chalcedonensi recitatum, ab
 utraque Synodo cum ejus expositore, et eis qui illud suscipiunt, con-
 demnatum, est. Quoniam autem quidam, verba pro Theodoro facientes,

μένων τῶν ἀσεβῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων, διὰ τὴν ἐνοῦσαν αὐ-
 τοῖς βλασφημίαν προσποιῶνται μὲν λέγειν ὅτι ἀσεβῆ ταῦτα τυγ-
 χάνει, αὐτὸν δὲ τὸν τὴν τοιαύτην ἀσέβειαν ἐξήμεσαντα παραι-
 τοῦνται ἀναθεματίζειν, θαυμάζομεν τὴν τούτων ἄνοιαν, ὅτι R 842
 5 τῇ θείᾳ τολμῶσιν ἐναντιοῦσθαι γραφῇ, φανερώς λεγούσῃ ὅτι ἐν
 ἴσῳ μισητὰ θεῷ καὶ ὁ ἀσεβῶν καὶ ἡ ἀσέβεια αὐτοῦ· καὶ γὰρ τὸ
 πραχθὲν σὺν τῷ δράσαντι κολασθήσεται. εἰ δὲ ὁμοίως τῇ αὐ- P 367
 τοῦ ἀσεβείᾳ μισητὸς θεῷ καὶ ὁ ἀσεβῶν, πρόδηλον ὡς ὁ τοιοῦτος
 κευώρισται τοῦ θεοῦ καὶ τῷ ἀναθέματι δικαίως ὑποβάλλεται.
 10 τὸ γὰρ ἀνάθεμα οὐδὲν ἕτερον σημαίνει ἢ τὸν ἀπὸ τοῦ θεοῦ χω-
 ρισμόν, ὡς ἐν τῇ παλαιᾷ καὶ τῇ καινῇ διαθήκῃ τὸ περὶ τοῦ ἀνα-
 θέματος κριμα δηλοῖ. ὅτι δὲ καὶ κύριος τοὺς μὴ μένοντας ἐν τῷ
 τῆς ἀληθείας αὐτοῦ λόγῳ κευωρισμένους εἶναι λέγει τῆς ἐκκλησίας,
 ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίῳ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους διαλεγόμε-
 15 νος οὕτω φησί, Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμιρτίαν δοῦλός ἐστι τῆς
 ἁμαρτίας. ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ δὲ B
 υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα. ὅτι δὲ τὴν παρὰ τοῦ κυρίου ὀνομασμέ-
 νην οἰκίαν ἡ θεία γραφὴ ἐκκλησίαν θεοῦ ζῶντος καλεῖ ὁ ἀπόστο-
 20 λος μαρτυρεῖ ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον πρώτη ἐπιστολῇ. εἰ δὲ λέ-
 γουσι τινες μὴ δεῖν Θεόδωρον μετὰ θάνατον ἀναθεματίζεσθαι,
 ἴστωσαν οἱ τὸν τοιοῦτον αἰρετικὸν ἐκδικοῦντες ὡς πᾶς αἰρετικὸς
 μέχρι τέλους τῇ οἰκίᾳ· πλάνῃ ἐμμείνας δικαιοῦτερον διηγεκεῖ ἀνα-

3 τὴν αὐτὴν P. 12. δῆλον R. 14. εὐαγγελίῳ] VIII. 34. 16. ὁ
 δὲ — αἰῶνα om. P. 19. πρώτῃ] 15. id. λέγωσι RV.

cum proferantur impia ejus conscripta, propter insertam eis blasphemiam confingunt quidem dicere quod impia sunt, ipsum autem qui talem impietatem evomuit, recusant anathematizare: miramur eorum dementiaem, quod divinae Scripturae contraria agunt, evidenter dicenti, quia *aequaliter horribilia sunt apud Deum impius et impietas ejus*. Actio enim cum auctore puniatur: Si autem similiter impietati horribilis est Deo et ille actore qui impie agit, certe separatus est talis a Deo, et anathemati justo sub-
 jicitur. Anathema enim nihil aliud significat, nisi a Deo separationem, sicut in veteri et novo Testamento judicium de anathemate significat. Quod autem et Dominus eos qui non permanent in Verbo veritatis ipsius, separatos esse ab Ecclesia dicit, in Evangelio secundum Joannem, Judaeos alloquens, sic ait: *Omnis qui facit peccatum, servus est peccati. Servus autem non manet in domo in aeternum: filius autem permanet in aeternum*. Quod autem, quam Dominus nominat domum, divina Scriptura Ecclesiam Dei vivi vocat, Apostolus testatur in epistola prima ad Timotheum. Si vero quidam dicunt, non oportere Theodorum post mortem anathematizari, sciant qui talem haeticum defendunt, quod omnis haeticus usque ad finem vitae in suo errore permanens, juste perpetuo

θεματισμῷ καὶ μετὰ θάνατον ἑποβάλλεται, καὶ τοῦτο ἐπὶ πολλοῖς γέγονεν αἰρετικοῖς ἀρχαιοτέροις τε καὶ τοῖς ἑγγυτέρω, τοιῦτον Βαλεντίνῳ, Βασιλείδῃ, Μαρκίῳ, Κηρίνθῳ, Μανιχῶ, C Εὐνομίῳ καὶ Βονόσω. τοῦτο δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ Θεοδώρου γέγονε, καὶ ἐν ζωῇ κατηγορηθέντι καὶ μετὰ θάνατον ἀναθεματισθέντι ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων, οἷς εἰ μὴ βούλονται πειθεσθαι ὡς αἰρετικοὶ οἱ τούτου ἀντιποιοῦμενοι, τῇ γοῦν παρ' αὐτῶν ἐκδικαμένη ἄσεβει ἐπιστολῇ πιστευσάτωσαν, ἥτις εἰ καὶ τὰ μάλιστα Θεόδωρον ἐκδικεῖ, ὅμως φανερώς λέγει ὅτι καὶ ἐπ' ἐκκλησίας παρὰ ἁγίων πατέρων ἀνεθεματίσθη· καὶ ἐξ ἑκείνου πολλὴ ζήτησις γέγονεν περὶ τῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων, ὡς ἀσεβείας δηλοῦντι πεπληρωμένων. τοῦτο δὲ ἐποιοῦν τῆνικαῦτα οἱ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας διδάσκαλοι, ἐφ' ᾧ μὴ τοὺς ἄπλοустέροους τυχόντας τοῖς ἑκείνου ἀσεβείαι συγγράμμασι τῆς ὁρθῆς παρατρέψαι πιστεως. ὅτι δὲ οἱ ἀσεβεῖς εἰ καὶ μὴ τὸν κατὰ πρόσωπον ἐν ζωῇ δέξονται ἀναθεματισμόν, ὅμως καὶ μετὰ θάνατον ἀναθεματίζονται ὑπὸ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας δεικνύνται ἐκ τῶν ἁγίων V 293 συνόδων. ἡ μὲν γὰρ ἐν Νικαίᾳ τοὺς τὸ ἀσεβὲς Ἄρειον φρόνημα πρεσβεΐοντος ἄνωνύμως ἀνεθεμάτισεν, ἡ δὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν Μακεδονίου ἀσεβιστάτην αἵρεσιν· ἀλλ' ὅμως ἡ ἁγία B 844 τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία καὶ μετὰ θάνατον Ἄρειον καὶ Μακεδόνιον ὀνομαστί ἀναθεματίζει. ἐκ πολλῶν δὲ τῶν ἀποδείξεων ἐλεγχομένου

3. Οὐαλεντίνῳ P. ib. Βασιλίδῃ PV. 6. οἷς om. V. 10. ἀσθεμ. P. 13. διδάσκαλοι om. V. 14. τῆς P. 15. οἱ om. P.

anathemati et post mortem subijcitur. Et hoc in multis haereticis et antiquioribus et propioribus factum est, id est, Valentino, Basilio, Marcione, Cerintho, Manichaeo, Eunomio, et Bonoso. Hoc autem idem et in Theodoro factum est, et in vita accusato, et post mortem anathematizato a sanctis Patribus, quibus si credere noluerint ut haeretici eius defensores, vel impiae epistolae. quam ipsi defendunt, credant; quae licet Theodorum collaudet, manifeste tamen dicit, quod in Ecclesia a sanctis Patribus anathematizatus est, et ex illo plurima inquisitio facta est de ejus conscriptis, utpote plenis impietate. Hoc autem tunc faciebant Catholicae Ecclesiae Doctores, ne simpliciores legentes illius impia conscripta, a recta fide declinarent. Quod autem impii, licet non in vita in suam personam anathema susceperint, tamen et post mortem anathematizentur a Catholica Ecclesia, ostenditur a sanctis Synodis. Nicaena Synodus eos qui impii Arii sectam colunt, sine nomine anathematizavit. Quae autem Constantinopoli congregata est, impium Macedonii haereticum anathema similiter condemnavit: sed tamen sancta Dei Ecclesia et post mortem tizavit Arium et Macedonium nominatim anathematizat. Cum autem ex multis

ὡς ἀσεβοῦσι διακενῆς οἱ Θεοδώρον καὶ τῆς ἀσεβείας αὐτοῦ ἀντι-
 ποιούμενοι, ἐφ' ἑτέραν ματαίαν πρόφασιν καταφεύγουσι, λέ- P 368
 γοντες μὴ δεῖν αὐτὸν ἀναθεματισθῆναι διὰ τὸ ἐν τῇ κοινῶνι
 τῶν ἐκκλησιῶν τετελετηκέναι. ἴδει δὲ αὐτοὺς εἶδέναι ὡς ἐκείνοι
 5 τελευτῶσιν ἐν τῇ κοινῶνι τῶν ἐκκλησιῶν οἱ τὸ κοινὸν τῆς εὐ-
 σεβείας δόγμα τὸ ἐπὶ τῆς καθολικῆς κηρυττόμενον ἐκκλησίας μέ-
 χρι τέλους φυλάξαντες. οὗτος δὲ τῇ οἰκείᾳ ἐντελευτήσας ἀσεβείᾳ
 ἀπὸ πάσης ἐκκλησίας ἐξεβλήθη. ἀμέλει τοι καὶ πᾶν τὸ πλήρωμα
 τῆς ἐν Μομφουεστία ἐκκλησίας, ἐν ᾗ λέγεται ἐπίσκοπος γεγενῆ-
 10 σθαι, διὰ τὰς βλασφημίας, δι' ἧς περ Ἑλλησὶ τε καὶ Ἰουδαίοις
 καὶ Σοδομίταις παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων συνηριθμήθη, ἀπή- B
 λειψαν ἔξ ἐκείνου τῶν ἱερῶν τῆς ἐκκλησίας διπτύχων τὴν τούτου
 προσηγορίαν, ὡς τὰ περὶ τοῦτου συστάνα κατα τὴν αὐτὴν πό-
 λιν παρὰ τῇ συνόδῳ τῆς ἐπαρχίας ὑπομνήματα δεικνυσιν.

15 Θανμάζομεν τοίνυν τοὺς ἐκδικοῦντας Θεόδωρον οἰκειου-
 μένους αὐτὸν τε καὶ τὴν αὐτοῦ ἀσέβειαν, ὅπου γε ἡ ἐκκλησία ἐν
 ᾗ γέγονεν ἐπίσκοπος ὡς αἰρετικὸν ἐκ πολλῶν τῶν χρόνων αὐτὸν
 ἀπεβάλετο. ὅτι δὲ ἐπὶ κατακρίσει οἰκείᾳ τὴν τοιαύτην προβάλλον-
 τι πρόφασιν οἱ Θεόδωρον ἐκδικοῦντες ἔξεστι γινῶναι καὶ ἔξ
 20 αὐτοῦ τοῦ ἐπὶ Ἰουδα γενομένου φοβεροῦ κρίματος. ἐκείνος γὰρ
 νομίσας λανθάνειν τὸν τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων γινώσκοντα C

1. διακενῆς P. 9. Μοφου. P. 11. ἀπέλειψαν P. 18. ἀπε-
 βάλλετο PV. 20. περὶ P.

probationibus convincuntur, quod supervacue et impie agunt qui Theodo-
 rum et impietatem ejus defendunt, ad aliam vanam occasionem confu-
 giunt, dicentes non oportere eum anathematizari eo quod in communica-
 tione Ecclesiarum mortuus est. Oportebat autem scire eos, quod illi
 moriuntur in communicatione Ecclesiarum, qui commune pietatis dogma,
 quod in universali Ecclesia praedicatur, usque ad finem servaverunt.
 Iste autem usque ad mortem in sua permanens impietate, ab omni Ec-
 clesia ejectus est. Itaque et omnis plenitudo Mopsuestenae Ecclesiae, in
 qua Episcopus dicitur fuisse, cum invenisset quod Paganis et Judaeis et
 Sodomitanis a sanctis Patribus connumeratus est, deleverunt ipsi ex illo
 a sacris Ecclesiae Diptychis ejus nomen, sicut gesta de hoc in eadem
 civitate apud Concilium Episcoporum illius Provinciae confecta osten-
 dunt.“

„Miramur igitur Theodori sequaces, qui eum et impietatem ejus
 tamquam suam defendunt, cum Ecclesia, in qua fuit Episcopus, utpote
 haeticum ex multis temporibus eum ejecerit. Quod autem ad condem-
 nationem suam talem occasionem proponunt defensores Theodori, scire
 licet et ex ipso adversus Judam facto tremendo judicio. Ille enim cum
 putasset latere eum qui occulta hominum cognoscit, sacramentis commu-
 nicavit cum Apostolis: sed tamen nihil ei profuit quod eum dolo commu-
 Leucl.

- ἐκοινῶνησε τῶν μυστηρίων τοῖς ἀποστόλοις. ἀλλ' ὅμως οὐδὲν αὐτὸν ὤνησεν καὶ ἡ μετὰ ὑποκρίσεως κοινωνία, ἀλλ' οὐδὲ τὸ καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ δώδεκα ὀνομασθῆναι τοὺς μαθητάς, ὡς φησὶν Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστὴς λέγων, Θωμᾶς δὲ ὁ λεγόμενος διδυμος, εἰς τῶν ἰβ', οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, ἢ ἢ ἔξαιρει τὸν Ἰούδαν τῆς κατακρίσεως ἢ συναριθμεῖσθαι κοῦι
 R 846 τοῖς ἀποστόλοις. ἀμέλει τοι μετὰ τὴν τοῦ κυρίου ἀνάληψιν οἱ ἀπόστολοι δι' οἰκειας ψήφου τὸν αὐτὸν Ἰούδαν καὶ μετὰ θάνατον
 D κατεδικασαι, καὶ ἕτερον ἀντεισήγαγον. ὅτι δὲ ματαίαν πρόφασιν προβάλλονται λέγοντες μὴ δεῖν τοὺς τελευτῶντας αἰρετικούς ἀναθεματίζεσθαι καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν τοῦ κυρίου ῥημάτων ἀποδειξομεν. τοὺς γὰρ ἀσεβεῖς καὶ ἔτι ζῶντας νεκροὺς ὀνομάζει, λέγων, Ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκροὺς· ὡσπερ οὖν καὶ τοὺς δικαίους τελευτήσαντας ζῶντας ἀποκαλεῖ· λέγει γὰρ περὶ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ὅτι ὁ θεὸς οὐκ ἔστι νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων. εἰ τοίνυν κατὰ τοὺς ἐκείνων λόγους οὐ χρὴ τοὺς αἰρετικούς τελευτῶντας ἀναθεματίζεσθαι, οὐδὲ ζῶντες αἰρετικοὶ ἀναθεματιθῆσονται, οὓς ὁ κύριος νεκροὺς ἀποκαλεῖ διὰ τὸ ἀποχωρισμένους εἶναι αὐτοῦ τοῦ εἰπόντος, Ἐγὼ εἰμι ἡ ζωὴ. καὶ κατ' αὐτοὺς λοιπὸν οὔτε ζῶντες οὔτε τελευτῶντες αἰρετικοὶ ἀναθεματισθήσονται, καὶ μάτην κατ' ἐκείνους ἡ ἀποστολικὴ διδασκαλία
 P 869 V 294 παραδέδωκεν ἀναθεματίζεσθαι τοὺς παραδιδόντας παρ' ὃ παρι-

2. ἢ et καὶ om. P. 4. Ἰωάννης] XX. 24. 9. ἀντ' αὐτοῦ ἀπέφηγον P. 11. ἀποδειξομεν PV. 12. λέγων] Matth. VIII. 22. 14. καλεῖ P. ib. λέγει] XXII. 32. 18. παρωραμένους P. 20. οὐτε alterum om. P. 22. παρελάβομεν P.

nicavit. Sed licet post mortem ejus duodecim nominati sint Discipuli, sicut Joannes Evangelista dicit: *Thomas autem, qui Didymus dicebatur, venerat. sic unus ex duodecim, non erat cum ipsis quando venit Jesus*: tamen hoc non et Leuncl. liberat Judam a condemnatione, aut connumerari facit Apostolis. Unde post Ascensionem Domini, Apostoli per suam sententiam eundem Judam etiam post mortem condemnaverunt, et alium pro illo introduxerunt unam. Quod autem vanam occasionem proponunt, dicentes non oportere haereticos mortuos anathematizari, et ex ipsis Domini verbis ostendemus. In non est pius enim et adhuc vivos, mortuos nominat, dicens: *Dimitte mortuos Deus, abestpelire mortuos suos*: sicut justos et jam defunctos, vivos nominat. Dicit in Cod. et a-enim de Abraham et Isaac et Jacob, quod "Deus non est Deus mortuorum, sed viventium. Si ergo secundum verba illorum non oportere haereticorum. reticos mortuos anathematizari, nec viri haeretici anathematizabuntur, sic et quos Dominus mortuos vocat, quia separati sunt ab ipso qui dixit: *Leuncl. sum vita, et secundum eos jam nec vivi, nec mortui haeretici anathematizabuntur*: et sine causa, secundum illos, Apostolica doctrina tradit anathematizari eos, qui tradunt praeter quod accepimus: sine causa anathematizabuntur.

λάβωμεν, μάτην αἱ ἄγιοι σύνοδοι τοὺς αἵρετικούς κατακρίναν, μάτην καὶ οἱ ἄλλοι ἄγιοι πατέρες καὶ διδάσκαλοι τῆς ἐκκλησίας τοὺς αἵρετικούς ἀνεθεμάτισαν. μέμψονται δὲ καὶ Ἱερεμία τῷ προφήτῃ εἰπόντι, Ἐπικατάρατος ὁ ποιῶν τὰ ἔργα κυρίου ἡμελῶς, 5 καὶ Δαβὶδ τῷ προφήτῃ λέγοντι, Ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίναντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου, καὶ συντόμως εἰπεῖν, πάσῃ τῇ θείᾳ γραφῇ, πολλαχοῦ τὰς τοιαύτας κατακρίσεις ἐπαγούσῃ τοῖς ἄσεβέσιν. B εἰ δὲ οἱ ἡμελῶς ποιοῦντες τὰ ἔργα κυρίου καὶ ἁμαρτάνοντες περὶ τὰς αὐτοῦ ἐντολὰς τοιαύταις κατακρίσειν ὑποβάλλονται, πόσῳ 10 μᾶλλον Θεόδωρος ὁ ἄσεβῆς ὁ τοιαῦτα κατ' αὐτοῦ τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ βλασφημήσας δικαιοτέρον κατακρίσεται καὶ ἀναθεματίζεται; καὶ ἔρχεται μὲν ταῦτα πρὸς ταῖς παρατεθείσας ἀνωτέρω τε καὶ ἐν ἑτέροις ἡμῶν λόγοις ἀποδείξει περὶ τοῦ δεῖν καὶ μετὰ τελευτῆν τοὺς αἵρετικούς κατα- 15 κρίνεσθαι κατασχύνειν τοὺς Θεοδώρου μετυποιουμένους καὶ C παύσονται τῆς τοιαύτης ἄσεβειας· διὰ δὲ τὸ ἐμφιλονείκως τοῖς R 848 αὐτοῖς ἐπιμένειν τὸ πλεον ἑροῦμεν ἴτι τινὲς τῶν συναχθέντων ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν ἁγίᾳ συνόδῳ καὶ ὑπογράψαντες τῷ ἐκτεθέντι παρ' αὐτῆς ὄρω ἤτοι συμβύλω τῆς πίστεως, ἐπειδὴ μετὰ ταῦτα 20 ἐναντία φρονήσαντες ἐφάνησαν, οἱ μὲν ζῶντες, οἱ δὲ μετὰ θάνατον ἀνεθεματίσθησαν παρὰ Δαμάσου τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης πάπα τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης καὶ τῆς ἐν Σαρδικῇ οἰκουμένητικῆς

3. ἀναθεμάτισαν P. 4. εἰπόντι] XLVIII. 10. 5. Δαβιδ] CXVIII. 21. ib. ἐκκλίναντες PV. 7. ἐπάγουσι PV. 16. παύσονται] παύσιν Labbeus.

Synodi haereticos condemnauerunt, sine causa et alii sancti Patres et Doctores Ecclesiae haereticos anathematizauerunt. Inculpent autem et Jeremiam Prophetam dicentem: *Execrandus qui opera Domini facta negligenter*; et David Prophetam dicentem: *Execrandi qui declinant a mandatis tuis*; et ut compendiose dicamus, omnem divinam Scripturam in diversis locis tales condemnationes impiis inferentem. Sin autem illi qui negligenter opera Dei faciunt, et peccant in mandatis ejus, talibus condemnationibus subjiuntur: quando magis impius Theodorus, qui talia adversus ipsum magnum Deum et Salvatorem nostrum Jesum Christum blasphemavit, juste condemnatus est et anathematizatus? Et haec qui anathemadem sufficiebant, super memoratas et aliis nostris libris insertas probatizationes, quas protulimus, ostendentes quod oportet etiam post mortem in aliis haereticos condemnari, confundere eos qui Theodorum defendunt, et compescere a tali impietate. Quoniam autem contentiose in iisdem permanent, etiam quod est amplius, dicimus quia quidam ex ipsis qui in Nidicemus. sic caena sancta Synodo convenerunt, et expositae ab ea fidei definitioni et Lemel. vel Symbolo subscripserunt, quoniam postea contraria sapienter apparuerunt, alii quidem vivi, alii autem post mortem anathematizati sunt a Damaso sanctae memoriae Papa antiquioris Romae, et ab universali Sardi-

συνόδου, καθὰ μωρτυρεῖ ὁ ἐν ἁγίοις Ἀθανάσιος. ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν Χαλκηδόνι ἁγία σύνοδος Δόμνον τὸν Ἀντιοχείας γενόμενον ἐπισκοπον μετὰ θάνατον κατεδίκασεν, τολμήσαντα μόνον γράψαι δεῖν παρισιωπηθῆναι τὰ ἐξ κεφάλαια τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου. ἐπειδὴ δὲ οἱ Θεοδοῦρου ἀντιποιοῦμενοι αἰρετικοὶ πύσης προτάσεως 5 καὶ ἐγχειρήσεως ἐκπεπτωκότες ἐπεχείρησαν λέγειν πρὸς ἀπάντων τῶν ἀγνοούντων ὡς ὁ τῆς ὁσίας μνήμης Κύριλλος ἐν τινι μέρει ἐπιστολῆς τοῦτον ἐπήγεισεν, ἐκ πολλῶν ἀποδείκνυται ὅτι οὐ συμβαίνει τὸ αὐτῶν ἐγχείρημα τοῖς εἰρημένοις παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου ἐν διαφόροις αὐτοῦ λόγοις κατὰ τοῦ δυσσεβοῦς Θεοδοῦρου, ἐν οἷς ἀσεβέστερον αὐτὸν πάντων τῶν ἄλλων αἰρετικῶν ἀποδείξας, εἶτα οὐκ ἐνεγκῶν τὸ πλήθος τε καὶ μέγεθος τῶν αὐτοῦ βλασφημιῶν τῶν εἰρημένων κατὰ τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος 10 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπεφθέγγετο οὕτως εἰπὼν, Ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ καὶ ἔφριξεν ἐπὶ πλείω σφόδρα, λέγει κίριος, ὦ τῆς ἀπορρήτου σκαυότητος, ὦ γλώσσης λαλούσης ἀδικίαν κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ κέρας υἱροσύνης. καὶ πάλιν, Ἐπίθες, ἄνθρωπε, τῇ σαυτοῦ γλώττῃ θύραν καὶ μοχλὸν· παῦσαι τὸ κέρας εἰς ὕψος ἐπαίρων καὶ λαλῶν ἀδικίαν κατὰ τοῦ Θεοῦ. μέχρι τίνος ἐπιπυδῆς ἀνεξικακοῦντι Χριστῷ; εἰς νοῦν ἔχε τὸ γεγραμμένον παρὰ τοῦ Θεοπεσίτου Παύλου, Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ πλήττοντες αὐτῶν ἀσθενοῦσαν τὴν συνείδησιν εἰς Χρι-

1. καταμαρτυρεῖ R. id. ἡ om. P. 15. ἐπὶ πλείω] De formula hac semibarbara vid. annot. ad Xenoph. Hist. gr. II. 2. 16. p. 233. 21. Παύλου] I. Cor. VIII. 12. 22. τὴν om. P.

censi Synodo, prout testatur Sanctus Athanasius. Sed et Calchedonensis sancta Synodus Domnum Antiochiae factum Episcopum post mortem cœdemnavit, quod solum ausus est scribere, oportere taceri duodecim capitula Sancti Cyrilli. Quoniam autem Theodori defensores haeretici, omni propositione et conatu excidentibus, praesumunt dicere ad deceptionem ignorantium, quod Sanctae memoriae Cyrillus in aliqua parte epistolae illum collaudavit; ex multis ostenditur, quod non convenit eorum commentum dictis a Sancto Cyrillo in diversis ejus libris contra impium Theodorum, in quibus magis impium omnibus aliis haereticis eum ostendem, deinde non sustinens plurimas et maximas ejus blasphemias contra regnum Deum et Salvatorem nostrum Jesum Christum dictas, exclamavit, ita dicens: Expavit coelum super hoc, et horruit amplius vehementer, dicit Dominus. O intolerabilem malignitatem, o linguam loquentem iniquitatem contra Deum, et in altitudinem cornu extollentem. Et iterum: Impone homo tuae linguae ostium et seram: cessa corne in altitudinem extollens, et loquens iniquitatem adversus Deum. Quousque insultas patienti Christo? In mente habe scriptum a divino Paulo: Sic autem percutientes in fratres, et percutientes eorum infirmam conscientiam, in Christum

στὸν ἀμαρτάνετε. καὶ ἵνα τί καὶ ἐκ προφητικῶν φθῆξωμαι βι-
 βλίων, Ἐδικαιώθη Σόδομα ἐκ σοῦ. νενίκηκας τὰς Ἑλλήνων ἀθυ-
 ροστομίας, ἃς ἐποίησαντο κατὰ Χριστοῦ, μωρῶν ἠγοῦμενοι V 295
 τὸν σταυρὸν. οὐδὲν ὄντα διέδειξας τὰ τῆς Ἰουδαϊκῆς ἀπονοίας R 850
 ἐγκλήματα. τούτων τοίνυν οὕτως ἐπὶ κατακρίσει τοῦ ἀσεβοῦς
 Θεοδώρου ὑπὸ τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου εἰρημέων, εἰ καὶ δοίη
 τις κατὰ τοὺς ἐκείνων λόγους τὸν ἐν ἁγίοις Κύριλλον εἰρηκέναι τι
 ὑπὲρ Θεοδώρου, οὐδὲ τοῦτο ξημεῖται αὐτὸν τῆς κατακρίσεως.
 εὐρίσκομεν γὰρ ὡς πολλοὶ τῶν ἄλλων πατέρων τινὰς τῶν αἵρετι-
 10 κῶν ἀπεδέξαντο, ὡσπερ καὶ οἱ ἐν ἁγίοις Δάμασος καὶ Ἀθανά- C
 σιος καὶ Βασίλειος Ἀπολλινάριον, καὶ Λέων δὲ ὁ τῆς ὄσιας μνή-
 μης Ἐκτυχέα. καὶ ὁμως ἐπειδὴ φανερὰ γέγονεν ἡ τούτων ἀσέβεια,
 οὐκ ἐξέφυγον διὰ τὴν τοιαύτην ἀποδοχὴν οἱ αἵρετικοὶ τὴν μετὰ
 ταῦτα εἰς οἰκεῖον πρόσωπον καὶ τὴν αὐτῶν ἀσέβειαν γενομένην
 15 κατάκρισιν τε καὶ ἀναθεματισμόν. τοσαύτη δὲ ἐστὶν ἡ μανία
 τῶν Θεόδωρον ἐκδικούντων ὅτι τολμῶσι καταψέυδεσθαι καὶ Γρη-
 γορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, ὡς
 ἐπιστολὰς πρὸς αὐτὸν Θεόδωρον ἀποστειλάντων πεπληρωμένας
 ἐπαινοῦ· ὅπερ ψεύδους ἐστὶ μεστόν. Γρηγόριος μὲν γὰρ ὅτε ὑπὲρ D
 20 τῆς ἀληθείας ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγωνισάμενος καὶ τοὺς λαοὺς
 ἀπὸ τῆς τῶν Ἀρειανῶν πλάνης εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐπιστρέ-
 ψας εἰς τὴν οἰκεῖαν ἐπανῆλθε πατρίδα, τὰς παρὰ τῶν αἵρετικῶν
 κακούργως προφερομένας ἐπιστολὰς οὐ πρὸς Θεόδωρον τὸν Μο-

1. φθῆξωμαι PV. Ezech. XVI. 51. 2. Θυροστ. R. 9. τῶν al-
 terum om. P. 11. δὲ om. P. 19. ὅτι P.

peccatis. Et ut aliquid etiam ex propheticis loquar codicibus: Justificata est Sodoma ex te, superasti Paganorum verbositates, quas contra Christum fecerunt, stultitiam existimantes crucem, nihil esse ostendisti Judaicae superbiae crimina. His igitur ad condemnationem Theodori sic a Sancto Cyrillo dictis, licet aliquis concedat, secundum illorum verba Sanctum Cyrillum aliquid pro Theodoro dixisse, neque hoc liberat illum a condemnatione. Invenimus enim, quod multi sanctorum Patrum quosdam haereticos collaudaverunt, sicut et Sancti Damasus et Athanasius et Basilius Apollinarium, et Sanctus Leo Eutychen: et tamen cognita eorum impietate, non propter hoc evaserunt haeretici condemnationem et anathema, quod postea contra eorum personam et impietatem factum est. Tantis autem est furor defendentium Theodorum, quia praesumptum adversus Gregorium Theologum, et Joannem Constantinopolitanum mentiri, dicentes epistolas ad eundem Theodorum plenas laudis eos direxisse: quod falsum est. Gregorius enim, cum in Constantinopoli pro veritate laborans, conversis per eum ab Ariana insania ad Catholicam fidem populi, ad suam patriam reversus est, epistolas quas haeretici dolose pro-

- ρουεστίας ἔγραψεν, ἀλλὰ πρὸς Θεόδωρον ἐπίσκοπον Τυάνω, ἣτις ἐστὶν τῆς δευτέρας Καππαδοκῶν μητροπόλις· τῆς δὲ αὐτῆς χώρας ἐστὶν ἡ Ναζιανζός, ἣς γέγονεν ἐπίσκοπος ὁ αὐτὸς ἐν ἁγίοις Γρηγόριος, καὶ Ἀριανζὸς τὸ χωρίον, ὅθεν ὠρμητο. τοῦτο γὰρ καὶ αὐταὶ σαφῶς δηλοῦσιν αἱ ἐπιστολαί, μεμνημένα ἰδῶν⁵
- P 371** καὶ συνόδων καὶ τοῦ αὐτοῦ χωρίου Ἀριανζοῦ καὶ ἐτέρων χωρίων τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας καὶ μηνῶν τῇ ἐπιχωρίῳ διαλέκτῳ Καππαδοκῶν ὠνομασμένων καὶ Βοσπορίου ἐπισκόπου ἐπ' αὐτὸν τελούτος Κολωνίας τῆς πόλεως καὶ ἐτέρων ἐπισκόπων καὶ χωρεισκόπων καὶ μοναστηρίων ὑπὸ τὸν αὐτὸν τελούντων Θεόδωρον μη-¹⁰
- μονεύουσαι, ὧν καὶ μέχρι νῦν σώζεται τὰ αὐτὰ ὀνόματα. ποῖα δὲ μετουσία Καππαδοκαίς πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς δευτέρας Κιλικίας ἢ τότε ἢ νῦν ὑπάρχει, διαμεμερισμένης τῆς τῶν ἐπαρχιῶν τούτων διοικήσεως; ἢ ποίους ἐπισκόπους ὑφ' ἐαυτὸν ἔχειν ἠδύνατο ὁ
- B** Μοψουεστίας ἐπίσκοπος, αὐτὸς ὑπὸ τὸν τῆς αὐτῆς δευτέρας Κι-¹⁵
- R 852** λικίας μητροπολίτην τελῶν; Ἰωάννης δὲ ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἔγραψεν ἐπιστολὴν πρὸς Θεόδωρον τὸν Μοψουεστίας, οὐκ ἐπαίων δὲ ἀλλὰ μέμψων καὶ ἐπιτιμήσεων οὖσαν μεστῆν, ὡς ἐκπρόστος αὐτοῦ τῆς Θεοσεβείας. συνισκῆσαι γὰρ αὐτῷ τὸν μονήρη βλον ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ μοναστηρίῳ τῆς ἐκεῖσε συνδιαγωγῆς²⁰
- ἀναμμνήσκει αὐτόν, καὶ ταῦτα μαρτυροῦσι Σωζόμενος καὶ Ἰου-

4. Γρηγόριος ὁ αὐτὸς ἐν ἁγίοις γέγονεν ἐπίσκοπος P. 5. ἰδῶν PV. 7. μηνῶν ὡς P, μὴν ὡς V. 9. Κολωνίας PV. 10. τῶν αὐτῶν P. 13. ἢ alterum om. P.

ferunt, non ad Theodorum Mopsuestenum scripsit, sed ad Theodorum Episcopum Tyanensem, quae est secundae Cappadociae metropolis. Eiusdem autem provinciae sunt et Nazianzus civitas, cuius fuerat Episcopus idem sanctae memoriae Gregorius, et Arianzus praedium, unde ortus fuerat Hoc enim et ipsae epistolae aperte significant, memoriam facientes consuetudinam et collectionum, et ejusdem praedii Arianzi, et aliorum praediorum ejusdem provinciae, et mensis vernacula lingua Cappadocum nominati, et Bosphorii Episcopi sub eodem Theodoro constituti, qui tunc temporis Coloniae civitatis ejusdem provinciae Episcopus erat, et aliorum Episcoporum, et Chorepiscoporum, et Monasteriorum, quae sub Theodori jurisdictione erant, quorum usque nunc eadem nomina servantur. Qualis porro communio Cappadocibus ad secundam Ciliciam, vel tunc, vel modo divisa earum provinciarum gubernatione? Et quae Episcopus sub se habere poterat Mopsuestenus Episcopus, cum ipse sub metropolitano secundae Ciliciae constitutus esset? Joannes autem Constantinopolitanus scripsit quidem epistolam ad Theodorum Mopsuestenum, non tamen laudibus, sed querimoniis et increpationibus plenam, ut patet illo a bona conversatione lapsus. Quoniam enim cum eo monasticam vitam in uno eodemque Monasterio exercuit, conversationis ibi factae om-

χιος και Σωκράτης και Θεοδώρητος ὁ πολλοὺς ὑπὲρ Θεοδώρου
 λόγους τε και ἐπαίνους ἐκτείνας. εἰ δὲ προσφέρουσι μαρτυρίας
 Ἰωάννου τοῦ Ἀντιοχείας και τῆς ὑπ' αὐτὸν ἀνατολικῆς συνόδου **C**
 ὑπὲρ Θεοδώρου και τῆς αὐτοῦ ἀσεβείας γενομένης, ἀνάγκη αὐ-
 5 τοὺς κάκεινα δέξασθαι, ἅπερ ὕσον τό γε ἐπ' αὐτοῖς εἰς κατάκρι-
 σιν τοῦ ἐν ἁγίοις Κυριλλου και ἀθέτησιν τῆς ὁρθῆς πίστεως οἱ **V 296**
 περὶ Ἰωάννην ἐτόλμησαν, και ἅπερ ἔγραψαν, Νεστόριον και
 τὴν αὐτοῦ κακοδοξίαν ἐπὶ πλείστον χρόνον ἐκδικοῦντες. και τοῦτο
 δεικνυται ἐκ διαφόρων αὐτῶν λόγων τε και ἐπιστολῶν πρὸς Θεο-
 10 δόσιον τὸν τῆς εὐσεβοῦς λήξεως και ἑτέρους διαφόρους γραφει-
 σῶν. και ταῦτα μὲν οὕτως. ἵνα δὲ μηδὲν τῆς ἀκριβείας παρα-
 λέψωμεν, ἀναγκαῖον ἐνομίσαμεν μνησθῆναι και τῶν γραφέντων **D**
 παρὰ Ἀθουσίτῃνου τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης ἐπισκόπου ἐν Ἀφρικῇ
 γενομένου. ζητήσεως γάρ τινος περὶ Καικιλιανοῦ μετὰ θάνατον
 15 αὐτοῦ κινήσεως, ὡς τῆς ἐκκλησιουστικῆς παρατραπέντος παρα-
 δόσεως, και τινῶν τούτου χάριν χωρισάντων ἑαυτοὺς τῆς καθο-
 λικῆς ἐκκλησίας, γράφει πρὸς Βονιφάτιον ὁ αὐτὸς τῆς ὁσίας
 μνήμης Ἀθουσίτινος ὡς οὐκ ἔδει τινὰς διὰ τοῦτο χωρῆσαι ἑαυτοὺς
 20 τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας· εἰ γὰρ ἀληθῆ ὑπῆρχεν τὰ ἐπαγόμενα
 Καικιλιανῶ, και ἐφανερῶθη ἐναντία φρονήσεως τῆς καθολικῆς
 καταστάσεως, και μετὰ θάνατον ἂν τοῦτον ἀναθέματι ὑπέβαλον. **P 372**

2. λόγους και P sola.

ib. προσφέρουσι P.

18. χωρῆσαι PV.

admonuit: et pro his testimonium praebent Sozomenus, et Hesychius, et Socrates, et Theodoretus, qui multas pro Theodoro orationes et laudes fecit. Si autem testimonia proferunt Joannis Antiocheni, et Orientalis Concilii sub eo constituti, facta pro Theodoro, et ejus impietate, necesse est eos, et illa suscipere, quae (quantum ad illos pertinet) ad condemnationem Sancti Cyrilli, et reprobationem rectae fidei fecerunt Joannes et qui cum illo erant, nec non etiam quae scripserunt, Nestorium et ejus perfidiam diutius defendentes. Et hoc ostenditur ex diversis eorum libris et epistolis, quas ad Theodosium pia recordationis, et ad alios diversos scripserunt. Et haec quidem sic se habent. Ut et haec qui- autem nihil subtilitatis praetermittamus, necessarium putavimus memorare dem sic. ut etiam illa, quae ab Augustino sanctae memoriae Africano Episcopo scri- autem, etc. pta sunt. Quaestione enim aliqua post mortem Caecilianus de eo mota, praetermit- quod ab Ecclesiastica traditione declinasse dicebatur, et propter hoc timus. quibusdam a Catholica Ecclesia separatis, scribit ad Bonifacium idem *Lenncl.* Sanctus Augustinus, quod non oportebat, aliquos ideo separare sese a et ut haec Catholica Ecclesia: Si enim vera essent ea quae Caeciliano infereban- quidem sic- tur, et manifestatus esset contrarium aliquid Ecclesiastico statui sapuis-ut nihil sub- se, etiam post mortem eum anathemati subjicerem. Sed et regula san- tilitatis ha-

ἀλλὰ καὶ κανὼν τῆς ἁγίας ἐν Ἀφρικῇ συνόδου διαγορεύει τοὺς ἐπισκόπους τοὺς τὴν οἰκίαν περιουσίαν ἢ ἐν διαθήκῃ ἢ ἐξ ἀδιαθέτου αἱρετικῶ παραπέμποντας χρῆναι καὶ μετὰ θάνατον ἀναθεματίζεσθαι. πρὸς τοῦτοις δὲ ἅπασι τίς ἀγνοεῖ τὰ ἐν τοῖς ἡμετέροις χρόνοις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης γεόμενα⁵ κατὰ Διωσκόρου, ὃς οὐδὲν περὶ πίστιν ἡμαρτηκῶς διὰ μόνην ἐκ-
R 854 κλησιαστικὴν κατάστασιν μετὰ θάνατον παρ' αὐτῆς τῆς κατὰ Ῥώμην ἁγιωτάτης ἐκκλησίας ἀνεθεματίσθη. εἰ τοίνυν οἱ μηδὲν εἰς πίστιν πταίσαντες ἐπίσκοποι διὰ κατάστασιν ἐκκλησιαστικῆν
B καὶ διὰ χρηματικὴν αἰτίαν ἀναθέματι καὶ μετὰ θάνατον ὑποβάλλονται, πόσῳ μᾶλλον Θεόδωρος ὁ εἰς αὐτὸν τὸν θεὸν ἀσεβήσας; ὅσον δὲ πρὸς τὴν ἄνοιαν τῶν λεγόντων μὴ δεῖν ἀναθεματίζεσθαι μετὰ θάνατον τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀσεβείᾳ τελευτῶντας, ἴδιμῃ μὴδὲ τοὺς ἀδίκως κατακριθέντας πατέρας μετὰ θάνατον ἀνακαλεῖσθαι, ὅπερ συμβέβηκεν καὶ ἐπὶ Ἰωάννῃ τῷ ἐν ὄσιᾳ τῇ μνήμῃ¹⁵ ἐπισκόπῳ γεομένῳ Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας μετὰ θάνατον ἀνακληθέντι καὶ ἐπὶ Φλαβιανῶ τῷ τῆς ὄσιᾳ μνήμης, καὶ αὐτῷ Κωνσταντινουπόλεως γεομένῳ ἐπισκόπῳ,
C ἀδίκως μὲν ἐν ζῳῇ κατακριθέντι, δικαίως δὲ μετὰ θάνατον ἀνακληθέντι ὑπὸ τε τοῦ τῆς ὄσιᾳ μνήμης πάπα Λέοντος καὶ τῆς²⁰ ἐν Χαλκηδόνι ἁγίας συνόδου. ἐπιτεῦθεν δὲ συμβαίνει κατὰ τῶς ἐκείνων λόγους τοὺς μὲν αἱρετικοὺς τοῖς ἁγίοις πατράσι συναρι-

4. τοῖς om. P. 8. ἀναθεμ. PV. 15. τῇ om. P. 20. τοῦ om. P. 21. δὲ] τε V.

bentis praec-tae Synodi Africanae statuit, Episcopus, qui suas facultates in testamento, vel ex intestato haeretico relinquunt, oportere et post mortem anathematizari. Super haec autem omnia, quis ignorat, ea quae nostris temporibus in Ecclesia antiquioris Romae contra Dioscorum acta sunt? Qui cum nihil in fidem peccasset, tamen propter solum Ecclesiasticum ordinem post mortem ab eadem sancta Ecclesia Romana anathematizatus est? Si igitur nihil in fidem peccantes Episcopi, propter solum Ecclesiasticum ordinem, et propter causam pecuniariam anathemati et post mortem subjiciantur: quanto magis Theodorus, qui in ipsum Deum peccavit? Quantum autem ad insipientiam dicentium, non oportere anathematizari post mortem eos, qui in sua impietate mortui: oportebat nec eos, qui injuste condemnati sunt Patres post mortem revocari, quale contigit in Joanne sanctae recordationis Episcopo Constantinopolitanae civitatis, ab universali Ecclesia post mortem revocato, et in Flaviano sanctae memoriae et ipso Episcopo Constantinopolitanae civitatis, injuste quidem in vita condemnato, juste autem post mortem revocato tam a sanctae memoriae Papa Leone, quam a sancta Calchedonensi Synodo. Ex hoc autem contingit secundum illorum verba, haereticos quidem sanctis Patribus connumerari, utpote liberatos debita eis condemnatione,

θμεΐσθαι, οἷα ἑλευθέρους ἀφιεμένους τῆς ὀφειλομένης αὐτοῖς κατακρίσεως, τοὺς δὲ ἁγίους πατέρας ἀδίκως καταδικασθέντας τοῖς αἰρετικοῖς συνάπτεσθαι, οἷα μὴ λυομένης τῆς ἐπ' αὐτοῖς ἀδίκου κατακρίσεως. ἀξιοπιστότερος δὲ πάντων ἔστι διδάσκαλος 5 ὁ κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς περὶ ἑαυτοῦ λέγων, Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν **D** μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἵνα κρίνη τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. 10 ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται· ὁ μὴ πιστεύων εἰς αὐτὸν ἤδη κέριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. καὶ τὸ πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον διὰ τοῦ προφήτου *Δαβὶδ* **V 297** λέγει τοὺς ἀσεβεῖς μὴ ἀναστήσεσθαι ἐν κρίσει. τῆς οὖν τοιαύτης τοῦ κυρίου ἀποφάσεως ἐξενεχθείσης κατὰ παντὸς ἀσεβοῦς, καὶ 15 οὐδὲν διαστελλούσης μεταξὺ ζώντων καὶ νεκρῶν αἰρετικῶν, πῶς τολμῶσιν ἀντιπλήτειν τῇ τοιαύτῃ ἀποφάσει, καὶ τοὺς ἅπαξ ἀσεβήσαντας καὶ διὰ τοῦτο ἤδη ὑπὸ τοῦ κυρίου κατακεκριμένους **P 373** λέγειν μὴ δεῖν μετὰ θάνατον κατακρίνεσθαι; καὶ ὁ Θεὸς δὲ ἀπόστολος, τὸν Χριστὸν ἔχων ἐν ἑαυτῷ λαλοῦντα, οὐ μόνον κατὰ **R 856** 20 ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ κατὰ ἀγγέλων, τὴν τοιαύτην ἐπήγαγεν ἀπόφασιν, εἰπὼν ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῇ πρὸς Γαλάτας, Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ὑμᾶς πῶρ' ὁ εὐγγ-

1. αὐτῆς P. 3. τῆς] πᾶς P. ib. ἑαυτοῖς R. 5. ὁ alterum om. P. 12. *Δαβὶδ*] Ps. I. 5. 21. Γαλάτας] I. 8. 22. εὐαγγελίζεται PV. ib. εὐαγγελισάμεθα P.

sanctos autem Patres injuste condemnatos, haereticis conjungi, utpote non soluta contra eos facta iniqua damnatione. Omnibus autem magis credendus est Doctor Dominus et Deus noster Jesus Christus, de se dicens: *Sic enim dilexit Deus mundum, ut filium suum unigenitum daret, ut omnis qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam aeternam. Non enim misit Deus Filium suum in mundum ut judicet mundum, sed ut salvetur mundus per ipsum. Qui credit in eum, non judicatur: qui autem non credit, jam judicatus est, quia non credit in nomine unigeniti Filii Dei.* Et Spiritus autem sanctus per Prophetam David dicit, impios non resurrecturos in judicio. Tali igitur Domini sententia prolata adversus omnem impium, et nihil discernente inter vivos et mortuos haereticos, quomodo audent resistere tali sententiae, et eos qui semel impie egerunt, et propter hoc jam a Domino condemnati sunt, dicere, non oportere post mortem condemnari? Et divinus autem Apostolus, qui Christum in semetipso habet loquentem, non solum adversus homines, sed etiam adversus Angelos talem protulit sententiam, dicens in Epistola ad Galatas: *Sed licet nos aut Angelus de coelo evangelizaverit praeter-* **Doctor est**

γελιάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω, ὡς προειρήκαμεν. καὶ ἄρτι πάλιν λέγω, Εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω. καὶ τίς οὕτως ἀσεβῆς ὡς τολμηῆσαι εἰπεῖν ὡς τὰ παρὰ Θεοδώρου ἀσεβῶς συγγραφέντα ἢ μέρος αὐτῶν παρεδόθη
B ποτὲ τῇ ἁγίᾳ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' οὐκ εὐθὺς ὁ τολμησας τι τοιοῦτο παραφθέρχασθαι ἀναθέματι καθυπεβλήθη παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων;

Εἴ τις τοίνυν μετὰ τὴν τοιαύτην ὀρθὴν ἰμολογίαν καὶ κατὰ κρισιν τῶν αἰρετικῶν, τῆς εὐσεβοῦς ἐννοίας σωζομένης, περὶ ὀνομάτων ἢ συλλαβῶν ἢ λέξεων ζυγομαχῶν χωρίζει ἑαυτὸν τῆς 10 ἁγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας, ὡσπερ ἐν ὀνόμασι μόνοις καὶ λέξεσι κειμένης ἡμῖν τῆς εὐσεβείας, ἀλλ' οὐκ ἐν πράγμασι, ὁ τοιοῦτος ὡς τοῖς σχίσμασι χαίρων λόγον ἐφέξει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἀπατωμένων ἢ ἀπατηθησομένων τῷ μεγάλῳ Θεῷ καὶ σω-
C τῆρι ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. 15

Ἰνδ. α'. κζ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ιβ' μόνου.

Ἰνδ. β'. κζ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ιγ' μόνου.

Ἰνδ. γ'. κη'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ιδ' μόνου.

τλδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. κθ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ιε' μόνου. 20

Ἰνδ. ε'. λ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ις' μόνου.

6. τοιοῦτον P.

quam quod evangelizavimus vobis, anathema sit. Sicut praediximus, et nunc iterum dico: Si quis vobis evangelizaverit praeter id quod accepistis, anathema sit. „Et quis ita impius est, ut praesumat dicere, quod Theodori impia scripta, vel pars eorum, tradita est aliquando sanctae Dei Ecclesiae, et non statim, qui ausus est aliquid tale loqui, anathemati subjectus est a sanctis Patribus?“

„Si quis igitur post ejusmodi rectam confessionem, et haereticorum condemnationem, salvo manente pio intellectu, de nominibus vel syllabis vel dictionibus contendens, separat se a sancta Dei Ecclesia, tanquam non in rebus, sed in nominibus solis et dictionibus posita nobis pietate: talis utpote dissensionibus gaudens, rationem pro semetipso, et pro deceptis et decipiendis ab eo, reddet magno Deo et Salvatori nostro Iesu Christo in die iudicii.“

A. C.

553. xxvi. Ind. i. Post Consulatum Basilii XII. solius. 1. 333

554. xxvii. Ind. ii. Post Cons. Basilii XIII. solius. 2.

555. xxviii. Ind. iii. Post Cons. Basilii XIV. solius. 3.

CCCXXXIV. Olympias.

556. xxix. Ind. iv. Post Cons. Basilii XV. solius. 4.

557. xxx. Ind. v. Post Cons. Basilii XVI. solius. 1. 334

[Ol. Iph.]

Ἰνδ. ε'. λα'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ιζ' μόνου.
 Ἰνδ. ζ. λβ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ιη' μόνου.

D

τλέ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. η'. λγ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ιθ' μόνου.

5 Ἰνδ. θ'. λδ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ κ' μόνου.

Ἰνδ. ι'. λε'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ κα' μόνου.

Τούτῳ τῷ ε' καὶ λ' ἔτει τῆς Ἰουστινιανοῦ βασιλείας καὶ μετὰ ὑπατείας Βασιλείου τὸ κα' τῆ' κ' τοῦ μαρτίου μηνός, Ἰνδι- P 374
 κτιῶνος ι', καὶ τρίτῳ ἔτει τλέ' Ὀλυμπιάδος, ἐπληρώθη τὰ φלב'
 10 ἔτη τοῦ ἑορταστικοῦ κύκλου τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ,
 ἀφ' οὗ τὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκούσιον καὶ ζωοποῖον κατεδέξατο θάνα-
 τον Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς οἱ χριστιανοὶ ἑορ- R 858
 τάζειν ἠρξάμεθα τὴν ἁγίαν αὐτοῦ ἀνάστασιν. καὶ ἄρχεται ἡ δευ-
 15 τέρα περίοδος τοῦ ἑορταστικοῦ κύκλου τῶν φלב' ἐναυτῶν ἀπὸ V 298
 εἰκοστῆς πρώτης καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου μηνός τῆς ἐνεστώσης
 ἐπιμεμήσεως, καθ' ἣν ἡ ἰσημερία γνωρίζεται.

Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐκ τοῦ εἰς τὸ πάσχα λόγου.

Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι, φησὶν ὁ θανμάσιος Ἀμβα- B
 κούμ, καὶ γὰρ μετ' αὐτοῦ σήμερον τῆς δεδομένης μοι παρὰ τοῦ

4. 5. Βασιλείου bis om. R, in m. supplens. 7. ε' καὶ λ' ἔτει] πύμ-
 πτω ἔτει καὶ τριακοστῷ P. 8. ὑπατείας P sola. id. κ' τοῦ] εἰ-
 κοστῇ P. 12. οἱ om. P. 18. Ἀρβακούμ] II. 1.

558. xxxi. Ind. vi. Post Cons. Basilii XVII. solius. 2.
 559. xxxii. Ind. vii. Post Cons. Basilii XVIII. solius. 3.

CCCXXXV. Olympias.

560. xxxiii. Ind. viii. Post Cons. Basilii XIX. solius. 4.
 561. xxxiv. Ind. ix. Post Cons. Basilii XX. solius. 1. 335.
 562. xxxv. Ind. x. Post Cons. Basilii XXI. solius. 2.

Hoc quinto et trigesimo Justiniani Imperatoris anno, et post Consu-
 latus Basilii XXI. Martii mensis die xx. et Indict. x. anno III. Olym-
 piadis cccxxxv. completi sunt anni dxxxii. Paschalis Cycli sanctae et vi-
 vificae Crucis, in qua Christus verus Deus noster voluntariam et vivifi-
 cam mortem pro nobis subijt, ex quo nos Christiani celebrare coepimus
 sanctam ipsius Resurrectionem. Et incipit secunda Cycli Paschalis pe-
 riodus annorum dxxxii. a vicesima prima die Martii praesentis Indictio-
 nis, qua quidem die aequinoctium incipit.

S A N C T I G R E G O R I I
 ex oratione de Pascha.

„Super custodiam meam stabo, inquit admirandus Habacuc. Atque
 ego hodierna die cum ipso, concessa mihi Spiritus sancti facultate et con-

πνεύματος ἔξουσίας καὶ θεωρίας, καὶ ἀποσκοπεύσω καὶ γνώσομαι τί ὄφθῆσεται καὶ τί λυλῆθήσεται μοι. καὶ ἔστην καὶ ἀπισκόπευσα. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ τῶν νεφελῶν, καὶ οὗτος ὑψηλὸς σφόδρα, καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ ὡς ὄρασις ἀγγέλου, καὶ ἡ στολὴ αὐτοῦ ὡς φέγγος ἀστραπῆς διερχομένης. καὶ ἔηξεν τῆς χεῖρα αὐτοῦ κατὰ ἀνατολᾶς, καὶ ἐβόησεν φωνῇ μεγάλῃ· φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ σάλπιγγος, καὶ κύκλω αὐτοῦ ὡς πλῆθος οὐρανόου στρατιᾶς. καὶ εἶπεν, Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ ὅσος τε ὄρατος καὶ ὅσος ἀόρατος. Χριστὸς ἐκ νεκρῶν, συνειργεσθε. Χριστὸς εἰς ἑαυτὸν, ἐπανάρχεσθε. Χριστὸς ἐκ τάφων, κλυθεύετε ῥωθῆτε τῶν δεσμῶν τῆς ἁμαρτίας. πύλαι ἔδου ἀνοίγονται, καὶ θάνατος καταλύεται, καὶ ὁ παλαιὸς Ἀδὰμ ἀποτίθεται. καὶ οἱ τις ἐν Χριστῷ καινῇ κτίσει, ἀνακαινίξεσθε. ταῦτα ὁ μὲν ἔλεγε. οἱ δὲ ἀνύμνον ὅπερ καὶ πρότερον, ἦν ἵκα ἡμῖν ἐπεφάνη Χριστὸς διὰ τῆς κάτω γεννήσεως, τὸ Λόζα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία· μεθ' ὧν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν ταῦτα φθεγγόμενος. εἶη δὲ καὶ φωνὴν λαβεῖν τῆς ἀγγελικῆς ἀξίας καὶ πάντα περιηχοῦσαν τὰ πέρατα.

D Λογίζεσθω ἡ ἀρχὴ τῆς ἀποκαταστάσεως, ἦγον περιόδου τῶν φλβ' ἔνιαυτῶν ἀπὸ ἐ' ἔτους καὶ αὐτοῦ Φιλίππου τοῦ ἰουλιόου καὶ Φιλίππου υἱοῦ αὐτοῦ, ὑπατείας Δεκίου καὶ Γρατιανῶ, καὶ α' ἔτους σγζ' Ὀλυμπιάδος, ἐξ οὗπερ τις ἀνιῶν ἐπὶ τὸ ἰδ'

2. ἔστιν V, ἔστη P. 17. φθέγγομαι Gregorius p. 846. ed. Benedictin. ib. ἀξίας P. 20. ἰουλιόου RV. 22. πρῶτον ἔτος P.

temptatione, et contemplabor, et cognoscam, quod mihi spectaculum visendum, et quid dicendum sit mihi. Et steti, et speculatus sum, et ecce vir conscendens nubes, et hic sublimis valde, et facies ejus, tamquam facies Angelis, et amictus ejus ut splendor fulguris pertranscuntis. Et extulit manum ad orientem, et clamavit voce magna, vox ejus quasi vox buccinae, et in circuitu ejus, quasi multitudo caelestis exercitus. Et dixit: Hodie salus mundo tam visibili quam invisibili. Christus ex mortuis, una resurgite. Christus in seipsum, redite. Christus ex sepulchro, peccati vinculis solvimini. Portae inferi aperiantur, et mors deletur, et vetus Adam deponitur. Et si qua est in Christo nova creatura, reanimiti. Haec quidem ipse dicebat. Illi autem idem canebant quod ante, cum nobis apparuerit Christus per incarnationem, illud, *Gloria in altissimis Deo, et in terra pax, in hominibus bona voluntas*, cum quibus et ipse inter vos haec loquor: Utinam vocem Angelis parem, quae omnes mundi fines pervadat, accipiam."

Computetur principium reparationis, sive periodi annorum MCCCII. a quinto anno et ipsius Philippi Junioris, et Philippi filii ejus, et a Decii et Gratiani Consulatu, et primus annus cccvii. Olympiadis, ex quo re-

ἔτος Τιβερίου Καίσαρος, ἦγον δ' ἔτος σβ' Ὀλυμπιάδος, ἐν ᾧ γέγονεν τὸ σωτήριον πάθος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εὐρήσει χρόνον ἐτῶν σιη'. κατιῶν δὲ ἐπὶ τὸ ἦ' ἔτος Κωνσταντίνου τοῦ μεγίστου βασιλέως, καθ' ὃ ἡ πρώτη Ἰνδικτος ἐτέθη ἐν ὕπατειά Βολουσιανοῦ καὶ Ἀνιανοῦ, συνάξει ἔτη ξε'. ἀπὸ δὲ θ' P 375 ἔτους Κωνσταντίνου καὶ μέχρι τῆς ἐνεστώσης ἰ' Ἰνδικτιῶνος, R 860 ἔτους λε' τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ ἐν ὕπατειά Βασιλείου τὸ κα' μόνου, ἀθροίσει χρόνον ἐτῶν σμθ', ὡς ὁμοῦ εἶναι τὰ ἀπὸ τοῦ σωτήριου πάχα μέχρι τοῦ ἐνεστώτος λε' ἔτους τῆς Ἰουστινιανοῦ 10 βασιλείας καὶ γ' ἔτους τλε' Ὀλυμπιάδος ἔτη φλβ'.

Ἰνδ. ια'. λς'. μετὰ ὕπ. Βασιλείου τὸ κβ' μόνου.

Τούτῳ τῷ λς' ἔτει τῆς Ἰουστινιανοῦ βασιλείας μηνὶ ἀπελλαίῳ, κατὰ Ῥωμαίους δεκεμβρίου κδ', ἡμέρα πρώτη τῆς ιβ' B Ἰνδικτιῶνος, ἡ τῶν ἐγκαινίων τῆς ἀγίας τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως τὸ δεύτερον ἐπετελέσθη ἑορτῆ.

τλς' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιβ'. λς'. μετὰ ὕπ. Βασιλείου τὸ κγ' μόνου.

Ἰνδ. ιγ'. λη'. μετὰ ἐπ. Βασιλείου τὸ κδ' μόνου.

V 299

Ἰνδ. ιδ'. λδ'. μετὰ ὕπ. Ἰουστίνου νέου τὸ β' μόνου.

2. τὸ om. P. 3. εὐρήσεις P. 5. συνάξεις P sola. 8. ἀθροίσεις P. 12. ἔται λς' P. ib. ἀπηλλαιφ PV. 15. ἀπετελέσθη P.

grediens ad xix. Tiberii Caesaris annum, sive ad iv. Olympiadis ccc. Anniam. c. quo salutaris Domini nostri Jesu Christi passio contigit, invenies tempus annorum cccviii. Descendens vero ad annum viii. Constantini Maximi Imperatoris, quando prima Indictio posita est in Consulatu Volusiani et Aniani, colliges annos lxxv. A nono autem anno Constantini, usque ad praesentem Indictionem x. anni xxxv. imperii Justiniani in Consulatu Basilii XXI. solius, conficies annos cccxlix. ita ut simul collecti a salutari Paschate usque ad praesentem xxxv. annum Justiniani Imperatoris, et iii. annum Olympiadis cccxxxv. putentur anni dxxxii.

A. C. [Ol. Iph.]
563. xxxvi. Ind. xi. Post Cons. Basilii XXII. solius. 3. 6071.

Hoc Justiniani imperii anno xxxvi. mense Apelleo, sive secundum Romanos, Decemb. xxiv. feria i. Indictionis xii. Encaeniorum seu Dedicatio Sanctae Dei Magnae Ecclesiae Constantinopolitanae secundo celebrata est Festivitas.

CCCXXXVI. Olympias.

564. xxxvii. Ind. xii. Post Cons. Basilii XXIII. solius. 4.

565. xxxviii. Ind. xiii. Post Cons. Basilii XXIV. solius. 1. 936.

566. xxxix. Ind. xiv. Post Cons. Justinii Junioris II. solius. 2.

Τούτω τῷ ἔτει τῇ ιδ' τοῦ νοεμβρίου μηνὸς Ἰνδικτιῶνος κ'
 C ἐτελεύτησεν Ἰουστινιανός, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰουστίνος νέος Αἰ-
 γουστος ἔτη ια', μηνῶν η'. ὁμοῦ ζη'.

Ἰνδ. ιε'. α'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Αἰγούστου μόνου.

ελξ' Ὀλυμπιάς.

5

D Ἰνδ. α'. β'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Αἰγούστου τὸ β'
 μόνου.

Ἰνδ. β'. γ'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Αἰγούστου τὸ γ'
 μόνου.

Ἰνδ. γ'. δ'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Αἰγούστου τὸ δ' 10
 μόνου.

Ἰνδ. δ'. ε'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Αἰγούστου τὸ ε'
 μόνου.

ελη' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. ς'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Αἰγούστου τὸ ς' 15
 μόνου.

3. Post ὁμοῦ ζη' addit P Ἦν δὲ ἡ ἰδέα Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως
 κονδοειδῆς (κωνοειδῆς P), εὐστηθός, λευκός, ὀλιγότριξ, ἀναφ-
 λάς, στρογγύλοψ, εὐμορφος, ἀνθηροπρόσωπος, ὀπυγελῶν, μικρο-
 λιος τὴν κάραν, τὸ γένειον κηρόν (leg. κίρῶν), ὡς οἱ Ῥωμαῖοι,
 εὐφρῖνος, ὑπόλευκος), quae in margine ascribit V. 4. Ante hanc
 versum ponit P τέλος Ἰουστινιανοῦ. Tum β' post μετὰ octies em.P.

6086. Hoc anno, xiv. die mensis Novembris, Indict. xv. mortuus est Ju-
 stinianus, et imperavit Justinus Junior Augustus anno xi. menses vii.
 Collig. an. vi. κλxxxvii.

FINIS JUSTINIANI.

567. i. Ind. xv. Post Cons. Justinif Junioris Augusti solius. 3.

CCCXXXVII. Olympias.

568. ii. Ind. i. Post Cons. Justinif Junioris Augusti II. solius. 4.

569. iii. Ind. ii. Post Cons. Justinif Junioris Augusti III. solius. 1. 337.

570. iv. Ind. iii. Post Cons. Justinif Junioris Augusti IV. solius. 2.

571. v. Ind. iv. Post Cons. Justinif Junioris Augusti V. solius. 3.

CCCXXXVIII. Olympias.

572. vi. Ind. v. Post Cons. Justinif Junioris Augusti VI. solius. 4.

*) Erat Justinianus Imperator forma habitaeque corporis turbinali, pecto-
 rosus, candidus, raro capillo, recalvaster, facie tereti, formosus, florido
 aspectu, subridens, subcano capite, mento Romanorum more raso, naso
 justo, subalbus.

Ἰνδ. ζ'. ζ. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Ἀγούστου τὸ ζ' P 376
μόνου. R 862

Ἰνδ. ζ. η'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Ἀγούστου τὸ η'
μόνου.

6 Τούτῳ τῷ η' ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ζ'
τῆς ἡ' Ἰνδικτιῶνος ἠσθένησεν Ἰουστίνος Ἀγούστος, καὶ ἐποίησεν
Τιβέριον Καίσαρα, μετονομάσας αὐτὸν Κωνσταντῖνον, καὶ διε-
τέλεσε σὺν αὐτῷ Καῖσαρ ὧν ἔτη τέσσαρα.

Ἰνδ. η'. θ'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου Ἀγούστου τὸ θ' μόνου.

10 τλθ' Ὀλυμπιάς. B

Ἰνδ. θ'. ι'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου Ἀγούστου τὸ ι' μόνου.

Ἰνδ. ι'. ια'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου Ἀγούστου τὸ ια' μόνου.

Ἰνδ. ια'. ιβ'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου Ἀγούστου τὸ ιβ' μόνου.

15 Τούτῳ τῷ ιβ' ἔτει τῆς Ἰουστίνου βασιλείας μηνὶ Σεπτεμ-
βρίῳ κς' τῆς ιβ' Ἰνδικτιῶνος ἐστέφθη ὑπ' αὐτοῦ Τιβέριος νέος
Κωνσταντῖνος, καὶ τῇ ε' τοῦ μετ' αὐτὸν ὀκτωβρίου μηνὸς τε-
λευτῆ Ἰουστίνος Ἀγούστος.

Καὶ ἐμονάρχησεν Τιβέριος Κωνσταντῖνος ἔτερα ἔτη δ'. C
ὀμοῦ ς'α'.

20 Ἰνδ. ιβ'. α'. ὑπ. Τιβέριου νέου Κωνσταντῖνου Ἀγούστου
τὸ α'.

5. ἔτει η' P. 9. β' quater om. P. ib. Ἀγούστου] Νέου P.
11. Νέου Ἀγούστου ter P. 14. ἔτει ιβ' P. 20. Ante Ἰνδ. po-
nit Τιβέριος P. ib. ὑπ.] μετὰ ὑπ. P.

A. C. [Ol. Iph.]
573. vii. Ind. vi. Post Cons. Justini Junioris Augusti VII. solius. 1. 338. Anni a m. c.

574. viii. Ind. vii. Post Cons. Justini Junioris Augusti VIII. solius. 2. 6081.

Hoc anno illius imperii viii. mense Septembri, die vii. Indict. viii.
morbo correptus est Justinus Augustus, et Tiberium Caesarem dixit,
nomine Constantini indito: vixitque ille cum eo, Caesaris insignitus di-
gnitate, annos quatuor.

575. ix. Ind. viii. Post Cons. Justini Junioris IX. solius. 3.

CCCXXXIX. Olympias.

576. x. Ind. ix. Post Cons. Justini Junioris X. solius. 4.

577. xi. Ind. x. Post Cons. Justini Junioris XI. solius. 1. 839.

578. xii. Ind. xi. Post Cons. Justini Junioris XII. solius. 2.

Hoc anno xii. Justini imperii, mense Septembri, die xxvi. Indictione
xii. coronatus est ab eo Tiberius Novus Constantinus: et v. die mensis
Octobris moritur Justinus Augustus.

Et solus imperavit Tiberius Constantinus alios annos iv. Colligun- 6090.
tur anni vi. MXXI.

T I B E R I U S.

579. i. Ind. xii. Post Cons. Tiberii Novi Constantini Augusti I. 3.
Chronicon Paschale vol. I. 44

V 800

τιμ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιγ'. β'. μετὰ ὑπ. Τιβερίου νέου Κωνσταντίνου.

Ἰνδ. ιδ'. γ'. μετὰ ὑπ. Τιβερίου νέου Κωνσταντίνου τὸ β' μόνου.

D Ἰνδ. ιε'. δ'. μετὰ ὑπ. Τιβερίου νέου Κωνσταντίνου τὸ γ' 5 μόνου.

Τούτω τῷ δ' ἔτει τῆς αὐτοῦ μοναρχίας ἠσθένησε Τιβέριος Καῖσαρ, καὶ τῇ πέμπτῃ τοῦ ἀγαίστου μηνὸς τῆς παρούσης ἀ' Ἰνδικτιῶνος ἐγένετο Καῖσαρ Μαυρίκιος Τιβέριος· καὶ τῇ δεκάτῃ τρίτῃ τοῦ ἀγούστου μηνὸς ἐστέρθη βασιλεύς, δοθείσης αὐτῷ παρὰ Τιβερίου νέου Κωνσταντίνου τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Κωνσταντίνης εἰς γυναικα· καὶ τῇ ιδ' τοῦ αὐτοῦ ἀγούστου μηνὸς τε-
 R 864 λευτῆ Τιβέριος νέος Κωνσταντίνος ἐν προκίεσσω τοῦ ἑβδομοῦ· καὶ ἐνεχθέντος τοῦ λειψάνου αὐτοῦ πλοῖ ἐν Κωνσταντινουπόλει,
 P 377 τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ ἐκηδεύθη καὶ ἀπέτεθη τὸ σῶμα αὐτοῦ εἰς τοὺς 15 ἄγιους Ἀποστόλους.

Εἶτα ἐβασίλευσε Μαυρίκιος ἔτη κ'. ὁμοῦ ζοιᾶ'.

Ἰνδ. α'. α'. ἐνιαυτὸς ἀνύπατος. καὶ ἐκ κοινοῦ δόγματος ἐγράφη, μετὰ ὑπατείας Τιβερίου Κωνσταντίνου τοῦ τῆς θείας λέξεως ἔτους δ'. 20

2. 3. 5. β'. γ'. δ'.] α'. β'. γ'. R. ib. μετὰ om. P. 3. Κωνσταντίνου Ἀγούστου R. 7. ἔτει τετάρτῳ P. 12. αὐτοῦ om. P. 14. πλοσι RV. ib. ἐν om. R. 18. α'] α' πρώτος P sola.

Anni a. m. c.

CCCXL. Olympias.

580. II. Ind. XIII. Tiberio Novo Constantino Cons. 4.

581. III. Ind. XIV. Post Cons. Tiberii Novi Constantini II. solius. 1. 340.

582. IV. Ind. XV. Post Cons. Tiberii Novi Constantini III. solius. 2.

Hoc anno IV. illius Monarchiae, aegrotavit Tiberius Caesar, et V. Augusti mensis praesentis Indictionis, creatus est Caesar Mauricius Tiberius: ac XIII. ejusdem mensis Augusti coronatus est Imperator, data illi a Tiberio Novo Constantino ipsius filia Constantina: et XIV. ejusdem mensis Augusti die moritur Tiberius Novus Constantinus in suburbano Hebdomi: ejusque funere navigio Constantinopolim delato, postero die celebratae sunt exequiae, illiusque corpus in aede Sanctorum Apostolorum depositum est.

A. C.

[Ol. Iph.]

Deinde imperavit Mauricius annos XX. Colliguntur anni VI. MCL.

6091. 583. I. Ind. I. Primus annus Consulibus caruit: et ex communi sententia scriptum est, Post Consulatum Tiberii Constantini disce memoriae anno IV.

τμα' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. β'. β'. ἔπ. Μαυρικίου Ἀγούστου τὸ α' μόνου.

Ἰνδ. γ'. γ'. μετὰ ἔπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀγούστου μόνου. B

5 Ἰνδ. δ'. δ'. μετὰ ἔπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀγούστου τὸ β' μόνου.

Ἰνδ. ε'. ε'. μετὰ ἔπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀγούστου τὸ γ' μόνου.

τμβ' Ὀλυμπιάς.

10 Ἰνδ. ζ'. ζ'. μετὰ ἔπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀγούστου τὸ δ' μόνου.

Ἰνδ. ζ'. ζ'. μετὰ ἔπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀγούστου τὸ ε' μόνου.

Ἰνδ. η'. η'. μετὰ ἔπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀγούστου τὸ ζ'. C
 15 Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ τῇ πασχαλίᾳ ἑορτῇ Μαυρικίου Τιβερίου
 εἰς συμβόλαια ἢ ἄλλο τι ἐπράχθη ἐπ' αὐτῷ τῶν εἰς γνώρισμα
 βασιλέως, ἀλλ' ἢ μόνον ἐστέρθη.

Ἰνδ. θ'. θ'. μετὰ ἔπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ζ'.

20 Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ Χοσρόης ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἦλθε πρὸς
 Ῥωμαίους, ἀνταρσίαν ὑπομείνας ἀπὸ Βαράμ τοῦ αὐτῷ συμφυ-
 λέτου· καὶ διὰ συμμαχίας Ῥωμαϊκῆς ἀπεκτείνθη εἰς τὴν ἑαυτοῦ D
 βασιλείαν.

2. μετὰ ἔπ. P. id. Μαυρικίου Τιβερίου P. 12. μόνου om. R.

13. ε' μόνου P sola. 20. αὐτὸ V, αὐτοῦ P.

CCCXLI. Olympias.

584. II. Ind. II. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti I. solius. 3.

585. III. Ind. III. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti solius. 4.

586. IV. Ind. IV. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti II. solius. 1. 341.

587. V. Ind. V. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti III. solius. 2.

CCCXLII. Olympias.

588. VI. Ind. VI. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti IV. solius. 3.

589. VII. Ind. VII. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti V. solius. 1. 342.

590. VIII. Ind. VIII. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti VI. solius. 2.

Hoc anno, festo Paschatis, Mauricius Tiberius coronavit filium suum Theodosium in Imperatorem. Neque tamen illius appositum nomen in publicis commentariis, vel quidpiam in eo actum, quo dignosci solent Imperatores, sed est duntaxat corona donatus.

591. IX. Ind. IX. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti VII. 3.

Hoc anno, Chosroes Persarum Rex, Varamo ejus contribuli in eum rebellante, ad Romanos confugit, iisdemque auxiliantibus in regnum suum est restitutus.

τμγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. ι'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ η'.

V 801 Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ Ἀναστάσιος πατριάρχης Ἀντιοχείας ἐπανῆλθεν ἐν Ἀντιοχείᾳ μετὰ τελευτῆν Γρηγορίου, πατριάρχου γενομένου, τοῦ καὶ διαδεξαμένου πρὸ τούτου τὸν αὐτὸν Ἀναστάσιον.

Ἰνδ. ια'. ια'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ θ'.

P 878 Ἰνδ. ιβ'. ιβ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀγούστου τὸ ι'.
R 866

Τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγιωτάτης ἐκκλησίας Κυριακῆς, πρεσβύτερος καὶ οἰκονόμος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας, ἡγείται ἔτη ιβ'.

Ἰνδ. ιγ'. ιγ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀγούστου τὸ ια'.

τμδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιδ'. ιδ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ιβ'.

B Ἰνδ. ιε'. ιε'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ιγ'.

Ἰνδ. α'. ις'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ιδ'.

Ἰνδ. β'. ις'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ιε'.

τμε' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. ιη'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ις'.

3. ἐνιαυτῷ ἔκει P. 7. Τιβερίου Ἀγούστου P. 10. οἰκονόμος V.

CCCXLIII. Olympias.

Ann̄i a m. c.	592. x.	Ind. x.	Post Cons. Mauricii Tiberii VIII.	4.
6102.	Hoc anno, Anastasius Antiochiae Patriarcha, post mortem Gregor̄i, qui Patriarcha extiterat, et antea eundem Anastasium expulerat, Antiochiam reversus est.			
	593. xi.	Ind. xi.	Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti IX.	1. 343
A. C.				[Ol. Iph.]
	594. xii.	Ind. xii.	Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti X.	2.
	Sanctissimae Constantinopolitanae Ecclesiae Patriarcha Cyriacus, Presbyter et Oeconomus ejusdem Ecclesiae, praefuit annis xii.			
	595. xiii.	Ind. xiii.	Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti XI.	3.

CCCXLIV. Olympias.

596. xiv.	Ind. xiv.	Post Cons. Mauricii Tiberii XII.	4.
597. xv.	Ind. xv.	Post Cons. Mauricii Tiberii XIII.	1. 344
598. xvi.	Ind. i.	Post Cons. Mauricii Tiberii XIV.	2.
599. xvii.	Ind. ii.	Post Cons. Mauricii Tiberii XV.	3.

CCCXLV. Olympias.

600. xviii.	Ind. iii.	Post Cons. Mauricii Tiberii XVI.	4.

Ἰνδ. δ'. ιθ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ιζ'.

Ἰνδ. ε'. κ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ιη'.

Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ μηνὶ φεβρουαρίῳ γέγονεν ὁ γάμος Θεοδοσίου τοῦ υἱοῦ Μαυρικίου ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, ἀπὸ θ' καὶ αὐτῆς ἕως ιε' τοῦ αὐτοῦ φεβρουαρίου μηνός. καὶ τῇ ε' τοῦ ἰουλίου μηνός τῆς αὐτῆς ε' Ἰνδικτιῶνος ἠδίκτου προτεθέντος ἐγράφη τῷ λοιπῷ μέρει τοῦ χρόνου τοῦ μέχρι δηλονότι ἰανουαρίου τῆς ἑκτῆς Ἰνδικτιῶνος οὕτως· καὶ ὑπατείας τοῦ αὐτοῦ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου τὸ δεύτερον. καὶ τῷ νοεμβρίῳ μηνὶ τῆς αὐτῆς ε' Ἰνδικτιῶνος ἐπανάστασις γέγονε Μαυρικίῳ παρὰ Φωκῷ στρατιώτου μετὰ τοῦ στρατοῦ. καὶ Μαυρίκιος μὲν Τιβέριος σὺν τῇ γυναικὶ Κωνσταντίνῃ καὶ παισὶν θ', τουτέστιν ε' μὲν ἄρρεσι, Θεοδωρίῳ, Τιβερίῳ, Πέτρῳ, Παύλῳ, Ἰουστίνῳ καὶ Ἰουστινιανῷ, καὶ τρισὶ θηλείαις, Ἀναστασίᾳ, Θεοκτίστῃ καὶ Κλεοπάτρα, φεύγει τῇ κβ' τοῦ ἰδίου μηνός, κατὰ Ῥωμαίους νοεμβρίου, τῇ νυκτὶ τῇ ἐπὶ κγ' διαφρούσης παρασκευῆς. Φωκῆς δὲ τῇ κγ' τοῦ αὐτοῦ μηνός ἡμέρᾳ ε' σταθεὶς ὑπὸ Κυριακοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸν σεβάσμιον οἶκον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου ἐν τῷ Ἐβδόμῳ τῇ κε' τοῦ ῥηθέντος μηνός, ἡμέρᾳ κυριακῇ, εἰσεβλῆεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καθεσθὲις εἰς ὄχημα, ἀπὸ τοῦ Ἐβδόμου εἰσελθὼν διὰ τῆς Χρυσῆς πύργας καὶ τῶν Τρωαδῆσιων ἔμβόλων καὶ τῆς μέσης ὁδοῦ ἕως τοῦ παλατίου, μηδενὸς ὁλοῦ ἀντιστάτους, ἀλλὰ πάντων εὐφημούντων.

9. ε' om. P. 15. φεύγων P.

601. xix. Ind. iv. Post Cons. Mauricii Tiberii XVII. 1. 345.

602. xx. Ind. v. Post Cons. Mauricii Tiberii XVIII. 3.

Hoc anno, mense Februario, solemnia nuptiarum Theodosii filii Mauricii per vii. dies peracta sunt, ab xi. scilicet die, ad xv. ejusdem mensis Februarii. Sexto deinde Julii mensis die ejusdem v. Indictionis, proposito edicto, scriptum est reliqua parte anni, nempe usque ad Januarium vi. Indictionis, sic: Et Consulatu ejusdem piissimi Domini nostri secundo. Et Novembri mense ejusdem Indictionis, Focas miles una cum exercitu in Mauricium tyrannidem arripuit: ac Mauricius Tiberius cum uxore Constantina, et novem liberis, sex masculis, nempe Theodosio, Tiberio, Petro, Paulo, Justino, et Justiniano: et tribus filiabus, Anastasia, Theoctiste, et Cleopatra, fugit xxii. mensis Dii, secundum Romanos Novembris, noctu, illucescente jam xxiii. die feriae sextae. Focas autem xxiii. ejusdem mensis, feria vi. coronatur a Cyriaco Patriarcha Constantinopolitano in veneranda aede Sancti Joannis in Hebdomo. Die vero xxv. praedicti mensis, qui in Dominicam incidit, ab Hebdomo per Portam Auream, et Porticum Troadenses, et per totam Mediam plateam, obstantem nemine, imo cunctis fausta apprecantibus, curra vectus Constantinopolim ingressus est.

R 868 Ἐκρατήθη δὲ Μαυρίκιος Τιβέριος μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ
 ὀκτῶ τέκνων αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον Ἀυτόνομον, πλησίον Πρα-
 νέτου· καὶ τῆ κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡμέρα τρίτη, ἑσφάγη πλησίον
 V 302 Χαλκηδόνος αἰτὸς Μαυρίκιος καὶ Τιβέριος καὶ Πέτρος, Ἰουστι-
 νος καὶ Ἰουστινιανός, καὶ Πέτρος δὲ ὁ ἀδελφὸς Μαυρικίου, ἡ
 κουροπαλάτης ὢν, συσχεθεὶς καὶ αὐτὸς ἑσφάγη, καὶ ἄλλοι δὲ
 συνεσχέθησαν ἄρχοντες. ἑσφάγησαν δὲ εἰς Διαδρόμους πλησίον
 B τοῦ Ἀκριτά Κωνσταντίνος ὁ Λάρδης, ἀπὸ ἐπάρχων γενόμενος
 πραιτωρίων καὶ λογοθέτης καὶ κουράτωρ τῶν Ὀρμισδοῦ, καὶ Θεο-
 δόσιος ὁ υἱὸς Μαυρικίου, καὶ Κομεντιόλος ὁ πατρίκιος καὶ στρα-
 τηλάτης καὶ αὐτὸς ἑσφάγη πέραν πλησίον τοῦ ἁγίου Κόνωνος
 πρὸς Θάλασσαν, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐγένετο κυνόβρωτον.

Καὶ ἀπὸ κ' τοῦ αὐτοῦ νοεμβρίου μηνός εἰς τὸν λοιπὸν χρό-
 νον, τὸν μέχρι δηλονότι Ἰανουαρίου μηνός τῆς παροΐσης ε' ἰνδι-
 κτιῶνος, ἐγράφη ἐν τοῖς συμβολαίοις, βασιλείας Φωκᾶ ἔτους α' 15
 ἐβασίλευσεν δὲ ὁ αὐτὸς Φωκᾶς ἔτη η'.

δομῷ ρριδ'.

4. Μαυρίκιος Τιβέριος P. 6. ἑσφάγη — 7. ἄρχοντες om. P.
 8. Λάρδης P. 13. μηνός νοεμβρίου P. 16. Post ρριδ' addit
 P quae V in margine ab alia manu: Περὶ τεράτων, ἐκ τοῦ μεγάλου
 χρονογράφου (de quo conf. annot. ad p. 336. B). Μαυρίκιος ὁ βασι-
 λεὺς τῶν στρατηγῶν Κομεντιόλω (στρατῶν Κομεντιόλου R) ἐπέ-
 θετο τὸ Ῥωμαϊκὸν στρατεύμα παραδοῦναι πολεμίους δι' ἀταξίας
 αὐτῶν. ὅστις νυκτὸς μεσοῦσης τοῦτο ἐποίησε, καὶ κελεῖται τὸν στρα-
 τὸν ὀπίσασθαι, μὴ παραγυμνώσας τοῖς ὅχλοις μέλλειν συστήσασθαι
 πόλεμον. αὐτοὶ δὲ ὑπέλιθότες ὄντι (ὅτι in V non satis apparet) τοῦ

Comprehensus est autem Mauricius Tiberius cum uxore et octo libe-
 ris versus Sanctum Autonomum juxta Praenetum: et xxvii. ejusdem mes-
 sis die, feria iii. interfectus est juxta Chalcedonem idem Mauricius Ti-
 berius, una cum Petro, Justino, et Justiniano: Petrus etiam Curopalata,
 Mauricii frater, qui pariter captus fuerat. Interfecti perinde ad Dia-
 dromos juxta Acritam Constantinus Lardis Ex-Praefecto Praetorio et
 Logotheta et Curator Palatii Hormiadae, et Theodosius Mauricii filius
 Ipse etiam Comentiolus Patricius et Magister militum caesus est trans
 urbem juxta aedem sacram Sancti Cononis, versus mare, illiusque corpus
 canibus vorandum est expositum.

Et a die xxv. ejusdem mensis in reliquum annum, scilicet usque ad
 mensem Januarium praesentis vi. Indictionis, adscriptum est in publicis
 commentariis, Imperii Focae anno primo. Imperavit vero idem Focas
 annos viii. Collig. anni vi. mxcix.

*) DE PRODIGIIS, EX MAGNO CHRONOGRAPHO.

Mauricius Imperator dedit in mandatis Duci Comentiolo ut Rom-
 num exercitum hostibus proderet, propter crebras illius seditiones: idque
 ille sub mediam noctem aggressus, imperavit ut milites arma sumerent
 nec his significavit fore ut cum hoste configerent. Hi rati exercitationis

Ἰνδ. ζ'. α'. ὑπ. Φωκῆ Ἀγούστου μόνου.

P 380
R 870

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῖνα ἢ ἀπὸ βασιλισσῶν ἐβλήθη ἐν μοναστηρίῳ. καὶ γέγονασι κληρικοὶ Φιλιππικὸς ὁ πατρικίος καὶ κόμης ἔξκουβιτόρων καὶ Γερμανὸς ὁ πατρικίος, πενθερὸς γενόμενος Θεοδοσίου τοῦ υἱοῦ Μυρρικίου. εἰτα στάσεως δημοτικῆς γενομένης ἐκαύθη ἡ μέση ἀπὸ τῶν Λεύσου καὶ τὸ πραιτωρίον τοῦ ἐπύρχου τῆς πόλεως ἕως τῆς Ἄρκας ἄντικρυ τοῦ φόρου Β Κωνσταντίνου τοῦ τῆς Θείας λήξεως, ὄντος ἐπύρχου πόλεως Λεοντίου τοῦ ἀπὸ κουρατόρων τῶν Ἀντιόχου. ἐκαύθη δὲ εἰς τὴν 10 μέσην μετὰ τοῦ πραιτωρίου τοῦ ἐπύρχου τῆς πόλεως καὶ τοῦ

γυμνασίου ἔνεκεν σιδηροφορεῖν αὐτοῖς ἐκέλευσεν, οὐ πρὸς πόλεμον, ὡς ἔδει, ὀπλίσαντες (ὀπλίσαν ἑαυτοὺς m. R, ὀπλίσαντο m. P). ὅθεν καὶ ἡμέρας γενομένης θόρυβος τὸν στρατὸν κατέλαβεν, καὶ τοῦ στρατοῦ τὰς τάξεις ταράσσοντες οἱ βάρβαροι ἀστρατήγητον τὸν λαὸν πύροντες τοὺς μὲν ἀνηλεῶς κατέσφαξαν, τοὺς δὲ ἀνδραποδώδεις καὶ πολλοὺς αἰχμαλώτους τῆς Θράκης ἐποίησαντο εἰτα τοὺς αἰχμαλώτους ἀναλαβὼν ὁ βάρβαρος Χαγάνος τῷ βασιλεῖ ἔδιδον ἴστρον ἐπὶ αὐτῶν κατὰ ψυχῆς νόμισμα αἰτήσας. ὁ δὲ μνησικακῶν τῷ ἰδίῳ στρατῷ δοῦναι οὐκ ἠθέλησε. καὶ πάλιν ὁ Χαγάνος ἤτησεν αὐτὸν (τὸ ἤμισον addit P) νόμισμα (ἀντι addit m. R) ἐκάστης ψυχῆς λαβεῖν. τοῦ δὲ μηδὲ τέσσαρα κερᾶτια λαβεῖν τοὺς αἰχμαλώτους ἀπολογησαμένου, θυμωθεὶς ὁ Χαγάνος πάντα ἀπέκτεινεν· φόρους ἐπέθετο τοῖς Ῥωμαίοις χιλιάδας ὕ. καὶ ἐπὶ τοῦ τοιοῦτου ἀνοσιουργήματος ὑπέσχε δίκην σφαγῆς, ἐβόηγμένος ἀν γυναιξί (τε addit P) καὶ τέκνοις καὶ τοῖς προσηκουσίν. 6. πραιτωρίον P. 10. μετὰ] τάξιν P.

603. 1. Ind. vi. Foca Augusto solo Cos.

3. Anni a. m. c.

Hoc anno Constantina Ex-Imperatrice in monasterium trusa est, 6111. Philippicus Patricius et Comes Excubitorum, et Germanus Patricius, Theodosii, Mauricii filii, socer, in Clericos sunt attonsi. Seditioe deinde populari mota, conflagravit Media urbis platea a Palatio Lausi, et Praetorium Praefecti Urbis, usque ad Arcam, e regione Fori Constantini divae memoriae, cum esset Praefectus Urbis Leontius Ex-Curator Palatii Antiochi. Igne etiam consumptus est inter Praetorii Praefecti Urbis et

causa arma esse imperata, non vero ad praelium ineundum, minime ut res exigebat se armarunt. Unde appetente die, tumultus et pavor exercitum occupavit. Barbari autem turbatis ordinibus milites absque duce nacti, alios crudeliter mactarunt, alios in servitutem, multos denique ex Thracia in captivitate abduxerunt. Chaganus barbarus receptis captivis, hos Imperatori reddendos obtulit, si in singula capita aureum vellet exsolvere. At Imperator iratus suis militibus, id negavit. Rarsum Chaganus in singula capita dimidium duntaxat aureum exegit. Imperatore vero ne quatuor quidem ceratiis captivos redempturum se respondente, ira succensus Chaganus omnes occidit, et Romanis tributum quinquaginta millium aureorum imposuit. Hujus igitur inhumani impique facinoris causa imperator poenas dedit, cum uxore, liberis, et propinquis interemptis.

R 868 Ἐκρατήθη δὲ Μαυρίκιος Τιβέριος μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ ὀκτῶ τέκνων αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον Ἀυτόνομον, πλησίον Πραυνέτου· καὶ τῇ κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡμέρᾳ τριτῇ, ἐσφάγη πλησίον Χαλκηδόνος ἐπὶ τὸς Μαυρίκιος καὶ Τιβέριος καὶ Πέτρος, Ἰουστι-
 V 302 νος καὶ Ἰουστινιανός, καὶ Πέτρος δὲ ὁ ἀδελφὸς Μαυρικίου, 5
 κουροπαλάτης ὢν, συσχεθεὶς καὶ αὐτὸς ἐσφάγη, καὶ ἄλλοι δὲ
 B τοῦ Ἀκριῆ Κωνσταντίνος ὁ Λάρδος, ἀπὸ ἐπαρχῶν γενόμενος
 πραιτωρίων καὶ λογοθέτης καὶ κουράτωρ τῶν Ὀρμισδον, καὶ Θεο-
 δόσιος ὁ υἱὸς Μαυρικίου, καὶ Κομεντιόλος ὁ πατρικίος καὶ στρα-
 τηλάτης καὶ αὐτὸς ἐσφάγη πέραν πλησίον τοῦ ἁγίου Κόνωνος
 πρὸς Θάλασσαν, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐγένετο κυνόβρωτον.

Καὶ ἀπὸ κέ τοῦ αὐτοῦ νοεμβρίου μηνός εἰς τὸν λοιπὸν χρό-
 νον, τὸν μέχρι δηλονότι Ιανουαρίου μηνός τῆς παρούσης ε' Ἰνδι-
 κτιῶνος, ἐγράφη ἐν τοῖς συμβολαίοις, βασιλείας Φωκῆ ἔτους α'. 15
 ἑβασίλευσεν δὲ ὁ αὐτὸς Φωκῆς ἔτη η'. ἡμοῦ ς, ριθ'.

4. Μαυρίκιος Τιβέριος P. 6. ἐσφάγη — 7. ἄρχοντες om. P.
 8. Λάρδος P. 13. μηνός νοεμβρίου P. 16. Post ς, ριθ' addit
 P quae V in margine ab alia manu: Περὶ τεράτων, ἐκ τοῦ μεγάλου
 χρονογράφου (de quo conf. annot. ad p. 336. B). Μαυρίκιος ὁ βασι-
 λεὺς τῇ στρατηγῇ Κομεντιόλου (στρατῶ Κομεντιόλου R) ἐπέ-
 θετο τὸ Ῥωμαϊκὸν στρατεύμα παραδοῦναι πολεμίοις δι' ἀταξίας
 αὐτῶν. ὅστις νυκτὸς μεσοῦσης τοῦτο ἐποίησε, καὶ κλεῦει τὸν στρα-
 τὸν ὀπλισασθαι, μὴ παραγνῶνας τοῖς ὄχλοις μέλλειν συστήσασθαι
 πόλεμον. αὐτοὶ δὲ ὑπεκλιθότες ὕτι (ὅτι in V non satis apparet) τοῦ

Comprehensus est autem Mauricius Tiberius cum uxore et octo libe-
 ris versus Sanctum Autonomum juxta Praenetum: et xxvii. ejusdem men-
 sis die, feria iii. interfectus est juxta Chalcedonem idem Mauricius Ty-
 berius, una cum Petro, Justino, et Justiniano: Petrus etiam Curopalata,
 Mauricii frater, qui pariter captus fuerat. Interfecti perinde ad Dia-
 dromos juxta Acritam Constantinus Lardis Ex-Praefecto Praetorio et
 Logotheta et Curator Palatii Hormisdas, et Theodosius Mauricii filius.
 Ipse etiam Commentiolus Patricius et Magister militum caesus est trans
 urbem juxta aedem sacram Sancti Cononis, versus mare, illiusque corpus
 canibus vorandum est expositum.

Et a die xxv. ejusdem mensis in reliquum annum, scilicet usque ad
 mensem Januarium praesentis vi. Indictionis, adscriptum est in publicis
 commentariis, Imperii Focae anno primo. Imperavit vero idem Focas
 annos viii. Collig. anni vi. mxcix.

*) DE PRODIGIIS, EX MAGNO CHRONOGRAPHO.

Mauricius Imperator dedit in mandatis Duci Commentiole ut Roma-
 num exercitum hostibus proderet, propter crebras illius seditiones: idque
 ille sub mediam noctem aggressus, imperavit ut milites arma sumerent.
 nec iis significavit fore ut cum hoste confingerent. Ii rati exercitacionis

Ἰνδ. ζ'. α'. ὑπ. Φωκᾶ Ἀγνούστου μόνου.

P 380
R 870

Τούτῳ τᾷ ἔτει Κωνσταντῖνα ἡ ἀπὸ βασιλισσῶν ἐβλήθη
ἐν μοναστηρίῳ. καὶ γέγονασι κληρικοὶ Φιλιππικὸς ὁ πατριῆκος
καὶ κόμης ἔξκουβιτόρων καὶ Γερμανὸς ὁ πατριῆκος, πενθερὸς γενό-
5 μενος Θεοδοσίου τοῦ υἱοῦ Μυρρικίου. ἔτι στάσις δημοτικῆς
γενομένης ἐκαύθη ἡ μέση ἀπὸ τῶν Λαύσου καὶ τὸ πραιτω-
ριον τοῦ ἐπύρχου τῆς πόλεως ἕως τῆς Ἄρκας ἄντικρυ τοῦ φόρου B
Κωνσταντίνου τοῦ τῆς Θείας λήξεως, ὄντος ἐπύρχου πόλεως
Λεοντίου τοῦ ἀπὸ κουρατόρων τῶν Ἀντιόχου. ἐκαύθη δὲ εἰς τὴν
10 μέσην μετὰ τοῦ πραιτωρίου τοῦ ἐπύρχου τῆς πόλεως καὶ τοῦ

γυμνασίου ἔνεκεν σιδηροφορεῖν αὐτοῖς ἐκέλευσεν, οὐ πρὸς πόλεμον,
ὡς ἔδει, ὀπλίσαντες (ὤπλισαν ἑαυτοὺς m. R., ὀπλίσαντο m. P).
ὅθεν καὶ ἡμέρας γενομένης θόρυβος τὸν στρατὸν κατέλαβεν, καὶ τοῦ
στρατοῦ τὰς τάξεις ταράσσοντες οἱ βάρβαροι ἀστρατήγητον τὸν λαὸν
εὐρόντες τοὺς μὲν ἀνηλεῶς κατέσφαξαν, τοὺς δὲ ἀνδραποδώδεις
καὶ πολλοὺς αἰχμαλώτους τῆς Θράκης ἐποίησαντο ἔτι τοὺς αἰχμα-
λώτους ἀναλαβὼν ὁ βάρβαρος Χαγάνος τῷ βασιλεῖ ἐδίδον ἄτρονον
ὑπὲρ αὐτῶν κατὰ ψυχῆς νόμισμα αἰτήσας. ὁ δὲ μνησικακῶν τῷ
ἰδίῳ στρατῷ δοῦναι οὐκ ἠθέλησεν. καὶ πάλιν ὁ Χαγάνος ἠτήσατο
αὐτῶν (τὸ ἡμισυ addit P) νόμισμα (ἀντὶ addit m. R) ἑκάστης ψυ-
χῆς λαβεῖν. τοῦ δὲ μηδὲ τέσσαρα κερᾶτια λαβεῖν τοὺς αἰχμαλώτους
ἀπολογησαμένου, θυμωθεὶς ὁ Χαγάνος πάντα ἀπέκτεινεν· φόρους
ἐπέθετο τοῖς Ῥωμαίοις χιλιάδας ὧ. καὶ ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου ἀνο-
σιουργήματος ὑπέσχε δίκην σφαγῆς, ἐβόηγμένος αὖν γυναίξί (τε ad-
dit P) καὶ τέκνοις καὶ τοῖς προσήκουσιν. 6. πραιτωρίον P.
10. μετὰξὺ] τάξιν P.

603. 1. Ind. vi. Foca Augusto solo Cos.

3. Anni a m. c.

Hoc anno Constantina Ex-Imperatrice in monasterium trusa est. 6111.
Philippicus Patricius et Comes Excubitorum, et Germanus Patricius,
Theodosii, Mauricii filii, socer, in Clericos sunt attonsi. Seditione deinde
populari mota, conflagravit Media urbis platea a Palatio Lausi, et Prae-
torium Praefecti Urbis, usque ad Arcam, e regione Fori Constantini di-
vae memoriae, cum esset Praefectus Urbi Leontius Ex-Curatore Palatii
Antiochi. Igue etiam consumptus est inter Praetorii Praefecti Urbis et

causa arma esse imperata, non vero ad praelium ineundum, minime ut
res exigebat se armarent. Unde appetente die, tumultus et pavor exer-
citus occupavit. Barbari autem turbatis ordinibus milites absque duce
nacti, alios crudeliter mactarunt, alios in servitutem, multos denique ex
Thracia in captivitate abduxerunt. Chaganus barbarus receptis capti-
vis, hos Imperatori reddendos obtulit, si in singula capita aureum vellet
exsolvere. At Imperator iratus suis militibus, id negavit. Rarsum Cha-
ganus in singula capita dimidium duntaxat aureum exegit. Imperatore
vero ne quatuor quidem ceratiis captivos redempturum se respondentem,
ira succensus Chaganus omnes occidit, et Romanis tributum quinqueaginta
millium aureorum imposuit. Hujus igitur inhumani impitque facinoris causa
Imperator poenas dedit, cum uxore, liberis, et propinquis interemptus.

φόρου ὁ διοικητὴς τοῦ Πρασίνου μέρους Ἰωάννης ὁ ἐπίκλην Κροῦκίς.

τμς' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ. β. μετὰ ὑπ. Φωκᾶ Ἀγούστου.

V 303 Ἰνδ. η'. γ'. μετὰ ὑπ. Φωκᾶ Ἀγούστου τὸ α'.

5

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ δαισίῳ, κατὰ Ῥωμαίους Ἰουνίῳ, ἡ-
C μέρα ζ' ἀποτέμνεται Θεόδωρος ὁ ἐπαρχὸς πραιτωρίων, Ἰωάννης
ἀντιγραφεὺς, Ῥωμανὸς σχολαστικὸς, Θεοδοσίος σουβδιουβᾶ
τοῦ μαγίστρου, Πατρικίος ἰλλούστριος, ἀνεψιὸς Δομνιζόλου κο-
ράτορος γενομένου τῶν Ὁρμίσδου, Ἰωάννης καὶ Τζίττας σα-
10 θάριοι καὶ κανδιδάτοι, Ἀθανάσιος κόμης λαργιτιῶνων, Ἀνδρέας
ἰλλούστριος ὁ ἐπίκλην τοῦ Σκόμβρου, καὶ Ἑλπίδιος ἰλλούστριος.
οὗτος ἐγλωσσοτομήθη, καὶ ἐλήθη αὐτοῦ τὰ δ' ἄκρα, καὶ εἰς
κραβυτταρίαν ἐπόμπησεν καὶ κατηνέχθη πρὸς θάλασσαν· καὶ
ἐξορχθέντων τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ βληθεὶς εἰς κάραβον ἐκείνη.
15 οἱ δὲ ἄλλοι οἱ προδηλούμενοι ἀπετμήθησαν, ὡς εὔρεθέντες ἐκ-
D βουλοὶ τοῦ βασιλέως Φωκᾶ.

Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ χρόνον καὶ Κωνσταντῖνα ἡ ἀπὸ βασι-
λισσῶν ἀπετμήθη πέραν εἰς τὸν μῶλον τῶν Εὐτροπίου, πλησίον
Χαλκηδόνος, καὶ τὰ ὑπολειφθέντα αὐτῆς τε καὶ Μανρικίου θή-
20

8. ὁ σουβ. P. 9. Πατρικίος P. 10. Τζί-
τας σαθάριος P. 12. Ἑλπίδιος P. 16. εὐρηθέντες P. 18. ἄ-
om. P. 19. μῶλον τὸν P. 20. ὑποληφθέντα PV.

Fori spatium, Joannes, cognomento Crucis, Dioecetes Factionis Pra-
sinae.

CCCXLVI. Olympias.

604. II. Ind. VII. Post Cons. Focae Augusti.

4.

605. III. Ind. VIII. Post Cons. Focae Augusti I.

1. 346

Hoc anno, mense Desio, secundum Romanos, Junio, die VII. capis
plectitur Theodorus Praefectus Praetorio, Joannes Magister Scriniarum,
Romanus Scholasticus, Theodosius Subadjuva Magistri, Patricius Ille-
stris, consobrinus Domnizoli Curatoris Palatii Hormisdas, Joannes, et
Tzitas Spatharius, et Candidati, Athanasius Comes Largitionum, Andreas
Illustris cognomento Scombrus, et Elpidius Illustris. Huic exacta est
lingua, et quatuor extremis corporis patribus in lectulum sublatis, ad
spectaculum circumductus, et ad mare relatus, ibique effossis oculis, in
naviculam conjectus, concrematus est. Aliis vero supra memoratis capis
sunt amputata, cum deprehensi essent conspirasse in Imperatorem Focae.

Eadem tempestate, Ex-Imperatrice Constantina trans urbem in Porta
Eutropii ad Chalcedonem capite plexa est, ut et qui supererant illius et

lea τέκνα, Ἀναστασία, Θεοκτίστη καὶ Κλεοπάτρα, καὶ αὐτὰ ἀνηρέθη μετὰ τῆς θυγατρὸς Γερμανοῦ τῆς γενομένης γαμετῆς Θεοδοσίου, καὶ αὐτὸς δὲ Γερμανὸς μετ' αὐτῶν ἀνηρέθη.

Ἰνδ. θ'. δ'. μετὰ ὑπ. Φωκῆ Ἀυγούστου τὸ β'.

R 872

5 Τούτῳ τῷ ἔτει τελευτᾷ Κυριακὸς πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως μηνὶ ὑπερβερεταίῳ, κατὰ Ῥωμαίους ὀκτωβρίῳ, κθ', ἡμέρᾳ ζ'. καὶ κηδεύεται τῇ τριακοστῇ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡμέρᾳ πρώτῃ, καὶ ἀπετέθη τὸ αὐτοῦ λείψανον πρὸς συνήθειαν εἰς τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους.

P 381

10 Ἰνδ. ι'. ε'. μετὰ ὑπ. Φωκῆ Ἀυγούστου τὸ γ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ αὐδυναίῳ, κατὰ Ῥωμαίους Ἰανουαρίῳ, κγ', γέγονε πατριάρχης ἐν Κωνσταντινουπόλει Θωμᾶς ἀπὸ διακόνων τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ σακελλάριος τοῦ πατριάρχου καὶ ἐπάνω τῶν χειροτονιῶν.

15

τμζ' Ὀλυμπιάς.

B

Ἰνδ. ια'. ζ'. μετὰ ὑπ. Φωκῆ Ἀυγούστου τὸ δ'.

Ἰνδ. ιβ'. ζ'. μετὰ ὑπ. Φωκῆ Ἀυγούστου τὸ ε'.

Ἐντεῦθεν ἔστιν ἐλεῖν ὡς ἀφ' οὗπερ ὁ τρισμακάριος Κωνσταντῖνος ἐτελεύτησεν τὸν βίον μέχρι τῆς κβ' τοῦ μαῖου μηνός 20 τῆς ἐνεστώσης ιβ' ἐπινημέσεως καὶ τοῦ ζ' ἔτους τῆς Φωκῆ βασιλείας πληροῦνται χρόνοι σοβ', ἄρχεται δὲ τὸ σογ' ἀπὸ κβ' τοῦ

11. κγ' Ἰανουαρίου P. 21. δὲ om. P.

Mauricii liberi sequioris sexus, Anastasia, Theoctista, et Cleopatra: eae-Anni a. m. c. que cum Germani filia, Theodosii uxore sublatae: ipseque Germanus una cum illis sublatus est.

606. iv. Ind. ix. Post Cons. Focae Augusti II.

2.

6114.

A. C.

[Ol. Iph.]

Hoc anno, Cyriacus Patriarcha Constantinopolitanus moritur mense Hyperberetaeo, secundum Romanos, Octobri, die xxix. feria vii. illiusque funus curatum est xxx. ejusdem mensis, feria i. et depositum est corpus illius juxta morem receptum in aede Sanctorum Apostolorum.

607. v. Ind. x. Post Consulatum Focae Augusti III.

3.

Hoc anno, mense Audynaeco, secundum Romanos xxiii. Januarii, dictus est Patriarcha Constantinopolitanus Thomas Ex-Diacono magnae Ecclesiae, et Sacellarius Patriarchae, ac Ordinationibus Praepositus.

CCCXLVII. Olympias.

608. vi. Ind. xi. Post Cons. Focae Augusti IV.

4.

609. vii. Ind. xii. Post Cons. Focae Augusti V.

1. 347.

Hinc licet colligere, quod ex quo terbeatus Constantinus vitam finit, usque ad xxii. Maii mensis praesentis Indictionis xii. et vii. annum Focae imperii, absolvuntur anni cclxxii. incipit vero annus cclxxiii. a xxii.

μαίον μηνός, Ἰνδικτιῶνος ιβ'. εἰ γὰρ ἡ πεντηκοστὴ κατὰ τὴν κβ' C γέγονε τοῦ μαίον μηνός ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ, ἀναντιβήτως ἡ ἀναστάσιμος τῇ τρίτῃ γέγονε τοῦ ἀπριλλίου μηνός, ὥστε τὴν πρώτην ἐκείνου τοῦ ἀπριλλίου ἐν παρασκευῇ εἰσελθεῖν. πρόσθετες οὖν τοῖς σοβ' τὸ τέταρτον, τουτέστιν ξη', καὶ γίνονται τμ. 5 ταῦτα ἀνάλυσον ἀπὸ τῶν ζ', καὶ περιττεύουσι δ'. ἐπεὶ οὖν ἐν παρασκευῇ τότε ὁ ἀπρίλιος εἰσῆλθεν, ποιήσον παρασκευὴν, σάββατον, κυριακὴν, δευτέραν, καὶ λοιπὸν τὸ σογ' ἄρχεται εἰς V 304 τρίτην. εὐρίσκεται ἄρα ὁ ἀπρίλιος ἐπὶ τῆς ἐνεστώσης ἡλιακῆς ιβ' Ἰνδικτιῶνος, σεληνιακῆς δὲ ιθ', εἰσιῶν ἐν τρίτῃ τῆς ἑβδομάδος 10 ἡμέρα, ὅπερ καὶ ἔστιν. πλὴν ἀλλὰ καὶ τῷ πιαχαλίῳ καὶ τοῖς D ὑπαταρίοις ἐντυχῶν ἥτερον τὴν ψηφοφορίαν ταύτην συνάδοσαν. εἰσὶν οὖν ἀπὸ μὲν τῆς τελευταίας Κωνσταντινου ἕως τῶν χρόνων σοβ', ἀπὸ δὲ τῆς εἰκοσαετηρίδος αὐτοῦ σπα' πλήρεις. Ἐγένετο δὲ καὶ τὸ πάσχα πρὸ τῶν σοβ' ἐνιαυτῶν ἐν Ἰνδι- 15 κτιῶνι σελήνης ιγ', Ὀλυμπιάδος σοθ' ἔτει δευτέρῳ, ἀπρίλιος τρίτῃ.

R 874 Ἕπατοιοι δὲ ἀπὸ Φηλικιανοῦ καὶ Τατιανοῦ εἰσὶν σοβ' ἕως P 382 τοῦ πάσχα τῆς ιθ' ἡλιακῆς Ἰνδικτιῶνος τῆς νῦν ἐνισταμένης.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐλληρώθη ὁ σύνθετος κίων ὁ ἀνοικοδομη- 20 θεις ὑπὸ Φωκᾶ τοῦ βασιλέως μετὰ καὶ τῆς κιστέρνης κατὰ τὸ

3. ὥστε] ὡς ὅτε V, ὡς ὅτι P. 8. τὸ om. P. 10. εἰς σιάν V. ib. τῆς] τῆ P. 12. ψηφοφορίαν P. 14. κ'ετηρίδος P. 15. καὶ om. P. 16. σελήναις R.

mensis Maii Indictionis xii. Nam si Pentecoste incidit in xxii. Maii illo anno, absque ulla controversia dies Resurrectionis fuit iii. die mensis Aprilis, cum in Parasceve, seu die Veneris, dies primus ejusdem mensis Aprilis contigerit. Adde igitur cclxxii. partem quartam, hoc est lxxviii. tum prodibunt cccxi. haec divide a vii. tum supererunt iv. Quia ergo die Parasceves Aprilis tunc ingressus est, fac (seu numera) Parasceves, Sabbatum, Dominicam, et feriam ii. deinceps feria iii. incipiet annus cclxxiii. Reperitur ergo Aprilis, praesente Indictione, sive Cyclo solari xii. lunari vero xix. feria iii. hebdomadis incipere, quod et ita est. Quinetiam Paschaliū et Fastos Consulares revolvens, animadverti huic nostrum calculum cum iis consentire. Sunt igitur a morte quidem Constantini usque hodie an. cclxxii. a xx. autem imperii illius anno. seu a Vicennialibus, cclxxxii. anni completi.

Celebratum est autem Pascha ante annos cclxxii. in Indictione x. luna xiii. Olympiadis cclxxix. anno ii. die iii. Aprilis.

Consules vero a Feliciano et Tatiano sunt cclxxii. usque ad Pascha Cycli solaris xix. praesentis Indictionis.

A. C.

[O. Iph.]

Hoc anno, Columna ex variis lapidibus confecta, a Foca Imperatore

ἀνατολικὸν μέρος τῆς ἐκκλησίας τῶν ἁγίων μ' πλησίον τοῦ χαλκοῦ τετραπύλου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀποστατοῦσιν Ἀφρική καὶ Ἀλεξάνδρεια· καὶ σφάζεται ἀπὸ ἐναντιῶν ὁ πάπας Ἀλεξάνδρειας. παύεται δὲ καὶ ὁ Ἰσάκιος ἀπὸ Ἱεροσολύμων, καὶ γίνεται ἀντ' αὐτοῦ Ζαχαρίας ἀπὸ πρεσβυτέρων καὶ σκευοφυλάκων τῆς ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Ἔδεσα ὑπὸ Πέρσας γίνεται.

Ἰνδ. ιγ'. η'. μετὰ ὑπ. Φωκῆ Ἀγούστου τὸ ε'.

B

Τούτῳ τῷ ἔτει, μηνὶ δύστρω, κατὰ Ῥωμαίους μαρτίῳ 10 κ', ἡμέρᾳ ε', τελευτῇ Θωμᾶς πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, καὶ κηδεύεται τῇ κβ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡμέρᾳ α', καὶ τῇ η' τοῦ ἄρτεμισίου μηνός, κατὰ Ῥωμαίους ἀπριλίῳ, τῆς αὐτῆς ιγ' Ἰνδικτιῶνος τῷ μεγάλῳ σαββάτῳ γέγονε πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Σέργιος διάκονος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως καὶ πτωχοτρόφος, φροῦξ λιμένος.

Καὶ κατὰ τὸ πέρασ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός τῆς ιδ' Ἰνδικτιῶνος ἀπηγγέλη ὡς Ἀναστασίας πατριάρχης γενόμενος Ἀντιοχείας ὁ C ἀπὸ σχολαστικῶν ἀνηρέθη ὑπὸ στρατιωτῶν.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ ὑπερβηρεταίῳ, κατὰ Ῥωμαίους ὀκτω-20 βριῳ γ', Ἰνδικτιῶνος ιδ', ἡμέρᾳ ε', ἀναφαίνονται πλοῖα ἱκανὰ κατὰ τὸ στοργυλοῦν καστέλλιν, ἐν οἷς ἦν καὶ Ἡράκλειος ὁ υἱὸς

4. Ἀλεξανδρέων P. 7. Ἄδεσα V, Ἄδεσα P. 12. ἀρτεμισίου] ξανθικοῦ Ducangius. 16. Ἰνδικτιῶνος ιδ' ἀπῆγγελε P. 19. ὀκτωβριῶν V.

absoluta est, una cum Cisterna, versus Orientalem partem Ecclesiae san-Anniam. c. ctorum XL. juxta Aereum Tetrapylum.

Hoc anno, Africa et Alexandria deficiunt: et Papa Alexandrinorum ab adversariis occiditur. Abdicatur vero Isacius Hierosolymorum Pontifex, et in ejus locum sufficitur Zacharias Ex-Presbytero et Ex-Sceophylace Ecclesiae Constantinopolitanae: et Aedessa in Persarum potestatem venit.

610. viii. Ind. xiii. Post Cons. Focae Augusti VI.

2. 6118.

Hoc anno, mense Dystro, secundum Romanos Martio, xx. feria vi. moritur Thomas Patriarcha Constantinopolitanus, et xxii. ejusdem mensis, feria i. terrae mandatur. Et viii. Artemisii, secundum Romanos Aprilis, ejusdem Indict. xiii. magno Sabbato, Constantinopoleos Patriarcha creatus est Sergius, Magnae Ecclesiae Constantinopolitanae Diaconus, et Ptochiorum Praefectus, Custos Portus.

Sub exitum mensis Septembris, Indict. xiv. renuntiatum est Anastasium Patriarcham Antiochenum, Ex-Scholastico a militibus fuisse interemptum.

Hoc anno, mense Hyperberetaeo, secundum Romanos Octobri, iii. Indictionis xiv. apparuere naves plurimae versus Castellum ro-

Ἡρακλείου. καὶ τότε εἰσέρχεται Φωκᾶς κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἀπὸ τοῦ προκέσσου τοῦ Ἑβδόμου περὶ ἐσπέραν, καὶ ἔρχεται καβαλλάρις εἰς τὸ παλάτιν τῆς πόλεως. καὶ τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ, τότεστιν τῇ κυριακῇ, πλησιασάντων τῶν πλοίων τῇ πόλει, Βόνωσο,

D ὅστις τὰ πάνδενα ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ κατ' ἐπιτροπὴν Φωκᾶς διεπράξατο, εἰσηγγήσει Θεοφάνους τοῦ τῆς ἀνασκάφου μνήμης, τότε ὡδε ὢν ἐν τῇ πόλει, μετὰ τὸ βαλεῖν αὐτὸν πῦρ πλησίον τῶν Καισαρίου καὶ ἀστοχῆσαι ἔφυγεν, καὶ ἔλθων μετὰ καράβου εἰς R 876 τὸν Ἰουλιανοῦ λιμένα κατὰ τὰ λεγόμενα Μαύρου, στενωθεὶς ἔφρηνεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ λαβὼν μετὰ σπαθίου πηγὴν ἀπὸ ἐνὸς ἐξκουβίτωρος, ὡς ἦν εἰς θάλασσαν, ἀπέθανεν καὶ ἐκβληθέντος τοῦ σκηνώματος αὐτοῦ ἐσύρη καὶ ἀπηνέχθη εἰς τὸν Βοῦν καὶ ἐκαύθη.

P 383
V 305

Καὶ τῇ ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, διαφασούσης ἡμέρας β', Φωτὶς ὁ κουράτωρ τῶν Πλακιδίας καὶ Πρόβος ὁ πατρικίος ἐπήραν Φωκᾶν ἐκ τοῦ Ἀρχαγγέλου τοῦ παλατιῶν ὀλόγυμνον, καὶ ἀπήγαγον διὰ τοῦ λιμένος ὡς ἐπὶ τὸν οἶκον τῶν Σοφίας, καὶ βαλόντες αὐτὸν εἰς κάραβον ἔδειξαν τοῖς πλοίοις. καὶ τότε ἀποφέρουσιν αὐτὸν πρὸς Ἡράκλειόν, καὶ ἐπαρθείσης ἀπὸ τοῦ ὤμου τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ καὶ τῆς κεφαλῆς, ἣ μὲν χεὶρ αὐτοῦ περιεπάρη σπαθίῳ, καὶ οὕτω περιήχθη τὴν μέσην εἰσυγομένη ἀπὸ τοῦ φόρου. ἣ δὲ κ-

2. προκέσσου V a correctore. 3. παλάτιον P. 5. τῇ om. P.
8. Καισαρίου V. id. ἀποστῆσαι P. 14. Φωτίος P. 17. τὸν Σ. PV.

tundum, in quibus erat et Heraclius, Heraclii filius. Tum Focas a recessu Hebdomi eodem ipso die sub vesperam equo venit in urbis Palatium: ac proxime sequenti, qui in Dominicam incidit, navigiis ad urbem appellentibus, Bonosus, qui in Magna Antiochia Focae jussu, ac imperio damnandae memoriae Theophanis, atrociam facinora perpetrarat, cum tum esset Constantinopoli, immisso in urbis tractum, qui Caesarii aedibus adiacet, igne, defecit, fugamque arripuit. Ac veniens cum navicula in Portum Juliani, ad locum qui Mauri dicitur, redactus ad angustias, seipsum praecipitem dedit in mare, acceptoque ab quodam Excubitore vulnere ictus gladii in mari, ut erat, mortem oppetiit: cujus ejectum cadaver raptum tractumque est ad Bovem, ubi exustum est.

Anni a. m. c. Die vi. ejusdem mensis, feria ii. illucescente, Photius Curator Domus Placidiae, et Probus Patricius raptum Focam ex Archangeli Palatio, omnibus nudatum vestibus, deduxerunt per Portum, versus Aedem Sophiae, ac in navem conjectum, ostenderunt classi: deinde ad Heraclium adduxerunt. Cujus Focae praecisa ab humero dextra, et amputato capite, ipsius quidem manus ensis infixi cuspidi, a Foro per Mediam Urbis plateam est traducta: caput autem conto seu hastae impositum

φαλή αὐτοῦ ἐβλήθη εἰς κοντάρην, καὶ οὕτω καὶ αὐτὴ περιήχθη· τὸ δὲ ἄλλο αὐτοῦ σῶμα ἐπὶ κοιλίαν συνρόμενον ἠνέχθη ὡς ἐπὶ τὴν Χαλκῆν τοῦ Ἴππικοῦ, ὅπῃθεν δὲ αὐτοῦ τοῦ σκηνωμάτος ἐσύρη καὶ Λεόντις ὁ Σύρος ὁ ἀπὸ σακελλαρίων, καὶ ἔτι ἐμπνέοντος 5 αὐτοῦ δέδωκεν αὐτῷ τις μετὰ ξύλου κατὰ τὴν Χαλκῆν τοῦ Ἴππικοῦ, καὶ τότε ἀπέθανεν, καὶ ἐπήρθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ, καὶ οὕτως ἀπενεχθέντων τῶν σκηνωμάτων αὐτοῦ καὶ Φωκῆ εἰς τὸν Βοῦν, καὶ αὐτὰ κατεκαύθη. ὁμοίως δὲ ἐκαύθη εἰς τὸν Βοῦν καὶ ὁ μαππάρης καὶ ὁ ταξεώτης τοῦ ἐπύρχου τῆς πόλεως, ὁ ἐπιλεγό- 10 μενος ἀπὸ Δαιμονιαρίων.

Καὶ περὶ ὧραν ἐνάτην αὐτῆς τῆς δευτέρας ἡμέρας ἐπέφθην Ἡράκλειος βασιλεὺς ἐν τῇ ὑγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ὑπὸ Σεργίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. καὶ ἐπὶ τὴν ἐξῆς ἡμέραν 15 τρίτην ἵπποδρομίας ἀγομένης εἰσῆχθη ἡ κεφαλὴ Λεοντίου τοῦ Σύρου, καὶ ἐκαύθη εἰς τὸ Ἴππικὸν μετὰ καὶ τῆς εἰκόνας Φωκᾶ, C ἥτινα εἰσῆγον ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εἰς τὸ Ἴππικὸν μετὰ κηραψίας ἀσπροφοροῦντες οἱ μάταιοι τῶν ἀνθρώπων. ἐκαύθη δὲ κατ' αὐτὸν καὶ τὸ Βένετον βάνδον.

Ἰνδ. ιδ'. α'. βασιλείας Ἡρακλείου Ἀγούστου.

20 Ἀπὸ ζ' καὶ αὐτῆς τοῦ ὀκτωβρίου μηνὸς τῆς παρουσίας ιδ' Ἰνδικτιῶνος μέχρι τρισκαιδεκάτης τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς τῆς αὐ- D

3. ὅπισθεν P.	4. Λέων τις P.	ib. πνέοντος P.	5. τις] τῆς P.
8. τὸν om. P.	11. ἐνάτην P.	14. τρίτη V.	19. Ἡράκλειος supra scribit P.
	20. ιδ' om. P.		

pariter circumductum est: corporis vero truncus per ventrem raptatus, versus Chalcen Hippodromi est delatus. Pone quem tractus est Leo Syrus Ex-Sacellario, qui cum adhuc spiraret, juxta eandem Chalcen ligno in eum a nescio quo impacto, statim interiit: illius vero caput in sublime est elatum, atque ita delata ad Bovem ipsius et Focae cadavera igne consumpta sunt. Similiter etiam combustus est ad Bovem et Mapparius et Apparitor Praefecti Urbi, cognomento a Daemonariis.

Hora porro ix. ejusdem feriae ii. coronatus est Heraclius in Imperatorem a Sergio sanctissimae Magnae Ecclesiae Constantinopolitanae Patriarcha. Die vero abhinc tertio, dum Circenses celebrarentur, illatum est Leontii Syri caput, et in Hippodromo crematum: unaque cum illo Focae imago igne consumpta, quam, dum superates esset, hominum vanissimi, vestibus induti candidis, cum accensis cereis, in circum intulerant. Combustum est pariter eodem tempore Vexillum Venetum.

A. C.

[Ol. Iph.]

HERACLIVS.

611. 1. Ind. xiv. Imperii Heraclii Augusti (σπικς 1.). 3. 6119.
Ab ipso vii. Octobris mensis die praesentis Indictionis, usque ad xiv. Januarii mensis, ejusdem Indictionis, scriptum est in actis publicis, Ια-

R 878 τῆς ἰνδικτιῶνος ἐγράφη ἐν τοῖς συμβολαίοις, βασιλείας Ἡρακλείου. καὶ ἀπὸ ἰδ' καὶ αὐτῆς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐγράφη εἰς τὸν ἑξῆς χρόνον, τὸν μέχρι δηλονότι δεκεμβρίου πληρουμένου τῆς ἐ' ἐπιμήσεως, οὕτως· καὶ ὑπατείας τοῦ αὐτοῦ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότη. εἰ γὰρ καὶ μὴ προῆλθεν ἐπὶ δίφρου, ἀλλ' οὖν ἐκρίθη λογισθῆναι αὐτῷ εἰς ὑπατεῖαν.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ ξανθικῷ, κατὰ Ῥωμαίους ἀπριλίου ε', ἡμέρα γ', ὥραν ζ', γέγονε σεισμὸς μέγας, ὡς ἐξ ἀνάγκης πρὸ P 884 πεντηκοστῆς τῆς κβ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡμέρα ε', λεγὴν γενέσθαι εἰς τὸν Κάμπον καὶ ψαλθῆναι τὸ Τρισάγιον. καὶ τῆς ζ' τοῦ ἰουλίου μηνός τῆς αὐτῆς ἰδ' ἰνδικτιῶνος, ἡμέρα δ', ὥραν η', ἐτέθη Ἐπιφανία ἢ Θυγάτηρ Ἡρακλείου καὶ Εὐδοκίας ἐν προκίεσσι τῆς Ἱερείας.

τμη' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιε'. β'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Αὐγούστου. 15

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ ἀρτεμισίῳ, κατὰ Ῥωμαίους μαΐου γ', ἡμέρα δ', ἐτέθη εἰς τὸ προκίεσον Σοφριανῶν Ἡρακλείου υἱὸς Κωνσταντίνου, υἱὸς Ἡρακλείου καὶ Εὐδοκίας.

V 306 Καὶ τῆς γ' τοῦ Αὐγούστου μηνός τῆς αὐτῆς ιε' ἰνδικτιῶνος, B ἡμέρα πρώτη, ἐτελεύτησεν εἰς τὸ προκίεσον Βλαχερονῶν Εὐδοκία ἢ Αὐγουστα ἢ καὶ Φαβία. καὶ ἐνεχθέντος τοῦ λευάνου αὐτῆς

11. ὄρα P sola.
στη P.

12. Ἐπιφανία PV etiam infra.

21. Αὐγού-

Anni a m. c. perante Heraclio, et a xiv. ejusdem Indictionis ipsius mensis, scriptum est in reliquum anni, usque ad Decembrem scilicet expletum xv. Indictionis, sic, *Et Consulatu ejusdem Pissimi Domini nostri*. Licet enim in sella curuli non processerit, illud tamen tempus ejus Consulatu adscribi debere aequum visum est.

Eodem anno, mense Xanthico, juxta Romanos Aprilis xx. feria iii. hora vii. ingens adeo terrae motus extitit, ut ante Pentecosten die iiii. populus coactus fuerit supplicationes in campo peragere, et Trisagium psallere vii. vero Julii mensis, ejusdem xiv. Indictionis, feria iv. hora viii. nata est Epiphania filia Heraclii et Eudociae in secessu Hierlae. A. C. [Ol. Ip.]

CCCXLVIII. Ολυμπίας.

6120. 612. ii. Ind. xv. Post Cons. Heraclii Augusti: 4.

Hoc anno, mense Artemisio, secundum Romanos, Maii iii. feria ii. natus est in secessu Sophianarum Heraclius Novus Constantinus, Heraclii et Eudociae filius.

Et xiii. Augusti, xv. Indictionis, feria i. mortua est in secessu Barchenarum Eudocia Augusta, Fabia dicta, illiusque funus navigio in Ur-

πλοῦ ἐν τῷ παλατίῳ τῆς πόλεως, ἐπὶ τὴν ἐξῆς ἐκηδεύθη, καὶ ἐτάφη εἰς τοὺς Ἀποστόλους.

Καὶ τῇ δ' τοῦ ὑπερβερεταίου μηνός, κατὰ Ῥωμαίους ὀκτωβρίου μηνός, Ἰνδικτιῶνος α', ἡμέρα δ', ἐπέφη τὸ παιδίον Ἐπιφανία ἢ καὶ Εὐδοκία εἰς τὸν ἕγιον Στέφανον εἰς τὸ παλάτιν. καὶ καθιεθεῖσα εἰς δίσρον, παρακολουθοῦντων Φιλαρέτου κουβικουλαρίου καὶ χαρτουλαρίου καὶ Συνέτου καστρησίον, ἀπῆλθε πρὸς συνήθειαν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν.

Τῷ αὐτῷ ἔτει μηνὶ ἀπελλαίῳ, κατὰ Ῥωμαίους δεκεμβρίου ε', ἡμέρα γ', γέγονε κληρικὸς Πρίσκος ὁ κόμης τῶν ἔξκουβιτῶρων, καὶ ἀντ' αὐτοῦ γέγονε κόμης ἔξκουβιτῶρων Νικήτας ὁ πατρίκιος.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐτέθη ἐπάνω τοῦ σινθητοῦ κίονος τοῦ κατ' ἀνατολὸς τῆς ἐκκλησίας τῶν ἁγίων μ' ὁ τίμιος σταυρός, ὄντος ἐπάρχου πόλεως Θεοδώρου τοῦ ἀπὸ νοταρίων τῆς βασιλικῆς.

Ἰνδ. α'. γ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀγούστου τὸ β'.

R 880

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ αὐδυναίῳ, κατὰ Ῥωμαίους Ἰανουαρίῳ κβ', ἡμέρα δευτέρα, ἐπέφη τὸ παιδίον Ἡράκλειος νέος Κωνσταντῖνος βασιλεὺς ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἡρακλείου εἰς τὸ παλάτιν· καὶ εὐθέως ἀνῆλθεν εἰς τὸ Ἱπποδρόμιον, κακεῖ στεφθεὶς προσεκνήθη ὑπὸ τῶν συγκλητικῶν ὡς βασιλεὺς, καὶ εὐφημηθή

1. τῆν] τῆς R, τῆ P. 5. παλάτιον P. 13. Post ἔτει addit ἔτη V, unde restitui ἐτέθη, quod ante ὄντος supplebat Raderus. 17. ἰανουαρίον P. 19. παλάτιον P, omisso καί.

bis Palatium illatum, postridie factis exequiis, in Aede Apostolorum con-Anniam.c. ditum est.

Et iv. Hyperberetaei mensis, secundum Romanos Octobris mensis, Indictionis i. feria iv. coronata est puella Epiphania, quae et Eudocia appellata, in aede Sancti Stephani in Palatio. Et in curru sedens, stipantibus eam Philareto Cubiculario et Chartulario, et Syneto Castrensi, ut fieri solet, venit in Magnam Ecclesiam.

Hoc eodem anno, mense Apellaeo, secundum Romanos Decembri v. feria iii. Priscus Comes Excubitorum Clericus est factus, et in locum ejus factus est Comes Excubitorum Nicetas Patricius.

Hoc anno supra Columnam ex variis lapidibus confectam, ad Orientem Ecclesiae Sanctorum xl. posita est veneranda crux, cum esset Praefectus Urbi Theodorus Ex-Notariis Basilicae.

613. iii. Ind. i. Post Cons. Heraclii Augusti II.

1. 348. 6121.

Hoc anno, mense Audynaeo, secundum Romanos, Januarii die xii. feria ii. coronatus est puer Heraclius Novus Constantinus Imperator a patre suo in Palatio: moxque ascendit in Circum, ibique diademate redimitus, consulatus est a Senatoribus ut Imperator, et faustis neclama-

ὑπὸ τῶν μερῶν, καὶ οὕτω σὺν τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἐξῆλθεν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν, βυσταζόμενος ὑπὸ Φιλαρέτου.

Καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς κβ' τοῦ Ιανουαρίου μηνὸς ἐπετρέπη γράφεισθαι μετὰ τὸ ἐν ὀνόματι, βασιλείας τῶν Θειοτάτων ἡμῶν
 P 385 δεσποτῶν καὶ μεγίστων εὐεργετῶν Φλαβίου Ἡρακλείου τοῦ εὐσεβεστάτου ἔτους γ' καὶ μετὰ τὴν ὑπατείαν αὐτοῦ ἔτους β' καὶ Φλαβίου Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου τοῦ Θεοφυλάκτου αὐτοῦ υἱοῦ ἔτους α', τῶν αἰωνίων Ἀγούστων καὶ αυτοκρατόρων.

Ἰνδ. β'. δ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀγούστου τὸ γ'.

10

Καὶ ἀπὸ κβ' τοῦ Ιανουαρίου μηνὸς γράφεται, βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος β'.

Τούτῳ τῷ ἔτει περὶ μῆνα Ιούνιον θρήνων ἀπαύστων ἄξιον ἡμῖν συνέβη πάθος. μετὰ γὰρ πολλῶν τῆς ἀνατολῆς πόλεων ἦλθε
 B καὶ Ἱερουσαλήμ ὑπὸ Περσῶν, καὶ σφάζονται πολλαὶ χιλιάδες ἐν αὐτῇ κληρικῶν, μοναχῶν, μοναστριῶν παρθένων. ἐμπέριται τὸ δεσποτικὸν μνῆμα καὶ οἱ περιβόητοι τοῦ Θεοῦ υἱοὶ, καὶ ἄπλῶς πάντα τὰ τίμια καθαιρεῖται. τὰ σεβάσματα τοῦ σταυροῦ ξύλα σὺν τοῖς ἱεροῖς σκεύεσιν ἀναριθμήτοις οὕσιν λαμβάνεται παρὰ Περσῶν, καὶ Ζαχαρίας ὁ πατριάρχης καὶ ἀρχιεπίσκοπος γ'.

12. ἔτους P. 16. ἀπὸ P. 20. ὁ om. P. ἰδ. καὶ fortasse delendum.

Anni a m. c. tionibus a Factionibus excoptus. Atque ita cum patre egressus, ad Magnam Ecclesiam venit, a Philareto gestatus.

Et ab ipso die xxii. Januarii mensis imperatum est, uti scriberetur: In nomine, etc. imperii piissimorum Dominorum nostrorum et benefecissimorum Flavii Heraclii piissimi anno III. et post Consulatum illius anno II. et Flavii Heraclii Novi Constantini a Deo custoditi filii eius I. Augustorum et Imperatorum.

A. C.

[Ol. Iph.]

6122. 644. iv. Ind. II. Post Cons. Heraclii Augusti III.

I. 813

Et a xxii. Januarii mensis, scribitur, Imperii Heraclii Novi Constantini anno II.

Hoc anno, circa mensem Junium, malum nobis accidit perpetuo luctu prosequendum. Cum aliis quippe compluribus Orientis civitatibus, Hierusalem a Persis capta est, multis Clericorum, Monachorum, Sanctimonialium et Virginum millibus trucidatis. Incensum etiam Dominicum Sepulchrum, et celeberrima Dei templa: et ut verbo dicam, pretiosa omnia destructa. Veneranda Crucis ligna, cum sacris vasis innumeris captantur a Persis, et Zacharias Patriarcha captivus abducitur. Atque haec

νεται. και ταυτα ουκ εν πολλῳ χρόνῳ ουδὲ ἐν ὄλῳ μηνί, ἀλλ' ἐν ἡμέραις ὀλίγαις συμβέβηκε.

Και τῇ ιδ' γορπιαίου, κατὰ Ῥωμαίους Σεπτεμβρίου μηνός, τῆς τρίτης Ἰνδικτιῶνος, ἐν τῇ τρίτῃ ἐψώσει ἀποδεθεὶς τῷ ζωοποιῷ σταυρῷ ὁ τίμιος σπόγγος και αὐτὸς συννηοῦται αὐτῷ ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, πεμφθεὶς παρὰ Νικήτα πατρικίου.

Και τῇ κη' τοῦ ὑπερβερειαίου, κατὰ Ῥωμαίους ὀκτωβρίου μηνός, ἡμέρα ζ', τῇ ἐπὶ κυριακῇ νυκτί, ἠνέχθη ἡ τιμια λόγχη ἀπὸ τῶν ἁγίων τόπων, ἐνὸς τῶν ἐγγιζόντων τῷ καταράτῳ Σαλβαρά μετὰ τὸ λησθῆναι αὐτὴν παρ' αὐτῶν, δεδωκότος αὐτὴν τῷ μνημονευθέντι Νικήτῃ. και εὐθέως αὐτῇ τῇ κυριακῇ ἐκηρύχθη ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ὡς ἠνέχθη· και τῇ τρίτῃ και τετράδι προσεκυνήθη ἐπὶ ἀνδρῶν, πέμπτῃ δὲ και παρασκευῇ ὑπὸ γυναικῶν.

15 Ἰνδ. γ'. ε'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀυγούστου τὸ δ'.

Και ἀπὸ κβ' και αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνός γράφεται, τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος γ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπὶ Σεργίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τῆς α' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν Ἰνδικτιῶνος δ' ἤρξατο 20 ψάλλεσθαι μετὰ τὸ Κατευθυνθήτω ἐν τῷ καιρῷ τοῦ εἰσαγεσθαι τὰ προηγιασμένα δῶρα εἰς τὸ θυσιαστήριον ἀπὸ τοῦ σκευοφυλα-

3. Γορπιαίου μηνός P. 4. ἀποδεχθεὶς R. 5. σπόγγος V correctus. 9. Σάββαρον P. 13. τετάρτῃ P. 16. και ἀπὸ] ἀπὸ P. 17. ἔτους P. 19. νηστῶν R.

omnia non multa anni parte, nec toto mense, sed intra paucos dies contigere.

Et xiv. Gorpiaei mensis, secundum Romanos Septembris mensis Indictionis iii. in tertia Exaltatione vivificae Cruci alligata veneranda Spongia, et ipsa coexaltatur in sanctissima Magna Ecclesia, missa a Niceta Patricio.

Et xxviii. Hyperberetaei, secundum Romanos Octobris mensis, feria vii. ea nocte quae praecedit Dominicam, veneranda Lancea e sacris locis allata est, quam quidam familiaris abominandi Sarbarae, cum ab iis fuisset ablata, dedit memorato Nicetae: et statim eo ipso die Dominico in sanctissima Magna Ecclesia publicatum ac nuntiatum eam esse allatam; ac tertia deinde et quarta feria a viris, quinta autem et sexta a feminis est adorata.

645. v. Ind. iii. Post Cons. Heraclii Augusti IV. 2.

Ab ipso xxii. mensis Januarii die, scribitur: Imperii Heraclii Novi Constantini anno iii.

Hoc anno, sub Sergio Patriarcha Constantinopolitano, a prima Juniorum hebdomade Indictionis iv. coepit psalli post illud: *Dirigatur*, quando Praesancificata Dona in altare ex Scevophylacio inferuntur,

Chronicon Paschale vol. I.

κλον μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν ἱερεῖα, Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, εὐθὺς ἄρχεται ὁ λαός, Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῶν
 P 386 ἀσράτως λατρεύουσιν· ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται ὁ βασιλεὺς τῆς
 δόξης. ἰδοὺ Θυσία μυστικῆ τετελειωμένη δορυφορεῖται. πίστι
 καὶ φόβῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. ἀ-
 ληλοῦα. τοῦτο δὲ οὐ μόνον ἐν ταῖς νηστείαις προηγιασμένων
 εἰσυγομένων ψάλλεται, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλαις ἡμέραις, ὡσάκεις ἢ
 προηγιασμένα γίνηται.

Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονεν ἀπὸ νόμου νόμισμα ἐξάγραμμον
 ἀργυροῦν, καὶ βασιλικαὶ ῥόγαι δι' αὐτοῦ γέγονασιν καὶ κατὰ τὸ
 ἤμισυ τῆς ἀρχαιότητος. καὶ ἔξαρχος τοῦ Πέρσου, καλούμενος
 B Σαῖν, ἕως αὐτῆς Χαλκηδόνος ἦλθεν καὶ ἐπὶ τὰ μέρη Χρυσόπο-
 λειως καὶ τοῦ Κρκωνίου καὶ εἰς τὴν ἀντιπέραν βέβλεπετο. καὶ λα-
 βῶν δῶρα παρὰ τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου δι' ἑαυτοῦ ἐν πόλεσι
 ἐγγύσσαντος τῷ λιμένι Χαλκηδόνος ἀνεχώρησεν, ἐπαγγελάμενος ὅτι
 ' ὅτι ἐν πεμφθῶσιν ἐξ ἡμῶν εἰς πρεσβείαν πρὸς Χοσδρόην τῆς,
 εἰρήνη γίνεται. καὶ δὴ ἐπέμφθησαν ἐξ ἡμῶν πρεσβευταὶ τρεῖς,
 τουτέστιν Ὀλύμπιος ἑπαρχὸς πραιτωρίων καὶ Λεόντιος ἑπαρ-
 R 884 χος πόλειως καὶ Ἀνυστάσιος πρεσβύτερος τῆς κατὰ Κωνσταν-
 τινούπολιν ἀγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας, ἐπιπερόμενοι καὶ ἀπο-
 κρίσεις γραφείσας ἀπὸ τῶν ἄρχόντων ἡμῶν πρὸς τὸν Θεόπρωτον
 Χοσρόην, ὧντινων ἡ δύναμις ἐστὶν αὕτη.

4. δωροφορεῖται R. 5. ἀλλαιλοῦα V. 7. εἰσγομένων om. P.
 id. ἂν om. R, uucis includit P. 8. γίνεται PV. 12. Χρυσόπο-
 λειως P. 13. Μηκωνίου P. 14. αὐτοῦ P. 16. Χοσρόην P.
 17. καὶ διεπέμφθησαν P.

postquam dixit Pontifex, juxta donum Christi tui, statim incipit populus:
 Nunc virtutes coelorum nobiscum invisibiliter adorant: Ecce ingreditur
 Rex gloriae. Ecce sacrificium mysticum perfectum solenni pompa offertur,
 in fide et tremore accedamus, ut participes efficiamus vitae aeternae. Alle-
 luia. Hoc non solum in Jejunii Praesancificationum canitur, sed et aliis
 praetera diebus, quotiescunque Praesancificata fiunt.

Hoc anno, lege lata, numus argenteus sex scripularum census est,
 quo numi genere factae sunt largitiones Imperatoriae, ipseque ad semi-
 sem veterum numorum. Persarum vero Regis Exarchus, Saen vocatus,
 ad ipsam usque Chalcedonem, et in fines Chrysopoleos et Maccii venit,
 cum in opposita civitati regione a populo conspiceretur. Donis vero et
 muneribus acceptis ab Imperatore Heraclio, hac de causa navigio Chal-
 cedonensi portui appropinquante, recessit: pollicitus, si aliqui ex nostris
 ad Chosroem legati mitterentur, pacem futuram. Missique e nostris le-
 gati tres, Olympius scilicet Praefectus Praetorio, Leoncius Praefectus
 Urbis, et Anastasius sanctissimae Magnae Ecclesiae Constantinopolitanae
 Presbyter, literas a Principibus nostris scriptas ad Deo invisum Chosroem
 deferentes, in hanc ferme sententiam.

Ὅ τὰ πάντα δημιουργήσας καὶ τῇ ἰδίᾳ δυνάμει συνέχων C
 θεὸς δῶρον ὕψιον τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος τῷ γένει τῶν ἀνθρώ-
 πων ἐφιλοτιμήσατο τῆς βασιλείας τὴν πρόνοιαν, δι' ἧς ἀτιμω-
 ρῶς ἀξιοίμεθα ζῆν ἢ δυσχεραίαις· τοῖσι περιπίπτοντες ἴσασιν ἐξευρ-
 5 σκομεν. πρὸς τοῦτο τὸ θεῖκόν ἀποβλέψαντες, τὴν βασιλικὴν
 πρόνοιάν φαιμεν, καὶ πρὸ τῶν ἄλλων ὑπάντων τὴν ὑπέρογκον
 ἑμῶν ἡμερότητα, δυσωποῦμεν συγγνώμης ἡμᾶς ἀξιῶσαι, τολ-
 μήσαντας παρὰ τὴν πρῶην πολιτεομένην κατὰστασιν τῇ παρού-
 10 σῃ πρὸς τὸ ἑμέτερον κράτος ἀναφορᾷ χρῆσασθαι. ἴσμεν γὰρ τὴν
 ἐν τῷ προλαβόντι χρόνῳ κρατήσασαν συνθήθειαν, ἣτις ἡβούλετα D
 φιλονεικίαις τινὸς μεταξὺ τῶν δύο πολιτειῶν ἀνακινητούσης τοῖς V 308
 ἑκατέρωθεν αὐτῶν βασιλεύοντας διὰ τῶν πρὸς ἀλλήλους δηλωμά-
 των τὰ φιλονεικούμενα διαλέειν. ἀλλὰ ταύτην τὴν τύξιν παρέλυσεν
 Φωκᾶς ὁ τῆς Ῥωμιαϊκῆς πολιτείας γενόμενος ἐπίβαυλος. τὸν γὰρ
 15 ἐν Θράκῃ Ῥωμιαϊκὸν ὑποφθεῖρας στρατὸν αἰφνιδίως ἐπέστη τῇ
 παρ' ἡμῖν βασιλευούσῃ πόλει, καὶ Μαυρικίον τὸν εὐσιβῶς ἡμῶν
 βασιλεύσαντα καὶ τὴν αὐτοῦ γυναῖκα, ἔτι δὲ καὶ τέκνα καὶ σύγ-
 γονεῖς καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων οὐκ ὀλίγους ἀνεῖλεν. καὶ οὐκ ἤρκεσθη
 20 τοῖς πεπραγμένοις παρ' αὐτοῦ τοσοῦτοις κακοῖς, ἀλλ' οὐδὲ τῆν
 ἀρέπουσαν τῇ ὑπερόγκῳ ἑμῶν ἡμερότητι τιμὴν ὑπέκειμεν, ὥστε P 387
 λοιπὸν ἐξ ἡμετέρων ἁμαρτιῶν ὀρηθηέντας ἑμᾶς εἰς τὴν τοσαύτην
 ἐλάττωσιν ἀγαγεῖν τὰ τῆς Ῥωμιαϊκῆς πολιτείας πράγματα. ἐγνω-

9. ἴσμεν μὲν γὰρ R. 11. τινὸς PV. *ib.* ἀνακινητούσας P.
 14. γενόμενος om. P. 15. ὑποφθεῖραι P. 21. ὀρηθηέντα P.
 22. τὰ om. R, uncis inclusit P.

„Qui omnia creavit, et sua potentia continet, Deus, sua bonitate di-
 gnum munus humano generi contulit, imperii scilicet providentiam, qua
 vitae securitas, et si in aliquas difficultates incidere nos contigerit, me-
 dela nobis procuratur. Ad hoc divinum munus, Regiam scilicet provi-
 dentiam, respectantes, prae cunctis omnibus immensam vestram Clemen-
 tiam deprecamur, uti veniam nobis dignetur impertiri, si praeter prioris
 Respublicae status rationem hac suggestione erga vestram Majestatem
 utamur. Neque enim ignoramus, praeteritis temporibus eam obtinuisse
 consuetudinem, ut inter utramque Rempublicam enatae controversiae, ab
 utriusque Principibus, mutuis invicem factis collationibus, dirimerentur:
 quam quidem infregit Romani imperii insidiator Focas. Corrupto enim
 in Thracia Romano exercitu, Regiam hanc nostram urbem adortus, et
 Mauricium nobis pie imperantem, ac illius conjugem, liberosque et co-
 gnatos, et ex Magistratibus haud paucos sustulit. Nec satis illi fuit
 tanta perpetrasse facinora, immensae quoque vestrae Clementiae debitum
 honorem minime exhibuit. Unde accidit, ut propter peccata nostra a
 vobis impeteremur, resque Romanorum ad hanc immigutionem et debilit-

κως δὲ τὰ παρὰ τοῦ λυμειῶνος ἐκείνου γενόμενα ὁ νῦν εὐσεβῶς
 ἡμῶν βασιλεύων καὶ ὁ αὐτοῦ ἀειμνηστος πατήρ, ἐβουλεύσαστο
 τῆς τοσαύτης ἐκείνου ἀνάγκης ἐλευθερώσαι τὴν Ῥωμιαϊκὴν πολι-
 τείαν ὅπερ καὶ ἔπραξαν, τεταπεινωμένην ἐκείνην ἐκ τοῦ ἑμι-
 τέρου κράτους εὐρόντες. καὶ μετὰ τὸν τοῦ τυράννου θάνατος
 βουληθέντος τοῦ ἡμῶν βασιλέως τοὺς ἰδίους λαβεῖν συγγεῖς
 καὶ πρὸς τὸν οἰκεῖον ἐν Ἀφρικῇ ἐπαναζῆσαι πατέρα, προτε-
 B ψυντός τε ἡμᾶς ὃν θέλομεν ἐπιλέξασθαι βασιλέα, μόλις ταῖς
 R 886 αἰτήσεσιν ἡμῶν πεισθεις κατεδέξατο τὴν βασιλείαν, καὶ διὰ τὴν
 κρατούσαν ἐν ταῖς δύο πολιτείαις ταραχὴν, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἐμφύ-
 λιον στάσιν, οὐκ ἔσχε καιρὸν, ὅπερ ἐχρῆν πραχθῆναι, τοῦ δὲ
 πρεσβείας τὴν ὀφειλομένην τιμὴν τῷ ὑπερόγκω κράτει τῆς ἑμι-
 τέρας γαλήνης προσαγαγεῖν. ἐβουλευσάμεθα οὖν παροῦσιν τὸ
 ἔθος, ὃ ἕπερ ἀνωτέρω ἐμνήσθημεν, καὶ βραχεῖς ὄντες ἀνθρώποι
 πρὸς ἀρχιβασιλέα τηλικούτον τῇ δεήσει χρῆσασθαι, στέλλοις B
 καὶ τινὰς ἐξ ἡμῶν ὀφειλοντας τῶν ἑμετέρων ἰγνῶν ἀζωθῆναι.
 ἀλλὰ διὰ τὰ ἐν μέσῳ συμβάντα τοῦτο πρᾶξι μέχρι νῦν οὐκ ἐτο-
 C μήσαμεν ὅτε μέντοι Σαῆν ὁ ἐνδοξότατος Βαβμανζαδωγῶ, τοῦ
 Περσικοῦ στρατοῦ ἕξαρχος, ἐν τοῖς μέρει Χυλκηδόνος γέγονε,
 καὶ συντυχῶν τῷ εὐσεβεστάτῳ ἡμῶν βασιλεῖ καὶ ἡμῖν, καὶ ἐκ
 πάντων αἰτηθεὶς τὰ περὶ τῆς εἰρήνης διαλεχθῆναι, αὐτὸς μὲν
 εἶπεν μὴ ἔχειν τοιαύτην ἐξουσίαν, δέεσθαι δὲ τὰ περὶ τούτου τῆς

10. δὲ om. P.

18. ὅτι P.

21. αὐτὸν R.

22. τὰ om. R.

tationem devenirent. Cum ergo intelligeret is qui nunc pie imperat,
 quae a peste illa patrata essent, unaque et aeternae memoriae illius pa-
 ter, decreverunt Romanum imperium ex tantis illius angustiis in liber-
 tatem asserere: quod et confocere, quamvis a vestra Majestate non mo-
 dice labefactatam invenirent. Post mortem ergo tyranni, cum Imperator
 noster, affinisbus secum assumptis, in Africam ad patrem suam reverti
 statueret, moneretque nos, ut quem vellemus Imperatorem designaremus,
 aegre precibus nostris cedens, imperium tandem suscepit. At propter
 utriusque Reipublicae perturbationem, civilesque motus, locus ipsi haec
 fuit per legatos, uti par erat, id praestandi, quo debitum honorem as-
 plissimae Majestatis vestrae Serenitati exhiberet. Statueramus igitur,
 omisso more cujus meminimus, nos pusilli homines, erga potentissimum
 Regem precibus uti, et aliquos ex nobis mittere qui ad vestigia vestra
 admitterentur. Sed ex iis quae subinde evenere, id ad hunc usque diem
 exequi ausi non sumus. At cum Saen illustrissimus Babmanzadago, Per-
 sicarum copiarum dux supremus ad fines Chalcedonis accessisset, an-
 plissimo nostro Imperatore nobisque collocutus, rogatus est ab omnibus
 ut de pace tractaret. Qui respondit, sibi quidem ejusmodi minime in-
 duktam esse facultatem: deprecaturum tamen super hoc Clementiam ve-

ἡμῶν φιλανθρωπίας. νυνὶ δὲ καὶ ἀπόκρισιν ἔστειλε πρὸς ἡμᾶς
 διὰ τοῦ Σπαδαδούρου, ὑποσχόμενος ἐνωμότως ὅτι τὸ ἐπέρογκον
 ἡμῶν κράτος τοὺς στελλομένους παρ' ἡμῶν ὡς πρέπον ἐστὶν δέ-
 χεται καὶ ἀπολείε ἀβλαβεῖς πρὸς ἡμᾶς ἐπαναλῦσαι, καὶ ὅτι παρὰ
 5 τῆς ὑμετέρας φιλανθρωπίας τοῦτο πρῶξις ἐκελεύσθη. ἡμεῖς δὲ D
 πάλιν τοῖς οὕτω παρικολουθήσασι θαυρήσαντες, πρὸ πάντων
 δὲ τῷ Θεῷ καὶ τῇ ὑμετέρᾳ μεγαλειότητι, τοὺς δούλους ἡμῶν
 ἀπελίσαμεν Ὀλύμπιον τὸν ἐνδοξότατον ἀπὸ ὑπάτων, πατρικιον
 καὶ ἑπαρχον τῶν πραιτωρίων, καὶ Λεόντιον τὸν ἐνδοξότατον ἀπὸ
 10 ὑπάτων, πατρικιον καὶ ἑπαρχον πόλεως καὶ Ἀναστάσιον τὸν
 Θεοφιλέστατον πρεσβύτερον καὶ σύγκειλλον, οὗς δυσωποῦμεν ὡς
 πρέπει τῷ ἐπερόγκῳ ἡμῶν κρῖται δεχθῆναι καὶ συντόμως ἐπανα-
 λῦσαι πρὸς ἡμᾶς τὴν ἀρέσκουσιν τῷ Θεῷ εἰρήνην καὶ πρέπουσαν
 τῷ φιλειρήνῳ ἡμῶν κρῖται ἀποσώζοντας ἡμῖν. δέδμεθα δὲ τῆς P 388
 15 ὑμετέρας ἡμερότητος καὶ Ἡράκλειον τὸν εὐσεβέστατον ἡμῶν βυ-
 σιλέα γνήσιον ἔχειν τέκνον, προθύμως ἔχοντα ἐν ἅπασι τὴν θε-
 ραπειάν τῆς ὑμετέρας ποιεῖν γαλίης. ταῦτα γὰρ πράττοντες δι- V 309
 πλῆν ἐκαστοῖς περιποιεῖτε δόξαν, καὶ ἐπὶ τῇ τῶν πολέμων ἀνδρα-
 γαθίᾳ καὶ ἐπὶ τῇ δωρεᾷ τῆς εἰρήνης. καὶ ἡμεῖς λοιπὸν τῆς ἡσυ-
 20 χίας διὰ τῶν ὑμετέρων ἀιμνημονεύτων δωρεῶν ἐν ἀπολαύσει γι-
 νόμεθα, καιρὸν λαμβάνοντες τὰς ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας πολυχρο- R 888
 νίου ἐδζωίας τῷ Θεῷ προσαγαγεῖν εὐχάς, ἀληθάργητον εἰς αἰῶ-
 νας τῆς Ῥωμαϊκῆς πολιτείας τὴν ὑμετέραν εὐεργεσίαν ἔχοντες.

5. ἡμᾶς — θαυρήσαντας RV. 11. σύγγειλον P. 17. τοῦτο P.

stram. Nunc vero et responsum misit nobis per Spadadovarem, cum sa-
 cramento pollicitus, amplissimam vestram Majestatem, eos pro dignitate
 suscepturam qui a nobis mitterentur, et salvos ac incolumes ad nos re-
 missuram, idque a Clementia vestra ut faceret sibi esse imperatum. Nos
 itaque hisce confisi promissis, praesertim autem Deo, et vestra Amplitu-
 dine, servos vestros misimus gloriosissimum Olympium Ex-Consule, Pa-
 tricium et Praefectum Praetorio, et gloriosissimum Leontium Ex-Consule,
 Patricium et Praefectum Urbi, ac venerabilem Anastasium Presbyterum
 et Syncellum, quos ut amplissima Majestas vestra, prout par est, exci-
 piam, flagitamus, et uti quamprimum fieri poterit, cum grata Deo pace,
 et quae pacificam Majestatem vestram docet, salvos nobis remittatis.
 Obscramus etiam Mansuetudinem vestram ut Heraclium piissimum no-
 strum Imperatorem loco proprii filii habeat, paratum in omnibus Sereni-
 tati vestrae cultum et officium praestare. Quod quidem si feceritis, ge-
 minam vobis gloriam comparabitis, cum ex fortitudine bellica, tum ex pa-
 cis concessionem. Nos porro deinceps per nunquam obliviscenda vestra
 munera fruamur quiete, nobisque suppetet occasio pro vestrae vitae diu-
 rnitate Deo proces offerendi, quandiu stabit Romana Respublica ve-
 strum beneficium nunquam oblivioni daturus.

B

τηθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. ζ'. μετὰ ὕπ. Ἡρακλείου Ἀγούστου τὸ ε'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, τῆς βυσιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος δ'.

Ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ ἕως ταύτης τῆς ὑπατείας ἐπληρώθησαν ἔτη χιθ' καὶ ἤρξαντο τὰ κβ'. ἐκ τούτων ἔξαιρουῦνται τὰ μέχρι τῆς σταυρώσεως αὐτοῦ ἔτη λγ', καὶ καταλείπονται φπς'. πρὸ φ' τοίνυν πς' ἐνιαυτῶν εἰσηλθεν ὁ μάρτυς C μὴν ἐν ἡμέρᾳ ε'. τοῖς γὰρ φπς' πρόσθετος τὰ βίσεξτα, τοῦτο ἔστιν ρμζ'. διὰ τὸ νῦν ἐπικεισθῆναι βίσεξτον γίνονται ψλγ'. ἔμβα τοῦτων τὸ ζ ρδ', λοιπὸν ε'. ἀριθμησον ε' ἀπὸ τῆς ε' ἡμέρας, καὶ καταλήγεις εἰς δευτέραν, ὃ καὶ ἔστιν ὃ γὰρ μάρτυς τῆς ἐπιστάσεως δ' Ἰνδικτιῶνος εἰσέρχεται ἐν δευτέρᾳ τῆς ἑβδομάδος ἡμέρᾳ.

Πάλιν τὰς τῆς ἑννεκαιδεκαετηρίδος ζητοῦντες ἐπινημόσιον¹⁵ εὐρίσκομεν πρὸ φπς' ἐνιαυτῶν, τουτέστιν λ' κίκλων, ἰα' οὕτω Ἰνδικτιῶνος· ἰα' γὰρ ἐπὶ ἰα' συνάγει φοα'. λοιπὸν ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', μ', β', γ', δ', ε', ε', ζ'. αὕτη γὰρ νῦν ἐπέστηκεν. ψηφίζοντες οὖν πρὸ φπς' ἐτῶν τῆν σιλή- D νην εὐρίσκομεν αὐτὴν τῆ χγ' τοῦ μαρτύρου μηνὸς ἐκείνου, ἦς²⁵ ἦν ἐν ἡμέρᾳ παρυσκευῆ, ἔχουσιν ιδ', ε', ὡς εἶναι τὸ πάρε

4. ἔτους P. 6. 7. ἔτη om. P. 10. διὰ τοίνυν R. 15. ἔμβα P. 15. ιθ' ετηρίδος P.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCCXLIX. Olympias.

6124. 616. vi. Ind. iv. Ind. Post Cons. Heraclii Augusti V. 4.

Et ab ipso xxii. die mensis Januarii, scribitur, *Imperii Heraclii Nostri Constantini anno iv.*

A Christi Domini natiuitate, usque ad hunc Consulatum, exacti sunt anni DCXIX. et coepit annus DCXX. Ex his usque ad ejus Passionem subtractis annis XXXIII. restant anni DLXXXVI. Ergo ante DLXXXVI. annos, mensis Martius feria v. incoepit. Nam DLXXXVI. annis adde Bissextus hoc est CXLVII. quia modo Bissextus instat, his additis, fient DCXXXIII. Abjice ex his septies CIV. reliquum erit v. Namera v. a v. feria, et decimas in feria II. quod ita est. Martius enim inchoante IV. Indictionis incipit hebdomadis feria II.

Rursum si XIX. annorum Cycli Indictiones quaeramus, invenimus ante DLXXXVI. annos, hoc est XXX. Cyclos, XI. esse Indictionem. XI. enim ad XI. colliguntur DLXXXI. Relinquuntur enim XV. nempe XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. I. II. III. IV. V. VI. VII. Haec enim nunc est. Numerantes igitur ante DLXXXVI. annos lunam, reperimus illam XIII. de Martii illius quae erat in die Parasceves, esse XIV. ut esset Pascha Je-

τῶν Ἰουδαίων, ὅτε ὁ κύριος ἐσταυρώθη, ἀπὸ ἐσπέρας τῆς παρασκευῆς. ἀνέστη δὲ κύριος τῇ ἐφεξῆς κυριακῇ, ἣτις ἦν κ' τοῦ αὐτοῦ μαρτίου μηνός. συνάδει δὲ ταῦτα καὶ τὰ προταττόμενα παρὰ τῶν ἀξιολόγων ἀνδρῶν ἐν τῇ τῶν φωστῆρων ψηφοφορίᾳ.

5 Ἰνδ. ε'. ζ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀγούστου τὸ ζ'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνός γράφεται, τῆς βυσιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ε'. P 389 R 890

Ἰνδ. ζ'. η'. μετὰ ἐπ. Ἡρακλείου Ἀγούστου τὸ ζ'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνός γράφεται, τῆς 10 βυσιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ζ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπητήθησαν οἱ κητόρες τῶν πολιτικῶν ἔργων διὰ διαγραφῶν καθ' ἕκαστον ἔρτον νομίσματα γ'. καὶ μετὰ τὸ παρασχῆν πάντας εὐθέως τῷ αὐγοίστῳ μηνί αὐτῆς τῆς ζ' ἰνδικτιῶνος ἀνηρτήθη τελείως ἡ χορηγία τῶν αὐτῶν πολιτικῶν B 15 ἔργων.

Ἰνδ. ζ'. θ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀγούστου τὸ η'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνός γράφεται, V 310 τῆς βυσιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ζ'.

τν' Ὀλυμπιάς.

20 Ἰνδ. η'. ι'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀγούστου τὸ θ'.

3. κραττόμενα P. 6. κβ'] κα' V. 7. 10. 18. ἔτους P. 12. γρᾶφῶν R.

daeorum, cum Dominus passus est, a vespera Parasceves. Resurrexit Dominus deinde Dominica die, quae in xxii. incidit ejusdem Martii. Conclununt autem quae a magnis viris acta sunt in luminarium supputatione.

A. C. [Ol. Iph.]

617. vii. Ind. v. Post Cons. Heraclii Augusti VI. 1. 344.

Et ab ipso die xxii. Januarii, scribitur, Imperii Heraclii Novi Constantini anno v.

618. viii. Ind. vi. Post Cons. Heraclii Augusti VII. 2.

Et ab ipso xxii. die Januarii, scribitur, Imperii Heraclii Novi Constantini anno vi.

Hoc anno, possessoribus, seu civibus, qui jure panum civilium gaudebant, exacta sunt vice indictionis, in singulos panes tria numismata: et postquam omnes ea dedere, statim mense Augusto ejusdem Indictionis vi. universae panum civilium largitiones sublatae sunt.

619. ix. Ind. vii. Post Cons. Heraclii Augusti VIII. 3.

Et ab ipso die xxii. ejusdem mensis Januarii, scribitur, Imperii Heraclii Novi Constantini anno vii.

CCCL. Olympias.

620. x. Ind. viii. Cons. Heraclii Augusti IX. 4.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος η'.

Ἰνδ. θ'. ια'. μετὰ ἐπ. Ἡρακλείου Ἀυγούστου τὸ ε'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος θ'. 5

P 390 Ἰνδ. ι'. ιβ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀυγούστου ἔτος ια'.

B Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ι'.

V 311 Ἰνδ. ια'. ιγ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀυγούστου τὸ ιβ'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, 10 τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ια'.

P 391 Τούτῳ τῷ Ἰναιτῷ μηνὶ δισίῳ, κατὰ Ῥωμαίους Ἰονίον ε', ἡμέρᾳ πρώτῃ, ὄντος τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου εἰς τὰ Θράκια μέρη μετὰ τινῶν ἀρχόντων καὶ τινῶν οὐ μόνον κτητόρων καὶ κλη- C ρικῶν, ἀλλὰ γὰρ καὶ ἐργαστηριακῶν καὶ δημοτῶν ἐξ ἐκατέρου 15 μέρους καὶ πλήθους ἄλλου οὐκ ὀλίγου, πλησιάσαντος τῷ μακρῷ τείχῃ τοῦ Χαγάνου τῶν Ἀβάρων μετὰ πλήθους ἀπειρον, μελλούσης, ὡς καθὼς ἐφημίσθη, μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ Ἀβάρων εἰρήνης γίνεσθαι, καὶ μελλοντος ἵππικοῦ ἐν Ἡρακλείᾳ ἄγασθαι, τῇ φήμῃ ταύτῃ συναπαχθέν πληθος ἀπειρον ἐξῆλθεν ἐκ τῆς παν- 20 ευδαίμονος, καὶ περὶ ὧραν δ' τῆς κυριακῆς αὐτῆς ὁ Χαγάνος

2. νέου om. R. 3. μετὰ — 9. ιγ' om. R. 6. ἔτος] τὸ P.
8. ἔτους P. 10. καὶ] τῆς R. 19. εἰρήνης P, εἰρήνης V, m. R.
20. συναχθέν P.

Et ab ipso die xxii. mensis Januarii, scribitur, *Imperii Heraclii Novi Constantini anno viii.*

621. xi. Ind. ix. Post Cons. Heraclii Augusti X. 1. 350.

Et ab ipso die xxiii. mensis Januarii, scribitur, *Imperii Heraclii Novi Constantini anno ix.*

622. xii. Ind. x. Post Cons. Heraclii Augusti XI. 2.

Et ab ipso die xxiiii. mensis Januarii, scribitur, *Imperii Heraclii Novi Constantini anno x.*

623. xiiii. Ind. xi. Post Cons. Heraclii Augusti XII. 3.

Et ab ipso die xxv. mensis Januarii, scribitur, *Imperii Heraclii Novi Constantini anno xi.*

Hoc anno, mense Desio, secundum Romanos Junii v. feria i. cum Imperator Heraclius in Thraciae partibus versaretur una cum Proceribus et civibus, atque adeo cum opificibus, plurimis etiam ex utraque Factione, ac plebe, Avarum Chagano ad Longum Murum cum innumera multitudine etiam accedente, quod, ut rumor increbuerat, Romanos inter ac Avaros pax esset conficienda, tum etiam quod Heraclius Iudii Circenses celebrandi essent, hac fama excita multitudo infinita, ex Felice Urbe egressa est. Et circa horam iv. ipsius Dominicæ, Avarum

τῶν Ἀβάρων τῷ φραγελλῷ αὐτοῦ ἔνευσεν, καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ δομήσαντες εἰσῆλθαν τὸ μακρὸν τεῖχος, ἐκείνου μείναντος ἕξωθεν τοῦ τεύχους μετὰ τινῶν τῶν αὐτοῦ, καὶ ὡς καθῶς εἶπεν ὅτι καὶ τὸ τεῖχος εἰσῆρχετο καὶ τὴν πόλιν παρελάμβανεν, εἰ μὴ Δ 5 ὅτι ὁ θεὸς αὐτὸν ἐκώλυσεν. πλὴν οἱ αὐτοῦ εἰσελθόντες αὐτῇ τῇ κυριακῇ ἀπὸ ἐσπέρας ἕως τῆς Χρυσῆς πόρτας πάντας ἐπραΐδευ- R 892 σαν οὓς ἤϋρον ἕξω τῆς πόλεως μετὰ καὶ τῶν ἐν τοῖς προαστείοις ὅπως οὖν εἰρεθέντων ἀνθρώπων τε καὶ ἀλόγων παντοδαπῶν. εἰσῆλθαν δὲ καὶ εἰς τοὺς ἄγλους Κοσμῶν καὶ Λαμιανῶν ἐν Βλα- 10 χέραις, καὶ εἰς τὸν Ἀρχάγγελον πέραν εἰς τὰ Προμώτου, καὶ οὐ μόνον ὅτι τὰ κιβούρια καὶ ἄλλα κειμήλια ἀφείλαντο, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ἄγλιαν τράπεζαν τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἀρχαγγέλου κατέκλασαν, καὶ πάντας μετὰ τῶν ἀφαιρεθέντων αὐτῶν μετώκι- P 890 σαν πέραν τοῦ Λανουβίου, μηδενὸς ἀνιστατοῦντος.

15 τὰ Ὀλυμπιάς.

P 391

Ἰνδ. ιβ'. ιδ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀγούστου τὸ εγ'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ιβ'.

Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ μηνὶ δύστρω, κατὰ Ῥωμαίους μαρτίῳ, 20 ε' καὶ κ' τοῦ μηνός, τῇ ἡμέρᾳ τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς δεσποίνης

1. φραγγελλῷ P. 2. εἰσῆλθον P. 6. ἐσπέρας V. 9. εἰσῆλ-
θον P. ib. καὶ om. P. 11. κιβώρια P. ib. ἀφείλοντο P.
13. μετώκησαν PV. 19. σύστρω R.

Chaganus flagello suo signum dedit, statimque omnes qui cum illo erant Anniam.c. Longum Murum impetu facto ingressi sunt, ipso extra Murum cum aliquot familiaribus manente, cum, ut dixisse fertur, simul atque Murum ingressus esset, urbem se facile occupaturum sibi persuaderet: quod sane accidisset, nisi illum prohibuisset Deus. Illius tamen copiae ipsa Dominica, ingressae circa vesperam usque ad Auream portam, quotquot extra urbem repererunt, vel in suburbanis, et quidquid hominum vel animalium inventum fuit, in praedam rapuere. Ingressi sunt etiam sacram aedem Sanctorum Cosmae et Damiani in Blachernis: et Ecclesiam Sancti Archangeli trans urbem in Promoti Suburbano: in iisque non Ciboria duntaxat, et alia cimelia abstulerunt, sed ipsam etiam sacram Mensam Ecclesiae Archangeli confregerunt, omnesque cum praeda captivos secum trans Danubium, obsistente nemine, abduxerunt.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCCLI. Olympias.

624. xiv. Ind. xii. Post Cons. Heraclii Augusti XIII. 3. 6132.

Et ab ipso die xii. mensis Januarii, scribitur, Imperii Heraclii Novi Constantini anno xi.

Hoc anno, mense Dystro, secundum Romanos, Martio, quinto et vicesimo mensis die festo Annuntiationis Dominae nostrae Dei Genitricis,

ἡμῶν τῆς Θεοτόκου, ἐξῆλθεν ἐπὶ τὰ ἀνατολικὰ μέρη ὁ βασιλεὺς Ἡράκλειος ἅμα τοῖς αὐτοῦ τέκνοις Ἡρακλεῖω καὶ Ἐπιφανίᾳ τῇ καὶ Εὐδοκίᾳ καὶ τῇ βασιλίσση Μαρτίνα, καὶ ἐποίησεν οὐκ αὐτοῖς τὴν πασχαλίαν ἑορτὴν πλησίον τῆς πόλεως Νικομηδείας.
 C καὶ μετὰ τὴν ἑορτὴν αὐτὸς μὲν ὁ βασιλεὺς Ἡράκλειος μετὰ Μαρ-
 τίνης τῆς βασιλίσσης ὤρμησαν ἐπὶ τὰ ἀνατολικά μέρη, συνόντας
 αὐτοῖς καὶ Ἀνιανοῦ δομεστικοῦ τοῦ μαγίστρου. τὰ δὲ τέκνα αὐ-
 τοῦ ὑπέστρεψαν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Τοῦτω τῷ ἔτει μηνὶ ἀρτεμισίῳ, κατὰ Ῥωμαίους μαῖω, τῆς
 D ἰβ' Ἰνδικτιῶνος, ἐπὶ Σεργίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, 10
 ἐπενοήθη ψάλλεσθαι μετὰ τὸ μεταλαβεῖν πάντας τῶν ἁγίων μα-
 στηρίων ἐν τῷ μέλλειν τοὺς κληρικούς ἐπὶ τὸ σκευοφυλάκιον ἀπο-
 καθιστᾶν τὰ τίμια ῥιπίδια, δισκάρια καὶ ποτήρια καὶ ἄλλα
 ἱερὰ σκεύη, μετὰ τὸ ἐκ τῶν παρατραπέζων καὶ τὴν διάδοσιν
 ἀποτεθεῖναι πάντα εἰς τὴν ἁγίαν τράπεζαν, καὶ ψαλλθῆναι τῶν 15
 τελευταίων στίχων τοῦ κοινωτικοῦ, λέγεσθαι καὶ τοῦτο το τροπά-
 ριον, Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεως, κύριε, ὅπως αὐ-
 ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἤξιωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου
 μετασχεῖν μυστηρίων. τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην
 τὴν ἡμέραν μελετῶντας τὴν δικαιοσύνην σου. ἀλληλούια. 20

R 894
 P 391

Ἰνδ. γ'. ε'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Αὐγούστου τὸ ἰδ'.

2. Ἡρακλεῖ V. ἰδ. τῇ καὶ τῇ R. 5. ὁ om. R. 6. ὄφρασεν P
 sola. 7. μαγίστου P. 12. ἀποκαθιστᾶναι P. 16. λέγεται R.
 ἰδ. τροπάριον P. 17. ὅπως ἀνυμνήσωμεν P. 18. ἡμᾶς om. R.
 20. ἀλληλούια V.

profectus in Orientales partes Imperator Heraclius cum liberis suis Her-
 cilio, Epiphania quae et Eudocia dicta, et Imperatrice Martina, Pascha-
 les ferias juxta urbem Nicomediam peregit. Iisque exactis, idem Im-
 perator Heraclius cum Martina Imperatrice in Orientis regiones perrexit,
 habens in comitatu Anianum Domesticum maximum. Liberi vero illius
 Constantinopolim reversi sunt.

Hoc anno, mense Artemisio, -secundum Romanos Maio, XII. Indict.
 sub Sergio Patriarcha Constantinopolitano tum primum inductum est, ut
 postquam omnes sacra mysteria perceperunt, cum Clerici relaturi sunt in
 Scevoyphylacium pretiosa Muscaria, Discos et Calices, atque alia sacra
 vasa, et post datum fidelibus ex appositis mensis Communionem, omnia
 in sacram Mensam referuntur, post exactum denique ultimum versum
 Communionis, caneretur haec Antiphona: *Impletur os nostrum laude,
 Domine, ut celebremus gloriam tuam, quia nos sanctis tuis mysteriis di-
 gnatus es. Serva nos in sanctificatione, toto die meditantes justitiam tuam.
 Alleluia.*

625. xv. Ind. xiii. Post Cons. Heraclii Augusti XIV. 4.

Και ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ιγ'.

Ἰνδ. ιδ'. ις'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀγούστου ἔτος ιέ'. B

Και ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, τῆς 6 βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ιδ'.

Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ μηνὶ δύστρω, κατὰ Ῥωμαίους μαρτίῳ, ἐφάνη ἐπὶ δ' ἡμέρας ἀστὴρ φαειρὸς πάνυ κατὰ δυσμὰς μετὰ δύσιν ἧλλον.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ ἀρτεμισίῳ, κατὰ Ῥωμαίους μαίῳ, ιδ', 10 ἡμέρα δ', αὐτῇ τῇ ἁγίᾳ μεσοπεντηκοστῇ, συνήχθησαν αἱ σχολαὶ καὶ ἄλλοι πολλοὶ τοῦ πλήθους ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ κατέκραζαν Ἰωάννου τοῦ ἐπίκλην Σειμοῦ, ὡς θελήσαν- C
τος ἐπᾶραι τὰ ψώμια τῶν σχολῶν εἰς ὄνομα τῶν στρατιωτῶν· καὶ τοῦ πατριάρχου Σεργίου ὑποσχομένου ἀποθεραπεῖν τὸν 15 ὄχλον, εἰ μόνον ἐνδώσῃσι γενέσθαι τὴν θείαν λειτουργίαν.

Τῇ πεντεκαιδέκῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς πάλιν πλειόνων εὐρε-
θέντων ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ κατακραζόντων τοῦ λεχθέντος Ἰωάννου, ὁ μὲν πατριάρχης καὶ Ἀλέξανδρος ὁ ἐπαρχὸς τῶν πραιτωρίων καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν ἀρχόντων καὶ 20 Λεόντιος κόμης τοῦ ὄψαριου καὶ σπαθάριος, ἀνῆλθαν εἰς τὸν ἄμβωνα τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ κρουγῶν πολλῶν γενομένων D
κατὰ τοῦ ῥηθέντος Ἰωάννου τοῦ ἐπίκλην Σειμοῦ ἀπὸ τοῦ κοι-

3. ἔτος] τὸ P. 4. καὶ] τῆς P. 17. κατακραζόντων P. 20. ἀ-
νῆλθον P.

Et ab ipso die xxii. Januarii mensis, scribitur, Imperii Heraclii Novi Constantini anno xiiii.

626. xvi. Iud. xiv. Post Cons. Heraclii Augusti XV. 1. 351.

Et ab ipso die xxii. Januarii mensis, scribitur, Imperii Heraclii Novi Constantini anno xiv.

Hoc anno, mense Dystro, secundum Romanos, Martio, apparuit sydus fulgentissimum versus occidentem, post occasum solis.

Hoc anno, mense Artemisio, secundum Romanos Maio, xiv. feria iv. in quam incidit Media Pentecoste, convenerunt Scholae (Palatinae) una cum multis aliis ex plebe, in sanctissima Magna Ecclesia, clamoribusque consecuti sunt Joannem cognomento Simum, quod tollere vellet panes Scholarum in sportulas militum dari consuetos: Sergio Patriarcha interea pollicente operam suam se collaturum ut satis iis fieret, dummodo sine-
rent sacram Liturgiam peragi.

xiv. ejusdem mensis die, pluribus rursus in sanctissima magna Ecclesia coactis, et clamitantibus contra praedictum Joannem, Patriarcha et Alexander Praefectus Praetorio, et alii quidam ex Magistratibus, et Leontius Comes piscium et Spatharius, Magnae Ecclesiae Ambonem conscenderunt, multisque clamoribus contra eundem Joannem cognomento

νοῦ εἰς τὸ μηκέτι αὐτὸν παρελθεῖν διὰ πολιτικοῦ πράγματος, ἐκεῖνος μὲν καθηρέθη καὶ κατεβλήθησαν αὐτοῦ παραχρῆμα αἱ
 V 812 εἰκόνες. ὁ δὲ ἔπαρχος τῶν πραιτωρίων Ἀλέξανδρος προσεφώνησε, λέγων ὅτι Ἀπὸ ἄρτι πρὸς ἐμὲ ἔχετε χάριν τῶν ψωμίων καὶ ἐπί-
 ζω ἐν τάχει ποιῶ διόρθωσιν εἰς αὐτό. ὁ γὰρ λεχθεὶς Ἰωάννης ὁ 5
 Σεισμὸς γ' φόλλων πιπρασκομένον τοῦ ψωμίου αὐτὸς ἢ φόλ-
 λων αὐτὸ ἤβουλήθη ποιῆσαι· καὶ ὁ θεὸς κατέβαλε τὴν βου-
 λὴν αὐτοῦ.

P 392 Καλὸν δὲ διηγῆσασθαι ὅπως καὶ νῦν ὁ μόνος πολυελεος καὶ
 R 896 εὐσπλαγχνος θεὸς τῇ εὐπροσδέκτῳ πρεσβείᾳ τῆς ἀχράντου αἰ-
 τοῦ μητρὸς καὶ κατὰ ἀλήθειαν δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
 ἀειπαρθένου Μαρίας τὴν ταπεινὴν ταύτην αἰτοῦ πόλιν ἔσωσεν
 ἐκ τῶν κατὰ συμφωνίαν κυκλωσάντων αὐτὴν παναθίων ἐχθρῶν
 τῇ κραταιᾷ αὐτοῦ χειρὶ, καὶ τὸν ἐν αὐτῇ εὐρεθέντα λαὸν ἐλυ-
 τρώσαστο τῆς προσδοκωμένης μαχαίρας, αἰχμαλωσίας τε καὶ πι-
 κροτάτης δουλείας, ὃ οὐδεὶς τῶν πάντων εὐπορήσει διηγῆσασθαι.
 B ὁ γὰρ ἐπικατάρατος Σαλβάρας, ἔξαρχος τοῦ Περσικοῦ στρατοῦ,
 ἐκδεχόμενος, ὡς ἔοικεν, καὶ ἔργοις δὲ τελευταῖον ἀπεδείχθη,
 τὴν τοῦ παναθέου Χαγάνου τῶν Ἀβάρων ἐπέλευσιν, πρὸ πλεί-
 στων τούτων ἡμερῶν γενόμενος ἐν Χαλκηδόνι πάντα τὰ τε προά-
 στεια καὶ παλάτια καὶ τοὺς ἐκκληρίους οἴκους ἀθέως ἐνέπηρσεν,

4. (ὡς) ἐπίζω P sola. 16. ὃ addidit P sola. 20. τε et καὶ κατέ-
 τια om. P.

Sismum a populo excitatis, ut a publicae rei administratione amoveretur, exactoratus est, statuque illius ex templo dejectae. Alexander autem Praefectus Praetorio multitudinem sic est allocutus: *Panes deinceps a me accipietis, ac futurum spero, uti brevi res ad priorem statum revocetur.* Quippe Joannes iste Sismus, cum tribus duntaxat Follibus panis venderetur, rem ipse eo deducere conabatur, uti octo Follis exigerentur: sed Deus consilium ejus evertit.

Operae pretium porro videtur exponere, quemadmodum et nunc solus misericors ac clementia plenus Deus per acceptissimam intemeratae matris ipsius, et vere Dominae nostrae Dei Genitricis, et semper Virginis Mariae intercessionem, humilem hanc suam urbem ex impiis hostibus, inita invicem conjuratione hanc obsidentibus, et cingentibus, potenti sua manu, et qui tum in ea erat populum ab imminente gladio, captivitate, et acerbissima servitute liberaverit: quae quidem omnia nemo satis poterit exponere. Etenim execrandus ille Salbaras, Persici exercitus Dux et Exarchus, cum expectaret, ut vero simile est, et ex factis demum apparuit, Deo invisit Avarum Chagani adventum, interim complures ante dies castris ad Chalcedonem positis, suburbana omnia, et sacras aedes incendio sacrilege absumpsit: ibique mansit, illius adventum praestolatus.

καὶ ἔμεινεν λοιπὸν τὴν ἐκείνου παρουσίαν ἐκδεχόμενος. τῇ οὖν κθ' τοῦ ἰουνίου μηνὸς τῆς παρουσίας ἰδ' Ἰνδικτιῶνος, τουτέστιν τῇ ἡμέρᾳ τῆς συνάξεως τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, κατέλαβε πρόκουρσον τοῦ Θεοδοσιῆτου 5 Χαγάνου, ὡς ἄχρι χιλιάδων τριάκοντα, διὰ δηλωμάτων φημισαντος τό τε μακρὸν τεῖχος καταλαβεῖν καὶ τὰ ἔνδον αὐτοῦ, ὥστε τοὺς εἰρεθέντας ἔξωθεν τῆς πόλεως ἐφιππους γενναιοτάτους C στρατιώτας κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, κυριακὴν οὖσαν, ἔνδον γενέσθαι τοῦ νέου Θεοδοσιακοῦ τείχους ταύτης τῆς βασιλίδος πόλεως, καὶ ἔμεινεν τὸ αὐτὸ πρόκουρσον ἐπὶ τὰ μέρη Μελαντιάδος, ὀλλύων ἐξ αὐτῶν ἐκτιρεχόντων μέχρι τοῦ τείχους ἐκ διαλειμμάτων, καὶ μὴ συγχωροῦντων τινὰ ἐξιέναι ἢ ὕλως ἀλόγων δαπάνας συλλέγειν. ἐν τῷ μέσῳ δὲ ἄχρις ἡμερῶν δέκα ἐφεξῆς διαδραμουσῶν, καὶ μηδενὸς τῶν ἐχθρῶν σύνεγγος τοῦ τείχους φανέντος, ἐξῆλ- 15 θαν στρατιῶται μετὰ παλλικαρίων καὶ πολιτῶν, ὄφελοντες ὡς ἀπὸ δέκα μιλίων θερίσαι ὀλίγα γεννήματα, καὶ συνέβη ἀπανθηθῆναι αὐτοῖς τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἔνθεν κύκειθέν τινας διαπεσεῖν, D συσχεθῆναι δὲ καὶ τινας ἐκ τῶν παλλικαρίων, τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν πολιτῶν τῶν ἐξεληθόντων σὺν αὐτοῖς. εἰ μὴ γὰρ συνέβη τοὺς 20 στρατιώτας περισπασθῆναι εἰς τὸ ἐκδικῆσαι τὰ ἴδια παλλικάρια καὶ τοὺς πολλὰς, ἱκανοὶ ἐφρονέοντο ἐκ τῶν ἐχθρῶν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν. μετ' οὗ πολὺ δὲ τινῶν ἐχθρῶν ἄχρι μιᾶς χιλιάδος

9. τοῦ ταύτης P. 14. ἐξῆλθον P. 15. καὶ om. R, uncis inclusit P. 19. τῶν alterum om. P.

Itaque xxix. Junii mensis, praesentis xiv. Indictionis, die scilicet festo sanctorum et illustrium Coryphaeorum Apostolorum Petri et Pauli, accessit prima acies Deo odiosi Chagani, triginta circiter hominum millium; per nuntios promulgantis se quamprimum Longum Murum occupaturum, et quidquid intra illum est: ita ut quotquot ex equitibus ac fortissimis militibus qui hactenus extra urbem erant, hoc ipso die, qui in Dominicam incidit, intra novum Theodosiacum murum hujus urbium Reginae se confestim reciperent. Mansitque prima ista acies circa Melantiadem, paucis ex iis usque ad muros per intervalla excurrentibus, et quenquam exire, vel ad equorum pabulationem quidquam colligere prohibentibus. Elapsis interea diebus decem, nemine ex hostibus ad moenia apparente, egressi milites cum calonibus et civibus, uti ad decimum ab urbe lapidem meterent exiguam segetem, in hostes incidere, aliquot ex iis caesis, quibusdam etiam ex militum calonibus et ex civibus qui cum iis egressi fuerant, captis. Nisi tamen milites in calonibus suis defendendis fuissent occupati, magnum satis ex hostibus numerum eo die interfecissent. Caeterum non multo post circiter mille ex hostibus, hoc ipso die, juxta

ἐλθόντων πλησίον τοῦ σεβασμίου οἴκου τῶν ἁγίων Μακκαβαίων
 πέραν ἐν Συκαῖς, καὶ ἐμφανισάντων ἑαυτοὺς τοῖς Πέρσαις, κα-
 κείνων συναχθέντων ἐπὶ τὰ μέρη Χρυσόπολεως, καὶ γνωρισάν-
 P 398 των ἁλλήλοις διὰ πυρκαϊῶς τὴν ἑαυτῶν παρουσίαν, ἐν τῷ μέσῳ
 ἀπέλυσεν ὁ ἐπικατάρτος Χαγάνος Ἀθανάσιον τὸν ἐνδοξότατον 5
 R 898 πατρικίον ἀπὸ τῶν μερῶν Ἀδριανουπόλεως, εἰρηκῶς αὐτῷ ὅτι
 Ἄπειθε καὶ ἴδε πῶς θέλουσιν οἱ τῆς πόλεως θεραπεῦσαι με
 καὶ τί θέλουσὶ μοι δοῦναι, ἵνα ὑποστρέψω εἰσελθόντος οἱ
 αὐτοῦ Ἀθανασίου τοῦ ἐνδοξοτάτου, καὶ ταῦτα ἀπαγγειλαντος
 Βόνῳ τῷ ἐνδοξοτάτῳ πατρικίῳ καὶ μεγιστρῷ καὶ τοῖς λοιποῖς 10
 V 813 ἄρχουσι, κακείνων ἐπιμεψαμένων αὐτῷ οὕτως ὑποπεσόντι τῷ
 ἐπικατάρτῳ Χαγάνῳ καὶ ὑποσχομένῳ τοὺς τῆς πόλεως τὰ θε-
 ραπεύοντα αὐτὸν πράττειν, τότε Ἀθανάσιος ὁ ἐνδοξότατος εἶπεν
 B ταῦτα αὐτῷ ῥηθῆναι παρὰ τῶν ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων κατὰ τὸν
 καιρὸν καθ' ὃν εἰς προσβείαν ἐπέπεσε· λοιπὸν δὲ μηδὲ μεμα- 15
 θηκέναι αὐτὸν οἴτω τὰ τοῦ τείχους κατησφαλισθαι καὶ στρατὸν
 ἐνταῦθα παρεῖναι· πλὴν ἐτοιμῶς ἔχειν αὐτὸν τὴν αὐτῷ διδομέ-
 νη ἀπόκρισιν λέγειν ἀπυραλλάκτως τῷ Χαγάνῳ. εἶτα ἐπιζητή-
 σαντος τοῦ αὐτοῦ ἐνδοξοτάτου Ἀθανασίου πρότερον ἐθέλειν θιω-
 ρῆσαι τὸν ἐν τῇ πόλει ὄντα στρατὸν, ἄρμαστατιῶνος γενομένης 20
 ἠέρεθθησαν τῶν ἐνδημούντων ἐν τῇ πόλει καβαλλαρίων περὶ τὰς
 εἴς' καὶ πρὸς χιλιάδας. καὶ τότε δέδωκαν αὐτῷ οἱ ἄρχοντες ἀντι-
 C πόκρισιν ὀφείλουσαν πάντως παρασκευάσαι τὸν ἐπικατάρτον

8. ἐλθόντος R. 15. μηδὲ om. R.

venerandam aedem Sanctorum Maccabaeorum ultra Sinum in Sycis, ac-
 cedentibus, ac sese Persis visendos praebentibus, qui versus Chrysopo-
 lim castra posuerant, suam inter se per ignes praesentiam significantibus.
 Interim execrandus Chaganus Athanasium clarissimum Patricium
 Adrianopoli cum his dictis amandavit: *Abi, et vide qua ratione velint ci-
 ves me placare, quaeve dona offerre, ut hinc recedam.* Veniente igitur
 ipso gloriosissimo Athanasio, haecque Bono gloriosissimo Patricio et Ma-
 gistro, caeterisque Magistratibus exponente, hisque Athanasium objurgan-
 tibus, quod abominando Chagano ita se subdiderit, fueritque pellentes
 urbis cives quae illi placitura essent executores: tum gloriosissimus Atha-
 nasius haec sibi data esse in mandatis dixit a gloriosissimis Magistrati-
 bus quo tempore legatus missus fuerat: caeterum neque scire se ita me-
 ros esse munitos, copiasque hic adesse: nihilominus paratum se datum
 Chagano responsum iisdem verbis referre. Deinde cum gloriosissimus
 Athanasius, priusquam reverteretur, quantae essent in urbe copiae videre
 vellet, lustratione facta, reperta sunt in urbe existentium equitum circi-
 ter millia duodecim. Tum Magistratus jusserunt ea responderi quae ex-
 ecrandum Chaganum omnino persuaderent ad exercitum a moenibus, ac

Χαγάνον πλησιάζουσι τῷ τείχει ἤγουν τῇ πόλει. εἶτα Ἀθανασίου τοῦ ἐνδοξοτάτου τὰ πρὸς ἐκείνον φθάσαντος, καὶ μὴ δεχθέντος, ἀλλὰ λέγοντος τοῦ καταμαύτου Χαγάνου ὅπως μὴ ἐνδιδόναι, εἰ μὴδ' ὄν καὶ τὴν πόλιν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ ὄντας κομισθῆται, τῇ 5 κθ' τοῦ Ιουλίου μηνὸς αὐτοῦ ὁ θειομίσητος Χαγάνος κατέλυε τὸ τεῖχος μετὰ ὄλον τοῦ ὄχλου αὐτοῦ, καὶ ἔδειξεν ἑαυτὸν τοῖς τῆς πόλεως. μετὰ μιαν ἡμέραν, τουτέστιν τῇ λυ' τοῦ αὐτοῦ Ιουλίου μηνός, ἤλθεν παρατασσόμενος πόλεμον [καὶ ἔμεινε ἀπὸ ἔωθεν ἕως ὄρας αἰ' πολέμων] ἀπὸ τῆς λεγομένης Πολυανδρίου πόρτας 10 καὶ ἕως τῆς πόρτας τοῦ Πέμπτου καὶ ἐπέκεινα σφοδρότερος· ἐκεῖ γὰρ τὸν πολὲν αὐτοῦ παρέστησεν ὄχλον, στήσας εἰς ὄψιν κατὰ τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ τείχους Σκλάβους. καὶ ἔμεινε ἀπὸ ἔωθεν ἕως ὄρας αἰ' πολέμων, πρῶτον μὲν διὰ πεζῶν Σκλάβων γυμνῶν, κατὰ δὲ δευτέραν τάξιν διὰ πεζῶν ζαβύτιων. καὶ περὶ ἐσπέραν 15 ἔστησεν ὀλίγα μαγχανικὰ καὶ χελώνας ἀπὸ Βραχιυλλίου καὶ ἕως Βραχιυλλίου. καὶ πάλιν τῇ ἐξῆς ἔστησε πληθὺς μαγχανικῶν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τὸ πολεμηθὲν παρ' αὐτοῦ σύγγενος ἀλλήλων, ὡς ἀναγκασθῆναι τοὺς τῆς πόλεως πάμπολλα στήσαι μαγχανικὰ R 900 ἔνδοθεν τοῦ τείχους τῆς μάχης καθ' ἐκάστην τῶν πεζῶν συγκρο- 20 τομένης, καὶ τῶν ἡμιτέρων κατὰ θεοῦ δημιουργίαν ἐκ τοῦ περιγεγονότος ἀποσοβοῦντων μήκοθεν τοῖς ἐχθροῦς. ἐκαλάμωσε δὲ P 894 τὰς πετρύρας αὐτοῦ καὶ ἔξωθεν ἐβύρωσεν. παρειακέυασεν δὲ

1. μὴ πλησιάζουσι Ducangius. 3. μοι P. 8. Seclusi καὶ — πολεμῶν. 9. Κολιανδρίου hic et infra RV. 12. καὶ — πολεμῶν om. P. 14. διὰ om. P.

urbe, amovendum. Cum ergo gloriosissimus Athanasius ad execrandum Chaganum pervenisset, ab eo minime exceptus est, illo dicente, sibi omnia esse tradenda, sin minus, urbem funditus eversurum se, et quotquot in ea erant abducturum.

xxix. Julii mensis die, Deo invisus Chaganus accessit ad moenia cum universis copiis, ac seipsum civibus ostendit. Post diem unum exactum, scilicet xxxi. ejusdem mensis Julii, accessit ad praelium paratus, mansitque a prima luce usque ad horam xi. bellum fortiter ciens a porta Polyandrii usque ad portam Quinti, atque adeo ulterius: ibi enim plurimum militum statuit in ipsius urbis conspectu, in reliqua vero muri parte Selavos, ac primam quidem eorum aciem pedestrem nudam, alteram pedestrem loricatam. Tum sub vesperam machinas aliquot et testudines admovit a Brachialio usque ad Brachialium. Rursum postero die multa tormenta in illam partem quae ab ipso oppugnabatur, statuit, ita inter se proxima, ut necesse fuerit obsessis quam plurimas machinas intra muros apponere, peditibus quotidie invicem pugnantis, nostrisque, Dei providentia, victoribus, ac hostes longe propulsantibus. Confecit praeterea machinas jaculatorias, quas extrorsum corio texit. Aedificavit autem in eo spatio,

εις τὸ διάστημα τὸ ἀπὸ τῆς Πολυανδρίου πόρτας ἕως τῆς πόρτας τοῦ ἁγίου Ῥωμανοῦ στήναι ἰβ' πυργοκαστέλλους ὑψηλοῦς, φθάνοντας σχεδὸν ἕως τῶν προμαχεῶνων, καὶ ἐβύρρωσεν αὐτούς. καὶ οἱ εὐμεθέντες δὲ ναῦται ἐν τῇ πόλει καὶ αὐτοὶ ἐξῆλθον εἰς συμμαχίαν τοῖς πολίταις· καὶ εἰς ἕξ αὐτῶν τῶν ναυτῶν ἐμνησθήσατο καταρτίαν καὶ ἐκρέμασεν εἰς αὐτὴν κάραβον, ὁφείλων δὲ αὐτοῦ ἐμπρῆσαι τοὺς πυργοκαστέλλους τῶν ἐχθρῶν, ὄντινα καὶ τὴν καταπλήξαντα τοὺς πολεμίους οὐ μετρίως συνεκρότησε Βένος ὁ πανεύφημος μάγιστρος.

- B Ὁ δὲ αὐτὸς εὐκλείστατος μάγιστρος μετὰ τὸ ἐγγίσει τὸν ἐχθρὸν τῷ τείχει οὐ διέλειπεν προτρέπων αὐτὸν λαβεῖν μὴ μόνον τὰ πάντα αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἕτερον στίχον ὑπὲρ τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν ἕως τοῦ τείχους. καὶ οὐ προσεδέξατο, ἀλλ' ἔλεγεν ὅτι ἀναχωρήσατε τῆς πόλεως καὶ ἑσάσατέ μοι τὰς ὑποστάσεις ὑμῶν, καὶ σώσατε ἑαυτοὺς καὶ τὰς φαρμίλλας ὑμῶν. ἡγωνία δὲ χαλάσαι εἰς θάλασσαν τὰ μονόξυλα, ἅπερ ἤγαγεν μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ οὐ συνεχωρεῖτο ἐκ τῶν σκαφοκαράβων. καὶ ταῦτα λοιπὸν παρεσκευάσθη χαλασθῆναι κατὰ τὴν γέφυραν τοῦ ἁγίου Καλλινίκου μετὰ τρίτην ἡμέραν τοῦ πολεμῆσαι. διὰ τοῦτο δὲ παρεσκευάσθη ἐκεῖσε χαλασθῆναι τὰ μονόξυλα, ὡς τῶν τόπων ἐπιβράχων ὄντων, καὶ μὴ δυναμένων ἐκεῖσε τῶν σκαφοκαράβων παρεισελεθεῖν. ἔμειναν δὲ οἱ

4. οἱ om. P. 10. αὐτὸς om R. 13. ἐκλείστατος R. 14. τῶν ἐχθρῶν m. R. 11. διέλειπε P. 13. ἀναχωρήσατε — ἑσάσατε P. 15. χαλάσας P. 16. τὰ om. P. 21. οἱ om. P.

quod inter portam Polyandrii et portam Sancti Romani interjacet, et turres castellis instructas, praealtas, et quas ipsa fere propugnacula attingerent, quas et perinde corio munivit. Sed et Nautae qui erant in urbe, egressi, civibus subsidio erant: unusque ex iisdem nantis malum nauticum machinatus est, in cuius summitate navigiolum appendit, quo hostium turres castellis instructas incenderet: quem quidem nautam, qui hostes adeo perculerat, collaudavit Bonus gloriosus Magister.

Idem porro celebratissimus Magister, quoties ad moenia accessit, non destitit hostem hortari, non solum ut tributa sua acciperet, sed et alia quorum causa ad ipsa usque moenia venerat. Verum nihil ex his admisit, dixitque: *Urbe cedite, vestrasque fortunas mihi dimittite, servateque vos ipsos, et familias vestras.*angebatur vero potissimum in trabaria, quas secum attulerat, in mare demittendis: cum a majoribus scaphis impeditur. Sed eas tandem in mare immittere decrevit versus portam Sancti Calliaci, triduo postquam coepit urbem oppugnare. Ideo vero hoc loco trabarias demittere ei visum est, quod loca illa essent vadosa, et ubi majora navigia accedere minime poterant. Manserunt igitur ea-

σκαφοκάρβαροι εἰς ὄψιν τῶν μονοξύλων ἀπὸ τοῦ ἁγίου Νικολάου
 ἕως τοῦ ἁγίου Κόνωνος πέραν εἰς Πηγάς, μὴ συγχωροῦντες
 παρεξιελθεῖν τὰ μονόξυλα.

Τῷ δὲ σαββάτῳ τῇ δευτέρῃ, τουτέστιν τῇ δευτέρῃ τοῦ ἀδ-
 5 γούστου μηνός, ἐξήτησεν ἄρχοντας ὁ Χαγάνος ἀφελοντας αὐτῷ
 διαλεχθῆναι. καὶ δὴ ἐξῆλθον πρὸς αὐτὸν Γεώργιος ὁ ἐνδοξότατος
 πατρικίος καὶ Θεόδωρος ὁ ἐνδοξότατος κομμερκιάριος ὁ τὴν ἴσα-
 10 τιν καὶ Θεοδόσιος ὁ ἐνδοξότατος πατρικίος καὶ λογοθέτης καὶ
 Θεόδωρος ὁ Θεοφιλέστατος σύγκελλος καὶ Ἀθανάσιος ὁ ἐνδοξότα-
 15 τος πατρικίος. καὶ δὴ ἀπελθόντων αὐτῶν ἦγαγεν εἰς ὄψιν αὐ-
 τῶν ὁ Χαγάνος τρεῖς Πέρσας φοροῦντας ὀλοσήρικα, πεμφθέντας R 902
 πρὸς αὐτὸν ἐκ τοῦ Σαλβάρου. καὶ ἐκείνους μὲν παρεσκεύασεν κα-
 θεσθῆναι ἐπὶ αὐτοῦ, τοὺς δὲ ἡμετέρους πρεσβευτὰς παρίστασθαι.
 καὶ εἶπεν ὅτι Ἴδοὺ οἱ Πέρσαι ἐπρέσβευσαν πρὸς ἐμέ, ἐτοίμως
 20 ἔχοντες δοῦναι μοι τρεῖς χιλιάδας εἰς συμμαχίαν· ἐὰν οὖν θέλετε
 λαβεῖν ἕκαστος τῶν ἐν τῇ πόλει πρὸς σάγιν καὶ κάμισιν, ποιού-
 30 μεν σιγγίλιον πρὸς τὸν Σαλβάρου· φίλος γάρ μου ἐστίν, καὶ πε- P 395
 ράσατε πρὸς αὐτόν, καὶ οὐκ ἀδικεῖ ὑμᾶς, καὶ ἑάσατέ μοι τὴν
 πόλιν καὶ τὰς ὑποστάσεις ὑμῶν· ἄλλως γὰρ ὑμᾶς οὐκ ἐνὶ σωθῆ-
 40 ναι, μὴ ἰχθύες ἔχετε γενέσθαι καὶ διὰ θαλάσσης ἀπελθεῖν ἢ πε-
 ρωτοὶ καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν. ἰδοὺ γάρ, ὡς λέγουσιν
 αὐτοὶ οἱ Πέρσαι, οὐδὲ ὁ βασιλεὺς ὑμῶν ἐν Περσίδι εἰσῆλθεν οὐδὲ

1. Νικολάου. — ἁγίου om. P. 7. Ἰσάτιν PV. 9. σύγγελλος P.
 13. περιστάσθαι PV. 17. σιγγίλιον P. ib. Σάρβαρον P, Σάλ-
 βαρον R. ib. περάσατε P. 18. ἑάσατε P.

dem navigia in trabariarum conspectu ab aede sacra sancti Cononis trans
 fretum, usque ad Fontes, cum transitum trabariis prohiberent.

Sabbato, circa vespem, secundo scilicet Augusti mensis die, Cha-
 ganus Proceres ad colloquium evocavit. Et egressi sunt cum ipso col-
 locuturi Georgius clarissimus Patricius, Theodorus clarissimus Commer-
 ciatarius Glasti, Theodorus clarissimus Patricius et Logotheta, Theodorus
 religiosissimus Syncellus, et Athanasius clarissimus Patricius. Hi cum
 profecti essent, adduci praecepit Chaganus in eorum conspectum tres
 Persas sericeis vestibus indutos, qui ad ipsum missi fuerant a Salbaro,
 quos sibi assidere iussit, nostris interea legatis stantibus: tum haec ver-
 ba fecit, Ecce ad me legationem miserunt Persae, tria hominum millia
 in subsidium mihi dare parati. Si igitur quotquot in urbe estis cum sagro
 duntaxat ac indusio ex ea excedere velitis, pacta ac foedus cum Salbaro
 ineamus: amicus enim meus est, ad illumque transite, neque ulla is vos
 iniuria afficiet. Mihi vero urbem ac fortunas vestras dimitte, nulla
 quippe vobis alia superest salutis expediendae via: nisi forte vos fieri
 pisces contingat, quo per mare evadatis, vel aves, quo evoletis in aera.
 En ecce, ut illi asserunt, ipsi Persae. Sed et neque Imperator vester Per-

δ στρατὸς ἡμῶν καταλαμβάνει. εἶπε δὲ αὐτῷ Γεώργιος ὁ ἐνδοξότατος ὅτι οὕτοι ἐπιπέται εἰσὶν καὶ μίαν ἀλήθειαν οὐ λαλοῦσιν. ἐπεὶ ὁ στρατὸς ἡμῶν ἐνταῦθα καταλαμβάνει, καὶ ὁ εὐσεβέστατος ἡμῶν δεσπότης εἰς τὴν χώραν αὐτῶν ἐστὶν ἐξολοθρεύων αὐτήν.

B ὁ εἰς οὖν τῶν Περσῶν διακνησθεὶς ἕβρισην ἐπὶ τοῦ Χαγάνου τὸν εἰρημένον ἐνδοξότατον Γεώργιον. καὶ αὐτὸς ἀνταπεκρίθη αὐτῷ ὅτι Σὺ με οὐχ ὑβρίζεις, ἀλλ' ὁ Χαγάνος. εἶπαν δὲ καὶ τοῦτο τῷ Χαγάνῳ οἱ πρὸς αὐτὸν ἐξεληθόντες ἐνδοξότατοι ἄρχοντες ὅτι Τοσαῦτα πλήθη ἔχων βοήθειας Περσῶν δέη. καὶ εἶπεν ὅτι Ἐὰν θέλῃσω, παρέχουσί μοι εἰς συμμαχίαν· φίλοι γὰρ μοῦ εἰσι. 20 καὶ πάλιν εἶπον αὐτῷ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν ὅτι Ἡμεῖς τὴν πόλιν οὐδέποτε ἐλώμεν· ἡμεῖς γὰρ προσδοκῶντες ὅτι καιροῖόν τι λαλοῦμεν

C ἐξήλαθμεν πρὸς σέ. ἐὰν οὖν μὴ θέλῃς τὰ πρὸς εἰρήνην μετ' ἡμῶν λαλῆσαι, ἀπόλυσον ἡμᾶς. καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς. καὶ τῇ νυκτὶ ἐδθένως τῇ ἐπὶ κυριακῇ κατὰ δημοουργίαν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ 15 φιλοικτιμόνου Θεοῦ περιέπεσαν αὐτοὶ οἱ Πέρσαι οἱ πρεσβεύοντες πρὸς τὸν Χαγάνον ἐν τῷ ἀντιπερῶν αὐτοῦ διὰ Χαλῶν ἐπὶ Χρυσόπολιν εἰς ἡμετέρους καράβους, ἐν οἷς ἦσαν τινες καὶ τῶν τοῦ ὀρφανοτροφείου· καὶ ὁ εἰς ἕξ αὐτῶν τῶν Περσῶν ἠύρεθη βαλὼν ἑαυτὸν εἰς καράβιν λεγόμενον σανδάλιν ἐπὶ ὕψιν καὶ ἐπάνω τῆ 20

V 815 καταλέκτια, καὶ οὕτως ἀντιπερῶν ἐπὶ Χρυσόπολιν. ὁ δὲ κατῆς ὁ ὢν ἐν αὐτῷ τῷ καραβίῳ καὶ ἐλαύνων ἐνευσεν ἐδφραῶς τοῖς πᾶσι

13. ἐξήλαθμεν P. 20. καράβην PV. 22. αὐτῷ om. R.

idem est ingressus, neque ullus hic vester adest exercitus. Cui gloriosissimus Georgius, Isti, inquit, impostores sunt, nec quicquam veri dicunt. Noster enim hic adest exercitus, ac piissimus Princeps noster in vestra provincia versatur, hasque devastat omnino. Tum hisce dictis motus unus ex Persis, gloriosissimum Georgium Chagani nomine convitiis impellit. Cui ille, Minime, ait, tua sunt in me convicia, sed Chagani. Illud etiam ingresserunt Chagano, qui ad eum missi fuerant gloriosissimi Proceres: Atqui licet tantae sint vires tuae, Pertarum etiam auxilio indiges. Tum Chaganus, Si velim, inquit, si mihi subsidio veniant, amici enim mei sunt. Rursum vero Proceres nostri dixerunt: Nequaquam dimittimus urbem nostram: sed hic expectamus, dum tecum de his quae ad rem praesentem conducunt colloquamur: si ergo de pace nobiscum vobis agere, nos dimittit. Hosque tum ille dimisit. Eadem porro ipsa nocte, quae Dominicam praecedit, singulari benigni ac misericordis Dei providentia, ad Chagani missi si legati, dum per Chelas Chrysopolim trajectunt, in nostras naves incidunt, quae quosdam ex Orphanotrophis vehabant, unusque ex his Persis deprehensus est se ipsum in scapham, quam Sandalium vocant, pronum in faciem abjecisse, stragulisque sese operuisse, ita Chrysopolim transire conatum. At nauta qui in navi erat, eamque rogebat, hoc ad-

ὄρφανοτροφείον, καὶ ἐνανάζαντες καὶ ἐπαρόντες τὰ καταλέκτια, R 904
καὶ εὐρόντες αὐτὸν τὸν Πέρσῃν τέλειον ὄντα καὶ κείμενον ἐπὶ D
ῥυμιν, ἔσφαξαν καὶ ἐπήραν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. τοὺς δὲ ἄλλους
δύο Πέρσας εἰς ἄλλο πλοῖον ἀντιπερῶντας ἐχειρώσαντο μετὰ καὶ
6 τοῦ ναύτου, καὶ τούτους ἔωθεν ἤγαγον εἰς τὸ τεῖχος. καὶ τοῦ
μὲν ἐνὸς τῶν ζώντων κόψαντες τὰς δύο χεῖρας καὶ δήσαντες εἰς
τὸν τράχηλον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν τοῦ σφαγέντος ἐν τῷ καράβῳ
ἔπεμψαν οἱ ἡμέτεροι πρὸς τὸν Χαγάνον. τοῦ δὲ ἄλλου βληθέν-
τος εἰς κάραβον καὶ ἀπενεχθέντος ζῶντος ἐπὶ Χαλκηδόνα, καὶ
10 ἐπιδειχθέντος τοῖς Πέρσαις, ὥς ἐστιν εἰς τὸν κάραβον, ἀπεκε- P 396
φάλισαν αὐτὸν οἱ ἡμέτεροι, καὶ ἔρριψαν εἰς γῆν τὴν κεφαλὴν αὐ-
τοῦ μετὰ γραμμάτων ἐχόντων οὕτως· ὅτι ὁ Χαγάνος μεθ' ἡ-
μῶν πάντα πεποικῶς ἔπεμψεν ἡμῖν τοὺς παρ' ὑμῶν πρὸς αὐτὸν
σταλέντας πρεσβευτάς, καὶ τοὺς μὲν δύο ἐν τῇ πόλει ἀπεκεφα-
15 λίσσαμεν, τοῦ δὲ ἄλλου ἰδοὺ ἡμεῖς ἔχετε τὴν κεφαλὴν. ἀπῆλθεν
δὲ αὐτῇ τῇ κυριακῇ ὁ ἐπικατάρατος Χαγάνος εἰς Χαλᾶς, καὶ
ἔβαλεν εἰς Θάλασσαν μονόξυλα ὀφειλοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀντι-
πέραν καὶ ἀγαγεῖν πρὸς ἑαυτὸν τοὺς Πέρσας κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν
αὐτῶν. τούτου δὲ γνωσθέντος, τῇ ἐσπέρᾳ ἕξ ἡμῶν ἀνέπλευσαν
20 κἂν ὁ κάραβος ἐπὶ Χαλᾶς, τοῦ ἀνέμου ὄντος ἐναντίου, εἰς τὸ
μὴ συγχωρῆσαι τὰ μονόξυλα ἀντιπερῶσαι. καὶ ὑπέστρεψεν περὶ B

1. ἐπαίροντες P. Vide annot. ad Malalam p. 462. 19. 5. ἔσωθεν
P. 7. καὶ τὴν P. 8. οἱ om. P. 10. ἐστιν] δὲ R. id. τὸν om. P.
12. ὅτι γὰρ ὁ P. 19. ἡμέρα P. 20. κἂν ὁ κάραβος V, (κἂν)
ὁ, κάραβος R, σκαφοκάραβος P. 21. περὶ] ἐπὶ P.

madverso, his qui ex Orphanotrophio erant, id dextra innuit, qui confe-
stis reductis ac sublevatis stragulis, Persam sanum ac incolumem in fa-
ciem jacentem inventum interfecerunt, illiusque caput absciderunt. Alios
vero duos Persas pariter in navi trajicientes, cum ipso nauta captos, in-
tra moenia adduxerunt: ac alterum quidem ex superstitibus, truncata
prius utraque mana, ejusque collo alligata, una cum illius qui in navi-
cula interfectus fuerat capite, ad Chaganum nostri transmisere. Alterum
saetem in navim conjectum, vivumque Chalcedonem deductum, ac Persis
ostensum, in ipsa navi capite truncarunt, eo in continentem ejecto, cum
haec scripto: *Chaganus, in iis nobiscum foederibus, vestros ad eum mis-
sos legatos ad nos transmisit, quorum duobus capita in urbe amputari jus-
simus: alterius vero ecce habetote caput. Abominandum deinde Chaganus,
hoc ipso die Dominico, ad Chelas abiit, et trabarias in mare demisit,
quibus in oppositam regionem trajiceret, secumque Persas, secundum eor-
um pollicita, adduceret. Quo cognito, eadem ipsa die, quidam ex no-
stris, solverunt naves cum suis scaphis versus Chelas, vento licet con-
trario, quo trabarias a trajectu in alteriorem ripam prohiberent. Ac sub*

ἐσπέραν ὁ ἐπικατάρματος Χαγάνος εἰς τὰ περὶ τὸ τεῖχος, καὶ ἐπέμ-
φθησαν αὐτῷ ἀπὸ τῆς πόλεως βρώσιμά τινα καὶ οἰνάρια. ἦλθον
δὲ Ἑρμίτζης ἔξαρχος τῶν Ἀβάρων εἰς τὴν πόρταν λέγων ὅτι Βαρὸ
πρῶγμα ἐποιήσατε τοὺς χθρὲς μετὰ τοῦ Χαγάνου ἀριστήσαντας,
ὅτι ἐφρονεύσατε, καὶ πρὸς τούτοις ἐπέμψατε αὐτῷ τὴν κεφαλὴν ἑ
καὶ τὸν ἄλλον ἀποκεχειρισμένον. καὶ εἶπαν ὅτι Ἡμεῖς οὐ προσέ-
χομεν αὐτῷ. τῇ οὖν νυκτὶ δευτέρως διαφανούσης ἠδυνήθησαν
αὐτῶν μονόξυλα διαλαθεῖν τὴν σκοῦλκαν ἡμῶν καὶ περᾶσαι
C πρὸς τοὺς ἐπόντισαν καὶ κατέσφαξαν πάντας τοὺς ἐν τοῖς μονο-
ξύλοις εὐρεθέντας Σκλάβους.

Ἐξῆλθον δὲ καὶ οἱ Ἀρμένιοι τὸ τεῖχος Βλαχερνῶν, καὶ
ἔβαλαν πῦρ εἰς τὸν Ἐμβολον τὸν παρεκί τοῦ ἁγίου Νικολάου.
καὶ νομίσαντες οἱ ἐξευλήσαντες κολύμβῳ ἐκ τῶν μονοξύλων Σκλᾶ-
βοι Ἀβάρους εἶναι τοὺς ἰσταμένους παρὰ θάλασσαν, ὡς ἐκ τοῦ
πυρός, ἐκεῖ ἐξελθόντες ἐσφάγησαν ἀπὸ τῶν Ἀρμενίων. ἄλλοι δὲ 15
R 906 ὄλγοι Σκλᾶβοι ἐξευλήσαντες κολύμβῳ, καὶ ἐξελθόντες ἐπὶ τὸ μί-
ρος ἔνθα ἴστατο ὁ ἄθεος Χαγάνος, ἐσφάγησαν κατ' ἐπιτροπὴν
αὐτοῦ. καὶ τοῦ Θεοῦ κελεύσαντος διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς δεσποι-
D νης ἡμῶν τῆς Θεοτόκου, ἐν μιᾷ ῥοπῇ ἢ διὰ θαλάσσης γέγονεν
αὐτῷ πτώσις. ἐξέβαλον δὲ ὄλα τὰ μονόξυλα εἰς τὴν γῆν οἱ ἡμέ- 20
τεροι, καὶ μετὰ τὸ ταῦτα γενέσθαι ὑπέστρεψεν ὁ ἐπικατάρματος

7. διαφανούσης PV. ib. οὐκ addit ante ἠδυνήθησαν P ex conio-
ectura Raderi et 9. Πέρσας, καὶ ἡμέτεροι, pro quo Πέρσας, οὗς
addebat Raderus. 11. ἐξῆλθον P. 12. ἔβαλον P. 13-16. ἐξ-
λάσαντες P, ἐξηλήσαντες V.

vesperam reversus est abominandus Chaganus proxime ad urbis muros,
cui ex urbe esculenta quaedam et vina missa sunt. Vexiens porro Er-
mitzias Avarum Exarchus ad portam, Atrox, inquit, perperastis facinus,
cum illos, qui heri cum Chagano pransi sunt, occidistis: ac praetores ipsi
unius caput, alterum vero manibus truncatum transmisistis. Cui nostri,
Nobis, inquit, ille minime curae est. Nocte ergo feriae secundae, sub
diluculum non potuere eorum trabariae fallere nostras excubias, ac ad
Persas trajicere, Sclavis omnibus qui in trabariis laventi sunt, vel in
mare praecipitatis, vel a nostris interfectis.

Sed et Armenii ex Blachernarum muro egressi, ignem in Porticum,
quae aedi Sancti Nicolai adjacet, immiserunt. Cumque Sclavi, qui ex
trabariis in mare natandi gratia se demiserant, Avarae esse, qui ad mare
stationem haberent, ex igne conficerent, huc venerat, ubi ab Armeniis
sunt interfecti. Pauci vero alii ex Sclavis natata evadentes, cum ad im-
pium Chagani castra pervenissent, illius jussa, trucidati sunt. Ac Deo
postmodum ita volente, et intercessionibus Dominae nostrae Deiparae,
uno momento, illius in mari accidit strages. Quippe universis trabariis

Χαγάνος εἰς τὸ φρωῦτον αὐτοῦ, καὶ ἤγαγεν τὰ μηχανικά ἀπὸ τοῦ τείχους ἃ ἦν παραστήσας καὶ τὴν σούδαυ ἦν ἐποίησεν, καὶ ἤρξατο καταλύειν τοὺς πυργοκαστέλλους οὓς ἐποίησεν, καὶ τῇ νυκτὶ ἔκασεν τὸ σουδάτον αὐτοῦ καὶ τοὺς πυργοκαστέλλους, καὶ β τὰς χελώνας ἀποβυρῶσας ἀνεχώρησεν.

Τινὲς δὲ ἔλεγον ὅτι οἱ Σκλόβοι θεωρήσαντες τὸ γεγονός V 816 ἐπῆραν καὶ ἀνεχώρησαν, καὶ διὰ τοῦτο ἠναγκάσθη καὶ ὁ κατάρματος Χαγάνος ἀναχωρῆσαι καὶ ἀκολουθῆσαι αὐτοῖς.

Καὶ τοῦτο δὲ ἔλεγεν ὁ ἄθεος Χαγάνος τῷ καιρῷ τοῦ πολέ- P 397
10 μου ὅτι ἐγὼ θεωρῶ γυναῖκα σιμνοφοροῦσαν περιτρέχουσαν εἰς τὸ τεῖχος μάνην οὖσαν. ἐδήλωσε δὲ ἐν τῷ μέλλειν αὐτὸν ἀναχωρεῖν ὅτι μὴ ὑπολάβητε ὅτι κατὰ φόβον ἀναχωρῶ, ἀλλὰ διὰ τὸ στενωθῆναί με εἰς δαπάνας καὶ μὴ ἐπιστῆναί με ὑμῖν ἐν ἐπιτηδείῳ καιρῷ. ἀπέρχομαι δὲ καὶ φροντίζω δαπανῶν, καὶ ἔρχομαι ὀφεί-
15 λων ποιῆσαι ὑμῖν εἴ τι εἰργάσασθε εἰς ἐμέ. ἔμειναν δὲ τῇ παρασκευῇ νωτοφύλακες καβαλλάριοι εἰς τὰ περὶ τὸ τεῖχος, βάλλοντες αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ λαμπρὰ εἰς πολλὰ προάστεια ἕως ὥρας ζ', καὶ ὑπεχώρησαν, ἔκασαν δὲ καὶ τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων Κοσμά B καὶ Δαμιανοῦ ἐν Βλαχέρναις καὶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Νικολάου καὶ ὄλα τὰ πέριξ. εἰς μέντοι τὴν ἐκκλησίαν τῆς δεσποίνης

7. ἀπῆρον P, ἐπῆρον R. ib. καὶ supra versum habet V, in m. supplet P. 9. δὲ om. P. 13. δαπάνην P, δαπάναν R. ib. με om. P. 15. ἐργάσασθε PV. ib. δὲ om. P. 18. ἐγναύσαντες P. ib. καὶ om. P.

in terram a nostris subductis, execrandus Chaganus in sua castra reversus, reduci praecepit machinas omnes quas ante muros statuerat, fossamque quam fecerat diruit, turresque castellis instructas, quas erexerat: ac vallis, et sudibus, ipsisque turribus castellatis ac testudinibus, corio prius nudatis, incensis, recessit.

Quidam aiunt Sclavos, cum quod actum fuerat, vidissent, castris relictis recessisse, eoque et execrandum Chaganum reverti illosque sequi coactum fuisse.

A. C.

[Ol. Iph.]

Sed et illud dixit impius Chaganus, dum, bellum flagraret: *Feminam ego conspicio egregie vestitam, absque ullo comitatu per moenia discurrantem.* Quinetiam cum in procinctu esset ad recedendum, haec nostris nuntiavit: *Nolite existimare prae metu me recedere, sed inopia commectus, et quod tempore minus idoneo vos fuerim aggressus. Profiscior igitur, annonae comparandae operam daturus, ac postmodum rediturus, ea vobis factururus quas in me perpetrastis.* Manserunt die Veneris extremi agminis custodes equites circa loca proxima moenibus, eodemque die in multa suburbana usque ad horam septimam immisso igne, recesserunt; incensa praeterea aede Sanctorum Cosmae et Damiani, et Ecclesia Sancti Nicolai, locisque circumjacentibus. Ecclesiam vero Dominae nostrae

ἡμῶν τῆς Θεοτόκου καὶ τὴν ἁγίαν σοφὴν ἐσελθόντες οἱ ἐχθροὶ οὐδὲν ἠδυνήθησαν παντοίως τῶν ἐκείσε καταβλάσαι, τοῦ θεοῦ τῆ προβιά τῆς ἀχράντου μητρὸς αὐτοῦ οὕτως εὐδοκήσαντες. ἐπέληθησεν δὲ τὸν ἐνδοξότατον κομμερακιάρων εἰς τὸ διαλεχθῆναι αὐτῷ. καὶ ἐδήλωσεν αὐτῷ Βόνος ὁ πνεύφημος μάγιστρος οὕτως: 5 ὅτι μὲν μέχρι τοῦ παρόντος ἐγὼ τὴν ἐξουσίαν εἶχον τοῦ λαλῆσαι καὶ πακτεῖσθαι μετὰ σοῦ· νῦν δὲ κατέλαβεν ὁ ἀδελφὸς τοῦ εὐσεβεστάτου ἡμῶν· δευτέρου μετὰ τοῦ θεοφιλῆκετος στρατοῦ. καὶ C ἰδοὺ ἀντιπερὶ καὶ ἐπακολουθεῖ σοι ἕως τῆς χώρας σου. καὶ λαλεῖτε μεταξὺ ἀλλήλων.

R 908 Ἰνδ. ιε'. ιζ'. μετὰ ἕπ. Ἡρακλείου Ἀδγοίστου τὸ ιε'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ ἱανοναρίου μηνὸς γράφεται, τῆ βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ιε'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκτίσθη τὸ τεῖχος περίξ τοῦ οἴκου τῆς ἐπιποίνης ἡμῶν τῆς Θεοτόκου, ἐξωθεν τοῦ καλουμένου Πτεροῦ. 15

D Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ ἀρτεμισίῳ, κατὰ Ῥωμαίους μαῖῳ, ι' ἐτελεύτησε Βόνος ὁ τῆς ἀοιδίμου κνήμης, γενόμενος μάγιστρος, καὶ ἀπέτεθῃ τὸ λείψανον αὐτοῦ εἰς τὸ σептὸν μοναστήριον τοῦ

4. ἐπελήθησαν P. 12. καὶ] τῆς P. 18. ἔτει R, ἔτος P. 15. Post Πτεροῦ addit P Τῷ ιε' ἔτει (τὸ ιε' ἔτος R) τῆς βασιλείας Ἡρακλείου ἐκτίσθη τὸ τεῖχος ἐξωθεν Βλαχερνῶν, καὶ ἀπεκτίσθη Ἰσαθῶν ὁ ναὸς τῆς παναγίας Θεοτόκου, καὶ ἡ ἁγία σοφὴ πρῶτη γὰρ ἐξωθεν τοῦ τεύχους ἦν (πρῶτη γὰρ ἐξωθεν R): *) quae in origine ab recentiori manu scripta habet V. 16. μαῖον P.

Anni a. m. c. Deiparae, et in Sanctam Arcam, ingressi hostes, nihil omnino evertere vel labefactare potuerunt, Deo, intemeratae illius Matris intercessionibus, ita permittente. Expetierunt autem in illius colloquium gloriosissimum Commerciarium: quibus sic nuntiavit Bonus laudatissimus Magister: *Hactenus quidem data mihi fuit potestas ut tecum agerem, ac tractarem de pace: nunc vero piissimi nostri Domini frater una cum exercitu veni mox trajecturus, ac te in regionem tuam comitaturus, ubi invicem de pace tractabitur.*

6135. 627. κνπι. Ινδ. xv. Post Cons. Heraclii Augusti XVI.

Et ab ipso die xxii. mensis Januarii, scribitur, *Imperii Heraclii Constantiniani anno xv.*

Hoc anno constructus est murus circa aedem Dominae nostrae Dei genitricis, extra locum Alam dictum.

Hoc ipso anno, mense Artemisio, secundum Romanos Maïi xi. mortem obiit Bonus inclitae memoriae, Magistri dignitate cohonestatus, il-

*) xv. anno Heraclii imperii, excitatus est murus extra Blachernas, aedemque sanctissimae Dei Genitricis, una cum sacra Arca, intra urbem inclusus est; erat enim antea extra moenia.

ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ τὸ ἐπονομαζόμενον τῶν Στουδίου, πλησίον τῆς Χρυσῆς Πύργας.

τηβ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. α'. ιη'. μετὰ ἑπ. Ἡρακλείου Αἰγούστου τὸ ιζ'.

5 Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, P 398 τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ις'.

Τῷ ιη' ἔτει τῆς βασιλείας Ἡρακλείου καὶ μετὰ ἑπατείας ιζ' καὶ ις' ἔτει τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου τοῦ αὐτοῦ υἱοῦ, τῇ ιε' τοῦ μαίου μηνός, Ἰνδικτιώνος α', ἡμέρᾳ 10 πρώτῃ, αὐτῇ τῇ ἁγίᾳ Πεντηκοστῇ, ἀνεγνώσθησαν ἀποκρίσεις ἐπ' ἄμβωνος ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, σταλεῖσαι ἐκ τῶν ἀνατολικῶν μερῶν ὑπὸ Ἡρακλείου τοῦ εὐσεβεστάτου ἡμῶν βασιλέως, δηλοῦσαι τὴν πτώσιν Χοσδρόβου καὶ τὴν ἀναγόρευσιν Σειροῦ V 317 τοῦ Περσῶν βασιλέως, αἵτινες ἔχουσιν οὕτως.

15 Ἀλλάξατε τῷ Θεῷ πῦσα ἢ γῆ, δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν B εὐφροσύνῃ, εἰσελθατε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ γινώσθε ὅτι κύριος αὐτός ἐστιν ὁ Θεός. αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς καὶ οὐχ ἡμεῖς· ἡμῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ ἔσμεν καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ. εἰσελθατε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις καὶ ἔξομολογεῖσθε αὐτῷ. αἰνεῖτε 20 τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὅτι Χριστὸς κύριος, εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἕως γενεῶν καὶ γενεῶν ἢ ἀλήθειαι αὐτοῦ. εὐφρανθήτωσαν

3. τηβ' Ὀλυμπιάς om. R. 7. ἔτει om. P. 9. μηνὸς V. 10. Πεντηκοστῇ] N V. 13. Χοσρόβου P. 16. 18. εἰσελθετε P. 17. ἐστὶ Θεός P.

hisque corpus in venerabili Monasterio Sancti Joannis Praecursoris et Baptistae, quod Studii appellatur, juxta portam Auream, depositum est.

CCCLII. Olympias.

628. xvii. Ind. i. Post Cons. Heraclii Augusti XVII.

Et ab ipso die xvii. mensis Januarii, scribitur, Imperii Novi Constantini anno xvi.

Anno imperii Heraclii xviii. post Consulatum xvii. et xvi. imperii Heraclii Novi Constantini filii ejus xvi. xv. Maii mensis die, feria i. ipso Pentecostes festo, lectae sunt ex Ambone in sanctissima Magna Ecclesia literae missae ex Oriente ab Heraclio piissimo Imperatore nostro, quae Chosroae casum, et inaugurationem Siroae Persarum Regis nuntiabant, hisce verbis conceptae.

„Exultate Deo omnis terra; servite Domino in laetitia, introite in conspectu ejus in exultatione, et scitote, quoniam Dominus ipse est Deus: Ipse fecit nos, et non ipsi nos. Nos populus ejus sumus, et oves pascuae ejus. Introite in tabernacula ejus in hymnis, et confitemini illi. Laudate nomen ejus, quoniam Christus Dominus, in saeculom misericordia ejus: usque in generationem et generationem veritas ejus. Laetentur coeli, et

οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ καὶ τερφθήτω ἡ θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. καὶ πάντες οἱ χριστιανοὶ αἰνοῦντες καὶ δοξολογῶντες εὐχαριστήσωμεν τῷ μόνῳ Θεῷ, χαίροντες ἐπὶ τῷ ὄντι αὐτοῦ ὀνόματι χαρὰν μεγάλην. ἔπεσεν γὰρ ὁ ὑπερήφανος καὶ Θεομάχος Χοσρόης. ἔπεσεν καὶ ἐπτωματίσθη εἰς τὰ καταχθόνια,⁵ καὶ ἐξωλοθρεύθη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ὁ ὑπεραιρόμενος καὶ λαλήσας ἀδικίαν ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουθενώσκει κατὰ τοῦ πύριου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἀγράτου μητρὸς αὐτοῦ τῆς εὐλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀπώλετο ὁ ἀσεβῆς μετ' ἡχοῦς. ἐπέστρεψεν¹⁰ ὁ πόνος αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τὴν κορυφὴν αὐτοῦ κατέβη ἡ ἀδικία αὐτοῦ. τῇ γὰρ κθ' τοῦ παρελθόντος φεβρουαρίου μηνὸς τῆς ἐνισταμένης πρώτης ἐπιανεμήσεως, τῆς τετραχῆς αὐτῷ γενομένης ὑπὸ Σειρολὸν τοῦ πρωτοτόκου αὐτοῦ υἱοῦ,¹⁵ D καθὼς δι' ἐτέρας ἡμῶν κελύσεως ἐσημάναμεν ὑμῖν, καὶ πάντων τῶν ἐκεῖσε Περσῶν ἀρχόντων τε καὶ στρατευμάτων μετὰ καὶ πατρὸς τοῦ στρατοῦ τοῦ ἀπὸ διαφόρων τόπων συναχθέντος ἀπὸ τοῦ καταράτου Χοσρόου συνδραμόντων τῷ μέρει Σειρολὸν μετὰ καὶ Γουρδανάσπα τοῦ πρὶν ἐξάρχου τοῦ Περσικοῦ στρατοῦ, ἐπειήδυσεν ἐκεῖνος ὁ Θεομισήτος Χοσρόης φυγῇ χρήσασθαι, καὶ σ-²⁰ σχεθεὶς δέσμιος ἐβλήθη ἐν τῷ νέφῳ καστελλῶ τῷ κτισθέντι παρ' αὐτοῦ ἐπὶ παραφυλακῇ τῶν παρ' αὐτοῦ συναχθέντων χρημάτων.

6. ἐκ τῆς γῆς P. 7. ὑπερηφανεία PV. 18. Χοσρόου P et V a correctore.

exultet terra, et omnia quae in eis sunt. Et omnes Christiani laudantes et benedicentes gratias agamus soli Deo, gaudentes in nomine sancto ejus gaudium magnum. Cecidit enim superbus et perduellis Dei Chosroes. Cecidit, et praecipitatus est ad inferos, et deleta est de terra memoria ejus. Superbus ille et loquens iniquitatem in superbia et contemptu adversus Dominum nostrum Jesum Christum, verum Deum et itemeratam ejus matrem, benedictam Dominam nostram Dei Genitricem semperque Virginem Mariam. Periit impius cum sonitu. Conversus est labor ejus in caput ejus, et in verticem iniquitas ejus descendit. Nam xxiv. Februarii praeteriti mensis, prima Indictione, seditione in eum mota ab ipsius filio primogenito Syros, quemadmodum in alia jussione vobis exposuimus, Persarum omnibus proceribus ac universo exercitu, copiisque ex variis regionibus conductis, ab execrando Chosroes ad partes Sirose, cum Gurdanaspa Persici exercitus prius duce transuentibus, idem Deo invisus Chosroes, dum fugam meditatur, captus vinculusque in novum castellum, ab ipsomet ad recondendas servandasque ab eo collectas pecunias extractum coniectus est."

Και τῇ κ' τοῦ αὐτοῦ φεβρουαρίου μηνὸς Σεριοῦ σι-
φθέντος και ἀναγορευθέντος βασιλέως Περσῶν, και τῇ κη' τοῦ P 899
αὐτοῦ μηνός, μετὰ τὸ ποιῆσαι τὴν Θεομίστην Χοσρόην τὰς δ'
ἡμέρας σιδηροδέσιμον ἐν πάσῃ ὀδύνη, ἀνείλε τὸν αὐτὸν ἀγνώ-
5 μονα και Θεομάχον και ἱπερήφανον και βλάσφημον πικροτάτω,
θανάτω, ἵνα γινῶ ὅτι Ἰησοῦς ὁ τεχθεὶς ἐκ Μαρίας, ὁ σταυρω-
θεὶς ἐπὶ τῶν Ἰουδαίων, καθὼς αὐτὸς ἦν γράψας, εἰς ὃν ἐβλασ-
φήμησε, Θεὸς παντοδύναμὸς ἐστίν, και ἀπέδωκεν αὐτῷ κατὰ
τὰ παρ' ἡμῶν γραφέντα αὐτῷ. και ἐν τῷ μὲν βίω τούτῳ οὕτως
10 ἀπώλετο ὁ Θεομάχος ἐκεῖνος. ἀπῆλθε δὲ τὴν ὁδὸν Ἰούδα τοῦ
Ἰσκαριώτου τοῦ ἀκούσαντος ἀπὸ τοῦ παντοδυνάμου ἡμῶν Θεοῦ
ὅτι καλὸν ἦν τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ μὴ γεννηθῆναι, εἰς τὸ πῦρ τὸ B
ἀκατάσβεστον τὸ ἠτοιμασμένον τῷ Σατανᾷ και τοῖς ἀξίοις αὐ-
τοῦ ἀπῆλθεν.

15 Διὸ δὲ τῆς ἐτέρας ἡμῶν κελύσεως τῆς γενομένης παρ'
ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ ἀπλήκτου ἡμῶν τοῦ πλησίον τοῦ Καν-
ζάκων, τῆς περιεχοῦσης τὴν κίνησιν τὴν ἀπὸ τῆς ιζ' τοῦ ὀκτω- R 912
βρίου μηνός μέχρι τῆς ιε' τοῦ μαρτίου μηνός, ἐσημάναμεν τὸ
πῶς ὁ Θεὸς και ἡ δέσποινα ἡμῶν ἡ Θεοτόκος συνέπραξεν ἡμῖν τε
20 και τοῖς φιλοχρίστοις ἡμῶν ἐκστρατεύμασιν ὑπὲρ ἔννοϊαν ἀνθρω-
πίνην και τὸ πῶς ἔφυγεν ἐνώπιον ἡμῶν ὁ Θεομίστης και ἀνά-
σκαφος Χοσρόης ἀπὸ τοῦ Δασταγερχοσῶρ ἐπὶ Κτησιφῶντα και V 318
πῶς ἀπώλοντο τὰ παλάτια αὐτοῦ μετὰ πολλῶν ἐπαρχιῶν τῆς C

2. ἀνηγορευθέντος P. 8. παντοδύνατός P. 18. τὸ om. P.

„xv. autem ejusdem mensis Februarii, Syroes coronato et Rege Per-
sorum inaugurato, ac xxviii. ejusdem mensis, cum Deo exosus Chosroes
quartum jam diem in vinculis, omnibus excruciatu doloribus, exegisset,
ingratum illum et perduellem Dei, superbumque ac blasphemum Chos-
roen acerbissimo mortis genere Syroes sustulit, uti sciret Jesum ex Ma-
ria natum, et a Judaels crucifixum; quemadmodum ipse scripserat, et
quem convitiis inceserat, omnipotentem esse Deum, illique retribuere,
prout a nobis ipsi rescriptum fuerat. Et ille quidem Dei perduellis in
hac vita periit. Abiit autem per viam Judae Iscariotae, qui ab omnipo-
tente Deo nostro audierat, *Bonus erat homini illi si natus non fuisset.*
Abiit in ignem non extinguendum, paratum Satanae et aequalibus ejus.“

„In alia autem a nobis data vobis jussione, ex castris nostris ad
Canzaca, quae continebant acta a xvii. Octobris usque ad xv. Martii
significavimus, quo pacto Deus, et Domina nostra Deipara, nobis, Chri-
stoque dilectis copiis nostris succurrerit, et quomodo in ipso conspectu
nostro Deo exosus et e tumulto refodiendus Chosroes a Dastagerchosare
ad Ctesiphontem usque fugam capessierit, suaque Palatia amiserit cum

Περσικῆς πολιτείας, καὶ ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἠδυνήθη
 Σειρόης ποιήσασθαι τὴν κίνησιν κατ' αὐτοῦ. μετὰ δὲ τὸ ποιῆσαι
 ἡμῶς τὴν κέλευσιν ἐκείνην καὶ στεῖλαι αὐτὴν τῇ ἐ' τοῦ παρόντος
 μαρτίου μηνός, ἐν τῷ φροντίζειν τοῦ γινῶναι ἡμᾶς ἕνεκεν Χοσ-
 δρόου καὶ Σειροῦ τὰ παρακολουθήσαντα καὶ πέμψαι ἡμᾶς ἐν 5
 διαφόροις τόποις, καὶ ἕως τοῦ Σιαρσοῦρων καὶ ἕως τοῦ μικροῦ
 Ζάβα, τοῦ Καλχάς, τοῦ Ἰεσδέμ, ἐν ἀμφοτέροις ταῖς ὁδοῖς ἐ-
 τε τῶν εὐτυχεστάτων ἡμῶν ἐκστρατευμάτων καὶ ἐκ τῶν Σαρακη-
 νῶν τῶν ὄντων ὑπὸ τὴν φιλόχριστον ἡμῶν πολιτείαν, διὰ τὸ
 ὡς εἴρηται, γινῶναι ἡμῶς ἀκριβῶς τὰ ἐκεῖσε κινήθέντα, τῇ κ' 10
 D τοῦ αὐτοῦ μαρτίου μηνός ἤνεγκαν πρὸς ἡμᾶς εἰς τὸ ἅπληκτον
 ἡμῶν τὸ πλησίον τοῦ Κανζάκων οἱ τῆς σκούλας ἕνα Πέρσην καὶ
 ἕνα Ἀρμένιον, οἵτινες ἐπέδωκαν ἡμῖν ἐπομνηστικὸν γερόμενον
 πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τινος ἀσηκρητίς Περσῶν, ἔχοντος ὄνομα Χο-
 σδάη, καὶ ἀξίωμα Ῥασνᾶν, περιέχον ὅτι Σειροῦ ἀναγορευ- 15
 θέντος βασιλεῶς Περσῶν ἀπέλυσεν αὐτὸν μετὰ καὶ ἄλλων ἀρχόν-
 των πρὸς ἡμᾶς καὶ ὑπομνηστικοῦ αὐτοῦ Σειροῦ γενομένου πρὸς
 ἡμᾶς, καὶ ὅτι καταλαβὼν εἰς τὸ Ἄρμαν συνείδεν τοῦ ἀπολι-
 σαι πρὸς ἡμᾶς τοὺς προειρημένους δύο ἀνδρας ἐπὶ τῷ πεμφθῆ-
 ναί τινας τοὺς ὑφείλοντας ἀβλαβεῖς διασῶσαι αὐτὸν καὶ τοὺς μετ' 20
 αὐτοῦ. ὡς δὲ ἐγνώσθη ἡμῖν διὰ τὸ θεωρῆσαι αὐτὸν πολλὰ σπ-
 P 400 νόματα Περσῶν κατὰ τὴν ὁδὸν ἀναιρεθέντα ἀπὸ τοῦ εὐτυχεστά-

2. Σειροίης P sola. 4. ἕνεκα P. ib. Χοσρόου P, eraso δ V.
 7. Καλχάς P. 9. φιλοχρίστην P. 11. ἤνεγκαν P. ib. ἅπλη-
 κτον V. 13. ἀπέδωκαν P. 14. ἀσηκρητίς P. 15. Ἀξιωμα-
 ρασνᾶν V, Ἀξιμαράναν P. ib. ὅτι om. V.

Regni Persici Provinciis, ac demique hac ratione commovere adversum
 illum seditionem Siroes potuerit. Post scriptam vero hanc nostram ju-
 sionem, eamque missam xv. die praesentis mensis Martii, dumque Ches-
 roen inter et Siroen postmodum contigerint explorare satagimus, missis
 in varia loca, atque ad Siarsura, parvum Zabas, Chalcas et Jesdaen,
 utraque via, tum ex felicissimis castris nostris, tum ex Saracenis pro
 nostro imperio subjectis, ut quemadmodum praefati sumus, motus qui ibi
 sunt, certo resciremus, adduxerunt ad nos excubitores in castra ad Cas-
 zaca Persam unum, et alterum Armenium, a quibus porrecta nobis est
 Epistola a quodam Persarum Secretario cui nomen est Chosdae et Axia-
 maranan, ad nos scripta, qua missum se significabat a Siroe in Persa-
 rum Regem proclamato, cum aliis proceribus, et ipsius Sirois ad nos li-
 teris: cumque ad Arman pervenisset, visum sibi esse ut duos istos viros
 ad nos mitteret, quo vicissim seque ac socios tutos incolmesque dedece-
 rent, a nobis mitterentur. Ut autem illum sibi timere intelleximus, et
 eo quod in itinere multa Persarum cadavera, eoque usque ad tris circū-

του ἡμῶν στρατοῦ ἀπὸ τοῦ *Ναρβάν* περὶ τὰ γ σκηνώματα, καὶ
 ὅτι ἐκ τούτου δειλιάσας ἐφοβήθη χωρὶς τῶν διασωστῶν καταλα-
 βεῖν πρὸς ἡμᾶς. καὶ τῇ κε' τοῦ αὐτοῦ μηνίου μηνὸς ἀπελεύσα-
 μεν. πρὸς αὐτοὺς Ἴλλιον τὸν ἐνδοξότατον στρατηλάτην τὸν ἐπί-
 5 κλην Βαρσοκᾶ καὶ Θεόδοτον τὸν μεγαλοπρεπέστατον δρογγά-
 ριον μετὰ νεωτέρων καὶ κ' ἵππων ἀδιστράτων σιλλαρίων ὄφειλόν-
 των ἀπαντηθῆναι καὶ διασωῶσαι αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς. μετ' αὐτῶν
 δὲ συνειδάμεν πέμψαι καὶ Γουσανάσπαν τὸν Ῥαζεὶ τὸν χιλίαρ- R 914
 10 χῆ ἐγένετο μετὰ τοῦ Σιροίου καὶ Χοσρόου. καὶ τῇ λ' τοῦ μαρ- B
 τίου μηνὸς ἐδεξάμεθα ἀπόκρισιν ἐν αὐτῷ τῷ ὑπλήκτω ἡμῶν τῷ
 πλησίον τοῦ *Κανζάκων* ἀπὸ Ἑλλά καὶ Θεοδότου καὶ Γουσανάσπα
 ὡς ὅτι μέγαν χεμιῶνα ἔβρον εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ζᾶρα, καὶ ὅτι ἐξέ-
 λαβον ἐκ τῶν καστελλίων Πέρσας καὶ ἄλογα, καὶ οὕτω κόπτουσι
 15 τοὺς χιόνας, καὶ ὅτι ἐγνώσθη αὐτοῖς πλησιᾶσαι ἐν τοῖς μέρεσιν
 ἐκεῖνοις τοὺς πρεσβευτὰς τοὺς πεμφθέντας ἀπὸ Σιροίου τοῦ βα-
 σιλέως, ἀλλ' ὅτι ἐκ τοῦ μέγαν χεμιῶνα γενέσθαι οὐκ ἠδυνήθη-
 σαν ὑπερβῆναι τὸ ὄρος τοῦ Ζᾶρα. καὶ ἐκ τούτου ἐγνωμεν ἡμεῖς
 καὶ πάντες οἱ τῶν φιλοχρίστων ἡμῶν ἐκστρατευμάτων ἐπὶ τὸ
 20 πλέον ὅτι ἡ τοῦ Θεοῦ εὐμένεια καὶ ἀγαθότης ᾠδήγησεν ἡμᾶς καὶ C
 ὁδηγήει καὶ διασωῶσει. εἰ γὰρ συνέβη ἡμῖς ὀλίγας ἡμέρας ἐμβραδύ-

1. στρατοῦ om. R, in m. post εὐτυχιστάτου supplens στρατοπέδου.
 12. τοῦ om. P. ib. καὶ postremum om. R, unciis inclusit P.
 13. ἐξέβαλον V, ἐξέβαλλον P. 14. Πέρσας P. 21: ἐμβραδύ-
 ναι PV.

ter millia, a felicissimis copiis nostris interfectorum versus Narban vide-
 ret, absque conductoribus nos convenire vereretur: xxv. ejusdem Martii
 mensis ad illos misimus gloriosissimum Magistrum militum Eliam, cognom-
 ento Barsoca, et Magnificientissimum Theodorum Drungarium, cum delecta
 juventute, ac xx. equis dextrariis sella instructis, qui illis occurre-
 rent, eosque ad nos deducerent. Placuit etiam his adjungere Gudanaspam
 Rusei filium, Persicarum copiarum Tribunalum, qui ad nos venerat,
 cum inter Siroen et Chosroea tumultus primum exarsit, xxi. porro Mar-
 tii mensis dum in ipais nostris castris juxta Canzaca versaremur ab Elia,
 Theodoro et Gudanaspam responsum accepimus, quo nobis significabant
 se in altissimas nives in monte Zara incidisse, missumque sibi ex castel-
 lis Persam, cum animalibus seu equis, sicque nives discidisse: legatos
 vero a Siroe Rege missos, hisce proximis case ubi tum debebant parti-
 bus se accepisse, sed propter immodicas nives, montem Zaram superare
 non potuisse. Unde maxime percepimus, nos una cum Christi-amantibus
 copiis nostris, Dei clementiam et bonitatem omnino deducere tutosque ac
 incolumes servare. Etenim si vel paucos dies cunctati ad montem Za-
 Chronicon Paschale vol. I. 47

- ναι ἐπὶ τὰ μέρη τοῦ Ζάρα, καὶ εἶδ' οὕτω γενέσθαι τὸν χειμῶνα,
 δαπανῶν τοσούτων μὴ εὐρανομένων ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις, εἰς
 μεγάλην βλάβην ἔχον ἄλλοτεῖν τὰ εὐτυχίστατα ἡμῶν ἐκστρατεύ-
 ματα. ἔξοτε γὰρ ἐκνήσαμεν ἐκ τοῦ Σιερσοῦρον, τοσιέστιν
 ἀπὸ τῆς κδ' τοῦ φεβρουαρίου μηνός, μέχρι τῆς λ' τοῦ μαρτίου 5
 V 819 τὰ μέρη τοῦ Κατζάκων ἤφραμεν δαπάνας πολλὰς καὶ ἀνθρώπων
 D καὶ ἀλόγων, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει τοῦ Κατζάκων ἐμείναμεν, τε-
 λεία οὖση καὶ ἐχούση περὶ τοὺς τρεσχιλίους οἴκους, καὶ ἐν τοῖς πέ-
 ριξ χωφίοις, ὥστε δυναθῆναι ἡμᾶς τοσαύτας ἡμέρας ἐν ἐνὶ τόπῳ 10
 ἐπιποιῆσαι· καὶ ἐκελεύσαμεν τοῖς τῶν φιλοχρίστων ἡμῶν ἐκστρα-
 τευμάτων ἵνα τὰ ἄλογα αὐτῶν εἰς τοὺς οἴκους τῆς πόλεως βά-
 λωσι διὰ τὸν γενόμενον χειμῶνα καὶ ἵνα πρὸς ἕνα ἵππον εἰς ἕκα-
 στος αὐτῶν ἔχη εἰς τὸ ἀπληκτον ἡμῶν· πλησίον γὰρ αὐτῆς τῆς
 πόλεως ἔστιν τὸ φρωῶτον ἡμῶν· ὃ γὰρ βασιμάνας τῆς πόλεως 15
 τοῦ Κατζάκων καὶ πάντες οἱ κτήτορες αὐτῆς, ἤνικα ἔμαθον ὑπερ-
 βῆναι ἡμᾶς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ζάρα, ἀνεχώρησαν καὶ εἰς ὄρεινους
 P 401 τόπους ἀπῆλθον εἰς ὀχυρότερα καστῆλλια. ἤνικα δὲ ἰδεξάμεθα
 τοὺς δύο ἀνθρώπους τοὺς πεμφθέντας ἀπὸ Σιερσοῦ τοῦ βασι-
 λέως Περσῶν, τὸν ἕνα ἐξ αὐτῶν, τοσιέστιν τὸν Πύρσην, ἀπὸ 20
 R 916 λύσαμεν μετὰ καὶ ἑτέρων ἀνθρώπων πρὸς τὸν βασιμαπάν τοῦ
 Κατζάκων, ἀπὸ μ' μίλιον ὄντα καὶ εἰς καστῆλλιον ὀχυρόν, καὶ

4. ἔξοτε V, ἔξοθεν P. 13. ἕκαστον P. 14. ἔχη] ἔχει VR,
 ἐκί P. id. τῆ P. 15. βασιμάνας R. 16. ἔμαθον P.
 18. ἀπῆλθον P. 21. βασιμανῆν P. 22. καστῆλλιον P, καστῆ-
 λλον R.

ram fuisset, ac deinde ejusmodi nives immodicas decidissent, tanta in
 illis locis annonae copia deficiente, in magnas procius difficultates inci-
 disse noster exercitus. Ex quo enim, ex Siarsuris castra movimus, sci-
 licet a xxiv. Februarii mensis, usque ad xxx. Martii mensis, niagure non
 desit. Verum, Deo juvante, cum in Canzacorum regionem venissemus,
 magnam commentus copiam invenimus, tum hominum, tum equorum: sed
 et in ipsa Canzacorum urbe mansimus, sat ampla, quaeque domos ter
 mille complectitur, tum etiam in vicinis locis; ita ut complures dies in
 loco morari nobis liceret, praecipimusque copiis nostris Christi amantibus,
 ut equos suos in urbis aedes propter nives ingruentes deducerant,
 ita ut ex millibus singuli equum unicum in castris servarent: proxime
 enim hanc urbem ea sunt. Barismanas enim urbis Canzacorum, civemque
 illius emnes, ut montem Zaram nos superasse intellexere, recesserunt, ac
 in montes et in munitiora castella confugerunt. Ut vero duos illos viros
 a Siroo Persarum Rege missos recepimus, alterum ex his, Persam scilicet,
 una cum aliis ad Barismanem Canzacorum, qui a xl. millibus ab-
 erat, et in munitum castellum se recesserat, misimus, datis ad illum sic-

ἔποιήσαμεν πρὸς αὐτὸν ὑπομνηστικὸν ἵνα κἄν ἕ' ἄλογα λόγῳ τῶν πρεσβευτῶν ἐντροπίσῃ, εἰς τὸ ἐν συντόμῳ καὶ ἀνεμπόδιστως ἀπελθεῖν αὐτοὺς πρὸς Σευρόην βασιλέα Περσῶν. καὶ δεξάμενος τοὺς πεμφθέντας παρ' ἡμῶν ὁ βαρσιμανᾶς καὶ τὸ τοιοῦτον ἡμῶν δ' ὑπομνηστικόν, ἐπὶ πολλὰς ὥρας εὐφήμησεν καὶ ἡμῶν καὶ Σευρόην βασιλέα Περσῶν καὶ αὐτὸς καὶ πάντες οἱ εὐρεθέντες ἐκείσε. **B** ἐπληροφόρηθῃσαν γὰρ ἐκ τοῦ πεμφθέντος Ἡέρσου ἀπὸ τοῦ πρεσβευτοῦ ὅτι ὁ θεομάχος Χοσρόης ἀπώλετο καὶ ὅτι βασιλεὺς Περσῶν Σευρόης ἰγένετο, καὶ ἀντίγραψεν ἡμῖν ὁ αὐτὸς βαρσιμανᾶς ὅτι πρὸς τὰ παρ' ἡμῶν ἐγκλειυσθέντα αὐτῷ τὰ ἄλογα τῶν πρεσβευτῶν ἐντροπέῃ ποιεῖ, καὶ ἡνίκα δεξήται δευτέραν ἡμῶν κέλευσεν περιέχουσαν καταλαβεῖν τοὺς πρεσβευτάς, πρὸς ἡμᾶς αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ ὁ βαρσιμανᾶς ἔρχεται φέρων τὰ τοιαῦτα ἄλογα, ὀφειλῶν πᾶσαν ὑπουργίαν καὶ δουλείαν ἐτελεῖσαι. ἐπιποιησάντων **C** 15 δὲ ἡμῶν ἐν αὐτῷ τῷ ἀπλήκτῳ τῷ πλησίον τοῦ Κανζάκων ἕως τῆς τρίτης τοῦ ἀπριλίου μηνός, ἐπεκατέλαβεν Φαιῖακ ὁ ἄδοκρητις ὁ καὶ Ῥασῆν περὶ ὥραν δευτέραν, κυριακῆς ὄσης. καὶ ἀπὲρ τῆ ὥρᾳ ἐδεξάμεθα αὐτόν, καὶ ἐπέδωκεν ἡμῖν ὑπομνηστικὸν Καβάτου τοῦ καὶ Σευροίου τοῦ ἡμερωτάτου βασιλέως Περσῶν, περιέχοντα τὴν ἀναγνώσειν αὐτοῦ καὶ ὅτι θέλει μεθ' ἡμῶν καὶ μετὰ ἐκάστου ἀνθρώπου εἰρήνην ἔχειν. συνείδαμεν οὖν τὸ ἴσον τοῦ ὑπομνηστικοῦ Καβάτου τοῦ καὶ Σευροίου τοῦ ἡμερω-

1. ἕ' P. 3. Σευρόην P sola. 16. ἀσημεῖτις P. 17. Ῥασῆν P.
18. ἀπέδωκεν P. 19. καὶ om. P. 22. τῷ secundum om. P.

ria, quibus mandabatur, uti equos VII. pro legatis pararet, quo expedite ac sine ullo impedimento ad Siroen Regem possent proficisci. Barismanes vero, acceptis ab Imperatore missis legatis, nostrisque sacris literis, et qui tum cum illo aderant, nos et Siroen Persarum Regem, per multas horas, sanctis acclamationibus laudibusque processit sunt. A legato quippe illo Persa, perduellum Dei Chosroen perhisse, Regemque Siroen proclamatum certiores erant facti. Rescripsit deinde nobis idem Barismanas, equos se, sicut a nobis mandatum fuerat, instruxisse, et cum alteram nostram jussionem acceperit, qua legatorum adventus sibi significaretur, se quamprimum ad nos accessurum, equisque confestim adductis, officia sua servitiæque omnia præstiturum. Cum igitur in iisdem ad Ganzaca positis castris essetis morati usque ad III. mensis Aprilis diem, qui in Dominicam incidit, advenit Phalacus Regi A Secretis, qui et Rharna vocabatur, circa horam secundam, eundemque hac ipsa hora excepimus, literis a Cabata Siroe clementissimo Persarum Rege, quæ ejus inaugurationem continebant, quibusque nobiscum, et cum quovis hominum, pacem habere velle significabat, ab illo acceptis. Visum ergo nobis est clementissimi Cabatae Sirois literarum exemplar huic nostras ad vos jussioni

- τάτου ὑποτάξει τῇ παρουσίᾳ ἡμῶν κιλεύσει, εἰθ' οὕτω δὲ καὶ τὸ παρ' ἡμῶν ἀντιγραφὴν αὐτῷ ὑποτάξει. ἕως δὲ τῆς ἑβδόμης τοῦ D ὑπὸ κλειου μηνὸς ἐν αὐτῷ τῷ ἀπλήκτῳ ἡμῶν ἐποιήσαμεν τῷ πλησιον τοῦ Κανζάκων, τουτέστιν τὰς κζ' ἡμέρας, καὶ τῇ ἡμέρῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀπελύσαμεν τὸν αὐτὸν Φαιάκ τὸν ἀσηκρητίς 5 τὸν καὶ Ῥασνῶν, κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον θεραπεύσαντες αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἔσχεν μετ' αὐτοῦ καὶ πρόσωπα εὐνόληπτα, καὶ ἀπελύσαμεν μετ' αὐτοῦ Εἰστάθιον τὸν μεγαλοπρεπέστατον ταβουλάριον. καὶ οὕτω θαρρῶμεν εἰς τὸν κίριον R 918 ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν ἀγαθὸν καὶ παντοδύναμον θεὸν καὶ 10 εἰς τὴν δέσποιναν ἡμῶν τὴν θεοτόκον, ὅτι πάντα τὰ καθ' ἡμᾶς πρὸς τὴν ἀγαθότητα αὐτῶν ἔχουσι διοικῆσαι.
- V 320 Καὶ ἡμεῖς δὲ τῇ ἡ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐκινήσαμεν σὺν θεῷ P 402 ἐκ τοῦ ἀπλήκτου ἡμῶν, ὀφειλοντες τῇ ὁδοῦ ἡμῶν χρήσασθαι τῇ ἐπὶ Ἀρμενίαν. ἀλλὰ καλῶς ποιεῖτε ἀδιαλείπτως καὶ ἐκτενέστερον 15 εὐχόμενοι ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ὁ θεὸς ἀξιώσῃ ἡμᾶς, ὡς ἐπιθυμοῦμεν, ἰδέσθαι ὑμᾶς.

6. Ῥασνῶν P. 13. ἡμᾶς P. id. κ' R. 15. ἀδιαλήκτως PV.
16. ἀξιώσει PV.

subjungere, ut et quid ad illas deinde rescripserimus. A septimo igitur mensis Aprilis die, in iisdem nostris ad Canzaca castris xxvii. dies eximus: ac ejusdem mensis octavo, ipsum Pheacum A Secretis, Rharas appellatum, honorifice quantum licuit acceptum, ut et qui cum illo erat, dimisimus; habebat enim secum promiscuum famulitium. Cum illo vero misimus magnificentissimum Tabularium Eustathium. Atque ita confidimus Dominum nostrum Jesum Christum bonum et omnipotentem Deum, et Dominam nostram Dei Genitricem res omnes nostras secundum eorum clementiam curaturos."

„Nos porro ejusdem mensis die viii. Deo auspice, castra movimus, in Armeniam iter facturi. Vos autem bene valete, continuasque ac indefessas orationes ad Deum fundite, quo, sicut peroptamus, vos primum revisere nobis largiatur.“

*Ἰσον ὑπομνηστικοῦ γενομένου ἀπὸ Καβάτου τοῦ καὶ
Σειροίου τοῦ ἡμερωτάτου βασιλέως Περσῶν πρὸς
Ἡράκλειον τὸν εὐσεβέστατον καὶ θεοφύλακτον
ἡμῶν βασιλέα.*

5 Παρὰ Καβάτου Σαδασαδασὰχ Ἡρακλείῳ τῷ ἡμερωτάτῳ βασιλεῖ Β
Ῥωμαίων τῷ ἡμετέρῳ ἀδελφῷ πλείστην χαρὰν ἀπονέμομεν.

Τῷ ἡμερωτάτῳ βασιλεῖ Ῥωμαίων καὶ ἀδελφῷ ἡμῶν.

Ἡμεῖς διὰ τῆς προστασίας τοῦ Θεοῦ καλοποδίνως τῷ με-
γάλῳ διαδήματι ἐκοσμήθημεν καὶ τοῦ Θρόνου τῶν πατέρων καὶ
10 γονέων ἡμῶν ἐπελαβόμεθα. διὰ γοῦν τὸ οὕτως εὐεργετικῶς ἀξιο-
θῆναι ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐπιλαβέσθαι τοῦ τοιοῦτου Θρόνου C
καὶ τῆς δεσποτείας συνειδαμεν, εἴ τί ἐστι πρὸς ὠφέλειαν καὶ
θεραπείαν τῆς ἀνθρωπότητος, διαπράξασθαι πρὸς τὸ ἡμῖν ἐνδε-
χόμενον, καὶ ὡς ἔρρεπεν, εὐεργετικῶς ἐκελεύσαμεν γενέσθαι. ἐπὶ δὲ
15 ὁ Θεὸς ἀφίερωσεν ἡμᾶς εἰς τοιοῦτον μέγαν Θρόνον καὶ δεσπο-
τείαν, πρόθεσιν ἔχομεν τοῦ ἀπολιῶσαι ἕκαστον καὶ οἰονδήποτε
ἄνθρωπον κατεχόμενον ἐν φρουρᾷ. καὶ λοιπόν, εἴ τί ἐστι πρὸς
ὠφέλειαν καὶ θεραπείαν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τῆς πολιτείας
ταύτης καὶ ἐνδεχόμενον ἦν κελυσθῆναι παρ' ἡμῶν, ἐκελεύσα-

10. διὰ γοῦν] διισοῦν PV. 15. ὁ. om. P.

E X E M P L A R

commonitorii a Cabata, qui et Siros dictus est, clementissimo Rege
Persarum, missi ad Heraclium piissimum et a Deo servatum
nostrum Imperatorem.

*A Cabata Sadasadasac, Heraclio clementissimo et a Deo servato Imperatori
Romanorum, Fratri nostro, plurimam gratiam impertimur.*

Clementissimo Imperatori Romanorum, et Fratri nostro.

„Nos Dei providentia absque ullo labore insigni diademate donati,
patrum ac majorum nostrorum solum sumus consecuti. At cum tam be-
nefice ab ipso Deo nos dignatos agnoscamus, ut illustrem adeo thronum
exceperimus ac dominationem, si quid esset quod humani generis utili-
tati ac solatio conducere, quantum in nobis fuit, et prout decuit, id
continuo fieri liberaliter beneficeque imperavimus. Quandoquidem igitur
ad summam hanc dignitatem et imperium nos Deus evexit, id protinus
in animo statutum fuit, ut quotquot homines detinebantur in vinculis di-
mitterentur. Sed et si quid erat quod humanae conditionis ac hujusce
vitae utilitati ac commodo fructum afferret, nobisque statuere liceret, id

μεν, και ἐγένετο. και τοιαύτην πρόθεσιν ἔχομεν, ἵνα μεθ'
 D ἡμῶν τοῦ βασιλέως τῶν Ῥωμαίων και ἀδελφοῦ ἡμῶν και τῆς
 Ῥωμαϊκῆς πολιτείας και τῶν λοιπῶν ἐθνῶν και ἐτέρων βασιλ-
 σκῶν τῶν κύκλῳ ὄντων τῆς ἡμετέρας πολιτείας ἐν εἰρήνῃ και
 ἀγάπῃ διάγωμεν. διὰ δὲ τὸ χαροποιηθῆναι τὴν ἀδελφότητα ἡμῶν
 τοῦ βασιλέως τῶν Ῥωμαίων τοῦ ἐπιλαβέσθαι ἡμᾶς τοῦ αὐτοῦ
 θρόνου,
 πρωτοτύπως μὲν π
 ραν ἀδελφότητα και
 μετέραν παραγενέσθαι ἀδελ 10
 ἀδσηκρητις τὸν και Ῥασιν· σ
 ἐπάρχοντα· ἀλλ' ἢ ἀδελφότης
 θεσιν· και ἀγάπῃ ἡμῶν και φιλίαν
 ἔχομεν πρὸς τὴν ἀδελφότητα ἡμῶν
 πρὸς αὐτὴν ἀλλὰ και πρὸς τ. 15
 ἀλλὰ διὰ τὴν ἀγάπην ἡμῶν
 μεῖς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς κρατήσ
 πολιτείας ταύτης παρὰ τοῦ
 ἀδελφότητος ἡμῶν ἀπολυθ
 δὲ καλεύσατε τοῦ παντοῦ 20
 γέσθαι εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπό
 τελεῶν· και περὶ τόπου
 θαι εἰρήνη και
 οἶαν αἴτησιν ἔχετε
 ἡμᾶς και δι' αὐτ 25

7. ἑλλικὸς ἦν τὸ τέλος ἐπὶ τῆς ἀρχαιότητος subscribit P, quibus
 adduntur in codice haec, ab RADERO omissa: Ἐπὶ Ἀνδρέου Λαζα-
 ρίου τοῦ Ἐπισκόπου εἰσοῦ Γεωργίου εἰλημὴ τέσμα σὺν θεῷ ἐν
 τῷ ἔτει ἀπογ'. ἰουλ. α'. ἐν Λαριδίᾳ τῆς Καταλωνίας. Vide Hardii
 catal. Bibl. Bavar. vol. V. p. 416. 8. πρωτοτύπως et caetera us-
 que ad finem accesserunt ex V. 10. Supplendum ἀδελφότης
 Φαικὸν τόν. 14. ἡμῶν V.

fieri non modo praecipimus, sed et confectum est. Quinetiam nobis de-
 liberatum est ac constitutum, uti vobiscum, Romanorum Imperator, Frater
 noster, cumque Romana Republica, caeterisque populis, ac aliis Be-
 galia, qui circa imperium nostrum undique habitant, pacem et amicitiam
 deinceps colamus. Quod autem Fratemitas vestra, Romanorum Imperator,
 affectam se gaudio dixit, quod nos eundem Thronum obtinuerim,
 mens, "

Caetera prae octavitate desiderantur in Cod. MS.

. Ῥωμαίων· πλείστην
 και σημαίνομεν ὡς ὅτι τὸ
 φθὲν ἡμῖν παρὰ τῆς ἕμε-
 διὰ Φαιάκ χ δαχη τοῦ ἄδση-
 5 κρητίτις τοῦ και Ῥασνὰν ἐδεξάμεθα, και ἐγνωκότις
 τοῦ Θεοῦ ἐπ' εὐτυχίᾳ τῷ βασιλικῷ δια
 θέντες εἰς τὸν Θρόνον τῶν γονέων
 προγόνων ἐκαθίστατε· πολλῶ πλέον
 ν και παρακαλοῦμεν τὸν Θεόν
 10 υς χρόνους ἐν εὐπραγίᾳ και ἐν εὐ-
 ω· και εἰρήνῃ μεγάλῃ ἀξιῶσει ἡμᾶς
 τοῦ Θρόνου τῶν γονέων σου και
 ὃ δὲ ἐδηλώσατε ἡμῖν διὰ τοῦ ἔπο
 ὅτι ἤνικα εἰς τὸν τοιοῦτον Θρόνον
 15 τὴν δεσποτείαν ἡμῶν ἀπελάβετε
 αι τοὺς ἀπὸ διαφόρων
 οὐ μὴν ἀλλὰ και τὰ
 γασίαν τῶν ἀνθρώπων· ἐ
 ρόθειαι τὴν
 20 ὑπὸ τοῦ
 ἀμφοτέροι

2. Restituenda haec collata p. 735. 6. ἰδ. σημαίνομεν V. 8. φθὲν] Supplementum τὸ ὑπομνηστικὸν τὸ πεμφθὲν et mox ἑκατέρωθεν ἀδελφότητες. Ad δαχη videndum an pertineat Χεσδία p. 730. 14. 5. τοῦ] τῶν V. ἰδ. και Ῥασνὰν] In epigrapha non, cui ab initio desunt sex iuxta litterarum. 6. δει] Supplementum διαδήματα. 7. θέντες] Supplementum κοσμηθέντες. 10. εὐπραγίᾳ V. 11. ἀξιῶσει] Scribendum ἀξιῶση. Praecesserat enim ἴνα. 13. ὃ V. Tum supplementum ὑπομνηστικῶν. 15. ἀπελάβετε V. Initio versus legendum ἐκαθίστατε και τὴν. 18. Legendum εὐπραγίαν, et mox κρόθειαι.

C O R R I G E N D A.

- P. 40. 19. 20. Scribe ἀποδοθῆ ὅμως — ἀσβεστῶν.
P. 45. 5. Scribe Πέμπτη — γενεᾶ. 16. in annot. pro V scribe R.
P. 48. 11. in annot. scribe 10.
P. 56. 8. in annot. scribe PV.
P. 57. 2. in annot. scribe Σαμαραῖοι. Idque recipiendum.
P. 58. 17. in annot. verba postrema tria tolle.
P. 61. 13. Scribe Σινᾶ. 18. Κηφισός. 21. Εἶμος cum annotatione: Εἶμος R.
P. 63. 1. Dele comma post κοίτης. 2. Scribe Ἑμισα, ut scripsi p. 520. 5.
P. 80. 15. in margine adde V 37, et 11. R ante 104.
P. 94. 11. ἀκυροῖ.
P. 115. 18. Immo ἀναστρεφόμενον.
P. 163. 20. Malim χρίμα.
P. 179. 11. Expungenda Raderi annotatio.
P. 212. 8. ἀπὸ ἐσπέραν] Confer annot. ad p. 713. 6.
P. 223. 11. in annot. scribe Βενιαμῆν.
P. 225. 18. Scribe συν-ἀγεσθαι.
P. 250. 22. τέσσαρις] Alia huius formae scriptura est apud Theophanem p. 158. C, χιλιάδες τεσσαίρις.
P. 267. 10. Ξενοφάνης Κολοφῶνος] Generis loquendi, quod notavimus etiam p. 343. 13., duo alia exempla sunt inscriptiones epistolae apud Montefalconium Biblioth. Coisl. p. 455. τῷ θεῷ ἀντιπῶ τῷ Κρητῆς, et libelli apud Allatium Graeciae Orthodox. vol. II. p. 959. Μανουὴλ ὁ τοῦ Κρητῆς ἀντιπῶς: ubi non erat quod Κρητῆ et Κρητὸς reponeret doctissimus Titzius in commentatione de Moschopulo p. 6. 7.
P. 269. in annot. pro *ibid.* scribe 3.
P. 286. 17. in annot. scribe P solā.
P. 342. 9. in annot. dele sola.
P. 349. 6. φιλῶ] φιλῶ Maius ad Eusebium p. 360.
P. 354. 10. in annot. scribe P sola.
P. 359. 8. in annot. scribe P sola.
P. 366. 7. Scribe κατηγορημένην, ut monitum ad p. 523. 16.
P. 367. 19. καταγνοῦς αὐτῆς μοιχείας] Codicis scripturam μοιχείας iam in ed. Scaligeri p. 200. mutatam in μοιχείαν video. Sed recte se habet genitivus. Sozomenus Hist. Eccles. I. 1. ἵνα δὲ μὴ τις ἀγνοῖα τῶν ὄντων καταψηφισθῆται ψεύδους τῆς πραγματείας. *ibid.* 5. ψεύδους κατηγορεῖν τῶν πλασμαμένων. II. 22. συνοφαντίας κατήγνο τῶν κατηγορῶν. Eusebius VI. quasi extremo, μηδεὶς ἡμᾶς γραφῆτω μίσηται.
P. 368. 6. Scribe εἰσοῦλ. 13. μαῖον. 18. δ' αὐτοῦ.
P. 371. 20. Θεελίφ] Sic est apud Syncellum p. 12. 11. ed. Bonn.
P. 372. 10. Scribe σθηνοπηγίων.
P. 390. 10. Scribe κτίστης.
P. 400. 16. 471. 14. Scribe Κλεοπάς.
P. 401. 13. in margine scribe 214.
P. 476. 1. in annot. scribe 2.
P. 489. 13. Scribe Παννανταίς.
P. 544. 20. Scribe κολλᾶ,
P. 557. 14. in annot. pro IX. scribe XI.
P. 560. 16. Scribe Βιργιτιῶν.
P. 570. 14. Scribe καλάνδαις.
P. 651. in annot. scribe 20. 22.
P. 695. in annot. v. 6. ante εἶτα pone punctum.

